

REVISTA PADURILOR

UNIFICATĂ CU

ECONOMIA FORESTIERA

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

Apare sub conducerea comitetului de redacție compus din d-nii:
Dr. M. D. Drăcea, M. P. Florescu, I. Guguianu, N. Iacobescu, Dr. Z. Prsemitky, D. Robănescu, V. N. Stinghe,
I. Timoc și G. Turneanu

Sub președinția d-lui **PETRE ANTONESCU**

Redacția și Administrația Revistei la Casa Pădurilor
 (în Ministerul de Domenii)

ABONAMENTUL 150 LEI PE AN

1923	Aureliu Eliescu
Articolul 132 din Noua Constituție	Gh. Agapie
Expoziția Agricolă dela Iași	I. Simionescu
Statistica forestieră din 1907	P. Antonescu
Impăduririle din Ocolul silvic Tighina	Gh. Ionescu
Exploatarea Pădurilor	Aurel Dumitrescu
Desbaterile Congresului dela Chișinău,	* * *
Exproprierea pădurilor bunurilor private din jud. Cluj	M. P. Florescu
Proiectul de lege pentru constituirea pădurilor comunale	M. Fiera
Numirile poporane ale solului adică a diferitelor soiuri de pământ	M. Iltu
Recensie	I. S.
Informații	* * *
Decizii	* * *

BUCUREȘTI

TIPOGRAFIA „NAȚIONALĂ”, JEAN IONESCU & Co.

1, STRADA BURSEI, 1

1924

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE
AL
SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”
PE PERIODUL 1921—1925

Recunoscută persoană morală prin Decretul Regal No. 1630 dela 28
Aprilie 1904, cu sediul în palatul Ministerului de Domenii

Consilieri :

Ion Aleman	Ion Moldovanu
M. Boldur	Const. Opran
Al. Constantinescu	Const. Sava-Golu
Aureliu Eliescu	Vintilă Stinghe
Mihail P. Florescu	M. Tănăsescu
Liviu Marțian	

Cenzori :

Ovidiu Crattero, C. P. Georgescu și Xenofon Sculy.

Cenzori Supleanți :

I. Comanici, Dr. Marin Drăcea și G. Turneanu.

Broul Societății „PROGRESUL SILVIC”

Președinte : Al. Constantinescu

Vice-Președinți : Aureliu Eliescu *Secretar :* M. P. Florescu
Liviu Marțian *Casier :* N. Elefterescu

Ajutor de Secretar și Casier : Emil Niculescu

REVISTA PADURILOR

UNIFICATĂ CU

ECONOMIA FORESTIERA

1923

Anul 1923 este anul în care silvicultura românească are de înregistrat cele mai multe evenimente; și dacă cele mai multe sunt îmbucurătoare și ar trebui să bucure pe toți forestierii, unul din aceste evenimente este menit să ne turbure toată bucuria.

În adevăr, după o lungă așteptare, Inginerii silvici au ajuns să vadă realizându-se o mare parte din cerințele cari formau „crezul forestier“.

Unificarea Inginerilor prin încadrarea inginerilor silvici în corpul tehnic al Statului s'a realizat în principiu. 1924 ne va da să sperăm, și realizarea practică.

Corolarul firesc al acestei realizări avem fericirea să constatăm și unificarea învățământului în Politehnică. Credite necesare s'au votat pentru înființarea a două secțiuni una la București și alta la Timișoara. Așa că vechea noastră dorință, unificarea învățământului s'a făcut. Ce va zice viitorul în această chestiune nu știu; fiindcă problema nu este definitiv închisă. Eu cred că atunci când țara, complect refăcută, va avea mijloace suficiente pe lângă secțiunile dela Politehnică, se va înființa un institut forestier, care ar fi pentru Inginerii silvici cea ce este școala de Stat major pentru ofițerime. De altminteri trimiterea în străinătate a nouă dintre absolvenții școlii noastre superioare invederează necesitatea unui institut superior de perfecționare forestieră.

Un rău semnalat de mult și a cărui înlăturare ar fi adus multe faloase, a fost în parte înlăturat.

Până în anul acesta se discuta, se dispunea, se legisla despre pădure fără să se consulte „Progresul Silvic“.

Consecințele le vedem cu toții și le vom resimți în viitor; desigur dacă la alcătuirea legilor agrare, ar fi fost întrebaji și specialiștii noștri, multe anomalii ar fi dispărut.

Anul 1923, pentru prima oară, oficialitatea s'a adresat societății noastre; i-am mulțumit și repetăm această mulțumire, nu pentru măgulirea ce ni se aduce, dar pentru puțința ce ne dă de a lucra efectiv la propășirea pădurei.

Desigur dacă această bună măsură ar fi fost luată din vreme, 1923, așa plin de evenimente fericite pentru pădure și pentru pădurari, nu ar fi produs, textul art. 132 din Constituțiune care ne umple de grijă pentru viitor.

Fără ca autorii să cunoască realitatea faptelor care fac imposibilă realizarea acestui text, călăuziți numai de un sentiment umanitarist și generos, au deschis o poartă pe care poate să între demagogismul care caută puterea cu orice preț și care sacrificând acest bun al statului să ne ducă la dezastru.

Să sperăm că cu măsuri înțelepte, această îngrijorare care întunecă bucuria ce o resimțim pentru activitatea din 1923, se va putea înlătura primejdia.

Această împrejurare să servească de învățământ și pe viitor, de câte ori se va dispune despre pădure să se consulte „Progresul Silvic“.

Inceputul s'a făcut: în comisiunea economică s'au cooptat ingineri silvici.

În programul de lucrări pentru 1924 ni se spune că va fi și comercializarea exploatării pădurilor. Desigur că cu formele greoaie ale Ad-ției de stat și cu Legea de contabilitate a statului, o exploatare a pădurilor va suferi totdeauna. O reformă se impune, dar nu vă grăbiți, luați și avizul celor pregătiți.

În ordinea administrativă s'au luat unele măsuri care ne arată că suntem spre o îndrumare nu numai practică, dar și fericită.

S'a reorganizat serviciul amenajerilor și se înființează direcțiunile regionale, așa de mult dorite de toți partizanii descentralizării. Tot în direcția descentralizării avem de semnalat serviciul împăduririlor; numirea D-lui Dr. Drăcea este o garanție pentru noi.

Pentru prima dată s'a ținut un examen, la care s'au prezentat conductorii cari îndeplineau condițiunile legale.

1923 a fost și pentru inginerii silvici ca pentru toți funcționarii Statului un an de grea încercare; puterea de achiziție a leului nostru scade îngrozitor; cele mai strict necesare pentru viață,

alimentele de prima ordine : pâinea, carnea, laptele, ouăle, fasolea s'au scumpit aproape 200 la sută și salariile rămân pe loc ; este o problemă grea de Stat pe care nu o putem analiza într'o astfel de recenzie, dar care produce efecte dureroase.

Elementele de valoare din corpul silvic al Statului ne părăsesc.

• •

Congresul nostru anual pe anul 1923 s'a ținut la Kișinău cu deosebit fast. La acest congres am avut bucuria să salutăm pe bravul General francez Berthelot, el însuși un absolvent al școlii forestiere de la Nancy. Concursul ce ni s'a dat de toți cetățenii din Kișinău ne-a înduioșat pe toți ; era revederea dintre frați după o lungă despărțire.

Societatea „Progresul Silvic“ a mulțumit în mod special prea Sfinției Sale Episcopul Gurie, D-lui General de divizie Popovici și D-lui Primar Pintea ; mulțumiri bine meritate pentru toată atențiunea bine voitoare cu care au primit pe congresiști.

În acest congres am fost penibil impresionat de starea detestabilă în care se găsește masivul păduresc din Basarabia ; măsuri urgente se impun.

De asemenea doleanțele proprietarilor de păduri merită toată atențiunea. Să nu se uite că trăim încă sub formula de organizarea statului român : familia și proprietatea sunt bazele statului. Să nu le sguduim prea tare să nu cădem sub ruine.

Actele de bună voință, semnalate Societății, ne-au făcut să aducem mulțumiri D-lui Ministru Al. Constantinescu.

Fonduri pentru clădirea Palatului forestier, fonduri pentru Revistă, fonduri pentru ameliorarea salariilor arată grija deosebită pe care d-sa o poartă și societății și corpului silvic al Statului.

Am nădejdea că la Timișoara vom putea anunța colegilor desăvârșirea dorințelor noastre : încadrarea în corpul tehnic, uniformizarea salariilor, comercializarea exploatării și descentralizare efectivă.

Cu învățământul silvic, bine organizat, cu o lege bună de organizare a corpului și a Casei Pădurilor și cu solidaritatea dintre noi din ce în ce mai afirmată, 1923, ne dă dreptul să așteptăm cu încredere viitorul.

Aureliu M. Eliescu

Vice Președinte

ARTICOLUL 132 DIN NOUA CONSTITUȚIE

Caracterizare. Soluțiuni pentru evitarea rezelor urmări la cari poate duce. Probleme, ce trebușc rezolvate cu prilejul aplicărei lui.

În lucrarea de față voiu cerca să demonstrez că art. 132 din noua Constituție pune temelii curat socialiste pentru viitoarele legiferări în materie de producție și repartiție de bunuri forestiere.

Voiu arăta apoi că această categorică orientare va fi dăunătoare națiunii: și sub raportul economic, căci va duce la micșorarea producțiunii forestiere și sub raportul social căci va duce la fricțiuni inevitabile între organicele pături sociale ale națiunii.

Voiu propune apoi soluțiuni pentru neutralizarea tendințelor, dovedit nefaste, ale articolului 132, în caz că nu se poate schimba, și pentru reasezarea lucrurilor pe temelii economice și sociale sănătoase, indicate de știință, care și ea este clădită pe experiența milenară a diverselor organizațiuni economice și sociale ale popoarelor.

Voiu termina apoi prin a atrage atențiunea asupra problemelor, ce se pun și cer rezolvare, cu ocaziunea legiferărei, la cari dă naștere aplicarea art. 132.

A. *Caracterizare.* Iată textul art. 132:

„În scop de a satisface trebuințele normale de lemne de foc și de construcție ale populațiunii rurale din vechiul Regat, Basarabia și Bucovina, Statul e dator ca din pădurile sale din câmpie, deal sau munte să destine su-prafețele necesare în acest scop.

În vechiul Regat și în Bucovina, acolo unde Statul nu ar avea păduri, într'o rază de 20 kilometri de centrul comunei, pentru satisfacerea trebuințelor mai sus arătate, el, prin derogare de la art. 7 lit. c. și art. 8 litera a, b și c din legea pentru reforma agrară din Oltenia, Muntenia, Moldova și Dobrogea din 17 Iulie 1921 și de la art. 5 punctul a, alin. IV și de la art. 6 și 7 din legea pentru reforma agrară din Bucovina din 30 Iulie 1921, va putea expropria din pădurile persoanelor juridice, fie publice, fie private, cari s'ar afla în această rază și numai în lipsa acestora, va expropria proporțional, din pă-

durile tuturor proprietarilor particulari, aflate în această rază, însă numai în limita acestor trebuințe și în toate cazurile cu respectul unei suprafețe de una sută hectare de fiecare proprietate.

Nu sunt expropriabile, ori care ar fi proprietarul, pădurile replantate sau în curs de replantare.

Contractele de vânzare spre exploatare a pădurilor expropriabile, cari vor fi în vigoare în momentul exproprierii se vor respecta.

Pădurile astfel expropriate rămân în proprietatea Statului și se vor administra și exploata de dânsul spre a satisface, potrivit legii și în prima linie nevoile de mai sus.

Exproprierea acestor păduri se va face cu dreptă și prealabilă despăgubire fixată de justiție.

Modul de expropriere va fi regulat prin legea specială“.

Mai întâi, o curiozitate : de ce art. 132 are în vedere numai vechiul Regat, Basarabia și Bucovina și de ce exclude din prevederile lui : Dobrogea, Transilvania și Banatul ?

Una din două : sau starea de lucruri actuală, privitoare la satisfacerea cerințelor populațiunii rurale din Dobrogea, Transilvania și Banat sunt ideale și atunci Constituția trebuia s'o ratifice, fixând cadrele actuale, pentru ca să nu mai poată fi modificate și pentru ca să nu fim expuși să legiferăm mâine și asupra acestor provincii, când actuala stare de lucruri va fi schimbată ; sau nu este ideală și atunci nu trebuiau excluse din prevederile constituționale.

Mărturisesc că-mi pare lucru de neînțeles cum se poate exclude din prevederile constituționale părți din cuprinsul unei țări, pentru că nu ne putem închipui ca o țară să-și poată concepe două Constituții, două regimuri sau o parte să trăiască sub un regim, iar alta fără nici un regim.

Mai relev, înainte de a intra în fondul chestiunii, ce înțeleg a trata, o neprecizare, ce poate avea urmări imense, când va veni la aplicare art. 132. E vorba de pasajul : „Nu sunt expropriabile, ori care ar fi proprietarul, pădurile replantate sau în curs de replantare“.

Ce este o pădure replantată ? Și mai ales ce este o pădure în curs de replantare ?

Pădure replantată, stricto sensu, este o pădure, care a fost defrișată și apoi restaurată prin plantațiune sau o pădure, care a fost creată, prin plantațiune pe terenuri noi, pe care n'a fost pădure. Ce se întâmplă ? Nu există în țară asemenea, păduri ; sau, de vor fi existând sunt extrem de puține. În orice caz această parte a pasagiului, în aplicațiune, va cuprinde la noi toate pădurile, așa că toate vor deveni expropriabile.

Dar pădure „în curs de replantare“, care poate fi ? Presupun și în primul și în al doilea caz, că în noțiunea cuvântului „replantare“ intră și noțiunea cuvântului de „însămânțare direcți“, căci în ambele cazuri intervențiunea omului în actul regenerării ori al creațiunei pădurei este radicală. Ei bine, oricine a avut o pădure, a putut face oarecore ameliorări sub formă de plantațiuni sau însămânțări ; și ca atare poate invoca argumentul că pădurea se găsește în „curs de replantare“. Această parte a pasagiului, poate scoate așa dar, de sub expropriere, aproape toate pădurile vizate de art. 132.

Ar reveni, deci, legii speciale sarcina de a preciza înțelesul acestui pasagiu ; iar această lege poate restrânge exproprierea sub orice limite sau poate s'o extindă peste orice limite.

Nu avem intențiunea de a încerca o interpretare sau de a da o precizare acestui pasagiu, fiindcă ori cât de important este acest lucru, în ce privește proporțiile ce ar fi să se dea, în aplicațiune art. 132, găsim că este secundar, față de economia întregă a acestui articol și mai ales de spiritul în care el înțelege să se legifereze.

În adevăr care este rațiunea fundamentală a art. 132 ? Evident, rațiunea lui este „de a satisface trebuințele normale de lemne de foc ale populațiunei rurale“. Și cum înțelege el să satisfacă aceste trebuințe ? Obligând pe Stat să le satisfacă din pădurile sale și din pădurile celorlalți proprietari, cari vor fi expropriați în acest scop.

Vasăzică legiuitorul a vrut să vie în ajutorul populației rurale. Foarte bine. Noi ne întrebăm însă de ce ? — Cum de ce ? poate interveni cineva ; — a vrut legiuitorul să facă acest bine și l-a făcut. Foarte frumos, răspundem noi ; numai cât acest bine, pe care legiuitorul l-a făcut populației rurale, să nu fie un

rău pentru altcineva, de pildă pentru populația urbană și pentru Instituțiile Statului. Știi povestea cu anteriorul lui Arvinte. Prin urmare, de aceea ne întrebăm și căutăm răspuns, tot noi, fiindcă acest răspuns nu se găsește nicăieri.

Întrebăm deci, încăodată, se poate face acest bine populației rurale, fără să te atingi de interesele populației urbane și ale instituțiilor Statului?

Anticipăm și răspundem: nu se poate! Rămânem datori cu acest răspuns, pe care-l vom da mai jos. E permis, în orice caz să căutăm cauzele, plecând dela această ipoteză, că nu se poate.

Și dacă nu se poate să ajuți populația rurală, decât neglijând sau sacrificând interesele populației urbane — nu mai pomenesc pentru moment de instituțiile Statului — atunci ne întrebăm cari pot fi rațiunile, ce pot motiva o atât de extraordinară intențiune a legiuitorului? Acum sfera raționamentelor este mai strânsă și putem întrezări cauzele. Ele nu pot fi văzute decât din două poziții, corespunzând la două ipoteze diferite. Anume: sau vezi că legiuitorul admite rațiunea de a fi a populației urbane sau vezi că nu admite așa ceva.

— Bine, dar mergi prea departe cu ipotezele, poate interveni iarăși cineva! Nu este admisibil să atribui cuiva idei atât de extravagante, ca din principiu să fie în contra rațiunii de a fi a populației urbane! Aș fi și eu de această părere, răspund, dacă art. 132 n'ar face parte din Constituție și dacă el mai ales n'ar crea o stare de lucruri permanentă, ci una trecătoare. Ori, nu putem deduce de nicăieri că art. 132 stabilește ceva temporar. Așa că, dacă e vorba de sacrificarea de interese a populației urbane — căci în această ipoteză suntem — apoi această sacrificare nu poate fi și ea decât tot permanentă. Și când strămtorezi pe cineva puțin câte puțin, dar continuu, susținut, apoi urmarea nu poate fi alta decât anemierea, degenerarea, dispariția chiar. De aceea ne-am pus întrebarea: cari sunt, cari pot fi vederile legiuitorului în această materie? Și nu putem răspunde decât prin cele două ipoteze, că legiuitorul admite rațiunea de a fi a populației urbane sau nu o admite.

În primul caz, când legiuitorul vede un rost în existența și prosperarea populației urbane, nu putem conchide decât că el a greșit, elaborând art. 132, căci nu și-a dat seamă, că

ajutorul permanent acordat numai populațiunii rurale, însemnează un sacrificiu permanent al intereselor populațiunii urbane.

Erare humanum, de altfel. Și am putea să zicem, complectând cugetarea străbunilor noștri și indicând totdeauna politica de viitor, în chestiunea, ce ne interesează: perseverare diabolicum!

Dacă însă legiuitorul nu vede o rațiune în existența populațiunii urbane, atunci el n'a greșit. A înfăptuit pur și simplu vederile sale, pe cari le poți admite sau nu. De respins nu le poți respinge, fiindcă sunt înfăptuite; dar dacă crezi, că sunt greșite și poți dovedi, faci desigur, un real serviciu, pregătind spiritele pentru o viitoare îndreptare.

Pentru aceasta fac următoarea reflexiune: populațiunea urbană, adică clasa către care se îndreptează toate bogățiile țării spre a fi transformate și distribuite; clasa unde nasc și prin care evoluează ideile; clasa, care radiază luminile culturii asupra întregii țări, înviorând sufletele și fecundând munca omului, profesioniștii, intelectualii — creeri ai rațiunii — marile instituțiuni ale Statului: Armata, Instrucția, Comunicațiile etc., nu sunt decât ficțiuni, ori păături sociale parazite?

Ajunge simpla enunțare a unei asemenea idei, pentruca absurditatea ei să apară clar în mintea oricărui cugetător.

Raționamentele de până aci duc, așa dar, la încheerea că art. 132 stabilește o nedreptate socială, că provoacă frecări inevitabile între diferitele păături sociale ale națiunii și că în fine conține în el germeii disoluțiunii.

În ce caz? În ipoteza că ajutorul acordat populațiunii rurale însemnează o sacrificare a intereselor celorlalte categorii sociale. Acest lucru trebuie dovedit, sub pedeapsa infirmării concluziunilor noastre.

Și ce greutate ar putea să fie, ca să dovedească cineva, că populațiunea urbană este și va fi, mai ales în viitor, din ce în ce mai urgentă? Ajunge simpla constatare că art. 132 nu suflă un cuvânt despre această populațiune. Nici articolul 132 și niciun alt articol al Constituției nu se ocupă de această populațiune. De unde își va procura ea lemnele, de cari are nevoie? O să mai rămâe ceva și pentru ea ori nu?

Dacă aș intra mai adânc în analiza lucrului își poate în-

chipui oricine, că aş isbui să ilustrez tema cu dovezi şi mai convingătoare, ceea ce, de altfel, nu voi întârzia de a face.

Şi atunci întreb, ce să credem? Să credem oare că în ţara aceasta se legiferează alandala? Să credem serios, că a putut răsări în capul cuiva ideea de a distruge oraşele şi celelalte pentru a face loc ăranilor? Ar fi fenomenal! Ar fi să admitem existenţa unei trădări de neam!

Care este deci explicaţia, care este sensul adevărat al reformei puse la cale de art. 132?

Răspundem: art. 132 din noua Constituţie este începutul — nu timid şi nici modest — al unor schimbări radicale în ordinea economică şi socială. Bună? Nicidecum, după cum vom dovedi. Azi a început cu populaţiunea rurală, pe care a dat-o pe mâna Statului, ca s'o „fericească“; mâine Statul va trece şi la cea urbană şi o va „ocroti“ şi pe aceasta. Statul este angajat la un mare tour de vals. El, sau va învărti toate partidele din salon, sau va renunţa la joc, înainte de a deschide balul.

Am tratat chestiunea până aci, privind-o numai în linii generale, pentru a ne putea da seama mai uşor de marile schimbări de cadru, ce se pregătesc pentru ziua de mâine.

Acum, că suntem întrucâtva iniţiaţi, putem pătrunde mai cu înlesnire în structura intimă a art. 132. Va să zică, Statul se obligă să „satisfacă cerinţele normale de lemne ale populaţiunii rurale“. Ne întrebăm: ale întregii populaţiuni rurale? Articolul 132 nu precizează. Într'o parte a articolului se spune că pădurile persoanelor juridice şi ale particularilor situate în raza de 20 km. pe centrul comunei sunt expropriate pentru satisfacerea cerinţelor populaţiunii, probabil din comuna respectivă. S'ar părea, aşa dar, că art. 132 înţelege să satisfacă numai cerinţele acelei populaţiuni rurale, care este situată în centre păduroase, sau în centre cu păduri.

Numai cât ne întrebăm: se poate aşa ceva? O comună rurală, care are păduri pe teritoriul său, scump ieften, tot se poate aproviziona cu lemnul pe câtă vreme comunele rurale, lipsite în total, sau cari au prea puţine păduri, nu se pot aproviziona de cât cu sacrificii nemăsurate, fiind nevoite să aducă lemne, de unde vor găsi. De ce, cele dintâi comuni cari au avantajul de a avea lângă ele păduri, să se bucure de sprijinul Statului spre a dobândi lemne, iar cele cari n'au păduri de loc să fie

abandonate, să fie excluse din sfera de preocupare a Statului? Mai curând chestiunea se poate pune invers: ca comunele rurale complet lipsite de păduri să formeze preocuparea de competență a Statului, sub raportul aprovizionării cu lemne.

Dar, chiar dacă ne-am opri la prima interpretare și am încerca legiferarea pe aceste baze a art. 132, zic, că vom fi nevoiți de a trece neîntârziat la a doua interpretare, căci populațiunea rurală, care se găsește în categoria a doua va reclama și cu drept cuvânt — ca Statul să întindă și asupra ei binefacerile art. 132, căci ea se găsește într-o nevoie mai crudă, mai neagră.

Fiindcă însă nu suntem siguri, că ceea ce bănuim se va și întâmpla, suntem conduși să vedem, cari sunt sarcinile, ce se pun pe umerii Statului în primul și în al doilea caz și apoi să vedem, care poate fi atitudinea Statului față și de cerințele populațiunii urbane. Pute-va el să se desintereseze de această ultimă categorie?

Prin urmare: întâi cazul că Statul se simte obligat față de populațiunea rurală situată în centre păduroase și că se dezinteresează de centrele rurale lipsite de păduri. Care este în acest caz sarcina Statului? Evident, mai redusă ca în al doilea. Cât este de mare, nu pot preciza. Un lucru însă se poate spune cu siguranță: că acea populațiune rurală privilegiată de soartă și sprijinită și de Stat va consuma mai multe lemne ca azi, căci Statul este obligat să-i satisfacă cerințele ei „normale”. Știe însă oricine, că cuvântul „normal” nu este un lucru bine definit. El poate fi atât de mare sau atât de mic cât poate să-l impue cel interesat. Cum cel interesat este și cel puternic, în noua așezare electorală, își poate închipui oricine că cerința normală de mâine a țărânilor va fi mai mare ca cea de ieri. La urma urmei e și natural, căci cerințele cresc cu progresul și noi presupunem că progresăm. Va să zică, pentru populațiunea urbană, va rămâne mâine mai puțin de cât poate căpăta azi. Și ce se va întâmpla? Populațiunea urbană, care are și ea cerințe normale, cu toate că nu le are în vedere art. 132, va reacționa și va cere și ea dreptul ei sub soare. Dacă nu-l va obține cu atât mai rău pentru națiune, care va vedea epuizându-se în nevoie însuși sistemul ei nervos.

În al doilea caz, evident, sarcina Statului este mult mai

mare, iar strămtorarea populațiunei urbane și a Instituțiunilor Statului și mai pronunțată.

Statul nu se va putea sustrage de la grija, ce e dator să poarte și populațiunei urbane și proprilor sale instituțiuni, afară de cazul când conștient urmărește prăbușirea națiunei. Cum însă nu se poate admite o asemenea absurditate, trebuie să conchidem, că Statul va fi nevoit să se ocupe și de chestiunea cerințelor normale ale populațiunei urbane, precum și de aceea a aprovizionărei propriilor sale Instituțiuni și să le satisfacă pe toate.

Iată așa dar pe Stat, devenit singurul producător și distribuitor de lemne !

Crede cineva, că exagerez poate ? Nici decum. Iată și o altă față a chestiunei, Să presupunem, că în țară există azi un stoc de material lemnos suficient pentru satisfacerea consumului intern. Sunt optimiști mai ales în afară de Silvicultori cari cred că am avea încă disponibilități pentru export. Bine ar fi dacă ar fi. În orice caz, de vor fi, disponibilitățile pentru export nu vor fi mari și cum populațiunea rurală își va spori consumul — și bine ar fi — iar populațiunea urbană va reclama dreptul său egal — și bine face acele disponibilități vor trece, foarte probabil asupra populațiunei urbane, așa în cât, practic vorbind, putem spune că disponibilități pentru export vor fi puține sau de loc în cazul cel mai bun.

Ei bine, țărănimea, care reprezintă cel puțin 75 % din populațiunea țarei și care are și trebuie să aibă gospodării cât mai complete și mai bine întreținute, va face — menținându-se în rațional — să-i revie 75 % din produsele lemnoase. Statul are azi un procent de păduri mult mai mic decât acesta. Pentru nevoile Instituțiunilor sale, el trebuie să rezerve suprafețe respectabile; în cât Statul va expropria, numai pentru satisfacerea nevoilor țărănimei, toate pădurile sau aproape toate pădurile persoanelor juridice și particularilor. Dacă ne gândim că Statul nu poate surghiuni restul de 25 %, ne vom convinge că mâine va fi nevoit — de vreme ce a apucat pe panta art. 132 — să satisfacă și aceste relativ neînsemnate cerute — sub 25 % ! — al restului populațiunei țarei.

Va să zică : lămurit. *Statul, mâine, va fi, nu se poate să fie altfel, prin aplicațiunea art. 132, singurul producător și distribuitor de produse lemnoase.*

Mă rog, ce sistem, ce organizare economică și socială este aceasta? Evident, organizare socialistă. N'o fi oare mai bine așa? Nu e mai comod, ca Statul să producă, iar noi muritorii consumăm? Cu plată, bine înțeles, dar Statul este părintele nostru al tuturor și ne împarte deopotrivă la toți și cât mai ieftin posibil.

Ce este deci acest ademenitor sistem? Este el ceva bun și nou, o genială producție a noastră sau a fost ori mai este unde va o astfel de organizare?

Să ascultăm în această privință pe un specialist, poate cel mai strălucit sociolog până azi: pe Edmond Demolins, autorul celebrei lucrări: „A quoi tient la supériorité des Anglo-Saxons“ tradusă și răspândită în toate limbile mai culte ale globului. „Numai Biblia este răspândită în mai multe graiuri“ se exprimă d-l Profesor C. Botez traducătorul acestei opere în limba română.

Iată cum se exprimă acest eminent om de știință asupra ceea ce constituie caracterul Socialismului:

„Negreșit toate aceste Școli (e vorba de diversele organizațiuni socialiste) nu sunt de acord asupra programului și asupra revindicărilor lor; dar toate sunt de acord asupra punctului esențial, asupra punctului, care constituie trăsătura caracterică, marca de fabrică a Socialismului, vreau să zic necesitatea de a face să se deslege toate chestiunile sociale prin acțiunea legii sau a Statului, toate vizează o societate, în care Statul să reglementeze și să organizeze mai mult sau mai puțin munca, proprietatea, salariile și să se însărcineze să facă fericirea tuturor, și a fiecăruia în parte, jucând rolul marelui patron universal. Statul este noua providență a Socialismului“.

Cred că mai desăvârșită coincidență între scopurile și mijloacele indicate de Socialism și între scopurile și mijloacele fixate de art. 132 din Constituția noastră, nici că mai poate exista. Amândouă văd la fel: necesitatea ca Statul să deslege chestiunile sociale, să reglementeze și să organizeze mai mult sau mai puțin: munca, proprietatea, salariile și să se însărcineze a face fericirea tuturor și a fiecăruia în parte.

Dar regimul acesta socialist este el un regim de viitor, un ideal, o concepție nouă, care ademenește, farmecă orin speranțele ce sugerează, sau este un regim care a trăit, pe care deci îl cunoaștem și pe care am voi să-l reînviăm, pentru că ar fi su-

perior regimului opus, particularist, pe care se sprijină sau tinde a se sprijini societatea de viitor ?

Iată ce spune în această privință autorul citat :

„Regimul socialist nu este de loc o noutate, așa precum par a crede pretenșii săi inventatori. El este chiar foarte, foarte vechiu și prin urmare și-a făcut proba ; se știe în mod exact, ce ar putea da, examinându-se cecece a dat în trecut.

Dacă desbrăcăm socialismul de vorbele mari și late, dacă îl reducem la elementele sale esențiale, constatăm că el tinde, în definitiv să ne întoarcă la regimul social al popoarelor anticității. Vom examina îndată, dacă acesta poate fi regimul viitorului, dar să constatăm mai întâi, că acesta este regimul trecutului.

Socialiștii înțeleg, precum am văzut, să puie în mâinele comunității, a colectivității, pentru a întrebuița noul termen, proprietatea și instrumentale muncii, într'un cuvânt mijloacele de existență. Comunitatea ar avea rolul patronului ; ea ar împărți fiecăruia produsele, după munca sa sau după trebuințele sale“.

Să înlocuim cuvântul „Comunitate prin „Stat“, aceasta nefiind de alt fel, de cât organul prin care colectivitatea își exercită puterea și vom cădea exact peste regimul creat de art. 132.

„Nu s'a stabilit încă acordul asupra modului distribuirii“, după cum, zicem noi, nu se va stabili ușor nici acordul asupra distribuirii lemnului, în limita cerințelor normale, tuturor păturilor sociale, după cum cere art. 132.

„Dar mi se pare, că, cunoaștem bine acest tip social. Nu este el, acela care a dominat în antichitate ? Cu toate deosebirile lor, toate societățile acestei epoci prezentau un caracter asemănător ; ele se rezemau pe comunitate.

La unii, ca la păstorii nomazi, pământul întreg aparținea direct colectivității locuitorilor, cari îl exploatau prin comunități de familii și de treburi cuprinzând pe toți cei scoborâți dintr'un strămoș comun ; aceasta este tipul patriarhilor Bibliei. al Arabilor, al Berberilor etc. etc. Când aceste popoare s'au statornicit prin agricultură, ei s'au statornicit, firește, în aceeași organizare de comunități de familii și de triburi, cari au continuat să stăpânească și să lucreze pământul în mod colectiv ; acesta a fost cazul tuturor popoarelor anticității. Unele precum Germanii, Slavii etc. supuneau pământul unor noi împărțeli periodice. In fine mai

erau altele la cari proprietatea colectivă a pământului era pusă în mâinele Suveranului, însărcinat, tocmai cum ar vrea socialiștii, să împartă după dreptate munca și produsele sale, să asigure o pensiune văduvelor și moșnegilor. Vechiul Egipt al Faraonilor a fost expresiunea cea mai înaltă și mai complectă a acestui din urmă tip“.

Regimul socialist, aplicat în mod atât de variat, în mare ca și în mic, având ca patron, fie pe capul familiei, fie colectivitatea unui trib, fie pe Suveranul însuși al poporului, a fost așa dar regimul tuturor popoarelor anticității.

Dar în prezent ce regim social au popoarele ?

Se crede, de obicei, că structura socialistă nu există de cât în teorie având doar susținători fanatici, utopiști ireductibili. În realitate, în diferite proporții și diferite forme structura socialistă trăește și azi la cele mai multe popoare ale lumii.

„Dar regimul comunității, nu este special numai anticității, zice d. Edmond Demolins. El s'a perpetuat până azi într'o parte a lumii. *El este încă și acum regimul aproape exclusiv al populațiilor Asiei, Africei de nord și chiar a întregii Europe.* Știți că în Rusia, comuna sau Mirul nu este de cât o vastă comunitate, care posedă pământul și-l distribue între comunitățile de familie prin împărțeli periodice, în felul că, fiecare familie n'are la dispoziția sa de cât o cantitate de pământ proporțională cu numărul brațelor. Munca este deci în comunitate ca și pământul. Colectivismul se vede deci, că nu este o deslegare nouă; este o deslegare veche, ca și lumea și este aplicată de multe popoare și azi“.

Dar regimul anticității a fost numai și numai cel socialist? Alături de acesta n'a mai fost poate și regimul actual, opus principial, căruia i s'a zis „particularist“? Dacă a fost, este interesant să se știe, care a fost dezvoltarea popoarelor sub fie care din ele; care este așa dar concluzia, ce o putem scoate din experiența trecutului ?

Iată ce ne spune, d. Edmond Demolins în această privință :

„Între popoarele anticității este unul, care s'a ridicat mai sus de cât celelalte și care în urmă le-a dominat pe toate : poporul roman. Dar nu este oare demn de remarcat, că în urma unor împrejurări pe care știința socială le explică, poporul roman este acela, care răușește mai bine să se scuture de comuni-

ate ? Nu s'a scuturat cu totul — nici un popor din antichitate nu s'a scuturat complect — dar în sânul său s'a constituit cu mai multă putere proprietatea individuală ; acolo omul antic a ajuns la cea mai mare dezvoltare a personalității sale, acolo el era răspunzător pentru proprietatea și munca sa și acolo el trebuia să conteze numai pe propriile sale puteri. Acolo se stabili proprietatea quiritară, care este tocmai contrastul proprietății comunistice. Stăpânirea personală a pământului a luat acolo o atât de mare putere, că a fost înconjurată de un respect religios ; hotarele ogoarelor erau divinizate... Poporul deci, care s'a ridicat mai sus deasupra popoarelor antice, a fost în același timp și cel mai puțin comunist“.

Cum se prezintă lucrurile actualmente ? In ce stare se găsesc popoarele la care domină spiritul de organizare comunist față de cele la care domină spiritul particularist ? Cum răsbesc ele în viață ?

„In timpurile moderne, spune autorul citat, societățile comuniste sunt cele mai înapoiate, cele mai sărace, cele mai slabe ; ele sunt întrecute în toate privințele de către societățile, cari au proprietatea individuală și acțiunea personală mai dezvoltată“.

Intrerup puțin citațiunea, dar o voi continua imediat. Vreau numai să fac un apel către cititor, ca în ciuda imperfecțiunii expunerii mele, pe care o împovărez cu reproduceri prea lungi, să se ostenească a le urmări cu toată atențiunea, asigurându-l că e greu, ca cineva să se încumeteze a rezuma sub o formă cuprinzătoare, și interesantă pe un autor de talia celui citat.

„Pentru a ne convinge despre aceasta, continuă D-I Edmond Demolins, ajunge să ne deschidem *ochii*, să observăm și să comparăm pe deoparte societățile orientului și pe de alta pe ale Occidentului. Orientul de formațiune comunistă și Occidentul de formațiune mai mult sau mai puțin particularistă. Cel dintâi doarme de atâtă veacuri un somn adânc ; cel de al doilea a înaintat într'un mod extraordinar puterea muncii și valoarea omenească ; ele au dat cea mai mare superioritate ce s'a constatat până acum în omenire, superioritate, de care suntem atât de mândri, fără să fi știut deosebi în mod exact cauza, înainte de constituirea științei sociale.

Putem merge mai departe cu constatarea noastră : între societățile occidentului, care este aceea care întrece pe celelalte

prin puterea muncii, prin activitatea agricolă, industrială și comercială a fiilor săi? Care este aceea, care crează celorlalte popoare concurența cea mai de temut și care coiropeste mai repede teritoriile încă neocupate din lumea întregă? Este vreuna, care poate fi comparată cu rasa anglosaxonă, cu această rasă care se revarsă din Anglia asupra lumii întregi și din care a odrăslit în America acea ramură atât de riguroasă, care se numește Statele-Unite? Chiar orbii văd aceasta!

Ei bine, din toate societățile Occidentului, societatea anglo-saxonă este cu mult cea mai particularistă, cea mai depărtată de formațiunea comunistă; ea a dezvoltat în gradul cel mai înalt inițiativa individuală și a restrâns în cele mai stricte limite acțiunea puterilor publice, acțiunea Statului.

Astfel cele două societăți, cari au domnit pe toate celelalte: una în vechime, societatea romană, alta în timpurile moderne, societatea anglo-saxonă, se găsesc, că sunt cele mai depărtate de formațiunea comunistă“.

Și mai departe zice: „Ce vedem aruncându-ne ochii în jurul nostru? Vedem popoarele Apusului stabilindu-se ca stăpâni în mijlocul diferitelor popoare ale Orientului, înființând acolo colonii și case de comerț și anexându-le fără multă formă. Acești comuniști par anume a fi făcuși, pentru a fi cuceriji...“.

Și acum câteva cuvinte asupra cauzelor și asupra metodelor, cari fac ca o societate bazată pe formațiunea particularistă să ia totdeauna înainte celei întocmite pe baze comuniste:

„Cu cât un om este mai înclinat ca să conteze pe concursul altora, pe concursul comunității, a colectivității, cu atât inițiativa sa se dezvoltă mai puțin și cu atât este mai puțin îndrăznit să facă sforțări prin el însuși pentru a-și câștiga viața. Din contră, cu cât este mai prevenit, că nu se poate bizui de cât pe propriile sale puteri, pe munca sa personală, cu atât inițiativa sa se dezvoltă și cu atât este mai îndemnat să se silească, nu numai pentru a câștiga viața sa, dar încă pentru a se ridica mereu cât mai sus.

Regimul comunității pune pe om în situația funcționarilor de ministere, de administrație. Se știe indestul că această situație nu dezvoltă puterea de muncă, pentru motivul că acest regim omoară interesul personal pentru bunele rezultate ale muncii“.

Cât de adevărat este aceasta o știm și o pot verifica toți

acei cari au fost sau sunt angajați în vastul ruaj administrativ al Serviciilor Statului.

Se știe cu câtă seninătate se sacrifică adese elemente, cari — în mod excepțional au servit interesele Statului prin munca lor încordată și prin priceperea lor — pentru cine știe ce meschine interese ori vanități, cari nu au întru nimic a face cu adevăratele interese ale Serviciilor Statului“. Dictonul că „nimeni nu este indispensabil în Serviciul Statului este expresia cea mai sugestivă a stărei aceleia, care — cum se exprimă D-l Demolins — omoară imboldul personal pentru bunele rezultate ale muncii.

„Și când acest regim continuă D-l Demolins, este întins asupra întregii societăți, efectele sale se multiplică, în virtutea generalității sale ; când acest regim este practicat din tată în fiu în șirul mai multor generații, efectele sale se accentuează și mai mult. În virtutea continuității sale, puterea de muncă descrește cu o anumită cantitate la prima generație, cu o cantitate puțin mai mare la a doua și așa mai departe, până când să ajungă la acea desăvârșită indolență a orientalului, care reduce munca sa la strictul necesar pentru a nu muri de foame.

Putem învârlă cât vrem și în toate chipurile faptele trecutului și ale prezentului, vom ajunge mereu la aceiași constatare, că toldeauna și pretutindeni, regimul comunității a avut ca rezultat să creze nepuința și inferioritatea“.

Am terminat prima parte a lucrării mele, pe care am intitulat-o *caracterizare*. Cred că rezultă lămurit că art. 132. este conceput în spirit comunist ; și cred, că din cele tratate se vede de asemenea lămurit unde ne duce cu certitudine un regim conceput în spirit comunist.

(Urmare în No. următor)

Gh. Agapie

Ing. șef silvic

EXPOZIȚIA DIN IAȘI

În anul acesta Iașului i-a mers mai bine. Sunt semne că cuprinde și energii constructive.

În vremea războiului a suferit mai mult decât un oraș bombardat ; rămăsese numai sdrențe. În special străzile erau nepracticabile. Pe unele din ele, cele frecventate, nu era chip să te încumești a le străbate cu trăsura. Acum nici nu le cunoști. Prin

sforțări laudabile, învingând piedici din toate părțile, cei din fruntea comunii au ajuns să dreagă, pe cele mai multe. Bazaltul dela Racoș, din județul Târnava Mare, înlocuește „pielea dracului“ odată faima Iașului, jupită de bateria grea rusească ori de camioanele împovărate din zilele de cumpănă.

Tot energiei câtorva din cetățenii lui, puțini la număr, orașul jertfelor datorește și câteva clipe de mari nădejdi în viitor. Pe platoul Copoului, ca din pământ, au răsărit cochete clădiri modeste, care înlocuiesc băracile dărăpănate, ultimele semne ale îngrămădirilor de trupe, care nu mai aveau loc în căzărmi. Lângă parcul sportiv s'a deschis Expoziția agricolă a Moldovei întregite, E o răsplată bine meritată dată orașului care a suferit atât.

Inițiatorii acestei expoziții, au învins, multe, multe greutăți. ivite chiar de unde nu se așteptau. Cu o săptămână înainte de ziua holărătă a inagurării oficiale, nici nu știau încă sigur dacă vor putea-o deschide. Au voit și au învins. E un merit, pentru care, ieșenii, mai târziu, le vor fi recunoscători.

Mai întâi au schimbat fața locului. Pe tapșanul bățătorit de alăta vreme, nefolosind la nimic, azi sunt trase alee năsipite, sunt plantați arbori și sunt clădite pavilioane. Alături de pădurea Copoului, din care n'a rămas dela rășboi de cât teii de pe marginea drumului, se va ridica un parc sistematic de pe urma expoziției de azi, care nu trebuie să fie efemeră. Nici nu putea fi ales un loc mai potrivit. Farmecul peisajului care încadrează Iașii, de aici se prinde de minune.

În aceste zile de toamnă cu ceața amurgului lăsată mai de timpuriu, cu lumina blândă ce împânzește orizontul larg, îmbrăcăminteia naturii se potrivește în totul orașului bătrân.

Marginea dealurilor înalte, aceleași la Repedea și Mogoșești ca și la Lăpușna ori spre Corneștii din Basarabia, formează zidul de împrejmuire, albăstrui-întunecat în umbra îndepărtării. În interiorul lui vin valurile dealurilor mai mărunte, aceleași la Cetățuia, ca și la Bălți ori Chișinău. Iașii, în adevăr se află în mijlocul cununei de dealuri înalte, care încinge inima Moldovei întregite, sprijinită de munți în apus, pe Nistru în răsărit, cuprinzând Bucovina și Hotinul la nord, ori legând Tutova cu județele Basarabiei centrale spre sud.

Așa încât locul pentru o expoziție a Moldovei lui Ștefan,

nu putea fi altul decât în vechea ei capitală. Păcat însă că nu i-au simțit toți însemnătatea.

Cât s'a lucrat, n'am dat pe la Copou. Dacă e interesant să vezi, în marile expoziții din apus, cum răsare din pământ un oraș nou, cu palate fermecate, înzorzionate fel și chipuri, știind greutățile cu care se lucra la Iași, aș fi pierdut nădejdea de a o mai vedea isprăvită. Când m'am dus acum, de și încă scânduri se bat și fencuielele nu sunt uscate, mi-am plecat capul înaintea minunei adusă de voința omenească, fie chiar și într'un cerc restrâns.

E un grup pitoresc de pavilioane modeste, care evocă, prin mirosul de brad al grinzilor proaspăt cioplite și mai ales prin stilul lor, restul țării depărtate. Sunt așezate cu gust în spațiul larg, tăiat la mijloc de o aleie centrală.

Din orașul, rămas în vale, nimic nu se vede. Imprejmuirea imediată o formează arborii păduriceii Copoului sau pomii viilor învecinate. Mai departe e zarea dealurilor blânde, peste care în apus de soare se ițește Ceahlăul, straja Moldovei iar la capetele aleii se zărește deoparte cazarma ca un castel, de alta observatorul astronomic.

Partea principală a expoziției o formează un careu de încăperi. Incepe cu bogăția agricolă, spre a isprăvi cu cea a pădurilor. Aici vezi deosebirea mare în cunoașterea importanței unei expozițiuni sau amestecul patimilor mici locale față de interesul depus de cei din depărtare. Judeșele din Basarabia au trimes multe produse, expuse metodic. Iți dai imediat seama de munca și sistema în lucrul pământului. Judeșele din Moldova veche, au trimes, puțin, cele mai multe, de mântuială. Unele, ca Dorohoi, nu sunt reprezentate deloc. Înțelegerea nevoii unor expozițiuni poate vine în joc deosebirea organizației administrative. Dincolo de Prut Zemstvele aveau multă independență chiar una față de alta. Se puneau la întrecere în ce privește gospodăria județeană. Dincoace, prefecturile sunt la fel, îndrumate cu totul pe altă cărare decât a gospodăriei locale.

Aceiași deosebire se prinde și în celelalte pavilioane, mai cu seamă în acel al fructelor și viei.

În pavilionul agriculturii te oprește în loc expunerea varietăților de popușoiu selecționate de un agricultor din Bolgrad

ca și colțul cu produsul coloniilor de cerșetori și vagabonzi de sub administrația ministerului muncii.

Pe urmă vine industria casnică: bogăția și frumusețea lucrărilor e așa de mare, încât prea sunt îngrămădite spre a le prinde adevărata valoare. Scoarțe și cusături, țesături și creștături în lemn, muncă migăloasă dar cu gust executată, ocupă un spațiu larg. Indrumarea către motivele naționale a prins în Bucovina ca și în Basarabia ori Moldova veche. De pretutindeni se vede o întrecere spre desăvârșit. Incheierea acestei interesante părți o fac produsele atelierelor de la Agafton (Botoșani), Văratec și Agapia, care de care mai frumoase și mai cu îngrijire lucrate. Urmează apoi pavilionul de apicultură, sericicultură și piscicultură. E o secțiune mică, ca cuprins, dar bogată, interesantă și metodic aranjată. Și aici se remarcă iarăși câteva urme interesante ale activității Zemstvelor din Basarabia. E Muzeul din Cetatea-Albă și mai ales Atelierul de material didactic din Tighina cu produse superioare aceloră dela casa Deyrole din Paris, ale cărei tablouri intuitive, bine înțeles cu lămurirea franțuzească, se găsesc până'n școala ultimului cătun dela noi.

Șirul paviloanelor se termină cu al pădurilor și produselor scoase din lemn. Aici școala de silvicultură, azi alipită Politehnicului din București, ca și Institutul de Meteorologie au expuneri foarte instructive. Unul, al ministerului de agricultură, cuprinde produsele școalelor și a fermelor; în altul a instalat o frumoasă expoziție de pictură a tinerelor talente din jurul școalei de bele-arte din Iași. Mai încolo e pavilionul industriei metalurgice, unde partea cea mai interesantă revine Reșiței. Banca Basarabiei și-a clădit pavilion aparte, cu produsele instituțiilor economice pe care le sprijină. Până și Școala Normală V. Lupu, nu s'a lăsat mai prejos, cu produsele fermei ei. Nu poți trece cu vederea casa țăărănească din Bucovina, cu mobile lucrate în vestiita școală de meserii din Câmpulung. Când entuziasmul începutului cuprinsese pe toți, județele au promis fiecare câte o gospodărie țăărănească, care va reprezenta specificul etnografic local. Tre-cându-se la înfăptuire, entuziasmul se evaporă ca și roua di-mineții.

Expoziția e în Iași, dar în zadar cauți participarea localni-cilor. Ce impresie frumoasă ar fi făcut un pavilion comun al in-dustriei, bazată pe agricultură, din județul Iași. Slavă Domnului!

era ce expune. Începând dela fabrica de frânghii care e peste drum de expoziție, până la tăbăcăria sistematică dela Abator ori fabrica de oloiuri din Păcurari, din conlucrarea împreună s'ar fi ajuns la o manifestare vădită a dezvoltării industriale ieșene. Toți se plâng de lăncezeală, dar când e vorba pe reacționat, intervin măruntele considerațiuni care ne țin, în toate, pe loc.

Așa cum este însă expoziția din Iași merită să fie vizitată. Dacă n'ar fi pentru moment decât manifestațiunea economică a Basarabiei, mai puțin a Bucovinei și tot ea și-a ajuns scopul. Rămânând cum se promite, permanentă, va servi cu timpul să arate tot ceea ce Moldova întregită posedă ca demn de relevat în contribuția ei la economia generală a țării. Incetul cu incetul vor vedea și cei care azi s'au abținut dela ea, că opera în sine e folositoare și că truda înfăptuitorilor merită recunoștința tuturor. Energia ce au desfășurat-o, dovedește că nu e în totul adevărată părerea că somnolența ne-a cuprins.

I. Simionescu

Profesor Univesitar

STATISTICA FORESTIERA DIN 1907

Cu prilejul pregătirii lucrărilor pentru expozițiunea jubiliară de 40 ani de domnie a primului Rege al României mici, defunctul Carol I, care expoziție, după cum știm, a avut loc în 1906, Ministerul Domeniilor mi-a făcut onoarea de a mă însărcina cu întocmirea statisticeii pădurilor Statului, precum și a unei noi hărți forestiere.

Imprimarele după formularele alcătuite au fost trimise șefilor de ocoale și, după primirea lor la Minister, a trebuit să fie controlate, revizuite și înapoiate unora din șefii de ocoale de câte-va ori, după care numai au putut fi utilizate pentru statistica din 1907.

Spre a corespunde cât mai bine necesităților serviciului silvic din acele vremuri am crezut de cuviință, ca pădurile Statului din fiecare județ al țării să poarte câte un număr curent, care să corespundă cu cel din harta forestieră pe scara $\frac{1}{400.000}$, iar nu de $\frac{1}{200.000}$, cum era cea din 1900, care a fost lucrată cu ocaziunea expozițiunei universale din Paris.

Această inovațiune și anume ca harta și statistica să se identifice în mod reciproc prin numere corespunzătoare a fost apreciată, de către specialiștii în materie, ca fiind fericită și practica propriu zisă a confirmat acest mod de a vedea.

Dar materialul statistic înaintat Administrației centrale a serviciului silvic, care pe atunci ținea locul actualei Case a pădurilor, n'a servit numai la complectarea tablourilor referitoare cu diferitele lor rubrice, ci au fost întrebuințat, în parte cel puțin, pentru a da cât mai multe referințe a celorla cari se interesă de adevărata situație a uneia din cele mai importante avuții naționale cum sunt pădurile, referințe cari figurează ca part. introductivă la menționata lucrare.

În acest scop a trebuit fără îndoială, să mă documentez mai întâi cu cunoștințele necesare, să mă pun la curent cu tot ce se scrisese asupra pădurilor până în anul 1906 și să consult și alte uvraje științifice.

Introducerea în chestiune, care cuprinde mai multe capitole, împrumută lucrării, ce-i drept, un mai mare interes, decât dacă ea ar fi constat numai din cifre, cari, pentru cine nu are deprinderea de a le interpreta cum se cuvine, pot conduce la concluziuni uneori paradoxale.

Din nenorocire, cei din capul Administrațiunei centrale a serviciului silvic din Minister, ne dându-și seama de însemnătatea operei în curs de execuțiune, nu numai că nu mi-au dat nici un concurs, punându-mi de pildă la dispoziție personalul auxiliar trebuitor, precum și una sau mai multe mașini de caleul cari sunt indispensabile în atari împrejurări, dar Secretarul general al Ministerului care trăiește încă, dar al cărui nume nu vreau să-l dau în vileag întrebându-mă într'o zi în ce stadiu se află lucrările, după relațiunile ce i-am dat în această privință, mi-a dat următorul răspuns: „*Mi se pare că D-ta prostești miliția*”. Cu alte vorbe: că-ți pierzi vremea de geaba, că te ocupi cu nimicuri. Și cu toate acestea la redactare, la controlarea cifrelor, la adunări și alte operațiuni meticuloase de calcul, eu lucrasem timp de câți-va ani consecutivi mai mult singur.

Această nerecunoaștere vădită a unei munci asidue și de-sinteresată nu m'a descurajat câtu-și de puțin, ci deprins cu obiceiul pământului, mi-am continuat lucrul fără răgaz și fără ținșgiri isbutind la urma urmei a da publicității o statistică și o

hartă forestieră care imediat ce a apărut, a fost cerută cu înzistență de toate legațiunile străine din capitală, iar prin dările de seamă făcute aiurea au fost considerate ca o etapă de progres în materie de statistică specială și de cartografie.

De bună seamă că dacă ași fi fost secondat în năzuințele ce mi-am dat, și dacă nu mi s'ar fi dat ordin ca să pun punct spre a se putea da la tipar, în studiul în care se afla, statistica pădurilor Statului din 1907 ar fi fost desigur și mai completă decât este în realitate.

În zilele trecute dând în adevăr peste o parte din materialul adunat cu acea ocaziune, care din împrejurările expuse n'a putut fi dat publicității, am crezut necesar a reproduce mai jos capitolul referitor la veniturile încasate în periodul 1889-1905 spre a se putea face o comparațiune cu veniturile actuale datorite în mare parte cauzelor complexe cari au influențat asupra fluctuațiunilor valutare ale leului nostru, precum și spre a servi ca îndrumare camarazilor cari vor fi chemați de a interpreta datele din statistica forestieră ce s'a hotărât a se publica în curând:

Veniturile pădurilor Statului în 1889-1905

Venitul ce Statul îl încasează din pădurile sale îl constituie produsele principale provenite din tăieri localizate și din cele grădinate.

În periodul 1889-1905 acest venit s'a urcat la 22.568.684 lei și 41 bani; ceea ce revine pe an la 3,095.713 lei și 59 bani și anume:

	<u>Tăierile localizate au produs:</u>	
	19.472.970 lei 82 b.	sau 3.245.494 lei 14 b. anual.
	<u>Tăierile grădinate au produs:</u>	
	3.095.713 „ 59 b.	515.952 „ 26 „ „
Total . . .	22.568.684 „ 41 „	3.761.447 „ 40 „ anual.
Din produsele secundare, extra-ordinare și accesorii în același period s'a obținut 7,631,173,70 lei sau 1.271.862,27 anual astfel:		
Din produse secundare extra-ordinare	4.539.975,57	sau 756.662,59 lei anual
„ „ accesorii	3.091.198,13	sau 515.199,68 „ „
Total . . .	7.631.173,70	1.271.862,27 lei anual

Peste tot așa dar Statul a încasat în timp de 6 ani 30.199.858,11 lei sau 5.033.309,68 pe fiecare an.

Dacă descompunem această din urmă sumă după felul pro-

duselor din care a provenit, putem exprima în părți centesimale partea contributivă a fiecăreia dintrînsele.

In adevăr, produsele principale rezultate din tăieri localizate cu	lei 19.472.970,82	} Ne dau un procent de	64,5	
Produsele principale rezultate din tăieri grădinarite cu	" 3.095.713,59			10,3
produsele secundare și extraordinare cu	" 4.539.975,57			15,0
produsele accesorii cu	" 3.091.198,13			10,2
Total . . . "	30.199.858,11			100

Iar dacă considerăm în mod separat produsele principale de cele secundare și accesorii întrunite la un loc, găsim următoarele procente :

Produsele principale cu	22.568.684,41	reprezintă	74,7
" secundare, extraordinare și accesorii cu	7.631.173,70	"	25,3
Total . . .	30.199.858,11	"	100,0

Cu alte cuvinte aceste din urmă produse alcătuiesc aproape $\frac{1}{3}$ parte din valoarea produselor principale.

Suprafața exploatată prin tăieri localizate în ultimii 6 ani fiind de 56.028,22 ha. iar venitul realizat de 19.472.970,82 lei, rezultă că valoarea medie a hectarului de pădure a fost de 347 lei și 65 bani.

Din această suprafață, tăierile grădinarite s'au practicat pe o întindere de 29.476,24 ha. și au produs 3.095.713,59 lei. Unitatea de suprafață a raportat așa dar 105,92 lei, ceea ce ne indică că exploatarea în pădurile de reșinoase, unde de regulă se efectuează atari tăieri, au fost destul de intensive.

Intregul domeniu forestier al Statului fiind de 1.061.535,69 ha, iar venitul anual, exclusiv valoarea delictelor, de 5.033.309,68 lei, rezultă că hectarul de pădure a produs un venit brut de 4,74 lei pe an și pe hectar, adică cu 1.09 lei mai mult ca în deceniul precedent (1889—1899)¹⁾.

Cel mai mare venit brut l-a produs județul Ilfov cu 14.89 lei pe an și pe hectar, iar cel mai mic l-a produs județul Tulcea cu 1.18 lei pe an și pe hectar.

1) Vezi Statistica pădurilor din 1900 pag. 202.

Intre aceste 2 limite extreme, în diferitele județe el a variat, după abundența căilor de comunicație existente, după apropierea sau depărtarea centrelor de consumație, după densitatea populației, după speciile ce au intrat în compoziția pădurilor respective precum și după proporția lemnului de lucru ce ele au coprins.

Din acest punct de vedere județele pot fi clasificate după cum urmează :

Județul Ilfov	a dat un venit brut pe an și pe hect. de lei 14,89					
" Prahova	"	"	"	"	"	" 13,00
" Oltul	"	"	"	"	"	" 11,21
" Ialomița	"	"	"	"	"	" 10,39
" Dâmbovița	"	"	"	"	"	" 10,26
" Vlașca	"	"	"	"	"	" 10,20
" Fălciu	"	"	"	"	"	" 9,41
" Brăila	"	"	"	"	"	" 9,22
" Tutova	"	"	"	"	"	" 8,24
" Vaslui	"	"	"	"	"	" 8,20
" Teleorman	"	"	"	"	"	" 7,91
" Covurlui	"	"	"	"	"	" 7,51
" Romanați	"	"	"	"	"	" 7,46
" Dorohoi	"	"	"	"	"	" 7,24
" Iași	"	"	"	"	"	" 7,21
" Botoșani	"	"	"	"	"	" 6,12
" Roman	"	"	"	"	"	" 5,86
" R.-Sărat	"	"	"	"	"	" 5,77
" Dolj	"	"	"	"	"	" 5,07
" Neamț	"	"	"	"	"	" 4,25
" Suceava	"	"	"	"	"	" 3,95
" Tecuciu	"	"	"	"	"	" 3,93
" Muscel	"	"	"	"	"	" 3,19
" Bacău	"	"	"	"	"	" 3,16
" Mehedinți	"	"	"	"	"	" 3,08
" Argeș	"	"	"	"	"	" 2,86
" Vâlcea	"	"	"	"	"	" 2,25
" Constanța	"	"	"	"	"	" 2,10
" Putna	"	"	"	"	"	" 2,02
" Buzău	"	"	"	"	"	" 1,87
" Gorj	"	"	"	"	"	" 1,49
" Tulcea	"	"	"	"	"	" 1,18

Un număr de 19 județe au raportat, așa dar, un venit brut pe an și hectar mai mare ca venitul brut mediu din întreaga țară, care a fost, după cum s'a arătat mai sus, de 4,78 lei, iar 13 județe mai puțin.

Ordinea de clasificare a județelor în chestiune se schimbă bine înțeles, dacă avem în vedere valoarea mijlocie, cu care s'a vândut hectarul de pădure exploatat prin tăieri localizate astfel:

Locul	1	il ocupă	județul	Prahova	lei	731,32
"	2	"	"	Tecuciu	"	702,96
"	3	"	"	Dâmbovița	"	686,48
"	4	"	"	Ilfov	"	558,11
"	5	"	"	Neamț	"	552,81
"	6	"	"	Botoșani	"	516,39
"	7	"	"	Argeș	"	494,42
"	8	"	"	Suceava	"	470,43
"	9	"	"	Vaslui	"	455,36
"	10	"	"	Muscel	"	431,79
"	11	"	"	Tulova	"	422,27
"	12	"	"	Dorohoiu	"	418,53
"	13	"	"	Iași	"	418,43
"	14	"	"	Fălciu	"	408,51
"	15	"	"	R. Sărat	"	378,75
"	16	"	"	Bacău	"	372,71
"	17	"	"	Roman	"	354,47
"	18	"	"	Olt	"	353,11
"	19	"	"	Vâlcea	"	342,62
"	20	"	"	Gorj	"	287,34
"	21	"	"	Romanași	"	283,46
"	22	"	"	Vlașca	"	276,31
"	23	"	"	Mehedinți	"	257,47
"	24	"	"	Putna	"	254,44
"	25	"	"	Teleorman	"	214,39
"	26	"	"	Covurlui	"	200,67
"	27	"	"	Dolj	"	199,06
"	28	"	"	Buzău	"	166,72
"	29	"	"	Ialomița	"	165,51
"	30	"	"	Brăila	"	115,91
"	31	"	"	Tulcea	"	100,12
"	32	"	"	Constanța	"	57,92

unde valoarea medie de vânzare a unității de suprafață a fost de :

Intr'un număr de 17 județe s'a încasat, prin urmare, pentru hectarul de pădure vândut un preț mai mare decât valoarea medie socotită pentru întreaga țară, iar pentru restul de 15 județe unul mai mic.

Este asemenea interesant a cunoaște cum s'a vândut uni-

tatea de suprafață împădurită în cele 4 subdiviziuni principale ale României (vechiul Regat).

Din acest punct de vedere iată care este ordinea de clasificare a diverselor județe :

In Moldova :

Județul Tecuciu	cu	709.96	lei
„ Neamț	„	552.81	„
„ Botoșani	„	516.39	„
„ Suceava	„	470.43	„
„ Vaslui	„	455.36	„
„ Tulova	„	422.27	„
„ Dorohoi	„	418.53	„
„ Iași	„	418.43	„
„ Fălciu	„	408.51	„
„ Bacău	„	372.71	„
„ Roman	„	354.47	„
„ Putna	„	254.44	„
„ Covurlui	„	200.87	„

După cum vedem, numai în ultimele 3 județe s'a obținut pentru hectarul de pădure mai puțin ca valoarea medie totală a unității de suprafață care pentru întreaga țară a fost de 347 lei și 65 bani.

Oltenia (*partea Munteniei dincolo de Olt*):

Județul Vâlcea	cu	342.62	lei
„ Gorj	„	287.34	„
„ Romanați	„	283.46	„
„ Mehedinți	„	257.47	„
„ Dolj	„	199.07	„

Cu alte cuvinte în nici unul din aceste 5 județe nu s'a atins prețul mediu calculat pentru întregul Regat.

Muntenia (*partea dintre Olt și Milcov*):

Județul Prahova	cu	731.32	lei
„ Dâmbovița	„	686.48	„
„ Ilfov	„	558.11	„
„ Argeș	„	494.42	„
„ Muscel	„	431.79	„
„ R. Sărat	„	378.75	„
„ Olt	„	353.11	„
„ Vlașca	„	276.31	„

Județul Teleorman	cu	214.39	lei
„ Buzău	„	166.72	„
„ Ialomița	„	165.51	„
„ Brăila	„	115.91	„

După cum vedem în 7 județe s'a încasat mai mult decât valoarea medie totală, iar în 5 mai puțin și în fine:

Dobrogea :

Județul Tulcea	cu	100.12	lei	hectarul
„ Constanța	„	57.12	„	„

Prețul așa de mic obținut în Dobrogea pentru unitatea de suprafață în ultimii 6 ani (1899-1905) se explică prin împrejurarea că pădurile sale lasă mult de dorit din punctul de vedere al constituirii lor.

Datele relative la veniturile în chestiune sunt luate după registrele serviciului silvic din Administrația centrală a Ministerului în cari după aprobarea rezultatului licitațiunilor ținute, se înscria prețul produselor principale și prin urmare venitul anual din acele produse pentru întregul period de vânzare, considerând condițiunile normale, adică că se vor exploata în fiecare an câte un parchet și anume în ordinea lor de numerotare prevăzută în studiile de punere în exploatare.

În realitate cea mai mare parte din cumpărătorii respectivi, spre a da mai multă impulsie comerțului lemnului, mai cu seamă în vederea exportului, știut fiind că în urma crizei agricole din 1899 și 1900 construcțiile civile încetase aproape cu totul în țară, au cerut și Ministerul Domeniilor a aprobat pentru un timp limitat, ca să se taie în loc de unul mai multe parchete pe an.

Din cauza aceasta veniturile încasate au fost de fapt în anii respectivi mai mari, decât în cazul când nu s'ar fi făcut nici o derogare la previziunile studiilor de scoatere în vânzare în ce privește mersul regulat al tăierii parchetelor.

Surplusul de încasări a mai provenit afară de aceasta din oare cari intervertiri, cu prealabila autorizare a Ministerului, în numerotarea parchetelor vândute, considerându-se că aceasta nu ar prezenta inconveniente din punctul de vedere cultural, precum și din procentele ratelor întârziate și anume atunci când valoarea parchetelor vândute nu fusese plătite la termenele fixate prin condițiunile generale.

Consultând și registrele serviciului comptabilităței Ministerului în cari sunt trecute sumele, astfel cum s'au încasat în realitate în fie care din cei 6 ani ai periodului 1899—1905, am constatat că din vânzarea diferitelor produse lemnoase din pădurile Statului s'a încasat:

In exercițiul financiar	1899/1900	5.748.133,13 lei
"	"	"
"	1900/1901	7.158.299,92 "
"	"	"
"	1901/1902	5.651.577,96 "
"	"	"
"	1902/1903	5.571.497,53 "
"	"	"
"	1903/1904	5.606.280,78 "
"	"	"
"	1904/1905	5.590.392,17 "
	Total	35.326.181,49 "

Pe când după registrele serviciului silvic acest venit trebuia să fie numai de 30.199.858,11 lei

De unde o diferență în plus la încasări de 5.126.323,38 "
care se justifică după cum s'a arătat mai sus.

Dacă acum la cifra de 35.326.281 lei și 49 bani mai adăogăm și valoarea delictelor, care în ultimii 6 ani s'a urcat, după datele serviciului comptabilităței, la suma de 249,094 lei și 70 bani, ajungem la totalul de 35.575.276 lei și 19 bani sau la un venit anual de 5.929.212 lei 70 bani în termen mediu.

Asfel se termină darea de seamă succintă despre veniturile încasate de Stat din pădurile sale în intervalul 1899-1905, care expunere urma să figureze, după cum s'a menționat deja, în statistica pădurilor Statului din 1907 și anume într'un capitol special.

Petre Antonescu

IMPADURIRILE ARTIFICIALE

DIN

OCOLUL SILVIC TIGHINA

Lipsa lemnului, din ce în ce mai simțită în Basarabia, a făcut ca „Problema Reîmpăduririi Basarabiei“, să constituie preocuparea de căpetenie a ultimului congres silvic.

Una din soluțiunile propuse și care se impune imediat, este refacerea celor existente prin lucrări artificiale.

Cum însă problema nu se rezumă numai la Basarabia, hotărârile congresului capătă o și mai mare importanță.

Deaceea găsim util, ca orice manifestare, orice realizare practică în acest sens, să fie cunoscută și, dacă prezintă părți bune, chiar adoptată.

În acest scop, credem necesar să dăm la lumină câteva observațiuni de ordin general, asupra plantațiilor din ocolul silvic Tighina, cu atât mai mult, cu cât d-l Dr. Z. Preșemetchi, șeful ocolului Tighina, e o personalitate științifică, bine cunoscută în lumea silvicultorilor.

Preocupările atât de asidue ale silvicultorilor ruși, relative la împădurirea stepelor, s'au extins și în Basarabia. Astfel la ocolul Tighina, împăduririle au început de mai mult de jumătate secol și arboretele create, sunt exemple vii, cari arată că prin muncă și perseverare, se pot face multe în această ramură.

Pădurile degradate de pășunatul abuziv și de tăierile neregulate făcute, în decursul războiului și mai ales în perioada tulbure ce i-a urmat, sunt treptat, treptat înlocuite. Luând de bază frumoasele rezultate obținute, amestecul stejarului cu alte esențe, refacerea pădurilor din câmpia română, sunt probleme ce ar putea fi ușor rezolvate.

* * *

Trecând mai departe, găesc necesar a consemna în mod succind modul de împădurire, care deasemenea este foarte avantajos pentru stat.

Pregătirea solului, fie pentru plantarea salcâmului, fie pentru plantarea stejarului, se face în modul următor: Solul este cu cel puțin doi ani înainte, bine mobilizat prin arături adânci și cultivat în primul an cu pepeni, iar după aceea cu plante prășitoare, mai ales cu porumb. Cultura agricolă se face cu locuitorii din satele vecine, cari pentru folosință plătesc arendă 100 lei anual de hectar. Plantarea se face toamna și primăvara, în urma unei noi arături, de către locuitorul care a cultivat pământul.

Scoaterea din pepinieră, toaletarea, transportul și punerea în gropi, se fac de locuitori, supravegheați de personalul ocolului, cu o deosebită grijă. Buturugile ce rezultă cu prilejul desfundărei, se vând tot lor, după tarif. Trebuie să menționez, că bu-

chetele existente, cari pot fi de folos noului arboret, sunt ocolite cu plugul, iar pentru a reduce la minimum umbra ce o fac, arborii sunt curățiți pe o bună parte din lungimea trunchiului, de crăcile lacome. Creșterea viguroasă a acestor buchete, în urma culturai agricole intermediare, se datorește mobilizării solului.

Salcâmul, anul acesta, s'a plantat în gropi făcute cu hârlețul (lopata), la distanța 0.75 m. pe rând și 2 m. între rânduri, iar stejarul la 0,71 m./1,43 m. (un arșen/doi arșeni).

Pichetarea locului se face foarte regulat, fiecare locuitor având o măsură pentru determinarea rândurilor și o sfoară însemnată cu aște, pentru hotărârea gropilor pe rând. Organizarea muncii în fiecare familie, este făcută ca să dea maximum de rendement.

Deși pichetarea este pedantă, totuși e justificată, prin faptul că munca cheltuită în plus, nu aduce niciun prejudiciu ocolului, fiecare locuitor având o suprafață determinată, obligat a o împăduri, indiferent de numărul zilelor întrebuintate.

Prășitul plantațiilor, atât de necesar tinerelor plante, se obține gratuit, prin cultivarea printre rânduri de plante prășitoare. Tot în sarcina locuitorilor cad și complectările, și cum în general actualul cultivator, e unul și același cu cel care a plantat, deducem imediat interesul pe care-l are, ca plantarea să se facă în condițiunile cele mai bune posibile.

Prășitura făcută în doi ani consecutivi, asigură puieților răușita și dezvoltarea lor, afirmațiunile ce se pot verifica la fața locului. Astfel, deși dau un exemplu negativ, în 1915, s'a plantat o suprafață de aproape 100 hectare de stejar, care, însă, din cauza evenimentelor și a lipsei de fonduri, n'a putut fi îngrijită. Adăogându-se și pășunatul, plantația citată se prezintă într'o rea stare de vegetație și complect îmburuientă. Se impune pentru salvarea ei, după recepare, cultura agricolă intermediară și apoi complectări.

Problema refacerii pădurilor din Basarabia, trecând din domeniu teoretic în faza practică, grație și stăruinței din ce în ce mai energice a oficialității noastre, d-l Inginer șef Preșemetchi a procedat la pregătirea solului pe o scară din ce în ce mai mare. Dacă ar fi fost materialul necesar (puieți), în toamna aceasta se putea reîmpăduri minimum 200 hectare salcâmi. Spre

remedierea acestui rău, d-sa, pe lângă cele două pepiniere existente, a dispus înființarea unei a treia, în pădurea Chițcani, având o suprafață de 3 ha., în apropierea bălței Zaharna, spre a facilita instalarea unui sistem de irigare.

Cu puieții primiți dela alte regiuni și cu cei scoși din pepinierele pădurilor, s'a reușit a se planta în toamna aceasta 30 hectare salcâm și a se face complexările necesare în plantațiunile din anii precedenți.

Pe lângă aceasta, cu puieți obținuți din pepiniera No. 2 a ocolului Tighina, s'a plantat în pădurea Gârboveș, 60 hectare de stejar. Dacă vremea ar fi fost prielnică, și cum în pepinieră sunt puieți pentru încă 40 hectare, s'ar fi putut a'inge suprafața de 100 hectare de stejar.

De reținut e faptul, că lucrările de împădurire sunt foarte puțin oneroase pentru stat, toate cheltuielile reducându-se la recoltarea seminții și întreținerea pepinierii.

* * *

Metoda cultivei stejarului, prezentând un interes deosebit, vom rezuma observațiunile făcute, precum și explicațiunile d-lui Dr. Preșemetchi, ce a binevoit să ni le dea.

Impădurirea stepelor a fost una din problemele ce a preocupat silvicultura rusă, încă de acum un secol. Numeroși silvicultori ruși și-au consacrat toată viața, pentru soluționarea acestei probleme. Statul le-a pus la dispoziție fondurile necesare pentru stațiunile de experimentație și toate încercările au fost făcute. S'au propus diferite amestecuri, în care stejarul era esența principală și a cărei creștere înceală căuta a se favoriza.

Problema subetaului în pădurile de stejar a fost deasemeni îndelung studiată.

În 1840, se propune așa zisul „tip normal“, care era un amestec de stejar, frasin și ulm după dispozitivul următor: stejar, ulm, frasin, ulm, stejar, ulm, frasin etc.

Contând pe ulm ca esență ajutătoare, sistemul eșuează, și astfel dintr'un amestec format în acest mod, s'a obținut următorul rezultat: ulm 83%, frasin 11% și stejar numai 6%.

În 1890 se trece la „sistemul (tipul) simplu de arbust ajutător“, care prezintă următorul dispozitiv: caragana, stejar, caragana, frasin, caragana, acer, caragana, stejar. Rezultatele

fiind mai bune, problema subetajului capătă o importanță deosebită.

După 1893, Visoichi propune două amestecuri de arbori cu arbuști.

În primul, numit „sistemul simplu de arbuste ajutătoare“, așezarea esențelor eră după formele de mai jos :

α. acer negundo, lonicera, stejar, a. negundo, păr sălbatic, a negundo, lonicera, stejar.

β. ulm, caragana, stejar, caragana, ulm, frasin, caragana, stejar.

γ. mesteacăn, jugastru, stejar, jugastru, mesteacăn, jugastru stejar.

Prin cel de al doilea amestec, numit „sistemul de arbuste ajutătoare dublu“, Visotki propune esențele de mai jos, succedându-se astfel :

α. ulm, jugastru, lonicera, stejar, lonicera, jugastru, ulm, păr, jugastru, lonicera, stejar.

β. a. negundo, a. tataricum, alun, stejar, alun, tataricum, alun, stejar.

Cu cel de al doilea tip de amestec, susținut de Visoslk, (B), începe a se contă pe a. tataricum și a. nedundo, ca esențe ajutătoare creșterii stejarului.

Diferitele sisteme propuse, pedante într'o primă aparență, prin matematica alternanță a speciilor și complexitatea amestecurilor, se bazează pe exigențele stejarului față de lumină. Se căuta în general, a se asigura stejarului o lumină din ce în ce mai mare și a i-se favoriza creșterea, cât mai mult posibil.

Deasemenea, efectele luminării arboretelor pure de stejar, (înerbarea solului, uscarea lui etc), se căută a se evita prin creerea de subetaje artificiale.

Din observațiunile făcute în decursul vremei și din rezultatele obținute, cultura stejarului în ocolul silvic Tighina, se face în amestec cu a. negundo sau a. tataricum și cu un arbust, de ex.: ligustrum vulgare, pinus mahaleb, prunus malus, pirus communis, cornus sanguinea etc. Dispozitivul este : stejar, stejar esența ajutătoare sau arbust, stejar, stejar etc.

Urmând acest procedeu, în 1910 s'au plantat 35 ha de stejar cu acer negundo și a. tataricum, la distanța 0.60/1.43m. Arboretul se prezintă în condițiuni excelente de vegetație ; masivul

bine închis, trunchiurile având o înălțime de peste 4m., sunt spălate.

Se remarcă încă de acum, tendința stejarului de a domina acerineele ajutătoare. Toate acestea, ne îndrituiesc a afirma, fără teamă de a fi desmințiți, că masivul și forma arborelui, ating condițiunile ideale.

Tot în 1910, s'a făcut o semănătură directă de stejar, punându-se pentru definirea rândurilor, din 5 în 5 metri, puieți de sânger. Și acest arboret se prezintă în bună stare de dezvoltare.

Pe lângă alte lucrări de împădurire, e remarcabilă o plantațiune făcută în timpul războiului, în 1916, de stejar cu a. negundo și tataricum, precum și cu ligustrum vulgare. Fiind îngrijită, cu toată lipsa de fonduri, trunchiurile ating 3m. înălțime și solul e bine acoperit.

Din exemplele înșiruite în acest mic studiu, pe lângă celelalte cari fac cinste ochului Tighina, vedem că s'au încercat aproape toate sistemele elaborate de silvicultura rusă. Și aici, ca și în alte părți, unele au dat greș, dar găsesc scuză în aceea, că toate se făceau cu „titlu de încercare“.

Astfel acum 40 ani, s'a făcut o plantație de frasin cu salcâm în rânduri alterne. Salcâmul, esență eminentă de lumină, a fost complet eliminată. Masivul de azi, pur de frasin, se prezintă în bună stare de vegetație și bine închis.

În 1901, se face o plantație de stejar cu frasin, arțar și ulm, stejarul fiind în proporție de 20%. Distanța pe rând era 0,71 metri și între rânduri 1.43m (un arșen pe doi arșeni). Sămânța de frasin a fost culeasă din pădure „Hagimus“, de pe malul Nistrului. Stejarul a fost aproape eliminat, iar frasinul, deși masivul bine închis, prezintă trunchiuri șerpuite (strâmbe). O imediată explicație, ar veni din presupunerea că masivul n'a fost bine închis. Fenomenul se prezintă mai complicat, prin faptul că pădurea de frasini „Hagimus“, acum în exploatare, deasemenea bine închisă, prezintă trunchiuri absolut identice.

Explicația prin neregularitatea stărei de masiv cade, rămânând a se găsi o altă în natura solului, fresc și foarte bogat în săruri minerale solubile.

În încheiere, țin a sublinia importanța instructivă a lucrărilor de împădurire făcute în raza ocolului Tighina.

Azi, când această problemă se impune din ce în ce mai mult, când fondurile necesare nu se mai precupețesc, spre a se evita greșelile, care suni nu numai oneroase pentru stat, dar constituiesc și o pierdere de timp, găsim binevenită experiența ori de unde ar veni.

Condițiunile similare de climă și sol, din stepa rusă, cu cele din Basarabia și câmpia română, constituiesc înrudirea dintre silvicultura rusă și cea română.

Experiențele cele dintâi în această materie, ne sunt de cel mai real folos. Cei cari cunosc limba rusă, au datoria de a traduce cât mai mult posibil, spre a face lucrările de specialitate ruse, accesibile silvicultorilor români.

Casei Pădurilor, îi revine deasemenea datoria de a înlesni și susține asemenea manifestări.

Gh. I. Ionescu

Înginer silvic

EXPLOATAREA PADURILOR.

Într'un referat supus Casei Pădurilor, găsim concluziunea :

„Din observările făcute asupra modului cum se fac exploatarea pădurilor de către autoritățile și cooperativele, cărora li se aprobă exploatarea, pe baza legii speciale, reese că :

1) *Exploatarea directă de către autorități*, nu se pot face, ne fiind pregătite a le efectua în bune condițiuni. Ele au nevoie a recurge la interpuși, la așa numiți *concesionari*, cari le oferă condițiuni oneroase, cu intențiunea de speculare.

2) *Cooperativele forestiere* le-ar putea exploata în mai bune condițiuni, fără intențiune de speculă, dacă ar avea o mai bună organizare și un control mai eficace.

3) *Exploatarea în regie, prin ocoalele silvice*, rămân deocamdată cel mai propriu mijloc la îndemâna Casei Pădurilor, pentru a distribui produsele sale la câți mai mulți, spre satisfacerea legii citată mai sus. Când cooperativele însă vor fi organizate, ele ar putea avea exclusivă exploatarea a pădurilor, rămânând inginerii silvici cu partea tehnică.

Concluziunea acestui referat, mi se pare punerea la punct a chestiunii exploatării pădurilor statului.

Este o necesitate obștească ca lemnul, atât de necesar fiecăruia și pe care statul îl deține aproape exclusiv, să ajungă la dispozițiunea celor mulți, cu cea mai mare ușurință și pe un preț, la îndemâna și a celor mai nevoiași.

Pentru a ajunge la acest rezultat, la care *trebuie* să ajungă, pe lângă mijloacele de exploatare de mai sus, statul ar avea *sistemul exploatărilor prin întreprinzători pe cale de licitație publică*.

Și, acest sistem de exploatare, este tocmai acel care suferă mai mult statului.

Căci el, având nevoie de venituri mari, jocul concurenței îi oferă prețuri chiar peste prevederi.

Dar cum statul nu trebuie, prin desfacerea produselor ce deține, să urmărească *fiscalitatea*, acest sistem se înlătură de la sine, în aceste timpuri de nevroză pentru speculare și repede îmbogățire.

Este cert că exploătările direct prin autoritățile și chiar cele prin cooperative speciale, nu dau bune rezultate, corespunzătoare scopului.

În această privință, referatul este rezultatul unei constatări temeinice.

Exploatarea directă în regie, ar fi, cel puțin deocamdată după autorul referatului, cea mai avantajoasă, nu atât statului, care încasă mai mult prin sistemul licitațiilor, ci populațiunii.

Și statul în primul rând trebuie să se gândească la satisfacerea populațiunii sale.

Dar a exploata, fie și deocamdată, pădurile statului în regie directă — cât va ține aceasta deocamdată nu se știe —, nu este posibil fără mari neajunsuri profesionale,

S'a adus, și fără a face direct atâtea exploatări, învinuire Casei Pădurilor, și i-se aduc și acum nu de puțini, „că este o instituțiune cu organizare mai mult comercială, care mai mult „vinde lemne și cumpără păduri“, că lasă problemele silvice pe al doilea plan, din care cauză silvicultorul — bietul silvicultor preparat din belșug științificește, nu-și mai găsește adevăratul rost, pentru a putea pune în practică cea-ce a învățat în școală“.

Învinuirea a fost și este întemeiată.

Nu acesta este rolul silvicultorului.

Nu acesta este sacerdoțiul pe care trebuie să-l îndeplinească omul de știință care se cheamă silvicultor.

Oficierea, pe care zilnic trebuie să o facă în templul pădurii, nu exclusiv spre doborârea arborilor trebuie îndreptată, ci și spre creșterea și îngrijirea lor.

A ameliora pădurile existente, a le crea din mâna sa acolo unde lipsesc, a le pune în măsură să îndeplinească marele rol ce au de îndeplinit în natură din punctul de vedere climateric, hidrologic și igienic și a ne da în timp de pace lemnul necesar la numeroase nevoi și îndeletniciri, iar în timp de războiu elementele de glorie,—perpetuându-le și ameliorându-le..... pentru a le transmite ast-fel urmașilor,

Iată menirea silvicultorului, pentru care s'a pregătit, împins de pasiunea și cultul pădurii.

Nevoile timpului reclamă însă să se facă abstracțiuni de toate acestea, și să fie numai exploatare.

Dacă este bine această activitate unilaterală, generațiunile viitoare ne vor judeca la timpul lor, când le vom transmite patrimoniul, mai secătuit de cât cum l-am primit.

Pentru a ni se ușurà situațiunea față de responsabilitatea ce avem, se impune, să împăcăm neapărat, aceste două cerințe:

1) Îngrijirea științifică a pădurilor, pentru a putea da maximum de utilitate fizică ce li se poate cere și

2) Exploatarea lor pentru a da maximum de utilitatea a materiei lemnoase.

Cu alte cuvinte să se împace partea științifică cu cea practică, pentru ca pădurile să prospereze, să dea tot ce se reclamă de la ele, dar și silvicultorii să nu fie abătuți de la menirea lor.

Această chestiune prezentând multă importanță, la rezolvarea ei ar trebui să concureze cât mai mulți, ba chiar toți colegii, fără deosebire de grade și atribuțiuni.

Ași provoca chiar un referendum, ca fie-care să-și spună părerile și să dea soluțiunile.

Dacă această se împărtășește și de alții, îi rog a-mi trimite propunerile, pentruca, văzându-le, să formulăm soluțiunile cele mai nimerite pentru binele pădurilor, al Corpului silvic și al țării.

Aurel Dumitrescu
Inginer Inspector Silvic

AL 35-lea CONGRES AL INGINERILOR SILVICI ȚINUT LA CHIȘINAU

Ziua I. 27 Septembrie

— În vederea congresului inginerilor silvici au sosit în localitate peste 150 de ingineri din toate unghiurile țării mulți din ei cu soțiile.

În gară congresiștii au fost primiți de d. Pântea, primarul orașului, care le a uraf bun sosit.

D. N. Gh. Popovici a răspuns în numele inginerilor silvici

După încartiruirea în oraș, congresiștii au vizitat muzeul de istorie națională.

Ziua II. 28 Sept.

Sosirea generalului Berthelot

Cu trenul de dimineață, a sosit în Chișinău generalul francez Berthelot, unul dintre apărătorii neamului nostru în vremurile cele mai critice ale războiului de întregire a țării.

Trimis în fruntea misiunii franceze ca să ajute cu sfatul și experiența sa la reorganizarea armatelor noastre retrase în Moldova, generalul Berthelot a dezvoltat o muncă uriașă pentru a face dintr'o armată decimată de război, de boală și de lipsuri, o armată nouă, în stare să oprească năvala lui Mackensen. Și când puhoiul german năvăli la Mărășești și Oituz, întâlni în fața sa, o oștire pregătită nu numai sufletește să reziste și să infrângă, ci înzestrată cu materialul, organizarea și știința necesară

Iar mai târziu când armatele franceze dela Salonic porniră spre Dunăre să se unească cu armatele noastre din Moldova pentru a colabora la Victoria cea mare, în fruntea celor dintâi trupe care au trecut bătrânul Istru, se găsea generalul Berthelot. Stând în mijlocul nostru și învățând să ne cunoască în clipe tragice, când energiile națiunii dădeau suprema lor sforțare, generalul Berthelot a învățat să ne și iubească.

Cetățean al României și împroprietărit, ca recompensă națională, în una din cele mai frumoase regiuni ale Transilvaniei, vine pentru prima dată în capitala Basarabiei pentru a ne cunoaște

a noi acasă. Primirea ce i s'a făcut în gară, de către autoritățile civile și militare și mai ales de populație, care a fost de un entuziasm neîntrecut, a mișcat adânc pe eroul Franței și al României.

În onoarea sa s'au arborat drapelul și s'au făcut recepții demne de un astfel de distins amic al românizmului. Ca fost elev al școlii de ape și păduri dela Nancy a ținut să ia parte la acest congres silvic.

D. general Berthelot, este însoțit de d-nii miniștri Al. Constantinescu și Inculeț, precum și de toți deputații și senatorii Basarabiei.

În gară s'a pregătit o frumoasă primire generalului Berthelot. D. primar Pântea a urat bun venit și a prezentat tradiționala pâine și sare.

Te-deum-ul dela Catedrala

După recepția din gară, întreg cortegiul, în frunte cu d-nii miniștri Al. Constantinescu, Ion Inculeț și generalul Berthelot, s'a îndreptat spre Catedrală, unde s'a oficiat de către episcopul Gurie și întreg clerul, un Te-Deum în memoria inginerilor silvici foști ofițeri și morți în război.

După Te-Deum a vorbit episcopul Gurie, urând spor la lucru congresului silvic.

D. Al. Constantinescu, mulțumește episcopului Gurie pentru cuvintele frumoase adresate congresului și apoteozează prezența generalului Berthelot la acest congres.

D. General Berthelot, mulțumește pentru atențiunea ce i se dă și urează prosperitate României.

În curtea Catedralei, unde armata și publicul făceau careu, vorbește d. general Popovici, comandantul militar al Basarabiei, prezinzând armatei pe marele general francez. Apoi după ce aduce omagii M. S. Rege'ui și face cunoscut prezența în Chișinău a corpului inginerilor silvici, veniți pentru congres, trece în revistă trupele.

În aceeași zi la ora 4 p. m. a avut loc în sala Eparhială, deschiderea congresului inginerilor silvici, sub președinția d-lui Ministru de Domenii Al. Constantinescu.

Au luat parte d-l General Berthelot, d-l ministru Constantinescu, d-l Inculeț, Ministrul Basarabiei, General Popovici, Co-

mandantul Militar al Basarabiei, I. P. S. S. Arhiepiscopul Gurie al Chişinăului şi Holinului, Husărescu Inspector General de Siguranţă, Oprea Prefectul Poliţiei, etc., precum şi un număr de aproape 150 ingineri silvici parte din ei cu soţiile, din toate unghiurile ţării.

La sosirea d-lui General Berthelot şi a miniştrilor, asistenţa izbucneşte în aplauze entuziaste şi în strigăte de „Vive la France“.

Primul ia cuvântul d-l ministru Constantinescu, care vorbeşte astfel adunării :

Domnilor,

Cu înaltă satisfacţie sufletească am păşit pragul Adunării Dvs, de azi şi cu vie mulţumire văd pe silvicultorii din toate unghiurile ţării şi din toată erarchia corpului silvic, întruniţi la o altă în acest Congres, împrejurul aceleiaş idei, sau mai bine zis, legaţi prin acelaş simţământ înalt şi generos: dragostea pentru Pădure.

Numai un asemenea resort sufletesc, numai un asemenea sentiment, — păstrat şi apoi desvoltat de Dvs, zi cu zi, ani de ani, printr'o activitate continuă — cu puterea lăuntrică a lui, îmi lămureşte şi taina preocupărilor Dvs. de azi şi în acelaş timp, arată că pentru Dvs, munca zilelor de Congres este un apostolat, ca şi îndeletnicirea zilnică a fie căruia dintre Dvs, în cercul competenţii sale administrative, precum şi că activitatea Dvs, nu are în ea nimic din burocrăţia mecanică, rece sau automată, ci isvoreşte din adâncul neclintitei dragoste pentru podoabele naturii, ridicându-se apoi până la înălţimea unei misiuni naţionale şi morale în acelaş timp.

Aceiaşi chemare tainică pentru păstrarea mândrelor bogăţii ale pădurilor, v'a adunat şi azi în Congres, de la cele patru hotare, ale ţării şi sunt mândru că mi-aţi dat prilejul acestei bucurii sufleteşti, pentru care vă aduc expresiunea îndemnurilor mele, cele mai călduroase.

De altfel regăsesc, Domnilor, în acelaş timp, în mijlocul Dvs, pe colaboratorii mei cei harnici şi simt atunci că salutul şi îndemnul meu, regăseşte aceleaşi inimi şi aceleaşi minţi pregătite pentru înfăptuirea binelui obştesc, în această ramură, aşa cum le-am cunoscut în activitatea îndelungată ce am consacrat acestei mândre bogăţii a ţării noastre şi harnicilor ei străjuitori şi fraţi.

Când vitejia ostașilor noștri și înțelepciunea conducătorilor lor și ai țării, ne-a adus isbânda asupra vrăjmașului și cu ea întruparea visului nostru de veacuri, în hotarele neclintite ale României Mari, — providența ne-a adus în acele hotare și pe tovarășul de suferință, pe mângâietorul durerilor fraților noștri de dincolo, întregindu-ne și codrii.

De la un capăt la altul al țării, s'a ridicat atunci un singur freamăt de bucurie, și, pădure de pădure s'au înfrățit și legat laolaltă, în sânul Patriei mândre.

Din ziua aceea, mi-a răsărit în minte și în suflet, o nebănuită grijă, grijă de frate, grijă de părinte: grija pădurilor și a pădurarilor noștri.

Și cu colaborarea neprețuită a Dvs, am desprins atunci printr'un studiu amănunțit, dar mai ales luminat de dragostea neclintită pentru această podoabă și bogăție a națiunii —, am desprins, zic, din grija de frate pentru păduri, îndrumarea ce trebuie dată pentru folosința cât mai înțeleaptă a acestei bogății, precum și pentru nesfârșita ei păstrate.

Am înțeles atunci că cea dintâiu nevoie era ca cei ce își vor închina munca lor pentru pădure, să învețe de la primele începuturi, taina științei silvice, așa cum civilizația și propășirea veacului și timpurilor în care trăim, cereau imperios de la noi, — iar în acelaș timp, să se însufle în inima viitorilor străjeri și frați ai pădurilor, nu numai știința organică a ei, dar și dragostea pentru ea, căci dacă silvicultura este o știință, ea este în acelaș timp și o artă, care cere suflet și inimă pentru ea.

Din acest simțământ am plănuit și am realizat organizarea învățământului silvic.

Dar silvicultorul eșit de pe băncile școlaei, cu știința limpede și cu dragostea caldă pentru Pădure, trebuia să-și găsească cărarea activității lui limpede și existența sa stabilă și asigurată, astfel ca să se poată consacra definitiv și neturburat obiectului integral al preocupărilor sale: Pădurea.

Pentru acest scop, am alcătuit noua organizare a Corpului silvic, unitară de la un capăt la altul al țării, care aduce astfel nouă și neprețuită contribuție la sollicitudinea ce am arătat totdeauna pădurilor și țării și tovarășilor ei.

Dar Domnilor, opera nu era completă.

Pădurea, acest organism viu, — și puțini sunt Domnilor, aceia

cari cunosc cât de intim, de adânc și de nebănuit este strecurată ea în satisfacerea tuturor nevoilor și bucuriilor din viața noastră de toate zilele — Pădurea zic, era îmbucătită de regimul juridic a legilor sub care trăia, se desvolta și producea, cea ce dădea naștere la multe conflicte dăunătoare și ei și economiei generale a țării, ca consecință, precum știm, a trecutului odios sfărâmat de înfăptuirea Unirii.

De aceia am căutat a încorona această operă a mea și a-mi ușura în acelaș timp și grija ce aveam, procedând la Unificarea Legislației silvice.

Domnilor, concursul pe care cu toții mi l'ați dat pentru înfăptuirea acestei însemnate opere, mi-a fost scump și l'am apreciat totdeauna.

Iar astăzi, găsindu-vă pe toți adunați pentru complectarea și îndeaproape studierea chestiunilor complinitoare silvice, vă aduc salutul meu de mulțumire pentru colaborarea Dvs, întru desăvârșirea operei comune.

Știindu-vă deci, adunați aici pentru a merge mai departe pe drumul propășirii și realizărilor silvice, am venit în mijlocul Dvs, pentru a vă asigura încodată că găsiți în mine acelaș neclintit prieten și frate al Pădurii.

Alături de mine, a venit și ilustrul soldat al Franței, Generalul Berthelot, spre a vă aduce salutul său.

Astăzi, când România Mare, pășește la înfăptuirea operei de indisolubilă legătură națională, prin soluționarea vitalelor probleme silvice, când Congresul silvicultorilor își aduce neprefuitul său prinos de muncă Patriei, pentru care oștile noastre și dragostea aliaților și-au închinat zile întregi și nopți întregi de grije și de sacrificii, salutul bravului General Berthelot, este o consfințire neprefuită precum și un frățesc indemn, pentru care îi aduc viile mele mulțumiri.

Astfel fiind Domnilor, doresc ca preocupările Dvs, însuflețite de dragostea pentru bogățiile și podoabele țării, să găsesc cea mai prielnică îndrumare și înfăptuire, iar munca Dvs, să fie cu rodul însuțit, pentru binele și propășirea sfintei noastre Patrii.

Căci să nu uităm Domnilor, că cel ce a fost leagăn al copilăriei poporului nostru, este Codrul. Iar când națiunea română, încă plâpândă, era amenințată de puhoaițe vrăjmașe și cutropitoare, să nu uităm că tot Codrul i-a fost adăpost și reazim și

tot el i-a călăuzit, cel dintâiu, pașii dealungul izvoarelor și în răcoarea văilor.

Clătinarea Codrului, la aripa vântului, în înaltul văzduhului a legănat visul de veacuri al Românului, iar freamătul stejarilor și murmurul izvoarelor au îngănat, cu el, tot suspinul durerilor și al doinilor lui. — În toiul luptelor și al frământărilor, când dușmanii țării din afară sau din năuntru, se năpusteau în nădejdea că vor sugruma nația Română, — la chemarea străbună a buciurilor, la zăngănitul armelor și la strigătul vitejilor, — Codrul se lupta alături cu nația română împotriva vrăjmașului: el era adăpost și vizuine nepătrunsă, era pavază, era paloș ucigător, era mreață, era pentru dușman furcă de spânzurătoare și chiar lo de mormânt.

Iar când, în liniștea vremilor, sub seninul cerului, porneau voinicii călare, frământați de obida împrejurărilor sau a dorurilor în umbra stejarilor, prin tăria codrilor, glasul tainic și adierea lină a freamătului le mângâia sufletul, le potolea para din inimă și le liniștea mintea . . .

Să știm astfel, Domnilor, să fim recunoscători Codrului care ne-a crescut ființa, care ne-a ajutat la grea cumpănă și ne-a bucurat la izbândă.

Prin munca rodnică a Dvs, din aceste zile, veți aduce un nou prinos de închinare Codrului, și mă simt fericit că nu numai că n'ați uitat nici odată, dar totdeauna ați pornit la muncă cu lozinca sfântă care este și a mea „Codru-i frate cu Românul.“

Cuvântarea d-lui Ministru Inculeț.

Doamnelor și Domnilor,

Cu adâncă emoțiune salut congresul Domniilor-Voastre, salut prezența fraților de la Nistru până la Tisa care încă odată dovedesc realizarea aspirațiilor noastre seculare.

Mi-aduc aminte că în toamna anului 1917, aci în sala aceasta, a fost proclamată autonomia Basarabiei și a fost proclamată într'un ceas bun, fiindcă nu a mai trecut multă vreme și congresele Românilor de pretutindeni a devenit un eveniment aproape obișnuit.

Dacă însă, Domnilor, avem bucuria aceasta, suntem fericiți cu toții, că avem ocaziunea să aducem prinosul nostru de recunoștință și de adâncă mulțumire aliaților noștri și în deosebi

Franței, al cărui ilustru reprezentant se află astăzi în mijlocul nostru. (Aplauze prelungite).

Profit de această ocaziune, ca încă și încă odată, să aducem noi, Români din Prut și Nistru mulțumirile noastre armatei române (aplaude frenetice) care a răspuns la chemarea noastră și ne-a pus pe noi românii stăpâni în țara noastră strămoșească.

Odată intrați în sânul României Mari, noi ceștia de aici, am prins a gândi ca să păstrăm bogățiile strămoșești și între altele am aflat, că o mare bogăție a noastră națională, pădurile, se află într'o stare dezastruasă. Pe când știința spune, că în mod normal trebuie să fie 25 % din suprafața țării acoperită de păduri, la noi de abia 8—8 % din suprafață este acoperită de această podoabă a lui D-zeu și atunci ne-am gândit că această moștenire strămoșească s'o luăm pe seama statului, fiindcă am crezut că numai statul va fi acela care va șii și pe care îl va durea inima, ca să păstreze acest avut strămoșesc.

Aci țin să aduc mulțumirile noastre d-lui Ministru Constantinescu, care în toate împrejurările și mai ales în împrejurarea aceasta, când a trebuit să întărim articolul din lege, ca să putem să luăm păduri pe seama statului, prin constituție, ne-a dat cel mai binevoitor și cel mai cald ajutor. (Aplauze prelungite).

Iată dar că acum, pădurile, fără nici o excepție, se află pe seama statului și în mâna D-v a inginerilor silvici săă, ca să renască pădurea, această bogăție a țării noastre și încetul cu încetul să ajungem la cele 25 % normale.

Cu covingerea, că inginerii silvici după cum și-au făcut datoria și pe front și pretulindeni și-o vor face și aici, pe terenul dezvoltării pădurilor din Basarabia, vă zic: Bine-ați venit în capitala Basarabiei și D-zeu să vă ajute în munca Domniilor Voastre.

(Aplauze prelungite și îndelung repetate).

Cuvântarea I. P. S. S. Arhiepiscopul Gurie:

Domnule General,

Domnilor Miniștri,

Domnilor Ingineri Silvici și Onorată Adunare,

Ca Arhiepiscop al Chișinăului, mă bucur că D-v ați sosit în eparhia mea pentruca să discutați chestiunile care privesc pă-

durile noastre din Basarabia. Din istorie am auzit, că au fost păduri mari în ținutul Tighinei, Orheiului, despre care se povestea în totdeauna, ca despre niște păduri unde nu a pălruns niciodată piciorul omenesc, dar astăzi, când plecăm în vizită canonică, vedem că codrii aceia nu mai există și de aceia provincia noastră a pierdut mult din frumusețea ei de odinioară.

Ne bucurăm cu toți că ați luat pădurile din mâini nesigure și care nu se prea îngrijeau de ele și credem că de acum vom avea lemne și orașenii și sătenii. Tot așa nădăjduesc că veți lua măsuri, ca pădurile să se înmulțească și să avem cu toții lemne, cum aveam în trecut.

Suntem convinși că mințile D-v luate, știința D-v și experiența D-v, vă vor face să puteți veni în ajutorul Basarabiei și dacă nu veți putea să faceți ca înainte, să întoarceți codrii din ținutul Tighinei și Orheiului, cel puțin cele care sunt acuma, să le păstrați, ca ele să crească și să înfrumusețeze provincia noastră.

Cu aceste cuvinte, ca un român plin de dragoste către țara noastră întregă și către provincia mea în special, salut sosirea D-v în mijlocul nostru și binecuvintez acest al 35 cont gres în Basarabia, ca el să lucreze cu mult spor și cu mult folos pentru țara noastră și pentru pădurile noastre.

Bine-ați venit în mijlocul nostru. (Aplauze).

D-l Aurel Eliescu vice președintele Soc. Progresul Silvic, citește darea de seamă a activității societății pe anul expirat.

Iubiți Colegi,

După 36 de ani de existență, societatea „Progresul Silvic” descinde astăzi, pentru prima oară, în Chișinău Capitala Basarabiei; Venim astăzi pentru prima oară, în această parte de Țară, scumpă parte din trupul nostru, care ne fusese ruptă la 1812.

Pentru norocul nostru, acelor din generația de acum și cari în tinerețe, am aspirat după unitatea Națională, ne-a fost dat să fim congresele noastre la Cluj, Cernăuți și acum la Chișinău; să consfințim ast-fel prin activitatea noastră culturală și economică, Unitatea politică datorită sacrificiilor Țării și virtuților soldatului Român.

Anul ce a expirat a fost unul din cei mai norocoși pentru societatea noastră, activitatea noastră s'a desfășurat în toate direc-

țiunile, iar rezultatele obținute ne dau dreptul să credem că viitorul va încorona cu succes deplin eforturile noastre.

Și-acum să enumerăm câte-va din momentele deosebite ale activității noastre.

La 27 Aprilie 1923, în localul societății Politehnice din București, Colegul nostru Inginer Șef Gh. Agapie a dezvoltat o foarte importantă conferință: *Reforma Agrară și problema Agro-Silvică* care a interesat pe toți specialiști; conferința s'a publicat și în Revista Pădurilor.

Anul acesta, din inițiativa mai multor membri ai societății, în toată Țara, s'a dat o deosebită atenție sărbătoarei „Sădirea Arborilor“.

Asemenea sărbători sunt menite să răspândească dragostea de Pădure și să mărească în genere grija ce trebuie să purtăm arborilor. Sărbările de acest fel constituiesc mijlocul cel mai sigur pentru a se vulgariza cultul Pădurilor.

Tot în acest scop s'au scris articole de specialitate; iar în gazetele cotidiene s'au publicat diferite articole de propagandă și vulgarizare pentru a se menține viu interesul publicului cu chestiunile pădurești.

Două manifestațiuni de dragoste și admirațiune care onorează deopotrivă pe sărbătoriți ca și pe cei ce o sărbătoreau.

Societatea noastră a ținut ca în mod public să aducă prinosul său de admirațiune pentru Colegul Marin Drăcea. Dânsul, cel dintâiu dintre Români, a reușit să obțină titlul de doctor în științele Silvice de la Facultatea din München. Domnul Drăcea, cu o muncă dintre cele mai stăruitoare a reușit să acumuleze întreg capitalul științific referitor la cultura Pădurilor. Și, modest ca toți oamenii de merit, a venit să pună la dispozițiunea Statului Român acest capital. Iar Societatea, mândră de meritele acestui Coleg, a ținut să-l sărbătorească și este fericită să constate că la această sărbătoare s'au unit și tehnicienii și intelectualii Țării.

Un gest nobil și care înalță pe Inginerii care l'au făcut este sărbătorirea Inginerului Elie Radu.

Patru zeci și cinci de ani de muncă cinstită, pricepută și rodnică fac din Elie Radu una din personalitățile cele mai distinse ale Corpului de Ingineri Români. Societatea noastră a fost fericită să ocupe locul de cinste pe care colegii Ingineri din

Corpul tehnic, l'au oferit „Progresului Silvic“ la această serbare.

De altmintreli legăturile noastre cu Asociațiunea generală a Inginerilor Români devin din ce în ce mai strânse și mai Cordiale.

Când Corpul Ingineresc, atins de criza acută prin care trece țara, a crezut că este timpul să ia o atitudine, s'a adresat și Colegilor Ingineri Silvici.

La 27 și 28 Aprilie 1923 Inginerii Silvici au fost covocați în adunarea generală extraordinară; și după ce au fixat linia de conduită ce era de urmat, au mers la adunarea generală convocată de Asociațiunea Generală a Inginerilor Români. Maturitatea, Obiectivitatea și Urbanitatea cu care Colegii noștri au discutat chestiunile iritante ce se desbăteau, au impresionat mult și au determenat soluțiuni demne și de situațiunea excepțională a Inginerilor și conforme cu interesele superioare ale Statului Român.

Printre soluțiunile admise, „Progresul Silvic“ fericit să constate că tehnicienii Români, după ce au constatat aceleași studii și aceleași îndatoriri la Inginerii Silvici ca la toți ceilalți Ingineri din Corpul tehnic, au reclamat egala îndreptățire și prerogative pentru Inginerii Silvici ca și pentru Inginerii din alte ramuri.

Această recunoaștere colegială va hotărâ, credem noi, egalizarea regimului la care trebuiesc supuși toți membri Corpului tehnic.

Tot ca dovadă de strânsă colegialitate, Inginerii Silvici au fost invitați în mod special la Congresele Generale ale A. G. I. R.

Societatea noastră a fost reprezentată în mod special iar colegi de-ai noștri au participat ca referenți la chestiuni din cele mai importante.

Așa în Octombrie 1922 la Temișoara colegi de ai noștri au referit asupra chestiunilor următoare:

Istoricul și importanța Pădurilor de: G. P. Antonescu

Imbunătățirea regimului apelor prin lucrările de stingerea torenților și de împădurirea bazinelor lor de recepțiune. . . . Petre Antonescu

Imbunătățirea regimului Apelor prin lucrări de stingerea ravenelor (răpilor) și

împădurirea bazinelor lor de recepțiune . . Victor Precup
 Intervenția Statului în gestiunea pă-
 durilor particulare M. P. Florescu
 Necesitatea limitării lemnului ca com-
 bustibil. M. P. Florescu
 Sporirea producției forestiere și în
 special a lemnului de lucru M. P. Florescu
 Auul acesta la congresul Inginerilor ce trebuț să se țină
 la Cernăuți se vor discuta următoarele chestiuni:

1) Vișiile și defectele lemnelor în raport cu întrebuințarea lor industrială.

2. Mijloacele de conservarea lemnului.

3. Transportul lemnelor pe apă și uscat.

5. Politica noastră vamală din ultimul timp și mișcarea Comerțului exterior în ce privește importul și exportul lemnelor.

Dealmintrelea discutarea în comun a chestiunilor de specialitate silvică în raport cu tehnica generală este asigurată printr'un organ special.

În sânul asociațiunii generale a Inginerilor Români s'a format o secțiune specială silvică pusă sub direcțiunea harnicului și savantului nostru coleg Domnul Consilier Silvic Petre Antonescu ; această secțiune este asigurată de o muncă rodnică,

Rezultatele deja obținute sunt din cele mai meritorii :

Colegii noștri Domnii M. P. Florescu, Pap, G. P. Antonescu și Andrei Ionescu au prezentat comunicări dintre cele mai importante. Aceste comunicări s'au tipărit într'un număr special al revistei Pădurilor.

Revista noastră care este în al 35-lea an de existență a întreținut acelaș spirit de solidaritate și muncă printre membri societății noastre.

Suntem cu toții datori să aducem mulțumiri Comitetului de redacție; nu mă pot opri de a semnala atențiunea D-voastră, în mod special pe Domnul P. Antonescu Președintele acestui Comitet și pe D-l M. P. Florescu secretarul acestui Comitet.

O revistă care să apară lunar și în mod regulat cere o muncă dintre cele mai aprige. Și mulțumind în mod special D-lor Antonescu și Florescu ne îndeplinim o adevărată îndatorire.

Dar nu numai munca intelectuală este necesară pentru întreținerea regulată a unei reviste; în vremurile grele prin care

trecem, greutățile materiale sunt foarte mari. Reviste și ziare dispar sub povara greutăților materiale. Și dacă astăzi suntem fericiți că revista noastră poate să ducă mai departe lupta pentru apărarea pădurei, aceasta o datorim în mare parte D-lui Președinte care i-a acordat o largă subvențiune.

Anul trecut la Congresul dela Cernăuși, am trimis o adresă prin care explicam motivele care mă împedecau să vii la acel Congres.

Aceste motive constituiau o imputare ce aduceam Președintelui nostru. Anul acesta sunt fericit să retrag toate cuvintele de nemulțumire și să-l rog ca împreună cu mine și în mod excepțional, să ne arătăm recunoștința către Președintele nostru.

Grație concursului și moral și material ce ne-a dat, societatea noastră și-a asigurat în veci existența. În afară de subvenția pentru gazetă D-l Președinte a donat 3 000.000 pentru construcția Palatului societății noastre și 2 milioane pentru construcția secțiunii Forestiere din Institutul Politehnic.

Cu aceste sume putem spera să avem cele două clădiri atât de necesare existenței noastre. „Progresul Silvic“ pe lângă adăpost va avea și camere la dispoziție fie pentru colegii din provincie, fie pentru copii colegilor care vor urma Invățământul Silvic.

Inaugurarea Palatului nostru pe care am dori-o cât mai apropiată va constitui de sigur evenimentul cel mai fericit din viața „Progresului silvic“.

Deasemenea construcțiunea la Politehnică a clădirii proiectate ne face să sperăm că Invățământul nostru Forestier se va bucura în curând de tot ce este necesar pentru a fi cât se poate mai complet.

Și toate aceste realizări și toate aceste aspirațiuni le datorim D-lui Alexandru Constantinescu, Ministrul Pădurilor și președinte al societății noastre. Actele expuse până aci formează un tablou admirabil represintând activitatea personală a D-lui Ministru în folosul societății noastre și pentru care îi suntem etern recunoscători.

Și totuși tabloul nu este complet.

Domnul Ministru a dat societății noastre mai mult de cât toate milioanele; i-a dat dovadă publică și indiscutabilă nu numai de dragostea dar și de considerațiunea ce-o are pentru so-

cietatea „Progresul Silvic“. De la începutul ei, societatea noastră a reclamat organizarea Corpului și organizarea Invățăământului Silvic. Aceste două mari cerințe au devenit o realitate. Cele două legi au fost votate. Desigur că în cestiuni atât de importante ideile conducătoare pot să se deosebească.

Cu cât convingerile sunt mai puternice, cu atât conflictul este mai violent. În corpurile legiuitoare s'a ivit conflictul. Domnul Ministru a știut să-l rezolve grație unei îndelungate experiențe. Cu această ocaziune D-sa mărturisit în fața Țării că proiectele pe care le susținea nu era, decât realizarea în practică a desideratelor des repetate emise de „Progresul Silvic“.

Acest Omagiu public adus societății noastre, într'un moment solemn, constituie pentru societatea noastră cea mai mare avuție.

Țara întreagă, prin glasul Ministrului a recunoscut grija și pricepera cu care societatea noastră cercetează problemele Pădurești.

Pentru ceia ce a făcut până acum vom păstra Domnului Ministru o vejnică recunoștință. Și cred că sunt expresiunea a D-voastră a tuturor rugând pe D-zeu să-i dea viață lungă și putere ca să desăvârșască opera începută spre binele Pădurei și al Țării.

După atâta înviorare și speranță de viitor, cu inima îndurerată trebuie să vă anunț că în cursul anului trecut au plecat dintre noi următorii Ingineri Silvici.

Victor Beghenau, Inginer Inspector Silvic, pensionar și fost maestru de Vânătoare al M. S. Regelui Ferdinand I.

Mladin Rancu, Inginer Inspector Silvic dela Șebeșul Săsesc.
Virgiliu Beraru, Inginer Inspector Silvic dela Lipova.

I. C. Elefterescu, Inginer Inspector Silvic pensionar, și membru fondator al societății noastre.

Vasile Bălăceanu, Inginer Silvic.

Societatea noastră a ținut să-și facă ultima datorie; a fost reprezentată la moartea fiecărui dintre colegii noștri decedați și printr'un reprezentant s'a împlinit această tristă datorie.

Aci ar trebui să închei. Prezența Generalului Berthelot, mă face să adaog câte-va cuvinte.

Este o mare cinste pentru societatea noastră că ilustrul

General vine să înalțe cu prezența Sa, lucrările Congresului nostru.

Șeful misiunii Militare cu concursul căruia s'a desăvârșit opera de refacere a armiei Române nu poate să fie de cât bine venit în mijlocul ori cărei societăți Românești.

De aceia în numele societăței noastre spui Domnului General: Bine ai venit.

„Progresul Silvic“ este fericit că poate astăzi să salute pe Generalul care întrupează Generozitatea, Cavalerismul și Curajul francez.

„Progresul Silvic“ fericit de prezența Domnului General Berthelot salută Franța Mare și generoasă. Și în elanul său de admirațiune, privind pe General și gândind la Franța iubită, Salută pe General strigând „Trăiască Franța“.

Apoi, adresându-se generalului Berthelot, adaugă în franțuzește:

Prezența în mijlocul nostru a ilustrului reprezentant al Franței, generalul Berthelot, mă face să adaug câteva cuvinte

Șeful misiunii militare franceze, cu concursul căruia s'a desăvârșit opera de refacere a armatei române, nu poate decât să fie binevenit în mijlocul oricărei societăți românești. „Progresul Silvic“ este fericit că poate să salute Franța în persoana marelui general și gândindu-se la Franța mare și generoasă, salută pe general, strigând: Trăiască Franța.

Fără îndoială, după călduroasele cuvinte ale d-lui ministru, orice cuvânt este inutil, dar nu uitați, Domnule General, că Miniștrii care au vorbit, sunt consilierii Regelui Ferdinand, sunt miniștrii țarei și prin urmare sunt ținuți la rezerve, la reticențe, la care noi, simpli particulari nu suntem ținuți, astfel că putem să spunem noi, amici ai Franței dinainte de Marna, amici de totdeauna, să-i spunem și să-i arătăm toată recunoștința și tot devotamentul nostru.

Forestierii trăesc în general departe de lume și acolo în fundul pădurei, ei asistă în fiecare zi la procesul grandios și divin al elaborațiunei vieței. Acolo, inginerii silvici au conștiința, că nu vor putea uita niciodată, că Franța și-a vărsat până acuma de două ori sângele pentru România. Prima dată sub zidurile Sevastopolului, sub inspirațiunea lui Napoleon, când Franța și-a dat sângele pentru România, devenită în urmă Regatul României și a doua oară în războiul mondial și astăzi, la Chișinău, avem

bucuria de a sărbători pe unul dintre fruntașii, care așa de mult au contribuit la crearea acestei Români, după care am aspirat atâtea secole. Ei bine, Domnule General, noi care asistăm la aceasta elaborare a vieții, nu putem să uităm niciodată, că Franța nobilă și generoasă și-a dat de două ori sângele pentru noi și omul pădurilor se întrebă : De unde și pentru ce atâta dragoste a Franței, de ce atâta solidaritate pentru cauza românească ? Pentru că, prin desvoltarea fatală a legilor istorice, noi am fost timp de mai multe secole bulevardul deschis tuturilor năvălirilor barbare, care se năpusteau pe aici ca să ajungă în occident, am fost zidul, citadela inexpugnabilă de care s'au lovit toate hoardele barbarilor năvălitori. Franța și a dat seama de pericolul pe care îl reprezenta curentul slav și germanic și a vrut ca noi să fim o cetate tare, de care să se isbească loviturile lor.

Din acest interes comun, precum și din dragostea noastră pentru Franța și din dragostea Franței pentru noi, a isvorât cea mai strânsă legătură, căci este bazată pe interesul comun și prosperitatea uneia, face siguranța celeilalte.

Cu această convingere, Domnule General, dați-mi voe, ca în numele colegilor mei și în numele meu personal, să salutăm în D-v simbolul acestei generozități franceze, care și-a vărsat sângele pentru civilizația omenească și într-o singură voce, în picioare, să strigăm : Trăiască Franța și Trăiască România, unită pentru totdeauna.

(Intreaga asistență aplaudă frenetic, în picioare).

Cuvântarea d-lui N. G. Popovici, senator și profesor la Școala Politehnică din București (secția silvică).

Grand et glorieux général,

Permettez à une vieille écorce des Carpathes, de ces Carpathes lesquelles, grâce à la France héroïque et glorieuse, ne sont plus une brutale frontière, mais ce qu'ils devait être, l'épine dorsale de la race roumaine, permettez à un vétéran de la 57ème promotion de votre grande et belle École de Nancy, au doyen des forestiers roumains, de vous souhaiter la bien venue, au nom de tous les fagôt de la grande Roumanie, de cette grande Roumanie qui, en appréciable mesure, est l'oeuvre de la sublime et genereuse France.

Grand ami de notre chère patrie, soyez certain, que nous,

les Roumains, nous oublierons jamais, nous ne savons pas oublier, tous ce que la France aimée et chérie a fait bien de fois pour la Roumanie.

Nous ne pouvons pas oublier, le sang français qui a coulé pour la cause roumaine, grace auquel c'est réalisé notre rêve séculaire et c'est accompli notre idéal national.

Grand et illustre Général,

Votre présence parmi nous, les forestiers roumains, est non seulement un grand honneur, mais aussi un bien grand bonheur, car nous trouvons l'heureuse occasion de vous manifester toute notre reconnaissance, amour et affection, auxquelles vous avez tant de droits.

Mon Général,

Permettez, qu'en souvenir des grands services, que vous avez rendu à notre chère patrie, par votre grand génie militaire, nous donnions le nom de „General Berthelot“ au cantonnement forestier de Furceni, lequel se trouve dans la zone des champs de glorieuses et victorieuses batailles de Mărășești.

Vive la France sublime et glorieuse ;

Vive le noble peuple française ;

Vive votre brave et victorieuse armée, dont vous êtes un des grand et illustre chef.

Trăiască marele și scumpul nostru prieten, generalul Berthelot.

D-l Daniel Clain, Directorul școlii de Brigadieri Silvici Brănești, în numele Soc. Franche Conté și Belfort, aduce salutul congresului inginerilor silvici, urându-i să justifice deviza : Vivat, crescat, floreat.

Adresându-se d-lui General Berthelot, în limba franceză, spune că România niciodată nu va uita datoria de recunoștință către nobilul și marele popor din apus, care în momentele cele mai critice ale existenței noastre, ne-a dat sprijinul său necondiționat și ne-a trimis pe cei mai buni fii ai săi, pentru reorganizarea noastră militară, iar bandele lui Mărăcine, care după spusa poetului Ronsard, s-au dus să ajute Franța la nevoe vor fi tresărit în mormintele lor, când s'au simțit pe pământul nostru. Dați-mi

voe să-mi exprim recunoștința și admirațiunea pentru fiul glorios al marei fără surori, care ne-a iubit, ne-a susținut și ne-a ajutat să vedem înfăptuită unitatea noastră națională și care nu încetează nici astăzi de a ne trimete lumina strălucitoare a culturai sale.

Trăiască Franța și generalul Berthelot. (Aplauze prelungite)

Comitetul de Direcțiune al Sindicatului Industriașilor din Basarabia, conform deciziei sale dela 26 Septembrie a. c., a delegat a lua parte la Congresul Inginerilor silvici din România pe reprezentantul acestui Sindicat, D-l Inginer Ion Ganișki care salută congresul atât în numele Sindicatului Industriașilor din Basarabia, cât și din partea Asociației Generale a Inginerilor cercul regional Chișinău, dorind isbândă corpului silvic român și realizarea dezideratelor cu privire la problema forestieră a Basarabiei (aplauze).

In fine D-l Moșandrei, diplomat al școalei de ape și păduri dela Nancy, promoția 97 (1923) cel mai tânăr inginer silvic venit din Franța, rostește următoarele :

Illustre général et très cher concitoyen,

Le Corps Technique des Sylviculteurs Roumains a confié aussi au plus jeune d'entre eux, la charge, et le grand honneur, d'interpréter leurs sentiments, d'exprimer leurs hommages à l'illustre Fils de France, au grand Ami de la Roumanie.

Comment oublier l'immense dette de reconnaissance que nous ne pourrons jamais acquitter sans doute, et que pourra égalier seulement la force des liens forgés en l'ardent foyer des malheurs de la guerre.

Nous n'avions pas encore l'âge de porter les armes, mais notre coeur saignait lorsque notre chère Patrie sous le talon de l'ennemi le plus brutal était terrassée et écrasée.

Comme dans les Contes, vous êtes venu, Prince Libérateur, et vous avez apporté l'espoir qui relève la vaillance qui vainc, l'élan qui emporte les plus diaboliques machines de l'ennemi.

Votre nom est gravé dans tous les coeurs roumains, indélébile, inséparable de la Victoire Nationale, de la grande Famille reconstituée en son intégrité, de la seconde Naissance d'une race délivrée enfin de tout lien de servitude honteuse.

Nos traditions populaires racontent l'histoire du Ban de

Maracine, aïeul de votre poète Ronsard, venu aux temps lointains avec une bande de vaillant chevaliers des rives du Danube offrir leurs épées et leur sang au roi de France en des heures de grande angoisse. Ce beau geste vous l'avez fait aussi, plus grand et plus large encore, et l'ombre du vieux Ban de Maracine a dû tressaillir par delà la tombe en voyant que vous rendiez si magnifiquement sacrifice pour sacrifice, dévouement pour dévouement à ses arrière-neveux.

La France aussi en vous plaçant à la tête de la garnison de Strasbourg a rendu un éclatant hommage à celui qui luita pour les légitimes revendications et les indispensables reprises.

Permettez-nous à nous les plus jeunes des fils adoptifs de la science françaises, car si nombre d'entre nous ne peuvent se rendre en France, c'est avec vos livres que nous étudions, c'est l'écho des leçons françaises qui remplissent notre enseignement permettez-nous d'exprimer notre reconnaissance au grand Ami de la Roumanie, au Fils glorieux d'un Pays qui nous a aimés, soutenus, aidés à réaliser la pleine Victoire de notre Indépendance, et qui ne cesse de nous envoyer les rayons éblouissants de sa chaude lumière.

Vive le général Berthelot!

D-I General Berthelot, în limba franceză :

Domnilor, vă mulțumesc de tot ce ați spus până acum pentru mine și pentru țara mea. Este adevărat, că după cum ne arată istoria, la diferite epoce, de câte ori a fost vorba de a lupta pentru civilizație, pentru adevăr și pentru dreptate totdeauna câteva țări s'au găsit unite și luptând cot la cot.

Printre acestea au fost totdeauna țara mea și țara D-v. care deși a avut așa de mult de suferit în timpul marelui război, și-a văzut realizat visul unității sale naționale.

Astăzi, când mă găsesc în mijlocul D-v, îmi amintesc, că și eu am fost silvicultor, am început școala de la Nancy, dar în urmă am părăsit-o și am luat cariera armelor. Cu toate astea, de atunci mi-a rămas în inimă dragostea și admirațiunea naționalei și deși nu pot contribui la înfrumusețarea ei, ca D-v, îmi place s'o admir și să uit ceasurile rele ale existenței.

Vă urez ca lucrările D-v să fie încununată de cel mai deplin succes, pentru binele țării și să-mi dați voce să strig : (în românește) Trăiască România Mare !

(Aplauze furtunoase, Ovațiuni)

D-l Ministru Constantinescu, vorbește de datoria comitetului de a înscrie pe generalul Berthelot ca membru de onoare al asociației.

Inscrierea e primită cu ovațiuni.

D. General Berthelot, mulțumește pentru cinstea făcută.

D-l Ministru Constantinescu :

Domnilor,

După această ședință de deschidere a congresului, vă mulțumesc tuturor, care ați binevoit să asistați și cred că ziua de astăzi va rămâne în analele societății noastre ca o zi festivă memorabilă, căci este cea dintâi reuniune a congresului nostru, în capitala acestei provincii a vechei Moldove, astăzi întregite și suntem cu atât mai fericiți, cu cât eri sărbătoream la Iași și inauguram Expozițiunea Agricolă și de Industrie casnică a Moldovei.

Ziua de astăzi este cu atât mai frumoasă, cu cât ne-a fost dat să avem în mijlocul nostru pe Generalul Berthelot, care a ținut să aducă omagiul său și al Frantei și fiți siguri, ca primirea caldă și frățească care i s-a făcut aici, o avem și noi, am avut-o totdeauna când ne duceam în Franța.

Căldura cu care ei ne îmbrățișează, căldura cu care îi îmbrățișăm, dovedesc nu numai origina noastră comună dar și dorința noastră comună, de a fi alături cu ei în timp de pace, cum a fost și în timp de război.

Să ne despărțim astăzi, sub impresiunea frumoaselor momente petrecute împreună și să-mi dați voie să ridic ședința până mâine dimineață, când vom începe în mod efectiv lucrările practice ale congresului nostru.

D-l M. P. Florescu, secretarul societății, citește următoarele scrisori și telegrame de zedeziune :

D-lui Președinte al Congresului silvic Chișinău,

Imprejurări independente de voința mea mă silesc de a nu lua parte la al IV-lea congres al inginerilor silvici din Chișinău.

Regret din suflet că nu mă pot afla și de astă-dată în mijlocul camarazilor iubiți, totdeauna solidari când a fost vorba

de vulgarizarea cunoștințelor tehnice silvice în interesul propășirii economiei generale a țării.

Urez isbândă deplină congresiștilor în soluționarea importantelor chestiuni dela ordinea zilei și salut în special pe colegii din Basarabia, cari luptă cu ardoare pentru îmbunătățirea condițiilor forestiere ale acestei provincii, care într'un elan sublim de patriotism a stat cea dintâi exemplul alipirei fără condiții la sânul Românei mari în veci nedespărțite.

Să trăiască membrii celui de al IV congres forestier.

Să trăiască D-l președinte al societății „Progresul silvic“ D-l Alexandru Constantinăescu, tovarășul și la bine și la rău ai pădurarilor săi, pe cari întotdeauna i-a ajutat în justele lor revendicări.

Să trăiască distinsul nostru oaspete, marele general Berthelot care a contribuit la făurirea României Noi și a cărui prezență în mijlocul congresiștilor, constituie un eveniment istoric și în același timp un imbold de înbărbătare în silința ce cu toții ne dăm pentru prosperitatea pădurilor țării.

Petre Antonescu

Inginer consilier silvic și profesor la
școala politehnică
Președintele comitetului de redacție
al „Revistei Pădurilor“.

D-lui Inspector silvic Mișu Florescu,

Cu trupul aici dar cu inima și gândul în mijlocul congresiștilor adunați pentru unificarea sufletească și pentru ridicarea giului silvicului român doresc spor în ambele, vivat crescat, floreat progresul silvic Ing. silvic Comanicu.

D-lui președinte al societăți Progresul silvic. Chișinău,

Reținut de interese de serviciu regret a nu putea lua parte la importantele debateri ale congresului trimit veneratului președinte omagiile mele și ale silvicurilor depe domeniile coroanei Malini iar colegilor sa'utul nostru frățesc. Șef reg. Ing. insp. g-ral silvic Olimpiu Boiu.

Domnule Președinte,

Imprejurările nefavorabile silindu-ne ca să nu putem lua parte la congresul Inginerilor Silvici ce anul acesta se ține în Chișinău, cu toată inima și cugetul fiind acolo unde se desbat acum interesantele probleme silvice ale Țării Românești, vă rugăm să bine-voiți a transmite tuturilor colegilor salutările noastre cordiale, urându-le spor la muncă și deplin succes în aprobarea dezideratelor—spre binele Silviculturii Românești—ce se va lua.

Bine-voiți vă rog Domnule Președinte, a primi asigurarea stimei ce vă păstrăm.

X. K. Sculi

Ing. Inspector g-ral silvic

Horia Lazăr

Inginer Inspector silvic

București 27 Sept. 1925.

Stimate Domnule Președinte,

Regretând că din cauza unei lungi și grele boli sunt silit pentru prima dată dela 1909 să lipsesc de la congresul nostru anual, respectos vă rog să luați cunoștință că sunt totuși în mijlocul D-v cu gândul și sufletul și port același interes pentru propășirea societății și corpului nostru, urând deplin succes pentru realizarea scopului ce se urmărește în desbaterile pe care D-v la conduceți cu multă competență, dragoste și bună voință.

V. N. Priboianu

Inginer Șef Silvic
Șeful Ocolului Silvic Lucieni
Târgoviște

25 Septembrie 1925

D-lui președinte al congresului inginerilor silvici Chișinău.

Reținut de nevoile serviciului regretăm că nu putem lua parte la lucrările congresului dar suntem cu inima și sufletul în mijlocul camarazilor congresiști cărora le urăm spor la muncă aderând la moșiunile ce se vor lua fie în interesul promovării științifice cât și mai ales îmbunătățirea soartei materiale a corpului silvic cel mai oropsit dintre toate breslele organizate în stat și

cari își așteaptă cu toată încrederea mântuirea numai prin d-v să trăiți d-le președinte, trăiască camarazii congresiști.— Ing. șef silvic Mihail Popescu.

D-lui Mișu Florescu secretarul congresului inginerilor silvici Chișinău.

Cu ocazia sărbătoarei la Chișinău a aceluia care a împlinit legea de organizare a corpului silvic și a învățământului silvic rog să fiți pe lângă dânsul interpretul sentimentelor mele de înaltă grațitudine și admirație dorind sănătate și putere de muncă ca să ne dea autonomia Casei Pădurilor și descentralizare — a ing. șef. silvic. Cksaktamari.

D-lui președinte al congres. silvic Chișinău.

Prima oara lipsesc dela congres reținut de interesele serviciului, doresc din toată inima spor lucrărilor congresului. Cu distinsă stimă, Mantea Ștefan inginer șef silvic.

D-lui Președinte al congresului silvic Chișinău.

După terminarea congresului d-v, duceți-vă și în codrii kapriane acolo Ștefan cel Mare a zidit un sfânt locaș cu minunata poveste de vânătoare. Marelui oaspe pe care îl aveți în mijlocul d v. omagii și nețărmurita dragoste ori unde s'ar găsi. Inginer silvic Goga.

Regret mult că sunt absent; urez confrăților succes la opera frumoasă națională la care lucrați în prezent.

Șef reg. silvice Coevari

Congresului inginerilor silvici Chișinău

Succes deplin desbaterile congresului.—Inginerii silvici,

Oradia Mare

26 Septembrie 1923.

Rog primiți și din partea mea cele mai vii și sincere urări de prosperitate. — Cuguianu.

La orele 5 jumătate, congresiștii s'au întrunit în fața Mitropoliei, unde au fost fotografiați în grup.

Seara a urmat un banchet, dat de Primăria Orașului, la Teatrul Popular.

Banchetul dela Teatrul Național dat de Primăria Orașului Chișinău, în onoarea Inginerilor Silvici

Primăria orașului Chișinău sărbătorește pe d-nul ministru Al. Constantinescu și general Berthelot, printr'un banchet dat în sala Teatrului Național cu prilejul congresului inginerilor silvici.

Încă dela ora 8 p. m. sosesc domnii ingineri silvici, unii cu doamnele, șefii autorităților din Chișinău și un important număr de ofițeri superiori și inferiori.

D-l Ioan Costin, membru al comisiei Interimare a orașului îngrijește de primirea invitaților.

În marea sală a Teatrului Național sunt aranjate șiraguri de mese, toate excelent aranjate.

La ora 9 sosesc d-nii general Berthelot, ministrul Agriculturii Al. Constantinescu și Ion Inculeț ministrul Basarabiei.

Li s'a făcut o primire care nu poate isvorî de cât din inimă curată de români iubitori și respectoși de tot ce-i frumos între oameni.

D-l Pântea, Primarul Orașului, luând cel dintâi cuvântul vorbește astfel adunării :

Domnilor Miniștri, Domnilor Generali, Onorată Asistență.

Primăria Orașului Chișinău, considerând că ziua de astăzi este una din cele mai mari sărbători ale acestui oraș, cu atât mai mare cu cât la această sărbătoare ia parte și d-l General Berthelot, dă această masă modestă aci, unde, la 27 Martie 1916, s'a făcut unirea Basarabiei cu România.

(Aplauze prelungite).

Am ținut cu orice preț, ca această masă să fie tocmai în această sală, fiindcă la această masă au venit Românii din întreaga Românie Mare, a venit întreaga suflare românească, pen-

truca să facă o a doua unire astăseară, unirea sufletească a tuturilor Românilor (Aplauze prelungite și îndelung repetate).

Avem în mijlocul nostru pe unul din cei mai bravi generali ai armatei franceze, care a fost rândunica de mângăere a neamului românesc în vremurile triste. Acest brav general ve rămâne în sufletul Românului pentru totdeauna și orașul Chișinău astăzi este fericit că poate să-l sărbătorească, împreună cu Dv toți.

Comuna Chișinău, ca să lege și mai mult populațiunea acestui oraș și pe el noi, a hotărât ca strada Chieului, să se numească de aci înainte str. General Berthelot. (Aplauze frenetice).

Dacă nu putem răsplăti munca tuturilor, care și-au făcut datoria cel puțin trebuie să ne arătăm prin amintiri și atențiune recunoștința noastră. Asta este tot ce vă poate oferi deocamdată comuna Chișinău. (Aplauze).

Suntem foarte măguliți, că la această masă pe care o oferă Primăria Comunei Chișinău, se găsesc oameni făcând parte din toate partidele politice și cu toate acestea, au venit cu toții să sărbătorească pe reprezentantul mării și nobilei Franțe și cred că sunt în asentimentul tuturilor, când mulțumesc tuturilor acelor, care au uitat că fac politică și au venit să aducă omagii acelu, om, care merită tot respectul nostru. (Aplauze).

Acum să-mi dați voe, Domnilor, deși în mijlocul nostru este un ministru, care aparține unui partid, să vă mulțumesc fără de considerații politice, însă să-mi dați voe să vă vorbesc și despre acest ministru, care și-a făcut cu prisosință datoria de bun român.

Imi amintesc, că după ce s'a făcut unirea Basarabiei cu România am venit și eu, în calitate de deputat, al Sfatului Țării la Iași. Aci am aflat că acei care declaraseră războiul, erau pe cale să fie arestați.

M'am interesat și eu, mai ales că, tânăr, nu auzisem încă ca un ministru să fie arestat. Mi-am luat curajul și m'am dus la șeful guvernului actual și l'am întrebat: Ce înseamnă politica aceasta? Căci noi, în Basarabia ne întrebăm că dacă aveți să fiți arestați, ce ne facem noi?

El mi-a răspuns: D-v stați liniștiți; chiar zilele acestea am avut o convorbire cu generalul Berthelot.

Acesta era un semn, căci știți că d-l Brătianu, dacă vorbește foarte puțin lucrează foarte mult și puțin după aceea ar-

mată română a triumfat și a intrat în București. Lucruri de aceste răămân pentru totdeauna în sufletul unui om, care s'a interesat de soarta acestei țări.

Astăzi, când în mijlocul nostru se află Conu Alecu Constantinescu, trebuie să recunoaștem cu toții că, în momentele cele mai grele, a avut curajul să pue chestiunea net și noi trebuie să-i recunoaștem acest merit, căci atunci când era vorba să plece armata română din Iași, el a zis: sau armata rămâne în Iași, sau eu plec din guvern, iar când unii din miniștri își făceau bagajul și când invaziunea bolșevică covârșise Iașul, D-l Alecu Constantinescu zicea, că este destul o singură divizie românească, ca să termine cu întreaga armată rusă. (Aplauze furtunoase).

Mai știm, Domnilor, că atunci când Basarabia se afla într'o situațiune gravă, din punctul de vedere militar, fiind amenințată de armatele bolșevice, noi am cerut concursul armatei române că în guvernul de atunci erau miniștri cari, din considerente politice se opuneau la intrarea armatelor române, d-l ministru Constantinescu a zis: Armata română trebuie să intre în Basarabia; și armata a venit.

De asemenea, în momentele când chestiunea încoronării se ventila cu atâta greutate, știm că cuvântul hotărâtor l'a avut d-l Alecu Constantinescu.

De aceia, Domnilor, să-mi dați voe să ridic paharul meu în sănătatea acestui mare om de stat și țării românești, al acestui stâlp al țării noastre și împreună cu D-v toți, să strigăm; să trăiască întru muși ani. (Aplauze prelungite și repetate),

Dacă putem astăzi sărbători Românii de la Nistru până la Tisa, dacă putem sărbători înalți oaspeți, oaspeți, care ne-au făcut cinstea de a lua parte la masa noastră, aceasta înseamnă că suntem un stat tare și în fruntea acestui stat, stă Regele Ferdinand.

În aceste momente de fericire, să-mi dați voe să ridic paharul și să strig: Trăiască M, S. Regele tuturilor Românilor.

(Aplauze furtunoase și îndelung repetate).

Discursul d-lui ministru I. Inculeț.

D-l Ministru Inculeț spune în franțuzește :

Domnule general,

„Suntem foarte fericiți de a avea unul dintre cei mai iluștri fii ai Franței, aci, printre noi, în Basarabia, la 15 kl. de Nistru, frontiera orientală a mării României.

Franța amica noastră dovedită odată mai mult, ne vorbește, prin prezența D-stră, de dragostea sa pentru noi.

Fii bine venit, iubite prieten!

Dacă noi avem cinstea de a sărbători astăzi pe pământul lânt al Basarabiei, cuprinsă în limitele Statului Român, — este grație asemeni Aliașilor noștrii și mai ales Franței.

Toată lumea cunoaște marele ajutor, frățesc și fără rezerve, pe care Franța l-a dat României, care a putut astfel a-și realiza aproape toate aspirațiile sale.

Aș voi numai să reamintesc câteva amintiri, cari ne privesc pe noi Basarabenii.

În 1917 marea revoluție Rusă răsturna regimul țarist, dar ea distrugea asemeni puterea Rusiei care, grație bolșevismului se ruină.

Poporul nostru dintre Prui și Nistru înviea la o viață nouă.

Basarabia rupând toate legăturile cu Rusia, se proclamă Republică Moldovenească independentă.

Trebuia de organizat o armată proprie pentru a ne apăra țara noastră contra soldașilor bolșevici cari, abandonând frontul român, fugând spre Rusia, trecând prin Basarabia, și devastau totul în drumul lor.

Atunci d-stră, d-le general, ne-ați trimis câțiva ofițeri francezi cari, având în fruntea lor pe generalul Vuillmin, ne-au ajutat a organiza câteva unități.

Dar era imposibil de a menține încă un front mai mult timp : frontul Ruso-Român.

Poporul Român a fost încercat de timpuri foarte grele. Trei sferturi din România a fost ocupată de boși (nemți).

Ce putem noi să facem ?

Ce trebuia să facă mica republică a Moldovei ?

Crezând în victoria definitivă a Aliașilor noștri, în superioritatea Franței, reprezentantă sublimă a dreptului și dreptății, — cel ce vă vorbește, în calitatea sa de președinte al republicii Moldovenești, pentru a modela pașii noștri după cei ai Franței,

s'a prezentat la Iași, la un alt mare amic francez, d-l Saint-Aulaire.

— Ce-i de făcut? Imi răspunde el. Dar faceți unirea cât mai repede. Oricari ar fi circumstanțele, Franța va aproba totdeauna unirea poporului Român.

Unirea s'a făcut.

Dar D-stră, dragi aliați, ați fost nevoiți să plecați, ați fost constrânși de a părăsi România, eșind prin această Basarabie, și spunându-ne la porțile Tighinei: „La revedere!”

D-le general, se spune la noi: Alungă primăvara pe fereastră dar ea va veni pe poarta mare.

D-stră ați fost nevoiți să plecați prin Tighina, mica fereastră a României umilite de altă dată,—și v'ați întors, după puțin timp, ca o adevărată primăvară, prin marea poartă a României Mari.

Fii bine venit, printre noi, drag prieten!

În aceste timpuri grele, în care echilibrul mondial încă nu-i restabilit, Franța îndrumată de oameni curagioși, ca d. Poincaré, pe un drum bine determinat, probează lumii îniregi, că o politică fermă și regulată, bazată pe dreptate și justiție, va putea menține pacea atâi de dorită.

Avem convingerea că Franța este și va rămâne mare și glorioasă. Ea va străluci vecinic, spre triumful întregii umanități.

Și dacă Franța este puternică și mare, atunci și România va fi la fel.

Istoria ne-o probează.

Trăiască Franța! Trăiască generalul Berthelot.

D-l ministru Inculeț aduce apoi elogii d-lui ministru Constantinescu ca unui mare, înțelept și bun român, care nici odată n'a șovăit când a fost vorba de viitorul și fericirea patriei.

D-l Ministru Constantinescu: Este un privilegiu al vârstei, ca să mergi mai încet și să rămâi mai la urmă. Acest privilegiu îmi este dat mie astăzi, pentru că mă consider printre D-v de sigur cel mai bătrân și fiind cel mai bătrân vorbesc cel din urmă, pentru că letargia mea să se molipsească de entuziasmul celor care mă preced.

Ați vorbit mulți și pe toate coardele fie naționale sau frățește, fie pline de recunoștință către marea Franță, al cărei ilu-

stru reprezentant se găsește astăzi printre noi și pe care îl saluăm din adâncul sufletului nostru.

Când însă vrem să facem istoria unui neam și istoria glorioasă a lui trecut, ori care ar fi sentimentele și datorile noastre de recunoștință, către acei care ne-au ajutat, avem o mare datorie, de a nu ne micșora noi pe noi înșine.

Opera unirei tuturilor Românilor, este jertfa unui popor conștient de menirea lui, este rezultanta a 800000 vieți, vlăstare ale neamului acesta.

Dacă noi, conducătorii, aveam o mare răspundere, această răspundere era și mai mare, căci duceam la jertfă cele 800.000 vieți tinere. Ajutorul moral și material, ajutorul de suflet dat de aliații noștri sunt mari și neprețuite, dar puse în balanță, mai greu atârână jertfa neamului nostru.

Voi, pădurarii, ați dat un tribut de 35% din numărul vostru, destul de mic și din care războiul a mai redus mult, fiindcă v'ați jertfit pentru țară.

Ați fost și sunteți un corp de muncitori intelectuali cari prin felul îndeletnicirii voastre sunt invidiați de mulți alți profesioniști.

Meseria voastră e una din cele mai utile pentru țară, destul de grea și plină de amărăciuni uneori, dar vă puteți bucura și de anume momente sufletești, pe care mulți din alți profesioniști nu le pot avea decât cu gândul.

Eu m'am înhămat cu voi la atâtea și atâtea lucruri utile și aveți recunoștința mea pentru concursul prețios ce mi l-ați dat în alcătuirea atâtor legiuri de specialitate.

Mă simt legat de voi, până la sfârșitul vieții mele, v'am iubit și vă voi iubi, astfel cum știe să iubească un bătrân și doamnă, ce prețioasă e iubirea cea din urmă a unui om bătrân ca mine!

Am înaintea mea aci adunați toți Inginerii silvici, din tot cuprinsul României Mari, dela tineri la bătrâni, cari au răspuns la apel, unii din voi chiar însoțiți și de familiile voastre, ați pășit unii din voi pentru prima oară în această provincie atât de scumpă nouă și prin prezența D-v în mijlocul fraților basarabeni, ați dat dovadă de înalt patriotism, căci numai astfel ne putem cunoaște mai bine între noi și lega acele raporturi necesare azi pentru propășirea și buna orânduială a țării.

Și prin prezența Generalului Berthelot în mijlocul nostru,

azi trăim și o zi de sărbătoare măreață aci în Kișinău, centrul cultural al Basarabiei.

Ridic paharul meu în sănătatea Generalului Berthelot, azi cetățean român care a venit cu mult drag la această serbare a Societății noastre, cât și tuturor reprezentanților Basarabiei, cari ne-au primit atât de frățeste.

Vorbește apoi din partea inginerilor silvici d-l Aurel Eliescu, vice-președinte activ al Societății „Progresul Silvic”. D-sa fiind înzestrat cu o vervă și un talent oratoric, vocea îi este deseori acoperită de aplauze.

„Voi, silvicultorii, care trăiți în contact cu natura, nu se poate să știți a minți, căci natura nu știe să mintă.

Acest congres, care s'a deschis astăzi, în capitala mult iubitei și doritei noastre Basarabii, a avut prilejul fericit, ca să vadă în mijlocul lui pe unul din cei mai bravi ostași ai Franței, Generalul Berthelot.

Prezența lui aici este nu numai o înălțare a activității noastre, dar și o apreciere a rolului nostru, de organizatori, ai avuției viitoare a scumpei noastre patrii (aplauze).

Poate că este o întâmplare fericită, ca acest congres silvic să se țină în capitala Basarabiei, care se plânge de lipsa pădurilor și care de sigur își dă seama de rolul pe care îl au pădurile în propășirea avuției noastre naționale.

Nu trebuie să vedem, Domnilor, în păduri, o bogăție chemată să ne dea foloase de ordin material, Nu trebuie să vedem în păduri numai folosul rezultând din înmulțirea și întrebuițarea lemnului, ci în pădure trebuie să vedem ceva mai bun, o acțiune pe care nu toți pot s'o priceapă dar de care fiecare se resimte, trebuie să vedem tot ceea ce poate să aibă influență asupra sănătății fizice și morale a unui popor. Și acela care știe să înțeleagă frumusețile naturii nu se poate să nu aibă un suflet nobil și să nu iubească pe aproapele lui.

În această pădure în care s'a născut poezia, muzica și pictura trebuie să vedem un dar al naturii, un dar al lui D-zeu, pe care trebuie să-l întrebuițăm în folosul nostru, fără a-i schimba înalta'i destinațiune.

Nu știu, Domnilor, cum să-mi exprim întreaga mea mulțumire sufletească când văd această frumoasă masă, cu care am o activitate de aproape 40 de ani și care, când mă gândesc ce era acum 40 de ani, când nu știu dacă se puteau strânge

la olaltă 5 silvicultori, vă mărturisesc că mintea și sufletul meu sunt cuprinse deo covârșitoare emoție și înălțare sufletească.

Mă simt fericit, în cea mai înaltă concepțiune a cuvântului că așa de plăpânda mlădiță de acum 40 de ani, a devenit stejarul fălnic, care a adăpostit o mulțime de vietăți.

Ridic paharul meu, în sănătatea tuturilor distinșilor comenseni cari prin prezența lor au onorat congresul nostru, cari prin aceasta și-au dat mai bine seama de activitatea modestă, dar atât de folositoare a silvicultorului nostru. Să trăiți cu toții (Aplauze frenetice).

După aceasta d-l Popovici Gh. N. profesor la Școala Politehnică relevă cași înaintașul său, importanța corpului Silvic și meritele ministrului de Agricultură, el fiind asemeni răsplătit din belșug cu aplauze numeroase.

Cuvântarea d-lui L. Dauș senator de Cetatea-Albă

Domnilor,

Noutatea sosirii d-lui general Berthelot a făcut ca inima și gândurile noastre să lăcrămeze.

Prezența sa printre noi aprinde și mai mult flacăra recunoștinței și dragostei noastre.

Îl revedem așa cum s'a fixat în istoria noastră.

El vine, — și speranța incolțește pe toate fronturile.

Generalul Berthelot, în fruntea trupelor noastre, învinge ceia ce avea de învins dintr'o mișcare. El ne-a readus la viață. Inimile noastre au reînceput a bate, începând să spere.

Pentru noi „ziua de glorie sosisese“.

Cântecul patriotic francez răsuna în inimi și ne făcea să mergem la victorie!

Fie ca valul entuziazmului nostru să ajungă până în Franța și să-i lase amin irea prieteniei noastre frățești.

Trăiască Franța!

Trăiască Generalul Berthelot, marele nostru prieten și scumpul nostru concetățean.

D-l general Berthelot, vădit mișcat de dragostea și prietenia cu care se vorbea de d-sa, răspunde că se simte foarte fericit că este sărbătorit de frații pe cari a învățat să-i aprecieze și să-i iubească atunci când erau în nevoie. După ce face o frumoasă comparație între Franța și România, negăsind nici o de-

osebire între virtuțile, vitejia, sinceritatea și puterea de sacrificiu a ambelor popoare surori în toate, de la origina Latină până la vitejia fără pereche în istoria popoarelor antice și moderne, de la înțelepciunea conducătorilor, până la tenacitatea lucrătorilor săteni și industriali, mulțumește că este acoperit cu flori, dar vede că pădurile României au mai multe flori de cât credea.

Soldatul român, închee d-sa, este cel mai demn de admirat și de pus alături de cel francez. Pentru acest soldat care a re-născut din cenușa sa, pentru el și ofițerul lui beau cu dragă inimă.

Să trăiască armata Română, prin ea și disciplin ei trăind și poporul vostru, care e și al meu acum l...

(Urale nesfârșite. Muzica cântă imnul francez).

Mai vorbesc apoi d-nii Pșeminski din Tighina, d l Daniil Clain, Inspector general silvic, care, în românește și franțuzește, găsește expresii și accente ce mișcă, pe comeseni, apoi d-l Macovei N. C., pensionar silvic.

Seria cuvântărilor este încheiată de d-l ministru Al. Constanținescu, mulțumind tuturor celor ce au vorbit.

(Va urma)

O DREPTATE ISTORICA

Pădurile și moșiile Bunurilor Private, din Jud. Ciuc (Transilvania) în suprafață de peste 70000 jugere ce au fost furate din hotarul Moldovei de către Turci și concesate Ungurilor la 1769, au reintrat azi în domeniul Statului Român

Munții și pădurile din jud. Ciuc, până la 1769 aparțineau Moldovei și printr'o convenție intervenită între Austria și Turcia, de pe acea vreme ne-au fost răpitate pur și simplu din trupul Moldovei, dându-se de Turci în posesia Austriei. — Comitetul Agrar prin hotărîrea No. 11 din 26 Februarie 1923, a redat Statului Român (Casa Pădurilor) aceste domenii.

În jurul acestei mari revendicări naționale s'au angajat lupte și patimi politice, totuși onor Comitetul Agrar în fața campaniei ce s'a dus în mod public atât din punct de vedere istoric cât și pe motive bine documentate a hotărît definitiv reintrarea Statului Român în drepturile sale.

Dacă s'ar fi făcut toate actele, la fel ca acesta, onoare Comitetului Agrar.

Țin să afirm aci că fosta Direcție a Bunurilor private din jud. Ciuc, sub regimul Maghiar de și arendașii erau numai jidani, totuși a conservat destul de bine pădurile din punct de vedere tehnic forestier, ceace 'i face cinste și e datoria de a le mulțumi acum când pădurile au trecut pe veci în patrimoniul țarei mame. Iar micile abuzuri ce s'au semnalat pe ici pe colo, sunt comise sub regimul românesc imediat după război.

Fac loc acelei hotărâri a comitetului agrar, în care se oglindește tot istoricul acestor domenii de peste 70.000 jugere din care numai pădurile ocupă o suprafață de circa 37000 jugere cadastrale și populate emanamente cu molift, una din cele mai frumoase regiuni din țară, crezând util de a fi cunoscut de toată opinia publică românească și în special de cei ce îi interesează istoricul pădurilor noastre.

Mai avem încă de revendicat și alte păduri căci hotarul vechi Moldove merge pe culmea munților, deosebind scursura apelor de către Mureș și care păduri azi sunt în posesia fie a comunelor fie a particularilor.

Noi specialiștii am avut de luptat mult chiar cu politicianii și în această chestie. Dar am învins. Rămâne să le scăpăm și de jidani.

M. P. Florescu

Inginer inspector silvic

Membru în consiliul Tehnic al Cadastrului.

Hotărîrea No. 11 din 26 Februarie 1923

Comitetul Agrar luând în deliberare:

1. Cererile de revizuire introduse de Consilierul agricol-delegat, înreg. la No. 1.748 din 28 Decembrie 1922 și 2.064 din 23 Ianuarie 1923;

2. Cererea de revizuire introdusă de agronomul șef de cancelarie, delegat cu susținerea apelului la comisiunea jud. Ciuc înreg. la No. 2.345 din 3 Februarie 1923, Sc. Tr. Comitetul agrar;

3. Cererea de revizuire a avocatului Statului din jud. Ciuc, înreg. la No. 2.430 din 8 Februarie 1923, prin care se arată, pe motivele acolo menționate, că Comisiunea jud. Ciuc, prin hotărîrea ei No. 75 bis din 4 Decembrie 1922, cu greșită interpretare a legii, a socotit bunurile aflătoare azi în folosința „Publicului din Ciuc“, fără deosebire de religie și naționalitate, drept comunitate de avere cu caracter privat sub denumirea de

„Bunurile private din Ciuc“ aplicându-le dispozițiunile art. 6 punct. I comb. cu art. 7, lit. a, deci le-a expropriat parțial, când de fapt și de drept,—susțin aceste cereri — trebuia ca aceste bunuri să fie expropriate în întregime, conform art. 6, punct. a;

4. Cererea de revizuire a Statului, prin Casa centrală a împrumutării, înreg. la No. 2.335 din 3 Februarie 1923, prin care arată că bunurile așa zise ale publicului din Ciuc, sunt de fapt și de drept proprietatea Statului, după cum se arată din însăși actele aflătoare la dosarul cauzei, și în consecință, nu poate fi vorba de expropriere totală sau parțială a lor, ci de recunoașterea dreptului de proprietate al Statului, care îndeplinește și va îndeplini și pe viitor scopurile de interes general pentru care aceste bunuri erau afectate publicului din Ciuc. Astfel fiind, hotărîrea Comisiunii județene Ciuc, No. 75 bis din 4 Decembrie 1922, urmează a fi reformată în întregime;

5. Luând deasemenea în deliberare cererea de revizuire introdusă de directorul și avocatul bunurilor publicului din Ciuc, înreg. la No. 2.506 din 1 Februarie 1923 (Secțiunea Transilvaniei, Comitetul agrar), prin care se cere revizuirea hotărîrii Comisiunii județene Ciuc cu No. 75 bis din 4 Decembrie 1922, pe motivul că, prin greșită interpretare a legii s'au atribuit suprafețe de teren mai mari decât cele legale, pentru pășune și pădure comunală, comunelor Corbu, Tulghes, Bilw și Bicaz; de asemenea se susține că prin violarea legii s'au expropriat intravilane și terenuri aparținătoare unor stabilimente industriale — vărăria și fabrica de cherestea—, cari, în conformitate cu Legea Agrară, n'ar fi trebuit să fie expropriate;

Comitetul Agrar,

Având în vedere că cererile de revizuire ale Consilierului agricol delegat, agronomului-șef de cancelarie și avocatului Statului, se întemeiază pe motivul de drept că greșit Comisiunea jud. Ciuc prin hotărîrea sa menționată a socotit administrația „Bunurilor Publicului din Ciuc“ ca o persoană morală de interes privat și a expropriat-o parțial, căci ar fi trebuit să o considere, după susținerile lor, ca o persoană morală de interes public, deci să o exproprieze în întregime, conform art. 6, lit. a;

Având în vedere că prin cererea lor de revizuire, Directorul și avocatul „Bunurilor Publicului din Ciuc“ susțin că s'au violat dispozițiunile Legii Agrare de către Comisiunea județeană,

când s'a expropriat mai mult decât ceea ce convenia a se expropria dela o persoană morală de interes privat;

Având în vedere că pentru susținerea caracterului de persoană morală de interes privat pentru „Bunurile Publicului din Ciuc” administrația acestor bunuri invoacă :

1. Dreptul de proprietate absolută prin ocupația strămoșească, precum și o proprietate liberă alodială, în favoarea descendenților grănicerilor secui asupra bunurilor (munților) aflați azi în folosința publicului din Ciuc ;

2. Obligațiunile de ordin privat ce ar incumba a satisface administrația „Bunurilor Publicului din Ciuc”, militând astfel a se considera „Bunurile Publicului din Ciuc” ca o comunitate de avere de interes privat;

Având în vedere că pentru a se stabili dreptul de proprietate absolută prin ocupația strămoșească, Directorul „Bunurilor Publicului din Ciuc” susține că la 1769, după ce Austria a luat aceste bunuri (munți) din pământul Moldovei prin rectificarea de graniță atunci intervenită între Austria și Turcia, munții aceștia ar fi rămas deocamdată fără stăpâni și au fost obiectul de posesie liberă și nemărginită, pe când câțiva domni ar fi început a face din ei exclusive proprietăți particulare, și prin fapta aceasta au îndepărtat pe secuii săraci, ceea ce a provocat intervenția corpului ofițerilor secui, iar împăratul Iosef al II-lea ar fi decis predarea acestor munți „în favorul și progresul familiilor cari formează regiunile de grăniceri”, ceea ce ar conduce, după afirmațiile Directorului bunurilor din cererea sa, la concluzia că în aceste împrejurări istorice se găsește izvorul de proprietate absolută prin ocupația strămoșească ce invoacă ;

Având în vedere că același Director susține că confiscarea dela 1851 a bunurilor amintite, făcute de Împăratul Austriei, în urma refuzului regimentelor secuști de a-l ajuta împotriva ungarilor în revoluția dela 1848, nu poate să se considere că ar fi modificat sau stins dreptul de proprietate al regimentului de grăniceri secui, *căci acea confiscare ar fi fost ilegală, iar un act nu poate să dea naștere la un drept legal, deci urmează a se considera acea confiscare ca un fapt neîntâmpnat, adică nul și neavenit.*

Dar chiar dacă s'ar considera confiscarea de la 1851 ca legală,—susține același Director, prin reînapoierea „Bunurilor Publicului din Ciuc”, conform ordonanței din 1869 s'ar fi res-

tabilit dreptul de mai înainte, astfel că nici o schimbare nu s'ar fi petrecut nici în privința dreptului de proprietate, adică a munților, nici în persoana proprietarului, adică a familiilor grănicerilor secui;

Având în vedere că în ceea ce privește caracterul privat al obligațiunilor „Bunurilor Publicului din Ciuc“, se invoacă de acelaș Director, că aceste obligațiuni ar incumba numai descendenților foștilor grăniceri secui. ca singuri și exclusivi beneficiari ai bunurilor și că ele ar consta în satisfacerea cerințelor *militare de înarmare și îmbrăcăminte ostășească*, ale acestor familii de grăniceri;

Având în vedere că pentru aprecierea afirmațiunilor făcute de Directorul și avocatul „Bunurilor Publicului din Ciuc“, este nevoie ca ele să fie controlate cu adevărul istoric și cu cuprinsul actelor însăși invocate de părți și astfel a se stabili natura juridică a dreptului publicului din Ciuc, asupra acestor munți;

Considerând că în ceea ce privește natura juridică a dreptului de folosință al „Publicului din Ciuc“, aceasta se deduce din succesivele dispozițiuni imperiale cari au edictat în această chestiune, precum și din elementele de drept ce le procură cărțile funduare;

Din acest punct de vedere, considerând că prin rectificarea de graniță din 1769, intervenită între Statul austriac și cel turcesc, se ia din teritoriul Moldovei, legat prin raporturi de vasalitate la imperiul turcesc și se trec la teritoriul Statului austriac munții din regiunea Ciucului, în suprafață, de aproximativ 70.600 jugăre, cari fac obiectul acestui litigiu și în consecință, Statul austriac primește în patrimoniul său și devine proprietar exclusiv al acestor munți; deci nu se poate spune că la această dată sau posterior ei, până la rescriptul împăratului Iosef al II-lea, acești munți ar fi fost fără stăpâni și obiectul de posesie liberă și nemărginită a primului venit—așa precum susține Directorul „Bunurilor Publicului din Ciuc“—, căci nu se poate considera ca un „res nullius“, un teritoriu ce se recunoaște a fi aparținut întâiu țării Moldovei și apoi este trecut, printr'o convenție expresă, Statului austriac;

Având în vedere că prin rescriptul împăratului Iosef al II-lea, cu No. 3.680 din 27 Maiu 1783, se dă regimentului I pedestru de grăniceri secui folosința acestor munți, pentru întreținerea lui; deci Statul Austriac dă numai folosința, nu face și

înstrăinarea proprietății acestor munți, cari rămân astfel în patrimoniul Statului austriac și că această stare de drept rezultă din însuș textul deciziei împăratului Iosef al II-lea No. 3.680 din 27 Maiu 1783, care spune: „*Ut ejusmodi Alpes Terreni a Moldawis et Valachis Transalpinis recuperata, Militiae duntxat Limi aneae, usui tac emolumento relinquuntur. Harumtamen Alpium ac terrenorum pars illa quae ultra Cucureza et ad passum Borgo sita esset...*“ ceea ce înlătură chestiunea cedării dreptului de proprietate;

Având în vedere că la 1851, împăratul Austriei regretând folosința făcută regimentului de grăniceri secui, pentru sperjur militar, face să reintre astfel în patrimoniul Statului și această folosință, care fusese desmembrată din dreptul integral de proprietate al Statului austriac, ceea ce rezultă din însuș procesul-verbal din 4/16 Sept. 1868 al celor trei miniștri maghiari, cari făcând istoricul posesiunii acestor munți în vederea obținerii dela Impărat a retrocedării folosinței către populația din Ciuc, amintește la pagina 10 (vezi broșura tradusă de Carol Ganea, Directorul bunurilor prefecturii Ciuc), că: a) Referitor la munții Ciucului, rămași încă sub administrația financiară a Statului, fostul ministru de finanțe de atunci, susținând împrejurările cari au servit la ocupare și confiscare, afară de aceasta, discutând și un drept al tezaurului, a calificat acești munți ca „*fiscalitate*“;

b) Fondurile de vestminte, pe baza confiscării și pe motivul că ele și înainte de aceasta trebuiau să fie considerate ca venit al averii tezaurului, le-a afirmat deasemenea ca avere a tezaurului.

Așa dar, rezultă în mod neîndoios că dela 1851, data revocării folosinței grănicerilor secui, până la 1869 când această folosință a fost redată publicului din Ciuc în condițiunile ce vom vedea, acești munți au fost considerați de însăș autoritatea de Stat austro-maghiară ca fiscalitate, ca proprietate integrală a tezaurului, adică a Statului, și că numai la 1869, căutând cu intențiune de a justifica propunerea de retrocedare, cei trei miniștri maghiari, denaturând adevărul istoric, prezentau populațiunea Ciucului ca având dreptul de folosință chiar înainte de 1769, adică înainte de deslipirea acestor munți din pământul Moldovei (vezi procesul-verbal sus amintit, pag. 13 și urm. și propunerea din 23 Ianuarie 1869 a aceluiaș trei miniștri maghiari, tradusă și tipărită tot de Carol Ganea).

Având în vedere că în anul 1869, în urma propunerii miniștrilor maghiari de interne finanțe și justiție, prin decizia din 16 Fevruarie, acelaș an, Impăratul Francisc Iosef I, hotărăște ca: „toate averile mobile și imobile pe cari le-a posedat și folosit dizolvatele regimente pedestre secuești întâiu și al doilea și cari actualmente, după confiscare se folosesc de Stat, având în vedere integritatea dreptului străin, ordon a se reda din grație acelorași scopuri de folos public și sub aceleași condițiuni cari sunt enumerate în prezenta propunere și cari sunt apte a promova buna existență a neamului, atât a publicului Ciucului cât și a celui din Trei-Scaune;

Având în vedere că din însăș expresiunile juridice întrebuințate în ordonanța imperială din 1869 rezultă că se recunoaște faptul că fostele regimente grănicerești de Secui nu au avut decât „posesiunea și folosința” acelora munți, nu și proprietatea lor, căci ordonanța spune clar: „pe cari le-a posedat și folosit”, întocmai ca și rescriptul împăratului Iosef al II-lea din 1783, care spune că dă acești munți „*Usui ac emolumento*”, fără să fie vorba de vreun indiciu al elementelor dreptului de proprietate integrală și absolută;

Având în vedere că după ce califică natura juridică a dreptului fostului regiment de grăniceri secuești, ordonanța imperială redă publicului din Ciuc dreptul de folosință asupra acelora munți, extinzând această folosință dela foștii grăniceri, la totalitatea publicului din Ciuc;

Având în vedere că aceasta rezultă și din rezerva care se menționează expres în acea ordonanță, când se spune că se redă folosința acelora bunuri „*cu respectarea integrității dreptului străin*”, adică cu respectarea dreptului de nudă proprietate al Statului, pe care și-l rezervă în mod integral;

Având în vedere că aceasta mai rezultă și din cărțile funduare, căci în cărțile funduare sunt următoarele întabulări:

1. La foaia B: proprietar de drept este Statul, la partea cea mai mare, înscris pe numele județului Ciuc, adică *Csikmegye egyedül* în mod exclusiv, iar la o parte redusă, circumscripțiile poliice (prim-pretorate) „*Scaunul Ciuc—Giurgeu și Cason*” scris în ungurește: „*Csik-Gyergyó-és Kászón-Szék*”;

2. Având în vedere că uzufructuar este „Publicul județului Ciuc”, adică întreaga populație a județului Ciuc, fără deosebire de naționalitate și religie și indiferent dacă ar putea proba des-

cendența familiilor de grăniceri, înscrisă în cartea funduară pe ungurește: „*Csikmegye Közönsége*;

3. Proprietățile urbane clădite (18 corpuri de case și teatrul din Miercurea Ciucului) sunt înscrise pe numele Ministerului tezaurului public maghiar, înscris în cartea funduară pe ungurește: „*Magyar Kis-Kincstár*„.

Deci rezultă în mod neîndoelnic că prin ordonanța imperială din 1869 nu s'a redat Publicului din Ciuc, decât folosința munților amintiți, iar nu și nuda proprietate a lor, împreună cu intravilanele arătate, cari au rămas în patrimoniul Statului, conform intabulărilor din cartea funduară;

Având în vedere că a conchide într'altfel însemnează a ignora faptul că la 1869, potrivit legilor atunci în vigoare în Ungaria, nu se putea face o eventuală înstrăinare a dreptului de proprietate aparținând Statului, decât pe cale legislativă, iar nu și pe cale de ordonanță imperială, deci că prin acea ordonanță nu s'a putut concede publicului din Ciuc decât o simplă afecțaiune a folosinței cu anumite obligațiuni de interes public, nu și deplina proprietate a acelor bunuri;

Având în vedere că a judeca într'altfel însemnează a ignora și evoluțiunea dreptului de proprietate sub regimul post-feudal și a invoca—precum face Directorul „Bunurilor Publicului din Ciuc—“ o pretinsă proprietate liberă alodială secuiască, drept proprietate integrală și exclusivă, însemnează a nu se ține seamă de evoluția istorică a dreptului de proprietate.

Din acest punct de vedere în epoca post-feudală proprietatea a rămas totdeauna în mâinile concedentului care era adevăratul stăpân al pământului, iar beneficiarul nu avea decât un drept de folosință asupra bunului, până când acesta era revocat.

Seniorul conserva dreptul său de proprietate, însă el nu ținea pământul care făcea obiectul dreptului, căci beneficiarul, „tenencierul“ îl ținea, fără ca să aibă proprietatea. Deaceea se și spunea: „*Feudum est jus fundo alieno utendi fruendi*“ iar constituirea unui feud (alodiu) era: *Translatio utilis dominii, proprietate retenta* (Molinaeus, de Feudis lib. I proemium și No. 114).

În felul acesta, presupunând chiar ca conformă cu adevărul istoric afirmațiunea făcută a unui drept de proprietate alodială secuiesc, el nu se reduce decât la dreptul de folosință, care în doctrina modernă juridică s'ar traduce cam cu uzufructul iar în nici un caz cu proprietatea exclusivă și integrală.

Având în vedere că în ceea ce privește ilegalitatea confiscării din 1851, invocată de direcția „Bunurilor Publicului din Ciuc“, se știe că potrivit legilor în vigoare la acea dată, rebeliunea și călcarea jurământului de fidelitate, adică trădarea, erau cazuri legale de confiscare a bunurilor vinovaților; cum este cazul grănicerilor secui în revoluția dela 1848/49;

Deasemenea, din acest punct de vedere considerând că însăși miniștrii responsabili și împăratul Francisc Iosef I, prin rânduiala lor din 1869, pe care se sprijină dreptul de folosință al publicului din Ciuc—recunosc în mod implicit legalitatea acestei confiscări, deoarece folosința se dă din nou publicului Ciucului, întâiu „din grația“ împărătească, și apoi nu se dă cu acelaș cuprins pe care îl avea înainte de confiscare, căci la 1869 se dă cu alte obligațiuni decât cele anterioare anului 1848,—adică cu respectarea dreptului de proprietate al Statului și cu scopurile de a îngriji de nevoile agrare, silvice, comerciale, industriale, miniere, culturale, etc., ale întregii populații din Ciuc—ceeace însemnează că în mod implicit se recunoaște legalitatea confiscării, și se crează apoi un drept nou, de folosință cu noi beneficiari, și cu noi obligațiuni,—ceeace este în contradicție cu afirmația direcțiunii „Bunurilor Publicului din Ciuc“.

Având în vedere deci că susținerile Directorului și avocatului „Bunurilor Publicului din Ciuc“, arătate prin cererea de revizuire, se sprijină pe afirmațiuni neprecise și inexacte din punct de vedere al cuprinsului actelor citate, precum și din punct de vedere al adevărului istoric;

Având în vedere deci că din cele mai sus arătate rezultă în mod neîndoelnic că natura juridică a dreptului publicului din Ciuc este afectarea folosinței munților în favoarea publicului din Ciuc, în anumite scopuri de interes public, și aceasta ca o grație împărătească, iar nu un drept de proprietate, căci acesta a rămas continuu în patrimoniul Statului maghiar, deci în patrimoniul Statului român prin preluarea imperiului asupra țărilor ardelenice;

Apoi din punct de vedere al felului obligațiunilor ce incumbau administrației „Bunurilor Publicului din Ciuc“, având în vedere că miniștrii maghiari de interne, finanțe și justiție, prin propunerea lor din 23 Ianuarie 1869 către împăratul Francisc Iosef I, de a se da folosința acestor munți publicului din Ciuc, opinează, iar împăratul aprobă prin ordonanța sa din Februarie

acelaș an, a se da publicului din Ciuc folosința acelor munți, cu scopul ca venitul anual să se întrebunțeze la ridicarea nivelului agriculturii, creșterii vitelor, silviculturii, manufacturii și industriei de fabrică, comerțului și lucrului în mine, și pentru instruirea tinerilor fără deosebire de naționalitate și religie, ceea ce este în contradicție cu afirmația Directorului „Bunurilor Publicului din Ciuc”, din apelul său la comisia județeană, când spune că obligațiunea era numai de a susține cerințele militare de înarmare și îmbrăcăminte ostășească a familiilor grănicerești și deci reduce această afirmațiune la o inexactitate;

Având în vedere, deci, că pentru aceste motive urmează a se respinge cererea de revizuire a administrației „Bunurilor Publicului din Ciuc”;

Având în vedere că și Comisiunea județeană Ciuc, prin hotărârea sa No. 75 bis din 4 Decembrie 1922, sprijinindu-se pe aceleași motive ca Directorul „Bunurilor Publicului din Ciuc” greșit conchide a se considera publicul din Ciuc ca o persoană morală de interes privat, având proprietatea exclusivă a munților amintiți, deoarece, pentru considerentele de mai sus, este învederat că proprietatea acestor munți o are Statul român, iar numai folosința condiționată o are publicul Ciucului, și aceasta pentru îndeplinirea numai a unui interes general, urmează deci să fie reformată hotărârea Comisiunii județene Ciuc, care se sprijină pe asemenea motive de drept și care decide exproprierea parțială a „Bunurilor Publicului din Ciuc”;

Dar chiar dacă, per absurdum, s'ar pune ipoteza că aceste bunuri ar aparține „Publicului Ciucului”, încă și în acest caz ar urmă să fie expropriate în întregime, dat fiind caracterul de ordin public al scopurilor agricole, silvice, comerciale, industriale, miniere și culturale pentru cari au fost afectate aceste bunuri, în consecință chiar în această ipoteză și în baza art. 6, lit. a, hotărârea Comisiunii județene sus amintite nu poate stă în picioare, ci trebuiește reformată în întregime;

Având în vedere că cercetând cererile de revizuire ale Consilierului agricol, agronomului-șef al cancelariei și avocatului Statului, la lumina elementelor de fapt și de drept de mai sus, — deși aceste organe ale Statului nu cer reformarea hotărârii amintite, a Comisiunii județene Ciuc, decât pe motivul că publicul Ciucului nu este a se considera ca o persoană morală de interes privat;

Având în vedere și cererea de revizuire făcută de Stat prin Casa Centrală a Improprietării, care cere a nu se face expropriere nici chiar totală, ci a se considera aceste bunuri ca proprietate a Statului;

Comitetul agrar față de toate acestea are datorita de a evocă întreg fondul chestiunii;

În consecință, având în vedere că din cele mai sus arătate reiese că Statul român este proprietarul bunurilor publicului din Ciuc, ca succesor al suveranității Statului maghiar, iar publicul Ciucului nu are decât folosința acestor bunuri în îndeplinirea scopurilor vorbite mai sus, prin urmare nu este cazul a se proceda la exproprierea bunurilor publicului din Ciuc, deoarece ele aparțin Statului român și deci cererea de revizuire a Statului făcută prin Casa Centrală a Improprietării sub No. 2.335 bis 922, urmează a fi admisă;

Având în vedere că scopurile cari cădeau în sarcina publicului din Ciuc de a întrebuința venitul anual al acelor bunuri la nevoile agricole, silvice, industriale, comerciale, miniere și culturale ale populației din Ciuc, sunt îndeplinite de Statul român prin diferitele sale organe administrative și prin fondurile de Stat cu cari întreține diferitele instituțiuni locale, chemate a satisface nevoile de mai sus; și prin urmare nevoile publice cari trebuiau să fie îndeplinite de Publicul Ciucului din veniturile acestor bunuri, îndeplinindu-se de Stat, încețează de drept folosința Publicului din Ciuc asupra veniturilor acestor bunuri și prin urmare proprietatea lor rămâne deplină Statului, fără vreun drept de amestec sau pretențiune de orice natură, a nimănui, încetând prin aceasta, de drept și pe cale de consecință, orice amestec al vreunei alte administrațiuni decât aceea a Statului român;

Având în vedere însă că, potrivit celor mai sus arătate, Statul este deplinul proprietar al acestor bunuri, în consecință ele nu se pot expropria astfel precum a procedat Comisiunea județeană Ciuc, ci Statul are obligațiunea de a satisface, din ele, nevoile celor îndreptățiți la pământ cultivabil, pășune și pădure comunală, potrivit dispozițiilor Legii Agrare din Transilvania, iar cu ceea ce va rămâne să îndeplinească scopurile publice, prin directa lui administrație;

Pentru aceste motive, Comitetul Agrar, în unanimitate,

HOTARAȘTE:

1. Respinge ca neîntemeiate cererile de revizuire făcute de Directorul și avocatul bunurilor publicului din Ciuc, înregistrată la No. 2.306 din 1 Februarie 1923, contra hotărârii Comisiunii județene No. 75 bis din 4 Decembrie 1922; a Consilierului agricol delegat, a agronomului regional, șef de cancelarie și a avocatului Statului, înreg. la comitetul agrar, secția Transilvaniei sub No. 1.748 din 28 Decembrie 1923, 2.064 din 25 Ianuarie 1923 și 2.345 din 3 Februarie 1923, contra hotărârii Comisiunii județene Ciuc cu No. 75 bis din 4 Decembrie 1923;

2. Admite în totul cererea de revizuire făcută de Stat prin Casa Centrală a Improprietăririi înreg. la No. 2.335 din 3 Februarie 1923 în contra hotărârii Comisiunii județene Ciuc cu No. 75 bis din 4 Decembrie 1923, și prin consecință:

Anulează în întregime hotărârile Comisiunii de ocol din Gheorgheni No. 282 din 18 Septembrie 1921, 281 din 25 Septembrie, 280 din 30 Septembrie, 354 din 26 Octombrie 1922, precum și hotărârea comisiunii județene Ciuc cu No. 75 bis din 4 Decembrie 1922, și evocând fondul decide că bunurile luate din pământul Moldovei în anul 1769 prin convenția dintre Austria și Turcia și date în folosință publicului din Ciuc prin decisul împăratului Francisc Iosef I din 16 Februarie 1859, sunt proprietatea absolută și de drept a Statului român și prin urmare nu este loc la expropriere; iar Statul român fiind chemat a îndeplini sarcinile de interes general agrare, silvice, comerciale, industriale, miniere, culturale, etc., reintră de drept și în folosința acestor bunuri fără nici o obligațiune de despăgubire de nici un fel față de nimeni, iar administrația ce ar fi existând asupra acestor bunuri ne mai având nici o rațiune de a fi, trebuie să înceteze trecând asupra Statului proprietar al bunurilor.

Statul român, ca proprietar absolut al acestor bunuri, potrivit Legii pentru reforma agrară din Transilvania, Banat, Crișana și Maramureș, are îndatorirea de a satisface nevoile locuitorilor îndreptățiți la pământ cultivabil, pășune și pădure comună, din suprafața bunurilor arătate, iar restul va rămâne în directă lui proprietate și administrație.

M. P. F.

PROECTUL DE LEGE

pentru

crearea și administrarea pădurilor comunale

O excepțiune care trebuie prevăzută.

Prin proiectul de lege pentru exproprierea pădurilor din vechiul regat și pentru crearea pădurilor comunale și administrarea actualelor păduri comunale din noile provincii alipite, se prevăd principiile și normele, după cari se va face exproprierea pădurilor particulare și destinarea pădurilor statului în scopul creării pădurilor comunale.

Această dispozițiune implică în sine recunoașterea prealabilă a dreptului de proprietate pe care statul și particularii îl au asupra pădurilor lor.

În Dobrogea nouă, nu este stabilit nici până astăzi acest drept de proprietate, fiindcă conform legeri de organizare a Dobrogei noi, statul urmează să verifice titlurile tuturor locuitorilor proprietari de terenuri rurale, deci și păduri și numai după terminarea acestor lucrări de verificare se va putea stabili precis cine este proprietar și pe ce anume suprafață.

Acest motiv a determinat pe legiuitor ca și cu ocaziunea votării legeri agrare, să amâne exproprierea și deci împrăprietărea în Dobrogea nouă până la stabilirea dreptului de proprietate.

Aci în cadrilater, nici chiar statul nu poate destina sau ceda din actualele sale păduri, anumite porțiuni pentru crearea de păduri particulare, întrucât hotarele acestor păduri, nu sunt bine fixate, față de eventualele recunoașteri de drepturi ale locuitorilor, dintre cari mulți stăpânesc în chiar perimetrul pădurilor deținute astăzi de stat, anumite întinderi, pentru cari o lege specială de comasare va fi de trebuință spre a se degreva proprietatea păduroasă și agricolă a statului, de proprietatea particulară, care urmează să fie așezată în afara perimetrelor proprietăților statului.

A aplica aci, în situațiunea actuală, legea de expropriere a pădurilor, însemnează a consfinți, înainte de verificarea propriețatei prevăzută de legea specială de organizare a Dobrogei noi, drepturile de posesiune actuală ca drepturi de proprietate,

căci nu se poate admite a se expropria o persoană căreia mâne prin verificare nu i s'ar recunoaște calitatea de proprietar a terenului, sau a pădurei expropriate.

Pentru aceste motive, credem că aplicarea dispozițiilor din proiectul menționatei legi nu se poate face în Dobrogea nouă decât după ce în această provincie se va fi terminat cu verificarea titlurilor de proprietate, după care dreptul de proprietate va fi pe deplin recunoscut în favoarea persoanelor cari vor îndeplini condițiunile legii speciale de organizare a Dobrogei noi.

De aceea va trebui complectat menționatul proiect de lege cu un ultim articol prin care să se prevadă excepțiunea pentru Dobrogea nouă.

Michael Fiera

Inginer silvic

Apel către cititorii acestei reviste.

NUMIRILE POPORANE ALE SOLURILOR, ADECA A SOIURILOR DE PAMANT

(Sol în Sălaj se numește: *Glebă*)

Românul din timpuri străbune a fost toldeauna: „robul pământului“.

Era prin urmare natural ca el să cunoască bine și să deosebească diferitele soiuri de pământ, numindu le după însușirile lor.

În zadar am căutat în literatură aceste numiri: neaflându-le m-am adresat direct poporului, dela care — spre uimirea mea — am aflat în scurt timp o mulțime.

Înșir în cele următoare tot ce am aflat și rog pe stimații cititori să binevoiască — în interesul nomenclaturii științifice — a-mi întregi această colecțiune de numiri.

1. **Alinătură** = (în Lupșa, județul Turda-Arieș) pământ fin negru, adus de apa ploaiei pe pământurile lucrate.

2. **Agiaç și agiòc**, plur. -agiocuri = (în Sărăuad județul Sălaj) pământ lutos, fertil. (Verosimil dela ung. agyag).

3. **Argia** pl. -argii = (valea boului, Banat) pământul cel mai bun.

4. **Arină**, dar mai des ca: **pământ arinos**, plur. arine =

(Vale jud. Sibiu și Mocod, Bistrița) nisip fin mestecat cu puțin lut și humos (gunoiu vegetal). E fertil dacă nu domină secetă.

5. **Bênă** pl. -ne = (Vișeu de sus, Maramureș) lut galben și curat, mestecat cu beuci (cuarțu). Foarte vârtos și cu totul improductiv.

6. **Boázgă** numai singular = (Lupșa, Turda-Arieș) nisipul ordinar.

7. **Clisă** pământ cleios puțin productiv Săcele Sibiu.

8. **Cornêt** pl. -uri = (Mocirș, Banat) pământul format din fărâșături de stâncă și amestecat cu acestea, pe el cresc greu și pădurile.

9. **Crivină** pl. -ne = (Rudăria Banat) pământul mijlociu fără peatră, rabdă destul de bine la ploaie și secetă.

10. **Ciripiă** pl. -ii, ca paraziu.

11. **Glam** = (Abrud) pământ foarte lutos sau chiar lut.

12. **Hăda** pl. -de (Vărădia, Arad) pământul lăsat de apă ca adaus de țeermure.

13. **Heliciu** pl. -ce = (Petros, Hunedoara) prund mestecat cu nisip, puțin lut și humă. Petrile heliciului sunt cel mult ca oul de mari.

14. **Humă** pl. -me a) (în Vale, Sibiu; Mocod, Bistrița) pământul vârtos de culoare vânătă, care se află în pături sau în bucăți rotunde prin prundariu — până la mărimea capului. Se folosește de poporul sărac la spoitul caselor în loc de var.

b) (în Suciul sup. Dej) nisip cu puțin lut, care produce dacă timpul e cam ploios.

c) (în literatură) gunoiul vegetal (humus).

15. **Lechiu** pl. -chiuri = (Lupșa, Turda-Arieș) pământ galben, lutos, se lucrează greu.

16. **Lut** pl. -turi = (Transilvania) pământ cleios, de regulă gălbiniu, dacă e curat e improductiv. Se folosește la lipit și facerea vaselor etc.

17. **Măcinal** pl. -le. Această numire deși există — nu-mi pot da seama unde și în ce sens.

18. **Mal** pl. -luri (Vale, Sibiu) ca lut, iar pe Jiu și în Mehadia Banat însemnează o peatră în lespedioare, neagră, sfăr-măcioasă. Tot mal se numește și pământul ce derivă din această peatră.

19. **Meal** pl. -uri (Teiuș), ca : humă.

20. **Mol** pl. -uri = (în Munții apuseni) ca lut; în Mocod, Bistrița: pământul fin adus de ploaie și revărsat peste câmp e foarte fertil.

21. **Măzărat** pl. -te, = pământ lutos, negru, fertil.

22. **Năglaj** și **năglag** pl. -juri = (Palatca, Cojocna) lutul ordinar; iar sub lut se înțelege un pământ tare „năglăjos“, tot galben, dar bun de lipit, căci uscându-se nu crapă ca năglajul.

23. **Nălap** pl. -uri (Valea bouului, Bănat) pământul adus de apă și lăsat la țarmure ca sdaos. Vezi: hadă.

24. **Nălie** pl. -lii (Pârnova, Bănat) ca: mol.

25. **Nămol** pl. -luri Sibiu) = pământul fin muiat de apă.

26. **Nisip** pl. -uri (Transilvania) = nisip, pământul constător din particule fine de peatră. Are mai multe specii după mărimea particulelor și puritate. În vocabularul Bariț: sabură. Nisipul curat e neproductiv.

27. **Paraziu** pl. -zia și ziuri (Vale, Sibiu) nisipul cel mai fin și mai curat, se amestecă cu var pentru spoit. (Dela ung. parzo?)

28. **Pesec** pl. -uri = (Bocșa, Banat) nisip lutos fără prund sau petriș de cumit (calit.) mijlociu. În Ezerișul mare Banat se numește: **persec**.

29. **Petriș** pl. -șe = (Transilvania) materialul constător din petri mărunte până la mărimea unui ou.

30. **Pisoc** pl. -uri = (Mocod, Bistrița): nisip.

31. **Prund** pl. -ri (Pe Murăș, Arad) materialul constător din petricele de mărimea între nisip și petriș.

32. **Prundar** pl. -re = (Lemniu) pământul nisipos depe ape, mestecat cu puțin lut. E foarte ușor de lucrat și destul de mănos.

33. **Prundalău** pl. lae = (Vadul Crișului) gunoiul vegetal cu frunziș uscat, rămurele pe jumătate uscate aduse de ploaie.

34. **Rig** pl. -uri = (Pârvoja, Bănat) petriș mărunț bun pe drumuri.

35. **Ruschiu** pl. -iuri și șchi = (Slatina, Bănat) pământ nisipos mestecat cu petri. Produce mai rar câte ceva adecă dacă plouă des.

36. **Săgă** pl. -gi = (Gârboveț, Bănat) nisip închegat amestecat cu fărâmaturi mărunte de slâncă, adecă pământul cel mai sec pentru agronom.

37. **Șiclu** pl. -uri = (Corbești, Arad) lut tare nisipos, cam negru, ușor de lucrat și mănos.

38. **Șioiu** pl. -oaie = (Corbești, Arad) lut cu puțin nisip, greu de lucrat, fără petri. Se poate folosi și la lipit.

39. **Șiper** pl. -re = (Reșița, Bănat) ca: pesec. Dela germ. Schiefer.

40. **Șiu** pl. -uri = (Gârboveț, Bănat) pământ alb, lutos fără peatră, puțin roditor, dar produce și cucuruz, nu cere apă multă.

41. **Smolniță** pl. -țe = (Gârboveț, Bănat) pământul cel mai bun, negru.

42. **Șoar** pl. -re = (Muerău, Cojocna) pământul brun, roditor, ușor de lucrat, nu suferă multă ploaie.

43. **Șuhă** pl. -he = (Valea Someșului, Năsăud) ca: șiclu.

44. **Șuhaiu** pl. -hae = (Sărăud, Sălagiu și Sudriș, Bănat) pământul descris: șiclu.

45. **Țărână** pl. -ni = (Vale, Sibiu) nisip fin mestecat cu ceva lut.

46. **Tiglă** pl. -gle = (Lupșa, Turda-Arieș) lut curat.

47. **Țirfă** și **țifă** s. f. pl. -fe = (Corbești, Arad) pământul format din minerale moi. E ușor de lucrat dar sec.

48. **Trivină** sf. pl. -ne = (Gârboveț, Bănat) e: crivina, pământul mijlociu între smolniță și șiu.

49. **Țurguluș** sm. pl. -șuri = (Vadu Crișului) pământ format din sfărâmarea stâncilor, deci slab, cu pătură roditoare subțire. Pe el cresc numai păduri.

50. **Zăvoiu** s. a. pl. -voaie = (Gârboveț Bănat și Câmpeni) pământ foarte nisipos amestecat cu humă, adus de apă. E foarte ușor de lucrat și fertil, ca: arina. În Petros Hațeg să înțelege petrișul grămadit de apă în o parte a albiei. În Câmpu lui Neag să înțelege teritorul format de apă ca insule.

Pentru a adevăra cele mai sus înșirate, amintesc indicatorii: P. Vesa, preot, P. Sabau, preot I. Bora, preot, I. Măcser, preot, St. Berinde, preot, N. Grecu, pădurar, G. Puica, țăran Mocod, I. Macu, țăran Mocerîș, P. Brumar țăran Armeniș etc.

Rog a-mi comunica pe lângă numire și pluralul. Referitor la descriere sunt necesare: a) culoarea, b) compoziția (amestecat cu prund, ori petri etc.), c) însușirile: cleios, văros etc., d) se lucrează greu sau ușor? e) suferă multă apă ori secetă? f) cere

mult gunoi sau nu? g) ce produce: grâu, cucurus, numai ovăs sau e bun de fână? de pășune, în fine e bun numai pentru păduri?

Dacă vre'o numire înșirată nu corespunde în parte locului ca pronunțare sau mai mult ca înțeles, — rog a o aminti ca numire nouă.

Pre lângă exprimarea mulțumitei anticipată — rog ca comunicările să fie adresate subsemnatului.

Cluj 30 Dec. 1923

Cu stimă

Mihail Ittu

ing. insp. silvic., Cluj, str. Bob, 6.

RECENSIE

În Encyclopedia agricolă, editată de librăria Baillière & fils din Paris, a apărut în 1921, o lucrare intitulată „Osiéiculture“ și datorită d-lui Eugène Leroux, directorul școlii naționale de cultura răchitei și de fabricarea coșurilor de răchită dela Fayl-Billot din Franța.

Partea I-a lucrării, cuprinde 234 pagini și se ocupă cu studiul și cultura diferitelor feluri de sălcii proprii pentru industria împletiturilor, iar partea 2-a studiază, în 88 pagini, diferitele obiecte fabricate prin împletirea nuelelor de răchită fără a se intra însă în detaliile de confecționare.

Explicăm că prin răchită, (osiers) se înțeleg toate speciile de sălcii cari sunt proprii pentru împletituri.

În partea I, se găsesc 2 metode simplificate pentru determinarea diferitelor specii de răchită: una, — după botanicii A. și E. G. Camus, — după culoarea coajei; iar alta, — după inspectorul silvic francez Guinier — profesor de botanică la școala superioară de ape și păduri din Nancy, care pentru determinarea speciilor în chestiune, se servește de felul frunzelor.

La finele lucrării, se găsește un tablou complex pentru atari determinări, extras din lucrarea „Monographie des saules“ a d-lor A. și E. G. Camus.

Scrierea d-lui Leroux, este rezultatul experiențelor făcute la școala din Fayl-Billot dela 1905 până la 1921 și interesează deopotrivă atât pe agronomi cât și pe silvicultori.

Din punct de vedere științific, pe silvicultori îi interesează

partea I-a a lucrării, unde se găsesc date interesante asupra culturai diferitelor feluri de răchită; iar din punct de vedere economic, întreaga lucrare trebuie consultată cu toată atențiunea, de către silvicultori, de oarece țara noastră posedă întinse terenuri proprii pentru răchitării, iar transportul diferitelor produse agricole, inclusiv fructele și sfrugurii, necesită o cantitate enormă de diferite feluri de coșuri.

Este locul aci de a face o tristă constatare și anume că în țara noastră nu s'a dat nici o atențiune școalelor de meserii. Ar fi timpul ca să se înceteze cu desăvârșire înființarea de gimnazii și licee și să se îndrepteze toată atențiunea guvernanților către învățământul profesional și comercial care va forma adevărata bază solidă a României de mâine.

O școală pentru confecționarea coșurilor și altor obiecte din nuiele de răchită, ar fi cât se poate de binevenită în vechiul Regat.

Din prima parte a lucrării, spicuim pentru cititorii prezentei reviste câteva date interesante.

Speciile de sălcii, proprii și recomandabile pentru împletituri sunt:

Salix fragilis cu 3 varietăți;

Salix viminalis cu 4 varietăți;

Salix triandra cu 3 varietăți;

Salix purpurea var. *Helix*;

Salix alba;

Salix vitellina;

Salix daphnoides, care crește pe terenele nisipoase;

Salix repens argentea, care nu crește decât pe dunele de nisip.

Cele din urmă două specii, sunt recomandate numai pentru că cresc în terene în care nu reușește nicio altă specie de sălcii.

Salix repens var. *argentea*, este citată numai pentru rădăcinile sale, cari ating 5—7 metri lungime și sunt de o finețe extremă, putându-se preta la cele mai frumoase împletituri.

D-l Iuliu Prodan, în recenta sa lucrare, asupra Florei României, semnalează existența speciei *Salix repens* cu varietățile *argyrotricha* și *laeta*, pe colinele nisipoase din Delta Dunărei.

Celelalte specii sunt comune pe marginea râurilor, prin zăvoaie și ostroave.

Intr'un teren sau mlaștină, unde apa este stagnantă în cea mai mare parte a anului, sălciilor nu le priește. De asemenea, terenurile prea uscate, calcaroase sau nisipoase la exces, nu le convin.

Răchitei, îi trebuie un bun pământ mijlociu, conservând o oarecare frescheșă în timpul verei. Terenurile argiloase sau argilo-silicioase, sau chiar argilo-calcaroase pot fi recomandate pentru răchitării; de asemenea și terenurile apoase, când acestea nu sunt prea acide.

Răchita de câmpie, răchita de văi, este diferită de aceea de coline (coleaux); calitatea este pe înălțimi, cantitatea este pe văi.

Grosimea terenului arabil (vegetal) joacă un rol important în cultura răchitei; dacă această grosime este mare, sau dacă deși este mică, însă este așezată pe un subsol cu bază de argilă, cultura răchitei este posibilă.

În privința preparării solului pentru înființarea unei răchitării, se recomandă o arătură de 25 cm. adâncime făcută loamna.

În privința multiplicării răchitelor:

De și s'a făcut de mai multe ori, încercări de semănături cu semințe de sălci, însă, cu toate precauțiunile luate, nu s'a putut obține niciun rezultat practic; facultatea germinativă a seminței, este de scurtă durată.

Multiplicarea prin marcote nu se prea întrebunțează în răchitării.

Multiplicarea prin butași, este singura care se practică pentru înființarea răchităriilor.

Se deosebesc 2 sisteme de butași: verticali și orizontali.

Deși autorul este partizanul sistemului butașilor orizontali, pe cari de altfel îi descrie cam incomplet, totuși se poate vedea din datele pe cari le produce, că acest sistem nu are niciun avantaj asupra butașilor verticali.

În privința butașilor plantați vertical: diametrul butașilor este de 5—7 milimetri, iar lungimea: 20 centimetri, îngropați complet; în țările cu clima prea călduroasă, ca Algeria, lungimea butașilor poate fi până la 40 cm.

Distanța între rânduri: 80 centimetri.

Distanța între butași: 10—20 centimetri.

Epoca cea mai bună de plantare sunt lunile: Februarie, Martie, și Aprilie.

Plantarea butașilor se face cu plantatorul.

Multiplicarea răchitelor prin plante cu rădăcini, nu se face decât excepțional, și mai mult pentru complectarea golurilor în vechile răchitării.

Răchităriile trebuesc în permanență să fie bine îngrijite, săpându-se și plivindu-se de burueni, cari sunt un dușman de temut.

O recomandare importantă: să nu se planteze pe acelaș loc decât o singură varietate, sau specie iar când avem mai multe varietăți de plantat, să fixăm câte o tarla pentru fiecare,

D-l Leroux ne arată însă, în uvrajul suscitât, și o importantă experiență făcută la școala din Fayl-Billot, și anume, altoirea sălciilor pe plop, operațiune care a reușit. Experiențele sunt la începutul lor și nu se poate preciza epoca cea mai favorabilă pentru altoire, modul de altoire, cari ar fi cele mai bune specii de plop și sălcii pentru altoire, etc.

Altoirea sălciilor pe plop va permite:

1. Să se înființeze răchitării în terenurile foarte umede, unde plopilor le merge bine (!) pe câtă vreme sălciile se usucă.

2. să se suprimă operațiunile de întreținere atât de costisitoare, de oare-ce altoirea făcându-se la înălțimea de 1^m de la sol, buruenile nu vor mai putea înăbuși lăstarii de răchită, ba din contră se va putea recolta și fân în asemenea răchitării, căci port-altoii se plantează la distanțe de 2^m între rânduri și la 1m între pueți.

I. S.

A V I Z

Aduc la cunoștința camarazilor, că planurile și devizul „CĂMINULUI SILVICULTORILOR“ întocmite de d-l Prof. Arhitect Eracle Lăzărescu fiind terminate în mod definitiv, primele s'au depus Primăriei Capitalei spre aprobare, iar devizul va servi pentru a se cere în curând oferte dela diferiți constructori, în vedere de a se da lucrarea în întreprindere, așa că în primăvară să se poată începe clădirea.

M. T. M.

Informații

Lucrările de evaluarea pădurilor particulare din Basarabia expropriate de Stat au fost terminate și se ridică la suma de 240 milioane lei, pentru circa 240.000 hectare.

Proprietarii sunt încunoștiințați de Casa Pădurilor și de Direcția Creditului Hipotecar să se prezinte pentru a-și ridica în numerar — atât dobânda socotită de 5 la sută asupra capitalului dela data exproprierii și până la 1 Mai 1923 cât și renta cu cuponul din Mai 1923.

• •

Au fost numiți membri în consiliul de perfecționare al școlii politehnice din București pe timp de trei ani, d-nii :

Inginer-inspector general Anghel Saligay delegat de Academie, inginer-inspector general Elie Radu, președinte al consiliului tehnic superior, ingineri M. Cioc și C. Orghidan, ca reprezentanți ai industriei, desemnati de min. industriei, Emil A. Pangrați, profesor universitar, delegat al facultății de științe din București, C. Opran, administrator al Casei Pădurilor, ca reprezentant al ministerului domeniilor.

* •

Comitetul inginerilor care vor prepara congresul inginerilor de la Cluj ce va avea loc în luna Mai 1924.

În ședința din 4/1/1924 consiliul de administrație A. G. I. R. a ales următorul comitet de lucrări pentru pregătirea și strângerea lucrărilor ce se vor prezenta la cel de al 4-lea congres al inginerilor din România ce se va ține în luna Maiu 1924 la Cluj.

Președinte D-l C. Răileanu

Vice președinte D-l P. Budu

Secretar D-l St. Mihăescu și ajutor D-l Al. Budescu.

Raportori și ajutoari la secțiunile.

Transporturi : N. Petculescu, Atanasescu, Zănescu.

Lucr. publ. : C. Costache, I. Demetrescu, T. Mareș.

Mine, industr. și metalurg : C. Hoiescu, I. Lupașcu, M. Cioc.

Energie : D. Leonida, I. G. Gheorghiu, Cr. Mateescu.

Chest. Soc. și profes : P. Budu, M. Nicolau, I. Tomescu.

Silvică : C. P. Georgescu, M. P. Florescu. D. Tomuța.

• •

Prin Deciziunea Ministerială Nr. 20355 din 11 Decembrie 1923, s'a instituit la Ministerul Lucrărilor Publice o Comisiune pentru studierea și elaborarea unui Proiect de Lege pentru mo-

dificarea Legii asupra organizării Corpului tehnic. Sus zisa Comisiune este compusă din Domnii:

Inginer inspector general Elie Radu, Președintele Consiliului tehnic superior;

Inginer inspector general Eugeniu N. Ștefănescu Secretar general al Ministerului;

Gheorghe Nedici, Consilier la Inalta Curte de Casație și Justiție, Profesor la Școala politehnică din București;

Inginer Gh. Deleanu, deputat;

Dr. Constantin Moțaș, deputat;

Colonel Anastase Negulescu, deputat;

Inginer inspector general Nicolae Vasilescu-Karpen, Director al Școlii politehnice din București;

Inginer inspector general Constantin Răileanu, Director special în Ministerul Comunicațiilor;

Inginer Constantin D. Bușiță și inginer-șef Teodor Atanasescu, delegați din partea Societății politehnice din România;

Ingineri șefi Petre Budu și Gheorghe T. Nicolau, delegați din partea Asociațiunii generale a inginerilor din România;

Constantin Opran, Administratorul Casei Pădurilor din Ministerul Agriculturii și Domeniilor și Mihail P. Florescu, inginer inspector silvic, ca delegat din partea Soc. „Progresul Silvic“.

Conducătorii principali Ion Cornea și Constantin Dimitrescu Crețu, delegați din partea Asociației Generale a conducătorilor de Lucrări Publice din România Prima întrunire a Comisiunii a fost fixată pentru Joi 31 Ianuarie 1924.

Domnul Inginer-șef Ioan Dumitrescu a fost însărcinat a îndeplini funcțiunea de Secretar al Comisiunii.

* * *

În consiliul de Aducție al Asociației Generale a Inginerilor, din partea Inginerilor silvici au fost aleși:

D-l Inginer Inspector general silvic C. P. Georgescu din partea secției I (funcționari publici) și D-l Inginer Inspector Silvic M. P. Florescu din partea secției II (funcționari particulari).

* * *

Consiliul de disciplină al Casei Pădurilor s'a alcătuit din Domnii: Ing. consilier silvic V. Teodorescu, Ing. inspectori G-rați silvici: I. Comanici, C. R. Rădulescu, Virgiliu Boeru.

Președinte fiind D-l Rădulescu Președinte la Curtea de Casație din București.

Membri supleanți D-nii Ing. Inspectori G-li silvici C. P. Georgescu și C. Sava Goiu

* * *

Comisia asociației g-le a Inginerilor din România, în ședința dela 29 Ianuarie 1924 a fixat, pentru congresul ce se va ține în luna Mai la Cluj, pentru secția silvică, următoarea chestiune:

Problema exploatărei pădurilor: Statului, persoanelor publice și ale particularilor, în vederea îndustrializării produselor lemnoase, pe baza comasării pădurilor, în legătură cu proiectul de lege al comercializării produselor bunurilor Statului.

Membri { C. P. Georgescu
D. Tomuța
M. P. Florescu

Toți D-nii Ingineri Silvici sunt rugați a răspunde apelului A. G. I. R. și a propune din vreme lucrările și trimite cât mai urgent la sediul A. G. I. R. str. Episcopiei 2 București, spre a se putea coordona și tipări din timp.

In ziua de 1 Febr. 1924, s'a adunat la consiliul Technic Superior al Ministerului Lucrărilor Publice, întreaga comisie numită de Minister, pentru alcătuirea legii corpului tehnic general român. După ce s'au discutat liniile generale ale legii, s'a numit o comisie compusă din: *Eugen Ștefănescu*, ing. inspector Gl. Secretarul Gl. al M. L. P.; *G. Nedici*, consilier la Curtea de Casație, *Ing. Motaș* deputat, Inginer șef *Budu*, delegatul A. G. I. R. Inginer Inspector silvic *M. P. Florescu*, delegatul Soc. „Progresul silvic,” care să alcătuiască proiectul de lege, după care se va expune plenului consiliului. Prin noua lege corpul silvic va fi complet încadrat în legea corpului tehnic general român. Deci și ultimul deziderat dorit de corpul silvic va fi îndeplinit.

In zilele de 4 și 5 Februarie a. c. se ține în București un congres agricol la care vor lua parte agricultorii frunțași și agronomii din toată țara precum și reprezentații instituțiilor economice.

Desbaterile acestui congres interesează progresul întregii economii agricole; ele au loc în sala mare de conferințe a palatului din Str. Sf. Dumitru 2, București.

Consiliul de ad-ție al Societății „Progresul silvic“ în ședința dela 19 Noembrie 1923, din cauza sporirii cheltuelilor cu tipăritul revistei, a majorat chiar cu începere din anul 1923, abonamentul anual la revistă dela 120 lei la 150 lei, iar cotizația anuală de membru al Societății la 50 lei; deci în total membrii Soc. Progresul silvic vor plăti anual 200 lei.

Sperăm că toți membrii rămași în restanță își vor achita la timp datoriile, în interesul apariției regulate a Revistei Pădurilor organul nostru de publicitate în care se oglindește o mare parte din activitatea noastră forestieră.

* * *

In vederea ciclului de conferințe ce urmează a se ține în lunile Februarie și Martie a. c. la Soc. „Progresul silvic“, se repetă rugămintea noastră către acei din D-nii colegi, care vor bine voi a se înscrie, anunțându-ne subiectul.

* * *

Premiul de 8.500 lei oferit de Soc. „Progresul silvic“ pentru cea mai bună monografie a unui ocol silvic din fondul pus la dispoziție de D-l ing. Inspector Silvic M. P. Florescu.

S'a prezentat în termen o singură lucrare, cu titlul, Monografia domeniului „Gurghiu“ și având ca motto „câinii latră, caravana trece.

Consiliul de ad-ție, în ședința dela 5 Ianuarie a. c. a delegat pe D-l Inginer Inspector g-l silvic C. P. Georgescu care face parte din comisia examinatoare, de a referi asupra lucrării.

D-l Referend C. P. Georgescu, în ziua de 16 Ianuarie 1924 și-a depus raportul f. favorabil acestei lucrări.

Iar pentru ziua de 25 Ianuarie a. c. a fost convocată la București întreaga comisie examinatoare a acestei lucrări, spre a-și da avizul definitiv. Comisia compusă din D-nii Ingineri consilieri silvici: Liviu Marțian, Petre Antonescu, Inginer Inspector general silvic C. P. Georgescu și Inginer inspector silvic Dr. M. Drăcea, întruniți la București în ziua de 25 Ianuarie 1924, luând în considerare referatul delegatului comitetului pentru premiarea lucrării, cercetând apoi și lucrarea prezentată, a găsit că această lucrare reprezintă fructul unei munci asidue, că este bine întocmită și ca atare a fost de părere, a se acorda autorului ei

premiul de 8500 lei, instituit de Societatea „Progresul silvic”.

Din această comisie a lipsit D-l M. Boldur care s'a motivat ca fiind bolnav, iar D-l Zăvoianu care deși a fost avizat dar n'a putut participa).

Procedându-se de *birou* la deschiderea plicului sigilat cu motto „Câinii latră, caravana trece” s'a constatat că numele autorului acestei importante monografii silvice, este D-l G. P. Antonescu, inginer silvic, șeful ocolului silvic Lăpușna, jud. Mureș Turda și conferențiar la Academia agricolă din Cluj.

Lucrarea se va tipări fie de Minister (Casa Pădurilor) fie de Soc. Progresul Silvic și se va trimite la timp tuturor membrilor.

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI AL DOMENIILOR

CASA PĂDURILOR

DIRECȚIA AMENAJERILOR

DECIZIUNE

Noi. Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturi și al Domeniilor.

Asupra raportului Domnului Administrator al Casei Pădurilor.

Având în vedere articolul 2 din Codul Silvic,

Având în vedere articolul 2 din Legea Modificărilor la Codul silvic publicată în Monitorul Oficial No. 131/920,

Decidem :

Art. 1. Se aprobă ne noi amenajamentul pădurii Broșteni pendinte de comuna Broșteni și Crucea, județului Fălțiceni, proprietatea Casei Regale, în suprafață de 30635 hectare, împărțită în 3 ocoale silvicoe : Ocolul silvic Broșteni cu 7 serii de exploatare și anume : Seria I Cotârğaș în suprafață de 2622 hectare, Seria II Holda-Boldita în suprafață de 2048 hectare, Seria IV Căprăriele Pinu de 2948 hectare, Seria V Bradul Toplicioara de 1807 hectare și Seria VII Obicioara Pâr. Omului de 2416 hectare tratate în codru cu tăeri rase, Seria III Căboia-Văcăriei de 1665 hectare tratată în codru cu tăeri succesive și Seria IV Dosul Negrișoarei Arsuri de 2163 hectare.

Ocolul silvic Barnar cu 6 serii de exploatare și anume :

Seria I Pic. Toancele Barnar Tomnatic de 2251 hectare, Seria II Pic. Tomnatic Pic. Scurt de 1843 hectare, Seria IV Pic. Raței Pic. Rateș de 2405 hectare tratată în codru cu tăeri rase, Seria V Pic. Tisei Pic. Căpriței de 1665 hectare tratată în codru grădinărit și Seria III Fundul Barnarului de 2426 hectare și Seria VI Pic. Holdei Pâr. Leșul de 1502 hectare.

Ocolul silvic Crucea : Serial Crucea Fagul de 1844 hect re. Seria II Chirilu de 2071 hectare, Seria III Bogolinul Isv. Rău de 2096 hectare și Seria V versantul drept Barnarelu de 1655 hectare tratate în codru cu două tăeri succesive și Seria IV versul stâng Barnarelu de 2316 hectare tratată în codru cu tăeri rase.

Planul de exploatare arătat în amenajament se aprobă pentru 8 ani de zile, adecă până la 1951 când se va face revizuirea.

Garanția de împădurire 500 lei de hectar.

Art. 2 Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în amenajament sunt executorii.

Art. 3. și ultimul Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Dată astăzi 31 Decembrie 1923 în cabinetul nostru.

No. 70006

Minisru

(ss) Al. Constantinescu

Deciziune

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și al Domeniilor.

Asupra raportului Domnului Administrator al Casei Pădurilor.

Având în vedere articolul 2 din Codul Silvic.

Având în vedere articolul 2 din Legea Modificărilor la Codul silvic publicată în Monitorul Oficial No. 131/920.

Decidem:

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Ciobănuș pendinte de comunele Asău și Agaș, județul Bacău, proprietatea Succesiunii N. D. Ghika-Comănești, în suprafață de 8560 hectare 6500 m. p. din care 7109 hectare 9300 m. p. pădure.

Șease serii de exploatare.

Regim codru cu tăeri rase.

Revoluția normală 80 ani iar periodul de exploatare 26 ani și cu garanția de împădurire 1500 lei de fiecare hectar; și

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Supan pendinte de comuna Comănești, județul Bacău, proprietatea Succesiunii N. D. Ghika-Comănești, în suprafață de 1762 hectare 2600 m. p. din care 1717 hectare 5500 m. p. numai pădur.

Două serii de exploatare.

Regimul codru cu tăeri rase.

Revoluția normală 80 ani iar periodul de exploatare 26 ani și cu garanția de împădurire 1500 lei de fiecare hectar.

Art. 2. Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în regulamentele respective și articolul adițional sunt executorii.

Art. 3 și ulti nul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu aducerea la îndeplinire a prezentei deciziuni.

Data astăzi în 30 Ianuarie 1924.

No. 5431

Ministrul Agriculturii și Domeniilor
(ss) General Văitoianu

Deciziune

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și al Domeniilor,

Asupra raportului Domnului Administrator al Casei Pădurilor.

Având în vedere articolul 2 din Codul Silvic,

Având în vedere articolul 2 din Legea Modificărilor la Codul silvic publicată în Monitorul Oficial No. 131/920.

Decidem:

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Strimul pendinte de comuna Lerești, județul Muscel, proprietatea D-ilor Radu R. Negulici și Ing. Gr. Balotă, în suprafață de 445 hectare. Regim: Cadru cu tăeri succesive Seria I și Codru cu tăeri rase Seria II a. Revoluția normală 90 ani, exploatarea în 6 ani pentru ambele serii și cu garanția de împădurire 500 lei de hectar Seria I și 1200 lei de hectar Seria II a.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Suici pendinte de comună Suici, județul Argeș, proprietatea D-lui C. Miculescu D-nelor V. Adrian, A. Stănescu și Fl. Cristodorescu, în suprafață de 177 hectare 8000 m. p. Regimul codru cu două tăeri succesive. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 9 ani și cu garanția de împădurire 300 lei de fiecare hectar;

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Piteasca-Pasărea Lotul 5, pendinte de comuna Piteasca, județul Ilfov, proprietatea D lui Matei Z. D. Podgoreanu, în suprafață de 31 hectare 2696

m. p. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 10 ani, exploatarea în 3 ani și cu garanția de împădurire 200 lei de fiecare hectar;

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Budeasa pendinte de comuna Budeasa, județul Argeș, proprietatea D-lui Alex. Demetrescu, în suprafață de 62 hectare 3160 m. p. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 16 ani, exploatarea în 2 ani și cu garanția de împădurire 300 lei de fiecare hectar;

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Mogodia pendinte de comuna Mogoșani, județul Dâmbovița, proprietatea D-lui Ștefan Stirbulescu, în suprafață de 18 hectare 2500 m. p. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 8 ani, exploatarea într'un an și cu garanția de împădurire 200 lei de fiecare hectar;

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Peșteana pendinte de comuna Peșteana, județul Gorj, proprietatea D-lui Loc. N. Manea, în suprafață de 54 hectare. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 3 ani și cu garanția de împădurire 300 lei de fiecare hectar;

g) Regulamentul de exploatare al pădurii Ludași pendinte de comuna Băseștii județul Bacău, proprietatea D-lui C. G. Lupescu, în suprafață de 231 hectare 6000 m. p. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 8 ani și cu garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar;

h) Regulamentul de exploatare al pădurii Știrbăț pendinte de comuna Siliștea, județul Fălticeni, proprietatea D-lui Ștefan Buicliu, în suprafață de 39 hectare 6915 m. p. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 25 ani, exploatarea în 4 ani și cu garanția de împădurire 300 lei de fiecare hectar;

i) Regulamentul de exploatare al pădurii Zăvoiul Crivăț pendinte de comuna Mănești, județul Prahova, proprietatea D-lui Ioan Calimachi, în suprafață de 77 hectare. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 4 ani, exploatarea în 2 ani și cu garanția de împădurire 200 lei de fiecare hectar.

Art. 2. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional sunt executorii.

Art. 3. și ultimul) — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Data astăzi 30 Ianuarie 1924 în cabinetul nostru.

„CREDITUL MINIER”

Socetate Anonimă Română pentru Dezvoltarea Industriei Miere

CAPITAL SOCIAL 175.000.000 LEI

Sediul Central: BUCUREȘTI, B-dul I. C. Brătianu, 75
Telefon 39/41 și 47/36.

Sucursala: BUCUREȘTI, Str. Marconi, 3 — Telefon 13/9

Direcțiunea Tehnică a Petrolului : PLOEȘTI
Bulevardul Independenței No. 23

Intreprinde :

Studii, expertize, calcule de rentabilitate, proiecte de explorări pentru dovedirea și punerea în valoare a zăcămintelor de petrol, gaze naturale, cărbuni, minereuri, cariere și ape minerale.

Exploatează :

Pe cont propriu și în participație obiecte miniere, terenuri petrolifere, rafinerii de petrol (Aurora-Băicoi) etc.

Acordă credite :

Intreprinderilor existente miniere și în formație.

Cumpără și vinde :

Produse și privilegii miniere, redevențe și produse petrolifere proprii etc.

Produce :

Benzină ușoară de aviație, benzină pentru automobile și motoare, petrol lampant, motorină, păcură pentru combustibil, uleiuri minerale de prima calitate, etc.

BANCA ROMANEASCA

Societate Anonimă pe Acțiuni

CAPITAL LEI 250.000.000 — — | București. Str. Smârdan No. 5
REZERVĂ „ 56.000.000 — — | Adresa telegrafică „Românească”

Orice operațiuni de Bancă în general :

Cumpărări și vânzări de efecte. — Avansuri pe depozite de efecte publice și acțiuni. — Emisiuni de cekuri și scrisori de credit pentru orice țară. Participațiuni Industriale și comerciale și orice operațiuni financiare.

SUCURSALE : *Arad, Brașov, Bălți, Bazagic, Cluj, Constanța, Cernăuți, Chișinău, Galați, Ismail, Oradia-Mare, Tg.-Mureș, Timisoara, Tulcea, Tighina, Sibiu, Sutu-Mare.*

Bănci afiliate : Banca Iașilor, Iași, Banca Bacăului ; Banca Creditul Prahovei, Ploești ; Banca Durostorului din Silistra ; Banca Petrodava, P.-Neamț ; Banca Dunărea Românească, Brăila ; Banca Românească a Banatului, Lugos ; Banca Mehedințului din T.-Severin ; Banca Română din Dorohoi ; Banca Suceveană, Suceava ; Banca Câmpu unguil Moldoveneșc, C.-Lung (Bucovina) ; Banca Ștefan cel Mare, Fălțiceni.

G. N. Bagdat, președinte ; C. G. Ciciășu, adm.-delegat ; Al. F. Bădescu, membru ; Al. N. Ștefănescu, membru ; I. Grădișteanu, membru ; Gh. Sc. Panaitescu, membru ; H. Fulga, censor ; Em. Dan, censor ; G. I. Stoicescu, vice-președinte ; D. D. Bragadiru, membru ; I. I. Stănculețanu, membru ; G. Corbescu, membru ; St. C. Pop, membru, D. Matak, censor ; V. Ștefan, censor ; G. Dimitriu, censor.

Director General : N. P. Ștefănescu ; Prim-Director : Ion Săvescu ;
Directori : N. Bănuțescu, C. T. Teodorescu, Ion C. Piliđi, Gr. Dumitrescu, Ing. C. Gheorghian.

UZINELE DE FIER SI DOMENIILE

DIN

Telefon
9/39

REȘITA

SOC. AN.

Direcțiunea Generală
BUCUREȘTI, STRADA POVERNEI, 2

FABRICATE:

Fer brut	Armament și munițiuni
Fontă de fer și oțel	Buloane și nituri
Table, șine și traverse	Pluguri și mașini agricole
Fer în bare și fasonat	Unelte de săpat
Tablă	Amoniac sulfuric
Piese de fer forjat	Lemne de foc și construcție
Material de cale ferată	Mangal, var alb

Mine, Frânci și Domenii la :

Reșița, Anina, Craivița, Bocsă, Nadrag, etc.

Pentru comenzi a se adresa la :

Direcțiunea comercială, TIMIȘOARA, Str. Lonovici 3
Reprezentanța Creditului Tehnic, București, Str. Marconi, 3

S. C. R.

„Clădirea Românească“

SOCIETATE ANONIMĂ

CAPITAL 60.000 000 LEI

Construește și Transformă,

Cumpără și vinde tot felul de imobile

Inființează și exploatează fabrici de materiale
de construcție, cariere, balașiere, etc., etc.

Finanțează sau participă la întreprinderi de acest gen

Primește oferte și studiază orice propuneri relativ la
executarea construcțiilor, procedeeuri sau materiale
noi, produse perfecționate sau economice, etc.

— Sediul București, Bulev. Domniței, 39 —

„PETROȘANI“

SOCIETATE ANONIMĂ ROMÂNĂ

PENTRU

EXPLOATAREA MINELOR DE CĂRBURI

Capital Social Lei 280.010.000

MINELE : Petroșani, Vulcan, Aninoasa și Dilja
Județul Hunedoara, Transilvania

Dirrecțiunea Generală :

BUCUREȘTI

STRADA AUREL VLAICU No. 22

Adresa telegrafică : „PETROȘANI“.

Telefon 3977

BANCA MARMOROSCH, BLANK & Co.

SOCIETATE ANONIMĂ

Capital social lei 125.000.000 deplin vărsat. = Rezerve lei 177.6000.000

SEDIUL IN BUCUREȘTI

**Adresa telegrafică : „BANKBANCA
SUCURSALE ȘI AGENTII**

IN STRĂINĂTATE :

PARIS, Place Vendôme, 20.
CONSTANTINOPOLE, Galata,
Agopian Han, Agenție în Stambul
NEW-YORK, Broadway, 31-33.
VIENA, Comandită :

ALBERT BLANK & Co.
6, Josefsplatz, 6

IN ȚARA :

BUCUREȘTI: Cal. Victoriei, 42-
Cal. Grivitei, Piața Sft. Anton,
și Cal. Moșilor (Gura-Oborului)
Arad, Brașov, Brașov; Chi-
șinău, Cluj, Cernăuți, Con-
stanța, Ismail, Oradea-Mare
Trg.-Mureș.

Operațiuni de Bancă

Conturi-curente, Împrumuturi, Lombarde, Sconturi,
Schimburi, Scrisori de credit, Cecuri, Avansuri,
comercianților și industriașilor, Emisiuni, Safe, etc.

CREDITUL EXTERN s. a.

București — Str. C. A. Rosetti No. 37. — Telefon 14/31 și 41/16

Execută orice operațiuni de Bancă

Furnizează din depozitele sale și din fabricile ce reprezintă:

Materiale de cale ferată normală și îngustă. Materiale pentru atelierele de reparații de locomotive și vagoane. Metale de orice format și dimensiuni. — Mașini și scule pentru atelierele mecanice. — Mașini pentru industria lemnului. — Instalații complete și mașini pentru fabricarea cărămidilor. — Camioane-autobuze, pompe, Automobile „Ganz-Bussing“. — Explosibile, capse și fitil pentru industriile miniere. Auto-pluguri „Kornick“. Aparate pentru curățirea apei din cazane sistem „Neckar“. Lemne de foc, cărbuni de piatră, Coks metalurgic și de gaz. — Exportă produsele solului și subsolului.

Intreposit propriu la Gara Dealul Spirei, București

„ARIF“

**SOCIETATE
ANONIMĂ**

Pentru Exploatarea de Păduri și Industria lemnului
Capital social : Lei 30.0000.000, deplin vărsați

Președinte al Consiliului de Administrație
CONSTANTIN NEAMȚU

Vice-Președinte al Consiliului de Administrație
Inginer TIBERIU EREMIE

ADMINISTRATORI-DELEGAȚI
Ingineri Corneliu Bălțeanu, C. Orghidan
Alexandru Zănescu

CONSILIERI :
Ingineri Gh. Balș, C. Negrescu, I. Purcăreanu,
D. Rolin și J. Selleckaers

DIRECTOR GENERAL :
Inginer-șef, M. N. Rădulescu

Director tehnic : Inginer, D. Stoica

Director comercial : L. Ciconi

Director forestier : Inginer-șef silvic, V. Mihălcescu

Are în exploatare pădurile din munții Arifului, de pe valea Argeșului. Posedă o fabrică cu 18 gateri în Curtea-de-Argeș. Vinde en gros și en detail, lemne de foc și cherestea, predate la gara Curtea-de-Argeș. Posedă ateliere mecanice de tâmplărie, fabrică de lăzi, fabrică de parchete. Primește comenzi pentru cherestea și lemne de foc, tâmplărie, mobilier, parchete de stejar și fag, lazi și orice fel de ambalaje de lemn etc.

Sediul în BUCUREȘTI STR. MARCONI No. 3
Telefon 2/91

„CARPATINA“

Société Anonyme Roumaine pour l'industrie Forestière

CAPITAL SOCIAL: Lei 100.000.000

entièrement versés

Siège Principal: BUCAREST, 21, rue Paris

La Scierie Brezoi (Valcea) effectue toute commande de bois de charpente de pin et de sapin.

Section spéciale pour la fabrication de caisses d'emballage, exécutées sur commande.

Planches sabotées pour planchers.

Grosse production de bois de chauffage, de hêtre et briquettes.

Traverses de hêtre pour voie ferrée.

Les Scieries de Turnu-Măgurele et Stoenesti produisent:

Tout matériel de bois de charpente. Planches rabinées, caisses d'emballage.

La Scierie, la Menuiserie mécanique et les Ateliers de parquets de Slatina exécutent toute commande de:

Toute sorte de matériel de bois de charpente;

Mobilier simple ou de luxe, de bois séché, coupé avant la guerre, en sapin, pin, chêne et autres essences.

Menuiserie pour constructions.

Parquet de chêne de toute dimension, en bois séché.

Dépôts pour la vente en détail, dans les villes de:

Craiova: 15, Strada Stirbey-Voda,

Strada Radia,

Bariera Calargiu

Bariera Calafatului

Bariera Bucuresti

Alexandria (Teleorman)

Rogiori (Teleorman)

Drăgășani (Vâlcea)

Râmnicu Vâlcea

Les commandes pourrons être faites tant aux succursales qu'à la Centrale de Bucarest 21, Strada Paris.

REVISTA PADURILOR

UNIFICATĂ CU

ECONOMIA FORESTIERA

COMERȚUL DE LEMNE

Suprafața păduroasă a țării a crescut cu aproximativ 5 milioane Ha, prin alipirea provinciilor surori, așa că dezvoltarea ramurilor de ocupațiune, în legătură cu producția forestieră, s'a produs cam în aceeaș măsură, făcând pe unii să se bucure, iar pe alții să clatine din cap, știind ce înseamnă: „sporirea producțiunii forestiere“.

Înainte de război statul își vindea pădurile la diferitele societăți, cari industrializau lemnul, îl negociau, iar banii îi trimiteau — sub formă de dividende ale acțiunilor — la sediul central al întreprinderilor, fie Viena, fie Buda-Pesta, așa că asistam la o stare de lucruri foarte interesantă: specialiștii silvici creșteau pădurile, până la vârsta de a fi exploatate, le păziau, exercitau tot felul de acțiuni pentru buna lor obținere, iar când venia timpul să realizeze „recolta“ apăreau persoane din afară de cadrul național, persoane cari profitau de munca și necazurile altora.

Dacă lucrurile se petreceau astfel, nu însemnează că vina trebuie aruncată împotriva intrușilor, fiindcă aceștia găseau plasament pentru capitalurile lor, prost valorificate în țările de origine și admirabil remunerate în țara noastră; dar o vină inițială există și aceasta ne aparține nouă, tuturor, ca unii cari am considerat schimbul mărfurilor contra monedă, adică comerțul, ca o îndeluncinare prin definiție străină și oare cum nedemnă pentru noi, pacinți locuitori ai României și născuți pentru a deveni funcționari!

În această concepție a lucrurilor ne-a surprins războiul armelor, pacea și războiul economic, la care asistăm astăzi, căci fiind vorba de noi, în școala noastră a pădurarilor, nu s'a găsit necesar să se studieze chestiunile privitoare la negocierea acelor produse, pe cari realizându-le — conform regulilor de știință — ne revine să le industrializăm și apoi să le comercializăm.

Pentru ilustrarea gândului ce vrem să exprimăm, vom aminti pe producătorul agricol, care seamănă și treeră bucatele, dar care și le negociază. căci ar fi de neadmis să 'și pună grâul în hambar și un străin de persoana lui să vină, spre a i le negocia! Deasemeni, producătorii agricoli luminați au mers și mai departe, valorificându-și produsele câmpului, prin industrializare, adică transformând — aceeași persoană — grâul în făină, iar făina în bani.

Forul sau resortul, de care țin pădurile țării n'a găsit — în trecut — rațiune să își valorifice materialul lemnos, creind fabrici de scânduri, parchete, lăzi, mobile, etc. din motive pe cari nu le cunoaștem sau poate din motivul, că, statul nu poate fi un bun negustor". Unui asemenea motiv — însă — noi am răspunde indicând vecina noastră dela apus, Ungaria, care nu raționă astfel și care constituise fabrici — pe seama statului — transformând lemnul pădurilor, în marfă comercializabilă.

De aici înaînte statul va trebui să facă comerțul de lemne, el va trebui să construiască fabrici, el va trebui să exploateze produsele pădurii, beneficiind tot el de diferențele de preț între valoarea materialului în picioare și valoarea lui industrializată. Dar, pentru a se putea ajunge la aceasta va fi nevoie de un personal admirabil pregătit în ramura exploatărilor, industrializării și comercializării, lucru nu tocmai greu, dacă se vor face specializările Inginerilor de păduri.

Înțelegem prin specializare, creerea unui al 5-lea an de studii (ceace nu este foarte mult, fiindcă la medicină se fac 6 ani) în care să se predea absolut numai materiile de specializare: cei cari vor dori să se aplice amenajamentelor, vor lucra în această direcție, plus studiile de imediată vecinătate, însă în mod absolut profund; cei cari vor dori să îmbrățișeze transporturile, le vor studia *à fond*; în fine doritorii, cari ar avea plăcerea și vocațiunea, de a se aplica exploatărilor de păduri,

vor studia și industria plus comerțul de lemne, completând teoria cu practica, în acest din urmă an.

Apoi, o direcție comercială, înființată pe lângă Casa Pădurilor, după cum se află una la C. F. R., va avea să se ocupe numai cu chestiunile referitoare la acest fel de activitate, intrând în atribuțiunile sale și înființarea ca și exploatarea fabricilor.

Atunci, dar, când Inginerul de păduri, păzitor din conștiință al avutului forestier va fi și industriaș, ocupându-se mai departe și cu negocierea produselor, atunci nu ne va mai fi teamă, că domeniul păduros se diminuează, atunci nu vom mai strigă că nu se fac împăduriri, fiindcă dorința specialistului va fi de a le face, iar bugetul Casei Pădurilor va da frumoase excedente, plătindu-se omeneste întregul aparat de funcționari, care are dreptul la un altfel de tratament, decât cel de acum !

Prin acte pozitive, luând atitudine, în chestiunile privitoare la naționalizarea întreprinderilor, vom putea ocupa locul ce ni se cuvine în producția forestieră, așa că șueratul locomotivelor de tip îngust nu ne vor mai supăra auzul, când vor pătrunde în inima masivelor românești, fiindcă vom ști să facem așa fel ca aceste locomotive să transporte numai tonagele admise de „creșterile anuale“ ale pădurilor.

Vor fi desigur greutăți mari la început, cari vor trebui învinse, însă măreția operei ne va consacra definitiv în ochii lumii, arătând acestea, că numai ocaziunile au lipsit, spre a ne putea afirma ca cunoscători profunzi ai tuturor chestiunilor, cari au lemnul ca subiect.

Horia Manole

Ing. silvic

ARTICOLUL 132 DIN NOUA CONSTITUȚIE

Caracterizare. Soluțiuni pentru evitarea relelor urmări la cari poate duce. Probleme, ce trebuiesc rezolvate cu prilejul aplicării lui.

(Urmare)

B) *Soluțiuni pentru evitarea relelor urmări la cari poate duce art. 132.*

Ca chestiune preliminară, la începutul acestui paragraf, se poate pune următoarea întrebare: dar dacă observațiunile din paragraful precedent și concluziunile sale, nu sunt juste pentru cazul special, pe care-l tratăm: producțiunea și repartițiunea bunurilor forestiere? Căci nici-o regulă, fără excepție. Se poate adică zice: e adevărat, că, în regulă generală, sub regimul comunist, în spiritul căruia legisferează art. 132, producțiunea este mai scăzută, ca în regimul particularist.

Producțiunea forestieră însă are însușirile ei, prin care diferă de celelalte ramuri de producțiune. În adevăr, în orice altă ramură de producțiune, cine seamănă, acela culege. În ramura forestieră însă recoltele se adună la termene lungi și de cele mai multe ori de către altul de cât cel care a investit capitaluri în acest scop.

Și cum nimeni nu vâra cu plăcere capitaluri, a căror fructificare nu-i aparține, pe deoparte, iar pe de alta cum Statul este o ființă cu existență nelimitată, Statul este, în mod firesc, proprietarul forestier cel mai bine indicat. Art. 132, făcând să ajungă pădurile în mâinile proprietarului celui mai indicat, deschide o politică economică bună și rațională.

Să menționăm faptul, că acestea sunt părerile cele mai acreditate azi, la noi cel puțin.

Ar mai rămânea chestiunea repartiției bunurilor forestiere, chestiune, pe care, mărturisesc, nu știu cu ce argumente sănătoase s'ar putea susține de adepții sistemului comunist.

Chestiunea calificării Statului, ca proprietar de pădure, — abstracție făcând de însușirea, ce i se mai atribuie de patron universal sub raportul distribuțiunei — se poate trata, cred prin două metode: *metoda rațională*, constând din căutări de argumente, sprijinite pe anumite postulate, recunoscute, acreditate și *metoda observațiunilor directe*, aceasta cu dublu scop: de a verifica argumentele raționale întrebuințate de prima metodă și de a găsi

eventual altele, cari, fie că confirmă, fie că infirmă concluziunile stabilite prin metoda rațională.

O metodă rațională este cea expusă, schematic, mai sus.

Vom încerca o analiză critică a ei. Va să zică: Statul, care are o existență nelimitată poate să investească capitaluri ni ameliorări forestiere, căci are timp să culeagă roadele, pe câtă vreme un particular cu existență limitată, în anumite modalități de exploatare, moare înainte de a vedea fructele coapte.

Eu zic, că trăiește. Mai mult, el folosește dobânda capitalului investit în ameliorări forestiere, chiar în al doilea an al investiției.

Să mă explic. Capitalul investit în regenerări dă naștere sursei de producțiune, care este viața arborilor. Aceasta crează lemnul.

Lemnul este un produs al vieții, deci un venit al capitalului investit în întreprinderi forestiere. Când exploatez pădurea, când iau deci lemnul, nu fac altceva de cât să încasez dobânzile capitalurilor investite în ameliorări forestiere, dobânzi, cari — în cazul unei gospodării normale — sunt concentrate în posibilitatea anuală de exploatare, posibilitate, care știm că reprezintă suma creșterilor tuturor arboretelor, deci și a celui născut ca rezultat al capitalului celui mai nou băgat în întreprindere. Dacă ne abținem de la ameliorări indispensabile, facem să scadă creșterile cu cantitatea corespunzătoare lipsei neîmplinite și în acest caz, se înțelege, trebuie să micșorăm și posibilitatea, căci în realitate ea e micșorată. Ex nihilo, nihil.

Prin urmare orice proprietar trăiește și recoltează anual fructele produse de capitalurile, ce vâra în întreprinderi forestiere.

Nici când exploatarea pădurei se face periodic, raționalul azi admis, nu are temei, căci oricând s'ar exploata, nu se ridică de cât lemnul crescut în intervalele la cari se face exploatarea.

Mai este însă un mod de a privi chestiunea, anume: capitalul băgat în întreprinderi forestiere este de două feluri: unul, care întrupează valoarea sursei de producțiune, adică viața arborilor, în ipoteza, că pădurea a luat naștere prin intervenția radicală a omului, — și celălalt, care ar reprezenta valoarea la un moment dat a lemnului, din care se compune pădurea. Facem abstracție de capitalul sol.

Dacă avem a face cu o pădure spontană, primul capital nu există, căci sursa de producțiune este un dar al naturii. Când omul începe a face cultură forestieră însă, începe să ia naștere și acest capital, sub formă de lucrări de complectarea regenerării. Acesta este capitalul, care a făcut obiectul raționamentelor de mai sus.

O formă interesantă a celui de al doilea fel de capital este aceea, care reprezintă creșterile primilor $n-1$ ani ai revoluției fiind revoluția adoptată. În acest caz, posibilitatea anuală, care este egală cu creșterea anuală a întregii păduri și se ia din materialul cel mai în vârstă, se consideră ca dobândă a capitalului astfel înțeles. Cine exploatează mai mult decât posibilitatea anuală, atacă capitalul. Urmarea acestei operațiuni este crearea unei perioade de așteptare, necesară pentru refacerea capitalului.

Se zice, că simplul muritor atacă capitalul în chestiune mai repede și cu mai puține scrupule ca Statul. Realitatea arată însă că ambele feluri de proprietari fac asemenea operațiuni, cari sunt dăunătoare și intereselor lor, prin faptul că-i privează de venituri viitoare și sunt dăunătoare și societății, care la un moment dat este îmbuibată cu surplus de lemne, pentru ca mai târziu să nu aibă strictul necesar.

Dacă este să tragem vre-o concluzie practică din toate acestea, apoi nu putem trage de cât pe următoarea: proprietarii forestieri, indiferent de natura lor se pot conduce și de raționalmente, dar că se conduc de regulă de interesele lor de moment.

Societatea care este interesată ca producțiunea forestieră să fie regulată și susținută, trebuie să nu se conducă de idei preconceptionale și să conteze că proprietarul cutare nu va greși iar cutare va greși, ci să-și impue voința ei asupra tuturor proprietarilor, presupuși supuși greșeli, prin lege.

Să examinăm acum calitatea Statului, ca proprietar forestier, prin metoda a doua, adică a observațiilor directe. Vom privi chestiunea din două puncte de vedere:

1. Care este originea proprieții forestiere a Statului? Înțelegeți bine, că dacă Statul a dobândit proprietățile sale prin luptă dreaptă, învingând pe ceilalți proprietari forestieri, apoi faptul că el azi este cel mai mare proprietar forestier se poate ca un argument puternic, că el este cel mai tare, deci și cel mai bun.

2. Cum se comportă Statul față de pădurile sale, în comparație cu ceilalți proprietari forestieri ?

Referindu-ne la primul punct, știm că Statul n'a dobândit pădurile prin mijloace normale, luptând cu alți proprietari forestieri. El și-a însușit, pur și simplu, pădurile, luându-le din posesiunea Bisericii, prin actul istoric al secularizării și nu pentru rațiuni economice, ci pentru rațiuni politice.

Nu putem, așa dar, să tragem nicio concluzie, că Statul este bun sau rău proprietar de pădure, din faptul că el este azi cel mai mare proprietar forestier.

Trecând la punctul doi observăm că dintre toți proprietarii forestieri, singur Statul are un corp de specialiști, prin cari administrează pădurile sale. Ceilalți proprietari forestieri, dacă sunt destul de mari au angajat specialiști, iar dacă nu sunt destul de mari îngreiesc, să zicem, singuri de pădurile lor.

Faptul că Statul a angajat specialiști în serviciul pădurilor sale, denotă numai de cât că e și bun proprietar forestier ? Simplul fapt brut, nu ! Căci ne întrebăm, dacă întâmplarea a făcut ca Statul să aibă la un moment dat un mare domeniu privat de păduri, cu cine era să-l administreze, dacă nu cu specialiști, cu silvicultori ?

Vorba este, are Statul personal suficient, pentru ca pe deoparte să exploateze, iar pe de alta să regenereze pădurile sale ?

Aceasta o întrebare. Și se mai poate face una, care să ne apropie mai mult de țintă : dacă nu are personal suficient pentru a pune în valoare pădurile sub cele două forme exploatare, regenerare, la ce întrebuințează el personalul ? La exploatare ori la regenerare.

Fiindcă nu trebuie să uităm două lucruri : primul, că proprietar bun este acela, care produce mult și susținut ; și al doilea, că pădurea poate fi exploatată și de proprietar și poate fi dată și altuia în exploatare, pe câtă vreme împădurirea, în bune condițiuni, nu se poate face de cât de proprietar.

Statul nostru, întrebuințând personalul silvic, extrem de restrâns, la exploatare, și încă în regie, dovedește nepricepere. Necompletând cadrele, nici pentru exploatare prin antrepriză cu respectarea obligațiunei regenerării, nici pentru exploatarea în regie, — de și este proprietar de peste 60 ani, dovedește, fără îndoială, că nu este proprietar forestier bun.

Veniturile frumoase, ce încasează dela păduri în fiecare an, fără să dea aproape nimic în schimb, pentru consolidarea veniturilor viitoare, constituie un cap de acuzație, ce nu se poate respinge.

Dar în comparație cu ceilalți proprietari forestieri, cum se prezintă Statul? Vorbesc de Vechiul Regat. Călitorii, cari cunosc stările din provinciile alipite pot trage concluziile necesare.

Excluzând pădurile în devălmășie — formă de proprietate de o vitregie fără seamăn, un fel de lucru al nimănui și al tuturor — nu putem afirma că pădurile celorlalți proprietari sunt mai bune, ori mai rele ca ale Statului.

Se găsesc păduri și mai rele și mai bune, după proprietar, anume după grija sau interesul ce a depus sau nu, fiecare pentru proprietatea sa. De ce? vom arăta imediat. Să constatăm numai că aceasta este realitatea și că din o asemenea stare de lucruri nu se poate conchide că Statul este mai bun proprietar ca ceilalți, ori aceștia ca Statul, căci nici o categorie nu și-a făcut datoria față de pădure.

În asemenea condiții oricine se întrebă -- și ne întrebăm și noi, gândindu-ne la soluții — de ce această stare de indiferență generală, de vitregie chiar, față de această de netăgăduit vitală ramură de producție? Cari sunt cauzele?

După noi sunt două:

Prima rezidă în lipsa ori cărei pregătiri în materie a proprietarilor forestieri și în genere a opiniei publice.

A doua rezidă în lipsa unei legi severe, justă și aplicabilă tuturor proprietarilor forestieri.

Lipsa oricărei pregătiri în materie de producție forestieră a făcut să prindă ideea superficială, că pădurea renaște și crește neajutată, ba încă înfruntând maltrătarile oamenilor și animalelor.

Apoi regimul legal slab de până azi n'a chemat pe proprietar la datorie, nu l'a constrâns cu tot dinadinsul, ci i-a lăsat porțiță să continue incuria, respectând în formă și eludând în fapt dispozițiunile legii cu privire la regenerare.

În adevăr: orice proprietar a putut să exploateze și să nu regenereze. Și iată cum; s'au pus condițiuni, prin lege, ca proprietarii forestieri, toți afară de Stat, să depună o cauțiune de împădurire, cu scop, ca dacă regenerarea nu se va face, nici în

mod natural și nici prin concursul proprietarului respectiv, s'o facă Statul cu cauțiunea depusă. Ori, Statul n'a avut niciodată și n'a vrut să-și formeze personalul necesar și să dea mijloacele necesare, barem pentru exploatarea prin antrepriză și îngrijirea rațională a regenerării pădurilor sale, ne cum să poată satisface și obligațiunea de a regenera pădurile tuturor celorlalți proprietari.

Nu există nici-un organ, anume însărcinat cu controlul regenerării pădurilor țării. De aceea s'a exploatat și nu s'a regenerat. Și ca să se scoată Statul dintr'o singură și mare încurcătură — căci ar fi putut să fie tras la răspundere de faptul încasării cauțiunilor, cari implică obligațiunea de a efectua lucrările de împădurire — printr'un regulament, imi pare din 1921 se ridică, pur și simplu Statului această sarcină, în schimbul restituirii cauțiunilor, punând-o pe umerii, pe cari trebuia lăsată dela început, a proprietarilor respectivi, sub sancțiunea, care trebuia să fie dela început, a întârzierii exploatărei.

Numai cât ne întrebăm : Statul se poate sustrage obligațiunilor sale, înainte de a se fi desfășurat legea ? Și apoi prin simplul regulament se pot schimba texte categorice de lege ? Să zicem, că se poate. Ce se întâmplă însă ? La majoritatea pădurilor exploatarea a încetat, pentru că s'a isprăvit. Ce saonțiune să mai aplici ? Și când ? După ce va fi crescut pădurea ? Dar nenorocirea este că în foarte multe cazuri nu mai crește nimic. La restul pădurilor nu se poate opri exploatarea, căci porțiunile neregenerate sau slab regenerate sunt prea întinse și nu se pot face lucrările la comandă. Pentru acestea trebuiesc date termene lungi, cu sancțiuni anumite; iar sancțiunea încetării nu are sens de cât pentru neregenerarea suprafețelor ce se vor exploata de azi înainte, pentru care, evident, legea trebuie schimbată.

Legiuirile silvice de până acum au fost, așa dar de o slăbi ciune fenomenală.

Au scos pe Stat de sub orice sancțiuni. De ce ? căci el niciodată n'a fost un model. Din contra.

N'a prevăzut nici un organ, nici pentru efectuarea regenerărilor, ce-i revenea și nici măcar pentru a se informa asupra regenerărilor.

Dacă ar fi fost organe, anume însărcinate, care să tot toace într'una, că regenerarea nu se face și că dispar ori degenerază

pădurile, apoi răul s'ar fi oprit, probabil, mai de mult. N'ar fi dăinuit până azi și n'ar fi luat proporții uriașe.

Ce este așa dar de făcut? Care este remediul? Căci a continua, ca până acum, este a merge, cu certitudine și ceea ce este și mai trist: în mod conștient, la dezastru; iar dezastrul pădurilor este un dezastru economic și social ireparabil.

Remediul nu poate fi altul de cât: ceea ce a fost, să nu mai fie și ceea ce trebuia să fie, să se facă imediat.

Să se facă așa dar o lege silvică sinceră, adică să prevadă sancțiuni puternice, să prevadă mijloace pentru aplicarea lor și să fie aplicată tuturor proprietarilor forestieri.

Sinceră: ca să constrângă pe proprietar așa fel ca să nu se poată abate dela actul regenerării pădurilor.

Sinceră: ca să constrângă și pe individ și pe colectiv etc. vreau să zic pe Stat, care să fie factotum forestier, să justifice calitatea de factori de producție, nu numai de afaceri. Așa dar pe individ, care este cel mai indicat, adică singurul indicat pentru actul producției; și pe Stat, care nu este indicat nici pentru actul producției, nici pentru al afacerilor. Dacă crede că poate să facă aceste treburi, să dovedească prin fapte.

Prin urmare, *principiu general, pentru toți: regenerezi, exploatezi; nu regenerezi, nu exploatezi.*

Pentru detalii rog pe cititor să revadă articolul meu „*Exploatarea rațională a pădurilor*“, publicat în numerile 1 și 2 din 1923 ale acestei reviste.

Reamintesc aci numai, că sancțiunea finală contra proprietarilor, contravenienți încăpățânași, este ridicarea definitivă a dreptului de exploatare, pedeapsă, care echivalează cu vânzarea forțată, pe care o face individul însuș. Astfel pădurea va trece din mână în mână până când va cădea în mâinele cele bune. Poate înțelege încă oricine, că strășnicia acestei legi va face ca primele mâini, care sunt rele azi, să devină bune, imediat, căci tot e mai bine să te decizi a face ce trebuie, decât să te expui a pierde tot.

Am de făcut un adaos la ceea ce am spus în lucrarea menționată: înțeleg a extinde sancțiunea finală și asupra Statului, ca proprietar privat de păduri! Am văzut că *știința socială a stabilit că Statul este la locul lui, ca proprietar forestier și că rolul lui în actul producției în general este: de îndrumare, de emulație de control.*

Vine la rând o întrebare, foarte însemnată, cu analiza căreia închei paragraful: Putea-va să fie aplicat principiul nostru sub regimul creat de art. 132? Căci aplicând principiul enunțat, însemnează că expui pe Stat să piardă, prin vânzare o parte sau toate pădurile, pe cari el le destinează, conform art. 132, pentru aprovizionarea populațiunii rurale. Ori această transformare poate aduce desființarea art. 132; deci legea, pe care o preconizăm poate fi neconstituțională.

Să observăm deocamdată, că însuși art. 132 nu este constituțional. Afirmatiune paradoxală, de sigur, dar pe care o voi justifica îndată. În adevăr art. 132 este declarat neconstituțional de art. 10 din aceeași constituție, care zice „toate privilegiile, de orice natură, scutirile și monopolurile de clasă sunt oprite pentru totdeauna în Statul Român“. Ori, cum se poate taxa dreptul, pe care-l conferă art. 132 numai populațiunii rurale, de a fi îndesulată, în limita cerințelor ei normale, cu lemne de foc și construcție, înaintea oricărei alte categorii speciale, ba încă cu desconsiderarea, cu neglijarea sau uitarea complectă a nevoilor acestor categorii? Ce însemnează această obligație exclusivă a Statului și acest drept exclusiv al populațiunii rurale, alt ceva, decât un *privilegiu*? Ori articolul 10 exclude „privilegiile, de orice natură“.

Să fie oare acesta înțelesul titlului VIII din constituție, exprimat astfel: „Dispozițiuni tranzitorii și suplimentare“ titlu, care cuprinde art. 132? Să fi privit, adică, legiuitorul art. 132, ca ceva tranzitoriu? În acest caz, poziția art. 132, apare ca ceva excepțional și temporar.

Chiar de n'ar fi însă așa, afirm că legea preconizată de noi, încă nu vine în conflict cu art. 132. Bine înțeles, de conflict între această lege și orice alt articol din constituție, nu poate fi vorba. Așa cel puțin vedem noi.

În adevăr, pentru ca să vie în conflict această lege cu art. 132, ar trebui ca acest articol sau oricare altul din constituție — să declare inalienabile pădurile destinate de Stat pentru aprovizionarea populațiunii rurale, căci numai în acest caz nu se pot aplica sancțiunile menționatei legi. Ori, nici art. 132 și nici oricare altul din constituție nu stabilește așa ceva.

Mai mult, dacă art. 132 este bun, el trebuie să excludă ideea unei bune și raționale culturi forestiere. Ca atare el nu

trebuie să fie incompatibil cu o lege, care asigură complet viitorul pădurilor.

Dacă Statul sau comuna nu vor îngriji pădurea, din care cauză o vor pierde și dacă va fi posibil să se reglementeze vânzarea, ca să convină oricui să cumpere pădurea respectând destinațiunea dată de art. 132, nimic de zis; dar dacă așa ceva nu va fi posibil, ei bine, se va desființa art. 132. *Căci între a nu lăsa să se distrugă ori să degenereze pădurile și între a stăruie într'o reformă, pe care experiența veacurilor și știința o dovedesc utopică, alegere posibilă nu există. Inalienabilitatea pădurilor și cultura lor impusă sunt două lucruri incompatibile. Nu poți condamna pe cineva să suporte observațiuni, vexațiuni, amenzi și să nu-i lași și posibilitatea să se scape de belea.*

Să nu se alarmeze nimeni însă. Sub regimul unei legi atât de simplă și dreaptă, e greu să ne închipuim, că se vor găsi proprietari, care să se mai abată dela obligațiunea completărei regenerărei.

Între a pierde pădurea, fiind nevoit s'o vândă pe lucru de nimic, numai pentru pofta de a se sustrage dela lucrări imperios cerute de cele mai elementare și legitime ale sale interese, și între a se decide în fine a executa aceste lucrări, iarăși alegere posibilă nu poate fi. Afară de cazul când avem a face cu proprietari — cum să le zicem? — nu îndolenți, ci inconștienți.

Ori asemenea cazuri patologice cer neapărată operațiune, ca să nu se înfîndă molima și în orice caz să nu sufere societatea.

Ca să exprimăm o idee, mai probabilă ca oricare alta, nu putem spune altceva de cât, că toți proprietarii forestieri vor trece dela actuala stare de dulce farniente“ la aceia de actualitate îngrijind conștiincios de viitorul pădurilor lor.

Prin urmare toți proprietarii, deci și Statul. Se va produce poate și minunea ca Statul să devină factor de producție.

Altceva este că el va merge mai greu ca individul, că va cheltui mai mult și va produce mai scump. Norocul lui că nu va mai avea concurență! De ce toate astea? Știm: pentru că Statul trebuie să se îngrijească de forme multe și ingenioase, ca nu cumva sumele debursate să apuce altă direcție, de cât cea destinată; pentru că el este nevoit așa dar să se lege câte odată până la paralizare, pe câtă vreme individul este liber pe planurile, pe mișcărilor și pe acțiunile sale; pentru că lipsește interesul

personal al realului agent, care produce ; pentru că Statul lucrează cu bugete fixe, bravând neprevăzutul, iar când prevede sume pentru extraordinar, numeroasele noduri, care-i rețin mișcărilor, pe deoparte, iar pe de alta natura urgentă a lucrărilor în actul producției, fac ca sumele prevăzute să ajungă după ce a trecut timpul lucrărilor.

Aceste defecte incontestabile sunt decisive în actul producției, condamnăm pe Stat, sub un regim de egală severitate, la o organică inferioritate față de individ.

„Nu există în Anglita păduri tratate în scop comercial, cari să aparțină direct Statului“ ne spune D I R. L. Robinson, Inspector General silvic la departamentul de Agricultură și Pescării din Anglia (Vezi Revista pădurilor No. 12 din 1923).

Conchide n : înființarea legii preconizate va însemna salvarea producției forestiere, care până azi a mers către dispariție sub ochii noștri nepăsători sau binevoitori.

Rămâne ca viitorul să găsească soluțiuni fericite, cari să vină în ajutorul Statului și în cealaltă atribuțiune, pe cari i-o asumă art. 132, de distribuitor unic al produselor forestiere.

Ce idee bună, ca justiție, ca umanitate : Statul să înlăture luptele dintre noi și să ne îndestuleze părintește cu ce ne trebuie.

Mi-aduc aminte de o vorbă a D-lui Inspector General Perieșeanu din Serviciul Technic, spusă la o întrunire a A. G. I. R. Se vorbea despre nedreptatea, pe care vitregia vremurilor de azi au abătut-o asupra funcționarilor.

Se întreceau toți să caute explicația de ce curba scumpetei nu s'a deplasat la fel pentru toate categoriile sociale așa cum se întâmplă în vremurile normale dinainte de războiu, ci în loc să execute o mișcare de translație, ea s'a diformat, strivind pe funcționari și pensionari și favorizând anumite categorii sociale Abundau explicațiunile, concepțiunile și soluțiunile pentru cele mai nemerite organizațiuni, controluri etc.

„Știi care este sistemul social cel mai bun. zise D-l Inginer Perieșeanu ? Să vă spun eu : *comunismul*. Cu o condiție, ca omul să nu fie dihania ce este“.

În fine un răspuns numai, pentru cei cari ar crede că legea preconizată de noi ar avea ca efect restrângerea exploatărilor cel puțin la început. Răspunsul este : este infinit de preferat să exploatezi mai puțin, degenerând porțiunile exploatate, de cât

exploatezi distrugând pentru totdeauna sau reducând sistematic sursa de producțiune.

C) *Probleme, ce trebuiesc rezolvate cu ocazia aplicării art. 132.*

În primul paragraf, am ajuns la încheierea că art. 132 obligă pe Stat să satisfacă cerințele în lemn ale întregii populații rurale, deci și a celei din centre despădurite. Raționând apoi mai departe, am stabilit, că de și art. 132 nu se ocupă de populațiunea urbană, Statul însă nu se poate dezinteresa de nevoile ei, când va aplica acest articol, căci nevoile populațiunei urbane sunt avizate la rest, care trebuie să aibă și el o marime în raport cu cerințele, ce urmează a satisface.

Soluțiunea, în acest caz, stă la mintea oricui: Statul trebuie să destineze, în centre unde pădurile sunt în exces, suprafețele necesare pentru trebuințele populațiunei din centre despădurite.

Această soluțiune, ce pare unică, presupune că există păduri suficiente pentru satisfacerea cerințelor normale ale întregului consum intern, căci cu această ocaziune se va pune în întregime chestiunea aprovizionării și orașelor și a Instituțiunilor Statului etc.

Ori, această operațiune ne poate rezerva și surpriza, că pădurile existente nu sunt în stare să satisfacă cerințele normale — așa cum vor fi ele formulate și cum poate că ar trebui să fie — și atunci poate să apară în fața noastră altă problemă: cea a sporirii domeniului forestier. Mai e și soluțiunea, ca să ne restrângem pretențiunile de moment și chiar și cele viitoare ca cât este acum. Atunci „Cerințele normale“ vor fi revizuite și reduse. Cele de viitor vor fi iarăși din ce în ce mai reduse, pe câtă vreme tendința către progres și către sporul populației ar cere din contră.

În ce ne privește, socotim, că analiza aceasta, pe care vom fi forțați s'o facem, va fi partea, necontestată, cea mai de folos, pe care o va aduce aplicarea art. 132. Este singurul prilej ca la rezolvarea problemei silvice la noi, să ia parte efectiv toate păturile sociale.

În adevăr, fiecare categorie socială își va revendica dreptul la o folosință cât mai omenească asupra acestui bun indispensabil existenței, care este lemnul.

Acele pături sociale, cari au dus-o bine până acum, în

fața pretențiunilor justificate și favorizate de lege ale populației rurale, își vor vedea rația lor scăzută. Se va produce, presupun un fel de nivelare a stărei locuitorilor țării; mai just: un fel de apropiere a extremelor, care poate ajunge până la o nivelare.

Populațiunea rurală, înviorată, va crește repede numeric și natural, va căuta să mențină cel puțin la cât a apucat pretențiunile lor. Populațiunea urbană va face același lucru. Stocul lemnos însă rămâne cât este. Și atunci sau rația tuturor va scădea sau se vor decide toți să sporească suprafețele păduroase.

Cele mai indicate porțiuni pentru a fi acoperite cu păduri vor fi, de bună seamă, sutele de mii de hectare, despădurite, din regiunea de deal și munte, suprafețe, cari prin acțiunea noastră prea puțin cugetată, le-am scos din patrimoniul țării și aceasta încă nu va fi de ajuns.

Se vor găsi oameni, cari să judece, că nu este o stare ideală să stai în mijlocul Bărăganului Munteniei sau Basarabiei ca să faci agricultură și să fii avizat la o pădure situată pe coastele Carpaților.

Din mai multe motive, relevăm două :

Istoria dovedește că nu există popor, care să fi putut trăi totdeauna în pace. Starea de războiu este tot așa de naturală și de inevitabilă ca și cea de pace. Aceasta, ori care ar fi gradul de civilizație al unui popor. Ne întrebăm așa dar, în vremuri de răsmiriță, când comunicațiile sunt întrerupte, pe ani întregi, ce se face populația din centrele despădurite? Ce s'ar fi făcut locuitorii orașului București, în timpul celor doi ani de dureroasă amintire a ocupației germane, fără pădurea Statului Cernica și celelalte mai mici din jurul acestui oraș? Și în situația orașului București au fost aproape toate orașele ocupate: Viața locuitorilor a fost salvată de câte un crâmpei de pădure, scăpat ca prin minune, de lăcomia neînfrănată a noastră.

Al doilea motiv este că absența pădurilor din centre agricole are urmări vătămătoare atât asupra agriculturii, cât și asupra sănătății oamenilor.

Marele literat și academician francez *Marcel Prévost* exprimă acest rol al pădurilor, în următorii termeni, strălucitori de frumoși și adevărați :

„S'a distrus neobosit, de secole, arborii fără număr, cari împodobiau vechea Galie cu o blană verde. S'a făcut din ei

bârne, grinzi, scânduri; s'a făcut luntri și trăsuri; s'a făcut galerii de mine și stâlpi de telegraf. Și apoi au fost distinși pentru a face loc; au fost vânduți ca lemn de foc. S'a smuls solului profundele lor rădăcini și pe aceste locuri, unde ani de ani ei au îndeplinit între aer și sol schimburi sănătoase de elemente s'a construit orașe ori s'a semănat grâu . . . Astfel omul exagerază dreptul său de a modifica condițiunile naturii vii în finiturile, pe cari le locuiește; *el nu vrea să înțeleagă că o pădure vastă de arbori puternici, în cutare colț de lume, este un organism, care s'a creat acolo prin forța lucrurilor și pe care omul nu-l va suprima fără a-și primi pedeapsa*¹⁾.

Cu prilejul aplicării art. 132. va trebui pusă, așa dar și proplema complectării domeniului forestier, într'o limită anumită, în finiturile lipsite de păduri, pentru rațiuni economice, pentru a preveni calamități sociale și pentru a ameliora condițiunile climatice igienice ale acestor localități,

Nu dau nici o dezvoltare acestei chestiuni aci, fiindcă cei interesați a o cunoaște o găsesc în lucrarea mea „*Reforma agrară și problema agro-silvică*“ publicată în Revista Pădurilor anul trecut și apărută și în broșură.

Sunt nevoit să constat, că entuziasmul, ce a provocat această lucrare, printre membrii corpului silvic, când a fost dezvoltată sub formă de conferință, s'a potolit repede, căci nimeni n'a găsit necesar să susțină prin presă sau altfel ideea complectării domeniului forestier, de și această idee a încălzit sufletul generației bătrâne de silvicultori și a fost împlinită, în oarecare măsură până la apariția actualului cod silvic (1910).

Evident, rezolvarea problemei, nu este ușoară; dar cred că nimeni nu vede, că e imposibilă. Sau dacă cineva vede imposibilitatea, e bine să arate. Să arate, pentru că, se poate întâmpla, ca eu să nu mă înșel și în acest caz mutismul generației noastre într'o chestiune, care nu poate fi solubilă de cât acum, și de care depinde viitorul țării noastre, poate fi interpretat de cei, cari vin după noi, ca o lipsă de avânt și de generozitate față de viitorul neamului.

G. Agapie

Ing. șef silvic

1) Prefața operei „La forest“ a Silvicultorului francez Jacquot.

DIN BOGAȚIA MUNȚILOR NOȘTRI

Lemnul de rezonanță

Natura a fost darnică cu țara noastră — am avut până mai eri păduri frumoase de molid, cum aproape nici o țară din Europa nu le-a posedat — calitatea lemnului nostru de molid, în special de multe decenii în urmă, a atras atenția piețelor străine ; chiar Turcii se ridicau până în nordul Moldovei respectiv Bucovina, de achiziționau frumosul lemn de molid, pe care'l pluteau până la Galați sau Brăila și de aci îl transportau cu vapoarele în Orient.

. * .

Pe atunci lemnul era din belșug iar nevoile omenirii erau limitate, dar iată că treptat, treptat, cu varietatea nevoilor, a civilizației, a înmulțirii omenirii, lemnul de molid a început a fi sortat dela origina sa pentru anume întrebuințări specifice.

Țara noastră, din cauza ariei sale geografice, proprie dezvoltării reșinoaselor, în regiunile de munte adăpostite molidul posedă acele creșteri frumoase și uniforme, proprii pentru a fi întrebuințat apoi ca lemn de rezonanță, în industria instrumentelor muzicale, atât de dezvoltate în Franța și Germania și care de decenii achișiționează din pădurile noastre lemnul necesar.

Dar din cauza nepregătirii noastre comerciale, mulți din noi, ingineri silvici, nu prea dau atenție la estimația pădurilor, lemnului de rezonanță din masivele de molid, pe când negustorii cu oare care rulină, când ne vizitează pădurile din o aruncătură de ochi, aproape știu procentul în lemn de rezonanță chiar la Hectar, și de aceea se explică, că adesea ori la licitație publică ofera prețuri cu de 4—5 ori peste estimația inginerilor silvici căci au o obișnuință de a cunoaște pădurea sub o altă formă, de cât noi specialiști silvici.

În acest scop am fost solicitat de foarte mulți studenți forestieri ai Școlii Politehnice din București, să le descriem — lemnul de rezonanță — cât mai detaliat.

În timpul liber ce mi l'a îngăduit multiplele ocupațiuni m'am supus drcinței tineretului și cu concursul prețios a D-lui Ernest G. Peltz din Fălticeni, din o serie de studii făcute împreună la fața locului, în munții din pădurea „Valea Seacă“

Jud. Ciuc, unde Creditul Technic din București în colaborare cu Societatea Românească „Bistricioara“ avea o instalație proprie pentru debitatul lemnului de rezonanță, am putut culege și coordona sub o formă pedagogică și succintă toate elementele în chestia industrializării lemnului de rezonanță și care cred că va fi de folos tinerimei noastre forestiere în special și poate într'o măsură oare care și multor din colegi.

Înainte de a intra în studiul schematic al lemnului de rezonanță, însă exprim o durere, când mă gândesc la *abuzul ce se mai face încă în pădurile noastre de munte prin acordarea brazilor de draniță la țărani.*

E cea mai mare barbarie în secolul al XX, căci acești țărani în naivitatea lor, până nimeresc câte 1 sau 2 molifți de draniță, cearcă 10—20 arbori, care apoi suferă și se usucă. Or arborii aleși ca proprii pentru draniță (șița) sunt tocmai arborii de rezonanță. — Înțelegem deci pierderea ce o suferă pădurile noastre în calitate (raportate ca procent), în loc ca să obișnuim țărani noștri delă munte a face dranița numai din capete de butuci, cum deja am putea vedea cu satisfacție pe ici pe colo.

În acest sens aș ruga pe de o parte onor Ad-ția Casei Pădurilor și pe de alta pe colegi de a nu mai acorda arbori din picioare pentru draniță, de este numai din arborii de pe jos și din capetele de butuci sistemul nenorocit ce l'am văzut practicat în pădurile din Jud. Ciuc, pe Valea Jidanului, unde sub administrația fostă a bunurilor private, se dădea așa zise — *bartze* — niște țidule pentru câte 5—10 brazi oamenilor din localitate și care apoi vindeau brazilii aleși pe sprinceană din pădure ca pentru draniță, zic îi vindeau în masă la străinii din localitate apoi sistemul nenorocit ce se practică și azi în special în Jud. Muscel, în munții Berevoieștilor, de pe râul Doamnei, unde țărani de cu toamnă ochesc arborii buni, îi ciungesc la tulpină (le face cercuri ascunse cu toporul, în coaja) și în 2—3 ani se usucă, și cer apoi să li se marcheze pentru bile, șiță, etc. ar trebui complet abandonat. — Apoi sistemul *abusiv* cu arborii de draniță din ocoalele silvice Văratec, Neamț și Mănăstirea Neamțului, din Regiunea XI silvică, a devenit atât de notorie, că ar trebui să încezeze imediat. Mai bine să li sa afecteze câte 3—4 Ha. anual,

pe care să le exploateze sistematic, decât să ne brăciuscă pădurile în lung și în lat.

Dat fiind că lemnul de rezonanță e foarte împușinat pe continent, se explică până la un punct oare care, aquisițiunile ce se fac de decenii de diverse case din Franța și Germania, în pădurile noastre, aș recomanda o cât mai deosebită atenție tuturor colegilor în această direcție și în special la estimația pădurilor de molift, specificându-se în actele lor de estimație și procentul în lemn de reșinoase și abandonării predărei arborilor din picioare pentru draniță ca fiind foarte barbar.

Lemnul de rezonanță

Lemnul de rezonanță se alege numai din arbori de reșinoase specia molift, și de dimensiuni dela 0.40 m. diametru măsurat la 1. m. 30 dela sol.

Ca condițiuni esențiale de alegere din picioare se cere : 1) să fie absolut sănătos, în ce privește periferia, așa că în anume cazuri inima afacată nu conslitue o piedică în alegere. 2) să nu aibă cioturi (noduri), se admite toluși foarte mici toleranțe. 3) să fie cât mai cilindric ca formă de creștere.

După doborîre se cere :

a) Să fie aleși numai acei cu creșterile cât mai mici și uniforme.

b) Să aibă fibrele drepte adică să nu aibe creștere sucită (torsiuni).

c) Să nu aibă așa zisele *vine albastre* (vicii speciale de ale creșterilor).

d) Să nu aibă așa zisele inele roșii (până la o anume toleranță).

e) Să nu aibă *vine roșii* care se nasc din începuturile de putregai sau lovituri.

f) Să nu aibă o cantitate excesivă de reșină.

g) Intrucât azi lemnul de rezonanță se debitează în feres-traie mecanice, facilitatea de crăpare nu mai presintă o condițiune esențială.

Tăierea din picioare se face după încetarea sevei, adică din toamnă până în primăvară, și când și atacul insectelor nu ar mai conslitui un pericol.

Manipularea în pădure se face la fel cu a lemnului de

construcție, cu o deosebire că marcarea în picioare se face înaintea tuturor arborilor exploatabili destinați a se debita marfa curentă, iar retezatul (curmatul) se face după ce a fost doborât și pe dimensiuni de așa fel ca să îndeplinească condițiunile tehnice ale rezonanței mărginindu-ne cu iăerea (retezatul) pieșelor la primele *defecte, noduri*, sau vicii, cu alte cuvinte dimensiunile buștenilor nu sunt acelea de 4. 8. 12 m. obișnuite pentru cherestea, ci orice lungime e acceptabilă pentru rezonanța chiar și sub 4 m. lungime.

Transportul din pădure, trebuie astfel menajat pentru a se evita orice altoiri, loviri, găuri de cioflingi, șapine isbituri pe canalul care sunt foarte periculoase, în special când lemnul care se manipulează este verde fiind greu și foarte fin.

Se recomandă a nu se pluti, nici în stare liberă nici în plute, până la uzina de debitat, căci o ședere chiar cât de mică în apă alterează țesutul lemnos.

Se va transporta dar numai cu vagonete, acolo unde există o rețea de cale ferată sau cu funiculare și cu sănciile pe zăpadă—și foarte rar cu uscarea.

Lemnul după doborîre trebuie imediat cojit și cât se poate de bine, cu toate că coaja e încă aderentă (din cauza sezonului mort), pentru a se feri de atacul insectelor de primăvară cât și pentru a se accelera uscarea.

Câtă cantitate de lemn e utilizată dintr'un arbore

Din o serie de încercări și experiențe făcute în mai mulți ani și în mai multe păduri s'a ajuns la concluzia că dintr'un arbore ales special pentru rezonanță se poate compta maximum până la 25% din cubajul lui total—din care cauză mai la toate transacțiunile între proprietari de păduri și exploatatori de rezonanță, se prevede o clausă (de comun acord) că din lemnul ales și marcat în pădure din picioare pentru rezonanță, exploatatorul e obligat a plăti cel puțin 35% din volumul total al arborilor aleși—și marcați, din picioare ca șpi pentru rezonanță, dacă nu convin alte angajamente.

Marcarea buștenilor se face pentru diametre din cm. în cm. iar pentru lungimi din 30 în 30 cm., câte odată se obișnuiește mai mult.

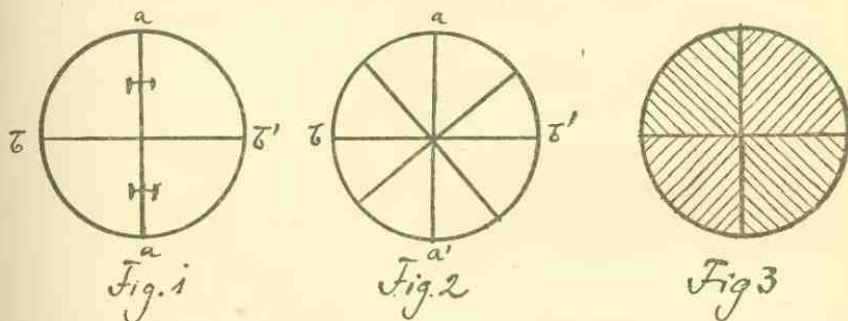
Debitarea arborilor de rezonanță se face în lungimi cât de

mari posibile, lungimile ne fiind așa de riguros condiționate decât numai de curburi, încreșturi și rozetele de cepuri sau alte defecte principale.

În gater se taie în chipul următor și numai cu o pânză

a) Se spintecă pe cât posibil pe axa inimei, axă observată la cele 2 capete ale bușteanului căci de multe ori această axă e excentrică, din cauza arborilor care cresc pe coaste observând în special ca tăierea să meargă chiar și prin defecte (noduri, etc.) având în vedere randamentul ulterior.

b) A doua tăetură se face tot la acele gater sau la alt gater cu o pânză iusă tăetura 2-a să fie perpendiculară pe tăetura întâia după ce mai întâi se prinde puternic tăetura I a bușteanului în scoabe fine și pe cât posibil aceste scoabe să fie îm-

plântate cât mai aproape de centru (inima lemnului) partea centrală urmând ca prin debitare să fie înlăturată, în foarte multe cazuri.

Buștenii de dimensiuni mari dela 0.80 m. diametru în sus se obișnuiește a se secționa în 6 sau 8 secțiuni adică se fac 3—4 tăeturi pentru o mai fină debitare a lemnului la tăerile ulterioare.

c) Sferturile astfel rezultate din prima tăetură se taie apoi în alte gater cu pânză în lame cât se poate de fine (subțiri), având în vedere ca să realizăm o pierdere cât mai mică posibilă (rumeguș). Distanța între lame (pânze) variază între 16—17 m.m, adică grosimile care tocmai se cer în comerțul actual al scândurilor de rezonanță aceasta și din cauză că prin uscarea ulterioară se mai pierde din grosime încă 1—2 m.m. Atât pentru piața franceză cât și pentru cea germană sau engleză, se cere la export numai marfa nejeluită în grosimi de 14—15 mm.

Tăetura în gater a acestor secțiuni se face aparte și numai perpendicular pe creșterile anuale, adică paralel cu razele me-

diane, astfel că sferturile 2 și 4 au tăeturile paralele iar sferturile 1 și 3 au tăetura tot paralel însă perpendiculară pe tăeturile sferturilor 2 și 4.

Uscarea Se ia apoi sferturile astfel debitate în bulzi și se stivuesc în stive, având între ele cât mai multe umezișuri (suporturi) formate din șipci de 18 mm. pe cât posibil cât mai bine uscate. Se recomandă ca debitarea în ferestrău să se facă chiar în primăvară.

Stivele formate din sferturi de bulzi se așează pe cât posibil pe un teren uscat, și cât mai ridicat d'asupra pământului (pentru a se feri de umezeală) și într'un loc deschis, aerat, adică expus curentului.

Stivele în partea superioară se acoperă cât mai bine pentru a se feri de ploii pentru a nu căpăta albăstreală. În această stare de stivuire stau 2—3 luni, adică atât timp cât e necesar unei scânduri să se usuce perfect adică pentru a se putea evapora toată apa din țesutul lemnos și care se cunoaște destul de bine după pipăit, greutate, sonoritate, și pe care specialiștii cu practică o apreciază cu îndemânare.

Iarna uscarea durează mai mult timp, pe când vara mai puțin și depinde și de felul cum sunt construite stivele și distanța dintre ele, de timpul, de aerul din localitate, etc.

Debitarea propriu zisă a rezonanței în scânduri comerciale (exportabile)

Desenul. Fiecare piesă trece prin mâinile unui *specialist* care desenează tăeturile longitudinale și orizontale ale scândurii pentru a se elimina din scândură toate defectele, ce pentru a se obține astfel numai piese fine, fără nici un viciu și de dimensiunile cele mai favorabile. Piesele cele mai lungi și mai late sunt cele mai preferabile rențând mai bine chiar ca valoare comercială.

După desen se trece la *pendulă* (ferestrău transversal) care este purtat de o forță motrice pentru a se face tăeturile în sens transversal, eliminând cu acest prilej toate viciile desenate și care vicii cad ca resturi în rebal.

Apoi se trec scândurele și la circular unde se taie și longitudinal după anume dimensiuni comerciale.

Toate aceste operații de până aci se pot face și imediat

după obținerea scândurilor brute direct din gater, urmând în acest din urmă caz, ca scândurile definitive obținute, să se usuce în urmă prin stiviuri numai sub șuri bine construite și aerate, stând câțva timp pentru a se usca (2—3 luni).

În orice caz în acest procedeu se obțin scândurile în mai puțin timp decât dacă ar fi fost scândurile întregi.

În acest din urmă caz defectele să văd imediat adică sunt mai vizibile ca în cazul când scândurile ar fi bătute și de soare în stivă, în care caz se acopăr sau se ascund cu timpul diferite vicii.

Scândurile astfel rezultate adică imediat după eșirea din gater să fi fost date spre tăere la pendule și circular, sunt cu mult mai superioare căci sunt cu mult mai ferite de crăpături, de ruperi, etc., ca fiind mai mici. Apoi chiar și manipulația e mai ușoară.

Desavantaje ar fi numai că în regiunile de munte, de unde recoltăm lemnul de rezonanță din cauza frigului ar trebui poate făcute investițiuni mai mari și speciale adică pentru uscatul scândurilor necesitând șuri mari sistematice și vaste așa că și din cauza zilelor mai scurte la munte cât și a frigului producția zilnică a unui om este mai mică.

Geluirea. După ce obținem scândurile dela pendul și dela circular, se geluesc în *rabauteuzi*, până se obține 12 m/m grosime.

Sortarea. Se fac sorturi pe dimensiuni.

„ calitate.

„ culori.

Sortarea pe dimensiuni. Se obișnuiește de următoarele dimensiuni pentru lungimi: 8₅, 8, 7₅, 7, 6₅, 6, 5₅, 5, 4³/₄, 4¹/₂, 4¹/₄, 4, 3₅, 3¹/₄, 3, 2₅, 2, 1¹/₂, 1, fusuri vieneze un fus vienez = 0,316 m. iar pentru lățimi se obișnuiește a se împaketa lemnul de rezonanță în prisme de o lățime totală de m. 0,60 = 23 foli (actualmente s'a redus la 0,58 m.), astfel că toate scândurile ce le așezăm pe lat una lângă alta trebuie la un loc să dea 0,60 m. lățime deci în această lățime se cuprind 4 — 5 bucăți, 5—6 bucăți și chiar 6—7 bucăți, deci lățimea este de 4 și 6, 5 și 6, 6 și 6 din 0,60 m. Un balot împachetat conține 30 rânduri de scândurile din care 15 rânduri de 4 scândurile și 15 rânduri de 5 scândurile alternând sau nu între ele.

Lățimile care cuprind 4 și 5 scândurele în 0,60 sunt cele mai căutate pentru export.

Fiecare dimensiune are anumite denumiri și uzanțe de :

a) Dela 6—8 scânduri care să se cuprindă în 0.60 m. lățime se zice lemnul de tâmplărie (*Tischler waare*).

b) Dela 10 țoli în sus ca lungime și din 2 în 2 țoli în sus până la 3₄ țoli se numește *Reisbretel* (un țol 0,02634).

Sortarea pe calități Se sortează în *prima și secunda* pentru fabricația fundurilor de pianе în: *Deutschersortirung I Zimmerman I și II Englische sortirung III B. Waare IV*. Celelalte depind după finețta, uniformitatea creșterilor anuale, nucleeele de reșină, paralelimul fibrelor.

Sortarea după culoare, se deosebește în rezonanță *albă și roșie* (a nu se confunda cu vinele roșie de putregai). Cea albă e preferată de francezi, germani admiteau și cea roșie.

Ambalajul, se face în 30 rânduri și 60 cm. lățime fiecare rând, se cercuește cu fier balot, punându-se de desupt și deasupra câte un rând de scânduri de brad.

Pentru transportul cu vapoarele pe mare, ambalajul se face în lăzi. Fundurile de rezonanță se împachetează în lăzi închise, conform cu forma fundurilor și în rumegătură de fereștrău de 25 de funduri la cutie, având de jur împrejur rumeguș, cât mai mult pentru a nu suferi prin loviri. Pentru transportul dela fabrică la gară se recomandă a se acoperi cu mușamale pentru orice eventualitate.

Piețele de desfacere. Sunt azi în Germania, Franța și Anglia. Înainte de război Germanii se ocupau mai mult, având aproape tot monopolul. Azi se întresează mai mult piețele franceze, care și la noi în țară caută a face achiziții și care înainte de război le făcea prin intermediul Germaniei.

Cei mai renumiți exploataatori ai lemnului de rezonanță în România, au fost până înainte de război firma Gustav Eicher, care a exploatat lemnul de pe domeniul coroanei dela Găinești Salon, Farcaș, Borca, jud. Suceava apoi Bistra și Plutari din jud. Neamț din pădurile statului.

Tot lemnul se lucra în fabrica dela Găinești și Piatra N. care făcea și funduri de pianе.

2) *Rising und Mehchman*, care se aproviziona cu lemnul dela Farcaș (Suceava) Tarcău (Neamț) Pallin (Bacău) Nehoi

(Buzău) etc. și le fabrica la Straja (Tarcău), unde se făceau chiar și funduri de plane.

3) *Paul Münche*, dela Pintec (Nemț), și din Bucovina, care nu facea funduri; azi numai lucrează.

4) *Goldschlag*, era reprezentantul firmei Gustav Eichler în toată Transilvania—luând mai mult lemn din basinul Bistricioarei, Topliței jud. Ciuc. etc.

Azi acesată firmă *Goldschlag* are acaparat aproape tot lemnul de rezonanță din România.

Se mi găsește în Bucovina d-nii Oscar Kreindler, ce face parte din soc. Moliftul, apoi soc. „Bucovina“ a d lui Anhauch, Bach et Berman din Piatra N. care a tăiat lemn din pădurea Valea Seacă, a societății Bislicioara, o sucursală a Creditului Technic din București.

Prețurile zilei, variază după cum se încarcă, franco vagon sau frontieră și după cerințe.

Pentru moment se obișnuște a se trimite scândurile negeluite pentru că la import în țările respective se pricep pentru marfă geluită taxe prea mari Azi mc. de rezonanță fob ajunge aproape 16—20000 lei.

Modalitatea de a vinde și unitatea de cumpărătură

Prețul se face pe calitate și pe dimensiuni, unitatea mică fiind fusul, și cea mare vagonul care e socotit în 300 fuși sau actualmente în metri cubi, socotindu-se lățimea pakelelor în 58 cm. și grosimea rândurilor de 12 mm, geluta și de 14—15 mm. nelipite iar lungimea fușilor transformați în m.

S'a obișnuit ca într'un vagon să se pună ca volum cu mai mult peste 20 mc. din cauză că materialul de rezonanță este exact.

NOTE

1. *Albăstreală* de care s'a vorbit în text e un defect caracteristic lemnului de rezonanță și care se exclude din sortare—această albăstreală provine din cauza umezelii din natură sau a ploiei, concomitentă cu călduri, din care cauză se produc niște ciuperci (mycelium) care prin prezența lor descalifică lemnul și care se cunoaște dupe culoarea vântată-albăstruie ce naște în corpul scândurii. Deci trebuie multă atențiune mai întâi la recepția butucilor din pădure la care s'ar semna albăstreala la capete, și apoi în timpul debitării.

2. Moliftul cu creșteri mari (rari) se taie în așa fine rippen, care constituie un accesoriu la fabricarea pianelor. Se taie în grosimi de $\frac{3}{4}$, $\frac{1}{4}$, $\frac{5}{4}$, $\frac{6}{4}$, de țol ca grosime și în lungime 2—8 fuși. Se expediază negreșit în rânduri,

în aceleași, iar șirul rândurilor din fiecare grosime, variază după grosim unitatea de preț este *fusul patrat* și numai o sigură calitate.

3. *Rezonanța crăpată*. Până a nu se debita în fabrici, lemnul de rezonanță se crapă chiar pe loc în pădure ca și dranița sau sița de grosim mai mari, iar pentru a se face plata la nevoie, se punea chiar greutatea peste scânduri stivuite, netezindu-le cu *cușitoaia* și pe muche și pe față, putându-se întrebuița numai lemnul de calitate superioare. Scândurile rezultate fiind crăpate au chiar un preț cu mult mai ridicat, întocmai ca și traversele ieșite din brad. Azi această rezonanță crăpată se obișnuște mai puțin.

4. *F. F.* Cea mai superioară calitate de lemn de rezonanță, este calitatea *F. F.* care se sortează numai pe dimensiuni și la cerere.

5. Printr'o ladă se înțeleg 12 fuse în materie comercială de lemn de rezonanță.

6. *Un clafter* (stânjen) are 6 fuși de lungimi.

Fundurile se socotesc ca suprafață în țoli fuși, și stânjen, ca volum se socotesc în *Cubikfus*.

7. *Jalousele*, sunt un produs secundar, adică scândurile dela 1 m. — 2,50 m., și lățimi de 0,05 m., și care apoi se spintecă la Bandsäge până la 0,008 m. și care e o specialitate deosebită. Ambalajul se face în aceeași formă.

8. *Din Reisbrettel* (rămășița) se fabrică la noi produse de dogările și se vând pro kgr. fiind tăiate radial așa cum cer dogarii.

9. *Fundurile de plane*. Scândurile de rezonanță, după ce au fost uscate la aer și debitate ca mai sus, se usucă apoi artificial cu uscătorii sistematice 2—4 săptămâni.

După aceasta trec în atelier de stolere (fugerei) unde vin tivite cu gealaie speciale și se potrivesc în mod foarte exact prin sudare și apoi se trec la lipire (leinerei) unde se încliează presându-le, pentru a se prinde perfect după care se usucă din nou (adică după ce au fost încliate cu clei special) și numai apoi să fac în forme anumite, la Bandsäge. În fine se gelses, se curăță și se lustruesc în mașini speciale cu glaspapir dându-se întregului fund diverse grosimi la diverse colțuri.

10. Înainte de războiu, din pădurile vechiului Regat se tăiau cam 20000—30000 m. c. de molift din picioare anual.

Majoritatea se transforma în funduri de plane și care se exportau.

Randement. Din 65—80 m. c. brut realizat brut în bușteni aduși la rampa fabricii rezultă după toată operația cam un vagon de rezonanță adică 300 fuși (53 fuși = un m. c.).

Rentabilitate.

Intru cât azi un m. c. de lemn de rezonanță *fob* (încărcat vapor) se vinde între 16 - 20000 lei, rezultă că această industrie e una din cele mai productive.

Lemnul brut din picioare în pădure ales pentru rezonanță, atât din cauză că se manipulează mai greu și se lae numai iarna cât și din cauză că se depreciază calitatea restului mărfii de cherestea, prețul pe loc în pădure variază între 4—5 ori valoarea unui m. c. brut de lemn de molift destinat pentru cherestea. Manipularea în pădure costa cam de 3 ori mai mult iar debitarea în fabrică tot de 3 ori mai mult.

Dacă constituie un avantaj foarte rentabil pentru industria propriu zisă a lemnului de rezonanță, este din contră un dezavantaj aparent pentru lemnul de cherestea, căci se privează până la un anume preț oare care de un procent însemnat la clasificarea mărfii pe calitate: tombantă sau de clasa I adică în special pentru marfa de export care reclamă calitate superioare spre a se putea compensa cheltuețile de transport pe apă, foarte costisitor astăzi.

Lemn pentru venci de site

O industrie ca derivând din lemnul de rezonanță, e așa zisă a vencilor pentru site.

Lemnul cel mai fin, care despică f. ușor, fără noduri se debitează în bușteni și apoi cu anume instrumente se sparge în bucăți fine și cu cuțitoaiele se apretează se pune aceste bucăți fine (șițe) în apă caldă, de se moaie, apoi se fac în roulori și se expun în etajere o cameră caldă cu temperatura de 30—35°, în care se usucă lent. După 2 zile, se scoate afară la aer și în fine se fac souluri și se expediază la orașe, unde se fabrică sitele.

E o industrie ușoară, curată și am văzut-o pe Valea Seaca, la gura piscului Cupelor, din Jud. Ciuc, unde iarna țăranii au o ocupație destul de rentabilă.

Lemn de claviatură

Lemnul pentru claviaturi (clape de pian) sunt de fapt niște scândurele scurte, în lungimi de la 40—63 c. m., lățime dela 0,05 m. în sus, și grosimi de 30 milimetri.

Ele nu sunt așa de fine ca lemnul propriu zis de rezonanță, întru cât nu li se cere calitatea de a răsună, ca pentru scândurile de rezonanță.

Pentru fabricarea claviaturei se poate întrebuința și un lemn de calitate mai inferioară de molift și chiar resturi.

Modul de tăere e simplu. Butucii se crapă de a lungul inelelor anuale, (deci nu a fibrelor) și apoi se trage cu niște cujițoaie de mână, adică cam la fel cum se practică pentru lemnul cioplit pentru doage.

Valoarea unui metru m. c. de lemn de claviatură variază între 4000 — 5000 lei adică între 80.000—100.000 lei vagonul.

Deci există un raport între scândurile de rezonanță și ele de claviatură de $\frac{1}{4}$.

Taxele de export

Din cele relatate în scurt până aci se vede clar că există un raport apreciabil de vânzare între prețul de vânzare al scândurilor de rezonanță și cel al claviaturei și cu toate acestea se supune la aceeași taxă de export și o marfă, ca și alta.

Deci se dă o greșită interpretare taxelor de export, după cum foarte bine se exprimă și confratele din „Monitorul forestier“ No. 22 din 15 XII 922 dela care am luat câteva date în aceasta chestie.

Apoi trebuie să mai ținem în seamă că scândurile pentru claviatură se exportă în cantitate de 80—100 vagoane anual iar cele pentru rezonanță 20—30 vagoane.

Poate ar fi mai rațional ca taxele de export pentru lemnul de claviatură să fie reduse la $\frac{1}{4}$ din cele ca pentru lemnul de rezonanță care dela 1920 până azi, a variat între 500, 300 și 150 lei de m. c.

M. P. Florescu
Inginer inspector silvic

CONGRESUL CORPULUI AGRONOMIC

Infăptuirea reformei agrare — operă de echitate socială a vremurilor — a avut repercursiuni incontestabile asupra vieții politice a țării noastre.

Trecerea pământului în mâna clasei țărănești, lipsită de cea mai elementară pregătire tehnică și de mijloacele necesare, precum și circumstanțe climaterice defavorabile au dus în mod fatal la criza de producție, în care ne sbatem dela războiu și până azi. Grâul românesc, care altădată inundă piețele Apusului și ne adusese faima de „țara grâului” abia poate satisface consumul intern. E cea mai mare criză, pe care o încearcă agricultura noastră, dela ultima formațiune politică a Statelor europene datorită războiului mondial.

O îndreptare a acestei stări de lucruri a devenit o necesitate națională. Fără să scădem importanța industriei — celălalt pivot al vieții noastre economice — România este și va fi o țară agricolă. Zăcămintele de petrol, minele de cărbuni, fer, gaz metan, sunt limitate și se vor istovi mai repede decât se bănuște.

Agricultura, grație puterii de reproducere a plantei și menținerii fertilității solului prin mijloace recomandate de știință va fi însă perpetuă.

Congresul Agricol, care a avut loc în București, în zilele de 4, 5 și 6 Februarie c., a fost provocat tocmai în scopul de a da plugăriei noastre o îndrumare nouă, corespunzătoare situației și nevoilor actuale. Chemarea făcută de Corpul Agronomic, a avut cel mai desăvârșit succes. Prezența M. S. Regelui a reprezentanților celor mai autorizați ai guvernului și a celor mai de seamă fruntași ai vieții publice, a asigurat congresului fastul necesar, dovedind în acelaș timp importanța de căpetenie, pe care agricultura o are în opera de refacere a țării.

Moțiunea votată — sintetizând desbaterile în modul cel mai clar posibil — cuprinde în esență: nevoia imperioasă a unei agriculturi intensive, bazată pe știință și mecanică precum și necesitatea folosirii rașionale a produselor, printr'o bună industrializare și comercializare.

Trebue, însă, să remarcăm că principalele soluțiuni propuse, sunt deziderate vechi ale agriculturii. De *silozuri* și de *standar-*

dizarea tipurilor de cereale, se vorbește de aproape douăzeci de ani, fără să se realizeze vreun progres vădit.

Comasarea. — considerată azi ca o primă condiție a unei culturi raționale — a mai fost studiată la 1907, când problema agrară în toată complexitatea ei, începe să preocupe serios factorii răspunzători ai țării.

Deasemenea dezvoltarea cooperatismului și răspândirea cărței plugărești la sate, sunt nevoi de mult simțite.

Oameni luminați și cu dragoste de neam, ca P. S. Aurelian și Ion Ionescu dela Brad, au muncit mult în aceeași direcție. Puținele rezultate obținute sunt datorite încetinei fatale care caracterizează o agricultură căreia îi lipsește un puternic spirit de inițiativă.

În condițiunile economice ale României-Mari, profund diferite de ale României de eri, un program agrar devine o necesitate de Stat.

În toate țările Apusului, se fac eforturi considerabile pentru mărirea suprafețelor însămânțate și sporirea randamentului. Țările importatoare caută prin toate mijloacele să-și asigure consumul, perfecționând din ce în ce metodele de cultivarea pământului.

O emulație mare se observă între statele agricole, doritoare să acapareze piețele mondiale.

În fața acestor constatări, precum și a faptului, că în timp ce suprafața însămânțabilă cu grâu s'a dublat, consumul a crescut la triplu, necesitatea stimulării și intensificării producției agricole, trebuie să devie dogma fundamentală în politica noastră economică.

Ca silvicultori, pătrunși de rolul preponderant al agriculturii în economia națională și de rolul corpului agronomilor, acești educatori firești ai plugarilor noștri dorim ca dezideratele și revendicările congresului să fie cât mai curând traduse în fapt.

Realizarea unei agriculturi raționale înseamnă emanciparea și îndrumarea ei, către moderna formulă engleză: „*The Push ou the Land*“, adică efortul către adâncul pământului. Și astfel, căutându-și remediu în arăturile adânci defrișările vor încetă și stabilirea echilibrului între câmp și pădure, preconizat și susținut de atâta vreme de silvicultori, va intra în domeniul realizării, spre binele și folosul general.

Gh. I. Ionescu

Inginer silvic

MĂSURI DE COMBATEREA INCENDIILOR ÎN PĂDURI

În anii din urmă datorită secetelor, incendiile din păduri s'au înmulțit în așa măsură în cât trebuiesc luate măsuri serioase, acum până nu se distrug cu totul pădurile ce ne-au mai rămas în urma devastărilor din război.

În acest ocol, în pădurea Tarcău, situată în zona frontului s'au incendiat de armatele ruse în special peste 1700 ha plantațiuni de reșinoase, iar de atunci aproape în fiecare an avem câte o serie de incendii și studiind cauzele ce le determină și măsurile ce trebuiesc luate am ajuns la următoarele concluziuni:

Deși seceta a fost agentul natural care a preparat terenul însă în majoritatea cazurilor incendiile au fost provocate de neglijențe, afară de câteva cazuri ce nu s'au putut dovedi.

Cu această ocaziune țin să semnalez că în pădurile vecine din județul Ciuc, cari au fost devastate de societăți rapace fără absolut nici o preocupare de regenerare, țărani pentru a lărgi locurile de pășune dau foc în fiecare toamnă la păduri și cari incendii țin cu săptămânile, fără a se lua vre-o măsură, până ce o ploaie binefăcătoare le stinge. Și să se noteze că aceste păduri ce erau date unor comunități, astăzi au trecut în patrimoniul Statului.

Pentru a înfrâna tendința aceasta inconștientă sau intenționată de distrugere a pădurilor, cred că ar trebui luate prin codul silvic următoarele măsuri:

- a) Măsuri preventive
- b) „ de localizare
- c) „ „ represiune

1° Măsuri preventive

Ținând seamă că majoritatea incendiilor provin din neglijența celor ce umblă prin păduri, precum și dela locomotivele căilor ferate se impune a se lua măsurile următoare:

a) Se va mărgini dreptul de acces la păduri, numai la acele persoane cari au interes să o facă, împiedicându-se toți acei ce n'au asemenea interes cum ar fi vagabonzii, braconierii etc.

Măsura interzicerii accesului în pădure celor ce nu pot dovedi că vin într'un scop, legal, va avea de scop a stârpi și delictele ca și braconajul, pe lângă că va feri pădurea de in-

cendii, pentru că art. 100 din proiectul de cod silvic ni se pare că nu e bine redactat și punându-l în concordanță cu cele arătate mai sus am fi de părere să i se dea următoarea redactare:

Art. 100. „Este oprit a umbla prin păduri, în afară de drumurile publice, sau fără permisiunea scrisă a proprietarului sau a reprezentanților săi. Contravenienții vor fi pedepsiți cu 100-200 lei amendă, afară de plata daunelor ce vor fi cauzat.

In caz când cine-va trecând pe un drum public ce trece prin sau pe lângă o pădure, ori prin pădure cu învoirea proprietarului sau a reprezentanților săi, e nevoit din cauza unui accident să taie lemne din pădure, el e scutit de amendă, dacă în termen de 24 ore încunoștințează personalul de pază și achită valoarea daunelor“.

Redactarea art. 34, va trebui făcută astfel:

Focul în pădure, precum și la o distanță de 100 metri de aceasta nu este permis de cât numai cu autorizarea personalului silvic local și pentru scopuri bine justificate. Contravenienții vor fi pedepsiți cu 100—500 lei amendă.

Se poate face foc în pădure, în locurile destinate pentru stâne, și numai pentru trebuințele ei, în locuințele pădurarilor, a funcționarilor și lucrătorilor de pădure și numai unde fac asemenea exploatări, de agenții silvici aflați în lucrări, precum și de cei ce iau parte la vânători autorizate. Toți aceștia vor și de cei ce iau parte la vânători autorizate. Toți aceștia vor lua măsuri, ca să se curățe bine terenul până la pământ viu înainte de a se face focul pe care să-l înconjoare cu pietre sau brazde de pământ și să nu-l lase niciun moment fără păzitor; iar la plecarea sunt datori să-l stingă complect sub pedeapsa de 300-500 lei amendă și în caz când s'ar găsi focul nestins complect în urma lor, chiar dacă nu s'a iscat nici un incendiu. In caz când din focul rămas nestins de ori care din aceștia, ar isbucni un incendiu, pe lângă amenda de mai sus calculată îndoită, vor fi răspunzători și de daunele cauzate.

Tot ca o măsură de prevenire a incendiilor în păduri, ar fi introducerea în codul silvdispic a ozițiunei că: este oprit fumatul cu țigara în pădure sub pedeapsa de 50—100 lei amendă la prima dată, iar a doua oară cu amenda dublă și îndepărtarea lui din pădure, iar acel ce va fi dovedit că o aruncat un chibrit nestins comple să fie condamnat prima dată cu 100—300 lei amendă, iar a doua oară cu amendă îndoită și îndepărtare din pădure.

Avem convingerea că dacă s'ar aplica aceste dispozițiuni serioase incendiile s'ar împuțina simțitor.

Altă cauză de provocare a incendiilor în păduri sunt și locomotivele drumurilor de fier ce trec fie prin păduri fie pe marginile lor și cari nefiind prevăzute cu site scot scânteii și chiar cărbuni, cari pe timpuri uscate îndată aprind frunzele sau uscăturile de prin pădure. Se impune a se înscri în cod un articol redactat în sensul acesta :

Este oprit a trece printr'o pădure sau pe marginea ei locomotiva ce nu are dispozitivul necesar pentru a nu tăsa să treacă scânteiele. Contravenienții vor fi pedepsiți cu o amendă de 500-1000 lei de prima dată, iar a doua oară cu amendă îndoită și cu interzicerea de a mai circula până se va conforma legei, independent de plata prejudiciilor în caz când s'ar da naștere la un incendiu.

2°. Măsuri de localizare

E necesar a obliga pe oricine vede un incendiu într'o pădure să anunțe imediat, căci e știut că dacă se iau măsurile de îndată focul se localizează mai ușor și paguba e mai mică, ori din redactarea art. 36, rezultă că nu e dator a anunța imediat de cât acel ce trecând prin pădure dă peste foc; dar în majoritatea casurilor mai ales la coline și la munte focul se vede fie de oamenii cari lucrează la câmp, sau la fân, sau chiar de acasă și de aceia a n crezut că e mai bună următoarea redactare :

Cel ce găsește un foc într'o pădure fără a fi nimeni lângă el e dator să l stingă și tot odată să aducă faptul la cunoștința personalului de pază pentru a cerceta cazul și a aplica pedeapsa celui ce l'a făcut, iar dacă vede că a luat foc pădurea în vre-o parte, e dator să anunțe imediat pe proprietar, ori prepușii săi sau pe exploatator, primăria sau postul de jandarmi cel mai apropiat, contrar va fi pedepsit cu 100—400 lei amendă

Iar art. 37 se va redacta astfel :

Autoritatea comunală și jandarmeria anunțate de un incendiu într'o pădure, va fi datoare pentru stingerea lui să oblige orice lucrător s'ar găsi mai în apropiere ca : ciobani, lucrători de pădure sau la câmp a ieși imediat la stingerea incendiului cu instrumentele necesare ca : sape, lopeți de fier, târnăcoape, topoare, găleți de apă etc. și să meargă cu ei la locul incendiat.

Iar art. 38 va fi redactat astfel :

Locuitorii cari în urma somațiunilor făcute, nu se vor prezenta imediat la stingerea focului cu instrumentele ce au, sau vor pleca fără învoire înainte de stingerea lui vor fi pedepsiți cu 200—300 lei amendă iar funcționarii cari deși au fost avertisați, nu au luat imediat măsuri pentru stingere vor fi amendați pentru prima oară cu 300—500 lei iar a doua oară vor fi revocați din funcțiune.

Lucrătorii cari iau parte la stingerea focului vor fi datorii a se supune ordinelor conducătorilor.

In fine art. 35 rămâne așa cum e redactat.

3°. Măsuri de represiune

In general la măsurile preventive și de localizare specificate mai sus s'au prevăzut și măsuri represive, dar toate privesc mai mult pe aceia ce ar provoca incendiul fără premeditare și pentru aceștia sancțiunea se găsește în special în art. 35 din C. S. modificat.

Pentru acei ce ar provoca incendiu cu intenția de a distruge pădurea spre a creia pășuni sau fânețe, pe lângă pedeapsa prevăzută la art. 26, întru cât aceasta constituie o defrișare e necesar ca în redactarea art. 32 să se prevadă că se aplică amenda întreită și pentru pășunatul într'o porțiune incendiată de mai puțin de 10 ani redactat astfel :

Art. 32. Proprietarul vitelor cari se vor găsi în pepiniere, în plantațiuni mai tinere de 10 ani, în porțiunile incendiate de mai puțin de 10 ani, precum și în parcurile sau grădinile destinate unui uz public se vor pedepsi cu amenda întreită de cât cea prevăzută la art. 30.

De sigur că măsurile propuse nu sunt complete și se mai pot prevedea și alte măsuri, dar toate acestea ar rămâne fără urmare dacă oamenii și-ar da seama de urmările desastroase a faptelor lor și n'ar considera aruncarea mucerilor de țigări aprinse, iască sau chibrit ori lăsarea focului nestins când se duc cu vitele la pășune ca să'l găsească seara și numai executarea riguroasă a măsurilor propuse va putea să facă să intre în obicei lucruri ce în alte țări acum se par ca cele mai naturale, dar nu fiindcă s'ar fi născut cu ele, ci fiindcă măsurile pe cari noi abia le preconizăm la ei s'au aplicat de mult.

Nistor Văleanu

CARE-I DOMICILIUL OBȘTIILOR DE MOȘNENI ?

Am depus la Ministerul de Domenii din partea moșnenilor din Găurile Putna, o petițiune prin care ceream să se aprobe ca această obștie să țină adunările anuale și cele extra-ordinare sub prezidarea judecătorului respectiv al obștiei — al comunei de reședință al moșnenilor — iar nu sub președinția judecătorului dela Ocolul respectiv al proprietății. Moșnenii din Comuna Găurile din circumscripția judecătoriei ocol. Vidra s'au constituit în Obștie de moșneni conform art. 29 și urm. din codul silvic înaintea comisiunii de constituire de pe lângă judecătoria Năruja. Deciziunea comisiunii a trecut prin apel și recurs, rămânând definitivă, iar obștia și a întocmit anul trecut așezământul obștesc alegând reprezentanță legală de conducere.

Potrivit necesităților și legei silvice, obștia trebuie să se convoace în adunare sub președinția judecătorului. Până acum obștenii erau convocați tocmai la Năruja sub prezidența judeului locului proprietății.

Distanța de la Găuri la Năruja fiind de 20 Km. și între aceste sate nefiind drumuri și nici chiar cărări nici odată obștia n'are puțința a-și spune cuvântul asupra intereselor ei. E un caz cu adevărat ciudat a pleca de lângă judecătoria Vidra — judecătoria moșnenilor — și a merge prin văi, ape și dealuri la altă judecătorie spre a hotărâ asupra treburilor obștești. Legiuitorul silvic tratează în secția II a acestei legi dispozițiunile legale privitoare la exploatarea pădurilor, modalitatea administrării bunului obștesc, drepturile și obligațiunile reprezentanței legale.

În îndeplinirea tuturor actelor privitoare la bunul devălmășiei, obștia este pusă sub tutela judeului de ocol. Întrebarea al cărei răspuns căutăm a-l afla este: care-i judecătorul competent? Judecătorul proprietății sau judecătorul Obștiei?

În art. 40 al. e. din codul silvic stă scris: „întrunirea va avea loc în ziua și locul fixat de administratori“. Iată dar că legiuitorul a lăsat administratorilor obștiei falcultatea de a fixa ei locul de adunare a obștiei. Iar în art. 43 se mai spune: „Toate întrunirile se prezidează de judele de ocol respectiv“.

Care-i domiciliul unei obști? În legea excepțională a codului silvic nu găsim alt-ceva privitor la această chestiune decât art. 29 care însărcinează cu adunarea datelor privitoare la constituirea

obștiilor pe judele locului bunului obștesc. Era necesar ca lucrările acestea pregătitoare să se facă la judecătoria bunului, ba chiar la Primăria comunei în raza căreia e situat bunul, întrucât numai lucrând acolo poți avea elementele de apreciere mai exacte privitoare la suprafață, hotare, etc. De oare ce legiuitorul în art. 40 și 43 nu mai vorbește de judecătoria locului imobilului ci de judecătorul respectiv, însemnează că dispozițiunile art. 29 sunt de excepție și dispozițiile articolelor următoare sunt în spiritul dreptului comun. Caracterul juridic al unei obștii întocmită conform legii *obștesc* este discutat. Părerea majorității autorilor este că obștia nu-i persoană morală nici de drept public nici de drept privat. După această părere obștia ar fi comunitate, care există prin voința legii și chiar fără voia comuniștilor. Sub punctul de privire al fixării domiciliului nu ne interesează dacă obștia e persoană morală sau comunitate, căci „domiciliul unei persoane juridice este acolo unde această persoană își are centrul administrațiunii sale“ (art. 96 c. civ.).

Domiciliul determină competența în materie personală și mobilă. Faptul că administrația obștiei să aleagă și mandatar, să depună conturi de socoteli, să hotărască apărarea în procese, e un drept de natură personală mobilă. Se va zice că articolul 96 c. civ. vorbește de domiciliul unei persoane juridice și obștia-i lipsită de această calitate.

La aceasta răspund că obștia nefiind persoană morală, este comunitate, este o societate civilă neregulată ca și societățile în participație. Nimeni nu contestă că domiciliul unei societăți în participație, a societăților civile și a societăților comerciale neregulate constituite este altul de cât domiciliul fixat prin statute sau domiciliul persoanelor fizice componente.

În statutul obștiei Mtelui Condratul din comuna Găurile, în așezământul ei format în spiritul art. 38 c. silv. e scris că domiciliul obștiei și al majorității moșnenilor este în comuna Găurile, iar nu în altă comună. Obștia se citează în justiție la comuna Găurile nu în altă parte. Urmează deci că obștia nu va putea avea alt domiciliu decât acel al majorității moșnenilor, domiciliu din așezământul obștesc și că judecătorul respectiv despre care se vorbește în art. 43 nu poate fi altul de cât judecătorul de la judecătoria circumscripției Obștiei. Consiliul de administrație când convoacă obștia în conformitate cu art. 40 c.

silv. are facultatea a convoca la primăria comunei obștiei sau în pretoriul judecătorei obștiei, ținând seamă că-i mai lesne să-i duci un judecător într'o comuă de cât să duci sute de oameni bolnavi și bătrâni la o judecătorie. Tutela judecătorului de ocol instituită de legea silvică trebuia privită ca o măsură de siguranță, iar nu un obstacol în exercițiul drepturilor moșnenilor.

Ioan D. Neagu-Negrilești

Avocat

VERIFICAREA TARIFELOR DE CUBAJ

Intrebuintarea tarifelor de cubaj este bazată pe ipoteza că arborii de aceeași origină, sau mai bine zis proveniți din același mod de tratament, cari sunt de aceeași esență și au același diametru și înălțime și cari au crescut în același loc, au și același volum, sau cel puțin un volum care nu diferă de cât cu puțin, în plus sau minus, de o medie care poate fi exact determinată. Această ipoteză este foarte admisibilă, mai ales când este vorba de arbori de aceeași etate.

În cele ce urmează nu ne vom ocupa de modul cum trebuie făcută o verificare completă a unui tarif. Această lucrare necesită o muncă intensă și numeroși arbori doborâți.

Ne vom ocupa numai de mijloace mai simple, cari să ne permită să apreciem probabilitatea exactității lui și să descoperim erorile mai grosiere ce poate să le conțină, căci ori-ce tarif este supus la reguli generale.

Dacă notăm cu V volumul cilindric al unui arbore, construit pe cercul lui de bază, cu v volumul acestui arbore după tarif și cu cf coeficientul lui de formă, avem :

$$cf = \frac{v}{V}$$

de unde

$$v = cf \cdot V$$

Deci volumul din tarif al acestui arbore este produsul volumului cilindric, construit pe cercul lui de bază, prin coeficientul de formă.

Să calculăm toți acești coeficienți de formă și să-i înscriem într'un tablou întocmit după același model ca și al tarifului ce vom să verificăm.

Citind acești coeficienți fie pe aceeași linie orizontală fie pe aceeași coloană verticală, valoarea lor trebuie să se modifice lent și regulat, căci ei nu sunt independenți unii de alții.

Dacă ei variază fără nici o regulă, dacă sensul variațiunii lor nu este verosimil și dacă valoarea lor se modifică brusc și prin cantități prea mari, tariful trebuie suspectat și trebuie verificat cu multă îngrijire.

Este evident că și coeficienții de descreștere sunt supuși la aceleași reguli obligatorii, însă valoarea lor numerică este egală cu rădăcina pătrată a coeficienților de formă; căci dacă însemnăm cu D diametrul de la baza arborelui, 1,30 m. de la pământ) cu I înălțimea și cu C_d coeficientul de descreștere, volumul arborelui va fi:

$$\frac{\pi (C_d \cdot D)^2 I}{4}$$

iar pentru volumul cilindric construit pe baza arborelui avem, păstrând aceleași notațiuni:

$$\frac{\pi \cdot D^2 I}{4}$$

Coeficientul de formă cf , este raportul primului volum prin al doilea și atunci avem:

$$cf = \frac{\frac{\pi (C_d \cdot D)^2 I}{4}}{\frac{\pi D^2 I}{4}} = C_d^2$$

de unde:

$$C_d = \sqrt{cf}$$

Dar putem să obținem rezultate destul de bune și printr'un mijloc mai simplu,

Cele ce am spus despre coeficienții de formă se poate aplica și volumelor.

În adevăr fie-care volum depinde de volumul vecin din dreapta sau din stânga de sus sau din jos.

Ne vom da socoteala de modul cum se modifică volumele, după cum le citim în sens orizontal sau vertical și pentru aceasta vom face diferența între fie-care volum și cel următor.

Să luăm câteva exemple:

Arbori de 0.30 în diametru

Inălțime	10 ^m	12 ^m	14 ^m	16 ^m	18 ^m	20 ^m
Volume	0.40	0.48	0.56	0.64	0.72	0.80
Diferențe	0.08	0.08	0.08	0.08	0.08	

Observând diferențele dintre volume, vedem că ele sunt uniforme și că corespund la o zecime din volumul arborelui de 20m. adică la volumul acestui arbore pe 2m. de lungime. Aceasta însemnează că diferența uniformă este egală cu volumul pe 2m. ai tuturilor celorlalți arbori și reciproc dacă diferența uniformă era diferită de volumul pe 2m. lungime al unui arbore, ea ar fi fost diferită și de volumul pe 2m. lungime al tuturilor celorlalți arbori.

Aceste observațiuni trebuiesc reținute, căci prin ajutorul lor vom înțelege, în exemplele ce vor urma, chestiuni cari par la prima vedere foarte complicate.

Revenind la exemplul de mai sus, egalitatea tuturilor volumelor pe 2m. lungime ne indică, că ele sunt toate produsul volumului unui cilindru de 0^m. 30 diametru și 2m. înălțime pentru același coeficient de formă, care este 0.565.

Putem ușor controla aceasta făcând câte-va împărțiri. În adevăr:

$$\text{pentru arborele de 20m. lungime} \quad cf = \frac{0.800}{1.414} = 0.565$$

$$\text{" " " 10 " " } \quad cf = \frac{0.640}{1.131} = 0.565$$

și așa mai departe.

Să luăm un alt exemplu.

Arbori de 0.30 diametru

Inălțimi	10 ^m	12 ^m	14 ^m	16 ^m	18 ^m	20 ^m	22 ^m
Volume	0.44	0.52	0.58	0.66	0.72	0.80	0.86
Diferențe	0.08	0.06	0.08	0.06	0.08	0.06	

Diferențele succesive dintre volume sunt iarăși egale, însă această diferență de 0.07¹⁾ este mai mică de cât volumul pe 2m. de lungime al arborelui de 20m. care esle 0.08.

Ea prin urmare este mai mică de cât toate volumele pe

1) Dacă tariful ar fi fost stabilit cu 3 zecimale este evident că diferența uniformă dintre volume ar fi de 0.07.

2m. lungime, căci dacă ar fi fost egală cu unul din ele, ea ar fi fost egală cu toate celelalte.

În adevăr, dacă calculăm volumele pe 2 m. lungime, vedem că ele variază între 0.088 pentru arborele de 10 m. și 0.080 pentru cel de 20 m., micșorându-se continuu.

Să luăm volumele arborilor de 10 și 12 m. și să însemnăm cu cf. coeficientul de formă al primului arbore.

Dacă acest coeficient de formă ar fi servit și la calcularea volumului de 12 m., diferența dintre volumele acestor doi arbori ar fi fost 0.088, volum pe 2 m. lungime al arborelui de 10 m. — Dar aceasta diferență este numai de 0.060, deci volumul arborelui de 12 m. s'a calculat cu un coeficient de formă inferior celui luat de noi și notat cu cf.

La fel se demonstrează că coeficientul de formă al arborelui de 14 m este mai mic de cât al celui de 12 m și așa mai departe.

Ca concluziune : coeficienții de formă se micșorează dela stânga la dreapta, iar dacă îi calculăm, vedem că ei variază între 0.62 pentru arborele de 10 m. și între 0,56 pentru arborele de 20 m.

Rezultatul de mai sus nu cuprinde nimic care să ne facă să ne îndoim de tarif. Dar nu probează că coeficienții și volumele sunt exacte. Tot ce se poate spune este că tariful nu poate fi taxat de inexact à priori.

În cea ce privește ce ar da o verificare asupra arborilor reali, chestiunea este rezervată.

Al treilea exemplu.

Arbori de 0.30 în diametru

Inălțimi	10 ^{m.}	12 ^{m.}	14 ^{m.}	16 ^{m.}	18 ^{m.}	20 ^{m.}
Volume	0.36	0.44	0.54	0.62	0.72	0.80 mc.
Diferențe	0.08	0.10	0.08	0.10	0.08	

Diferența uniformă dintre volume 0.09 este superioară volumului pe 2 m. lungime al arborului de 20 m., care este 0.08. Ea prin urmare este superioară tuturilor volumelor pe 2 m. lungime căci dacă ar fi egală cu unul din ele ar fi egală cu toate celelalte.

Printr'un raționament identic ca la exemplul 2 se poate dovedi, că coeficienții de formă se măresc dela stânga la dreapta. Ei variază dela 0.50 pentru arborele de 20 m.

Acest rezultat nu este natural, iar tariful trebuie modificat cu multă îngrijire.

Exemplul patru.

Arbori de 0.50 în diametru

Inălțimi	14 ^m .	16 ^m .	18 ^m .	20 ^m .	22 ^m .	24 ^m .	26 ^m
Volume	0.49	0.60	0.70	0.79	0.88	0.96	1.03
Diferențe	0.11	0.10	0.09	0.09	0.08	0.07	

Diferențele între volume se micșorează dela stânga la dreapta. Observăm însă că diferența între volumele arborilor de 22 și 24 adică 0.08 este egală cu volumul pe 2 m. lungime al acestor arbori.

În adevăr :

$$\frac{0.88}{11} = \frac{0.96}{12} = 0.0$$

Deci ambii acești arbori au același coeficient de formă.

Dacă arborele de 20 m. ar fi avut același volum pe 2 m. lungime ca cel de 22 m., diferența între volume trebuia să fie 0.08, însă ea este de 0.09; deci volumul pe 2 m. lungime al arborelui de 20 m. este mai mic decât cel de 22 m.

Dacă arborele de 18. m. lungime ar avea același volum pe 2 m. lungime cu cel de 20 m. diferența volumelor lor ar fi trebuit să fie mai mică de 0.08, dar ea este 0.09.

Deci volumul pe 2 m. lungime al arborelui de 18 m. este mai mic celui de 20 m.

Volumele pe 2 m. lungime se măresc dela stânga la dreapta până la arborele de 22 m.

La fel se demonstrează, că ele se micșorează spre dreapta de arborele de 24 m.

Coeficienții de formă urmează forțamente același mers și trebuie să prezinte un maximum corespunzător arborelor de 22 și 24, m.

Calculând acești coeficienți găsim în adevăr pentru arborele de 14 m., 0.494, pentru cei de 22 și 24 m. coeficientul 0.565, iar pentru cel de 26 m. 0.560.

Din acest exemplu putem vedea, că atunci când diferențele succesive dintre volume nu ne pot da indicațiuni, va fi de ajuns să calculăm volumul pe 2 m. lungime, cea ce necesită numai câteva împărțiri.

Coefficienții vor avea același mers ca și volumele pe 2 m. lungime.

Este ușor de înțeles, că dacă tarifele din exemplele de mai sus ar fi fost stabilite pentru înălțimi din metru în metru, toate calculele s'ar fi făcut pe 1 m. curent în loc de 2 m. lungime

Să luăm două exemple, în care grosimea arborilor tarifului este luată în circumferință nu în diametru.

Arborele cu înălțimea 20 m.

<u>Circonf.</u>	<u>Volume</u>	<u>Diferențe</u>
0.80	0.70	0.40
1.00	1.10	0.45
1.20	1.55	0.50
1.40	2.03	0.75
1.60	2.80	0.80
1.80	3.60	0.80
2.00	4.40	
<u>Circonf.</u>	<u>Volume</u>	<u>Diferențe</u>
2.20	5.30	0.90
2.40	6.20	1.00
2.60	7.20	1.00
2.80	8.20	1.30
3.00	9.50	

Diferențele dintre volume se măresc mereu ceea ce este natural.

Circumferința arborilor variază cu o cantitate fixă : 20 cm. Diametrele variază deci și ele cu o cantitate fixă, care este diametrul circumferinței de 20 cm. lungime, adică 64 m. m.

Dacă trasăm circumferințe concentrice, ale căror diametre să varieze cu 64 m. m. putem observa că spațiul inelar cuprins între două circumferințe vecine se mărește cu depărtarea de centru, cu toate că lățimea rămâne constantă.

Acest spațiu inelar corespunde la diferența de volum dela un arbore la altul, pentru că lungimea este invariabilă, 20 m.

Cu toate acestea, creșterea diferențelor succesive la volume poate să fie în contradicție cu o micșorare a coeficientul de formă pe măsură ce grosimea se mărește.

Dacă coeficientul de formă este constant, volumele trebuiesc să fie proporționale cu patratele circumferințelor sau cu alte cuvinte când circumferințele se dublează, volumele se fac de 4 ori mai mari.

Putem să observăm aceasta în exemplul de mai sus: arborele de 1 m. 20 circumferință cubează 1.55 mc. iar cel de 2 m. 40 circumferință cubează de patru ori mai mult, adică 6 m. 20. Această se poate observa peste toată coloana.

Coeficientul de formă este deci constant și este egal cu 0.68.

Dacă, din contră, volumul arborelui de circumferință dublă este inferior volumului de patru ori al arborelui de circumferință simplă, coeficientul de formă se micșorează pe măsură ce grosimea se mărește.

Din contră coeficientul se mărește, dacă volumul e mai mare decât de 4 ori volumul simplu, când grosimea se dublează.

Al doilea exemplu

Arborele de 16 m. înălțime

Circonf.	Volume	Diferențe	Conf. de formă
1.00	0.80		0.62
1.20	1.00	0.20	0.55
1.40	1.60	0.60	0.62
1.60	2.10	0.50	0.64
1.80	2.60	0.50	0.64
2.00	3.20	0.60	0.62
2.20	3.70	0.50	0.60
2.40	4.40	0.70	0.60

Acest tarif nu inspiră multă încredere, căci natural ar fi fost ca coeficienții cei mai mari să corespundă arborilor celor mai mici.

Trebue să fie neapărat verificat.

Anton Atanasescu

La cele afirmate prin prezentul articol se pot face următoarele obiecțiuni:

1. Verificarea unui *tarif* sau *barem de cubaj* nu se poate face niciodată bazându-ne pe calcule matematice, sau pe deducțiuni *a priori* ci comparând volumul mediu determinat prin una din metodele de cubaj exacte cunoscute ale mai multor

arbori aparținând diferitelor categorii de diametre și înălțimi ale uneia și aceleiași specii, cu cel trecut în tariful respectiv.

Astfel au fost verificate de altfel și tarifele de cubaj bavareze, cari au fost alcătuite în 1846, în urma numeroaselor cubaje de arbori doborâți, 40.220 în total, din care molizi (18.789), brazi (4.500), pini siliveștri (3.085), stejari (2.616), fagi (4320), mesteceni (2.805), verificări făcute în mod riguros de personalul silvic din Bavaria, Württemberg și Prusia, înainte de a fi date publicității, precum și tarifele de cubaj întocmite de stațiunile de experiențe germane (141.150 arbori), verificate de către Dr. Udo Müller pe baza cubajului a 365 brazi, precum și a arborilor din 25 arborete de fag și 17 de pin silvestru.

2. Dacă coeficienții de formă dintr'un asemenea tarif nu se măresc sau se micșorează în mod regulat, aceasta nu dovedește în totdeauna că el nu este exact, ci probabil că datele respective nu au fost în mod prealabil compensate cu ajutorul diagramei și a curbei volumelor corespunzătoare.

3. Autorul nu arată din ce anume tarif de cubaj a luat volumele trecute în cele 3 exemple enunțate cu privire la arborii având o grosime în diametru de 0.30 m. și o lungime de 10—20 m. precum și la ce anume specii forestiere el este aplicabil. Dacă comparăm volumele arborilor de aceste dimensiuni, pe care le găsim în tarifele de cubaj bavareze sau în cele ale stațiunilor de experiențe germane aceste volume cum și diferențele lor din 2 în 2 m. lungime diferă pentru una și aceeași specie și cu atât mai mult pentru specii diferite, față cu cele indicate în menționatul articol.

4. Coeficienții de formă obicinuiți (ordinari) nu depind numai de diametrul și înălțimea arborilor, ci și de felul speciei cărora le aparțin, de vârsta lor, în limite destul de largi (tarifele din 40 în 40 ani în stațiunile germane) de altminteri, precum și de condițiunile de vegetațiune în care acei arbori au crescut (climă, sol și stare de masiv).

8°) *Coeficientul de descreștere după Boppe* *), iar după d-l G. Hüffel *numit factor de cubaj* **), impropriu după părerea mea

*) Technologie forestière de L. Boppe, Paris 1888. pag 157

***) Economie forestière, tome deuxième de G. Hüffel. Paris, 1903 pag. 103.

și profit de acest prilej ca să afirm deși unii dintre camarazi nu i-au prea știut rostul după francezi nu se referă la raportul între diametrul măsurat la $\frac{1}{2}$ din înălțimea totală a arborelui și cel dela înălțimea pieptului, ci între diametrul dela $\frac{1}{2}$ porțiunii trunchiului arborelui propriu ca lemn de lucru având o grosime la slejar și fag de ordinar 0,25 m. diametru, la capătul cel subțire iar la reșinoase de 0,07—0,15 m. și între diametrul dela 1 m. 30 dela pământ, astfel că nu există nici o relațiune între acest factor sau coeficient și cel de formă.

Raportul între diametrul dela $\frac{1}{2}$ din înălțimea totală a arborelui și cel terier de la înălțimea pieptului, *Schuberg* care cel dintâi s'a ocupat cu stabilirea relațiunei dintre acest raport pe care el la numit „quotientul formei (p) pe când *Schiffel* dela stațiunea de experiențe dela Mariabrunn (de lângă Viena) i-a zis „quotientul formei,—și între coeficientul de formă. El a constatat că acest coeficient de reducere (p) se mărește sau se micșorează în mod proporțional cu cel de formă.

Cunoscând acest raport ce se poate ușor determina prin măsurări directe el poate face a fi utilizat, ori ce tarif de cubaj aplicabil unei anumite specii. În acest scop fostul consilier forestier superior *Schuberg* în tariful său întocmit pentru brad, a anexat o tabelă de corecțiunea volumelor aflătoare în tarif cu ajutorul cărei tabele poate ști cât trebuie să adăog sau să scad dintrânsele odată determinat așa zisul quotient al formei, pe când cu ajutorul tarifului lui *Schiffel* găsim direct în tarif volumul unui arbore de o anumită specie după ce am determinat raportul diametrului dela $\frac{1}{3}$, $\frac{1}{2}$ ori $\frac{3}{4}$ din înălțimea sa totală și a celui terier (la 1,30 m. dela suprafața solului).

Petre Antonescu

Măsurătoarea cantităţii materialului rezultat anual din exploatare se va face în pădure, după doborârea arborilor şi fasonarea lor în buşteni şi steri. — Oricare ar fi cursul leului preţul nu va putea fi mai mic decât 5 lei pe m. c. pentru răşinoase şi 1.50 sterul pentru foioase.

5. În exploatarea în asociaţie se va ţine de asociaţie o contabilitate cât mai riguros întocmită şi alcătuită în conformitate cu dispoziţiile legilor în vigoare.

6. Asociaatul Eforiei va putea face pe proprietatea pusă în exploatare orice fel de clădiri şi instalaţii necesare exploatărei, având dreptul la terminarea ei să-şi ridice toate maşinăriile, materialul rulant, ferăria, şine şi tot ce nu este construcţie propriu zisă, acesta, numai în caz când nu se mai amortizează în exploatare cheltuiala făcută.

În tot cazul construcţiunile de zid sau de lemn vor rămâne Eforiei fără obligaţia pentru ea a vreunei desdăunări sau plăţi.

În caz de amortizare a altor instalaţii, decât construcţiile de zid sau lemn, instalaţiile fixate de sol rămân proprietatea Eforiei, maşinile însă şi materialul rulant se vor vinde la terminarea exploatărei iar suma rezultată se va împărţi între părţi în mod proporţional cu cota de participare la beneficii.

7. Eforia are dreptul a numi un delegat sau doi cu cunoştinţe tehnice silvice, însărcinându-i din parte-i cu controlul exploatărilor şi registrelor de contabilitate. Aceşti delegaţi, pe lângă salariile şi accesoriile ce vor primi din partea Eforiei conform prevederilor bugetare vor mai primi şi câte o indemnizaţie fixă lunară care se va stabili de comun acord de părţile asociate precum şi locuinţa, sume ce se vor trece la cheltuielile de administraţie ale întreprinderi.

8. La 31 Decembrie al fiecărui an se va întocmi bilanţul general al asociaţiunii, când se va fixa beneficiul net al aceluşi exerciţiu.

Beneficiul net se va deduce astfel:

Din totalul încasărilor se va scădea;

a) Valoarea avansată Eforiei conform punctul 4 de mai sus;

b) Toate dările de orice natură;

c) Toate cheltuielile făcute cu tăierea şi fasonarea arborilor în pădure, transport pe scocuri, linii ferate, pe apă, în pădure şi peia pădure la gara cea mai apropiată.

d) Cheltueli cu debitarea materialului în cherestea, manipulația ei la fabrică și transportul cherestelei dela fabrică la gară

e) Cheltueli de Ad-ție.

f) Asigurarea materialului lemnos fie în bușteni, fie în cherestea aflat în pădure, la fabrică și în gară.

g) Cota de amortizare admisă de legile fiscale în vigoare, cheltuelile făcute cu clădirile și instalațiile acestei exploatare.

h) Dobânda anuală de 4% peste dobânda Băncii Naționale plus comisionul trimestrial de jumătate la sută la sumele socotite ca cheltueli făcute în acel exercițiu precum și la partea cheltuită și rămasă neamortizată din clădiri și instalații.

9. Prin cheltueli de Ad-ție se va înțelege retribuția personalului întrebuințat cu conducerea afacerii, personalul de birou, personalul inferior de pază, logofeții brigadierii necesari etc, cu un cuvânt toate cheltuelile privitoare la mersul afacerii precum și acele de însemnare și plantație conform amenajamentului.

10. După scăderea din totalul veniturilor a tuturor cheltuelilor arătate mai sus, ceiace rămâne va fi beneficiul net care se va împărți între Eforie și asociați, minimum de beneficiu pentru Eforie fiind de 40% în caz când beneficiul net total nu depășește un procent de 50% asupra capitalului. Dela această cifră în sus cota în beneficiul net al Eforiei va fi sporită progresiv pe măsura în care acel beneficiu va depăși procentul de 50% asupra capitalului.

11. Eforia va putea lua numai pentru trebuințele sale proprii în contul cotei de beneficiu ce i se va cuveni anual, fie material brut sau bușlean fie cherestea în gară, precum și lemne de foc și care se va socoti cu prețul cu care asociația vinde particularilor acel material și la acea epocă.

12. Eforia participă numai la beneficiu socotit dela data bilanțului pierderea în orice caz va privi numai pe asociatul său.

13. Termenul asociației se va fixa după importanța exploatarei.

14. Litigiile între asociați pot fi deferite arbitragiului Camerei de Comerț din București.

15. Asociatul Eforiei la exploatare va trebui să fie negreșit cetățean român, el nu va putea asocia sau subasocia la cota sa de participare pe altcineva, și nici nu poate ceda integral sau parțial drepturile sale altcuiva, fie chiar cetățeni români, fără

aprobarea expresă a eforiei confirmată printr'un jurnal al Cons. de Miniștri.

16. Se va prevedea în contract dacă locuitorii pădurilor din relativa apropiere a pădurei fie în grup fie sub formă de cooperație vor să se însărcineze cu lucrările de exploatare în care ei să depună munca lor, întreprinderea va fi obligată la cererea Ministerului Cooperației să accepte oferta mijlocind o plată fixată de Minister pe metrul cub care plată să cuprindă pentru grup sau cooperativă, iar nu individual, pe de o parte salariul pe metrul cub uzual felului lucrării și un beneficiu de 25% asupra acestui salariu, prețurile de bază putând fi revizuite după fluctuațiunile pieței muncii. În caz de plângeri justificate ale întreprinderii contra acestor locuitori Ministerul cercetând va putea descărca întreprinderea de obligațiunea sa față de grupul sau cooperativa găsite vinovate.

Dispoziții generale. Înainte de orice contractare a exploatarei de păduri în asociație eforia e datoare să avizeze Ministerul Cooperației de intențiunea sa de a exploata pădurea și la cererea Ministerului va fi obligată să rezerve obștiilor, federalelor sau cooperativei din relativa apropiere a pădurei și numai pentru cantitatea de lemn de foc sau construcție necesară acelor obștii, federale sau cooperative, porțiunea respectivă de pădure care se va determina de Minister sau eforie. atât în ce privește întinderea cât și situațiunea pe teren.

Contractarea se va face sub garanția centralei cooperativei săfești.

În acest caz arenda va fi sporită cu zece la sută peste quantumul prevăzut la art. 4, întrucât numai există un beneficiu net la care eforia să poată participa.

Celelalte condițiuni se vor stabili de acord de Minister și Eforie.

Pentru pădurile sub 200 Ha. Eforia va preferi ca asociați la exploatare în art. 1 — 15 incl. din prezentul jurnal, obștiile, federalele sau cooperativele din relativa apropiere a pădurei întrucât ele acceptă acele condițiuni și depun în operațiile exploatarei munca membrilor lor.

(ss) Ioan I. C. Brătianu; N. N. Săveanu; Vintilă Brătianu; General Mărdărescu; N. D. Chriculescu; Dr. Angheliescu; G-ral Moșoiu; P. Constantinescu.

R E F E R A T U L

raportorului chestiunilor silvice prezentate la congresul inginerilor ținut la București în Oct. 1923

Chestiunile fixate de comitet referitoare la secțiunea silvică a se discuta cu ocaziunea acestui congres sunt:

1. Vișiile și defectele lemnelor în raport cu întrebuințarea lor industrială.

2. Mijloacele de conservarea lemnului.

3. Transportul lemnelor pe apă și uscat.

4. Politica noastră vamală din ultimul timp și mișcarea comerțului exterior în ce privește importul și exportul lemnelor.

D-sa arată comunicările primite la această secție și expune comunicarea d-lor Ladislau Papp și Gh. P. Antonescu (publicată în bulet. A. G. I. R. anul V, No. 8—9 pag. 129—198).

Asupra acestor chestiuni d-sa expune pe scurt comunicările primite: Transportul lemnelor pe apă și uscat de d-nii Ladislau Popp și Gh. P. Antonescu publicat în bulet. A. G. I. R. No. 8—9 pag. 129—198 și Problema exportului lemnului de D-I M. P. Florescu publicat în bulet. A. G. I. R. anul V, No. 8—9 pag. 77—87; două comunicări asupra: **Transportul lemnelor pe apă și uscat** și una despre **Problema exportului lemnului și Transportul lemnului de D-I E. Guzman.**

Prima comunicare asupra transportului lemnului pe apă și uscat este făcută de d-nii Ing. inspector silvic Ladislau Popp și ing. silvic G. P. Antonescu. Acești autori arată importanța mijloacelor de transport și exploatările forestiere, le descrie modul lor de construire.

După dâșii mijloacele de transport se împart în două și anume în: Mijloace de transport provizorii și mijloace de transport permanente.

Între cele provizorii intră acelea cu ajutorul cărora se pot scoate lemnele din pădure până în văile principale unde se construiesc cele permanente și anume: 1) Prin rostogolirea trunchiurilor și buștenilor 2) Cu funiile 3) Trăgându-se cu boii sau caii 4) Întrebuințând scocurile uscate pentru lemnele de foc și pentru transportul trunchiurilor și a buștenilor. În acelaș timp d-lor descriu diferitele moduri de construirea scocurilor stă-

ruind asupra pantelor ce trebuiesc date acestor scocuri în diferite anotimpuri și asupra modului de procedare pentru regularea iușelei buștenilor în descinderea lor în vale. 5) Utilizând scocurile cu apă atât pentru transportul lemnelor de foc cât și a celor de construcție. Mijloacele de transport permanente d-lor le clasifică astfel: 1) *Drumuri șoseluite forestiere* arătând modul de deosebire și construcție față de celelalte. 2) *Ape flotabile*: Aci autorii arată forma sub care se transportă lemnele în stare liberă și în plute; regularea cursurilor de apă; instalațiunile necesare în acest scop și lucrările pentru consolidarea malurilor cu ajutorul plantașionilor de butași și al căsoaielor; condițiunile de pantă; instalațiunile pentru asigurarea apei necesară plutitului (Opusturile). 3) *Căile ferate forestiere*. Autorii pun în evidență avantajele acestui mijloc de transportul lemnelor, descrie modul cum se construiește o linie ferată forestieră, condițiunile practice pentru racordarea aliniamentelor, cum se întrebuințează tablele inginerilor *Sarkin* și *Oberbech*.

Ca încheiere d-lor fac o descriere amănunțită asupra căii ferate silvice din *Gurghiu*.

A doua comunicare tot asupra *transportului lemnelor pe apă și uscat* este făcută de D I Dr. Guzman.

D-sa împarte transporturile forestiere în două mari grupe:

1. Transportul pe uscat constând din jghiaburile de pământ, scocurile sau jlipurile, zeoniferele cu sârmă și cele cu cablu, drumurile șoseluite, căile ferate, planurile înclinate și

2. Transportul pe apă cuprinzând plutirea liberă a lemnelor sub formă de plute, scocurile ude, cadrurile de lemne trase cu remorchererele și transportul lemnelor cu șlepurile.

Drumurile forestiere șoseluite d-sa le împarte în: Drumuri forestiere de I-ul ordin cari au o lățime astfel că se pot încrucișa și drumuri forestiere de al 2-lea ordin cari au locuri de încrucișare din distanță în distanță.

Drumuri forestiere de al 3-lea ordin cari se întrebuințează într'un mod vremelnic.

D-sa stăruiește asupra avantajelor și dezavantajelor transportului cu ajutorul drumurilor forestiere, arătând că reușita exploatașilor rașionale unde regenerarea se face pe cale naturală depinde de multiplicitatea și buna executare a acestor mijloace de transport.

Principiul care trebuie să ne călăuzească la construirea drumurilor trebuie să fie ca cu minimum de cheltuială să se poată transporta cea mai mare cantitate de material lemnos și în acelaș timp în condițiuni de maximă siguranță.

Dl. Dr. Gutzman descrie modul de construire a căilor terate forestiere, a transportului cu ajutorul zenoniferelor cu ajutorul apei etc.

Ca întregire a comunicărei dă câteva relațiuni asupra activității în construcțiuni a administrației Lunurilor fondului religios din Bucovina cu privire la transporturile forestiere, arătând ce capitaluri au fost investite pentru construirea lor și cu cât s'a ridicat venitul în urma construirii acestora.

Comunicarea asupra **Problemei exportului lemnului** este făcută de dl. Ing. inspector silvic M. P. Florescu, în care D-sa arată că pădurile se distrug ne refăcându-se în aceiaș măsură, în cazul cel mai bun instalându-se în locul pădurilor de stejar și fag, plopul sălcia și mesteacănul, iar în locul pădurilor de codru provenite din seminșișuri naturale nasc — pădurile de crâng provenite din lăstari.

D-sa adaugă că actualmente se taie mai mult de cât posibilitatea anuală a pădurilor astfel că după câți-va ani vom ajunge a nu mai avea ce exporta și chiar a duce lipsă de lemnul necesar consumului intern.

Autorul combate părerile unora cari iau ca bază exploatările ce se fac actualmente prin care s'a depășit posibilitatea anuală și cari afirmă că se pot exporta 200,000 vagoane cherestea anual, demonstrând cu cifre statistice că maximum pentru export este de 57.000 vagoane anual, dacă exploatările sîn seamă de continuitatea permanentă a producțiunei lemnoase, condițiune prevăzută de art. 3 a codului silvic.

După ce arată cauzele ce au contribuit la scumpirea lemnului de stejar propune pentru viitor următoarele :

1. Fabricele de cherestea să fie în funcție de păduri, iar nu pădurile în funcție de fabrici după cum s'a procedat din nenorocire până astăzi la noi.

2. Să se fixeze cantitățile de exportat anual în loc de a se fixa taxe de export pe m. c sau vagon.

3. Amenajiștii cari alcătuiesc amenajamentele pădurilor să

fie obligați a le executa pe teren fiind direct responsabili de neexecutarea amenajamentelor.

4. Intocmirea urgentă a statisticeii pădurilor, fără de care orice măsură de protecție am lua e iluzorie.

5. Romanizarea fabricelor din Ardeal cari își au încă sediul în Budapesta.

6. Desființarea așa zisului bloc de transport din Ardeal ca fiind imoral și

7. Romanizarea urgentă a acelor cooperative forestiere din Moldova în special al căror material e acaparat de străini pentru export.

Raportor, G. P. Antonescu

C O N G R E S U L INGINERILOR SILVICI DELA CHIȘINĂU

Ziua 2-a

Sâmbătă 29 Septembrie dimineața.

Ședința se deschide la ora 9 dimineața sub președinția D-lui Aureliu M. Eliescu vice președintele Societății "Progresul silvic" asistat de D-l M. P. Florescu Secretar al Societății.

D-l Inginer inspector silvic N. Elefterescu, casierul Societății, citește darea de seamă a situației financiare.

DAREA DE SEAMA

a Soc. „Progresul Silvic” la 31 Decembrie 1922

<i>Ct. Capital.</i> — Capitalul inițial al Soc. „Progresul silvic” pentru construirea localului Cercului Inginerilor silvici, s'a fixat conform Adunării Generale ordinare precedentă la suma de lei . . .	2.000.000
--	-----------

Din care s'a subscris și vărsat până la 31 Decembrie 1922 lei	508.984
---	---------

Rămâne deci de acoperit pentru completarea întregului capital inițial lei	1.491,016
---	-----------

cum se vede din Ct. acțiuni trecut la activ în bilanțul ce vă prezentăm.

<i>Fond de rezervă statutar.</i> — Fondul de rezervă la 31 Decembrie 1921 a fost de lei . . .	4.334.05
la care s'a adăugat conform statului 10% din beneficiul anului 1920 lei	658.10
	<hr/> 4.992.15

La acest fond propunem bine înțeles, rămânând ca Dv. să aprobați, ca întreg beneficiul anului 1921 să se treacă la fondul de rezervă, adică lei

	9.341.25
	<hr/>
Totalul fondului de rezervă cum se vede la pasiv în bilanț lei	14.333.40

Cum vedem din bilanțul și Ct. de Profit și Perdere al anului 1922 și pe care avem onoare a vi le prezenta, reese un beneficiu net de lei

	15.367.70
Report	14.333.40

și vă rugăm să aprobați ca și acest beneficiu să se treacă la fondul de rezervă, fiind în interesul D-lor acționari ca fondul de rezervă să fie cât mai mare.

Dacă beneficiul de 15.367.70 s'ar împărți conform art. 77 din statut, ar rămâne de distribuit D-lor acționari jumătate din această sumă, ceia ce ar fi prea minimă; deci

	15.367.70
	<hr/>

Prin urmare ar fi totalul fondului de rezervă la 31 Decembrie 1922 lei

	29.701.10
--	-----------

Fond de rezervă din donațiuni. — Terenul cesionat de Primărie Iei

	200.000
--	---------

Acest teren l-am evaluat după prețul terenurilor dinainte de război. Adevărata lui valoare ste azi cu mult mai mare și cu atât mai mult își va ridica valoarea, când se va construi noul palat al cercului.

Subvenția acordată de Ministerul Domeniilor	300.000
Plusul din vânzarea pădurei Zăvoiu . . .	382.000
	<hr/>
Total fond donațiuni cum se vede la Pasiv în bilanț lei	882.000

Trecem la activul Societăței

La activ în bilanț se vede trecut sub numele de Ct. Acțiuni, suma de lei

	1.491.016
--	-----------

Bilanțul general al Soc. „Progresul Silvic”

A C T I V

Încheiat la 31 Decembrie 1922

P A S I V

Acțiuni	1491016.	Capital	2000000.—
Imobil (teren)	204763,25	Fond de rezervă statutar	4992,15
Efecte publice	136000.—	Din întreg beneficiu 1921	9341,25
Cupoane de încasat	8750.—	Fond din donațiuni	882000.—
Numarariu în casă	29250.—	Garanții	5000.—
„ la Bănci	1042311,—	Dividende de plată	7054,90
„ la Rev. Progres. Silvic	12065,75	Taxe Emisiune	400.
„ la Rev. Progres. Silvic	1083626,75	Beneficiu net	15367,70
Total activului Cercului Silvic.	2924156.—	Tatalul pasivului Cerc. Silvicult.	2924156.—
Revista Progresului silvic conf. inventar	71019,05	Revista „Progresul Silvic	71019,05
Total general al activului	2995175,05	Total General Pasiv	2995175,05

Președinte, AL. CONSTANTINESCU

Contabil Casier, N. N. Efețerescu

D E B I T

P R O F I T & P I E R D E R E

C R E D I T

Cheltuieli de Administrație	2166,30	Cupoane dela Ef. Publice	8500.—
Diferența de curs la Ef. publice	7500.—	Dobânzi	16534.—
Beneficiu net	15367,70		25034.—
	25034.—		

Președinte, AL. CONSTANTINESCU

Contabil Casier, N. N. Efețerescu

Membrii: M. Tâmbășescu, Const. Sava Gaiu, C. Opran, A. M. Eftescu, M. P. Florescu.
Cenzori: I. Comanțicu, C. P. Georgescu, O. D. Crăteru.

D-l Inginer Inspector silvic Ovidiu Cratiero citește raportul cenzorilor:

Proces-Verbal

Subsemnații cenzori, în temeiul Art. din statute întrunindu-ne astăzi lunie 1923 am procedat la verificarea și controlarea operațiunilor de vărsăminte, plăși, restituiri, cheltueli etc. pe care le-am găsit regulat justificate.

Verificând bilanțul și contul de profit și pierderi, le găsim întocmite real și exact și cerând extrasul de cont al Băncei Românești, al Băncei Poporului am constatat că se soldează exact cu încasările făcute.

Aceasta fiind situația reală a Societății noastre la 31 Decembrie 1922, cu onoare vă rugăm să binevoii a da descărcare Consiliului de Administrație al Societății pentru gestiunea până la data de mai sus.

Cenzori : {
I. Comanicu
O. D. Cratiero
C. P. Georgescu

Adunarea generală în unanimitate aprobă.

După închiderea ședinței, congresiștii iau parte la desvelirea monumentelor eroilor Basarabeni: Matcevici, Murafa și Hodorogea din grădina Episcopiei, unde D-l N. G. Popovici, în calitate de senator de Muscel a ținut o inimoasă și patriotică cuvântare. Se intră în desbaterea chestiunilor propuse a se discuta în congres.

D-l Inginer Inspector silvic, Gheorghe Năstăsescu șeful regiunii silvice Chișinău, face o expunere a situației pădurilor Basarabiei din punct de vedere al producției și al nevoilor populațiunii. (Expunerea va apărea în numărul viitor al revistei).

D-l Inginer șef silvic Z. Prszemityk șeful ocolului silvic Tighina, citește comunicarea D-sale cu privire la problema pădurilor Basarabiei (apărută în numărul festiv al Revistei cu lucrările congresului).

După prânz

D-l Inginer șef silvic G. Agapie, citește comunicarea d-sale în aceeași chestie (apărută în numărul festiv al Revistei cu lucrările congresului).

D-l Al. Ștefănescu, inginer silvic, șeful ocolului silvic „Radu Negru” Argeș, citește comunicarea d-sale în aceeași chestie (publicată în numărul festiv al Revistei cu lucrările congresului).

D-l Geolog Porucic, face o descriere a terenului Basarabiei din punct de vedere geologic (care va apare la timp în Revistă).

D-l Inginer silvic Moșoc, șeful ocolului silvic Hotin citește următorul referat cu privire la exproprierea pădurilor din Basarabia.

Domnilor ingineri,

În calitate de șef al ocolului Silvic Hotin pe baza delegațiilor serviciului Silvic am luat parte la lucrările de exproprierea moșiilor monăstirești și a pădurilor particulare, și găsindu-mă conținuu patru ani în localitate văd cu părere de rău că de către organele Onor Casei Noastre nu se respectă lucrările de expropriere făcute conform art. 8 din legea agrară pentru Basarabia.

Mai în toate locurile nu se respectă hotarele fixate la expropriere.

În primăvara anului 1922 au fost introduși locuitorii în poiana interioară din pădurea Lipcani, trecută la Stat conform Procesului-Verbal din 22/III 1921.

În primăvara anului 1923 locuitorii au fost introduși în poiana interioară din pădurea Caplevca expropriată conform Procesului-Verbal din 11/III 1921.

În primăvara anului 1923 locuitorii au fost introduși în poienele interioare din pădurea Tulbureni, neținându-se seamă de exproprierea pădurei făcută în ziua de 10/III 1921 cum și de hotărârea definitivă a Comisiei Centrale de Judecată prin care întreagă pădurea Tulbureni a fost trecută la Stat, conform deciziei No. 379 din 27 Aprilie 1923 și care pădure acum cu introducerea locuitorilor în poiană este formată în trei trupuri,

În prezent între locuitori se împărțesc poienele exterioare din pădurea Rașcov expropriată în întregime la 10/III 1921.

Din pădurea Ceponosn în suprafață de 1000 Ha situată la o distanță de 10 km. de la Hotin înainte de război s'a permis de către Comitetul pentru conservarea pădurilor din Basarabia defrișarea suprafeței de 175 Ha din care până la anul 1914 s'a defrișat din norocire numai 40 Ha, făcându-se poiană întrînsă rezervată pădurei conform procesului verbal de expropriere din 10/III 1921; ulterior această poiană s'a înglobat în cota de 100 Ha rezervată proprietarului moșiei Ceponosa care este supus străin și conform art. 4—b n'are drept la cota de 100 Ha, care în prezent se vinde locuitorilor sub forma arendărei pe termen de 36 ani.

O parte din moșia monăstirească Clișcauți așa zisă Dubrova la care s'a înglobat 100 Ha din poienele exterioare din pădurea

monastirească Clișcauți-Poiana, prin hotărîrea Comisiei Județană din 27/III 1922 în potriua art. 4 din legea agrară s'a recunoscut ca proprietate țărănească și ca atare nelovite de expropriere. Apelul făcut de Ocol în termen legal a rămas fără răspuns. Intinderea acestei părți de moșie monastirească este 530 Ha din care aproximativ 250 Ha este aproape neutilizabilă și bună numai pentru împădurire.

În primăvara anului 1923 Comisia Județeană în potriua lezei de împrorietărire locuitorii cu 175 Ha de pădurea din pădurea Pol-Ruhoțin e proprietă de la d-l I. Haldevici conform Procesului-Verbal din 17 Iunie 1921, și trecută la Stat.

În primăvara anului 1923 Comisia Județeană a declarat expropriate toate poienele interioare din pădurea Grozinți, trecută la Stat conform Procesului-Verbal din 27 Iunie 1921.

S'au dat locuitorilor terenurile de hrană a pădurarilor din pădurile monastirești Vlădăcina, Clișcauți și Colencouți cari din lipsă de poieni arabile în păduri de peste 50 ani s'au folosit cu teren de hrană din moșiile monastirești, rezervate pădurilor conform Proceselor-Verbale de exproprierea pădurilor și a moșiilor monastirești din 16 și 14 Iunie 1921 etc.

Din cele spuse se vede că nu se respectă nici legea, nici hotărârile Comisiilor de expropriere Județene și Centrale, zilnic schimbându-se hotărârile strângându-se hotărele pădurilor fixate la exproprierea făcută conform lezei și nu se știe precis când se va pune capăt acestor modificări și schimburi pentru a se putea începe proiectarea lucrărilor culturale. Despre aceste fapte s'a comunicat Onor Casei Pădurilor cu raportul No. 695 din 15 Iunie 1923 și Onor Casa Noastre cu adresa No. 1696 din 16 Septembrie 1923 a fost rugată să trimeată la Ocol un delegat cu actele referitoare prin care se anulează Procesul-Verbal de exproprierea pădurilor dresate conform art. 8 din legea agrară pentru a se putea lua măsurile legale și n'a primit nici un răspuns.

În localitate se vorbește că nu se ajunge teren pentru împrorietărire. În adevăr, teren este puțin, iar dacă organele Onor Casei Noastre vor arenda cooperativelor agricole 100 de Ha cum s'a arendat în acest an cooperativei Clișcauți din moșia Galici și cooperativei Caplevca câte 100 ha și se vor lăsa proprietarilor fără drept sute de hectare cum s'a lăsat proprietarului moșiei Ceponosa sau comunei Clișcauți cele 500 Ha

din moșia monastirească Dubrova, și vor rămânea părloage sute de Ha cum au rămas în acest an câteva sute de Ha între Hotin și Levinși din cauză că terenul nu s'a dat locuitorilor nevoiași la timp și dacă nu se vor lua măsuri urgente pentru înființarea pepinierilor de semințe selecționate de tot soiul de cereale și ierburi ca trifoiul, lucerna, depozite de producători de vite, depozite de mașini și unelte agricole, depozite de insecticide și fungicide pentru combaterea insectelor și ciupercilor de care sunt atacate grădinile frumoase de pomi roditori din Bucovina etc. cu scop de a se intensifica agricultura și a prelucra și desface produsele agricole în mod rațional, — cu creșterea populației nici odată nu va ajunge pământ chiar dacă vor fi defrișate toate pădurile, fără de care nu se va putea desvolta nici agricultura primitivă. Pe de altă parte noi după ce vom ști hotărât limitele pădurilor suntem obligați de a conserva domeniul foresfer atât de mic, de a majora cât e posibil, suprafața păduroasă cu împădurirea poienelor și a terenurilor neproductive, amenajând în prealabil pădurile și făcând un proiect general pentru lucrări culturale, stăruindu-ne a intensifica gospodăria punând la dispoziția populației nu numai bușteni dar chiar semifabricate ca draniță, doage, scânduri, traverse, stâlpi de telefon ce poate fi făcut în dijmă sau în bani. Iar pentru a putea face aceste lucrări șeful de Ocol cu personalul selecționat trebuie să se găsească într'o stare de a putea lucra. Căci mă simt dator de a vă spune că la Hotin în prezent e altceva.

1. Eu plec la pădure să fac parcelare, descrieri, să recepționez materialele, și dau peste abuzuri grave comise chiar de personalul de pază care în majoritate lipsit de locuință și având teren de hrană la 30 — 40 cm dela pădure din cauză că terenurile din păduri și din apropierea pădurilor sunt date locuitorilor, s'a apucat de furat. S'a destituit acum și dat în judecată doi brigadieri și patru pădurari din Ocolul nou înființat. În zilele trecute s'a constatat că un brigadier cu pădurarii vând lemnele înaintea recepției; iar va urma destituirea și dare în judecată, și eu în loc să fac lucrări productive trebuie să mă ocup cu controlul personalului în care s'ar cuveni să am toată încrederea.

2. Pe vremea semănatului de primăvară și de toamnă trebuie zilnic să alerg 'a regimentele de pe frontieră cerând concurs pentru paza hotarelor și a poienelor care se ară noaptea úe

locuitorii ațâțați de către organele Onor Casa Noastre, căci posturile de jandarmi au puțin personal pentru a ne putea da concursul necesar.

3. Trebuie să alerg la regimente cerând să se ia măsuri pentru nimicirea banditismului încuibat în localitate căci am ajuns la o așa stare că delicuentul oprit noaptea în pădure cu lemnele furate a deschis foc în contra brigadierului.

4. Trebuie să adun actele I. O. V. din război, se întocmesc tablourile săracilor din 37 comune pentru a putea împărți lemnele disponibile între toți, căci primăriile nu se interesează de acest lucru și dacă fac tablouri numai cu plată câte 5 lei de sărac.

5. Trebuie să învăț locuitorii de a scri cereri pentru lemne căci din școlile minorităților din localitate nu ies știitori de carte Români iar notarul cere de la sărac 30 lei pentru cererea de o grămadă de crăci.

6. Trebuie să învăț agenții fiscali de a scri în regulă chitanțele de încasarea veniturilor provenite din vânzarea produselor forestiere căci nu pot emite chitanțe în regulă.

7. Trebuie să scriu Procesele-Verbale de delict, căci școale de brigadieri și pădurari în localitate nu avem iar populația locală din care se recrutează personalul de pază este rusă și nu știe românește.

8. Se întâmplă că venind la pădure să fac lucrări, găsesc personalul de pază dus cu mandatele de aducere la judecătorie în calitate de martori pentru procesele verbale de delict și eu trebuie se fac paza pădurei.

9. Trebuie să pierd timpul stând de vorbă cu Prefectul, Subprefecți, populația de tot soiul în toate limbile spre a-i convinge că pășunatul vitelor distruge pădurea mai tare de cât toporul și insectele, transformând codrii de fag și stejar în strâmbături de plop și salcie cu frunza amară.

10. Trebuie să sfătuiesc membrii primăriei Hotinului care se schimbă aproape trimestrial să se ocupe cu aprovizionarea orașului cu combustibil din Bucovina, căci noi cu revoluțiile de 35 de ani și posibilități mari am tăiat deja parchetele anilor 1926/927 din pădurile situate în apropierea Hotinului și pe viitor asemenea tăierii distrugătoare nu mai pot să aibă loc.

11. Trebuie de stat de vorbă cu cooperativele agricole spre

a le convinge că nu șade bine să facă agitație între locuitori ca să nu lucreze în dijmă, căci totdeauna cooperativele nu vor primi parchete de păduri spre exploatare, întrucât scopul cooperativei agricole este altul mai productiv pentru interesele agriculturii.

12. Trebuie de controlat distribuția lemnului ce se face de Primăria Hotinului, trebuie de vorbit cu autoritățile și funcționarii Statului cari primesc lemne fasonate direct dela ocol spre a-i convinge că nu șade bine să înstrăineze lemnele primite cu reducere sau să dea lemnele pentru transport.

13. Trebuie să conving Societatea Industrială Zarojani să-și prefacă cuptoarele pentru combustibil lichid sau cărbuni căci lemne suficiente pentru fabricarea zahărului nu mai sunt.

14. Trebuie de dat tot concursul armatei care stă pe frontieră și are nevoie de diferite materiale lemnoase și nelemnoase.

15. Trebuie de făcut o mulțime de corespondență zadarnică din cauză că la Ocolul Hotin vine toată corespondența pentru Ocoalele din județ, chiar acum când în cancelarie în loc de doi impiegaji n'am nici unul.

16. Trebuie să fac statistica pădurilor pe deceniul 1912—922 neavând date, întrucât archiva Ocolului este distrusă în timpul războiului.

— Nu mai vorbesc că trebuie să mă învoiesc cu locuitorii spre a face exploatare în dijmă, de a face sute de recepții, parțiale, recepționând anual până la o sută mii steri lemne de foc și cinci zeci mii trunchi de lucru și a-i vinde la fie care locuitor separat, neavând nici locuință, nici cai de serviciu, nici bani pentru transport, nici instrumente topografice etc.

Și trebuie să vin acasă de la Administrația Financiară cu salariul personalului pe furis, iar după miezul nopții când de oboseală î-ți cade pana din mână trebuie să adormi cu mâna pe armă așteptând dacă nu cum-va te vizitează oaspeții de noapte cari zilnic te amenință.

Or eu pentru asta am studiat silvicultura timp de douăzeci de ani, lucrând în Comisiuni de amenajare, studiind industria și comerțul lemnului în străinătate, pentru ca azi să nu mă pot ocupa cu lucrări productive-cu studii de amenajare cu lucrări culturale!

În primăvara trecută nefiind susținut de nimeni, descura-

jându-mă complect, eram să plec din serviciu, însă împărțind Ocolul în două, predând și luând în primire Ocolul nou înființat de trei ori am rămas în serviciu și nu pierd speranța că cu ajutorul Domniilor Inspectori-șefi ai Regiunilor Cernăuți și Chișinău vom ajunge la o înțelegere cu Onor. Casa Noastră, lucrând mână în mână și atunci:

1. Vom stabili definitiv hotarele pădurilor,
2. Vom amenaja pădurile,
3. Vom opri pășunatul vitelor cu desăvârșire,
4. Se va nimici banditizmul,
5. Se va înființa școală de Brigadieri și pădurari în localitatea,
6. Se va selecționa personalul și
7. Ne vom ocupa de lucrări culturale.

Căci la Holin e foarte ușor de lucrat: condițiunile creșterii pentru fag și stejar sunt atât de favorabile că aproape toate pădurile pot fi tratate în codru și regenerarea se face bine prin tăeri succesive. Acolo unde fagul și stejarul din cauza tăierilor neregulate și a pășunatului neîntreput este înlocuit cu esențe secundare transformarea masivelor în codru poate fi făcută introducându-se semințe de stejar și fag cu 2—3 ani înaintea tăierii, urmând să se facă la timp lămuriri. În sudul Basarabiei unde clima este alta, umiditatea relativă mică a aerului și a solului condensează carbonatele și sulfatele la fața pământului, din care cauză plantațiunile de stejar, frasin, arțar, ulm la vârsta de 25—30 ani se usucă, însă în locurile accidentate în râpi și ponoare unde solul e spălat, aceste esențe de valoare pot să crească în amestec cu arbuștii.

Pe șesurile bugeacului merge bine salcâmul, care rentează de a fi cultivat cu revoluții mici de 6—9 ani, dând material bun pentru haragi și unelte casnice, iar cu revoluții mai mari dă lemn de lucru de prima calitate.

Iar pentru ca șeful de Ocol să aibă câte-va zile libere pentru a-și putea face în liniște proiectele și a executa lucrările culturale ar fi de dorit ca autoritățile și funcționarii Statului să fie pătrunși de iubirea pădurei și a nu mai cere atâtea lemne și lemne. Toți trebuie să știm că înainte de războiu orașele Basarabiei au făcut foc cu lemne de peste Nistru, căile ferate ardeau numai cărbuni, iar satele făceau foc cu paie. În prezent o mulțime de păduri vândute la țărani cu dreptul de defrișare

sunt defrișate. altă parte de păduri este tăiată complet în timpul războiului și restul pădurilor este rărit până la $\frac{1}{3}$, producând hectarul două sute steri în loc de 5—6 sute steri în timpul de pace.

Și dacă orașele, industriile, morile, C. F. R., armata nu se vor gândi la cărbuni, combustibil lichid sau lemne din munții Bucovinei, în curând vom ajunge la dezastru, chiar dacă vom împăduri toate poienele și terenurile neproductive.

D-l Kosminsky, proprietar din Basarabia, arată starea precară a proprietarilor de păduri din Basarabia, în urma aplicării legii exproprierii pădurilor, și cere o mână de ajutor din partea „Congresului silvic“.

D-l Aureliu Eliescu vice președintele Soc. „Progresul silvic“ răspunde D-lui Kosminsky că cunoaște doleanțele juste ale frașilor Basarabeni, dar că societatea „Progresul silvic“ e o societate științifică.

De aceia când ne-ați anunțat că doriți să participați la congres, v'am răspuns, suntem fericiți, veniți cu toții, vă primim cu bucurie — Dar noi suntem o societate particulară și nu emitem decât deziderate în raport cu problemele enunțate în congres.

Vom ține seamă însă și de doleanțele D-v.

Când veți lua cunoștință de dezideratele noastre, vă veți bucura, căci față de despădurirea Basarabiei, ar fi să continuăm cu dezastrul.

În urma expunerilor referenșilor, datele și comunicările sunt foarte apropiate, ceia ce denotă seriozitatea lucrărilor.

Din lucrările D-lor, să tragem concluzii pentru viitor — Pădurile Basarabiei sunt insuficiente pentru Basarabia, căci în loc de 25% cât ar fi normal să existe, ea n'are nici 5%.

E o necesitate de a se menține ceia ce avem și de a crea alte păduri noi.

Lucrările Societăței noastre, totdeauna au avut un ecou, în special acum în anii din urmă.

Experiențele trecutului ne dă speranța pentru viitor, că glasul nostru va fi ascultat.

Dezideratele noastre vor fi transmise celor în drept, spre a lua act și a ne ajuta în opera de refacerea pădurilor Basarabiei — Pentru Basarabia primejdia e prea mare, deci e necesar crearea unui serviciu special, care să nu aibă ca misiune alt ceva decât „problema întregirii fondului forestier al Basarabiei“.

D-l Kosminsky, mulțumesc D-lui Președinte pentru cuvintele calde și patriotice.

D-l Daniil Clain, propune a se forma o moțiune și face atent congresul că D-sa l-a prevenit pe D-l Ministru Duca, pentru rezervarea terenului neproductiv al Basarabiei ca să-l destine împăduririlor.

D-l V. Stinghe, cere ca în moțiune să se prevadă și sancțiuni legale.

D-l Andrei Ionescu, cere ca legea agrară din vechiul regat care prevede exproprierea terenului improductiv să se extindă și în Basarabia.

D-l C. P. Georgescu. După războiu reforma agrară a sacrificat multe păduri și chiar poenile din păduri, — pe care le-am conservat noi.

Conducătorii țării românești n'au simțit importanța pădurilor.

Reforma agrară n'a respectat pădurile — Se putea ca cu prilejul reformei agrare să se fixeze și proporția adică procentul pădurilor.

S'au legiferat legi agrare și nici un Inginer silvic n'a fost consultat.

Se necesită a se reforma legea agrară și deci să nu ne mulțumim a formula o moțiune pe hârtie, ci să stăruim în aplicarea ei. Aceasta este un drept al nostru și deci moțiunea congresului trebuie să îmbrățișeze chestia astfel ca să conducă la o operă legislativă.

D-l Aureliu Eliescu, crede că moțiunea nu poate să impună o lege — Dar rămâne ca consiliul de administrație al Soc. „Progresul silvic“ să stăruiască pentru obținerea unei legi, după cum a obținut și legea de organizare a corpului silvic și al școlii politehnice. Moțiunea trebuie făcută astfel, ca să poată fi înmănată tuturor factorilor competenți și chiar M. S. Regelui.

D-l Crattero, afirmă că din vechiul regat s'au expropriat 86000 Hectare pentru păduri comunale.

Se suspendă ședința pentru câteva minute în urmă să dă citire următoarei moțiuni.

Moțiunea relativă la : Reîmpădurirea Basarabiei față cu legea de expropriere

Societatea „Progresul silvic“ reunită în al 35-lea congres anual, ascultând expunerile făcute și relative la starea pădurilor din Basarabia;

Constatând că o exploatare abusivă care se practică de mai bine 70 de ani a ruinat fondul păduresc; — Basarabia în raport cu suprafața sa și cu nevoile populațiunii are nevoie de o proporție de cel puțin 25%, pe când în realitate nu are păduri nici 5% din suprafața;

Considerând că continuarea regimului de azi ar duce la un adevărat dezastru;

Considerând că măsuri urgente și energice se impun, autorisă consiliul de administrație ca în mod oficial să atragă atenția dirigenților Țării asupra primejdiei ce amenință Basarabia;

Autorisă consiliul, ca prime măsuri, să ceară:

1. Ca prin tăerile care se fac să nu se depășească sub nici un motiv posibilitatea anuală;

2. A se menține strict dispozițiunile luate de Casa Pădurilor ca drumul de fer, armata, marea industrie să se aprovizioneze din alte părți ale Țării; producțiunea Basarabiei să se folosească numai pentru micile industrii și gospodări.

3. A nu se mai permite ca exploatările să se facă prin streini de serviciu. Totul să se exploateze în regie.

4. Să se creeze noi perimetre de păduri afectându-se în acest scop:

a) Terenurile neproductive fie că sunt expropriate sau nu.

b) Terenurile agricole rezervate în scopuri pentru colonizare și cooperative agricole.

c) Terenurile inundabile și cele de pe marginea bălților și râurilor.

d) O alicotă parte din terenurile expropriate pentru a se completa procentul de împădurire de 25% întocmai cum s'a procedat prin legea pădurilor comunale din Dobrogea din 1883.

5. Să se înființeze un serviciu special cu un fond special și care să nu aibă altă menire decât îmbunătățirea și mărirea fondului păduresc.

6. Congresul autorisă consiliul de administrație să reclame legile necesare nu numai pentru menținerea fondului păduresc dar și pentru mărirea acestui fond prin împăduririle ce suut absolut necesare.

Prezentată în ședința dela 29 Septembrie 1923 de :

Aurel Eliescu, Daniel Clain, G. Agapie, G. Năstăsescu, Prsemițchi

Aprobat în unanimitate de congres.

Președinte, Aureliu M. Eliescu

Secretar M. P. Florescu

Ședința se ridică la ora 7 seara.

Ziua 3-a

Duminică 30 Septembrie

Ședința se deschide sub președinția D-lui Aurel M. Eliescu, vicepreședintele „Progresului Silvic” și M. P. Florescu, secretarul Societății.

D-l Inginer inspector general silvic C. P. Georgescu, dezvoltă comunicarea D-sale.

VANATOAREA

din punct de vedere, sportiv, economic și legislativ.

Domnule Președinte, domnilor Congresiști.

Când Comitetul de organizare al Congresului din acest an a trecut în programul chestiunilor de desbătut și „*Vânătoarea din punct de vedere sportiv, economic și legislativ*”, nu s'a urmărit prin aceasta ca D-voastră, membri ai „Progresului silvic” în mare majoritate Ingineri silvici să vi se facă un curs de vânătoare,

Cursuri de vânătoare ați făcut cu toții în școli. Cu această ocazie însă, din asistență vor afla și cu pădurarii — poate ne surprindere că în toate școlile silvice din țară începând cu cele de pădurari, de brigadierii, de conductorii silvici, cât și în școala superioară de silvicultură, actualmente o secție a școalei polytechnice, vânătoarea este socotită ca o știință și în ele se fac cursuri speciale asupra ei; așa dar, teoreticește suntem cu toții pregătiți în această chestiune—mai rămâne dar să vedem unde stăm cu partea practică a vânătoarei.

Vânătoarea în politica de stat n'a preocupat pe oamenii

noștri politici, de cât dacă ei însăși erau vânători dar chiar și aceștia n'au privit de cât latura sportivă a vânătoarei.

În fapt vânătoarea are două laturi distincte: una *sportivă*, adică practicarea vânătoarei care este la îndemâna or cărui cetățean ce dorește a se distra, recreia și a'și întări organismul; și alta *economică*, care constă în *cultura vânatului* util, *distru-gerea* celui nuisibil și valorificarea cărnurilor, pieilor penelor etc., animalelor vâdate, adică a produselor vânătorești.

În subsidiar vine și a 3-a latură a chestiunii, partea legislativă, adică legile prin care s'ar putea atinge mai cu succes acele 2 prime părți ale vânătoarei. Voi căuta dar, să dezvolt progresiv toate 3 laturi ale chestiunii de o importanță capitală pentru țară și pentru corpul silvic, recomandând ca la urmă, după ce d-voastră veți fi ascultat expunerea mea congresul nostru să desbată chestiunea și să ia o hotărâre care să lămurească cu un moment mai înainte situația corpului silvic față de problema vânătoarei în țara noastră.

Vremurile mari și de grele transformări prin care trecem, ne impune ca fiecare categorie de specialiști în ramura lor, să contribuie la îndrumarea afacerilor publice, pe căile normale fără de care nu e puțință de progres; astfel vom continua a ne sbate în frământări inutile din care economia generală a țării nu va avea de cât de suferit.

Voi intra dar în fondul expunerii mele începând cu partea *sportivă* a vânătoarei.

După cum vă este cunoscut, vânătoarea s'a născut din trebuințele de hrană a omului primitiv, armele de care se servea erau rudimentare, curajul și forța vânătorului erau însă mari în raport cu primejdiile de atunci.

Acest sport a fost practicat la toate popoarele fără nici o restricțiune în timpurile mai vechi așa că prin practica lui abusivă s'a ajuns a se suprima întregi specii din regnul animal.

În cartea „Vânătoarea în România“ a colegului nostru Ernest Ghiorghiu și a fratelui său dr. S. Ghiorghiu, în capitolul „*Istoricul Vânătoarei*“ împarte practica vânatului în 3 epoci: *primitivă*, a *feudalismului* și *modernă*.

Cei mai mulți dintre d-voastră cunoașteți această importantă lucrare, așa că mă dispensez, de a mai resuma aci.

Voi insista însă asupra părții sportive din acest tratat privitoare la țara noastră. Vânătoarea s'a practicat de români, din cele mai vechi timpuri. In literatură avem admirabile descrieri de vânătoare ale regretatului nostru nuvelist N. Gane și schițe pline de humor ale marelui scriitor Al. Cazaban, precum și de mulți alții, a căror nume ne scapă din memorie.

In prefața cărții colegului nostru, răposatul savant și vânător dr. Istrati, arată sub o formă frumoasă avantajele fizice ale practicării acestui sport.

Este dar o datorie națională de a-l încuraja. Vă este cunoscut ce vigoare capătă o națiune care practică sporturile; în țările din occident, în urma unei politici de stat în această direcție urmată în curs de decenii s'a ajuns ca sporturile să fie infiltrate în sângele acelor popoare; așa este în Anglia, Franța, Germania, Suedia etc. și acum în urmă și la noi.

Prin Ministerul de instrucție se caută de cât-va timp a se infiltra tinerilor generații dragostea de toate sporturile, afară de vânătoare care—până astăzi n'a intrat în cadrul preocupărilor oficiale; ea se practică însă și la noi de un mare număr de persoane iubitoare de natură și de mișcări în aer liber.

Sunt două cauze care au făcut ca acest sport să se practice în mod restrâns.

Intâi, lipsa în stat a unei politici a vânătoarei și al doilea *lipsa vânatului*, o consecință a celei dintâi.

Intre chestiunile cari preocupă pe toată lumea, pentru refacerea noastră cu un moment mai înainte, în urma desechilibrului provocat de război, neîndoios că sunt multe alte chestiuni mai importante și mai urgente care primează *vânătoarea*, însă își are importanța ei și tocmai de aceea nu trebuie neglijată. Dacă avantajele sportive nu sunt în de ajuns apreciate de toată lumea prin deosebire dela celelalte sporturi, Vânătoarea însă ne oferă în plus avantaje economice foarte mari pe care, cei mai mulți nici nu le pot bănuși.

Avantajele economice ale vânătoarei le putem obține numai prin *cultura vânatului*.

Această cultură poate fi de două feluri.

Cultura naturală prin protejarea vânatului util contra dușmanilor lui naturali: animalele răpitoare, pe care căutăm a le

distruge prin toate mijloacele; prohibirea împușcării în epocile împerecherei și creșterii puilor, și chiar cruțarea pe termene mai lungi, când o specie a început a se împușina; pedepsirea severă a braconierilor etc.

Cultura artificială, se poate face numai pentru unele specii în parckuri și locuri închise unde se cresc puii până la maturitate, după care li se dă drumul în libertate.

Tot din cultura artificială fac parte adăposturile ce se fac în păduri pentru protejarea unor specii, hrănirea lor etc.

Din cauză că vânatoarea n'a fost privită la noi de cât în latura ei sportivă, am ajuns unde suntem de care conducătorii țării se desinteresează, o țară cu puțin vânat a cărui valoare n'a îndrăsnit nimeni s'o calculeze.

La noi nu s'a făcut nici o statistică de cât vânat pe specii se împușcă anual; ce cantități de carne de vânat intră în consumație pentru nutrirea populației, care e numărul anual al blănilor, pieilor, penilor etc. rezultate, marfă atât de mult căutată în comerț, manufactură și industrie.

În lipsa unor asemenea date, voi căuta să vă dovedesc importanța economică a vânatului, punându-ne într'o ipoteză, care dacă la noi este o viitoare posibilitate, în țările din apus este de mult o realitate, în special în Anglia, Germania și Franța țări cu popoare prin excelență practice.

Vânatul util nu este distrus numai de om, ci el are mulți dușmani în vânatul feroce, care se hrănește cu cel util și chiar cu animale domestice.

Pentru ca calculele mele să meargă mai repede, cu bunăvoința d-voastră mă pun în ipoteza, că vânatul răpitor, după ani de luptă, a fost distrus în mare parte, el nu mai este un pericol mare pentru animalele domestice, prin urmare nici pentru vânatul util, așa că acest din urmă vânat a rămas la discreția noastră de a-l vâna cu măsură, a-l distruge, sau a-l cruța.

Ca popor cuminte ce suntem prin legi chibzuite, am reușit să facem a nu se împușca anual de cât un număr de animale egal cu puii născuți, așa că stocul de reproducție îl menținem continuu neatins.

Demonstrația mea o voi face cu epurele, care este mai prolific și care locuște peste toată suprafața țării afară de ape, bălți și regiunile prea înalte ale munților.

Suprafața României Mari este de 294.000 km. p. sau 29.400.000 hectare. Din această suprafață scădem 20_o /^o, adică 4.880.000 hectare, ca ocupate de ape, bălți, munți înalți, orașe, sate, căide comunicație, etc., pe care le lăsăm a fi ocupate: apele cu lebede, găște, rațe, etc., munții înalți cu capre negre, cerbi, căprioare, urși, etc., iar orașele și satele pe seama populației.

Ne-ar rămâne dar ca suprafață proprie pentru prăsirea epurilor 24.520.000 hectare.

Nu este exagerat dacă admitem că la fie care 10 hectare avem o pereche de epuri, adică 4.904.000 epuri în total, care se pot hrăni fără nici un ajutor din partea omului, și care anual reproducându-se, ne pot da nu mai mult de cât o altă pereche de epuri; ce s'ar reproduce mai mult le admitem ca pierderi datorite diferiților dușmani ai epurelui.

Am avea dar în al doilea an 9.808.000 epuri, din cari, ca or și ce gospodar cuminte am împușca numai jumătate, adică producția unui an, adică 4.904.000 epuri, ceiace represintă socotit 3 kgr. carne de epure, o cantitate de 14.702.000 kgr. sau în cifră rotundă 1471 vagoane, care socotite a 20 lei kgr. preț ultra modest, după valuta de astăzi represintă o valoare circa 290.040.000 lei.

Dacă la aceasta adăogăm valoarea pieilor, căci din părul de epure se face cel mai bun fetru, și din piele clei, cel 4.904.000 de piei, a 10 lei bucata represintă încă o valoare de peste 49.904.000 lei, adică în total 344.144.000 lei.

Premisa ce mi-am pus este modestă și cu toate astea numai din vânatul epurilor țara ar putea avea produse în valoare de 344 milioane lei, fără nici un capital investit. Dar pe lângă epuri, avem vânatul de baltă la gurile Dunărei și în bălțile din lungul ei, în bălțile Basarabiei, în acele din lungul Prutului și Siretului, unde păsări numeroase ca găște, lebede, rațe etc, sunt cu milioanele de în sborul lor întunecă cerul; de asemenea celălalt vânat ce trăește pe aceleași locuri cu epurile ca lupul, vulpea, vidra etc, a căror blăni sunt foarte scumpe, vânatul de munte în frunte cu ursul, apoi capra neagră, cerbul căprioara etc., cari protejați și îngrijiți se pot înmulți; nu mai vorbim de păsările migratoare ~~prenelita~~, sitarul becaținele etc.

Toate aceste specii vâdate pot produce anual încă 100 milioane fără nici un capital investit.

Dacă dar, numai prin aplicarea unei poliții de vânătoare serioase, am putea avea produse de vânat de un minimum de 450 milioane lei, — o jumătate miliard hârtie și dacă vreți 12.000,000 lei aur unde am putea ajunge, dacă ne-am hotărî să întreprindem și cultura vânatului? Prin cele expuse până aci cred că am dovedit că partea *economică* a vânătoarei există, ea este tot atât de pozitivă ca și economia animalelor domestice; nu este o chimică; în alte țări ea a fost de mult încadrată în politica economică și nu înțeleg de ce n'am face și noi acest lucru!

La această realizare urmează să fie chemat corpul silvic, cu pregătire specială în acest scop, care până astăzi a fost îndepărtat de la această latură a specialității sale, spre marel rău al economiei generale a țării și a vânatului în special.

Vine însă o întrebare: cum se face că până astăzi politica economică a țării, nu s'a ocupat și de economia vânatului?

Cauzele sunt numeroase, dar principala este, că fiind o țară foarte bogată, aurul ne-a curs fără prea multă osteneală pe toate ușile și ferestrele. Astăzi însă lucrurile s'au schimbat; deși suntem tot atât de bogați, avem însă imense datorii în străinătate după urma războiului cari trebuiesc plătite cu un moment mai înainte, semnătura României Mari trebuie onorată și ca să ajungem aci, toate bogățiile țării trebuiesc puse în valoare, nimic nu trebuie neglijat.

Dacă formula *prin noi înșine*, trebuie retușată în unele isvoare de producție, unde trebuie să ne adresăm competențelor și capitalului străin, în chestiunea vânatului, formula vorbită este perfect realizabilă, botezând'o cu alți termeni mai apropiați de specialiști în această materie *prin corpul silvic*.

Să trec doamnălor acum la ultima parte a chestiunii *cea legislativă* ca din istoricul ei să vă explicați multe paradoxe și împreună să tragem concluziile.

De și independența vechiului regat datează din 1877, dată care coincide cu începutul renașterii noastre la lumina civilizației apusene, totuși până în 1891, n'am avut nici o lege de vânătoare; până atunci vâna or cine or unde și or cum, cea ce a dus fatal la stărpirea vânatului.

În 1891 s'a votat de corpurile legiuitoare prima *lege asupra poliției vânatului* alcătuită din 25 articolașe, care a prohibit vânatul de orice fel afară de cei răpitor între 15 Februarie și 15 August și dreptul proprietarului asupra vânatului de pe proprietatea sa; vânătorii însă nu trebuiau să satisfacă nici o condițiune de cât să ceară proprietarului moșiei autorizația de a vâna.

Aplicarea acestei legi a fost dată pe seama Ministerului de Interne.

Această lege nu s'a ocupat de *economia vânatului*, iar membrilor corpului silvic, nu li s'a rezervat nici un rol în plus, peste ale celorlalți funcționari agenți de poliție.

Prin regulamentul de aplicare al acestei legi, ea a fost complectată prin câte-va dispozițiuni bune relative la epocile de vânat și prohibire pe specii și prin înființarea de agenți de privitygherea vânatului la comune etc.

Această lege nu și-a dat roadele de oarece Ministerul de Interne prin organele lui administrative, a dat precădere altor chestiuni, așa că lucrurile au mers ca și în trecut, când nu aveam nici o lege de vânătoare.

În 1906 s'a venit cu o nouă lege a *poliției vânătoarei* abrogându-se cea din 1891; aceasta din urmă a fost mai complectă și stingea prin unele dispozițiuni ale ei mai serios principiile de conservarea vânatului; introducea pentru prima oară la noi permisul de vânătoare, în schimbul unei anumite taxe și arendarea dreptului de vânătoare;—punea sub protecția legii păsările insectivore, interzicea vânătoarea cu ogarul și cu co-poiul, când câmpul este acoperit cu zăpadă.

În definitiv a complectat dispozițiile polițienești ale legii vechi.

Membrii corpului silvic și aci n'au avut alt rol de cât de agenți de poliție, căci nici această lege nu s'a preocupat de *partea economică* a vânătoarei.

Aplicarea acestei legi a rămas tot în sarcina Ministerului de Interne.

Trebuiește aci să aduc o mică lămurire: atât sub imperiul legii din 1891, cât și a celei din 1906, corpul silvic a fost stăpân în pădurile lui, el a făcut poliția de vânătoare, după cum a făcut paza și administrația pădurilor, el a dispus asupra arendărei vânatului și la Casa Pădurilor au mers veniturile rezultate din asemenea produse.

Până aci am vorbit de istoricul legislațiilor vânătoarești în vechiul regat. Cum dela 1918 încoace, suntem sub acelaș sceptoru împreună cu provinciile desrobite din Ardeal, Bucovina, și Basarabia, voi căuta ca în câte-va cuvinte să vă pun la curent cu legile ce au existat în acele părți ale țării sub stăpânii de eri, date ce mi-au fost puse la dispoziția de colegii Dimitrovici pentru Bucovina, Presemeschi pentru Basarabia și Lința pentru Ardeal.

Să începem cu dulcea Bucovină. După anexarea Bucovinei de Austria în 1775, vânătoarea n'a mai rămas liberă ca în restul Moldovei. În 1786 s'a dat o primă ordonanță prin care vânatul era permis numai boerilor, pe orice teritoru, chiar străin, iar negustorimea, clasa burgheză în genere și cea țărănească erau escluse dela dreptul de vânătoare.

Revoluția din 1848, a desființat privilegiile boerilor, așa că după această dată toată lumea vâna fără nici o restricțiune, ceea ce a dus fatal la împuținarea vânatului, așa că în 1852 și 1859 prin două ordonanțe Ministeriale, s'au luat anume dispozițiuni pentru protejarea vânatului.

Abia în 1874 a venit prima lege provincială relativă la vânătoare care s'a modificat când s'a introdus permisul de vânătoare în 1886 modificându-se din nou și în 1891.

Toate aceste ordonanțe și legi, au dispus ca vânatul din păduri să fie sub ocrotirea corpului siviic, iar membrii acestui corp au fost privilegiați, având permis de vânătoare gratuit.

Basarabia după cum știți a fost anexată la Rusia, o parte în 1812 și o altă parte, după războiul în tovărășie contra Turcilor din 1877.

Colegul Prsemeschi mi-a dat date foarte interesante asupra vânătoarei în pravoslavnică Rusie, peste care însă sunt nevoit a trece.

Voi menționa numai că Rusia fiind o țară foarte bogată în vânat, comerțul cu pieile de vânat s'a făcut pe o scară foarte întinsă din timpuri foarte vechi. De la Petru cel Mare, până la ultima lege din 1892 s'au succedat nu mai puțin de 140 de ucazuri, decrete și legi privitoare la vânătoare.

La anexarea Basarabiei s'a găsit în aplicare Edictul din 1763 al Ecaterinei a II-a, edict prin care se interzice vânatul animalelor

utile între 1 Martie și 1 Iulie ale fie cărui an, oprind în acelaș timp și comerțul de vânat.

Legea din 1892 introduce permisul de vânătoare prevăzând în acelaș timp serioase restricțiuni pentru protejarea vânatului util,

Intreg personalul silvic, conform art. 65 din ultimul Cod silvic rusesc, s'a bucurat de dreptul de a vâna, însă în limitele prescripțiunilor legii de vânătoare.

* * *

În Ardeal s'au aplicat legile de vânătoare ale Ungariei.

Prima lege de vânătoare în Ungaria a fost promulgată în 1872 și modificată în 1876.

În 1883 s'a promulgat ultima lege de vânătoare găsită de noi în aplicare în momentul desrobirei, ale cărei dispozițiuni au fost completate din timp în timp prin diferite deciziuni ministeriale ale guvernului din Budapesta.

Atât la noi, cât și în provinciile alipite, legile de vânătoare nu s'au ocupat de cât de poliția vânatului.

Dar dacă economia vânatului, nu s'a făcut prin legi, de către serviciile silvice respective — în provinciile alipite — s'a făcut totuși pe cale administrativă, prin diferite dispozițiuni ministeriale.

Toate legile de vânătoare de cari am vorbit și cari se aplicau și după desrobirea provinciilor alipite au fost abrogate cu începere de la 20 Iulie 1921, când s'a promulgat noua *Lege pentru protecția vânatului și reglementarea vânătoarei*.

Trebuie să vă lămuresc aci, că această nouă lege, nu s'a mai făurit la Ministerul de Interne ca în trecut, ci la Ministerul de Domenii, pe timpul când Ministerul de Agricultură și Domenii, se scindase în două, Ministerul Agriculturii și Ministerul de Domenii.

De toată lumea s'a crezut, că atunci când s'a hotărât ca aplicarea legii de vânătoare să treacă de la Ministerul de Interne, la cel al Domeniilor, la mijloc a fost o chestiune de mare importanță *economia vânatului*, ce trebuia, în fine, să intre în politica de Stat și că la acest Minister este *corpul silvic*, singurul Corp competent în materie.

La fostul minister al Domeniilor — pe acel timp — existau numai 3 mari servicii, Direcția g-lă. a Pescăriilor, Direcția g-lă. Zootehnică și Casa Pădurilor.

Ar fi urmat dar ca Legea de vânatoare să fie studiată și alcătuită de personalul competent, al unuia din aceste 3 Servicii, cel mai indicat fiind Casa Pădurilor“.

Contra celei mai elementare logice, lucrurile s'au petrecut cu totul altfel, vorba zicătoarei ajunse de pomină: „ca la noi la nimeni“.

Persoane străine de Minister, au fabricat legea cu ușile închise și noi, membrii corpului silvic nici n'am fost măcar consultați; mai mult încă, nici acei cari am căutat să aflăm ceva din ce se hotărăște, n'am putut afla nimic, secretul a fost păstrat în mod absolut.

Era natural Domnilor ca atunci când legea protecției vânătorului se transfera dela Ministerul de Interne la Ministerul de Domenii, aplicarea ei, — în mod normal să fie încredințată Corpului silvic, Corp care, nu numai că este pregătit cu studii speciale în această ramură, dar administrează 7 milioane hectare de păduri, o imensă pepinieră pentru vânatul de toate categoriile.

Aceasta cu atât mai mult, cu cât în țară nu avem alți specialiști în cultura vânatului.

Vânătorii sportmani cari iubesc vânatul ca să-l împuște, nu sunt specialiști în cultura lui și aceștia sunt cei mai puțin indicați a avea conducerea unui serviciu de vânatoare în Stat. Logic era dar, că dacă nu se dă ocrotirea vânatului pe seama Casei Pădurilor, adică Corpului Silvic, să se dea, . . . Serviciului Zootehnic; nu radeți. Cultura vânatului este o chestiune biologică în care D-nii Medici veterinari, desigur ar fi găsit mai multe mijloace pentru cultura și înmulțirea lui de cât d-nii vânători.

Dar să reviu la lege; întru ce mă privește am căutat toate căile să aflu ce ne rezervă, nou legea de vânatoare, înainte de a fi depusă la Cameră; mi s'a respuns stereotip.

— N'aveți nici o grijă, legea e făcută pentru d-voastră, d-voastră veți avea aplicarea ei ca singurii specialiști ce sunteți.

În fine, într'o bună zi — ca din senin — am auzit că minunata lege s'a votat de corpurile legiuitoare: am alergat la Monitorul Oficial și răsfoind-o, am văzut imediat cum și d-voastră ați văzut ceva mai târziu că corpul silvic prin această lege a căzut din lac în puț.

De unde sub imperiul vechilor legi eram cultivatorii și păzitorii vânatului din pădurile ce le administram prin noua lege pur și

simplicii suntem înlăturați, sau mai bine zis suntem în subordinea persoanelor streine de specialitate și ale sportmanilor.

Voi spicui dar părțile din lege, în cari se vorbește și de noi, Corpul silvic.

La art. 4. Șeful de ocol se pronunță în neînțelegerile dintre proprietari la formarea terenurilor comune de vânatoare;

Art. 10. — Pădurarii Statului pot fi angajați ca păzitori de vânat de arendașii terenurilor de vânatoare (! ?).

Art. 39. Elevii școalelor de silvicultură vor avea permisele de vânatoare pe $\frac{1}{2}$ preț.

Art. 52. — Scutește personalul silvic de plata taxei de port-armă.

Art. 54. — *Brigadierii și pădurarii nu pot purta armă de vânatoare fără învoirea arendașului, dacă vânatul din pădure este arendat ?!*

Art. 62. — *Vânătoria din oficiu se ordonă de șeful de ocol. Și atât.*

În colo toată economia și politica vânatului se va face de *inspectorul general de vânatoare* și de serviciul de vânatoare din Ministerul de Domenii.

Legea de vânatoare dar s'a născut așa cum s'a născut, numai pentru o anumită persoană, fostă funcționar în Ministerul de finanțe din Buda-Pesta, care nemulțumit cu scaunul de mare juriconsult ce i l-a oferit patria mămă și cu alte nenumărate însărcinări pe la toate Ministerele și de toate specialitățile, a ținut și a obținut să se instaleze chiar pe grumazii Corpului silvic, cu magica-i periută în mână, care — se zice — că-i asigură chiar și protecția Palatului,

Pe lângă el, natural, s'au adunat o serie întreagă de sateliți meșteri vânători, lăudăroși de protecția ce le-ar fi acordând-o și lor M. S. Regele.

Dar să reviu la chestiune.

Rolul pe care noi, Corpul silvic, până ieri, l-am avut în pădurile noastre, pentru paza și ocrotirea vânatului a dispărut, cel mult avem obligațiunea de a executa ordinele ce ni se dau, — de toți sportmenii vânători, din țară, acoliții Inspectorului general numiți inspectori și para inspectori și cari ne tratează ca pe niște braconieri.

Dacă am ținut să vă vorbesc în această chestiune a vânătoarei, atât de mult legată de Silvicultură, e că m'am făcut ecoul protestărilor camarazilor din toată țara cari se văd jigniți în atribuțiile lor și cari pe zi ce trece se văd scoși afară din pădure.

Meseria noastră așa zisă frumoasă, în fond este o profesiune aridă, plină de oboseli fizice și intelectuale și plină de privațiuni.

Cari au fost, sunt, și vor fi, în toate țările ca și la noi, singurele agremente și distracții ale silvicultorului?

— Cetitul și vânătoarea.

Cetitul ne-a rămas, vânătoarea însă nu, de oarece noi nu mai avem dreptul de a vâna în pădurile pe cari le cultivăm, le păzim și le apărăm în contra braconierilor.

Toate pădurile rezervate Corpului silvic pentru vânătoare, s'au arendat sportmanilor, acoliți ai inspectorului general iar noi pădurarii, trebuie să ne înscriem în Societatea lor, să plătim cotizații grase, ca să vânam în pădurile noastre.

Cum nu suntem bine plătiți și la mulți dintre noi, nu le dă mâna sa plătească cotizații, ce se întâmplă?

— Unii vânează cu pădurile proprietarilor vecini — dacă sunt — și dacă aceștia îi învoiesc cei mai mulți au renunțat de a mai vâna, iar unii mai pătimași neînțelegând absurditatea unor asemenea dispozițiuni, vânează cum pot.

Așa că, domnilor, de unde ar fi trebuit ca noua lege să fie încredințată pentru aplicare Corpului silvic, spre a'și pune știința în economia vânatului și să vâneze și el cu respectarea legei, pur și simplu cu mâna Miniștrilor noștri am fost dați la oparte, că se facem loc sportmenilor, necunoscători ai economiei vânatului.

Mi-am luat curajul să vă afirm cu sinceritate toate acestea, din dorința vie ce o are Corpul silvic de a nu fi înlăturat dela chemarea lui.

Președintele nostru și Ministrul nostru, care ne-a dat o lege de organizare ce se poate lua ca model și pentru alte corpuri și pentru care noi îi vom păstra o adâncă recunoștință, Președintele nostru care este cel mai mare economist al țării în materie silvică, făuritorul Codului din 1910 și a Casei Pădurilor din acelaș an de sigur că va aproba cererea noastră a Corpului silvic ca *pădurile să fie ale pădurarilor*, cu tot ce este în ele; amestecul străin nu

poate duce de cât la frământări, cari se resfrâng mereu asupra economiei generale a țării.

Formula sub care se ascund sportmenii acoliți că Serviciul vânătoarei ține tot de M-rul de Domenii și ei lucrează în numele Ministerului nu merge. În acest Minister sunt multe servicii și în nici unul din ele serviciul silvic nu are nici un amestec și nici dorește să aibe.

Pentru ce dar, tocmai Corpul silvic, care astăzi însemnează ceva în țara asta, să fie tratat ast-fel?

Căutând a conveni prin bună înțelegere cu cei ce ne stau pe grumaz ne-au răspuns printr'o insinuaare: *că se opune M.S. Regele.*

— N-am crezut, căci nici nu este de crezut ca M. S. să alunge pe silvicultori din păduri.

— Domniile lor au afirmat această inexactitate, ca să se poată menține fiindcă își dau seama că Corpul silvic este în dreptul lui când cere să fie stăpân în păduri și pe vânatul din păduri.

Intru ce privește pe D-nii vânători sportmeni, neacoliți îi putem asigura, că atunci când economia vânatului va fi încredințată Corpului silvic, singurul în drept a o pretinde, va avea și răspunderea: va fi vânat destul, o bogăție nouă a țării, de care am vorbit în partea economică a cuvântărei mele și vor avea ce împuşca din belşug în toate sesoanele îngăduite de lege.

Față de cele ce v'am expus, rămâne ca Congresul să dea o moțiune fie în sensul vederilor mele, sau în alta, ce va resulta din discuțiile ce vor urma.

C. P. Georgescu

Inginer Insp. general silvic

Moțiunea votată ca unanimitate este următoarea:

M O Ţ I U N E

Societatea *Progresul silvic*, reunită la Chişinau în al 35-lea Congres anual, ascultând expunerile făcute asupra „Vânătoarei din punct de vedere sportiv, economic și legislativ“ constată că vânătoarea are două laturi dinstincte:

a) Una *sportivă* vânătoarea propriu zisă, adică arta de a vâna.

b) alta *economică*, adică poliția, cultura vânatului și valorificarea produselor animalelor împuşcate.

Considerând că la practica sportului vânătoarei au dreptul toți cetățenii, e de dorit ca acest sport să fie la îndemâna tuturor.

Intru ce privește însă *economia vânătoarei*, pentru conducerea ei, urmează să fie chemați specialiștii în materie, fără a se confunda însă *amatorul sportmen* cu *specialistul cultivator de vânat*.

Intrucât membrii *Corpului silvic* sunt singurii specialiști cu o cultură serioasă asupra vânătoarei în general, cunoștințe căpătate în cursurile speciale ce li se predau în toate școlile silvice de: pădurari, brigadieri, conductori și ingineri silvici, cunoștințe căpătate ulterior prin studii serioase ce le fac zilnic asupra animalelor de vânat, din cele 7 milioane hectare păduri ce au în administrație.

Intrucât corpul silvic a fost înlăturat dela conducerea serviciului de vânătoare, creat la Ministerul de Domenii pe baza legii din 1921; mai mult chiar, a fost subordonat în paza și protecția vânatului din pădurile ce are în administrație altor organe de control decât acelea ale Casei Pădurilor, situație inadmisibilă în orice serviciu bine organizat și conștient de rolul menirii lui în stat.

Considerând că, prin îndepărtarea corpului silvic dela una din laturile activității sale firești, i se aduce o ofensă nemeritată.

Congresul autoriză consiliul de administrație al societății Progresul silvic, ca în mod oficial să intervină pentru :

1. A se modifica cât mai neîntârziat legea de vânătoare din 1921, complectând-o prin dispozițiuni privitoare la înmulțirea și economia vânătoarei în general, din care corpul silvic râvnește a face o nouă sursă de bogăție pentru țară.

2. Pentru ca corpul silvic să nu mai fie subordonat nespecialiștilor în arta culturai vânatului, Direcția vânătoarei din Ministerul de Domenii, să treacă sub conducerea și controlul Casei Pădurilor.

Propusă în ședința congresului dela 30 Septembrie 1923 de dl. C. P. Georgescu, inginer inspector general silvic.

Aprobată în unanimitate de congres.

Președinte, **Aureliu M. Eliescu**

Secretar, **M. P. Florescu**

Dl. M. Boldur, cere să se aducă această moțiune la cunoștința Ministrului.

Dl. Aureliu M. Eliescu, vice președintele Soc. „Progresul Silvic”, în discursul de închiderea congresului spune: „Inginerii silvici de câte ori s’au adunat în congrese sau adunări au dat dovadă de cumiințenie, nedând spectacolul trist și nedemn al altor congresiști.

Am știut să imprimăm considerațiune și respect altora, ceiace e dealtfel cea mai de seamă operă a noastră.

Efectele pozitive se resimt deja. Inginerii cari altă dată ne priveau de departe, acum ne ascultă cu drag. Va urma și consacrarea legislativă, care se va face cât de curând—să ne îndeplinim și datoria de oameni civilizați.

În numele congresului, aduc mulțumirile noastre Archiepiscopului *Gurie* pentru oferirea sălei și pentru serviciul religios făcut cu atât fast.

Să mulțumim generalului *Popovici* care a urmărit în tot timpul lucrările congresului și care ne-a ușurat viața aci.

Să mulțumim d-lui *Primar* și mai ales gospodarilor români, descendenți din vechile familii care ne-au primit cu brațele deschise.

Mă asociez d-lui *Ing. Inspector general M. Boldur*, pentru a aduce mulțumiri albinei muncitoare *d-l. M. P. Florescu* care a dus greul acestui congres, atât de strălucit. El nefiind funcționar al statului, poate glăsui și face mai mult. Măine, poimâne vor avea independență și glas în atâtea chestii și alții ca și cel de azi a d-lui *C. P. Georgescu*.

Ca încheiere, o urare celor tineri: Eram acum 35 de ani, 5—6 înși la fondarea acestei societăți. Numai suntem azi în viață din aceia de cât 2.

Am perzistat cu entusiasm, am întâlnit în drumul nostru piedici, critici și chiar ridiculul, dar perseverând, am ajuns să culegem roade.

Urez tinerilor de azi, să ne imite pe noi bătrânii — viața de silvicultor e o cale de spini dar are și partea frumoasă de mulțumire sufletească pentru munca ascunsă dar productivă.

Conștiința datoriei împlinite e o adevărată fericire.

Încheind vă rog să nu uitați cuvintele unuia mai bătrân.

Să vă dea bunul Dumnezeu fericire întru îndeplinirea dătoriei voastre.

(Aplause furtunoase acopăr ultimele cuvinte ale Vice Președintelui nostru).

* * *

La ora 12 congresiștii au asistat la conferința d-lui Profesor universitar I. Simionescu Rectorul universității din Iași care a vorbit despre „Hajdău și valoarea noastră etnică”.

După prânz congresiștii fiind invitați de dl. general Popovici, au asistat la alergările de cai.

* * *

Seara au asistat la un concert simfonic dat în sala Eparhială.

Ziua III-a

Luni 1 Octombrie

Inginerii silvici au vizitat școala de viticultură din apropierea orașului, unde au fost primiți de D-I Stere, Directorul școlii și personalul didactic,

Această școală fiind înzestrată cu un bogat material didactic și cercetări științifice au lăsat o bună impresie congresiștilor.

După aceasta congresiștii reîntorcându-se în oraș cu trenul ce pleacă din Chișinău la 5 p. m. s'au reîntors cu toții în țară, fiecare pe la locurile lor, despărțindu-se cu frumoase amintiri petrecute pe pământul scump al fraților Basarabeni.

Acordarea prem'ului de 8500 lei, instituit de Societatea „Progresul silvic“ D-lui George P. Antonescu, inginer silvic, pentru Monografia Domeniului Gurghiu din județul Mureș-Turda

REFERAT

I

„Monografia domeniului Gurghiu“ se referă de fapt la cele trei ocoale silvice Lăpușna, Isticeu și Ierbuș, în care este împărțit acest domeniu, format numai din păduri.

Lucrarea cuprinde un număr de 22 Capitole.

În cele ce urmează ne vom ocupa succesiv de fiecare în parte.

1. *Istoricul proprietății* este bine alcătuit; dacă autorul ar fi dispus de datele necesare ar fi fost negreșit lesne ca să fi arătat anul precum și numele Regelui ungar în timpul căruia s'a construit cetatea Gurghiului, asemenea la ce anume epocă cetatea și domeniul a fost dăruită lui Ion Huniade.

Ar fi fost deasemenea interesant ca autorul lucrării să ne fi indicat data la care principii Ardealului au dispus mutațiunea acestui domeniu, dimpreună cu cetatea depe el, asupra diferitelor personalități dela anul când această cetate a fost dărâmată și când ea a fost restaurată de principele Rakoczi.

Este drept, că dela începutul secolului trecut (1800) ni se dă relațiuni istorice desuși de complete, dar totul pe scurt, bine înțeles pentru că nu acestea constituie obiectul principal al monografiei unui ocol silvic, totuși dacă ar fi fost posibil ca lucrarea să conțină mai multe detalii în această privință, ea ar fi câștigat de bună seamă și mai mult în importanță.

2. *Situația administrativă*: bine.

3. *Clima* : bine.

4. *Formațiunea geologică*: bine.

5. *Deserierea pădurilor de pe domeniu* constituie un studiu serios și complet atât al arboretelor în genere, cât și a speciilor forestiere, arbuștilor, și a plantelor erbacee, adică al florei ce populează aceste păduri.

Este o expunere biologică amănunțită făcută de un botanist competent, dublat de un silvicultor studios, care privește arborii și plantele din pădure, prin prisma specialității sale.

6. *Fapte economice*.

Cuprinde o largă dezvoltare asupra exploatărilor ce se fac în cele 3 ocoale silvice, arătând suprafețele ce se parcurg anual cu tăerile și volumele realizate; costul pe m. c. al manoperei, manipularea, amortizarea scocurilor și ulucilor, în fine toate cheltuelile până la încărcatul trunchiurilor în vagoanele C. F. industriale, cu care este înzestrat acest domeniu.

Acest capitol mai conține și o descriere sumară asupra tratamentelor și a rezultatelor obținute prin aplicarea lor.

7. *Mijloace de transport* cuprinde:

a) *Drumuri provizorii* pentru transport cu tracțiune animală.

b) *Scocuri*, cu explicațiuni tehnice pentru trasarea și construirea lor cât și asupra manipulărei materialelor pe ele, odată construite.

Textul conține numeroase clișee și schițe de profilele diferitelor feluri de scocuri, uscate și de apă, întrebuițate, cât și a aparatelor utilizate pentru regularea vitezei materialelor în scocuri; organizarea personalului de serviciu la scocuri etc. etc.

c) *Calea ferată Gurghiu* (C. F. S. G.) este arătată ca având o lungime de 73.2 Km, în legătură cu C. F. R. în gara Reghinul-Săsesc.

Conține o descriere amănunțită a acestei linii, cu numeroase ilustrații în text; profile, clișee și schițe de poduri, podețe și lucrări de artă etc.

Sunt arătate normele de serviciu relative la circularea trenurilor, gări, cantoane, depouri de mașini, ateliere etc. etc. cu numeroase ilustrații în text.

Deasemenea ni se dau date exacte asupra materialului rulant de C. F. întrebuițat, tipul locomotivelor, vagoanelor, platformelor etc., iar sub formă de tablou ni se expun, veniturile și cheltuelile traficului pe tonă și Km ale anului 1922-23.

8. *Fabrica de cherestea.*

Asupra acestei fabrici studiul face istoricul, ei oprindu-se în detaliu asupra: motorului, Hala Cazanelor, Atelierul fabricii, și baia de aburit scânduri.

Pentru toate se fac descrieri complete.

9. *Vânzarea produselor.*

La acest capitol, sub formă de tablouri, ni se dau date foarte instructive și detaliate asupra prețurilor pe diferite sorturi de materiale fasonate.

10. *Pășuni alpine* cu prețurile tarifare de învoirea vitelor la pășune în poeni și goluri.

11. *Insecte vătămătoare și ciuperci* în care se indică insectele, care până în prezent au adus oare cari prejudicii arboretelor, cât și ciupercile mai răspândite.

12. *Delicte și incendii.*

Se face un istoric al delictelor, dar mai cu seamă a incendiilor ce au avut loc în timpurile mai recente, cauzele lor, evaluarea pagubelor produse, și costul cheltuelilor de reîmpădurire a porțiunilor incendiate.

13. *Amenajamentul pădurilor.*

Conține o descriere sumară a dispozițiilor amenajamentului și a rezultatelor obținute prin aplicarea lui.

Se insistă în special asupra comptabilității amenajamentului — care aci este ținută la zi — din examinarea căreia numai se poate vedea rezultatele economice, silvice și financiare obținute.

14. *Vânatul.*

Gurghiul fiind unul din cele mai bogate domenii din țară în animale de vânat, autorul ne face enumerarea alături de animalele cu păr cât și a pasărilor ce populează aceste păduri.

Se face istoricul arendărei dreptului de vânatoare din cele mai depărtate timpuri până la unirea Ardealului cu patria mamă, când vânatul din acest domeniu a fost rezervat exclusiv pentru M. S. Regele.

Acest capitol conține o descriere detaliată asupra zonelor de vânatoare în care este împărțit domeniul, organizarea vânătorilor ca bătaiași, la pândă, stârpirea prin otrăvire etc. tablou satistic al vânatului aflat în pădure la 31 Iulie 1923.

Acestui capitol cinegetic i s'a dat o largă dezvoltare, ce face a fi cunoscut, chiar de nespecialiști.

15. *Pescuitul,*

Gurghiul fiind în regiunea muntoasă, păstrăvăii au fost cultivați până la 1918, când revoluția a distrus instalațiile de creștere artificială.

Se intenționează a se reface acele instalațiuni.

16. *Plantațiuni și pepiniere.*

Cuprinde descrierea actuală a plantațiilor din trecut și prezent iar sub formă de tablou sunt arătate plantațiunile, costul lor etc. executate în anii 1919—1923.

17. Personalul și locuințe.

Arată că domeniul Gurghiu este împărțit în 3 ocoale silvice, ce sunt controlate de un Inspector silvic independent de Regiunea silvică; arată deasemenea care este numărul oficianților silvici, brigadierilor, pădurarilor, păzitorilor de vânat etc.

Personalul silvic superior și inferior, personalul C. F. S. G. etc. au case de locuință. În plus se găsesc pavilioane de vânătoare pentru primirea M. S. R.

18. Fabricarea cărbunilor de lemn.

Se dau date istorice și tehnice relativ la fabricarea mangalului, calculându-se comparativ valoarea veniturilor pe m³ din mangal și din lemne de foc.

Acest capitol ar fi trebuit intercalat la cap. 6 : Fapte economice fiind în legătură cu exploatarea.

19. Cheltueli cu exploatările în regie.

Ni se dă date precise asupra cheltuelilor, necesitate în anii 1919-1923, iar sub formă de tablou se arată, pe acești 3 ani, veniturile realizate, reeșind neîndoios superioritatea exploatărilor în regie față de sistemul antreprizei.

20. Școli.

E vorba de Școala de brigadieri silvici de la Gurghiu, de pe domeniul de care ne ocupăm, istoricul ei, modul de funcționare, numărul și calitatea absolvenților.

21. Exproprieri.

N'a scăpat autorului să se ocupe și de exproprierile de care a fost atins și domeniul Gurghiului, în baza legii agrare a Ardealului, făcând istoricul luptei duse de serviciul silvic spre a scăpa acești codri vestiți, de nemiloasa influență a demagogismului și a inconstienței.

22. Planul.

La sfârșitul lucrării se află planul domeniului Gurghiu scara 1/75,000, pe care este figurată diviziunea în ocoale silvice suprafețele ocupate pe specii, poeni, C. F. R., C. F. S. G., sate gări etc. etc.

Concluziuni.

Din expunerea sumară a celor conținute în studiul „Monografia domeniului Gurghiu” rezultă că autorul lucrării cu motto „câinii latră, caravana trece” a elaborat o lucrare frumoasă și

complectă, prin care a afins și studiat în detaliu toate laturile unui acest gen de lucrări; prin ea literatura silvică se îmbogățește cu numeroase date și cunoștințe privitoare la unul din cele mai frumoase domenii din România Mare.

Proces-Verbal

Astăzi 25 Ianuarie 1924.

Subsemnații Liviu Marțian, Inginer Consilier silvic, Petre Antonescu, Inginer Consilier silvic și Profesor, C. P. Georgescu, Ing. Inspector gl. silvic și Marin Drăcea, Inginer Inspector silvic și Profesor, convocați fiind de Consiliul de administrație al Soc. „Progresul silvic” pentru a ne pronunța asupra lucrării „Monografia domeniului Gurghiu” cu motto, „câinii latră, Caravana trece” prezentată pentru premiul de 8500 lei, instituit sub auspiciile Societății Progresul silvic, pentru cea mai bună Monografie a unui Ocol silvic“.

Luând în considerare Referatul delegatului Comitetului pentru premiarea lucrării, cercetând apoi lucrarea prezentată, găsim că aceasta represintă fructul unei munci asidue, că este bine întocmită și ca atare suntem de părere a se acorda autorului ei premiul de 8500 lei instituit de Societate.

Avizul

Consiliului de adție. al Soc. „Progresul silvic” din ziua de 31 Ianuarie 1924

Consiliul felicită pe autor pentru lucrarea întocmită și îi decerne premiul de 8500 lei instituit, exprimându-și în acelaș timp dorința ca lucrarea să fie imprimată pentru a servi de model și pentru alte lucrări similare.

Membri prezenți:

M. Tănăsescu, P. Antonescu, C. P. Georgescu, N. Elefterescu, I. Comanici, V. Stinghe, D. Dracea, M. P. Florescu.

MEMORIU DESCRIPTIV

al

„Firului Ciurileanu“ pentru măsurătoarea lungimilor

Marea reformă a împrumutării sătenilor pusă la ordinea zilei imediat după război, cerea o mare urgență în realizarea ei pentru a nu apărea prin târăgă.irea și încetineala operațiunilor ce o înfăptuiau numai ca o promisiune făcută foștilor lupători.

Pe lângă greutățile de ordin legislativ, desigur că și tehnica operațiunilor de măsurătoare și împărțire a pământurilor joacă un rol important în realizarea împrumutării, dat fiind numărul restrâns de specialiști ce trebuiesc să lucreze în acelaș timp, răspândiți pe tot întinsul țării.

În dorul de a contribui la accelerarea operațiunilor tehnice, apreciind importanța măsurătorilor de lungimi, cu ajutorul căroră se vor obține loturile împrumutării, m'am ocupat cu deosebită atenție de aceste măsurători imediat după război și astfel am ajuns să dau la iveală Firul ce voi descrie mai jos.

Având la bază deci numai scopul de a accelera iuțea măsurătorilor, acest fir, realizat din sârmă de oțel de grosime redusă ($1/2$ mm.-1 mm.) aduce însă prin natura sa și o precizie neobținută încă în nici o țară în măsurătorile curente ale lungimilor.

În adevăr prin ușurința lui permițând a fi utilizat chiar cu lungimea de 100 m. se accelerează iuțea de lucru chiar la mai mult de 2 ori față de panglica de 50 m. și acesta a fost scopul pentru care a fost construit.

Precizia însă se mărește și ea până la aproape de 8 ori aceea a panglicei perfecționate *) (chier până la 1 cm. la 1 km. p. și din aceeaș cauză la prima vedere se crede că firul este destinat unui lux de precizie de care nu e nevoie.

Pentru a înlătura dela început această credință am accentuat asupra acestui punct referitor la precizie. Complectez că și această precizie se traduce și ea cu un procent însemnat tot în favoarea principalului scop, al iuțelei, pentru că se știe dela te-

*) Panglica perfecționată Ciurileanu, întrebuințată curent cu o mică modificare la lucrările cadastrului nostru.

**) Exemplarele construite din sârmă mai groasă de 0.6—1,5 mm. nu pot fi întrebuințate decât la suprafața pământului maxim 0,4 mm. deasupra și nu sunt practice la mănuit ca cele de 0,5 și 0,6 m m.

oria erorilor cât reduce din repetirile măsurilor un mijloc mai precis de măsurătoare. Firul întrecând cu mult precizia panglicii va permite măsurătorile bazelor de cel mult 2 ori și va înlesni la orice pas măsurători de noi baze de control, așa că triangulațiile se pot simplifica iar teama de acumulare a erorilor se înlătură astfel mai bine decât prin compensările dificile ale rețelelor mari de triangulație. Drumurile se închid cu erori așa de mici că fac uneori iluzorii compensările atât de nedrepte și de întârziatoare în acelaș timp, ce sunt necesare la lucrările cu panglica. De aci rezultă iarăși o altă economie de timp atât pe teren cât și acasă la calcule și precizia departe de a fi fost un lux obținută fără eforturi, ci numai prin natura măsurătorii, mai adăogă la iușeala generală de lucru menționată.

Aceasta poate ajunge chiar de 3 ori mai mare ca până acum. Experiențele numeroase, de peste 4 ani, făcute la lucrările de împroprietărire, unde firul a măsurat deja peste 300.000 hectare, au confirmat din ce în ce mai mult calitățile expuse mai sus.

Descrierea firului

În întrebuițarea lui firul se poate folosi în două feluri :

La măsurători curente, pe terenuri șese mai ales sau puțin înerbate unde se poate întinde la 30 - 40 cm deasupra solului întreaga sută de metri numai cu mâna liberă fără bețe, firul are următoarele piese.

1. *Firul cu bobina* în care e strâns și care se poartă permanent pentru a-l putea întrebuița de ori ce lungime mai mică de 100 m. (20 — 50 — 70 m. etc.) după cum permite terenul, înlesnind astfel și citirea fracțiilor finale, prin ceea că restul se bobinează imediat. De bobină se află atașat *dinamometru* de întindere.

2. Fisele mici de 40 cm. cari înseamnă pășiturile firului.

2. *La măsurătorile mai precise* ale bazelor, sau acelea în terenuri accidentate sau înerbate, la care măsurătoarea se face la înălțimea de 1 m. firul are următoarele piese :

1. Firul cu bobina acelaș ca mai sus ;

2. Fisele tripied de 1 m. în locul celor mici de mai sus ;

3. Suport metri sau întinzătoarele la 1 m. ale firului, corespunzătoare bețelor panglicii.

În descrierea acestor piese vom considera deci : Firul propriu zis — dinamometru, bobina, firele mici, firele tripied și suport metri.

A. Firul propriu zis

Este construit din sârma de oțel de 0,6 m. m. având lungime de 100 m. — Poartă la capătul din afară o toartă *a* de fer, care prin greutatea ei, când e lăsat slobod împiedică sârma de oțel de a face ochiuri cari i-ar înlesni ruperea.

Are gradațiile din metru în metru, începând cu reperul *o*, — fiecare metru având câte 2 bobije, una a diviziunii metrice, care e cea dinspre capătul cu toartă și alta ce permite citirea No. de metri prin depărtarea ei față de cea dintâi. În adevăr admitând că această depărtare la fiecare metru se mai mărește cu o cătime dată (4 mm). începând la primul metru împlinit la al 2-lea metru bobija a doua va fi la de două ori acest interval adică la 8 mm de cea dintâi, la al 3-lea metru la 3 ori adică $3 \times 4 = 12$ mm la al *n*-lea metru la *n* ori = $n \times 4$ mm.

Astfel fiind o scăriță gradată în intervale de câte 4 mm numerotate va permite să citim deodată în dreptul bobijeii a doua, numărul de metri, iar ruleta de 1m atașată la dinamometru ce va conține pe lângă această scăriță și diviziunile centimetrice ne va da în acelaș timp și fracțiunile metrului până la punctul considerat.

Bobijele sunt realizate din mici spirale (1.5 mm) de sârmă de alamă cositorite la intervalele arătate mai sus.

Capătul de 100m se prelungeste cu încă circa 1 m care face legătura fixă cu bobina, fiind astfel gata de bobinare la orice fracție ce ar fi să se ia din totalul de 100 m.

B. Dinamometrul

Se compune din arcul de oțel *a*, din sârmă de oțel de 3 m. m. care are fixat la un capăt toarta *b* iar la celalt placa e din lemn de paltin sau fag sau chiar din tablă.

Placa *c* are două jghiaburi *d*, e din care: *d* pe toată lungimea *f g*, permite alunecarea într'ânsul a sârmei *s* de oțel de 1,5 mm fixată de capătul arcului dinspre toarta *b* prin șurupurile *h h'*; jghiabul *e* este săpat pentru a servi de culcuș termometrului *t* așezat ca în figură.

Placa *o* are la capătul liber cleștele *k*, care cu ajutorul șurupului cu urechi, permite strângerea și fixarea firului de dinamometru în ori ce punct al firului, obișnuit însă la capătul de 100.

ÎNMORMANTAREA PROF. C. MICLESCU

Joi, 28 cor., a fost înmormântat, la cimitirul Belu, regretatul C. Miclescu, profesor de matematici și topografie la școala politehnică din București și subdirector al stenografilor dela Senat

S'au depus coroane din partea familiei, colegilor dela Senat C., Opran ad-torul „Casei Pădurilor“, școala politehnică, corpul profesoral al școalei politehnice, Casa Pădurilor, soc. „Progresul silvic“, Corpul silvic și vechii elevi studenții școalei politehnice, etc.

Au rostit cuvântări d-nii : N. G. Popovici din partea corpului profesoral al școalei politehnice ; Dem. Ciurileanu, din partea corpului inginerilor silvici ; un coleg dela Senat și un prieten din partea admiratorilor săi ; un delegat al studenților școalei politehnice.

Iar la mormânt, au vorbit d-nii N. Nedelcovici, din partea vechilor absolvenți ai școalei dela Brănești și M. P. Florescu din partea soc. „Progresul silvic“. O Dare de seamă completă, va apare în numărul viitor.

† CRISTACHE TEODORESCU

Inginer silvic stagiar

Promoția XXIII a Școalei Superioare de Silvicultură are durerea de a anunța moartea iubitului lor coleg Cristache Teodorescu, încetat din viață în urma unei grele suferințe în ziua de 25 Noembrie 1923.

Inmormântarea a avut loc în ziua de 25 Noembrie 1923 la cimitirul Ghencea din București.

Fie-i țărâna ușoară!

Informațiuni

În cursul lunilor Martie și Aprilie se vor ține sub auspiciile Soc. „Progresul Silvic“ trei conferințe de către D-nii Inginer Inspector silvic M. P. Florescu, Inginer șef silvic G. Agapie și Inginer șef silvic Ion Petre. Titlurile conferințelor precum și data și localul se va anunța ulterior.

D-l Inginer inspector silvic M. P. Florescu va ține în seara zilei de 11 Martie a. c. o conferință la școala Politehnică din Timișoara, cu următorul subiect:

a) *Problema forestieră a României întregite din punct de vedere economic, național și științific.*

b) *Rolul încadrării învățământului silvic în Politehnicum.*

* * *

Societatea „Progresul silvic” face apel din vreme și roagă călduros pe toți inginerii silvici din cuprinsul întregii țări, indiferent că sunt în serviciul Statului, cadre defașate, particulari, liberi profesioniști etc., ca în primăvara acestui an să se dea o atenție deosebită „serbării pomilor”.

În acest scop, ar fi de dorit ca din timp să se se pună în contact cu organele oficiale și organele școlare din centrele respective, pentru a se aranja de e posibil programe de plantațiuni efective pe teren a râpelor, terenurilor sărace, nisipoase, despădurite etc. complectate cu conferinți ocazionale, din care să rezulte importanța conservării pădurilor și chiar și distracții ocazionale în funcție de timp și localitate.

Societatea „Progresul silvic” ar dori ca acest apel să fie adus la îndeplinire de toți inginerii silvici din toată țara și care să ne trimită situații scurte de rezultatele obținute, pentru a se putea publica în o broșură specială.

De e posibil, și ceva vederi fotografice, care ar complecta și armoniza mult tipărirea broșurei.

* * *

În comisia pentru elaborarea legii pentru organizarea corpului tehnic general român care se lucrează într-o comisie strânsă la Ministrul Lucrărilor Publice a fost cooptat și D-l Inginer Inspector General C. P. Georgescu D-sa a fost unul din acei care au contribuit mult la elaborarea legii de organizare a corpului tehnic silvic din 1923. În-

trucât acum face parte și din consiliul de administrație central al A. G. I. R., va susține interesele corpului silvic cu demnitate și în deplină armonie alături de ceilalți colegi din acea comisie și în spiritul drepturilor câștigate prin legea noastră de organizare.

* * *

Din comisia legii pentru „Regimul apelor“ care lucrează sub președinția D-lui Ministru al Lucrărilor Publice, face parte și d-l C. Opran, Administratorul Casei Pădurilor. Avem tot dreptul a crede că și interesele pădurilor adevărata sursă de energie a regimului apelor, vor fi luate în considerație.

* * *

D-l Inginer inspector silvic M. P. Florescu, secretarul Soc. „Progresul silvic“ a fost numit membru în comisia superioară vamală, de pe lângă Direcțiunea generală a vămilor, din Ministerul de Finanțe.

Sperăm că interesele pădurilor, cu privire la reglementarea cantității de export vor fi susținute cu căldură de colegul nostru.

* * *

Pagubele directe ocazionate pădurilor din Belgia de către germani în timpul ultimului războiu au fost evaluate la 1—1.2 miliarde franci.

* * *

Aproape de Midhurst se găsesc 3 tise (*taxus baccata*) cari sunt considerate ca cele mai mari exemplare din Europa și poate și din lume, având înălțimea de 80, 89 și 92 picioare.

* * *

Prin legea din 2 Iulie 1913 pentru reîmpădurirea și conservarea pădurilor particulare din Franța, se dă facultate proprietarilor respectivi de a confia în total sau în parte gestiunea pădurilor lor administrației forestiere a pădurilor Statului.

* * *

După constatările făcute în Franța rezultă că nu este exactă afirmațiunea unora că incendiile în păduri se datorează atât neglijenței tăietorilor de lemne, vânătorilor și fumătorilor cât și aprinderilor lor spontanee.

În adevăr chiar după o lungă perioadă de secetă, dacă se îndepărtează stratul superficial de foi moarte în păduri simțim o impresiune de umiditate, care împiedică propagarea incendiilor datorite cauzelor naturale.

• • •

Pe lângă Ministerul de instrucție publică din Franța s'a instituit o comisiune spre a alcătui un proiect de lege în scopul creării în proprietatea Statului de Gally-Chèvre Loup aproape de Trianon, actualmente întrebuințată ca loc de cultură și livezi artificiale a unui *arboretum national* și a unei stațiuni de experiențe forestiere.

Din suprafața totală de 140 sau 150 ha. destinată a fi ocupată de acest *Arboretum* care va fi pus sub direcțiunea Muzeului de Istorie Naturală din Paris, 60 hectare vor fi atribuite Ministerului de Agricultură spre a se înființa pe o întindere de 30 hectare o stațiune agronomică iar restul de aceeași întindere o stațiune de cercetări forestiere și una sau mai multe pepiniere.

• • •

Prima stațiune de experiențe și cercetări forestiere din Franța, a fost înființată în anul 1882 și anume afectată școlei superioare de ape și păduri din Nancy.

• • •

Emile Meer, cunoscutul inspector silvic în retragere atașat stațiunii de experiențe dela școala națională de ape și păduri din Nancy, membru al Academiei de agricultură, a încetat din viață la 3 Iunie 1921, în vârstă fiind de 81 ani.

El a proclamat adevărul incontestabil că Arta forestieră trebuie să se rezime pe științele biologice și că fără lucrări de experimentare nu se poate avea o silvicultură.

• • •

În broșura „Comercial forestry“ publicată de Ministerul refacerii din Anglia se arată că suprafață destinată a fi împădurită în timp de 80 ani în această țară este de 1.770.000 acre sau 716,267,67 ha (un acre=0,404671 ha) ceea ce reprezintă $\frac{1}{5}$ parte din întinderea necesară pentru a răspunde tuturor trebuințelor sale lemnoase și anume 250.000 acre sau 101.168 se vor împăduri în primii 10 ani, iar restul de 615,099,67 ha în 70 ani.

Elevii școlii forestiere din Nancy primesc un salariu anual de 4000 franci, în cameră s'a propus a se majora la 5000 franci.

* * *

În România Mare există 4 grădini botanice și anume în București, Cluj, Cernăuți și Iași și corespund numărului universităților noastre. În Anglia cu coloniile sale sunt cele mai multe din lume, 56 după care urmează Germania (35). Franța cu coloniile sale (25) Italia (23) Rusia (17) Austria de dinainte de războiu (13) Statele Unite 12).

BIBLIOGRAFIE

Manuel de droit forestier à l'usage des particuliers, propriétaires de bois, par Ch. Guyot, ancien Directeur de l'École Nationale des Eaux et Forêts. Berger-Levrault, éditeurs, Nancy și Paris, Strasbourg, 1921. Prețul net 12 franci.

Cărăbușul (Biologia, aparițiunea, distracțiunea lui. Un secol de luptă organizată în cantonul Zurich. Experiențe recente). Publicațiune făcută sub auspiciile departamentului federal al internelor. Lausanne Librairie Payot et C. nie. 1920 Prețul 15 fr.

Din această lucrarea reiese că prin injecțiunea cu 40-50 gr. de sulfură de carbon pe metru pătrat se micșorează sensibil pierderile rezultate din atacurile Melelonidelor. Ceva mai mult s'a dovedit astăzi că sulfura de carbon exercită o influență considerabilă asupra vegetațiunii puieților și stimulează creșterea lor astfel că li se sporesc forța de rezistență.

MINISTERUL AGRICULTUREI ȘI AL DOMENIILOR

CASA PĂDURILOR

DIRECȚIA AMENAJERILOR

Deciziune

Noi, Ministru Secretar de Stat la departamentul Agriculturii și al Domeniilor.

Asupra raportului Domnului Administrator al Casei Pădurilor.

Având în vedere articolul 2 din Codul Silvic,

Având în vedere articolul 2 din Legea Modificărilor la codul silvic publicată în Monitorul Oficial No. 131/920,

Decidem:

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Măgura cu Capul Văi pendinte de comuna Odvoș județul Arad, proprietatea d-lui Dr. Coloman Konopi, în suprafață de 543 hectare 8900 m. p. Regim crâng compus cu 80 rezerve la hectar de esență stejar din cei mai groși. Revoluția normală de 40 ani, exploatarea în 40 ani și cu garanția de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Somlău pendinte de comuna Gheorgheni județul Ciuc, proprietatea d-nii Vakar Laszlo și Vakar Lukacs, în suprafață de 414 hectare 0607 m. p. din care se exploatează 298 hectare 3910 m. p. Regimul codrului cu tăeri rase. Revoluția normală 80 ani exploatarea în 6 ani și cu garanția de împădurire 1000 lei de fiecare hectar ;

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Diochești pendinte de comuna Drăgușani, județul Covurlui, proprietatea Cooperativei N. Cincu, în suprafață de 631 hectare 8055 m. p. Regimul crângul compus cu 30 rezerve la hectar. Revoluția normală 12 ani pentru seria I și 30 ani pentru seria II. Exploatarea în 12 ani seria I și 22 ani seria II. Garanția de împădurire 600 lei de fiecare hectar.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Hagiu pendinte de comuna Căgești, județul Putna, proprietatea D-nei Sofia General C. Orezeanu, în suprafață de 346 hectare 5400 m. p. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 14 ani, exploatarea în 14 ani și cu garanția de împădurire 200 lei de fiecare hectar ;

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Cucurul pendinte de comuna Bogdănești, județul Bacău, proprietatea D-lui M. Juilland în suprafață de 24 hectare 5500 m. p. Regimul crâng cu 60 arbori rezervă esență stejar la hectar. Revoluția normală 30 ani, exploatarea într'un an și cu garanția de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

Art. 2. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional sunt executorii.

Art. 3. și ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Data astăzi 30 Ianuarie 1924 în cabinetul nostru.

No. 5427

Ministru

(ss) General Văitoianu

D e c i z i u n e

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și al Domeniilor,

Asupra raportului Domnului Administrator al Casei Pădurilor,
Având în vedere articolul 2 din Codul silvic,

Având în vedere articolul 2 din Legea Modificărilor la
Codul silvic publicată în Monitorul Oficial No. 131/920,

D e c i d e m :

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Lunca Costești pendinte de comuna Costești, județul Tufova, proprietatea d-lui Maior I. Petrescu, în suprafață de 84 hectare 800 m. p. Regimul crâng simplu.

Revoluția normală 20 ani, exploatarea în 3 ani și cu garanția de împădurire 200 lei de fiecare hectar ;

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Menții din fașă trupul Valea Mare și Paloșu pendinte de comuna Menții din fașă, județul Mehedinți, proprietatea d-lui I. Gh. Cornea, în suprafață de 72 hectare 1306 m. p. pădure. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 4 ani și cu garanția de împădurire 400 lei de fiecare hectar ;

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Zătreni-Gănești pendinte de comuna Lăcusteni, județul Vâlcea, proprietatea d-lui D. N. Boicescu, în suprafață de 352 hectare 2608 m. p. Regimul crâng simplu.

Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 10 ani și cu garanția de împădurire 200 lei de fiecare hectar ;

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Nihoreni pendinte de comuna Tureatca, județul Dorohoi, proprietatea d-lui Gh. Stroici, în suprafață de 163 hectare 740 m. p. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 20 ani, exploatarea în 8 ani și cu garanția de împădurire 300 lei de fiecare hectar ;

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Capul Dealului pendinte de comuna Sibieni, județul Buzău, proprietatea d-lui Traian Petrăchescu, în suprafață de 53 hectare 3000 m p. Regimul crâng simplu.

Revoluția normală 15 ani, exploatarea în 5 ani și cu garanția de împădurire 800 lei de fiecare hectar ;

f) Amenajamentul pentru exploatare al pădurii Muntele Coasta pendinte de comuna Câineni, județul Vâlcea, proprietatea moșnenilor din comuna Câineni, în suprafață de 4918 hectare. Regimul codru cu tăeri rase. Revoluția normală 100 ani, exploatarea în 100 ani și cu garanția de împădurire 1500 lei de fiecare hectar;

g) Studiul sumar pentru exploatare al pădurii Brădetul pendinte de comuna Rucăr, județul Muscel, proprietatea d-lor Dumitru Popa Bucur, Nicu și Alexandru Bunescu, în suprafață de 12 hectare 1800 m. p. Regimul codru cu tăeri rase. Revoluția normală 70 ani, exploatarea în 4 ani și cu garanția de împădurire 1500 lei de fiecare hectar;

h) Regulamentul de exploatare al pădurii Dosul Sărata, pendinte de comuna Moigrad, județul Sălaj, proprietatea d-lui Laurențiu Czell, în suprafață de 192 hectare 5104 m. p. Regimul crângului cu 80 arbori la hectar. Revoluția normală 40 ani, exploatarea în 8 ani și cu garanția de împădurire 400 lei de fiecare hectar.

Art. 2. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat sunt executorii.

Art. 3 și ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu aducerea la îndeplinire a prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 3 Martie 1924 în cabinetul nostru.

No. 13980

Ministru

(ss) Al. Constantinescu

AVIZ

Se aduce la cunoștința celor interesați că la Casa Pădurilor se găsește de vânzare sămânță de molid de bună calitate cu prețul de 150 lei Kgr. la locul de producție (Miercurea Ciuc).

Doritorii vor adresa cereri din timp Administrației Casei Pădurilor Direcția Plantațiilor spre a se aviza celor în drept.

Publicație de licitație

Biserica ref. din Panic vinde prin licitație publică 10 jug. cad. de pădure estimată la 477 m³ lemne de foc aptă pentru scoarță de tăbăcit.

Licitația va avea loc la prefectura județului Sălaj în Zălau în ziua de 14 Martie 1923 la oarele 10.

Prețul dela care începe licitarea este 47.700 lei iar garanția de 4.800 lei.

Condițiunile de licitare și contract se pot vedea la Parochia ref. din Panic și Ocolul silvic din Zălau.

Panic, la 7 Februarie 1924.

Parochia ref. din Panic

„PETROȘANI“

SOCIETATE ANONIMĂ ROMÂNĂ

PENTRU

EXPLOATAREA MINELOR DE CĂRBUNI

Capital Social Lei 280.000.000

MINELE : Petroșani, Vulcan, Aninoasa și Dilja
Județul Hunedoara, Transilvania

Dirrecțiunea Generală :

BUCUREȘTI

STRADA AUREL VLAICU No. 22

Adresa telegrafică : „PETROȘANI“.

Telefon 3977

BANCA MARMOROSCH, BLANK & Co.

SOCIETATE ANONIMĂ

Capital social lei 125.000.000 deplin vărsat. = Rezerve lei 177.6000.000

SEDIUL IN BUCUREȘTI

**Adresa telegrafică : „BANKBANCA
SUCURSALE ȘI AGENTII**

IN STRĂINĂTATE :

PARIS, Place Vendôme, 20.
CONSTANTINOPOL, Galata,
Agopian Han, Agenție în Stambul
NEW-YORK, Broadway, 31-33.
VIENA, Comandită :

ALBERT BLANK & Co.
6, Josefsplatz, 6

IN ȚARA :

BUCUREȘTI: Cal. Victoriei, 42
Cal. Griviței, Piața Sft. Anton,
și Cal. Moșilor (Gura-Oborului)
Arad, Brăila, Brașov; Chi-
șinău, Cluj, Cernăuți, Con-
stanța, Ismail, Oradea-Mare
Trg.-Mureș.

Operațiuni de Bancă

Conturi-curente, Împrumuturi, Lombarde, Sconturi,
Schimburi, Scrisori de credit, Cecuri, Avansuri,
comercianților și industriașilor, Emisiuni, Safe, etc.

CREDITUL EXTERN s. a.

București — Str. C. A. Rosetti No. 37. — Telefon 14/31 și 41/16

Execută orice operațiuni de Bancă

Furnizează din depozitele sale și din fabricile ce reprezintă:

Materiale de cale ferată normală și îngustă. Materiale pentru atelierele de reparații de locomotive și vagoane. Metale de orice format și dimensiuni. — Mașini și scule pentru atelierele mecanice. — Mașini pentru industria lemnului. — Instalații complete și mașini pentru fabricarea cărămizilor. — Camioane-autobuze, pompe, Automobile „Ganz-Bussing“. — Explosibile, capse și fitil pentru industriile miniere. Auto-pluguri „Komnick“. Aparate pentru curățirea apei din cazane sistem „Neckar“. Lemne de foc, cărbuni de piatră, Coks metalurgic și de gaz. — Exportă produsele solului și subsolului.

Întreposit propriu la Gara Dealul Spierei, București

„CREDITUL MINIER”

Socetate Anonimă Română pentru Desvoltarea Industriei Minere

CAPITAL SOCIAL 175.000.000 LEI

Sediul Central: BUCUREȘTI, B-dul I. C. Brătianu, 75
Telefon 39/41 și 47/36

Sucursala: BUCUREȘTI, Str. Marconi. 3 — Telefon 13/9

Direcțiunea Tehnică a Petrolului: PLOEȘTI

Bulevardul Independenței No. 23

Intreprinde :

Studii, expertize, calcule de rentabilitate, proiecte de explo-
rări pentru dovedirea și pune-
rea în valoare a zăcămintelor
de petrol, gaze naturale, căr-
buni, minereuri, cariere și ape
minerale.

Exploatează :

Pe cont propriu și în partici-
pație obiecte miniere, terenuri
petrolifere, rafinerii de petrol
(Aurora-Băicoi) etc.

Acordă credite:

Intreprinderilor existente mi-
niere și în formație.

Cumpără și vinde:

Produse și privilegiul
miniere, redevențe și
produse petrolifere proprii etc.

Produce :

Benzină ușoară de aviație,
benzină pentru automobile și
motoare, petrol lampant, mo-
torină, păcură pentru com-
bustibil, uleiuri minerale de
prima calitate, etc.

BANCA ROMANEASCA

Societate Anonimă pe Acțiuni

CAPITAL LEI 250.000.000 — —

REZERVĂ „ 56.000 000 — —

București. Str. Smârdan No. 5

Adresa telegrafică „Româneasca”

Ori-ce operațiuni de Bancă în general:

Cumpărări și vânzări de efecte. — Avansuri pe depozite de efecte
publice și acțiuni. — Emisiuni de cecuri și scrisori de credit pentru orice
țară. Participațiuni industriale și comerciale și orice operațiuni financiare.

SUCURSALE: Arad, Brașov, Bălți, Bazagic, Cluj, Constanța,
Cernăuți, Chișinău, Galați, Ismail, Oradia-Mare, Tg.-Mureș,
Timișoara, Tulcea, Tighina, Sibiu, Sutu-Mare.

Bănci afiliate: Banca Iașilor, Iași, Banca Bacăului; Banca Cre-
ditul Prahovei, Ploești; Banca Durostorului din Silistra; Banca Petro-
dava, P.-Neamț; Banca Dunărea Românească, Brăila; Banca Româ-
nească a Banatului, Lugoj; Banca Mehedințului din T.-Severin; Banca
Română din Dorohoi; Banca Suceveană, Suceava; Banca Câmpu ungu
Moldoveneșc, C.-Lung (Bucovina); Banca Ștefan cel Mare, Fălticeni.

G. N. Bagdat, președinte; C. G. Ciciășu, adm.-delegat; Al. F.
Bădescu, membru; Al. N. Ștefănescu, membru; I. Grădișteanu,
membru; Gl. Sc. Panaitescu, membru; H. Fulga, censor; Em. Dan,
censor; G. I. Stoicescu, vice-președinte; D. D. Bragadiru, membru;
I. I. Slănculeanu, membru; G. Corbescu, membru; St. C. Pop,
membru, D. Matak, censor; V. Ștefan, censor; G. Dimitriu, censor.

Director General: N. P. Ștefănescu; Prim-Director: Ion Săvescu;

Directori: N. Bănulescu, C. T. Teodorescu, Ion C. Pilidi, Gr. Du-
mitrescu, Ing. C. Gheorghian.

UZINELE DE FIER SI DOMENIILE

DIN

Telefon
9/39

REȘIȚA

SOC. AN.

Direcțiunea Generală
BUCUREȘTI, STRADA POVERNEI, 2

FABRICATE:

Fer brut
Fontă de fer și oțel
Table, șine și traverse
Fer în bare și fasonat
Tablă
Piese de ter forjat
Material de cale ferată

Armament și munițiuni
Buloane și nituri
Pluguri și mașini agricole
Unelte de săpat
Amoniac sulfuric
Lemne de foc și construcție
Mangal, var alb

Mine, Frânci și Domenii la :

Reșița, Anina, Cravița, Bocsă, Nadrag, etc.

Pentru comenzi a se adresa la :

Direcțiunea comercială, TIMIȘOARA, Str. Lonovici 3
Reprezentanța Creditului Tehnic, București, Str. Marconi, 3

S. C. R.

„Clădirea Românească“

SOCIETATE ANONIMĂ

CAPITAL 60.000 000 LEI

Construește și Transformă,

Cumpără și vinde tot felul de imobile

Inființează și exploatează fabrici de materiale
de construcție, cariere, balastiere, etc., etc.

Finanțează sau participă la întreprinderi de acest gen

Primește oferte și studiază orice propuneri relativ la
executarea construcțiilor, proceduri sau materiale
noi, produse perfecționate sau economice, etc.

— Sediul București, Bulev. Domniței, 39 —

REVISTA PADURILOR

UNIFICATĂ CU

ECONOMIA FORESTIERA

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

Apare sub conducerea comitetului de redacție compus din d-nii:

Dr. M. D. Drăcea, M. P. Florescu, I. Guguianu, N. Iacobescu, Dr. Z. Prsemityk, D. Robănescu, V. N. Stinghe, I. Timoc și G. Turneanu

Sub președinția d-lui **PETRE ANTONESCU**

Redacția și Administrația Revistei la Casa Pădurilor

(în Ministerul de Domenii)

ABONAMENTUL 150 LEI PE AN

Recunoașterea bine venită a unui adevăr . . .	Petre Antonescu
Pădurile comunale și agricultura	G. Ionescu-Sisești
Formațiuni aluvionare	P. Ioan
Spre dezastrul forestier	Horia Manole
În chestiunea împăduririi Basarabiei	G. Moșandrei
Clima României	Davidescu Nicolae
Referitor la o părere	Ing. Horia Manole
Nomenclatura Română a arborilor și arbuștilor reșinoși cu cronologia numerilor	Mihail Iltu
Prețul muncilor pe Valea Uzului	Ing. Horia Manole
Recenzii	* * *
Pădurea Fontainebleau	P. A.
Experiențe făcute în pădurile din Belgia	P. A.
Încadrarea Inginerilor silvici	* * *
Prinos memoriei prof. C. Miculescu	Cesar Cristea
Exportul lemnăriei în Ianuarie 1924	M. P. Florescu
Critica art. 29, 97 și 98	I. Andreianu
Necrolog: Nicolae Pall, Albert Benedek	* * *
Informațiuni	* * *

BUCUREȘTI

TIPOGRAFIA „NAȚIONALĂ”, JEAN IONESCU & Co.

1, STRADA BURSEI, 1

1924

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE
AL
SOCIETĂȚEI „PROGRESUL SILVIC”
PE PERIODUL 1921—1925

Recunoscută persoană morală prin Decretul Regal No. 1630 dela 28
Aprilie 1904, cu sediul în palatul Ministerului de Domenii

Consilieri :

Ion Aleman	Ion Moldovanu
M. Boldur	Const. Opran
Al. Constantinescu	Const. Sava-Goiu
Aureliu Eliescu	Vintilă Stinghe
Mihail P. Florescu	M. Tănăsescu
Liviu Marțian	

Cenzori :

Ovidiu Crattero, C. P. Georgescu și Xenofon Sculy.

Cenzori Supleanți :

I. Comanici, Dr. Marin Drăcea și G. Turneanu.

Broul Societății „PROGRESUL SILVIC”

Președinte : Al. Constantinescu

Vice-Președinți : Aureliu Eliescu *Secretar :* M. P. Florescu
Liviu Marțian *Casier :* N. Elefterescu

Ajutor de Secretar și Casier Emil Niculescu

REVISTA PADURILOR

UNIFICATĂ CU

ECONOMIA FORESTIERA

RECUNOAȘTEREA BINE VENITA A UNUI ADEVAR

D-l G. Ionescu Sisești, distinsul profesor de agricultură generală la școala superioară de agricultură de la Herăstrău, care ca de legat al Ministerului domeniilor a participat la congresul internațional de agricultură din anul trecut ținut în Paris în luna Maiu, a publicat în No. 3273 din 20 Martie a. c. al ziarului Argus un interesant și documentat articol arătând tristele consecințe ale creării de păduri comunale, ideile pe care o cultivă cu atâta brio demagogii noștri politicieni de origină recentă.

Ce le pasă acestor domni de ziua de mâine și anume : că prin distrugerea pădurilor agricultura este amenințată în desvoltarea sa progresivă ;

Că regimul apelor va fi cu desăvârșire compromis ; că utilizarea căderilor de ape pentru producerea de energii electrice va deveni imposibilă ;

Că în multe părți pământurile improductive, ponoarele, rîpele, torenții, acoper întinderi considerabile, cari se măresc pe zi ce rece ;

Ei n'au decât un singur scop, o singură preocupare : de a intra în favoarea maselor electorale, de a fi considerați ca singurii luptători aprigi pentru ca toate dorințele mulțimei, chiar când acestea nu cadrează cu interesul general și nici cu ale sale proprii, să fie neapărat satisfăcute, orice s'ar întâmpla în urmă.

Prin art. 132 din noua Constituțiune s'a înscris obligațiunea de a se destina din pădurile Statului în primul rând ; din cele ale instituțiunelor publice, dacă cele d'întâi nu vor fi de ajuns

și în fine, dacă nici acestea nu vor fi îndestulătoare, din proprietățile particulare, expropriându-se acestea până la cifra de 100 hectare considerate ca intangibile,—suprafețele necesare pentru satisfacerea trebuințelor normale de lemne de lucru și de foc ale populației rurale din comunele aflătoare pe o rază de 20 km de părtare de aceste păduri.

Iar prin proiectul de lege pentru aplicarea acestui articol, depus în zilele acestea de d. Ministru al Agriculturii pe biroul Corpurilor legiuitoare, se prevede că administrația acestor suprafețe păduroase se va face tot de către inginerii silvici ai Statului, pe bază de amenajamente în regulă în conformitate cu art. 3 din codicele silvic.

Cine ne garantează însă că mai târziu, venind la cârma afacerilor publice un alt guvern, ministrul de resort din considerațiuni frivole, sau dintr'un spirit de popularitate ieftină, nu va găsi de cuviință de a prezenta un alt proiect de lege, prin care să se dea în mâna primarilor satelor respective administrația pădurilor în chestiune, sau să dispună ca să se dea fiecărui locuitor rural câte un lot de pădure? Inceputul fiind făcut, cine va putea ține piept poftelor nesățioase ale celor mulți, dar inconștienți de răul ce va decurge?

În cazul când această din urmă eventualitate v'a deveni o realitate, se va putea zice atunci în adevăr adio ori căror exploatarea rațională, căci acestea nu se pot face decât în masive alcătuind complexe mari forestiere; atunci toate pădurile vor fi transformate în niște bunuri fără valoare economică: în imense tufărișuri bune cel mult pentru nuiile și pari de gard, dar cu desăvârșire lipsite de lemne de dimensiuni mari proprii pentru lucru și construcțiuni, precum și în izlazuri permanente pentru oi și capre, sfârșind într'o lamentabilă situațiune după cum s'a întâmplat cu delimitările dela 1864 din regiunea dealurilor și a munților, unde asemenea izlazuri prezintă astăzi cel mai dezolant aspect datorit lăcomiei, nepriceperii și celei mai destrăbălate incurii omenești.

Camaradul nostru d. G. Agapie, inginer șef silvic, în două numere consecutive ale acestei reviste a publicat un studiu remarcabil asupra greșelii făcute prin imperativul din art. 132 din Constituțiune, și tot d-nia sa a dovedit că pe lângă împădurirea locurilor sterile din diferitele regiuni ale țării, în scopul procurării pe viitor a materialului lemnos necesar sătenilor din vechiul

Regat și Basarabia, precum și pentru consolidarea coastelor surpătoare, ar fi trebuit să se rezerve din terenurile expropriate și cedate lor spre folosință câte o suprafață oare care, creindu-se astfel mici centre păduroase, cari ar fi avut, de sigur, o influență binefăcătoare și asupra regimului climateric local.

Ne pare bine că d. Inginer agronom Ionescu Sisești, director general în Ministerul Agriculturii, în analiza ce face chestiunii pe care o tratează cu atâta competență și convingere, recunoaște importanța primordială a pădurilor și influența lor asupra agriculturii, de la a cărei prosperitate afirmă, orice s'ar zice, viitorul acestei țări. Așa fiind, în numele corpului tehnic silvic îi mulțumesc, că în aceste timpuri critice prin care trece silvicultura națională, ne dă o mână de ajutor pledând, cu un deosebit talent, în favoarea cauzei pădurilor, cari au avut să sufere atât de mult în substanța lor din cauza ultimelor evenimente ale războiului și pentru care aiurea se fac sacrificii mari pentru restaurarea lor primitivă, pe când la noi sunt asvârlite în gura marelui Moloch, care este ignoranța crasă despre însemnatele probleme economice dela ordinea zilei, ce domnește în mai toate clasele noastre sociale.

Ne am permis a reproduce mai jos articolul prin care d-l Sisești zugrăvește în mod așa de plastic o stare reală de lucruri, strigător de dureroasă, de altfel, pentru toți aceia cari judecă și își dau seama de nefastele urmări ce neîndoelnic vor rezulta din faptul nimicirii patrimoniului nostru forestier, care, dacă nu vom lua măsuri eficace prezervative, în curând va deveni un fapt îndeplinit.

Petre Antonescu

PADURILE COMUNALE ȘI AGRICULTURA

Proiectul de înființare a pădurilor comunale. — Administrarea islazurilor.
 Despădurirea distruge solul. — Influența pădurilor asupra celorlalți factori ai producției. — Ce-ar trebui să conție noua lege.

Constituția prevede înființarea de păduri comunale. Intr'o rază de 20 km. se vor afecta acestui scop și potrivit necesităților, pădurile Statului; dacă acestea nu sunt suficiente se vor expropria pădurile persoanelor morale și juridice și dacă nici în

felul acesta nu se pot îndeștula nevoile, se vor expropria pădurile particulare. Pentru aplicarea acestei dispoziții constituționale se va prezenta în curând Parlamentului un proiect de lege.

Este adevărat că în vechiul drept agrar românesc, folosința la pădure era tot așa de bine stabilită ca și folosința la pământ. Este iarăși adevărat că necesitatea de a avea lemn de lucru și de construcție este printre cele dintâi ale vieții rurale. Infăptuindu-se pădurile comunale, se va tăia ascușișul propagandei pe această temă și se va spori liniștea și rânduială la țară.

Chestiunea este însă extrem de greu de soluționat: fiindcă azi populația e deasă, necesitățile sunt multiple, dreptul la pădure nu se mai exercită în economia patriarhală de altă dată. O legiferare, care să restabilească vechiul drept de folosință sub forma unei proprietăți comunale și unui drept exclusiv al comunei de a dispune de pădurea ei, mi se pare o adevărată nenorocire. Și aceasta nu numai din punctul de vedere al pădurei însăși, deci al posibilității ca și generațiile viitoare să fie îndeștulate cu lemn, dar și dintr'un punct de vedere mult mai larg, al agriculturii și economiei generale.

Gospodăria comunală

La noi simțul de gospodărie local este foarte puțin dezvoltat. Bunul Statului și mai mult încă bunul comunal este al tuturor și al nimănui.

Cu nimic nu se face mai mare abuz și mai mare risipă, care distruge substanța însăși a averii, de cât cu bunurile comunale. Comunele aveau în grija lor școalele, care erau într'o stare jalnică până la înființarea comitețelor școlare. Drumurile comunale sunt ca și inexistente. Cimitirele maidane de bălării, neîngrădite, în care intră vitele satului.

S'a încercat să se dea Comunelor animale de prăsilă: taurul comunal era un animal feroce, al cărui adăpost era în lanurile tuturor, care nu avea îngrijire nici stăpân și care sfârșia prin a fi vândut, după ce făcuse vr'o victimă omenească.

Administrarea islazurilor

Dar unde se învederează mai ales incapacitatea gospodărească a comunelor este în administrarea izlazurilor.

Ca și dreptul la pământ și la pădure, sătenii aveau, din

vechime, dreptul lor la pășune, pe care l'au reclamat totdeauna și pentru care mai ales aveau loc fricțiuni cu proprietarii în epoca dinaintea de 1908.

Prin reforma dela 1908 s'au creat 170.000 de Ha de izlaz, în vechiul Regat. Suprafața va crește mult prin islazurile constituite prin aplicarea legii agrare.

Suprafața aceasta o putem considera perdută pentru economia țării, așa cum ea s'a folosit și administrat până acuma. Cu toate regulamentele și circularele Ministerului Agriculturii și Domeniilor, primăriile, sub ochiul nepăsător al administrației superioare, face o administrație deplorabilă și ruinătoare. Hotarele sunt încălcate. Vitele introduse înainte de termen, iarba înneacă în noroi din Martie. Se introduc vite mai multe, de cât trebuie și din speciile care nu trebuiesc introduse: porci de exemplu. Dacă iarba nu e înneacă în noroi, e locată și roasă de aceste vite. Unde se păstrează vegetație, ea e o vegetație de bozi, ciulinii și spinii. Ni s'a citat cazul unei comune care a cerut un nou izlaz, fiindcă cel vechi s'a umplut de bozi. De vr'o folosință ori întreținere rațională: grăpări, însămânțări, îngrășăminte, păscutul pe tarlale, distrugerea buruienilor nu e nici pomeneală. Se permite prin lege cultivarea unei părți a islazului cu plante de nutreț. La adăpostul acestei dispoziții, membrii consiliului comunal și alți săteni favorizați împart islazul și-l cultivă cu cereale. Ba sunt cazuri când s'au făcut pe islaz vii, s'au construit case, cuptoare de cărămidă etc. Excedentele islazului, când sunt, sunt întrebuințate cu totul în alte scopuri decât ameliorarea lor, cum spune legea. Organele Ministerului Agriculturii semnaleză aceste abateri organelor administrative, care însă ori sunt complet nepăsătoare, ori le tolerează.

Iată tabloul administrării prin comună a unui bun obștesc.

Despădurirea distruge solul

În administrarea islazului pagubele unei rele gospodării ating folosința anuală. Într'un moment prielnic lucrurile s'ar putea schimba.

O rea administrare a pădurilor comunale va distruge substanța însăși: pădurea, care va lipsi astfel complet generațiilor viitoare. Cel mai bun exemplu în această privință este Bulgaria, unde majoritatea pădurilor sunt transformate în stușișur și mărăr

cinişuri, iar animalelor de toate speciile, inclusiv caprele, le tund lăstarii an de an şi le împedică regenerarea.

Dar nu numai pădurea e distrusă. E distrus însuşi solul, cu toate posibilităţile lui viitoare şi aici e gravitatea extremă a problemei. În regiunea deluroasă, România a avut multe păduri moşneneşti. Multe din islazurile de la 1864 s'au constituit pe păduri de curând tăiate, ba chiar locurile de cultură erau în multe părţi „curături“ adică terenuri defrişate.

Cu înmulţirea populaţiei defrişarea în aceste regiuni s'a întins, o regenerare n'a mai impus-o, nici locuitorii scurt văzători, nici Statul. Societăţile mari, cărora regulamentul de amenajare le impune datoriile de replantare, au fost scutite de aceste datorii în schimbul unor amenzi sau confiscări de garanţii neînsemnate. Opera de replantare a Statului e cu totul redusă. Rezultatul îl vedem:

Dealurile au început să se macine. Eroziunea a mâncat întâi iarba şi stratul arabil. Apoi a început să se macine stratele profunde de nisip şi argilă. Ogaşe adânci, prăpăstii, torente în epocile de ploaie şi de topirea zăpezilor, enorme conuri de dejecţie, aceasta a fost rezultatul în 50 ani, după defrişare. Unde înainte creştea stejarul, în văile umbrite, cu fân măţasos şi izvoare, este astăzi un peisagiu *lunar*, adânc spintecat, steril şi uscat, dezolat şi trist—o urgie.

Dar dezastrul nu se mărgineşte la regiunea de deal numai, el se întinde. Pe pantele dulci de sub aceste dealuri, satele au fost potmolite de depozitele de colmatare: multe sate au trebuit să se mute. Şoselele, liniile ferate sunt înecate în viitură.

Locurile de cultură din vale sunt potmolite cu nisip şi bolovani de argilă. Pământul de cultură se îngroapă la un metru, doi ori mai mult. Râurile din văi încep să şi facă cu greu loc prin aceste bancuri de nisip şi argilă. Ele dispar vara în nisip, ori fac ochiuri de mlaştină. Văi, altă dată fertile şi frumoase, ca a Coşuştei şi Motrului în Mehedinţi, ca a Topologului în Argeş, sunt astăzi potmolite şi neroditoare.

Iată cum se distruge solul arabil în regiunea dealurilor şi a luncilor adiacente, datorită acestei lipse de gospodărie şi de prevedere în folosinţa pădurei.

Terenuri de acestea alcătuiesc sute de mii de hectare în România. Tot lanţul subcarpatic, toată Moldova şi Basarabia

Centrală, tot centrul Transilvaniei oferă acest spectacol de dezolare și de ruină a bazei însăși a agriculturii.

Influența pădurei asupra celorlalți factor ai producției.

Ceace am zugrăvit mai sus, constituie un fenomen impresionant și evident, pe care fiecare din oamenii cei mai puțin preocupați de astfel de probleme îl pot privi cu prilejul unui drum, unei excursii, unei călătorii cu trenul chiar.

Nu vorbim de celelalte urmări dezaastroase ale despăduririi, înrăutățirea regimului climateric, debitul tot mai neregulat al râurilor cari împiedică folosința lor ca izvoare de energie, pentru irigație și navigație. Nu mai vorbim de importanța tot mai mare a lemnului în economia unei țări, vom aminti numai că țările cele mai înaintate: Anglia, Franța, Germania, Austria, au mai multe păduri ca noi și le conservă cu o grijă meticuloasă și hotărâtă. Vom aminti iarăși că multe țări din bazinul mediteranean s'au ruinat și din punct de vedere agricol, odată cu brăcuirea pădurilor.

Ca plugar sunt cuprins de adâncă îngrijorare că pădurile date pe mâna comunelor se vor brăcuți și se vor creaa în viitor tot mai grele condiții pentru agricultură și deci pentru puțința de viață a țăranimei din multe regiuni ale țării. S'a făcut deja un mare sacrificiu cu transformarea unor întinse supratețe de pădure, în adesea păduri de protecție în izlazuri.

Inființarea de păduri comunale prin replantare

În loc să se afecteze pe deagata păduri crescute comunelor, era poate mai bine ca ele să fie ajutate cu împrumuturi ca sub conducerea silvicultorilor Statului să-și facă păduri. Cele câteva sute de mii de hectare în regiunea dealurilor detrișate și erodate, aparțin în majoritate comunei. Salcâmul e acolo un arbore binecuvântat: se prinde ușor, crește repede, dă un minunat lemn de foc și de lucru. Să începem fără întârziere replantarea acestor paragine pustiite.

O pădure făcută de comună este mult mai prețuită, mult mai îngrijită, mult mai bine păstrată decât una dată gata.

Chiar în regiunea de câmpie și de stepă, unde sătenii ard tizic și coceni, o inițiativă energetică, departe văzătoare ar trebui să înceapă plantarea de păduri comunale. Se înțelege că aceasta

e mai greu decât înzestrarea comunelor cu cele câteva insule de vegetație silvică, cu care mari eforturi trecute a împodobit regiunea. Căci chiar dându-se acestea, problema nu se soluționează.

Ce ar trebui să conțină noua lege ?

Credem că atrăgând luarea aminte asupra legăturii strânse dintre agricultură și pădure și asupra defectuoșității gospodăriei omunale, se vor putea salva unele lucruri în legea ce se prepară.

E necesar în primul rând ca aceste păduri comunale să fie în așa fel legiferate, ca comuna să aibă uzufructul, folosința lemnului. Acesta este necesar țăranilor. Administrarea trebuie să se facă însă după cele mai stricte dispoziții ale codului silvic de către personalul silvic al Statului, care e preparat să-și facă datoria. Să nu se dea acestora numai un rol consultant, cum e cazul cu organele ministerului Agriculturii și Domeniilor, care se ocupă de islazuri.

Al doilea : Pentru fiecare hectar de pădure comună înființată, trebuie ca Statul să replanteze un hectar de pădure distrus în regiunile de defrișare și de eroziune.

Art. 14 al legii agrare prevede exproprierea râpelor pentru a fi împădurite de Stat sau comună. În cazul când rămân proprietarului (ceea ce a fost totdeauna cazul) acesta trebuie să le împădurească. Comitetul agrar fixează sancțiunile pentru îndeplinirea acestor obligațiuni.

Iată un punct de plecare legal pentru replantările viitoare.

Statul are datoria, cu prilejul creerii pădurilor comunale, ca să dea economiei țării o compensație, constând dintr'o împădurire, care de mult așteaptă să fie realizată. Replantarea trebuie să înceapă grabnic și pe o scară largă în regiunea de deal, unde prin defrișarea pădurilor se distruge pământul însuși ca factor productiv, și se ruinează agricultura.

Și în sfârșit conducătorii comunelor trebuie lăsați să facă, îndrumați să facă și, dacă trebuie, siliți să facă gospodărie.

G. Ionescu-Sisești

FORMAȚIUNI ALUVIONARE

Chestiuni foarte simple, dar nelămurite, dau adesea naștere la discuțiuni prea largi, din motive mai mult sau mai puțin serioase. Coresponzența bogată și cercetările plictisitoare, provocate de luarea în primire de către Stat, a unei insule din albia râului Argeș, ne-a sugerat ideea de a contribui la lămurirea chestiunii formațiunilor aluvionare.

Poate alții n'or mai păți ca mine ?

Din observarea simplului fapt că toate apele depe suprafața pământului, fie ele cât de mari ori cât de mici, curg prin canale mai mult sau mai puțin adânci și pe care singure și le-au croit în scoarța globului, reese că văile sunt forme de eroziune ale apelor, iar nu de acumulare.

Cantitățile imense de materiale, pe cari apele le transportă în suspensiune, la diferite regime de torențialitate, le cară spre vărsarea lor, acolo unde panta se domolește iar forța apei devine din ce în ce mai puțin activă și se formează depuneri-*aluvioni*.

Dacă dar formațiunile aluvionare sunt fenomene ale apelor leneșe, ele pot să aibă loc nu mai la vărsare, dar și în cursul lor, unde găsesc îndeplinite aceleași condițiuni.

Printr'un canal drept și înclinat, apa curge în virtutea gravității, având cea mai mare iușeală la mijlocul curentului și imediat sub suprafață, iar cea mai mică la fund și pe margini, unde se opun mai multe rezistențe la mișcare.

Linia pe care o urmează curentul cel mai puternic al apei, ne-am obicinuit a o numi *firul apei* și se înțelege că pe canale ține mijlocul lor.

În râuri însă, cu maluri neregulate, înclinațiuni diferite, secțiuni deosebite și cu albia plină de obstacole, apa căutând să evite chiar cele mai mici neregularități ce i se pun în cale, face cotituri și este de ajuns ca numai o singură cotitură să se producă, pentru ca întreaga mișcare a râului să se modifice.

Curentul de apă mai repede dela suprafață, în virtutea iușelei câștigate, se repede spre un mal ce i se opune și isbindu-l, este respins spre celalt mal.

Dintr'această serie de efecte—firul apei isbind când un mal,

când altul — cofiturile râului se accentuiază, iar valea capătă o continuă tendință de lărgire.

Mai ales la șes, râul își croește anevoe un curs sinuos iar câte odată șerpuirile cotesc aproape în cerc, făcând ocoluri largi și complicate — *meandre* — cari lungesc de mai multe ori cursul râului, față de linia dreaptă ce-ar uni capetele lui.

Se întâmplă chiar că gâtul meandrelor se rupe din cauza mâncăturilor repetate.

Insulele ce rămân formate în mijlocul albiei se numesc *grădiști* sau *popine*, iar fenomenul poartă numele de *avulsiune*, (rupere).

Când apele se abat odată cu firul apei spre un mal, care din această pricină devine totdeauna râpos, la cel opus apa fiind liniștită, se fac depuneri *aluviuni*, începând dela margine, unde iușeala apei este și mai mult micșorată prin izbirea ei de toate obstacolele de lângă mal.

Cu timpul, valea tot lărgindu-se, râul nu mai curge printr'un canal sau uluc, care să cuprindă numai apele sale, ci printr'o albie mărită, printr'o *luncă*, în cuprinsul căreia râul capătă multă libertate de a-și alege drumul.

Depunerile în acest caz nu se mai fac numai la maluri, ci și în mijlocul albiei și cu atât mai multe cu cât valea este mai largă. Ele apar mai întâi izolate ca niște grinduri, praguri sau bancuri mici și cu vremea se alipesc, formând insule de suprafețe apreciable.

Revărsările succesive ale apelor, le înalță treptat și ajung până la cel mai ridicat nivel al apelor cari le-a inundat vre-odată.

Pentru că toate insulele, cași aluviunile dela maluri de altfel, în primii ani după formarea lor se acoper cu o perie deasă de însemănțis de salcie, plop și anin, durata le este asigurată, rezistența la eroziuni mărită, iar revărsările nu le mai înneacă totdeauna, deoarece starea împădurită contribuie și provoacă înălțarea fundului; contribuie prin resturile de materii organice ce depune anual și provoacă oprirea și sedimentarea bogată a materiilor în suspensiune, căci curentul de apă ce le transportă își micșorează iușeala când se lovește de fiecde element lemnos al pădurii, ca de mici baraje.

La ape normale sau scăzute, firul apei se strecoară printre aceste insule, malurile lor se comportă ca și cum ar fi malurile

râului și după cum firul apei isbește un mal sau altul, se produc și la ele eroziuni sau aluviuni.

În toate cazurile, unul din brațele ce desparte insula de mal, poartă apa pe el numai în epoca inundațiilor și prin aluvionări repetate, insula se alipește complet de mal.

Fenomenul are loc cu destulă repeziciune, căci în țara noastră, dat fiind regimul torențial al tuturor râurilor, de cel puțin 2 ori pe an—primăvara și toamna—dacă nu chiar după fiecare ploaie mai mare sau mai îndelungată, apele se umflă și inundă atât întreaga albie, cât și terenurile din luncă.

Dacă toate aceste aluvionări, dătoresc formarea lor faptului că firul apei atrage după el, spre un mal, debitul celor mai multe ape și provoacă depuneri spre celalt mal, se explică astfel de ce toate ostroavele au tendința de a se alipi de unul din maluri.

Numai japca sau urma de gârlă ce se mai păstrează încă multă vreme pe lângă mal, mai poate să hotărască originea formării lor.

Dacă geologicește vorbind, faptul că aluviunea s'a format dela mal sau în interiorul albiei râului, n'are mare importanță, apoi din punct de vedere al dreptului de proprietate, are o importanță covârșitoare.

* * *

Cu cât se mărește valoarea și interesul pentru ape, ca urmare a utilizării lor din ce în ce crescânde, cu atât scade și nepăsarea de altădată a Statului, în ce privește reglementarea lor, iar dela o vreme încoace, nu este legislație în care să nu se voteze și o lege a apelor.

Irigațiile și drenajele, canalurile de plutire și navigație, forța motrice a apelor, într'un cuvânt regimul hidraulic al unei țări, constituie o avuție importantă pentru agricultură, comerț și industrie și este prin urmare un factor principal al economiei ei generale.

Legiuitorii căutând să înlesnească fixarea cursului râurilor, să amelioreze regimul lor și să asigure o dreaptă împărțire între cei interesați, prin legi și regulamente, a dezvoltat dispozițiunile rudimentare ale codului civil (art. 495-503) respectând principiul lor în întregime, așa că în cele ce urmează mai ales la codul civil ne vom referi, având caracter mai permanent.

Legea apelor, votată în Iulie 1921 și din care până acum nu s'a aplicat nimic, se abrogă prin noua lege depusă acum în parlament.

În definitiv, pentru chestiunea ce tratăm, deosebirea între una

și alta constă într'aceea că legea din 1921 atribue domeniului public „toate apele de pe teritoriul României“ în vedere că și cele ce n'au actualmente un interes obștesc, pot să-l aibă într'un viitor apropiat pe când legea nouă, declară bunuri publice numai „apele ce pot produce forța motrice, precum și cele cari pot fi folosite în interes obștesc și limitează deocamdată numărul lor la 10 (Jiul, Oltul, Lotrul, Argeșul, Dâmbovița, Ialomița, Siretul Moldova, Bistrița și Prutul) bine înțelegându-se că la acestea se vor putea adăoga și altele în viitor.

Dacă legea va trece așa, negreșit numai albiile acestor râuri, adică, terenul necesar „pentru scurgerea apei până în momentul de a se revărsa“ sunt ale statului și ca consecință „Insulele și prundurile ce se formează în albia lor revin Statului (art. 499 cc).

Ar fi trebuit, întrucât malurile fac parte din albie, ca aluviunile, adică creșterile de pământ ce se fac succesiv și pe nesimțite la malurile „fluviului și ale râurilor“ să fie tot ale Statului.

În privința lor însă, legiuitorul respectând principiul ca Statul să intervină numai acolo unde motive de ordin superior impune, a rezervat pentru el numai apa, precum și dreptul de a menține și ameliora malurile ori a stabili regulile de navigațiune și plutire, iar țărurile și formațiunile aluvionare le atribue ca și toate celelalte râuri cu albiile lor (art. 500 cc)—proprietarilor riverani (art. 495 cc).

Excepție la acestea fac aluviunile dela țărul mării (art. 496 cc.) și cele dela malurile râurilor de frontieră (dispoziții din legea nouă și cea din 1921).

În virtutea respectării aceluiaș principiu riveranist avulsivă este a vechiului proprietar (art. 501 cc) iar albia părăsită de un râu, aparține ambilor riverani (art. 502 cc).

Negreșit că proprietarii riverani, obicinuiți să beneficieze de atâtea ocazii de câștig a terenurilor de râuri (avulsivă, părăsirea albiei de ape) nu cedează ușor Statului — chiar într'un singur caz când are și el dreptul — proprietatea insulelor și foarte adesea sunt tentați să confunde formarea lor cu vreun alt fel de aluvionarea ce le este favorabilă, iar nu să considere apa văilor ca un factor activ cu egale șanse de câștig ca și de pagubă.

Pentru și mai deplină lămurire, precizăm că toate dispozițiile din codul civil anunțate până aici, se găsesc în toate legile

vechi și noi, referitoare la ape, la diverse articole și în mod diferit formulate.

Cum am arătat că toate ostroavele au tendința a se alipi de mal—și aceasta nu este chestie de lung timp—pentru a evita discuțiile în privința proprietății lor și interpretările defavorabile Statului, date de către avocații abili, obicinuiți să câștige — în virtutea tradiției—mai toate procesele Statului, este necesar ca „cei indrituiți“ a aplică legea, să pună stăpânire „la timp“ pe toate insulele din râurile publice.

Dar cine sunt cei indrituiți ?

Din legea încă în vigoare (cea din 1921) ar rezulta că Administrația de plasă ?!

Deși am ajuns în anul 1924 că :

1. *nimeni* nu mai contestă intima legătură între regimul apelor și al pădurilor.

2. *nimeni* nu se împotrivesc amestecului Inginerilor silvici în pădurile de protecție, adică acelea cari se găsesc în bazinele „de recepție ale torenților, acelea a căror existență este necesară pentru a împiedica surpăturile, mișcările de terenuri, eroziunile, dizlocarea pietrelor și a stâncilor, acelea situate pe „povârnișuri repezi, destinate a garanta siguranța circulațiunei (art. 1 al f c. s.).

Sau în „pădurile ori părțile de păduri a căror menținere „este necesară pentru protejarea malurilor râurilor contra rupe- „rilor și a mâncăturilor de ape, precum și acelea cari asigură „cursul regulat al apelor și conservarea isvoarelor“ (art. 1 al g c. s.).

3. *nimeni* nu tăgăduiește că pentru marile lucrări de reală punere în valoare a bogățiilor țării, prin cari se pretinde că se va revoluționa întreaga economie a țării, este nevoie de un serviciu numeros de specialiști și deși.

4. *Unii* chiar vor fi știind că transportul pe apă al lemnului, prevăzut în legea silvică (art. 25 28 incl.) ținea de Ministerul de Domenii încă dela 1910.

Cu toate acestea nimeni nu s'a gândit ca cu ocazia întocmirii uneia din multele legi a apelor, într'o înșiruire de peste 100 articole, într'unul macar, să se pomenească de vreun amestec al inginerilor silvici în regimul apelor și ignorând existența unui serviciu organizat și pregătit pentru lucrări de specialitate, s'a

găsit cu cale să se suprapună lui, autoritatea în asemenea materie a prefectilor și administratorilor de plasă.

Cu sau fără aceste precizii în lege, în privința insulelor de care ne ocupăm, singur serviciului silvic îi incumbă datoria de a pune stăpânire pe ele, pentru că apar simultan și imutabil, cu pădure pe ele.

Malurile râurilor fiind proprietate privată, riveranii nu sunt obligați de cât să lase pe ele o potecă de trecere (art. 495 c. c.) asupra căreia statul nu are voie să-i aducă schimbare, fără o dreaptă despăgubire.

Dându-ne doar seama că dealungul tuturor râurilor, pentru orice nevoi și lucrări necesare plutirii buștenilor, navigațiunii, corecțiunii sau ameliorării malurilor, asigurării contra inundațiilor, captări, băi, construcții, depozite de materiale și câte alte necesități viitoare pe care depe acum nici nu le putem bănuși, Statul nu are nici un petec de pământ — pentru că așa a socotit să facă exproprierea — și că singura nădejde de a avea unele puncte de stăpânire pe țărmuri este numai în aceste insule cu manifestă tendință de alipire la maluri, am putea înțelege importanța ce trebuie acordată acestei chestiuni.

Și nu sunt nici de suprafețe neglijabile aceste insule. Numai două după o scurtă porțiune din Valea Argeșului și pe care le-a luat Statul în Ocolul Comana de un an, au peste 30 ha., suprafață.

* * *

Cine ar vrea să facă ceva pentru aceste formațiuni aluvionare, se poate inspira din următoarele concluzii:

1. Statul posedă în albia unor râuri, proprietăți de întinderi însemnate, pe cari neglijându-le, riscă să le piardă.

2. În virtutea legii încă în vigoare (din Iulie 1921) îi aparțin insulele din albia tuturor râurilor, iar după proiectul nou de lege i-ar aparține deocamdată numai insulele din 10 râuri declarate publice, precum și aluviunile dela malurile apelor de frontieră.

3. Pentru că aceste formațiuni aluvionare apar deodată cu pădurea pe ele, serviciul silvic are datoria de a le lua în stăpânire.

4. Cum toate insulele au tendința de alipire imediată la maluri, este nevoie, în interesul bunei ordine, ca să se declare ale Statului, la timp.

P. Ioan

SPRE DEZASTRUL FORESTIER

Nu este pentru prima dată, când se pomenește despre acest lucru. Noi am mai spus-o și în alte împrejurări și au fost persoane cari au afirmat cele de mai sus, în diverse rânduri, fără ca măsuri eficace să fi fost luate pentru împiedicarea sinistrului ce ne așteaptă.

Ca să dovedim — în fine — că afirmațiunile noastre sunt concludente, ne vom servi de statisticile oficialității, iar cât privește pentru rest, vom face calcule aproximative, însă aproximația nu va fi așa de mare, ca să împieteze asupra încheerii ce vom face.

Exportul materialului lemnos, în 1923, se repartizează în felul următor :

Scânduri de brad	782.874 tone
Nuele și haraci	83 ”
Alte rășinoase	86.916 ”
Stejar	9.126 ”
Foioase	12.670 ”
Trunchiuri rășinoase . . .	91.827 ”
Lemn de foc	1.156.792 ”
Total	2.140.288 tone

adică s'au realizat din pădurile țării, ca material brut, cam 5.800.000 metri cubi de lemnărie, care s'a trimis peste granițe sub formele arătate, constituind astfel exportul.

Să vedem, acum, ce s'a realizat din pădurile României, pentru necesitățile interne.

Incepem cu căile ferate, atât ale statului, cât și particulare și vom vedea, că ne apropiem de 300.000 m. c., destinați traverselor și reparațiunilor de poduri.

Considerând, mai departe, că locomotivele statului ar fi zilnic în funcțiune, în număr de 1000 și că ar consuma fiecare numai 2 metri cubi, am vedea că într'un an se întrebuințează pentru ele 730.000 m. c., sumă la care va trebui să adăogăm încă 1 milion de m. c., consumați de locomotivele particulare și de tip îngust, ale diferitelor feluri de întreprinderi, ceea ce în total însumează 2.030.000 m. c.

Consumul lemnului nu s'a terminat, căci cele 4 milioane, de familii ale întregului regat, arzând pentru trebuințele casnice

numai câte 5 m. c., pe an, vedem un produs de 20 milioane metri cubi, cifră la care va trebui să adăogăm minimum 3 milioane m. c., pentru fabricile de hârtie, industriile de mobilă, sticlării, distilerii de lemn, caretării, etc., așa că acum făcând totalul general al cubajului extras anual pentru întrebuințările de mai sus, ajungem la formidabila cifră de **32.860.000 m. c.**

Aceasta însemnează, că exploatăm mai mult decât întregul cubaj anual al Franței, fără posesoare a peste 10 milioane ha., de păduri, sau aceasta mai însemnează încă, că exploatăm — anual — de 3 ori posibilitatea permisă de amenajamente, adică generația noastră consumă în fiecare an, lemnul cuvenit copiilor, care se vor naște în doi ani următori !

Or, în 1920, aveam consumate deja posibilitățile pe 10 ani, sau la începutul lui 1924, aveam scomptate posibilitățile pe 19 ani de aici înainte, ceea ce înseamnă, că peste 15 ani, respectiv în 1940 cel mult, nu se va mai putea vorbi despre o industrie forestieră, în țara românească, fiindcă 80 % din fabricile existente vor trebui să-și închidă porțile.

Să nu ni se spună, că pădurile provinciilor alipite sunt foarte întinse, și că vor putea ține piept, atacurilor ce li se dau fiindcă suprafața păduroasă a lor răspunde numai la necesitățile populației respective — conform amenajamentelor existente — iar dacă Austro-Ungaria de odinioară putea să facă negoț întins de lemnărie, nu trebuie să uităm, că la acest fapt contribuiau marile suprafețe ale Tirolului, Boemiei, Bosniei și Herțegovinei, plus Galizia, așa că dacă astăzi se exportă multă marfă din pădurile ardelenesti, lucrul trebuie pus pe seama exploatărilor mult mai active, decât ar trebui să fie.

În consecință, nu trebuie să ne bucare de loc augmentarea exportului de lemne, în comparație cu anii precedenți, ba tocmai dimpotrivă, va trebui să regretăm aceasă activitate, căci consolidarea țării nu este funcțiune de exportul lemnului, fiindcă odată vândute sunt greu de înlocuit — la origină — ceea ce nu este cazul produselor agricole, cari pot fi anual sporite, fără ca solul să se mineze și a căror valoare de comercializare reprezintă — azi — dela 20 de miliarde lei în sus.

Consolidarea finanțelor noastre mai depinde și de produsele petrolifere și miniere, cari sunt aducătoare de alte serii de miliarde, în patrie, fără ca subsolul să se epuizeze curând.

Așa fiind, se impune — din partea Statului — o temperare, în cece privește felul întreprinzătorilor de păduri; se impune instituirea unui oficiu de control al exploatărilor forestiere și o îngrădire a „puezimei“ de fabrici, instalate pe diferitele văi, această măsură fiind nu numai în interesul economic al țării, dar și în interesul industriei lemnului, pentru un viitor mai mult sau mai puțin îndepărtat.

Horia Manole

IN CHESTIUNEA IMPADURIREI BASARABIEI

Cu ocazia congresului de la Chișinău, la care am fost primit cu multă bunăvoință din partea camarazilor, deși nu eram încă membru al societății Progresul Silvic, am avut plăcerea să mă simt în mijlocul unui corp care cu adevărat lucrează și luptă pentru binele general al neamului. Frumoasă lecție pentru noi cei tineri, un sfat mai bun ca ori care altul, o pildă ce rămâne în sufletele entusiaste cari nu așteaptă decât comanda pentru a porni la muncă.

Aci, printre alte chestiuni cari mai de cari mai interesante, am avut prilejul să aud discutându-se și chestiunea împăduririi Basarabiei.

Această acțiune plină de interes pentru toată suflarea țării, ne este de drept încredințată nouă silvicultorilor și ca atare avem toată răspunderea interpretării. Dēslegarea problemei în cece privește folosința semințelor pentru replantări, am găsit-o contrară tuturor sfaturilor primite de curând în școală, căci soluțiunea dată procurării ghindei pentru plantarea Basarabiei era următoarea: „Să se strângă de către toți șefii de ocoale ghindă multă de ori unde și de orice fel?“

Găsesc că asemenea soluționare este cel puțin pripită, căci rezolvând această parte a problemei în acest fel se face o dublă greșeală:

a) uităm că misiunea noastră este de a ajuta natura în crearea pădurilor ideale și deci.

b) de a mări producția și venitul.

Ori cum se poate ajunge acest scop dacă nu prin *selecțiune*? În calitatea noastră de silvicultori aceasta este prima grijă și care ar trebui să ne fie și unica preocupare.

Să nu uităm că selecțiunea este o lege naturală și că noi suntem cei dintâi cari trebuie să respectăm iar nu să contrariem legile naturii.

Grija cea mare trebuie să ne fie observarea și ajutarea naturii prin slabele noastre mijloace. Ca să putem izbândi e necesar să ne apreciem la justa noastră valoare și să nu ne închipuim că dispunem de forțe supraomenești, să nu ni se pară deci că dintr'o sămânță proastă vom putea scoate un copac frumos.

Cheltuiala tot se face și ea este aceeași chiar dacă semințele ar fi sau nu selecționate. Graba în replantare nu este o soluțiune.

Prin împădurirea Basarabiei nu trebuie să înțelegem numai acoperirea terenurilor disponibile cu pădure de orice fel. Degeaba creem păduri cari au o creștere înceată și ai căror arbori sunt rău conformați. Să nu uităm că aceasta depinde în cea mai mare parte de ereditate.

Așa în „Revue des Eaux et Forêts“ din luna Noembrie 1923 putem vedea fotografii reprezentând o serie de indivizi (stejar) rău conformați în mijlocul unui arboret frumos. Tot în „Revue des eaux et forêts“ din luna Mai 1923 într'un mic articol se vorbește despre rasele de pini silvestru. Și nu numai atât, dar silvicultorii din Apus se ocupă cu chestiuni mult mai subtile.

Să ascultăm ce spune D-l Profesor Schribaux în comunicăția către Academia de Agricultură: (Revue des Eaux et Forêts, Mai 1923).

„Este un fapt nou, care înseamnă pentru noi o dată importantă în silvicultură, unde nu se acordă semințelor și reproducătorilor toată atențiunea pe care o merită. Pentru a nu vorbi decât de rășinoase, în diferitele țări se întrebuințează adesea semințe din comerț de o proveniență oarecare; cel mult, dacă se cere acestora să germineze destul de bine. A proceda astfel înseamnă a atribui tuturor indivizilor unei aceleiași spețe, aceeași valoare ereditară, adică a face o selecțiune deandaratele. Dacă ne adresăm semințelor de proveniență străină, ne expunem a obține plante rău adaptate condițiunilor de sol și de climat, rău adaptate în acelaș timp mediului de viață al noilor stațiuni. Dacă întrebuințăm semințe din regiune, deci de bună origine și

„adaptate mediului, aceste semințe au fost recoltate de prefe-
 „rință,—eu vorbesc de semințele din comerț,—din arborii cei mai
 „fertili, producând cele mai multe conuri.

„Acest fel de operă este un non sens fiziologic.

„Oare arborii pădurilor noastre sunt destinați a produce
 „conuri, ghindă sau jir? Este bine stabilit că merii, perii cei mai
 „fructiferi sunt cei mai puțin viguroși, cei cari se desvoltă mai
 „puțin în lemn. Nu poate să fie astfel cu arborii forestieri.

„Conchidem dar că arborii de pe care se recoltează astăzi
 „semințele esențelor rășinoase, sunt aproape totdeauna cei mai
 „răi ultimii cărora ar trebui să ne adresăm ca reproducători.

„Nu suntem decât la începutul ameliorării plantelor fores-
 „tiere. Silvicultura a rămas până acum aproape cu totul indife-
 „rentă rezultatelor atât de uimitoare obținute de o jumătate de
 „secol în horticultură, în viticultură și în marea cultură, prin
 „întrebuințarea bunelor semințe, introducerea varietăților străine,
 „aplicațiunii metodelor de selecțiune și de creștere. Silvicultorii
 „să se grăbească să câștige timpul pierdut.“

„Asupra stejarului, a cărui evoluțiune este așa de înceată
 „stiu bine că nu se poate influența cu aceeaș siguranță, cu aceeaș
 „ușurință ca asupra grâului sau a sfeclei, la care generațiunile
 „se succed repede și pe urmă circumstanțe agravante căci fecun-
 „dațiunea încrucișată pare a fi regula la semințele noastre forestiere.

„Dar pentru că problema e grea este un motiv pentru a
 „renunța să căutăm numeroasele soluții?“

Și una din soluțiuni o găsim jos dată de D-l Profesor De-
 morlaine :

„Căutarea reproductorilor de frunte, reunind robustețea și
 „repezițiunea creșterii, ar trebui să fie regula; semințele lor
 „vor fi semănate în **pepiniere locale**. Plantele de elită ale
 „pepinierelor locale vor fi reunite în **pepiniere regionale** unde
 „se va opera o selecție mai severă.“

În fața problemei de rezolvit profesorul Schribaux dă pro-
 gramul ce trebuie urmat...

Dar cei grăbiți poate o să-mi spună :

De selecție ne arde nouă acum, când atâtea zeci de mii
 de hectare așteaptă să fie replantate ?

— Da, desigur că de selecțiune mai întâi și pentru aceasta
 trebuie să luăm exemplul dela Francezi cari sunt cei mai bătrân

Situația geografică a României e foarte bună. E cuprinsă între 43° 17' și 48° 36' Lat. N. Lat. medie e 46°. Este cu 45 km. mai la sud ca a Franței și trece prin T.-Săcuilor. Latitudinea Milanului e 45° 30'; trece prin Predeal. În Franța pe câmpii temperatura scade cu 1° la 220 km. dela S. la N. Tot cu 1° scade la 180 m. înălțime.

După Latit. temperatura ar varia dela S. țării la N. cu 2° 50. După înălțime pe munți ar varia cu 12° admitând aceeași proporție ca în Franța. România fiind mai departe de Ocean, clima e puțin mai rece la aceeași latitudine.

Situația munților e și ea foarte bună în mijlocul țării de unde distribue apele în mod foarte favorabil pentru buna lor utilizare.

În starea normală clima României și regimul apelor ar fi foarte bune.

Dar omul cu distrugerea pădurilor și a poenilor poate produce seceta, poate crea deșertul, poate seca toate sursele vieții la suprafața globului pentru că distruge fertilitatea pământului cu ploi torențiale, cu grindină, cu vânturi mai uscate și mai violente și cu secete mari pe care le produce variația prea mare a temperaturii pe pământul gol, care se transformă în stepă și după stepă în deșert.

În Franța s'au distrus multe păduri și multe sate prospere s'au pustii și s'au produs torenți, stepe și deșerturi. Aceasta e și cauza că în multe regiuni scade populația; iar în Germania cu conservarea pădurilor se înmulțește.

Dar cu păduri, cu poeni și cu echilibru între pământul împădurit și cel arabil, se poate crea paradisuri, când situația geografică e bună. Și omul a creat deja și paradisuri multe în țări sterile, dar cu apă și deșerturi multe în țări foarte fertile.

Pasiunea distrugerii și ignoranța consecințelor sunt înăscute în om. Și intervenția Statului e indispensabilă ca să apere viața țării care dă vigoare și sănătate populației.

Pământul productiv e viu (cel steril e inert) și numai cu viața lui produce alimentele cu care întreține viața populației. Pădurile sunt organele vitale esențiale ale pământului, iar plantele erboase sunt organe vitale secundare, care ca și animalele au necesitate de protecția pădurilor ca să prospereze.

Acțiunile soarelui, aerului și apei sunt distrugătoare fără

păduri și e necesar să fie așa, ca să poată fărâma stâncile și să împrăștie pulberea lor cu vânturi și torenți de apă. Numai așa s'a putut forma din stânci pământul productiv, în văi și locuri adăpostite, unde s'a depus pulberea stâncilor. Pământul productiv e slab, apa și vânturile îl rod lesne și îl răpesc ca să îl arunce în mare prin râuri și fluvii; dar plantele și mai cu seamă pădurile au puterea de a-l apăra pe o distanță mare și afară din păduri pe care semințele ei se prind treptat și treptat pădurea s'a urcat până în vârful munților fără zăpezi eterne.

Pădurea dă fertilitate pământului și agricultura o consumă până se pierde dacă nu e întreținută.

Variația prea mare a temperaturii face clima rea și regimul apelor și al vânturilor răufăcător, pentru că pământul gol se răcește și se încălzește cu mult mai repede decât cel cu pădure. În Sahara temperatura variază cu 80° c. Ziua ajunge la $+71^{\circ}$ și noapte la -9° . Cu această variație mare a fărâmat stâncile și le-a prefăcut în nisip cu care vânturile a făcut cele mai mari dune până la 180 m. înălțime, în cât s'a crezut c'ar fi un fund de mare, dar s'a văzut în urmă că e cu 170 metri mai înaltă ca marea.

Pământul gol fără păduri se transformă în stepă în care frigul e mai mare iarna, mai întârziat primăvara și mai timpuriu toamna. Vara sunt călduri și secete mai mari, ploile mai torențiale și vânturile mai violente. Dar dacă pe stepă se plantează păduri clima și regimul apelor se fac mai bune. Efectul bun al pădurilor se produce îndată ce arborii au prins rădăcini și crește împreună cu ei.

Dacă 20% din câmpie are păduri care o apără de vânturi și 80% agricultura poate produce de 3 ori și de 4 ori mai mult decât dacă ar fi toată ocupată de agricultură. S'ar mări numai munca care ar fi mai neregulată și mai dificilă, dar producțiile ar scădea și până la zero în anii secetoși. În oarecare măsură arborii țin locul irigațiilor cu rădăcinile lor care sug apa subterană și prin frunze o dă aerului și apără câmpia de vânturile uscate care răpesc umezeala și căldura din pământ prin evaporarea apei.

Pădurile adună dela soare, aer și apă sursele vieții le conservă, le combină și le oferă oamenilor sub formele cele mai plăcute ca: Paradisuri cu climă bună și ape binefăcătoare; viitoare sănătate și tot felul de bogății.

Pământul gol adună furia elementelor și oferă oamenilor stepe, deserturi cu ape răufăcătoare: slăbiciuni boale și tot felul de mizerii care distrug pe om.

Adică : Omul e cumplit pedepsit pentru distrugerea pădurilor de elementele care le-a dat naștere și tot ele îl răsplătesc ideal dacă pădurile sunt bine amenajate.

Pădurile și apele sunt surse profunde de prosperitate și de frumusețe.

În multe părți ale globului deșerturile sunt cimitirile poarelor mari și civilizate dispărute după ce au distrus pădurile din țărilor lor fertile și bogate pentru că soarele a uscat pământul, vântul a răpit părțile pulverisate, iar apele torențiale l-a ros și l-a dus în Mare.

Aerul are puterea de a dizolva apa, adică de a o absorbi sub formă de vapori care sunt invizibili.

Puterea lui de a dizolva apa e zero la minus 20° și aerul e sec. La 0° e saturat cu 6 la mie apă, vara cu 33 la mie și la equator până la 60 la mie. Adică aerul cald poate conține mulți vapori de apă și când se răcește arunca ca ploi partea pe care nu o mai poate conține.

Norii și negurile sunt formați din picături de apă fine, 200 milioane cântăresc un gram și cad încet, 50 metri pe oră, dași un vânt slab îi poate ridica. Răceala îi condensează în picături de apă mai mari și plouă.

Deasupra pământului gol aerul încălzit prea tare evaporază partea inferioară a norilor care se ridică d'asupra lor unde se condensează din nou.

Adică aerul prea cald împiedică norii să cadă în ploi și îi silește să se ridice prea sus; dar când sunt groși și ajung cu partea superioară între 3 și 4 km. înălțime unde se produc fenomenele cele mai violente, răceala și violența vânturilor condensează repede norii în ploi care cad torențial și de multe ori cu grindină mare. În Tunisia s'a văzut grindină mai mare de un kgr.

Pădurile descompun acidul carbonic din aer; fixează carbonul în lemn și aruncă oxigenul în aer pe care îl asanează; și îl răcorește cam cu 2°. Rădăcinile arborilor sug apa subterană și prin frunze o dă aerului și îi întreține umezeala și răcoreala, cu care înlesnesc coborârea norilor și condensarea lor în ploi

mai potolite mai dese binefăcătoare și fără grindină și când e, e mică și puțină. Ploile torențiale sunt răufăcătoare.

S'a constatat de mult că omul distrugând pădurea se distruge și pe el pentru că face regimul apelor teorențial și se mărește intensitatea vânturilor.

Les forêts precedent les peuples, les deserts les suivent. Partout où les arbres ont disparu, l'homme a été puni de son imprevoyence.

Chateaubriand

Adică: Popoarele civilizate sunt obligate sub pedeapsă de exil sau de moarte de a amenaja pădurile așa ca să nu fie nici odată slăbite sau epuizate.

Davidescu Nicolae

Ingîner

REFERITOR LA O PARERE

În numărul din Ianuarie al Revistei Pădurilor, apare — sub semnătura D-lui Ing. Insp. silvic Aurel Dumitrescu—un articol: „Exploatarea Pădurilor“, pe care îl termină astfel: „Aș provoca chiar un referendum, ca fiecare să-și spună părerile și să dea soluțiunile“... fiind vorba de menirea pe care o au profesioniștii pădurilor, mai mult ca silvicultori, decât ca negustori.

În această privință cred, că lucrurile așa ar fi să se înîntâmple, dar dacă judecăm mai departe, vom înțelege și un alt aspect al chestiunii.

Eu nu pot să despart ideea de producător de aceea de negustor, fiindcă aceste două noțiuni *nu* se găsesc într'un raport de exclusivitate.

Că suntem producători, este o axiomă (de altfel n'ar mai avea rost, nici studiul economiei politice, în școală, dacă ar fi altfel). Ca producători de materie lemnoasă trebuie să știm ce să facem cu ea, căci n'am produs această materie, spre a o lăsa să putrezească în pădure și atunci știința, care ne învață ce trebuie să facem cu un produs, formează obiectul studiilor economice și comerciale, așa că vrând-nevrând va trebui să devenim negustori (însă felul exploatabilităților, pe cari ni le descrie silvicultura și amenajamentul implică cunoștințe și aplicații de fapte comerciale).

Că trebuie să fim oameni de știință este un fapt nelăgăduit, căci buna cultură a unei păduri necesită infinite cunoștințe, cari aparțin diferitelor ramuri, atât ale științelor pure, cât și aplicate. Iar toate aceste științe sunt aplicate pădurilor, cu ce scop? Nu tot în vederea producției? Și atunci, dacă am admis, că producătorul trebuie să fie și negustor, am demonstrat —cred— aceea ce trebuia.

Nu mă opresc, însă, aici, ci urmez și fac o altă serie de raționamente: un medic, reputat fiind tobă de carte, iar pe deasupra și un admirabil practician; dacă acest medic va deschide un sanatoriu, în care va trata pe bolnavi înseamnă că va fi mai mult negustor decât om de știință? Eu cred că nu, fiindcă dacă ar fi un minunat om de știință fără să fie în același timp și puțin negustor, va da faliment cu sanatoriul său!

Ca om inteligent însă, medicul—proprietar de sanatoriu—se va ocupa cu partea științifică, iar un altul se va ocupa cu negustoria afacerii, ori viceversa, cum este de altfel cazul mai tuturor așezămintelor de acest fel. Deaceia, se impune specializarea și în ramura noastră: din aceeași mare familie, a silviculturilor, va trebui ca fiecare să se specializeze, în cea direcție în care îl atrag înclinațiunile.

În fine, ce am zice despre un inginer, care—construind o linie ferată, ar exploata-o personal? S'ar putea spune că nu este un om de știință? sau, nefiind și puțin „comercial” ar putea să i meargă exploatarea?

Un agricultor se mulțumește cu rolul său, numai până când a băgat în magazie produsele solului? Ori tocmai acum intervine capacitatea lui, prin valorificarea mărfii în cele mai bune condițiuni?

Un industriaș, care ar construi personal o fabrică, adică conform planurilor lui, va fi un om de știință din momentul când a pus temelii construcțiunii și până în fine când a scos, cele dintâi cantități de fabricație. Din această zi începând, el va trebui să fie un bun om de afaceri, un bun negustor, căci altfel va da faliment la sigur, cu toată știința pe care o posedă.

Personal, nu pot concepe pe silvicultor, fără să fie în același timp industriaș și negustor. Poate că alte persoane au alte vederi—și ar fi bine să le desvolte, chestiunea fiind acum deschisă—dar părerea mea o mențin, fiindcă din practica de toate zilele văd, că este precum spun.

Vom fi buni meșteșugari ai pădurilor, atâta timp cât ele vor merge bine, sub imperiul aplicațiunii științelor ce posedăm, dar nu vom însemna adevărata noastră valoare, dacă nu am fi în stare—în orice moment să industrializăm produsele pădurilor și mai în urmă să le comercializăm, căci aceasta este firea însăși a lucrurilor, pe care noi—muritori de rând—nu o putem schimba!

Ing. Horia Manole

Administrator forestier al domeniului Dărmănești,
proprietatea Principesei Elisabeta Știrbey.

NOMENCLATURA ROMANA

a arborilor și arbuștilor cu cronologia numirilor

Cine citește diferite publicații despre plantele lemnoase indigene, îl prinde mirarea de nesiguranța sau mai bine zis de lipsa uniformității ce există în numirile arborilor și arbuștilor în limba română. Acest neajuns are ca urmare, că adeseori nici nu se poate numi numai românește un arbore sau tufă pentru a avea siguranța că în cetitor nu se va naște nedumerirea asupra speciei aceleia. În urma acestora unii specialiști pentru a fi liniștiți în această privință pun în paranteze și numele științific al plantei—un procedeu foarte corect, iar alții numesc planta numai cu numele științific fără a indica și vre'un nume românesc.

După părerea mea această ultimă procedură nu e corectă, deoarece deși se scriu tratatele de regulă pentru specialiști cari după numele științific sunt în curent cu specia, totuși trebuie să presupunem atâta atragere și devotament la oricare autor și scriitor pentru cultivarea limbei materne, ca în interesul acesteia să-și exprime părerea—prin simplu fapt că numește planta și românește—ca dintre mai multe nume să-și aleagă pe acela pe care îl ține mai corect. De multe ori se scriu articole și pentru publicul cult, —nespecialiști în ale botanicei cărora numirile științifice le sunt necunoscute, iar după numirea românească ar cunoaște specia de care se tratează.

E adevărat că sunt unele specii, cari au numai un nume la întreg poporul român,—deci nu ar produce nici o confuzie dacă li s'ar indica numele numai românește. cum e fagul, car-

pinul, mesteacănul, cornul, majoritatea speciilor însă au mai multe numiri, cari din nenorocire foarte adeseori sunt formate prin adaosul unui atribut, ca: negru, văratic, de munte etc. pentru deosebirea numirilor compuse cu atributurile: alb, argintiu, iernatic, de câmp etc. Nu ar fi nimic de obiectat referitor la numirea plantelor în forma compusă, dacă împrejurarea aceasta ar contribui la stabilirea definitivă și unică a numelui. Tocmai împrejurarea aceasta adică stabilirea numelui prin un atribut, dă posibilitate și modalitate mai totdeauna ca atributul să fie schimbat după cum crede scriitorul mai potrivit² d. ex. aninul negru e botezat azi și anin de luncă, — de apă, — de șes, — lipicios.

Compunerea numirilor se face și în forma următoare d. ex. Barba popii, Barba țapului, Cornu dracului, Floarea Smeului, Muma pădurei, Goliciunea fetei pădurei — cari toate se referă după Dr. Grecescu numai la Spirea aruncus, care deși plantă herbacee — am amintit-o ca curiosum de numire. Au și plantele lemnoase numiri sinonime d. ex. Rhamnus cathartica e numit Părul ciutei și Părul cerbului.

Ca deducție a acestei împrejurări se impune, ca în cazuri admisibile din punct de vedere al limbei și al întrebunțării de până aci al numelui — să se introducă după posibilitate numiri, cari cuprind numai un cuvânt.

Scopul acestei publicații fiind numai de a contribui la stabilirea nomenclaturei plantelor lemnoase în limba română, — specia se privește determinată prin numirea științifică și prin urmare nu mă extind la nici o descriere a plantei.

Stabilirea nomenclaturei botanice a avut-o în vedere și botanistul de bun renume Zaharie Panțu, care în opul: „Plantele cunoscute de poporul român“ cred că a prelucrat întreg materialul numirilor aflat la antecesorii săi aducând mari servicii pe acest teren. Cu toate acestea în cele următoare din diferite motive nici decât nu voiu copia în extras pe Panțu, ci voiu utiliza opul d-sale cum o fac aceasta cu toate izvoarele mie cunoscute în această materie, deoarece și în opul acesta sunt numiri — cred nu tocmai corespunzătoare. Ca să aduc numai un exemplu de o însemnătate considerabilă, amintesc că: *Quercus pedunculata* e numit de d-l Panțu (după Brândză-Grecescu) *goron*, iar *Quercus sessiliflora*: *stejar*, pe când silvicultorii ca oameni de specialitate, cari toată viața și-o petrec în atingere cu poporul —

nu au nici o nedumerire că chestia cu aceste numiri stă invers ; deși admit că aceste numiri în unele regiuni sunt întrebuințate de popor conform numelor indicate de Brândză și după el copiate de alții.

La compunerea nomenclaturei voiu ținea în vedere următoarele :

1. Voiu enumăra în rând alfabetic în cadrul celor două grupe : rășinoase și frunzoase toate plantele lemnoase cu numele lor științific adoptat de ultimul congres botanic internațional ținut la Viena în anul 1905 și Bruxelles în 1910. După numele științific scriu numele românesc pe care-l cred mai corespunzător, iar după acestea eventualele numiri mie necunoscute din literatură.

2. Unde voiu crede necesar voiu moliva alegerea numirei indicate ; iar abaterile ortografice bazate pe fonetică le voiu înșira ca simple variante de expresiune, — fiind de părere că aplicarea foneticei cum se întâmplă, grasează în perioada literaturii noastre de azi ca un morb care împiedică dezvoltarea normală a limbii noastre atât de sonoră.

3. Pe scurt voiu expune cronologia numirilor fiecărei specii.

4. La unele specii rare sau rarissime voiu indica locul de proveniență naturală, cari date sunt luate pentru Vechiul Regat după Dr. Brândză, Dr. Grecescu și Revista Pădurilor iar pentru celelalte provincii după alți autori.

Izvoarele folosite — în rând cronologic — sunt următoarele:

1. Dela anul 1348 începând : Hașdeu „Cuvinte din bătrâni“.

2. Pela începutul secolului XVIII : Anonymus Caransebesiensis.

3. Anul 1786 : „Orânduiala de păduri pentru Bucovina“ dată de Impăratul Iosif al II-lea.

4. Anul 1808 — 1810. Georgiu Șincai : „Vocabularium pertinens ad tria Regna Naturae“. Manuscris aflător în biblioteca episcop. gr. cath. din Oradea. Copiat de Dr. Al. Borza Prof. Universitar.

5. Anul 1808 — 1810. Samuel Vulcan : „Tratatul despre vindecarea morburilor poporului dela țară“. Manuscris aflător în biblioteca episcop. gr. c. Oradea. Copiat de Dr. Al. Borza Prof. Universitar.

6. Anul 1823. Dr. Czihák : „Istoria Naturală Română“ prima de acest soi u imprimată, (ca manuscris prima e a lui George Șincai din anul 1806).

7. Anul 1857. Dr. Czihák: „Colecțiunea de numiri botanice despre Flora Moldovei“.
8. Anul 1858 – 1859, Gheorghe Barițiu: Calendar.
9. „ 1863. Dr. Ritter Jacob von Czihál und Dr. I. Szabò: „Heil und Nahrungs mittel“ etc.
10. Anul 1866. Ulrich Hoffman: „Catalogul plantelor Grădinei Botanice a Școlii de Medicină din București“.
11. Anul 1871. Dr. Atanasiu Fătu: „Enumerațiunea Speciilor de plante cultivate în Grădina Botanică din Iași“.
12. Anul 1870 – 1873. G. Baronzi; „Tratatul despre limba partea botanică“¹⁾.
13. Anul 1874, Simion Manguica: „Despre însemnătatea botanicei“. Revista Familia.
14. Anul 1877. Nanian: „Botanica“.
15. „ 1881. Florian Porcius: „Flora Phanerogama din fostul district al Năsăudului“.
16. Anul 1881. etc. până în zilele noastre: Revista Pădurilor²⁾.
17. Anul 1882. Dr. Brandza: „Vegetațiunea Dobrogei“.
18. „ 1883. Dr. Brandza: „Prodromul Florei Române.“
19. „ 1898. Dr. Grecescu: „Conspectul Florei României“.
20. „ 1906. Z. Panțu; „Plantele cunoscute de poporul român“.
21. Anul 1907. Dr. Ambr. Chejan: „Istoria Naturală“.
22. „ 1908. Dr. Synopsis der Mitteleuropäischen.
23. „ 1911. Flora von Dr. P. Ascherson und Dr. P. Graeber „Grunau Botanica forestieră“.
24. Anul 1915. Gorovei și Lupescu „Botanica populară română“.
25. Anul 1920. N. Iacobescu: „Botanica“.
26. „ 1922. Dr. Al. Borza: Etichete pentru Herbarul mare. Ed. III.

1) Nu mi-a răușit să pot afla decât partea primă în revista: Adunarea Națională.

2) Din această revistă nu am putut afla anii 1883–1885, 1915–1918, iar din anii următori multe fascicule. Recunosc că în urma împrejurărilor nici revistele aflate nu le-am putut pătrunde; prin urmare cred că voi fi trecut cu vederea și tratate cari ar fi fost demne de luat în considerare pentru coplectarea temei.

După cum am amintit mai sus — la înșiratul arborilor și arbuștilor voiu ține cont de cele două grupe mari și adică: rășinoase și frunzoase.

I. Rășinoase.

Numirea de rășinoase vine după cum știm dela însușirea comună a acestor plante de a conține în întreaga lor structură materia cleioasă numită rășină.

Numirea această nu e cea mai veche în limba română, căci în orânduiala din 1876 aflăm o altă numire a acestei grupe de plante lemnoase indigene pe baza altei însușiri comune și care sună: „Păduri cu frunze țepoase“.

Cuvântul: țep plur. țepi¹⁾, în loc de frunză țepoasă îi aflăm și în Revista Pădurilor anul 1906 pag. 392. Am celit și cuvântul *ace* (ale primului), deci: frunze aciculare.

O a treia numire întrebuițată foarte des de autorii și scriitorii noștri este: *conifere*, luată din limba latină. Această numire nu să bazează pe o însușire comună, deoarece Tisa nu are fructul: *con*, ci: (pseudo) *boabă* (lat. *bacca*) în forma unei ci-reasă micuță la vârful deschisă,

George Șincai în „Vocabularium pertinens ad tria Regna Naturae“ numește aceste două grupe de arbori: *arbori cu frunza îngustă* și *arbori cu frunza lată*.

Poporul român exprimă această noțiune de rășinoase cu: „*Soiurile de brad*“.

Această grupă cuprinde următoarele plante lemnoase indigene.

*Abies alba*²⁾. Mill. (*Abies pectinata* D. C.). *Brad* plur *brazi*; diminutive: *brăduiu*, *brăduleț*, *brădișor*; augmentativ: *brădoiu*, *brădan* și *brădac*; adjectiv: *brădos*, *brădoasă* despre arbori și persoane pentru a le evidenția frumusețea și înălțimea trunchiului sau a corpului. Masiv curat: *brădeț* (la aromâni: *brădic*), masiv cu majoritate de brad: *brădiș*³⁾.

1) La aromâni: *șită* — plur. *șiți*.

2) Etimologia numelui: *Abies* e după unii dela grecesul ἄβλος = tar o robust; după alții dela ἄβελ = totdeauna și βίετν = a viețui.

3) Sufixul — „*et*“ e din latinescul „*etum*“ d. ex. *Quercetum*, cu însemnătate identică; pe când „*-iș*“ e slavon, care corespunde latinescului „*-etum*“. Poporul român a adoptat pe lângă cel latinesc și pe cel slavon — dându-i altă nuanță de înțeles. Sufixul „*-iște*“ d. ex. *goroniște*, *pruniște* care încă denotă colectivitate — nu e aplicat la rășinoase, decât foarte rar, d. ex. *brădiște*.

Nume puțin cunoscute: *Porob* în jud. Hunedoara și *Hașcă* în jud. Neamț Broșteni; numiri necunoscute: *Brădaică* în jud. Cojocna, Someșul cald; *Brad nemeș* în jud. Sibiu, Orlat.

Cronologia numirilor.

Numirea „*Brad*“ e de origine iliro-tracă ceiace dovedește și împrejurarea că există acest termen nu numai la Aromâni în formă de *brad* cu articolul: *bradlu* (pe când molidul e: *arob*) ci să află și în limba albaneză, scris: *breth, bredzi*.

a) La 1348 după opul lui Hașdeu obvine cuvântul: *brădel* (un diminutiv mult mai sonor decât diminutivele de azi) ca una din primele urme ale limbei române. Să mai află acest cuvânt tot în acest op și din anii 1549, 1556.

b) La începutul secolului XVIII la Anonymus Caransebe-siensis aflăm cuvintele: *Brad, Pinus, Abies*.

c) La anul 1786 în Orânduiala amintită să află: „*Bradul...* (frunzele țepoase) face vârful ca o coroană, încât dedeaparte poate cineva să deosebească din alte lemne de munte...”

Cred că din citația aceasta scurtă iese destul de clar că numirea *Brad* (fără nici un atribut) să referea și în timpurile străbune la specia *Abies alba* Mill.

d) La 1863 Dr. Czihák verosimil din neorientarea în numirile rășinoaselor numește *Abies alba*: *Weistanne, Molitu*.

e) La 1866 Ulrich Hoffman înșiră între altele: *Abies pectinata* D. C. *Bradul albu*.

f) La 1874 Simion Mangiuca înșiră: „*sâlhă vezi brad alb*“.

g) La 1881 Porcius scrie: „*Pinus Picea* L. (*Abies pectinata* D. C.) *Pin alb* (*Brad*)“.

h) Dr. Brândză îl numește *Brad alb*; Dr. Grecescu nu dă un nume precis ci înșiră toate numirile între cari cel dintâiu: *Brad*; iar Panțu nu are ca numire principală *Brad* pentru nici o specie, pe aceasta numind-o ca și Hoffman — Brândză.

i) În Revista Pădurilor aflăm în volumul din anul 1881 pag. 51 înșirate; *Brad, Pin sylvestru, Pin roșiu, Pin maritim* (?!), Melez ca rășinoase pentru plutărit. De aci înainte această specie e numită *Brad*, mai rar: *Brad alb*, de totul rar: *Brad pectinat* (anul 1906 pag. 362) și *sâlhă* sau *hașcă* (anul 1912 pag. 13).

j) Dacă cercetăm diferite numiri — ajungem la concluziunile următoare.

Referitor la numirea: *Brădaică* cred că își are origina eti-

mologică ca și alte exemple de această specie (d. ex. fâsaică); ceiace ar însemna prețioase. Acest nume și formă nu e a se confunda cu formațiunea: *brădoaică* = *brădoaie* care e numele unei putinici pentru murături sau alte vase din lemn rășinos, dar nici forma prin terminațiunea care arată genul feminin, ca: *rusoaică*, *lupoaică*.

Acest nume uneori e general și în noțiunea rășinoaselor o adeverește cuvintele: *brădet* (= pădure de rășinoase), sau *brădărie* (= lemnărie de rășinoase), sau *lemnărie brăded* în Revista Pădurilor anul 1881 pag. 24, 25. Cât privește numirea *Porob* — cred a fi de aceeași origină cu aromânul: *arob*, plur. *aroghi* deși acesta însemnează molid, din limba slavă ¹⁾.

Numirea: *Brad nemeș* ușor o explică cel ce cunoaște împrejurările locale. Comuna Oplat, unde să întrebuințeze această numire, a fost un centru de grăniceri, la care instituțiune militară se învăța foarte mult limba germană, — așa că dintre țărani români bătrâni — sunt cari vorbesc perfect limba germană de toate zilele. Bradul în limba germană să numește: *Edeltanne*, ceiace tradus în limba română vulgară locală e curat: „*brad nemeș*“ deoarece numirea de molid în această regiune e necunoscută.

Numirea: „*hașcă*“ e de origine necunoscută ²⁾; în Dicționarul Academiei și Seinean: din limba polonă cu însemnătatea: *brad mare*, uscat, rupt.

Numirea: „*sâlhă*“ o aflăm prima dată în Lexiconul de Buda din 1823: „*Sâlhă* = pin“, e de origină necunoscută și să află la Dr. Brândză și alți botaniști posteriori lui tot numai ca provincialism. Seinean zice că în Bucovina e: *Brad alb*.

De fapt acest cuvânt îl aflăm cu diferite înțelesuri. Mojii din Transilvania sub „*sâlhă*“ înțeleg un molid frumos adică fără crengi. Aceasta o adeverește și comunicatul d-lui Prof. Univ. de botanică Dr. Borza în Convorbiri Științifice anul II în articolul: *Ghețarul dela Scărișoara*, aliniatul prim: „*Câmpeni, orășel... înconjurat de două păduri de sâlhe (molid), fânețe bo-*

1). In limba slavă veche: „*bor*“ însemnează: pin bulgărește: *borica* pronunțat: *borița*,

„*Aroabă*“ la aromâni e numit fructul iuniperului.

2). In comuna Roșia jud. Arad „*hașcă*“ e numită *veverița*; iar după Lexiconul de Buda din 1823 așa să numește tigaia puștei.

gate“... mai la vale tot în acest articol: „Pădurile mixte cedează tot mai mult teren *sâhlor de molid*”. În Maramureş (Vişeu) astfel de arbore e: *sâhlă*.

În Valea Someşului jud. Bistriţa sub „sâlhă“ să înţelege o pădure de molid bătrână, pe coaste de deal prăpăstioasă, pietroasă, — deci compusă din alţi molizi de cum îi înţelege Moşul şi Maramureşanul.

Am auzit acest cuvânt şi în înţelesul: deşime şi molizi tineri prin care abia te poţi strecura (cum e şi la Şeinean).

Prin urmare „sâlha“ să referă în Transilvania la Picea excelsa, sau cel puţin se poate afirma că nu însemnează specia *Abies alba*.

Chiar dacă ştiinţa filologică ar lega prin o punte „sylva“ străbunilor noştri cu „sâlha“ de azi—totuşi e exclus a înţelege specia *Abies alba*, care în rare cazuri formează masive pure şi extinse.

După cele înşirate cred că numele de *Brad* fără nici un atribut este din punct de vedere al limbei şi al uzului cel mai potrivit nume pentru specia *Abies alba* Mill., căci dacă i s'ar adaoga atributul „alb“ — din această împrejurare să deduce ca să mai fie şi altă specie numită *Brad*, cu sau fără vre-un atribut.

*Juniperus*¹⁾ *communis* L. *Iuniper* pl. *iuniperi*; diminutivul: *iuniperel* şi *iuniperas* (iuniperuţ nu am auzit;) masiv pur: *iuniperet*; masiv dominant: *iuniperiş*.

Nume necunoscut în literatură: *finior* (Jud. Arad), *turtel* (Jud. Hunedoara).

Cronologia numirilor.

La anul 1806—1810 în manuscrisele lui George Şincai şi Samuil Vulcan e numit: *şneapen*.

La anul 1823 în vocabularul Bob: *Iuniper* sau *şneapen*.

„ „ 1857 în Calendarul Bariţu: *Iuniper*.

„ „ 1863 Dr. Czihak şi Dr. Szabo îl numesc: *Iniper*.

„ „ 1866 Hoffman îi zice: *Inuper comunu*.

„ „ 1871 Dr. Fetu îl scrie: *Iniperul comun*.

„ „ 1874 S. Mangiuca îl numeşte: *Jirepeni, cetin*.

„ „ 1881 în Porcius: *Iuniperu* (*Junépenu, Snepen, Cetena, Archisiu*).

1) Dela celtic: *jenepus*, care însemnează: dur înţăpător; sau dela: *juvenes* parere—a produce tineret, fiindcă boabele prime nu sunt coapte când sunt altele desvoltate.

- La anul 1863 în Dr. Brândză: *Iuniper comunu*, vulgo: *Ini-
per, Inipahar, Cetena, Archisiu*.
 „ „ 1896 Dr. Grecescu îl scrie: *Jenuper, Iuniper, Jne-
pen, Celină*.
 „ „ 1906 în Panțu afară de cele înșirate: *Inibahar și
Jneapăr*.

În Revista Pădurilor afară de numirile amintite și *enuper*.¹⁾
 Examinând diferitele numiri ajungem la următoarele conclu-
 ziuni.

Atributul în numirile compuse nu e necesar, dar nici în-
 trebuințat, prin urmare nu e nevoie de un nume compus.

Archisiu e numire rusească; *celetin* e sârbească; *finior* să
 poate că e diminutivul ungurescului: *fenyő* care însemnează în
 general specie de reșinoasă; întrucât acest nume ar exista și
 în regiuni nesupuse influenței maghiare, cred că numirea *finior*
 nu e altceva decât diminutivul piscului, *pinior* numirea *brădișor*
 poate cauza confuzie cu diminutivul speciei bradului de unde
 să și derivă.

Turtel e o numire locală în analogie cu: turtea, dela: turtit.

Rămâne prin urmare numirile poporane ce să trag din latinul
Iuniperus și adică: *Iuniper, Isuper, Inipahar (Inibahar), Inuper,
Ienuper, Enuper, Juniper, Juneapen, Jireapen, Jneaper, Șneapen*.

Dintre toate acestea numirea: „*Iuniper*“ pronunțat și *Iniper*¹⁾
 e nu numai cea mai apropiată prin pronunțare de numele ori-
 ginal, dar, deducând din cele înșirate în Cronologie, cred tot
 atât de întrebunțat ca și celelalte variante fonetice. Prin urmare
 nefiind în limba poporului un nume general sau aproape general,
 cred că numele indicat e cel mai potrivit pentru generalizare.

Iuniperus nana Willd. *Iuniper pitic* cu formațiunile ca
 la: *Iuniper*. Numire încă necunoscută: *molete* pl. *moleți* (Bănat
 comuna Pecienesca).

Cronologia numirilor.

- La anul 1858 în Călindarul Barișu aflăm: *Iuniper, iuniperus
nana* L.
 „ „ 1881 în Porcius: *Iuniperus nana willd, Juniper mic.*
 „ „ 1883 „ Brândză: „ „ „ *Juniper pitic.*
 „ „ 1898 „ Grecescu: „ „ „ *Ienuper pitic.*
 „ „ 1906 „ Panțu „ „ „ *Giuneapine,
(Maced.), Hilimoacă, Inepen, Inepeni, Ineapăr.*

1) Anul 1890 pag. 178.

Abstrăgând dela numirea: Hilimoacă ca numire locală și de origine obscură și molele de origină necunoscută, numire locală, toate celelalte sunt numiri din aceeași rădăcină. Deoarece cu numele original Iuniper e numită specia cea mai mult reprezentată în țara noastră, deci pentru deosebire e necesar un atribut. Conform acesteia atributul „*pitic*“ e acela care redă înțelesul adevărat, căci se referă la starea lui dezvoltată și nu la stadiul prim al dezvoltării ca: mic.

Iuniperus Sabina L. la Grecescu: Sabină și Cetină de negi. Afară de acestea, alte numiri nu cunosc.

Iuniperus Sabinoïdes Griseb. Să găsește numai la Râmeș, Geoagiul de sus (jud. Alba inferioară) unde îi să zice brad.¹⁾

Larix decidua²⁾ Mill. (*Larix sibirica* Lebed). *zad* plur. *zazi*, diminutivul: *zăduș*, *zădișor*, masiv pur: *zădef*, masiv: *zădiș*.³⁾

Cronologia numirilor.

La anul 1786 în „Orânduială“ e numit: *Larisul sau Sorbul*.

„ „ 1840 Mihalik în opul său: „Observații asupra stărei pădurilor din Valea Bistriței“, îl numesc. *Crin*.

„ „ 1857 Dr. Czihak: *Brad roșiu*.

„ „ 1866 în Catalogul plantelor: *Larix Cedrus* Mill = *Cedru de Liban*

„ „ 1871 în Enumerația Speciilor: *Bradul Larice*.

„ „ 1881 Porcius îl numește: *Larice european*.

„ „ 1883 Dr. Brândză îi zice „*L. lui Ledebaur*, vulgo: *zad, zadă, zadră*“.

„ „ 1898 în Grecescu: *Larix sibirica* Ledeb. *zad, zadă, zadră*, *Larix europea* D. C. numai în grădini.

„ „ 1917 în Botanica de Kirișescu-Bâznoșan: *Lariță*.

În Revista Pădurilor aflăm numirile: *Larice* și *Melez*.

După cât știu cel ce s'a ocupat până azi mai pe larg cu această specie e profesorul de academie de odinioară Karol Mihalik, care a scris opul amintit. În acest op numele românesc al speciei e: *crin*, un nume foarte des aplicat unor flori herbacee și chiar tufei: *Philadaelfus coronarius*. În urma aceasta, pentru evi-

1) Comunicat de d-l Dr. Al. Borza profesor.

2) *Larix* dela celtic: *lar* = *abundent* (în *reșină*;) iar *Dioscorides* afirmă că *lar* în limba gallică însemna: *rășină*,

3) Aceste expresiuni nu le-am auzit și nu le-am citit, deoarece nici nu avem complexe din această specie.

țarea omonimiei cu numele : crin, precum și referitor la numirile : sorb, cedru de Liban, Brad roșiu, Brad larice, Larice european ; Laricele lui Lebedour și francezul melez pot fi absolvite de discuțiune.

Numirile : Larice și Lariță încă nu sunt de recomandat până ce avem numire poporană de origine românească și întrebuințată de popor.

Dela latinescul : „taeda“ care însemnează : *arbore rășinos* sau *lemn care conține multă rășină, faclă din lemn rășinos*, poporul nostru a format două numiri, doi termeni deosebiți și adică : *zad* pentru arborele Larix, ca arbore cu foarte multă rășină și *zadă* (pronunțat și *zadră*) pentru faclă din *zad* sau în genere din lemn rășinos. E posibil că în unele regiuni și *zadului* să-i zică poporul : *zadă* sau *zadră*, dar de aici nu urmează a abandona selecționarea termenilor adică aplicarea și generalizarea lor corectă, ceiace în cazul concret o aflăm și la Panțu.

Zadul să află spontan eu în Muntenia, Oltenia și Moldova pe munții Bucegi, munții Sibiului și în Bihor ; în Bucovina nu obvine căci pădurea de către Tereșeni (dacă va mai exista) a fost plantată în 1836.

Notez că determinarea speciilor aparținătoare genului Larix aflătoare în România e încă o chestie deschisă pentru botaniste.

Picea ¹⁾ *excelsa* Link. (*Abies excelsa* Poir). Molid plur *molizi*, diminutivul : *moliduș* și *molizel*, masiv unitar : *molidel*, pe care nu l'am auzit, cu diminutivul *molidaș* masiv dominant : *molidiș* și *moliviș*, *molidvis*. ²⁾ Variantele de pronunțare ale molidului sunt : *molift*, *molidv*, *molitv*, *molin*, *molif*, *molitf* și *molidar*. La aromâni, *arob*, *arobni*.

Cronologia numirilor.

b) La anul 1600 obvine după Hașdeu în opul citat pag. 274 în vocabularul unui anonim unde să zice : „*molidv (pinus larix)*.“

b) La anul 1786 în Orânduiala amintită „*molidvul*“ e descris prin următoarele cuvinte : „ . . . la lemn sa asemana cu larisul . . . țăpoasele frunze îi sunt lungi și verzi în floarea apei de mare și face pâlcuri, pâlcuri . . . ”

1. *Picea* dela : *pix* = rășină.

2. Acest cuvânt datează din anul 1497. Episc. Melchisedec. Cronica Românilui I pag. 230—231.

„Ceatinul (die Fichte) . . . la locuri foarte umedoase și bahnoase piere . . . teptoasa frunza cam galbenă și mai subțire decât a bradului și spânzură împreună cu crengile.

Din descrierea aceasta să vede că sub molidu e a să înțelege o specie de pin (verosimil *Pinus silvestris*), iar molidul de azi e numit: *ceatin*.

c) La anul 1808 Samuil Vulcan numără între speciile de arbori: „*Pinus silvestris, molid*“.

d) La 1858, 1859 între numirile plantelor înșirate în calendarul lui Gheorge Barițiu să află și: „*Brad roșiu Abies excelsa Rolhtanne*“. „*Molid, pinus silvestris L. Fichte și molidvu, molifu, molitfu*“. In limba germană Rolhtanne și Fichte e una și aceeași specie.

e) La 1863 în opul lui Czihak și Szabó să zice: „*Pinus silvestris L. Fichte. Cetină și Brad; Abies alba weistanne Molitv*“, iar de *Picea excelsa* nu pomenește, adică cred că l-a înțeles pe cel dintâiu ¹⁾.

f) La anii 1870 în Enumerația Speciilor de plante aflăm: „*Abies excelsa D. C. Chînul (Molidul) înalt, Bradul roșu.*“

g) La 1881 Porcius înșiră: *Pinus abies L. (Abies excelsa D. C. e Pin roșiu (Molid)*“.

h) La 1883 Dr. Brândză în Prodomul Florei Române îl numește: *Brad înalt*, vulgo: *Molid, Molidar, Molift, Brad roșiu Brad*.

i) In Revista Pădurilor aflăm afară de *Molid* (și din variațiile de pronunțare, mai des; *Molift*) ca nume exclusiv pentru numirea acestei specii și numirile *Brad, Brad roșiu*.

Comparând drepturile pentru viitor a acestor numiri, trebuie să fac următoarele obiecțiuni.

Deși Eliade I. în opul său: „Vocabular de vorbe străine în limba română“, imprimat la 1847 zice: „*molidu e slavon și românește e pin* „totuși deoarece eu nu am aflat acest nume nici în opul: *Synopsis der Mitteleuropäischen Flora von Dr. Ascherson und Dr. Graeber* sau în vocabularul de Fiktin și nici în opurile cari tratau limba paleoslavă, de aceea cred că părerea lui Eliade e greșită și originea acestui nume e comună cu originea limbei românești din rădăcina ilirotracă.

1) Să poate convinge oricine, că Czihak era cu totul neorientat cu speciile rășinoaselor.

Derivațiunea termenului: molid, de cătră Seineanu dela vechiul slav: modru - lividus. sanguine suffusu - o privesc de curioasă.

Despre neorientarea scriitorilor vechi în ale botanicei, Simion, Manguica să exprimă în Familia anul X pag. 522 astfel: „Toate aceste lucrări botanice sunt foarte manche și defectoase, căci autorii acestor colecțiuni, tratate și opuri nu au descălecat la poporul nostru românesc spre a-l consulta despre botanica română, ci mai vertosu s'au mărginit întru a introduce pe românie numirile plantelor din limba greca, romană și germană ori simplu a primi numirile din aceste limbi. ¹⁾

Cred că conform acestei neorientări—primii scriitori români necunoscând originea cuvântului pe care o credeau că să trage din limba slavă—a întrebuițat teoretice această numire referitor la specia pinului până după mijlocul secolului trecut.

Numele: Molid a fost aplicat în sensul lui corect la specia *Picea excelsa* Link prima dată la anul 1871 de Dr. Atanasiu Fetu, dar și aici numai ca nume secundar pe lângă Chin. Tot astfel îl aflăm ca primul nume vulgar și la primul botanist român Dr. Brândză pe lângă numirea crezută bună de *Brad înalt*.

În Revista Pădurilor în care se cuprind părerile celor mai chemați în ale nomenclaturei poporane a plantelor lemnoase indigene, ca a unora cari stau în contact continuu și nemijlocit cu poporul, să află prima dată numele Molid ca numire principală și exclusivă dar cari păreri referitor la numirea speciei *Picea excelsa* diferă între numele *Molid* (cuprinzând și variantele de expresiune) și *Brad* (uneori cu epitetul *roșiu*), dar e constatat că primul nume să întrebuițează neasemănat mult mai des.

Până când numirea de *Molid* în zilele noastre să întrebuițează exclusiv la desemnarea speciei *Picea excelsa*, până atunci numirea: *Brad* să întrebuițează de multeori singur, câte odată cu atributul luat din numirea latină: *alb* la specia *Abies alba* Mill; prin urmare numirea speciei *Picea excelsa* cu cuvântul *Brad* e incorectă, căci deși admit că în unele regiuni nu cunoaște poporul numele *Molid*, totuși eliminarea acestui nume din limba română și generalizarea unui alt nume, care aplicat chiar și cu un atribut ca: *înalt, roșiu* ar aduce confuziuni, le țin în

1) Această afirmare nu totdeauna corespunde faptelor, după cum adevărat și numirile din calendarul lui Bariț, mai vechi cu două decenii.

admisibil, cu atât mai mult, deoarece nici un atribut până aici amintit nu corespunde unei însușiri particulare acestei specii.

Admițând că pe baza celor premise să recunoaște îndreptățirea întrebuițării exclusivă a numelui Molid, rămâne a mai aminti ceva despre varietățile de expresiune, că : Moliif, Molido, Molyv, Molin, Molif, Moliif și Molidar.

Sunt de părere că în ceiace privește desvoltarea naturală a culturei unei limbi, întrebuițarea excesivă a variantelor fonetice a unei și aceleiaș noțiuni sub firma (foarte rău înțeles) scrisului democratic adică a cultivării limbei poporane, e tocmai așa de vătămătoare acesteia ca și în cele sociale demagogia exagerată, care poate prăbuși și ruina ordinea și progresul social a unui popor.

Referindu-mă la variațiile de pronunțare ale numirii Molid, pentru a ajunge la convingerea că toate sunt neacceptabile, trebuie să cugetăm numai că afară de variația molif și molin (cari sunt aproape necunoscute) toate celelalte sunt mult mai greu de pronunțat, deci pe lângă că nu sunt generale la popor dar sunt și contrare idiomului limbei noastre sonore. Aceasta e cu atât mai evident dacă ne cugetăm la formațiunile lor adică la plurale, diminutive, augmentative, masive curate, masive dominante;¹⁾

Ceiace privește numirea : *Molidar*, care apare prima dată la Dr. Brândză, de unde a fost luată de autorii posteriori, deoarece nu îmi aduc aminte că voi fi citit în Revista Pădurilor, trebuie să deduc că e o numire locală. Nu e exclus că indicatorul Dr. Brândză a întrebuițat acest termen în forma și sensul analog cu : smeurar, cocăzar murar (cari forme nu trebuie confundate cu smeuriș, cocaziș etc.) în care caz, deși o expresiune nepotrivită, ar însemna : *o chită un pâlce, un stol de molid sau chiar un molid puternic.*²⁾

În urma celor zise despre numirea : Molid cred că Panțu ca primul botanist care întrebuițează după Revista Pădurilor, această numire ca exclusiv îndreptățită și precisă pentru Picea excelsa Link, a purces din toate punctele de vedere foarte corect.

1) Unii autori d. e. Grunau în manualul Cultura Pădurilor întrebuițează amestecat cele două numiri : Molid și Moliif.

2) Sufixul de origină latină „ar” în limba română notifică și ocupațiunea unei persoane, ca : lemnar, dranițar, văcar etc.

Pinus¹⁾ **cembra** L. Zimbru, plur. *zimbrî*, diminutiv: *zimbrul*, *zimbrușor*; masiv pur ar suna: *zimbrul* iar masiv, dominant: *zimbrîș*, (dar nu le-am auzit, nici cetit.)

Cronologia numirilor.

a) La anul 1786 în orînduială e numit *Chedru* sau *Livan*, și e descris astfel: ... se află în munții Carpaților (a Tatrelor) crește printre stînci ... Lemnul lui pentru mirosul ce-l are, zicu să aibă acel dar a păzi straele, mai vîrtos blanele de molii și viermării. Săpătorii de icoane și de lemn obicinuesc, când să naibă lemn de teiu, de iau și lucrează dintrînsul. ...

b) La 1823 Dr. Czihak îi zice: *Bradul cembra*.

c) „ 1871 Dr. Fetu îl numește: *Pinul (Brad) cembra*.

d) „ 1881 Porcius îl înșiră cu numele: *Pinul Zimbrului*.

e) „ 1883 Dr. Brînză îl numește: *Pin cembra*.

f) „ 1906 Panțu îl numește: *Zâmburu*.²⁾

g) În Revista Pădurilor: *Chin*³⁾ și *Pin cembra*.

Numirile amintite afară de *Pin cembra*, *Zimbru* și *Zâmburu* cred că pot rămînea fără reflexiuni. Intrucât însă numele *Zimbru* e întrebuițat de popor nu numai în părțile Bistriței, dar și de păstorii din munții Retezat (jud. Hunedoara)⁴⁾ cred a nu mai fi avisați la numele: *Pin cembra*, ci e consult a rămînea pe lângă idiomul curat românesc ce-și trage origina din limba latină.

Mai rămîne întrebarea dacă e a se scrie: *Zimbru* sau *Zâmburu*. În cauza această mă provoc la împrejurările următoare.

Porcius a scris acest nume: *Pinul zimbrului*, Așa știu că și animalul cu acest nume (*Bos urus*) încă e scris *Zimbru* și nu *Zâmburu*. Numele italian al speciei arborelui din chestie e: *zimbro* și *zembra*. Admit că poporul în multe regiuni va pronunța: *zâmburu* și nu *zimbru*; dar dacă mergem prea departe cu aplicarea fonetice, ajungem la imposibilități, ca să nu zic la absurdități, căci să iau un exemplu din multele cuvinte cum: *vinul*, *via* la cari aplicînd per analogiam, fidel fonetica ar trebui trecute în literatura din nou înființîndă bănățană: *jin* și *jie*; în cea sibiană comuna Cacova: *ghin* și *ghie*; în cea clujană: *șin* și *șie*; în cea sălișteană ar trebui inventat o literă nou pentru re-

1) Dela celticul: „pin“=munte, stîncă; deci arbore de munte, de stîncă.

2) Dr. Grecescu nu are nume românesc.

3) Anul 1907 pag. 344.

4) Comunicație de d-l Dr. Borza prof. univ. de botanică.

darea sunetului poporan, iar orașul Sibiu, ar trebui scris Sâghiu. Dar ca să aduc exemple mai asemănătoare cu cuvintele din întrebare zimbru ori zâmburu, cred că nici cuvintele : zic, zid, zîmbet, ziuă, ziler etc. deși poporul le pronunță totdeauna cu „a”, totuși nu se scriu cu această literă, ci cu „i” curat.

În numele Zimbru, sunetul „i” e foarte des pronunțat chiar de popor și curat, sau cel mult cu așa un sunet încât nu e ușor a decide între sunetul „i” curat și „a”—„î”.

În urma acestora țin de corect numai numele scris zimbru și nu zâmburu.

Acest arbore se află în mod natural în vechiul Regat pe Bucegi și în Muscel; ¹⁾ în Transilvania în munții Sibiului, pe Retezat, Petros, Ineu; iar în Bucovina nu se află.

Pinus montana D. R. (*Pinus Mughus* ² Scop) Jip plur, *jipi*; diminutivul : *jipuș*, *jipel*, *jipușor*; augmentativul : *jipoire*; masiv curat : *jipet*; masiv dominant : *jipiș*; adject. : *jipos*.

Nume necunoscut în literatură : *durzâu* (Valea Someșului, Bistrița).

Cronologia nimirilor.

Această specie a fost numai mai târziu cunoscută de cărturarii noștri, cari nu cercetau regiunile acestui pin. Din cauza aceasta îl aflăm numai târziu amintit.

- a) La anul 1858 în Calendarul Barițiu : *jupu* și *jâp*.
- b) „ „ 1871 Dr. Fetu îl numește : *Pinul (Bradul) (micetinelul)*.
- c) „ „ 1881 Porcius înșiră : *Pinus Mughus Scop. Pin împilit* a) *P. pumilio* Haenk. *junèpenu* (Snèpenu) *mare*; b) *P. uliginosa* Neum. (*P. rotunda* Link). *Pinu*.
- d) „ „ 1883 Dr. Brândză îi zice : *Pin Mughus* vulgo : *Jnèpen, Jepi*.
- e) „ „ 1898 Dr. Grecescu scrie : *Pinus Montana* D. R. *Jep, Jip, Jnep, Gnepen* a). *pumilio* b). *obliqua* aflător : Suceava Valea neagră,
- f) „ „ 1906 Panțu îl numește : *Jepi, cășin, jipi* etc.
- g) „ „ 1915 în Botanica de Goroveiu—Lupescu : *cășuni*.

1) Vezi Revista Pădurilor anul 1919 pag 221.

2) „Mugos” e numele acestei specii în Alpii sudici.

În Revista Pădurilor aflăm numirile: *Pin de munte, jip, jâp, Pin pitic, gneapen, jneapen*.

Numirile compuse: Pinul mic, Pin Mughus; pin de munte. Pin pitic sunt toate traduceri din limba latină, dar nu am cunoștință să fie întrebuințate de popor.

*Pin împilit*¹⁾ deși nume cu un atribut poporan, cuvânt românesc, totuși în general nu e cunoscut, întocmai ca și numirea cățân²⁾ (cu variația de expresie și formație: cățuni); pe cum e și cefinul, nume de origină sârbă. Durzău e de origină necunoscută.

Cât privește numirea: *jneapen* cu variațiile de expresie: *jneapen, jnep* scrise și *șneapen* și *gneapăn* — aceasta să referește în numeroase regiuni la specia *Juniperus*, de a cărui nume să apropie mai mult în pronunțare.

După acestea rămâne termenul: *jip* cu variațiile de expresie: *jâp, jâp, jup*.

Etimologia acestui cuvânt nu o am aflat, să pară a fi o formă foarte veche proprie limbei românești ca multe alte cuvinte. Deși mulți sunt de părere că cuvintele începătoare cu sunetul „j” sunt slave, — acestei presupuneri contrazic cuvintele: *joc, jude, joi, jug, etc.* Deci verosimil că și origina cuvântului din întrebare e produsul fermentării limbilor străvechi, din care a eșit limba română.

Numirea: *jepi* în plural ce o aflăm la Brândză și după el la Panțu ca numire principală, — o țin greșit aplicată, căci deși să poate că în unele regiuni poporul e deprins a întrebuința numirea numai la plural în consonanță cu modul de creștere a aceste specii, — totuși țin greșită tendința de generalizare, deoarece sunt sigur, că nici în regiunea respectivă poporul nu se va exprima în modul următor: *nu știu cum, dar pe fânașul meu din coastă am văzut răsărit un jepi*. Pot aduce și un exemplu contrar. În regiunea Sibiului acest arbust să numește: *jip*. Poporul mult întrebuințează această numire numai la singular ca *pars pro toto* (altcum dese cazuri), căci zice: *dela stână la deal e tot un jip până în vârful muntelui*.

1) Împilare însemnează: apărare sâlnică, — ceiace referit la *jip* e *pin apăsat* (de mea).

2) Cățân dela latinescul: *catinum* = stâncă, adică arbore de stâncă. „Căținiș” cu înțelesul: Coastă de deal stâncoasă — obvine foarte des.

Referitor la numirea: *jip* cu variațiile de expresie: *jâp*, *jep*, *jup*, trebuie ținut cont și de înconjurarea omonimiei, căci: „*jep*“— în unele regiuni însemnează: *japă*, pl. *jepi*, *joardă*; iar „*jup*“ însemnează legătura tulgilor de porumb¹⁾ „*jâp*“ e denaturatul²⁾ lui *jip*.

În urma acestora cel mai potrivit nume îl află pe: *jip* care altcum e cunoscut în toate provinciile României.

Pinus nigra Link. (austriaca) **Pin negru** Formațiunile acestui cuvânt ca la: *Pin*.

Cronologia numirilor,

Deoarece această specie nu obține în Oltenia, Muntenia ori Moldova, deaceia nici scriitorii cari să ocupe cu flora fostei României nu-l amintesc.

Prima dată îl aflăm amintit la anul 1871 de Dr. Fetu cu numele: *Pinus austriaca* Hort. *Pinul (Bradul) austriac*.

Dr. Brândză, Dr. Grecescu, Panju nu-l amintesc.

În Revista Pădurilor e numit: *Pin negru* și *Pin negru de austria*³⁾ care ultim nume e un pleonasm adică tautologie.

Locuri de proveniență naturală numai în Banat la Băile Herculane.

Pinus Pallasiana Lamb.

E o varietate a Pinului negru.

Specie în general necunoscută. După Dr. Grecescu să află spontan pe stâncile abrupte în Valea Țesnei (Cerna). Să află un pâlț și la Triculi lângă Dunăre.

Poporul din aceste regiuni—nu-l numește altcum decât: *Pin*⁴⁾.

Pinus sylvestris L. *Pin* plur. *pini*, diminutivul: *pinuș*, *pi-nișor*, mai rar *pinel*; masiv pur: *pinet*, masiv cu majoritate: *pinuș*.

Variație de expresie: *chin* și *chim* (Ciucea, Cojocna).

Cronologia numirilor.

a) La anul 1600 în opul citat a lui Hașdeu aflăm foarte clar: „*pin (pinus sylvestris)*“.

b) La anul 1786 în orânduială să numește: *mclido* și să descrie astfel: „...lăpoasele frunze îi sunt lungi și verzi în floarea apei de mare și să face pâlcuri, pâlcuri“.

1) Ungurește încă e: *zsup*, pronunțat: *jup*.

2) Vezi cele obiecționate în această materie la: *zimbru* — *zâmburu*.

3) Anul 1886 pag. 61.

4) Comunicația d-lui prof. universitar Dr. A. Borza.

- c) La 1828 în *Lexiconul de Buda* aflăm : „*sâlhă* = *pin*“.
 d) „ 1863 Dr. Czihák și Dr. Szabò înșiră : „*Pinus sylvestris* L. *Fichte*, *Celin* și *Brad* ¹⁾“.
 e) La 1866 Hoffman îl botează : *Brad de munte*.
 f) „ 1871 Dr. A. Fetu îl numește : *Pin de munte*.
 g) „ 1883 Dr. Brândză îi zice : *Pin silvestru*, vulgo : *Pin*, *Chin*.
 h) La 1898 în Dr. Grecescu : *Pin*, *Chifăr*.
 i) „ 1906 în Panțu : *Pin*, *Chifăr*, *Chin* și *Luciu*.
 l) „ 1911 în *Botanica forestieră* de Grunau : *Pin comun*.
 m) „ În *Revista Pădurilor* aflăm numirile : *pin*, *pin silvestru*, câte odată *chifăr* și chiar *zadă* și *zeadă* ²⁾“.

În urma celor înșirate e destul de evident, că numele „*Pin*“ referitor la *Pinus sylvestris* a fost întrebuițat din timpuri foarte vechi și ca numire poporană.

Față de această numire corectă unii scriitori seduși de presupunerea că numele „*molid*“ e slav și însemnează „*pin*“ (vezi la *molid*) să țin morțiș de aceasta până pela mijlocul secolului trecut.

Cred că numirile : *Brad de munte*, *Pin de munte*, germanul *Chifăr*, ³⁾ *silhă*, ⁴⁾ *zadă* și *zeadă* deoarece nu au nici o bază serioasă, nu mai au loc pentru discuție.

Pronunțarea fonetică : „*chin*“ ⁵⁾ pentru „*pin*“ e tocmai așa de îndreptățită ca : *chiatra* în loc de *piatră*; *chept* în loc de *pept*; *chele* în loc de *piele* și așa fără finit, căci doar așa pronunță poporul.

Referitor la numele : „*Luciu*“ ce-l aflăm în Panțu (din comuna Hangu jud. Neamțu pronunțat de locuitori : *luci* ⁶⁾) cred a nu greși când afirm că originea acestei numiri trebuie căutată după multă probabilitate dela ungurescul : *lucz* (pronunțat de către secui : *luci*) care însemnează : *molid*, introdusă de lucrătorii cei mulți de păduri săcui din aceia regiune cari nu cunosc altă specie

1) Dr. Czihák tratează în toate scrisorile lui, că nu cunoaște nicidecăt rășinoasele.

2) Anul 1896 pag. 296, anul 1919 pag. 218.

3) În limba germană : *Kiefer* = *Pin*.

4) Vezi la *Abies alba*.

5) În limba germană încă există numirea : *Kien* oder *Fichtenbaum*,

6) Comunicat în scris de d-l Manoilescu șeful Regiunii silvice din Piața Neamț.

de rășinoase decât molidul, prin urmare și pinului îi au zis: „luci“, în sensul: o specie de rășinoase.¹⁾

Ar rămânea de discutat îndreptățirea numelor Pin silvestru și Pin comun.

Intrucât sunt de părere ca să rămânem după posibilitate pe lângă numiri românești, cunoscute de popor și pe cât e posibil simple adică constatatoare numai dintr'un cuvânt, așa cum le întrebuițează poporul — cred a fi recomandabil a abandona numele: Pin silvestru având atribut neexistând în limba română poporană chiar și dela numele Pin comun, poate cel mai acceptabil dintre numirile compuse să adoptăm definitiv numele corect, întrebuițat și de strămoșii noștri încă din anul 1600: „Pin“ după cum îl aflăm și la Panțu.

Referitor la stațiunile unde să află Pinul în mod natural, pentru Muntenia, Oltenia și Moldova vezi Revista pădurilor anul 1919 pag. 217—218; în Transilvania să află în munții Calimani, Borgo Bistrița, Ciuc, Tușnad; iar în Bucovina pe Moldova la Groapa, pe Lucina și la Pojorâta pe Pietrile Doamnei.

*Pinus strobus*²⁾ L. Pin moale. Formațiunea cuvântului ca ale Pinului.

Cronologia numirilor.

Ca specie importată numai în timpul mai recent din America și cultivată prin parcuri, nu obvine la botanicii florei României. Prima dată îi aflăm numele în Enumerația speciilor din anul 1871 și adică: *Pinul (Bradul) lordului Weymuth*.

La Dr. Brândză, Dr. Grecescu, Panțu nu să află.

În Revista Pădurilor obvine cu numele: *Pin american, Pin neted* (traducerea numelui unguresc).

Numirile din cronologie sunt toate traduceri cu atribute, cari nu numesc vre-o însușire caracteristică mai eclatantă, de aceea cred că atributul „moale“ ca însușire (deși nu exterioară, dar) indiscutabilă a lemnului, e cel mai potrivit ce să poate da acestei specii de pin.

Numiri bazate pe atari însușiri mai avem, ca d. ex. sânger, teiu pucios, verigar etc.

1) Ar fi interesant a ști dacă între numirea; „luci“ din Hangu și între numele de deal „Lucina“ din Bucovina există ori nu vre-o legătură căci și aci sunt pini dar nu știu dacă sunt sau nu și unguri în partea locului.

2) Dela grecescul: *strobos* = amețitor (când arde ca jertfă ca tămăia).

Taxus ¹⁾ *baccata* L. **Tisă** plur. *tise*.

Cronologia numirilor, La Anonymus Caransebesiensis să află: „tisă Thamariscus“ La anul 1871 în Enumerația Speciilor să numește: *Tisa comună* (*Tisa bobitată*).

La Brândză, Grecescu etc.

În slavonește încă să numește: tisa, dar să presupune că își trage originea dela *Taxus*.

După Grecescu să află în Vechiul Regat pe Bucegi, Bacău, Ceahlău. În Bucovina după *Herbich* la Vama, Câmpulung și Sucevița. În Transilvania după *Fekete* și *Blatni* se găsesc uruele acestei specii dealungul Carpaților în jurul Transilvaniei. Însumi am procurat în anii 1905 și 1906 la fața locului în Tulgheș cantitate considerabilă de rămășițe (mai cu seamă rădăcini din fața numită: *Nagyrez*, apoi sub conducerea bătrânului vânător *Ortovan* din *Corbu* am adunat crengi groase și bucăți de trunchiu nefolosite de țărani, cari au în *Bicaz* și azi case acoperite cu șindrilă bătute cu cuie de tisă, iar în *Corbu* însumi m'am convins că multe cruci la morminte sunt din tisă. Din rămășițele adunate și dintr'un trunchiu aflat în munții *Calimani* (altcum vătămat și putrezit de jumătate) mi-am mobilat un prânzitor și mai dispun încă de cam atât material brut, pe care îndată după tăiere l'am fost fiert timp de o săptămână.

Acum deabia să mai poate găsi tisă în mod natural, căci păstorii îl nimicesc ca talisman. În anii amintiți să aflau la *Petrile Roșii* (lângă *Tulgheș*) 8 fire cam 1.5 m. de înalte.

În unele părți poporul numește: *tisoiu* firul de arbore cu flori masculine, iar pe cel cu flori feminine: *tisă*. (Din *Rev. Pădurilor*).

Thuja ²⁾ *orientalis* L. și *Thuja occidentalis* L. **Tuie** plur. lui; diminutivul: tuișoară. Arbore importat și cultivat în parcuri și în cimitire.

Cronologia numirilor.

La anul 1866 în Catalogul plantelor aflăm numele: *Pomul vieței oriental* și *Pomul vieței occidental*.

„ „ 1871 în Enumerația Speciilor e înșirat cu cumele: „*Tămâia* (arborele vieți) *oriental* și *Tămâia* (arborele vieți) *occidental*“.

1) Dela grecescul: toxon = săgeată sau după unii dela taxare = pedepsire în urma inveninării cu frunzele.

2) Dela grecescul *Ovia*. *Ovior* = tămâie de ars la jertfe ce dă miros tare.

La anul 1881 Porcius amintește: „*Thuja orientalis* L. *T. orientală*“ Dr. Brândză nu o amintește fiind arbust exotic.

„ „ 1893 Dr. Grecescu o numește: *Tuia*.

Pomul recte arborele vieții e o traducere din limba germană și franceză: *Lebensbaum* și *Arbre de la vie*. „Tămâia“ e o romanizare forțată a numelui „*Thuja*“ care însă cade în omonimie și nici nu e cunoscut.

Recomand a rămânea pe lângă numele în genere cunoscut: *Tuia*.

Mihail Iftu

PREȚUL MUNCILOR PE VALEA UZULUI

Considerând ca ceva foarte necesar, din punctul de vedere al orientării generale, de a se ști de către exploatare, cum se plătește lucrul, în diferitele regiuni ale țării arăt mai jos câteva serii de prețuri, plătite pe valea Uzului (jud. Bacău) unde se află următoarele industrii :

1.º fabrica de cherestea a soc. „Industria forestieră din Transilvania“ — 12.000.000 lei capital — 7 gateri în funcțiune.

2.º fabrica de cherestea „Enacovici & Capriel“ (fostă *Marnero*) cu 4 gateri în funcțiune.

3.º fabrica de cherestea a cooperativei „Ardealul“ cu două gateri.

4.º fabrica de cherestea, propr. Princip. Știrbey cu 1 gater (cu turbină).

5.º distileria de lemn, propr. Princip. Știrbey.

6.º Exploatarea minei de cărbuni „Lapoșu“.

Lemne de foc

Prețuri curente 1 Martie 1924.

I	{	fasonatul unui metru ster 1/1/1 ²⁵ m.	40— 45 lei
		transportul cu căruța (depinde de dist.)	50— 80 „
		încărcatul și descărcatul vagon	7 „
II	{	tăvălitul pe coaste a unui m. st.	20— 30 „
		datul pe scocuri uscate	15— 20 „
		slivuitul	6— 8 „
Ziua de lucru cu boii (depinde de sezon)		250— 400 „	

Bușteni rășinoase

Prisăcit (prețul anului expirat)	30—35 lei m. c.
Fasonat.	20—25 " " "
Tăvălit.	40—70 " " "
Dat pe scocuri uscate.	60—80 " " "
Rămpuit.	10—12 " " "
Incărcat și descărcat vag.	10—14 " " "

Construit scocuri uscate, pentru lemne de foc 60—80 lei m. l.

Construit scocuri uscate pentru butuci. . . 100—120 " "

Terasamente de cale ferată, ecartament 1.00

m. făcutul pozii (pt. terenuri orizontale) 200 lei m. liniar.

Case de locuit

Zidărie brută (soclu). 300—350 lei m. c.

Lemnărie cioplită și ridicată pt. a forma

scheletul clădirii 380—400 " " "

Țimbruit și bătut șipci 24— 26 " " "

Uși, ferestre 340—400 " " "

Bătut draniță pe acoperiș 36— 38 " " "

Pusul dușumelelor. 50— 60 " " "

Lipit pereții și vărui de 2 ori 55— 60 " " "

Săpătură pentru fundații. 50 lei m. c.

Zidărie într'o cărămidă 250 " " "

Zid tencuit pe 2 părți cu var 35 " m. p.

Scări de beton 150 " m. c.

Pardoseală de ciment 60 " m. p.

Cioplit stejar. 500 " m. c.

Ing. Horia Manole

Administrator forestier al domeniului Dărmănești,
proprietatea Princesei Elisabeta Știrbey

R E C E N Z I I

Const. Garoflid. Un program agrar. Edit. „Reforma Socială“. 1924.

Urmările politico-sociale ale războiului mondial, au influențat în mod incontestabil asupra rezolvării problemei agrare din România. Haosul care ne înconjoară, a imprimat acestei importante probleme un caracter politic, făcând imposibilă respectarea legilor economice necesare progresului. Proprietatea mare a fost desființată printr'un act quasi-revoluționar, iar pământul acordat ca o recompensă națională păturii țărănești.

În nepregătirea tehnică și economică a acestei clase sociale, în caracterul radical al reformei, rezidă principalele cauze ale situațiunii actuale.

Agricultura, în România de azi, ca și'n cea de ieri, constituind baza vieții economice, face ca îndreptarea acestei stări de lucruri, să constituie preocuparea de căpetenie a cercurilor noastre de specialiști. Recentul congres și bogata literatură agricolă, sunt produsul firesc al acestor preocupări.

D-l Const. Garoflid, specialist de frunte în materie, vine ca prin broșura de față, completată prin conferința ținută la Institutul Economic Românesc¹⁾ și referatul congresului agricol,²⁾ să aducă interesante observațiuni și soluțiuni referitoare la urmările anti-economice ale exproprierii, urmări rezultate numai din rezolvarea precipitată a acestei probleme.

D-sa crede că, prin „comasarea proprietății țărănești“ (pag. 13), suprimarea restricțiunilor vamale și o intervenție a Statului în sensul procurării lesnicioase de capitaluri, dezvoltării motoculturii etc., se va asigura agriculturii un cadru prielnic dezvoltării. Asolamentul rațional, buna executare a munccilor agricole și păstrarea umezelei în sol (dry-farming) sunt factor indispensabili sporirii producției, precum buna industrializare și comercializare a cerealelor, sunt condițiuni necesare unei superioare valorificări.

Vorbind despre „Pășunile comunale“, autorul legii din 1920, vede necesitatea răspândirii culturai nulețelor semănaate : lucernă, trifoi, sparcetă, rădăcini furagere etc., mai ales la câmp,

1) C. Garoflid. „Influența schimbului monetar asupra agriculturii“. Inst. Ec. Românesc. 2 Febr. 1924.

Const. Garoflid. „Politica agrară de Stat“. Congr. Agriculturii. Febr. 1924.

unde pășunile servesc „numai ca mijloc de tranziție dela agricultura pastorală la agricultura intensivă“.

Dar cartea d-lui Garoflid mai are o însemnătate, și anume din punctul de vedere al *relațiilor dintre agricultură și pădure*.

Tratând despre păduri, autorul recunoaște necesitatea unui echilibru între aceste două domenii de activitate, cari departe de a se exclude, se completează în mod fericit. Deaceia, d-sa justifică existența pădurilor, nu numai prin foloasele pe cari le trag locuitorii din regiunea muntoasă, ci și prin faptul că păstrează „locuitorilor dela câmp izvoare nesecate de umezeală“ (pag. 20). In consecință, cere sancțiuni mai severe, cari să asigure conservarea și buna lor folosință.

Plecând dela observațiunea că lipsa pădurilor la câmp este în detrimentul agriculturii, propune: „... odată cu comasarea proprietății, se va delimita la marginea hotarului satului, o suprafață de împădurit printr'o contribuție din toate micile proprietăți din acel hotar“ (pag. 21). Pentru realizarea acestui deziderat — pe care noi silvicultorii, ne grăbim să ni-l însușim — spune că, dacă nici măsurile de încurajare și nici cele de constrângere, nu vor duce la rezultatul dorit, *exproprierea* devine o necesitate.

Inființarea *pădurilor comunale* — inovație a demagogiei postbelice — d-l Garoflid o consideră ca un „dezastru economic“ (pag. 22) și se pronunță hotărât contra ei: „O asemenea politică ar însemna distrugerea pădurilor și desființarea comerțului cu lemne, periclitând astfel și consumația orășenească și exportul“ (pag. 22).

Deasemenea în *chestia pășunatului în pădure*, se pronunță în contra lui: „O crușare a pădurilor nu se poate obține, dacă nu se reglementează sever pășunatul. Trebuie să tindem chiar la suprimarea completă a pășunatului din pădure“ (pag. 22).

Aceste adevăruri — pe cari silvicultorii le-au repetat neconștient în ultimele decenii — capătă o și mai mare greutate, dată fiind personalitatea autorului. D-l Garoflid este cel mai adânc cunoscător al chestiunii agrare în România; este autorul legii pășunilor comunale și al împrumutării. — La asalturile de nimicire ce se dau pădurilor, prin legea înființării pădurilor comunale, rândurile celor cari apără acest domeniu, se mărește cu o personalitate de rangul d-sale.

Gh. I. I.

Die Drehwage des Barons Roland v. Eötvös, von Dr. Desiderius Pekár: Budapest 1923. Celebrul fizician ungar Roland Eötvös fost Profesor la Universitatea din Budapesta și care a murit acum patru ani și-a înscris numele în cartea științei prin cercetările sale asupra gravitației. El a imaginat o balanță care-i poartă numele, cu ajutorul căreia a putut fi în stare să facă măsurători geofizice cu aplicații imediate în exploatarea miniere de astăzi.—Principiul cercetărilor lui Eötvös constă în determinarea variațiunilor spațiale ale gravitației cu ajutorul balanței imaginate de acest învățat. Se știe că gravitatea este proporțională cu masele și invers propor. cu distanțele dintre corpuri. De aci se deduce că orice variații a greutatei unui corp la suprafața pământului va fi datorită neomogenității pământului la suprafață sau imediat în interior. Eliminând neomogenităților dela suprafață, produs de accidente topografice și cartografice care ne sunt cunoscute, rămâne variațiunea datorită maselor ascunse.

Cu ajutorul mai multor observațiuni în acelaș loc se deduce atât masa cât și distanța la care se găsește această masă.

Balanța se compune dintr'o vargă orizontală cu un moment de inerție mare, suspendată printr'o sârmă cât se poate de subțire (0,04 mm de Platin Iridiu).

Rotația aparatului se citește cu ajutorul unui dispozitiv cu oglindă. Unghiul de rotație este proporțional cu forța de deviație de unde se deduce această forță, cunoscând momentul de torziune al sârmei.

C.

* * *

Das wissenschaftliche Kriterium zur Beurteilung des menschlichen Fortschrittes auf allen Gebieten heisst „allgemeine Theorie der Näherungen“ von Dr. A. Fasching. Zagreb 1923. Autorul se silește să demonstreze într'o broșură de 13 pagini teorema cuprinsă în titlul ei și anume: Criteriul științific pentru măsurarea progresului omenesc în toate domeniile care se numește, teoria generală a aproximațiilor.

Știința, care măsoară cu instrumente fine, se dezvoltă apoi cu ajutorul logicei matematice pentru a căpăta forma clasică. Teoriile cari o compun trebuiesc însă revizuite din timp în timp făcând un control al fenomenelor naturale. Cum însă puterea

noastră de măsurare și de observare a naturii în genere crește odată cu perfecționarea instrumentelor rezultă că teoriile vor suferi în mod obligator o evoluție, când schimbările se reduc la modificări parțiale, sau vor fi supuse unei revoluțiuni, când teoriile vechi sunt cu totul părăsite pentru a fi înlocuite cu altele noi. În acest sens Legea lui Newton este o revoluție, lucrările lui Einstein de asemenea.

Toate dogmele sunt niște aproximații și depind în mare măsură de posibilitățile de observare. Matematica perde prin teoria aproximațiilor multe din domeniile sale de aplicație, însă cel mai mare câmp al său de lucru este tocmai stabilirea teoriei generale a aproximațiilor. Trecând la exemplificarea practică autorul examinează câteva din disciplinele spiritului omenesc fixându-i fiecareia dintre ele cadrul problemei, scopul final precum și starea actuală a aproximației acestuia.

C.

PADUREA FONTAINEBLEAU

Cunoscuta pădure Fontainebleau din preajma Parisului, are o suprafață totală de 16.860,06 hectare din care:

Domeniul forestier ocupă	16.502.09 ha.
Concesiunile militare „	213.00 „
Hipodromurile „	87.00 „
Diverse „	57.97 „

Total 16.860.06 ha

Speciile ce constituiesc arboretele acestei păduri în care se află și așa zisa serie artistică, având o întindere de 1600 ha. în care cu începere din anul 1860 orice tăiere este interzisă după amenajamentul în vigoare care poartă data de 22 Aprilie 1904 sunt: stejarul $3,5/10$ fagul $1,5/10$ cardenul $0,5/10$ diverși $0,5/10$ pini $4/10$.

Stejarul este reprezentat prin pedunculat și gorun, cari produc ghindă abondentă cam la fiecare 4 ani.

Fagul se găsește aproape la limita sudică a distribuțiunei sale.

Carpenul populează terenurile reavăne, ca și ulmul arțarii și plopul *alb* pe câtă vreme mesteacănul se instalează cu ușurință în solurile uscate nisipoase dar mai cu seamă în urma

incendiilor cari în anul 1921 au parcurs o suprafață de 764 ha. pricinuind o pagubă de 437.000 franci iar în anul trecut 400 ha.

Pinul silvestru care ocupă o suprafață de 5400 ha. provine din plantațiunile făcute cu începere încă din anul 1787.

Spre finele veacului al 18-lea s'au făcut numeroase încercări de naturalizarea speciilor exotice și anume în 1785 s'au practicat plantațiuni de *pinus strobus*, *pinus laricio* precum și melezi, platani, pin maritim etc.

În scrierea lui Paul Domet se face mențiune că în 1848 exista un număr de 145.000 pin laricio și cembra altoiți pe pin silvestru cari actualmente au o grosime în circonferință de 2,30 m.

De remarcat este că pentru a susține lupta în contra pericolului incendiului s'au construit 5 turnuri metalice cu posturi de observațiune dintre care unul are o înălțime de 22 metri, unul de 22 metri, iar 3 de 12 m. cari sunt legate prin fire telefonice cu casele de locuință ale pădurarilor cu cancelaria inspecțiunii forestiere respective iar aceasta la rândul său cu comandamentul militar din localitate.

Experiențe făcute în pădurile din Belgia

În Ocolul silvic d'*Arçon* s'a semănat jir într'un arboret de pin în vârstă de 60 ani, în scopul creării unui subetaj.

În Ocolul de *Louvain* s'a stabilit un câmp de experiență, pentru a se constata care este modul cel mai eficace de împădurirea terenurilor necultivabile ce aparțin comunei Gelrode.

În Ocolul de *Couvin* s'au făcut experiențe de punerea în valoare cu diverse specii de *pinus laricio* a terenurilor calcareose. Plantațiunile cu *pinus larico* austriaca au dat rezultate foarte bune.

În Ocolul de *Marche*. Experiențe cari durează încă din anul 1907, constând în crearea de subetaje formate dintr'un amestec de fag, abies argentea și molid. Pueji întrebuințați au avut vârsta de 4 ani.

În Ocolul de *Vielsalm*. Sa constatat că în arboretele de *Pinus strobus* provenite din plantațiuni făcute la distanță prea mare, elagajul natural se face în rele condițiuni și că depărtarea

între pueți și între rânduri nu trebuie să treacă de 2 m. cea mai convenabilă distanța fiind de 2 m \times 1 m 50.

Această specie nu este atacată nici de insecte și nici de ciuperci, suferă mult de vânatul nobil ca căprioare și cerbi.

În *Ocolul de Dolhain* S'au făcut experiențe comparative de a se tăia crăcile uscate ale reșinoaselor cu sațărul și cu ferăstrău. Cu această ocaziune s'a constatat că în partea în care s'a întrebuințat numai sațărul lucru s'a făcut și mai repede și costă și mai puțin (9,7 centime de arbore) dar tăierea nu e așa de bine executată în parcela în care s'a utilizat numai ferăstrăul, deși lucrarea s'a efectuat mai încet și a costat 14,7 centime de arbore dar secțiunea este mai curată și fără a se provoca curgere de reșină cum se întâmplă când servindu-ne de sațăr sau toporaș, atingem uneori și bureletul crăcilor și se rup chiar și bucăți de coajă.

În *pădurea de Soignes* de lângă Bruxelles; ocolul din *Groenendael*: S'au recoltat semințe de frasin recoltate verzi adică nu pe deplin ajunse la maturitate și anume în luna August semănându-se cu începere dela 15 August până la 15 Octombrie. Cele semăntate între 15 August și 15 Septembrie au produs primăvara viitoare frumoase însămințisuri, celelalte au răsărit prea puține sau de loc.

Rezultatele au fost de asemenea bune pentru semănăturile făcute în terenurile mai înalte mobilizate cu sapa și cu casmau și dimpotrivă foarte rele în locurile unde în mod prealabil nu s'a dat nici o preparație solului.

P. A.

INCADRAREA INGINERILOR SILVICI

Deciziunea din Monitorul Oficial din 22 Februarie 1924

Art. I. Conform art. 74 din legea de organizare a corpului silvic, inginerii silvici de toate gradele se încadrează în corp, pe ziua de 1 Ianuarie 1924, după cum urmează:

În serviciul Statului

Inginer consilier silvic

G. Golgoteanu, cu 2 ani și 11 luni; Liviu Martian, cu 2 ani și 9 luni; Terentiu Buhescu, cu 2 ani și 9 luni; I. Timoci cu 2 ani și 9 luni; V. Theodorescu, cu 1 an și 9 luni.

Inginer inspector general

N. Dragoteanu, cu 4 ani și 9 luni; Iuliu Drăgan, cu 3 ani și 9 luni; Xenofon Sculy, cu 3 ani și 9 luni; I. Comanicu, cu 3 ani și 9 luni; I. Aleman, cu 3 ani și 9 luni; Mihail Boldur, cu 3 ani și 9 luni; Daniel Clain, cu 3 ani, 1 lună și 15 zile; Al. Gostovici, cu 3 ani, 1 lună și 15 zile; C. P. Georgescu, cu 3 ani, 1 lună și 15 zile; Const. Sava Goiu, cu 3 ani și 15 zile; C. R. Rădulescu, cu 1 an și 9 luni; Virgil Boeriu, cu 1 an și 9 luni; Emil Mihalescu, cu un an și 9 luni; Dem. I. Borș, cu 1 an și 9 luni.

Inginer inspector

Ernest Gheorghiu, cu 5 ani și 1 lună; Iuliu Förster, cu 3 ani și 9 luni; Nicolae Pall, cu 3 ani și 9 luni; Ion Fekete, cu 3 ani și 9 luni; Iuliu Lagler, cu 3 ani și 9 luni; Ioan Deac, cu 3 ani și 9 luni; Ion Guguianu, cu 3 ani și 9 luni; Ion Scurtu, cu 3 ani și 9 luni; Augustin Câmpeanu, cu 3 ani și 9 luni; Alexandru Ivașcu, cu 3 ani și 9 luni; Ion Piso, cu 3 ani și 9 luni; Vasile Stătescu, cu 3 ani, 1 lună și 15 zile; Alex. Bulgăreanu, cu 3 ani, 1 lună și 15 zile; I. Em. Balaban, cu 3 ani, 1 lună și 15 zile; Ion Voroneanu, cu 3 ani, 1 lună și 15 zile; G. Gogulescu, cu 3 ani, 1 lună și 15 zile; Nic. Frâncu, cu 3 ani, 1 lună și 15 zile; Dem. Anastasescu, cu 3 ani, 1 lună și 15 zile; N. C. Bosie, cu 3 ani; Ovidiu Cratero, cu 3 ani; N. Elefterescu, cu 3 ani; G. Năstăsescu, cu 2 ani și 11 luni; Amedeu Munteanu, cu 2 ani și 9 luni; Nicolae Arnăuț, cu 2 ani și 9 luni; Victor P. Hârșan, cu 2 ani și 9 luni; Gr. Bârtoi, cu 2 ani și 9 luni; Victor Precup, cu 2 ani și 9 luni; Valeriu Linția, cu 2 ani și 9 luni; Coman Marinescu, cu 2 ani și 9 luni; G. Coevari, cu 2 ani și 9 luni; Ladislau Papp, cu 2 ani și 9 luni; Baiu Crăciun, cu 2 ani și 9 luni; Caloianu Budu, cu 2 ani și 2 luni și 15 zile; I. Simionescu, cu 2 ani, 2 luni și 15 zile; Aurel Dumitrescu, cu 2 ani, 1 lună și 15 zile; Aurel Mavrodineanu, cu 2 ani, 1 lună și 15 zile; Dem. Robănescu, cu 2 ani, 1 lună și 15 zile; Stan Stănescu, cu 2 ani, 1 lună și 15 zile; Horia Lazăr, cu 2 ani, 1 lună și 15 zile; Ioan Holck, cu 2 ani; Constanfin Gheorghe, cu 1 an, 11 luni și 15 zile; C. Pop Bancheriu, cu 3 ani; Paul Maxim Lenș, cu 9 luni; Ioan Coșei, cu 9 luni; Leon C. Vasiliu, cu 9 luni; Al. Popescu, cu 9 luni; M. Manoilescu, cu 9 luni; D. Drâmbă, cu 9 luni; D. Tomuța, cu 9 luni; D. Danielopol, cu 9 luni; Victor Pascu;

Revista Pădurilor

cu 9 luni ; I. D. Ivănescu, cu 9 luni ; I. D. Stătescu : cu 7 luni ; Adalbert Kaufman, cu 6 luni ; Vintilă Stinghe, cu 2 luni ; Marin Drăcea, cu 2 luni ; Arpad Matawowschi, cu 4 luni ; Francisc Zzakmary, cu 4 luni ; Iuliu Gründl, cu 4 luni ; Adalbert Benedek, cu 4 luni ; Iuliu Scholtz, cu 4 luni ; Carol Molnar, cu 4 luni ; Carol Murany, cu 4 luni ; Desideriu Bologh, cu 4 luni ; Gheza Bogdan, cu 4 luni ; Iacob Petraș, 2 ani și 9 luni ; Nic. Pușcariu, cu 2 luni ; David Petrescu, cu 2 luni ; I. Fonøy, cu 2 luni.

Inginer subinspector

T. Tămășanu, 5 ani și 6 luni ; M. Anania, 4 ani și 9 luni ; D. Georgescu, cu 4 ani și 9 luni ; N. Mateescu, cu 4 ani și 9 luni ; Petre I. Ionescu, cu 4 ani și 8 luni ; Emerik Mike, cu 3 ani și 9 luni ; C. T. Rădulescu, cu 3 ani și 9 luni ; Emanoil Incze, cu 3 ani și 9 luni ; Vilhelm Aschner, cu 3 ani și 9 luni ; Nic. Ionescu, cu 3 ani și 9 luni ; Francisc Tompa, cu 3 ani și 9 luni ; Victor Henrich, cu 3 ani și 9 luni ; Gh. Spielhaupter, cu 3 ani și 9 luni ; G. G. Dumitrescu, cu 3 ani și 9 luni ; M. Păcescu, cu 3 ani și 9 luni ; Marin Niculescu, cu 3 ani și 9 luni ; G. Novac, cu 3 ani și 9 luni ; Mih. Popescu, cu 3 ani și 6 luni ; Victor Văideanu, cu 3 ani și 8 luni ; St. Dem. Olteanu, cu 3 ani, 1 lună și 15 zile ; Toma Popescu, cu 3 ani, 1 lună și 15 zile ; D. Mușat, cu 3 ani, 1 lună și 15 zile. I. Ghimicescu, cu 2 ani și 2 luni ; Em. Negoescu, cu 1 an și 9 luni ; G. Stamatescu, cu 1 an și 9 luni ; Gr. Crețescu, cu 1 an și 9 luni ; I. Botescu, cu 1 an și 9 luni ; I. Nistor-Văleanu, cu 1 an și 9 luni ; C. D. Ivanovici, cu 1 an și 9 luni ; Aurel Mureșeanu, cu 1 an și 9 luni ; Ioan Zeicu, cu 1 an și 9 luni ; G. Teodorescu, cu 1 an și 9 luni ; Ilie Dimoftache, cu 1 an și 9 luni ; Adolf Rejtő, cu 1 an și 9 luni ; Aug. Berian, cu 1 an și 9 luni ; Ion Lupu, cu 1 an și 9 luni ; N. B. Popescu, cu 1 an și 9 luni ; Ludovic Gasparetz, cu 1 an și 9 luni ; Iosif Gombossy, cu 1 an și 9 luni ; Vilhelm Moldvay, cu 1 an și 9 luni ; C. Marinescu, cu 1 an și 9 luni ; G. Petrescu, cu 1 an și 9 luni ; Iosif Sterba, cu 1 an și 9 luni ; St. Predescu, cu 1 an și 9 luni ; G. Lupașcu, cu 1 an și 2 luni ; D. Grozescu, cu 1 an, 1 lună și 15 zile ; An. Nedelcovici, cu 1 an, 1 lună și 15 zile ; I. Seceleanu, cu 1 an, 1 lună și 15 zile ; Emerik Kolosy, cu 1 an și 9 luni ; Ludovic Băcilă, cu 1 an.

Inginer șef

N. Jianu, cu 6 ani și 2 luni ; St. Constantinescu, cu 5 ani, și 8 luni ; Toma Földes, cu 4 ani și 9 luni ; Rudolf Schwartz, cu 4 ani și 9 luni ; Dionisie Nyrii, cu 4 ani și 9 luni ; Arpad Barsi, cu 4 ani și 9 luni ; Gheorghe Costea, cu 4 ani și 9 luni ; Ștefan Mantea, cu 4 ani și 9 luni ; Ion S. Ionescu, cu 4 ani și 9 luni ; V. Broșteanu, cu 4 ani și 5 luni ; H. Grumăzescu, cu 4 ani și 2 luni ; Gh. Arsenie, cu 4 ani, 1 lună și 15 zile ; Gh. Belinschi cu 4 ani, 1 lună și 15 zile ; Em. Dumitrescu, cu 4 ani, 1 lună și 15 zile ; Gr. Burda, cu 4 ani ; Silviu Ciupercovici, cu 4 ani ; Modest Pihuleac, cu 4 ani ; Victor Priboianu, cu 3 și 3 luni ; G. Condrea, cu 3 ani și 3 luni ; M. Ștefănescu-Suhățeanu, cu 2 ani și 9 luni ; Mihail Drăgan, cu 2 ani și 9 luni ; I. Sclavu, cu 2 ani și 9 luni ; I. N. Grigoraș, cu 2 ani și 9 luni ; N. Marțian, cu 2 ani și 9 luni ; Arteniucoman, cu 2 ani și 9 luni ; I. Rapoșescu, cu 2 ani și 9 luni ; Th. Popov, cu 2 ani și 9 luni ; C. Sfetcovici, cu 2 ani și 9 luni ; Ernest Bartok, cu 2 ani și 9 luni ; N. Bogdan, cu 2 ani și 9 luni ; Gh. Suciu, cu 2 ani și 9 luni ; Gh. Cînta, cu 2 ani și 9 luni ; C. V. Apostolescu, cu 2 ani și 9 luni ; Th. Păiș, cu 2 ani și 9 luni ; Anton Atanasescu cu 2 ani și 9 luni ; N. G. Teodorescu, cu 2 ani și 9 luni ; I. Iftodor, cu 2 ani și 9 luni ; Ladislau Glos, cu 2 ani și 9 luni ; Abel Anderco, cu 2 ani și 11 luni ; Alex. Acs, cu 2 ani și 9 luni ; Francisc Schmidt, cu 2 ani și 9 luni ; Adolf Petricseck, cu 2 ani și 9 luni ; Iuliu Trauer, cu 2 ani și 9 luni ; Teofil Plachy, cu 2 ani, și 9 luni ; Ștefan Gyorko, cu 2 ani și 9 luni ; Gh. Frohlich, cu 2 ani și 9 luni ; Andrei Pukșa, cu 2 ani și 9 luni ; Andrei Szabo, cu 2 ani și 9 luni ; Alfred Daum, cu 2 ani și 9 luni ; Victor Sperling, cu 2 ani și 9 luni ; Felix Seemayer, cu 2 ani și 9 luni ; Iosif Istvanfy, cu 2 ani și 9 luni ; Arcadie Boca, cu 2 ani și 9 luni ; I. Goga, cu 2 ani și 2 luni ; Al. Cojan, cu 2 ani și 2 luni ; D. Ivancea, cu 2 ani și 2 luni ; Petre Ioan, cu 2 ani și 2 luni ; St. Calotescu, cu 2 ani, 1 lună și 15 zile ; Gh. Lușescu, cu 2 ani, 1 lună și 15 zile ; Ion Pruteanu, cu 2 ani, 1 lună și 15 zile ; Alex. Raich, cu 2 ani ; Andrei Ivanov, cu 2 ani ; M. Lescov, cu 2 ani ; I. Ioachimescu, cu 1 an, 11 luni și 15 zile ; Valentin Kodacsi, cu 1 an și 6 luni ; Ludovic Demeny, cu 1 an și 6 luni ; Aron Sike, cu 1 an și 6 luni ; Victor Horwath, cu 1 an și 6 luni ; Otto Witting, cu 1 an și 6 luni ; Valeriu

Opriș, cu 1 an și 6 luni ; Dionisie Bucur, cu 1 an și 3 luni ; N. Nedelcovici, cu 1 an și 3 luni ; M. Petcuș, cu 1 an și 3 luni ; N. Comănescu cu 9 luni ; Oprea Rădescu, cu 9 luni ; D. Constantinescu, cu 9 luni ; D. Iliescu, cu 9 luni ; Alex. Bartha, cu 9 luni ; Eug. Henel, cu 9 luni ; Ion Schorscher, cu 9 luni ; V. Teofănescu, cu 9 luni ; V. Molescu, cu 9 luni ; Arpad Ersek, cu 9 luni ; Al. Donath, cu 9 luni ; Anton Molnar, cu 9 luni ; Adalbert Schwartz, cu 9 luni ; Adalbert Fülöp, cu 9 luni ; I. Băleanu, cu 9 luni ; St. Rodoteatu, cu 9 luni ; Al. Ștefănescu, cu 9 luni ; Matej Pandrea, cu 9 luni ; Iulius Urban, cu 6 luni ; Ilie Brăilă, cu 3 luni ; Gh. Vasiliu, cu 1 an și 6 luni ; Otto Lukacs, cu 9 luni ; Gh. Avram, cu 2 ani și 9 luni ; Pavel Pribnow, cu 2 ani și 9 luni ; Ernest Tomae, cu 9 luni ; Ernestin Harvisch, cu 2 luni ;

Inginer silvic

I. G. Potropopescu, cu 5 ani și 11 luni ; E. Dămăceanu, cu 5 ani și 11 luni ; Andrei Boldescu, cu 5 ani, 10 luni și 15 zile ; Ion Petrușiu, cu 5 ani și 2 luni ; C. Alboteanu, cu 4 ani și 3 luni ; Coloman Branich, cu 3 ani și 9 luni ; Nicolae Hell, cu 3 ani și 9 luni ; Acuziu Vayda, cu 3 ani și 9 luni ; Coloman Szabo sen, cu 3 ani și 9 luni ; Carol Orencsak, cu 3 ani și 9, zile ; Henrich Puchreiner, cu 3 ani și 9 luni ; Adam Zai, cu 3 ani și 9 luni ; Ioan Pall, cu 3 ani și 9 luni ; Mihail Palfi, cu 3 ani și 9 luni ; Gothard Simonek, cu 3 ani și 9 luni ; Adalbert Schalaș, cu 3 ani și 9 luni ; Adalbert Kovacs, cu 3 ani și 9 luni ; Ștefan Rakos!, cu 3 ani și 9 luni ; Francisc Imreh, cu 3 ani și 9 luni ; Iuliu Hager, cu 3 ani și 9 luni ; Ștefan Kiss, cu 3 ani și 9 luni ; Adalbert Prunyi, cu 3 ani și 9 luni ; Ion Erdei, cu 3 ani și 9 luni ; Eugen Neuman, cu 3 ani și 9 luni ; Ștefan Früstok, cu 3 ani și 9 luni ; Iuliu Ștefan, cu 3 ani și 9 luni ; Ioan Bercz, cu 3 ani și 9 luni ; Ioan Fabian cu 3 ani și 9 luni ; Zoltan Orosz, cu 3 ani și 9 luni ; Carol Dery, cu 3 ani și 9 luni ; Ioan Valics, cu 3 ani și 9 luni ; Ludovic Nagy, cu 3 ani și 9 luni ; Iosif Faller, cu 3 ani și 9 luni ; Sigismund Häusler, cu 3 ani și 9 luni ; Iosif Orban, cu 3 ani și 9 luni ; Iosif Konyi cu 3 ani și 9 luni ; Ion Henter, cu 3 ani și 9 luni ; Nicolae Dănilă cu 3 ani și 9 luni ; Eugen Sara, cu 3 ani și 9 luni ; Ludovic Maczko-cu 3 ani și 9 luni ; Ioan Dubrawsky, cu 3 ani și 9 luni ; Ignat Czeizel, cu 3 ani și 9 luni ; Aurel Moldovan, cu 3 ani și 9 luni ; Ion Moga, cu 3 ani și 9 luni ; Anton Toth, cu 3 ani și 9 luni ;

Valer Popovici, cu 3 ani și 9 luni ; A. Bratu, cu 3 ani și 9 luni ; Iosif Vasilescu, cu 3 ani și 9 luni ; M. Fiera cu 3 ani și 9 luni ; Dănilă Roșu, cu 3 ani și 9 luni ; Eugen Vunder, cu 3 ani și 9 luni ; Victor Mironescu, cu 3 ani și 9 luni ; Gh. Tafomir, cu 3 ani și 9 luni ; Ion Schiller, cu 3 ani și 9 luni ; Armand Kellenyi, cu 3 ani și 9 luni ; Ludovic Schiller, cu 3 ani și 9 luni ; Ludovic Czizek, cu 3 ani și 9 luni ; Anastase Petrov, cu 3 ani și 6 luni ; Andrei Ionescu, cu 3 ani și 2 luni ; G. Tărnăuceanu, cu 3 ani și 2 luni ; I. Caraminu, cu 3 ani și 2 luni ; P. Roșescu, cu 3 ani și 2 luni ; I. Diaconescu, cu 3 ani și 2 luni ; P. Maior, cu 3 ani și 2 luni ; Iosif Cojocar, cu 3 ani ; Ion Moțoc, cu 3 ani ; Mihail Ostian, cu 3 ani ; Dimitrie Topor, cu 3 ani ; Marin Rădulescu, cu 3 ani ; Pavel Tănăsescu, cu 3 ani ; Nic. Gheorghiu, cu 3 ani ; Ion Ungureanu cu 3 ani ; Aurelian Ionescu cu 3 ani ; M. Mateescu, cu 2 ani, 11 luni și 15 zile ; Coloman Vildman, cu 2 ani și 9 luni ; Adalbert Dienes, cu 2 ani și 9 luni ; Adalbert Dienes, cu 2 ani și 9 luni ; Leon Zseleznyak, cu 2 ani și 9 luni ; Ladislau Matyaworschi, cu 2 ani și 9 luni ; Ștefan Șandor, cu 2 ani și 9 luni ; Alexandru Gerecze, cu 2 ani și 9 luni ; Al. Bojoreanu, cu 2 ani și 9 luni ; Varnava Utő, cu 2 ani, și 9 luni ; Vasile Petrescu, cu 2 ani și 6 luni ; C. Popescu Sinaia, cu 2 ani și 5 luni ; I. Marinescu, cu 2 ani și 5 luni ; Emil Paladi, cu 2 ani și 2 luni ; Ioan Nișescu, cu 2 ani și 2 luni ; Gh. Chercea, cu 2 ani și 2 luni ; C. Vasiliu, cu 2 ani și 2 luni ; H. Hareț, cu 2 ani și 2 luni ; Gh. Clime, cu 2 ani și 2 luni ; V. Giuncu, cu 2 ani și 2 luni ; Sextil Tișcă, cu 2 ani și 2 luni ; Petre Peca cu 1 an, 11 luni și 15 zile ; Gh. Antonescu, cu 1 an, 11 luni, și 15 zile ; Stelian Stătescu, cu 1 an, 11 luni și 15 zile ; G. Pavalache, cu 1 an, 11 luni și 15 zile ; D. Bozdoc, cu 1 an, 11 luni și 15 zile ; Nacu Scrima, cu 1 an, 11 luni și 15 zile ; Ioan Dăscălescu, cu 1 an, 11 luni și 15 zile ; Ioan Mihăescu, cu 1 an, 11 luni și 15 zile ; Horia Grecu, cu 1 an, 11 luni și 15 zile ; V. I. Stănescu, cu 1 an, 11, luni și 15 zile ; I. Popescu, cu 1 an, 11 luni și 15 zile ; I. Dimitrescu, cu 1 an, 11 luni și 15 zile ; Narcis Economu, cu 1 an, 11 luni și 15 zile ; Const. Tipa, cu 1 an, 11 luni și 15 zile ; I. C. Nicolae, cu 1 an și 11 luni ; N. Cernescu, cu 1 an și 11 luni ; N. N. Caragea, cu 1 an și 11 luni ; Abel Rotea cu 1 an și 9 luni ; Andrei Streza, cu 1 an și 9 luni ; Ioan Grum, cu 1 și 9 luni ; Ion Galeriu, cu 1 an și 9 luni ; Policarp Bejan cu

1 an și 9 luni ; Eugen Rech, cu 1 an și 9 luni ; Francis Nagyi, cu 1 an și 9 luni ; Pavel Zegreanu cu 1 an și 9 luni ; Andrei Bittai, cu 1 an și 9 luni ; Gh. Gușu, cu 1 an și 7 luni ; Al. Popescu, cu 1 an și 7 luni ; Traian Ionescu, cu 1 an și 7 luni ; N. Caliniuc, cu 1 an și 7 luni ; Victor Georgescu, cu 1 an și 7 luni ; C. Hurmuzachi, cu 1 an și 7 luni ; D. Ionescu, cu 1 an și 7 luni ; Simion Ghica, cu 1 an și 7 luni ; Cezar Cristea, cu 1 an și 7 luni ; Al. Ștefanopol, cu 1 an și 7 luni ; Coloman Szabo jun., cu 1 an și 9 luni ; Zoltan Javorszki, cu 6 luni ; Ioan Havaș, cu 6 luni ; Adalbert Csurila, cu 1 an ; Almoș Csutsk, cu 1 an ; Cormoș Procopie, cu 9 luni ; F. Enescu, cu 9 luni ; G. Tudoraș, cu 9 luni ; Gr. Caminschi, cu 9 luni ; Iulius Zaklinski, cu 9 luni ; Iulius Szontag, cu 2 luni ; Buzeteschi Ernestin, cu 2 luni.

Inginer silvic stagiar

Andrei Brestianski, cu 15 ani și 10 luni ; Virgil Ionescu, cu 3 ani, 7 luni și 13 zile ; Ruse Popescu, cu 3 ani și 7 luni ; Adolf Kaiser, cu 3 ani și 5 luni ; Roman Romansat, cu 3 ani, 4 luni și 23 zile ; Dionisie Romanovski, cu trei ani și 2 luni ; Coloman Mezaros, cu 2 ani, 7 luni și 13 zile ; Iancu Poclitar, cu 2 ani și 6 luni ; Ernest Fixek, cu 2 ani, 6 luni și 4 zile ; Ștefan Sofalvi, cu 2 ani și 6 luni ; Oscar Sperling, cu 2 ani, 3 luni și 15 zile ; Ladislau Gesilger, cu 2 ani și 2 luni ; Const. Georgescu, cu 2 ani ; Al. Chirișescu, cu 2 ani ; Em. Niculescu, cu 2 ani ; N. Duldurescu, cu 2 ani ; C. Marcu, cu 2 ani ; V. P. Negulescu, cu 2 ani ; C. Nettea, cu 2 ani ; N. Popescu, cu 2 ani ; Eftimie Petrescu, cu 2 ani ; Al. Butoi, cu 2 ani ; Tudor Ionescu, cu 2 ani ; Er. Mavrodin, cu 2 ani ; V. Trandafirescu, cu 2 ani ; N. Băcanu, cu 2 ani ; Victor Vasilescu, cu 2 ani ; Eugen Petrovan, cu 2 ani ; Mihail Popescu, cu 2 ani ; C. Popescu Făurei, cu 2 ani ; Filoftei Stoica, cu 2 ani ; D. Podeanu, cu 2 ani ; Gh. Nonuță, cu 2 ani ; N. Măjăuanu, cu 2 ani ; V. Harnagea, cu 2 ani ; Al. Stănescu, cu 2 ani ; Ioan Paraschiv, cu 2 ani ; Const. Criveanu, cu 2 ani ; Silviu Monția, cu 2 ani ; Francisc Terdich, cu 2 ani ; Vasile Vasiliu, cu 2 ani ; Adalbert Szabo, cu 1 an, 11 luni și 15 zile ; Ieronim Buzilă, cu 1 an, 11 luni și 15 zile ; Szeky Geza, cu 1 an, 11 luni și 15 zile ; Dezideriu Bologh jun., cu 1 an, 11 luni și 25 zile ; Gr. Eliescu, cu 1 an și 11 luni ; Eugen Reuss, cu 1 an și 9 luni ; N. Pandrea, cu 1 an și 8 luni ; C. Constantinescu, cu 1 an și 8

luni ; I. Grecu, cu 1 an și 8 luni ; Lucian Comșa cu 1 an și 8 luni ; N. Boboc cu 1 an și 8 luni ; St. Gherghel, cu 1 an și 8 luni ; Sandi Mircea, cu 1 an și 8 luni ; G. T. Martinescu, cu 1 an și 3 luni ; Ion Sas, cu 1 an și 3 luni ; Iacob C. Marin, cu 1 an și 3 luni ; Al. D. Popescu, cu 1 an și 3 luni ; C. D. Ionescu, cu 1 an și 3 luni ; Vasile Paladian, cu 1 an și 1 lună ; G. I. Ionescu, cu 1 an ; C. Popescu, cu 1 an ; C. C. Dimitriu, cu 1 an ; C. Rachieru, cu 1 an ; Dem. Onaca, cu 1 an ; C. C. Emanoil, cu 1 an ; Octavian Mihălcescu, cu 1 an ; Nic. Stănescu, cu 1 an ; Tilus Nicoară, cu 1 an ; Ștefan Gh. Predescu, cu 1 an ; Iosif Popovici, cu 1 an ; Ioan C. Ionescu, cu un an ; Andrei Hălmăgeanu, cu 1 an ; Aurent Mășcan, cu 1 an ; I. Diaconescu, cu 1 an ; Eugen Zehan, cu 1 an ; D. Antonescu, cu 1 an ; Ioan A. Nicolescu, cu 1 an ; Nicolae Goția, cu 1 an ; Iulius Zaharias, cu 1 an ; Ștefan Guyas, cu 1 an ; Victor Malarski, cu 11 luni ; Emilian Pali, cu 11 luni ; Ștefan Turțuman, cu 11 luni ; St. Dumitrescu, cu 11 luni ; C. Vasiliu, cu 11 luni ; Vlad Bivol, cu 11 luni ; V. Lissievici, cu 3 luni ; Gh. Lupșa, cu 3 luni ; Em. Câmpeanu, cu 3 luni ; N. I. Breșcan, cu trei luni ; Ed. Mayer, cu 3 luni ; Gh. Moșandrei, cu 3 luni ; Th. Robeanu, cu 3 luni ; V. Bădulescu, cu 3 luni ; I. Ghiorghiu, cu 3 luni ; St. Bărbulescu, cu 3 luni ; D. A. Sburlan cu 2 luni ; C. T. Nițescu, cu 2 luni ; Virgil C. Ifoae, cu 2 luni ; Vasile Suteu, cu 2 luni ; C. Popescu, cu 2 luni ; Vasile Cotta, cu 2 luni ; D. Magoș, cu 2 luni ; Ion I. Andrei, cu 2 luni ; Sabin Popovici, cu 2 luni ; Iulian Guran, cu 2 luni ; T. Călugăreanu, cu 2 luni ; Emil Bondescu, cu 2 luni ; Ion Paladian, cu 2 luni ; Stelian Georgescu, cu 2 luni ; Mihail Poenaru, cu 2 luni ; G. Teodorovici, cu 1 lună și 15 zile ; I. M. Iliescu, cu 1 lună ; I. N. Dimitriu, cu 1 lună ; C. G. Negulescu, cu 1 lună.

Art. II. D. Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat a aduce la îndeplinire executarea prezentei deciziuni.

Dată la 2 Fevruarie 1924.

Ministru, Al. Constantinescu

PRINOS MEMORIEI PROF. C. MICLESCU

...*Se sting luceferii rând pe rând, se duc stegarii, purtătorii de torțe, entuziaștii generației Cuminților bătrâni!*

În plină vigoare,—omul masiv,—turnat în stâncă,—stejarul atât de puternic nu poate înfrânge trăznetul soartei nemiloase!
— Și ce contrast uimitor... Ce *suflet* delicat ascundea *atletul* dascăl ;... Câți i l-au negat, fără a i-l cunoaște,... dar câți i l-au bănuit măcar ?!

Pentru cel care pune mai presus decât slova cursurilor reci, dogmatice,... și pedantismul altora, — „*partea intimă a sufletului dascălilor și care este cea mai constructivă*,—și *valoarea culturii generale* pentru cei urșiți mâine ca prin specializare, — să piardă mai întreg contactul cu dânsa, — pentru micul „baccalaureat“ vizionar,—incorigibil,—de acum 10 ani,—dornic de zărilor largi ale „culturii multilaterale,—și iubitor al: *decentei apropieri între banca „elevului“:—universitar* însă,— și *catedra magistrului*, — orele Profesorului C. Miclescu,—vor rămâne neșterse de pe răbojul amintirii, ca și ale regretatului Gr. Pârvulescu.

Măsurând clasa în lung și lat, parcurgând întregi kilometri, — umplând tabela de câte 5–6 ori, albit de cretă pe haine, — uneori mergând apăsător, cu pumnii strânși, în atitudine combativă, —gata a întâmpina un rival... imaginar,—*cum știa omul acesta complect*,—să facă din cel mai rece, strict și oarecum: arid curs: „matemateci și topografie“, adevărate *oaze de recreare sufletească*,—și desfătare intelectuală, prin torentul de *idei generale* atât de variate.

Excursiuni minunate în toate domeniile, multe salturi abrupte, brusce, — ocazionate de un singur pretext, — toate însă logice, atractive, expuse pline de colorit specific,—și *cum însăși partea științifică te intrigă, te cucerea fără voe*, făcându-te atent și impunându-ți asimilarea multor cunoștinți peste care, el: savantul,—treceă poate chiar prea lesne,—presupunându-le anticipat știute de noi;—îmi amintesc de titanică muncă a „*moderniștilor*“ pentru a se pune pe picior de egalitate cu „*realiștii*“ în sfera matematicelor, depeizați însă și ei în cadrul studiilor de drept și ale botanicii și zoologiei invadate de „latinisme“, — și adesea e chiar ei „*realiștii*“, — cam... *dezorientați de modul de expunere* al profesorului, jongleur în calcule, înălțându-ne până la

diferențial și infinitesimal, — apoi *metodele lui practice* de calcule, — și ridicări, etc. etc.).

Un *pasionat al voiajurilor*, — cel ce cutreerese țări și mări prinzând atâtea pe clișeu retinei și al amintirii, un *înamorat al naturei și pătimaș al cailor și curselor*, începând orele în pura specialitate, pentru ca în curând să reverse prisosul multiplelor lui cunoștințe, atât de variate; argint viu curgând iute printre toate; dela teoria culorilor, la expedițiile dela poli și alte cuceriri, — dela scufundarea Titanicului la materialismul istoric, apoi dela mișcările sismice și explicarea atâtor catastrofe, — la meteorologie, dela Cascada Niagara și Nil, la numismatică, astrologie, — anatomie, caracterizări etnografice ale popoarelor, — trecând prin acțiunea microbiană și elementele catalitice ca îngrășăminte ajutătoare (Bertrand), — apoi un salt la: genealogia atâtor iluștri cai nu numai ai hipodromului nostru, dar streini, și până la a noua generație, — (fusese chiar trimis ca „expert“ în comisiuni de recepție a unor cai streini ce importam). *Revenea* la „*specialitate*“, rezolvă în diferite metode teme puse contradictoriu, — pentru a pune la punct destule chestiuni, apoi... iară peregrinări, — pentru ca: *Somașia clasicului clopot*, repetată ades de câteva ori, să-l readucă la „*realitate*“, pentru sfârșirea temelor propuse, reținându-ne ades jumătăți de ore surplus, — și eșind numai invitat de colegul următor !!

Așa treceau orele și tot astfel s-au dus și *anii*, pulberea argintului clipelor fugare încărunțindu-ne măcar *sufletele*, — prea pline de griji, ce nu și-au trăit nici adolescența și visurile, ... dacă nu și *tâmpbele* noastre!

Memoria lui prodigioasă, ce ne făcea adesea să ne vedem atât de mici față de dânsul, — *bunăvoința* lui de a nu înregistra toate *scăderile* noastre, de a nu fi prea meticulos și rigid, — *sufletul* ce punea pentru cei pe care îi întrezărise el, nu numai ca elevi (dar orele de examinare sau discuție cu colegii Popescu, Nicolae), dar și printr'o altă prismă, susținându-i până și în conferințele profesoriale.

Dar „*punctualitatea*“ lui, — maniacă, *obsedantă*, — și „*cronometrul*“ său proverbial, legendele cu șeful de tren plecat cu câteva secunde neregulat, făcându-l aproape să scape trenul, ... demonstrația și sancțiunile urmate!.. sau cercetarea ceasurilor gărei de Nord faimoase prin varietatea între ele și lipsa de precizie !!

Și mai presus de toate :

Șovinismul său, nu numai de „român”, dar de: „filofrancez” —latin de pură speță, și „ura” lui dusă până la patimă și exagerare, contra a tot ce era: „nemțesc”!

Ce erau pentru el: Gaus și mulți alții?!.. aproape nimic!!

Concepția sa apriorică și generică despre tot ce reprezintă spiritul,—factura: „germană”,—fiind considerarea drept un furt, eontrafacere, compilare, — sau pură perfecționare a produselor streine, printu’o muncă brută, —necreatoare prin sine, — și dusă la rutină și automatism. contrar spiritului inventiv-creator, inteligenței spontane ale spiritului latin sau rasei anglo saxonă, cu destule alte calități, — (sprijinit pe însuși Nietsche și Georg Tr. Nicolai).

Despre „reprezentativii” geniali germani, sau căuta să-i micșoreze, ori să-i descopere afilieri streine, încrucișeri, — că nu sunt specific germani, — ci simple excepții enigmatice.

Vedeai bine cum îl dureau *recunoașterile* forțate, cum evita subiectul,—sau se pleca, în treacăt,—frânt sub greutatea uriașilor: Goethe, Kant, Wagner, Nietsche etc. Pentru dânsul „*compromisul*”, — transacțiile *nu existau*, mai ales în această privință,.. cât de „*exclusivist*” eră !!!

Pe câți camarazi *nu i-a durut* aplicarea de procedee „nemțesti”, sau nerecunoașterea drept: „ultima ratio” a vederilor și metodelor sale,—comițând,—defunctul,—chiar greșeli flagrante în aprecierea unor meritoși colegi, victime ale „daltonismului” său, *nefiind însă un îngust spirit „megaloman” sau absurd.* — și *recunoscând meritele altora, mândrindu-se chiar cu elevii săi iscusiți.*

În locul premisei:.. perseverare.. diabolicum „relativ la convingerile și patima sa,—bine e să ne slujim numai de începutul: „*erare humanum est!*..”, — și să ne înălțăm în preajma morții lui spre acel: „*de mortuis nihil nisi bene!*—, mici rivalități, patimi sau uri personale, amuțească, — neprofanând marile-i calități!

Pentru mulți poate, — nu vor fi vizibile decât „*defectele*” sale, decât lipsa de metodă,—ori „*lacunele*” *cu care ne-a lăsat pe noi copii lui,—să intrăm în corp,*... mai ales cei din oropsitele generații de sacrificiu... ale războiului!! — Ar fi injust și trist!!

Și tocmai din anii războiului, orele dela Gimnaziul Alexandru (Iași), sprijinul dezinteresat ce l-a dat acelor promoții de

elevi sau absolvenți, — pe cari, atmosfera deprimantă mai ales „morală” adaus la privațiunile materiale, — și supratensiunea nervilor, — precum și discontinuitatea studiilor, *îi cam înstreinase de spiritul școlii dela Brănești*: (alias: Heidelberg !), — și *al tradiției de corp*, vreau altfel să se vadă rolul său printre noi.

Sfaturi, intervenții private, — pretutindeni, apoi *fanatica lui „credință” în triumful Aliaților și plinirea Idealului nostru*, — *cimentat prin Jertfe*, — el fiind *un patriot minunat și încarnat român*, dintre cei ce sacrificând totul s-au avântat în beznă, ... formând durorosul cortegiu al „refugiaților” („pohodna... Moldova!), *tonicul vivifiant* ce îl turna în sufletele noastre atunci, *acestea trebuiesc puse pe întâiul plan*, recunoscând unanim: *optimismul său generos și frumusețea sufletului de dascăl—părinte!*“

Competent în atâtea direcțiuni, chiar în afara „specialității”, în relațiune cu cele mai distinse personalități ale țării, — totuși *deceșionat* pentru destule sacrificii la care a fost supus, concurând, ... sau numai vizând altă catedră, ... și îndestule lovituri, dar nu oferite de soartă și... oameni, — grija *cursului său veșnic revăzut, dar încă neîncheșat în lapidara formă definitivă și tipărit* drept ghid minunat viitoarelor serii (acesta fiind un tribut al nostru, supraviețuitorii foști elevi, — ce-l datorăm amintirii sale, — precum și a onoratei direcțiuni a școlii), — C. Miclescu a trecut prin viață *nu fără rost, a făcut din catedră: un pedestal, — din crezul său politic și nașional: apostolat, — ca și din cariera sa.*

A cinsti pe alții, este: a te înălța pe tine însuși; plătesc o pioasă *datorie moral—efectivă, veșnicind* de dincolo de moarte *viața ta curată*, vrednice Profesor C. Miclescu, în amintirea noastră, și depunând pe lespede ce-ți va pecetlui mormântul: „*eternale flori ale reginei: florile stimei și dragostei*” ce-ți vom păstra pe stâncile culmilor senine ale sufletelor noastre.

Cinste memoriei tale veșnice și liniștită odihnă în lumea Dreptilor, — dormi somnul blând... din clipa în care pe lângă sfântul ideal al neamului, *dorit de tine*, — prind a se împlini și nădejile studenției noastre și corpului silvic în genere!!

Cesar Cristea

Ing. silvic

EXPORTUL LEMNARIEI

Exportul lemnăriei pe luna Ianuarie 1924 pe categorii de lemnoase și pe țări se prezintă astfel:

In Anglia 330 tone scânduri din esențe rășinoase;

In Bulgaria, 1019 tone scânduri din esențe rășinoase și 15 tone alte lemne rășinoase;

In Cehoslovacia, 172 tone lemne de foc și 29 tone lemne de construcție din esență foioasă;

In Egipt, 36 tone lemne de construcție din esență foioasă și 3303 tone scânduri din esențe rășinoase.

In Franța, 1653 tone de scânduri din esențe rășinoase;

In Grecia, 14 tone lemne de construcție, 3848 tone scânduri, 513 tone alte lemne rășinoase;

In Germania, 30 tone trunchiuri de brad și 32 tone scânduri;

In Italia, 2 tone lemne de construcție și 1106 tone scânduri;

In Jugoslavia, 4539 tone lemne de foc, 2 tone lemne de construcție, 67 tone scânduri și 36 tone alte lemne rășinoase;

In Polonia, 39 tone lemne de foc și 957 tone scânduri;

In Palestina, 388 tone scânduri;

In Siria, 150 tone scânduri;

In Turcia, 242 tone scânduri;

In Ungaria, am avut cel mai mare export de lemnoase pe luna Ianuarie și anume: 74.388 tone lemne de foc, 1.958 tone trunchiuri de brad, 502 tone lemne de construcție, 2 tone nuele și haraci, 6.337 tone scânduri, 4.835 tone alte lemne rășinoase, 15 tone traverse de stejar.

In alte țări am transportat 3 tone lemne de foc și 108 tone scânduri de esență rășinoasă.

Totalul valorilor în mii de lei este de 33.127 la lemne de foc, 1.262 la trunchiuri de brad, 829 la lemne de construcție din esență foioasă, 2 la nuele și haraci, 56.415 la scânduri din esență rășinoasă, 7.769 la alte lemne rășinoase și 17 la traverse de stejar.

M. P. Florescu

CRITICA Art. 29, 97 și 98
din ante-proiectul de lege pentru codicele-silvic
1923 și a art. 12 din legea de organizare a
corpului silvic

Art. 64 din codicele silvic din 1910 zice: „Proprietarul vitelor cari se vor găsi pășunând, fără drept, în păduri în vârstă mai mare de 10 ani, sau în poienele acestor păduri...“.

Art. 29 și 98 din ante-proiectul de lege pentru codicele silvic 1923 n'au această expresie de la urma art. 64 legea veche; „sau în poienele acestor păduri“.

De ce s-o fi omis această expresie!

Probabil că discuție mare a fost, pentru omiterea sistematică a acestei expresii atât din art. 29 cât și din art. 97 și 98. Poate că acei ce au conceput aceste articole au socotit că poienele dintr'o pădure sunt considerate ca atare și au concentrat totul în cuvântul pădure.

Dar pentru populația interesată și multă, comparând art. 64 vechi cu art. 29 și 98 noi, ar reeși că, de acum înainte e liber pășunatul în poienile pădurei și că legea veche, față de cea nouă, era prea aspră și asupritoare, fiind-că erau goluri în pădure unde iarba se perdea degeaba, iar vitele sufereau. Căci ce atrage mai mult pe locuitori de a-și introduce vitele în pădure, decât iarba din aceste poienițe care conform amenajamentului sunt supuse regimului silvic, dar nu sunt prevăzute a fi oprite de la pășunat, în legea nouă. Art. 29 nou, fără acea expresie, nu e destul de tare, pentru-că sub acoperișul pădurei dese nu este iarbă și vitele n'au ce căuta de cât în caz de forță majoră conform art. 99 nou, când delinquentul e aproape iertat, astfel că procesele-verbale pentru delict de pășunat, după legea nouă, vor fi slabe și urmează să fie ca și pierdute.

În acest caz trebuie a apuca o cale greoaie și a ne adresa autorităților administrative spre a le deplasa la zeci de kilometri prin păduri fără drumuri, ca să estimeze ție inginer silvic, iarba pășcută în poienele pădurei și a încheia acte fără amenzi și care nu sunt destul de tari, ca un proces-verbal de delict silvic.

Nu am ajuns încă acolo ca toate pădurile să fie fără poieni și chiar dacă ar fi, tot trebuiesc provocate, fie pentru exploatarea

pădurei (scoaterea lemnului cu vite pentru că nu se găsește fân și iarbă în apropiere, depozite de lemne), fie pentru vitele personalului silvic cum prevede art. 26 din ante-proiect, mai ales la munte și în alte părți unde locuri de alte culturi nu sunt.

Și de ce să se scoată aceste poieni de sub rigorile legii silvice!? Prin lipsa acestei expresii de care e vorba, din legea nouă, se îngreunează foarte mult serviciul de pază al pădurei, chiar din cauza acestor poieni din care unele necesare serviciului.

Legea nouă neprezentându-le, delictele de pășunat se vor înmulți exasperant, mai ales că și amenziile din art. 30 nu s'la înălțimea intenției din art. 29.

Concluzia; este bine ca poienile dintr'o pădure, sub orice motiv ar fi existența lor, să fie expres oprite de codul silvic de la pășunat, iar art. 29 din ante-proiect să zică: „Pășunatul în păduri și poienile lor este cu desăvârșire oprit“.

Această expresie trebuie să fie introdusă și în art. 97 și 98 acelaș proiect.

O lege trebuie făcută ca s'o înțeleagă toți la un fel, fără a lăsa porțișă de eșire și loc de discuție.

Că din când în când sunt cazuri (secete mari) când suntem forțați a pune vite în pădure, sau în poienile lor—acolo unde cerințele culturale permit—dar aceasta nu trebuie prevăzută în lege, căci din excepție, ar deveni regulă generală.

Art. 12 din legea de organizare a corpului silvic.

Să se scrie: a) Inginer stagiar silvic după cum se scrie, Inginer șef silvic, Inginer inspector silvic, etc. iar nu Inginer silvic stagiar.

I. Andreianu

Informațiuni

Problemele ce se vor discuta în congresul dela Timișoara, ce va avea loc la finele lunii Mai a. c. :

1. Corecțiunea torenților și ravenelor, în special a celor din județul Caraș-Severin.

2. Inconvenientele exproprierei râpelor și terenurilor improductive din regiunea dealurilor și munților pentru islazuri comunale.

3. Tratamentul și amenajamentul pădurilor de Stejar din Banat și rezultatul aplicațiunii lor.

4. Discuțiuni asupra tratamentului și amenajamentului pădurilor Domeniului Reșița, precum și asupra industriilor forestiere anexe.

DAT FIIND TIMPUL INAINȚAT, rugăm pe toți colegi cari doresc a face comunicări, să ne trimită manuscrisele lor (însoțite și de planșe eventual) până la 5 Mai a. c., la sediul Societății, pentru a se putea cerceta și tipări la timp.

Programul congresului și al excursiunilor se vor publica și trimite la timp, tuturor membrilor.

COMITETUL DE LUCRĂRI
AL CELUI AL 36 CONGRES

* * *

Ciclul Conferințelor Societății „Progresul Silvic“

1) Problema comercializării pădurilor prin prisma intereselor strict naționale, și superioare de Stat.

M. P. Florescu, inginer inspector silvic, Sâmbătă 5 Aprilie, ora 9 seara.

2. Folosirea regiunii inundabile a Dunărei din punct de vedere silvic.

Ion Petre, inginer șef silvic, Joi 10 Aprilie, ora 9 seara.

3. Subiect rezervat.

Gh. Agapie, inginer șef silvic, Sâmbătă 12 Aprilie ora 9 seara.

Conferințele vor avea loc în sala de conferințe a Societății Politehnice din București, Str. Episcopiei 2 (etaj).

Comisia instituită la M. L. P. lucrează cu asiduitate la alcătuirea legii organizării corpului tehnic general român.

Interesele corpului silvic sunt susținute cu demnitate de mandatarii noștri.

S'a căzut de acord a se anula gradul de inginer asistent.

În schimb se vor prevedea gradații între cele 3 grade : ingineri, ingineri șefi și inspectori g-li.

* * *

Suntem informați că în curând se va pune sub tipar, anuarul corpului tehnic silvic, o lucrare care va umple o mare lacună.

* * *

— D-l D. Ciurileanu ne roagă să aducem la cunoștința tuturor colegilor silvici, cari au răspuns binevoitor la apelul d-sale, de a se înscrie, plătind chiar aconturi, la cele trei lucrări anunțate anul trecut, că numărul total de înscrieri a fost totuși atât de mic, că nu a putut înlesni îndeplinirea de cât la două din ele și anume : *Tablele de valori naturale din 10 "în 10"* și *Firul Ciurileanu de măsurătoare*.

Greutățile enorme, întâmpinate la execuția lor, cari n'au fost învinse de cât cu adevărate sacrificii de timp și de bani, au făcut ca, față de numărul mic de exemplare realizate, prețul fiecăruia să întrecă cu mult prevederile și anume : *Tablele* legate au prețul de 400 lei, broșate 300 lei cu scăzământ de 40 lei la exemplarele acontate; iar *firele* cu 2500 lei, cu 500 lei mai puțin la cele acontate.

D-l Ciurileanu roagă pe d-nii subscriitorii a trimite restul de plată sau a-i comunica (Str. Caragiale 10) dacă doresc a li se expedia ramburs, — cunoscând că *Firele* sunt livrabile numai peste o lună când speră să fie etalonate de serviciul de Măsuri și Greutăți, care e în curs de a stabili speciale mijloace pentru acest scop.

Cât privește cea de a 3-a lucrare : *Tratatul de Topometrie*, d-l Ciurileanu anunță începerea tipăririi lui, în toamna anului curent 1924.

† NICOLAE PALL

Inginer inspector silvic, șeful ocol. silvic Arad

Incețat din viață în ziua de 20 Februarie, a. c. și înmormântat în ziua de 21 Februarie, la cimitirul Arad. Au luat parte la înmormântare D-nii Amedeu Munteanu, șeful regiunii silvice Lipova; inspectorul silvic Lagler, și M. Popescu și din partea personalului civil șeful contabil Nodojni; precum și D-l Economu, șeful ocol. silvic Bârzava, d-l Novac, șeful ocol. silvic Ciala, d-l Cotta șeful ocol. silvic Arad și întreg personalul inferior al ocolului.

Onorurile au fost date de o companie, defunctul fiind decorat cu Coroana României în gradul de Cavalier. La mormântul defunctului s'a rostit de D-l inginer șef silvic M. Popescu, ca delegat din partea Casei Pădurilor și a Soc. „Progresul silvic” următorul discurs.

Intristată Adunare,

În numele Administrației Casei Pădurilor și a Societății Progresul silvic, am dureroasa însărcinare, ca să exprim sincere condoleanțe familiei Pall, greu lovite prin pierderea ireparabilă și prea de timpuriu, a unui soț iubit și părinte a 5 copii pe care decedatul n'a avut încă fericirea să-i poată vedea pe toți trecuți și roștiți, în viața socială.

Această pierdere este în unanimitate regretată de întregul corp tehnic al Inginerilor silvici ca și de Societatea Progresul silvic al cărui membru activ era repauzatul Pall și care, prin experiența sa dobândită în lunga-i carieră, putea să fie încă de utilitate fecundă în ogorul silviculturii noastre naționale renăscândei

El se stinge din viață pentru a trece în lumea de veci, în plină putere de muncă intelectuală, dar cu cea fizică sdruncinată în urma unui accident de cale ferată decauville la care, nu în pușină măsură, au contribuit și suferinși de ordin moral și material, inerente stării de după războiul mondial, firelor simțioare, de felul celeia de care părea a fi stăpânit colegul nostru Pall.

În fața acestui tribut al morții dela care nimeni nu se poate sustrage, trebuie cu toții să ne plecăm capul și cu inima strânsă de durere, privind în fața noastră trupul neînsuflețit al colegului

iubit, de eri, să ne înălțăm, cu cugetul curat, cât mai sus, rugând pe bunul Dumnezeu ca să așeze și să odihnească sufletul său pe veci, în lumea dreptilor; iar familiei sale îndurerate, să-i dăruiască sănătate și putere pentru a putea suporta cu resemnare greaua durere ce a cuprins-o.

Fie-i jărâna ușoară și amintirea lui, totdeauna fie printre noi.

Inginerii silvici ai Regiunii Silvice Cluj, cu durere anunță trecerea la cele vecinice a iubitului și neuitatului lor Coleg.

ALBERT BENEDEK

Inginer inspector silvic

întâmplată în 7 Martie a. c. la orele 5 dimineața.

Inhumarea rămășițelor pământești ale valorosului defunct, s'a făcut Duminică în 9 Martie la oarele 15, dela casa mortuară din Dej. Societatea „Progresul silvic” se asociază la doliul familiei și al camarazilor regiunii silvice din Cluj.

MINISTERUL AGRICULTUREI ȘI AL DOMENIILOR
CASA PĂDURILOR
DIRECȚIA AMENAJERILOR

Deciziune

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și al Domeniilor.

Asupra raportului Domnului Administrator al Casei Pădurilor.

Având în vedere articolul 2 din Codul Silvic.

Având în vedere articolul 2 din Legea Modificărilor la Codul silvic publicată în Monitorul Oficial No. 131/920.

DECIDEM :

Art. 1. — Se aproaă de noi :

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Ludești pendinte de comuna Ludești, județul Dâmbovița, proprietatea D-nei Eufimia Maxim Lenș, în suprafață de 841 hectare 5000 m. p. din care de exploatat 91 hectare 9500 m. p. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 25 ani, exploatarea în 2 ani pentru suprafața de 91 hect. 9500 m. p. și cu garanția de împădurire 200 lei de fiecare hectar :

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Boldu Crețuleasca pendinte de comuna Ștefănești Lipovăț, județul Ilfov,

proprietatea D-nei Alexandrina Pribegeanu, în suprafață de 100 hectare. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 10 ani, exploatarea în 5 ani și cu garanția de împădurire 200 lei de fiecare hectar ;

c) Studiul sumar de exploatare al pădurii Valea Tâfâi pendinte de comuna Pietroșița Valea Tâfâi, județul Dâmbovița, proprietatea D-lui Ion Mihai, în suprafață de 12 hectare 9730 m. p. Regimul codrului cu 80 rezerve de fiecare hectar. Revoluția normală 50 ani, exploatarea într'un an și cu garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar ;

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Simuloaica pendinte de comuna Gura Sărăței, județul Buzău, proprietatea d-lui Laurenț Zara, în suprafața de 55 hectare 8000 m. p. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 10 ani, exploatarea în 3 ani și cu garanția de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

Art. 2. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolele adiționale imprimare anexate fiecăruia sunt executorii.

Art. 3 și ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Dată astăzi 3 Martie 1924 în cabinetul nostru.

Ministru

(ss) Al. Constantinescu

No. 13982.

* * *

Deciziune

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și al Domeniilor.

Asupra raportului Domnului Administrator al Casei Pădurilor. Având în vedere articolul 2 din Codul silvic.

Având în vedere articolul 2 din Legea Modificărilor la Codul silvic publicată în Monitorul Oficial No. 231/920.

DECIDEM :

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Föfoglany pendinte de comuna Doboli de jos, județul Trei Scaune, proprietatea d-lui N. Filitis, în suprafața de 50 jug. cad. sau 28 ha 7750 m. p. Regimul crâng simplu, revoluția normală 30 ani, exploatarea în 2 ani și cu garanția de împădurire 400 lei de fiecare hectar ;

b) Amenajamentul pentru exploatare al pădurii Plantația de salcâmi Desa pendinte de comuna Desa județul Dolj, proprietatea d-lui Eracle Marincu, în suprafață de 646 ha 2000 m. p. pădure de exploatat.

Regimul crâng simplu. Revoluția normală 20 ani, exploatarea în 20 ani și cu garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar :

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Bălăneasa pendinte de comuna Valea Rea, județul Bacău, proprietatea Soc. An. Bragadiru din București, în suprafață de 37 ha. Regimul codru cu tăeri rase, revoluția normală 30 ani, exploatarea în 10 ani și cu garanția de împădurire 1200 lei de fiecare hectar :

d) Regulamentul de exploatare al păduri Rasova pendinte de comuna Dobrița, județul Gorj, proprietatea D-lui Dr. Culcer, în suprafață de 114 ha. Regimul crâng simplu, revoluția normală 30 ani, exploatarea în 4 ani și cu garanția de împădurire 300 lei de fiecare hectar :

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Striminoasa, pendinte de comuna Berevoești, județul Muscel, proprietatea Obștei Moșnenilor din neamul Paladeștilor, în suprafață de 90 ha, 5000 m. p. Regimul crâng simplu, revoluția normală 20 ani, exploatarea în 4 ani și cu garanția de împădurire 600 lei de fiecare hectar :

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Strâmbu-Mare, pendinte de comuna Colvini, județul Buzău, proprietatea d-lui C. Georgescu, în suprafață de 83 ha 8100 m. p. Regimul crângului simplu, iar în parcelele C. și F. să se oprească câte 80 rezerve la hectar de esență stejar sau în lipsă fag din cei mai groși și cari se vor marca înainte de începerea exploatării. Revoluția normală 20 ani. exploatarea în 20 ani și cu garanția de împădurire 600 lei de fiecare hectar :

g) Regulamentul de exploatare al pădurii Plopeasca, pendinte de comuna Dejești, județul Olt, proprietatea d-lui Vintilă Brătianu, în suprafață de 28 ha pădure curată. Regimul crâng simplu, revoluția normală 30 ani, exploatarea în 2 ani și cu garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar :

h) Regulamentul de exploatare al pădurii Pârâul Iangului, pendinte de comuna Călinești, județul Vâlcea, proprietatea d-lui N. N. Popescu și alții, în suprafață de 16 ha, regimul codru cu tăeri rase, revoluția normală 80 ani, exploatarea în 2 ani și cu garanția de împădurire 1000 lei de fiecare hectar :

Art. 2. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat sunt executorii.

Art. 3 și ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu aducere la îndeplinire a prezentei deciziuni. Dată astăzi 3 Martie 1924 în cabinetul nostru.

Ministru

(ss) Al. Constantinescu

No. 13974.

* * *

Deciziune

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și al Domeniilor.

Asupra raportului D-lui Administrator al Casei Pădurilor. Având în vedere art. 2 din Codul Silvic.

Având în vedere articolul 2 din Legea Modificărilor la Codul silvic publicată în Monitorul Oficial No. 131/920.

DECIDEM :

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Regulamentul de exploatare al păduri Recea pendinte de comuna Deleni, județul Olt, proprietatea d-lui I. C. Dobroleanu, în suprafață de 30 hectare 9346 m. p. Regimul crângul cu 100 rezerve de fiecare hectar. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 2 ani și cu garanția de împădurire 200 lei de fiecare hectar.

b) Regulamentul de exploatare al pădurei *Sotânga-Folinoai* ca pendinte de comuna *Sotânga*, județul *Dâmbovița*, proprietatea d-nei *Livia Căpitan V. Roată* cu soțul, *Eleonora Cosma*, *Eufimia Maxim Lenș* cu soțul, *Natalia Cosma*. *Coli Alexianu* și *Alina Micescu* cu soțul, în suprafață de 115 hectare din care de exploatat 47,5000 hectare. Regimul crâng simplu. *Revoluția normală* 15 ani, exploatarea pădurei rămase într'un an și cu garanția de împădurire 200 lei de fiecare hectar :

c) Regulamentul de exploatare al pădurei *Vithavas* pendinte de comuna *Gheorgheni*, județul *Ciuc*, proprietatea d-lor *Szekel Istvan Felső* și soția, *Benedek Iuliana*, *Pall Ignaoz* și soția *Madaras Anna*, *Pall Alajos* și soția *Csibi Agnes*, în suprafață de 134 hectare 9150 m. p. Regimul codrului cu tăeri rase. *Revoluția normală* 80 ani, exploatarea în 5 ani și cu garanția de împădurire 1000 lei de fiecare hectar :

d) Regulamentul de exploatare al pădurei *Fughiaș* pendinte de comuna *Gheorgheni*, județul *Ciuc*, proprietatea d-lor *Merza* și *Bocsanoci*, în suprafață de 146 hectare 6268 m. p. Regimul codru cu tăeri rase. *Revoluția normală* 80 ani, exploatarea în 5 ani și cu garanția de împădurire 1000 lei de fiecare hectar.

e) Regulamentul de exploatare al pădurei *Cocoreni* pendinte de comuna *Cocoreni*, județul *Botoșani*, proprietatea d-lui *Cristea S. Goilav*, în suprafață de 83 hectare 3292 m. p. Regimul crâng simplu.

Revoluția normală 12 ani, exploatarea în 12 ani și cu garanția de împădurire 200 lei de fiecare hectar.

f) Regulamentul de exploatare al pădurei *Pelipăuți* pendinte de comuna *Lunca*, județul *Dorohoi*, proprietatea *Instituțului N. Sofian* din *Botoșani*, în suprafață de 312 ha. 9000 m. p. *Revoluția normală* 25 ani, exploatarea în 2 ani și cu garanția de împădurire 300 lei de fiecare hectar :

g) Regulamentul de exploatare al pădurei *Drăganu* pendinte de comuna *Drăganu*, județul *Argeș*, proprietatea d-lui *Oanță Rădulescu* în suprafață de 35 hectare. Regimul crâng simplu. *Revoluția normală* 15 ani, exploatarea în 2 ani și cu garanția de împădurire 400 lei de fiecare hectar :

h) Regulamentul de exploatare al pădurei *Priveghiul* pendinte de comuna *Broșteni*, județul *R. Sărat*, proprietatea d-nei *Anastasia*

Gr. Vernescu, în suprafață de 253 hectare din care 30 hectare neexploatate. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 25 ani, exploatarea pădurei rămase într'un an și cu garanția de împădurire 600 lei de fiecare hectar :

i) Regulamentul de exploatare al pădurei Potnelțu-Obeanu din deal și cu Zăvoaiele, pendinte de comuna Mihăița, județul Dolj, proprietatea D-nei Angela I. Hagiade, în suprafață de 83 hectare 9040 m. p. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 25 ani pentru pădurea din deal și 3 ani pentru zăvoae. Periodul de exploatare 3 ani pentru zăvoae iar pentru pădurea de deal 3 ani pentru suprafața de 28 ha 6490 m. p. pădure de exploatat, iar în restul de 43 ha 1340 numai curățiri ușoare într'o perioadă de 5 ani. Garanția 100 lei de fiecare hectar :

j) Regulamentul de exploatare al pădurei Itrinești pendinte de comuna Bălănești, județul Neamț, proprietatea Casei Rurale, în suprafață de 29 hectare. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 10 ani, exploatarea în 2 ani și cu garanția de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

Art. 2). Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat sunt executorii,

Art. 3 și ultimul). Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu aducerea la îndeplinire a prezentei deciziuni. Dată astăzi 3 martie 1924 în cabinetul nostru.

Ministru

(ss) Al Constantinescu

No. 13976.

• * •

Deciziune

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și al Domeniilor.

Asupra raportului Domnului Administrator al Casei Pădurilor.

Având în vedere articolul 2 din Codul Silvic.

Având în vederea articolul 2 din Legea Modificărilor la Codul silvic publicată în Monitorul Oficial No. 131/920.

DECIDEM :

a) Regulamentul de exploatare al pădurei Kozrez pendinte de comuna Ditrout, județul Ciuc, proprietatea Societății anonime forestiere „Putna“ în suprafață de 110 hectare 2978 m. p. Regimul codru cu tăeri rase. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 5 ani și cu garanția de împădurire 1000 lei de fiecare hectar :

b) Regulamentul de exploatare al pădurei Lăcătuș pendinte de comuna Danciu, județul Mehedinți, proprietatea D-nei Adina Știrbei, în suprafață de 240 hectare 7272 m. p. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 4 ani și garanția de împădurire 300 lei de fiecare hectar ;

c) Regulamentul de exploatare al pădurei Joseni, pendinte de comuna Joseni, județul Buzău, proprietatea moștenitorilor defunctei Viginia D-r C. Anghelescu, în suprafață de 110 hectare 9200 m. p. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 18 ani, exploatarea în 4 ani și cu garanția de împădurire 200 lei de fiecare hectar ;

d) Regulamentul de exploatare al pădurei Zăvoiul Viișoara pendinte de comuna Viișoara, județul Olt, proprietatea D-lui General Gh. Corvin, în suprafață de 15 hectare. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 10 ani, exploatarea în 3 ani și cu garanția de împădurire 200 lei de fiecare hectar ;

e) Regulamentul de exploatare al pădurei Rediger Cezane pendinte de comuna Belzn, județul Trei Scaune, proprietatea D-lui Alex. Molnar și Roza Feminger, în suprafață de 40 hectare. Regimul crângului cu 80 rezerve la hectar, esență fag și stejar. Revoluția normală 40 ani, exploatarea în 2 ani și cu garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar ;

f) Regulamentul de exploatare al pădurei Vărsăturile pendinte de comuna Isovoarele, județul Dâmbovița, proprietatea fraților Petre și Nicolae Brănescu, în suprafață de 12 hectare 5850 m. p. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 20 ani, exploatarea într'un an și cu garanția de împădurire 200 lei de fiecare hectar ;

g) Regulamentul de exploatare al pădurei Călimănești-Grindu pendinte de comuna Dobrotineț, județul Olt, proprietatea D-lui Biber Târnoveanu, în suprafață de 77 hectare 6344 m. p.

Regimul crâng simplu. Revoluția normală 15 ani, exploatarea în 4 ani și cu garanția de împădurire 200 lei de fiecare hectar ;

h) Regulamentul de exploatare al pădurei Bădulești pendinte de comuna Tisău, județul Buzău, proprietatea D-lui I. M. Popescu în suprafață de 37 hectare. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 20 ani, exploatarea în 3 ani și cu garanția de împădurire 200 lei de fiecare hectar ;

i) Regulamentul de exploatare al pădure Corcova pendinte de comuna Corcova, județul Mehedinți, proprietatea D-lui Anton Bibescu, în suprafață de 1298 hectare. Regimul crâng simplu cu 50 rezerve la hectar din stejarii cei mai frumoși. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 30 ani și cu garanția de împădurire 250 lei de fiecare hectar.

Art. 2).—Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 3 și ultimul).—Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Dată astăzi 3 Martie 1924 în cabinetul nostru.

Ministru

No. 1397^c.

(ss) **Al. Constantinescu**

* * *

Deciziune

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și al Domeniilor.

Asupra Domnului Administrator al Casei Pădurilor.

Având în vedere articolul 2 din Codul Silvic.

Având în vedere Articolul 2 din Legea Modificărilor la Codul silvic publicată în Monitorul Oficial de 131/920.

DECIDEM:

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Regulamentul de exploatare al pădurii de pe muntele

Păduchiosu pendinte de comuna Moroeni, județul Dâmbovița, proprietatea d-lui C. N. Vasiliu, în suprafață de 531 hectare 6580 m. p. din care de exploatat 76, h. 2500. Regimul codru cu tăeri rase. Revoluția normală 90 ani, exploatarea în 3 ani și cu garanția de împădurire 3000 lei de fiecare hectar :

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Dobriașu trupurile Rașca și Corbu pendinte de comuna Lerești, județul Muscel, proprietatea moștenitorilor def. N. Gr. Iorgulescu, în suprafață de 617 hectare din care 140 ha de exploatat. Regimul codru cu tăeri rase, exploatarea în 3 ani și cu garanția de împădurire 600 lei de fiecare hectar ;

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Rușavățui pendinte de comuna Rușavăț, județul Buzău, proprietatea D-lul C. C. Rușavețeanu, în suprafață de 82 hectare 7500 m. p. Regimul crângul cu 80 rezerve la hectar. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 11 ani și cu garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar :

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Bâlca Domnești pendinte de comuna Bâlca, județul Putna, proprietatea moștenitorilor Ilie Săbăreanu, în suprafața de 1451 hectare 8046 m. p. din care de exploatat 503 h. 7500. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 15 ani și cu garanția de împădurire 400 lei de fiecare hectar :

e) Regulamentul pe exploatare al pădurii Glodurile pendinte de comuna Grăjdana, județul Buzău, proprietatea d-lui Haralambie Rălescu, în suprafață de 74 hectare 2800 m. p. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 13 ani, exploatarea în 3 ani și cu garanția de împădurire 200 lei de fiecare hectar ;

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Laura pendinte de comuna cadastrală Vicovul de sus, județul Rădăuți (Bucovina), proprietatea D-r Iancu Flondor în suprafață de 1170 h. 5400 m. p. din care de exploatat 596 h. 9600. Regimul codru cu tăeri rase exceptându-se parc. 9 b, 11 c, 15 b, și 24 unde se fac numai extracțiuni. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 12 ani și cu garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar pentru parcelele 2 p, 3, 4, 5 9 b, 11 c, 15 b, și 24, și lei 1000 de hectar pentru restul parcelelor.

Art. 2. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat sunt executorii.

Art. 3 și ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Data astăzi 3 Martie 1924 în cabinetul nostru.

Ministru

(ss) Al. Constantinescu

No. 13988.

* * *

Deciziune

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și al Domeniilor.

Asupra raportului Domnului Administrator al Casei Pădurilor.

Având în vedere articolul 2 din Codul Silvic.

Având în vedere articolul 2 din Legea Modificărilor la Codul silvic publicată în Monitorul Oficial No. 131/920.

DECIDEM :

Art. 1.)—Se aprobă de noi :

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Furnicoș și Zăvoiuil Furnicoș, pendinte de comuna Mihăești, jud. Muscel, proprietatea D-lui Oprea Iorgulescu în suprafață de 49 hectare, Regimul crâng simplu, revoluția normală 25 ani, exploatarea în 2 ani și cu garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar ;

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Valea Rea, pendinte de comuna Broșteni, jud. R.-Sărat, proprietatea Fraților Mendelovici, în suprafață de 52 hectare 3040 m. p. din care 12 Ha 4820 m. p. poeni și 14 Ha 1200 m. p. de exploatat. Regimul crâng simplu, revoluția normală 20 ani, exploatarea într'un an și cu garanția de împădurire 400 lei de fiecare hectar ;

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Balaci, pendinte de comuna Romanești, jud. Vâlcea, proprietatea D-lui Colonel Constantin Piscureanu, în suprafață de 23 Ha 4100 m. p. Regimul crâng simplu, revoluția normală 30 ani, exploatarea în 5 ani și cu garanția de împădurire 300 lei de fiecare hectar ;

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Hilișău-Gafencu, pendinte de comuna Pomârla jud. Dorohoi, proprietatea D-lui

Al. Rosetti, în suprafață de 313 Ha 2000 m. p. din care de exploatat 166 Ha 5000 m. p. Regimul crâng simplu, revoluția normală 30 ani, exploatarea în 16 ani pentru suprafața de exploatat și cu garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar ;

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Jivești-Târlești, pendinte de comuna Târlești jud. Prahova, proprietatea D-lui Miliade Ioanide, în suprafață de 439 Ha 2700 m. p. pădure. Regimul crâng simplu cu 60 rezerve la hectar în parcela B. Revoluția normală 20 ani exploatarea în 10 ani și cu garanția de împădurire 200 lei de fiecare hectar ;

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Cura Idrici, pendinte de comuna Rosiești, județul Fălciu, proprietatea D-lui Diamandi, în suprafață de 322 Ha 5300 m. p.

Regimul crâng simplu, revoluția normală 26 ani, exploatarea în 17 ani și cu garanția de împădurire 250 lei de fiecare hectar.

Art. 2). Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat sunt executorii.

Art. 3 și ultimul). Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Dată astăzi 3 Martie 1924 în cabinetul nostru.

Ministru

(ss) Al. Constantinescu

No. 13986.

LISTA DE SUBSCRIȚIE

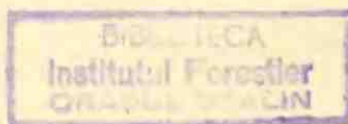
Pentru familia pădurarului Biro Gheorghe, care a murit după 22 ani de serviciu de o boală, căpătată la uscătoria de semințe, lăsându-și soția cu 8 copii minori în cea mai mare sărăcie, fără pensie.

Domoci Faipar, 1000 lei ; Spuller Bela, 500 lei ; Ofa, 1500 lei ; Sztanko, 1000 lei ; Szanto Nusbaum, 200 lei ; Indescifrabil, 300 lei ; Gyimesvölgyi 500 lei ; Dr. Denes, 100 lei ; Berman Iosif, 500 lei ; Indiscifrabil 500 lei ; Unio 1500 lei ; Carpatina 500 lei ; Hirsch Miksa, 200 lei ; Mercur, 500 lei ; Indescifrabil, 200 lei.
Total . . . 9000 lei.

Această listă de subscripție s'a emis de ocolul silvic Frumoasa în conformitate cu apelul din Nr. 5 a, c. pagina 432 a Revistei Pădurilor.

Mercurea Ciuc la 10 Iulie 1923.

(ss) Schorscher
Ing. șef, silv.

„PETROȘANI“

SOCIETATE ANONIMĂ ROMÂNĂ

PENTRU

EXPLOATAREA MINELOR DE CĂRBUNI

Capital Social Lei 280.000.000

MINELE : Petroșani, Vulcan, Aninoasa și Dilja
Județul Hunedoara, Transilvania

Direcțiunea Generală :

BUCUREȘTI

STRADA AUREL VLAICU No. 22

Adresa telegrafică : „PETROȘANI“.

Telefon 39|77

BANCA MARMBROSCH, BLANK & Co.

SOCIETATE ANONIMĂ

Capital social lei 125.000.000 deplin vărsat. = Rezerve lei 177.6000.000

SEDIUL IN BUCUREȘTI

Adresa telegrafică : „BANKBANCA“
SUCURSALE ȘI AGENȚII

IN STRĂINĂTATE :

PARIS, Place Vendôme, 20.
CONSTANTINOPOL, Galata,
Agopian Han, Agenție în Stambul
NEW-YORK, Broadwav, 31-33.
VIENA, Comandită :

ALBERT BLANK & Co.
6, Josefsplatz, 6

IN ȚARA :

BUCUREȘTI: Cal. Victoriei, 42
Cal. Grivitei, Piața Sft. Anton,
și Cal. Moșilor (Gura-Oborului)
Arad, Brăila, Brașov; Chi-
șinău, Cluj, Cernăuți, Con-
stanța, Ismail, Oradea-Mare
Trg.-Mureș.

Operațiuni de Bancă

Confuri-curente, Împrumuturi, Lombarde, Sconturi,
Schimburi, Scrisori de credit, Cecuri, Avansuri,
comercianților și industriașilor, Emisiuni, Safe, etc.

CREDITUL EXTERN s. a.

București — Str. C. A. Rosetti No. 37. — Telefon 14/31 și 41/16

Execută orice operațiuni de Bancă

Furnizează din depozitele sale și din fabricile ce reprezintă :

Mateiale de ca'e ferată normală și înguștă. Materiale pentru atelierele de reparații de locomotive și vagoane. Metale de orice format și dimensiuni. — Mașini și scule pentru atelierele mecanice. — Mașini pentru industria lemnului. — Instalații complete și mașini pentru fabricarea cărămizilor. — Camioane-autobuze, pompe, Automobile „Ganz-Bussirg“. — Explosibile, capse și fitil pentru industriile miniere. Auto-pluguri „Konnick“. Aparata pentru curățirea apei din cazane sistem „Neckar“. Lemne de foc, cărbuni de piatră, Coks metalurgic și de gaze. — Exportă produsele sclului și subsolului.

Intreposit propriu la Gara Dealul Spirei, București

„CREDITUL MINIER“

Societate Anonimă Română pentru Dezvoltarea Industriei Miniere

CAPITAL SOCIAL 175.000.000 LEI

Sediul Central: BUCUREȘTI, B-dul I. C. Brătianu, 75

Telefon 39/41 și 47/36

Sucursala: BUCUREȘTI, Str. Marconi. 3 — Telefon 13/9

Direcțiunea Tehnică a Petrolului : PLOEȘTI

Bulevardul Independenței No. 23

Intreprinde :

Studii, expertize, calcule de rentabilitate, proiecte de explorări pentru dovedirea și punerea în valoare a zăcămintelor de petrol, gaze naturale, cărbuni, minereuri, cariere și ape minerale.

Exploatează :

Pe cont propriu și în participație obiecte miniere, terenuri petrolifere, rafinerii de petrol (Aurora-Băicoi) etc.

Acordă credite :

Intreprinderilor existente miniere și în formație.

Cumpără și vinde :

Produse și privilegii miniere, redevențe și produse petrolifere proprii etc.

Produce :

Benzină ușoară de aviație, benzină pentru automobile și motoare, petrol lampant, motorină, păcură pentru combustibil, uleiuri minerale de prima calitate, etc.

BANCA ROMANEASCA

Societate Anonimă pe Acțiuni

CAPITAL LEI 250.000.000 — — | București, Str. Smârdan No. 5

REZERVĂ . 56.000.000 — — | Adresa telegrafică „Româneasca“

Ori-ce operațiuni de Bancă în general :

Cumpărări și vânzări de efecte. — Avansuri pe depozite de efecte publice și acțiuni. — Emisiuni de cecuri și scrisori de credit pentru orice țară. Participațiuni Industriale și comerciale și orice operațiuni financiare.

SUCURSALE : Arad, Brașov, Bălti, Bazajic, Cluj, Constanța, Cernăuți, Chișinău, Galați, Ismail, Oradina-Mare, Ty.-Mueș, Timișoara, Tulcea, Tighina, Sibiu, Satu-Mare.

Bănci afiliate : Banca Iașilor, Iași, Banca Bacăului ; Banca Creditul Prahovei, Ploiești ; Banca Durostorului din Siliștra ; Banca Petrodava, P.-Neamț ; Banca Dunărea Românească, Brăila ; Banca Românească a Banatului, Lugoj ; Banca Mehedințului din T.-Severin ; Banca Română din Dorohoi ; Banca Suceveană, Suceava ; Banca Câmpulungul Moldoveneșc, C.-Lung (Bucovina) ; Banca Ștefan cel Mare, Fălticeni.

G. N. Bogdat, președinte ; C. G. Cicioșu, adm.-delegat ; Al. F. Bădescu, membru ; Al. N. Ștefănescu, membru ; I. Grădișteanu, membru ; G. Sc. Panaitescu, membru ; H. Fulga, censor ; Em. Dan, censor ; G. I. Stoicescu, vice-președinte ; D. D. Bragadiru, membru ; I. I. Slănculeanu, membru ; G. Corbescu, membru ; St. C. Pop, membru, D. Malak, censor ; V. Ștefan, censor ; G. Dimitriu, censor

Director General: N. P. Ștefanescu ; Prim-Director: Ion Săvescu
Directori: N. Bănulescu, C. T. Teodorescu, Ion C. Piliș, Gr. Dumitrescu, Ing. G. Gheorghian.

„CARPATINA“

Société Anonyme Roumaine pour l'industrie Forestière

CAPITAL SOCIAL: Lei 100.000.000

entièrement versés

Siège Principal: BUCAREȘT, 21, rue Paris

La Scierie Brezoi (Valcea) effectue toute commande de bois de charpente de pin et de sapin.

Section spéciale pour la fabrication de caisses d'emballage, exécutées sur commande.

Planches sabotées pour planchers.

Grosse production de bois de chauffage, de hêtre et briquettes.

Traverses de hêtre pour voie ferrée.

Les Scieries de Turnu-Măgurele et Stoenesti produisent:

Tout matériel de bois de charpente. Planches rabinnées, caisses d'emballage.

La Scierie, la Menuiserie mécanique et les Ateliers de parquets de Slatina exécutent toute commande de:

Toute sorte de matériel de bois de charpente;

Mobilier simple ou de luxe, de bois séché, coupé avant la guerre, en sapin, pin, chêne et autres essences.

Menuiserie pour constructions.

Parquet de chêne de toute dimension, en bois séché.

Dépôts pour la vente en détail, dans les villes de:

Craiova: 15, Strada Stirbey-Voda,

Strada Amarația,

Bariera Catargiu

Bariera Calafatului

Bariera București

Alexandria (Teleorman)

Roșiori (Teleorman)

Drăgășani (Vâlcea)

Râmnicu-Vâlcea

Les commandes pourrons être faites tant aux succursales qu'à la Centrale de Bucarest 21, Strada Paris.

REVISTA PADURILOR

UNIFICATĂ CU

ECONOMIA FORESTIERA

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

Apare sub conducerea comitetului de redacție compus din d-nii:

Dr. M. D. Drăcea, M. P. Florescu, I. Guguianu, N. Iacobescu, Dr. Z. Prsemitsky, D. Robănescu, V. N. Stinghe, I. Timoc și G. Turneanu

Sub președinția d-lui **PETRE ANTONESCU**

Redacția și Administrația Revistei la Casa Pădurilor
(în Ministerul de Domenii)

ABONAMENTUL 150 LEI PE AN

Cinstirea eroilor	C. Opran
Principalele cauze cari au provocat ruina pădurilor în teritoriul vremelnic ocupat . . .	Petre Antonescu
Art. 132 din Noua Constituție și pădurile instituțiilor de binefaceri	D. T. Theodorescu
Problema Silvică	I. L. Ciomac
Un omagiu postum	Petre Antonescu
Pădurea Pusnicul	Gh. Ionescu
Mătăsarul	Mircea Ioan
Silvicultura în Japonia	Aurelian Ionescu
Estimația coajei de tăbăcit	Moescu Mihail
Păsările cântătoare	Ioan Florescu
Pășunatul în păduri, o greșeală economică.—vătămările pășunatului în păduri	Ion P. Diaconescu
Contribuțiunile la comerțul și industria lemnului	M. P. Florescu
Sedințele consiliului de administrație al Soc. „Progresul Silvic”	* * *
Soc. „Progresul Silvic” față de anteproiectul de lege, relativ la aplicarea art. 132 din Constituție	* * *

BUCUREȘTI

TIPOGRAFIA „NAȚIONALĂ”, JEAN IONESCU & Co.

1, STRADA BURSEI, 1

1924

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE
AL
SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”
PE PERIODUL 1921—1925

Recunoscută persoană morală prin Decretul Regal No. 1630 dela 28
Aprilie 1904, cu sediul în palatul Ministerului de Domenii

Consilieri :

Ion Aleman	Ion Moldovanu
M. Boldur	Const. Opran
Al. Constantinescu	Const. Sava-Goiu
Aureliu Eliescu	Vintilă Stinghe
Mihail P. Florescu	M. Tănăsescu
Liviu Marțian	

Cenzori :

Ovidiu Crattero, C. P. Georgescu și Xenofon Sculy.

Cenzori Supleanți :

I. Comanici, Dr. Marin Drăcea și G. Turneanu.

Broul Societății „PROGRESUL SILVIC”

Președinte : Al. Constantinescu

Vice-Președinți : Aureliu Eliescu *Secretar :* M. P. Florescu
Liviu Marțian *Casier :* N. Elefterescu

Ajutor de Secretar și Casier : Emil Niculescu

REVISTA PADURILOR

UNIFICATĂ CU

ECONOMIA FORESTIRA

CINSTIREA EROILOR

În ziua de 30 Martie a. c. în sala cea mare a ministerului agriculturii și domeniilor a avut loc, cu mare solemnitate, ceremonia inaugurării plăcii comemorative pentru cinstirea Eroilor României Mari, morți pe câmpul de onoare, funcționari ai acestui minister, ale căror nume sunt săpate cu litere de aur pe placa de marmoră, care va reaminti generațiunilor viitoare abnegațiunea acelor, cari, la chemarea pentru îndeplinirea datoriei către Patrie, n'au șovăit câtuși de puțin, ci din potrivă au fost printre cei dintâi, cari, luptând pe câmpul de onoare, și-au sacrificat viața pentru săvârșirea celei mai mari din isbânzile visate de strămoși noștri: reîntregirea neamului în limitele sale etnice.

Ca suprem omagiu adus memoriei acelor cari și-au vărsat sângele pentru făurirea României Mari, Majestatea Sa Regele a ținut să aziste la această ceremonie și de față fiind A. S. R, Prințipele Moștenitor, I. I. P. P. S. S. L. L. Mitropolitul Primat, Mitropolitul Moldovei și Sucevei, dl. ministru al agriculturii și domeniilor, dl. ministru de război, dl. ministru al lucrărilor publice, dl. ministru al Curții Regale, dl. mareșal al Curții Regale, dl. general comandant al corpului II armată, d-nii foști miniștrii și secretari generali ai ministerului, d-nii senatori și deputați aflați în Capitală, d-nii funcționari ai ministerului, precum și membrii familiilor funcționarilor morți în război, după oficierea serviciului divin de P. S. S. Episcopul de Alba Iulie Teculescu înconjurat de cler, răspunsurile fiind date de corul format din funcționarii și funcționarele ministerului ;

Majestatea Sa Regele prin cuvinte lapidare, a pus în evidență meritele și calitățile corpului nostru tehnic silvic, care a dat întotdeauna dovadă de muncă cinstită și spornică.

Dl. Al. Constantinescu, ministrul agriculturii și al domeniilor, luând cuvântul mulțumește Majestății Sale, pentru că a binevoit de a participa la inaugurarea monumentului ridicat ca o amintire pioasă pentru toți funcționarii dispăruți, cari, la declararea războiului, „plecau cu piepturile deschise ca să lupte sub tricolorul care simboliza nădejdele unui Neam”.

Dl. Stefan Mihăilescu, directorul general al contabilității ținu o cuvântare, din care reiese că dintre funcționarii mobilizați 218 au murit pentru Patrie.

Dl. Aurel Iliescu, vice președintele Societății „Progresul silvic”, încheind seria discursurilor, făcu cunoscut numele celor 15 ingineri silvici, ofițeri de rezervă dela gradul de sublocotenent până la cel de maior, a căror comemorare va rămânea vecinică în amintirea tuturor.

Monumentul inaugurat constă „dintr’o placă comemorativă de marmoră înaltă de 5 metri și lată de 3. Placa este încadrată într’o admirabilă friză cu motive românești. Friza, din distanță în distanță, este întreruptă de numele localităților, unde s’au dat luptele. In partea de sus e un basorelief în bronz, care reprezintă un episod din luptele dela Mărășești. Compoziția cuprinde o grupare admirabilă ca mișcare”.

„In partea de jos a plăcii este o architravă cu titlul lucrării.

„Dedesubt, pe un soclu cu 3 trepte, sunt făcute în bronz: drapele, trofee, armuri și lauri: simbolul eroismului”.

Acest monument, căruia I. I. P. P. S. S. Mitropolitul primat i-a dat binecuvântarea creștinească, este datorit talentului maestrului nostru sculptor d-lui Măjăoanu, unul din pușinii cari au obținut premiul I la Academia națională de Bellearte din Paris, și care astăzi figurează în lumea artistică ca un necontestabil fruntaș.

Ca cronicar al celei mai impozante festivități care a avut loc vre-o dată în mărețul palat al ministerului agriculturii și al domeniilor, luând proporția unui adevărat eveniment istoric, nu mă pot opri de a nu remarca scena de o duioșie impresionantă, care a pătruns sufletele asistenților când, după terminarea serviciului divin preoții intonând sacramentală „**veșnica lor pomenire**”, părinții, soțiile și rudele celor morți au isbucnit într’un plâns neconșinut.

C. Opran

Administratorul Casei Pădurilor

Din cauza importanței covârșitoare a momentului care a prilejit cuvântările ținute și pentru ca breslașii silvici, mari și mici, să ia cunoștință de sentimentele ce Suveranul și cei mai mari diriguitori ai țării poartă aceluia, cari și-au dat viața pentru realizarea idealului național, reproducem în întregime, astfel după cum s'au publicat în Monitorul oficial din 3 Aprilie 1924, aceste cuvântări.

Discursul M. S. Regelui :

„Am crezut o datorie din parte-Mi să vin azi aci,
 „ca să aducem cu toții împreună prinosul nostru de
 „recunoștință, aceluia cari departe de ocupația lor zil-
 „nică, au arătat contemporanilor lor și aceluia cari le vor
 „urmă în frumoasa misiune de a îngriji de una din cele
 „mai mari bogății ale țării, calitățile de suflet, calită-
 „țile de curaj, cari în totdeauna au distins corpul no-
 „stru silvic.

„Ei au cimentat, prin sângele care l'au vărsat pe
 „câmpul de luptă, unirea veșnică cu frații de dincolo
 „de Carpați, peste cari desigur adese ori au privit cu
 „dorul ce și l'au împlinit prin jertfa ființei lor.

„Numele lor unite sunt înscrise aci pe piatra dură și
 „rece, dar numele lor sunt săpate și mai adânc în
 „inimile noastre calde. Sunt sigur că pilda de curaj,
 „de abnegațiune și de îndeplinire a datoriei ce ei au dat,
 „va rămâne neștearsă în inimile d-voastre a tuturor.

„Când treceți pe aci gândiți-vă la camarazii voștri,
 „închinați-vă la dânșii și luați pildă dela ei, dragostea
 „de muncă și iubirea de neam.

„Iar voi, a căror nume sunt scrise aci, dați ace-
 „lora ce vă urmează—de sus din cer—bine cuvânta-
 „rea voastră pentru o muncă cinstită și spornică.

„Așa să fie!„

Cuvântarea citită de d. ministru al agriculturii și domeniilor :

Sire,
Alteță Regală,
Inalt prea Sfinte,

„Era în dimineața zilei de 15 August 1916, adică a doua zi chiar după memorabilul consiliu de Coroană dela palatul Cotroceni, în care, după cuvântarea plină de însufleșire a Maiestății Voastre“. Regatul mic de eri, crota drumul României-Mari de azi.

Am avut atunci prilejul, ca sfetnic al Maiestății Voastre, tot la acest departament, să strâng sub acest acoperământ pe toți funcționarii mari și mici din administrația centrală, care venise să-și ia rămas bun dela șeful lor, înainte de a pleca acolo unde datoria către Patrie îi chemase de cu seară.

Nu voi uita nici odată, Sire, cuvântările lor pline de cea mai caldă dragoste către Țară și Tron, precum îmi voi aduce aminte întotdeauna cu pietate de accentele duioase cu care sufletele lor nobile, învăluind grija de cei scumpi pe cari îi lăsau la vatră, plecau voioși cu piepturile deschise și pline ca să lupte sub tricolorul care simboliză nădejdea unui Neam.

Toți ceilalți slujbași din serviciile exterioare ale ministerului, ofițeri sau grade inferioare, ca și întreaga suflare românească, au răspuns cu aceeași însufleșire și neamul unit într'un gând și o simțire cu Maiestatea Voastră, a trecut prin tot calvarul de greutăți și suferințe având însă neconținut sufletele lor înviorate de pilda de îmbărbătare și de mângâiere, pe care Maiestatea Voastră și Augusta Voastră soție o dedeați ostașilor și poporului Vostru.

În toiul durerilor neamului, când desnădejdea cuprinsese multe suflete slabe, Maiestatea Voastră, încrezătoare în puterea de viață a poporului său, a încredințat pe ostașii săi că vor avea pământ, cei ce-l muncesc,

Asfel, slujbașilor acestui departament dat le-a fost ca să aducă la îndeplinire legile agrare. În mijlocul multor și feluritelor greutăți cu cari a trebuit să se lupte, dar cuvântul Vostru, Sire, e azi un fapt aproape întreg îndeplinit.

Funcționarii acestui departament au dat din larg tributul lor Patriei Mărite.

Sute dintrânșii ca ingineri silvici, brigadieri silvici, funcționari mari și mici din diferitele ramuri de administrație ce acest departament cuprinde, au fost pe câmpul de onoare și au dat viața lor pentru unitatea și mărirea Neamului. Cei rămași în viață au lucrat și lucrează pentru întărirea lui. În amintirea recunoscătoare pentru jertfele eroice ale tuturor dispărușilor mari și mici, în locul ușei pe unde ei au eșit în 1916, pentru a se duce pe câmpul de onoare, au ridicat după aproape 7 ani de atunci, acest mic monument care va vorbi în viitor, mai mult decât se poate crede, tocmai prin modestia lui.

Inaugurând-l astăzi nu am cărei autorități publice să-l predau. El, sfințit, rămâne aici ca o amintire pioasă pentru toți funcționarii dispăruși și o pildă vie de îmbărbătare pentru cei de astăzi și cei de mâine.

*Prezența Maiestăței Voastre la inaugurarea de astăzi, va fi pururea neștearsă din sufletele slujbașilor acestui departament. Căci aici și ori unde se ridică monumente de acest fel, ele vor fi toate și totdeauna simbolul scump al întregirii neamului, simbol scump pe care îl întrupează *Dinastia Maiestății Voastre, Prim Rege al României Mari*“.*

Discursul pronunțat de d-l Ștefan Mihăilescu :

**Sire,
Alteță Regală.
Inalt Prea Sfinte,
Domnilor Miniștrii,
Domnilor,**

Cu aproape 8 ani în urmă, în ziua de 16 August 1916, când toată suflarea românească înțonă cântecul de vitejie tot în acest loc predestinat a fi mai târziu, după marea victorie, loc de reculegere și de îndemn la datorie, d. Alexandru Constantinescu, ministrul nostru și atunci, ne-a adunat să-și ia ziua bună dela noi, cei mobilizați și între altele ne-a spus :

„Duceți-vă și vă faceți datoria, acolo unde vă chiamă Țara și noi, care rămânem aci, vom îngriji de familiile voastre, căci asta este datoria noastră“.

Aceste cuvinte au rămas adânc săpate în inimile noastre, ca un talisman care ne ușură de grija celor ce lăsam acasă și pe cari îi știam de acum sub protecția Șefului Nostru.

Plini de speranță, am plecat să ne facem datoria către Țară și Tron cu entuziasmul pe care ni-l da credința în virtuțile poporului nostru, credința în dreptatea cauzei noastre.

Călăuziți de această credință am îndurat cu resemnare toate greutățile marelui război, cu gândul în tot momentul la Maiestatea Voastră, Comandantul nostru suprem, care sufereți de suferințele noastre și vă bucurați de bucuriile noastre.

Ne-am făcut datoria, sacrificând totul pentru Țară, fără să precupețim viața pe care o închinam pe altarul Patriei, și după terminarea războiului, când ne-am întors la vetrele noastre, ne-am dat seama cât de mulți dintre ai noștri au rămas pe câmpul de onoare.

Cu gândul la scumpul nostru dispăruți am socotit ca o pioasă datorie să immortalizăm numele acestor eroi într'o placă comemorativă, oricât de modestă ar fi ea, care se servească ca pildă generațiilor viitoare.

Puterile noastre slabe nu ne îngăduiau însă, să ridicăm un monument demn de sacrificiile făcute de acești eroi ai Neamului și atunci am făcut apel la d-nii miniștrii, cari s'au succedat la conducerea acestui departament, să ne ajute la înfăptuirea acestei opere.

Apelul nostru a fost primit cu toată căldura cuvenită și le rămânem adânc recunoscători pentru sprijinul moral și material ce ne-au dat, căci numai astfel am reușit să vedem înfăptuit monumentul care se desvelește azi, simbol al dragostei de Țară și al vredniciei ostășești a camarazilor noștri, pe care monument îl vom încredința generațiilor viitoare de funcționari ca să le fie în veci icoană vie a împlinirii datoriei.

*Dacă s'ar face apelul nominal al armatei de funcționari ai acestui minister, de 218 ori s'ar auzi răspunsul **mort pentru Patrie**, căci 218 au fost aceia, cari în războiul pentru întregirea neamului, au căzut cu glorie jertfînd pe altarul Patriei tot ce aveau mai scump: **vieța**.*

Dintre acești 218 camarazi dispăruți, sunt: 28 ofițeri. 3 plutonieri, 6 sergenți, 8 caporali și 173 soldați.

Dintre ofițeri sunt:

13 ingineri silvici

Maiorul Nicolae Marinescu.

Căpitanii; Ioan Droc și Gheorghe Jalbă.

Locotenenții: *Th. Trifănescu, Virgil Stoicescu, Victor Mihailescu, Vasile Mirică și Constantin Lefter.*

Sublocotenenții: *Filip Vaspasian, Marcu Adam, Cristea Stănculescu, Gheorghe Popescu-Ploești și Constantin Corbu.*

4 medici-veterinari

Maiorul *Ioan Teodorescu.*

Căpitanii: *Gheorghe Marcu și Nicolae Boerescu.*

Sublocotenentul *Nicolae Străjescu.*

11 funcționari administrativi

Căpitanul *Ioan Bogza.*

Locotenenții: *Gheorghe Curpen și Ioan Pricină.*

Sublocotenenții: *Sever Rădulescu-Nișer, Const. Corpăcescu, Aurel Boruzescu, Nicolae Roșculeț, Constantin Neagu, Constantin B. Ionescu, Gheorghe Ionescu, Sava Panaitescu, Nicolae Folea și Constantin Blănaru.*

Dintre cei 190 grade inferioare, 138 sunt brigadieri silvici și pădurari.

În fața acestui monument, să ne îndreptăm gândul la scumpii noștri dispăruți și cu capetele plecate să înălțăm ruga noastră către Cel a tot puternic ca să le așeze sufletele în rândurile celor drepți.

Prezența la această solemnitate a Majestății Sale Regelui, a Alteței Săle Regale Princepele Moștenitor și a înalților demnitari ai Statului, este dovada înaltei recunoștințe pe care o păstrăm sutelor de mii de eroi, cari s'au jertfit pentru Patrie și cu sângele lor au plămădit România Mare și au înfăptuit visul de secole al românismului, România întregită a tuturor Românilor.

În acest moment de sublimă înălțare sufletească, cu inima năpădită de cea mai profundă emoție, în numele acelora ce nu mai sunt de cât urme de aur pe acest monument de marmură rece, noi, slujitorii acestui minister, înconjurăm cu credință, supunere și dragoste pe Marele Nostru Căpitan, care făcându-și un ideal din năzuințele poporului român, ne-a condus cu multă înțelepciune la realizarea visului ce ne-a legănat copilăria și aducem prinosul nostru de recunoștință Majestății Sale Regina, care cu gingașa sa mână și cu dulcea sa privire de mamă a unui popor întreg, a alinat suferințele eroilor neamului nostru și le-a închis ochii în preajma visului ce se împlinea.

*Să trăiască Majestatea Sa Regele Ferdinand I, Regele
tuturor Românilor.*

*Să trăiască, Majestatea Sa Regina Maria, cu întreaga
Dinastie.*

D-l Aurel Iliescu, Vice președintele Soc. „Progresul Silvic“,
fost deputat și senator, rostește următoarele :

**Maiestate,
Excelență,
Domnilor,**

*Delegat al Societății „Progresul Silvic“, am venit la această
solemnitate ca să aduc din partea slujitorilor pădurii omagiul
nostru de recunoștință și admirațiune pentru colegii din ser-
viciul Statului, cari au murit în războiul pentru întregirea nea-
mului.*

Maiestate,

*Trăim în vremuri grele ; războiul mondial a deslănțuit asupra
omenirii o groaznică furtună care pare că nu s'a domolit încă.
In orice caz trăim între ruinele produse de această furtună,
fiindcă societatea românească este încă departe de a-și găsi
liniștea necesară pentru o rodnică activitate.*

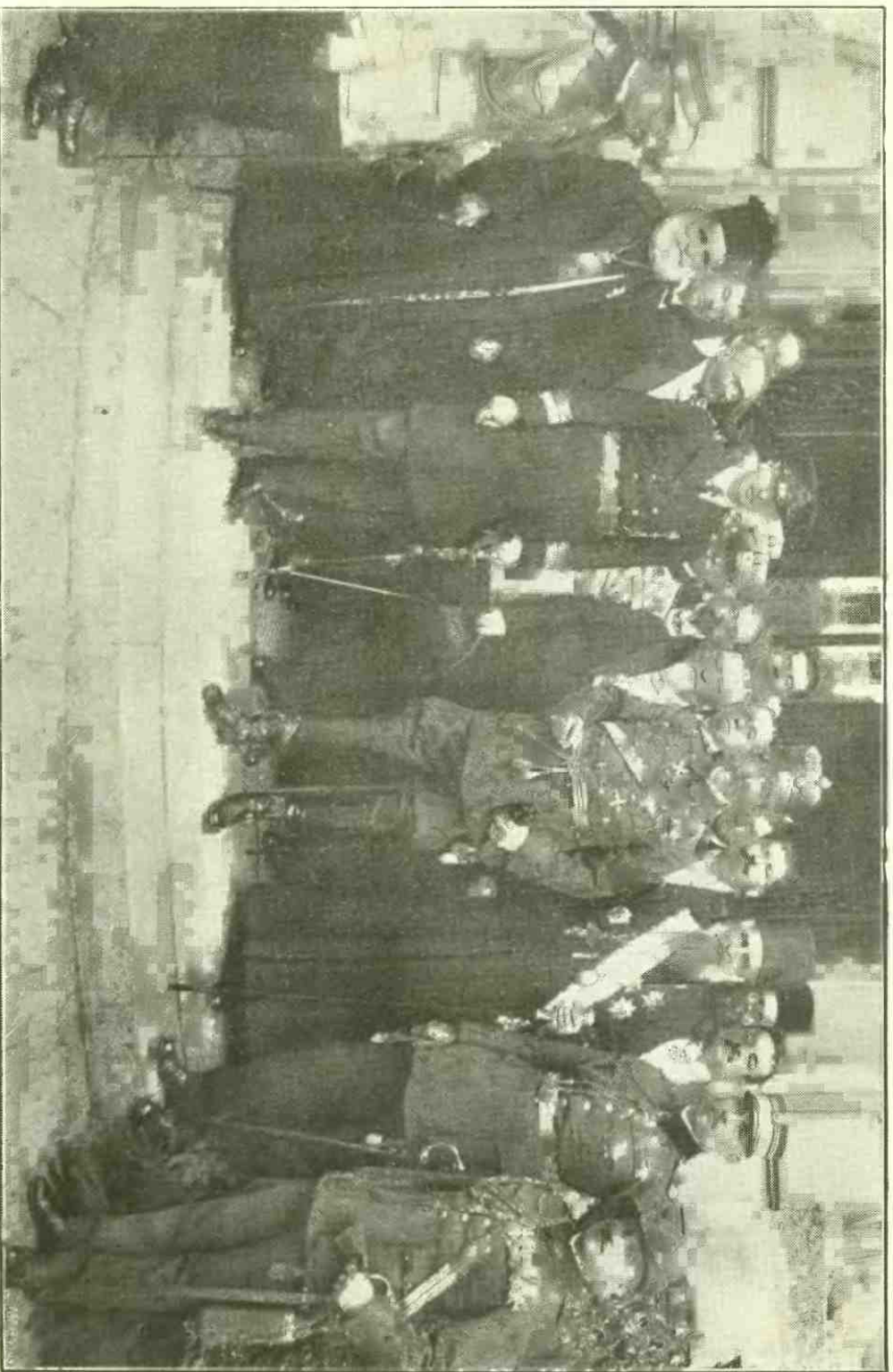
Maiestate,

*De când s'a aprins primul foc pe altarul la care omul a
venit să se roage ; de când s'a făcut primul semn care să arate
că acolo odihnește un mort scump, omenirea s'a dezvoltat in-
continuu rezimându-se pe cele două baze : familia și proprietatea.*

*Astăzi valorile morale sunt răsturnate, chiar bazele pe
cari s'a dezvoltat civilizațiunea până acum par a fi zdruncinate.
Omenirea nu mai crede în nimic.*

*Oamenii apar ca un roi imens cari aleargă grăbiți spre
aceeaș țință : trai cât mai bun cu cât mai puțină muncă.*

Idealurile vieței par înăbușite.

M. S. REGELE FERDINAND I înconjurat de: A. S. Regală PRINCIPELE CAROL, I. P. S. S. Mitropolitul Miron Cristea și Pimen; Al. Constantinescu
Ministrul Domeniilor și Pres. Soc. „Progr. Silvic” ; Gh. Cîndianu Subsecretar de Stat la Domenii și alții, în momentul estrei dela solemnitate

**BAS-RELIEFUL pus pe frontispiciul plăcii comemorative de marmură a eroilor funcționari ai Ministerului de Domenii,
lucrare efectuată de D-1 MĂȚĂOANU**

Maiestate,

In momente de descurajare sufletească ca cele pe cari le trăim acuma, cinstirea morșilor este menită să ne ridice conștiințele.

Mintea omenească, oricât de turburată ar fi ea, atunci când vine în contact cu imaginea morșii, silită este să se rupă din preocupările meschine și să se ridice către înaltele probleme ale vieții.

Prin prisma morșii vedem toată zădărnicia ambițiilor și pasiunilor noastre.

Omul de știință mai ales, cu cât este mai învățat, cu atât el este desbrăcat mai mult de preocupările materiale ale vieții.

Omul învățat își dă seama de imensitatea domeniului în care se întinde necunoscutul și atunci, în fața marilor probleme ale vieții, el știe, că nu știe nimic.

Pentru omul de știință ca pentru toată lumea, spectacolul morșii îl silește să vadă nimicnicia vieții și a deșertăciunilor omenești.

Maiestate,

Inginerul silvic, deși om de știință, în genere trăiește departe de lume, căci mai toată viața și-o petrece în imensul laborator de vieață, care se chiamă pădure.

In mijlocul codrilor el asistă uimit la perfecțiunea desăvârșită, cu care se manifestă acest mister, care se chiamă vieața. Și în sufletul lui, mai mult decât la altul, se accentuează tendința spre idealizare.

El vede cum vieața esie dusă de puteri uriașe, pe lângă care omul, cu toată ambițiunea lui, apare ca un nimica toată.

Și atunci el își dă seama, că viața omului nu are preț decât închinată spre binele obștesc.

Maiestate,

Cu aceste credințe comemorând astăzi pe morșii noștrii, noi nu îi plângem, îi prea mărim și îi ferim.

Și noi trebuie să murim, este legea firei.

Și ori câte averi am aduna, ori cu câte măriri ne-ar încercă soarta, odată cu moartea noastră totul se va stinge.

Dânșii vor trăi veșnic.

Precum făceau strămoșii noștri romani, cari, la momente grele, veneau la altarul familiei și evocau pe cei duși din mijlocul lor, așa și pentru noi, românii, câtă vreme va fi suflare românească, românii vor veni cu smerenie ca să evoace virtuțile celor dispăruți și să-și întărească sufletul, gândindu-se la sacrificiul aceluia cari și-au dat viața pentru a se împlini visul de veacuri al românismului.

Maiestate,

Vieța nu are preț decât în împlinirea datoriei, și inginerii silvici au dovedit cu prisosință că sunt pătrunși de acest adevăr.

Dintr'un corp organizat, compus din 241 agenți au mers la război, pe front și la servicii speciale 107, iar 12 ca ofițeri de administrație și la birouri; mai mult de 50 la sută au fost la război, iar dintre aceștia 15 au rămas pe câmpul de onoare, jertfă adusă Patriei.

Comemorându-i astăzi, cu capul plecat, nu pot să-i plâng, ei au fost fericiți, fiindcă prin supremul sacrificiu au adus fericirea neamului și și-au asigurat pentru vecie recunoștința poporului român.

Iacă-le și numele celor întru fericită pomenire:

Maiorul N. Marinescu.

Locotenent Trifănescu Teodor.

Sublocotenent Stănculescu Christea.

„ Popescu Gh. Ploești.

Locotenent Victor Mihălescu.

„ Virgiliu Stoicescu.

„ Lefter Constantin.

Sublocotenent Marcu Adam.

Locotenent Vespasian Filip.

Sublocotenent Corbu Gheorghe.

Locotenent Ionescu Gheorghe.

„ Vasile Mirică.

Sublocotenent C. B. Ionescu.

Căpitan I. Droc.

Locotenent Jalbă.

Dintre pădurari și brigadierii în număr de 3.550. au murit 151, dintre cei 670 mobilizați.

Maiestate,

Pentru slujitorii pădurei, fericirea stă în îndeplinirea datoriei, și cea mai mare fericire în jertfa supremă pentru îndeplinirea acelei datorii.

Ești pentru noi simbolul viu al Patriei și astăzi când sărbătorim memoria celor căzuți pentru Patrie, să fii încredințat Maiestate, că ori și când și în ori și ce împrejurare, slujitorii pădurei sunt gata la jertfa supremă pentru apărarea Patriei care ar fi primejduită.

Să le fie bine cuvântată memoria și jertfa lor deapururi exemplul pentru binele și mărlrea Țării noastre.

La sfârșitul fiecărei cuvântări M. S. Regele a fost subiectul unei calde manifestațiuni de dragoste din partea asistenței.

La ora 12,⁴⁵ M. S. Regele, însoțit de adjutantul de serviciu, s'a înapoiat cu automobilul la Palatul Cotroceni.

PRINCIPALELE CAUZE

CARI AU PROVOCAT

RUINA PĂDURILOR ÎN TERITORIUL VREMELNIC OCUPAT

1-a CAUZĂ

Administrația militară prin așa zisul Stat Major Economic și în special prin Secția VIII-a forestieră, în timpul din urmă, dar mai cu seamă după semnarea tratatului de pace, cu convențiunile sale economice, a dat o mare intensitate tăerilor pădurilor țării în genere și ale statului în particular.

Nu se ținea câtuș de puțin socoteala de a nu se ataca capitalul lemnos de exploatare și de a se realiza posibilitatea pădurilor conform amenajamentelor existente și a studiilor făcute, căci cantitățile de material lemnos tăiat, depășesc cu mult nevoile reale și puțința de a fi transportate într'una sau chiar în mai multe luni consecutive ori cât de numeroase ar fi mijloacele de transport.

Şeful Ocolului Silvic Strehaia prezentându-se la Casa Pădurilor, mi-a comunicat că din pădurea Ceringanul a cărei suprafaţă este de 1860 Ha., precum şi din alte păduri de stejar ale Statului din Ocolul său, tăerea arborilor buni pentru lucru a luat, o mare extensiune.

Frumoşi codri de stejar din pădurile *Iuda* şi *Lucieni*, ambele în întindere de 3.562 Ha, din judeţul Dâmboviţa şi pădurea Mera Schitului cu o suprafaţă de 8.940 Ha, din judeţul Putna, sunt aproape cu desăvârşire distruşi.

Dar cazul acesta nu era singuratic ci se practica în întregul teritoriu ocupat. Dacă starea aceasta de lucruri ar fi continuat şi de aci înainte, cu siguranţă că se vor fi istovit şi ultimile noastre rezerve de lemn propriu pentru lucru şi construcţiuni.

Dovadă că nu suntem o ţară bogată în lemn de stejar este că simţindu-se lipsă de un asemenea material lemnos, legiuitorul din 1900 pentru a împiedica eşirea din ţară a stejarului ce constituie o materie primă, indispensabilă pentru o mulţime de industrii, a fixat o taxă de export de 8 lei la suta de kg. cecece corespunde cu 800 lei pentru vagonul de 10.000 kg.

Administraţia Căilor Ferate şi direcţiunea Poştelor şi Telegrafelor, pentru înlocuirea traverselor putrezite sau deteriorate printr'un lung uzaj de pe liniile existente, fără a mai vorbi de cele ce se vor mai crea, pentru stâlpi de linii telegrafice şi telefonice. au nevoie în fiecare an de o mare cantitate de lemn de stejar. Neputându-l găsi în ţară cecece se va întâmpla dacă va continua ca până acum, vom fi nevoiţi a'l importa din străinătate, plătindu-l cu preţuri enorme, deoarece în ţările din Europa occidentală, lemnul de stejar a devenit o marfă ce nu se mai găseşte decât cu greutate. In anexatele două liste alcătuite după cele mai recente date statistice, se specifică cantităţile de material necesar menţionatelor administraţiuni ale Statului.

L I S T A

De Nr. traverselor de diferite forme și mărimi cum și stâlpii telegrafici și lemnele de foc necesare anual Căilor Ferate Române.

	Pentru teritoriul ocupat	Pentru Moldova
M A R E	350.000 traverse <i>ordinare</i> de stej. lungimea de 2 ^m . 60 ^{cm} . lățimea de 0 ^m . 28—30 ^{cm} . grosimea de 0 ^m . 14—15 ^{cm} .	150.000 traverse <i>ordinare</i> stejar dimensiunile ca cele din drept dela terit. ocupat.
	110.000 traverse <i>secundare</i> stej. lungimea 2 ^m . 25 ^{cm} . lățimea 0 ^m . 22—24 ^{cm} . grosimea 0 ^m . 12—13 ^{cm} .	40.000 traverse <i>secundare</i> stejar, dimensiunile ca cele din drept de la teritoriul ocupat.
	2.300 m. cubi traverse stejar, <i>speciale ecarisate</i> de diferite măsurii : lungimea dela 2 ^m . 25 ^{cm} . până la inclusiv 6 metri. lățimea dela 0,20 ^{cm} .-30 ^{cm} . grosimea dela 0,15 ^{cm} .-18 ^{cm}	800—1000 traverse stejar, <i>speciale ecarisate</i> . Idem de forma celor din stânga aci la teritoriul ocupat.
C A L E	Cari se întrebuințează pentru ace schimbătoare de linii (Macaze) pentru gropile de cenușă lăpădată din mașini, poduri solide, etc., etc.	Idem.
Cale F. îngustă	10.000 traverse stejar pentru <i>cale îngustă</i> Lungimea de 1 ^m . 60 ^{cm} . Lățimea de 0 ^m . 22-24 ^{cm} . Grosimea de 0 ^m . 12-13 ^{cm} .	3000 traverse stejar cale îngustă, idem idem ca la teritoriul ocupat, vezi aci în stânga.

Ca rezervă ar trebui să fie 200.000—210.000 *tot stejar*, pentru *cale ferată mare, ordinare*, și 1.200 traverse pentru *cale îngustă*, și acestea și cele de mai sus, să aibă dimensiunile arătate mai sus în dreptul fiecărui fel. 80.000—100.000 *traverse stejar, ordinare* idem ca în teritoriul ocupat plus 800—1.500 pentru *cale îngustă* idem cu dimensiunile cunoscute la teritoriul ocupat.

În ce privește esența de lemn din care să se construiască traversele, este numai *stejarul* pentru un timp de 10—12 ani de oarece traversele cari și ele se întrebuintează la fel ca cele de stejar, *adică cele de fag*, nu se mai pot utiliza din motivul, că urmând să fie *creuzotate* și cum acesta lipsește și se crede că numai peste 10—12 ani se mai poate procura, rămâne în vigoare numai *stejarul*.

Stâlpi de telegraf pentru C. F. R.

pentru teritoriul ocupat

1)	8.000—10.000	stâlpi de stejar cu dimensiunile:
	Dela 6 m.	lungime cu 22 cm.—25 cm. diametru.
	până la 8 m.—11—12 m.	lungime și tot 22 — 25 cm. diametru
	din care 6.500—7.000	stâlpi de 6 m./22—25 cm. „
„	„ 1.500—	„ „ 8 „ / „ — „ „ „
„	„ 1.000—	„ „ 10 „ / „ — „ „ „
și „	„ 1.000—	„ „ 12 „ / „ — „ „ „

Lemnul de foc pentru teritoriul ocupat ar trebui în termen mediu, după funcționarii existenți minimum 400.000 metri cubi stejar, cer, gorun și fag din care se poate cu înlesnire aproviziona.

L I S T A

de numărul stâlpilor de Telegraf și Telefon necesar Direcțiunii generale a Poștelor, Telegrafelor și Telefoanelor, adică:

Întreaga Țară dela SEVERIN — DORHOI	1)	1.000	stâlpi de 14 m. înălțime	30 ^{cm.} —32 ^{cm.} diam.
	2)	4.000	„ „ 12 „ „	28 „ —30 „ „
	3)	13.000	„ „ 10 „ „	26 „ —28 „ „
	4)	40.000	„ „ 9 „ „	26 „ —28 „ „
	5)	160.000	„ „ 8 „ „	24 „ —26 „ „
	6)	245.000	„ „ 7 „ „	22 „ —24 „ „
	și 7)	5000	st. p. rez. de 2.500 de 14 ^{m.} lung	30/32 ^{cm.} diam.
	„	„ „ „ „ „ 1.000 „ 12 „ „	28/30 „ „	
	„	„ „ „ „ „ 1.500 „ 10 „ „	26/28 „ „	

În total 468.000 bucăți de stejar de este posibil mai în multe centre să fie oprit spre facilitarea transportului lor la destinație. (Deziderat din partea direcțiunii generale).

(P. S.), In această sumă de 468.000 stâlpi, se cuprinde tot felul de stâlpi, adică : Telegrafe și Telefoane pentru *stat și județe* fiind datoare Direcția Poștelor a împlini golurile și așeza la locuri unde se simte nevoia.

Terminându-se dislocările de trupe pe frontul oriental, vagoanele căilor ferate din teritoriul ocupat, vor fi, fără îndoială, puse la dispozițiunea Statului Major Economic, pentru transportul de lemne de oarece anul acesta, recolta de cereale fiind după toate probabilitățile foarte slabă, nu vor fi utilizate, numai pentru transportul de lemne.

Și aceste lemne de lucru și construcțiuni nici nu sunt măcar destinate exclusiv pentru trebuințele militare, după cum se pre-textează, căci cunosc cazuri când s'au primit cereri și s'au făcut vânzări pentru firme germane și austro-ungare, etc., în scop pur comercial.

Intențiunea inamicilor țării este așa dar de a profita de timpul dintre încheierea tratatului de pace și până la ratificarea lui, spre a doborî o cât mai mare cantitate de arbori, ca în urmă să poată susține că administrația militară are dreptul de a ridica materialul lemnos deja tăiat.

Cât pentru lemnul de nuc utilizabil pentru paturi de puști, mobile, etc., el a fost obiectul, încă din primele zile ale intrării trupelor inamice în teritoriul ocupat unei sistematice distrugerii, astfel că aproape n'a mai rămas aproape nici un arbore de o oarecare valoare industrială în întreaga regiune a podgoriei, care să nu fi fost extras până acum.

Tot asemenea se poate zice și despre lemnul de frasin necesar pentru construcția aeroplanelor, pentru lopeți de vâslat, în căruțarie, pentru spițe de roate, etc., precum și despre lemnul de paltin creț, atât de căutat pentru mobile. Dacă se mai găsește pe ici pe colea câte un arbore aparținând acestor specii, aceasta datorită numai împrejurării că mulți silvicultori au reușit de a-i sustrage dela urmărirea vrășmașilor cari acordau premii celor cari îi divulgau, susținând că în Ocoalele lor nu se află asemenea material lemnos, deși știau bine că se expun la cele mai grele pedepse în caz de dovedirea contrariului. Câte exemple de un asemenea curaj civic, nu am avut prilejul a constata din partea organelor silvice ale statului, rămași în țară nu din voința lor, ci pentru că li s'a dat ordine formale în acest sens fiind amenințați cu destituirea chiar în cazul când vor părăsi serviciul.

A doua cauză.

Exploatarea pădurilor de stejar a căror vârstă variază de la 10 și până la 20 ani, pentru obținerea coajei pentru tăbăcit. Multe din pădurile statului, precum și foarte multe din cele ce aparținând proprietarilor particulari, au fost exploatate în acest scop, deși multe din aceste din urmă se știa că sunt supuse regulului silvic și așa fiind trebuiau exploatate conform regulamentelor de exploatare aprobate.

De realizarea posibilităților prevăzute prin atari studii, sau de păstrarea unui mers normal al tăerilor, nu s'a ținut nici o seamă, proprietarii particulari fiind îndatorați a face însăși operațiunea descojitului, pentru care li s'a plătit 14 lei pentru 100 kg., de coajă uscată de către antreprenori străini în baza contractelor încheiate cu administrația militară.

Suprafețe de sute și chiar de mii de hectare s'au exploatat astfel, așa că va trebui să așteptăm de aci înainte un timp îndelungat până ce pădurile vor crește și vor ajunge la dimensiunile de mai dinainte. Desigur că în anii următori nimeni nu va mai avea de unde recolta taninul necesar pentru tăbăcitul pieilor necesare încălțămintei, pentru harnașamente militare, pentru curele de transmisiune, etc.

A III-a cauză.

Exploatarea în primăvară a teilor, în vederea obținerii materiei textile cunoscută sub numele de teiu topit sau teiu lișteav (crud).

Pe câtă vreme în timpurile normale cu începere mai cu seamă de când nu s'a mai putut importa din streinătate, din cauza războiului mondial, rafia trebuitoare viticultorilor și agricultorilor, etc., s'a procedat și la noi la extracțiunea liberului de teiu, cu toate menajamentele cerute, bin înțeles în vederea cruțării pădurilor respective însă, s'a dat în întreprindere pe o scară mare de către secția VIII-a forestieră, prin contracte încheiate cu oameni fără nici o cunoștință de modul cum trebuie să se facă o asemenea operațiune.

Și fiindcă această esență nu este sociabilă, nu formează arborete pureci se află amestecată cu alte specii, cum sunt stejarul pedunculat, carpenul, jugastrul, frasinul etc., formând ceace

se cheamă pădurile de șleau din regiunea de câmpie a țării, odată cu cei câțiva tei aflători într'un loc oarecare, se taie mai totdeauna ca lemn pentru foc și cei-l'alți arbori de alte specii cu cari cei d'întâi formează un singur grup. Ori cei mai mulți dintre antreprenori tocmai aceasta urmăresc și anume ca să poată exploata și vinde ca combustibil atare material lemnos în Capitală unde s'a plătit în iarnă prețuri exorbitante, realizând astfel câștiguri enorme.

Șefii noștri de ocoale au propus ca exploatarea în chestiune să se facă sub directa lor conducere și anume după normele din trecut, când, cu cheltuială puțină, se făcea treabă bună, ca unii cari cunoșteau care anume sunt locuitorii destoinici și pricepuți în o asemenea îndeletnicire și în ce condițiuni se poate face în condițiunile cele mai puțin desavantajoase pentru păduri. La aceasta li s'a răspuns printr'un refuz sub cuvântul că prin sistemul întreprinderilor li se simplifică mult comptabilitatea. Astfel fiind s'au exploatat toți teii cu o grosime până la 25 cm., în diametru, fapt care va avea negreșit de urmare o lipsă a lemnului de teiu atât de necesar pentru fabricarea chibriturilor, pentru trebuințele arsenalului, pentru brutării, cărămidării, mobile rustice, și alte industrii lemnoase.

Mai rațional ar fi fost negreșit, dacă din toamnă și iarnă s'ar fi luat măsuri de a se rezerva teii aflători în parchetele exploatare din județul Ilfov și Vlașca în special, în vederea obținerii lemnului de foc necesare aprovizionării Capitalei în scopul de a fi tăiați primăvara, în timpul circulațiunei sevei pentru a se putea extrage astfel dintr'înșii materia textilă. Dacă s'ar fi procedat astfel, după cum de atâtea ori am insistat și verbal și în scris, s'ar fi cruțat teii din cele-l'alte masive cari se exploatează astăzi fără nici o regulă și s'ar fi realizat cantități notabile mari de teiu topit și de teiu lișteav (crud).

A IV-a cauză.

Dispozițiunea luată de agronomii germani ziși de județe, de a nu se întrebuița la încălzitul locomobilelor, morilor pentru măcinat sau a celor pentru treerat decât lemne de foc în loc de paie.

În adevăr după cum rezultă din relațiunile ce mi s'au dat de către șeful ocolului silvic Cadăna, cu reședința la Călărași, cu ocaziunea venirii sale în Capitală, pentru încălzitul locomotivelor

de treerat grăul și alte păioase, dintr'o singură etapă, din cele cinci câte sunt în jud. Ialomița, a fost nevoie de 20.000 steri, iar pentru cele cinci etape din acest județ de aproximativ 100.000 steri.

Din acest singur exemplu, ne putem da seama, cu aproximație negreșit, ce mari cantități de lemn de foc au reclamat numai mașinile de treerat făcând abstracție de aceea ce va fi nevoie pentru morile de măcinat, etc.

Suprafața pădurilor din jud. Ialomița, fiind de 32.950 hect., și admitând producțiunea lor medie, pe an și hectar la 4 m. c., ceeace nu e prea puțin, dat fiind că cele mai multe dintr'insele sunt pline de poieni, și aproape în tot cursul anului sunt pășunate de vite, producțiunea anuală a tuturor pădurilor din acest județ, se poate evalua la cel mult 131,800 m. c. Dacă admitem că într'un hectar de pădure exploatabil se găsește în termen mediu 150 steri lemne de foc, dat fiind vârsta relativ tânără la care se taie pădurile din acest județ, din care o parte însemnata este alcătuită din zăvoaie, pentru încălzitul mașinilor de treerat, va trebui să se exploateze 874 hectare, Dacă ținem afara de aceasta seama de trebuințele populațiunei din comunele urbane și rurale a acestui județ, cu un număr de 242.848 locuitori și 48.566 familii sau menajuri, după statistica din 1912, socotindu-se la un decaster pe an, de fiecare familie, ceeace face în total 485.660 decasteri, va trebui deci să se exploateze în anul acesta încă 3238 hectare pădure.

În iarna trecută, dar mai cu seamă în aceea a anului 1916 — 1917, când sătenii s'au năpustit asupra pădurilor comițând numeroase delictе, s'au tăiat suprafețe mari de păduri.

Mai ținând asemenea seama de exploatările din trecut, făcute pe o scară mare, de oarece proprietarii particulari obișnuesc a și vinde pădurile spre tăere pe termen de câțiva ani, fără nici o preocupare de o producțiune susținută; că pretutindeni acolo unde au avut loc lupte, a avut ca consecință distrugerea pădurilor; că s'au întrebuințat și pentru mori lemne în loc de paie, avem tot dreptul să fim îngrijați în ce privește puțința de aprovizionare pe viitor a populațiunei din acest județ cu lemnele necesare încălzitului locuințelor.

Acelaș lucru se poate spune și despre pădurile din celelalte județe din teritoriul ocupat.

Când se va relua la noi administrațiunea pădurilor se va putea stabili cu precizie, dacă au mai rămas păduri exploata-bile, precum și starea în cari ele se găsesc, lucrare care va înve-dera desigur că în marele dezastru al țării, pădurile au suferit cele mai mari pagube, cari nu se mai pot remedia, decât după un timp foarte îndelungat.

A V-a Cază

Pentru asigurarea aprovizionării Capitalei cu lemne de foc precum și pentru celelalte centre de populație, Secția VIII-a fo-restieră a Statului Major Economic, a luat dispozițiunea ca tăerea pădurilor să se continue și după 1 Aprilie.

Puterea de lăstărire, după cum se știe, depinde de epoca când se face taerea, astfel dacă aceasta se face în timpul verei nu numai că creșterea lemnoasă a anului respectiv este micșorata, dar prin faptul tăerii tulpinelor în timpul când căldurile sunt mari, coaja se desface cu înlesnire de țesuturile lemnoase, iar mugurii destinați a produce creșterile, lugerii anului următor, nu se pot desvolta, Multe tulpine afară de aceasta își perd cu totul facultatea lor de lăstărire. Răul, firește, este și mai accentuat, dacă taerea în loc să se facă netedă și din fața pamân-tului este âschioasă și se efectuează la înălțimi mari.

Mai toate pădurile țării și în special cele din împrejurimile Capitalei, s'au taiat în condițiuni tehnice nu se poate mai pre-care. În adevăr și acum văd o mulțime de tulpini-cioate, înalte până la un metru și chiar mai mult, ceea ce denotă o totală ne-îngrijire din partea celor însărcinați cu conducerea lucrării, pre-cum și o lipsă de pricepere și îndemănare din partea tăetorilor de lemne cari au fost întrebuințați la o asemenea lucrare.

În loc să se fi încredințat supravegherea acestor operațiuni Silvicultorilor șefi de ocoale și personalului silvic inferior român, din ocoalele unde titularii nu se refugiaseră în Moldova sau nu erau mobilizați, s'a recurs la oameni fără nici o cunoștință în materie de exploatare de păduri. Celor dintâiu în schimb li s'au dat ocupațiuni cu totul secundare, ori nu li s'au dat nici o ocu-pațiune, preferând întotdeauna a se servi de alte persoane ca fiind mai docile ca specialiștii, cari avea conștiința răului ce se pricinuește.

În primele luni de ocupațiune nu se putea găsi destui tăetori

de lemne obicinuiți cu asemenea lucrări, astfel că administrația militară a recurs la rechiziționări de oameni de prin orașe sau la utilizarea de prizonieri ale căror îndeletniciri fusese cu totul străine de însărcinarea ce li se da.

Tocmai mai târziu s'au luat oarecari măsuri de îndreptare, tăindu-se arbori mai aproape de suprafața pământului și în condițiunile mai avantajoase dar fără a se reveni asupra tăerilor defectoase deja făcute.

A VI-a cauză.

Pentru a se spori cât mai mult suprafața terenurilor cultivabile, Administrația militară prin Etapele respective, a obligat pe agricultori de a nu lăsa nici un petec de pământ nelucrat,

Ca consecință a unei astfel de dispozițiuni s'au arat atât terenurile destinate culturilor agricole, cât și cea mai mare parte din locurile de islaz. În acelaș timp însă s'a permis introducerea vitelor, nu numai în poeni și în părțile mai bătrâne de prin păduri dar și în masivele tinere, neavând multe din acestea decât o etate de 3 — 4 ani cel mult.

Cât despre fânețele naturale și cele artificiale acestea au fost rechiziționate de Etape pentru recoltarea furajului necesar cailor sau altor animale ale trupelor de ocupațiune.

Am intervenit în mod oficial punând în vederea Secțiunei VIII-a forestieră a Statului Major Economic, că în baza art. 12 din Codul nostru Silvic, lege pe care declarase că o va respecta, introducerea vitelor în lăstăruri mai tinere de 10 ani echivalează cu o adevărată defrișare; că printr'un asemenea pășunat se compromite cu desăvârșire regenerarea pădurilor și aceasta cu atât mai mult cu cât tăerile făcute nu sunt localizate ci împrăștiate datorită și delictelor cari au avut loc, precum și faptului că în exploatări nu s'a urmat un mers normal.

Seceta în multe din județele țării, durează dela începutul primăverei, ba se poate zice chiar că din vara anului trecut, din care cauză grâul semănat în toamna trecută, fânețele precum și iarba depe islazuri, în anul acesta n'au putut crește. Din rapoartele Șefilor de Ocoale rezultă că în multe localități, vitele locuitorilor rămase nerechiziționate, nu vor dispune la iarnă de fânul necesar.

La această administrație nu s'a primit decât foarte puține

cereri pentru a se admite pășunatul în pădurile Statului. Aceasta se explică prin faptul, confirmat de altminteri prin informațiunile ce avem, că silvicultorii germani și austriaci de districte precum și cei ai Comandaturilor, au dat voie încă de mult să se pășuneze în pădurile tinere, fără nici o încuviințare a Casei Pădurilor. Dispozițiuni scrise ce e drept nu s'au emis, în această privință, spre a avea aerul că nu vreau să se amestece în administrația țării, ordine verbale imperative, însă fără drept de replică din partea silvicultorilor români a fost însă modul de procedare obișnuit în mai toate afacerile privitoare la gestiunea pădurilor Statului.

Aceste păduri fiind tăiate în mod ras pe întinderi excesiv de mari, prin pășunatul vitelor introduse în mod clandestin de săteni, sau cu permisiunea autorității silvice germane, și neexistând de cât de formă un personal de pază, căci cel care funcționa n'avea nici o autoritate și nici un drept de inițiativă, viitorul multor păduri ale Statului a fost fără îndoială cu desăvârșire compromis.

A VII-a cauză.

Personalul nostru silvic din serviciul exterior a fost nevoit încă dela început, să nu contravină dispozițiunilor luate de așa numiții silvicultori de districte, ai administrației militare cari țin loc de șefi de regiune silvică precum și de silvicultorii comandaturilor,

Atât șefii de Ocoale, cât și brigadierii și pădurarii sunt plătiți direct de acești silvicultori, nu prin intermediul Casei Pădurilor cum era normal, mai cu seamă, că întreg personalul silvic din teritoriul ocupat este prevăzut în bugetul Ministerului Domeniilor alcătuit de girantul acestui minister și aprobat de statul major economic.

Șefii de Ocoale n'aveau voie să efectueze decât lucrările dispozate de silvicultorii aduși în țară de organele de conducere ale Puterilor Centrale. Ei nu pot merge când vreau, sau ori de câte ori vreau să inspecteze pădurile din Ocoalele lor, spre a se încredința dacă pădurarii sau brigadierii își fac ori nu datoria; Inspectorii și Inspectorii Generali silvici români în conformitate cu art. 199 din bugetul în vigoare, nu pot eși din Capitală utilizând căile ferate decât în cazul când ar fi primit din partea Administrației militare însărcinări de a face anumite lucrări, ceace nu s'a întâmplat nici odată.

Unii șefi de Ocoale au fost autorizați de a încasa bani din arendarea poenilor de prin păduri, a terenurilor cultivabile din perimetrul acestora, din pășunat, iar alții de a căuta și angaja căruțe pentru transportul lemnului la gări, etc. Unde nu existau silvicultori români au fost angajați învățători foști arendași de moșii, comercianți etc., cărora li s'au recunoscut aceleași atribuțiuni ca și șefilor noștri de Ocoale. În unele locuri acest oficiu îl făceau brigadierii, dar cei mai mulți șefi de ocoale au fost numiți de către Etapele respective din oameni fără nici o pregătire, pe cari însă credeau că puteau compta în cece privește executarea ordinelor și discrețiunea,

Marea majoritate a acestora din urmă, necunoscând nici măcar cum se cubează un arbore și neexistând nici o normă stabilită în eliberări de bonuri pentru vânzări de lemne și afară de aceasta nefiind nimeni cari să-i controleze, s'a dat naștere în multe locuri la tot felul de abuzuri în dauna pădurilor țării.

Cunosc numeroase cazuri când cu un singur bon, s'a ridicat de 2, 3, 4 și 5 ori aceeași cantitate de material lemnos, prevăzut într'însul. În unele din aceste bonuri nici măcar nu se specifica câți anume steri urma să se elibereze de pădurari, ci pur și simplu într'însele se zicea: „preați lemne pentru atâția.. lei, încasați de mine“ (însărcinatul de a libera asemenea bon).

Abia mai târziu s'a stabilit în regiunea silvică cu sediul în București oarecare regulă eliberându-se bonuri din registre cu matca lor și scriindu-se pe dosul chitanțelor cantitatea materialului lemnos și epoca când s'a eliberat.

Silvicultorilor români din serviciul exterior le era cu desăvârșire interzis de a raporta Ministerului de domenii despre exploatarile efectuate și despre orice afaceri relative la serviciu, iar ordinele ce li se trimetea din București, prin intermediul Secțiunii VIII-a forestieră și numai dacă erau traduse în limba germană, nu ajungeau la destinație decât după săptămâni, și luni întregi, iar în mai multe cazuri nici nu erau expediate.

Cei câțiva șefi de ocoale cari au parvenit să ne înainteze, pe cale particulară, câte un raport, când au fost aflați, cine știe prin ce anume împrejurare au fost imediat pedepsiți, Alți silvicultori au fost dați în judecată și condamnați de tribunalul militar de pe lângă Etapele respective, pe baza depozițiilor martorilor de meserie, pe interpretările talmacilor interesați sau

ignoranți ai termenilor tehnici silvici, de pe lângă Etape, iar nici de cum în urma rezultatului unor anchete imparțiale la care să fi luat parte și un inspector din serviciul nostru silvic.

Descurajarea și frica au pătruns în sufletul tuturilor, nemai cutezând nimeni să facă vre-o declarațiune, să emită vre-o părere, ci numai să execute mașinalicește ordinele primite, fapt semnalat de silvicultorii streini, cari îl atribuiau cu totul altor cauze.

Cunoaștem și câteva cazuri, când aceștia au făcut aprecieri favorabile în ce privește activitatea profesională și cunoștințele șefilor noștri de Ocoale, ba chiar vorbeau de dânșii cu elogii în această privință. Intre aceștia pot cita pe fostul Șef al Regiunii Silvice cu sediul în Câmpu-Lung, Inspectorul silvic von Blücher, un descendent al generalului prusian cu acelaș nume, grație căruia d-l Silvicultor Șef D. Robănescu a reușit ca exploatarea în pădurile de stejar și rășinoase din jud. Muscel, să se facă conform prescripțiunilor amenajamentelor existente și în marginele posibilităților fixate prin aceste studii.

După plecarea din țară a numitului Inspector silvic german fiind transferat într'o regiune forestieră din teritoriul ocupat al Rusiei, dar mai cu seamă dela semnarea păcei, s'a început și în această parte a țării tăerile de păduri pe suprafețe întinse în care scop, pentru realizarea ultimelor rezerve de lemn de molid exploatabil ce mai posedăm în munții Statului Mușuroaiele Mari și Mici, în muntele Grădișteanu, Portăreasa, etc., s'a construit pe Valea Târgului o linie ferată de mai mulți km.

A VIII-a cauză.

Neregularitățile ce s'au făcut în multe părți de către personalul tehnic județean și în special de cel din județul Teleorman în iernele anului 1917 și 1918, după cum ne-a făcut cunoscut verbal Șeful Ocolului Silvic Roșiorii de Vede, care în ziua de 7 Iunie curent s'a prezentat în afaceri de serviciu la Minister.

În adevăr, în locul lemnelor de foc necesare încălzitului locuințelor conductorilor, picherilor și cantonierilor de șosele li s'a cedat de către serviciul silvic german în mod gratuit materialul lemnos rezultat din reparația podurilor vechi.

În baza acestei concesiuni, multe poduri de curând reparate ba chiar care fusese construite din nou, au fost considerate ca

fiind vechi și ca atare li s'au sustras podelele, grinzile captușelele, etc., ca material pentru foc, iar pentru înlocuirea lor s'au întocmit în urmă devize cerându-se alte lemne din pădurile Statului.

Cu acest prilej în loc să se țină seama că dintr'un singur arbore ar putea scoate mai multe piese din cele prevăzute în deviz, în contra avizului Șefului de Ocol respectiv și de cele mai multe ori fără a fi consultați, ci numai după permisiunea dată de Etapele respective, s'a tăiat aproape pentru fie care piesă câte un arbore cu un volum disproporționat cu cel al pieselor trebuitoare.

Cu chipul acesta s'a ridicat o cantitate de 3 — 4 ori mai mare decât se prevedea în deviz.

De primirea materialului lemnos în loc să se dea silvicultorului chitanțe în care să se treacă volumul ce de fapt aveau trunchiurile de stejar la scoaterea lui din fiecare pădure, i se elibera dovezi numai pentru material întrebuințat în realitate la reparațiunea sau construcțiunea podurilor și aceasta în scopul numai de a nu se putea face nici odată vre'un control.

Dat fiind numărul considerabil al podurilor, podețelor distruse cu ocazia războiului, se poate ușor imagina cantitățile enorme de lemne de lucru de stejar, ce s'a extras din pădurile Statului, mai ales dacă ținem seamă de toate incorectitudinile mai sus menționate.

A IX-a cauză.

Fabricațiunea cărbunilor de lemn. Pentru această destinațiune s'au tăiat suprafețe întinse de păduri, iar pe alocurea s'au extras din masive cantități însemnate de material lemnos, fag și stejar, indiferent de dimensiunea ce aveau arborii.

Lemnele s'au luat atât din pădurile Statului cât și din cele particulare fără nici un control, astfel că mulți stejari din care se puteau fasona excelente traverse de căi ferate, au fost întrebuințați numai pentru fabricarea de cărbuni.

A X-a Cauză

Intrebuințarea lemnului de stejar chiar de frasin, uim, bun de lucru și construcțiuni, ca lemn de foc.

Mari cantitățile de lemne au fost întrebuințate pentru procurarea combustibilului necesar armatelor inamice și populațiunei băștinașe.

Intre pădurile din teritoriul ocupat al căror material lemnos propriu pentru lucru și anume care ar fi putut fi utilizat în primul rând pentru satisfacerea cerințelor căilor ferate, a fost exploatat și vândut ca lemn de foc citez numai următoarele :

Cernica, Crețești-Sintești, Andronache, Popești-Sf. Ecaterina în suprafață totală de 2568 Ha. din jud. Ilfov și Trestinicul, Malovățul, Breșnița-Jidoștrița, Racovățul, având o întindere de 14560 hectare din jud. Mehedinți.

Sunt sigur că de către Administrația militară se va cere pentru fasonarea de traverse de căi ferate etc., alte cantități de lemne așa că se va micșora din ce în ce mai mult lemnul de stejar propriu pentru o astfel de destinațiune ajungând în scurtă vreme la istovirea completă a pădurilor țării.

A XI-a Cauză

Incendiile. Acestea au distrus suprafețe întinse de păduri aparținând Statului, particularilor etc. Incendiile au fost datorite în prima linie secetei prelungite, precum și obiceiului sătenilor noștri de a da foc erbei uscate spre a crește alta mai abundentă și mai nutritivă.

Personalului de pază al pădurilor i s'a încredințat alte ocupațiuni decât cele corespunzătoare atribuțiunilor sale din timpurile normale. Astfel pădurarii și brigadierii au fost însărcinați a căuta care de rechiziții pentru transportul lemnelor, de a încasa bani din arendări de terenuri și vânzări de lemne etc,

În timpul acesta, locuitorii satelor vecine, profitând de lipsa lor din localitate comit delictе, sau dau foc erbei de prin lăstarururi, poeni de prin păduri, etc.

O parte din incendii au provenit și din cauza scânteielor locomotivelor de pe căile ferate normale sau cele de curând înființate, căci nu toate sunt prevăzute cu aparate pentru reținerea acestor scântei.

Silvicultorii români, șefii de ocoale de regulă nu sunt încunoștințați când se ivește un incendiu, iar autoritățile comunale rare ori iau măsuri grabnice pentru stăvilirea lor, din care cauză și mai cu seamă din lipsa oricărei organizări și de instrumente propice, atari sinistre în loc ca să fie imediat localizate, iau de multe ori proporțiuni mari.

Iar Șefii de regiune, câți au mai fost menținuți în serviciu

de administrația militară, neavând nici ei vre-o cunoștință despre incendiile ivite în circumscripția lor, nu au luat și nici nu puteau lua vre'o dispozițiune pentru constatarea și estimația prejudiciilor cauzate.

În urma informațiilor pe cale particulară, aflăm că în multe părți de către elementele rele ale satelor, de obicei de către soldații cari cu ocaziunea retragerii trupelor au părăsit frontul pentru a se duce la casele lor, se dă foc ierbei uscate de prin păduri, sub ordinul circular Nr. am pus îndatorire agenților noștri silvici ca să ne raporteze toate cazurile cari au loc, căutând a descoperi pe făptuitori și a'i da judecăței pentru despăgubirea proprietarilor pădurilor de toate pagubele pricinuite.

Pe de altă parte, Șeful Regiunii forestiere germane cu sediul în București, cu adresa Nr. 3100 din 1 Maiu a. c., ne-a făcut cunoscut că între alte masuri ce a luat pentru a se pune capăt dărei de foc a pădurilor, a fost și dispozițiunea că acolo unde se va fi ivit un incendiu, dar nu se va fi putut descoperi făptuitorii, să nu se mai acorde pășunatul vitelor locuitorilor în anul acesta

Multe din rapoartele Șefilor de regiune și de ocoale trimise ca rezultat la ordinul primit de Casa Pădurilor neajungând la destinație, abia mai târziu se va putea stabili cu precizie toate sinistrele, precum și întreaga valoare a pagubelor pricinuite pădurilor.

Ne putem face totuși o idee aproximativă de răul pricinuit menționând câteva cazuri întâmplate în pădurile Statului :

În Pădurea Comana, Jud. Vlașca, au ars 2000 ha., între cari 250 dubli steri lemne de foc și 250 grămezi de crăci,

În pădurea Dorobanțul (Teleorman) s'a incendiat 70 hectare.

În pădurea Glavacioc (Teleorman) a ars 20 hectare, ocașionându-se o pagubă de 7500 lei.

Despre incendiile cari au avut loc în pădurile stabilimentelor publice și în cele particulare, nu posedăm încă date statistice îndestulătoare.

Din cele de mai sus rezultă așa dar că una din cauzele cari au contribuit la ruina pădurilor țării în timpul ocupațiunei militare, a fost și incendiile.

Concluziuni.

În urma ocupațiunei militare, rezultat al celui mai înfricoșat războiu ce țara noastră l-a purtat vre-o dată, ni s'au distrus cele

mai frumoase păduri de stejar, frasin, ulm, paltin, brad și molid ce am posedat, s'a secat un izvor din veniturile Statului și s'a nimicit o parte foarte importantă din patrimoniul național.

Pădurile în chestiune au fost sărăcite de exemplarele cele mai alese; s'au extras arborii cei mai de valoare proprii pentru lucru și construcțiuni, iar mulți dintr'înșii au fost tăiați în delict de către țărani în timpul și în urma retragerii trupelor române. Afară de aceasta viitorul multor păduri a fost periclitat prin introducerea de vite la pășunat în arboretele tinere.

Formelor geometrice, sterilor, în cari s'au fasonat lemnele de foc conform dispozițiunilor autorității silvice germane, li s'a dat mai în toate părțile o înălțime de 1,20 m. — 1,40 vânzându-se de către administrația militară antreprenorilor cari, la rândul lor, însă i-au revândut consumatorilor fără nici o supraînălțime.

Producția pădurilor respective după registrele Secțiunii VIII-a forestieră va apărea prin urmare mai mică decât a fost în realitate. În schimb anteprenorii, nici un român, au realizat câștiguri exorbitante. Răul consumat va lua desigur proporții nespuse de mari, dacă nu se va pune stavilă cât de repede tăerilor de păduri, ce se practică și acum pe o scară întinsă, fără nici o altă preocupare decât de a le realiza cât mai grabnic, spre a se procura stocuri cât mai mari de lemne pentru a le putea transporta apoi peste graniță sub pretextul necesităților militare, etc.

Merite neperitoare la recunoștința națiunii va câștiga acela care prin intervențiunea sa energică pe lângă Șeful Comandamentului Superior al armatei de ocupațiune, va reuși să facă ca să înceteze cu o oră mai curând tăerile pădurilor Statului, precum și a celorlalte categorii de proprietari, să le scape, cu alte vorbe dela o nimicire sigură, inevitabilă.

P. Antonescu

Administrator-Delegat, Inspector Gl. Silvic

Acest memoriu a fost alcătuit din proprie inițiativă și prezentat din luna Iunie 1918 înainte de deschiderea Camerilor legiuitoare fostului Prim ministru Al. Marghiloman atunci Ministru ad-interim la Domenii. D-lui Garoflid când a fost numit Ministru al Domeniilor precum și în secret D-lui C. Băicoianu când după liberarea sa din captivitatea din Bulgaria a plecat la Iași, cu încuviințarea dar stricta supraveghere a administrației militare.

ART. 132 DIN NOUA CONSTITUȚIE

ȘI

PADURILE INSTITUȚIUNILOR DE BINEFACERI

Vom cita partea I-a art. 132 din noua constituție: „In vechiul Regat și în Bucovina, acolo unde statul nu „ar avea păduri, într'o rază de 20 kilometri de centrul „comunei, pentru satisfacerea trebuințelor de mai sus ară- „tate, el, prin derogarea de la art. 7 iit. c. și art. 8 litera „a. b. și c. din legea pentru reforma agrară din Oltenia, „Muntenia, Moldova și Dobrogea din 17 Iulie 1921 și de „la art. 5 punctul a, alin. IV și dela art. 6 și 7 din legea „pentru reforma agrară din Bucovina din 30 Iulie 1921, „va putea expropria din pădurile persoanelor juridice, fie „publice, fie private, cari s'ar afla în această rază etc, etc“.

Va să zică legiuitorul noiei Constituții, în scopul definitiv în partea I-a a sus citatului articol, va expropria și din pădurile Instituțiilor de binefacere, adică: Eforia Spitalelor Civile din București, Epitropia Sfântului Spiridon din Iași etc.

Încă odată, legiuitorii exproprierilor fie în materie de terenuri arabile, islaz, acum și păduri comunale, nu voesc să fie socoteală că prin exproprieri au redus cu mult foloasele ce aduceau aceste mărețe Instituțiuni de binefacere și acum și prin exproprieria pădurilor le vor face să dispară în totul.

Aceste instituțiuni de binefacere au fost create din daniile vechilor boeri creștini și oamenilor cu suflet caritabil.

Cine nu știe cât de bine erau îngrijiți bolnavii în spitalele Eforiei spitalelor civile din București?

Administrația bunurilor se făcea de Eforie numiți de Guvern, dar bucurându-se de o autonomie complectă, ceace făcea ca libertatea de acțiune să nu fie stânjenită și fiecare Eforie sau conducător căuta să muncească și să lase o amintire, un progres.

Spitalele din București erau dotate cât nu se poate de bine, cu personalul medical necesar și suficient, articole farmaceutice și chirurgicale din abundență.

Să nu se uite că studenții facultății de medicină din București și Iași își făceau pregătirile lor profesionale în clinicile întreținute din fondurile acestor instituțiuni.

Statul în vremurile normale nu s'a îngrijit de sănătatea publică; în București n'a avut nici un spital, ba chiar Primăria capitalei cu budget destul de mare, nu s'a îngrijit de a avea un cât de modest spital comunal.

Populația nevoiașă a capitalei noastre și mulțimea celor mulți din restul țării veneau să se tămăduiască în spitalele Eforiei, care a împărțit din plin și tuturor, produsul averilor sale.

Mă voi referi la Eforia spitalelor civile din București, unde îndeplinesc serviciul de șef de circumscripție silvică și a cărei situație o cunosc mai bine.

După statistica făcută în 1906 cu ocazia Expozițiunii generale române și sub conducerea d-lui inginer insp. general silvic M. Tănăsescu, pe atunci inspector silvic și șef al serviciului silvic al Eforiei, suprafața totală a moșiilor era de 225.240 hectare, din care 71.437 hectare păduri, iar restul teren de cultură, bălți, goluri de munți etc.

O suprafață de 153.803 hectare (adică terenuri arabile, livezi naturale, islazuri etc) au fost expropriate în anul 1919 potrivit legii agrare care prevedea că bunurile instituțiilor de binefacere se expropriază în întregime indiferent de clauzele ce ar cuprinde testamentele donatorilor.

Iată lovitura cea mai grozavă dată unor instituțiuni, al căror scop era alinarea suferințelor celor mulți și nevoiași.

Legiuitorul a fost și mai crud căci a prevăzut că plata pământurilor expropriate să se facă în efecte publice (renta a împroprietării care nu cotează la bursă de cât 50% din valoarea lor).

Atunci conducătorii și-au îndreptat vederile spre păduri, cărora li s'a cerut a suplini lacuna cauzată în buget prin lipsa veniturilor ce aduceau moșiile.

Prin muncă încordată, prin economii s'a putut ca într-o măsură oare care veniturile date de păduri și cu alte resurse să poată face posibilă existența acestor instituțiuni.

Trebue să recunoaștem însă că situația spitalelor este

din cele mai precară, căci sporirea veniturilor pădurilor nu poate să lupte cu succes cu scumpetea enormă a medicamentelor, instrumentelor chirurgicale etc.

O nouă lovitură se pregătește: exproprierea pădurilor, în scopul creerii de păduri comunale.

Această măsură va face să agraveze situația actuală și vom ajunge ca într'o zi porțile spitalelor să se închidă definitiv.

Părerea mea este că legiuitorul din 1919 trebuia să nu exproprieze în întregime averile instituțiilor de binefacere și să le lase o cotă cât mai mare, iar legiuitorul din 1923 al faimosului articol 132, trebuia să se gândească că pregătește pieirea unor instituțiuni cu scop umanitar și nobil, create de inițiativa particulară și în locul cărora statul nu va putea face nimic asemănător.

D. T. Theodorescu

Inginer silvic

PROBLEMA SILVICA

Dacă considerăm că, astăzi o suprafață de peste șapte milioane hectare din totalul de circa 29800000 ha. din România mare este ocupată cu păduri de toate esențele — cea ce reprezintă aproape 25% din suprafața țării — ne putem lesne închipui ce însemnătate are pentru noi problema silvică, cu deosebire față de urmările reformei agrare în curs. Aceasta cu atât mai mult cu cât paralel cu exploatarea pădurilor pentru nevoile interne avem o industrie a lemnului dezvoltată în bune condiții și totodată furnizăm cantități însemnate de materiale lemnoase în Egypt, Turcia, în basinul mediteran, Franța etc. export, care se evaluează anual la mai mult de una sută mii vagoane.

Dar nu numai atât. Date fiind împrejurările de astăzi când se caută a se obține, pe calea industriei produse și derivate de ale lemnului pentru scopuri din ce în ce mai multiple, grație dezvoltării tehnice moderne industria lemnului în viitor ca ramură de producție națională, va sta alături cu aceia a petrolului cu aceia minieră și cereală. Dispo-

nibilitățile de export sunt considerabile ca materiale de foc și ca material brut de construcție,—de scândui. Din punct de vedere economic, pădurile au o deosebită importanță mai ales astăzi când capacitatea de producție a descrescut în măsură mare față cu aceia dinaintea războiului. După părerea noastră pădurile, în viitor, trebuie să aibă în primul rând rolul de a stabili un echilibru în economia generală a țării și ca atare susținerea lor este absolut necesară, atât în regiunile muntoase, la câmpie cât și la șes.

În vechiul regat ca și în celelalte provincii exploatarea pădurilor se face după prevederile codului silvic, ele fiind astfel supuse regimului de replantare și regenerare. Ca un principiu general se poate anunța faptul stabilit și recunoscut că exploatarea pădurilor de către stat este cea mai bună—spre deosebire de alte exploatări unde s'a dovedit că statul e rău gospodar.—De asemeni, experiența timpurilor mai noi, ne-a demonstrat că și exploatarea cooperativă trebuie sprijinită acolo unde se poate și unde cu deosebire condițiile naturale nu dau altă posibilitate de trai locuitorilor,—și că din contra exploatățile particulare sunt în majoritate neîngrijite și necontrolate. Ast-fel nu cred că sunt prea radical dacă — având în vedere interesele generale ale țării — a-și susține ca treptat, treptat statul sau diferite cooperative de exploatare să intre în posesia cât mai multor păduri particulare, din acele rău exploatare precum și în posesia acelor terenuri răpoase ori sterpe, care plantându-se s'ar salva economiei țării și s'ar asigura din toate punctele de vedere.

Din nenorocire, astăzi, asistăm la desfășurarea tragediei pădurilor noastre. Codrii noștri dispar pe fiecare an iar în locul lor rămâne pământul gol și ars de soare.

Actul întâi al acestei tragedii îl formează pășunatul în păduri. Acela care de voe ori de nevoie a cutreerat în lung și în lat pădurile țării, știe ce se petrece acolo. E drept că legile sunt severe și că în multe părți se aplică nepărtinitor. Majoritatea cazurilor însă ne arată că din pricina lipsei unei supravegheri continue — supraveghere legată de mari dificultăți—abuzurile sunt nenumărate și se

comit în mod inconștient în contul viitorului pădurilor noastre.

Legea prevede pășunatul în pădurile trecute de o anumită vârstă. Aceasta se respectă cu strictețe în pădurile Statului și am constatat că în caz de abuzuri pedepsele sunt aspre. Dar ce se întâmplă cu pădurile particularilor, comunelor, cu pădurile urbrariale, posesorale, etc.? Din Aprilie, de cum este posibilă pășunarea și până când cade zăpada, turme întregi de vite de tot soiul și capre foarte multe, pasc unde vreau și cât vreau.

Paza lor de multe ori încredințată copiilor, este redusă și se mărginește numai la faptul că cel mult noaptea vitele sunt închise în vr'un ocol improvizat. Ne unim în totul cu părerile colegului silvicultor ing. M. P. Florescu, care în nenumărate rânduri a dat alarma în presa noastră, asupra dezastrului ce amenință pădurile prin pășunatul acesta nehibzuit. Viitorul pădurilor noastre este amenințat și de aceia una din datoriile urgente ale statului este ca *acest pășunat să fie cu totul interzis sau în orice caz organizat de așa fel încât să nu se pericliteze însăși existența pădurilor.*

Al doilea act al tragediei, decurge din însăși legea reformei agrare—mă refer la Ardeal—și este în legătură în primul rând tot cu pășunatul sau mai bine zis cu constituirea și complectarea pășunilor comunale, partea privitoare la exproprierea pădurilor acolo unde cere interesul economic al populației (art. 24. II. e. L. R. A.) Dacă cunoaștem bine oamenii și mai ales specialitatea ce și-au făcut unii în a ocoli legile, ne putem ușor închipui că această parte privitoare la exproprierea pădurilor se poate interpreta în diferite feluri. Cu deosebire foștii latifundiași profită de multe ori, când terenul este propriu și de pășunat și astfel masive întregi cad pradă securii, în mod legal, căci avizul silvic este corect și conștiincios iar pășunea lipsește totdeauna chiar și atunci când este prea multă. Lucrul e simplu așa dar. Pădurile se tiae astăzi ușor și rapid—societățile anonime și ne anonime îngrijesc cu capitalurile lor mari — ca să nu rămână nici cioatele măcar.

Dar, cine afară de stat, se mai îngrijește azi să să pună la loc ce distruge, câți proprietari de păduri î-și replantează metodic pădurile?

Iată deci cât de urgentă și necesară este intervenția statului spre a grăbi împădurirea la munte, la câmpie și la șes.

În Transilvania, care este provincia relativ cea mai bogată în păduri, legea agrară în genere ocrotește și scutește de expropriere pădurile, ajutând la formarea pădurilor comunale.

Aici, din vremuri străbune, masivele cele mai mari au fost în mâinile românilor, cari se hrăneau și trăiau din ele. Odată cu înmulțirea căilor de comunicație și cu înlesnirile oferite de calea ferată raducându-se regimul silvic a fost natural ca majoritatea acestor păduri să intre în mâinile străinilor și a diferitelor societăți de exploatare, pe prețuri de nimic. Rezultatul a fost că românul din stăpân a ajuns slugă și astfel s'a introdus în sânul populației românești elementele străine de desagregare al căror scop era numai deposedarea și desnaționalizarea. Bine înțeles însă că pe de altă parte statul stăruia foarte activ la împădurire, astfel că românii să nu se poată folosi măcar de pășunea care se forma în mod natural prin tăierea pădurilor.

Pădurile fondurilor grănicerești din Transilvania, cari au luat ființă pe timpul Maria-Theresiei—sunt apărute de reforma agrară ca o răsplată a vitejiei cu care românii au știut să păstreze pământul moștenit, menținându-se ca păduri comunale.

Masivele păduroase trebuiesc menținute cu toată tăria de către stat și pentru motivul că în industria lemnului î-și câștigă existența cu deosebire la munte, un număr imens de țărani cari altcum ar rămâne muritori de foame.

Ideea colonizării muntenilor la câmpie ori la șes a-decă acolo unde ar fi pământ disponibil pentru împroprietărire, natural că este foarte bună din punct de vedere al măririi producției agricole și din punct de vedere pur social: practica ne-a arătat însă, nu numai la noi, că în realitate acest lucru devine o imposibilitate astfel încât

mai lesne ar fi de mutat munții decât pe locuitorii lor.

În afară de aceasta, prin mărirea suprafețelor de păduri s'ar stabili un echilibru foarte necesar în distribuția ploilor, a izvoarelor etc.

În regiunile unde pământul lipsește mult și prin des-pădurire s'ar putea da agriculturii suprafețe apreciable pentru cultură, statul trebuie să urmeze un plan alcătuit în toate amănunțimile și căutând totodată ca să compenseze suprafața defrișată prin împăduriri echivalente în alte regiuni. — Vânatul (și pescuitul) pe de altă parte este în strânsă legătură cu silvicultura și el ar trebui să contribuie cu un capitol însemnat la bugetul veniturilor statului; astăzi se practică destul de rudimentar iar braconajul, cu toată legea severă a vânatului este în plină desvoltare. Consecințele sunt anume acelea că valori importante sau nu sunt de loc exploatare sau că prin felul exploatării nu aduc nici un venit statului.

Creșterea peștilor și organizarea pescuitului în apele, care străbat pădurile și clocotesc în munții noștri precum și ocrotirea și exploatarea vânatului, trebuiesc privite nu numai ca sport și distracție dar din punct de vedere economic ele sunt izvoare nesecate de venituri. Exemple practice ne oferă occidentul unde totul se ocrotește și se exploatează în vederea mării producției interne.

Printre concluziile practice în organizarea silvică s'a stăruit la formarea de pepiniere pentru producerea puieților necesari împăduririi: rezultatele sunt nu numai excelente dar pepinierele sunt și singurele izvoare de regenerare și totodată baza acestei regenerări.

În ce ne privește, nu credem că am merge prea departe dacă pentru viitor, — dată fiind importanța ce o prezintă pădurile pentru țara noastră,—am cere înființarea de adevărate *ferme silvice*, așa cum sunt organizate fermele agricole, bine înțelese adaptate întru toate silviculturii.

Îm închipui o astfel de fermă ca un centru mai mare de creștere de puieți de toate speciile necesari pentru întreaga regiune, cu parcuri amenajate pentru creșterea vânatului și cu lacuri pentru prăsierea peștilor cu deosebire a păstrăvilor. Dela o astfel de fermă s'ar regenera întreaga

regiune atât în ce privește partea pur silvică cât și vânatul și creșterea peștilor, distribuind și particularilor produsele ei de toate felurile, cu prețuri avantajoase.

Pentru îndeplinirea acestui desiderat sacrificiile ar fi minimale și lesne de înființat de către ocoalele silvice ale statului, care știm că au o organizație și o conducere nu numai bună dar chiar de model.

I. L. Ciomac

Inspector agronom

UN OMAGIU POSTUM

Unul dintre cei mai harnici, mai sârguitori și mai distinși absolvenți ai școlii superioare de silvicultură dela Brănești, doriți de a se instrui în mod cât mai desăvârșit spre a deveni utili științei silvice române și în acelaș timp posedând o fire dintre cele mai modeste, a fost regretatul Ionescu Gheorghe, locotenent de rezervă, mort pe câmpul de onoare în războiul pentru întregirea neamului.

Asistent la cursul de științe naturale predat de d-l profesor N. Iacobescu, însărcinat de cursuri la școala de brigadieri și la cea de pădurari ce funcționa pe atunci la Brănești, șef al ocolului silvic Pusnicul afectat școlii de silvicultură pentru lucrările de aplicațiune ale studenților forestieri, el a consacrat peste 4 ani, cât am avut onoarea de a conduce ca director această instituțiune, tot timpul său disponibil, de dimineața și până noaptea târziu, învățământului pe care îl înzestrase cu numeroase colecțiuni botanice și forestiere, cu bucăți de lemne, trunchiuri și crăci de arbori, prezintând vicii sau defecte, anormități de creșteri, părți atacate de insecte sau de maladii criptogamice etc.

Lucrările sale, de mare însemnătate științifică și didactică, atrăgeau atențiunea vizitatorilor școlii și făceau fala profesorilor respectivi.

Disponând de un spirit de observațiune remarcabil și o putere de muncă extraordinară reușise, în scurtă vreme, de a-și îmbogăți așa de mult cunoștințele sale profesionale, încât articolele sale publicate în mai multe numere ale „Revistei Pădurilor” se distingueau prin originalitate și o frumoasă expunere, făcând astfel ca să fie citite cu mult interes.

Lui i se datorește, afară de aceasta, un opuscul litografiat relativ la determinarea arborilor și arbuștilor de pe muguri și coajă, care scriere din nenorocire s'a epuizat.

Foștii săi camarazi de școală, cari îi cunoșteau mai bine decât ori cine meritele, fiind în promoția sa 1-iul clasificat, precum și o parte din inginerii silvici din serviciul exterior, făceau în totdeauna apel la cunoștințele sale atunci când era vorba de cunoașterea unor plante, unor insecte sau maladii de arbori străine.

În timpul când doi dintre colegii săi, deasemenea asistenți de cursuri la școala superioară de silvicultură din Brănești, s'au dus în străinătate spre a se perfecționa în specialitatea lor, el i-a suplinit în însărcinările ce aveau în mod cu totul desinteresat mai mulți ani d'arândul.

Era omul datoriei în înțelesul strict al cuvântului.

În atribuțiunile mele administrative, Gheorghe Ionescu mi-a dat cel mai desăvârșit concurs, iar eu l'am ajutat, pe cât am putut, în revendicarea justelor sale cereri, — pe cari niciodată n'a vrut să le aducă personal la cunoștința autorității superioare, — precum și cu sfaturile mele ori de câte ori avea nevoie de ele..

Se stabilise, cu alte vorbe, între profesor și elevul său de odinioară o strînsă legătură de prietenie a cărei continuitate n'a fost întreruptă decât atunci, când Țara a avut nevoie de devotamentul tuturor fiilor săi.

Am rămas nemângâiat de pierderea acestei energii tinere, care promitea așa de mult pentru propășirea științei silvice, ca și toți aceia de altminteri cari l'au cunoscut mai de aproape și au putut să aprecieze frumoasele sale calități sufletești.

În anul 1916, fiind autorizat a face revizuirea amenajamentului pădurei Pusnicul am însărcinat pe Gheorghe Ionescu cu alcătuirea statistice generale.

Din cauza importanței acestui studiu, găsesc util a reproduce mai jos părțile sale esențiale, cari în ce privește determinarea speciilor ierbacee vegetațiunea făcând parte din pădurea Pusnicul, a insectelor ce bântuie din când în când acest masiv forestier din regiunea de câmpie a României, exploatat în întregime pe timpul ocupațiunei germane, precum și a maladiilor criptogamice cu caracter endemic, atacând teiul în special ce intră în compozițiunea arboretelor într'o destul de largă măsură, poate servi ca bază pentru o lucrare completă referitoare la flora împrejurimilor Bucureștilor, a cărei aparițiune a întârziat așa de mult, deși este așteptată de toți iubitorii de natură, precum și de întreaga populațiune scolară din Capitală.

Petre Antonescu

PADUREA PUSNICUL

Insecte. — Pădurea „Pusnicul“ a fost și este mult periclitată în existența ei de flagelul invaziei de insecte, cari în unii ani produc devastări pe o scară mai mare. Cam la 4 ani *Liparis dispar* produce nu numai defolierea completă a arboretelor curate de stejar, ci și pe aceia a arboretelor de șleau.

În asociațiune cu ea, și în anii din urmă (1913 și 1914) predominând chiar, apare *Bombix neustria*, *Liparis chrysoorhea*, *Cnethocampa processionea* și *Pieris Crataegi*. Ele sunt poate una din cauzele cari determină lipsa de fructificație ce se observă nu numai în această pădure, dar în toată regiunea.

Dintre lepidoptere merită atențiunea noastră omizile fluturilor *Cossus aesculi* și *C. ligniperda*, al căror atac este destul de comun pe lemnele mai tutulor esențelor din pădure, atac care scade valoarea lemnului de lucru. Pe ulmi se vede atacul lui *Scolytus multistriatus* și *S. Geoffroy*, pe stejar *S. intricatus*, iar dintre Hylesini: *Hylesinus vittatus* pe *Ulm* și *Hylesinus fraxini* și *H. crenatus* pe *frasin*. — Aceste coleoptere aduc prejudicii însemnate arborilor, mai ales ulmilor făcându-i să se usuce în picioare. *Hylesinus fraxini* vatămă mai rău în plantațiile tinere de *frasin* (Rovine cu *frasin*) cari din această cauză sunt lănczânde și în parte arborii s'au uscat. Este destul de răspândit și pe *frasinii* din pădure de oarece rareori întâlnim arbore care să nu prezinte pe scoarța lui bubele caracteristice atacului acestei insecte (Rose de *frasin*).

Prejudicii remarcabile aduce, mai ales în plantații și *Lytta vesicatoria* care în mase mari inundă pădurea în fiecare an, cauzând defolierea *frasinilor* și a altor oleacee în lipsa acestuia (ca *Ligustrum vulgare*).

În asociație cu *Lytta* atacă mai totd'auna curculionidul *Cyonus fraxini*.

Plantațiilor tinere de stejar și lăstarelor tinere le vatămă mult, prin ciupirea lujerilor de curând formați insectele din genul *Cantharis* cu speciile *C. rustica*, *C. fusca* și *C. obscura*.

O mare împiedicare în dezvoltarea lujerilor terminali o aduce atacul *Cynipizilor* cari sunt foarte răspândiți în toate pădurile din această regiune și cari cu timpul dau puieților o formă crăcănoasă caracteristică și-i face să rămâie piperniciți,

iar galele formate de ei atârnă ca ciucurii pe coronamentul și al arborilor.

Ca specii mai comune menționăm :

Cynips conglomerata ca foarte răspândit, *C. cerricola* (în formă de păpușe de smochine, mai ales pe Cer), *C. hungarica*, *C. argentea*, *C. fecundatrix*, *Dryophanta folii*; iar în anii bogați în sămânță *C. quercus calicis* care atacă ghinda și face gala cunoscută sub numirea de «Colțari» căutată în făbăcărie.

Pe șălciile de pe marginea bălții Cocioc se observă atacul insectei *Cryptorhynchus Lapathi* și *Cecidomyia saliciperda*, cari aduc prejudicii mai ales indivizilor subțiri.

În fine mai menționăm activitatea supărătoare a insectelor *Tetraneura ulmi*, *Schyzoneura Ulmi* și *Sc. lanuginosa*, dintre Hemiptere, cari aduc o oarecare stânjenire dezvoltării ulmilor prin atacul frunzelor.

Maladii Criptogamice. Arboretele din pădurea „Pusnicul“ suferă de atacul ciupercilor parazite : *Pseudovalsa*, *Trematovalsa Matruchoti*, și ciuperca hyphomycetă neagră care produce pe stejarul pedunculat și gârnițe, dar cele mai deseori pe cer, boala numită a „*tumorilor pseudomorifice*“ de d-l Iacobescu care a descoperit-o în 1907 și care atacă în modul următor :

Parazitul se instalează pe rănille arborilor (artificiale sau naturale) și se introduce în interiorul trunchiului arborelui unde dă naștere la început unui falș duramen care cu timpul putrezește și arborele se scorborează în interior. În afară, la locul de introducere, firele myceliane ale ciupercii dau naștere unor umflături la început galbene, mai târziu negre carbunoase, pentru cari am adoptat noi numirea de „*tumori*“ și la suprafața cărora își formează sporii cari apoi sunt răspândiți în aer și căzând pe rana unui arbore sănătos îi transmite boala.

Această maladie este foarte răspândită în masivul de cer și tinde să ia o proporție din ce în ce mai mare, dacă nu se vor lua măsuri de a se extrage arborii maladiți cu ocaziunea lucrărilor culturale efectuate.

Parazitul *Trematovalsa* este răspândit mai mult în pădurea de șleau și mai ales acolo unde teiul este pur sau predominant, producând pe această esență și uneori și pe celelalte esențe ce intră în amestec, o racilă cunoscută sub numirea de *cancer*. Parazitul se instalează tot pe rănille ce prezintă arborii și rozând lemnul în acel loc dă naștere unei scobituri în formă de loje

de teatru, căruia i se dă numirea de „cancer”. În dreptul atacului, dacă trunchiul este relativ mai subțire, se produce o umflătură din cauza aglomerațiunii sevei în partea inferioară a cancerului, sau este împiedecată de a circula în mod normal în lungul trunchiului.

Atacul progresând din an în an, arborele este slăbit în acel loc și este rupt cu înlesnire de vânturi sau greutatea zăpezii.

Se impune scoaterea arborilor canceroși cu ocaziunea operațiunilor culturale ce se vor efectua în pădure. Mai rar se găsesc parazite pe trunchiurile de stejar, tei și carpin, ciupercile din genul *Anthostoma*, cari se dezvoltă sub forma unui stroma gros negru în regiunea cambială a trunchiului, uneori întinzându-se în lungimea lui pe o distanță de mai mulți metri. Cu timpul arborele se usucă, în picioare și coaja cade pe sol, rămânând aproape în întregime gol.

Salcâmul, în porțiunile unde s'a introdus prin plantații artificiale, prezintă cancere asemănătoare cu ale teiului, produse de o ciupercă din genul *Cucurbitaria*.

Pe ramurile și trunchiurile mai fine se găsește saprofită și uneori parazită *Pseudovalsa irregularis*.

Plantațiunile fine de stejar și lăstarele suferă de atacul unei ciuperci *Erysiphee*, care produce boala cunoscută sub numirea de „mana făinoasă a stejarilor” *Microsphaera Alni* var. *quercina*, presintându-se de ordinar sub forma conidiană *Oidium*, a fost adusă probabil din America în Franța prin 1908, când s'a semnalat existența ei pentru primăvară. De aici s'a răspândit apoi în toată Europa centrală, toți stejarii și multe alte esențe foioase (fag, plop, ulm, aceinee etc.) fiind atinse, (preferă însă pedunculatul) și le provoacă mari stricăciuni prin uscarea și căderea prematură a frunzelor și uscarea a numeroase ramuri. După studiile lui Neger myceliul ciuperci iernează în apropiere de muguri, invadând fruzele fine primăvara.

La noi în țară a luat o dezvoltare mare și amenință a fi un dușman înverșunat al plantațiilor, lăstarilor și semănăturilor fine.

Condițiunile de stațiune (Situație, climă, sol). — În ce privește situațiunea generală și configurația solului, pădurea „Pusnicul” se află în regiunea șesului pe un plan aproape horizontal, brăzdat de mici undulațiuni ce se desfășoară în direcții

nea VE sau V. VE—E. NE, ramificațiuni ale bălții Cocioac (Pasărea), care mărginește acest platou spre NV, N și NE și către care el descinde printr'o coastă dulce în unele locuri, mai repede în altele.

Altitudinea medie este de 80 m.

Corespunzând situațiunii sale în regiunea șesului, climatul pădurii este caracterizat prin extreme de frig și căldură, prin veri secetoase și cu deosebire prin violența vânturilor în contra cărora pădurea este expusă spre NE.

Așa în anii 1899 și'n 1904 s'au înregistrat două secete puternice care s'au tradus prin diminuări de creșteri și prin sporirea uscăturilor în pădure.

Violența vântului care bate despre NE (Crivățul) se simte adeseori prin ruperile de crăci și arbori ce provoacă în pădure mai în fiecare an.

Sufer mai ales arborii scorburoși la bază, cei canceroși și arborii cu tumori, cari sunt rupți cu înlesnire.

Iarna în mod regulat începe cam pe la 15 Noembrie și zăpada numai în mod excepțional trece de 1 metru înălțime.

Temperatura medie anuală este 10°,6.

„ „ a lunii Ianuarie este—4°,1.

Temperaturile extreme observate până acum sunt 40°,8 la 7 August 1896 și—30°,5 la 4 Ianuarie 1888.

Temperatura medie a lunii Iulie este 22°,9; maximul ei în mediu este de 29°,7 și minimul 15°,9.

Extremele au fost de 39°,8 în . . . și 7°,8 în . . .

În lunile principale de creștere (Maiu-August) durata strălucirii efective a soarelui este în mediu de 1148,2 ore din 2203 ore cât există în mediu pentru întregul an.

Precipitația atmosferică este în mediu de 584 mm anual. Ea a prezentat un minimum de 342 mm în 1894 și un maximum de 869 mm în 1897.

Cea mai mare cantitate de apă cade în Iunie și anume în mediu 84,5 mm., iar cea mai mică în Februarie, în mediu 27,3 mm.

Vara cade cea mai mare cantitate de apă, în mediu 204,3 mm și iarna cea mai puțină 102,2 mm. Maximul de apă căzut în 24 ore a fost de 93 mm în 16 Iulie 1880.

Intr'un an sunt în mediu 106 zile de ploaie. În mediu ninge în timp de 23 zile pe an și solul rămâne acoperit în timp de 65 zile.

Umiditatea relativă este în mijlociu de 71%.

Intr'un an avem în mediu 109 zile de vară și 117 zile de îngheț, din care 39 zile de iarnă.

Analiza probelor de sol luate din parcela No. 20 Seria I Codru, din următoarele proporții până la adâncimea de 2 metri :

Proba No.	Adâncimea în cm.	Nisip mare	Argilă și nisip fin	Humus	Calcar	Apă
1	0—10	7.00%	81 ⁰ / ₀	9.00 ⁰ / ₀	2 ⁰ / ₀	1 ⁰ / ₀
2	10—20	15.87	72.31	8.96	2.84	0.22
3	20—30	12.69	80 ⁰ / ₀	5.65	1.6	0.10
4	30—40	30.01	60.03	7.34	2.57	0.05
5	40—50	10.90	80.02	4.95	4.09	0.04
6	50—60	15.49	74.35	5.02	4.18	0.96
7	60—70	22.80	67.50	4.32	4.97	0.41
8	70—80	18.07	74.05	3.48	4.12	0.28
9	80—90	10.19	84.13	2.52	3.14	0.02
10	90—1	14.21	79.53	3.11	2.18	0.92
11	1—1.10	23.08	70.81	3.05	2.25	0.81
12	1.10—1.20	31.94	62.89	3.02	2.04	0.11
13	1.20—1.30	30.20	63.50	2.50	2.40	0.40
14	1.30—1.40	22.28	70.80	2.82	3.43	0.67
15	1.40—1.50	8.60	83.37	1.89	6.10	0.04
16	1.50—1.60	10.90	75.56	1.27	11,27	1 ⁰ / ₀
17	1.60—1.70	9.50	76.02	1.70	12,76	0.02
18	1.70—1.80	10.17	82.95	0.88	5,95	0.05
19	1.80—1.90	16.65	63.19	0.47	19,67	0.02
20	1.90—1.2	8.96	78.90	0.48	11,52	0.04

Vânturile dominante sunt cele de NE și E,—Viteza mijlocie a vântului este de 3m,8 pe scundă. Ea coboară la 2m,8 pe sec. în Iulie și August, pentru a se urca la 4m,7 în Ianuarie, Febr. și Martie. Bate puternic în mediu în timp de 49 zile pe an, având în mediu 26 zile cu furtuni.

În mediu sunt anual 40 zile cu brumă.

Anii bogați în sămânță se repetă pentru cer la 3—4 ani ; în anul 1914 a fost o foarte bogată fructificația a Cerului, cum de multă vreme nu s'a mai remarcat. Stejarul și gârnița fructifică foarte rar. În periodul de 10 ani n'a fost nici un an bogat în ghindă de pedunculat și gârniță.

Formațiunea geologică și compozițiunea mineralogică a solului, Formațiunea geologică a regiunii din care face parte și pădurea „Pusnicul“ este „Diluviul“ cu formațiunea caracteristică

pentru părțile de Est ale Munteniei și anume: în părțile superioare, cam până la adâncimea de 30—40 cm. solul este colorat negru *pământul vegetal* ca un rezultat al infiltrațiunii de materii lemnoase în solul mineral.

Mai jos, cam între 70 cm. și 1 m. vine un strat de *lehm* de culoare gălbue-negricioasă; iar sub acesta un strat puternic de *loess* care cuprinde numeroase concrețiuni calcare de mărimi variabile cu un diametru de maximum 2 cm. Umformitatea stratului geologic are de consecință uniformitatea solului vegetativ, care peste tot este de una și aceeași natură, un sol *argilo-nisipos, foarte profund și fertil*, dar care din cauza extremei finețe a elementelor sale este și foarte compact, din care cauză se observă în dese locuri crăpături destul de pronunțate în timpul verei.

Pătura moartă a solului este reprezentată prin frunzele moarte — care se descompun foarte repede, prin ramurile uscate și prin restul plantelor erbacee.

Flora. Pătura viețuitoare este alcătuită din pătura erbacee și cea arbustivă.

În formarea păturii erbacee ia parte:

Din Ranunculacee: *Ranunculus mediterraneus*, *R. auricomus*, *R. polyanthemos*, *R. repens* (pe lângă baltă), *R. arvensis* (prin poieni), *R. sceleratus* (pe marginea bălții), *Ficaria ranunculoides*, *Thalictrum aquilegifolium*, *Th. minus*, *Anemone nemorosa*, *Anemone nigricans* (în crâng) *A. ranunculoides*, *Myosurus minimus* (pe marg. pădurii), *Delphinium consolida* (prin poieni).

Din Nymphaeacee: *Nymphaea alba* și *Nuphar luteum* (pe balta Cocioc).

Din Papaveracee: *Papaver rhoeas* și *dubium* (în poieni) și *Chelidonium majus*, — *Fumaria officinalis*, *Vaillantii* și *Schleicheri*, *Corydalis solida* și *Marschalliana*.

Din Crucifere: *Chorispora tenella* (rară prin poieni), *Nasturtium silvestre*, *N. officinale*, *N. austriacum*, *Turritis glabra*, *Dentaria bulbifera* (spre baltă) *Sysimbrium officinale*, *S. Sophia*, *S. Alliaria*, *Erysimum exaltatum*, *E. canescens*, *Alyssum calycinum*, *A. incanum*, *Draba verna*, *Thlaspi arvense* și *Th. perfoliatum* (prin poieni), *Capsella bursa pastoris*, *Lepidium draba*, *L. campestre*, *Sinapis nigra alba* și *arvensis* (prin poieni).

Violariee: *Viola odorata*, *V. alba*, *V. silvestris*, *V. tricolor*, *V. arvensis*.

Resedacee : *Reseda lutea* (locuri umede).

Polygalee : *Polygala comosa*, *P. vulgaris*.

Dianthacee : *Dianthus Armeria*, *Tunica prolifera*, *Gypsophila muralis*, *Saponaria Vaccaria* și *S. officinalis* (prin poeni cultivate), *Silene Otites f. wolgensis*, *S. nutans*, *Melandrium pratense*, *Lychnis flos cuculi*, *L. viscaria*, *Agrostemma githago* (prin poienile culturale), *Lychnis coronaria*, *Cerastium arvense*, *C. vulgatum*, *Malachium aquaticum* (prin locurile umede), *Stellaria media* și *S. graminea* (idem), *Holosteum umbellatum* (prin locurile cultivate), *Moehringia trinervia* (locuri umede), *Arenaria serpyllifolia*.

Hypericinee : *Hypericum perforatum*.

Geraniacee : *Geranium phaeum*, *G. dissectum* și *Robertianum*

Linee : *Linum hirsutum*, *L. austriacum*.

Malvacee : *Lavatera thuringiaca*, *Malva silvestris*, *M. rotundifolia*.

Rutacee : *Dictamnus Fraxinella* (în crâng).

Lythrariee : *Lytrum Salicaria* și *L. virgatum* (prin rovine și pe marginea bălții).

Crassulacee : *Sedum maximum* (mai ales prin ceret), *S. acre*.

Papilionacee : *Genista tinctoria* (comună), *Cytisus Heuffelii*, *C. hirsutus*, *Ononis hircina* (prin poieni umede), *Medicago sativa*, *M. lupulina*, *Trigonella Biseriana* (pe malul bălții), *Melilotus albus*, *M. officinalis*, *Trifolium alpestre*, *Tr. medium*, *Tr. pratense*, *Tr. ochroleucum*, *Tr. arvense* (prin poienile cultivate), *Tr. fragiferum* (idem), *Tr. repens* (pe malul bălții și în jurul rovinelor), *Tr. hybridum*, *Tr. procumbens* (în locuri umede), *Dorycnium herbaceum*; *Lotus corniculatus*; *Galega officinalis* (locurile umede); *Astragalus cicer*, *A. glycyphyllos*; *Coronilla varia*, *C. elegans* (vară); *Vicia lathyroides*, *V. segetalis*, *V. sativa*, *V. lutea*, *V. sordida*, *V. pannonica*, *V. striata*, *V. cassubica*, *V. villosa*, *V. varia*; *Ervum hirsutum*; *Lathyrus hirsutus*, *L. tuberosus*, *L. pratensis*; *Orobus variegatus*; *O. vernus* (prin locurile ravene), *O. niger*.

Sanguisorbee : *Sanguisorba officinalis* și *Poterium sanguisorba* (prin poieni).

Rosacee : *Spiraea Filipendula*, *Geum urbanum*, (comun) *Fragaria vesca* (foarte comună), *Fr. collina*; *Potentilla anserina*, *P. recta*, *P. pilosa*, *P. argentea* (foarte comune), *P. alba* (comună);

Rubus caesius și *R. fruticosus* (comune prin poieni și plantații); *Agrimonia eupatoria* (prin poieni).

Oenotheraceae: Prin locurile umede *Epilobium Lamyi* și *E. hirsutum*.

Umbellifere: *Sanicula europaea* (comună spre baltă), *Eryngium planum* și *E. campestre* (prin rășiști și poeni), *Trinia Kitai-bellii* și *Falcaria Rivini* (pe marginea pădurilor și prin rășiști), *Bunium bulbocastanum*, *Pimpinella saxifraga* var. *poterifolia*, *Berula angustifolia*, *Bupleurum rotundifolium* și *B. falcatum* (rășiști prin crâng); *Oenanthe fistulosa* și *Oe. phellandrium* (comune în apă pe marginea bălții); *Seseli annuum*; *Angelica silvestris* (comună pe lângă baltă); *Ferula ferulago*, *Heracleum sibiricum* (f. comun prin poieni și plantații); *Caucalis daucoides* (idem), *Torilis anthriscus*, *Anthriscus silvestris*, *A. nemorosa*; *Chaerophyllum aromaticum*.

Rubiaceae: *Asperula taurina* (comună în șleau). *Asp. odorata* (spre baltă și-n locurile mai reavene); *Galium verum*, *G. Aparine*, *G. cruciata* (f. comun), *G. rubioides*, *G. austriacum*.

Caprifoliaceae: *Adoxa moschatellina* (în crâng și șleau), *Sambucus ebulus* (prin poieni).

Dipsaceae: *Dipsacus silvestris* și *dipsacus laciniatus* (prin poieni), *Cephalaria transilvanica* (f. comună prin poienile cultivate), *Knautia arvensis*, *Kn. atrorubens* și *Scabiosa ochroleuca* (prin crâng și plantații).

Valerianee: *Valeriana officinalis* (comună mai ales în ceret), *Valerianella olitoria* (comună prin poieni) și *V. Morisonii*.

Composee: *Eupatorium cannabinum*, *Tussilago farfara* (pe malul bălții), *Bellis perennis* (prin ceret și crângul unde predomină cerul) *Linosyris vulgaris* (idem); *Erigeron canadense* și *E. acre* (f. comune prin plantații și poieni); *Pulicaria vulgaris* și *P. dysenterica* (comune prin locurile umede), *Inula germanica* (comună), *Inula salicina*, *Inula hirta* (comună), *I. britanica* (f. comună); *Filago arvensis* (comună prin poieni); *Bidens cernua* și *B. tripartita* (prin rovine și pe marginea bălții); *Artemisia absinthium*, *A. austriaca*, *A. vulgaris* și *A. annua* (mai ales mai toate prin poieni și rășiști); *Tanacetum vulgare* (prin rășiști în crâng); *Achillea millefolium* (poieni), *Anthemis tinctoria*, *A. tinctoria* var. *discoidea* (mai rară), *A. austriaca* (foarte comună), *A. arvensis* (prin poieni), *Matricaria inodora* (poieni), *Leucan-*

themum vulgare (f. comun), *Crysanthemum corymbosum* și *Doronicum hungaricum* (f. comune); *Senecio vulgaris*, *S. vernalis*, *S. erucaefolius*, *S. Jacobea*; *Xeranthemum annuum* și *cylindraceum* (comun toamna prin poieni); *Lappa major*, *L. minor* și *L. tomentosa* (mai comună); *Carduus acanthoides* și *C. nutans*, (prin poieni și pe marginea păduri); *Cirsium lanceolatum* (poieni), *Cirsium arvense* (f. răspândit prin poieni și locurile cultivate). *Onopordon acanthium* (poieni); *Centaurea jacea*, *C. spinulosa*, *C. maculosa*, *C. solstitialis* și *C. calcitrapa* (prin poieni); *Kentrophyllum lanatum* (poieni și crâng); *Hypochaeris maculata* (crâng), *Lapsana communis* (f. răspândită), *Cichorium intybus* (poieni și crâng), *Leontodon hispidus*, *Picris hieracioides*, *Tragopogon pratense* și *Tr. majus* (în crâng mai ales), *Taraxacum officinale* (răriști în crâng), *Condrilla juncea* (comună prin crâng), *Lactuca sagittata*, *Sonchus oleraceus*, *Crepis rhoeadifolia*, *C. setosa*, *Hieracium pilosella* (comun în ceretul din crâng, mai ales unde sunt ochiuri), *H. cymosum* și *umbellatum* (idem).

Ambrosiacee: *Xanthium strumarium* (prin poieni). și *spinosum*.

Campanulacee: *Companula glomerata* (comună) *C. rapunculoides*, *C. bononiensis*, *C. persicaefolia* (f. comună).

Asclepiadee: *Vincetoxicum officinale* (comun în codru).

Apocynce: *Vinca minor* (ceriș prin crâng mai ales) și herbacea.

Gentiane: *Gentiana cruciata*, *Erythraea centaurium* (mai ales pe lângă rovine) și *pulchella*.

Borraginee: *Cerithe minor*, *Echium vulgare* (prin poieni), *E. allissimum* (în crâng prin răriști); *Lithospermum officinale*, *L. arvense* și *L. purpureo-coeruleum* (foarte comun); *Pulmonaria officinalis* și *P. mollissima* (comune); *Myosotis palustris*, *M. intermedia*, *M. collina* (rar), *M. stricta* și *M. sparsiflora* (toate prin locurile umede); *Echinosperrum Lappula* (prin poieni); *Symphytum officinale* și *S. tuberosum* (pe marginea bălții și în locurile umede); *Anchusa officinalis*, *A. ochroleuca* și *A. italica* (prin poieni).

Convolvulacee: *Convolvulus sepium* (pe marginea bălții) și *C. arvensis* (prin locurile cultivate).

Solane: *Solanum Dulcamara* (pe malul bălții și-n locurile umede), și *nigra*, *Physalis Alkekengi*.

Verbasceae: *V. phlomoides* (f. comun prin poieni), *V. montanum*, *V. Blattaria*, *V. orientale*, *V. austriacum*, *V. nigrum*, *V. phoeniceum* (comun).

Scrophularineae: *Linaria vulgaris* (f. comună prin poieni și răriști în crâng), *L. dalmatica* (poieni și marginea pădurii). *Scrophularia nodosa* (comună prin locurile mai reavene); *Grafiola officinalis* (pe lângă rovine), *Digitalis lanata* și *Digitalis grandiflora*; *Veronica beccabunga*, (prin locuri cultivate). *V. chamaedrys* (f. comună), *V. spicata*, *V. orchidea*, *V. hederifolia* (poieni cultivate); *Melampyrum cristatum*, *Rhinanthus major*. *Orobanchae*: *Lathraea squamaria* (în locuri reavene).

Verbenaceae: *Verbena officinalis* (poieni).

Labiatae: *Mentha silvestris*, *M. piperita*, *M. aquatica* și *M. Pulegium* (toate pe lângă baltă și rovine); *Lycopus europaeus* (comune pe linii și marginea poienilor), și *L. exaltatus* (rar); *Salvia verticillata*, *S. glutinosa*, *S. austriaca* (f. comună), *S. pratensis* (comună), *Origanum Barcense* (comun), *Thymus montanus*-*T. Marschallianus*, *T. serpyllum* (f. comun); *Calamintha officinalis* (crâng prin răriști); *Nepeta nuda* (f. comună); *Glechoma hederacea* (prin locurile umede), *Gl. hirsuta* (f. comună); *Lamium amplexicaule* (poieni), *L. purpureum* (f. comun), *L. maculatum*; *Galeobdolon luteum* (f. comun prin locurile mai reavene); *Galeopsis pubescens*; *Stachys germanica* (crâng), *S. silvatica*, *S. palustris* (pe marginea bălții), *S. arenariaeformis* (poieni prin crâng); *Betonica officinalis* (comună mai ales în cer); *Ballota nigra*, *Leonurus cardiaca*; *Phlomis pungens* și *Phl. tuberosa* (pe marginea pădurii și prin poieni); *Scutellaria altissima*, *S. galericulata* (comună), *S. hastifolia*; *Brunella vulgaris* și *Br. alba* (ambele comune prin poieni și-n crâng); *Ajuga reptans* (prin locuri umede), *A. genevensis* (comună).

Primulaceae: *Lysimachia punctata* (crâng), *L. vulgaris* (codru ceriș), *L. nummularia* (locuri umede, pe lângă rovine și baltă).

Plantagineae: *Plantago major*, *Pl. media* (comună), *Pl. lanceolata*.

Chenopodeae: *Chenopodium hybridum* (locuri humoase în crâng). *Atriplex tartarica* (poieni cultivate).

Polygoneae: *Rumex palustris* (pe lângă baltă), *R. crispus* (comună), *Rumex acetosella* (poieni crâng); *Polygonum amphibium*, *P. lapathifolium*, *P. Persicaria*, *P. mite*, *P. hydropiper*, *P.*

convolvulus și *P. dumetorum* (comune prin rovine și pe marginea bălții); *P. aviculare* (comun prin locurile umede).

Aristolochiacee: *Aristolochia Clematidis* (comună prin poieni, alcătuiind uneori pajșiți întinse pe sute de metri pătrați); *Asarum europaeum* (spre baltă și'n locuri ravene).

Urticacee: *Urtica dioica* și *Cannabis sativa* (prin poieni); *Humulus lupulus* (pe marg. bălții).

Euphorbiacee: *Euphorbia helioscopia* (comună). *E. platyphyllos*, *E. polychroma*, *E. lingulata*, *E. amygdaloides* (f. comună); *Mercurialis perennis* (comun pe marg. bălții) și annua.

Alismacee: *Alisma plantago* (baltă și rovine), *Butomus umbellatus* (la baltă).

Orchidee: *Orchis purpurea*, *O. elegans*, *O. incarnata*; *Epipactis latifolia*.

Ividee: *Crocus moesiacus* (comun) și *Crocus variegatus* (în crâng la ceriș); *Gladiolus imbricatus*; *Iris graminea*, *Iris pseudoacorus* (la baltă), *I. variegata* (crâng);

Dioscoree: *Tamus communis* (locuri remene).

Asparuginee: *Asparagus tenuifolius*; *Convallaria majalis* (comun mai ales spre baltă), *Polygonatum orientale* (f. comun).

Liliacee: *Fritillaria tenella* (pe marg. păd. în ceriș); *Lilium Martagon* (spre baltă), *Anthericum ramosum* (ceriș) *Ornithogalum umbellatum* (comun). *O. tenuifolium* (parc. 23 și 24) *O. pyrenaicum*; *Gagea stenopetala*, *G. arvensis* (poeni), *G. minima* (rară), *G. pusilla* (rară), *G. lutea* (comună); *Scilla bifolia* (f. comună); *Nectaroscordium bulgaricum* (rar prin parc. 25, 24 și 19 și 20); *Allium ursinum* (comun), *All. scorodoprasum* (comun); *Muscari tenuiflorum*, *M. transilvanicum* (comun în ceriș); *Colchicum autumnale* (comun în ceriș).

Juncacee: *Juncus effusus* (prin rovine și marg. bălții) *J. conglomeratus* (idem), *J. compressus* (idem) și *J. bufonius* (idem);

Cyperacee: *Cyperus virescens*, *C. Monti*, *C. glomeratus* (în locurile rovinoase și pe marg. bălții); *Scirpus silvaticus*, *S. lacustris*, *S. palustris* (comune prin rovine și marg. bălții); *Carex nutans*, *C. Michellii*, *C. pilosa*, *C. muricata*, *C. vulpina* (comun prin locurile băltoase), *C. Schreberi* (foarte comun în toată pădurea mare).

Graminee: *Digitaria sanguinalis* (locuri uscate și poenite), *Phalaris arundinacea* (prin locurile umede și rovine); *Alopecurus pratensis* (comun), *Phleum pratense*, *Ph. Boehmeri* (comune);

Cynodon Dactylon, *Leersia oryzoides* (locuri reavene spre baltă); *Andropogon Ischaemum* și *An. gryllus* (crâng); *Phragmites communis* (în baltă și uneori instalată în scorborile dela piciorul arborilor ca în parc. 31; *Agrostis alba*, *A. canina* (ambele prin (crâng mai ales); *Calamag ostis epigeios* (comună în crâng; *Milrium effusum* (locuri mai reavene); *Koeleria cristata* (comună); *Holcus lanatus*, *Melica nutans* (comună), *M. uniflora*; *Briza media*, *Eragrostis pilosa*, *Poa annua* (comună), *P. bulbosa*, *P. trivialis*, *P. pratensis* (f. comună), *Glyceria aquatica* și *Gl. fluitans* (comună la baltă); *Catabrosa aquatica* (comună la baltă), *Dactylis glomerata* (f. comun), *Cynosurus cristatus* (comun); *Festuca elatior* *F. gigantea*, *F. pseudovina*; *Bromus sterilis* (poeni), *Br. tectorum* (poieni), *Br. secalinus*, *Br. mollis* (poieni); *Hordeum murinum*, *Agropyrum repens* (f. comun în poieni); *Lolium perenne* (comun).

Typhacee: *Typha latifolia* (baltă), *Sparganium ramosum* (bălți).

Aracee: *Arum orientale* (comun)

Naiadacee: *Potamogeton natans*, *P. lucens*, *P. crispus* (comune pe baltă). *P. pusillus* (rar).

Lemnacee: *Lemna trisulca*, *L. minor* și *L. gibba* (comune la suprafața bălții).

Filicinee: *Polyslichum Thelypteris* (pe marginea bălții).

La formarea păturii arbustive ia parte: *Clematis vitalba*, *Staphylea pinnata* (parc. 1 și 6 codru) *Evonymus europaeus*, *E. verrucosus*, *Prunus spinosa* (poieni în plantații și răriști), *Pr. chamaecerasus* (crâng poiana Pusnic), *Rosa canina*, *Crataegus monogyna* și *Cr. pentagyna*, *Hedera helix*, *Cornus mas*, *C. sanguinea*, *Sambucus nigra* (poieni în marg. bălții), *Viburnum opulus* (marg. bălții), *Ligustrum vulgare*, *Solanum Dulcamara*, și *Corylus avellana*.

Descrierea arboretelor. — În privința condițiilor sub care se prezintă diferitele arborete, ne referim la descrierea parcelară, care ne lămurește asupra întinderii și compoziției arboretelor, precum și asupra vârstei.

De asemenea o iconă fidelă a diverselor condițiuni în cari se prezintă arboretele ce constituiesc pădurea „Pustnicul“, considerate din punct de vedere al vârstei, al speciei și al repartiției, ne oferă planul de situație și repartiție al lor (planul parcelar?).

Speciile ce intră în compoziția pădurii sunt, enumerându-le

în ordinea cantitativă: Cerul, Teiul, Stejarul pedunculat, gârnița, jugastrul, ulmul, carpinul, frasinul, arțarul tălăresc, paltinul de câmp, sorbul de câmp, plopul tremurător și plopul negru.

Ele nu constituiesc masive curate, ci ocupă terenul, unele în amestec cu altele, formând așa numitele păduri de șleau. Se exceptează Cerul și Teiul care formează masive aproape curate. *Stejarul pedunculat*, care ar fi fost de dorit să fie elementul principal în pădure, este rău reprezentat ca număr, de și calitatea lemnului este bună, date fiind condițiunile solului și climatei destul de favorabile lui. Ca o imagine de ceiace poate produce solul și clima acestei localități sunt frumoasele rezerve de pe margina bălți Cocioc în parcelele No. 1 și No. 6, cari de și au un diametru de 0,90 m. și 1,20 m. și o înălțime de 20—25 metri, totuși sunt sănătoase și încă în plină vigoare de vegetație.

De regulă găsim stejarul pedunculat mai mult pe lângă balta Cocioc și în locurile unde solul prezintă slabe excavațiuni în care pe timp ploios se acumulează mai multă umezeală.

Aci el este amestecat cu tei, ulm, frasin, arțar, jugastru, carpin și cer.

Arborete curate de stejar pedunculat nu există, dacă facem abstracție de cele rezultate din însămânțarea și plantarea golu-rilor existente.

Micșorarea proporției stejarului se explică prin aplicarea nechibzuită a regimului crâng sau crâng cu rezerve și prin lipsa de conducere a noilor arborete formate. Calitatea inferioară a unor indivizi (creștere crăcănăoasă, găunoșare la bază, coronare etc.) se datorește modului puțin îngrijit de exploatare, pășunatului excesiv și incendiilor din trecut.

Gârnița. (*Quercus conferta*) este de asemeni în mică proporție, găsindu-se mai ales în locurile în care predomină Cerul. Calitatea lemnului este bună, dar nu remarcăm indivizi de dimensiuni mari; numai câte-va rezerve din crângul compus ating 25—30 centimetri în diametru. Totuși, date fiind calitatea solului și climatului, ar putea ajunge la dimensiuni remarcabile și da un material prețios. Ca exemplu dăm rezervele din pădurea Cernica-Tânganul limitrofe pădurii Pusnicul.

Cerul (*Quercus Cerris*) constituie masive curate pe o suprafață de . . . Ha. Creșterea lui, de și este viguroasă, totuși

majoritatea trunchiurilor sunt scoburoase la bază sau prezintă tumori, ceia ce face ca lemnul lui să fie de proastă calitate, chiar pentru foc. Dacă el ar fi sănătos, cum solul și climatul îi permite o creștere viguroasă, ar fi o esență rentabilă, fiind că lemnul lui este excelent pentru foc și un asemenea material este bine remunerat, pădurea fiind situată în apropierea capitalei. Nu suntem de părerea acelor care susțin să înlocuiască cerul prin pedunculat și gărnîță, de oarece în regiunea noastră este mult mai căutat lemnul de foc ca cel de lucru. Nu este plătit cu prețuri frumoase. Ocupă în general părțile mai ridicate ale pădurii în apropiere de linia C. F. R.

Toate însămănțările tinere, plantațiunile și lăstărișurile sufer de atacul Cynipidelor cari într'unii ani se înmulțesc colosal producând un enorm număr de gale care atărnă pe coronamentele puieților ca niște ciucuri. Uneori și fructul este atacat producând-se colțarii (*cynips quercus calicis*).

Când atacul continuă intens mai mulți ani, arborele ia un aspect caracteristic: crăcănos cu lujerii scurți și coronamentul se rotunjește.

Cerul în special este defoliat deseori de omizile lui *Liparis* dispar și *Bombix neustria*. În anii când atacul este intens în luna Iunie, ceretul are aspectul de iarnă, arborii fiind complet despuiați de frunză. Urmarea acestor atacuri se traduce prin reducerea creșterilor anuale și scurtarea lujerilor.

Teiul (*Tilia argentea* sau *tomentosa*) este destul de bine reprezentat, având pretutindeni tendința de a copleși pe celelalte esențe. Masive aproape pure formează aproape în tot lungul bălții Cocioc.

Totuși majoritatea indivizilor sunt scoburoși la bază sau caneroși. Exemplarele în vârstă fructifică frecvent.

Ulmul (*Ulmus campestris* Smith. și *Ulm. camp. var. suberosa*), este destul de frecvent și pe alocurea este reprezentat prin exemplare destul de frumoase (în depresiuni de teren și pe marginea bălții Cocioc). El ridică valoarea arboretelor de șleau în care se găsește amestecat și merită a fi favorizat. Exemplare situate pe marginea poienilor și prin răriști sunt atacate mult de *Hylesinus vittatus* și mai ales *Scolytus multistriatus* și *Sc. Geoffroy*, cari îl fac să se usuce în picioare (Ex. numeroșii ulmi uscați și extrași de pe marginea poienii „Cruciș”). Cauza uscării lor în picioare se datorește în primul loc izolării și expunerii în

stare aproape izolată la rigorile climatului, ger și secetă care i-a adus într'o stare malativă favorabilă atacului insectelor.

Multe din tulpini sunt cariate la bază și numeroase exemplare atacate de omida fluturelui *Cossus*.

Fructifică foarte abundent, mai ales cei de pe marginea poienilor. Creșterea lui e viguroasă.

În înghindările făcute sau plantații, acolo unde iau naștere din lăstari, au tendința copleșitoare.

Carpinul se găsește pe locurile mai reavene, în special pe marginea bălți Cocioc, dar nu curată, ci în amestec cu teiul, frasinul, ulmul și stejarul pedunculat, Are o vegetație frumoasă exceptând exemplarele cariate la bază care se usucă în picioare. Sufere și de atacul ciupercii *Anthostoma* care i poate provoca uscarea în picioare.

Fructificarea este frecventă.

Frasinul nu se găsește de cât în amestec, dacă se exceptează suprafața de . . . Ha împădurită artificial, dar are o mare energie de creștere și-ar trebui favorizat în locurile mai reavene și în părțile unde se formează rovinii.

Sufere de atacul lui *Hytesinus fraxini* și este defoliat de *Lytta vesicatoria*.

Introducerea lui *Fraxinus americana*, care este mai rezistentă contra gerurilor târzii și nu suferă nici de atacul Cantaridei, ar fi bine a se face pe o scară mai întinsă, de oarece regiunea îi este favorabilă. Fructificația este frecventă.

Jugastrul (*Acer campestre*). Este în stațiunea lui de vegetație, având o creștere frumoasă și dând un lemn prețuit în tâmplărie și mai ales în rotărie. Trebuie să fie deci favorizat în dezvoltarea sa.

Arșarul tălăresc este foarte abundent dar nu este un element valoros nici din punct de vedere cultural, căci lăstărind puternic, tinde a coplesi pe esențele valoroase; și nici financiar, fiind-că lemnul lui este de calitate inferioară, chiar pentru foc.

Ar trebui nu numai nefavorizat, dar chiar înăbușit, dacă se poate.

Paltinul de câmp (*Acer platanoides*). Se găsește în puține locuri pe panta despre baltă Cocioc, avânt totuși o creștere viguroasă.

Din fructele lui au ieșit ici și colo puieți în partea din dreptul

Monastirei Pasărea, cari au o dezvoltare frumoasă sub acoperișul rar al teilor bătrâni ce formează etajul dominant. Introducerea lui pe cale artificială în proporție mai mare în aceste locuri poate că ar fi necesară.

Sorbul de câmp (*Sorbus torminalis*). Reprezintă prin căți-va indivizi mai mari pe marginea bălții Cocioc. În parcelele Nr. 6 și Nr. 1 Seria I Codru (lângă balta Cocioc) se găsește numeros sub forma de subarboret în asociație cu arbustul *Staphylea pinnata*. Creșterea lui este viguroasă și introducerea pe cale artificială pe panta despre balta Cocioc cred că n'ar fi rea.

Se mai găsesc în fine *Populus tremula* și *P. nigra*, *Rhamnus cathartica* și *R. frangula*, *Malus silvestris* și *Malus acerba*, *Pirus communis*, *Salix cinerea*, *Salix fragilis* și *S. pentandra*, dar toate în mic număr și fără a merita o atențiune deosebită. Merită a fi remarcat *Rhamnus frangula* (pașachina) caracteristică regiunii deluroase, din care s'a pus plantațiuni, introducându-se pe o suprafață de . . . Ha.

Robinia pseudoacacia (Salcâmul) care are o creștere foarte viguroasă și merită toată atențiunea noastră, de oarece dă și un lemn destul de prețios pentru industrie și pentru foc.

Dintre vegetalele care se instalează în urma distrugerii stării de masiv dintr'o cauză oarecare, și care se dezvoltă cu multă exuberanță formând un adevărat obstacol pentru regenerațiune, sunt : *Rubus caesius*, *R. fruticosus*, *R. tomentosus*, cari formează desişuri de nepătruns prin plantațiile de stejar din poienile „Crucis“ și „Pusnicul“ ; lăstărișul de *Crataegus*, *Tilia* și *Acer tartaricum* de asemenea sunt foarte supărătoare ; *Prunus spinosa* este un serios obstacol pentru regenerarea locurilor despădurite în care formează pajiști și se întind uneori pe sute de metri pătrați. Apoi *Hypericum perforatum*, *Erigeron canadense*, *Caucalis daucoides*, *Daucus carota*, *Lapsana communis*, *Lathyrus* cu diferite specii, *Vicia* (*idem*), *Orobus* (*idem*), *Nepeta nuda*, *Dipsacus silvestris*, *Cephalaria transilvanica*, diverse specii de *Senecio*, *Spiraea filipendula*, *Verbascum phlomoides* și *austriacum*, *V. nigrum* și *V. Blattaria*, sunt plante erbacee cari formează adevărate desişuri ce înăbușesc semănăturile și plantațiile. Prin locurile mai umede apare în mare număr *Calamagrostis epigeios*, diferite specii de *Polygonum*, *Scirpus* și *Carex*.

Gh. Ionescu

MATASARUL

Ampelis garrulus (Bombycilla garrula) Sylviparidae *)

Anul acesta în multe părți ale țării s'au semnalat stoluri de păsărele, despre cari bătrânii spun, că nu le-au văzut niciodată pela noi, sau poate, au fost în număr așa de mic, încât nu li s'a dat nici o băgare de seamă. Frumoase și gingașe ca aspect, au sosit cu sutele de data aceasta, atrăgând — prin numărul și „fîrr”, „fîrr-ul” lor, — atențiunea locuitorilor dela marginea Bucureștilor, a celor de la Mizil, Buzău, Focșani, Adjud, — poate și dela Pitești și C. Lung, — unde s'au ivit și, probabil, în toate localitățile de sub Carpații Moldovei.

Locuitorii nu dau altă explicare aparițiunei lor, decât că păsările în chestiune au „căzut” așa într'o noapte, din văzduhul cerului, iar dimineața au fost văzute certându-se între dânsese pe boabele roșii ale păducelului, dar mai ales pe semințele produse de *Sophora japonica*, arbore cultivat la noi prin parcuri. — Este adevărat că preferă fructele acestor arbori, dar aceasta nu înseamnă că ele refuză orice alte semințe și boabe de arbori cari cresc prin rășiști, tufărișuri cte. După cantitățile în care au apărut mai întâi musafirii noștrii aripați, ne dăm cu ușurință seama, că direcția urmată în sborul lor a fost aceea dela Nord la Sud.

Primul care s'a ocupat de originea și traiul păsărilor călătoare, despre care vorbim, a fost savantul englez I. Wolley care a consacrat studiului respectiv cinci veri și două ierni, reușind să împrăștie erorile grosoiane ce domneau în această privință. El a găsit în Japonia în anul 1858 o colonie de cuiburi de Mătăsari, când s'a aprovizionat și cu câteva sute de ouă, stabilind cu această ocazie că aceste pasări își fac cuibul prin pădurile de reșinoase, mai ales de prin țările din apropierea cercului polar arctic. — cum de exemplu în cele din Japonia și

*) Literatură de consultat:

Brehms Tierleben: Vogel, Bd IV, 1913; **Brehm, Merveilles dela nature**, edition française; **les oiseaux** par **Z. Gerbe**, vol III; **Ed. Perrier: oiseaux:** vol II, **Charles; Dixon:** The nests and eggs of non indigeaous Birds London, 1896; **A. H. Peterson;** *Nature in Eastern Norfolk*, London, 1906; **Dombrowski: Ornithologia Romaniae**, București; **Herman Otto: A madorak harsnarol es Kararol**, Budapest 1908; **Rudolf Hermann:** Vogel und Vogelstimmen, Leipzig; **Dr. Kurt Floerickes:** Vogelbuch, 1922.

l'au bolezat „aripă de ceară“ (Waxwing), iar francezii după felul gâlcevitor al acestor aripași l'au numit jaseur (flectar). În lucrarea d-lui Dombrowski despre pasările din România (vechiul Regal) e numit Mătăsar, nume frumos și potrivit cu aspectul sub care se prezintă această pasăre. Sunt nevoit însă a mărturisi că pe cine am întrebat, nimeni nu a cunoscut-o sub acest nume, și e probabil că menționatul autor s'a inspirat din numirea germană. D-l Dombrowski ne spune asemenea, că aceste pasări au fost semnalate pentru prima oară la noi în țară în luna Martie 1876 și anume în Dobrogea; apoi în iarna 1903—1904 la Comana din Vlașca; în 1905 la Cernica; în 1908 la Cernavodă; în fine în anul acesta când au sosit în număr mai mare și în mai multe localități ca altă dată.

Culoarea generală a pasărei esie de un gri-roșcat, mai închis pe spate decât pe pânțele. — Sub cioc și gâtlej penele sunt negre: tot astfel și porțiunea dela nări până la ochi. — Penele mari ale aripilor sunt deasemenea negre; cele mai lungi terminându-se cu o pată în formă de V, colorată în galben și alb, iar cele mai scurte se sfârșesc fiecare printr'o lopățică roșie cornoasă. Penele mari ale cozii sunt albe la capăt, iar la masculii bătrâni se termină prin lamele roșii ca cele de pe aripi. Această descriere este făcută după caracterele ce le am observat personal la pasările venite de curând la noi.

Mătăsarii își fac cuibul, după cum am spus, în țările nordice, prin pădurile de brad și molid amestecate cu mesteacăn în stare de masiv rar și anume la o distanță nu prea mare de pământ, 4—5m, așezând între ramurile vreunui conifer, smicele uscate pe care le țes cu licheni, formând astfel o țesătură trainică de formă pântecoasă, și destul de adâncă pentru ca pasărea, când clocește, să nu se vadă de loc din el. Căptușala interioară și-o face din ierburi uscate și din puf de salcie. În cuibul lor depun de obicei câte cinci ouă, fiind clocite pe rând când, de bărbătuș, când de femelă. Ouăle au o culoare verde marin, bătând în alburii sau mai adesea în oliv și pătate cu brun negricios sau lila cenușiu. Ouăle sunt depuse prin luna Iunie. Nu se cunoaște încă durata incubățiunii (clocitului).

Mătăsarul este o pasăre iacomă și tocmai acest lucru se crede că este cauza marilor migrațiuni înspre Sud, unde el caută locurile în care hrana abundă, iar în caz dacă nu o găsește, a doua

zi, după ce a apărut, pleacă mai departe. — În timpul anului Mătăsarii trăiesc în stoluri numeroase, sburând îngrămădiți ca și graurii noștri. Sunt niște pasări leneșe, stau umflăte în pene și când sunt sătule se gălcesc mereu.

Nu se jenează de prezența omului, din care cauză ne putem apropia mult de ele. — Această împrejurare, precum și faptul că carnea lor este bună de mâncat, fac ca în localitățile unde ele apar, toți se pornească spre a le ucide; așa s'a întâmplat aiurea și tot așa și în România, de unde nu știu de se vor mai putea întoarce jumătate la cuiburile lor părăsite.

În colivie — unde nu sunt ținute decât pentru penajul lor frumos și distracțiunea ce oferă prin lăcomia lor — se obișnuiesc ușor. Ele n'au un cântec plăcut.

Din punct de vedere silvic aceste păsări sunt indiferente, căci de ordinar pleacă înainte de venirea primăverii, când ar putea servi, de pildă, la exterminarea insectelor vătămătoare.

Incheiu acest articol cu rugămintea către D-nii cetitori, cari vor fi făcut orice alte observații asupra pasării Mătăsarul, să le comunice Laboratorului botanic al Sc. Politehnice din București.

Mircea Ioan

Student an. III, secția silvică

SILVICULTURA ÎN JAPONIA

CAPITOLUL I

Considerațiuni generale

Dealungul țărmului de apus al Oceanului Pacific se află o numeroasă grupă de insule risipite, în formă de șarpe, acoperite cu o bogată vegetație reprezentând mai mult de 2/3 din suprafața țării. Această vegetație este alcătuită de pădurile imperiului Japoniei. Efectele sănătoase produse asupra țării și poporului de aceste păduri sunt foarte însemnate. Japonezul din firea lui iubește pădurile și se bucură de dezvoltarea lor prosperă și luxuriantă. Patriotismul înăscut și ideile de estetică rafinată ale japonezului sunt în mare parte datorite influenței exercitate asupra inteligenței poporului de aceste păduri.

Sub această influență acest popor și-a format anumite obiceiuri și deprinderi și a început încă din vreme să-și recunoască datoriile sale față de păduri. Aceste datorii n'au slăbit niciodată grija constantă de problema conservării permanente a acestor păduri luând măsuri serioase pentru regenerarea lor și în același timp opunându-se cu tărie la exploatarea forestieră exagerată.

Imperiul japonez se compune din vechea Japonie (nume general adoptat în mod convențional în această lucrare) cuprinzând provinciile: Honshu, Shikoku, Kynshu și insulele Okinawa împreună cu cele vecine cu acestea precum și din provinciile Hokkaido, Taiwan (Formosa), noul teritoriu obținut în 1895, și din jumătatea sudică din Karafuto (Sakalin), care a intrat în posesiunea acestui imperiu în anul 1905. Nu se știe dacă pădurile din așa zisa bătrâna Japonie vor putea să-și mențină mereu frumusețea lor. Restaurarea dela 1868 a rezultat din introducerea noilor cunoștințe și din părăsirea diferitelor obiceiuri și tradițiuni vechi. Mersul progresiv spre răsărit al civilizației apusene a stimulat dezvoltarea în metodele aplicațiunii mecanice care a adus lărgirea sferei activității economice. Aceste activități au provocat mai departe numeroase modificări în administrația pădurilor afectând în același timp în mod serios metodele de exploatare a pădurilor. În aceste împrejurări, cererile de produse forestiere nu sunt mărginite numai la nevoile miniere și industriale sau pentru articole de gospodărie, ci a început o cerere din ce în ce crescândă de lemne pentru traverse de căi ferate, de stâlpi de telegraf, de diferite lemne de construcțiuni, material pentru hârtie și alte ramuri de industrie. Dezvoltarea marinei comerciale deschide pe de altă parte un nou debușeu pentru produsele forestiere, dar mai ales cererile de lemne din China și Coreea. Creșterea subită a acestor cereri a produs o stare anormală în produsele noastre, punându-ne pentru un timp într'un mare impas.

Pe de o parte teama căci cu lăierea neconținută a pădurilor, neurmată de o metodă sigură de regenerare, puterea de capacitate productivă a solurilor forestiere să nu slăbească și atunci s'au luat măsuri de protecție pentru utilizarea pădurilor dar pe de altă parte, există încă mari suprafețe de păduri în regiunea așa zisă coloană spinală a țării, precum și multe părți, păduri virgine cari n'au cunoscut nici odată toporul și servesc

ca adăpost urșilor, lupilor și altor animale sălbatice. Apoi Hokkaido, deocamdată, este bogat în păduri și dacă mai multe decenii au trecut deja dela exploatarea insulei și s'au realizat multe produse, astăzi sunt însă mari porțiuni de păduri virgine în diferite părți ale insulei. În Formoza, iarăși, s'a observat că există splendide păduri virgine acoperind o mare parte din teritoriul țării. În mod particular în Karafuto, se poate nota că întreaga insulă e fixită cu păduri, dar folosirea și regenerarea lor este lăsată ca o rezervă pentru viitor.

Pe scurt, față de condițiunile economice generale ale țării, așa cum se găsește în prezent, aceste păduri nu permit vechile metode de cultură și deci se ridică necesitatea pentru a asigura lucrarea sub strictul sistem al controlului, iar în acelaș timp trebuie să se deschidă calea spre utilizarea și exploatarea acestor păduri.

CAP. II

Pădurile. Suprafața lor și repartizarea proprietății.

Suprafața pădurilor, inclusiv *Genya* ocupă în Japonia o mare parte a țării și față de statisticele guvernului la sfârșitul anului 1908, acoperă suprafața de 30.616.602 cho (circa 80.000.000 acre sau circa 40.000.000 Ha.

Comparând aceasta cu suprafața totală a țării care este de 45.908.664 cho, avem un procent de 67 %.

Pădurile Japoniei se împart în 2 clase: păduri de raport (de utilizare) și păduri de protecție. Obiectul pădurilor de protecție este să consolideze solul și a se limita tăierile în interesul obșlesc. Suprafața pădurilor de protecție la sfârșitul lui 1907 era de peste 925.641 cho. Intinderea ocupată de pădurile de raport se ridică la peste 20.690.961 cho. Aceste păduri după natura proprietarului reprezintă diferențe în modul lor de administrație și de cultură. Pădurile statului și cele imperiale sunt supuse metodelor de cultură modernă în ce privește regenerarea și exploatarea lor, pe când pădurile, cari sunt proprietatea poporului, cu o mică excepție, sunt supuse unui tratament sumar fără spirit de continuitate. Pădurile statului, ale Casei imperiale și ale particularilor sunt clasificate astfel:

Pădurile statului	ocupă peste	18.219.947 cho.
„ imperiale	„ „	2.239.881 „
„ particulare	„ „	10.156.774 „

În această din urmă cifră intră pădurile proprietatea templelor și a mănăstirilor, ale instituțiilor publice și a proprietarilor particulari și anume :

Pădurile templelor și mănăstirilor	ocupă circa	124.829 cho.
„ instituțiilor publice	„ „	3.403.493 „
„ particularilor	„ „	6.628.451 „

Administrarea acestor păduri după cum am arătat diferă după natura proprietarului respectiv. Astfel pădurile statului sunt administrate de ministerul agriculturii, acelea ale Casei imperiale de departamentul administrației imperiale, iar pădurile particulare sunt supuse controlului ministerului în conformitate cu dispozițiunile legii forestiere.

Din pădurile statului cu o întindere totală de 18.219.947 cho. circa 7.587.335 cho se află sub controlul direct al ministerului de Agricultură și Comerț, pe când pădurile din Hokkaido cu o suprafață de peste 4.728.648 cho sunt puse sub controlul ministerului de Interne.

Pădurile din Formoza cu o întindere de 2.903.963 cho sunt administrate după o lege specială de guvernatorul din Formoza, sub controlul Ministerului de Interne, pe când pădurile din Karafuto, cu o suprafață de 3.000.000 cho, în puterea aceleiași legi sunt puse în sarcina Administrației din Karafuto.

Este de regretat că datele relative la suprafețele menționate mai sus nu sunt rezultatul unor constatări.

Datele ce privesc pădurile statului și pădurile Imperiale au fost obținute din cadastrul public forestier pe când acelea relativ la pădurile particulare din Registrul (catagrafia) țării pregătit de Ministerul Finanțelor în scop fiscal. Aceste registre au fost întocmite după metoda obișnuită cea mai simplă, în primul caz statistica făcându-se pe baza Regulamentului Provizor al Pădurilor de Stat din 1875 și în celalt caz pe baza Regulamentului de revizuire a Impozitelor țării din 1872, aceste date sunt chiar ele supuse variațiunilor până ce se va termina cu ridicarea în plan a tuturilor pădurilor. Față de suprafața pădurilor particulare în special se poate observa că în cursul vremurilor, s'au creiat păduri noi pe altă categorie de terenuri și uneori,

prin exploatare, păduri au fost refrișate transformându-se în terenuri de diferite categorii, astfel încă în mod necesar aceste date suferă ca exactitate.

Suprafața pădurilor este în mod constant supusă variațiilor prin însăși actuala lor administrare și prin schimbarea proprietarilor respectivi. Aceste păduri sunt uneori trecute total sau parțial în slăpânirea unei singure mâini, iar altele sunt destinate altor scopuri. Aceste variațiuni vor mai continua încă câțiva ani până când opera exploatărilor pădurilor statului și amenajare pădurilor imperiale va fi completă. În ce privește cele din Hokkaido, din Fosmașa și din Karafuto, lucrările de amenajare și de ridicare în plan se găsesc abia în stadiul începutului, așa în cât va mai trece mult timp, până ce suprafața lor va fi definitiv determinată.

Pădurile Imperiale aparțin Casei Imperiale și la unirea din 1889 și 1890, pădurile statului având suprafața de peste 3.557.219 *cho* aflate în provinciile Kanagawa, Yamanashi, Shiznoka, Nagano, Gifu, Aichi, Miye, Aomori, Iwate, Akita, Fukushima, Miyagi Gumma, Chiba, Tochigi și Hokkaido au fost trecute în tabloul proprietăților Casei Imperiale.

În anul 1892, Departamentul Casei Imperiale a ordonat actuala revizuire a pădurilor imperiale și rezultatele acestei revizuirii a fost legea din 1898. În 1894, pădurile imperiale din Hokkaido acoperind o suprafață de 1.370.000 *cho* au fost din nou transformate în păduri de stat, în timp ce pădurile ce aparținuseră mai întâi templelor și mănăstirilor au fost atașate acelor temple ca o măsură specială. Din cauza acestor fapte, suprafața pădurilor imperiale a fost mereu supusă schimbărilor. Mai mult, cu ocazia revizuirii impozitelor, păduri întregi, care ereau particulare au fost înrolate din greșeală în tabloul pădurilor guvernului, și apoi transferate la Casa Imperială. Iarășî aceste păduri, mai târziu s'au făcut demersuri pentru transferarea lor la proprietari originari și aceasta s'a făcut, astfel că aceste păduri iar și-au schimbat proprietarii. Alte schimbări asemănătoare au avut loc în pădurile statului pentru acelaș motiv.

Ba trece încă mult timp, până ce suprafața va fi definitiv fixată. Examinarea schimbărilor în suprafețele pădurilor Imperiale în interval de 16 ani dela 1892—1907 arată că în cazul creșterii suprafețelor ereau datorite mai ales rectificărilor rezultând din

nouă administrație, pe când în cazul descreșterii suprafețelor erau datorite în majoritatea cazurilor dispozițiilor și transferii menționate mai sus și la întreaga suprafață a pădurilor imperiale arată, ca rezultat al acestor schimbări, o descreștere de peste 1.317.337 *cho*.

Pădurile imperiale pot fi împărțite în păduri ereditare și posesiuni ordinare, cele dintâi sunt compuse din acele păduri, cari păstrând toate caracterele lor silvice și întinderea suprafeței având un cerc independent de lucru bine stabilit și economia forestieră poate fi menționate.

Aceste păduri sunt supuse schimbărilor în conformitate cu codul casei imperiale. Schimbarea suprafeței a fost de obicei făcută în pădurile obișnuite imperiale.

Suprafața celor dintâi era la sfârșitul lui 1907, de 1.010.362 *cho* și celorlalte 1.249.065 *cho*.

Schimbările în suprafața pădurilor instituțiilor publice, templelor, mănăstirilor și particularilor sunt mai dese decât la pădurile statului și ale imperiale, de când lucrările conexe cu clasa de odinioară nu mai sunt supuse strictei supravegheri și spre ușoara legătură a relațiilor economice.

Descreșterea suprafeței pădurilor urmând restaurării trebuie să fie atribuită devastării pădurilor particulare.

Neavând statistice directe care să arate aceste schimbări chiar creșterea moșiilor exploatate de curând și pășunile dovedesc aceasta. Balanța suprafeței pădurilor particulare se menține prin cumpărarea de către popor a pădurilor statului și imperiale.

În afară de pădurile propriu zise, se găsesc *genya* sau terenuri necultivate pretulindeni, acoperind mari suprafețe, a căror întrebuințare nu este definită. *Genya* a fost o clasă creiată din nou de teritoriu când s'a făcut noua întocmire a legii fiscale. Există o mare afinitate între păduri și aceste *genya* (terenuri necultivate), întru cât erau diferențiate numai după faptul dacă avem arbori sau nu, opera de revizuire a legii fiscale a fost făcută așa de repede și clasificarea terenurilor s'a făcut față de starea lor de atunci, față de situația lor, condițiunile topografice și legăturile externe, nici'o altă cercetare pare să se fi făcut. Este interesant de știut că terenurile acoperin o suprafață de 2.229.390 *cho* sub numele de *genya*, sunt destinate

a se împăduri într'un viitor apropiat cu excepția acelor porțiuni cari față de împrejurările geografice, vor fi transformate în pășuni, iar alte părți mai mici în terenuri agricole. Aceste terenuri sunt foarte răspândite în Hokkaido și partea de nord din Honshu.

Aceste genya, proprietatea statului acopere o suprafață de 402.918 *cho*, iar acelea ale casei imperiale peste 136.956 *cho*, iar particulare peste 1.689.515, *cho*.

Păduri în Imperiu se găsesc în toate județele dela Formosa la sud până la Karafuto spre nord. De oarece țara se întinde dela nord la sud în lanț sirâns, distribuția pădurilor variază după situația geografică, împrejurările topografice provenite din înălțimea și scoborârea munților abrupti, cari brăzdează diferitele părți ale țării, și după împrejurările sociale depinzând de de densitatea populației. Cu excepția câtorva păduri risipite la nivelul solului, majoritatea pădurilor țării se găsesc în județele muntoase brăzdând vertical prin centrul țării. Mai e apoi de adăugat, că înspre nord, majoritatea pădurilor din Karafuto șerpuesc în lung, acoperind trei sisteme de munți din județele de apas, centru și răsărit. Lanțuri de munți străbătând Hokkaido în toate direcțiile, formează păduri frumoase brăzdând întreaga țară. În Hanshu, un lanț de păduri eșind din muntele Hakkota trecând prin muntele Incate din Reiku-chu și muntele Azuma din Usen, trecând dealungul hotarelor din Schinano și Echigo, formează pădurea dela Kiso.

O altă ramură spre sud formează un complex de păduri coprinzând pădurile imperiale din munții Fuji și Amagi.

Spre sud, un lanț de păduri se îndreaptă spre lanțul munților Kumano în provincia Kii formând pădurile din județele Jamata și Yoshina; În Shikoku, un lanț de păduri pornind din hotarele Sanuki și Awa, acopere culmile înalte ale muntelui Ishizuchi spre vest, se întinde peste provincia din Tosa.

În Kyushu, muntele Aso în provincia din Higo, formând centrul, un lanț de păduri merge spre sudul muntelui Kirishima. În Formosa, sunt păduri frumoase în munții Ari și Rantai în jurul vârfului înalt al muntelui Niitaka (muntele Morrisou), în timp ce pădurea deasă acopere dealurile din întreaga insulă. Se va observa apoi că suprafața pădurilor este cea mai mare în județele muntoase, centrele formând șira spinărei în aceste locuri, dar mai mică pe lângă țarmuri.

În general aceste păduri cresc la un loc în climatul aspru de nord; iar spre sud unde clima este caldă sunt mai puține. Distribuirea acestor păduri este dată în tabela din pag. 340 și 341.

Tabloul de mai sus arată că procentul păduros față de suprafața totală a țării în Karafato este de 81% în Formosa 80%, în Houshu 71%, în Hokkaido 63%, iar în Kynshu numai 36%. Procentul în Shikoku fiind de 52% ocupă poziția mijlocie. Procentul mediu pentru toată țara este 67%. Având în vedere condițiunile topografice ale Japoniei, trebuie să notăm că de puțină vreme Karafato, Formosa și Hofrikado au început să fie exploatare astfel încât o mare parte din județele țării pot fi socolite ca bogate în păduri și că în partea de nord din Houshu, o mare parte din țară este ocupată de dealuri și munți abrupti care formează așa zisele județe forestiere propriu zise, atingând gradațiunea în apropierea muntelui Fuji. Cu cât ne apropiem de provinciile de sud-vest, se deschid câmpiile largi cu rânduri de dealuri, având câteva piscuri împrăștiate ici și colo.

Aceste condițiuni geografice sunt una din cauzele principale, care fac variată distribuirea pădurilor și se observă că istoria dezvoltării economice locale are cea mai strânsă legătură ca existența pădurilor. Județele din Shikoku, Kyushu și partea de vest din Houshu au fost decurând deschise civilizației, mijloacele de comunicație au fost relativ dezvoltate, produsele au fost ușor îndreptate către piețe pe mare și uscat, cererea de lemn mergând paralel cu creșterea populației a ajuns de câțiva vreme acuită. Toate aceste împrejurări trebuie să fi provocat tăeri dezordonate de păduri cauzând cu aceasta scăderea suprafeții lor pe când rădăria (defrișarea) pădurilor provocate de necesitatea dezvoltării agricole trebuie să fi adus starea actuală a pădurilor.

Dacă avem în vedere numărul locuitorilor, se observă că în Kyushu, suprafața pădurilor pe cap de locuitor este 0,210 cho, în Shikoku este 0,310 cho și în Houshu este 0,436 cho, aceste ultime fiind duble ca cele din Kyushu. Procentul pe cap de locuitor în Formosa este 0,90 cho, pe când în Hokkaido, unde populația e mai rară, proporția este 4-880 cho pe cap.

În Karafato, unde populația e cea mai rară și o mare suprafață de păduri, pădurile au un procent de 62,720 cho pe cap de locuitor. În general, este de notat că județul unde e po-

DESCRIERE	Honshu cho	Shikoku cho	Kyushu che	Total și medie cho
Pădurile statului și Genya (terenuri necultivate)	6.471.266. ²	200.676. ²	915.592. ⁹	7.587.535. ³
Păduri imperiale și Genya	1.563.839. ⁹	—	—	1.563.839. ⁹
Păduri publice și Genya	2.710.942. ¹	154.745. ⁴	203.885. ⁷	3.069.571. ²
Păduri și Genya propr. tem. plelor și mânăstirilor	118.088. ⁶	4.179. ⁴	2.382. ⁷	124.650. ⁷
Păduri și Genya propr. parți. culare	5.334.534. ¹	595.853. ¹	463.612. ⁶	6.394.008. ⁸
Total	8.163.564. ⁸	754.777. ⁹	669.888. ⁰	9.588.230. ⁷
Păduri și Genya ale poporului				
Total General	16.198.670. ⁹	955.454. ¹	1.585.280. ⁹	18.739.405. ⁹
Suprafața totală	22.846.712. ²	1.836.178. ⁰	4.397.794. ⁶	29.080.684. ⁸
Populație totală	37.161.100.	3.078.700. ⁰	7.628.300.	47.868.100.
Întinderea pădurilor pe cap de locuitor	0.4318.	0.3109. ⁰	0.2025.	0.3904.
Procentul pădurilor la suprafața în-creagă	0.71	0.52. ⁰	0.36.	(0.64)

	Hokkaido cho	Formosa cho	Karafuta cho	Total General și (Media)
Pădurile statului și Genya (terenuri necultivate)	4.728.648. ⁸	2.903.963. ⁹	3.000.000. ⁰	18.219.947. ¹
Păduri imperiale și Genya	676.041. ⁵	—	—	2.239.881. ⁴
Păduri publice și Genya	333.921. ⁹	—	—	3.403.493. ¹
Păduri și Genya proprietatea templelor și mănăstirilor	179. ²	—	—	124.829. ⁶
Păduri și Genya particulare	234.442. ³	—	—	6.628.451. ¹
Total	568.545. ⁴	—	—	10.156.774. ¹
Total General	5.973.233. ⁷	2.903.963. ⁰	3.000.000. ⁰	30.616.602. ⁶
Suprafața totală a țării	9.479.503. ⁹	3.626.881. ⁰	3.721.593. ⁶	45.908.664. ²
Populația totală	1.223.900.	3.183.417.	47.851.	52.323.248.
Suprafața pădurilor pe cap de locuitor	4.801.	0.9.107.	62.7203.	(5815).
Suprafața pădurilor față de teritoriu	0.63.	0.80	0.81.	(0.67).

pulația deasă, suprafața pădurilor particulare este comparativ mai mare decât a pădurilor statului și se pare că unde populația e rară, proporția pădurilor statului pare să crească. În Honshu, suprafața pădurilor particulare se ridică la de 2 ori pădurile statului, în Shekoka proporția este aproape 350% iar în Kyushu suprafața pădurilor statului e mai mare ca a pădurilor particulare. În Hokkaido pădurile particulare sunt $\frac{1}{8}$ din cele ale statului, iar în Faiwan și Karafuto, toate pădurile sunt ale statului.

În județele unde sunt multe păduri particulare, pădurile statului să găsească împrăștiate în locuri depărtate și muntoase. În regiunile care au cele mai multe înlesniri pentru transportul lemnului, pădurile particulare sunt în majoritate. În aceste păduri, cu mici excepții, nu există un tratament strict. Exploatarea se face după cererile variate pe produse pe piețele de desfacere, și aceasta a adus rezultate deplorabile ca devastarea pădurilor. În aceste împrejurări pădurile găsindu-se în rele condiții pentru apărarea teritoriului și acelea cari au fost supuse Regimului silvic ca păduri de protecție, sunt în majoritate particulare și deci supuse restricțiilor de exploatare. Aceste păduri ocupă o suprafață mare disproporționată în diferite județe, dar care rezultă al tăierilor neraționale, care au continuat mai mulți ani, suprafața pădurilor s'a redus foarte mult și produsele fiind insuficiente pentru satisfacerea cererilor, nevoile au fost acoperite de aiurea. În partea de sud din Houshu și în Kyushu s'au observat aceste fenomene.

Progresul industriilor tehnice și miniere a crescut de când cererea de lemne în așa grad în cât s'a importat o mare cantitate de lemne anual din alte județe, afară de combustibilul zilnic. Partea de nord din Houshu și Hokkaido are mari suprafețe și o bogată vegetație de păduri, unele nu s'au exploatat încă până acum, multe din aceste păduri se află în imediata apropiere a satelor, astfel în cât produsele acestor păduri nu numai că nu satisfac cererile zilnice ale localităților, dar este cerut de industriile tehnice și miniere și orice alte consumațiuni în afară că se mai exportă în mari cantități. Apoi surplusul de lemne din Hokkaido este exportat ca material de construcție sau traverse de cale ferată la Houshu, în China și Korea.

Cu excepția satisfacerii micilor cereri locale, întreaga porțiune de păduri din Harafato n'a fost încă întrebuințată, pe când în Formosa numai de câțiva ani s'an luat măsuri pentru utilizarea lor. Pe scurt față de distribuirea pădurilor și de natura proprietarului, se poate observa că potrivit viitoarelor măsuri, se vor face schimbări, dar în general, ordinea este stabilită și situația completă, astfel încât în decursul vremii oferta produselor se va măări simțitor, fiind multe înlesniri pentru a obține lemn oriunde în cuprinsul țării.

Aurelian Ionescu

Inginer silvic

ESTIMAȚIA COAJEI DE TABACIT

Micii proprietari particulari își vând de regulă pădurile lor tinere de stejar pentru producerea coajei de tăbăcit în bloc, adică fără o estimație prealabilă, sau numai după ce toate lemnele descojindu-se au fost fasonate în steri.

În acest din urmă caz vânzarea nu se poate face decât după ce se termină exploatarea, căci numai atunci se poate ști câți steri de lemne de foc și câtă coajă au rezultat.

Nu astfel se procedează însă, când este vorba de pădurile Statului, sau al unei alte instituțiuni publice.

Statul, în adevăr, conform legei comptabilității generale nu-și poate vinde pădurile decât în urma ținerii unei licitațiuni, cu care ocazie se face cunoscut prețul cu care s'a estimat pădurea, cel de la care urmează a se începe licitația (prețul de strigare) precum și garanția ce trebuie să depună concurenții.

Estimația, așa dar, trebuie să precedă punerea în vânzare a pădurilor.

În acest scop urmează neapărat să se afle mai întâi volumul arborilor în picioare și după aceea al coajei.

Găsesc util de a indica aci rezultatul determinărilor directe făcute de mine într'un caz concret.

Exploatăndu-se un arboret de gorun, în etate de 16-18 ani de pe o suprafață de un jugh. cad. aflător pe o coastă nord estică nu departe de Orșova, cu o consistență potrivită și o clasă de fer-

tilitate mediocră, am constatat că prin descojirea bucăților de lemne așezate într'un ster, având o înălțime de 1 m,25, se obține în termen mediu 100 — 110 kg. de coajă și că coaja dintr'un ster cântărește de asemenea 100 kg.

În aceiași regiune s'a tăiat o pădure de gorun în etate de 22 ani și cu o consistență de 20.8 având o suprafață de 64 jugh. cad. din care au ieșit 1500 steri de lemne de foc descojite, ceea ce revine la $23\frac{1}{2}$ la unitatea de suprafață și 1200 chintale (1870 kg.) la jugh. cad.

Spre a afla volumul materialului lemnos dintr'o pădure destinată a fi exploatată în vederea coajei pentru tăbăcit, când vrem să procedăm în mod expeditiv, ne servim de table de producțiune, iar când voim să obținem un rezultat mai exact, vom da preferință uneia din meloadele cunoscute bazate pe tăierea și cubarea de arbori tipi ori medii, stabilind cu acest prilej proporția lemnului mai groase de 7 c.m. în diametru (7—14 c.m.), zise *oable* în localitate, precum și a lemnului mărunț, adică mai subțire de 7 c.m. diametru (crengii).

Cunoscând volumul acestor reprezentanți ai categoriilor, sau ai claselor de diametre din cari fac parte, vom putea trece ușor la cel al locului de încercare sau al întregii porțiuni de păduri, al cărui cubaj vrem să-l determinăm.

Volumul total, sau repartizat în sortimente sau categorii de material lemnos exprimat în metrii cubi, îl putem apoi transforma în steri servindu-ne de *factorul de așezare* sau de inversul factorului de cubaj, pe care îl găsim într'una din călăuzele silviculturului (Forstcalender) sau îl calculăm noi înșine.

După numeroase determinări ce am făcut, am constatat că prin descojire se perde cam 25% din volumul arborilor în vârstă de 18 — 22 ani, crescuți în condițiuni puțin prielnice, al căror diametru a fost măsurat cu coaje, precum și că dintr'un metru cub material lemnos, astfel determinat, rezultă după felul stațiunii și condițiunile de vegetațiune dela 0,7—1,1 quintale metrice. Vom putea deci afla numărul sterilor, lemne de foc descojite, cât și cantitatea de coajă exprimată în steri, sau în quintale metrice (100 kg.).

După aceasta, aplicând prețurile unitare fiecărei din aceste categorii putem afla valoarea materialului destinat a se vinde și prin urmare prețul de licitație sau de strigare.

În exemplele ce urmează se vede modul cum am procedat într'un caz concret.

O pădure de gorun aflată la o depărtare de 12 km. de gara cea mai apropiată și având o suprafață totală de 78,1 jugh. cad. se află situată parte (41,1 jugh. cad.) pe o coastă cu o expozițiune nord-vestică și o pantă de $20^{\circ}30'$, arboretul fiind în vârstă de 19 ani, iar consistența de 0,9, iar parte (35 jugh. cad.) de aceeași specie și consistență, însă în etate de 22 ani.

Clasa de fertilitate la ambele porțiuni de păduri a fost mediocră (III) iar regimul aplicat crângul simplu.

Volumul la unitatea de suprafață, jugh. cad., în cazul din urmă s'a găsit de 35 m^3 , ceea ce în total face 1225 m^3 ($35 \times 35 = 1225$), iar în primul caz, porțiunea de pădure cu o întindere de 41,1 jugh. cad. a fost de 27 m^3 , adică 1110 m^3 ($41,1 \times 27 = 1109 \text{ m}^3$). Volumul total al materialului lemnos de pe întreaga suprafață de 76,1 jugh. cad. a fost deci de 2335 m^3 ($1225 \times 1110 = 2335$).

Din această cantitate $\frac{2}{3}$ parte o fi fost socotită ca proprie pentru lemn de foc, trunchiurile arborilor fiind mai groase de 7 c.m. în diametru iar $\frac{1}{3}$ parte ca lemn mărunt.

Factorul de cubaj determinat fiind de 0,555 iar cel de așezare (inversul celui d'ntâi) de $1,8 \left(\frac{1000}{555} = 1,8 \right)$ rezultă ca din menționata pădure vor rezulta 4207 steri lemne de foc ($2,335 \times 1,802 = 4207$).

Constatând asemenea ca din fiecare m^3 material lemnos cubat în picioare se poate obține în termen mediu 0,809 q. de coaja, din cei 2335 m. c. va rezulta negreșit o cantitate de 1889 chintale de coajă ($2335 \times 0,809 = 1889$) ceea ce corespunde întocmai cu tot atâtea steri de coajă.

Prin descojire pierzându-se, după cum am arătat, 25% ceea ce revine la $583,7 \text{ m}^3 \left(\frac{2335}{4} = 583,7 \right)$ va rămânea numai 1751,3 m. ($2335 - 583,7 = 1751,3$) lemne de foc descojite.

Aplicând factorul de așezare care este de 1,8 sau exact 1,802, din cantitatea de 1751,3 m.c. obținem 3155 steri ($1751,3 \times 1,802 = 3155$). lemne de foc descojite.

Astfel fiind valoarea de estimație a pădurei în chestiune va fi :

3155 steri lemne de foc a 50 lei . . . 157.750 lei

1889 q. coaje a 70 lei 132.250 „

Total 289.270

ceea ce revine la 3810,5 lei jugh. cad. (289.980 : 76,1=3810,5).

Intrucât condițiunile în cari vegetează pădurea în chestiune sunt mediocre, în împrejurări similare aceste date, în lipsă de altele mai bune, pot fi luate ca punct de reper și eventual a servi la estimarea pădurilor destinate a fi exploatate în vederea obținerii coajei de tăbăcit.

Moescu Mihail

Conducător silvic diplomat-
student politehnica Timișoara

Revăzut de P. A.

PASARILE CÂNTATOARE

(Art. 21 al XIV-lea din Legea pentru protecțiunea vânatului).

Mă refer în primul rând la acele forme de vertebrate aeriene, cari trăesc în pădurile noastre și, cari au în mod evident un rol de echilibru în economia naturii; iar în special pentru noi silvicultorii sunt un auxiliar prețios prin regimul lor mai mult sau mai puțin insectivor și în al doilea rând la majoritatea „Ordinului Păsărelelor”, cari, sau ne pot oferi un venit prin comercializarea produselor lor, sau ne oferă o desfătare de ordin moral, căci în ore de recreație, în această epocă de materialism intens, ne încântă sufletul prin eleganța formelor, prin armonia culorilor și a melodiilor, prin sborul lor capricios dând în totalul simfonic al pădurei o notă de însuflețire și veselie.

Aceste păsări răspândite mult la noi în țară și cari în unele părți ale Europei ating cifra maximă de 533 specii (Remy Perrier, Zoologie, Paris 1922, pag. 842), diminuează azi progresiv. În curs de 4-5 secole s'au stins peste 140 specii din bătrâna Europă intrând în domeniul fosilelor și a colecțiilor de muzee (Guénaux: Ornithologie agricole. Paris 1922). Chiar de am presupune între cei doi autori o divergență de vederi în privința clasificărei; totuși cifra de 140 specii e prea mare și trebuie să admitem că această clasă a păsărilor își strânge treptat rândurile. Această restrângere în număr se resimte azi la speciile de vânat a căror carne este comestibilă și paralel cu ele în ordinul păsărelelor, cari se pot considera printre cele mai vechi forme de păsări.

Evident, considerată în ansamblul ei, această stingere urmează

o lege fatală a firei. Plecând de la reptila pasăre - Archaeopteryxul și sistorilor jurasice, păsările au apărut, s'au înmulțit și s'au îmbogățit în forme dealungul Eocenului superior, devenind considerabile în miocen și răsfrățându-se în imensele păduri unde aveau pradă din belșug. Pliocenul aduce o notă nouă, căci atunci se face repartițiunea pe regiuni.

Către timpurile noastre observăm că se sting lent acarenatele după cum s'au stins Saururile. Dar această stingere naturală se efectuează în perioade milenare și numai datorită intervențiunei omului s'a rupt echilibrul normal și viața păsărilor s'a scurtat fantastic pe mări și continente.

Pasiunea aceasta a omului de a vâna, isvorâtă la origină din necesitate, a îmbrăcat succesiv haina civilizației și a atins azi intensități nebănuite. Ast-fel: Colecționarii de păsări și păsărarii de meserie distrug cantități considerabile prin fel de fel de procedee, pentru mâncare sau alte scopuri, mai ales pe timpul migrațiunilor. Fantezia doamnelor și moda penajului sacrifică hecatombe, începând de la strălucirea exotică și până la culorile sobre din Europa. Copii răsfrățaji și nesupravegheați de nimeni răscolesc cuiburile sub ochii administrației indulgente. Despăduririle și intensificarea culturai agricole distruge lent ultimele locuri de refugiu, silind păsările să efectueze sboruri mai îndelungate. Migrațiunile, aceste obiceiuri dobândite și transmise în virtutea legilor de ereditate dealungul generațiunilor, dau naștere la accidente inerente ca: lumina farurilor de noapte, isbirea de linii telegrafice, etc.

* * *

Din cele spuse mai sus vedem că omul trebuie să intervie pentru conservarea păsărilor. Chestiunea este dacă noi silvicultorii suntem cei îndreptățaji să le cerem protecțiunea.

În ce privește rolul păsărilor în economia forestieră știm că sunt două teze diametral opuse: *Entomofilia*, în fruntea cărorau stau celebri entomologi Berlese Antonio, Dr. Quinet, etc. susțin că păsările insectivare nu ar fi atât de utile întru cât ele distrug cel puțin tot atâtea insecte folositoare cât și vătămătoare și, că insectele folositoare în această privință ne dau un concurs mai eficace. Ba chiar mai mult Dr. Quinet zice: „Toate larvele de insecte carnivore au o viață vagabondă și sunt mai ușor vulne-

rabile decât larvele de insecte Phytophage și Rhyncophore din interiorul plantelor sau vegetalelor lemnoase". *Ornitofili* și, printre ei cităm pe Larsan, Perrier, Klotj, Brehm, Brocchi, White, Franklin etc., admit că păsările sunt folositoare pădurei, afară de o mică listă. Ele distrug cantități enorme de mici mamifere rozătoare, locuste, fluturi nocturni și crepusculari, țânțari, etc. Fără aceste păsări numărul insectelor s'ar înmulți considerabil și ar face ravagii.

Intre aceste două extreme trebuie căutat adevărul. Trebuie să vedem care pasăre este mai mult sau mai puțin utilă, căci în realitate nici un animal de pe glob nu este complet util nici complet vătămător. Prin studii comparate putem cunoaște gradul de utilitate a fiecăreia și în acest sens trebuie să determinăm prin ornitologie perioada în care păsările distrug insectele cu precădere. Aceasta e necesar pentru a vedea dacă această perioadă coincide cu aceia când avem interes de a anihila efectul insectelor vătămătoare și a preciza deci importanța rolului jucat de pasări în timpul marilor invazii de insecte.

Studii mai aprofundate s'au făcut numai în Ungaria; dar sunt incomplete. Totuși din diferite monografii publicate se inrevece utilitatea păsărilor. Hollrung care a examinat tubul digestiv la 4000 ciori recoltate timp de 10 ani din diferite locuri și la diferite epoci a găsit 40.000 forme de insecte în majoritate vătămătoare. Un exemplu evident îl putem avea fiecare studiind acțiunea păsărilor la atacurile de *Liparis* cari vor fi frecvente în acest an (1923).

Regimul de hrană al majorității formelor de păsărele din țara noastră este următorul (conform cursului d-lui Iacobescu):

Ordinul Păsărelelor.

I Sub ordinul Dentirostrelor.

1. Grupa Dentirostrelor adevărate.

a) Genul <i>Lanius</i> (sfrânciogii)	Cu insecte și mici păsărele.
b) „ <i>Muscicapa</i> (musuceii)	„ „ pe care le prinde din sbor.

2. Grupa *Subulirostre*.

a) Genul <i>Turdus</i> (merle și sturzi)	Cu fructe și cu insecte, vermi larve, melci.
b) „ <i>Oriolus</i> (grangurii)	Cireși și insecte vătămătoare.
c) „ <i>Cinclus</i> (merle de apă)	Cu insecte acvatice.
d) „ <i>Sylvia</i> .	
d ₁) Subgen <i>Philomela</i> (privighetorile)	Cu insecte.
d ₂) „ <i>Sylvia</i> (pitulicile)	Cu insecte în general și fructe.
d ₃) „ <i>Hypolais</i> (tot pitulici)	Cu insecte, bace și fructe.
d ₄) „ <i>Phyllopnestes</i> (codoroșii)	Exclusiv cu insecte.
d ₅) „ <i>Ruficilla</i> (peptănușii)	Insecte, râme, boabe.
d ₆) „ <i>Rubecula</i> (prigoriile)	Insecte, paianjeni, vermi.
e) gen <i>Cyanaecula</i> (prigorii cu gușa vânătă)	Insecte.
f) „ <i>Accentor</i> (codobatura cu gușa cafenie)	Insecte, semințe.
g) „ <i>Troglodytes</i> (boureii)	„ „
h) „ <i>Motacilla</i> (codobaturi)	Semințe agricole.
i) „ <i>Saxicola</i> (mărăcinarii)	Mici insecte.
j) „ <i>Regulus</i> (fredelușii)	Mici insecte.

5. Grupa *corvinelor*.

a) Genul <i>Sturnus</i> (graurii)	Omizi, crisalide, vermi, limaci boabe, semințe.
b) „ <i>Corvus</i> (ciorile)	Vătămătoare și folositoare.
c) „ <i>Pica</i> (coșofana)	Ouă și mici păsărele.
d) „ <i>Anthus</i>	Insecte și vermi.

II. Sub ordinul *Conirostrelor*.

a) Genul <i>Alauda</i> (ciocârlanii)	Insecte, semințe, în special ovăz care germinează.
b) „ <i>Emberiza</i> (presurele)	Semințe și insecte.
c) „ <i>Fringilla</i> (vrăbii, cineteze, sticleți, scatii, pietroșeii)	Consumă puține insecte dar multe semințe.
d) Genul <i>Ligurinus</i>	Semințe de burueni.
e) „ <i>Citrinella</i>	Semințe.
f) „ <i>Loxia</i> (Botgroșii)	Semințe, boabe și sâmburi.
g) „ <i>Bombycilla</i>	Insecte și boabe.

III. Sub ordinul Temirostrelor.

a) Genul <i>Sitta</i> (toii)	Semințe de cânepă, nuci, jir.
b) „ <i>Certhia</i> (scurtărelul)	Insecte, larve ouă.
c) „ <i>Tichodroma</i>	Insecte, paianjeni.
d) „ <i>Trochilus</i>	Mici insecte și semințe.
e) „ <i>Upupa</i> (pupăza)	Insecte, melonthe și gândaci de băligă, moluște.

IV. Sub ordinul Fisirostrelor.

a) Genul <i>Hirundo</i> (rândunici, Lostuni.	Exclusiv cu iusecte.
b) „ <i>Cypselus</i> (sburătorul)	10–12.000 insecte pe săptămână.
c) „ <i>Caprimulgus</i> (Lipitorile)	Insectivore.

V. Sub ordinul Levirostrelor.

a) Genul <i>Merops</i> (prigoare)	Albine, viespi, etc.
b) „ <i>Alcedo</i> (un fel de pescari)	Insecte, peștișori.
c) „ <i>Coracias</i> (dumbrăvenci)	Insecte.

Din examinarea acestui tablou și până la publicarea unei monografii complete a Ordinului Păsărelelor le putem considera utile. În combaterea insectelor, urmând procedeul stațiunilor entomologice din America, putem studia și întrebuița cu folos insecte pentru combaterea insectelor; dar nu trebuie să neglijăm și faptul că păsările, cel puțin primăvara și vara sunt auxiliari prețioși cari merită toată atențiunea noastră.

* * *

Protecțiunea păsărelelor, se face, examinând lista celor utile și colonizându-le unde lipsesc. Se creiază adăposturi naturale, se fac și se instalează cuiburi artificiale și se procură nutriment iarna. La toate acestea trebuie să adăogăm grija de a le sustrage pe cât posibil șanselor de distrugere. Va trebui să facem educația copiilor în școli să iubească păsările și va trebui să le apărăm prin lege.

Legea pentru protecțiunea vânatului publicată în Monitorul Oficial No. 167 din 27 Octombrie 1921, pare a se fi ocupat și de protecțiunea păsărelelor, căci, la cap. VI art. 21 al. XIV se

găsește următoarea dispozițiune: „Vânatul păsărilor cântătoare este oprit în or ce timp“.

Dar, care sunt acele păsări cântătoare? Și, justiția dacă ar fi să se pronunțe, cu această redactare a articolului, mă tem că ar reduce numărul păsărilor la câte-va prea cunoscute prin melodiile lor.

Sub latura protecțiunii pădurei această enunțare a alineatului de mai sus cuprinde o lacună, pe care, am voi-o precizală prin regulamentul legii care trebuie să apară. În acel regulament s'ar putea clarifica în linii mari ce să se păstreze și ce să se distrugă, cari păsări sunt utile și cari vătămătoare, pe cari să le înmulțim prin procedee raționale și cari să fie proscrie.

Chiar sub latura economiei vânatului dispozițiunile trebuiesc revizuite, carnea lor fiind gustoasă și căutată.

În această chestiune ca și în altele referitoare la vânatul Mamiferelor: Carnivore, Rozătoare, Unghiulate și păsărilor de vânat, trebuia o colaborare mai strânsă și continuă între economistul forestier, agricol și vânător, cari să lucreze sub un singur șef și acela să fie Administratorul Caset Pădurilor.

Atunci nu s'ar exploata numai vânatul existent. S'ar asigura repopularea naturală. Și azi, când producțiunea intensivă și utilizarea sunt la ordinea zilei, vânătoarea este o ramură susceptibilă de a fi exploatată și a da un izvor de venituri în armonie cu celelalte culturi pe al căror sol se face. Vom avea un fond mobil de producție deosebit, care va mări renta solului.

Ioan Florescu

PĂȘUNATUL ÎN PĂDURI, O GREȘEALĂ ECONOMICĂ. — VĂTĂMĂRILE PĂȘUNATULUI ÎN PĂDURI.

Tratatele forestiere pentru cei ce locuiesc departe de pădure, observațiunile zilnice pentru cei ce trăiesc în preajma pădurei și judecă dezinteresat lucrurile, arată că pășunatul vitelor în păduri e vătămător din toate punctele de vedere. Arboretele tinere sunt roase, cojite, aplecate, unele vătămate prin frecare, altele prin descoperirea rădăcinilor pueților și zdrelirea lor. Esențele de valoare ca stejarul, frasinul, paltinul sunt mai expuse vătămării

de cât cele moi precum plopul, mesteacănul, aninul etc, și aceasta atât pentru cuvântul că sunt mai preferate de vite cele d'întăiu cât și pentru aceia că având creșterea mai înceată, timpul până când vitele ajung la vârf spre a-l roade este mai lung.

Pădurile tratate în codru grădinarit și codru regulat adică acelea unde regenerarea se efectuează în mod permanent sau în perioade mai lungi suferă enorm din cauza pășunatului.

Vătămarea nu constă numai în faptul că se întârziează creșterea arboretului, dar și în aceia că pueții roși nu mai pot deveni arbori cu trunchiuri înalte, cilindrice și fără noduri și viții pe o înălțime mare, ci se depreciază producând lemne de foc sau o proporție prea mică de lemn de lucru. Deci practicarea pășunatului în pădurile de codru ne sărăcesc pe nesimțite pădurile de esențele de valoare și de o proporție mare a lemnului de lucru.

În ce privește solul, prin bătătorirea vitelor cu picioarele, el devine impropriu regenerării naturale și de aci cheltueli însemnate spre a face împăduriri artificiale. Pădurile de stejar fiind situate în mare parte pe soluri compacte prin bătătorirea adusă de pășunat, compacitatea se mărește, dar tocmai esența cea mai prețioasă și care se regenerează mai greu din sămânță suferă mai mult.

Pe coastele repezi se constată că din cauza vitelor care dislocă pământul cu copitele s'au format numeroase râpi care treptat se transformă în forenți.

Codul silvic și pășunatul

Codul silvic din 1910 are o secțiune specială pentru pășunatul în păduri. Legiuitorul având în vedere daunele ce se aduc pădurilor prin pășunare, prin art. 15 interzice pășunatul cu desăvârșire în pădurile statului, județelor, comunelor, diferitelor instituții și persoane juridice precum și în pădurile particulare ce se găsesc în indiviziune cu cele de mai sus. În celelalte păduri particulare se permite pășunatul de la o anumită vârstă în sus spre a nu se compromite regenerarea pădurilor; se exceptează permisiunea pășunatului în pădurile particulare de protecție, sau în cele cu terenuri surpate sau supuse a deveni surpătoare prin faptul pășunatului.

Pășunatul s'a practicat

Dacă bunele dispoziții ale legii silvice din 1910 s'ar fi aplicat, n'am fi avut în vechiul regat sute de mii de Ha. de păduri brăcuite, sărăcite de esențe de valoare, sărăcite pentru viitor de lemn de lucru, de oare ce este știut de specialiști faptul că delictele de tăere produc vătămări mai mici ca cele de pășunare.

Cu excepția a 2—3 ani înainte de război, Ministerul Domeniilor a învoit vitele în pădurile statului cedând stăruințelor unei populații, care s'a deprins cu ideea că statul e dator să învoească perpetuu vitele în păduri, cu toate că multe sate n'ar merita această favoare din cauză că și-au transformat în terenuri de cultură izlazarile lor sau din aceia că posedă terenuri proprii pentru furaje artificiale cu care și-ar putea întreține vitele mai bine de cât cu frunza pădurei.

În urma exemplului dat de stat, pășunatul s'a practicat în aproape toate pădurile din vechiul regat aducând cu sine toate pagubele enumerate mai sus.

E drept că pășunatul în mod oficial n'a fost admis în toată întinderea pădurilor ci numai acolo unde nu s'ar aduce prea mari vătămări. Dar cine a închis cu gard sau șanțuri porțiunile de păduri, care nu trebuiau pășunate ? sau cine poate determina precis și așa ca să se poată respecta limitele de păzitorii vitelor, porțiunile de păduri în chestiune ?

Având în vedere că vătămarile pășunatului sunt mai mari în pădurile tratate în Codru și că în acest fel de păduri s'au practicat atât la stat cât și la instituții și particulari nenumărate extracțiuni de arbori deperisanți, bătrâni sau vițioși, extracțiuni care în majoritatea cazurilor echivalau cu una din tăerile de regenerare, urmează că majoritatea pădurilor de acest fel se pot considera în perpetuă stare de regenerare și deci conform legii pășunatul să nu se practice nici odată, nici la stat nici la păduri particulare.

Considerând faptul că porțiunile de păduri în care pășunatul s'ar fi putut admite fără mari prejudicii, sunt de mici întinderi și răspândite în toată întinderea unei păduri că împrejmuirea părților oprite este imposibilă că învoirea vitelor în porțiuni mici de pădure ar fi nemulțumit populația, ca până la pădurea unde urma să se pășuneze trebuia să se treacă prin părți de pădure

oprite, că trebuiau date drumuri pentru adăpători și odihnă, că păzitorii vitelor mai în tot-deauna sunt copii, care nu pot păzi bine vitele, că populația era cu totul refractară respectărei dispozițiilor luate de agenții silvici pentru reglementarea pășunatului, s'au pășunat de fapt pădurile în toată întinderea lor și dacă privim pădurile statului, care în comparație cu celelalte sunt mai bine îngrijite, ca specialiști simțim toată mâhnirea constatând că ravagiile sunt mari, că o cultură silvică nu numai că nu se poate face conform științei în prezent, dar ea este împedicată și pentru câteva decenii de acum înainte.

Consecințele pășunatului în pădurea Cotmeana

Pădurea Cotmeana, în întindere păduroasă de aproape 8000 Ha. populată cu stejar pe 2 treimi, una dintre cele mai valoroase păduri ale statului, a suferit de pe urma pășunatului atât de mult încât cred că aplicarea amenajamentului la care s'a lucrat trei ani de o Comisiune în care figurau personalități silvice ca D-nii C. I. Ionescu și P. Grunau începută în 1915—1916, întreruptă în cele mai multe serii din cauza războiului, va întârzia cu decenii din cauza dificultății de a se regenera natural în timpul prevăzut de amenajament.

Această pădure împărțită în 14 serii, fiecare serie în 4 afectații, afectațiile 1 și 4 în curs de regenerare înconjurată de 10 Comuni, fiecare cu mai multe sate, n'ar putea fi reglementată pășunatului de cât cu dificultăți prea mari și în primul rând cu cheltueli considerabile, pe care statul nu le poate suporta, chiar dacă taxa pășunatului ar fi 20 lei de vită pe lună, nu 2 lei ca până acum. Cu toate că s'au prevăzut în contractele de învoală limitele porțiunilor din pădure permise pășunatului și s'au prevăzut sancțiuni, s'au dresat sute de procese pe fiecare an, pășunatul s'a practicat în toată pădurea și nici nu se putea altfel în starea de lucruri de la noi.

Pe lângă constatările dezastruoase arătate mai înainte, să încercăm a evalua în cifre pagubele aduse pădurei Cotmeana.

a) Distrugerea semințișurilor în parcelele din afectațiile I-a și IV-a.

În parcelele unde s'au efectuat tăeri de însămânțare de la 1915 până acum, semințișurile ce se găseau atunci și cele răsărite în urmă s'au distrus în cea mai mare parte și dacă D-l C. I.

Ionescu, cum sunt informat, ar veni să fotografieze semințișurile din parcelele marcate de dânsul în 1915—1916 va avea decepții. S'a distrus și majoritatea semințișurilor instalate, din cauza rarității masivului de stejar în special, în parcelele cealalte ale afect I și IV.

Din 4000 Ha. cât ocupă afecțiunile I și IV-a să considerăm numai a cincea parte adică, 800 Ha. cu semințișurile roase ; care va fi rezultatul ?

În 1925 nu se va putea începe efectuarea tăerilor secundare prin urmare perturbația în aplicarea amenajamentului. Peste cât va timp cu puținele semințișuri ce se vor mai instala și cu cele roase dar crescute din mugurii laterali sau în urma recepării, se vor putea efectua tăerile secundare. Masivul viitor pe cele 800 Ha. nu va avea proporția de lemn de construcție ce ar fi avut dacă pueți n'ar fi fost roși- Presupunând Ha. de pădure de 120 ani că valorează 30.000 lei dacă are 70 % lemn de construcție și 18.000 lei dacă are 30 % de asemenea lemn, socotind că pe cele 800 de Ha, vom recolta 30 % lemn de construcție ceiace este exagerat în plus, vom încerca o pagubă de 9.600.000 lei.

Pentru receperea semințișurilor mai mari roase pe circa 400 Ha, se va cheltui suma de 240.000 lei câte 600 lei de Ha,

b) Bătătorirea solului și împiedicarea regenerării naturale.

Prin pășunarea pădurei Cotmeana de către un foarte mare număr de vite, în afecțiunile I și IV solul s'a bătătorit atât de mult în cât regenerarea naturală nu se mai poate face fără mobilizarea solului cu sape, grape și plug.

Dacă considerăm că în masivul de stejar mai mult de jumătate din suprafața terenului urmează a fi mobilizată, iar în cel de fag circa $\frac{1}{10}$ din suprafață, vom avea minimum 800 Ha. de mobilizat terenul.

Cu această lucrare vom cheltui 480.000 Lei, a 600 lei de Ha.

c) Pierderea Creșterilor.

Pentru receperea semințișurilor și mobilizarea terenului în modul arătat mai sus necesită cheltueli, pe care serviciul silvic nu le va putea face de cât treptat. Să considerăm un timp de minimum 10 ani spre a ajunge să reparăm în parte bine înțeleș, ravagiile pășunatului. Aceasta însemnează că am pierdut creșterea pe 10 ani, de oare ce viitorul arboret va atinge termenul exploa-

tabilității cu 10 ani mai târziu. Dacă socotim creșterea medie pe an și pe Ha. egală cu 3 m. și dacă considerăm numai 800 Ha în această categorie pe 10 ani se pierd 24.000 m.

Estimând metrul cub cu 66 lei conform prețurilor de la al. a, cu 360 m³ la Ha, însemnează că se pierd în total minimum 1.584.000 lei

Arboretul bătrân existent în afecțiunile I și IV, după executarea tăerei de însemnare tot din cauză că solul și-a pierdut prea mult calitățile sale fizice și chimice, nu va spori în volum în mod simțitor spre a se compensa o parte din pierderea creșterilor arboretului tânăr.

d) Regenerări artificiale.

Sunt porțiuni unde masivul de stejar a fost prea mult deschis cu ocazia e ecutării tăerei de însemnare și aceasta din cauză că se găseau semințișuri preexistente de viitor, pe care se putea compta. Prin pășunare continuă în curs de 7—10 ani, în porțiunile mai apropiate de sate sau de drumuri, în special pe platouri, regenerarea nu se mai poate baza pe semințișurile roase până la desființare nici pe ghinda, care va cădea în viitor, masivul fiind prea rar. Am apreciat la 200 Ha. suprafață care va trebui însemnătată artificial sau plantată.

Cheltueli de plantare, complectare și întreținere fiind de minimum 2500 de lei la Ha. pentru 200 Ha. se vor cheltui 500.000 lei.

e) Micșorarea proporției stejarului.

Stejarul ocupând tocmai suprafețele mai mult călcate de vite adică platourile și coastele cu pante puțin rezezi, urmează că cele mai multe prejudicii se aduc masivului de stejar, care se va retrage încetul cu încetul din zona unde se găsește în amestec cu fagul, acesta reparându-și mai repede pierderile și fiind și fructificația lui mai bogată și mai deasă.

Dacă la finele revoluțiunei următoare numai 200 Ha. de stejar vor fi înlocuite cu fag și socotind 15000 lei diferența între valoarea hectarului de stejar și fag, vom avea o pierdere de 3.000.000 lei.

f) Reducerea volumului de lemn de stejar, bun de doage, șifă, mobile etc.

Dacă prin receperea semințișurilor roase sau prin creștere din mugurii laterali, vârful fiind ros, viitorul arboret de stejar

va produce într-o oare care proporție mai redusă lemn de construcție, volumul stejarului de formă cilindrică, fără noduri, fără vișii propriu pentru doage, șifă mobilă etc., va fi foarte redus, fiind știut că acest fel de lemn rezultă numai din indivizi proveniți din sămânță, care n'au fost vătămați în nici un mod în cursul existenței lor. Dacă fiind raritatea și scumpele acestui fel de lemn, e de închipuit ce pierderi va avea țara când în loc de a recolta la Ha. 100 m³ de doage se vor recolta numai 10—20 m³.

Comptând această pierdere de 80 m³ lemne de doage la Ha. și presupund că numai pe 500 de Ha. se va încerca această pierdere, vom avea în total 40.000 m³.

Apreciind că numai 400 lei ar fi diferența între valoarea m³ de doage și de construcție, vom avea o pierdere de 16.000.000 lei.

Adunând sumele dela al. a, b, c, d, e și f obținem un total de 31.404.000 lei.

După cum am arătat mai sus și în afecția II și III sunt multe porțiuni în cors de regenerare din cauza operațiunilor ce au avut loc în trecut.

Socotind că numai pe o zecime din cele 2 afecții adică pe 400 Ha, s'ar fi produs aceeași stare de lucruri ca în afecțiile I și IV. vom avea o pierdere de 3.140.400. lei, care împreună cu totalul de mai sus, dă un total General de 34.544.400 lei.

E ușor de închipuit că pierderea pentru Economia națională nu va fi numai cât se arată mai sus ci mult mai mult din cauză că peste 120 ani lemnul de lucru va fi atât de rar și de scump în cât să nu se poată procura de cât în cantități prea mici, ori neputința de a-l procura sau neexistența lui va stânjeni progresul și va aduce mare suferință populațiunii și pierdere statului.

Când afirm că lemnul de lucru va fi foarte rar și scump în viitor, mă bazez pe faptul că astăzi într-o pădure vestită ca Cotmeana abia mai putem găsi să marcăm lemne pentru construirea școalelor și pentru poduri, având grije să nu deschidem prea mult masivul și să compromitem existența pădurei.

Pentru ca să găsim lemnele necesare în scopul de mai sus a trebuit să punem la contribuție și afecțiile II și III adică acelea destinate folosinței exclusive a generațiilor dela 1934—2005.

Afară de aceasta, crearea de izlazuri poenile pădurilor atât

exterioare cât și interioare, nu e o măsură care să ne îndrituiască a crede că viitoarele masive vor fi mai bine îngrijite și mai de valoare ca cele ce avem acum.

Concluzii

Dacă pe 8000 de Ha pădure e foarte probabil să avem o pierdere de cel puțin 34.544.400 lei, e ușor de închipuit că pe milioanele de hectare păduri de Codru aparținând statului sau particularilor, paguba va fi de mai multe miliarde. Am văzut păduri de rășinoase unde pășunatul a adus ravagii tot așa de mari ca în pădurile de coline,

În pădurile care nu aparțin statului și într'ucâtva și la stat, pe lângă pagubele de mai sus, se mai adaugă și aceia a formării de râpi și torenți din cauza dislocării pământului de către vite, mai ales în urma ploilor.

Conform celor expuse,, permiterea mai departe a pășunatului în păduri, n'ar fi numai o mare și ireparabilă greșeală economică, dar ar fi un dezastru pentru economia națională.

Pentru repararea prejudiciilor comise până acum propun următoarele măsuri.

1. Interzicerea cu desăvârșire nu numai de drept dar și de fapt a pășunatului în păduri, exceptând pădurile de baltă. În cazuri prea grele, când ar fi secete mari, să se învoiască vitele cel mult în pădurile de crâng, nici odată în cele de Codru.

2. Să se dea Administrației pădurilor statului fonduri suficiente spre a repara treptat ceia ce s'a prejudiciat până acum. Să se dea fonduri pentru împrejmuire cu șanțuri și garduri a porțiunilor de pădure expuse a fi invadate de vitele ce pășunează în noile islazuri delimitate în păduri,

3; Să se dea poporului, în special de autoritățile agricole, instrucțiunile și sfaturile necesare ca să se înmulțească livezile artificiale spre a avea cu ce să-și hrănească vitele, căci nu e de admis ca o ramură de bogăție așa de însemnată ca creșterea vitelor, să se rezeme pe trunza, mugurii, și pueții pădurilor : ea trebuie să-și aibă resursele proprii, iar nu să distrugă alte bogății tot așa de necesare țării.

Nu se poate găsi nimeni să susție că pagubele aduse pădurilor se compensează cu foloasele ce se aduc creșterii vitelor de oarece în păduri afară de mici excepțiuni cu parchetele

lăeate ras, nu este nici iarbă abundentă, nici de bună calitate. Pădurile în general nu sunt de cât locuri de plimbare pentru turmele de vite, lucru care pentru creșterea de vite e de prea puțin folos față cu extraordinarele pagube ce se aduc Economiei forestiere, destul de atacată și de alți agenți naturali precum și de majoritatea poporului, care nu e de loc pregătit să înțeleagă marele rol al pădurilor în Economia Generală a unei țări și mai ales în țara noastră.

Ion P. Diaconescu

CONTRIBUȚIUNI LA COMERȚUL ȘI INDUSTRIA LEMNULUI

Începând cu acest număr vom da lunar diferite date și informațiuni culese din țară cu privire la comerțul, industria, exportul lemnului etc., care vor putea servi de călăuză în studiile viitoare, a estimării pădurilor cât și a mișcării lemnului nostru pe piața mondială, — cu atât mai mult cu cât trebuie să fim pregătiți din vreme în chestia comercializării pădurilor, în care inginerii silvici trebuie să 'și spună cuvântul.

M. P. Florescu

Spesele și costul pentru realizarea unui vagon de lemn de foc (fag) din niște păduri, a unei mari societăți forestiere din Bihor, situate la 20 km. depărtare de calea ferată, în Iulie 1923.

SOCOTIT LA METRUL STER

1) Costul în pădure	25.—
2) Tăiatul	35.—
3) Procurarea lucrătorilor și transportul lor	2.—
4) Slobozitul lemnelor pe canal, la linia industrială	25.50
5) Marcatul în vagoanele liniei industriale	3.—
6) Demarcatul din vagoane pe terenul din stație, manipulația în steri	4.25
7) Încărcatul în vagoanele C. F. R.	3.—
8) Întreținerea C. ferate industriale	5.—
9) Transportul pe c. f. industriale, cu combustibil, personal, mecanic etc.	21.—
10) Deficit rezultat la transport, (mancuri) — și dela hrana lucrătorilor, cărora li se dă alimente sub costul zilei	12.—

11) Cheltueli de reparația locomotivelor și vagoanelor în curs de reparație	2.50
12) Cheltueli de administrație la pădure	5. —
13) Asigurarea lucrătorilor contra accidentelor și boale	5.50
14) Asigurarea pădurei și depozit contra incendiilor	2.25
15) Chiria locului C. F. R. în stația de încărcare	0.50
16) Amortizarea capitalului investit în linia industrială	7. —
17) Dobânda capitalului imobilizat	5.50
18) Dobânda fondului de rulment	6. —
19) Impozite către stat, comună, județ, taxe de timbre, înregistrări	9. —
20) Cheltueli de administ. centrale și neprevăzute	4. —
21) Regenerarea pădurei	5. —
Total	188.00

Restul până la 3760 lei sunt cheltuelile industriei propriu zise procentele, impozitele etc.

Diferența între cost și vânzare, ar urma să se cuvină și statului sau proprietarului fondului.

Aceasta ar fi baza viitoarei industrializării a avutului statului.

Din cei 188 lei valoarea unui m ster, numai muncei manuale (țăranilor) li se cuvine lei 95 bani 25 deci peste 50%.

Deci 188 lei, ar costa un metru ster de foc, încărcat vagon la o stație de c. f. r. din Banat.

Cum 25 lei m ster costa numai lemnul în pădure, rezultă că 13% adică 0,13 din total revine valorii lemnului, iar 0,87 revine manoperei. Socotit că un vagon cuprinde 20 m. steri, deci un vagon ar costa $188 \times 20 = 3760$ din care valoarea lemnului ar fi de $25 \times 20 = 500$ lei.

COMERȚUL DE CHERESTEA

O situație nelămurită este în ramura cherestelii. Consumatorii se abțin dela cumpărături sau plătesc cu greu prețurile cerute, pentru că speră într'o scădere din cauza neactivității în construcțiuni și din cauză că cererile pentru export nu sunt atâta de numeroase ca de obicei în epoca aceasta. Pe de altă parte însă producătorii nu fac nici un fel de concesiuni de preț din contră, din Ianuarie și până acum au mai sporit cu circa 10 la sută prețul, pe motive că brațele s'au scumpit.

La unii depozitari se găsește totuși marfă de calitate mai inferioară și sortimente, nu tocmai căutate, care se pot cumpăra în condițiuni mai avantajoase ca înainte.

În cursul săptămânei trecute s'a vândut :

Scânduri de brad până la 3 m. lung. cu 800—1100 m. c. loco fabrică.

Scânduri de brad 3—8 m. lung. cu 1150—1400 m. c. loco fabrică.

Scânduri de molift I de 3, 6 și 8 m. lung. cu 1450—1750 m. c. loco fabrică.

Grinzi de brad 2—6 m. lung. lei 360—1600 m. c. loco fabrică, iar la București 1700—2100 lei m. cub.

Este de observat că depozitele de cherestea din București nu s'au aprovizionat decât într'o măsură restrânsă la noile prețuri, așa că pentru livrări prompte din depozite, mai ales când este vorba de o cantitate mai mare, diferența de preț este simțitoare.

Șipci de 1—3 m. lung. lei 800—1000 m. c. loco fabrică.

Șipci de 3—6 m. lung. lei 1250—1500 m. c. loco fabrică.

Buștenii în pădure au asemenea o tendință fermă. S'au vândut bușteni de brad dela 25 cm. diametru cu 750—900 m. c. iar de stejar buni fără noduri cu lei 850—1000 m. c.

Lemnele de foc, deși în pădure au aproape același preț ca și în anul trecut în această epocă, lei 4000—4500 loco stație pădure, în oraș au dat înapoi, scăzând până la 6500 lei vagonul, — preț, ce desigur că nu se va menține decât în perioada, de câteva luni cât se fac cumpărături mai mari.

Consiliul superior economic a luat o serie de hotărâri foarte importante cu privire la extinderea regimului de libertate a exportului.

Luându-se în discuție propunerile motivate făcute de d. ministru al industriei și comerțului pentru redarea comerțului liber de export al mai multor articole produse în țară, consiliul economic superior a hotărât :

TRAVERSE DE STEJAR

Consiliul economic s'a pronunțat și asupra exportului traverselor de stejar, adoptând următoarea formulă :

Se autoriză căile ferate să trateze cu Uniunea forestieră din

Ardeal fixarea prețului pentru traversele de care au nevoie, furnizorii obținând în schimb învoirea de a exporta cantități egale de traverse, pe baza unei taxe de export de 1100 lei de metru cub.

Comisia superioară vamală dela Ministerul de Finanțe în ziua de 17 Aprilie a hotărât:

TAXA DE EXPORT LA TRAVERSE

Comisiunea a discutat regimul taxelor vamale pentru exportul traversele de stejar, opinând pentru taxa de export la 275 lei metru cub, cu obligația pentru exportator de a rezerva pentru necesitățile căilor ferate o cotă de contingentare de 100 la sută și de a vinde acestei instituții traversele pe prețuri cari să varieze, între 26—46 lei, după cum e vorba de traverse pentru linii înguste, mijlocii sau mari.

Se pare că această soluție e mai judicioasă pentru interesele Statului decât a consiliului economic superior, întrucât Statul își va asigura pe deoparte traversele pe un preț fixat, în schimbul prețului prea ridicat al traversele ce se vând în străinătate, și în al doilea rând se pune stavilă abuzurilor eventuale în fixarea prețurilor după localitate, persoane influente etc.

ȘEDINȚELE CONSILIULUI DE ADMINISTRAȚIE AL SOC. „PROGRESUL SILVIC“

Proces-verbal Nr. 8

Ședința din 15 Iunie 1923.

Sub președinția d-lui *Al. Constantinescu*.

Asistă d-nii: *Aureliu Eliescu, P. Antonescu, C. Opran, I. Comanici, I. Aleman, C. P. Georgescu, C. Sava Goiu, N. Elefterescu, M. Drăcea, V. Stinghe, D. Robănescu, M. P. Florescu, G. Turneanu.*

1. Se citește procesul verbal al ședinței precedente și se aprobă.

2. D-l *M. Tănăsescu*, raportează Consiliului de Ad-ție că în urma discuțiunii avute în Comitetul de Direcție al cercului și d-l *Architect Nenciulescu* privitor la planurile pentru clădirea cercului, chestiunea a ajuns la un punct mort întrucât d-l *Architect Nenciulescu* prin proiectele depuse nu numai că nu satisface

pe deoparte cerințele Comitetului dar, a făcut declarație că d-sa nu poate să găsească o altă soluție mai bună pentru rezolvirea proiectelor clădirii, că schițele proiectului ce l-a depus sunt rezultatul unei munci de mai multe luni de zile și că soluția ce a găsit-o e cea mai fericită și că alta mai bună nu poate găsi, față cu care declarație, Comitetul de Direcție i-a comunicat că întrucât proiectele d-sale nu satisfac concepțiile Comitetului ne simțim deslegați definitiv de angajamentele luate iar d-sa a consimțit la această soluțiune. Față de care situație Consiliul de Ad-ție rămâne să dea deciziune definitivă.

Consiliul luând în examinare raportul făcut de d-l *M. Tănăsescu* decide;

a) se anulează toate angajamentele făcute de comitetul de direcție cu d-l arhitect *Nenciulescu* iar în ce privește restituirea avansului de 20.0000 lei, primit de d-l arhitect *Nenciulescu* urmează a se decide ulterior.

b) însărcinează Comitetul de Direcție ca să se angajeze alt arhitect pentru facerea planurilor și executarea clădirii și să grăbească pentru a începe cât mai curând lucrările.

3. Se hotărăște ca congresul dela Chișinău să aibă loc la 27 Septembrie și următoarele.

Proces-Verbal No. 9

Ședința dela 21 Iunie 1923.

Sub președenția D-lui *Al. Constantinescu*.

Asistă D-nii: *C. Opran, P. Antouescu, C. Sava Goiu, C. P. Georgescu, M. P. Florescu și D. Robănescu.*

1) Se citește procesul-verbal al ședinței din 15 Iunie și se aprobă.

2) D-l Președinte comunică Consiliului de Ad-ție că în calitate de d-sale de Ministru al Domeniilor a obținut printr-un jurnal al Consiliului de Miniștri să se dea pentru clădirea cercului silvicultorilor suma de 3.000.000 lei. Consiliul luând cunoștință cu mulțumire și recunoștință de dania aceasta, în unanimitate a hotărât ca clădirea cercului să fie amenajată în așa fel ca unul din etaje să servească de locuințe speciale pentru studenții secției silvice dela școala politehnică, fii ai membrilor corpului silvic.

Proces-verbal No. 10.

Ședința de la 22 Iunie 1923.

Sub președenția d-lui *Aureliu M. Eliescu*.

Asistă d-nii: *M. Tanasescu; P. Antonescu; I. Comanici; C. Sava Goiu; C. P. Georgescu; N. Elefterescu; D. Robănescu; M. P. Florescu.*

1). Se citește procesul-verbal al ședinței din 21 Iunie a. c. și se aprobă.

2). Luându-se în deliberare chestiunea înlocuirii unor noi proiecte prin alt Arhitect, privitor la construirea cercului silviculturilor, întrucât cele întocmite de d-l Arhitect Nenciulescu s'au anulat, în urma discuțiilor urmate s'a hotărât:

a) Comitetul de Direcție se însărcinează să găsească un alt Arhitect care să-l angajeze cu executarea acelor lucrări întocmai cu programul impus d-lui Nenciulescu.

b) Comitetul de Direcție are facultatea în urma tratativilor ce ar urma să fixeze și quantumul sumei ce trebuie să se plătească arhitectului pentru executarea întregii lucrări în limita sumei de lei 20.000.

Proces-Verbal No. 11

Sedința dela 17 Septembrie 1923

Asistă D-nii: *Al. Constantinescu*, președinte. *Aureliu M, Eliescu*, vice președinte. *M. P. Florescu*, secretar.

Având în vedere sosirea în țară a d-lui General Bertheloi, care va lua parte la congresul Inginerilor silvici, se hotărăște că ședința festivă a congresului să se fixeze pentru ziua de 28 Septembrie în loc de 27 Septembrie a. c. cum era prevăzut în program, întrucât în ziua de 27 Septembrie ar urma ca D-sa să participe la deschiderea și inaugurarea expoziției agricole din Iași.

Proces-Verbal No. 12*Séance du 28 Septembre 1923*

La Société „le Progrès forestier“ reunie pour son 35-ème congrès, heureuse de saluer le vaillant général Berthelot, chef de la mission militaire française qui a travaillé à la réorganisation de l'armée roumaine ;

heureuse de constater encore une fois l'amour sincère que l'illustre général qui a contribué à la victoire venir pour nous encourager dans la lutte économique ;

Proclame membre d'honneur le général Berthelot.

(ss) *Al. Constantinescu, Général Berthelot, Archevêque Gurie, Ion Inculeț, General Popovici, Aureliu M. Eliescu, C. Opran, I. Timoc, Mihai Boldur, Const. Sava Goiu, C. P. Georgescu, Daniil Clain, N. N. Elefterescu, G. Năstăsescu, O. D. Crattero, V. N. Stinghe, M. P. Florescu, G. Turneanu.*

Proces-Verbal No. 13*Ședința dela 16 Noembrie 1923*

Ședința se deschide sub președinția D-lui *Al. Constantinescu.*

Asistă D-nii : *Aureliu M. Eliescu, M. Tănăsescu, C. Sava Goiu, I. Comanici C. P. Georgescu, X. Sculy, O. Crattero M. P. Florescu, D. Robănescu, G. Turneanu, V. Stinghe, M. Drăcea.*

1. Se citește procesul-verbal al ședinței precedente și se aprobă.

2. Soc. predă D-lui președinte un album cu vederile congresului dela Kișinău, din care unul spre a fi înmănat d-lui General Berthelot și unul d-lui Președinte.

3. Se ia act de desideratul congresului silvic dela Chișinău și se discută în detaliu desideratul relativ la chestia legii vânătoarei, se hotărăște pe cale oficială să se aducă la cunoștința Ministrului de Domenii aceste deziderate.

4. Se ia act de dezideratele congresului Inginerilor. secția Silvică București.

5. Se ia act de comunicarea făcută de d-l M. Tănăsescu asupra construirii Căminului Inginerilor Silvici din care rezultă că în primăvară vor începe lucrările pe teren.

6. D-l președinte expune în linii generale principiile care l-a călăuzit la alcătuirea proiectului de lege pentru exproprierea pădurilor în spiritul art. 132 din Constituție și propune ca și Consiliul de Ad-ție al Soc. Progresul Silvic să-și dea părerea arătând și amenadamentele ce se vor găsi cu cale pentru îmbunătățirea proiectului de lege.

7. Din cauza scumpirei tiparului și a hârtiei se hotărăște ca cotizația anuală cu începere dela 1 Ianuarie 1923 să se sporească la 200 lei, din care 150 lei abonamentul anual la revisiă și 50 lei cotizația de membru.

8. Se delegă D-nii : *Aurel Eliescu, M. Tănăsescu și C. P. Georgescu* să reprezinte societatea noastră în Uniunea Intelectualilor din România.

9. Se va interveni la M. L. P. pentru a se numi 2 delegați din partea noastră la alcătuirea legii de organizare a corpului tehnic român.

10. D-l Președinte promite sporirea subvenției anuale acordate Soc. noastre la 100000 lei anual și pentru care întreg Consiliul îi aduce mulțumiri.

11. Relativ la înființarea noului subsecretariat de stat la domenii, consiliul roagă pe d-i Președinte ca noul sub secretariat să nu aibă nici o legătură cu Casa Pădurilor.

12. Se ia act de lucrările și recomandarea călduroasă făcută de întreg Consiliul în favoarea Inginerului silvic *D. Ciurilleanu* unul din cei mai valoroși topografi ai țării pentru eventualul post de Director al cadastrului.

Proces-verbal No. 14

Sedința dela 5 Ianuarie 1924

Ședința se dechide sub președinția D-lui *Al. Constantinescu*, Asista D-nii: *M. Tănăsescu, P. Antonescu, I. Comanici, C. Savu Goiu, X. Sculy, C. P. Georgescu, V. Stinghe, P. Antonescu, M. Drăcea, M. P. Florescu, D. Robănescu, G. Turneanu.*

1. Se citește procesul verbal din 16 Noembrie 1923 și se aproba.

2. Se hotărăște ca pe cale particulară să se intervină atât la Ministerul Industriei cât și la Finanțe, pentru ca Ministerele respective să ceară Societății noastre, a delega membrii în consiliul superior economic cât și în comisia vamală,

3. Se numește D-nul *C. P. Georgescu*, ca referend pentru monografia domeniului Gurghiu.

4. Se fixează la 800 lei lunar diurna ajutorului de secretar și casier al Societății.

5. Se aproba 500 lei, gratificație D-lui *Gr. Tătaru* pentru încasările făcute în folosul Societății.

6. Se fixează cel mai târziu pentru „Inălțarea Domnului” ziua Eroilor, desvelirea plaketei de marmoră a eroilor funcționari din Ministerul de Domeni.

7. Se hotărăște ca în lunile, Februarie, Martie, și Aprilie să se țină ciclul de conferințe obișnuite, cu subiectele care se vor anunța până la acea dată.

8. Se delegă D-nul Secretar *Florescu*, de a lua contact cu colegii și autoritățile din Timișoara în vederea congresului din Mai a. c. cât și a excursiilor dela Reșița, Năsăud, etc; Comitetul de redacție va formula chestiunile ca caracter științific ce se vor debate și se vor supune aprobării consiliului de administrație.

9. Se ia în considerație amendamentele Soc. Progresul Silvic, cu privire la unele modificări ce sunt necesare a se introduce în proiectul de lege pentru aplicarea art. 132 din constituție și se delegă Societatea să introducă în proiectul de lege modificările discutate și aprobate în unanimitate de consiliul de administrație în aceasta ședință.

10. Se admite membru al Soc. „Progresul Silvic” d-l Ing. silvic *G. Moșandrei*, absolventul Școlii dela Nancy pe ziua de 1 Ianuarie 1924.

Proces-verbal No. 15

Ședința din 31 Ianuarie 1924

Ședința se deschide sub președinția D-lui *P. Antonescu* asistă d-nii *M. Tanăsescu*, *C. P. Georgescu*, *I. Comanici*, *N. Elefterescu*, *D. Robănescu*, *V. Stinghe*, *M. P. Florescu*, *M. Drăcea*.

1. Se citește procesul-verbal No. 14 al ședinței din 5 Ianuarie 1924 și se aprobă.

2. Se citește referatul d-lui referend *C. P. Georgescu* asupra monografiei Domeniului Gurghiu din județul Mureș Turda și procesul-verbal al comisiei speciale instituite de Consiliul de Ad-ție pentru verificarea lucrării.

Consiliul luând act atât de raportul d-lui referend C. P. Georgescu cât și de procesul-verbal al comisiei speciale, procede la deschiderea plicului sigilat cu Motto „*Câinii latră, caravana trece*“, și se constată că numele autorului este d-l *G. P. Antonescu*, Inginer silvic, conferențiar la Academia Agricolă din Cluj.

Consiliul felicită pe autor pentru lucrările înocmite și îi decerne premiul de 8.500 lei instituit, exprimându-și în acelaș timp, dorința ca lucrarea sa să fie imprimată pentru a servi de model și pentru alte lucrări.

3. Se aprobă cu începere dela 1 Ianuarie 1924 a se plăti prețul de 2.350 lei inclusiv hârtia pentru fiecare coală de tipar a Revistei Pădurilor în loc de 2.000 - cum s'a plătit până acum, în vederea scumpirei plăței lucrătorilor.

Intre timp se vor procura și alte oferte pentru a se vedea dacă nu se poate găsi un alt preț mai effin.

4. Pentru suma de 1.383 lei cerută de școala de vilicultură de la Chișinău cheltuită cu primirea congresiștilor în 1923, se va interveni la Ministerul Agriculturii spre a fi scutită Soc. de plata acestei sume.

5. Se va interveni la Ministerul Industriei spre a se trimite Societății un exemplar din proiectul de lege a comercializării pădurilor.

6. Se ia act de numirea d-lor *C. Opran* și *M. P. Florescu* membrii din Consiliul Soc. „Progresul Silvic“ în comisia instituită de Ministerul Lucrărilor Publice pentru elaborarea proiectului de lege al corpului tehnic general român.

7. Se hotărăște să se intervină pe lângă comisiunea strânsă ca și d-nul *C. P. Georgeseu* să facă parte din această comisie.

8. Discuțiunea, legei, e proprietății pădurilor se hotărăște a se ține în ședințele următoare, care vor putea fi libere, asistând și ceilalți colegi din Minister.

SOCIETATEA „PROGRESUL SILVIC”

Față de

Anteproiectul de lege, relativ la aplicarea art. 132 din Constituție

Domnule Ministru,

Înainte de a vă face cunoscut rezultatul deliberării noastre, Consiliul de Ad-ție al Soc. „Progresul Silvic” ține să vă mulțumească pentru precedentul creiat, de a ni se trimete spre discutare anteproiectul de lege relativ la aplicarea art. 132 din Constituție.

Era firesc Domnule Ministru, ca acest procedeu să fie întrebuițat de mult; toate legile în legătură directă cu pădurea trebuiau trimise specialiștilor spre deliberare.

Avizul lor ar fi putut înlătura multe neajunsuri, cari au fost puse în evidență atât de lămurit la aplicarea reformei agrare și a legii pentru înființarea de pășuni comunale din cuprinsul întregii țări, legiuiri la întocmirea cărora Corpul Silvic n'a fost consultat.

El n'a fost consultat nici la redactarea art. 132 din Constituție, în care caz i s'ar fi dat o altă redacție, putând astfel să satisfacă integral interesele generale ale Statului, cât și a populației rurale și orășânești.

Consiliul nostru de Ad-ție, discutând asupra proiectului ce ne-ați încredințat, în raport cu textul constituțional, a întâmpinat dela început dificultăți peste care nu a putut trece.

În lipsă de date precise relative la întinderea și repartiția pădurilor în raport cu centrele de populație existente am fost nevoiți să ne servim numai de date ce am putut culege în acest scurt timp și am constatat că o aplicare strictă a textului constituțional este imposilă.

În adevăr o simplă socoteală :

Populația din Regatul vechi, Bucovina și Basarabia este de 11 milioane locuitori, iar suprafața păduroasă din aceste trei provincii de circa 3.200.000 hectare, iar această suprafață de pădure nu este regulat distribuită.

Din cauza defrișărilor în favoarea agriculturii, în regiunea de câmp avem foarte puține păduri, din care cauză locuitorii din această regiune cea mai importantă a țării întrebuițează ca combustibil chiar și alte materiale decât lemnul.

În afară de aceasta pădurile au suferit mult în urma ultimilor împrejurări și anume : s'au înființat islazuri comunale, în Basarabia din cauza exproprierei așa cum s'a făcut proprietarii au tăiat în mod dezordonat, s'au defrișat păduri în interesul exproprierei iar ignoranța locuitorilor noștri a provocat multe incendii în păduri. Pe lângă aceste cauze de distrugere datorite nouă oamenilor a venit și natura.

Pădurile noastre de reșinoase au fost serios atinse de insecte vătămătoare.

Toate aceste cauze fac ca producția anuală a pădurilor noastre să fie departe de o producție normală științifică.

Și atunci, dacă am fi optimiști și în lipsă de datele necesare pentru a stabili producerea, am admite că producerea anuală la hectar ar varia între 3—5 m. c. și admitând pentru satisfacerea normală a trebuințelor în lemn de foc și de lucru a populației rurale câte 6 m. c. pe an, am ajunge că trebuie să dăm la câmpie ceva mai mult decât un hectar, la coline 2 hectare și la munte trei hectare.

Aplicând aceste cote vedem ușor că chiar dacă am afecta în întregime pentru satisfacerea trebuințelor populației rurale, produsul pădurilor noastre din România, Bucovina și Basarabia nu am putea satisface trebuințele acestei populațiuni decât la munte și acolo cu rare excepții,

Dacă am face această operațiune, ar rămâne ca păduri care să satisfacă toate celelalte interese ale Statului numai cota intangibilă de 100 hectare rămasă pe seama proprietarilor.

Această cotă însă va fi absolut insuficientă pentru a satisface nevoile generale ale Statului și nevoile restului de populațiune

Astfel fiind, este lucru precis că aplicațiune integrală a textului constituțional, ne duce la abandonarea completă a intereselor generale ale Statului.

În adevăr populația noastră rurală, pentru trebuințele de foc întrebuința în mare parte : coceni, paie, stuf, papură, tizic și diferite reziduri ale produselor agricole ; mâine când li se va face cunoscut că pentru trebuințele de încălzire are la dispoziție pădurile, atât ale Statului, instituțiilor publice și de binefacere cât și ale particularilor expropriate în favoarea lor, produsul tuturor acestor păduri, după cum am arătat, nu ar fi suficient pentru acoperirea acestor trebuințe.

Și atunci ce se face cu populația dela orașe, ce se face mai ales cu armata, școlile, spitalele, drumuri de fer, cu întreaga noastră industrie atât de stat cât și particulară și care nu ar putea trăi fără lemn?

De aceia Domnule Ministru, noi am procedat la cercetarea proiectului de lege, ținând însă să atragem binevoitoarea Dv. atențiune dela început, că o măsură care ar ocroti în viitor viața economică a statului român, ar fi reformarea acestui text constituțional, așa încât interesele generale ale Statului să fie apărate.

Cu această rezervă ne permitem Domnule Ministru să vă spunem vederile noastre.

Și anume:

1. *Titlul*, care așa cum este redactat ar putea să nască și întreține aspirațiuni nelegitime, ar trebui schimbat și înlocuit cu: *Lege pentru aplicarea art. 132 din Constituție relativ la aprovizionarea populației rurale cu lemn de foc și construcție.*

2. La art. 1, trebuie prevăzut că pentru satisfacerea trebuințelor normale ale vieții de Stat, al industriei și a populației dela orașe, din întregul masiv păduresc al Statului și instituțiilor publice și de binefacere să se rezerve o cotă intangibilă de $\frac{2}{3}$ și numai restul de $\frac{1}{3}$ să fie afectat satisfacerii trebuințelor populației rurale, rămânând ca art. 132 din Constituție să fie întins la pădurile particulare, menajându-se cotele intangibile la 100 hectare la câmp, 200 hectare la coline și 300 hectare la munte, după cum vom specifica mai la vale.

Este natural că reducând din suprafața păduroasă a țării partea rezervată pentru trebuințele generale ale statului și ale populației orășanești, nu ne mai rămâne de afectat pentru trebuințele țărănești, decât o suprafață redusă și în asemenea caz, afectarea pe locuințe se reduce după cum urmează:

până la 3000 m. p. în regiunea de câmpie

„ „ 5000 „ „ „ „ coline.

„ „ 1 hectar în „ „ munte.

3. La art. 4 se stabilește o cotă intangibilă de 100 hectare pentru proprietatea particulară, indiferent de regiunea unde se găsește situată pădurea.

Măsura este nedreaptă și va duce la disparițiunea acestei cote intangibile, și iată de ce:

La câmpie deși e greu, totuși se va putea menține asemenea masive reduse.

La coline și la munte această situațiune se agravează și din cauza producției prea mici și din cauza imposibilității unei exploatări normale.

Reducerea suprafeței intangibile, va face ca în foarte scurtă vreme întreaga cotă intangibilă să fie sortită sau să dispară, sau în cel mai bun caz să producă numai lemn de foc.

Pentru aceste considerațiuni, suntem de părere ca cota intangibilă pentru pădurile particulare să se majoreze în regiunea de munte la 300 hectare.

4. La art. 6 credem că este drept ca să se exproprieze și pădurile moștenești acolo unde se află comune rurale în jurul cărora la distanțele legiuite nu se află altfel de păduri.

Când statul, instituțiunile publice, și particulare fac sacrificii pentru satisfacerea trebuințelor populației rurale, este nedrept ca tocmai țaranii cei mai instăriți în păduri peste trebuințele lor normale, să nu facă sacrificii pentru conruralii lor în lipsă, adică să fie apărați de expropriere.

De aceia cerem ca și din pădurile moștenești care reprezintă o suprafață însemnată, să se exproprieze în favoarea comunelor rurale, care nu se pot îndestula din altă parte.

Bine înțeles că se va ține socoteală de satisfacerea mai întât a nevoilor moșnenilor proprietari.

5. La art. 7. credem ca față de importanța lucrării de expropriere și a rolului precumpănit care i se dă presidentului este bine ca în totdeauna magistratul president să fie un magistrat inamovibil.

De asemenea credem că este bine ca pentru pădurile care se expropriează dela proprietar, în comisiunea de judecată să fie și un reprezentant al proprietarilor de păduri.

Dat fiind că această comisiune trebuie să statueze asupra intereselor atât de diverse și de multe ori contradictorii, ar fi de dorit ca asemenea comisii să lucreze pe județe.

Vor avea astfel în vedere situația generală a întregului județ și cu această modalitate se vor putea rezolvi interesele în parte, fără să lase populațiuni întregi nesatisfăcute.

6. Dispozițiunea care obligă comisiunea de ași da hotărârea jmediat, trebuiește suprimată. Lucrarea de expropriere este atât de complicată încât reclamă timp, iar evaluarea reclamă studii amănunțite făcute de specialiști, așa că trebuiește să se dea timpul necesar pentru ca hotărârea să fie cât mai puțin nedreaptă.

Pentru înlesnirea lucrărilor ar fi nimerit ca: exproprierea și evaluarea să se facă fiecare separat.

7, La art. 10, se spune: se va plăti în rentă: la aliniatul, a se spune că se va socoti renta pe valoarea nominală, iar la aliniatul 2, că se va ține socoteală de cursul zilei; dispozițiuni contradictorii care trebuiesc armonizate și puse în concordanță cu textul constituțional care prevede o justă și prealabilă despăgubire.

De aceia suntem de părere: a se plăti valoarea în rentă la cursul zilei și plata înainte de predarea pădurii.

Domnule Ministru,

Dacă grija noastră pentru interesul general al Statului este apreciată și de dv. și în consecință Dv. credeți să se poate rezerva pentru trebuințele generale ale Statului și ale populațiunii dela orașe o parte din pădurile aparținând statului și instituțiilor publice și de binefacere, atunci sunt de introdus modificări, care ar schimba întrucâtva economia generală a proiectului.

Fiindcă noi nu cunoaștem încă ultima Dv. deciziune, ne-am mulțumit, în cadrul fixat pentru dezvoltarea acestei legi, să vă semnalăm principiile ce ar trebui să călăuzească o asemenea reformă socială, pentru ca legea să satisfacă în limitele posibilității o serioasă politică forestieră de stat, ceiace credem că este și expresiunea dorințelor Dv. ca cm de stat.

Nu putem încheia Domnule Ministru, înainte de a vă repeta mulțumirile societății noastre, și de a vă ruga să găsiți un prilej favorabil, pentru a legifera și a face astfel obligatoriu bunul precedent pe care l'ați creiat:

1. Să nu se mai voteze legi interesând fondul forestier, fără ca specialiștii să fie consultați,

2. Este o cerință firească, pe care Dv. ați înțeles-o, dar care trebuie impusă pentru ca și necunoscătorii să urmeze bunul exemplu dat de Dv.

Binevoiiți vă rugăm Domnule Ministru, a primi asigurarea distinsei noastre considerațiuni.

Președinte

(ss) AURELIU M. ELIESCU

Secretar

Inginer Inspector Silvic

(ss) M. P. Florescu

Soc. Progresul silvic față de legea comercializării bunurilor statului

Societatea „Progresul silvic” în ziua de 30 Ianuarie a. c. a intervenit către Ministrul Industriei cu această adresă :

Domnule Ministru,

Fiind informați că ați elaborat un proiect de lege cu privire la naționalizarea și comercializarea tuturor bunurilor statului, deci și a pădurilor, vă rugăm respectos să bine voiți ca înainte de depunerea legii în parlament, să faceți a ne trimite și societății „Progresul Silvic” un exemplar de proiect pentru a cunoaște și avizul inginerilor silvici în această chestiune.

În tot cazul avem onoare a vă atrage binevoitoarea d-v. atențiune cum că aplicarea ad. literam a textului art. 132 din constituție, are consecințe atât de adânci în condițiunile proprietății forestiere din întreaga țară și va crea situațiuni noi, de așa natură în cât legea pe care voiți să o faceți poate să nu mai aibă obiect asupra căruia să se mai aplice, statul fiind în perspectivă să piardă aproape complect această mare avuție națională. Poate o racordare cu art. 132 din Constituție ar fi absolut necesară, prin această nouă orientare ce doriți să o dați exploatărei pădurilor țării și sperăm că vederile specialiștilor ingineri silvici, vă vor putea fi de folos real în marea operă pe care doriți să o inaugurați în folosul îmbunătățirii finanțelor statului.

Bine voiți vă rugăm Domnule Ministru a primi asigurarea distinsei noastre considerațiuni.

p. Președinte (ss) Aureliu M. Eliescu

Secretar ing. insp. silvic (ss) M. P. Florescu

INFORMAȚIUNI

Congresul A. G. I. R. va avea loc la 25 Mai a. c. la Cluj. — *Pentrusecția silvică s'a fixat următoarea chestiune:*

Problema exploatărei întregului masiv forestier al României, în vederea industrializării produselor lemnoase, pe baza comasării tuturor pădurilor, aparținând oricui (Stat, județ, comună, instituții publice și private, asociațiuni, cooperative, particulari etc.), în legătură cu proiectul de lege pentru comercializarea întreprinderilor de Stat cum și pentru punerea în valoare și comercializarea bunurilor Statului.

Având în vedere importanța problemei care este de actualitate și timpul scurt până la Congres, comitetul secției silvice roagă cu insistență pe d-nii ingineri silvici membri ai A. G. I. R. de a trimite până la 5 Mai a. c. cel mai târziu textul comunicărilor la sediul A. G. I. R., strada Episcopiei 2, București pentru a putea fi cercetat și tipărit în Buletinul special al Congresului.

Raportor, *C. P. Georgescu.*

Delegatul Cercului regional Cluj, *I. Buhescu.*

Supleanți: *M. P. Florescu, G. Tomuța.*

* * *

Subcomisia pentru alcătuirea legii corpului tehnic general Român, de pe lângă Ministerul Lucrărilor Publice lucrează în mod regulat, având ședințe în fiecare Luni și Joi, dela ora 18—20.

În această lege pe lângă Inginerii silvici au fost admiși și Arhitecții.

Iar acum în urmă intenționează a intra și Inginerii cadastrali, pentru care se va înființa și o secție la Școala Politehnică, urmând astfel a se desființa probabil pe viitor Inginerii hotarnici.

* * *

Anuarul corpului tehnic silvic s'a pus sub tipar, și se tipărește sub auspiciile administrației Casei Pădurilor.

* * *

La 10 Iunie a. c. ora 9 seara d-nul Inginer șef silvic *Victor Ivăncianu*, va ține în sala de conferințe a Societății Politehnice din București, Strada Episcopiei 2, sub auspiciile A. G. I. R., conferința al cărui subiect este :

Învățământul Cadastral în România.

Dat fiind competența conferențiarului și că e prima conferință a unui coleg inginer silvic ce se ține sub auspiciile A. G. I. R. cât și importanța conferinței, fiind de actualitate când se necesită a se pune bazele Cadastrului țării (deci și a pădurilor) toți colegii aflători în București sunt rugați cu insistență a participa la această conferință

* * *

Consiliul de administrație al Soc. „*Progresul Silvic*” în ședința dela 10 Aprilie a. c., având în vedere că : la 25 Mai a. c. începe la Cluj Congresul Asociațiunii generale a Inginerilor, că în acest timp mare parte din Inginerii silvici în special cei din regiunea muntelui sunt în plină campanie de plantațiuni, cât și pentru deplina reușită a Congresului, s'a hotărât amânarea Congresului silvic pentru toamnă, între 15 August și 15 Septembrie.

Așa dar toți colegii cari au de făcut comunicări la chestiunile propuse de comitet și anume :

1. Corecțiunea torenților și ravenelor, în special a celor din județul Caraș-Severin.

2. Inconvenientele exproprierei râpelor și terenurilor improductive din regiunea dealurilor și munților pentru islazuri comunale.

3. **Tratamentul și amenajamentul pădurilor de Stejar din Banat și rezultatul aplicațiunii lor.**

4. **Discuțiuni asupra tratamentului și amenajamentelor pădurilor Domeniului Reșița, precum și asupra industriilor forestiere anexe.**

Își vor trimite lucrările cel mai târziu până la 15 Iunie a. c. însoțite de planșe, schițe, pentru a putea fi cercetate și tipărite în o broșură specială destinată Congresului.

Probabil că la acest Congres va lua parte și o delegație a Societății forestiere Sârbești dela Belgrad.

* * *

Mercuri 27 Martie st. v. (9 Aprilie st. n.) împlinindu-se 6 ani dela reîncorporarea Basarabiei cu vechiul Regat, atât la Școala Politehnică din București cât și la Athenul Român, sub auspiciile Ligei Culturale și la care au fost invitate toate societățile culturale și științifice din București unde s'au ținut conferințe cu caracter istoric și patriotic.

La ambele serbări, Societatea „*Progresul Silvic*“ a fost reprezentată prind. Inginer consilier silvic *Petre Antonescu* și inginer inspector silvic *M. P. Florescu*, secretarul societății.

* * *

Legea pentru aplicarea art. 132 din Constituție cu privire la îndestularea în lemn de lucru și foc a țărânilor noastre, a fost pusă în desbaterea Consiliului de Miniștri și după ce i se va da forma definitivă, va fi pusă în desbaterea parlamentului în chiar sesiunea aceasta.

La alcătuirea acestei legi s'a ținut foarte mult seamă de amendamentele tehnice și economice propuse de Soc. „*Progresul Silvic*“.

Albumurile în care se cuprind vederile luate cu prilejul Congresului silvic dela Chişinău din toamna anului 1923, fiind aproape gata și cum costul lui este de 500 lei, toți d-nii colegi, cari s'au înscris la acest album și n'au achitat până în prezent suma complectă, sunt cu insistență rugați a plăti și diferența până la suma de 500 lei, trimițând banii pe adresa : M. P. Florescu, Str. Al. Orescu 9, București, secretarul Societății „Progresul Silvic“ care pe măsură ce va primi banii, va expedia și albumul fiecăruia. Până în prezent s'au înscris și plătit :

C. P. Georgescu	500	Tr. Ionescu	100
Al. Bujoreanu	500	A. Boldescu	100
Horia Manole	500	M. Ostian	—
Ovidiu Cratero	500	Moțoc	—
Marin Drăcea	500	V. Trandafirescu	—
N. Caragea	100	Popa D.	—
lordăchescu Fl.	100	Baiu Crăciun	—
Turneanu G.	100	I. Gombossy	100
N. G. Popovici	100	C. Armășescu	100
G. Agapie	100	G. Condrea	100
I. Diaconescu	100	Lescov	—
G. Mosandrei	100	Cojocarul I.	—
D. Clain	100	Kaminsky	—
M. Rădulescu	100	Fotoc P.	—
C. M. Bunescu	100	Burdea Tr.	—
G. Constantinescu	100	G. Năstăsescu	—
Gh. Chercea	100		

* * *

Consiliul de administrație al Societății „Progresul Silvic“ în ședința dela 10 Aprilie a. c., a aprobat definitiv oferta d-lui Inginer *Tiberiu Eremia*, pentru construcția (zidăriei) Căminului inginerilor silvici,—care se ridică la cifra de 11.900.000 lei. *Lucrările de fundație vor începe chiar zilele acestea.* Cu aceasta se îndeplinește un proiect din programul societății noastre și e un merit pentru acei din inițiatorii care au muncit cu râvnă și dezinteresat pentru realizarea acestui ideal, la care a contribuit în mod larg și cu prisosință dl. Al. Constantinescu, Președintele societății noastre.

Tot în această ședință s'a hotărât, că întrucât și A.G.I.R. Societatea Politehnică și Asociația inginerilor de Mine, intenționează a construi un local propriu pe locul ce 'l posedă în Calea Victoriei (vis-à-vis de Cofetăria Dobriceanu), Societatea „Progresul Silvic“ va contribui la timp cu o cotă aparte și la construirea căminului inginerilor de toate specialitățile, pentruca cu forțe unite să putem vedea înfăptuit și un cămin al tuturor inginerilor din România întregită.

* * *

Vineri 18 Aprilie, la orele 9 seara a avut loc la Școala Politehnică prima șezătoare a societăței „Codru“ a studenților silvici.

În prima parte a șezătoarei s'a rulat un film cinematografic al exploatărilor pădurilor; apoi președintele Soc. „Codru“ arată scopul reînvierei mișcării Soc. „Codru“; — după care dl. profesor N. G. Popovici, președinte onorific al soc. „Codru“ arată principiile ce trebuie să călăuzească o societate studențească forestieră (camaraderia, muzica, sporturile etc). D-sa donează 500 lei ca fond de ajutor societăței, dl. ing. inspector silvic M. P. Florescu expune comparația între vechea soc. „Codru“ întemeiată în 1901 la Brănești de promoția IX-a și urează spor la muncă generației de azi, donând în numele promoției sale 2000 lei; apoi dl. ing. inspector silvic și profesor V. Stinghe promite tot concursul său.

În partea II-a a avut loc o audiție muzicală din flaut și vioară a studenților forestieri.

Cu această manifestare soc. „Codru“ reintră pe făgașul croit de întemeetorii ei.

Rugăm cu acest prilej pe toți ingineri silvici de a trimite președintelui soc. „Codru“ a studenților silvici, la școala politehnică din București, obolul lor colegial.

* * *

D-l Inginer silvic *G. P. Antonescu* a fost numit conferențiar la Academia Agricolă din Cluj, pentru catedra de Silvicultură, catedra ce a fost scoasă la concurs.

Felicităm pe tânărul Antonescu atât pentru apostolat cât și pentru reușita la concurs, având unanimitatea voturilor comisiei examinatoare.

DONAȚII

**pentru familia fostului pădurar Tifu Mateescu, ucis
de delicvenți, au mai contribuit :**

Dl. Ing. inspector silvic Dem. Anastasescu lei 100, dl. ing. insp. silvic Stan Stănescu lei 50, dl. ing. insp. silvic Aurel Mavrodineanu lei 75, dl. ing. insp. silvic Ion Stătescu lei 50, dl. ing. subinsp. silvic M. Păcescu lei 25, dl. ing. subinsp. N. Mateescu lei 50, dl. ing. insp. silvic. Ernest Gheorghiu lei 50, dl. ing. silvic I. Diaconescu lei 40, dl. ing. silvic N. Caragea lei 100, dl. ing. silvic I. Marinescu lei 50, dl. ing. silvic Traian Ionescu lei 60, dl. ing. silvic Const. Nettea lei 100, dl. ing. silvic V. Paladian lei 40, dl. ing. silvic I. Isbășescu lei 30, dl. ing. silvic A. Csurilla lei 40., toți din cuprinsul reg. VII silvică Pitești.

Colecta ocolului Streza-Cărțișoara prin d-l ing. șef. silvic Valeriu Opreș	189 bani 50
Personalul ocolul silvic Lăpușul ungiuresc	150 „ —
Suma din urmă	700 „ —
Total general	1899 „ 50

„PETROȘANI“

SOCIETATE ANONIMĂ ROMÂNĂ

PENTRU

EXPLOATAREA MINELOR DE CĂRBUNI

Capital Social Lei 280.000.000

MINELE : Petroșani, Vulcan, Anineasa și Dilja
Județul Hunedoara, Transilvania

Dirrecțiunea Generală :

BUCUREȘTI

STRADA AUREL VLAICU No. 22

Adresa telegrafică : „PETROȘANI“.

Telefon 39|77

BANCA MARMOROSCH, BLANK & Co.

SOCIETATE ANONIMĂ

Capital social lei 125.000.000 deplin vărsat. = Rezerve lei 177.6000.000

SEDIUL IN BUCUREȘTI

**Adresa telegrafică : „BANKBANCA“
SUCURSALE ȘI AGENTII**

IN STRĂINĂTATE :

PARIS, Place Vendôme, 20.
CONSTANTINOPOL, Galata,
Agopian Han, Agenție în Sтамbul
NEW-YORK, Broadway, 31-33.
VIENA, Comandită :
ALBERT BLANK & Co.
6, Josefsplatz, 6

IN ȚARA :

BUCUREȘTI: Cal. Victoriei, 42
Cal. Grivitei, Piața Sft. Anton,
și Cal. Moșilor (Gura-Oborului)
*Arad, Brăila, Brașov; Chi-
șinău, Cluj, Cernăuți, Con-
stanța, Ismail, Oradea-Mare
Trg.-Mureș.*

Operațiuni de Bancă

**Confuri-curente, Împrumuturi, Lombarde, Sconturi,
Schimburi, Scrisori de credit, Cecuri, Avansuri,
comercianților și industriașilor, Emisiuni, Safe, etc.**

CREDITUL EXTERN s. a.

București — Str. C. A. Rosetti No. 37. — Telefon 14/31 și 41/16

Execută orice operațiuni de Bancă

Furnizează din depozitele sale și din fabricile ce reprezintă :

Mate iale de ca'e ferată normală și îngustă. Materiale pentru atelierele de reparații de locomotive și vagoane. Metale de orice format și dimensiuni. — Mașini și scule pentru atelierele mecanice. — Mașini pentru industria lemnului. — Instalații complete și mașini pentru fabricarea cărămidilor. — Camioane-autobuze, pompe, Automobile „Ganz-Bussirg“. — Explozibile, capse și fitil pentru industriile miniere. Auto-pluguri „Kornick“. Aparate pentru curățirea apei din cazane sistem „Neckar“. Lemne de foc, cărbuni de piatră, Coks metalurgic și de gaze. — Exportă produsele solului și subsolului.

Intreposit propriu la Gara Dealul Spirei, București

HOTEL „ROYAL PALACE“

Proprietatea Societății „Clădirea Românească“

BUCUREȘTI — STR. SĂRINDAR COLȚ CU BREZOIANU

Tarif foarte avantajos. — Camere cu luna

CONSTRUCȚIUNE NOUA

CALORIFER, ASCENSOARE, TELEFOANE, BAI,

APA CALDA și RECE, LUMINA ELECTRICA, ETC.

Curățenie, Ordine, Liniște.

„BANCA ROMANEASCA“

Societate anonimă, fondată în anul 1911

Capital vărsat și Fond de rezervă Lei 379.000.000

Sediul Central „BUCUREȘTI“

SUCURSALE: Arad, Bălți, Bazargic, Broșov, Cernăuți, Cetatea-Albă, Chișinău, Cluj, Constanța, Craiova, Galați, Ismail, Oradía-Mare, Satu-Mare, Sibiu, Soroca, Tg.-Mureș, Timișoara, Tighina, Tulcea.

BĂNCI AFILIATE :

Banca Almajului, Bozovici	Banca Iașilor, Iași
„ Bacăului, Bacău	„ Maramureșeano,
Câmpulungul Moldovenesc, C. Lung	„ Sighetul Marmației
Banca de Comerț și Industrie,	Banca Mehedințului, T.-Severin
Roman	„ Petrodava, P.-Neamț
Banca Comercială și Industrie din	„ Pieței, București
Valea Târnovei, Diciosânmartin	„ Rădăușilor, Rădăuși
Banca Corvineană, Hunedoara	„ Română, Dorohol
„ Creditul Dobrogei, Constanța	„ Românească a Banatului,
„ Ceditul Prahovei, Ploești	Lugoj
„ Dunărea Românească, Brăila	Banca Românească a Orien-
„ Durostorului, Silistra	tului, București
„ Economul, Cluj	Banca Sebeșeană, Sebeșul Săsesc
	„ Ștefan cel Mare, Fălticeni
	„ Suceava, Suceava

Face toate operațiunile de Bancă

Serviciu special pentru relațiunile cu străinătatea.

„ARIF“

**SOCIETATE
ANONIMĂ**

Pentru Exploatarea de Păduri și Industria lemnului
Capital social : Lei 30.000.000, deplin vărsați

Președinte al Consiliului de Administrație
CONSTANTIN NEAMȚU

Vice-Președinte al Consiliului de Administrație
Inginer TIBERIU EREMIE

ADMINISTRATORI-DELEGAȚI
Ingineri Corneliu Bălțeanu, C. Orghidan
Alexandru Zănescu

CONSILIERI :
Ingineri Gh. Balș, C. Negrescu, I. Purcăreanu,
D. Rolin și J. Selleckaers

DIRECTOR GENERAL :
Inginer-șef, M. N. Rădulescu

Director tehnic : Inginer, Dobrescu

Director forestier : Inginer-șef silvic, V. Mihălcescu

Are în exploatare pădurile din munții Arifului, de pe valea Argeșului. Posedă o fabrică cu 18 gateri în Curtea-de-Argeș. Vinde en gros și en detail, lemne de foc și cherestea, predate la gara Curtea-de-Argeș. Posedă ateliere mecanice de tâmplărie, fabrică de lăzi, fabrică de parchete. Primește comenzi pentru cherestea și lemne de foc, tâmplărie, mobilier parchete de stejar și fag, lăzi și orice fel de ambalaje de lemn etc.

Sediul în BUCUREȘTI STR. MARCONI No. 3
Telefon 2.91

REVISTA PADURILOR

UNIFICATĂ CU

ECONOMIA FORESTIERA

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

Apare sub conducerea comitetului de redacție compus din d-nii:

Dr. M. D. Drăcea, M. P. Florescu, I. Guguianu, N. Iacobescu, Z. Prsemitky, D. Robănescu, V. N. Stinghe, I. Timoc și G. Turneanu

Sub președinția d-lui **PETRE ANTONESCU**

Redacția și Administrația Revistei la Casa Pădurilor
(în Ministerul de Domenii)

ABONAMENTUL 150 LEI PE AN

Pădurile și legile noi	V. N. Stinghe
Pădurile din Transilvania	Iuliu Fröhlich
Problema pădurilor comunale	Gh. I. Ionescu
Lupta pentru apărarea cauzei pădurilor	Petre Antonescu
Calendarul florilor	Iosif Brebenaru
Incendiile pădurilor din Jugoslavia	Gh. P. Antonescu
Instrucții referitoare la administrarea și exploatarea pășunilor de munte	P. A.
Revista Revistelor	* * *
Informațiuni	* * *

BUCUREȘTI

TIPOGRAFIA „NAȚIONALĂ”, JEAN IONESCU & Co.

1, STRADA BURSEI, 1

1924

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE
AL
SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”
PE PERIODUL 1921—1925

Recunoscută persoană morală prin Decretul Regal No. 1630 dela 28
Aprilie 1904, cu sediul în palatul Ministerului de Domenii

Consilieri :

Ion Aleman	Ion Moldovanu
M. Boldur	Const. Opran
Al. Constantinescu	Const. Sava-Golu
Aureliu Eliescu	Vintilă Stinghe
Mihail P. Florescu	M. Tănăsescu
Liviu Marțian	

Cenzori :

Ovidiu Crattero, C. P. Georgescu și Xenofon Sculy.

Cenzori Supleanți :

I. Comanici, Dr. Marin Drăcea și G. Turneanu.

Biroul Societății „PROGRESUL SILVIC”

Președinte : Al. Constantinescu

<i>Vice-Președinți :</i>	Aureliu Eliescu	<i>Secretar :</i> M. P. Florescu
	Liviu Marțian	<i>Casier :</i> N. Elefterescu

Ajutor de Secretar și Casier Emil Niculescu

REVISTA PADURILOR

UNIFICATĂ CU

ECONOMIA FORESTIERA

PADURILE ȘI LEGILE NOI

Ultimul nostru război, dacă a fost mare prin îndârjirea luptelor, prin tehnica mijloacelor, prin mulțimea sacrificiilor, — el a fost mare, mai ales prin consecințele sale politice și economice.

Căci dacă, — întregindu-ne țara dupe război într'o Românie mai mare de cât îndoitul celei care a fost, am realizat pe tărâmul faptelor politice mai mult de cât oricare participant al marelui război, — pe terenul economic, într'un timp relativ foarte scurt — 6 ani — am văzut realizări cari nu au mai fost date nici unui alt popor.

Sunt atât de mari aceste realizări, ele au creat situațiuni cari se depărtează atât de mult de ceea ce a fost mai înainte, în cât cu drept cuvânt unii văd în ele adevărate „prefaceri“.

În fruntea lor stă „reforma agrară“ care făcând o nouă repartiție a solului cultivabil al țării, a prefăcut tehnica cultivei pământului și va aduce, treptat dar susținut, adânci prefaceri sociale, stabilind orientări și echilibruri noi politice.

Noi trăim zi cu zi în mijlocul acestor prefaceri și nu mai putem judeca proporțiile lor. Dar examinându-le cu obiectivitatea cronicarului, care e el însuși în afară de faptele pe care le consideră, un scriitor englez le numește „revoluție agrară“.

Și este așa.

Este o revoluție care are învingători și învinși: unii au luat pământul, ceilalți au trebuit să-l dea. Dar o revoluție sui generis: în care s'a luptat nu pe strade ci în parlamente, în care fiecare — cu sau fără rezultat — a putut să-și apere punctul său de vedere.

Prefacerile economice au alins adânc importanța formă de cultură a pământului, care este pădurea. Și ea a fost prinsă în vârtejul reformelor.

După felul cum a ieșit din acest vârtej suntem îndreptățiți a spune că a avut de suportat, nu o revoluție mai blândă ci un adevărat război, care a început la 1916 și nu s'a isprăvit nici în ziua de azi. E un război lung, crâncen și necruțător. Și dacă națiunea română a eșit biruitoare din război, pădurea a ieșit învinsă din războiul său. Ea plătește despăgubirile, despăgubiri grele, ea plătește și războiul țării întregi.

Exproprierea de păduri pentru constituirea de izlazuri (Legea specială din vechiul regat 1921 și a reformei agrare din Ardeal 1922).

Creiarea de păduri comunale (Legea ref. agrare din Ardeal 1922 și cea specială depusă în parlament acum).

Comercializarea pădurilor (intreprinderilor) statului (Lege votată de cameră).

Sunt 3 legi cu proporții pe cari nu le găsim în nicio altă țară. Cum vedem silvicultorii aceste legi?

* * *

Pășunatul nu se împacă bine cu pădurea, ba une ori rău de tot, compromițând dezvoltarea și regenerarea ei.

E adevărat că legea izlazurilor nici nu caută să o împace, ci pur și simplu sacrifică pădurea pentru pășune, defrișând-o.

Dar tocmai în această sacrificare vedem un rău.

Noi nu credem că avem pădure „multă“, cum se spune adesea. Din potrivă credem că prin exploatările mari pe care le facem, fie în vederea trebuințelor interne, fie mai ales pentru export — căci trebuie să ne refacem după război, să reconstruim ce s'a stricat, apoi să exportăm lemn ca să importăm produse necesare refacerii, să exportăm ca să ameliorăm valuta, etc. etc. — luăm pădurilor noastre mai mult de cât producția lor, le atacăm însăși rezerva diminuând-o și reducându-ne prin aceasta din ce în ce mai mult posibilitatea de producție.

Așa fiind defrișările pentru izlaz făcute pe circa 200.000 h.a. ($\frac{1}{30}$ din supraf. totală a pădurilor țării) vin să pue pădurea la o și mai grea încercare.

Tocmai pe considerentul că pădurile țării ajunseseră să aibă nevoie de ocrotire nu de lovituri noi, poate că ar fi trebuit ca legiuitorii să fi găsit o formulă care să împace, chiar așa mai rău, pășunatul cu pădurea și să fi oprit categoric defrișarea porțiunilor de pădure unde înțelegea să constituie islaz.

Căci mai este un lucru. E un adevăr pe care îl știe azi or și cine, că pădurea are un rost nu numai prin lemnul pe care ni-l dă, ci și prin influența pe care o are asupra facilității culturii agricole și prin garanția pe care o oferă în contra mișcării pământului în locurile accidentate.

Și nu e pușin.

* * *

Pădurea comunală există mai în toate țările europene; ea are în mai toate aceste țări un trecut îndepărtat, un trecut istoric care se confundă cu însuși istoricul proprietății funciare private. Pentru acest motiv nu putem constata nici în cea mai civilizată și mai bine organizată țară a apusului o regularitate în distribuția pădurei comunale sau o proporționalitate între populația diferitelor comune și suprafețele posedate.

Nimeni însă și nicăeri nu se entuziasmează de pădurea comunală privită din punctul de vedere al producției materiei lemnoase: ea nu oferă condițiuni prielnice.

Dar poate e o condiție de bună dezvoltare economică pentru comuna respectivă? Nu credem nici aceasta fără rezerve. Mai întâi, sunt în țările apusului comune fără păduri comunale cari merg cât se poate de bine și nici nu suferă de lipsa lemnului. Comunele cari au relativ puțină pădure, atât cât le e strict necesar pentru a avea lemnul de foc și de lucru, nu se resimt prea mult de avantajele acestei proprietăți. Dar în schimb pădurea mereu sub tensiunea exploatărilor cari nici odată nu mulțumesc pe beneficiari, dacă nu se degradează dar în nici un caz nu are răgaz să se amelioreze. Păduri comunale bune și frumoase găsim numai acolo unde comuna respectivă posedă mult peste ceea ce îi este necesar, acolo unde pe lângă folosința în natură, ele mai aduc și foloase însemnate în bani.

De aceia credem că generalizarea creierii de păduri comunale, împărțind până la ultimul colț disponibil și pe măsura—în cel mai bun caz—a strictului necesar, va duce la o degradare

a proprietății forestiere. Cine voește o ilustrare a acestei afirmări să cerceteze pădurea bulgărească. Dacă sub raportul organizării comunale vecinii noștrii vor fi stând bine, noi n'avem nici un motiv să-i invidiem pentru starea și organizarea pădurilor lor. Or cum ni se va argumenta de cei ce vorbesc în numele raționamentului logic, dar trăesc departe de ființa pădurilor, noi vom răspunde cu evidența faptelor : în proprietatea forestieră înbucătășită condițiile pentru producția lemnului nu sunt prielnice.

Și mai avem o rezervă de făcut în ce privește creierea deodată, peste tot, fără alegere și fără răgaz a pădurilor comunale : nu vedem cum poate contribui această măsură, așa efectuată, la buna stare materială a satelor.

Operația financiară prin care actualii proprietari vor fi despăgubiți, neputându-se face imediat și în bani peșin (lucrul e natural!) va trebui să se emită înscrisuri la care se vor plăti procente, desigur procente relativ mari, așa cum se plătesc în timpurile de criză, de excesivă solicitare a capitalurilor, procente pe cari în ultima analiză le va plăti locuitorul fericitelor comune împroprietărite. Da, el va plăti procent mare, în timp ce în pădure lemnul crește și se înmulțește cu procent foarte mic : căci oricum ar cere interesul politicei, pădurile au numai o cale : luate în totalitatea lor ele nu produc anual la 100 m. c. existenți în picioare de cât 3-4 m. c. în medie, ceiace înseamnă că la 100 lei nu produc de cât 4 lei în mediu ; și aceasta e o socoteală optimistă.

Comercializarea pădurilor, e o numire, o noțiune cu care nu suntem familiarizați și nici nu prea vedem ce vrea să fie. Dar pricepem în tot cazul că e vorba, iar de tăere, de exploatare.

Și noi credeam că se exploatează deja prea mult !

Cine va exploata, cum va exploata, cât va mai exploata nu știm, că nu se înțelege din lege. Dar bănuim că aceștia cari vor veni să exploateze nu vor exclude pe cei ce deja taie prea mult, — ci se vor adăuga lor.

Din punctul de vedere strict al politicei forestiere, — al acelei politici care trebuie să conducă la o mai bună stare a

pădurilor, la o mărire a producțiunei, la o rațională manipulare a enormei avuții naționale cari sunt pădurile țării — nu putem afirma că țara a câștigat ceva: unele din aceste legi hotărît nu le vor aduce nici un bine: altele nu vedem cum și prin ce le-ar favoriza.

Inițiativa acestor legi nu am avut-o noi, au avut-o alții. Mărturisim că noi silvicultorii, cari trăind în pădure o știm cât de greu se face, cât de încet crește și cât de ușor se distruge, nu putem să ne emancipăm de un oarecare spirit conservativ și nu puteam ajunge la ele.

Și de sigur pentru acest spirit al nostru — care e și vina noastră cea mai mare — am fost foarte puțin ascultați la făurirea acestor legi.

Drept vorbind, numai cu privire la legea pădurilor comunale silvicultorii au putut spune părerea lor asupra unor puncte de vedere — nu toate — ale legiuitorului și în nici un caz nu asupra părții din legea agrară ardeleană care intră adânc în chestia pădurilor comunale.

Dar la legea pășunilor nu am putut spune nici un cuvânt. Știam că se face o lege, știam unde și de cine, dar n'ajungeam acolo. Și totuși — fără să stricăm cu nimic realizării ideii în sine — am fi avut observațiuni folositoare de făcut. Multe din acele ce n'au eșit bine dupe urma legii sau vor mai eși încă rău, ar fi putut fi, poate, evitate.

Legea comercializării pădurilor nici n'am știut aproape când s'a făcut, de cine și unde. Silvicultorii au luat cunoștință de ea dupe ce s'a depus în parlament și s'a publicat în ziare.

De fapt făuritorul acestor legi este un curent, o inițiativă socială, care a crezut a fi găsit cumpăna dreaptă între diversele interese generale ale țării. Ele s'au născut în numele unor vederi largi, unui patriotism cald și luminat, unei departevăzătoare prevederi sociale și spre cel mai mare bine al țării românești.

Decât, parcă o nedumerire totuși se strecoară în suflet. Dacă interesul general e acela care a primat la facere acestor legi, el și numai el, de ce nu s'a venit cu aceiași grabă și bună voință cu o lege tot de interes general care de ex. să transforme în suprafețe productive și consolidate atâtea râpi, ponoare, dealuri și munți în mișcare, locuri degradate și sterile printr'un tratament barbar și pe care pădurea le poate pune așa de bine în valoare ?

Orcum, noi așteptăm să vedem — și viitorul ne va arăta — dacă în adevăr, din punct de vedere general economic și apoi și din punct de vedere social, legile aduse vor răspunde așteptării.

. . .

Până atunci, noi silvicultorii le primim așa cum sunt și ca fii buni și luminași ai țării colaborăm la aplicarea lor, căci țara așteaptă dela ele bine și prosperare.

Colaborând intens la aplicarea lor avem pedeoparte puțința să contribuim cu experiența noastră a împlini unele eventuale lacune sau neprecizări ale legilor; iar pe de altă parte, ne e dată ocaziunea de a constata unde și a aprecia măsura în care aceste legi pot fi ameliorate, în special în sensul ca și interesul pădurilor, a producțiunii de lemn, să fie ocrotit, acolo unde lucrul se poate face fără a împiedica realizarea celorlalte intențiuni ale legiuitorilor actuali.

În spiritul acesta, cu privire la legea islazurilor va trebui să studiem modalitatea de a da posibilitate de pășune acolo unde când-va a fost pădure încheiată, fără totuși a generaliza măsura defrișerilor, mai ales la munte unde terenul este expus surpării. Oare cari dispozițiuni introduse în legea pădurilor comunale ne dau puțința de a face ceva pentru „pășunile împădurite“ chiar de acum. O lege specială, pe care trebuie să o cerem, ne va putea pune în situația de a lucra mai eficace mai târziu.

În altă ordine de idei, va trebui să cerem mereu și insistent, ca cel puțin o suprafață egală cu aceia pe care a pierdut-o prin defrișeri pentru islazuri, să reîntre în domeniul forestier mai ales sub formă de râpi ponoare, surpături, locuri neproductive pentru a fi puse în valoare pe calea culturai forestiere, cu mijloace financiare ce sunt a se creia.

„A quelque chose malheur est bon“ zice un proverb francez. Noi îl putem repeta cu ocazia aplicării legii pășunilor. Ele s'au creiat pe socoteala pădurilor dar acum că s'au creiat, ne-a dat nouă posibilitatea de a stavili răul obicei al pășunatului în pădure. Odată ce fiecărei comuni din țară i s'a destinat locul necesar de islaz, nu mai pot fi în nici un fel justificate solici-tările, cu care s'a învățat rău populația satelor, de a intra cu vitele în pădure. Se deschide astfel o epocă nouă și prielnică culturai silvice adevărate.

Legea pădurilor comunale ni se pare mai bine alcătuită—bine înțeles cu rezerve asupra principiului în sine. Practica ne va arăta dacă și unde sunt lacune și cum se pot împlini. Noi credem însă că sub acest raport vom avea mai puțin de ceru de cât în chestiunea pășunilor comunale.

În schimb vom avea mult de lucru. Depinde de administrația pe care o vom face noi—legea ne-o încredințează—ca pădurile destinate a aproviziona cu lemn de foc populațiile rurale, să nu sufere prin schimbarea de destinație, să fie bine îngrijite și să vegeteze prosper.

Numai dacă acțiunea noastră și bunele intențiuni vor fi înțelese de populația rurală și mai ales de acei cari o conduc imediat!

Căci trebuie să ne fie clar un lucru: e nevoie să insistăm să nu se ia din aceste păduri decât creșterea lor efectivă fără atacarea capitalului de producție lemnos.

Și mai trebuie ceva: să fim lăsați noi, inginerii silvici, să o stabilim această creștere efectivă, posibilitatea reală care se cuvine să intre în folosința comunelor, noi ne pricepem mai bine de cât oricine altul să o determinăm.

Legea comercializării are cum am spus prea puține precizări, mai ales cu privire la păduri. Se pare că precizările vor veni ulterior.

Cu acea ocazie va trebui să insistăm ca, or cum, și legea silvică să fie respectată așa cum e scris categoric că se respectă legea minelor.

În rest, dacă exploatările ce vor veni se vor întinde asupra pădurilor mature și exploatabile, dacă se vor ține în limita unei posibilități reale și vor fi cu grijă și pentru ceia ce rămâne în urma lor, nu vedem deocamdată obiecțiunea de făcut.

Credem chiar că inginerii silvici chemați să lucreze în adevărata tehnică silvică dar în condițiuni mai civilizate decât lucrează exploatările de până acum, se vor simți la locul lor și vor fi mândri să lase după urma activității lor, ceva pentru viitorime și pentru viitoarea pădure a României.

V. N. Stinghe

PADURILE DIN TRANSILVANIA

Transilvania „țara binecuvântată”, cum se numește într'un cântec popular, a adus ca dar de nuntă României mari, printre alte prețioase daruri, și o suprafață de 2.300.000 hectare pădure. Din această suprafață 1,600,000 hectare constituiesc păduri de foioase, iar 700.000 hectare păduri de rășinoase.

Înainte de introducerea Reformei Agrare, aparțineau Statului, comunelor, bisericilor, comunităților, etc., o suprafață de 1,700,000 Ha. pădure, iar proprietarilor particulari 575,000 Ha. Afară de pădurile care erau în proprietatea Statului (246.000 Ha.), cu începere din anul 1878 au fost puse sub controlul Statului pădurile cari aparțineau comunelor, bisericilor, școalelor, comunităților, etc., însă în acelaș timp legea forestieră maghiară din acelaș an se ocupă de pădurile particulare numai în cazurile când din considerațiuni de utilitate publică au caracterul unor păduri de protecție.

Mai mult de jumătate din suprafața întregă a pădurilor din Transilvania sunt situate pe munți și mai ales pe munții dela marginea acestei provincii cealaltă jumătate, mult mai mică decât cea dintâi, acoperă munții și dealurile din părțile mijlocii ale Transilvaniei.

Până la constituirea căilor ferate din Transilvania, care a avut loc cam pe la 1830, a fost liniște în pădurile Transilvaniei. Numai în apropierea apelor plutibile și mai ales în valea Mureșului au avut loc unele exploatări cu totul neînsemnate pe cale grădinărită. În pădurile de fag și stejar din partea mijlocie a Transilvaniei s'a exploatat până atunci numai atât material lemnos, cât era necesar ca lemne de foc și construcție pentru satisfacerea trebuințelor proprii ale populației din orașe și sate.

Înainte de anul 1878 numai pentru o parte din pădurile Statului și ale câtorva orașe existau amenajamente, cari reglementau mersul tăierilor în aceste păduri; în toate celelalte păduri exploatările se făceau sub forma unor tăieri grădinărite neregulate. În primul rând au fost exploatate părțile ce pădure situate în apropierea orașelor și satelor, în timp ce pădurile mai îndepărtate și mai puțin accesibile au fost cu desăvârșire cruțate de topor.

Lucru aproape tot atât de important ca exploatatul lemnului, era pe vremea aceea pășunatul, care a fost practicat în mod intensiv mai ales în pădurile ușor accesibile. În părțile mijlocii ale

Transilvaniei a jucat un rol deosebit de mare ghindăritul, și mii de porci, aduși din ținuturi mai apropiate sau mai îndepărtate, erau mânați în anii buni de sămânță către pădurile de stejar; ceace, pentru împrejurările de atunci, era un factor de o deosebită importanță în economia națională.

Deoarece în timpurile vechi s'au făcut exploatări prin tăeri rase, pășunatul a putut fi practicat sute de ani dearândul, fără a se cauza prin aceasta prejudicii pădurei. Cel mai mare pericol pentru pădurile Transilvaniei s'a ivit acum 50 ani odată cu introducerea căilor ferate. Încă înainte de a putea intra în vigoare legea din anul 1878, Transilvania a fost înzestrată cu o rețea de căi ferate și astfel ocaziunea pentru a exporta material lemnos a fost dată. Dealungul liniilor ferate, cari duceau printre pădurile din munți întocmai ca ciupercile, au răsărit din pământ ferăstraiele cu vapori, iar în părțile mijlocii ale Transilvaniei se exploatau vaste suprafețe populate cu stejar, a căror lemne de calitate întâia se prelucra în doage, sau se exporta ca lemn rotund în Statele vestice. Lângă pădurile comunelor și ale diferitelor comunități erau situate pădurile proprietarilor particulari, asupra căror au năvălit mai ales comercianții streini și proprietarii de fabrici de cherestea. Aceștia în anii următori au exploatat cu o lăcomie fără pereche. Deoarece proprietarii de păduri nu erau constrânși prin nici o lege sau regulament și de cele mai multe ori nu aveau nici o idee de valoarea pădurilor lor, au fost pentru exploatatori o tentativă de a cumpăra pe prețuri derizorii dreptul de exploatare asupra unor întinse suprafețe de pădure.

Și pentru a putea exploata relativ repede aceste suprafețe de păduri, au construit căi ferate forestiere și au exploatat prin tăieri rase întinse suprafețe de păduri; astfel cherestea de rășinoase din Transilvania (moliștul de Transilvania) a devenit în scurt timp pe piața mondială o marfă căutată și bine plătită.

Nenumărate trenuri, încărcate cu cherestea și lemne de construcți își luau zilnic drumul peste graniță, către Ungaria sau peste Carpați spre porturile dunărene, iar masivele de rășinoase din munți se răreau în mod îngrijoritor.

Ca consecință guvernul maghiar a statificat prin anul 1890 administrația pădurilor comunale și ale comunităților, dispunând să se întocmească amenajamente și regulamente de exploatare. S'a crezut, că prin acest mod se va asigura continuitatea econo-

miei forestiere și astfel se va pune o stavilă exploatărilor lacome de până acum.

În fiecare județ, s'a înființat o regiune silvică și mai multe ocoale silvice cari pe lângă administrație trebuiau să ridice în plan și să întocmească amenajamente pe suprafață pentru toate pădurile supuse regimului silvic.

Regimul principal era pe timpul acela și este încă și astăzi regimul codrului. În ce privește modalitatea de tratament, încă pe atunci trebuia făcută deosebire între pădurile de rășinoase pure sau aproape pure din regiunea munților, precum și între masivele compuse din amestec de stejar și fag din regiunea dealurilor. În timp ce pentru pădurile de molift dela munte trebuia să se aplice, din considerații pentru pericolul vântului, modalitatea de tratament prin tăieri rase, regenerarea efectuându-se pe cale artificială, pentru pădurile de foioase s'a prescris o astfel de modalitate de tratament, care trebuia să faciliteze regenerarea pădurilor pe cale naturală.

În acest scop s'a prescris o tăiere de însămânțare, cu ocazia căreia se extrăgea aproximativ jumătate din întreaga cantitate de material lemnos; la un interval de 5 ani după aceasta avea loc tăierea definitivă.

În păduri mai mici se aplica ocazional și regimul crângului simplu, regim care în Transilvania n'a avut vre'o însemnătate mai mare.

Peste 30 ani am administrat pădurile amenajate după modelul de mai sus și acum se pune întrebarea: ce fel de experiențe am făcut noi în decursul acestor 30 ani cu modalitățile de tratament amintite, respectiv în ce mod trebuie să ne administrăm în viitor pădurile noastre, pentru ca să ne ridice treptat la nivelul cultural al Statelor vestice?

În ce privește pădurile din regiunea munților, puse sub controlul Statului și exploatarea prin tăieri rase putem fi mulțumiți de această modalitate de tratament, în toate acele cazuri când parchetele exploatare ras au fost reîmpădurite la timp. Din nenorocire însă au rămas în munții noștri, și mai ales în timpul războiului, multe suprafețe de reîmpădurit, și ar fi necesar mult timp și mulți bani pentru a recâștiga timpul pierdut.

În tot cazul în pădurile de molift din regiunea munților înalți se va aplica la noi și mai departe numai modalitatea de

tratament prin tăeri rase, cu restricțiunea ca suprafețele exploatare să nu fie prea mari să nu depășească suprafața de 20 hectare, iar regenerarea va trebui efectuată pe cale artificială imediat după golirea și curățirea parchetului.

În ce privește administrarea pădurilor de foioase din părțile mijlocii ale Transilvaniei, va trebui să facem deosebire între masivele de fag pure sau aproape pure și între pădurile compuse din amestec de stejar și fag. În pădurile de fag pur cu modalitatea de tratament codru regulat cu două tăieri succesive, am făcut experiențe relativ bune; în același timp însă această modalitate de tratament nu și-a ajuns scopul în pădurile compuse dintr'un amestec de stejar și fag. Prin aplicarea acestei modalități de tratament, cu ocazia regenerării, stejarul trebuia favorizat, astfel că această esență prețioasă să fie asigurată și pentru generațiile viitoare. Durere, însă trebuie să constatăm că pe aceasta cale regenerarea stejarului n'a reușit. Este adevărat că la câțiva ani după efectuarea tăierilor de mai târziu, cu toate tăierile de curățire, a fost copleșit de lăstarii fagilor și carpenilor din împrejur.

În tot cazul experiențe de peste 30 de ani ne-au învățat, că stejarul nu se poate regenera în mod satisfăcător în același timp și pe suprafețe mari și prin 2 tăieri succesive conduse după același tipic. Deoarece această chestiune în Transilvania este de o deosebită importanță pentru economia națională, suntem de părere să căutăm pentru viitor alte căi și alte modalități pentru a putea păstra stejarul, această esență plină de valoare, și pentru generațiile viitoare.

Intrucât noi în cele mai multe cazuri nu avem de aface cu masive pure de stejar, ci cu masive compuse din amestec de stejar și fag, aș recomanda o metodă, care în pădurile de stejar și fag din Spessart, (Germania) s'a dovedit, de mulți ani, ca bună. În arboretele bătrâne se deschid luminișuri mari — de multe ori de mai multe hectare: solul acestora, după tăierile rase, se curăță de mărăcini, etc. și apoi stejarul se introduce pe cale artificială prin însămânțare. Arboretele de fag din împrejur se regenerează pe cale naturală prin tăieri succesive.

În acest mod se produc buchete de stejar pur, cari nu mai pot fi copleșite de fag. Aceste buchete de stejar pot fi îngrijite și ținute mai ușor în evidență de către șeful de ocol, decât în cazul când tinerii stejari ar fi împrăștiați în singuraticile exemplare peste

întreaga suprafață a pădurei. Din aceasta rezultă, că în pădurile compuse dintr'un amestec de stejar și fag, tăierile rase trebuiesc combinate cu cele succesive, pentru ca prin aceasta să putem asigura regenerarea stejarului.

Prin urmare, dacă voim să ajungem la un rezultat oare care, nu ne mai este permis a ne conduce după un anumit tipic. Amenajamentul nu mai trebuie să fie o „cămașe de forță” pentru pădure și administrator, ci trebuie să conțină numai directivele necesare,

Prin faptul că prin nouile amenajamente modalitatea și măsura exploatărilor trebuiesc prescrise pe un termen de 80—100 ani, cel care întocmește amenajamentul își asumă o mare răspundere asupra sa și depinde de el și de capacitatea sa dacă vom prospera sau regresa în administrația noastră forestieră. Natural că amenajamentele cele noi trebuiesc întocmite pe baza planurilor celor vechi existente, cu această ocaziune ar trebui să se cerceteze cea ce este rău și ceace este bun în amenajamentele vechi; ceea ce este bun se va păstra și în viitor, iar ceea ce este rău va trebui înlocuit prin ceva mai bun.

În ori ce caz amenajamentele sistematice se pot întocmi numai de către acei ingineri silvici, cari au în acest domeniu experiențe adunate de ani de zile și cari sunt complect familiarizați cu modul de întocmire al amenajamentelor. Deoarece în Transilvania sunt mii de amenajamente, dintre care unele trebuiesc refăcute în parte, iar altele în întregime, această lucrare va cere mult timp din cauza lipsei de tehnicieni silvici necesari pentru executarea acestor lucrări.

Afară de aceasta ar mai trebui să se cerceteze, dacă sistemul de până acum al administrației pădurilor comunale de către Stat, va trebui păstrat și în viitor sau dacă cumva ar trebui înlocuit prin altul. Statul conduce de peste 30 ani economia pădurilor comunale și dacă cercetăm mai de aproape rezultatul acestei epoce de peste 30 ani, trebuie să constatăm, că acest sistem al Statului dacă a corespuns,—ce-i drept— în privința poliției forestiere și a ordinii pădurei, totuși în domeniul economiei forestiere nu s'a ridicat în decursul acestor 30 ani la nici un nivel mai înalt.

Șeful de ocol supra încărcat cu multe lucruri de cancelarie, nu avea timpul necesar să se intereseze de lucrările din pădure.

și toată activitatea sa exterioră se restrângea la delimitarea și predarea parchetelor anuale, șeful de ocol nu-și putea scoate în relief meritele sale ca administrator, căci întinderea vastă a pădurilor din domeniul său, precum și diferitele lucrări de birou îl împedica de a se interesa de administrație.

La dreptul vorbind, această administrație a Statului a costat pe comune mulți bani, folos practic însă au avut puțin din aceasta.

Prin urmare în viitor Statul ar trebui eventual să se decidă să acorde comunelor și în chestiunea administrației pădurilor o anumită autonomie și activitatea sa ar trebui să se mărginească numai la controlul amenajamentelor aproape pe cale administrativă, acest fapt ar fi pentru oricine în Transilvania foarte satisfăcător.

Aproape mai urgentă decât amenajarea din nou a pădurilor noastre este reglementarea pășunatului în pădure. În conformitate cu fosta lege forestieră maghiară, 15—20 ani nu era permis să se pășuneze parchetele și plantațiunile; această lege a fost strict respectată până a venit războiul și revoluția. Firește că în timpul războiului și al revoluției această lege n'a mai fost strict respectată, iar în anul 1919 comitetul Agrar a mers și mai departe acordând comunelor și proprietarilor de vite libertatea pășunatului în toate pădurile, parchetele și plantațiunile. Fără a asculta vre-un expert, inginer silvic au fost cedate în arendare forțată toate pădurile neținându-se seamă de starea acestora și dela acea dată se mâna în păduri și parchete în fiecare an nenumărate turme de oi, capre și vite cornute.

Se înțelege dela sine că aceste animale au cauzat semințișului din pădure pagube enorme. Cu toate că legea forestieră, din anul 1910 a vechiului Regat a fost exstinsă și asupra provinciilor alipite numai în luna Iulie 1923, totuși în pădurile noastre se pășunează încă pe baza dispozițiilor Comitetului Agrar, deși în conformitate cu legea amintită pășunatul în parchete și plantațiuni este de asemenea interzis.

Pentru pădurile noastre din munți, reglementarea acestei chestiuni este de mare importanță, căci pășunatul nelimitat a cauzat pagube mari nu numai semințișului, dar în urma pașilor grei ai vitelor, chiar și solului de pe coaste.

Natural, că atâta timp cât parchetele exploatate vor fi pășunate, nu ne putem gândi la vre-o regenerare pe o cale arti-

ficială și astfel va ajunge succesiv la degradarea solului depe coastele repezi și abrupte ale munților.

În această chestiune este nevoie de un ajutor grabnic. Acest ajutor însă nu poate veni de cât de sus, Ministerul invitând comitetul Agrar să retragă imediat dispozițiunile referitoare la arendarea forțată a pășunatului, revenindu-ce prin aceasta la starea anterioară. Totodată se vor aduce și deciziunile necesare pentru ca dispozițiunile legii silvice să fie strict respectate mai ales în privința pășunatului.

Mai departe, aș dori să tratez și despre administrarea pădurilor particulare din Transilvania. După cum am amintit mai înainte, exista în Transilvania, înainte de introducerea Reformei Agrare, 575,000 Ha. păduri particulare. Din nenorocire fosta lege forestieră maghiară din anul 1878 se ocupa de pădurile particulare numai în cazurile când era vorba de păduri de protecții sau, după cum am amintit mai sus, în cazurile când parchetele exploatate trebuiau împădurite într'un termen de 6 ani. Durere, însă, fostele autorități nu s'au interesat de pădurile particulare și astfel aceste păduri se găsesc astăzi într'o situație critică. Cele mai multe păduri particulare au căzut jertfă speculanților, fiind exploatate în mod intensiv și nu mai puțin proprietarii s'au îngrijit în mod regulate de reîmpădurire.

Înainte de războiu s'a reîmpădurit totdeauna câteceva și pe cale artificială, acum însă este mai greu, deoarece mulți proprietari și-au vândut pădurile încă înainte de războiu, iar astăzi în urma scumpetei excesive, nu mai sunt în stare să-și îndeplinească obligațiunile referitoare la împădurire. Întrucât însă aci este vorba despre o chestiune, care are o mare importanță în economia națională, deoarece sute de mii de muncitori trăiesc din lucru în pădurile particulare, trebuiesc găsite mijloace și căi pentru asigurarea viitorului pădurilor din această categoriei. Mai întâi de toate trebuie știut, ca toți acei proprietari de păduri particulare, cari și-au vândut pădurile încă înaintea războiului, primind câte 2-6 coroane pe m. 3 de rășinoase, astăzi, în urma împrejurărilor schimbate cu desăvârșire, nu sunt în stare să satisfacă prescripțiunile legale în privința reîmpăduririi. Căci pe timpul acela proprietarul pădurei n'a obținut pentru cantitatea de material lemnos de pe un hectar, atâția bani, cât costă astăzi reîmpădurirea unui hectar pe cale artificială, ne mai vorbind nimic despre marile cauțiuni de regenerare.

În urma împrejurărilor schimbate cu desăvârșire, obligațiunea de reîmpădurire ar trebui impusă aceluia, care singur a profitat depe urma schimbării împrejurărilor și care prin urmare este și capabil de aceasta, cu alte cuvinte obligațiunea de reîmpădurire ar trebui impusă exploatatorului. Acesta este astăzi singur în stare să reîmpădurească, din mijloacele sale proprii, provenite în urma cumpărării pădurei pe preț efitin teritoriile exploatate, fără ca prin aceasta rentabilitatea întreprinderii sale să fie câtuși de puțin atinsă. Deoarece în această chestiune este vorba de multe ori de suprafețe foarte mari, nu este numai în interesul singuraticilor proprietari, ci și în interesul comunității, ca această chestiune se fie soluționată în mod cât mai satisfăcător. Fiind că în urma introducerii legii forestiere din anul 1910 a vechiului Regat și pădurile particulare sunt supuse regimului silvic, este datoria Statului de a se interesa de chestiunea reîmpăduririi în pădurile particulare și de a aduce în această chestiune o soluțiune cuvenită.

O bună soluționare a chestiunii reîmpăduririi în pădurile particulare, după părerea mea, ar fi să se ajungă ca la acordarea autorizațiunei de exploatare, exploatatorul să fie obligat de Stat la plata unei anumite sume.

În urma împrejurărilor schimbate, proprietarul pădurei a ajuns fără să fie de vină într'o situație critică și acum el este avizat la sprijinul și buna voință a Statului. În privința asigurării regenerării pădurei nu s'a procedat bine prin faptul că s'au prescris cauțiuni mari de împădurire. Proprietarul pădurei, sărăcit în cele mai multe cazuri, nu poate depune această cauțiune, căci nu se mai gâdesc exploatatorii la regenerare.

În locul unor cauțiuni mari ar trebui ca la acordarea autorizațiunei de exploatare să se ia măsuri pentru regenerarea de fapt în termen de 4—5 ani a suprafețelor ce se vor exploata, iar în caz contrar să se oprească exploatarea. Numai prin amenințarea cu oprirea exploatărei, va fi nevoit exploatatorul să pună la dispoziția celor interesați mijloacele necesare pentru împădurire.

Fața de întinderea mare a pădurilor particulare din Transilvania este de mare importanță, ca această problemă să fie rezolvată în așa mod, în cât să se asigure conservarea acestor păduri.

Rezumând pe scurt cele expuse mai sus în interesul economiei forestiere din Transilvania, trebuie să avem de normă:

1. Asigurarea conservării pădurilor comunale și ale comunității

ților prin îmbunătățirea administrației; intensificarea și perfecționarea economiei forestiere prin reînnoirea planurilor pe amenajament pe baze recunoscute ca bune și moderne.

2. Reglementarea chestiunii pășunatului în pădurile comunale și particulare, astfel ca pe de o parte conservarea pădurilor să fie asigurată, iar pe de altă parte să se satisfacă adevăratele trebuințe ale populației.

3. Reglementarea administrației în pădurile particulare, astfel ca menținerea acestei categorii de păduri să fie asigurată. Să se țină seama că mulți proprietari de păduri particulare au ajuns într'o situație critică, însă nu din vina lor, ci din cauza împrejurărilor nefavorabile.

Cu acestea am ajuns la sfârșitul modestei mele expuneri. Dacă prin cele tratate mai sus am adus un folos oarecare pădurilor patriei mele Transilvania, scopul acestor rânduri este complet ajuns.

Iuliu Fröhlich
Ing. Silvic

PROBLEMA PADURILOR COMUNALE

Impărțirea pădurilor duce la distrugere.—
Se impune etatizarea lor

I.

Ultimul războiu prin care am trecut, a adus o nouă ierarhie în problemele ce constituiesc viața unei societăți organizate. Problemele economice se impun în primul plan, prin intensitatea lor și mai ales prin rolul de căpetenie, pe care-l capătă în viața indivizilor, ca și a popoarelor.

Dictonul latin „Primum vivere, deinde philosophari“ se adeverește mai mult ca oricând.

Intr'o țară cu finanțele și producțiunea dezorganizate, nu se poate concepe nici un progres pe tărâmul cultural sau social. Și de aceea eforturile popoarelor europene, converg spre un țel comun: găsirea soluțiilor, cari să asigure remediarea crizei prin care trecem. Interdependența economică, de care vorbește dr. G. Le Bon în lucrarea sa „Premières conséquences de la guerre“, este mai evidentă ca oricând.

Deși teoretic, cele spuse mai sus, par foarte simple, totuși chestiunile economice au a suferi influențe politice, în rezolvarea lor.

Structura societății românești, a avut să sufere schimbări profunde, în ce privește alcătuirea ei. Clase sociale — până eri ignorate și impotente — sunt chemate în mod brusc la viață. Probleme — votul obștesc și exproprierea — cari urmau să se rezolve pe calea firească a evoluțiunii, sub influențe externe — bolșevismul din Rusia și Ungaria — capătă „soluțiuni impuse“. Necesități politice, imprimă probleme agrare în România, vicii inițiale de fond, și anume: eludarea principiilor tehnice și economice, absolut indispensabile progresului. Și astfel, în atmosfera tulbure, în care are loc legiferarea, exproprierea dintr'o problemă eminentamente economică, devine o inexorabilă necesitate politico-socială.

Caracterul antieconomic al legii agrare, e și mai accentuat prin concurența partidelor, noi și vechi, cari conduse de calcule oportuniste, fac din această problemă o „monedă electorală“.

Și totuși, dacă împroprietărirea—in forma sub care a fost rezolvată — găsește o justificare, și principiul ei — trecerea pământului în mâna celor cari-l muncesc — admis ca o operă de echitate socială, problema pădurilor comunale, nu poate fi socotită, decât ca o creație postbelică a demagogismului nostru politic și ca absolut antieconomică.

Când toate țările, cari au păduri comunale — și la baza cărora stau diferite explicațiuni: stingeri de servituți, comasări, etc. — urmăresc etatizarea lor, din cauza dezastrului către care au fost conduse prin revoluțiuni scurte și pășunat, în România, noii apărători ai păturii țărănești, din considerații sentimentale, vin și cer în numele dreptății sociale. împărțirea pădurilor, ca o nouă recompensă națională.

Am spus mai sus că prin înființarea pădurilor comunale se comite o greșeală economică. Explicația este foarte ușoară, pentru cine are cât de puține cunoștinși asupra condițiunilor de existență și producțiune a pădurilor.

Pădurea își atinge maximum de vegetație și producție în complexe mari, și orice tendință de fărâmițare, constituie un motiv de inferioritate.

D. Vandervelde, șeful socialiștilor belgieni, în cunoscuta sa lucrare „Socialismul și Agricultură”, analizând părerile partizanilor marelui exploatașului (Kautsky) și ai exploatașului parcelare (Eduard David), se exprimă astfel asupra pădurilor: „Dacă e vorba de silvicultură, nimeni nu se va putea îndoii, că marile exploatașuri sunt din toate punctele de vedere superioare celei mici” (pag. 68).

Deasemenea fostul ministru al agriculturii, d. Garoflid, vede în crearea pădurilor comunale „distrugerea pădurilor și desființarea comerțului cu lemne” (Un program agrar, pag. 23).

Nefastele urmări ale acestei legi, vor fi și mai imediat simțite, având în vedere starea psihologică a țaranului nostru. Partizan al proprietății individuale, în cea mai largă accepție a cuvântului, nu poate concepe comunismul în materie de proprietate — aceasta explică și nereușita răspândirii socialismului la sate. Pădurea, ca „bun comun”, va fi considerată prin felul său de a vedea, ca „bun propriu”, și în consecință, liber de a o folosi cum crede, adică de a o defrișa.

La distrugerea pădurilor vor mai corobora și alte considerațiuni de ordin psihic. Din cauza rutinei în materie agricolă, țăranul român nu vede ridicarea sa, decât în pământ mult, cât mai mult posibil. O schimbare a acestei mentalități, cere timp mult și o educare în acest sens. Ori, tocmai înființarea pădurilor comunale, va aduce o întârziere și o piedică, deoarece va dirija atențiunea țăranului spre mărirea ogorului său, prin distrugerea pădurilor.

Tendința aceasta va fi alimentată și susținută de politicienii noștri, cari vor inventa motive destule, dată fiind fecunditatea lor în materie.

Tăierile în delict, forțările de posibilități, etc. secundate de un pășunat abuziv, vor constitui un nou capitol în opera de nimicire a pădurilor.

Să facem un pas mai departe și să vedem întrucât această lege a pădurilor comunale, este justificată și bine venită.

Prin art. 132 din Constituție, se hotărăște înființarea pădurilor comunale pentru aprovizionarea satelor cu lemne de foc și de lucru. S'ar desprinde de aici, că până acum, țăranii au fost lipsiți de lemne și că una din cauzele relei lor gospodării, a fost și aceasta.

Să admitem că acest motiv ar fi real. Apoi cauza rezidă nu în distribuția lemnului, ci în producția lui. În regiunile de șes unde nu este lemn, acolo nu sunt păduri și aducere lui din regiuni îndepărtate îl scumpește mult. Graba și nechibzuita defrișare a pădurilor dela șes, a adus la situația de azi și pregătește condițiuni din ce în ce mai neprielnice agriculturii.

Astfel stând lucrurile, legea pădurilor comunale e departe de a remedia răul, deoarece preconizează înființarea lor, luând drept bază pe cele existente sau mai corect, pe cele inexistente.

Crearea de păduri comunale la munte, în sensul art. 132, n'are nici o rațiune. Lemnul în această regiune abundă încă și e accesibil în primul rând, centrelor apropiate, cari sunt satele. Munca ce o prestează munteanul aproape întreg anul în pădure, transporturile ce le face sunt motive, ce pot impune la nevoie condițiuni exploataților.

A susține că prin această lege s'ar aduce o completare expropriării, întrucât țărani dela munte n'au putut fi împroprietăriți, înseamnă a ne pune pe un tărâm fals, deoarece prin aceasta, n'am face decât să reinviem pădurile moșnenești, într'o formă mai accentuată,

Complexele păduroase din regiunea muntoasă, spre a fi valorificate necesită capitaluri mari și instalațiuni (drumuri, fabrici, etc.). Fărămijarea lor, va face imposibilă o exploatare rațională, periclitând exportul și privând pe munteni, de câștigul ce-l realizează azi, muncind în pădure.

După această succintă analiză a caracterului economic al legii pădurilor comunale, vom face câteva observațiuni de ordin social.

În mai toate legiurile postbelice, pătura țărănească a fost în mod fățiș ocrotită. Însăși legea fiscală — atât de apăsătoare pentru celelalte clase sociale — îi este foarte favorabilă, deși capacitatea de plată a țărănilor este mult mai mare.

Legea agrară, care le-a dat pământul în mod quasi-gratuit a contribuit și mai mult la buna lor stare.

În acelaș timp, orașele cari adăpostesc intelectualitatea și funcționarii, sunt într'o neagră mizerie, deoarece mijloacele lor de câștig n'au putut ține pas cu scumpetea mereu crescândă a vieții. Și de aceea, această nouă lege economică, care în loc să se ocupe de interesele generale în complexitatea lor, ocu-

pându-se — din considerente politice—numai de interesele unei singure clase, poate fi taxată de imorală.

Trecându-se pădurile în mâna țăranilor, aceștia vor deveni furnizorii orașelor și deci și speculanții lor. Dacă dictatura orașelor a fost și este socolită ca imorală, o inversiune a rolurilor, adică dictatura satelor, nu poate fi calificată decât în același mod.

O lege bună și echitabilă, trebuie să urmărească armonizarea intereselor diferitelor clase sociale, ce constituiesc statul. Procedând altfel, ajungem la învrăjbirea lor, fapt dăunător progresului și economiei generale.

Relele urmări, cari nu vor întârzia să apară odată cu aplicarea legii pădurilor comunale, fiind prevăzute, specialiștii au datoriat să le diminueze efectul, prin diverse soluțiuni de ordin tehnic și economic.

II.

Problema pădurilor comunale ușoară în aparență a reținut atenția guvernului și trei miniștri au fost însărcinați cu înlăturarea greutăților ce se ridicau la fiecare pas. Corpul Silvic, chemat de către d-l Ministru al Agriculturii să-și dea avizul, studiind problema din punctul de vedere al intereselor generale și ținând seama de regulile de existență ale pădurii, a exprimat mai multe deziderate, menite a atenua urmările, rele ale acestei legi. Considerente asupra cărora nu este locul de a stărui au făcut imposibilă adoptarea lor integrală.

Asupra lacunelor proiectului de lege, în noua sa alcătuire căci diferă de cel publicat pentru întâia oară ne propunem să facem câteva observațiuni.

În art. 132 din Noua Constituție, care cuprinde principiul legii, se spune: „**În scopul de a satisface trebuințele normale de lemne de foc și de construcție ale populațiunii rurale din vechiul Regat, Basarabia și Bucovina, Statul e dator ca din pădurile sale din câmpie, deal sau munte să destine suprafețele necesare în acest scop...** Iar mai departe zice, că acolo unde Statul n'ar avea păduri, într'o rază de 20 km. de centrul comunii, „... va putea expropria pădurile persoanelor juridice, fie publice, fie private, cari s'ar afla în această rază și numai în lipsa acestora, va expropria proporțional din pădurile tuturor proprietarilor

particulari, aflate în această rază, însă numai în limita acestei trebuințe și în toate cazurile cu respectul unei suprafețe de una sută de hectare de fiecare proprietate“.

Deși textul e clar, necuprinzând nicio excepție, proiectul legii speciale menită să reguleze modul exproprierei, vine de astă dată cu o inovație și anume: **pădurile moșnenești sunt declarate inexpropriabile.**

E o derogare susceptibilă de a fi discutată, care este în contradicție flagrantă cu cele mai elementare reguli de economie și cu starea de fapt a acestor păduri. O succintă descriere a pădurilor moșnenești, ne va da fida în adevăr complet.

Cu fondarea primelor societăți forestiere de exploatare, apare pe fărâmul vieții noastre economice și problema pădurilor moșnenești.

Aceste societăți străine prin capitalul lor având un caracter pur comercial au întrebuințat toate mijloacele posibile permise sau nepermise de legea morală, dar în perfectă concordanță cu scopul ființării spre a-și mări domeniile păduroase, destinate a fi exploatate necesare existenței și prosperității lor pur financiare.

Pădurile moșnenești proprietate indiviză a cetelor de moșneni constituiesc un prim obiectiv. Corupând pe unii din codevălmași, înșelând pe alții, societățile acestea, sau interpușii lor, s'au substituit în drepturile unora, forțând apoi restul să cedeze drepturile lor, pe prețuri derizorii.

Orice rezistență era evitată prin faptul că fruntașii satelor erau trecuți în solda lor, iar alcoolul răspândit din belșug, le desăvârșia opera. Necunoscând valoarea reală a avușii lor și fiind lipsiți de conducători, moșnenii au fost deposedați de bunurile lor, fără ca să poată reacționa.

Vânzări de păduri cu 14—20 lei hectarul, sau cu 20 bani m. c. de lemn de lucru, sunt cazuri dese în tragicul proces al acestor păduri. În mai puțin de 20 ani, cele mai frumoase păduri moșnenești, trec în stăpânirea acestor societăți, cari cu armate de lucrători făceau și exploatau, lăsând în urmă coastele munților, pradă torenților și ravenelor. Văile Lotrului și munții Vrancei sunt mărturiile cele mai elocvente.

Răul luând proporții din ce în ce mai mari și cum da soarta acestor păduri importante prin întinderea și valoarea lor

erau legate interese generale, Statul intervine în 1910, cu legea silvică, care prin dispozițiunile din art. 29—35, prevede în mod obligatoriu obștile de moșneni, precum și regulile de constituirea și conducerea lor, Prin art. 36—53, completat prin legea din 18 Sept. 1920, se caută a se îngădi drepturile proprietarilor și puțința lor de a vinde la străini.

Cu toate bunele dispozițiuni ale legii, aceste societăți au știut s'o ocolească și prin interpușii lor, să-și menajeze interesele.

Silvicultorii au semnalat din vreme aceste rele, sesizând factorii competenți ai țării și au cerut ca problema pădurilor moșnenești să fie rezolvată în mod definitiv, propunând chiar cumpărarea lor de către stat. Soluționarea s'a amânat până în 1919, când în vâltoarea luptelor politice, în acea exhibiție și emulare ilicită de programe democratice, de largi concesiuni păturii țărănești apare și **problema pădurilor comunale**.

Am arătat în prima parte a acestui studiu, caracterul anti-economic și imoral al legii și încheeam cu necesitatea diminuării relexelor urmări, datorie ce revine specialiștilor.

Un prim corectiv ar fi fost: **exproprierea pădurilor moșnenești** în spiritul art. 132 din Constituție acordându-se codevălmașilor o justă despăgubire.

Procedându-se astfel, am fi avut două rezultate bune :

1. Problema pădurilor moșnenești s'ar fi rozolvat în modul cel mai bine posibil.

2. Aportul celor 500.000 hectare de păduri moșnenești, ar fi scăpat de expropriere și fărămițare o suprafață echivalentă de păduri particulare, de cel mai mare folos pentru economia generală a țării.

Dar concluziunea la care se ajunge prin proiectul de lege în chestiune ne aduce o surpriză: „Toate pădurile vor putea fi expropriate, cu excepția pădurilor moșnenești“. Nici o explicație obiectivă nu poate justifica după părerea mea această dispoziție.

Pădurile comunale se creează pentru țărani, și dacă toate categoriile de proprietari sunt supuse exproprierii, de ce tocmai țărani proprietari de păduri să fie protejați ?

Pădurile Eforiei Spitatelor Civile din București, ale Eptropiei Sf. Spiridon din Iași, etc., ale căror venituri, în total afectate operelor de binefaceri : școli spitale, etc., sunt în primul

rând expropriate, iar pădurile moșnenești, vechiu prilej de conflicte și în cea mai rea stare de folosire sunt scutite. Aceasta constituie un non-sens și nu găsim altă explicație, decât în concurența partidelor noastre, cari vrând să-și asigure sufragiile țăranilor, nu se opresc nici în fața faptelor, a căror urmări fatale sunt de prevăzut.

Votarea legii fără a aduce vreo modificare în sensul celor arătate mai sus ar constitui un rău cu incalculabile urmări. Sistemul inaugurat după război, de continuă protejere a păturii țărești, în dauna celorlalte clase sociale, constituie o nedreptate socială și dăunează progresul.

La sacrificiile făcute de ceilalți proprietari de păduri, trebuie să se alătore și țăranii moșneni, cu atât mai mult, cu cât aceste sacrificii le fac spre binele lor.

* * *

Cu toate împrejurările excepționale prin care trecem, modul soluționării problemei agrare, e una din cauzele și poate cea mai principală a crizei economice prin care trecem. Importanța covârșitoare pe care o are agricultura în țara noastră, face ca această chestiune să rămână deschisă și declarațiile d-lui Ministru al Agriculturii, făcute la Cluj, în cursul acestei luni, când spune că în Vechiul Regat din 1.800.000 de țăranii îndreptățiți a fi împroprietăriți, numai 435.000 au obținut pământ, confirmă în mod oficial afirmația noastră.

O organizare rațională a proprietății mici și o modernizare a muncii agricole, sunt probleme cari preocupă cercurile specialiștilor. Congresul Agronomilor din Februarie c., a fost expresiunea acestei necesități.

Primul deziderat ce figurează în moțiunea adoptată de acest congres, la capitolul privitor la politica agricolă a Statului este COMASAREA. — Dispersiunea proprietății țărești — fenomen agravat prin complectarea până la 5 hect. de împroprietărire — face imposibilă o cultură și un asolament rațional.

Comasarea — prin cererea majorității sau pe cale administrativă — întregii proprietăți țărești din hotarele unui sat și împărțirea apoi în 2, 3 sau 4 tarlale, astfel ca fiecă țăran să aibă porțiunea sa distinctă, în fiecare din aceste tarlale, va asigura o creștere a producției și va constitui un pas spre progres.

Lucrul acesta, ce s'ar fi putut realiză cu ocazia exproprierii și care din considerații politice — după cum însuși autorul legii agrare afirmă ¹⁾ — că s'a rezumat numai la enunțarea principiului (art. 238 din legea agrară), rămâne o problemă ce se va rezolvă mai repede de cât se crede. Necesități imperioase pledează pentru aceasta.

Plecând dela constatarea făcută, găsec necesar să remarc, că o lege a pădurilor comunale, care să răspundă sincer nevoilor „în lemn“ ale țăranilor și să împace simultan și interesul general, trebuia să aibă ca principiu fundamental *înființarea de păduri*, nu distrugerea celor existente pentru satisfacerea unor pretenții efemere, născocite de politicienii noștri.

Și una din soluțiuni ar fi fost — pe lângă împădurirea tuturor terenurilor improprii agriculturii — ca odată cu aplicarea comasării agricole, să se fi destinat o porțiune — prin participarea proporțională a tuturor — pentru împădurire. Soluțiunea e preconizată și de agronomii luminași, cari văd că nu se poate concepe agricultură într'o țară unde pădurile, din cauza unei politice forestiere nechibzuită, sunt împinse spre ruină.

Dacă legea se va vota, problema, adevărata problemă a lipsei lemnului din câmpia română, va rămâne totuși deschisă. Cu toate legiferările, satele din județele Brăila, Ialomița, Dobrogea etc., nu vor avea mai multe lemne ca altă dată, deoarece răul stă nu în *distribuție*, ci în *producție*.

Deaceea un studiu aprofundat al acestei chestiuni se impune, ca atunci, când comasarea va fi legiferată, noi, silvicultorii, să ne avem dezideratele și soluțiunile formulate.

Gh. I. Ionescu.

inginer-silvic

1) C. Garoflid. Politica agrară de Stat. Referat prezentat Congr. Agr. din Febr. 1924.

LUPTA PENTRU APĂRAREA CAUZEI PĂDURILOR

Casa Pădurilor cu No. 126 din 6 Iunie 1918 a trimis, în timpul ocupațiunei Administrației militare din România, Statul Major economic, secția VIII-a (Păduri și Vânătoare), următoarea adresă :

„Exploatarea în pădurile de stejar ale Statului din cuprinsul teritoriului ocupat, după informațiunile pozitive ce avem, au luat, cu deosebire în ultimul timp, o foarte mare extensiune.

Se realizează, în adevăr, de către secția VIII-a forestieră a Statului Major economic nu numai creșterea reală a pădurilor, adică uzufructul lor și aceasta în conformitate cu amenajamentele existente, ci se atacă și capitalul, sau ceea ce se chiamă materialul lemnos de exploatare, fără de care nu se poate compta pe o producțiune susținută, după cum se prevede prin art. 3 din codul nostru silvic în vigoare.

Mai mult decât atât, asemenea tăieri se practică și astăzi când pădurile fiind înverzite de mult, prin doborîrea arborilor și transportul lemnului se cauzează însămintășurilor însemnate prejudiții, și de oare ce nu se ia nici o măsură pentru asigurarea regenerării lor pe cale naturală sau artificială, puținele păduri de stejar cu oare care proporție de lemn de lucru și construcție de cari mai dispunem, vor fi cu desăvârșire distruse.

Cantitățile de arbori doborîți în unele păduri sunt așa de mari, în cât s'ar crede că scopul urmărit este de a se acumula rezerve așa de mari, încât cu toate instalațiunile de transport înființate : șosele, căi ferate etc. aceste cantități nu vor putea fi transportate decât în timp de mai multe luni, sau chiar de ani.

Ca exemple între altele putem cita pădurile Ceringanul din județul Mehedinți, Iuda și Lucianca din județul Dâmbovița, Mera Schitului din județul Putna, în cari păduri tăierile s'au făcut și se fac pe suprafețe întinse, iar în unele dintr'însele în mod ras.

Spre a se pune stavilă unei asemenea stări de lucruri, am onoare a vă ruga, cu insistență, să bine voiți a da cuvenitele ordine celor în drept, ca să înceteze ori ce tăiere în pădurile Statului în această epocă a anului, evitându-se astfel periclitarea regenerării lor.“

Administrator-delegat
(ss) **Petre Antonescu**

La această intervenire s'a primit în aceeași zi din partea secția VIII-a (Păduri și Vânătoare), adresa No. 4133 cu următorul răspuns:

În pădurile citate Ceringanul, Iuda și Lucianca se fac tăieri pentru aprovizionarea Administrației militare a căilor ferate cu traverse.

Tăierile se efectuează de către Direcțiunea centrală a transportului, grupa lemnului, de către M. G. D. secțiunea IV-a. După comunicările acestor două Administrațiuni trebuința de traverse este așa de mare, în cât nu se poate renunța la exploatarea în timpul verei.

Pădurea Mera Schitului din județul Putna nu e cunoscută secțiunii a VIII-a, tăierile ce se vor fi făcând acolo, au loc pentru necesitățile frontului. Regiunea respectivă nu face parte din domeniul competenței Administrației militare din România și așa fiind aceasta nu poate interveni în ce privește modul de tratament al pădurilor de acolo.

Pentru garantarea regenerării pădurilor nu e necesar, ca orice tăiere în timpul verei să fie oprită. Pădurile de conifere din regiunea muntoasă cari se taie în acest anotimp, constituie regula, iar în pădurile de foioase din regiunea șesului, ori acolo unde urmează a se regenera în mod artificial, este indiferent dacă se taie vara sau iarna. Exploatarea pădurilor de stejar și teiu nu poate avea loc decât acum, de oare ce numai în această epocă se poate face descojirea.

De altfel avem onoare a observa, că ori de câte ori necesitățile militare vor permite, tăierile se vor face conform regulilor silvice și de îndată ce domeniul de activitate al etapelor și zona de războiu vor intra în competența Statului major economic, ceea ce este de prevăzut că se va întâmpla în timpul cel mai apropiat, vom avea grija ca și acolo să se procedeze conform numitelor principii“.

Casa Pădurilor din teritoriul ocupat la cele afirmate mai sus cu adresa No. 2202 din 1 Iulie 1918 a replicat în modul următor :

„La No. 4133 din luna, Iunie a. c. am onoare a răspunde că nici una din pădurile menționate în adresa noastră No. 1267 din 6 Iunie a. c. nu sunt de reșinoase și deci nu este locul de a se justifica tăierile în timpul verei.

Este adevărat că în pădurile situate în regiunea de șes,

când voim să le defrișăm, sau se recurgem la regenerarea lor în mod artificial, se poate face această lucrare în ori ce sezon, dar tăierile arborilor cu lemn de lucru și construcțiuni în timpul verei, prezintă multe inconveniente din punctul de vedere al întrebuințării lor tehnice, al duratei etc.

Proprietarul respectiv în tot cazul trebuie să dispună din vreme de pepenieri cu un număr de puieți îndestulători și cu o vârstă corespunzătoare spre a se putea practica plantațiuni sau urmează să aibă cantitatea de ghindă necesară spre a efectua semănături artificiale, dacă se dă precădere acestui mod de regenerare.

El mai trebuie asemenea să aibă convingerea că atari moduri de procedare întrunesc condițiunile cerute de rentabilitate, să nu coste prea mult, cum se întâmplă acolo unde mâna de operă este efină, ceea ce nu este cazul în România, unde, în timpul din urmă mai cu seamă, din cauza războiului, brațele de lucru cari au mai rămas, abia că pot satisface nevoiele agriculturii, viticulturii, etc.

O experiență îndelungată ne-a dovedit afară de aceasta, că în această țară, unde solul din regiunea șesului are în mare parte o compozițiune mineralogică argiloasă și argilo-nisipoasă, din care cauză în timpul căldurilor excesive ale verei el se contractă, producându-se crăpături adânci, unde cantitatea precipitațiunilor atmosferice este redusă, reușita împăduririlor artificiale sunt în general destul de problematice, procentul de prindere a puieților este de multe ori așa de mic, în cât este necesar a se reveni mai mulți ani consecutivi cu lucrări de complectare, ceea ce mărește considerabil cheltuelile de producțiune. Aceasta cu atât mai mult, cu cât dat fiind fertilitatea excepțională a terenurilor creșterea buruienilor este așa de exuberantă, încât dacă acestea nu sunt distruse regulat în 3 și chiar 4 ani consecutivi, ele copleșesc cu desăvârșire puținele plante rămase.

Pentru satisfacerea trebuințelor Direcțiunei centrale a transporturilor (M. G. D. secțiunea IX-a) cu traverse s'ar fi putut utiliza o mare parte din materialul lemnos propriu pentru lucru, — care după relațiunile pozitive ce posedăm, s'a întrebuințat ca lemn de foc, — economisându-se astfel neînsemnatele resurse de asemenea material ce mai posedă România.

În adevăr, stejarul propriu pentru traverse s'a împuținat așa

de mult, în cât nu este în stare de a acoperi nici măcar necesitățile ordinare ale C. F. R. pentru câți-va ani, ne cum pentru a fi întrebuințat pentru doage, etc. ori a fi expedit peste frontieră.

Dovadă că lipsa lemnului de stejar era simțită chiar înainte de războiu, este că legiuitorul român din 1909 a stabilit o taxă de export de 8 lei pentru 100 de kg., ceea ce revine la 800 lei pentru vagonul de 10.000 kg., o taxă deci prohibitivă.

Cât pentru afirmarea că pentru obținerea liberului de tei și a coajei de tăbăcit acum este timpul a se face tăierea arborilor, aceasta o știam, dar în adresa noastră, nu era vorba de cât de pădurile Ceringanul, Lucianca, Iuda și Mera Schitului, prea bătrâne pentru asemenea destinațiuni, iar pe de altă parte, presupun cel puțin că exploatările la care faceți aluziune nu au caracterul unor tăieri rase a pădurilor tinere de stejar, căci în acest caz n'ar mai rămânea nimic de tăiat pentru anul viitor, sau așa de puțin, încât toate resursele țării în această privință ar putea fi considerate cu desăvârșire istovite.

Pădurea Mera Schitului, în adevăr, nu cade în zona Administrației militare, noi știam însă că pacea încheindu-se este exclusă întrebuințarea lemnului pentru necesitățile frontului.

Afară de aceasta din adresa No. 515 din 6 I. c. a Statului major economic W. Z. 16 (lemne) reiese că comandamentul superior este reprezentat prin secția VIII-a forestieră a Statului major economic de pe lângă O. K. M. deci în competența acestei din urmă autorități credem că intră și administrația pădurilor din județul Putna, de care depinde Mera Schitului.

În vederea celor mai sus expuse revenim asupra adresei No. 1267 1918, rugându-vă, din nou, a lua măsuri spre a se înceta tăierile în chestiune.

Administrator delegat,

(ss) Petre Antonescu

La această din urmă comunicare nu s'a mai primit nici un răspuns.

CALENDARUL FLORILOR

*Intocmit pentru excursioniști și amatorii naturei, doritori
ae a cunoaște plantele, arbuștii și arborii cari cresc în grădinile
parcurile, câmpiile și pădurile României mari.*

În cele ce urmează am enumerat plantele după numirile lor științifice în mod alfabetic și lunaric după timpul înfloririi lor, în fiecare lună amintind totodată pe lângă numirea lor românească și pe cea corespunzătoare în limba germană. Puținele plante, arbuști și arbori cari înfloresc în luna Februarie sau Septemvrie, le aflăm enumerate în luna Martie resp. August. După numirea științifică a fiecărei plante se află numele prescurtat al autorului, care a determinat specia respectivă. Numărul pe care îl găsim în urma numirii germane, indică culoarea floarei s. a.

1. roșu—roșatec
2. galben—gălbiniu
3. alb—alburii
4. brun—brunet
5. albastru—albăstrui
6. negru—negrii
7. verde—verzui
8. diferitele culori sau o culoare murdară, nedeterminabilă spre pildă: cenușie la plop tremurător, galbin-cenușiu la alun etc.

După aceste numere aflăm familia din care face parte planta respectivă.

Se menționează că prezentul calendar ne arată epoca înfloririi plantelor în timp normal, aflătoare la o altitudine de la 100-200 mtr.

La altitudini mai mari înflorirea se face în mod treptat cu 6-30 zile mai târziu dela nivelul mării adriatice.

La alcătuirea acestui calendar al florilor, ne-am servit de scrierea „Plantele cunoscute de poporul român de Zach. C. Panju, Botanischer atlas“ de Hoffmann, Dennert precum și de cunoștințele mele proprii câștigate timp de peste 35 ani.

In luna lui Martie înfloresc

Arbori și arbuști

- Alnus incana*, DC. Arin, Anin alb, Grauerle 7-1 (Fam. Betulaceae).
Alnus glutinosa, Gaertn. Arin, Anin negru, Schwarzerle 7-1 (Fam. Betulaceae).
Buxus sempervirens, L. Cimișir Buchsbaum 2-7 (Fam. Buxaceae.)
Cornus mas. L. Corn. Kornelkirsche 2 (Fam. Cornaceae),
Corylus avellana: L. Alun. Haselnuss 0 (Fam. Betulaceae).
Corylus colurna. L. Alun turcesc. Türkische Haselnuss 0. (Fam. Betulaceae).
Daphne mezereum. L. Tulichină — Seidelbast 1 (Fam. Thymelaeaceae).
Daphne laureola. L. Tulihină cu flori albe-verzi. Larbeer Seidelbast 3-7. Dafin (Fam. Thymelaeaceae).
Populus alba. L. plop-alb. Silberpappel 0 (Fam. Salicaceae).
Populus nigra. L. plop-negru Schwartzpappel 1. (Fam. Salicaceae).
Populus tremula. L. Plop tremurător. Aspe 0. (Fam. Salicaceae).
Prunus armeniaca. L. Cais. apricos. Apricosenbaum 1-3 (Fam. Rosaceae Prunoideae).
Prunus amygdalus. Stokes. Migdal. Mandelbaum 1-3. (Fam. Rosaceae Prunoideae).
Prunus spinosa. L. Porumbar, Spine. Schlehe Schwarzdorn. 3. (Fam. Rosaceae Prunoideae).
Ruscus aculeatus. L. Ghimpe pădureț. Musedorn 7 (Fam. Liliaceae).
Salix caprea. L. Iov. Salcă căprească. Salweide 0 (Fam. Salicaceae).
Salix purpurea. L. Răchită roșie. Purpurweide. 1 — 7. (Fam. Salicaceae).
Salix viminalis, L. Răchită albă, Mlaje. Korbweide 0. (Fam. Salicaceae).
Taxus baccata. L. Tisă. Eibe 0 (Fam. Coniferae-Taxaceae).
Ulmus campestris. L. Ulm. Feldulme 0 (Fam. Ulmaceae).
Ulmus suberosa. L. Ulm râios. Korkulme 0. (Fam. Ulmaceae).
Ulmus effusa, Willd. Velniș, Langgestielte Ulme 0. (Fam. Ulmaceae).
Viscum album L. Vâsc. Mistel. 2 (Infloresțe deja în Februarie) (Fam. Loranthaceae).

Plante erbacee și erboase:

- Adoxa moschatellina*. L. Frăguliță. Moschuskraut 7 (Fam. Cpri. foliaceae).
- Anemone hepatica*. L. Popilnic iepuresc. Leberblümchen 3 (Fam. Ranunculaceae).
- Anemone pulsatilla*. L. Dediței, Venturele. Küchenschelle 5 albastru violaceu (Fam. Ranunculaceae).
- Asarum europ.* L. Pochivnic. Haselwurz 5 (Fam. Aristolochiaceae).
- Bellis perennis*. L. Bănuși. Gänseblümchen 1—3 (Fam. Compositeae).
- Capsella Bursa pastoris*. Moluch. Traista ciobanului, iarba de friguri. Hirtentasche 3 (Fam. Cruciferae).
- Chrysosplenium alternifolium*. L. Splină. Milzkraut 2 (Fam. Saxifragaceae).
- Crocus vernus*. Heuff. Brândușa de primăvară. Engelsteinlein 5,3 (Fam. Iridaceae).
- Crocus aureus*. Sib. et. Sm. Brândușa galbenă geb. Safran 2 (Fam. Iridaceae).
- Corydalis Marschalliana*. Pers. Brebenei. Lerchensporn 1,2—3,3 (Fam. Papaveraceae, Fumarioideae.)
- Draba verna*. Erh. Flămânzică. Hungerblumchen 3 Fam. Cruciferae
- Equisetum arvense*. L. Barba ursului, Părul porcului. Kannenkraut C. (Fam. Equisetaceae).
- Erythronium dens canis*. L. Cocoșei. Hundzahn 1 (Fam. Liliaceae).
- Gagea lutea*. Schultz. Laptele pasărei, Gelber Goldstern, 2 (Fam. Lilaceae).
- Galanthus nivalis*. L. Ghiocei. Schneeglöckchen 3 (Fam. Amaryllidaceae).
- Glechoma hederacea*. L. Silnic, Sălnică. Gundelrebe 5 (Fam. Labiatae).
- Helleborus viridis*. W. Spânz. Grüne Nieswurz 7 (Fam. Ranunculaceae).
- Helleborus niger*. } W. cutcurig Schwarze Nieswurz 7 Inflorește.
- Helleborus odorus* } Noembrie—Martie (Fam. Ranunculaceae).
- Hyacinthus orientalis*. L. Zambilă. Viorele. Hyacynthe, 1, 2, 3, 5, (Fam. Liliaceae).
- Lamium purpureum*. L. Sugei, Urzică moartă, Taubnessel (Fam. Labiatae).

- Lamium maculatum*. L. Urzică moartă, Gelfleckter Taubnessel 1.
(Fam. Labiatae).
- Leucojum aestivum*, L. Ghiocel bogăți, Sommer Knotenblume 3
(Fam. Amaryllidaceae).
- Leucojum vernum*, L. Ghiocel mari. Gr. Schneeglöckchen 3. (Fam.
Amaryllidaceae).
- Narcis Pseudo-Narcis. sus* L. Zarnacadea. gemeine Narcisse z
(Fam. Amaryllidaceae).
- Petasites officinalis*. Moench. Captalan, Radicina ciumei, Pestwurt,
1 (Fam. Compositae).
- Primula officinalis*. Jacq. Oglice, Cioboșica-cucului-Himmelschüs-
sel 2 (Fam. Ranunculaceae).
- Scilla biolia*. L. Viorele. Merzwiebel 3. 5. (Fam. Liliaceae).
- Senecio vulg.* L. Cruciulița. Kreuzkraut 2 (Fam. Compositae).
- Stellaria media*. Vill. Rocoina, Coadă de găină. Vogelmiere 3
(Fam. Caryophyllaceae-Alsinoideae).
- Tussilago farfara*. L. Podbeal, Huflattich 2 (Fam. Compositae).
- Veronica persica*. Poir. Ventricea, Ehrendreis 5 (Fam. Scrophu-
lariaceae).
- Viola odorata*. L. Toporași, Cârneligi, Marzveilchen. 3. 5. (Fam.
Violaceae).

**In luna Aprilie înflorește afară de cele multe
din luna Martie :**

Arbori și arbuști

- Acer campestre*. L. Jugastru, Feldahorn 7 (Fam. Aceraceae).
- Acer tataricum*. L. Gladiș. Russischer Ahorn. 3 (Fam. Ace-
raceae).
- Acer platanoides*. L. Arșar. Spitzahorn. 2—7 (Fam. Aceraceae).
- Arbustus Uva ursi*. L. Strugurii ursului. Bärentraube, 1 (Fam.
Ericaceae-Arbutoidae).
- Betula alba*, Ehrh. Mesteacăn, Birke 0 (Fam. Betulaceae).
- Betula verucosa*. Ehrh. Mesteacăn buburos Warzige Birke 0, (Fam.
Betulaceae).
- Betula pubescens* Ehrh. Mestecănaș. Veichharige Birke 0, (Fam.
Betulaceae).
- Carpinus betulus*. L. Carpen. Hainbuche 7—1 (Fam. Betulaceae).
- Carpinus orientalis* Lam. Cărpinița. Orient. Hainbuche 7—1.
(Fam. Betulaceae).

- Celtis australis* L. Sâmbovină Zürgelbaum 7 (mierea ursului).
(Fam. Ulmaceae).
- Crataegus monogyna*. Jacq. Păducel, Mărăcin alb. Veissdorn 1,3.
(Fam. Rosacea Pomoidae).
- Crataegus oxyacantha* L. Păducel, Malai nesarăt. Hagedorn 3,1
(Fam. Rosacea Pomoidae).
- Cytisus Heuffelii*. Wierzb. Drob. Geisklee 2 (Fam. Leguminose-
Papilionaceae).
- Fraxinus excelsior* L. Frasin, Esche 0, (Fam. Oleaceae).
- Fraxinus ornus* L. Frasiniiță, Frasin de munte mojdrean; Blume-
nesche 3. (Fam. Oleaceae).
- Hippophäe rhamnoides* L. Cătină albă. Wedenblättriger Seedorn
2, (Fam. Elaeagnaceae).
- Juniperus comunis*. L. Jneapan, Jenupar. Wachholder 0, (Fam.
Coniferae-Pinaceae).
- Juglans regia* L. Nuc. Walnuss 7 (Fam. Juglandaceae).
- Pirus comunis*. L. Păr pădureț. Holzbirne. 3 (Fam. Rosaceae-
Pomoideae).
- Pirus malus* L. Măr pădureț, Holzapfel. 3. (Fam. Rosaceae-
Pomoideae).
- Populus pyramidalis*, Roseer, Pluta, Pyramiden Papel 0, (Fam.
Salicaceae).
- Prunus avium*, L. Cireș, Kirsche 3. (Fam. Rosaceae).
- Prunus cerasus*, L. Vișin, Weichsel 3. (Fam. Rosaceae Prunoideae).
- Prunus chamaecerasus*, Jacq, Vișinel, Zwergkirsche 3. (Fam.
Rosaceae Prunoideae).
- Prunus mahaleb*, L. Vișin turcesc, Steinweichsel 3. (Fam. Rosa-
ceae Prunoideae).
- Prunus padus*, L. Mălin, Prun sălbatic, Traubenkirsche 3. (Fam.
Rosaceae Prunoideae).
- Prunus nana*, Stokes, Migdal pitic, Zwerg-Mandel 1,3 (Fam.
Rosaceae Prunoideae).
- Prunus cerasifera*, Erh. Corcoduș, Zarzăr, Kirschplaume 3. (Fam.
Rosaceae Prunoideae).
- Prunus domestica*, L. Prun, Zwetsche 3. (Fam. Rosaceae Prunoideae).
- Prunus persica*, Stokes, Persic. Pfirsich 1. (Fam. Rosaceae
Prunoideae).
- Quercue sessiliflora*, Smith, Gorun, Traubeneiche, 0. (Fam.
Fagaceae).

- Ribes nigrum*, L. Struguri negri, Ahlbeere 7—1 (Fam. Saxifragaceae, Ribesioideae).
- Ribes rubrum*, L. Coacăză. Strugurei roși, Rothe Iohanisbere 2—7 (Fam. Saxifragaceae, Ribesioideae).
- Ribes grosularia*, L. Agriș, Stachelbeere 2—7. (Fam. Saxifragaceae Ribesioideae).
- Rhamnus catartica*, L. Verigariu, Salba moale, Kreuzdorn 2—7. (Fam. Rhamnaceae).
- Rhamnus frangula*, L. Crușân. Faulbaum 3—7. (Fam. Rhamnaceae).
- Salix alba*, L. Salcă, Răchită albă, Silberweide 2—7. (Fam. Salicaceae).
- Salix amygdalina*, L. Salce, Mandelweide, 2—7. (Fam. Salicaceae).
- Salix babylonica*, L. Salcie pletoasă, Salcie plângătoare, Trauerweide 2 sau 7. (Fam. Salicaceae).
- Salix fragilis*, L. Răchită, Bruchweide, 2—7. (Fam. Salicaceae).
- Salix incana*, Schrank. Răchită albă, Grauweide, 2 sau 7. (Fam. Salicaceae).
- Syringa vulgaris*, L. Liliac, Flieder, 1—3. (Fam. Oleaceae).

Plante erbacee și ierboase

- Adonis vernalis*. L. Ruscuța, Frühlings Teufelsauge. 2. (Fam. Ranunculaceae).
- Ajuga reptans*. L. Vinerița. Cearța casei, Günsel 5. (Fam. Labiatae).
- Alliaria officinalis*. Andr. Usturoiță, Aișor, Liordă. Lauchhedrich. 3 (Fam. Cruciferae.)
- Anemone nemorosa*. L. Floarea paștilor. Osterblume 1, 3. Fam. Ranunculaceae.
- Anemone pratensis*. L. Sisine, Küchenschelle 5 violetă. Fam. Ranunculaceae.
- Anemone silvestris*. L. Oiță, Dediței de pădure. Wald Windröschchen. (Fam. Ranunculaceae).
- Anemone angulosa*. Lam. Crucea voincului, Schellwurz. 1, 3. Fam. Ranunculaceae.
- Anemone ranunculoides*. L. Paștița, Dediței galbeni. Osterblume. 2. (Fam. Ranunculaceae).
- Arum maculatum*. L. Barba lui Aron. Rodu pământului. Aronstab purpuriu violace. Fam. Oraceae.

- Aserum europeum*. L. Pochivnic, Pöpilnic, Haselwurtz. 4 - 2.
(Fam. Aristolochiaceae).
- Barbarea vulgaris*. R. Br. Crușătea, Winterkresse 2. (Fam. Cruciferae).
- Bellis perennis*. L. Bănuși. Floare frumoasă, Tausendschön, 1. 2. 3.
(Fam. Compositae).
- Caltha palustris*. L. Calcea calului, Bulbucei, Dotterblume. 7
(Fam. Ranunculaceae).
- Cardamine pratensis*, L. Stupitul cucului Schaumkraut. (1. Fam. Cruciferae).
- Ceratocephalus orthocerus*, C. Cornișor, Ploșnicar, Hornköpfchen 2. (Fam. Ranunculaceae).
- Cerastium glomeratum*, Thuil, Struna cocoșului, Hornkraut, 3.
(Fam. Caryophyllaceae absinoideae).
- Cerastium triviale*. Dink. Struna cocoșului. (Gruecoș) Hornkraut.
(Fam. Caryophyllaceae absinoideae).
- Corydalis marchalliana*, Pers, Brebenei, Lerchensporn 1, 3,
(Fam. Papaveraceae-Fumariodeae).
- Corydalis solida*, Smith, Brebenea, Lerchen Hohlwurtz, 1 (Fam. Papaveraceae-Fumariodeae).
- Convallaria majalis*, L. Lăcrămioare, Mărgăritari, Maiblume, 3,
(Fam. Liliaceae).
- Crambe tatarica*, Jacq, Hodolean, Meerkohl 3, (Fam. Cruciferae)
- Draba nemorosa*, L. Flămînzică, Hungerblüchen 2, (Fam. Cruciferae).
- Erodium cicutarium*, L'Hérit, Pliscul cucoarei, Priboi, Reiherschnabel 1, (Fam. Geraniaceae).
- Euphorbia Cyparissias*, L. Alior, Laptele Cânelui, Wolfsmilch, 2
(Fam. Euphorbiaceae).
- Ficaria ranunculoides*, Roth, Untișor, Grăușor, Salata de câmp, Feigwurtzel 2, (Fam. Ranunculaceae).
- Fritillaria meleagris*, L. Biblică, Gemeine Schachblume pistrîță cu pătrate, 1, 3, violete (Fam. Liliaceae).
- Fritillaria imperialis*, L. Lalea pistrîța, Kaiserkrone, 1, 2, 3, sau 1, 4, (Fam. Liliaceae).
- Gagea arvensis*, Schult, Scânteuță, Feld Goldstern 2, (Fam. Liliaceae).
- Gagea stenopetala*, Fries, Ceapa cioarei, Wiesen Goldstern, 2,
(Fam. Liliaceae).

- Galeobdolon luteum, Huds, Sugel galben, Goldnessel, 2 (Fam. Labiatae).
- Galium Cruciata, Scop, Smântânică, Kreuz Labkraut 2, (Fam. Rubiaceae).
- Hesperis tristis, L. Floarea nopții, Nachtviole, 2, 7, (Fam. Cruciferae).
- Holosteum umbellatum, L. Cuișorița, Spurre, 3 (Fam. Caryophyllaneae).
- Isopyrum thalictroides, L. Găinuși Turiiță albă, Muschelblümchen 3, (Fam. Ranunculaceae).
- Iris pumila, L. Rălișoare, Niedriger Schwertlilie, 5, 2, (Fam. Iridaceae).
- Lamium album. L. Sugel alb, Urzică albă, Weisser Taubenessel 3, (Fam. Labiate).
- Loranthus europaeus, Jacq, Vâsc de stejar, Riemenblume, 2, 7. (Fam. Loranthaceae).
- Luzula campestris D. C. Malaiul cucului, Lasenbrot, 3, 2, (Fam, Juncaceae).
- Lathraea squamaria, L. Mama pădurei, Cucuruzii pădurilor, Schuppenwurtz 1, (Fam. Orobanchaceae).
- Matthiola incana, R. Br. Micsandre, Viorea roșie, Levcoai, Winter Levkoje 1, 3, 5, (Fam. Crucifereae).
- Menyanthes Trifoliata, L. Trifoiște, Trifoi de lac, Bitterklee, (Fam. Gentianaceae).
- Muscari botrioides, Mill, Porumbei, Zambilă moțată, Traubenhyazinthe 5, (Fam. Lilaceae).
- Myosicrus mininius, L. Soricel, Codițucă, Mauseschwanz, 2 (Fam. Ranunculaceae).
- Neottia Nidusavis, Rich. Cuibușor, Trânji, Vogelnest, (brunie) 4 (Fam. Orchidaceae).
- Orobus vernus, L. Pupezele, Frühlings-Platterbse 1, 5, (Fam. Leguminosa-Papilionaceae).
- Ornithogalum Boucheanum, Aschers, Lușcă, Milchstern 7, 3, (Fam. Liliaceae).
- Ornithogalum unbellatum, L. Bălușcă, Laptele păsării, Vogel-milch 3, (Fam. Liliaceae).
- Orchis papilionaceae, L. Gemănăriță, Bujorei, Schmeterlings-Knabenkraut 1, (Fam. Orchidaceae).
- Orchis morio, Untu vacii, Bujorei, Gemeines Knabenkraut, 1, 3, (Fam. Orchidaceae).

- Oxalis Acetosella*, L. Macriș iepuresc, Sauerklee 3, (Fam. Oxalidaceae).
- Petasites albus*, Gaertn, Cucuruz, weise Pestwurt 3, 2, (Fam. Compositae).
- Primula officinalis*, Jacq, Ciuboșica cucului, Oglice, Primel, Himmelschlüssel 2, (Fam. Primulaceae).
- Potentilla micrantha*, Ram. Fragurel-neroditor, Potentile 3, (Fam. Rosaceae).
- Pulmonaria mollissima*, Kern, Mierea ursului, Zungenkraut 5 violete (Fam. Borraginaceae).
- Ranunculus acris*, L. Floare broștească, Piciorul cocoșului, Scharfer Hahnenfuss 2, (Fam. Ranunculaceae).
- Ranunculus illyricus*, L. Trânjoaică, Illyrischer Hahnenfusse 2, (Fam. Ranunculaceae).
- Sanicula europea*, L. Sănișoară, cinci foi, Sanikel 3, 1, (Fam. Umbelliflorae).
- Senecio vulgaris* L. Cruciuliță, Kreuzkraut 2, (Fam. Compositae).
- Senecio vernalis* W. et Kit, Spalaciosa, wucherblume 2, (Fam. Compositae).
- Stellaria Holostea*, L. Jarbă moale, Sternmiere, 3 (Fam. Caryophyllaceae absinoideae).
- Taraxacum officinale*, Wieg, Păpădie, Papalunga, Kettenblume, 2 (Fam. Compositae).
- Tulipa silvestris*, L. Lalea, Tulipani de pădure, Waldtulpe, 2 (Fam. Liliaceae).
- Tulipa Oculus solis*, St. Am. Tulipani de grădină, Tulpe, 1, 2, 4, (Fam. Liliaceae).
- Veronica chamaedrys*, L. Sopârlița, Ehrenpreis 5, Fam. Scrophulariaceae).
- Veronica postrata*, L. Coda mielului, Gestreckter Ehrenpreis 5, (Fam. Scrophulariaceae).
- Veronica persica*, Poir Ventricea, Persischer Ehrenpreis 5, Fam. Scrophulariaceae).
- Vinca minor*, L. Saschiu, Foae-înfir, Sinungrün 5, (Fam. Apocynaceae).
- Viola jooi*, Janka, Tămâioară, Veilchen, 1 (Fam. Violaceae).
- „ *silvestris*, Lam, Colțunii popii, Waldveilchen, 5 (Fam. Violaceae).

Viola herta, L. Toporași nemirositori, Rauhariges Veilchen 5,
(Fam. Violaceae).

Viola canina, L. Viorele sălbatice, Toporașii cânelui, Hundveil-
chen, 5, 3, 2, (Fam. Violacea).

In luna Mai înfloresc afară de cele multe din Aprilie:
Arbori și arbuști

Abies balsamea, Mill, Brad balsamifer. Balsamtanne florile mas-
cule 2. Florile femele 1 (Fam. Coniferea Pinaceae).

Abies pectinata, DC. Brad alb, Edeltanne (Fam. Coniferea
Pinaceae).

Abies excelsa Poir. Molid Fichte 0. (Fam. Coniferea Pinaceae).

Abies douglasii, Doug, Bradul duglasi, Douglas Tanne 0. (Fam.
Coniferea Pinaceae).

Abies nordmanniana Lk. u. Stev, Brad de Crimea. Kauhasustanne
0. (Fam. Coniferea Pinaceae).

Aesculus carnea, Wild, Castan Sălbatîc roșu, Rote Rosscastanie,
1. (Fam. Hippocastanaceae).

Aesculus Hippocastanum, Castan sălbatîc, Rosscastanie 3,1. (Fam.
Hippocastanaceae).

Acer pseudoplatanus, L. Paltin, Bergahorn, 7. (Fam. Aceraceae).

Acer negundo, Arțarul american, Eschenblättig, Ahorn, 0 (7-2)
(Fam. Aceraceae).

Alnus viridis, DC. Liliac de munte, Arin verde. Grüne Erle 7.
(Fam. Betulaceae).

Berberis vulgaris, Drăcilă, Macriș spinos, Sauerdorn, 2. (Fam.
Berberiadacea).

Colutea arborescens, L. Beșicoasă, Blasenstrauch. 2. (Fam.
Leguminoasea, Papilionaceae).

Cytisus Laburnum, L. Salcâm galben, Goldregen, 2. (Fam. Legu-
minoasea, Papilionaceae).

Cytisus hirsutus, L. Drob de munte, Grozamă păroasa, Geisklee,
2,4. (Fam. Leguminoasea, Papilionaceae).

Cytisus (Genista) sagittalis, Grozamă mică, Geflügelter Geisklee
2. (Fam. Leguminoasea, Papilionaceae).

Cytisus austriacus, L. Drog resaritean, Geisklee des ostens. 2.
(Fam. Legumiosae, Papilionaceae).

Cytisus ratisbonensis, Schaeff, Grozamă lănoasă, Geisklee mit
anliegenden Haaren, (Fam. Leguminoasea, Papilionaceae).

- Cydonia vulgaris*, L. Gutuiu, Quitte. 1. (Fam. Rosaceae).
- Cydonia japonica*, L. Gutuiu, japonic. Japanische Quitte. 1. (Fam. Rosaceae).
- Cedrus Libani*, Barrel, Cedru Libanon, Ceder 0. (Fam. Coniferea Pinaceae).
- Citrus Limonium*, Risso, Lămâi, Citronenbaum 3,1. (Fam. Butaceae).
- Citrus nobilis*, Lour, Mandarină, Mandarine 3. (Fam. Butaceae).
- Citrus aurantium*, L. Portocal, Orangenbaum 3. (Fam. Butaceae).
- Cornus sanguinea* L. Sânger, Hartriegel, 3. (Fam. Cornaceae).
- Cupressus sempervirens*, L. Chiparos, Cypresse, 0. (Fam. Coniferae Pinaceae).
- Elaeagnus angustifolia*, L. Rachitică, Maslin sălbatic, Oelweide, 2—3. (Fam. Elaeagnaceae).
- Evonymus europaeus*, L. Voiniceriu Căciula popii, Spindelbaum 3,7 (Fam. Celastraceae).
- Evonymus latifolius*, scop, Salbă moale, Breitblättriger Spindelbaum 7—1. (Fam. Celastraceae).
- Evonymus verrucosus*, scop, lemn râios, Warziger Spindelbaum 3—7 sau 2 (Fam. Celastraceae).
- Fagus silvalica*, L. Fag, Buche, 0. (Fam. Fagaceae).
- Genista oligosperma*, Andrae, Ginistru, Drobușor. Ginster, 2. (Fam. Leguminosacea, Papilionaceae).
- Ginkgo biloba*, L. Ghingko, Ghingkobaum 0. (Fam. Coniferae Taxeae).
- Gleditschia triacanthos*, L. Plătioș, Gledicia, Christusdorn, 7. (Fam. Leguminosea Caesalpinoidea).
- Gleditschia inermis*, Mill. Gledicie fără spini Einsamige Gleditschie 7 (Fam. Leguminosea Cassalpinioidea).
- Illex Aquifolium*, Finic ghimpos, Stechpalme, 3. (Fam. Aquifoliaceae).
- Illicium anisatum*, L. Anis-stelat Sternanis. 2,7, (Fam. Magnoliaceae).
- Juniperus sabina* L. Sabină, Cetenă-de-negi. Sadebaum, 0. (Fam. Coniferae Pinaceae).
- Juglans nigra*, Nuc american, Amerikanischer Nussbaum, 7 (Fam. Juglandaceae).
- Larix europea* DC. Zad. Lärche 0. (Fam. Coniferae, Pomaceae).
- Larix leptolepsis*, Gord, Zad japonez, Jap. Lärche, 0. (Fam. Coniferae Pomaceae).
- Ligustrum vulgare* L. Lemn-câinesc, Malin negru, Raineveise 3. (Fam. Oleaceae).

- Lonicera caprifolium*, L. Caprafoi, Je-länger-je lieber 1,2,3 (Fam. Caprifoliaceae).
- Lonicera nigra*, L. Caprifoi, Çașie Hundebeere 1. (Fam. Caprifoliaceae).
- Lonicera xylosteum* L. cașie, caprifoi, Heckenkirsche, 2. (Fam. Caprifoliaceae).
- Lonicera tatarica*, L. curpen tataresc. Tatarische Heckenkirsche, 2. (Fam. Caprifoliaceae).
- Mespilus germanica*, L. Moșmon, Scoruș. Mispel 3. (Fam. Rosaceae Pomaideae).
- Morus alba*, L. Dud alb. Weisse Maulbeere 2,7. (Fam. Moraceae).
- Morus nigra*, L. Dud negru, Schwarze Maulbeere 2,7. (Fam. Moraceae).
- Philadelphus coronarius* L. Lămâiță, Jasmin, Pfeifenstrauch, 3. (Fam. Saxifragaceae).
- Picea alba*, Lk. Molid alb, Molid de Canada, Kanadische Tanne 0. (Fam. Coniferae Pinaceae).
- Pinus cembra* L. Zâmbru, Zierbelkiefer 0. (Fam. Coniferae Pinaceae).
- Pinus silvestris* L. pin alb, Weiss Föhre 0. (Fam. Coniferae Pinaceae).
- Pinus banksiana* Lamb. pin bancsian, Amerikanischer Kiefer 0. (Fam. Coniferae Pinaceae).
- Pinus austriaca*, Haenke, prin negru, Schwarzföhre 0. (Fam. Coniferae Pinaceae).
- Pinus pumilio* (Haenke) gepi, prin pitic, Zwergkiefer 0. (Fam. Coniferae Pinaceae).
- Pinus strobus* (Haenke) pin american, pin mirositor. Weimuths Kiefer 0. (Fam. Coniferae Pinaceae).
- Pirus baccata* L. Merișor, Hirschapfel 3,1. (Fam. Rosaceae Pomoidea).
- Populus balsamifera* L. plop balsamic, Balsamapfel 0. (Fam. Salicaceae).
- Populus canadensis*, Mch, plop de Canada. Canadische pappel 0. (Fam. Salicaceae).
- Quercus cerris* L. Cer. Zereiche 0. (Fam. Fagaceae).
- Quercus conferta* Kit. Gârniță. Ung. Eiche 0. (Fam. Fagaceae).
- Quercus pedunculata*, Ehch. stejar, stilleiche 0. (Fam. Fagaceae).

- Quercus pubescens*, Will, Tufan, Weichharige Eiche, 0. (Fam. Fagaceae).
- Quercus suber*, suger, Korkeiche 0. (Fam. Fagaceae).
- Quercus robur*, Gorun roșu, Roth Eiche, 0. (Fam. Fagaceae).
- Rhus cotinus*, scop, scumpie, scumpina, Perückenstrauch 7, 2. (Fam. Anacardiaceae).
- Rubus idaeus* L. smeur. Himbeere. 3. (Fam. Rosaceae).
- Rubus caesius*, L. Rug, Kratz-Brombeere 3,1 (Fam. Rosaceae).
- Rubus nobilis* Reg. smeur domestic, Edler Himbeerstrauch 3. (Fam. Rosaceae).
- Rosa canina* L. Măciș, Trandafir sălbatic, Hunderose, 1—3. (Fam. Rosaceae).
- Rosa villosa* L. Rosa păroasă. Apfelrose 1. (Fam. Rosaceae).
- Rosa damascena*, Mill. Trandafir de lună. Monaterose. 1,3 (Fam. Rosaceae).
- Rosa rubiginosa*, L. Rosa ruginoasă, Weinrose 1, (Fam. Rosaceae).
- „ *alba* L. Trandafir alb, Weisse Rose, 3 (Fam. Rosaceae).
- „ *tomentosa*, Sm. Rosa pădureașă, Filzblättrige Rose, 1, 3, (Fam. Rosaceae).
- „ *lutea* Mill, Trandafir-galben, Gelbe Rose 2, (Fam. Rosaceae).
- „ *pumila*, Jacq, Răsură de câmp, Essig Rose 1, (Fam. Rosaceae).
- Rosa gallica*, L. Răsură de câmp, Essig Rose 1, (Fam. Rosaceae).
- „ *cinnamomea*, L. Rosa de India, Zimmetrose 1, (Fam. Rosaceae).
- Robinia pseudacacia* L. Salcâm, Băgrin, Akazie 3 (Fam. Leguminosae Papilionaceae).
- Robinia hispida* L. Salcâm roșu, Borstige Acazie, 1 (Fam. Leguminosae Papilionaceae).
- Robinia viscosa*, Vent, Salcâm lipicios, Pech Acacie 1, (Fam. Leguminosae Papilionaceae).
- Ruscus hypoglossum*, L. Cornișor, Zungen-Mäusedorn 7. (Fam. Liliaceae).
- Rosmarinus officin.* L. Rosmarin 5 sau 3 (Fam. Labiate).
- Salix pentandra*, L. Salcie, Salcie cu frunza de laur, Dorbeer Weide, 2, 7, (Fam. Salicaceae).
- Salix alba* var. *vitellina*, Salcie galbenă, Dotterweide, 2, 7, (Fam. Salicaceae).

- Sambucus nigra*, L. Soc, Schw, Holunder 3. (Fam. Caprifoliaceae).
 „ *racemosa*, L. Soc, roșu, Berg Holunder 3 (Fam. Caprifoliaceae).
- Syringa chinensis*, Willd, Liliac chinez, Kines Flieder 1, (Fam. Oleaceae).
- Syringa persica* L. Liliac Pers, Flieder, (florile: liliachii), Fam. Oleaceae).
- Spiraea callosa*, Thumb, Taulă, Speretaude, 1, 3. (Fam. Rosaceae).
 „ *opulifolia*, L. Taulă, Amerc, Spierstaude, 1, 3, (Fam. Rosaceae).
- Spiraea salicifolia*, L. Teșor alb, Weidenblättiger Spierstrauch, 1, 3, (Fam. Rosaceae).
- Spiraea crenata*, L. Tavalgă, Weisser Spierstrauch, 3 (Fam. Rosaceae).
- Spiraea ulmifolia*, Scop, Cununița, Teșor cu foi de ulm, Ulmenblättiger Spierstrauch 3, (Fam. Rosaceae).
- Spiraea căna*, W. u. K. Teșor alb cu foi sure, Graublättiger Spierstrauch 3. Fam. Rosaceae).
- Sorbus aucuparia*, Gaertn, Scoruş pășăresc, Scoruş de munte, Eberesche 3, (Fam. Rosaceae Pomoideae).
- Sorbus domestica*, L. Scoruş, Speierling, 3 (Fam. Rosaceae Pomoideae).
- Sorbus torminalis*, Cranz, Sorb, Elzbeerbaum 3 (Fam. Rosaceae Pomoideae).
- Sorbus aria* L. Sorb alb, Mehlbeere 3, (Fam. Rosaceae Pomoideae).
- Staphilea pinnata*, L. Clocoliș, Pinpernuss, 3 (Fam. Staphyleaceae).
- Thuja occidentalis*, L. Arborele vieții, Lebensbaum, 0 (Fam. Coniferae Pinaceae).
- Thuja orientalis* L. Arborele vieții oriental, Orientalischer Lebensbaum, (Fam. Coniferae, Pinaceae).
- Vaccinium Myrtillus*, L. Afine negre, Heidelbeere 7, 1, (Fam. Ericaceae Vaccinioideae).
- Vaccinium Oxycouos*, L. Răchițele, Sumpfbeere 1, (Fam. Ericaceae Vaccinioideae).
- Vaccinium Vitis idaea*, L. Afine roșii, Preiselbeere 3, 1, (Fam. Ericaceae Vaccinioideae).
- Viburnum lantana* L. Dârmoz, Drimoc, Wollige Schlinge 3. (Fam. Caprifoliaceae).

- Viburnum opulus*, L. Călin, Schneebali, 3 (Fam. Caprifoliaceae).
Vistaria polistachia chinensis, D. C. Salcăm albastru, Blau Acazie
 5, (Fam. Leguminose-Papilionaceae).
Wellingtonia gigantea, Lindl. Vellingtonie, Riesige Wellingtonie,
 0, (Fam. Taxodiaceae).

Plante erbacee și ierboase :

- Adonis aestivalis* L. Cocoșei de câmp, Adoniseröschen 1, (Fam. Ranunculaceae).
Alysum calicinum, L. Albița Cucușoare, Steinkresse, 2 (Fam. Cruciferae).
Alysum minimum. Wild, Bărbișoara, Schildkraut, 2 mai târziu 3,
 (Fam. Cruciferae).
Andromeda Polifolia, L. Ruginare, Wild, Rosmarin, 3, 1, Rosmarin sălbatic, Andronede, (Fam. Ericaceae, Arbutoideae).
Anthericum liliago, L. Liliuță cu lăstari, Ästige Graslilie, 3
 (Fam. Liliaceae).
Anteriscus Cerefolium, Hoffm, Asmățui, Gartenkerbl, 3 (Fam. Umbelliferae).
Anteriscus silvestris, Hoffm, Hasmăciuca, Kalberkropf, 3 (Fam. Umbelliferae).
Allium urzinum, L. Leurdă, Bären Lauch, 3 (Fam. Liliaceae).
Anthyllis Vulneraria, L. Vătămătoare, Jarba rânei, Wundklee 2,
 (Fam. Leguminoseae Papilionaceae).
Aquilegia nigricana, Bmgf, Căldărușa, Akelei, Frauenschuh, 6.
 violacea, (Fam. Ranunculaceae).
Aquilegia vulgaris, L. Căldărușa, Cinci clopoței, Pantöffelchen,
 5 violete, 1 (Fam. Ranunculaceae).
Arenaria serpyllifolia L. Studenjiță, Năsipărița, Quendellsblätlicher
 Sandkraut 3, (Caryophyllaceae Obsinoideae).
Arenaria verna, L. Mierluță, Rocovină, Frühlings Mire, 3 (Fam. Caryophyllaceae, Olsinoideae).
Aristolochia clematitis, L. Remf, Boșele popii, Păsulică, Osterluzei 2, (Fam. Aristolochiaceae).
Arum orientale, M. Bieb, Timp, Porumbu cucului, Zehrwurz, 0
 (Fam. Araceae).
Asperula odorata, L. Vinariță, Mama pădurei, Waldmeister 3,
 (Fam. Rubiaceae).
Asperula arvensis, L. Lipitoare, Acker Meier, 5 (Fam. Rubiaceae).

- Asperula procumbens*, L. Lipicioasă, Schlangenäuglein 5, 1 (Fam. Borraginaceae).
- Brasica napus*, L. Rapișă, Olreps 2, (Fam. Cruciferea).
- Brasica rapa* L. Rapișă sălbatică, Rübenkohl 2, (Fam. Cruciferea).
- Carum carvi* L. Chimen, Secărișă, Kümmel, 3 sau 1, (Fam. Umbelliferae).
- Cochlearia officinalis* L. Lingurea, Löffelkraut, 3 (Fam. Cruciferae).
- Chelidonium majus* L. Rostopasca, Crucea voinicului, Schöllkraut, 2 (Fam. Papaveracea).
- Convalaria bifolia*, L. Lăcrămișă, Schattenblume 3, (Fam. Liliacea).
- Cistus Helianthemum*, Z. jarba-osului, Sonnenröschen, 2 (Fam. Cistaceae).
- Cheiranthus cheiri*, Micsandra galbenă, Goldlack, 2, 4, (Fam. Cruciferae).
- Cynanchum (asclepias) officin* L. Iarba fiarelor, Schwalbenwurtz 3, 2, (Fam. Asclepiadaceae).
- Cynoglossum officinale*, L. Arăriel, Limba cânelui, Hundszunge 1, (Fam. Borraginaceae).
- Cypripedium Calceolus*, L. Papucul Doamnei, Frauenschuh, 2, 1, 4, Blăbornic, (Fam. Orchidaceae).
- Dianthus chinensis*, L. Garofișă, Cuișoare turcești, Chinesische Nelke 1, 3, (Fam. Caryophyllaceae).
- Dianthus caesius* Sm. Garoafa de munte, Federnelke 1, (Fam. Caryophyllaceae).
- Dictamnus albus*, L. Frăsinel. Diptam, 3, 1, (Fam. Butaceae).
- Dentarea bulbifera*, L. Colțișor, Zahnwurtz, 1 sau 3, (Fam. Cruciferae).
- Doronicum pardaliarches*, L. Iarba-căpriorului, Gemswurtz. 2, (Fam. Compositae).
- Equisetum silvaticum*, L. Părul porcului, Coadă calului, Waldschachtelhalm, 0 (Fam. Equisetaceae).
- Equisetum maximum* Lam Brădișor, Grossscheidiger Schachtelhalm 0, (Fam. Equisetaceae).
- Empetrum nigrum*, L. Vuietoare, Robișă Krähenbeere, 1 (Fam. Empetraceae).
- Echium rubrum*, Jacq. Capul șarpelui, Natterkopf. 1 (Fam. Borraginaceae).
- Euphorbia palustris*, L. Arin de baltă, Sumpf Wolfsmilch 2, 4, (Fam. Euphorbiaceae).

- Euphorbia helioscopia*, Laptele cucului, Laptele lupului, Sonnenwendige Wolfsmilch, 2, (Fam. Euphorbiaceae).
- Eriophorum polystachyum*, L. Lânăriță, Wollgras 4, 1 sau 7, 7 (Fam. Cypecaieae).
- Fragaria vesca*, L. Fragi, Wald Erdbeere 3 (Fam. Rosaceae).
- „ *coilina* Ehrh, Căpșuni de câmp, Knackbeere 3, 2, (Fam. Rosaceae)
- Fragaria elatior*, Ehrh, Căpșuni, Hoche Erbeere 3. (Fam. Rosaceae).
- Fritillaria tenella*, M. Bieb, Lalea pestriță de pădure, Wald-Kaiser-Krone, 2, 4, (Fam. Liliaceae).
- Fumaria officinalis* L. Fumărița, Erdrauch 1 (Fam. Papaveraceae-Fumariodeal).
- Geum rivale*, L. Călțunu Doamnei, Wassernelkenwurtz 2, 1, (Fam. Rosaceae).
- Galium Mollugo*, L. Sânsiene albe, Gemeines Labkraut, 3 (Fam. Rubiaceae).
- Geranium pusillum*, L. Bucheț, Storchschnabel 5, (Fam. Geraniaceae).
- Geranium phaeum*, L. Pălăria cucului, Rothbrauner Storchschnabel 1, 4, (Fam. Geraniaceae).
- Gladiolus imbricatus*, L. Săbință, Siegwurtz 1, (Fam. Iridaceae).
- Gladiolus comm.* L. Săbiuță, Spătează, G. Siegwurtz 1, (Fam. Iridaceae).
- Hieracium pilosella* L. Vulturică, Habichtskraut 2, (Fam. Compositae).
- Hesperis matronalis*, L. Nopticoasă, Nachtviole 3 sau lila (Fam. Cruciferae).
- Iris florentina*, L. Rădăcină de micșunea, Veilchenwurtzel 3, 5, (Fam. Iridaceae).
- Iris Pseud-Acorus* L. Lilie galbenă, Stânjini galbeni, Wasserschwertl 2, (Fam. Iridaceae).
- Iris germanica*, L. Stînjini, Lilie-vânăță, Lilie, Schwertlilie (violet florile închise Fam. Iridaceae).
- Iris variegata* L. Stânjini pestriți, Bunter Schwertl, 2 cu vine 4, 1, sau violote (Fam. Iridaceae).
- Lathyrus niger* Berhn, *Orobus niger* L. Orăstică, Linte neagră, Schwartze Platterbse, 7, 5, (Fam. Leguminosea, Papilionaceae).
- Lepidium Draba*, L. Urda vacei, Stengelumfassende Kresse, 3 (Fam. Cruciferae).

- Lepidium ruderales*, L. Păduchernița, Schuff Kresse 3, (Fam. Cruciferae).
- Lithospermum officinale*, L. Mărgelușe, gem, Steinsame, 3, 2, (Fam. Borraginaceae).
- Lithospermum arvense*, L. Mei păsăresc, Ackersteinsame 3, rar 5. 1. fam. Borraginaceae).
- Limodorum abortivum*, Swartz, Gârbiță, Dünrel violete, (Fam. Orchidaceae).
- Lilium bulbiferum* L. Lilie roșie, Feuerlilie 1, (Fam. Liliaceae).
- Lotus corniculatus* L. Ghisdei, Trifoiste, Hornklee 2, (Fam. Leguminosae Papilionaceae).
- Lotus siliculosus*, L. Ghisdei, cu patru muchi, Spargelbohne 2. (Fam. Leguminosae Papilionaceae).
- Lunaria rediviva*, L. Lopătea, Mondviole (florile liliachii) (Fam. Cruciferae).
- Lunaria annua*, L. Pana sburătorului, Silber ing, (florile violete) (Fam. Cruciferae).
- Lychnis flos-cuculi*, L. Floarea cucului, Kukuckotblume, 1 rar 3, (Fam. Caryophyllaceae).
- Lychnis viscaria* L. Lipicioasă, Pechnelke 1, (Fam. Caryophyllaceae).
- Matricaria chamomilla*, L. Mușețel, Romanița, Camilla, 3, 2, (Fam. Compositae).
- Matricaria inodora*, L. Remonița nemirositoare, Mușețel prost, Geruchlose Kamille 3 (Fam. Compositae).
- Medicago lupulina* L. Trifoi mărunț, Hopfenklee 2, (Fam. Leguminosae Papilionaceae).
- Mellitis malisophyllum*, L. Dumbravnic, Imenblatt 1, 3, 1, (Fam. Labiatae).
- Mercurialis perennis*, L. Brei de pădure, Ringelkraut 7, (Fam. Euphorbiaceae).
- Myosotis palustris*, Roth, Nu mă uita, Ochii păsăruicii, Vergissmeinnicht, 5 rar 3 sau 1 (Fam. Borraginaceae).
- Myosotis silvatica*, Hoffm. Nu mă uita de pădure, Waldvergissmeinnicht 5 rar 3 sau (Fam. Borraginaceae).
- Muscari comosum*, Mill, Ceapa cioarei, Bisamhyacinthe, 5 (Fam. Liliaceae).
- Nasturtium officinale* R. Bri. Năsturel. Creson, Brunnenkresse, 3. (Fam. Cruciferae).
- Nasturtium amphibium* R. Br. (Fam. Cruciferae).

- (*Sisymbrium amphibium*) L. Gălbenea, Ortwechselnde Brunnenkresse 2. (Fam. Cruciferae).
- Narcissus radiiflorus*, Salisb, Zarnacadele, Narcisse 2. (Fam. Amaryllidaceae).
- Nigella damascena*, L. Morărița, Chica voinicului, Türkischer schwarz Kümmel, 5. Fam. Ranunculaceae).
- Nestea paniculata* Desv. Drob. Neslie 2. (Fam. Cruciferae).
- Ónobrichis sativa*, Lam. Sparcetă. Esparsete 1. (Fam. Leguminosae Papilionaceae).
- Ophris apifera*, Huds, Albină, Bienen Frauenthränen 4. (Fam. Orchidaceae).
- Ophris fuciflora*, Rchb. Lacrima Doamnei, Hummel Frauenthränen 1—4. (Fam. Orchidaceae).
- Ophris aranifera*, Huds, Albina, Spinen Frauenthräne 1—4—7. (Fam. Orchidaceae).
- Orchis fusca*, Jacq.
- Orchis purpurea* Huds. Bujori, Poroinic, Purpurrotes Knabenkraut 1. (Fam. Orichidaceae).
- Orchis hircina* Crantz.
- Satyrium hircinum*, L.
- Himentoglossum hircinum* Spreng. Ouăle popii, Bujorița puturoasă, Riemenzungel 3—7 cu puncte 1. (Fam. Orchidaceae).
- Ordeus variegatus*, Ten. Măzăricea cucului, Kukus-Erbse 1. (Fam. Leguminosae Papilionaceae).
- Orchis speciosa*, Host.
- Syn. orchis mascula* L. Poroinic. Männliches Knabenkraut. 1. (Fam. Orchidaceae).
- Orchis pyramidalis*. L. Bujor pyramidal, Pyramiden Knabenkraut. 1. (Fam. Orchidaceae).
- Orchis albina scop.* Bujor albicios Weiseliches Knabenkraut, 1 (Fam. Orchidaceae).
- Orchis odoratissima*, L. Bujori mirositori, Wolrichendes Knabenkraut, 1. (Fam. Orchidaceae).
- Orchis latifolia*, L. Bujor cu frunza lată, breitblättr. Knabenkraut lila închis (Fam. Orchidaceae).
- Orchis maculata*. L. Bujori cu frunza pestrîța, geflectes Knabenkraut lila sau 3 (Fam. Orchidaceae).
- Paeonia officinalis*, L. Bujor. Pfingetrose l-violace 3 (Fam. Ranunculaceae).

- Paeonia romanica*, Brandza, Bujor românesc, Rum. Pfingatrose 1. (Fam. Ranunculaceae).
- Papaver dubium* L. Mac de câmp. Klatschrose 1. (Fam. Papaveraceae).
- Papaver Rhæas* L, Mac roșu, Klatsch Mohn 1. (Fam. Papaveraceae Leguminoseae).
- Paris quadrifolia*, L. Dalac, Mărul lupului, Einbeere 7. (Fam. Liliaceae).
- Pinguicula alpina*, L. Foaie-grasă-Fettkraut. 3. cu pete 2 (Fam. Lentibulariaceae).
- Pinguicula vulgaris*, L. Grăscioară, albastră, Blauer Fettstern 5 videte, (Fam. Lentibulariaceae).
- Pisum sativum*, L. Mazăre, Erbse 3 sau 1 (Fam. Leguminoseae Papilionaceae).
- Pisum arvense* L. Mazăre de câmp. Graue Erbse 1,3 violet deschis Fam. Papilionaceae).
- Pisum elatius* M. Brib Mazăre sălbatică-Wilde Erbse, 1. (Fam. Papilionaceae).
- Plantago lanceolata*, L. patlagină-îngustă, spitz Wegerich, 3. (Fam. Plantaginaceae).
- Plantago media* L. patlagină moale. Mittlerer Wegerich, 3 stamin 5. (Fam. Poligalaceae).
- Polygala vulgaris*, L. Sopârlișă gem. Kreuzblume. 5 (Fam. Poligalaceae).
- Polygala amara*, L. Amăreală, Bittere Kreuzblume, 5. (Fam. Poligalaceae).
- Potentilla reptans* L. Cinci degete, Fingerkraut, 2. Fam. Rosaceae).
- Platanthera bifolia* Rich. Stupinișă. Kukulblume, 3. (Fam. Orchidaceae).
- Platanthera supina*, L. Gălbenușe, Gänserich, 2. (Fam. Orchidaceae).
- Primula auricula*, L. Urechia ursului, Aurikel, 2. (Fam. Primulaceae).
- Ranunculus aureus*, Soleich.
- syn. *Ranunculus nemorosus* DC. Galbenele de pădure, Hainhahnenfuss, 2. (Fam. Ranunculaceae).
- Ranunculus carpaticus*, Herbich, Galbenele de munte. Karpathen Hahnenfuss, 2. (Fam. Ranunculaceae).
- Ranunculus repens* L. Floare de leac, Krichender Hahnenfuss, 2. (Fam. Ranunculaceae).

- Ranunculus sceleratus* L. Boglari, Rânzișoară, Sumpf Hahnenfuss 2. (Fam. Ranunculaceae).
- Ranunculus pedatus*, W. et. Kit. Galbenele. Hahnenfuss 2. (Fam. Ranunculaceae).
- Rhinanthus alpinus* Bmgt. Sunătoare, Hahnenkamm, 2 cu peste 5. (Fam. Scrophulariaceae).
- Rhinanthus major* Ehrl. Clocotici mare Grosser Klappertopf, 2. (Fam. Scrophulariaceae).
- Rhinanthus minor*. Ehrl. Clocotici mic-Kleiner Klappertopf. 2. (Fam. Scrophulariaceae).
- Rumex acetosella*, L. Macriș mărunț, Kleiner Ampfer 1, (Fam. Polygonaceae).
- Rumex acetosa*, L. Macriș, Sauer Ampfer 7, 1, (Fam. Polygonaceae).
- Salvia pratensis*, L. Salvie de Câmpuri, Wiesen Salbei, 5, 1, 3, (Fam. Labiatae).
- Soldanella montana*, Willd, Degetăruș, Berg Drottelblume 5 violeta (Fam. Primulaceae).
- Soldanella montana*, L. Degetăruș de alpi, Alpen Drottelblume 5, (Fam. Primulaceae).
- Scandix Pecten Veneris*, L. Acu Doamnei, Venuskamm 3, (Fam. Umbelliferae).
- Stalaria graminea*, L. Rocoșea, Gras Miere, 3 (Fam. Caryophyllaceae).
- Spirea filipendula*, L. Aglică, Ferige albe, Weinblume, 3 (Fam. Rosaceae).
- Sisymbrium officinale*, Scop, Brâncușă Raukensenf 2, (Fam. Cruciferae).
- Schoenus nigricans*, L. Bumburez Kopfried, 4 (Fam. Cyperaceae).
- Scleranthus annuus*, L. Sincerică, Buruiana surpătorei, Einjähriger Knaut 7 (Fam. Caryophyllaceae Scelerantheae).
- Scilla maritima* L. Ceapă-de-mare, Meerzwiebel 5, (Fam. Liliaceae)
- Saponaria Vacaria*, L. Floarea călugărului, Kuhkraut, 1 (Fam. Caryophyllaceae).
- Thalictrum aquilegifolium*, L. Rușișor, Mărgea, Wiesenraute, 1 sau 3, (Fam. Ranunculaceae).
- Thlaspi arvense*, L. Pungulișă, Tașculișă, Pfennigkraut 3, (Fam. Cruciferae).
- Tragopogon pratensis*, L. Țâța caprei, Wiesen Haffervurz 2.

- Trifolium repens* L. Trifoi alb, Weissklee, 3 (Fam. Legumino-
seae Papilionaceae).
- Trollius europeus*, L. Bulbuci, Bulbor, Trollblume, 2 (Fam. Ra-
nunculaceae).
- Tamus comunis*, L. Napii porcului de pădure, Schmerwurz, 2, 7,
(Fam. Dioscoraceae).
- Veronica Teucrium*, L. Sopârlița, Breitblätziger Ehrenpreis, 5
(Fam. Serophulariaceae).
- Veronica orchidea*, Crantz, Șopârlaiță, Ehrenpreis, 5 (Fam. Se-
rophulariaceae).
- Veronica beccabunga*, L. Bobornic, Bribolnic, Bachlunge, 5
(Fam. Serophulariaceae).
- Vicia lathyroides*, L. Măzărîche. Platter Desnartige Wicke violete,
(Fam. Leguminoseae Papilionaceae).
- Vicia pannonica*, Jacq, Borceag, ung. wicke, 4—2 (Fam. Legu-
minoseae Papilionaceae).
- Vicia sativa*. L. Borceag pentru nutreț, Futterwicke 1. (Fam.
Leguminoseae Papilionaceae).
- Viola tricolor*, L. Trei-frați-pătați, Stiefmutterchen, 5,2,3. violace.
(Fam. Violaceae).
- Viola arvensis* Trei-frați-pătați de câmpii, Ackerveilchen 3—2.
(Fam. Violaceae).
- Viola biflora*. L. Viorele galbene, zweiolutiges Veilchen, 2 (Fam.
Violaceae).
- Viola palustris*. L. Toporaș de mlaștină, Sumpfveilchen (violete
deschis) (Fam. Violaceae).
- Valerianella cliforia*, Moench, Fetică. Sălata mielului, Rapunzel
chen 3—5. (Fam. Valerianaceae).

Iosif Brebenaru

Inginer silvic

INCENDIILE PADURILOR DIN JUGOSLAVIA

Acesta este titlul comunicării făcute de d-l dr. Aleksandar Ugrenovic, profesor la facultatea forestieră de pe lângă Universitatea din Zagreb (Croatia), pe care a prezentat-o la congresul internațional de agricultură ținut la Paris în luna Mai 1923.

De oarece atari sinistre băntue și pădurile din țara noastră, mai cu seamă dela data înființării de pășuni comunale, cari în timpurile secetoase vor lua de aci înainte, cu toată siguranța, proporția unei adevărate calamități publice, am găsit necesar de a reproduce în rezumat, în cele ce urmează, părțile esențiale ale comunicării în chestiune.

Incendiile pădurilor în Jugoslavia datează de mult, dovadă codrii bătrâni din această țară cari poartă urmele parcurșului lor constând din răni cicatrizate, localizate la baza tulpinelor, indicând, prin poziția lor, direcțiunea de unde a venit focul și prezentând o infinită variațiune în ce privește vârsta, consistența și constituțiunea arboretelor.

Incendiile se datoresc, în marea majoritate a cazurilor, de testabilului obicei al populațiunii rurale din Bosnia și Muntenegru mai ales de a da foc pădurilor în scopul de a mări suprafața pășunilor și a terenurilor agricole cultivabile.

În urma războiului mondial răul a luat o asemenea extensiune, în cât viitorul pădurilor din regatul vecin și aliat poate fi considerat ca realmente periclitat.

D-l Dr. Aleksandar Ugrenovic atribue acest fapt în mare parte reacțiunii poporului contra asuprirei economice și naționale din partea administrațiunii fostei monarhii Austro-Ungare, care a făcut tot posibilul de a nemulțumi populațiunea băștinașe din Bosnia, Croatia și Herțegovina.

Numeroasele incendii, cari au avut loc în anul 1921, dar mai cu seamă cele din 1922, se datoresc însă și verilor secetoase din acești ani.

Din statistica incendiilor referitoare la anul 1922 rezultă, în adevăr, că în luna Martie numărul lor a reprezentat un procent de 11,5%, în Aprilie, Mai și Iunie de 6%, în Iulie de 23,5%, în August de 53%, iar în Septembrie de 6%.

După cum vedem, cele mai multe incendii au avut loc în lunile Iulie, dar mai cu seamă în August.

Ministerul minelor și pădurilor din Belgrad a luat din timp toate măsurile necesare pentru a se pune stavilă incendiilor pădurilor din Iugoslavia.

Inițiativa privată a dezvoltat asemenea o activitate laudabilă în această direcțiune.

Uniunea Forestieră Jugoslavă în special, care este o Asociațiune a Inginerilor Silvici din Jugoslavia, la adunarea generală ținută în Belgrad, în luna Septembrie 1922, prin moțiunea votată a formulat propuneri precise în ce privește modalitățile de procedare spre a se pune frâu incendiilor de păduri.

Cauzele incendiilor în pădurile din Jugoslavia se pot grupa în două principale categorii și anume :

In cauze indirecte.

„ „ directe.

Printre cauzele indirecte intră în prima linie întinderea prea mare a ocoalelor silvice și mai ales a cantoanelor de pază, a căror suprafață trece peste mai multe mii de hectare. Pădurarii respectivi sunt nevoiți din cauza aceasta a parcurge în fiecare zi distanțe mari, mai cu seamă că ei locuiesc în sate depărtate de mai mulți kilometri de pădure, ne având case construite de Stat,

Dificultățile de supraveghere sunt încă mărite, prin faptul că perioada celor mai frecvente incendii coincide cu epoca, când personalul de pază este ocupat fie cu controlul pășunatului, fie cu supravegherea exploatărilor pădurilor, sau cu controlul produselor forestiere vândute.

Condițiunile însă în care se face creșterea vitelor și în special modul cum se practică pășunatul, sunt cauzele principale ale incendiilor pădurilor.

În adevăr, pe când în Statele cu o economie rurală înaintată, vitele în timpul nopții stau în grajduri, în Jugoslavia ele nu au nici un adăpost și ceva mai mult vitele dintr'un sat nu sunt aduse la pășune în comun, ci fiecare gospodar își păstorește vitele, cei-i aparține și de multe ori numai câte una singură.

Incercările făcute pentruca să se schimbe acest mod de procedare, n'au reușit, din cauză că casele de locuință în satele din regiunea muntoasă sunt împrăștiate pe foarte mari întinderi.

Păzitorii vitelor sunt deci foarte numeroși și în cea mai mare parte ei constau numai din copii, cari, când nopțile sunt reci, pentru a se încălzi, iar ziua spre a se produce fum pentru a se apăra

vitele de muște și țânțari, fac focuri mari în pădure, pe cari, când pleacă dela ele, uită să le stingă, din care cauză ușor se nasc incendiile, când sunt vânturi mai cu seamă.

De altfel tendința populațiunei rurale, consecință a unei agriculturi extensive, este de a-și lărgi terenurile de pășune dând foc pădurilor și în special plantațiunilor tinere, printre cari crește de ordinar multă iarbă.

Țăranii dela munte, pe de altă parte, știu bine că după foc pe suprafața incendiată crește o vegetație luxuriantă, compusă din specii cu o mare putere nutritivă.

Lipsa de măsuri represive luate la timp din partea autorităților administrative ca prima instanță, mersul încet al proceselor, târzia aplicare a pedepselor, desființarea încasării prin constrângere pentru pagubele comise în păduri, au contribuit ca efectul moral al penalității să scază mult.

Neînsemnata rigoare a dispozițiilor legale (articolul 76 a legii din 30 Martie 1891), lipsa ordonanțelor pozitive asupra incendiilor în pădurile comunale, au produs de asemenea efecte dezastroase pentru aceste masive.

Nu puțin a contribuit la aceasta și micșorarea prestigiului autorității administrative în general și în ce privește gestiunea și paza pădurilor în special.

Pe de altă parte aplicarea măsurilor polițienești a devenit foarte grea în Jugoslavia.

Instituirea unei jandarmerii forestiere, având ca atribuțiune inportantă de a veni în ajutorul pazei pădurilor, a fost o excelentă măsură, totuși în practică rezultatele n'au corespuns în totul așteptărilor.

De altfel sentimentul de justă apreciere al populației rurale în ce privește pagubele comise în pădure a slăbit mult.

În adevăr, ideia furtului, sau că se cauzează o pagubă oarecare când e vorba de o rea acțiune în păduri, nu intră ușor în spiritul poporului Jugoslav: o reminiscență negreșit a trecutului când pădurea, sau produsul său principal lemnul, nu avea aproape nici o valoare.

Agricultura pe de altă parte consideră pădurea, din care ea nu utilizează de cât produsele accesorii, ca un obstacol al dezvoltării sale.

Acestei mentalități, care din nenorocire domnește și la noi,

se datorește faptul că, după cum am arătat mai sus, păzitorii vitelor când fac foc în pădure pentru a se încălzi, sau pentru a-și prepara hrana, pleacă fără a-l stinge, ne interesându-se câtuși de puțin despre ce se poate întâmpla în urmă.

Între cauzele indirecte cărora se datoresc incendiile, trebuie să menționăm în fine și unele fapte psihologice, cum de exemplu superstiția transmisă din bătrâni, de a se da foc pădurilor spre a face să înceteze secetele, obiceiul ce se practică și cu ocaziunea sărbătorilor comemorative în onoarea eroilor naționali.

În ce privește însă **cauzele directe** ale incendiilor pădurilor trebuie enumerate în prima linie cele datorite omului fie din rea voință, sau din neîngrijirea sa.

Cele mai mari pagube, ce se cauzează pădurilor prin incendierea lor, se fac de către ciobani, păstori de vite, după care urmează mecanicii și focarii dela locomotivele căilor ferate, apoi lucrătorii în pădure, cărbunarii, locuitorii satelor din preajma pădurilor și în fine escursionişti.

Cele datorite păzitorilor vitelor, lucrătorilor în pădure și escursioniştilor provin în general din cauza neglijenței.

Păzitorii vitelor, cari, în general, după cum am arătat, sunt numai niște copii, la vederea focului fiind cuprinși de frică, fug lăsând pădurea pradă incendiului deslănțuit.

Incendii datorite mâinilor criminale se întâmplă încă mai rar.

După ce autorul, despre care vorbim, stabilește cauzele directe și indirecte ale incendiilor, el intră în examinarea pagubelor pricinuite de atari sinistre, ca distrugerea arboretelor, pierderea materialului fasonat, micșorarea creșterii lemnoase, întreruperea exploatărilor, schimbarea succesiunii tăerilor, agravarea pericolului vântului și a atacului insectelor vătămătoare, insistând în același timp asupra faptului că dispariția pădurilor reprezintă o adevărată calamitate pentru Jugoslavia.

Pădurile alcătuiesc, în adevăr, cel mai mare bun național în această țară, lemnul formând obiectul unei active exportățiuni, din care cauză bogățiile forestiere servesc străinătății ca criteriu spre a judeca puterea sa economică.

Asociațiunea Inginerilor Forestieri din Jugoslavia, călăuzită de interesul general, a găsit de datoria sa de a face cunoscut ministerului de mine și păduri din Belgrad, cari ar fi măsurile, ce

ar trebui să ia Statul, pentru a lupta cu succes în contra incendiilor pădurilor.

Aceste măsuri sunt de natură preventivă, de natură repressivă și de natură, tehnică-economică.

Relativ la cele dintâi din cari fac parte *măsurile de natură legislativă, administrativă, sau de poliție silvică*, recomandă :

A se da ordine autorităților administrative, precum și organelor subalterne, de a executa imediat și în mod cât mai energic toate ordonanțele existente cu privire la șederea în interiorul pădurilor, la întrebuințarea de obiecte care iau foc ușor, la modul de a aprinde și stinge focul, precum și la aplicarea regulamentelor pentru constatarea pagubelor și pedepsirea vinovaților.

Printre aceste din urmă măsuri figurează o procedură mai rapidă, fixarea de termene mai scurte pentru judecarea proceselor și pronunțarea și executarea imediată a sentințelor.

Toate aceste recomandări fac parte dintre mijloacele preventive.

Se știe, în adevăr, că efectul moral al unei pedepse este cu atât mai eficace, cu cât ea este înfașptuită mai curând.

Multe amnistii pronunțate în timpul din urmă cu privire la delictе în păduri au avut ca rezultat, ca populația să creadă că amnistia o scutește și de plata despăgubirilor civile, ceace a încurajat-o, ca să săvârșească și alte contravenții și alte delictе forestiere.

Ordonanțele cu privire la incendiile în păduri, actualmente în vigoare, sunt în cea mai mare parte insuficiente, sau prea puțin severe.

Ele trebuie deci completate, iar pedepsele mărite printr'o nouă lege.

În legea silvică actuală, care poartă data de 30 Martie 1891 (articolul 59), dispozițiunile privitoare la modul de a face și a stinge focul în pădure se referă numai la pădurile Statului, excluzându-se pădurile comunale și ale corporațiilor, care sânt cu mult mai întinse.

Este necesar de a se interzice pe viitor aprinderea focurilor în apropierea pădurilor pe o distanță de cel puțin 200 m. cum se prevede în art. 148 din codul forestier francez și după cum s'a trecut dealtminteri și în noul proiect de lege forestier alcătuit la finele anului 1922.

În actuala lege uu există în această privință nici o dispozițiune precisă.

A se încasa imediat sumele cu care sunt pedepsiți locuitorii prin sentințele judecătorești referitoare la delictul silvice, sau cel puțin la despăgubirile datorite pentru pagubele cauzate de incendii.

A se ridica și a se spori autoritatea pădurarilor și a brigadierilor forestieri și a se reînființa jandarmeria forestieră cu atribuțiile prevăzute în proiectul de lege din anul 1911, cari, din cauza războiului, a rămas în desuetudine.

Inzestrarea pădurarilor cu arme militare pentru a li se ridica autoritatea și prestigiul, ceace nu este cazul actualmente.

Micșorarea întinderii cantoanelor de pază și crearea în locurile înalte, de unde se poate vedea la o mare depărtare, de posturi de observații și a unei rețele telefonice spre a se putea vesti administrația cea mai apropiată, de oarece în lupta în contra incendiilor de păduri cea mai principală grijă trebuie să fie de a se putea lua imediat măsuri pentru stingerea focului și pe cât posibil imediat după ce el s'a declarat spre a nu lua proporții mari, în care caz ori ce măsuri s'ar lua, sunt mult mai greu de executat.

În timpul secetelor mari se va îngriji de a se avea la timp brațele necesare pentru lucrările de stingere în caz de incendii eventuale în păduri, de oarece această perioadă coincide cu epoca, când populația rurală este foarte ocupată cu muncile agricole și se va lua măsuri de a fi încunoștiințată și adusă la timp la fața locului, în acest scop, iar la nevoie se va face apel la armată, singura pe care se poate conta întotdeauna.

Locurile incendiate, după stingerea lor, se vor supraveghea timp de una sau două săptămâni, până ce pericolul ca focul să isbucnească din nou a trecut.

Ca *măsuri de natură tehnico-economică* în primul rând intră măsurile preventive în contra scânteilor dela locomotive și anume: săparea de șanțuri largi apărătoare în contra focului de ambele părți ale căilor ferate care traversează pădurile de diverse categorii.

Așezarea de către administrația căilor ferate de tabele indicătoare în locurile unde pericolul incendiilor, din cauza scânteilor locomotivelor sau cărbunilor aprinși ce cad din vatra cazonelor acestor locomotive, este mai iminent.

Personalul drumului de fer va fi obligat, afară de aceasta, prin instrucțiuni de serviciu, ca imediat ce observă un incendiu într'o pădure oarecare, să încunoștiințeze de îndată autoritățile

competente, administrația forestieră sau pe proprietarul respectiv, prin șeful de gară al celei mai apropiate stațiuni.

Și în fine interzicerea pășunatului în suprafețele incendiate, fără nici o excepție.

Măsurile preventive privitoare la economia generală forestieră, sunt foarte multe. Ele sunt de natură de a provoca prefaceri adânci în economia națională, însă nu există alt mijloc de a le evita.

Se știe inconvenientele pășunatului din punctul de vedere al economiei silvice. Pădurea și exercițiul pășunatului au exigențe, cari, în general, nu sunt compatibile între dănsese.

În acord cu întreaga politică agrară a Jugoslaviei soluțiunea chestiunii pășunatului intră în atribuțiunile politicii forestiere a acestei țări.

În această privință există două principii fundamentale :

1. Conservarea pădurilor în care pășunatul trebuie neapărat oprit.
2. Rechiziționarea pășunilor acomodându-le după nevoile economiei forestiere respective.

Prin aplicarea judicioasă a acestor măsuri o parte cel puțin a chestiunii incendiilor în păduri ar putea fi rezolvată.

În lupta contra ignoranței și prostiei omenești trebuiesc întreprinse toate mijloacele, care permit științei de a pătrunde în toate straturile sociale. Știința silvică trebuie popularizată. În acest sens a început a se lua măsuri corespunzătoare.

Societatea Forestieră mai sus menționată a făcut propuneri ca în programul de studii al școlilor elementare și al celor normale să se introducă noțiuni despre importanța pădurilor și economiei pastorale, asupra cauzelor originii incendiilor pădurilor, despre măsurile preventive, procedurile de stingerea lor etc.

Aceste propuneri au fost primite de minister și în consecință dispozițiunile necesare s'au și prevăzut în proiectul noiei legi forestiere din Jugoslavia.

O carte de citire care să servească exclusiv ca propagandă pentru vulgarizarea științei forestiere este în curs de tipărire.

Nu trebuie însă trecută cu vederea necesitatea întocmirii statisticei incendiilor în păduri. Această statistică alcătuiește cei dreptul, baza ori cărei organizațiuni pentru asigurarea reușitei luptei în contra incendiilor în păduri.

Iată cuvintele prin care d-l profesor Dr. Aleksandar Ugrenovic își termină importanta sa comunicare:

„In această lucrare ne-am dat silința de a face pe scurt expozeul chestiunii incendiilor în păduri din punct de vedere general. Cu toate dificultățile ce prezintă, ministerul minelor și al pădurilor din Belgrad desvoltă tot zelul, întrebuițează toate mijloacele și depune toată energia pentru a stavili incendiile în păduri pe lângă alte însărcinări ce are. Ministerul găsește un mare sprijin în Asociațiunea Forestieră Jugoslavă, pe care o consultă în toate chestiunile forestiere importante.”

„Drumul ce mairămâne de parcurs este totuși mare și dificil. Este încă mult de făcut în domeniul legislației forestiere, al politicii agrare și al agriculturii înainte de a se atinge scopul urmărit. Cei în drept au conștiința importanței misiunii de îndeplinit în politica noastră forestieră.”

„Noi suntem cu totul convinși că grație eforturilor comune din partea ministerului minelor și al pădurilor, precum și al Asociațiunii Forestiere Jugoslave, se va putea duce la un bun sfârșit această mare operă pentru marele profit al națiunii noastre și al Statului.”

G. P. Antonescu

Inginer silvic

Conf. la Acad. de Agricultură din Cluj

INSTRUCȚII¹⁾

REFERITOARE LA

ADMINISTRAREA ȘI EXPLOATAREA PAȘUNILOR DE MUNTE DE PE PROPRIETAȚILE STATULUI

1. Definițiunea termenului pășune de munte.

Sub numirea de pășune de „munte“ din punctul de vedere al economiei naționale înțelegem o unitate de pășune de sine stătătoare, având o întindere de teren muntos capabilă de a produce o cantitate indestulătoare de nutreț pentru a întreține în

1. Aceste instrucțiuni relativ la reglementarea pășunatului în pășunile alpine din Ardeal au fost traduse din limba maghiară de fosta direcție centrală a pădurilor din Cluj și aplicate de fosta administrație forestieră a regatului ungar. Din cauza importanței lor ne-am hotărât a le reproduce în această revistă, după ce au fost revizuite și corijate din punctul de vedere al expunerii

bune condițiuni, în decursul sezonului de pășunat a unui număr de cel puțin 20 în împrejurările normale, iar în cazuri excepționale cel mult 250 capete de vite normale.

Fiecare munte stabilit ca unitate de sine stătătoare în sensul de mai sus va purta deci o anumită denumire.

2. Constituirea pășunilor de munte.

În interesul favorizării creșterii și înmulțirii vitelor, precum și al înființării de lăptării sistematice, pășunile de munte trebuie să divizate și combinate în așa zisele *unități de pășune*.

Cele mai mari cu ajutorul semnelor naturale cum sunt: coamele munților, liniile de separațiune a apelor, pârae și văi mai importante, iar în lipsa acestora servindu-ne de limite artificiale, se vor subdiviza în două sau mai multe unități de pășune.

Pășunile de munte mai mici ca întindere, sau cari din alte motive nu pot forma o unitate de pășune de sine stătătoare, vor fi grupate într'o singură economie pastorală, ori vor fi atașate la un munte vecin mai mare.

Cu ocazia constituirii unității de pășune pe lângă configurația topografică a terenului trebuie avut în vedere, în primul rând stocul de vite de care dispun proprietarii din comunele învecinale avizajii la acele pășuni, sau mai bine zis trebuința lor de pășune.

Este recomandabil în general de a se forma unități de pășune mai mici, pentru că astfel se poate satisface mai bine nu numai necesitățile populației din împrejurimi, ci și cerințele unei economii rașionale, afară de aceasta reunirea acestor unități de munte într'una mai mare se poate face mai ușor, pe când divizarea unei unități de munte mai mare în unele mai mici, mai totdeauna dă naștere la sacrificii.

Nu trebuie însă să ne scape din vedere că prin constituirea de unități mici cheltuelile de administrație și de amenajare sunt mult mai mari și prin urmare nu este bine să trecem peste o limită oarecare, când formarea de unități mici nu ar fi îndestul de motivată de cerințele unei economii rașionale intensive.

Pe terenurile mai fertile se recomandă a se constitui unități de pășune mai mari, iar pe cele mai sărace a se da preferință unităților mici, pentru ca amenajarea pășunii și gunoarea să

se poată face mai intensiv și prin aceasta calitatea pășunei să se îmbunătățească într'un timp mai scurt.

Limitele unităților de pășune trebuie fixate pe teren prin semne durabile și ușor de distins (movile, petre, ciufe și a) eventual chiar prin garduri, spre a se putea observa și mai ușor, precum și pentru ca pășunatul să se poată exercita fără greutate.

3. Puterea de nutrițiune a unei pășuni de munte.

Cu ocaziunea amenajamentului pastoral al unui munte, pentru o economie rațională este necesar, să se constate în primul rând, cantitatea de nutreț ce el poate produce, adică puterea sa de nutrițiune.

Sub puterea de nutrițiune a munte'ui se înțelege numărul de vite ce se pot întreține, în bune condițiuni, în cursul sezonului de pășunat pe acel munte, fără ca prin aceasta să se compromită în viitor fertilitatea pășunei.

Pentru exprimarea în cifre a puterii de nutrițiune a muntelui se ia ca unitate de măsură o vită cornută ajunsă la maturitate (vită normală), prin care se înțelege o vită cornută de mărime mijlocie și deplin dezvoltată.

Determinarea puterii de nutrițiune se face luându-se de bază producțiunea de iarbă sau de nutreț a pășunei, avându-se de bază cantitatea de nutreț necesară „vitei normale“ și durata medie a sezonului de pășunat.

Producțiunea de iarbă sau de nutreț se statornicește cu ajutorul datelor obținute din experiență, dacă dispunem de astfel de date, iar în caz contrar aceasta se stabilește cu ajutorul rezultatelor obținute prin cosirea ierbeii de pe suprafețe de încercare de cel puțin $\frac{1}{2}$ jugăr cad. sau 25 arii și anume în timpul când înflorește iarba.

Pentru stabilirea cantității de nutreț necesare unei vite normale se socotește, după experiențele făcute; că pentru nutrirea a 100 kg. greutate vie de vită cornută sunt necesare zilnic (ziua și noaptea) 3 kg. fân de calitate mijlocie. Astfel o vită cornută de talie mijlocie sau normală (cântărind 400 kg.) are nevoie de 12 kg. fân de calitate mijlocie pe fiecare zi de pășunat. În decursul pășunării însă să calcă în picioare și rămâne neutilizată cam 20—25% din producțiunea ierbeii, pentru care motiv trebuie să complăm pentru o vită normală o cantitate de 15 kg.

fân pe fiecare zi ; ținând afară de aceasta socoteala că iarba, pentru a se preface prin uscare în fân, pierde cam 50 % din greutate, rezultă că cantitatea de iarbă necesară zilnic unei vite cornute normale este de 30 kg.

Înmulțind această cantitate cu numărul zilelor de pășunat obținem cantitatea de 4000 kg. iarbă pentru sezonul de pășune al unei vite normale.

Împărțind în fine cantitatea producțiunii de iarbă a unității de pășune prin cifra de mai sus, obținem puterea de nutrițiune a pășunii în chestiune exprimată în număr de vite cornute normale cu o greutate medie de câte 400 kg.

În caz când nu dispunem de date provenite din experiență, iar producțiunea ierbii trebuie constatăată prin suprafețe de încercare, este necesar ca să se oprească pășunatul pe atari suprafețe în anul respectiv, iar la cantitatea de nutreț produsă trebuie să dăușă și otava. Trebuie asemenea avut în vedere, că dacă în anul, când s'a făcut experiența, producțiunea de nutreț a fost mai abundentă sau mai slabă de cât cea normală, să se facă cuvenita reducere sau sporire în raport cu producțiunea normală.

Puterea de nutrițiune a pășunii urmează a fi fixată totdeauna pentru un număr normal de vite. Este oprit a se introduce la pășune un număr mai mare de vite, de cât puterea reală de nutrițiune a muntelui.

Calculul animalelor după diferitele specii și etăți în vite normale, se face ținând socoteală că o vacă, taur, bou, junc sau junice trecută de doi ani, corespunde cu o vită normală.

1. Un vițel în etate de la o jumătate de an în sus până la doi ani echivalează cu o jumătate de vită normală ; iar un vițel în vârstă mai mică de o jumătate de an cu o pătrime dintr'o vită normală (0.25).

1 oaie, berbec, cârlan cu	0.20	vită normală
1 miel cu	0.10	" "
1 porc mai bătrân de jumătate de an cu . . .	0.50	" "
1 purcel mai mic de o jumătate an cu . . .	0.25	" "
1 iapă cu mânz	2.00	" "
1 mânz mai bătrân de un an, ori un cal cu .	1.50	" "
1 mânz despărțit (ințarc.) mai tânăr de un an .	1.00	" "
1 catâr, ori măgar	1.00	" "

4. Separarea animalelor de pășune după specie, sex și etate.

În fiecare munte, ce formează o unitate de sine stătătoare, trebuiesc duse la pășunat vite de aceeași specie, sex și etate; este recomandabil așa dar să se destine pe cât va fi posibil, munte separat pentru vaci cu lapte, pentru vite tinere, pentru boi și pentru cai. Oile, meii și cârlanii, pot pășuna pe unul și acelaș munte, iar pășunatul urmează să se facă pe cât va fi cu puțință în turme separate.

Pentru o mai intensivă folosire a ierbii pășunilor este bine ca pe terenurile destinate pentru pășunatul vitelor cornute, să se introducă și cai și anume până la 10% din numărul vitelor cornute.

Capre și tauri nu se va admite la pășunat. Vițeii masculi în etate de pesle o jumătate de an, ori cei răi castrați, precum și mânzii ne castrați în etate mai mare de un an, se pot introduce la pășunat, însă numai atunci când li se poate pune la dispoziție pe seama lor, în conformitate cu articolul din legea XII din 1894, câte un munte separat.

Porcii se pot mâna la munte numai acolo și numai atâți câți sunt neapărat de lipsă pentru valorificarea rămășițelor de lapte, dar trebuie să li se pună câte o verigă în nas.

Pe munții buni pentru pășunatul vitelor cornute trebuiesc mânate în primul rând vacile și junincile și numai în munții cari rămân disponibili după această distribuire, să se mâne porcii, boii, mânzii, caii și oile, ținând seama întotdeauna ca munții mai buni și aflători mai în apropiere să se rezerve pentru vaci; munții cei mai puțin buni dar mai depărtați pentru vițele tinere (în primul rând pentru junci); munții mai slabi și mai depărtați pentru vacile sterpe, iar cei mai slabi și cei mai îndepărtați pentru oi.

Tauri, armăsari, herbeci etc. să se admită numai atâția câți sunt necesari și numai indivizii pe care autoritățile competente i-au declarat apți pentru prăsilă, (montă) și pe cari proprietarii de vite i-au recunoscut ca atari cu ocazia înscrierii acestora.

Junincele mai mici de doi ani nu e bine să pășuneze împreună cu taurii.

5. Distribuirea munților între comune.

Munții trebuie repartizați între comunele învecinate, avându-se în vedere situația, productivitatea lor, cum și îndestularea cu pășune a numărului vitelor în ființă, dându-se preferință vitelor fătate sau de prăsilă și căutând să se distribue munți aparte pentru vitele din aceeași comună și după specii, sex și etate, ca să nu se ivească neînțelegeri între locuitorii diferitelor comune în privința folosirii instalațiilor, a taurilor, armăsarilor, berbecilor, etc., aparținând altor comune.

6. Impărțirea economică a munților.

În interesul economiei raționale fiecare munte trebuie împărțit, pe cât posibil prin limite naturale, cel puțin în două sau în trei și cel mult în 4 secții. La împărțirea în secții sunt dă-tătoare de ton împrejurările locale, de cari în tot cazul trebuie să se țină seama.

În munții a căror putere de nutrițiune e uniformă, suprafața secțiilor urmează să fie egală. Dacă din cauza configurațiunii topografice a terenului împărțirea în secții egale nu s'ar putea face cu succes, se va renunța la acest avantaj dându-se preferință împărțirii prin semne naturale.

Limitele secțiilor trebuie fixate în mod vizibil, iar puterea de nutrițiune a fiecărei secții trebuie constatată deosebit.

7. Instalarea locurilor de adăpost.

Locurile de adăpost cu grajdurile corespunzătoare capacități de nutriere a muntelui, cu șoprețele, stânele și stânișoarele, apoi cu locuințele păstorilor, ale ciobanilor, cu adăptoriile, șoprețele de fân și eventual cu instalațiunile lăptăriei, sunt construcțiunile de căpetenie ale economiei de munte raționale, atât din punct de vedere al îngrijirii vitelor dela munte, cât și din acel al conservării și îmbunătățirii puterii de producție a muntelui, întrucât fără de atari construcțiuni nu s'ar putea scuti vitele contra tempestelor și contra boalelor cari provin din cauza lor și fără de care nu s'ar putea obține cantitatea necesară de băligar pentru îmbunătățirea calității solului.

Pentru aceste considerațiuni munții Statului, ținându-se comp de condițiunile în care ei se găsesc precum și de menirea lor trebuie inzestrați succesiv cu construcțiuni de adăpostire în-

cepându-se cu unitățile de munte destinate pentru vacile cu lapte și pentru juninci.

Inzestrarea ideală a munților cu locuri de adăpost ar fi atunci, când în fiecare secție am construi instalațiunile necesare, în care caz s'ar înlesni s'ar ușura, în gradul cel mai perfect îngrijirea și pășunatul vitelor, precum și aprovizionarea cu băligar.

Având însă în vedere costul considerabil al construirii adăposturilor, a căror întrebuițare de altfel este de scurtă durată, e suficient dacă construim într'un munte, împărțit în două secții vecine și într'un loc potrivit, un singur adăpost pe linia despărțitoare ale acelor două secții; în munții cari constau din trei sau patru secții clădirea de adăpostire o vom instala la mijlocul limitei superioare a secției prime și a patra, iar a doua în partea superioară a limitei despărțitoare a secției 2 și 3; dacă însă împărțirea este regulată și împrejurările sunt favorabile, putem instala un singur adăpost în punctul de încrucișare al limitelor secțiilor 3 și 4.

În tot cazul este important condițiunea ca vitele să poată fi introduse la pășune într'o secție, fără ca să fie nevoite ca să treacă prin celelalte secții, iar băligarul să se poată împărștia ușor.

Locurile mai potrivite pentru instalarea adăposturilor sunt picioarele de dealuri, platourile și fundacurile situate sub coamele principale ale munților scutite de vânt, dacă solul acestora este uscat și în apropiere sunt izvoare cu apă bună de băut, precum și dacă se poate găsi combustibilul necesar, ori cel puțin el se poate transporta acolo ușor. Locurile mlăștinoase și văile nu sunt potrivite pentru instalarea adăposturilor, fiind ne sănătoase și devenind adeseori cuiburi de boale contagioase. Afară de aceasta adăposturile situate în văi, mai au și desavantajul că transportul băligarului din astfel de locuri e foarte costisitor.

În munții înalți și expuși, unde clima este rece, este bine să se construiască grajduri închise de toate părțile, tot asemenea și locuințele personalului, pe când în munții situați mai jos și mai puțin expuși, unde în sezonul pășunatului numai foarte rare ori se ivesc timpuri reci și atunci numai în mod trecător, sunt suficiente și grajdurile sau colibele deschise despre partea lor mai caldă, în astfel de locuri numai în cazuri speciale se vor construi grajduri și locuințe închise de toate părțile.

Pentru vitele bolnave se construiește separat câte un grajd pentru fiecare munte.

În munții destinați pentru pășunatul vacilor, unde proprietarii doresc ca fecundarea vitelor să se facă din mână, trebuie înființat spre acest scop și un grajd separat pentru tauri.

La construirea grajdurilor și a șopronețelor trebuie calculat ca o vită normală să dispună de un spațiu de cel puțin 1,5 m³.

E bine, ba chiar e necesar, ca grajdurile destinate pentru vitele bolnave, precum și cele pentru tauri să fie prevăzute cu oboare bine îngrădite, astfel ca aripele gardurilor să fie legate de ale grajdului sau șopronețului despre partea deschisă. Pentru străngerea băligarului la fiecare adăpost trebuie făcută o groapă pentru gunoiul solid și una pentru cel lichid (fluid), precum și un canal pentru scurgerea urinei din grajd până la groapă.

Trebuie de asemenea dat o deosebită importanță întrebuințării și manipulării corecte a gunoaelor.

Instalațiuni pentru lăptării să se înființeze numai acolo, unde lăptăria are un caracter permanent și numai dacă proprietarii de vite se îngrijesc înșiși de a le construi și anume pe spesele lor proprii.

În scopul ducerii vitelor la adăposturi trebuie să ne îngrijim de a construi și întreține drumuri permanente sau de a întreține în condiții bune drumurile vecine corespunzătoare, astfel ca cele ce duc la munte să poată fi folosite și pentru scopurile economiei silvice, în tot cazul însă aceste drumuri să nu fie tocmai în detrimentul economiei silvice.

8. Instalarea de adăpătoare

Din punctul de vedere igienic și în interesul exploatării raționale a muntelui, trebuie dat o deosebită însemnătate instalării unui număr corespunzător de adăpătoare, prevăzute permanent cu apă curată de izvor, știut fiindcă apa este unul dintre mijloacele cele mai sigure și mai cu efect în contra boalelor contagioase. La fiecare adăpost și, afară de aceasta, în fiecare secție este bine să ne îngrijim de adăpătoare în apropierea stânelor, eventual mai multe, dar astfel instalate ca vitele însetate, înghesuindu-se, să nu poată răsturna jghiaburile (trociile sau albiile) și să nu se poată urca în ele cu picioarele, iar terenul din jurul lor să nu-l frământa cu picioarele. Pentru o vită normală trebuie calculat minimum 0.2 m. lungime de sghiab sau troacă (albie).

A apă vitele direct din părae nu e recomandabil, fiindcă vitele fiind setoase se grăbesc a se duce la pârau, a cărui apă totdeauna o tulbură, astfel că ele nu pot beneficia toate de o apă curată și suficientă, din care cauză ușor se propagă boalele contagioase.

9. Reservare de cosaștine (livezi de fân) în munte.

Din munții bine amenajați și administrați rațional nu poate să lipsească niciodată o anumită cantitate de fân, pentru că alt cum în caz de vremuri rele, când nu se poate practica pășunatul, în lipsă de nutreț vitele ar slăbi și ar perde din bunele condiții și din capacitatea lor de a produce lapte.

Fânul se poate obține în 2 feluri, sau prin cosirea alternativă a uneia ori alteia secții de pășune, mai bune, sau rezervându-se livezi de fân permanente.

Modul prim este utilizabil numai în cazuri de tranziție, fiindcă sustragerea dela pășunat a terenurilor mai bune are o influență rea asupra economiei pășunatului.

E cu mult mai avantajos dar să se creieze cosaștine (livezi de fân) în apropierea adăposturilor, care să se cultive și să se îngrășe bine, pentru-că astfel pe suprafețe relativ mici se poate produce fân mult și bun.

La stabilirea întinderii livezilor de fân ne vor servi drept directivă experiențele făcute, conform cărora în condițiuni normale pentru fiecare vită normală, ce vărează în munte, este necesar cel mult un chintal metric de fân. Această cantitate de fân trebuie să ne stea la îndemână atât la începutul cât și la sfârșitul sezonului de pășunat în orice munte bine amenajat.

În munții în cari există mai multe adăposturi, trebuința de fân a fiecărui adăpost trebuie fixată pentru întreaga durată ce o petrec vitele în aceste adăposturi, având grija ca pentru cele situate într'o regiune mai înaltă care se întrebuițează numai în timpurile călduroase ale verei, să ne îngrijim de fân numai pentru cazuri de vremuri rele și anume pentru vitele bolnave, precum și pentru reproductorii masculi, cari trebuiesc ținuți în grajd (deși relativ mai puțin).

Intinderea livezilor de fân de munte trebuie calculată astfel ca pentru fiecare vită normală să revină de regulă cel mult 0.1

jug. cad. teren de calitate mijlocie. Nu e bine a se rezerva înclinări prea mari de livezi de fân, pentru că prin aceasta s'ar susține prea mult teren dela pășunat și s'ar îngreuna economia alpină cu cheltueli de prisos.

Livezile de fân permanente trebuiesc bine îngrădite și îngrijite în mod permanent prin îngurășămintele regulate, curățiri s. a.

Ele trebuie să se cosească totdeauna, când iarba e în floare, iar fânul trebuie uscat pe stative asemănătoare scheletului de coperiș al caselor (prepeleaguri).

Dacă în podurile grajdurilor și șoproanelor nu se poate așeza tot fânul, se vor construi șoproane de fân în apropierea adăposturilor, ori în alte locuri unde fânul va fi scufit nu numai de umezeală, ci și în contra daunelor cauzate de vite ori de animale sălbatice.

10. Durata timpului de pășunat

Sezonul de pășunat se începe în munții mai jos situați de regulă în jumătatea a doua a lunii Maiu, iar în munții mai înalți la începutul lui Iunie și durează până la mijlocul lui Octombrie sau sfârșitul lui Septembrie. În această privință trebuie admisă ca regulă generală, ca primăvara să nu se înceapă pășunatul, până nu s'a îndeșit bine iarba. Toamna însă, epoca coborârei vitelor dela munte, să se fixeze astfel, ca înghețul să nu găsească iarba pășunei în stare păscută până la rădăcină.

11. Esercitarea pășunatului.

Pășunatul la munte (în general pășunatul de pajiște) trebuie practicat conform planului stabilit dinainte pentru fiecare secție și în așa fel, ca secțiile cu expoziție mai călduroasă, pe care crește iarba mai de vreme, să fie pășunate mai întâi, cele cu expozițiile mai reci mai târziu și fiecare secție să fie pășunată încontinuu fără întrerupere până atunci, până când vitele vor pasce toată iarba secției; secția odată pășunată trebuie să se odihnească cel puțin două, iar dacă e posibil, chiar trei săptămâni și numai după aceea să fie din nou pășunată.

De ex. într'un munte împărțit în 2 secții, fiecare cu o putere de nutrițiune egală, într'un sezon de pășunat de 115—120 zile, se va începe pășunatul în secția cu o poziție mai călduroasă, unde se va pășuna vre-o 20 zile, după aceea se va trece cu

pășunatul în secția a doua timp de circa 30 zile, apoi iarăși vre-o 30 zile în secția primă, de unde înapoiindu-ne în secția a doua, după un pășunat de 30—37 zile, trecem iarăși în secția primă, unde rămân vitele până la coborârea lor din munte.

Într'un munte împărțit în 4 secții, cu o egală putere de nutrițiune, se pășunează într'un sezon de circa 115—120 zile, vre-o 20 zile în secția primă (cea cu expoziție mai călduroasă) în ceea de a doua și a treia secție vre-o 70 zile, iar în a patra se va pășuna tot cam vre-o 23—30 zile și dacă este necesar, se va cosi secția primă la vre-o treișăptămâni după ce-a fost pășunată, iar secția a 4 cu vre-o 4 săptămâni înainte de pășunat. Tot astfel se poate proceda, când se împărțește numai în 3 secții, dacă pășunarea secției a treia se poate abandona.

În tot cazul trebuie îngrijit ca secția, care trebuie pășunată în primul rând, chiar dacă secțiile ar avea o egală putere de nutrițiune, să fie pășunată *mai puțin timp*, decât cele ce urmează a fi pășunate după ea. La stabilirea duratei de pășunat în secțiile următoare, trebuie de asemenea ținut cont de faptul că secțiile, cari se odihnesc timp mai îndelungat și anume dela creșterea ierbei și până la începerea pășunatului, pot să producă mai multă iarbă, decât secțiile păscute mai de timpuriu, și în consecință pot suporta pășunarea timp mai îndelungat.

Ordinea de pășunat a secțiilor stabilită de mai înainte, pe cât posibil, nu trebuie schimbată în timpul sezonului de pășunat, iar durata de pășunare a secțiilor numai întru atât poate fi modificată, întrucât anumite împrejurări neprevăzute ar cere aceasta.

Modificarea duratei pășunatului în diferitele secții nu trebuie să fie mai mare de 5—10 zile.

Pășunarea fiecărei secții se face începându-se dela marginea muntelui cu expoziție mai caldă, și anume pe câte o fâșie de pășune corespunzătoare pentru o zi, având de normă ca turma de vite să fie astfel condusă, în cât jumătate din vite să ajungă pe fâșia pășunată în ziua precedentă, iar cealaltă jumătate pe o fâșie nouă.

Afară de aceasta nu trebuie introdusă turma la pășune în mijlocul secției, ci la marginea acesteia, iar trecerea de pe o fâșie la cealaltă să se facă pe la capăt.

În timpurile ploioase să se pășuneze, pe cât va fi posibil, terenurile mai uscate, iar în cele secetoase cele mai umede;

iar când ploaia durează mai îndelungat, pășunatul trebuie oprit până ce solul se sbicește.

Când terenul este uscat, se va pasce în turmă strânsă, iar când el este umed în turmă respirată.

În caz când pe teritoriul pășunii ar fi locuri prea grase, ori locuri cu specii de ierburi tari, atunci aceste locuri trebuiesc pășunate în treacă primăvara de timpuriu și anume înainte de începerea pășunatului regulat, ca nu cumva iarba grasă, ce crește pe acele locuri, să cază la pământ și să se calce în picioare, iar ierburile tari pe cari, după ce au îmbătrânit, nu le mai mănâncă vitele, să se împuternicească prea tare, până ce le vine rândul la pășunat în ordinea de mai înainte stabilită pe secții. E bine ca speciile de ierburi tari să se pască de timpuriu și până la rădăcină din cauză că pășunatul de timpuriu și călcatul în picioare le îngroapă; precum și din motivul că până când ele îmbătrânesc dau un nutreț foarte slab. În stare frageță însă produc un nutreț de valoare.

12. Folosirea grajdurilor de pe pășunile alpine.

În munții prevăzuți cu grajduri (șoproane, poiete, staule) la începutul și la sfârșitul sezonului de pășunat, precum și toamna când nopțile la munte de regulă sunt reci, vara chiar pe vremuri reci, ploioase, vitele trebuiesc ținute peste noapte în grajduri sau staule și numai peste zi se mână la pășune; iar primăvara când plouă mult și dă lapovișă vitele trebuiesc ținute chiar și ziua în grajduri. Tot astfel se va ține în grajduri și vitele bolnave, cari nu se pot mâna la pășune, precum și taurii și armăsarii destinați pentru montarea din mână a vitelor.

Nutrețul necesar pentru ținerea în bune condiții a vitelor în grajduri și poiete trebuie asigurat din fânul disponibil, cum și din iarba proaspăt cosită. În această privință trebuie dată o deosebită atențiune îngrijirii taurilor, de asemenea vitelor cu lapte vitelor gravide (borșoase) precum și vitelor tinere, în vreme ce cele sterpe trebuiesc de regulă nutrite în grajduri, numai în cazul când dispunem de stocul necesar de fân, ori în caz de neapărată necesitate (când trebuie să le ținem în grajd zi și noapte).

Dacă cantitatea disponibilă de fân permite, este bine, ca primăvara de timpuriu și toamna târziu, să se dea câte puțin fân vitelor în fie care dimineață și anume înainte de pornirea lor.

la pășune, ca nu cumva vitele flămânde mânate la pășune să pască prea lacome ierburile fragede și zemoase, sau iarba plină de rouă sau de brumă din care cauză ele se îmbolnăvesc.

Vitelor ținute în grajd li se poate face și așternut, dar numai dacă materialul necesar pentru aceasta se poate procura cu înlesnire și când el nu costă mult.

Lipsa de așternut o suportă ușor vitele cari pășunează, în caz când ținerea lor în grajd este de scurtă durată, de aceea așternutul nu este absolut necesar; cu toate acestea, dacă materialul se poate procura cu ușurință, întrebuintarea lui se recomandă mai ales pentru sporirea gunoiului atât de necesar pentru îmbunătățirea sau întreținerea în bune condiții a pășunii.

Plantele acidulate, sarbede, ce cresc pe locurile apătoase, mlăștinoase, ori pe locurile prea grase, pe cari vitele nu le mănâncă, cosite proaspăt, ori mai corect mai mult sau mai puțin uscate, servesc ca material bun pentru așternut.

Din cauza aceasta locurile umede și mlăștinele, dacă nu au prea mare înfîndere, sporesc în mod simțitor valoarea muntelui.

Dealtmîntrelea se pot întrebuinta ca așternut pătura moară și buruenile potrivite pentru aceasta din pădurile din apropiere, întru cât aceasta nu periclitează viitorul pădurei.

Ierburile și buruenile, ce se întrebuintează pentru așternut, trebue cosite sau recoltate înainte de a se coace, ca nu cumva să ajungă în băligar semințe, cari ar strica calitatea ierbeii din pășuni.

Unde nu se poate obține în mod avantajos destul material de așternut, se pot folosi pentru suplinirea așternutului deosebitele specii de muschi, adunate prin grăparea din când în când a terenului de pe munte.

Lucrările de procurarea nutreșului și a materialului de așternut, precum și cositul nutreșului proaspăt și transportului în adăposturi, trebue să le îndeplinească proprietarii de vite sau păstorii respectivi. Tot ei sunt datori să procure vitelor sare și nutreș și să le îngrijească în toate privințele.

13. Rămânerea vitelor în aer liber peste noapte.

Când vremea e călduroasă și uscată vitele sănătoase pot fi lăsate peste noapte în aer liber pe pășune chiar și în munții amenajați cu grajduri și staule, dacă vitele nu sunt primejduite de fiarele sălbatece.

În astfel de împrejurări turma trebuie dusă pe fâșia secției, unde au păscut ziua pe un loc uscat, sculit de vânturi și situat la ori și ce înălțime, astfel ca ploile să poată spăla cu ușurință gunoiul spre părțile mai jos situate. Este interzis însă a ține vitele pe unul și același loc mai mult de 6—7 nopți, ca nu cum-va acele locuri să se îngrășe prea mult. Totodată trebuie îngrijit, ca păstorii, din când în când, să împrăștie uniform gunoiul strâns acolo.

În ce privește șederea peste noapte în aer liberă a vitelor tinere și a celor cu lapte, aceste fiind mai gingașe, față de ele trebuie să fim mai precauți.

În munții în care nu sunt grajduri și instalațiuni de ocrotire a vitelor, cu deosebire acolo unde vitele trebuiesc păzite de animale răpitoare, în interesul îmbunătățirii muntelui vitele trebuiesc ținute peste noapte în oboare sau staule, cari se pot muta ușor. Procedând și la împrăștierea târsocilor și a mușuroaelor de pe suprafața muntelui se poate aduce acesta în stare bună, mai cu seamă dacă se curăță și se nivelează solul, acordându-se păstorilor remunerații deosebite pentru aceste lucrări.

La alegerea locurilor pentru oboarele sau staulele ce se pot muta, trebuie urmat aceiași metoadă de procedare ca mai sus, dând atențiune ca cu ajutorul oboarelor să se gunoiască în primul rând părțile pășunii, care au mai mare nevoie de îngrășămintă.

14. Pășunarea pădurilor vecine cu munții și administrarea părților împădurite.

Dacă planul de amenajament în vigoare nu admite pășunatul în pădurile din nemijlocita apropiere a pășunii alpine, atunci pășunatul se practică numai în locul de pășune al *muntelui*.

Dacă însă planul de amenajament admite pășunatul în pădurile mărginașe cu golurile de munte, atunci părțile de pădure pășunabile trebuiesc încorporate la pășunea de pe golul muntelui. Trebuiesc însă luate măsuri ca pășunatul acestor păduri să fie reglementat conform cerințelor economiei silvice,

Iar dacă pădurile, în care pășunatul e permis, se hotărăsc cu mai mulți munți, ele trebuie împărțite între munții vecini, ținând compt de nevoile economice și căutând ca să fie divizate pe cât posibil prin limite naturale.

Pe astfel de terenuri împădurite se poate admite pășunatul

în sezonul respectiv, iar exercitarea lui se va regula astfel, încât diferitele porțiuni de pădure să se pășuneze decada în decada cu pășunile de munte vecine, adică în aceeași ordine.

Tufărișurile inutile aflătoare pe teritoriul muntelui de peste limita vegetațiunii forestiere, care urmează a fi fixată în mod prealabil, trebuiesc stârpite. Tufele, arborii, grupele de arbori și pâlcurile de păduri ce trebuiesc însă menținute, pentru că pot aduce un serviciu folositor vitelor, solului pășunii și puterei de nutriție a acesteia, sau pentru că existența lor este necesară protejării terenurilor de sub poalele muntelui, trebuiesc conservate și pentru atingerea acestui scop acolo unde sunt expuse a fi distruse, de ex. în apropierea lăptăriilor, trebuiesc chiar împrejmuite.

Excepțiune se poate face numai cu tufărișurile mai întinse care ocupă un sol de bună calitate și când prin stârpirea lor nu se dă ocazie dislocării solului sau pornirii grohotișului și lavinelor de zăpadă. Ele pot fi extirpate pe fâșii de câte 10 metri lățime paralel cu coasta muntelui și dacă este posibil și cu direcția vânturilor periculoase, pe baza proiectelor întocmite și aprobate prealabil de către regiunea silvică. La această lucrare mai trebuie ținut cont și de faptul ca solul expus vânturilor să nu fie degradat.

Terenurile pleșuve trebuiesc mai întâi înerbate și numai după aceea pot fi date spre a fi păscute.

Părțile împădurite ale muntelui vor fi excluse de la pășunat. Pe astfel de terenuri aducerea vitelor se poate face numai în cazul, când ele urmează a fi apărate de vr'un pericol, ori de un timp nefavorabil venit pe neașteptate. Terenurile expuse surpăturilor și formării de petrișuri, (grohotișuri) cu deosebire cele petroase sau umede, trebuiesc excluse cu totul dela pășunat.

Exploatarea, adică tăiatul crengilor arborilor chiar și uscați în picioare ori a tufelor, sau tăiatul crengilor arborilor aflători pe teritoriul muntelui este permis numai cu aprobarea regiunii silvice și în conformitate cu dispozițiile luate de șeful de ocol.

Mlădițele și puieții, ce răsar pe porțiunile golurilor de munte defrișate, trebuiesc distruse de personalul de serviciu al muntelui încă în starea lor plăpândă, ca nu cumva să reocupe golul.

15. Curățirea muntelui.

Buruienile și ierburile, cari nu plac vitelor, trebuiesc extirpate de pe teritoriul pășunii prin cosirea repetită (de 4—5 ori) înainte de înflorirea lor și eventual scoțându-se rădăcinile din pământ.

Acest lucru trebuie îndeplinit de către păzitorii vitelor și de personalul administrativ al muntelui și anume de către cei dântâi în decursul pășunatului, iar de personalul muntelui îndată după pășunarea diferitelor secții. În scopul stârpirii buruienilor, păstorii și personalul muntelui trebuie prevăzut cu uneltele corespunzătoare.

Terenurile imburuenite pe mînderi mai mari, a căror menținere nu e necesară pentru obținerea materialului de așternut, trebuiesc înlocuite cu ierburi bune în întreg cuprinsul lor stârpindu-se buruienile, iar în caz de lipsă cultivându-se terenul în mod convenabil și semănând semințe de ierburi bune. Aceste operațiuni trebuiesc îndeplinite pe spesele Statului și anume pe baza proiectelor și devizelor aprobate anterior.

Acolo unde numărul și cantitatea buruienilor este foarte mare, este necesar să se acorde premii personalului administrativ al muntelui pentru extirparea buruienilor.

Frunzele și acele de brad, ce cad din arborii pădurilor marginașe, eventual din cei aflători pe munte, pe teritoriul pășunii, trebuiesc adunate din timp în timp și anume înaintea începerii pășunatului și să se întrebuințeze, conform împrejurărilor, ca material pentru așternut, ori pentru pregătirea compostului.

16. Adunarea pietrelor și nivelarea solului

În scopul promovării și ameliorării pășunii, precum și a măririi teritoriului productiv, pietrele împrăștiate pe munte trebuiesc adunate pe locurile mai sărace și așezate în grămezi rotunde având la bază un diametru de 2 metri și o înălțime de 1 metru în felul zidurilor de piatră fără tencuială.

Adunarea pietrelor trebuie îndeplinită de către păzitorii vitelor, cărora li se poate da o remunerație deosebită pentru această lucrare.

Pietrele adunate pot fi întrebuințate la fixarea limitelor, eventual la umplerea gropilor, la corecțiunea torenților și la diferite alte construcțiuni.

Muşuroaiele, târsocii și muşuroaile de soboli trebuiesc împrăștiate după practicarea pășunatului; buturugile arborilor și tufele defrișate ori tăiate, acolo unde scoaterea din rădăcini nu ar avea urmări funeste, urmează a fi scoase din pământ toamna, iar locul lor, precum și proeminențele desavantajoase cultivării pășunei, vor fi nivelate și aplanate.

La aplanarea gropilor trebuie întrebuițat mai întâiu pământul târsocilor și al muşuroaelor. Aceste lucrări trebuiesc făcute pe speșele Statului, acolo unde efectuarea lor reclamă cheltueli mari și mai multe zile de lucru. În cazurile ordinare ele intră în atribuțiunile personalului administrativ al muntelui.

17. Îmbunătățirea solului

Cel mai efectiv mijloc pentru menținerea în bune condiții a solului și pentru ameliorarea cantitativă a producției de iarbă este gunoiera regulată.

În acest scop în fie care munte, în care s'a instalat o lăptărie, trebuie angajat cel puțin un muncitor, iar pentru munții cu o suprafață mai mare pentru fiecare număr de 60—80 vite normale va fi necesar câte unul. Lui trebuie să i se procure uneltele necesare pentru îndeplinirea acestei lucrări.

Datoria acestui muncitor este, ca pe lângă îndeplinirea serviciului de păzitor de pășune, în timpul când vitele stau noaptea în grajduri, să facă curățenie în acestea, precum și în staule și anume în fiecare dimineață; afară de aceasta gunoiul adunat trebuie să-l așeze în gropile de băligar unde are să fie manipulat convenabil, iar gunoiul putrezit, precum și cel lichid, să-l care în timpul prescris pentru aceasta, pe locurile, cari urmează a fi gunoite, împrăștiindu-l într'un strat subțire, pe când cel lichid, după amestecul său cu apă, va fi stropit uniform, pe suprafața locului de gunoit.

El este de asemenea dator, ca să adune gunoiul de prisos de pe locurile stânelor din timpul zilei sau al nopților, să-l pregătească și să-l care la locurile destinate, unde va fi împrăștiat; apoi la sfârșitul periodului de pășunat al unei secții să parcurgă întreg teritoriul secției împreună cu păzitorii de vite și cu ajutorul acestora să împrăște gunoiul aflător pe teritoriul acestei secții care ar fi rămas încă neîmprăștiat.

Împrăștierea acestui gunoiu în decursul pășunatului intrând

în obligațiunea păzitorilor de vite, ei trebuiesc prevăzuți cu uneltele necesare. În acest scop, precum și pentru stârpirea buruenelor, este recomandabilă așa zisă sapa ascuțită de forma icului combinată cu greblă.

Pentru săvârșirea gunoiei în mod regulat e responsabil în prima linie muncitorul angajat în acest scop, care trebuie să aibă grije, ca să nu se gunoiască prea mult stricându-se astfel calitatea pășunii.

Intrucât va fi posibil și potrivit cu calitățile terenului este bine, ca să se gunoiască întreg teritoriul muntelui la fiecare interval de câte 4—5 ani.

Modul de manipulare al îngrășămintelor, precum și timpul, ordinea și măsura gunoiei, le statornicește oficialul silvic administrator al muntelui ținând cont de împrejurările locale. Fi-rește că trebuiesc luate pretutindeni măsuri ca gunoia regulată să se înceapă cu părțile cele mai slabe și continuându-se treptat spre cele mai bune, astfel ca la sfârșitul rotațiunii determinate să se poată ajunge iarăși pe terenul, de unde s'a început operațiunea.

Gunoia afară de aceasta trebuie împrăștiat uniform numai pe platouri, culmi de dealuri și pe coastele puțin pezișe, pe când pe cele mai repezi e destul ca el să fie împrăștiat în fâșii perpendiculare pe direcția celei mai mari pante a coastei, de unde apoi ploaia spălând o parte a gunoiei o va mână pe fâșiile negunoite situate mai jos. În tot cazul trebuie observat, ca gunoia să se facă, numai după ce s'a păscut terenul respectiv.

Pentru înlesnirea căratului gunoiei se vor construi drumuri, cari să pornească chiar dela lăptării. Nivelarea drumurilor nu e însă necesară, decât în locurile mai grele de umblat și anume în văile și strîmtorile mai înclinate, ori pe locurile mlăștinoase, de oarece pe cele plane se poate circula cu roaba ușoară în orice direcție.

Gunoia supra abondentă de pe locurile tărlelor vechi, precum și cenușa rezultată din pătura moartă, jacele pădurilor marginase, buruenile și diferitele specii de mușchi, eventual și alte materii de îngrășămintă cu efect general ori special cari se pot obține cu ușurință, fecalele umane, varul, mărna etc. se pot deasemenea întrebuința pentru gunoia pășunilor.

Astfel de materii, întrebuințându-se în mod convenabil, sunt foarte folositoare cu deosebire pentru îmbunătățirea grab-

nică a producției de iarbă a locurilor umede ori acoperite cu mușchi, precum și a livezilor sau fânețelor de munte.

La ameliorarea puterii de producțiune contribuie și grăparea din când în când a teritoriului de pășune, operațiune ce trebuie practică în primul rând pe locurile acoperite de mușchi, pe cele turboase, precum și pe locurile al căror pământ este bătătorit de vite. Acolo unde creșterea mușchilor ori dezvoltarea buruenelor este provocată de umezeala prea mare, trebuie să ne îngrijim de a scurge apa de prisos însănătoșind terenul. Locurile necesare pentru obținerea materialului de așternut pentru vite, conform celor indicate la punctul 14, trebuiesc însă menținute.

În munții cu soluri uscate, unde dispunem de apă destulă, în scopul de a spori și îmbunătăți producția de iarbă putem, la nevoie, să recurgem și la irigațiuni.

18. Construcțiuni

În ce privește autorizațiunile și aprobările propunerilor referitoare la lucrările de îmbunătățire a solului, la aprovizionarea cu apa necesară, la fixarea (plantarea) solului, la irigații, clădiri de grajduri, case, drumuri etc., acestea intră în atribuțiunile regiunii silvice respective.

Informațiuni mai detaliate referitoare la construcțiuni se pot obține dela Ministerul Agriculturii și al Domeniilor.

19. Liberarea bonurilor de pășune

Taxele de pășunat (taxa de pășune, de grajd și spesele de administrare a munților Statului căutați în regie) se incasează, în schimbul liberării de bonuri în trei exemplare, cari trebuiesc exact completate, cuponul al II-lea și III-lea (bonul de pășunare și bonul de control) redându-se plătitorului taxei. Cu ocazia pornirii la munte a vitelor, pentru cari s'au liberat bonurile, cupoanele în chestiune (II și III), proprietarii vitelor le vor prezenta oficianțului însărcinat cu primirea vitelor, care reține bonul de control, iar cel de pășunat, prevăzut cu atestarea de primirea vitelor, li se înapoiază, atrăgându-li-se atenția că vitele li se vor libera numai în schimbul restituirii acestui bon, pentru care motiv ei sunt datorii ca să-l păstreze cu îngrijire. Taxele de pășunat sunt fixate pe baza tarifului în vigoare aprobat.

În schimbul acestor taxe Statul este obligat a suporta toate cheltuielile de amenajare și de întreținere în bune condițiuni a pășunii, precum și cele de plata salariului păzitorilor de pășune (unde sânt lăptării organizate), precum și ale servitorilor însărcinați cu manipularea îngrășămintelor.

20. Distribuirea munșilor și înscrierea vitelor.

Regiunea silvică, pe baza propunerii ocolului silvic în care se află muntele, decide căror proprietari de vite și pentru ce anume specii de vite se va distribui munșii ăpartizănd Statului.

În această privință pe lângă cele stipulate la punctele No. 4 și No. 5 se va avea în vedere interesul creșterii vitelor, a înmulțirii lor, sporirea producțiunii laptelui, precum și gradul în care proprietarii de vite respectivi au nevoie de pășunile de munte ale Statului.

Distribuirea făcută în conformitate cu dispozițiile de mai sus, numărul vitelor ce se pot admite la pășunat în fiecare munte, precum și numărul personalului ce trebuiește angajat, urmează a fi stabilite *până la 1 Februarie* al fiecărui an și publica în comunele interesate, indicându-se și taxele de pășunat prevăzute în tariful aprobat.

În acelaș timp trebuie fixate zilele, în cari se vor prezenta în comunele respective pentru înscrierea vitelor ce urmează a fi duse la pășune în munșii Statului, șeful ocolului silvic sau delegatul regiunii și avizați primarii comunelor interesate, ca anterior să țină conferințe spre a se face cunoscut publicului despre cele coprinse în instrucțiuni, după care, în înțelegere cu proprietarii vitelor, să aleagă 4 delegați pentru a participa la înscrierea vitelor.

În comunele unde populația n'are cunoștință de prezentele instrucțiuni, ocolul silvic este obligat să dea explicațiuni celor interesați mai înainte de începerea înscrierii pentru a se preîntâmpina orice neînțelegeri și certuri, atrăgând atențiunea proprietarilor de vite asupra drepturilor și obligațiunilor lor.

În acest scop, aceste drepturi și obligațiuni atât ale proprietarilor de vite cât și ale servitorilor angajați trebuieșc consemnate prin alte acte scrise, cari, după cetirea și explicarea lor, vor fi semnate de către proprietarii vitelor față cu martorii necesari.

Proprietarii cari doresc să-și trimită vitele la pășune în

munți sunt datori să declare, cu ocazia înscrierii, atât numărul și speciele vitelor ce le aparțin, cât și ale acelorora, pe cari ei le au iernat.

Li se va atrage în același timp proprietarilor atențiunea, că acei care vor face declarațiuni false în această privință, vor fi șterși definitiv după tabloul vitelor înscrise la pășunat.

21. Inscrierea vitelor la pășunat.

Inscrierea vitelor trebuie terminată în toate comunele interesate până la finele lunii Martie. La timpul anunțat pentru înscriere, șeful ocolului silvic, eventual delegatul regiunii însărcinat cu aceasta, în prezența celor 4 oameni de încredere ai sătenilor și eventual a delegatului primăriei comunale, trece într'un registru și anume în ordinea prezentării pe locuitori, precum și vitele ce vreau a le duce la munte, ținând seama că în fiecare munte nu se pot admite spre înscriere decât vitele de aceeași specie, etate și sex, hotărâte de regiunea silvică pentru acel munte.

Pentru a suplini lipsa de pășune, adică în interesul exploatării sale raționale și spre a nu se înscrie vite, pe cari proprietarii nu intenționează în realitate să le trimită la munte, se va admite la înscriere numai acele vite pentru cari proprietarul achită delegatului ocolului silvic o garanție și anume pentru o vacă, un bou, cal, ori vită de la 2 ani în sus, 20 lei; pentru o vită mai tânără de 2 ani, ori porc de la 2 ani în sus, 10 lei; pentru un porc sub 2 ani, ori un berbec sau un cârlan, 5 lei; pentru un miel de primăvară, 2 lei.

Aceste sume se vor trece exact în lista de înscriere și în rubrică separată.

Dacă lipsa de pășune pentru vitele înscrise pentru un munte oarecare este mai mare decât puterea de producțiune stabilită pentru acel munte, plusul de vite va trece în munții, pentru cari s'au înscris un număr mai mic de vite.

În caz de înscriere peste tot locul de prea multe vite numărul declarat trebuie redus până la puterea de producțiune a pășunii, în scopul acesta în primul rând vor fi respinse, în parte sau în integral, vitele instigatorilor contra intereselor pădurilor, ale delicvenților silvici și ale contravenienților la legea poliției vânatului, iar în al doilea rând vitele acelorora, cari se

ocupă cu prăsirea lor ca speculatori numai; după aceea se va avea în vedere împrejurările indicate în alineatul al 2-lea al punctului anterior (20) respingându-se din vitele proprietarilor cari au declarat mai multe și anume atâtea câte trec peste puterea de producțiune sau de nutrițiune a muntelui. In caz de paritate se va decide prin tragerea sorților, ale cui vite urmează să fie șterse din lista de înscriere.

Această procedare trebuie continuată până atunci, până când în listele de înscriere rămâne stocul de vite corespunzător puterii de producțiune a pășunii, peste care sub nici un motiv nu se pot primi mai multe vite.

Garanțiile pentru vitele cari nu sunt primite, se restituie imediat proprietarilor, iar cele pentru vitele primite rămâne la ocolul silvic și cu ocazia liberării bonurilor de pășune sunt socotite în taxele de pășunat ale celor cari le au achitat. Dacă însă proprietarul de vite nu scoate nici un bon de pășunat, sau scoate un bon pentru vite mai puține, atunci garanția întreagă, respectiv garanția corespunzătoare diferenței, trebuie încasată în profitul Statului.

Excepție dela această regulă se poate face numai dacă vitele declarate, sau o parte dintr'însele, nu pot fi duse la pășune din cauza vreunei boale, sau pentru că în acest restimp se dovedește că au murit sau au trecut în proprietatea altuia, care fapt declarantul îl dovedește în mod corespunzător. In cazurile acestea restituirea garanției trebuie achitată de către proprietar, iar chitanța trebuie alăturată la procesul verbal al înscrierii ca act justificativ

După încheierea listelor de declarație nu se mai pot primi înscrieri ulterioare, decât în cazul când vreunul dintre proprietari își retrage declarația și numărul vitelor lui se poate completa cu ale altuia.

Când însă pentru pășunatul într'un munte s'ar primi din vre-o comună, mai puține vite decât este puterea de nutrițiune sau de producțiune stabilită pentru acel munte, stocul de vite ce mai lipsește, se poate împlini cu vitele din comunele străine.

Despre mersul declarațiilor și al înscrierii trebuie dresat un proces verbal, care va fi semnat, afară de delegatul regiunii și de șeful ocolului silvic, și de oamenii de încredere ai sătenilor, precum și eventual și de membrii autorității comunale cari au luat parte.

Procesul verbal, precum și listele de înscriere, le aprobă regiunea silvică, în caz dacă în termen de 8 zile nu s'a primit vreo reclamațiune contra procedurii îndeplinite, după care sunt restituite ocolului silvic.

Reclamațiunile vor fi înaintate regiunii, care este în drept să le rezolve după ascultarea părerii ocolului silvic hotărînd, în mod definitiv, în orice afacere ce este în legătură cu înscrierea vitelor.

Listele de înscriere aprobate, în cari se indică pentru fiecare proprietar, specia precum și sexul vitelor primite la pășunat, vor fi publicate, din inițiativa autorităților comunale, cel mai târziu până la 15 Aprilie și anume în toate comunele interesate.

22. Angajarea de personal și îngrijirea vitelor aduse în pășunile de munte.

Statul nu ia asupra-și nici o răspundere pentru paza și îngrijirea vitelor aduse în pășunile de munte și nici pentru pagubele (moarte, pierdere, nenorocire, răpire de animale răpitoare, rănire, etc.) ce li s'ar pricinui cu ocazia pășunatului în munte, pentru care motiv angajarea personalului necesar la pășune, nutrirea, adăparea, așternutul lor, îngrijirea și eventual mulsul vitelor este încredințată proprietarilor de vite. Aceștia sunt însă datori să angajeze cel puțin atât personal, cât va crede necesar regiunea silvică în interesul unei economii raționale alpine.

În serviciul pășunatului alpin nu pot fi primiți ca păstori și pentru altfel de angajamente indivizii cari, din cauza bătrâneței ori a defectelor fizice sau psihice, nu corespund scopului, și nici braconierii, delicvenții silvici, instigatorii, bețivii (persoanele compromise) și indivizii cari din orice altă cauză nu merită încredere; tot astfel nici acei indivizi, cari în anii precedenți au fost angajați, dar nu au corespuns în destul serviciului încredințat lor, sau cari au fost neascultători. Cei angajați trebuie să aibă o legitimație de muncitori, sau un carnet de serviciu și aibă ei nu ar fi membrii ai casei de ajutor a muncitorilor agricoli vor fi înscriși de proprietarii de vite ca membrii extraordinari ai acestei case de ajutor.

Personalul necesar pentru fiecare munte este ales cu concursul primăriei comunale respective, unanim sau prin votare. Votarea trebuie făcută, proporțional cu numărul vitelor normale

primite la pășune, de către proprietarii vitelor înscrise la acel munte constituiți în societate ocazională. Ei sunt datori, ca sub rezerva dreptului de aprobare de către regiunea silvică, să încheie contracte cu personalul angajat stabilind și condițiunile referitoare la plată. Din aceste contracte nu se pot omite stipulațiunile fixate prin aceste instrucțiuni referitor la păzitorii vitelor. În acest scop regiunea silvică va pune la dispoziția celor interesați un formular de contract, care să corespundă dispozițiilor din prezentele instrucțiuni, împrejurărilor locale și legilor în vigoare.

Rezultatul alegerii, împreună cu contractul, trebuie înaintat imediat ocolului silvic respectiv, care îl aprobă, dacă este autorizat de autoritatea superioară lui. În caz contrar ocolul îl recomandă regiunii silvice spre aprobare.

Dacă s'a aprobat alegerea și contractul, șeful ocolului silvic angajează pe cei aleși, iar contractul de serviciu îl înscrie prin primăria comunală în legitimațiile de muncitori, ori în carnetele de serviciu a celor aleși. După ce s'a efectuat această operațiune; legitimațiile de muncitori sau carnetele de serviciu trebuie predată ocolului silvic, unde se păstrează până la sfârșitul sezonului de pășunat, sau până la eventuala concediere din serviciu a proprietarului legitimației, când șeful ocolului silvic trece în carnetele sau legitimații conduita păzitorului de vite și le înpoiază prin primăria comunală proprietarilor lor.

Dacă regiunea silvică respinge pe vr'unul, eventual pe toți cei aleși, atunci conform stipulațiunilor sus menționate trebuie aleși în locul lor imediat alții.

Cei angajați sunt responsabili, față de proprietarii vitelor, pentru pagubele și contravențiunile comise de ei și despre cele provenite din neîndeplinirea obligațiunilor, lor de serviciu, pe câtă vreme față de Stat responsabilitatea atât materială cât și cea morală pentru indivizii aleși, o au proprietarii vitelor, cari sunt datori a garanta în comun, plătind în bani gata pentru despăgubirile și pedepsele impuse pentru contravențiunile de pășunat și cele sanitare comise de angajații lor, pe lângă dreptul Statului de a cere aceste sume pe cale judecătorească dela angajații lor.

Proprietarii de vite însă nu pot cere, ca pretențiunile, lor de atare natură să se rețină din salariul păzitorilor de vite.

Salariul ce trebuie plătit personalului primit pe baza alegerii

făcute de proprietarii vitelor în mod corespunzător contractului încheiat cu respectivii, se stabilește deosebit pentru fiecare munte și se repartizează asupra proprietarilor în proporția numărului vitelor normale declarate ca proprietate a lor. Suma astfel repartizată trebuie plătită deodată cu taxa bonului de pășunat la ocolul silvic, care trebuie se formeze despre aceasta un compt separat.

Plata păzitorilor vitelor stabilită de către proprietari și achitată de către aceștia anticipativ la ocolul silvic, se răspunde păstorilor în rate lunare, consecutive, prin cărți de plată, de către oficiantul silvic, administrator al muntelui respectiv.

Numărul personalului ce trebuie angajat de proprietarii de vite în împrejurări normale, constă pentru fiecare munte dintr'un vătaf (în munții mai mari, eventual și dintr'un ajutor al acestuia) pentru vitele cu lapte, de fiecare număr de 15—20 vite normale, câte un păstor, pentru boi și vite mai tinere la fiecare număr de 60 — 70 vite, iar pentru oi la fiecare 100 de oi câte un păstor.

Natural că acest personal se poate modifica după împrejurările locale, în tot cazul el trebuie să fie așa de mare, încât pe lângă paza și îngrijirea necesară a vitelor, să poată corespunde pe deplin necesităților unei economii păstorale raționale.

În ce privește faptul, de a se ști peste numărul minimal al păzitorilor de vite fixat de ocolul silvic, câți indivizi mai pot să angajeze proprietarii de vite, aceasta o decide aceștia din urmă, deoarece Statul nu își ia asupra-și răspunderea pentru pagubele, ce ar suferi proprietarii de vite din cauza insuficienței de personal.

23. Lăptăriile

Despre întrebuintarea și punerea în valoare a laptelui proprietarii de vite trebuie să se îngrijească ei înșiși în sfera lor de activitate și pe spesele lor proprii. Dacă însă doresc să organizeze lăptării pe bază de însoțiri, (cooperative) atunci această năzuință a lor o sprijinește ministerul de agricultură în modul și în condițiile, ce le stabilește după fiecare caz. Personalul silvic trebuie pe cât posibil să sprijinească înființarea acestor feluri de asocieri, iar dacă pentru organizarea acestora va fi nevoie de anumiți experți, regiunea va raporta în această privință ministerului de agricultură.

24. Ducerea vitelor la pășunile de munte

Timpul și ordinea ducerei vitelor la munte le stabilește oficiantul silvic, administrator al muntelui, după felul timpului, pe baza celor indicate la punctul Nr. 10 și în urma ascultărei păștilor și a primarilor comunelor interesate.

Ziua ducerei vitelor la munte trebuie publicată prin primăriile comunale cel puțin cu 14 zile mai înainte, iar până la ziua fixată fiecare proprietar de vite este dator să-și scoată bonurile de pășunat. Ducerea vitelor la munte anterior zilei fixate, este interzisă.

Ele trebuiesc predate vătafului (păstorului responsabil al pășunii) însărcinat de șeful ocolului silvic, administrator al muntelui, cu luarea în primire a vitelor, care însă nu poate primi decât atâtă și acele vite, cari sunt indicate în bonurile de pășune și cele de control, pe care cel care însoțește vitele trebuie să le prezinte ori de câte ori i se cere.

Primitorul adeverește luarea în primire a vitelor pe bonul de pășune la un loc corespunzător, iar bonul astfel prevăzut cu adevărul de primire îl înapoiază proprietarului ca contra chitanță, pe când bonul de control îl păstrează pentru controlul ținerii în evidență.

Este interzis a duce la munte, sau a primi acolo vite bolnave.

Dacă proprietarul de vite din vr'o cauză oarecare, în decursul sezonului de pășunat, dorește a coborî dela munte vitele, este dator a arăta bonul de pășunat, prevăzut cu adevărul de luarea lor în primire, vătafului însărcinat cu ținerea în evidență a vitelor la pășune, care notează pe dosul bonului darea în primire și eventual, dacă vitele se duc iarăși la munte, primirea din nou a vitelor. Cel însărcinat cu ținerea în evidență a vitelor, este dator ca deodată cu acest lucru să noteze și predarea vitelor și dacă ele se aduc din nou la munte, el notează primirea lor din nou și pe bonul de control păstrat de el.

Proprietarii vitelor nu pot pretinde restituirea taxei de pășunat și de păstorit pentru vitele coborâte dela munte, din orice motiv ar fi, în decursul sezonului de pășunat, nici chiar din motive sanitare, dar vitele pot fi iarăși primite la pășunat.

Suirea și coborîrea dela munte de mai multe ori a vitelor aceluiași proprietar în decursul unui sezon de pășunat se poate

face numai cu aprobarea în scris a șefului ocolului silvic, care administrează muntele.

În decursul sezonului de pășunat nu este permis să se schimbe vitele dintr'un munte cu alte vite aduse din alți munți sau din comună.

Proprietarul vitelor care contravine acestor dispozițiuni, sau care duce în munte vite bolnave, pierde dreptul de pășunat, fără ca să mai poată pretinde restituirea taxelor plătite.

Păstorii angajați trebuie să se prezinte la oficiantul silvic, administrator al muntelui, cu 6 zile înainte de ziua fixată pentru ducerea vitelor la pășunat în munte; dela această dată și până în ziua transportului vitelor, păstorii trebuie să fie ocupați cu repararea instalațiunilor de pe munții respectivi și cu curățirea și aducerea în bună stare a pășunel; în ziua ducerii vitelor la munte ei primesc vitele încredințate păstoririi lor și încep serviciul de păstori, pe care trebuie să-l îndeplinească conform îndrumărilor ocolului silvic.

De aducerea vitelor la munte proprietarii de vite trebuie să se îngrijească ei înșiși.

După expirarea timpului fixat pentru aceasta este oprit a mai aduce alte vite la munte.

Drumurile și plaiurile pentru trecerea vitelor peste proprietățile Statului, precum și condițiile fixate de regiunea silvică pentru folosirea acestora, le hotărăște și desemnează oficiantul silvic, administrator al muntelui, iar mersul vitelor la munte se autoriză numai pe baza acestor condiții dinainte fixate.

25. Respectarea ordinii în practicarea pășunatului.

Modul de pășunare îl stabilește și regulează Statul prin șeful ocolului silvic respectiv, independent de voința proprietarilor de vite. Tot astfel să întâmplă și cu stabilirea regulilor de folosirea instalațiunilor, a uneltelor, a nutreșului și a materialului de așternut (eventual disponibil) precum și cu împărțirea lucrului de efectuat de către personal.

Angajații proprietarilor de vite sunt datori ca pe lângă respectarea condițiilor prescrise în convențiunea, ce trebuie încheiată cu ei cu ocazia primirii în serviciu, să se conformeze întru toate și în mod conștiincios regulamentului de ordine fixat de ocolul silvic respectiv și să apere atât pe proprietarii vitelor cât și Statul de pagubele a căror înlăturare le stă în putință.

Unde sunt mai mulți păzitori de vite, ori unde este angajat și un vătaf (și eventual pe lângă acesta și un ajutor), sau dacă nu e nevoie de un vătaf deosebit, atunci șeful ocolului silvic în înțelegere cu proprietarii vitelor investește pe cel mai apt dintre păzitorii vitelor cu putere de vătaf (conducător, dățător în seamă).

Păstorii trebuie direct subordonați și puși sub controlul vătafului, sau a păstorului șef însărcinat cu atribuțiunile de vătaf.

Șeful ocolului silvic comunică ordinele angajaților proprietarilor de vite, după împrejurări, fie direct adică prin vătaf, (păstorul șef) fie printr'un delegat al ocolului silvic.

Pentru supravegherea continuă a pășunatului, acolo unde atribuțiunile păzitorilor de pășune nu se pot încredința cu succes altor agenți erariali (pădurari, ajutoari de pădurari, administratorii adăposturilor de munte), neapărat trebuie angajați păzitori de pășune în număr corespunzător pe spesele Statului, cari sunt datori a parcurge, la intervalul și ordinea statornicită de ocolul silvic, munții încredințați lor spre pază și a controla dacă angajații proprietarilor vitelor practică pășunatul în modul prescris, întrebuințează uneltele și instalațiunile muntelui cu cruțare, precum și dacă se permite ca să pășuneze vite, pentru cari nu s'au liberat bonuri de pășunat. Atribuțiunile acestor păzitori le stabilește în detaliu regiunea silvică.

Păzitorul de pășune din punct de vedere al serviciului trebuie subordonat pădurarului, în al cărui canton cad munții încredințați lui spre pază. Pădurarul este obligat a controla, cel puțin odată pe lună, munții aparținători cantonului său, precum și vitele aflătoare în acei munți.

Intreg personalul muntelui stă sub autoritatea disciplinară a oficiantului silvic, administrator al muntelui, care e dator, ca să meargă și să inspecteze conștiincios toți munții, de sub administrația lui, cel puțin de două ori în decursul sezonului de pășunat și cu această ocazie să controleze și numărul vitelor aflătoare întrânșii.

Oficiantul silvic, administrator al muntelui, exercită dreptul de a admonesta și pedepsi pe agenții neascultători și necorespunzători, ba chiar și a concedia pe indivizii angajați de proprietarii de vite.

În cazul din urmă locul devenit vacant trebuie numai decât completat în modul descris la punctul 22. Tot astfel se va

proceda și în cazul, când cel angajat devine incapabil ori refuză serviciul.

Proprietarii vitelor sunt asemenea îndreptățiți de a controla pe angajații lor în interesul de a se evita pagubele, cari conform responsabilității fixate la punctul No. 23 cad în sarcina lor. Acest drept îl pot exercita prin câte un delegat al lor (economul muntelui) separat pentru fiecare munte, ori printr'un membru al primăriei comunale respective. Indivizii însărcinați cu acest control trebuiesc prezentați ori anunțați oficiantului silvic, administrator al muntelui, deodată cu păstorii aleși. Dacă acești delegați nu sunt membrii al primăriilor respective, atunci șeful ocolului silvic, conform celor cuprinse la punctul No. 22, are dreptul de a-i refuza în care caz proprietarii vitelor sunt datori să-și aleagă alți împuterniciți.

Delegații sunt datori, afară de aceasta, să-și îndeplinească însărcinările lor conform ordinei stabilite în înțelegere cu oficiantul silvic, administrator al muntelui.

Proprietarii își pot inspecta oricând vitele și economia lor pastorală cu știrea angajatului însărcinat cu darea de seamă asupra vitelor aflătoare la pășune.

Acești proprietarii și personalul angajat pentru serviciul de munte, afară de pășunatul vitelor admise, conform regulelor stabilite și pe teritoriile desemnate în acest scop, nu pot exercita nici un alt drept de folosință pe teritoriul Statului, decât cu o anumită autorizație. Excepție dela această regulă o formează numai lemnele de foc provenite din căzături, necesare pentru încălzitul adăposturilor (colibi, stâne), eventual când păzesc vitele la pășune și pe care angajații lor le pot aduna de pe locurile desemnate de șeful ocolului silvic în modul, timpul și condițiunile fixate de acesta.

De regulă a face focul în afară de menționatele adăposturi nu este permis, de cât în cazuri de mare nevoie și numai cu mare precauțiune, iar înainte de a pleca, cel ce a făcut focul, trebuie să-l stingă neapăret.

Personalului de serviciu precum și proprietarilor vitelor cari nu au drept de vânat, le este interzis a purta armă pe proprietățile Statului.

Câinii necesari pentru paza vitelor trebuie prevăzuți cu o sgardă sau jug de lemn de 35 cm. lungime și 6 cm. grosime, care se atârână de gât și ajunge până din jos de genunchi.

Personalul silvic al Statului are dreptul să împuște pe proprietățile Statului câinii fără jug, ori cu zgardă necorespunzătoare celei prescrise.

Pentru fiecare munte trebuie ținut un registru zis fundamental cu punctualitate, documentat cu bonurile de control (legat cu scoarțe moi și așezat într'un tub de finichea) cu ajutorul căruia să se țină în evidență vitele aflătoare în munte, astfel că pe baza lui controlul și luarea în primire a vitelor să se poată face cu precizie ori și când.

Cei încredințați cu controlul trebuie să noteze fiecare rezultat în acest registru, iar inginerul silvic, administrator al muntelui, e dator a încheia listele de evidență ale registrului la sfârșitul fiecărui sezon de pășunat.

26. Dispoziții sanitare.

De cele prevăzute în articolul de lege VII¹ din 1888 relativ la respectarea condițiilor sanitare a vitelor sunt responsabili păstorii și proprietarii vitelor.

Păstorii sunt datori, pe lângă ținerea în stare curată a adăpătorilor, a îngrijii de adăparea regulată a vitelor, de aprovizionarea lor la timp cu sare, ovăz și tărâțe, și de îngrijirea conștiincioasă în toate privințele a vitelor (înțelegând eventual nutrirea și așternutul) să separe imediat vitele, cari arată simptome de boale și să le îngrijească, iar îmbolnăvirea și eventual moartea subită a animalelor să o raporteze imediat primăriei comunale respective și șefului de ocol, administrator al muntelui. Dacă însă observă simptomele unei boale contagioase, atunci sunt datori, până la luarea dispozițiilor necesare din partea forurilor competente, să ia toate măsurile grabnice pentru împedecarea lășirei boalei.

În această privință păstorii trebuiesc instruiți înainte de a merge la munte și proprietarii de vite să le procure instrumentele și materialele trebuitoare. Vitele bolnave în munți cu o bună organizație trebuie închise în grajdurile destinate pentru vitele bolnave.

De sarea și nutrețul necesar vitelor, cari pășunează la munte, să îngrijesc proprietarii vitelor, spesele făcându-se pe socoteala lor.—Tot lor le incumbă și îndeplinirea atribuțiunilor de montă a vitelor.

27. Coborârea vitelor de la munte.

În decursul sezonului de pășunat numai proprietarul respectiv își poate coborî vitele de la munte, dar și acesta numai în modul stabilit la punctul No. 24. De asemenea nu pot fi reprimite în munte decât aceleași vite.

Ziua coborârei lor, adică părăsirii muntelui, pe lângă condițiunile prevăzute în cele cuprinse la punctul No. 10, o fixează oficianul silvic, administrator al muntelui, și pe cât va fi posibil în înțelegere cu economul muntelui, ținând seamă de felul vremii.

Ziua coborârei vitelor de la munte trebuie comunicată proprietarilor de vite prin publicarea datei de către primăria comună cel puțin cu 8 zile mai înainte.

Proprietarii, sau împuterniciții lor, își iau în primire vitele contra predării bonului de pășunare. Aceste bonuri adunate și anexate la registrul fundamental al muntelui, sunt predate ocolului silvic.

Vitele ai căror proprietari nu s'au prezentat pentru primirea lor până în ultima zi, fixată pentru coborârea de la munte se predau formal primăriei comunale, în al cărui hotar se află muntele. Taxa coborârei acestor vite, precum și spesele de întreținere și îngrijire, ce le poate calcula primăria, cade în sarcina proprietarilor de vite.

Pentru coborârea vitelor se pot întrebuința numai drumurile și eventual plaiurile desemnate de oficianul silvic administrator, conform celor indicate la punctul No. 24.

Ținerea vitelor în munte peste timpul fixat pentru coborârea lor este strict interzisă.

Păstorii sunt datori, ca înaintea plecării lor din munte să pună în ordine sub conducerea îngrijitorului de adăpost colibe, grajdurile, uneltele, și alte construcțiuni, pe care să le predea delegatului ocolului silvic, ajutând, în același timp, la efectuarea gunoiei pășunii.

28. Intocmirea statistice de pierderea vitelor.

Ocoalele silvice, adică delegații acestora, sunt obligate să întocmească pe fiecare an o listă, pe o foaie separată a registrului fundamental al muntelui, despre vitele vătămate sau moarte, în cari trebuie notat: 1) cauza morței ori a tăerii forțate; 2) va-

loarea vitei moarte; 3) modul de vânzarea a cărnei, pielei etc.
4) Suma încasată; 5) cauza și locul îmbolnăvirii sau a morții
6) în caz de boale contagioase, dispozițiile luate și rezultatele obținute.

Suprafața pășunelor alpine din Transilvania, Banat și părțile ungurene este de 60.030 hectare. Sub regimul aplicației instrucțiunilor de mai sus s'a executat importante lucrări de îmbunătățirea solurilor, s'a construit drumuri și poteci bine trasate, făcându-se astfel accesibili munții, precum și adăposturi pentru vite și oameni, s'a înființat instalațiuni de adăpători sistematice, s'au construit stâni, lăptării și grajduri de tot felul sub conducerea și supraveghierea inginerilor silvici ai Statului.

În anul 1919 utilizarea acestor pășuni de către locuitorii satelor distribuindu-li-se prin prefecturile județelor fără știrea și avizul autorităților silvice, după cum se prevede prin lege și regulamentele în vigoare, iar în 1920 distribuțiunea pășunelor în chestiune s'a făcut, după cum rezultă din raportul No. 7663 din 9 Iunie 1920 al fostei direcțiuni centrale a pădurilor din Cluj, prin intervenția neîndrituită și necompetentă a consilierilor agricoli județeni, cari au pus la dispozițiunea oamenilor nu numai pădurile din golurile de munte și cele din interiorul pădurilor, dar chiar pășunile afectate pentru experiențe și lucrările practice ale elevilor școalelor silvice, precum și terenurile de hrană ale agenților silvici. În acești doi ani, precum și în cei următori nu s'a mai făcut nici o înscriere a vitelor la pășune conform stipulațiunilor din art. 21 din prezentele instrucțiuni, din care cauză s'au învoit mai multe vite decât puterea de producțiune a acelor pășuni, iar în unele locuri nu s'a ținut nici o seamă de cele mai elementare reguli de ordine, igienă și considerațiuni sanitare. În schimb s'au făcut multe nedreptăți excluzându-se tocmai comunele cari aveau mai multă nevoie de atari pășuni, ai căror locuitori s'au folosit de ele întotdeauna în trecut. S'a dat naștere la nemulțumiri și bătăi chiar între locuitorii dileritelor comuni. Pășunatul exercitându-se în mod abuziv, plantațiunile făcute cu mari cheltuieli au fost distruse pentru că nici măcar ele n'au fost excluse dela pășunat, iar pădurile au fost degradate peste măsură tot din cauza aceasta, reamintindu-ne astfel epocile cari au precedat despăduririle din Alpii francezi, Pirinei, Apenini, din Spania, din Asia Mică, etc. cu întreg cortegiul lor de nenorociri. O politică de Stat inconștientă este destinată să conducă la ruină sigură pământul blagoslovit al țării noastre.

Și nici o perspectivă de îndreptare nu întrezărim! Uremurile de după războiu au deșteptat conștiința forestieră în țările civilizate ale Apusului, la noi din potrivă pădurile sunt supuse cu și fără știință unor exploatari vandalice, sunt considerate ca un izvor de avuții, care niciodată nu se va sfârși. Ce miopie, ce vâl gros și opac ne împiedică vederea, dar mai cu seamă ce grozavă deșteptare ne așteaptă!

P. A.

REVISTA REVISTELOR

Buletinul Statistic al României (Iulie-Dec. 1923), aduce o serie de articole cu date de cel mai real interes. D-l Dr. I. Teodorescu, Director General al Statisticii din Min. Ind. și Comerț, într'un studiu : *Prețul articolelor de prima necesitate și numerele indice pe primele nouă luni din anul curent*, după ce face mai multe considerațiuni asupra variațiilor acestor prețuri, ajunge la concluzia „ . . . că scumpetea în anul curent a mers cu pași mai rezezi spre creștere decât în anul 1922”. Și pentru verificarea celor afirmate, arată că la 1 Ianuarie 1923, indicele de scumpete eră 2072, iar în Septemb. acelaș an eră 2421, deci cu 349 puncte mai mult, pe când în 1922 indicele, care eră în Ianuarie numai 1495, ajunge în Sept. la 1685.

Tabela No. 2, demonstrează grafic aceasta. In tabela No. 1, avem mersul lunar al articolelor strict necesar existenței ; pâine, carne, ceapă, fasole, ouă, lapte, zahăr, lemne de foc.

D-l E. Giurgea, direct. statisticii din Basarabia, în „*Situația Industrială a Basarabiei pe anul 1922*”, ne dă informații prețioase. In 1922, au funcționat în Basarabia 3336 instalații industriale (fabrici, mari), cu 1340 mai multe ca în 1921 din cari 2424 erau numai mori de vânt, aburi, apă, foc, cai. Aceasta dovedește că agricultura este și va fi baza industriei basarabene.

Valoarea tuturor acestor instalații se socotește la 144.605.424 lei, iar numărul lucrătorilor angajați la 7230.

In general se observă o dezvoltare cantitativă și calitativă și o treptată naționalizare a industriei din Basarabia, prin trecerea ei în mâna elementului românesc.

Mai semnează D-l N. Istrate, un studiu demografic asupra Ardealului și D-l N. T. Ionescu, o statistică electorală relativ la „Alegerile legislative din Martie 1922”.

Buletinul Institut. Ec. Românesc (Febr. 1924). Problema monetară fiind o chestiune de viață pentru economia noastră națională și pasionând în gradul cel mai înalt cercurile noastre de specialiști, D-l *Dr. Gheron Netta*, directorul acestui institut, a organizat un ciclu de conferințe. Tot ce are viața noastră publică mai de seamă și-a spus cuvântul dela această tribună.

În acest număr, se publică conferința ținută de D-l *Const. Garoflid* la 2 Febr. și anume: „*Problema monetară și agricultura*“. După ce cercetează influențele pe cari le pot avea asupra agriculturii inflațiunea, deflația și instabilitatea monetară, D-sa ajunge la următoarea concluzie: „... pentru dezvoltarea agriculturii și îndreptarea situații economice a țării, măsura cea mai urgentă este *stabilizarea schimbului*“. (pg. 82).

D-l *Garoflid*, combate deflația și socotește imposibilă ridicarea leului pe această cale și că „... singura măsură pentru însănătoșirea regimului monetar la noi este *devalorizarea*, adică calcularea leului la valoarea schimbului actual, sau la o valoare apropiată și stabilizarea lui la această valoare“. (pg. 90).

Un studiu asupra altei probleme, de o importanță covârșitoare și îndelung desbătută, semnează d-l dr. *Marius Aug. Laurian* și anume: „*Protecționism sau liber schimb?*“.

Apoi un articol asupra „*Cooperației în Basarabia*“ de d-l *T. Știrbu* și un bogat material de informații economice, încheie acest număr.

* * *

Natura (Aprilie 1924), prezintă articole și studii importante semnate de d-nii general Sc. *Panaitescu*, prof. dr. *Hurmuzescu*, *T. Porucic*, *C. A. Dissescu* etc.

În articolul „*Ce poate face un botanist în America*“, de prof. *M. Dimonie*, găsim informațiuni asupra cercetărilor și lucrărilor Minist. Agriculturii din Statele-Unite, care urmărește înlocuirea plantelor indigene cu specii străine mai productive, căutând apoi să amelioreze aceste specii prin selecționare.

D-l dr. *D. A. Olaru* în „*Aplicațiile descoperirilor lui Pasteur în Agricultură*“, arată cum dela descoperirea rolului agricol al microbilor în sol, s'a ajuns la ultima teorie *bio-chimică* în problema fertilității solului.

Mai departe, susține — sprijinit pe studii proprii și pe cercetările a numeroși savanți din Apus — importanța în agricultură a îngrășămintelor complementare (catalitice), Sulfur Radioactiv și mai ales Manganezul care ajută la stabilizarea compușilor minerali din teren și stimulează activitatea microbilor.

* * *

Pagini Agrare și Sociale (Anul I, Maiu 1924). Chestiunea agrară în țara noastră, rămâne deschisă. Ultimele declarații ale d-lui Ministru al Agriculturii dau o confirmare oficială acestei constatări — când afirmă că din 1.800.000 țărani îndreptățiți a fi împrietăriți, numai 435.000 au dobândit pământ. — Pe lângă aceasta, modernizarea agriculturii românești, îndrumarea ei spre tehnică și știință, a devenit o necesitate imperioasă.

Și de aceea — cum orice conlucrare în acest domeniu e bine-venită — nouă revistă agricolă, prin personalitatea colaboratorilor săi, reprezintă o forță, care se alătură celor existente.

D-l C. Argetoianu, în articolul său „*Chestia Agrară*“ după ce arată împrejurările neprielnice, în care a fost soluționată această problemă, insistă asupra necesității „reabilitării agriculturii noastre“.

„*Rolul cooperăției în refacerea economică*“, e titlul articolului semnat de d-l I. Răducanu, în care demonstrează importanța covârșitoare, pe care o va avea cooperăția în viața noastră agricolă.

Mai întâlnim apoi și colaborarea altor specialiști — cunoscuți de prin celelalte reviste agricole — ca d-nii Carabella, C. I. Ciulei, C. Filipescu etc.

Gh. I. Ionescu.

COMUNICARE CAMARAZILOR

Lucrările privitoare la clădirea „Căminului Inginerilor Silvici” au făcut un pas mai departe.

În cursul lunii expirate s’au cerut oferte dela 15 Societăți de Construcții, sau Constructori renumiți; din cari au răspuns numai 9.

Prețul cel mai avantajos a fost oferit de „Intreprinderile Tiberiu Eremia”. — El este de 11.960.000 lei aproximativ după deviz; preț în care nu intră însă, instalațiunile sanitare, lumină electrică, ascensorul și încălzirea centrală, cari singure sunt evaluate la circa 3 milioane, deci clădirea va costa circa 15 milioane, după prețurile de astăzi.

Lucrarea a fost adjudecată asupra „Intreprinderilor T. Eremia”, cari vor începe săpăturile chiar în primele zile ale lunii Mai, după Duminica Tomii, căci până în toamnă, conform angajamentului luat, clădirea va trebui terminată de roșu și învelită, iar gata, din cheie, va fi până la 1 Iulie 1925.

Față cu numerarul de care dispunem până în prezent, și care este numai de 4 milioane, — lucrarea este prea mare, totuși nu mă îndoiesc că pentru terminarea clădirei, fie cari din camarazi, la apelul ce vom face la timp, va fi la înălțime și va ști să răspundă, făcând chiar sacrificii pentru realizarea acestui ideal năzuit de atâta vreme și cu atâta râvnă.

În curând și cel mai târziu până la 15 Iunie a. c. vor eși de sub presă și nouile acțiuni ale „Căminului Inginerilor Silvici” pe cari Casierul Societății noastre le va distribui celor în drept, în măsura sumelor vărsate.

Cei cari nu au vărsat întreaga sumă subscrisă, sunt rugați să se grăbească a o achita, cât mai neîntârziat, pentru a’și primi integral acțiunile la cari au drept.

M. T.

Informațiuni

Jurnalul Consiliului de Miniștri

In ședința dela 19 Aprilie 1924

Luând în deliberare raportul d-lui Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și Domeniilor sub Nr. 23047 din 19 Aprilie 1924.

Pe baza Inaltului Decret Regal Nr. 1541 din 6 Aprilie a. c.

DECIDEM

Art. 1. — Incuviințează provizoriu, sub rezerva sancționării ulterioare a Majestății Sale Regelui, înaintarea următorilor ingineri silvici stagiați la gradul de inginer silvic.

Pe ziua de 1 Ianuarie 1924 d-nii: Andrei Brestianski, Virgil Ionescu, Ruse Popescu, Adolf Kaiser, Roman Romansaț, Dionisie Romanovschi, Coloman Mezaros, Iancu Poclitar, Ernest Fixek, Ștefan Sofalvi, Oscar Sperling, Ladislau Gelsingier, Const. Georgescu, Al. Chirișescu, Em. Niculescu, N. Duldurescu, C. Marcu, V. P. Negulescu, C. Netea, Nic. Popescu, Eftimie Petrescu, Al. Butoi, Tudor Ionescu, Er. Mavrodin, V. Trandafirescu, N. Băcanu, Victor Vasilescu, Eugen Petrovan, Mihail Popescu, C. Popescu Făurei, Filoftei Stoica, D. Podeanu, Gh. Nonuță, N. Măjăuanu, V. Harnagea, Al. Stănescu, Ioan Paraschiv, Const. Criveanu, Silviu Monția, Francisc Terdich, Vasile Vasiliu, Adalbert Szabo, Ieronim Buzilă, Szekely Geza, Dezideriu Bologh jun. Gr. Eliescu, Eugen Reus, N. Pandrea, C. Constantinescu, I. Grecu, Lucian Comșa, N. Boboc, St. Gherghel, Sandi Mircea, G. T. Martinescu, Ion Sas, Iacob C. Marin, Al. D. Popescu, C. D. Ionescu, Vasile Paladian, G. I. Ionescu, C. Popescu, C. C. Dimitriu, C. Rachieru, Dem. Onaca, C. C. Emanoil, Octavian Mihălcescu, Nic. Stănescu, Titus Nicoară, Ștefan Gh. Predescu, Iosif Popovici, Ioan C. Ionescu, Andrei Hălmăgeanu, Aurent Mașcan, I. Diaconescu, Eugen Zehan, D. Antonescu, Ioan A. Nicolescu, Nicolae Goția, Iulius Zaharias și Ștefan Guyas.

Pe ziua de 1 Februarie 1924, d-nii: Victor Malarski Emilian Pali, Ștefan Țurțuman, St. Dumitrescu, C. Vasiliu și Vlad Bivol.

Art. 2. — D-l ministru de Domenii și Agricultură este însărcinat cu aducerea la îndeplinire a dispozițiilor din prezentul Jurnal.

* * *

Consiliul de administrație al Soc. „Progresul Silvic” în ședința de la 10 Aprilie a. c., având în vedere că: la 25 Mai a. c. începe la Cluj Congresul Asociațiunii generale a Inginerilor, că în acest timp mare parte din Inginerii silvici în special cei din regiunea muntelui sunt în plină campanie de plantațiuni, cât și pentru deplina reușită a Congresului, s'a hotărât amânarea Congresului silvic pentru toamnă, între 15 August și 15 Septembrie.

Așa dar toți colegii cari au de făcut comunicații la chestiunile propuse de comitet și anume:

1. Corecțiunea torenților și ravenelor, în special a celor din județul Caraș-Severin.
2. Inconveniențele exproprierii râpelor și terenurilor improductive din regiunea dealurilor și munților pentru islazuri comunale.
3. Tratatamentul și amenajamentul pădurilor de Stejar din Banat și rezultatul aplicațiunii lor.
4. Vânătoarea din punct de vedere silvic și economic.

Își vor trimite lucrările cel mai târziu până la 15 Iunie a. c. însoțite de planșe, schițe, pentru a putea fi cercetate și tipărite într'o broșură specială destinată Congresului.

După discuțiunile ce vor avea loc asupra chestiunilor de mai sus, membrii congresului vor

PROBLEMA EXPLOATAREI INTREGULUI MASIV FORESTIER AL ROMANIEI

În vederea industrializării produselor lemnoase—pe baza comasării tuturor pădurilor, aparținând oricui (Stat, Județ, Comună, instituțiuni publice și private, asociațiuni, cooperative, particulari etc.) în legătură cu proiectul de lege pentru comercializarea întreprinderilor de Stat, cum și pentru punerea în valoare și comercializarea bunurilor Statului

DE

M. P. FLORESCU
INGINER INSPECTOR SILVIC

Față de împușinarea vădită din ce în ce a fondului nostru forestier, atât în suprafața cât și în volum precum și împușinarea chiar a speciilor de valoare (molift, brad, stejar etc.) cărora treptat și metodic le iau locul speciile mai puțin valoroase, ca plop, mesteacăn, fag, salcia, anin etc. cu drept cuvânt a atras atenția *Asociației Generale a Inginerilor*, care față de pericolul de care sunt amenințate pădurile noastre și-a pus întrebarea, care ar fi adevărata cheie pentru ca cu un ceas mai de vreme să găsim adevăratele soluții practice pentru a așeza gospodăria forestieră pe alte baze, care să ne asigure existența pădurilor cât și continuitatea unor exploatări sistematice, bine înțelese mai micșorate la număr, față de cele existente azi.

Primul lucru ce ne apare ca periculos existenței fondului nostru forestier, este că azi în România avem de patru ori mai multe fabrici de cherestea, în raport cu suprafața reală în hectare a pădurilor noastre de reșinoase dela munte, iar exploatările de foioase sunt pe o scară prea intensă și dacă vom mai continua astfel în 10—15 ani, aproape că ne vom liquida și pădurile de reșinoase, cum ne-am liquidat aproape complet pădurile de

Nehoiși, Paulești, Sinaia, Văleni-de-Munte, Moreni, Verbila, Frasinul, Mitreni, Brănești, Țigănești și Gruiu ;

f) *Direcțiunea VI regională Constanța*. Cu sediul în Constanța, care se va compune din ocoalele : Brăila, Cadâna, Slobozia, Tulcea, Sulina, Babadag, Niculițel, Ciucurova, Cerna, Măcin, Cernavodă, Casimcea, Enișelia, Comarova, Ostrov, Bazargic, Siliștra, Curt-Bunar și Turtucaia ;

g) *Direcțiunea VII regională Pitești*. Cu sediul în Pitești, care se compune din ocoalele : Horez, Râmnicu-Vâlcea, Băbeni, Lunca-Stănești, Jiblea-Cozia, Stoiceni, Seaca-Opțeșani, Schitul-Greci, Trivale, Vălsan, Radu-Negru, Coțmeana, Leordeni, Aninoasa Carol I, Câmpulung, Rucăr, Domnești-Corbi, Roșiorii-de-Vede, Turnul-Măgurele, Slăvești, Pucioasa, Târgoviște, Nucel, Lucieni, Butoiu, Comana, Căscioarele, Ghimpași și Giurgiu ;

h) *Direcțiunea VIII regională Orșova*. Cu sediul în Orșova, care se va compune din ocoalele : Bobicești, Romula, Bucovăț, Perișor, Tugurești, Ciupereni, Peșteana, Cărbunești, Polovragi, Tismana, Malovăț, Vânju-Mare, Strehaia, Butoești, Moldova-Nouă, Berzeasca-de-Sus, Berzeasca-de-Jos, Grădina, Orșova, Băile Herculane, Caransebeș, Ohaba-Bistra, Rusca-Montana și Bozovici ;

i) *Direcțiunea IX regională Arad*. Cu sediul provizoriu în Lipova, care se va compune din ocoalele : Gladna-Montană, Luncani, Lugoj, Pădurani, Făget, Coșava, Balint, Timișoara, Iersig, Chevereșul-Mare, Sarlota, Hodoș, Lipova, Pauliș, Maria-Radna, Varadia, Bărzava, Dumbrăvița, Sțarovăț, Dorgoș, Valea-Mare, Pecica, Ceala, Arad, Sebiș, Gurahonț, Moneața și Ilteu ;

j) *Direcțiunea X regională Sibiu*. Cu sediul provizoriu în Sebeșul-Săsesc, care se va compune din ocoalele : Deva, Orăștie, Hunedoara, Cugir, Baia de Criș, Petroșani, Hașeg, Pui, Ilia, Sebeșul-Săsesc, Aiud, Alba-Iulia, Zlatna, Bistra, Gotul, Mercurea, Sibiu, Seliștea Sibiului, Valea Sadului și Valea Oltului ;

k) *Direcțiunea XI regională Cluj*. Cu sediul în Cluj, care se va compune din ocoalele : Abrud, Albac, Câmpeni, Vidra, Turda, Beliș, Gilău, Dej, Ileanda-Mare, Becleanu, Hida, Huedin, Teaca, Cluj, Tg.-Mureș, Reghinul-de-Sus, Reghinul-de-Jos, Mercurea Niraj, Isticeu, Lăpușna, Ierbuș, Valea Rea și Iad.

Direcțiunea XII regională Brașov. Cu sediul provizoriu în Mercurea-Ciucului, care se va compune din ocoalele : Sighișoara, Agnița, Cincul-Mare, Elisabetopol, Mediaș, Odorhei, Corund,

Obland, Rupea, Cristurul Secuesc, Dicio Săn Martin, Sercaia, Streza-Cârțișoara, Arpașul-de Jos, Brașov, Feldioara, Zărnești, Săcele, Bara-Olt, Sf. Gheorghe, Boroșneul Mare, Zagon Covusna, Brejcu, Târgul-Secuilor, Făgăraș, Bicaș, Frumoasa, Joseni, Georgeni, Mierc. Ciuc, Tulgheș și St. Martin Ciuc.

m) *Direcțiunea XIII regională Oradea Mare*. Cu sediul provizoriu în Sighetul Marmației, care se compune din ocoalele: Dobrești, Beiuș, Marghita, Crișul Repede, Simleul Silvaniei, Zalău, Firiza-de-Jos, Capnic, Băița, Strâmbu, Groși, Satul-Mare, Baia-Mare, Lăpușul-Unguresc, Sin, Borlești, Negrești, Ocna Sugatag, Sapința, Romișoara, Poenile de sub Munte, Valea-Râului, Vișeu și Valea Izei.

Direcțiunea regională Bistrița va rămâne în situația actuală și aceeași conducere ca și până acum compusă din ocoalele: Săuși, Năsăud, Parva, Salva, Anieș, Ilva, Izvorul Someșului, Borgo, Bistricioara, Coșna, Drăgoioasa și Horgo-Ținta.

Art. II. Un regulament va stabili numărul personalului fiecărei direcțiuni și atribuțiunile lui.

Art. III. D. ministru al agriculturii și domeniilor este însărcinat cu aducerea la îndeplinire a dispozițiunilor din prezentul jurnal.

Ion I. C. Brătianu, Al. Constantinescu, Dr. C. Anghelescu, General de divizie George Mărdărescu, Al. Lapedatu, N. N. Săveanu, N. D. Chirculescu, Tancred Constantinescu.

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI AL DOMENIILOR
CASA PĂDURILOR
DIRECȚIA AMENAJERILOR

Deciziune

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și al Domeniilor.

Asupra raportului Domnului Administrator al Casei Pădurilor.
Având în vedere articolul 2 din codul Silvic.

Având în vedere articolul 2 din Legea Modificărilor la Codul silvic publicată în Monitorul Oficial No. 131/920.

DECIDEM:

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Andrieșul, pendinte de comuna Andriașul Jud. R-Săraf, proprietatea D-rei Elena C. Orleanu, în suprafață de 632 Ha 3600 m. p. Regimul codru cu tăeri rase, revoluția normală 90 ani, exploatarea în 14 ani și cu garanția de împădurire 1000 lei de fiecare hectar:

b) Amenajamentul pentru exploatare al pădurii Cheia pendinte de comuna Cheia jud. Vâlcea, proprietatea Indiviză a Moștenitorilor Cheeni, în suprafață de 2700 Ha. Regimul codru cu 2 tăeri la interval de 12 ani una de alta, Revoluția normală 96 ani exploatarea în 24 de ani și cu garanția de împădurire 600 lei de fiecare hectar:

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Bujoreni, pendinte de comuna Bujoreni jud. Vâlcea, proprietatea D-nei Eugenia Puțoreanu, în suprafață de 150 Ha, Regimul crâng simplu, revoluția normală 20 ani, exploatarea în 4 ani și cu garanția de împădurire 300 lei de fiecare hectar;

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Zăvoiul Sârbi pendinte de comuna Văcărești, jud. Dâmbovița, proprietate Moștenitorilor defunctului Văcărescu și anume: D-na Eufrosina Văcărescu, D-na Zoe Caribol și D-na Elena Văcărescu, în suprafață de 19 Ha 2600 m. p. Regimul crâng simplu, revoluția normală 10 ani, exploatarea într'un an și cu garanția de împădurire 300 lei de fiecare hectar;

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Capul Plaiului pendinte de comuna Brezoiu jud. Vâlcea, proprietatea D-lor Florea Bardaş, I. Vasile, N. Itrim și Preotul Fl. Marinescu, în suprafață de 59 Ha, regimul codru cu tăeri rase, revoluția normală 100 ani, exploatarea în 2 ani și cu garanție de împădurire 800 lei de fiecare hectar :

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Pârâul Negru pendinte de comuna Anghelești jud. Putna, proprietatea D-nei Clara Vladimir Mavrocordat, în suprafață de 862 Ha 2500 m. p.

Regimul crâng simplu, revoluția normală 36 ani, exploatarea în 20 ani și cu garanția de împădurire de 300 lei de fiecare hectar :

g) Regulamentul de exploatare al pădurii Plavianca, pendinte de comuna Cornetul Cricov jud. Prahova, proprietatea uzufructuară a D-nei Elena Gh. Plavianu, în suprafață de 34 Ha 1800 m. p. Regimul crâng simplu, revoluția normală 12 ani, exploatarea în 2 ani și cu garanția de împădurire de 300 lei de fiecare hectar, acest regulament de exploatare se aprobă din punctul de vedere tehnic.

Art. 2. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolele adiționale imprimare anexate fiecăruia sunt executorii.

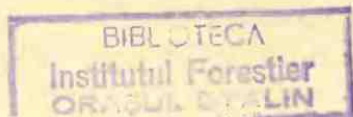
Art. 3. — și ultimul) Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată asăzi 19 Aprilie 1924 în cabinetul nostru.

No. 25623

Ministru

(ss) Al. Constantinescu

„PETROȘANI“

SOCIETATE ANONIMĂ ROMÂNĂ

PENTRU

EXPLOATAREA MINELOR DE CĂRBUNI

Capital Social Lei 280.000.000

MINELE : Petroșani, Vulcan, Aninoasa și Dilja
Județul Hunedoara, Transilvania

Dirrecțiunea Generală :

BUCUREȘTI

STRADA AUREL VLAICU No. 22

Adresa telegrafică : „PETROȘANI“.

Telefon 3977

HOTEL „ROYAL PALACE“

Proprietatea Societății „Clădirea Românească“

BUCUREȘTI — STR. SĂRINDAR COLȚ CU BREZOIANU

Tarif foarte avantajos. — Camere cu luna

CONSTRUCȚIUNE NOUA

CALORIFER, ASCENSOARE, TELEFOANE, BAI,

APA CALDA și RECE, LUMINA ELECTRICA, ETC.

Curățenie, Ordine, Liniște.

„BANCA ROMANEASCA“

Societate anonimă, fondată în anul 1911

Capital vărsat și Fond de rezervă Lei 379.000.000

Sediul Central „BUCUREȘTI“

SUCURSALE: Arad, Bălți, Bazargic, Brașov, Cernăuți, Cetatea-Albă, Chișinău, Cluj, Constanța, Craiova, Galați, Ismail, Oradia-Mare, Satu-Mare, Sibiu, Soroca, Tg.-Mureș, Timișoara, Tighina, Tulcea.

BĂNCI AFILIATE :

Banca Almajului, Bozovici	Banca Iașilor, Iași
„ Bacăului, Bacău	„ Maramureșeană,
Câmpulungul Moldovenesc, C. Lung	Sighetul Marmăției
Banca de Comerț și Industrie,	Banca Mehedințului, T.-Severin
Roman	„ Petrodava, P.-Neamț
Banca Comercială și Industrie din	„ Pieței, București
Valea Târnavei, Dicosânmartin	„ Rădăuților, Rădăuți
Banca Corvineană, Hunedoara	„ Română, Dorohol
„ Creditul Dobrogei, Constanța	„ Românească a Banatului,
„ Ceditul Prahovei, Ploești	Lugoj
„ Dunărea Românească, Brăila	Banca Românească a Orien-
„ Durostorului, Silistra	tului, București
„ Economul, Cluj	Banca Sebeșeană, Sebeșul Săsesc
	„ Ștefan cel Mare, Fălticeni
	„ Suceava, Suceava

Face toate operațiunile de Bancă

Serviciu special pentru relațiunile cu străinătatea.

REVISTA PADURILOR

UNIFICATĂ CU

ECONOMIA FORESTIERA

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

Apare sub conducerea comitetului de redacție compus din d-nii :

Dr. M. D. Drăcea, M. P. Florescu, I. Guguianu, N. Iacobescu, Z. Prsemityk, D. Robănescu, V. N. Stinghe, I. Timoc și G. Turneanu

Sub președinția d-lui **PETRE ANTONESCU**

Redacția și Administrația Revistei la Casa Pădurilor

(în Ministerul de Domenii)

ABONAMENTUL 150 LEI PE AN

Problema exploatărei întregului masiv forestier al României	C. P. Georgescu
Problema exploatărei întregului masiv forestier al României	M. P. Florescu
Problema exploatărei întregului masiv forestier al României	I. P. Diaconescu
Cadastrul țării în legătură cu reforma agrară	D. Ciurileanu
Frumosul și utilul realizat de păduri	N. C. Macowey
Cuvinte dureroase	H. Manole
Importanța vânătoarei	Dr. Gh. Nedici
Regimul juridic al proprietății moșnești	Ioan D. Neagu-Negrilești
Industrializarea fagului	Horla Manole
Cum se pot repara dăunele aduse pădurilor prin expropriere	Ioan P. Diaconescu
Informațiuni	* * *

BUCUREȘTI

TIPOGRAFIA „NAȚIONALĂ”, JEAN IONESCU & Co.

1, STRADA BURSEI, 1

1924

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE
AL
SOCIETĂȚEI „PROGRESUL SILVIC”
PE PERIODUL 1921—1925

Recunoscută persoană morală prin Decretul Regal No. 1630 dela 28
Aprilie 1904, cu sediul în palatul Ministerului de Domenii

Consilieri :

Ion Aleman	Ion Moldovanu
M. Boldur	Const. Opran
Al. Constantinescu	Const. Sava-Golu
Aureliu Eliescu	Vintilă Stinghe
Mihail P. Florescu	M. Tănăsescu
Liviu Marțian	

Cenzori :

Ovidiu Crattero, C. P. Georgescu și Xenofon Sculy.

Cenzori Supleanți :

I. Comanici, Dr. Marin Drăcea și G. Turneanu.

Biroul Societății „PROGRESUL SILVIC”

Președinte: Al. Constantinescu

Vice-Președinți: Aureliu Eliescu *Secretar:* M. P. Florescu
Liviu Marțian *Casier:* N. Elefterescu

Ajutor de Secretar și Casier Emil Niculescu

REVISTA PADURILOR

UNIFICATĂ CU

ECONOMIA FORESTIERA

COMUNICĂRILE SECȚIEI SILVICE IN CEL DE AL 4-lea CONGRES AL ASOCIAȚIEI GENERALE A INGINERILOR

Ținut la 24 — 31 Maiu 1924 la Cluj

PROBLEMA EXPLOAZAREI Intregului masiv forestier al României

În vederea industrializării produselor lemnoase—pe baza comasării tuturor pădurilor, aparținând oricui (Stat, Județ, Comună, instituțiuni publice și private, asociațiuni, cooperative, particulari etc.) în legătură cu proiectul de lege pentru comercializarea întreprinderilor de Stat, cum și pentru punerea în valoare și comercializarea bunurilor Statului

I.

Pădurea, prin natura ei, este o proprietate, care nu s'ar putea diviza la infinit, fără ca prin aceasta să și deprecieze din ce în ce valoarea ei economică.

Din contră, cu cât suprafața ei se poate mări, cu atât și valoarea ei economică se mărește, socotită chiar pe unitatea suprafață, prin varietatea și valoarea produselor ce poate da.

Evident dar, din punct de vedere practic, nu este posibil a se obține produse lemnoase industrializabile anuale și constante decât din păduri cu suprafețe mari, unde capitalul — ori de ce origină ar fi el—își are rolul lui important, prin creierea mijloacelor moderne de transport ca : căi ferate, funiculare, decovile, șosele, uluce uscate și de apă etc. etc., precum a uzinelor de debitarea, prelucrarea și industrializarea acestor produse, ca : ferestre, uzine de destilarea lemnului, de fabricarea celulozei, de tâmplărie, de mobile etc. etc.

Când este vorba de păduri mici, care nu pot produce decât lemnărie de foc cel mult, capitalul necesar exploatărei este neînsemnat; cantitățile de produse fiind neînsemnate, se desfac pe loc populației locale; instalații moderne de transport și debitare

nu mai sunt necesare și chiar dacă ar fi, ele nu sunt rentabile, așa că capitalul le ocolește.

Punerea în valoare a bogățiilor naționale, între care și pădurile, a preocupat mai mult sau mai puțin, toate guvernele noastre din trecut și până în prezent.

Nu de mult s'a depus în Corpurile legiuitoare un „proiect de lege privitor la comercializarea și controlul întreprinderilor economice ale Statului“, lege care preconizează un nou regim și în exploatarea pădurilor Statului.

Înainte de a intra în analiza dispozițiilor acestei legi, găsim util a face o mică privire retrospectivă asupra pădurilor, pentru ca cunoscând situația lor reală, să vedem dacă dispozițiile proiectului de lege li se pot aplica, și la ce rezultate ne-ar putea duce aplicarea ei.

Acest mic istoric este strâns legat de evoluția mării proprietăți în România din ultima jumătate a secolului trecut, și până în prezent.

II

În vechiul regat, până acum 60—70 de ani, nu aveam decât marea proprietate, prin urmare și pădurile, formau adevărate latifundii.

Produsele pădurilor depășind cu foarte mult trebuințele populației și țara neavând căi de comunicație suficiente pentru o exploatare în vederea exportului, pădurile, ajunsese să fie socotite ca ceva de prisos; consecința a fost defrișarea lor prin toate mijloacele : foc, pășunat, scoaterea cioatelor etc.

Suprafețele defrișate au fost date agriculturii, fie pentru cultură fie pentru pășune, așa că pe măsură ce domeniul silvic se reducea, creștea domeniul agricol, după cum se știe cu mult mai ușor de exploatat și cu o rentabilitate foarte mare.

Până la 1864, latifundiile erau proprietăți aproape intangibile, iar defrișările, în pădurile de pe ele, se practicau în cea mai desăvârșită libertate.

Dela această dată însă, în nevoia ce s'a simțit de a scoate pe țărani din iobăgie, s'a început în stil mare pulverisarea latifundiilor începând cu împroprietărirea clăcașilor; împroprietărire, care, deși s'a referit numai la locuri de cultură și islaz, a cerut pădurilor un mare sacrificiu, căci toate islazurile care s'au constituit la 1864 au fost pe locuri de păduri de curând exploatate.

A venit apoi împroprietărirea din 1879, a însurăteilor, în care pădurile au făcut un nou sacrificiu pentru islazurile constituite atunci, și chiar pentru unele locuri de cultură.

Așa că pe lângă defrișările proprietarilor, practicate cu atâta profunziune, au venit și aceste defrișeri ordonate de legi, care în definitiv au avut același efect: *micșorarea domeniului silvic*.

Politica de stat n'a stânjenit aceste defrișeri decât abia în 1881, când s'a votat primul codice silvic, prin care s'a pus stavilă defrișerei pădurilor Statului (căpătate prin secularizarea averilor mănăstirești), ale comunelor și instituțiilor publice; iar din ale particularilor numai pe acelea necesare protejării malurilor, a mâncăturilor de apă și năpădirei nisipurilor, pentru menținerea cursului regulat al apelor și conservarea isvoarelor și a celor de frontieră, lăsând libere mai departe defrișările la pădurile câmpie.

Abia prin Codul silvic din 1910, s'au legiuit oprirea complectă a tuturor defrișărilor, însă era prea târziu; între timp se defrișase prea mult, întreaga câmpie a Dunărei fusese despădurită și transformată în stepă, în care astăzi cultura agricolă suferă foarte mult din cauza secetelor și a lipsei lemnului pe care îl aduce cu mari cheltueli, din regiunile de coline și de munte unde se mai găsește.

Contra secetei însă există numai un singur mijloc de luptă: *a se reînființa pădurile distruse, măcar în parte, adică acelea strict necesare*.

Dar aceasta este o chestiune, de care vom vorbi mai pe urmă.

În concluzie politica vechiului regat a lăsat liberă sub divizarea proprietății forestiere, și defrișarea până mai ieri.

Să vedem acum ce s'a petrecut și în provinciile alipite.

În Ardeal până la 1873, proprietatea forestieră a fost latifundiară; la această dată s'a venit cu Legea urbarială, care prin art. 5, a înlocuit servituțiile iobagilor pentru fumărit, lemne pentru ars var etc., prin o împroprietărire (segregare), delimitându-se țăranilor anumite suprafețe în deplină proprietate indiviză, formând așa zisele composesoratele urbarialeștilor.

După legea vorbită, urbarialeștii care aveau drepturi mai mari de 100 jugăre puteau ieși din indiviziune. Se vede că s'a uzat mult acest drept de oarece în 1908, guvernul ungar pentru a opri sub divizarea pădurilor — fapt socotit ca un pericol economic — a venit cu o lege care a îngreuiat foarte mult condițiunile ieșirii din indiviziune.

Peste tot Ungaria a împedecat divizarea proprietății forestiere, menținând indivizibilele posesoriatele nobile, înființate în secolele trecute, posesoriatele fostelor regimente grănițarești din Caransebeș și Bistrița, care și astăzi se stăpânesc în indiviziune.

Dar nu numai atât, prin legea XIX din 1898 s'a stabilit o nouă măsură protectoare: pădurile posesoriatelor urbariale nu se puteau greva nici diviza.

Într'un singur caz în Ardeal, guvernele ungurești s'au abătut dela această politică de protecție asupra pădurilor; în scop de a favoriza pe magnați, la posesoriatele din Secuime s'a admis ieșirea din indiviziune, ceea ce s'a petrecut în parte, înlesnind magnaților ca prin cumpărări ulterioare să refacă pe seama lor domeniile forestiere foarte întinse.

Fidei Comisele de origine atât de veche, au fost protejate, iar în Codul civil unguresc s'au introdus anumite norme pentru menținerea lor la infinit.

Dar nu numai Ungaria s'a preocupat de oprirea subdiviziunii pădurilor. Austria în Bucovina a făcut acelaș lucru, oprind ieșirea din indiviziune a răzeșilor moldoveni împroprietăriți de atâtea veacuri în urmă de Ștefan cel Mare și alți domnitori ai Moldovei, prin Patenta No. 130 din 5 Iulie 1853; mai mult art. 32 din această patentă stabilește că dreptul la pădure revine primului născut.

În Basarabia pădurile au rămas în proprietatea latifundiarilor, și ele au fost foarte mult ocrotite, de însuși proprietarii lor, din cauză că în această provincie fiind foarte puține ele au fost la justa lor valoare.

Pădurile răzeșești însă, stăpânite de țărani conduși de nevoi momentane, s'au divizat în sute și mii de parcele, ceace le-a transformat în adevărate huceaguri.

În toate provinciile alipite defrișările au fost îngăduite cu anumite forme, cea ce a făcut ca ele să se practice, mai mult în mod ilicit.

Dar să revin iarăși la vechiul Regat, pentru a concretiza politica ce s'a urmat aci, care astăzi se resfrânge asupra tuturor provinciilor alipite.

Oprirea defrișărilor, ce părea fapt îndeplinit la 1910, a fost numai un mic popas; pădurile urmau să facă în curând, pe altarul reformelor sociale, noi și incalculabile sacrificii.

Reforma agrară de după război — după cum se știe — n'a scutit deloc pădurile.

Legea izlazarilor comunale, a expropriat în toată țara păduri dintre cele mai frumoase de peste 350.000 hectare dela Stat, instituții publice și particulari, la munte și coline, adică tocmai în regiunile unde nu trebuia.

În vechiul Regat suprafața expropriată din păduri pentru pășuni comunale a întrecut cifra de 100.000 hectare ; în Ardeal, unde exproprierea este încă în curs, până în prezent s'a atins 150.000 hectare, și probabil va ajunge la 200.000 hectare ; în Bucovina s'a expropriat peste 30000 hectare, iar în Basarabia, fiind cea mai săracă în păduri, nu s'a expropriat păduri propriu zise pentru pășune, ci numai poeni interioare, care vor duce la acelaș rezultat, adică la defrișarea pădurilor din jurul acestor poeni.

Până aci am făcut un mic istoric al defrișărilor atât voiun-tare, cât și a celor ordonate de anumite legi, de-o potrivă de dăunătoare, defrișări care, privite în bloc, au diminuat la jumătate frumosul nostru domeniu forestier de odinioară, despre care ne vorbește atât de frumos istoria.

Dar nu numai defrișările au lovit pădurile, a mai fost și este încă o altă cauză, care le-a diminuat și le scade în continu valoarea ca factor economic : *este pulverizarea, adică îmbucătățirea lor.*

Nu există pădure în țară care a scăpat, în total sau în parte de furia defrișărilor și a sub. diviziunei, care acum câte-va decenii sau câți-va ani, să nu fi format un singur complex, al unui singur proprietar, dar care astăzi este divizată în zeci de părți, aparținând la zeci de proprietari ; iar unele, cum sunt pădurile răzeșilor din Moldova, Basarabia, și Bucovina, s'au divizat în sute de porțiuni, unele așa de mici că n'au de cât câteva sute de metri pătrați.

Ce obiect economic pot forma aceste loturi, sfori sau petece, ce producțiune pot asigura țării sau proprietarilor lor ?

Propriu zis ele nu mai sunt păduri, deși totuși ele ar putea fi grupate mai multe într'un amenajament comun, pentru a redeveni ce au fost.

Cauzele pulverizării pădurilor sunt aceleași ca și a restului domeniului pe care sunt situate : ieșiri din indiviziune, vânzări, împroprietări, în fine tot cortegiul transformărilor prin care trece marea proprietate de o jumătate de veac și mai bine.

III

Produsele agricole fiind anuale, și nu periodice ca ale pădurei, terenurile agricole evident, pot suporta o sub diviziune cu mult mai mare de cât terenurile forestiere.

Dacă limita inferioară a sub diviziunii proprietății agricole este minimum 5 hectare, limita inferioară a sub diviziunii pădurilor este cu mult superioară, variând după natura produselor necesare populației locale și-a celor ce urmează a fi transportate în alte localități lipsite de păduri, sau a se exporta; cu o condiție, ca aceste produse, să fie anuale și constante, să acopere cheltuețile de administrare, exploatare și industrializare, asigurând în acelaș timp un procent rezonabil capitalului reprezentat prin însăși pădurea, cât și a celui investit în instalațiunile aferente.

Produsele lemnoase, prin natura lor fiind foarte variate, nu se poate stabili o cifră anumită în hectare, de unde coborând în jos, pădurea își perde din ce în ce mai mult valoarea ei economică.

Ca să ilustrez această axiomă, voi studia câte-va cazuri.

În regiunile inundabile, unde salcia și plopul sunt speciile regiunii, am avea de satisfăcut necesități locale în lemn de foc, de mici construcțiuni rurale, de îngrădiri etc.

Ca să obținem asemenea produse ne-ar trebui să exploatăm în continu arborete în etate de 15 ani; pentru o cultură serioasă parchetul anual n'ar trebui să fie mai mic de 5 hectare; prin urmare dar, o pădure din această regiune ar trebui s'o aibă de 15 ori suprafața parchetului, adică cel puțin 75 hectare.

Dar dacă n'o avem?

— Va trebui atunci să comasăm din această regiune, atâtea proprietăți mai mici, indiferent de natura proprietarului, care să ne asigure acest minim de suprafață, din care se formăm o serie de exploatare.

Dar dacă admitem, că avem necesități de interes general tot în această regiune, care ne cer să producem lemn de plop pentru cherestea, pentru fabricile de chibrituri, celuloasă pentru fabricile de hârtie, etc. etc, în acest caz problema se pune altfel.

O pădure din regiunea Dunărei, ca să ne poată da asemenea produse, trebuie să fie în etate de cel puțin 40 de ani, iar parchetul anual de cel puțin 25 hectare, adică în total 1000 hectare.

Dar nu le avem !

— Comasăm mai multe păduri de suprafețe mici până obținem suprafața ce ne trebuie.

Să trec ușor peste regiunea de câmpie astăzi despădurită, și să ne ridicăm în regiunea de coline, unde găsim din abundență specii prețioase ca stejarul, frasinul, ulmul, paltinul etc., care au un număr infinit de întrebuințări ; stejarul ca traverse pentru căile ferate, stâlpi de telegraf și telefon, material de construcții pentru șantierile navale, poduri, locuințe, mobile etc, etc. iar cele l'alte specii sunt atât de căutate în tâmplărie și industria mobilelor.

Asemenea produse însă nu se pot obține decât din arbori ce au o etate înaintată 80, 100, 120 ani și chiar și mai mult.

Să admitem, etatatea medie de 100 ani, iar suprafața minimă de exploatat anual 20 hectare, ne va trebui dar o serie de 2000 hectare capabilă a ne produce anual și constant asemenea produse, pentru că populația să-le aibă orcând la îndemână, iar instalațiile de debitare și prelucrare să poată rămâne permanente.

În această regiune, a colinelor, sunt și păduri cu arbori mai puțin prețioși ca carpen, fag, jugastru, tei etc. care se pot exploata pentru producerea lemnului de foc cu revoluțiuni mai mici, 30—40 ani, și care ne cer ca seria de exploatare să aibă cel puțin 300 hectare.

În regiunile pe câmpie și coline, având căi ferate de stat și șosele suficiente, dificultățile de ordin tehnic fiind mici, problema comasării este foarte simplă ; sub acest raport rămân în picioare însă celelalte dificultăți de ordin material și de drept, pe care nu le vedem rezolvabile de cât pe baza unor anumite legiuri.

În regiunile muntoase problema comasărilor este mult mai complicată, suprafețele de exploatat anual sunt legate mai în toate cazurile de amortizarea instalațiilor de debitare și transport, uzine, căi ferate etc.

Aceste instalațiuni sunt foarte costisitoare și valoarea lor se ridică la zeci de milioane, cari cer a fi amortizate într'un termen cât mai scurt, 10—15 ani, fără de care o asemenea exploatare încetează de a mai fi rentabilă.

Pentruca toate aceste instalațiuni să poată fi amortizate cât mai curând, ele cer pădurilor o producțiune mare, care în genere depășește creșterea anuală a pădurei pentru care au fost instalate,

Este lucru curent dar ca exigența capitalului investit în asemenea instalațiuni, — ca el să poată fructifica, — cere exploatarea pădurei în termen scurt, 10—15 ani după care toate aceste instalațiuni sunt ridicate.

Să dau un caz.

Pentru punerea în valoare a unei păduri de 2000 hectare de reșinoase și fag, în etate de 100 ani s'a făcut o cale ferată industrială pe 18 km și o uzină ferăstrău cu 8 gateri, care în mediu—după prețurile de astăzi a costat 20 milioane lei.

Pentruca această investire să fie amortizată în 20 ani, urmează neapărat a se exploata anual cel puțin 100 hectare, cu o producție medie de 30.000 m. c. ceace fatal duce la exploatarea pădurei întregi în 20 ani.

Natural că nu mai putem avea în această pădure produse similare de cât foarte târziu, va urma dar o perioadă de așteptare de 80 ani, în care timp pădurea va crește, dar nu va produce nimic sau aproape nimic, devenind astfel un capital ce fructifică numai prin creșterile anuale, dar care se vor realiza foarte târziu de generațiile ce vin.

De altfel acesta este sistemul aplicat de marile noastre Societăți forestiere, care se mândresc cu exportul și industrializarea lemnului, (! ?) și de fapt nu e vina lor.

Unde ne duce însă acest sistem este lesne de înțeles.

La munte dar, pentruca după amortizarea acestor instalațiuni, funcționarea lor mai departe să fie posibilă, ele urmează să aibă posibilitatea de a exploata anual minimum 30—50 hectare ceace ar necesita în cazul nostru, o suprafață păduroasă de cel puțin 6000 hectare.

Dar se știe, că păduri așa de mari ale Statului sunt foarte rare, le numărăm pe degete, și din cele particulare puține au mai rămas, ele se pulverizează incontinuu, prin partaje, vânzări, parcelări etc., ce este dar de făcut?

Avem o singură soluție: *comasarea tuturor pădurilor indiferent de natura proprietarului.*

În concluziune dar, va trebui ca guvernele să legifereze cât mai curând oprirea îmbucătățirii proprieprietății forestiere, un pericol economic, după care să urmeze imediat comasarea lor.

Numai având aceste două desiderate înlăptuite, se va putea vorbi și de Comercializarea pădurilor, dar cu totul pe alte baze decât acelea ale legii propuse, care privește numai pădurile Statului, și numai pe acelea ce pot interesa capitalul particular.

IV

Din cele expuse până aci constatăm că politica vechiului Regat și politica Stăpânilor provinciilor alipite de până mai ieri, au fost cu totul divergente.

Vechiul Regat a lăsat liberă subdiviziunea și defrișarea; rezultatul obținut e că ne-a rămas abia 14°/_o din suprafața acoperit cu pădure un domeniu forestier incapabil a deservi trebuințele normale ale populației, căci normal trebuie să avem cel puțin 25°/_o păduri. Dar și ce-a mai rămas din acest domeniu este așa de înbucătățit, atât de mult subdivizat încât, din această cauză, producțiunea lui este cu mult inferioară capacității lui reale.

Prin urmare, rezultatul real: *un formidabil regres economic.*

În provinciile alipite, Ardeal, Bucovina și Basarabia, guvernele stăpânitoare au fost mai înțelepte cu privire la păduri, au oprit la timp atât defrișările cât și subdiviziunile; situația acolo—în afară de Basarabia țară despădurită—este cu mult superioară.

Este necesar dar, nu să impunem provinciilor alipite politica noastră, ci din contră să o adoptăm pe aceea ce a fost aplicată acolo până mai ieri; mai mult, să o complectăm prin comasări, bine înțeles acolo unde va fi nevoie.

Dar *Comasarea* este un desiderat al nostru, al specialiștilor, născut din necesitatea ce simțim de a le cui cu un moment mai înainte relele economice ale subdivizării la infinit a pădurilor.

Numai realizată mai întâi comasarea, se va putea pune *problema comercializării pădurilor comasate*, care aparținând în acelaș timp la mai mulți proprietari, evident vor avea nevoie de mari capitaluri pentru instalațiuni de debitare și transport, și unde capitalul particular își poate găsi un important rol, colaborând cu capitalul Statului, în eventualitățile ca între pădurile comasate s'ar găsi și păduri de ale Statului.

După cele expuse până aci, prin care am lămurit situația pădurilor și a nevoilor, să trecem și la *Legea comercializării* în care sunt înglobate și pădurile Statului.

V.

Înainte de a intra în orice analiză—voi arăta, care este suprafața reală a pădurilor, după ultimă statistică a Casei Pădurilor—și care se poate vedea în Tabloul ce urmează;

T A B L O U
**De suprafața pădurilor din România, pe natură de
 proprietari și pe provincii.**

PROVINCIE	S t a t	Persoane ju- ridice etc.	Particulari	Total general pe provincii
	Hectare	Hectare	Hectare	Total
V. Regat	1243186	208390	1620668	41% 3072244
Transilvania . .	619799	1105646	2010036	50% 3735481
Bucovina . . .	1617	286725	149287	6% 437629
Basarabia . . .	213898	—	—	3% 213898
Total . .	2078500	1600761	3779991	28% 51% 7459252

Acest întins domeniu forestier are o importanță economică capitală, dar serviciile ce i se cer nu pot fi numai de ordin pur economic.

Domeniul forestier trebuie să existe și să se mărească pentru a ne asigura o climă mai umedă, cu care agricultura să lupte mai ușor contra secetelor atât de dese.

El trebuie să existe, și să se refacă pentru fixarea coastelor, stingerea torenților și asigurarea regulatului debit al apelor.

S'a legiferat de curând noul regim al apelor, dar nu s'a legiferat nimic pentru replantarea munților despăduriți prin exploa-tările iraționale din trecut. Cum se vor infiltra în sol apele din ploi și zăpezi, dacă pădurile nu mai sunt; coastele ocupate odinioară de ele alunecă o dată cu apele la vale, potmolesc, și degradează mănoasele câmpii de sub poalele munților.

Priviți inundațiile de astăzi, ele au devenit adevărate cata-clisme; de când la munte au dispărut pădurile, cu enorma lor capacitate de a reține apele.

Facem islazuri comunale, adică despădurim, dar când ne vom hotărî să împădurim!

În curând se va vota „legea energiei” pentru electrificarea căilor ferate. Pentru ca apele să producă energia utilizabilă, debitul lor trebuie să fie cât mai puțin variabil, și acest debit constant nu-l poate asigura decât pădurile.

Dar pădurile se exploatează vicios, din cauză că actualul codice silvic—respectând sfântul drept de proprietate—nu garantează suficient perpetuarea lor ; munții se despăduresc, apele noastre peste tot au devenit torențiale, iar chestiunea electrificării căilor ferate, este o problemă nesigură.

Din cauza lipsei unei politici chibzuite, stocul materialului jemnos din pădurile țării este cu mult sub normal, nu s'a gândit nimeni să-l refacă.

Pădurea trebuie să existe pentru cei mari ca și pentru cei mici, ea ne înalță sufletește și ne face mai buni și mai nobili, codrul a fost întotdeauna frate cu românul.

Pădurea trebuie să existe, căci în Codrii Carpaților este leagănul românismului, nu trebuie s'o distrugem căci ne distrugem leagănul existenței noastre ca națiune.

Dar pădurea mai are și părți care nu se pot comercializa ; pădurile de proecție de sub golurile munților cer numai cheltueli de pază și cultură, în genere venitul lor nu acopere aceste cheltueli.

Capitalul particular desigur nu va veni cu aportul lui în menținerea și creierea unor asemenea păduri atât de necesare, cel puțin legea Comercializării n'o prevede.

În afară de asta în programul unei politici viitoare va urma să intre cât mai curând stingerea torenților și replantarea tuturor terenurilor neproductive, foste odinioară păduri, și distruse de inconștiența omenească, și din lipsa unei poliții forestiere serioase.

Aceste lucrări, de baraje, gazonari și împăduriri de o importanță capitală, vor cere numai cheltueli de sute de milioane.

Imposibil dar de interesat capitalul particular în asemenea opere naționale, cari nu produc dividende.

În legea comercializării nu se vorbește nimic, și atunci de unde Statul va scoate sumele necesare ?

Dar în afară de asta, după cum am arătat capitalul particular este grăbit, el caută un plasament sigur și cât mai avantajos, și aceasta nu se poate realiza decât exploatănd mai mult decât posibilitatea anuală care ar trebui să fie egală cu creșterea anuală a pădurei.

În special la munte numai posibilitatea neputând asigura rentabilitatea unei exploatări se va practica în viitor ce am făcut până astăzi, adică vom exploata cu anticipație material din comptul generațiilor viitoare, cum am arătat mai sus, comer-

cializăm 20 de ani din 100, iar 80 ani din 100 vor aștepta copiii noștri și copiii copiilor noștri.

Aceasta este o politică complet greșită, pe care o practicăm de peste o jumătate de veac, și care trebuiește oprită iar nu perfecționată.

VI

Am făcut această expunere, pentru ca să pun la curent pe nespecialiști, că chestiunea comercializării pădurilor Statului este o problemă mult mai complexă, decât s'a părut celor ce au făurit legea comercializării, la care n'a colaborat niciun inginer silvic; ea s'a făurit la Ministerul de Industrie, care s'a lipsit de concursul specialiștilor dela Casa Pădurilor.

Nu ne surprinde, s'a mai petrecut la fel ca legile agrare din Ardeal și din Regat, n'au fost consultați, mai mult încă s'a făurit Art. 132 din Constituție relativ la exproprierea pădurilor tot fără noi.

Ocolirea noastră, a specialiștilor, n'ar fi justificată decât dacă oamenii politici în adevăr ar fi a toate știutori — ceace este o imposibilitate, — ori când noi nu ne-am fi putut da seama de greutatea vremurilor prin care trecem.

Dar să analizez legea comercializării.

Art. 2 al lezei împarte bunurile Statului în 2 mari clase :

A. *Intreprinderi de interes general* de care depinde bunul mers al economiei naționale : C. F. R., P. T. T., R. M. S. și uzinele militare.

B. *Intreprinderi cu caracter pur comercial și anume :*

a) mine, metalurgie, băile Statului

b) atelierele de Stat

c) N. F. R. și S. M. R.

d) *Păduri*, pescării, abatoare și frigorifere.

e) Generatori de energie adică : cărbuni, petrol, gaz-metan și căderi de apă.

Desigur dacă dela păduri am cere numai lemne, clasarea lor între întreprinderile comerciale și-ar avea rost. Această clasare poate să o facă un particular proprietar de pădure și o Societate de exploatare, dar în nici într'un caz nu poate să o facă Statul care reprezintă națiunea.

Din cele ce am expus, reiese evident că pădurile nu numai

ale Statului, dar toate indiferent de natura proprietarului, *nu pot fi clasate decât ca bunuri de interes general.*

A socoti cele $7\frac{1}{2}$ milioane de hectare de păduri ale țării, sau numai acele ale Statului, 3.100.000 hectare ca bunuri cu caracter pur comercial, este o mare eroare economică, o erezie care ne poate duce la o adevărată catastrofă, odată alunecați pe panta comercializării lor; căci după cum se știe capitalul nu are rol de conservator de păduri, experiența trecutului ne dovedește contrarul.

Dar să facem o paralelă între păduri și celelalte întreprinderi de Stat, cu care legea le-a pus în tovărășie.

Ce capital reprezintă o mină cu instalațiile ei, băi, N. F. R., pescării, abatoare etc.?

— La unele acest capital este imposibil de calculat, cum e cazul unui teren petrolifer ce urmează a fi pus în exploatare; la celălalt variază: 10, 20, 50, 100 și chiar 200 milioane după valuta de astăzi; relativ valori mici, pe care capitalul particular le-ar putea pune în picioare.

Am arătat mai sus că numai Statul are 3.072.224 hectare de păduri în deplină proprietate: au știut aceasta făuritorii legii?

— Mă îndoiesc.

— Dar ceeace sunt sigur că n'au știut este că acest important domeniu național reprezintă un capital minimum de 60 miliarde lei, după valuta de astăzi.

— Se poate dar legifera asupra acestei imense bogății, într'un amalgam cu atâtea alte întreprinderi de Stat de o valoare cu mult inferioară, când pădurea prin ea însăși are un caracter special!?

Logica cea mai elementară va spune orișicui; *nu*, de o mie de ori nu.

Pădurile dar, pentru a le face capabile să producă Statului veniturile de care sunt capabile, urmează să facă obiectul unui ciclu de legi speciale, care în acelaș timp, să asigure nu numai venituri în bani, dar să le facă capabile să-și îndeplinească cu succes celelalte servicii ce li se cer de care am vorbit, și care le clasează întâile dintre *bunurile de interes general.*

Clasarea pădurilor dela Art. 2 din lege fiind eronată, aș putea să mă dispensez de analiza restului de legei, dacă metoda cointeresării preconizată cât și celelalte dispozițiuni ale legii se pot aplica la păduri și în ce măsură. Totuși o voi face.

Metodele doctrinale întrebuițate în exploatarea de orice natură sunt trei: *Concesiunea, regia de Stat și regia Cointeresată*, ar mai fi încă două modalități de origine marxistă, *Socializarea și regia mixtă cooperatistă*.

La pădurile Statului până la revoluția din 1907, s'a întrebuițat concesiunea pe cale de licitație publică, și numai în câteva puncte regia în Stat.

După această dată, concesiunea s'a întrebuițat numai prin cooperative, și autorități pe baza unei legi speciale, iar restul a fost exploatat în regie.

Regiile practicate n'au avut o organizație ad-hoc; au fost mai mult o necesitate pentru a acoperi nevoile populației; ideea măririi veniturilor n'a fost urmărită, iar industrializarea produselor nici atât.

În rezumat Casa Pădurilor a făcut, cu mijloace foarte modeste și fără nici un plus de personal, ce s'a putut, fără nici o pretențiune de a ridica la doctrină acest sistem.

Putem spune dar că acest sistem, legat de investiții mari de capital, a fost experimentat de Stat într'un singur punct, domeniul Gurghiului, din Ardeal înzestrat cu căi ferate și uzine, încă depe timpul ungarilor, și unde această metodă a dat foarte bune rezultate.

Ea este preconizată de noi specialiștii, dar într'u cât Casa Pădurilor nu este autonomă și nu este liberă în mișcările ei, nu se poate face mai mult.

Legea nouă preconizează regia cointeresată și la păduri, o inovație aci, care nu știm unde ne va duce.

Cea ce e paradoxal, la alcătuirea acestei legi, ce hotărăște soarta pădurilor, în care pădurile represintă cea mai mare bogăție națională, câmparativ cu celelalte bunuri de comercializat a fost alcătuită de economiști care nu disting sorbu de fag, care nu cunosc pădurea fiind-că n'au studiat-o.

Evident, ori câte tratate de economie politica vei fi aprofundat vei deveni un teoretician de catedră, dar aplicarea principiilor la fiecare ramură de activitate n'o pot face decât specialiștii lor.

Încă o dată este o mare eroare economică să confunzi pădurile cu băile dela Călimănești, cu abatorul dela Burdujeni sau cu vapoarele S.M.R.

Să trec dar peste dispozițiunile art. 4 relative la *admini-*

strarea întreprinderilor, cred că vor fi bune la celelalte întreprinderi de Stat în afară de păduri, și să mă opresc puțin la art. 5, care creiază „*Consiliul superior de control și îndrumare*“ la Ministerul de Industrie și Comerț.

Silvicultura, de peste o jumătate de veac, trăiește la Ministerul de Agricultură și domenii, sub acelaș acoperemânt cu Agricultură, Piscicultura, Zootechnia etc. specialități prin natura lor cu interese opuse silviculturii, cu care s'a dus o luptă incontinuușă și o mărturisim Silvicultura a fost învinsă în tot-deauna, iar pădurile sacrificate oridecâteori a fost vorba de realizat un venit imediat sau de satisfăcut un interes politic de moment.

Dacă noi inginerii silvici n'am reușit a convinge pe șefii serviciilor de alte specialități din Ministerul nostru, dacă Miniștrii noștri au refuzat să ne dea ascultare, preferând soluții cu efecte imediate, fără prea multe reflecții la viitor; mă întreb uimit: — cum se va putea lupta în viitor cum se vor putea salva interesele naționale pădurărești, când în lupta contra lor intră un nou element, acest consiliu, dela alt Minister alcătuit din cei mai eminenți reprezentanți ai capitalului?

Repet capitalul iubește pădurile atât cât îl fac să fructifice, mai mult nici nu-i se poate pretinde.

Din acest consiliu nu face parte niciun specialist în Silvicultură, deși pădurile represintă peste 70% din întreprinderile botezate cu caracter comercial.

Cine va îndrepta pașii involuntar greșiți ai acestui consiliu?

Să trec la *Capitolul III: Constituirea Capitalului, și gestiunea întreprinderilor de Stat.*

Aci esențialul e ca Ministrul nostru de Domenii va propune pădurile de comercializat dacă ne va întreba sau nu; cum legea nu'l obligă urmarea e firească: Avizul *Conform* al Consiliului superior va urma ca o fatalitate de neînălăturat.

Dacă Ministrul de resort propune și capitalul particular are un câștig asigurat, cointeresarea se va face, iar statutele făcute pe un calapod tip vor fi în totdeauna bune. La 2: *formarea Capitalului*, principiile generale admise vor fi bune la alte întreprinderi, la păduri însă nu, căci sunt multe păduri, situate în apropiere de rețeaua căilor ferate unde capitalul de investit în exploatare este relativ neînsemnat, față de capitalul ce represintă însăși pădurea.

Poate fi dar îngăduit ca interesele Statului să fie lăsate la discreția capitalului particular ce represintă în infimă proporție?

Statul în adevăr e stânjenit enorm din cauza datoriiilor de război; în asemenea cazuri însă or cine poate credita o asemenea întreprindere a Statului, e destul numai ca Casa Pădurilor să fie legiuit autonomă, ca să poată fi liberă în mișcări.

Un proiect este deja întocmit de o comisie a congresului Soc. Progresul silvic din 1923, este la îndemâna guvernului să'î facă să devie lege, iar urmarea va fi că veniturile din păduri se vor spori anual cu sute de milioane, atât de necesare Ministerului de finanțe, mai cu seamă azi când țara are atâtea nevoi de acoperit.

Sunt și cazuri, în care unele păduri au nevoie de capitalul particular, dar aceste sunt rare, și nu ele pot dicta în alegerea metodei de punere în valoare.

Nici celelalte dispoziții principale dela acest paragraf nu se pot aplica pădurilor, nefiind studiate, special pentru ele.

La § 3: *Capitalul de exploatare, Comptabilitatea, bilanș și bugete*, sunt dispozițiuni comune tuturor Societăților de exploatare; se prevede ca Statul să-și poată spune și el cuvântul, prin Consiliul superior de control și îndrumare și Consiliul de Miniștri.

Art. 21 se prevede că consiliul superior *poate* cere ca jumătate din veniturile nete, dacă întrec peste 10 % din capital să fie destinate pentru crearea unui fond de ameliorațiuni, sau investițiuni, natural pentru pădurea ce formează obiectul întreprinderii.

Dar statul poate avea imperioase nevoi în altă părți — cum în genere este cazul — așa că și această dispoziție bună nu'și va avea aplicațiunea.

Să trec acum la ultimul Capitol IV: *Dispozițiuni diverse*.

La Art. 25, aliniatul a) se prevede, că fiecare întreprindere minieră se să constituie pe baza legii minelor, iar la aliniatul b) se stabilește ca la formarea întreprinderilor de *Păduri* etc. Minist. de Agricultură și Domenii, pe baza avizului *conform* al Consiliului Superior de control și îndrumare *va determina Suprafețele de exploatat* ținând seamă *de necesitatea asigurării unei exploatari rașionale, de investițiunile ce trebuiesc făcute*, de participarea muncii locale prin Cooperativele de muncă, și de organizarea desfacerei produselor.

Dar *exploatarea rașională, și acoperirea investițiunilor* urmăresc două scopuri diverginte, cum se vor putea armoniza ?

Desigur cu sacrificarea *exploatărei raționale*, care are ce principiu primordial, exploatarea unei suprafețe sau cantități de material constante, care se asigure aceiași producțiune făcută la infinit.

Vedem dar, că pentru întreprinderile miniere legea se referă la legea minelor care rămâne în picioare. Pentru păduri însă în loc să stabilească că Codicile silvic rămâne în picioare în special art. 3. care reglementează exploatările în toate pădurile după natura proprietarilor, comisiunea care a alcătuit legea Comercializării, se pare că nu a avut cunoștință de existența lui.

Și fiindcă s'a trecut ușor peste legea care protejează pădurile a căror existență este de cel mai mare interes general, s'a încheiat legea Comercializării cu art. 28, care glăsuște: „Toate dispozițiunile legilor și regulamentelor anterioare, contrare legii de față sunt și rămân abrogate“.

Evident acest articol este stereotip la toate legile, și chiar este necesar într'o lege cu un obiectiv bine determinat; dar aci, într'o lege principială care pune baze noi în economia întreprinderilor de Stat, legate de atâtea alte legi, pe care făuritorii noiei legi nu le cunosc suficient, fiind de cea mai pură specialitate, este o greșală atât de mare, care dacă ar deveni realitate, întru ce privește pădurile, ne va duce la un adevărat cataclism social și economic.

VII

Din cele expuse până aci ajungem la o conclusiune, legea comercializării întru ce privește pădurile, n'a fost studiată suficient, căci nu a avut cine, nici unu din făuritorii ei ne fiind specialist în economia forestieră.

Aplicarea ei și la păduri, nu va ameliora cu nimic fondul nostru forestier, din contră.

Răul însă nu este consumat, este necesar dar ca aplicarea acestei legi la păduri să se mai amâne până când Ministerul de Domenii, nu cel de Industrie și Comerț va elabora o nouă lege specială, și care să înceapă cu *comasarea pădurilor*, și să coprindă nu numai comercializarea și industrializarea produselor forestiere, dar și *restaurarea și complectarea domeniului nostru forestier*, atât de strâns legat de propășirea întregii noastre economii naționale, după cum am arătat în această expunere.

Acest lucru ar fi trebuit să fie încă de mult un fapt îndeplinit, dacă specialiștii de toate categoriile nu și-ar fi redus activitatea lor la serviciul de toate zilele, lăsând oamenilor politici grija reformelor și a îndreptărilor.

Experiența ne-a dovedit că această pasivitate a fost foarte dăunătoare țării și în special pădurile au avut enorm de suferit și ca consecință și celelalte ramuri dependente.

Unirea Inginerilor de toate specialitățile într'un singur mănunchi A. G. I. R, ne dă posibilitatea de a lumina la timp pe oamenii politici, astfel lucrurile vor lua drumul normal, mai spre bine, de care țara are atât de multă nevoie.

Oamenii politici, de adevărată valoare, nu vor avea motive să se supere de acțiunea noastră, din contră, în curând vor căuta să se călăuzească de ea, căci se știe o facem numai din dragoste de țară și de specialitate, și nu urmărim cel mai mic interes personal.

C. P. GEORGESCU

INGINER INSPECTOR GENERAL SILVIC

PROBLEMA EXPLOATAREI INTREGULUI MASIV FORESTIER AL ROMANIEI

În vederea industrializării produselor lemnoase—pe baza comasării tuturor pădurilor, aparținând oricui (Stat, Județ, Comună, instituțiuni publice și private, asociațiuni, cooperative, particulari etc.) în legătură cu proiectul de lege pentru comercializarea întreprinderilor de Stat, cum și pentru punerea în valoare și comercializarea bunurilor Statului

DE

M. P. FLORESCU
INGINER INSPECTOR SILVIC

Față de împușinarea vădită din ce în ce a fondului nostru forestier, atât în suprafața cât și în volum precum și împușinarea chiar a speciilor de valoare (molift, brad, stejar etc.) cărora treptat și metodic le iau locul speciile mai puțin valoroase, ca plop, mesteacăn, fag, salcia, anin etc. cu drept cuvânt a atras atenția *Asociației Generale a Inginerilor*, care față de pericolul de care sunt amenințate pădurile noastre și-a pus întrebarea, care ar fi adevărata cheie pentru ca cu un ceas mai de vreme să găsim adevăratele soluții practice pentru a așeza gospodăria forestieră pe alte baze, care să ne asigure existența pădurilor cât și continuitatea unor exploatări sistematice, bine înțelese mai micșorate la număr, față de cele existente azi.

Primul lucru ce ne apare ca periculos existenței fondului nostru forestier, este că azi în România avem de patru ori mai multe fabrici de cherestea, în raport cu suprafața reală în hectare a pădurilor noastre de reșinoase dela munte, iar exploatările de foioase sunt pe o scară prea intensă și dacă vom mai continua astfel în 10—15 ani, aproape că ne vom liquida și pădurile de reșinoase, cum ne-am liquidat aproape complet pădurile de

stejar și ne vom împușina chiar și fagul, contra căruia azi se dă ultimul atac!

Azi avem în țara Românească, pentru cele 1.735.000 Hectare de reșinoase de patru ori mai multe fabrici de cât ar trebui să avem.

Acesta e un pericol vizibil pentru noi specialiștii, dar încă invizibil pentru oamenii de stat.

Intr'o misiune de studii economice făcute pe o vale secundară din Bucovina, anume pe valea Sucevei, începând dela izvoarele Sucevei, gara Seletin și până ce apa Sucevei varsă în Valea Putnei pe o lungime numai de 72 Km. sunt 21 fabrici de chereștea cu 62 gaterे adică la fiecare 1.200 m. un gater și care funcționează aproape zi și noapte și deci macină zilnic din păduri, așa că azi am ajuns să tăem în Bucovina un număr de arbori mai subțiri destul de mare chiar la gaterile mici, ceiace până mai eri, nu se evidenția (vezi tabloul 1).

Pe o vale mică ca Putna de 10 Km. ce se varsă în Bistrițioara din județul Ciuc, sunt 4 fabrici, cari aproape au secătuit această vale de păduri, ca dovadă fabrica din Tulgheș a societății Putna ne mai având ce tăia, trebuie să se mute mai la vale cu fabrica, la Răpciuni sau Hangu pentru a tăia și restul de păduri de reșinoase de pe Domeniul d-lui Sturza.

Fabricile de pe Valea Mureșului dela origina și până să iese din zona munților lucrează azi cu 202 gaterे pe un front de 141 Km. și aproape la fiecare gură de vale secundară e instalată câte o fabrică, fie pe dreapta, fie pe stânga Mureșului; adică cam la 700 metri un gater dela izvorul Mureșului până la Tg. Mureș (vezi tabloul 2).

Pe 'valey Oltului cataclisme și mai mari, căci azi la obârșia Oltului toți munții au fost complect desgoliți de păduri din cauza exploatărilor prea intensive; azi pe un front de 57 km. există 21 gaterे socotit dela izvorul Oltului la Tușnad.

Valea Tisei azi este amenințată a fi despădurită într'un timp scurt tot din cauza intensificării exploatărilor din acea regiune.

Valea Bistriței (Moldova) cu toate văile secundare ce se varsă în ea, de asemenea presintă un pericol din cauza atâtor exploatări izolate și sporadice, multe din ele lipsite de un control sever, cum sunt chiar pădurile Domeniului Regal Broșteni județul Suceava.

Ce să mai vorbesc de renta acestor păduri!

S'a vândut pe termene lungi și prețuri atât de derizorii de loji proprietării silvici, Domeniul Regal și chiar și Statul, iar exploataorii pădurilor lor au devenit milionari.

Cu un cuvânt s'au exploatat pădurile de reșinoase accelerate, independent, individual pe natura de proprietari, adoptând revoluții transitorii prea scurte și cam de odală în aceeași epocă peste tot, așa că aproape toate pădurile de reșinoase ce mai există azi în țara Românească, sunt parte angajate prin contracte (contracte oneroase ca cele ale Soc. Foresta) cu perioade scurte... de exploatare, iar parte din păduri au fost condamnate la moarte (prin legea islazurilor comunale, pășune etc.) și cam aceeași soartă le așteaptă și pe pădurile comunale din Ardeal care s'au expropriat din birouri și nu pe teren cât și cele ce se vor afecta azi pentru țăranii din vechiul Regat, Bucovina și Basarabia în baza art. 132 din constituție dacă nu vom ști a soluționa.

Acelaș simptom se observă și pentru puținele păduri de stejar ce au mai rămas ascunse pe ici și colo, *singura rigoare ce o mai întrebuițăm azi e doar numai în comisia superioară vamală căutând de a'l opri pe cât posibil, dela export*, punându-i-se chiar taxe de export de asemenea manieră, pentru a'l proteja, dar cu toate acestea ne scapă și de acolo câte ceva.

Azi se dă ultimul atac chiar și pădurilor de fag tot în mod individual, pe natură de proprietari, cari păduri de fag până mai înainte de război nu prea avea căutare.

În fața acestui film cinematografic forestier, destul de dureros, nici chiar C. F. R. nu pot satisface cu vagoanele pretențiunile fabricelor, fapt care i-a determinat să facă tablouri de distribuție în funcție de producție și disponibilitatea parcului de vagoane din care dacă analizăm cu atenție vedem că negustorii de cherestea sunt numai străini.

E destul de impresionabil și când ne gândim că în locul pădurilor exploatare (distrușe) din nenorocire încă nu ne învrednicim să punem aproape nimic în locurile, se pune întrebarea, care ar fi lozinca științifică pentru ca cel puțin de azi înainte să ne exploatăm pădurile mai cu chiverniseală, mai economiceste mai strâns și în care timp să ne refacem și sutele de mii de hectare despădurite ce zac azi pe platourile înalte și văi adânci și ascunse, nevăzute de cei ce ar trebui să le vadă, de zeci de

ani, și care așa cum sunt constituie niște capitaluri moarte ne-productoare de venituri, pentru țară (indiferent de proprietar). Măsurile de plantare luate cu destulă energie acum de Casa Pădurilor și datorite d-lui Administrator C. Opran și d-lui Dr. Marin Drăcea, sperăm că vor trezi conștiințele și la noi.

Apoi lupta ce se întreprinde azi de politicieni pentru satisfacerea intereselor electorale, promițând țăranilor pășune în pădurile de munți, închide cortegiul funebru al politicei noastre forestiere.

Dela război încoace s'a dat metodic atac contra pădurilor țării noastre, iar azi a devenit în punctul cel mai culminant.

De când e pământul nu s'a dat un atac mai dureros contra pădurilor și în nici o țară din lume ca în România mare dela 1918 încoace.

1. S'au expropriat, tabula-rasa, toate pădurile Basarabiei, pe prețuri de nimic. Nu s'a putut menține paza și s'au redus și se reduce metodic din suprafața (chiar din acel nenorocit procent de 5% cât exista înainte de război). Statul neavând personal suficient pentru pază și administrație.

2. S'au expropriat pădurile străinilor în Ardeal, pentru a se creia păduri și pășuni comunale, aceste din urmă fiind cea mai ignorantă din legile dela noi create dela război încoace, întru cât cele mai multe din exproprieri s'au făcut din birouri, iar nu la fața locului pe teren, dându-se pentru pășuni, păduri de valoare.

În alte State azi se iau măsuri spre a se creia păduri și a se mări fondul forestier, iar la noi pentru a se satisface anume interese politice și electorale se fac legi de distrugere (defrișează pădurile) pentru islazuri și pășuni la vite, — și anume tocmai din acele păduri care sunt mai valoroase, căci cei interesați, nu de dragul pășunii cer exproprierea pădurilor, ci de dragul lemnului (pădurei) de pe viitoarele islazuri.

3. Apoi afectarea pentru islazuri chiar și a plantațiilor de valoare a atins culmea ignoranței noastre!

4. Incendiile ce dela război încoace se țin lanț anual în munții noștri, din cauza abuzului și ignoranței ciobanilor noștri, stare care e foarte îngrijitoare, cât și a lucrătorilor din păduri care nu sunt destul de atenți cu vetrele de foc.

3. Inmulțirea în număr prea mare a fabricelor de cherestea cât și intensificarea exploatărilor isolate de tot soiul în stil mare

peste puterea (capacitatea) normală de producție anuală a pădurilor noastre, dela război încoace constituiesc un pericol național de temut.

În adevăr, de când cu aplicarea nenorocitei de reforme agrare foarte mulți proprietari s'au mutat la orașe și și-au plasat capitalurile lor în exploatare de păduri, ca fiind afacerile la ordinea zilei cele mai rentabile.

De asemenea foarte mulți streini din teritoriile alipite în o măsură și mai mare poate s'au grupat în asociații de exploatare de păduri, cu sediul la Budapesta sau Italia, asociații cari nu existau înainte de război în țara noastră.

Și ca culmea, chiar societăți streine de țara noastră ca Goetz prin intermediul Băncii Marmorosch-Blank, care era cel mai mare acționar și a vândut totul azi unei societăți rapace ca „Foresta” tot străină și care ne-a acaparat azi cea mai mare parte din industria forestieră a României posedând azi în România în diverse părți ale țării peste 200 *gater*e și având restul de păduri de molift ce le mai are țara achiziționate pe termene lungi, pe de o parte pe valea Mureșului cu 3 lei m. c. pe de altă parte în vechiul regat cu 3.50 lei m. c. ca cela de pe valea Buzăului dela Domeniul succesorilor Maican și chiar din pădurile Statului din Buzău, Neamț, Bacău păduri preluate azi de Soc. „Foresta” căci Soc. „Goetz” a fost complet fusionată în Soc. Foresta. Apoi vastul Domeniul forestier al lui N. Ghica Comănești, de pe valea Trotușului, azi e monopolizat de Soc. „Goetz” respectiv „Foresta”, care le-a achiziționat pe prețuri derizorii și pe termene îndelungate, cauză care poate a contribuit și la sfârșitul tragic al acestui conservator model de păduri ce'l aveam în vechiul Regat. Și azi acest vast domniu forestier e condus de un fost avocat, în loc de un specialist de valoare.

Iată deci că și din punctul de vedere financiar particularii nau știut a-și prețui pădurile lor, *pe care le-au dat în dar străinilor*. Chiar și Statul cu toată organizația sa, cu tot corpul său de specialiști, din punctul de vedere pur financiar, a făcut o politică economică dezaastroasă tezaurului public.

Și-a vândut pădurile izolate prin licitație publică, *pe termene lungi* și cu prețuri de bază din primul an, pentru durata contractului (fie chiar 30 ani) și azi când din cauza jocului valutar, leul nostru a suferit o umilință nemeritată, Statul o continuat

totuși a respecta după război contractele față de antreprenorii săi de păduri, în loc să pretindă *echivalentul lei aur*. Iată care este adevărata cauză a dezastrului nostru financiar de azi, sistemul licitațiilor publice din punctul de vedere strict național a eșuat. *Legiferarea impreviziunii e deci la timp venită.*

S'a încercat cu exploatările în regie, tot la păduri izolate și s'a dat greș, din lipsa de fonduri la timp, de personal suficient și a lipsei unei comptabilități comerciale. S'a înființat cooperative forestiere unde Statul și-a dat pădurile sale prin bună învoială la țărani constituiți în obștii iar Banca Națională le înlesnește bani cu 7% iar legile noi de impozite le-a privilegiiat; concluzia e că au dat greș atât din *punct de vedere strict financiar cât și național chiar*. Ce să mai vorbesc de pădurile moșnenilor care aproape s'au epuizat și distrus tot de societățile străine pe nimic. Pădurile Vrancei sunt azi cimitirul cel mai dureros.

S'a dat de Stat lemne și se mai dă încă lemne gratuit pentru crearea de școli, în valoare circa de 1 miliard, dar se dau lemne verzi care se și pun imediat în construcție ceea ce constituie un pericol și alte sacrificii în viitor în loc să aștepte ani spre a se usca lemnul deci o altă pierdere, pe lângă faptul că mult din acest material să înstreinează chiar de cei puși a îngriji de clădirile școlare.

Dar gratuitatea atât de largă și umanitară a Statului, cu funcționarii publici, invalizi, instituții și tot soiul de solicitanți pseudo-gratuit ai pădurilor care apoi a 2-a zi speculează lemnul, nu constituie oare un pericol permanent?

Toate acestea mă fac a crede că ne exploatăm și azi pădurile chiar și din punct de vedere comercial în neștire, *fără o busolă de orientare* fapt care au făcut la un moment dat pe industriașii de cherestea care toți sunt străini de neam și de țară să creadă că ar putea cere liber la export din pădurile țării noastre cel puțin 200.000 vagoane cherestea (respectiv 4.000.000 m.c. cherestea) ceea ce ar însemna că trebuie să ținem cel puțin 12 milioane m. c. brad și molift din cele 1.735.000 Hectare de păduri ce se zice că am mai avea în țara noastră scoțind randamentul de 50%, pierderile prin exploatare și sotarea materialului superior propriu pentru export...

Pe când producția totală a pădurilor noastre de reînoase socotite la 3 m. c. de an și pe hectar ar fi de circa 5.000.00 m. c.

adică cel mult 170.000 m. c. de cherestea anual sau 85.000 vagoane cherestea de toate categoriile și mai ținând seama și de satisfacerea consumului intern, cu lemn de cherestea în care să se cuprindă și o proporție de aceeași calitate superioară ca și pentru export d'abia am putea garanta exportului 57—60.000 vagoane cherestea anual, fără a atinge prea mult fondul forestier și a scompta pădurile în detrimentul viitorului.

Oare de cine s'a făcut vreodată socoteala de câți m. c. de reșinoase se taie azi în mod izolat din toate pădurile țării noastre?

Cine ține vreo socoteală exactă de ceea ce se exportă anual prin toate frontierele?

Iată-ne deci la o răspântie destul de grea, pentru care corpul silvic, cel mai autorizat are datoria de a deștepta opinia publică de starea îngrijorată a pădurilor noastre și falimentul forestier către care tindem cu pași repezi.

Exploatările forestiere dela noi sunt speculate în majoritate de străini, cari au avut grije să ne acapareze pădurile, fiind sprijiniți de anumiți oameni politici și au creat o anume politică, ostilă intereselor reale ale Statului bine condusă, căci prin existența lor, caută a subjuga economiceste pe toți proprietarii cari mai posedă resturi de păduri de pe aceiaș vale și care volens-nolens din ignoranța lor își vând și ultimele păduri tot acestor societăți.

* * *

Dar să vedem și sub o altă latură problema exploatărilor cât și cea economică a pădurilor noastre.

Restul de păduri de valoare ce le mai avem, sunt situate pe văile cele mai ascunse ale munților noștri, pe unde n'a pătruns încă căile ferate fie ale statului, fie industriale. Asupra lor se dă azi ultimul atac, atac de grație.

Prin situația lor, multe din aceste păduri, nu pot fi valorificate din cauza lipsei mijloacelor de transport.

Dacă un X oarecare cumpără o porțiune de pădure din una din aceste văi ascunse, neapărat că pentru a-și valorifica pădurea urmează a-și creia mijloacele de transport, care s'ar amortiza în timp și în funcție de materialul lemnos aporțat ceia

ce mărește valoarea lemnului comerciabil, dacă cantitatea ar fi prea mică.

Ori numai prin creierea unei astfel de rețea de drum, tot restul proprietarilor de păduri de pe aceeași vale, profită căci de a 2-a zi chiar după punerea în funcție a mijloacelor de circulație a căiei ferate fie de Stat, fie particulară sau prin orice drum aerian, drum șoseluit, jilip sau regularea cursului de apă, își măresc și ei valoarea pădurilor chiar de a 2-a zi, fără a fi contribuit cu nimic.

Iată încă un motiv și din punct de vedere economic care ne îndreptățește a înclina către o cointeresare a tuturor proprietarilor de păduri de pe aceeași vale, care din punct de vedere economic au aceleași interese comune.

Prin o coasociație a tuturor proprietarilor de păduri din același basin, cheltuelile de creare a unei rețele de drumuri, care să deservească toate pădurile, s'ar repartiza pentru o cantitate mai mare de material lemnos, deci prețul lemnului s'ar iefteni și s'ar putea astfel a se amortisa într'un timp mai îndelungat de ani chiar și din fabricele ce s'ar creia, în vederea industrializării, iar speculația pădurilor ar fi în mâini românești iar nu străine ca până acum.

Deci numai din aceste două puncte de vedere dezvoltate mai sus: *cultural* și *economic*, privită chestia de viitor a pădurilor noastre, ne îndreptățește a reflecta către o comasare a tuturor pădurilor, de pe aceeași vale, într'un tot, care să se exploateze ca un tot, pe baze de amenajamente, cu perioade de exploatare lungi, ceace ar contribui atât la continuitatea exploatărilor de pe aceeași vale, deci a existenței chiar a populației cât și la menținerea fondului nostru forestier.

Căci azi cu durere vedem, țărani din diferite văi ale țării, altă dată brăzdate cu păduri, care din cauza exploatărilor prea intensive, azi sunt forțați a-și lua sărăcia în spinare și a pribegi prin țară, căutându-și de lucru la alte păduri foarte îndepărtate.

Am observat chiar anul acesta în diferiți munți din țară grupe, grupe de țărani, căutând de lucru fie în fabrici, fie în păduri, chiar cu prețuri mai reduse și care la întrebările puse, mi-au răspuns cu o deosebită semnificație de tristeță, că pe la ei nu mai e de lucru căci pădurile s'au terminat de tăiat și parte din fabrici au cam sistat lucrul.

Să fie oare acestea un simptom prevestitor al crizei pădurilor și la care trebuie să ne așteptăm cu drept cuvânt și la un început al estenirei muncii.

Da e un simptom semnificativ, căci în special de la războiu încoace, numărul exploatărilor de păduri au crescut, în mod enorm; exploătările s'au făcut pe scară întinsă, în special în Ardeal e o adevărată jale, iar din cauza legii agrare, care a afectat păduri pentru islazuri, ni s'au distrus într'un timp foarte scur suprafețe colosale de păduri, dând pe piață o cantitate prea mare de lemne de foc, cauză care a contribuit în bună parte, la ieftinirea lemnului de foc și acum în urmă chiar și a lemnului de cherestea.

Din cauza exploatărilor forestiere prea intense, din ultimul timp brațele muncitorilor atât în păduri cât și în fabrici, au fost vădit solicitat cu lăcomie chiar, cauză care a făcut ca și prețul muncii lucrătorilor să se ridice colosal și deci implicit și a lemnului comerciabil.

Dacă am fi avut numai atâtea fabrici și exploatări forestiere zic ca număr numai în limita *strictului normal al posibilității pădurilor* și brațele muncitorilor forestieri ar fi fost cu mult mai ieftine căci muncitorii au profitat și ei cu drept cuvânt de legea cererii și ofertei.

Industria forestieră dela noi în ultimul timp a luat o dezvoltare prea mare față de alte industrii și chiar de temut ca să nu zic ostilă intereselor economice superioare de stat, fapt care a determinat cu drept cuvânt Ministerul de Domenii în 1919 de a elebora decretul lege No. 2596 publicat în M. O. No. 55 din 26 Iunie 1919, privitor la revizuirea amenajamentelor și a regulamentelor de exploatare a pădurilor, apoi legea publicată în M. O. No. 131 din 16 Septembrie 1920, privitoare tot la amenajamente și la vânzările prevăzute de art. 136 din codul silvic și pentru care s'a și alcătuit și promulgat și regulamentul pentru aplicarea acestor legi și cari s'a publicat în M. O. No. 73 din 6 Iulie 1921 care regulament legiferează că tăerile anuale se vor face în marginele posibilității normale a pădurilor și specificând categoric că nu se va putea depăși de azi încolo anual la tăerile rase, mai mult peste 50 hectare anual dintr'un loc ceia ce a constituit cu drept cuvânt *un prim reper sănătos* al exploatărilor din munți, unde se aprobase tăere

rasă în parchete anuale chiar peste 150 hectare, cazul la pădurea statului Tarcău, concesionată Soc. „Letea“ dar exploatare în realitate de Soc. „Goetz“, cât și a reglementării tratamentului codrului cu tăeri succesive în masive de foioase, adică o tendință către regenerarea pe cale naturală, iar față de împușinarea pădurilor de brad, în special chiar masivele bătrâne [de fag pot fi tăiate ras, dacă proprietarul se obligă a introduce reșinoase. Totuși azi în Vrancea s'a aprobat exploatarea unei păduri de 6000 ha. în 12 ani? Politicianii au cuvântul.

Iar față de acapararea pădurilor de anumite societăți care devenise un pericol permanent pentru țară, s'a făcut legea pentru reglementarea cumpărării de păduri destinate exploatarei, publicată în M. O. No. 93 din 30 Iulie 1921, care interzice Societăților de a mai cumpăra păduri pentru exploatare decât în limita cifrei de 5-8000 hectare, lege complet intrată în desuetudine, căci azi Societățile străine ca Soc. „Foresta fostă „Goetz“, și „Bucovina“ din Bucovina cu ajutorul oamenilor politici, au călcat această lege, lege datorită d-lui fost ministru Th. Popescu Cudalbu, cu toate că art. 4 din lege spune clar că cumpărăturile peste aceste cifre vor fi nule, cu toate aceasta Soc. Foresta prin trustul forestier a luat azi nu 5000 hectare ci peste 50.000 hectare din pădurile noastre.

Acesta e tristul tablou, real de modul cum știm să ne respectăm legile. În Noembrie 1921, codul silvic din vechiul regat s'a extins și în pădurile Basarabiei, lege publicată în M. O. No. 17 din 4 Noembrie 1921.

Dar mai departe, statul văzând că în Ardeal cele mai multe din pădurile particularilor sunt acaparate exclusiv numai de societăți străine și că pădurile particularilor din Ardeal nu erau supuse regimului silvic și că problema despăduririlor din Ardeal azi e mai grozavă ca în vechiul regat, de către actualul Ministru de Domenii d-l Al. Constantinescu și din inițiativa d-lui C. Opran, actualul ad-tor al Casei Pădurilor, s'a făcut legea pentru extinderea codului silvic din 1919 și cu modificările lui din 1920 din vechiul regat în tot cuprinsul României întregite lege publicată în M. O. No. 59 din 17 Iunie 1923, mărimdu-se și amenzile la de 10 ori față de cele existente până atunci, iar pădurile posesorilor urbani și foștilor nobili și fidei comiselor din Ardeal au intrat sub ad-ția statului.

Deci „Casa Pădurilor“ dela 1910 încoace putem spune,

că a elaborat legi destul de salutare pentru ocrotirea pădurilor cum poate în nici o țară din Europa nu există, căci numai garanțiile de regenerarea pădurilor prevăzute în codul silvic din 1910 și care pe urmă au fost majorate în funcție de valută și apoi limitarea exploatărilor rase la reșinoase numai la 50 hectare anual a uimit azi cu drept cuvânt pe exploataorii de păduri din Ardeal, care stau nedumeriți încă în fața realității și care de și nu plătesc tocmai bucuroși garanțiile de regenerare fixate prin amenajamente, totuși au găsit trucul că imediat a 2-a zi cei 3-4000 lei fixați la hectar, pentru cauziune îi repartizează la No. de m. c. la ha. mărind valoarea lemnului brut în picioare, așa că de fapt acești 3-4000 lei, tot pe spinarea consumatorilor cade, de fapt, atât sunt de speculanți exploataorii noștri din Ardeal.

Un prim pas către o comasare deși cam puțin transparent a pădurilor statului, a fost creată prin art. 1, al. c, d, e, f, și g, din legea pentru înființarea Casei Pădurilor (publicată în M. O. No. 291 din 30 Martie 1910) când s'a cumpărat de stat păduri dela Casa Rurală, dela particulari etc. și s'a schimbat chiar păduri, pentru a-și face perimetre regulate, și care până înainte de războiu s'au achiziționat ceva păduri de Stat.

Concomitent se observă și o tendință de comercializare a pădurilor statului, căci prin legea pentru exploatarea în regie a pădurilor statului și vânzarea de lemn de foc la autorități publice, publicată în M.O. No. 253 din 12 Febr. 1905, este un pas către comercializare, dar care a cam dat greș, din cauza lipsei de personal și a fondurilor necesare la timp.

Pentru ca apoi să ia o adevărată amploare națională decretul lege privitor la vânzarea de păduri ale statului la cooperative, No. 3438 din 15 Noembrie 1919 și publicat în M.O. No. 196 din 23 Noembrie 1918 (pe care am avut cinstea la Iași, de a-l duce personal la Palatul Regal instalat în fostul palat al Domnitorului Cuza, din str. Lăpușneanu), și datorită fostului Ministru Fotin Enescu care a fost deasemenea un alt reper mai avansat pentru comercializarea pădurilor statului prin cooperative dar care a dat complet greș, întrucât pe deoparte n'a trecut prin adevăratele trepte formale de dezvoltare, i-a lipsit un personal de conducere la centru cu mai mult suflu național, așa că azi multe din cooperativele din Moldova sunt clientele străinilor,

care le cumpără a 2a zi după aprobare dela Minister fie materialul brut în picioare, fie chiar și materialul fasonat.

Ori nu acestea a întrezărit, regretatul Fotin Enescu, în 1918, la Iași, ci complecta naționalizare a comerțului de lemn de la tăerea din pădure până la eșirea din țară (export), încâci alt cum sacrificiul statului care și-a vândut pădurile pe prețuri derizorii pe termene lungi, în loc să le vândă pe tarife și pe prețuri anuale care să varieze din cauza jocului valutar cât și sacrificiul Băncii Naționale, care finanțează cooperativele cu zeci de milioane anual pe un procent de 7-8%, e nul.

O altă manifestare către o comercializare modernă, a pădurilor și care apare ca un adevărat *obiectiv* chiar în lumea forestieră și comercială e legea elaborată de d-l Mârzescu Ministrul Muncii și Ocrotirilor sociale, lege publicată în M. O. din 1 Iunie 1923 care autoriza Eforia spitalelor civile, Sf. Spiridon și toate instituțiile cu caracter de binefacere, de a-și, comercializa pădurile sale prin asociație cu societățile românești, al cooperativele etc. și pe care apoi prin un jurnal al consiliului de Miniștri se pun și adevăratele jaloane mai explicative ale legii.

Această nouă idee a emanat din nevoile accentuate ale acestor instituții, cărora li s'a expropriat terenul agricol și din al căror venit se întrețineau spitalele și instituțiile de binefacere cât și din aceia că mai toate exploatările pădurilor Eforiei Spiridon dela Iași, erau complet acapărate de străini, pe prețuri derizorii și termene lungi, care ar fi condus cu drept la un faliment sigur al acestor instituții.

Odată principiile generale ale acestei legi fiind stabilite a venit acum rândul specialiștilor ingineri și ingineri silvici care pot afirma cu drept cuvânt că și au făcut o datorie de onoare stabilind normele cele mai moderne de exploatare, comercializare și cultivarea pădurilor.

În adevăr, parte din pădurile acestor instituții ce au mai fost disponibile, și în special a Eforiei Spitalelor civile din București, au fost vândute astfel:

1. Vânzarea se face pe baze de amenajamente întocmite de inginerii silvici ai Eforiei, de comun acord cu inginerii silvici ai grupurilor financiare.

2. Prețul lemnului brut în picioare, și pe tot timpul duratei exploatărei e în funcție anual, de valoarea anuală comercială a

emului de foc sau de cherestea, loco gara cea mai apropiată de lângă pădure, din care se vor deduce anual cheltueile de manoperă și realizare. Deci de și se vând pădurile pe termene lungi, dar prețul pădurei variază anual după niște diagrame întocmite anual și care prețuri sunt reperate numai la valuta anuală a țării noastre.

3. Înainte de a se calcula beneficiile, asociația, va face împăduririle necesare, considerându-se aceasta ca o cheltuială, ca și orice altă cheltuială.

4. Din beneficiul net anual (după ce se afectează capitalului aportat anual procentele anual stabilite și se fac cuvenitele amortizări legale) se afectează și Eforiei o cotă parte din beneficiul net al întreprinderii în raport direct cu aportul în lei a pădurei, sau o cotă de 30-40% din venitul net dinainte stabilită.

Deci iată în scurt și în linii generale principiile comercializării pădurilor, care vor trebui să servească de bază ca orientare în viitor, cu singura dorință, ca să nu ne mai asociem cu actualele societăți străine forestiere de păduri, care ne-au fost vândit ostile.

Dacă principiile comercializării sunt acceptate azi de toată opinia economică ne mai rămâne însă ca opera să fie completă, să asociem la acest program de ansamblu și pe ceilalți proprietari ce mai au păduri pe aceiași vale, (bazin forestier), pentru că cuprinzând într'un singur tot toate pădurile din acelaș bazin să putem păși cu un ceas mai de vreme, la realitate, ca să putem ști exact și anual, tot ceia ce se poate exploata rațional anual din fiecare bazin forestier, fără a ne mai ataca puținele rezerve ale viitorului cât și a lua măsuri energice de regenerarea imediată a pădurilor devastate care păduri devastate azi constituiesc niște *capitaluri moarte*, dacă tot vom întârzia a le pune în valoare.

Când pentru fiecare din marele bazine forestiere comasate vom avea câte o problemă economică distinct specifică a acelui bazin, și regiuni vom ști precis ceia ce putem exploata anual din acel bazin, atunci vom putea pune adevăratele jaloane sănătoase și economice a întregi probleme de exploatare a întregului masiv forestier al României, în vederea industrializării produselor lemnoase pe baze de amenajamente serios întocmite. Singura dificultate e ca și proprietarii particulari de păduri să

se asocieze la acest program alături de instituțiile publice și private iar proprietarii de păduri să își schimbe modalitatea de a vedea de până acum și să vadă la fel problema exploatărilor pădurilor adică pe termene mai lungi, iar nu prea scurte ca cele de până azi care au contribuit la săcătuirea speciilor de valoare și de mari dimensiuni, adică tocmai a acelor care sunt mai căutate în industrie și la export.

Atunci vor dispărea toate desourile partidelor noastre politice toate acele manopere orientale ce se practică azi în detrimentul pădurilor și industriei forestiere românești toate neajunsurile în transportul pe C. F. R. căci în toate aceste afaceri fiind cointeresat și statul vor dispărea toate dificultățile ce le întâmpină azi particularii în procurarea de vagoane etc.

Iar mai presus de toate, Statul fiind cel mai mare proprietar de păduri, cointeresat în aceste afaceri el va putea dicta prețul anual pe piață al lemnului pe bazine forestiere adică a stabili un fel de bursă a lemnului și tot prin stat s'ar putea face exportul în străinătate, rămânând beneficiile de valută internațională ce le încasează azi comis-voiajorii, intermediarii, samsarii și o întreagă armată de traficanți care trăesc din specula bursei lemnului internațional în tezaurul statului, al proprietarilor de păduri și al asociațiilor capitaliste române și autochtone care mai cu drag, își vor conserva și iubi pădurile alt fel ca până acum, considerându-le ca niște energii continu producătoare de venituri, iar nu numai de expoliare ca până azi.

Iar mai presus de toate deviza ce am mai anunțat-o și în congresul din anul trecut să ne fie călăuza :

Fabricile să fie în funcție de păduri iar nu pădurile în funcție de fabrici.

Lozincă pe care azi cu destulă (abilitate) s'o aplice atât d-l Al. Constantinescu Ministrul Domeniilor cât și d-l C. Opran ad-torul Casei Pădurilor și consiliul tehnic, fapt care constituie un punct de câștig al Congresului nostru, fapt pentru care industriașii se agită. — Or tocmai aceasta am stabilit-o în congresul trecut ca să lăsăm liber exportul dar să reducem exploătările la normal.

Azi, bazinele : Mureșului, Oltului, Bistriței, Tisei etc. erau să fie complet epuizate, dacă nu se luau măsurile recente de a mai restrânge suprafețele de exploatat anual și deci implicit vom mai reduce și din numărul fabricelor de cherestea.

Și ca finit ași dori ca după succesul nostru de anul trecut, să pornească tot de la noi și comasarea pădurilor și atunci când se va pune bazele exploatărei întregului masiv forestier al României din punct de vedere industrial și economic și să se facă apel la brațele vâjnoase ale țaranului nostru, la capitalul românesc autohton și la energiile tehnice românești, și să nu se mai practice numai sistemul de azi, când se crede că naționalizarea industriilor forestiere se face prin numirea a câtorva fețe politice în consiliile de administrație ale acestor Societăți.

Iar legea impreviziunei, atingând în special pe proprietarii de păduri cari și-au vândut pădurile pe nimic, va încununa cu succes, strigătul nostru de alarmă, mai ales, că aceste legi sunt în ființă azi în : *Ungaria, Cehoslovacia, Polonia, etc.*

În ce privește capitalul necesar pentru comercializarea pădurilor, propun înființarea unui „*Credit forestier național*“ la care să colaboreze cu acțiuni toți românii, tocmai pentru a naționaliza industria forestieră, și a ne scăpa de cele 95 % societăți forestiere străine azi existente în țară, iar țaranii prin *cooperafie de muncă* să colaboreze la această mare operă.

Aneza 1.**Fabricile și gaterile de pe valea Sucevei, afluent al Putnei din jud. Suceava (Bucovina)**

		Gatere	Total
La gara Șipote	o fabrică a D-lui G. Georgescu	cu 2	
Seletin	" frașilor Șuler și Mehel "	3	5
	" Soc. Anon. (străină) . "	2	
	" Șuler și Mehel . . . "	5	7
Rusca	" Katz și Nusspreis (rez.) "	2	2
Paltin	"Buler" "	2	2
Brodina	"România" (străină) "		
	2 gateri 1 spalgațere	3	
Falcău	"Eisenstein "	3	6
	"Anhauch" 12 gateri		
	3 spalgațere	15	15
Strajă gara . .	"Gottlieb" "	2	2
Straja sat . . .	"Anhauch" "	4	4
Putna	"Putna" "	4	4
Gura Putnei . .	"Grimberg și Dolberg" "	2	2
Vicovul de sus	"Anhauch" "	4	
	" "	1	5
Vicovul de jos	"Surches" "	2	
	"Maidanik "	1	3
Gălănești . . .	Fabrica "Herdan" . . "	2	2
Rădăuți	"Anonima" (străină) "	2	2
	Total		62

Deci pe un front de 71 km. al văiei Suceava avem 21 fabrici cu 62 gateri.

Din totalul de 62 gateri numai 2 sunt românești, deci numai 3%, restul de 97% străină.

Anexa 2.

FABRICELE DE CHERESTEA

de pe valea Mureșului, începând dela Aiud până la Voslab, de sub isvorul Mureșului pe un front de 141 Km. al apei Mureșului, sunt 43 fabrici cu un număr de 202 gater, adică pentru fiecare 700 metri un gater.

		Gatere Total	
La Aiud . . .	fabrica <i>Clempel</i>	cu 3	3
„ Târg. Mureș	„ <i>Foresta</i>	6	
	„ <i>Goldslag</i>	2	
	„ <i>Mestetzy</i>	2	
	„ <i>Ermafa</i>	3	
	„ <i>Faipari</i>	4	17
„ Reg. Săsesc	„ <i>Foresta</i>	13	
	„ <i>Cooperativa (Stat)</i>	6	
	„ <i>Hiag</i>	3	
	„ <i>Frații Swartz</i>	3	23
„ Deda . . .	„ <i>Foresta</i>	7	7
„ Ratoșna . .	„	4	4
„ Hva Paletz	„ <i>Grasel-Schenk (Banfy)</i>	12	12
„ Toplița . .	„ <i>Sek Patak</i>	6	
	„ <i>Smilovici & Gherson</i>	3	
	„ <i>O. F. A.</i>	12	
	„ <i>Sent Rașcani</i>	4	
	„ <i>Frații Lam</i>	2	
	„ <i>Industria Lemnului</i>	2	29
„ Golotzaș . .	„ <i>Lomaș</i>	12	12
„ Sarmas . .	„ <i>Patria</i>	4	
	„ <i>Sek Potak</i>	6	10
„ Varvis . . .	„ <i>Comerțul de lemne</i>	3	
	„ <i>Putna</i>	13	16
„ Dilian . . .	„ <i>Foresta</i>	3	
	„ <i>Faipar</i>	3	
	„ <i>Zisovici</i>	2	8

La Sarhegy fabrica	<i>Bradul</i>	cu	2	
"	<i>Perl</i>	"	2	4
" Gheorgheni	<i>Lacul Ghircoș</i>	"	3	
"	<i>Foresta</i>	"	12	
"	<i>Industria electrică</i>	"	6	
"	<i>Frații Smor-Kel</i>	"	4	
"	<i>Haiman Leu</i>	"	2	
"	<i>M. Gottlieb</i>	"	2	29
" Ciumani . .	<i>Grunstein</i>	"	2	
"	<i>Agaston-Agaston</i>	"	2	4
" Valea Strâm.	<i>Valea Strâmbă</i>	"	2	2
" Voslab . .	<i>O. F. A.</i>	"	3	3
Total . . .				191

Se mai adaugă fabricile de pe Valea Bistri-
cioara, laterală care și scurg materialul fasonat în
Valea Mureșului la Toplița.

" Bistricioara fabrica	<i>Credit Technic</i>	cu	4	
" Fehervizi	<i>(Mor. Tischler)</i>	"	4	
"	<i>Smilovici</i>	"	2	
" Molnar . .	"	"	1	11
Total . . .				202

FABRICILE DE PE VALEA OLTULUI dela origină la Tușnad pe un front de 57 Km. 21 gatere

		Gatere Total	
La Sandominik fabrica	<i>Soc. O. F. A.</i>	cu	3 3
" Cârja . . .	" <i>Blutior</i>	"	2 2
" Cic Madoraș	<i>Internaționala Ardealului</i>	"	2 2
" Madefalău .	<i>Banca de Scont</i>	"	3
"	<i>Kronos</i>	"	2 5
" Merc. Ciuc.	<i>Stănescu</i>	"	3
"	<i>Credit Technic</i>	"	2 5
" Simionești .	<i>O. F. A.</i>	"	3 3
" Tușnad . .	<i>Tușnad</i>	"	1 1
Total . . .			21

Ar trebui să mai ținem în seamă și joagările țărănești cu apă, cari și ele macină lemnul munților noștri în scară mai mică.

Cele 202 gatere de pe valea Mureșului, consumând în mediu aproximativ cât 25 m.c. brut pe zi (socotind că lucrează numai 8 ore zilnic) rezultă că în total debitează 5000 m.c. brut pe zi.

Socotind numai 250 zile lucrătoare pe an, rezultă că anual se taie în fabricile de pe Mureș 750.000 m.c. brut ceiace cu perderile inerente cauzate de exploatare și transporturi, reprezintă în total 1.000.000 m.c. numai pe o vale.

Dar nu trebuie să uităm că pe valea Mureșului se transportă anual în plute lemnul mai subțire pe care-l evaluez la circa încă 250.000 m. c. dar pentru construcția lor mai adăogăm circa 50.000 m.c. lemn care se perde prin exploatare carne, legături etc. (mai adaug și 50.000 m.c.) deci în total 300.000 m.c.

Dacă numai din pădurile din Basiful Mureșului se extrage 1.500.000 m.c. anual afară de lemnul debitat în pădurile țărănești, care aproape nu contează la calcul adică $\frac{1}{4}$ din produsul normal a pădurilor de reșinoase din întreaga țară. Or ținând seamă de suprafața reală a pădurilor de reșinoase de pe valea Mureșului, înțelegem foarte bine că peste 8-10 ani nu vom mai avea pădure pe valea Mureșului ca și pe alte văi.

De altfel se și simte simptomul împușinării pădurei căci arbori de dimensiuni mari dispar din an în an, așa că atât rampele fabricelor, cât și în plute se observă arbori din ce în ce mai subțiri la diametru, lucru observat cu destulă îngrijorare chiar de negustorii de lemne. Azi întreaga industrie forestieră de pe valea Mureșului e acaparată numai de streini, căci din acele 202 gatere numai 10 gatere sunt românești (Credît Technic dela Bistricioara și Cooperativa dela Gheorghieni) deci numai 5% din Industria forestieră a Mureșului e românească, iar 95% streini.

Din 192 gatere străine, Soc. „Foresta“ are 51 gatere deci peste 25% din gatere de pe Valea Mureșului sunt ale Soc. „Foresta“.

PROBLEMA EXPLOAZAREI Intregului masiv forestier al României

În vederea industrializării produselor lemnoase pe baza comasării tuturor pădurilor, aparținând oricui (stat, județ, comună, instituții publice și private, asociațiuni, Cooperative particulare etc.), în legătură cu proiectul de lege pentru comercializarea întreprinderilor de stat cum și pentru punerea în valoare și comercializarea bunurilor statului.

DE

I. P. DIACONESCU
INGINER SILVIC

Considerațiuni generale.

Despre însemnătatea pădurilor în economia generală a unei țări și în special în țara noastră s'a scris și s'a vorbit destul de mult, fie de specialiști, fie de unii economiști și oameni politici încât cu drept cuvânt, împreună cu d-l Profesor M. Drăcea, ne mirăm cum un popor inteligent ca poporul român poate fi așa de refractar să înțeleagă lucruri pe cât de simple, pe atât de folositoare pentru el.

Cunoscând aproape tot ce s'a scris asupra importanței pădurilor în România, găsesc că nu s'a dat destulă atențiune faptului că la noi după producțiunea agricolă, în ordinea importanței vine imediat pădurea și nu bogăția subsolului și aceasta pentru 2 motive: a) pădurea cultivată conform științei și artei silvice, este o bogăție inepuizabilă, pe câtă vreme petrolul și toate zăcămintele minerale ori cât de considerabilă valoare ar avea astăzi ca pădurile, se vor epuiza odată, b) pe lângă foloasele materiale, pădurile aduc și foloase materiale, prin faptul existenței lor, foloase atât de evidente încât cu mici excepțiuni asupra recunoașterii în întregime a tuturor acestor foloase, ele sunt apreciate și înțelese de toată lumea cultă de și nu se pot evalua în bani.

Pădurile particulare

Fiind de acord cu toții asupra însemnătății pădurilor în România, păduri cari astăzi ocupă peste 7 milioane de Ha, și având în vedere că din această întindere statul, reprezentant al intereselor generale stăpânește numai 25%, iar particularii 50% e ușor de închipuit cât s'ar prejudicia de mult interesele populației și ale statului dacă pădurile particulare nu ar fi supuse unui regim special cât mai apropiat de regimul pădurilor statului.

Încă dela 1881, când s'a început a se legifera la noi în materie forestieră, s'au supus regimului silvic „pădurile situate pe vârfurile și coastele munților, pe dealurile regiurilor muntoase, precum și pe acelea, care ar putea servi în acele regiuni muntoase, ca apărare a căilor ferate și a șoselelor“

S'a oprit de asemenea defrișarea pădurilor, care se vor constata trebuincioase „pentru protejarea zăgazurilor și a malurilor, a pământurilor în contra ruperilor și mâncăturilor mari, a năpădirei nisipurilor, pentru menținerea cursului regulat al apelor și conservarea izvoarelor, pentru apărarea teritoriului la fruntarii și a orașelor“, acestea după avizul Ministerului de război.

La 1910 s'au lărgit atât de mult condițiunile pentru supunerea pădurilor regimului silvic încât puține păduri au mai rămas nesupuse acestui regim, în special în Moldova pădurile dintre Siret și Prut; de curând s'au mai trecut sub regimul silvic, multe din pădurile scăpate la 1910.

În codul silvic din 1920 s'au prevăzut de asemenea o mulțime de dispozițiuni admirabile în ce privește amenajarea, exploatarea, regenerarea, împădurirea, defrișarea, pășunatul, transportul lemnului precum și un capital special, care putea constitui o lege aparte relativ la pădurile moșnenești sau răzășești.

Dacă din punct de vedere al legislației ne prezentăm destul de bine și avem dispozițiuni, pe care le putem împrumuta cu folos și altor state, în realitate situația pădurilor particulare e foarte departe de ceiace se putea aștepta în urma măsurilor luate de legiuitor în chestia acestor păduri.

Ca să ne dăm seama de ce pădurile particulare au ajuns în starea rea de astăzi, să examinăm pe scurt faptele în legătură cu administrarea, amenajarea, exploatarea etc., acestor păduri. Menționez că mă refer la pădurile particulare ale vechiului regat.

a) Paza și administrația.

Cu excepția câtorva mari proprietari, cari prin cultura lor au căpătat dragoste de păduri și sunt pătrunși de menirea ei nu numai ca aducătoare de venituri pentru ei personal ci și de utilitatea pădurii pentru binele general, majoritatea pădurilor particulare sunt detestabil păzite și administrate.

Personalul de pază e în general cu totul nepregătit și insuficient, la multe păduri lipsește cu totul.

În ce privește administrația, majoritatea proprietarilor particulari se interesează de păduri de aproape numai în timpul când au devenit exploatabile spre a obține maximum de venit.

În restul timpului pădurile cu obligațiile ce le incumbă, sunt ceva neplăcut, întrucât nu mai aduc venituri.

Exemple de proprietari de păduri, cari au concepția că pădurea merită atențiune numai când este exploatabilă și când o pot transforma într'un timp cât de scurt în numerar, neînțelegând să cheltuiască nimic pentru mai buna ei administrare, exploatare sau ameliorare, se pot da destule de către agenții silvici, dar exemple de proprietari cu dragoste de pădure sunt foarte puține.

Pădurile moșnenești nedivizate se administrează de asemenea în general rău din cauza nepregătirii conducătorilor și a multelor formalități ce trebuiesc îndeplinite spre a se întreprinde o acțiune.

Rezultatul acestor stări de lucruri e că suprafața păduroasă se micșorează văzând cu ochii prin pășunările arboretelor tinere, prin tăeri dezordonate, prin dispariția esențelor de valoare, pîrnicierea pădurilor ce rămân, formarea de rayene și torenți pe coastele despădurite, după care urmează o serie întreagă de nenorociri și de scădere a avuției naționale.

b) Cum sunt amenajate.

În această chestiune, cred că și legiuitorul din 1910, are parte lui de vină de oarece prin art. 4 codul silvic s'a prevăzut că amenajistul să fie în seamă de obiecțiunile proprietarului sau exploatatorului de pădure, obiecțiuni, cari sunt totdeauna în contradicție cu percepțiile amenajamentului și în special cu adoptarea unui period de exploatare egal cu numărul anilor revoluțiunii normale admise.

Tot pentru a crușa pe proprietarii de păduri la toate pă-

durile din regiunea colinelor s'au adoptat numai regimul crângului simplu și crângul compus, care erau mai ușor de aplicat. Cred că s'a făcut o greșeală de oare ce majoritatea pădurilor din acea regiune e populată cu fag și stejar. Prin adoptarea regimului crângului simplu în fag, introduce de fapt o defrișare, deghizată. Rezultatul e că acest fel de păduri se desgolesc, se produc alunecări și râpi pe coastele repezi, iar pe platouri și pe coastele cu pante dulci se instalează esențele moi, în special călina și mesteacănul, mai puțin plopul. Dacă parchetele nu sunt ferite cu totul de pășunat, ceia ce se întâmplă rar, solul se înerbează și pădurea se reduce mult ca întindere și calitate.

Pentru stejar, consecința e că dispăre din pădurile particulare ca lemn de lucru, rămânând în general numai tufișuri, cari dau lemn de foc și ceva coajă.

Rezervele din crângul compus, fiind în general rău alese și tratate, lemnul lor de lucru aproape că nu contează.

Recunosc că cele mai multe păduri având întinderi mici, nu s'ar fi putut trata în codru cu tăeri succesive și că corectivul acestei stări de lucruri ar fi putut fi numai legiferarea în sensul de a se amenaja formându-se serii de exploatare din mai multe păduri vecine sau aflătoare pe aceeași vale sau bazin, indiferent de numărul proprietarilor.

La munte grădinaritul concentrat și tăerile rase au dat de asemenea rezultate rele. Ori cât de îndreptățită ar părea teoria după care trebuie să-i dăm proprietarului particular de pădure posibilitatea să-și valorifice cât mai bine fondul său, interesul general trebuie să primeze și de aceia concepția, care a rezidat până acum la întocmirea regulamentului de exploatare urmează să fie modificată în sensul de a introduce în texte numai dispozițiuni care să cadreze cu interesul general, iar proprietarilor care fac sacrificii pentru colectivitate statul să le acorde diferite înlesniri și avantaje compensatoare.

c) Cum sunt exploatate.

Nu mă pot opri de a afirma că numai 2—3 proprietari m'au consultat asupra modului cum să taie și să îngrijească pădurea, încolo toți fac cum îi taie capul și totdeauna contrar de cum ar trebui să procedeze.

d) Cum se respectă celelalte dispozițiuni ale amenajamentelor sau Codului Silvic

În privința împăduririlor artificiale în porțiunile neregenerate natural, e lucru notoriu că nici societățile de exploatare, care dispun de mijloace bănești și de personal n'au executat această dispozițiune, cu atât mai mult proprietarul singuratic, care n'are priceperea și poate nici mijloacele de a se scăpa de această importantă chestiune.

Lipsa de tragere de inimă și de înțelegere în această privință e aproape generală. Citez cazul unei proprietare, care a încasat peste 1 milion din vânzarea pădurei sale.

Propunându-i să sacrifice cel puțin 5% din suma încasată pentru complectarea golurilor și plantarea răpilor ce s'au produs în pădurea sa de fag în urma exploatărei mi-a răspuns că nu poate cheltui nici o sumă în acest scop.

Am dat acest exemplu, care împreună cu celelalte date mai înainte trădează mentalitatea proprietarilor de păduri, mentalitate cu totul refractară aplicărei percepțelor silvice, aducătoare de progres nu numai colectivității, dar înșiși proprietarilor, dacă ei ar avea o cât de slabă conștiință forestieră să înțeleagă aceasta.

Rezultatul acestei stări de lucrări este, după cum s'a arătat în parte mai sus, funest pentru viitorul nostru economic. Defrișările, de toate nuanțele, exploatarea pe suprafețe prea mari în termene scurte, reaua stare a tinerelor arborete secătuite de esențele de valoare, vor aduce o puternică criză de lemne în special de lucru, criză, care se va prelungi decenii întregi de oare ce până se vor face linii ferate pe toate văile, va trece încă mult și chiar dacă se va înlesni transportul, cu sistemul de acum al îngrijirii pădurilor vom ajunge la un deficit al producției lemnoase față cu consumația, lucru ce se va remedia și mai greu.

Criza în special pentru lemnul de lucru se resimte de acum și are efect imediat în stânjenirea progresului unei părți din populație, care s'ar fi putut aproviziona continuu cu lemne de lucru din pădurile particulare, dacă acestea ar fi fost supuse din vreme unor tratamente mai conservative.

În ce privește împăduririle în părțile de păduri particulare neregenerate natural, conform legii, urmează a se executa de Stat, dacă nu le execută particularii. Iată deci serviciul silvic al

statului, care nu poate face față nici lucrărilor dela pădurile statului, pus în fața unei uriașe opere de îndeplinit, operă care împreună cu împădurirea terenurilor goale împotriva altei culturi trebuie îndeplinită căci de ea depinde viitorul forestier și interesează în genere progresul economic al țării.

Pe măsură ce pădurile se sub-divid mereu prin moșteniri, vânzări etc. munca desfășurată de serviciul silvic al statului devine și mai încărcată cu îndeplinirea formalităților pentru punerea în exploatare, controlare etc. cari sunt cam aceleași indiferent de întindere.

Cred că activitatea serviciului silvic al statului la pădurile particulare, cu roade destul de modeste, ar putea fi mult mai de folos fiind îndreptată pe calea ce propunem mai departe.

Comasarea pădurilor particulare și administrarea lor de către serviciul Silvic al Statului.

Să se înființeze ocoale Silvice speciale în regiunile unde pădurile particulare sunt numeroase, iar unde sunt rare, se pot administra de ocoalele silvice ale pădurilor statului.

Să se înființeze comisii pe direcții silvice, cari vor proceda la împărțirea pădurilor particulare în ocoale Silvice, la perimetrarea lor, împărțirea în serii de exploatare care să cuprindă mai multe păduri dacă sunt mici, fiecare pădure formând parcele sau cel mult afecții. Treptat se vor amenaja toate aceste păduri după principiul permanentizării producției și în conformitate cu toate preceptele științei silvice și ale interesului general.

Se va căuta neapărat ca prin sub-serii și prin planurile tăerilor de ameliorare să se fixeze tăerile anuale în mai multe puncte astfel ca pentru toate satele din împrejurimi să se înlesnească aprovizionarea cu lemne.

Pădurile acestea vor avea numai personal de stat, fără nici o dependență de proprietari și se vor exploata ca și pădurile statului.

Annual se vor face socotelile și vărsa de către stat proprietarilor respectivi sumele rezultate ca venit net, după scăderea cheltuielilor.

Care ar fi avantajele acestui sistem ?

Statul având sub administrația sa directă 25 % din suprafața păduroasă și mai achiziționând cu timpul din pădurilor persoanelor morale și stabilimentelor publice e în măsură ca aproape în întreaga țară să dicteze cum interesul general de prezent și de totdeauna o cer, în special se poate ajunge la situația de a avea anual și permanent o producție egală lemnoasă.

Marile instalații de transport și de industrializare se vor putea construi și menține fiind în funcțiune de o producție lemnoasă de și mai împrăștiată, dar egală de la un an la altul. Nu vom mai fi nevoiți să dăm o pădure întreagă țării în câțiva ani pentru ca rentabilitatea cutărui funicular sau Decauville să fie asigurată.

Pentru adoptarea soluției ce propun mai sus, nu va fi nevoie să se facă o înlinsă propagandă, de oarece o bună parte din oficialitate și din oameni de stat sunt câștigați pentru luare de măsuri radicale în chestia pădurilor particulare.

D-l Th. Cudalbu, ca fost Administrator și Ministru de Domenii, s'a exprimat astfel în 1920 : „Interesul general reclamă a se lua măsurile cea mai energice, chiar lovind în drepturi stabilite pentru particulari“ „Constatărilor de mai înainte de război stabilesc că împăduririle la proprietățile particulare au rămas neefectuate în cea mai mare parte din lipsa de interes a proprietarilor și exploataților“.

„Primejdia torenților și despădurirea munților este prea mare pentru a avea ezitări asupra măsurilor de îndreptare“.

D-l Vintilă Brătianu, un foarte profund cunoscător al chestiilor economice în toate direcțiile, se exprimă astfel în 1921 : „Regimul proprietății forestiere nu poate lăsa la bunul plac al proprietarului buna conservare a pădurii“ „Politica de stat trebuie să ajungă deci pe cât cu puțința la împădurirea cu esențe nobile și la exploatarea cu termene lungi“.

Cred că și d-l Al. Constantinescu Ministrul Domeniilor care și-a legat pentru totdeauna numele de pădurile țării, prin legislația sa silvică și prin atențiunea ce a dat corpului silvic va îmbrățișa problema comasării și etatizării pădurilor țării și ne așteptăm, ca spre a-și încorona opera s'a față de păduri, să rezolve această problemă cel puțin în sensul preconizat mai sus, dacă nu și mai radical.

Comasarea pădurilor aparținând instituțiilor publice și private, persoanelor morale, asociațiilor etc.

Comasarea tuturor pădurilor țării inclusiv cele cuprinse sub titlul de mai sus este un ideal, către care trebuie să tindem, pentru moment ni se pare irealizabil chestiunea fiind prea complexă. De altfel cele mai multe instituțiuni publice și persoane morale au servicii silvice destul de bine organizate, unele fiind superioare serviciilor silvice ale statului. Pădurile respective nefiind în situația precară în care să găsim pădurile particulare, despre care s'a vorbit mai înainte,—se mai pot lăsa în administrația proprietarilor lor.

Punerea în valoare și comercializarea pădurilor statului și ale particularilor.

Legea pentru comercializarea întreprinderilor de stat este bine venită din toate punctele de vedere. Prin ea se înlătură toate inconvenientele administrației de stat, birocratică, formalistă și greoaie, mai ales când ea e aplicată în industrie și comerț. Dacă până acum gospodăria forestieră în vechiul regat a constat mai mult în lucrări de pură administrație și de exploatare prea puțin intensivă, acum când cerințele timpului și imperatiivele de ordin național ne impun să ne îndreptăm către o gospodărie intensivă de industrializare și comercializare a produselor lemnoase cu capital, personal și munca românească, acest program nu se poate înlăptui fără întroducerea sistemului comercial care dă mijloace rapide de realizare a scopurilor urmărite.

Prin comercializare, întreprinderile forestiere românești vor atrage capitalul atât de necesar pentru creare de mijloace de transport, fără care nu se pot pune în valoare pădurile din regiunile munților și colinelor, se vor putea face instalații pentru toate felurile de industrii bazate pe lemn, ca materie primă, se vor putea întocmi programe mai vaste de împădurire, dispunându-se de fonduri mai bogate și puse la timpul trebuincios la dispoziția organelor silvice, se vor putea plăti mai bine factori de concepție și conducere imitându-se întreprinderile particulare ; în definitiv progresul în direcția culturai și exploatărei pădurilor în sens românesc va fi mult înlesnit și favorizat. Aplicarea legii de comercializare este indicată la început în marile masive forestiere ale statului din regiunea muntoasă, masive rămase aproape

virgine până astăzi din cauza lipsei mijloacelor de transport. Exemple de asemenea masive avem în bazinul Râului Doamnei din județul Muscel.

În ce privește aplicarea legii de comercializare la pădurile statului de întinderi mai mici din regiunea muntoasă precum și la pădurile din regiunea colinelor și câmpiei, sunt de opinie a se amâna până se va termina comasarea pădurilor particulare și trecerea lor în administrația serviciului silvic al statului, în modul expus mai sus.

Desigur că rentabilitatea pădurilor țării va ajunge la maximum când $3/4$, mai târziu totalitatea domeniului păduros va fi administrat de o administrație unitară, încadrându-se în serii de exploatare păduri aparținând oricui, dar situate în acelaș bazin, versant sau localitate.

Dacă datorită comercializării pădurilor de sub administrația statului paralel cu exploatarea și industrializarea produselor lemnoase, se va executa și regenerarea precum și toate lucrările culturale prevăzute de tehnica Silvică, se poate spune că aplicarea comercializării va aduce zorile unei epoci de aur în silvicultura noastră, ideal care surâde oricărui inginer silvic român.

CADASTRUL ȚAREI
IN LEGATURA CU REFORMA AGRARA
ȘI CU PROBLEMA COMASĂREI PĂDURILOR
Organizația tehnică necesară înfăptuirii lui

DE

D. CIURILEANU

Inginer silvic, fost inspector la Direcția Cadastrului

Cadastrul — această instituție de Stat care în unele țări apusene datează de secole—și-a făcut în sfârșit și la noi apariția pe orizontul preocupărilor noastre de după război, în 1919.

Patru sunt cauzele însemnate ce au determinat punerea lui în ordinea zilei, isvorâte toate din situațiunea economico-socială excepțională și de complectă prefacere, rezultată de pe urma marelui război și anume :

1. *Schimbarea complectă a aspectului proprietăței imobiliare, provenită din exproprierile cari au îmbucătățit-o considerabil, măriud simțitor numărul proprietarilor rurali.*

Acestora Statul trebuie să le garanteze prin cadastrare nouile proprietăți. Reforma agrară este deci prilejul cel mai favorabil pentru începerea Cadastrării țării.

2. *Realipirea Ardealului, Banatului și Bucovinei, cari având Cadastrul lor vechi, prilejuește, pe baza principiului unificării extinderea lui și la restul țării.*

3. *Necesitatea unui regim fiscal temeinic, impune de asemenea Cadastrarea, singură în măsură de a descoperi în orice moment adevăratul venit al proprietăților pe baza căruia să se facă impunerile pe venit.*

4. *Inlesnirea prin Cadastrare a unui credit cât mai larg acordat micilor proprietari ai exproprierii, cari numai așa ar*

putea intensifica cultura agricolă, ca să se apropie de productivitatea fostelor moșii.

Cadastrul ar accelera deci refacerea economică atât de încetă de după război.

Aceste considerațiuni n'au adus totuși Cadastrul la ordinea zilei decât prin crearea „*Direcțiunei Cadastrului*“ destinată a cadastra numai proprietățile noi, ce aveau să apară de pe urma Reformei agrare. Această direcțiune prin măsurătorile făcute moșiilor expropriate avea să înceapă să depoziteze materialul din care urma să se clădească apoi Edificiul cadastral al țării. Se cerea însă ca acest material să fie dela început de calitate și cu caracterul necesar acestei opere. În privința aceasta cu satisfacție amintesc frumosul rol ce l'a avut Asociația noastră, a Inginerilor în 1919, când prin autoritatea tehnică cu care a susținut chestiunea în fața guvernului de atunci, a reușit să impună caracterul de cadastru lucrărilor de măsurătoare ale împroprietăriei, dând astfel încă de atunci ființă oficială dacă nu Cadastrului țării, dar *Ideii cadastrale* dela baza lucrărilor celor înfăptui.

Această idee s'a manifestat prin 2 măsuri luate în urma intervenției noastre și anume: 1-a *Triangularea geodezică* a întregii țări care să lege într'un tot lucrările izolate ale expropriilor.— S'a și acordat un prim credit de 5 milioane Serviciului Geografic, însărcinat cu aceeași lucrare și 2-a *Rigurozitatea măsurătorilor* pentru ca din serioasa lor executare să reiasă materialul unui serios Cadastru. — S'a acordat fondurile necesare cumpărării celor mai perfecționate instrumente, s'a aprobat cele mai riguroase metode de lucru, care nu erau și cele mai rapide, preținse de urgența expropriilor.

Sunt patru ani de când sub aceste principii călăuzitoare recomandate de Asociația noastră, se desfășoară activitatea Direcțiunei Cadastrului. Simt o datorie, ca unul ce am luat inițiativa primei intervenții din 1919 a A.G.I.R ului în această chestiune importantă, să fac înaintea importantului Congres al Inginerilor, din anul acesta, o scurtă dare de seamă a ceea ce s'a lucrat până acum, pentru a încheia cu o serie de propuneri menite a fi discutate în Congres și a forma temeiurile unei noi intervenții ce aș dori să facem dirigiuitorilor actuali, pentru a da ființă Cadastrului, cel puțin într'un colț al țării, unde măsurătorile sunt mai complete. Vom răspunde la întrebările :

I. Ce s'a măsurat până acum ?

S'a măsurat numai moșiile expropriate și numai părțile lor expropriabile ocolindu-se inexpropriabilele (păduri, bălți, conace etc.), afară de cazul când erau înglobate complect. In acest caz s'au măsurat în plus și perimetrele delimitarilor satelor și chiar ale altor proprietăți înglobate complect.

II. Cât s'a măsurat ?

a) *Geodezia* s'a făcut numai la județele Brăila, R. Sărat, Buzău, Prahova Ilfov și Ialomița, acoperind cam a 8-a parte din ce a mai rămas de triangulat. Menționăm că Ardealul, Banatul și Bucovina au triangulația cadastrală, pe care o completează cu puncte de al patrulea ordin, unde e nevoie de ele la expropriere.

Pe suprafața triangulată s'au observat și calculat definitiv 17 puncte geodezice de I-ul ordin; 42 de al. II, 67 de al. III și 280 de al. IV.

b) *Măsurătorile de expropriere și parcelare* s'au făcut de la 1919 încoace : In *Vechiul Regat* în total 2628.072 ha. din cari 1.433.350 ha. expropriate.

In *Basarabia* în total 277.967 ha. din care 20.5010 expropriate.

In *Bucovina* s'au procedat definitiv 6520 ha.

In *Transilvania* s'au măsurat 679.773 jugăre, s'au calculat total 129.824 și s'au aplicat parcelarea la 111.240 jugăre, lucrând la 589 comune.

Comparând vedem că în *Vechiul Regat* s'a lucrat cel mai mult, explicabil prin aceea că s'a atacat de la început moșiile mari ale șesului, care au în genere puncte puține ce es în majoritate din triangulație. Aceasta se invederează și din observația că deși personalul sporește din an în an cu școlile de topometrie, de 3 ani totalul măsurat se menține la circa 600.000 ha. pe an, din cauză că sporesc și dificultăților dealurilor ce au început să se măsoare.

In total s'a măsurat pentru *Reforma agrară* cam 2 milioane de teren expropriat din totalul expropriat, care după o recentă declarație a D-lui Subsecretar de Stat *Cipăianu* ar fi de 6 milioane. Deci cam a 3-a parte. Menționăm însă că împroprietăriri definitive n'au fost făcute decât pe circa 260.000 hectare parcelate pe teren, din cele 2 milioane măsurate, adică cam pe a 8-a parte

din totalul măsurat. S'au mai făcut 100 sate noi, mărindu-se 50 din cele vechi.

S'a măsurat *destul de puțin* ca să conchidem că reforma agrară e pe isprăvite, și că n'ar fi necesar a se perfecționa mijloacele de lucru și totuși *destul de mult*, în raport cu dificultățile începutului, când n'aveam nici personal nici instrumente. Echipetele de astăzi sunt în total de circa 250, dar se lucrează intens datorită stimulentului ce-l dă plata pe cantitatea făcută și funcționarilor și antreprenorilor delegați ai Cadastrului. E un succes al slăruinței A. G. I. R. încă din 1919, când guvernul nu înțelegea să lucreze decât în regie cu funcționari, de teama grevelor ce nu mai conteneau.

Geodezia care s'a făcut în regie de către Serviciul Geografic și care a costat și mult și s'a făcut și destul de încet, dă o probă mai mult de eficacitatea plăței cantitative.

III. Cum s'au făcut măsurătorile ?

a) La *Geodezie*, cu teodolitele centezimale cele mai perfecte Walh & Sohn, cu 3 microscopice care citesc fracții de secundă; bazele măsurate cu firul invar, și s'a căzut prin calcul pe 2 baze de control cu diferențe milimetrice.

Nu s'a făcut legătură cu nici o moșie ridicată de Cadastru, ceea ce constituie o lucrare nouă, destul de costisitoare care, dacă era un plan de mai strânsă conlucrare între cele 2 instituții, n'ar fi fost necesară.

b) La *lucrările de expropriere și parcelare* s'a adoptat exclusiv metodele de calcul ale topometriei, cu tachimetre centezimale cu microscopice ce dau 20" și panglici perfecționate de 50 m pentru distanțe. E în intenția noastră de a obține *cadastrul sub forma perfectă a fișelor*, la care năzuiesc și cadastrele apusene, cari au început și multe continuă exclusiv cu graficistul.

Această intenție are la bază o *serie de perfecționări* la care am ajuns pentru metodele de lucru pe teren, dar mai ales în birou, datorită *mașinei de calcul* care azi nu lipsește din trusa aproape a oricărui topometru de-al nostru.

Autor al unui întreg sistem de perfecționări, pot afirma după rezultatele obișnuite prin adoptarea lor generală, că avantajele, în timp, depășesc pentru aceleași probleme, câteva sute la sută, metodele clasice aplicate aiurea chiar cu mașina. În

special *calculele de birou* erau cele ce întârziu lucrările topometrice și din ele mai ales *frecuentul calcul de suprafețe* din coordonate. Am dat metoda cu care azi un calculator cu câteva clase de liceu și chiar cu 4 clase primare, face aproape automat, cu mașina în 5 minute, un poligon de 10 puncte, care aiurea se face de către calculatori de seamă în minimum de 15—20 minute. Menționăm în treacăt și alte perfecționări :

Triangulația prin intersecții directe fără rezolviri de triunghiuri dă din datele de teren azimutale, coordonatele punctului intersectat în 2 minute, față de cel puțin 10—15 prin metoda clasică, aplicată chiar cu mașina de calcul. *Parcelarea trigonometrică* adaptată mașinei de calcul și ajutată de tabelele din 10" în 10" centizimale ce am tipărit anul trecut.

Ca *perfecționări ale metodelor de teren* citez : *Metoda azimutelor directe pe teren* ; *stația sărită*, necunoscută aiurea în lucrările precise ; *stația unică* care rezolvă o drumire între semnale fără nici o stație intermediară.

Adăogând la acestea 2 *instrumente noi* : *firul de 100 m din oțel de 0,6 mm diametru* pentru măsurătoarea curentă a lungimilor și *piramida tachimetrică* care înlesnește lucrările în epoca porumburilor înalte, când până acum măsurătorile aproape stagneau 2—3 luni, — avem o serie întreagă de *înlesniri aduse mijloacelor de lucru*, cari urmăresc pe lângă rapiditate și precizie, dar o *efinătate* a lucrărilor prin posibilitățile ce le oferă a fi făcute prin *diviziunea muncii* de către ajutori cu cultură mai redusă și deci cu pretențiuni mai modeste.

Din cele expuse reese că deși stimulate cantitativ lucrările de măsurătoare au garanții suficiente și *calitative*, iar recepțiile și verificările țifrelor dau posibilitatea înlăturării lucrărilor rele ce nu corespund unui caet de sarcini destul de riguros.

Suntem totuși departe de a afirma că nu mai e nimic de perfecționat, în organizarea dela Direcția Cadastrului. Totul evoluează spre bine, însă cu oarecare incetinelă.

Trec la *propunerile pozitive* care, dacă nu pot să se generalizeze, cel puțin să se experimenteze comparativ și să formeze baza noilor *îndrumări ale lucrărilor* spre scopul final de cadastrare a țării.

Propuneri.

1. *Formarea unui personal select de conducere a viitorului cadastru prin crearea unei secțiuni geodezice lângă una din școlile politehnice, în felul cum e istă la Viena, Budapesta, Zürich.*—Ar rămâne școala de topometrie a cadastrului numai cu ajutori de topometri; iar secția I-a topometrilor bacalauriași ar trece la Politehnică.

2 *Accelerarea Geodeziei prin darea în întreprindere a construcției piramidelor și observațiilor și la ingineri civili de preferință dela A. G. I. R.*

3. *Lărgirea principiului diviziunii muncii și separația celor trei faze: triangulație, tachimetrie și calcule.* — Aceasta ar aduce, pe lângă cea mai judicioasă folosire a celor 3 categorii de personal: topometri, ajutori și calculatori, controlul automat, în locul celui nesigur de astăzi, al recepțiilor aglomerate, care nu pot garanta calitatea tuturor măsurătorilor.

4. *Stabiirea pe județe de către serviciile tehnice a rețelelor soselelor prezente și viitoare pentru a fi rezervate cu ocazia parcelărilor.*

5. *Perimetrarea pădurilor de către organele silvice înaintea măsurării lor de către cadastru.*

6. *Complectarea bornelor de C. F. R. din dreptul moșilor parcelabile.*

7. *Bornarea generală după posesie a proprietăților de către proprietari, cu sancțiunile unei legi pregătitoare a celei cadastrale. Eventual formarea unui Corp de hotărnicii ai cadastrului cari să facă bornările și hotărnicile proprietăților, întocmind schițe, planurile urmând să se facă de către topometri.*

8. *Crearea unui Consiliul de perfecționare lângă Direcția Cadastrului, compus din tehniciani de seamă cari s'au ocupat de chestiunea aceasta și cari să avizeze asupra perfecționării de adus tehnicei cât și a organizării lucrărilor cadastrale. Ar fi să se renunțe la multe din formalismele ce îngreueie lucrările, atât la predarea lor cât mai ales la lichidarea plăților. De asemenea s'ar revizui metodele cu scopul unificării lor cu care ocazie s'ar renunța sigur la rigori inutile pusă în multe ocazii și s'ar adopta, ceace a și început, ridicările grafice ale hotarelor și detaliilor unde nu e nevoie a se fixa refere de beton: râuri, bălți, coame de dealuri etc.*

Menționez că deja la ce s'a măsurat s'ar fi economisit 30% din timp, dacă râurilor cu maluri colite, nu li se făcea ridicarea cu taruși în movile ce erau surpate a doua zi; dacă soselelor colite nu li se puneau movili atât de dese că se suprapuneau parțial; dacă nu se presăra întreaga moșie cu movili în mijlocul arăturilor, pe marginea tuturor separațiunilor de culturi pe care proprietarii le schimba în fiecă an.

9. Ca propunere finală ar fi: **Inceperea Cadastrului țării.** *cel puțin la o regiune* unde măsurătorile cadastrului ar avea puțin de complectat. S'ar putea în felul acesta experimenta asupra normelor de adoptat la restul ce s'ar face treptat treptat.

Ne asociem în această privință cu tot entuziasmul la propunerile documentate făcute în fața Academiei, la 22 Iunie 1923, de către distinsul jurist d-l Andrei Rădulescu, Membru al Academiei. În studiul prezentat sub titlul *Publicitatea drepturilor reale imobiliare*, am avut satisfacția să constatăm, că pe temeiul aceluiaș prilej fericit al *reformei agrare* care răscolește întreaga proprietate rurală, d-sa susține, că și Asociația noastră în 1919 că instituirea Cadastrului general al țării se impune.

Comunicarea d-lui Andrei Rădulescu apare ca un adevărat eveniment în mijlocul străduințelor ce se pun de către toți cei ce urmăresc realizarea și la noi a importantei opere a Cadastrului.

Convins că Asociația noastră care a avut un rol atât de frumos la începutul ideii Cadastrului în 1919 nu va întârzia noi interveniri către cei în drept în a cere elaborarea *legii cadastrale*, care să dea ființă Cadastrului mult așteptat, închei acest studiu cu cuvintele d-lui Rădulescu:

„Dacă cei de până acum n'au făcut nimic în această direcție, deși se gândeau la ea încă de mult, cei de astăzi nu vor putea invoca nici o scuză, pierzând și acest moment favorabil și, desigur, că, față de noi, judecata posterității va fi foarte severă.

Cadastrul trebuind să meargă mână în mână și cu problema comasării tuturor pădurilor țării în vederea exploatărei întregului masiv forestier, chestia pusă în discuția acestui congres e un cuvânt mai mult pentru necesitatea elaborării legii cadastrale.

Moțiunile prezentate de Secția Silvică la Congresul Inginerilor (Cluj, Mai 1924)

I.

Al 4-lea Congres al Inginerilor din România, întrunit la Cluj în Maiu 1924, luând în discuțiune problema exploatării pădurilor statului, în legătură cu proiectul de lege al comercializării bunurilor publice, constată;

1. Că articolul 2 al proiectului de lege citat, clasează pădurile statului *printre bunurile cu caracter pur comercial*, (al. B.) și poate avea drept consecință exploatarea pădurilor peste anumite limite, stabilite de codul silvic, în vederea unei productivități continue de care legea comercializării nu se ocupă.

2. Atât la noi, cât și în toate țările civilizate, pădurile sunt socotite ca reprezentând un bun de *interes absolut general*, prin exploatarea cărora nu trebuie să se urmărească numai o rentabilitate maximă, ci să se țină seamă de considerentul că Domeniul forestier al unei țări, asigură existența unora din factorii de primă importanță, ca: prosperitatea agriculturii, fixarea terenurilor alunecătoare, regimul isvoarelor și al apelor, de cari depinde posibilitățile de utilizare a energiei căderilor de apă, irigații, canalizări etc.

3. Congresul examinând această chestiune opinează ca pădurile statului să fie considerate *ca bunuri de interes general*. (al. A) a căror exploatare să fie stabilită prin o lege specială care urmează a fi întocmită de specialiști, cu respectarea considerajilor de mai sus.

II.

Luând în discuțiune problema Cadastrului, atât de mult legată de problema forestieră, având în vedere faptul că prin măsurătorile făcute cu ocazia reformei agrare, s'a adunat până acum un însemnat material cadastral, Congresul recomandă:

1. Instituirea regimului cadastral în întreaga țară, prin o „*Lege Cadastrală*”, a cărei aplicare trebuie să înceapă acolo unde măsurătorile sunt mai complete.

2. Formarea unui personal select de conducere prin specializarea tehnicei cadastrale în școlile politehnice.

3. Creierea unui Consiliu de perfecționare pe lângă Direcția Cadastrului, din tehnicieni distinși între cari să facă parte și reprezentanți ai A. G. I. R. care să avizeze asupra perfecționării ce urmează a se aduce tehnicei și organizării lucrărilor cadastrale preconizând:

a) Promovarea geodeziei, prin colaborarea inginerilor civili, lărgirea principiului diviziunii muncii prin separația personalului de bornare și hotărnicie, triangulație și tachimetrie, calcule, desen.

b) Înălțurarea formalităților inutile.

c) Extinderea lucrărilor grafice la toate punctele nebornate.

FRUMOSUL ȘI UTILUL REALIZAT DE PĂDURI

Pădurile au format primul adăpost al omului. Din ele ne procurăm cea mai mare parte din materialul necesar construcției locuințelor, precum și combustibilul de care avem nevoie pentru încălzitul lor în timp de iarnă.

Din materialul lemnos s'a creat o importantă industrie, ale cărei produse sunt indispensabile traiului modern.

Din lemn se fabrică mobilele dela cele mai simple și până la cele mai luxoase.

Rotăria, dulgheria, butnăria, strungăria, tâmplăria și alte numeroase meserii, utilizează lemnul în foarte mare măsură.

Nu mai vorbesc despre drumurile de fer și lucrările de artă, cari consumă în fiecare an cantități considerabile de material lemnos.

Statul și particularul, dela cel mai bogat și până la cel mai sărac, au neapărată necesitate de acest produs principal al pădurilor, care este lemnul.

Dacă nu ar fi decât aceste trebuințe și totuși am avea dreptul a susține că existența și bunul traiu al omului sunt strâns legate de aceea a pădurilor.

Dar pădurile au un rol cu desăvârșire util, care derivă din însăși ființa lor, știut fiind că arborii prin influența luminei soarelui, absorb carbonul din aer, lasând oxigenul la dispoziția omului și animalelor fără de care aceste viețuitoare nu ar putea trăi.

Ele purifică atmosfera de o mulțime de miasme vătămătoare sănătății, mențin coastele munților împiedicându-le ca să se surpe și să se prăbușească. Cursul sălbatic al râurilor este strejuit, neputându-se schimba în mod caprițios și revărsa peste holdele fertile ale țării.

Grație pădurilor râurile pot fi utilizate pentru irigațiuni, ca forțe motrice și ca energie electrică contribuind, astfel, la progresul omenirii.

Ele formează un puternic mijloc de apărare în contra curenților aeriani micșorându-le efectele lor dezaastroase, deși unii meteorologiști neagă această însușire a pădurilor.

Un fapt, însă, rămâne constant și anume că în urma marilor despăduriri practicate în Rusia, Grecia, Italia, Asia

minoră și aiurea, clima acestor țări s'a schimbat, accentuându-se un climat de stepă cu mari extreme de temperatură, însoțit de secete prelungite și alternând cu perioade de ploii torențiale, cari produc inundațiunile cu tot cortegiul lor funest pentru agricultură.

În România, mai mult ca în oricare altă țară, din cauza situațiunii sale geografice, a structurei geologice și a reliefului solului, trebuie ca regiunea muntoasă, care coprinde cam $\frac{2}{5}$ din întregul său teritoriu, din care circa $\frac{1}{5}$ parte nu este susceptibil de altă cultură decât de cea forestieră, să fie acoperită cu o întinsă suprafață păduroasă.

Din nefericire nu s'a înțeles, însă, până acum la noi acest adevăr elementar, de oarece atât marii proprietari cât și micii moșneni și clăcași au pus toporul la tulpina arborilor, după expresiunea așa de plastică a M. S. Regelui Ferdinand, și au devastat în mare parte frumoșii codrii ce natura ne dăruise cu îmbelșugare; iar celor cari mai rămăsese le-au dat foc spre a face curățuri și locuri de pășune pentru vitele lor: câteva vaci, oi, sau capre degenerate.

Altă dată munții noștri atât de frumoși prin bogăția pădurilor seculare de brad, molift și fag ce-i împodobeau și din coamele cărora curgeau nenumărate izvoare, astăzi mulți dintrânșii sunt brăzdați de răpi și prăpăstii îngrozitoare, iar râurile, cari altădată șerpuiau majestos prin lunci fertile populate cu arbori seculari, actualmente sunt transformate în numeroși torenți cu un mic debit de apă în timpuri normale, dar când plouă, volumul lor se mărește în mod disproporționat târând cu dânșii mari cantități de nisip și pietriș steril, pe care îl revarsă peste terenurile împrejmuitoare, înecând și pustiind totul în calea lor.

O Românie puternică, bogată și frumoasă, nu poate să existe, decât atunci când regiunea muntoasă va fi înzestrată cu splendide păduri, populate cu speciile cele mai prețioase și exploatate în mod sistematic, ceea ce nu va putea avea loc și nu vor putea deveni rentabile, decât dacă ele vor dispune de numeroase căi de comunicație, cari singurele sunt în stare să efiinească transportul. Paralel cu cultura forestieră este bine

asemenea să se inaugureze o economie pastorală rațională, care să facă cu putință creșterea vitelor de rasă bună, astfel după cum se observă în Elveția și în alte țări civilizate.

În regiunea podgoriei se va da negreșit precădere culturai pometurilor, viei, fânețelor, iar orice teren improductiv, impropriu uneia din aceste culturi precum și pentru creșterea vitelor, urmează neapărat ca să fie împădurit.

La câmpie Statul va păstra și va cultiva, după preceptele științei forestiere, toate pădurile astăzi în ființă, iar în șesuri și bărăgane va creia altele în formă de lungi perdele de adăpost în contra vânturilor periculoase ca Cri-vățul și Austrul.

Drumuri și canale, căi ferate, vor șerpui astfel în toate direcțiunile, brodate pe margine cu chenare de arbori după cum aceasta se vede în Lombardia, Normandia etc., iar acolo unde se va simți nevoie pe lângă șosele, căi ferate, drumuri, hotarele dintre moșii, malurile râurilor, se va planta cu arbori câte o curea de pădure despre partea vântului dominant.

În asemenea condițiuni pe câmpia întinsă până în zare Românul va putea să tragă brazdă adâncă, având încredere că holda lui va rodi din belșug ne mai fiindu-i teamă de intemperii atât de frecvente astăzi.

Iar intelectualii orașelor, obosiți de grelele probleme ale vieții, vor putea găsi în codrii și dumbrave fermecătoare un refugiu în timpul verii, pentru a se odihni în liniște și dobândi noi forțe spre o muncă roditoare.

N. C. Macovey
Inginer Inspector Silvic

CUVINTE DUREROASE

Cine a asistat la debaterile Camerei deputaților, sau cine a citit discursurile privitoare la înființarea de păduri comunale, nu a putut să nu simtă o strângere de inimă, la cuvintele ce s'au rostit, cu acest prilej.

Exponenții națiunii, adică parlamentarii, dintre cari unii posesori pe oarecare cultură, au adresat cuvinte urâte, la adresa mucenicilor pădurii, cari merg până la sacrificiul vieții uneori pentru promovarea sau păstrarea fondului nostru forestier.

„Faimoșii silvicultori“, după cum se exprimă în deridere un deputat de Tulcea sunt oameni cari nu urmăresc decât profitul lor personal, sunt neascultători dispozițiilor cari vin dela centru, sunt adică bolșevici și așa mai departe.

Desigur, că nu se poate pădure fără uscătură. Sunt cinci degete la o mână și nu se potrivește unul cu altul, așa că a se arunca epitete unei organizațiuni întregi, ni se pare nu numai o ușurință din partea celui care o face, dar aceasta mai înseamnă încă și inconștiență. Fiecare organizație își are păcatele, dar și meritele ei. Așa de pildă, câte cazuri de incorectitudine nu se citesc în presă, ca unele cari se produc, în corpul magistraților, profesorilor, etc. Rezultă de aici, că trebuie să îi fierbem pe toți într'o oală ? „Avem și noi faliții noștri“, spunea Caragiale, dar aceasta nu înseamnă, că marea majoritate e constituită din „faliți“.

Cu toate acestea n'am citit să fi luat cineva apărarea corpului de „faimoși silvicultori“, deși este un reprezentant în camera care se numără printre membrii acestui corp, și această afacere este dureroasă.

Din lectura debaterilor, despre cari pomenim, se desprind mai multe învățăminte :

1. Marea dreptate pe care o avea fostul meu profesor, d-l Dr. Drăcea, când spunea acum câțiva ani : *„atâta timp cât nu va exista o conștiință forestieră, în sufletul populației noastre dela safe și orașe, să nu ne închipuim, că vom putea apăra ușor pădurile !“*

În adevăr, din duzina de oratori, care a discutat legea, numai unul a accentuat asupra tuturor punctelor ce interesează pădurea ; și acela nu e pădurar, ci Profesor la Academia de

comerț, se numește d-l Ioanițescu, nume pe care îl arăt, ca să știe toți cine a apărut pădurile, în Parlamentul României Mari ! Iată dar, procentul de posesori ai unei conștiinți forestiere : 1/12, sau circa 8⁰/₀ ! Să ne mai mirăm, atunci, de ce sunt scoase pădurile la mezat ?

2° Al doilea învățământ, care poate lua forma „unei invențiuni istorice”, fiindcă altfel nu vedem cum am putea s'o numim este aceea privitoare la istoricul pădurilor dela noi, făcut de un alt deputat, care spunea cam așa : „acum 200 de ani, pădurile erau considerate ca un „res nullius“, iar populația sătească avea dreptul atunci, prin vechile, legiuri, la fumărit, fără nici o autorizație, din partea cuiva. Așa fiind, astăzi, trebuie ca acele păduri să aparțină țăranilor !“

Iată dar o nouă concepție, foarte interesantă, care ilustrează o mentalitate nu mai puțin specială. Dacă găesc, deci, un lucru pe care nu'l reclamă nimeni 200 de ani, înseamnă ca urmașul urmașilor mei să îl predea acelui, care îl va pretinde fără să își poată motiva, cel puțin, pretenția ? Sau fumăritul este o pretenție care poate justifica astăzi, dreptul de proprietate al pădurilor în folosul țăranilor ? După care teorie ?

Cel mult s'ar fi putut pretinde să se respecte acest drept, din partea proprietarilor de păduri, lucru și acesta foarte discutabil, fiindcă nu înseamnă deloc să respectăm astăzi o legiuire întocmită acum 200 de ani, căci după această concepție înseamnă să nu se mai poată modifica nici o lege, în vecii vecilor, adică să fim siliți să ne conducem după constituția de la 1866, noi și toți urmașii noștri. Or, vedem modificată constituția, ba ceva și mai mult, vedem schimbându-se dintr'un an în altul, aproape întreaga legislație.

Susținătorul din Parlament, al acestei noi concepțiuni, pretindea încă să ne întoarcem la ce a fost odinioară în materie de păduri. Ii răspundem : de ce numai în materie de păduri ? Hai să ne retrogradăm într'un totul și cel dintâi care ar trebuie să exemplifice ideea, să fie propunătorul făcând abstracție de comoditatea automobilului și să vină dela Topoloveni la București, în carul cu boi !

Să presupunem acum, că raționamentul făcut de noi, mai sus, împacă pe cei mai mulți și o să încercăm pe altul :

Acum 200 de ani pădurile nu aparțineau nimănui. Foarte

bine! S'a găsit însă X, Y, F, cari și-au zis, că într'u cât nu sunt opriți de nimeni, pot să își ia din acest domeniu forestier, *pe atunci fără stăpân*, atâta sau atâta suprafață.

Prin urmare aceste persoane X, Y, Z, sunt **persoane prime ocupante**, cărora li se contestă astăzi dreptul de proprietate, pe ce bază?

Mă sui în tren și găsesc toate locurile ocupate. Cine îmi dă dreptul să iau de mâneacă pe cel care îmi convine *și să'l scol de pe locul pe care l-a ocupat înaintea mea*, pentru că să mă așez eu?

Este sau nu, această procedare bolșevică? Evident că da? Și atunci cum apare deputatul susținător al unei teze bolșevice, înaintea țării?

3°. Peste tot, băgați persoanele cele mai simpatice, silvicultorii. Văd roșu, în loc să văd culoarea verde a pădurilor ori de câte ori aud de silvicultori. Peste tot îi amestecați, în toate chestiunile..." (Extras din cuvântarea d-lui Georgescu — Tulcea).

Suntem antipatici tuturor aceluia, cari vin în contact de afaceri cu pădurile. Dela ministru până la țăran, trecând prin întreaga erarhie socială dela noi, inginerii de păduri sunt călăii neamului, fiindcă... nu vor să dea lemne la toți locuitorii țării, vre-o 16 milioane la număr; nu acordă pășunatul în perimetrul pădurilor; nu dau voe braconierilor să își facă de cap; opresc pescuitul; nu lasă pe oameni să taie cât vor, de unde și când vor, etc.

Or, dacă aceasta este mentalitatea oamenilor quasi autorizați ai poporului, ce să mai spunem despre vulgul propriu zis?

Dar n'avem și noi o parte de vină, că lucrurile au ajuns până aici? noi credem că da! Atâta timp cât scoala noastră funcționa la Brănești, elevii erau ținuți ca într'un zid chinezesc. Contactul lor cu lumea universitară, ce vinea după puțin timp în trebile publice, nu putea să aibă loc, așa că deși se știa de existența școlii dela Brănești, elevii acestea erau priviți ca un *ce exotic*, iar când ei treceau la slujbe, continuau să rămână în cadrul pădurii, neglijând relațiunile cu întreaga lume, așa că din moment ce nu exista posibilitatea unui schimb de vederi, din moment ce nu se puteau atrage discuțiunile pe teren convenabil fie sub formă de conferințe sau de convorbiri particulare, publicul fie chiar cu cultură nu putea să știe nimic despre rostul pădurilor

pe pământ, cât și despre menirea acelor, ce profesează știința forestieră.

Prin noua starea de lucruri, faptele au să se schimbe, desigur, dar numai generația următoare își va forma o adevărată mentalitate, despre cele arătate. Lipsa de manifestări dese, din partea noastră, desinteresarea multora dintre noi, fie cu ocazia congreselor, fie în alte împrejurări, lipsa unei *pompușități* ce ar trebui să existe întotdeauna, când se întrunesc congresele noastre sunt de natură păgubitoare.

Publicul românesc șade departe de pădure și nu o cunoaște ; trebuie să'l facem s'o cunoască, fiindcă „dacă nu vine muntele la Mahomed, merge Mahomed la munte“.

O cât mai largă publicitate a chestiunilor de interes general și în funcție de păduri, nu strică niciodată. Lucrările de pădure ce se fac, trebuiesc arătate lumii, pe calea scrisului în primul rând, dacă ele au oarecare importanță.

Agricultura publică zilnic aproape, prin organele de stat sau particulare situațiunii ce o privesc. Inginerii de mine, căi ferate, încă nu se lasă mai pre jos. În acest timp noi să ne dezinteresăm și nici măcar să răspundem acelor, cari încearcă să ne umilească ?

Cei cari ne cunoșteau odinioară în adevărata noastră lumină, au dispărut. Astăzi, prin războiul de răsturnare a valorilor, fața lumii s'a schimbat. Alte timpuri, alte figuri. Trebuie să arătăm e datoria noastră și acestora de acum, de ce lucruri suntem în stare a face. Dar trebuie să arătăm !

H. Manole

IMPORTANȚA VANATOAREI

În evoluția vremii, experiența ne-a învățat că, printre factorii ce concură la dezvoltarea economică a unei țări, vânătoarea ocupă un loc destul de important și este chiar un component al energiei naționale. Ridicată la rangul de știință, ea aduce în țările civilizate, foloase *materiale și morale*. Vânătoarea creiază industriei, ajută dezvoltarea comerțului și contribuie, *direct și indirect*, la progresul economic și moral educativ. Vânătoarea apărând ca o necesitate, putem zice că e tot atât de veche ca și omenirea. Pentru a vedea mai bine importanța ei, să considerăm

vânătoarea dezvoltându-se în trei faze : *primară, medie și modernă*. În faza primară, omul preistoric privit individual, vâna din nevoia de-a se hrăni, de-a se îmbrăca și de-a se apăra contra animalelor sălbatice, răpitoare, cu o vorbă omul preistoric vâna din nevoia de a trăi. Constituindu-se în societate, primele popoare despre care avem cunoștință, vânau și ele, ba unele se ocupau exclusiv numai cu vânătoarea, iarăși din nevoia de-a trăi. Chiar în timpurile acestea, pe lângă foloasele materiale, se observă și latura morală, deoarece în lupta întreprinsă contra animalelor sălbatice, omul se exercită în mânăuirea armelor și aceasta fu începutul școalei de război.

Vânatul este o avere comună ; mai bine zis *res nullius* ce trece în patrimoniul doborătorului. Așa dară de vânătoare se dispune în completă libertate timp îndelungat. Avantajele ei erau deci hărăzite pentru toți. Mai târziu când noțiunea dreptului de proprietate s'a extins și asupra vânătoarei, se întrevede aparițiunea fazei a doua. Selecțiunea intervine, și în cele mai multe țări ajunge obiectul de predilecție numai a celor destinați cu purtarea armelor. Acolo își dădeau cu toți seama că vânătoarea era cel mai bun și poate chiar singurul mijloc pentru formarea virtuților și calităților bărbătești, indispensabile națiunei în timpul războiului. Așa se născu școala pentru dezvoltarea educațiunei și formarea caracterului, care creă individualitatea și imprimă personalitate luptătorului ce disprețuia moartea și nu șovăia la îndeplinirea datoriei. Transformarea apare evidentă și pe măsură ce valoarea ei materială se micșorează, *se observă expansiunea noțiunei de avantaj moral*. Tendința devine din ce în ce mai semnificativă, și vânătoarea trece numai în mâinile nobilimii, de aceea ea se afectează apoi nobilimei de cea mai înaltă descendență precum și Principilor. Mai mult încă, vânătoarea se accentuează prin caracterul feudal, și în ultimă expresiune se manifestă sub forma dreptului regalian asupra căruia domnitorii țărilor, veghiau cu gelozie. Acest drept fu cauza certurilor, mâniilor și dușmăniilor îndelungate, căci reprezentă laurul biruinței, răsplata bravurilor și a faptelor mărețe. În timpurile moderne, vânătoarea se prezintă în ultima fază, Vânătoarea aparține proprietarului solului, bine înțeles cu restricțiunile prevăzute în legile dreptului țării. Statele ce înțeleg s'o organizeze și administreze în mod științific, exploatându-o în mod rațional, vor fi singurele ce vor beneficia la urmă, de toate avantajele ei mate-

riale și morale. Acum însă vânătoarea devine un factor *economic național* și în acelaș timp îndeplinește și rolul moral educativ. În țările însă în care vânătoarea a fost desconsiderată ca știință, acolo unde oamenii n'au înțeles să-și subordoneze pasiunile lor propriului bine obștesc, ea a degenerat completamente, devenind un masacru ordinar, care a nimicuit orice fel de avantaj, atât pentru Stat cât și pentru Societate. Ca factor economic național o evidențiază avantajele materiale în mod direct și indirect: ea contribuie la alimentarea populațiunei, punându-i la dispoziție *carnea și grăsimea* animalelor sălbatice comestibile, alimente ce prezintă calitățile necesare, pentru a fi asimilate de către organismul omenesc. Dar nu trebuie să privim consumarea vânatului numai sub formă de carne brută, ci și sub aspectul *conservei* cari grație metodelor științifice, nu se alterează ci se pot transporta la distanțe destul de mari, putând fi întrebuintate de oricine și la orice timp din an. Și câți lucrători nu participă la punerea în mișcare a acestor fabrici de conserve ce formează rețele întregi de industrii specializate ! Dar pentru a ne putea da seama și mai bine de aportul ce vânătoarea aduce pe tărâmul alimentar, voi lua câte-va exemple. Deși n'am la dispoziție decât datele oficiale, trebuie să atrag atențiunea că aceste date nu reprezintă cantitatea adevărată vânată, deoarece vânătorul nu indică niciodată vânatul exact, de teama de a nu i se ridica prețul arendărei. În realitate procentul de vânat era mult mai mare, aproape dublu ; și mai trebuie să avem în vedere că vânatul braconat nu era socotit, deoarece chiar evaluarea aproximativă era imposibilă. Intre anii 1890-1893, când Austria era în faza dezvoltărei, datele oficiale ale Ministerului de Domenii din Viena mențiunează anual circa 6.300.000 kg. carne de vânat, căci cea internă era separată. Or, această cantitate corespunde cu carnea ce-ar putea-o servi 14.790 boi îngrășaji, socotind bucata la 400 kg. carne de vânat. Mai târziu însă, această cotă oficială s'a ridicat la 8 milioane kg. vânat; iar la 1898, bugetul Austriei înregistra numai pentru exportul ce făcea în Franța suma de 3.146.000 Cor. aur. Ungaria înainte de război, înscrisa la export cantitatea de 6 milioane kg. carne de vânat, din care a *patraparte* adică 1.500.000 kg. au fost procurate din Ardealul nostru de azi. Luând această cifră ca bază, putem evalua cu multă modestie la 3 milioane kg. carne de vânat drept producție anuală a României

intregite. Socotind numai 20 lei kg. ajungem la valoarea reală de 60 milioane lei. Dar mărirea capacității de producție a Ungariei s'a observat în timpul războiului mondial, când în timp de 10 săptămâni a exportat în Germania nici mai mult nici mai puțin de 800 vagoane carne de vânat, ceea ce înseamnă 8 milioane kg. carne, bine înțeles cota internă fiind totdeauna satisfăcută. Ne putem închipui ce resurse imense avea în materie de vânat consumabil Ungaria. Tot în mod direct vânatoarea mai oferă și altfel de produse ca: *piele, blănurile* de diferite calități, precum și *pe-nele fine*, ce au creat adevărate industrii și au înrăurit dezvoltarea comercială. În regiunile friguroase, ele au servit ca îmbrăcăminte, iar în cele călduroase ca podoabă și frumusețe.

În unele părți ale lumii, exploatarea blănurilor animalelor sălbatice formează ocupațiunea principală a locuitorilor, căci reprezintă o valoare reală, ce devine din ce în ce mai mare, prin raritatea lor pe piața mondială, din cauza greutatei de-a vâna asemenea animale. Rusia, România, Ungaria și alte țări oferă materialul brut, pe care industria occidentului îl lucrează, și nu rare ori se'ntoarce chiar în țările de origine, cu prețuri fabuloase. Și aceasta este unul din avantajele industriilor create în țările ce au înțeles importanța vânatoarei. Târgurile de mostre mondiale ne dau posibilitatea de a remarca avantajele materiale, de care anumite state beneficiază. La 1891, la *Irbit în Siberia* s'au vândut 16 milioane de blănuri, iar la 1892 piața Londrei, una din cele mai însemnate a cumpărat blănuri în valoare de 35 milioane franci. Rusia imperială înscrisa în bugetul statului suma de 300 milioane ruble, ca aport adus de producția de vânat (carnea, blănurile) și menționa cu deplină satisfacție că această ramură de activitate ocupă locul al 3-lea în veniturile Statului.

În această privință România marchează o producțiune, ce putem spune că este considerabilă. Datele statistice dela 1920 ne relevează un export oficial în atare obiecte, ce atinge suma de 1.892.986 lei. Dar această cifră cred că e departe de realitate și cu toată restricțiunile și severitățile vamale, aceea ce s'a exportat în mod clandestin reprezintă cantități desul de importante. Valoarea actuală a blănurilor este apreciată de toată lumea. În afară de blănurile scumpe, ce constituiesc azi un lux, ce nu și-l poate permite toată lumea; industria penelor și prelucrarea lor a devenit o artă. Pretutindeni în țările, în care gustul și fru-

museŃea au devenit ceva indispensabil, industriile creiate sunt din ce în ce mai prospere. Şi mulŃi lucrători îşi găsesc hrana cea de toate zilele, în fabricile ce lucrează pielea şi utilizează coar-nele animalelor vânaŃe la confecŃionarea obiectelor de artă.

Să trecem acum la al doilea capitol, şi să vedem care sunt avantajele economice *indirecte*, de care se poate beneficia dupe urma vânătoarei. Înainte de toate trebuie să ne dăm seama de veni-turile *statului. comunelor. obştiilor şi persoanelor particulare*, încasate din arenda dreptului de vânătoare: venituri, ce marchează cifre destul de importante. În înŃelesul juridic, arenda dreptului de vânătoare, nu este altceva decât despăgubirea proprietarului solului, pentru ca acesta să renunŃe la dreptul său de a exercită vânătoarea pe solul lui în favoarea arendaşului. Sumele de bani astfel rezultate, trec drept în *casa comunei*, şi servesc la acoperirea cheltuelilor locale. În sensul acesta, bugetul co-munal se descongessionează în favoarea locuitorilor, ce vor trebui să plătească un număr de impozite mult mai mici. Terenurile cu soiuri de vânat variate, pot da loc la câştiguri foarte însemnate prin arendare, constituind în acelaş timp şi un stimulent prin legea cererei şi-a ofertei. Se citează cazul clasic al silvicultorului *Lorey* din comuna *Eschbach*, regiunea *Taunus* a Germaniei, care pe la anul 1892, obŃinuse pentru un teritoriu de 110 hectare suprafaŃă, o arendă anuală de 3300 Mk. din cauza varietăŃii de cerbi, ce stârnise curiozitatea chiar a străinilor. În FranŃa la 1890, pădurea *St. Germain*, producea un venit de 40.000 frs. arendă anuală, pe suprafaŃă de 340 hectare. Aceasta înseamnă 114 frs. pentru un hectar. Statistica ne vine în ajutor şi prin ea aflăm că în departamentul „*Seine et Oise*” arenda medie cores-punzătoare la hectar eră de 7,8 frs. pentru câmp şi 14,3 frs pentru pădure. În „*Seine et Marne*”, ea atingeă 8,7 frs. de hectar la câmpie şi 18,6 frs. la hectar în regiunile păduroase. Dar pe la anul 1900 se plătiau în Germania în apropierea oraşelor mari, arenze ce ajungeau la 5 Mk. pe hectar şi trebuie să observăm că încă de atunci şi până azi valoarea arenzii a crescut continuu. Statisticile Austriei înainte de răşboi precizau la <0 bani hectarul-paritate aur, ca arendă medie la hectar din vânătoare. Un exemplu înŃeressant în Germania ni se evidenŃiază pe la 1897, când Bavaria înregistrează valoarea anuală de 2.500.000 Mk., ca *benefiuiu opŃi-nut pentru arendare* care, faŃă de bugetul total el comunelor,

ce eră de 9.912.000. Mk. reprezenta 24,9% din cheltuelile de acoperire ale comunelor. Dacă acest venit nu s'ar fi putut crea astfel, locuitorii Bavariei ar fi fost obligați să plătească cu 25% mai mult impozite comunale. Dar în afară de acest avantaj, vânătorearea mai asigura comunelor și alte resurse mareriale, căci fiecare arendaș trebuia să utilizeze mâna de lucru din comunele respective, angajând lucrători, închiriind vehicule, și utilizând tracțiunea animală de pe aceleași comune. În afară de acestea, achiziționarea furajului de vânătoreare ca fânul, sfecla, grăunțele, precum și alimentele pentru dânsul și întreg personalul ce lua parte la această organizație de vânătoreare. De toate acestea comunele beneficiază indirect prin taxele respective. Comunele urbane mai adăogau în plus și impozitele asupra vânatului comercializat pe piețele lor, întotdeauna sume considerabile. Statul ca persoană juridică, își trage foloasele în trei feluri :

1. Din încasarea arenzilor de pe imensele sale terenuri de vânătoreare.
2. Taxele pentru permisul de vânătoreare.
3. Permis de port armă.
4. Din taxele percepute dupe importul și vânzarea armelor de vânătoreare.
5. Din impozitele asupra câinilor de vânătoreare.

Dar pe lângă acestea vânătorearea crează industrii ce la un moment dat se pot transforma în complete arsenale pentru fabricarea cartușelor și armelor de război. Dacă aruncăm o privire respectivă asupra industriei germane, engleze și americane, ne putem da seama de importanța acestor fabrici, cari în timp de pace lucrau arme și cartușe de vânătoreare, formând în acelaș timp o armată de meseriași ; aceștia în momentele războiului au fost utilizați fiecare pe loc, ca și în timp de pace, producând însă cartușe și arme de război. Iată și un exemplu evident al căru martor ocular am fost. La Pojon în vechea Ungarie, azi Bratislava cecoslovacă, eram în consiliul de administrație al unei mici fabrici ce da un rendement anual de 18 milioane cartușe de vânătoreare. La decretarea mobilizării, în prima zi de război, transformarea fiind făcută, s'a obținut 1 milion cartușe de război pe zi. Și pentru completa D-tră edificare, vă mai amintesc următorul lucru petrecut în Germania : La 1895, făcându-se o numărătoreare a fabricilor și atelierelor, s'a totalizat la 1472 în stare de funcțiune. Fiind vorba

de fabrici și ateliere se considerăm o medie aritmetică de circa 100 lucrători ; aceasta reprezintă un număr de 147.300 lucrători capabili, toți specialiști și cari în momentul declarării războiului mondial posedau pregătirea necesară la fabricarea cartușelor și armelor de vânătoare.

Dupe cum am spus, în țările civilizate, vânătoarea este stimulenta unei industrii uriașe. Pe lângă fabricațiunea armelor și munițiilor de vânătoare, sunt diferitele industrii pentru confecționarea instalațiunilor și rechizitelor de vânătoare (garduri de sârmă, capcane, corturi, sky, vârsopi, îmbrăcăminte...), industriile de obiecte artistice, arta dermoplastică și a clădirilor cu scop vânătoresc. Luând în considerare că numărul amatorilor pentru vânătoare se sporește din an în an, cu siguranță că se vor spori și taxele percepute la importul și desfacerea în comerț a armelor de vânătoare ; iar permisele pentru vânat se vor libera cât mai numeroase.

De asemenea prin necesitatea lor, câinii de vânătoare, trebuind să devină cât mai numeroși, Statul va profita iarăși prin impozitele respective. Ceeace este ușor de remarcă, putându-se înțelege fără dificultate, este că vânătoarea are o influență foarte mare asupra economiei politice a țării, prin faptul că asigură ocupațiunea permanentă și rentabilă a unui mare număr de lucrători. *Austria* avea 11.000 persoane ce luau parte la organizația pazei și ocrotirii vânătoarei. Avem aur, petrol, păduri și pământ productiv în România întregită, cari sunt totdeodată forțe mobilizabile ; pentru ce să nu activăm și forța acumulată în vânatul nostru ? Dar ceace ne impune să dăm vânătoarei aprecierea cuvenită este influența de *ordin moral* educativ ce ea exercită asupra vânătorului. Mii și mii de oameni, istoviți de munca zilnică în această luptă pentru existență, află în exercitarea vânătoarei o recreare înălțătoare, trupească și sufletească. Mișcarea în aer liber, lupta în contra forțelor naturii și contra instinctului animalelor sălbatice, sunt atâtea chestiuni, cari contribue indiscutabil la oțelirea fizică și psihică a omului ; iar contactul permanent cu natura, ca orișice atingere nemijlocită cu ea, înobilează sufletul și caracterul individului. Executarea vânătoarei ascute vederea, auzul, întărește brațul, ne învață să apreciem distanțele, ne deprinde cu drumurile și cu oboseala. Tot vânătoarea ne învață să suportăm lipsa, trezește în noi curajul personal, desvoltă prezența de spirit și face din noi oameni întreprinzători. Iată atâtea calități cari toate con-

tribuesc la dezvoltarea virtuților militare, de a căror însemnătate orice popor trebuie să-și dea seama. Războaiele ne probează că popoarele cele mai rezistente ce s'au dovedit, au fost acelea care exercitau mai mult sporturile în aer liber. Englitera în puțină vreme și-a constituit admirabile armate; iar soldații săi au excelat prin bravură în timpul războiului mondial. Elveția, deși n'avea o armată permanentă, fiecare cetățean era însă un foarte bun vânător și un excelent ochitor. Dar vânătoria mai crează simpatie între oameni leagă adevăratele prietenii dezinteresate și de multe ori proclamă chiar amiciții între state. Este suficient să amintesc că magnații maghiari au știut înainte de război să-și creeze prin vânătoria, simpatiile diferitelor state. La prietenia ce era între *Bulgaria* și *Ungaria* a contribuit în mod indiscutabil și împrejurarea că regele Bulgariei obținuse terenuri frumoase de vânat în Ungaria. Afirm cu toată certitudinea că puține locuri se găsesc în *Europa* cari să fie atât de prielnice pentru înmulțirea vânatului ca *România*.

Pentru ca această bogăție, să aducă servicii eficace, trebuie trezită, cultivată și exploatată în mod rațional. Și aceasta se poate obține numai prin pricepere și printr'o muncă constructivă. De această muncă avem neapărată nevoie, căci deși războiul pare terminat, cu toate că tunurile și sulilele s'au transformat în pluguri, totuși la marginea orizontului se conturează luptele economice. În aceste lupte va birui cu siguranță Statul, care dispunând de factorii și forțele de trebuință, le va organiza și pregăti astfel la biruință. Dacă acțiunea noastră va fi gândită și toate energiile de care dispunem cu înțelepciune folosite, atunci în scurt timp vom putea întemeia un stat model, asigurându-i în comerțul exterior o importanță hotărâtoare; iar dacă vom omite această organizare, vom fi înghițiți economic și în primul rând chiar de vecinii noștri. După cum silvicultorul îngrijește de pădure și-o exploatează în mod rațional, tot astfel trebuie să îngrijească și de locuitorii ei, mult chinuți, și ulterior să-i exploateze în mod corect și uman. Prin urmare silvicultorul trebuie să aibă educațiune tehnică, să-și cunoască vânatul, condițiunile lui de trai, modul de a-l ocroti și exploata, într'un cuvânt, să-și însușească toate cunoștințele în organizarea și administrarea vânătorei. Trebuie un protector și sârmanului vânat, și acela merită numele de vânător corect, care împacă în mod prudent patima vânătorească cu interesul vânatului și al vânătorului. Și acesta din urmă este recrutat adesea ori

printre silvicultori. Dar vânător priceput și corect nimenea nu se naște, ci se formează. Corectitudinea la vânătoare se capătă numai prin educație. Și această școală pune la dispozițiune toate mijloacele pentru teameinica d-voastră pregătire, ca prin concursul d-voastră să ridicăm cu toții această avuție neglijată, la înălțimea unui însemnat factor al economiei noastre naționale. Aveți deci datoria de a îmbrățișa această știință, de a o desvolta și lăsa în paza urmașilor d-voastră. Și dacă în prezent avem un început de organizare, nu trebuie să pierdem din vedere că această temelie s'a pus prin înalta înțelepciune și protecțiune a *M. S. Regelui Ferdinand*, precum și a concursului guvernelor ce au înțeles această importanță.

Dr. Gh. Nedici

Consilier la Inalta Curte de Casație
Profesor la Școala Politehnică

REGIMUL JURIDIC AL PROPRIETĂȚII MOȘNENEȘTI

Propuneri pentru complectarea legiferării regimului moșnencesc

Proprietatea colectivă moșnenească este o instituție veche.

Unii văd la origina ei o instituție slavă iar alții o derivațiune din dreptul roman. Până la 1910 această materie a proprietății colective a obștilor de moșneni nu era legiferată decât sub raportul citării și al reprezentării în justiție.

Astfel prin articolul 74 al. 6 și următorii din procedură civilă dela 1900 modificată prin legea din 11 Februarie 1904, legiuitorul statornicește modalitatea procedurală pentru întocmirea mandatelor privitoare la reprezentarea obștilor în justiție în conflictele cu alții.

Prin dispozițiunile art. 75 al. 11 din procedura civilă legiuitorul dela 1900, precizează modalitatea de citare a obștilor în formă de citare colectivă.

D. Toma Stelian prin legea judecătorilor de ocoale dela 1908 n'aduce nimic nou pentru obștii.

Articolul 71 din această lege arată modul de citare al obștilor, iar art. 76—77 reprezentarea și procedura alegerei mandatarilor obșteii.

Proprietatea moșnenească era în afara oricăror îngrădiri legale, în afară de restricțiunile prevăzute în vechiul cod silvic pri-

ritor la tăieri. Moșnenii fiecare în parte și toți împreună aveau asupra bunului indiviz toate atributele dreptului de proprietate adică jus utendi, freuendi et abutendi, fără restricțiuni. Vine legiuitorul silvic din Aprilie 1910 care caută a legifera regimul dreptului moșnenesc aplicat la păduri și poeni.

Prin art. 29—34 din acest cod se statornicește normele procedurale și instanțele anume instituite pentru așa zisa constituire de obștie sau cu alte vorbe precizarea titularilor de drepturi și precizarea bunului indiviz. Prin articolul 35 legiuitorul silvic dela 1910 statornicește procedura de urmat pentru omișii dela constituirea primă, iar prin art. 37—51 se statornicesc normele de reprezentare a moșneniei de administrarea bunului obștesc și de reprezentarea obștiilor în justiție.

Dela punerea ei în aplicare această lege a fost găsită pripită și plină de lacune. De mult timp am semnalat insuficiențele ei de care s'a convins chiar Ministerul de Domenii, care a elaborat noul anteproect de cod silvic.

Din citirea acestui anteproect publicat în „Revista Pădurilor” No. 4, din Aprilie 1923 reese că comisiunea care l-a elaborat a ținut seamă de unele deziderate semnalate de cei ce aplicau legea, îndepărtând unele neprecizuni. Așa de pildă prin art. 74 al. 2 (corespunzător art. 37 din actuala lege silvică) se precizează că adunările obștești se vor ține în comuna sau în satul unde se găsește fiecare obștie sau composesorat, iar nu la judecătoria în circumscripția căreia se află bunul obștesc cum rezultă din redacțiunea articolului 43 codul silvic și din opiniunile juriștilor Casei Pădurilor comunicate obștiilor la plângerile lor.

Prin articolul 88 din anteproiect se soluționează în sensul majorității jurisprudenței instanțelor judecătorești superioare, actualul art. 54 codul silvic care prin greșita lui redactare a făcut atât rău obștenilor. Controversa dintre timbrare și netimbrare încetează articolul precizând că vor fi scutite de timbru tot ce se va face în aplicarea dispozițiunilor din articolele 64—87 din proiect sau art. 29—35 din codul actual silvic.

A rămas neprecizată și tot insuficient legiferată, chestiunea constituirilor ulterioare a obștiilor prin înscrierea omișilor și a moștenitorilor de moșneni. Sediul materiei îl găsim în art. 35 și 41 din codul silvic. Mă miră că comisiunea nu s'a ocupat de această problemă de care depinde perpetuarea, conservarea obștiilor sau

desființarea lor. Prin dispozițiile art. 35 codul silvic, legiuitorul de la 1910 a înțeles să fixeze instanțele competente la care să se adreseze cei care din neputință sau din neglijență nu se prezentaseră înaintea instanțelor de constituirea generală a obștei.

Din dispozițiile articolului 41 din codul silvic rezultând că la adunările obștești nu se pot prezenta moșnenii cu drepturi trecute pe tabelă, precum și moștenitorii moșnenilor ale căror drepturi vor fi stabilite prin tabela transcrisă, și de oarece pentru intabularea nomine proprio a succesorilor moșneni nu este prevăzută special de vreun text din actualul cod silvic, fii de moșneni sezinari și nesezinari au cerut intabularea cu drepturile autorilor lor, tot pe baza procedurii din art. 35.

Asemenea procedare am găsit-o perfect juridică conform cu explicațiile date de d. Al. Constantinescu Ministrul Domeniilor la votarea legii când s'a exprimat astfel: „Am mers mai departe și am zis: se poate ca în termenele prevăzute de lege să nu se prezinte toți acei care ar pretinde că au drepturi în obște, și aceora le-am rezervat calea dreptului comun ca să-și stabilească drepturile în care caz tabelele rămase definitive, după prima judecată, să se poată rectifica prin modificări care s'ar face pe baza noilor hotărâri definitive de acei care au câștigat un drept oarecare“.

D. Corneliu Botez în explicațiunile ce dă art. 41, este de părere că art. 35 este enunciativ, nu limitativ căci legiuitorul nu s'a gândit să desființeze ordinea succesiunilor și modurile de dobândire a bunurilor prevăzute de codul civil, ci a căutat numai să reglementeze procedura privitoare la conservarea, folosința și administrarea bunurilor obștești. (Legiuiri silvice pag. 83 Corneliu Botez).

Dacă părerea instanțelor judecătorești, ar fi fixată asupra acestui mod de a vedea, n'am avea nimic de zis.

Sunt însă instanțe judecătorești care consideră art. 35 codul silvic ad literam—limitativ—și resping sute de acțiuni făcute de moștenitorii direcți ai moșnenilor, deși acțiunile sunt perfect dovedite sub raportul filiației și al proprietății. Astfel stând lucrurile, nu ne putem explica cum Ministerul de Domenii supremul organ titular al obștiilor, lasă problemul obștiilor de moșneni în atâta nesiguranță.

Este nedrept, și rușinos pentru o țară civilizată, să vezi cum obșteanul din fundul Vrancei vine cu acțiune la Tribunal ca să

fie trecut pe tabelă în locul tatălui decedat, și să vezi cum tribunalul i-o respinge ca inadmisibilă, deși cererea sa este întemeiată pe procedura din textele legii silvice și dispozițiunile art. 653 și 644 din codul civil. Bietul împricinat *ex lege* pleacă acasă necăjit de cheltuielile făcute, și cu credința că legea silvică i-a răpit dreptul. Ceilalti, ale căror acțiuni s'au repartizat la un tribunal cu judecători ce consideră art. 35 codul silvic ca enunciativ, se întorc cu hotărâri rectificatoare. Asemenea lucruri se petrec la tribunalul Putna, unde tribunalul are o secție de admiterea acțiunilor cererilor succesorilor de moșneni, și o alta de respingerea lor. La secția I-a se face aplicația art. 35 codul silvic în legătură cu art. 26 alin. 5 și 9 a căror cuprins este : „înstreinările făcute de unul sau mai mulți moșneni sau răzăși a dreptului lor indiviz nu pot avea alt efect decât a substitui pe cumpărător în aceleași drepturi indivize pe care le avea vânzătorul..... și constituirea de drepturi reale nu conferă debitorului alte drepturi decât tot asupra părții indivize a constituitorului ; „și cu dispozițiunile art. 644 din codul civil care arată modurile de dobândire al bunurilor implicit drepturile de moșneni. Jurisprudența Tribunalului Putna secția II-a este astfel susținută :

„Considerând că condițiunile prevăzute în citatul text de lege fiind limitative, de aci rezultă că numai acei care se găsesc în asemenea condițiuni, sânt în drept să intenteze acțiuni în baza art. 35 codul silvic.

Având în vedere că în speță reclamantul nu se găsește în nici una din condițiunile prevăzute de citatul articol, de oarece nici n'a fost omis, nici n'a fost înzcris cu drepturi mai mici, el preținzând prin acțiunea de față să i se stabilească dreptul de moștenire al sorei sale care este înscrisă în tabela definitivă de constituirea obștei. Că în asemenea condițiuni reclamantul nu este în drept să facă acțiune pe baza art. 35 codul silvic și de aceia acțiunea de față se găsește inadmisibilă și ca atare urmează să fie respinsă, (sentința No. 221 din 8 Decembrie 1921 Tribunalul Putna secția II-a). Ceeace se petrece cu succesorii moșnenilor se petrece și cu cumpărătorii de drepturi indivize. Chestiunea nu este numai de domeniul teoretic. Ea presintă un mare interes practic. Succesorul și dobânditorul de drepturi indivize, neintabulați nomine proprio, nu sunt moșneni și nu pot lua parte la adunările obștești, de oarece în art. 41 din codul silvic stă scris : „Vor avea dreptul

să ia parte la întrunire toți proprietarii devălmași sau moștenitorii lor, ale căror drepturi vor fi stabilite prin tabela transcrisă. „Moartea și respingerile, împuținând numărul moșnenilor, nu se vor mai putea ține întruniri obștești, pentru alegerea reprezentanților obștiei și pentru luarea măsurilor de folosința bunului obștesc. Prin art. 42 codul silvic, legiuitorul a înțeles să condiționeze luarea hotărârilor obștești de numărul drepturilor și de numărul moșnenilor. Ori nefiind moșneni, nu vor fi titulari de drepturi, și nefiind nici drepturi nici moșneni nu vor mai fi nici obștii, ci vom transforma obștiile de moșneni în bunuri de mână moartă. Numai simțul tradițional al poporului a oprit la se petrece acest lucru chiar până acum. Dacă legiuitorul silvic dela 1910 a înțeles și înțelege și astăzi ca obștiile odată constituite să rămână tot obștii în clară și precisă formă, să completeze neîntârziat legea pe baza realităților. Proprietatea moșnenească nu trebuie să fie lăsată a fi desființată prin legi importate de aiurea, în totul nepotrivite cu obiceiul istoric al celei din urmă clăse de Boierie din această țară. Legea să devină clară, instanțele judecătorești s'o aplice la fel. Dacă legiuitorul silvic dela 1910 a înțeles pentru moșneni moduri de pierdere a proprietății prevăzute de legile ordinare, s'o spună lămurit. Dacă prin dispozițiile art. 41 codul silvic sunt obligați chiar succesorii sesinari ai moșnenilor să ceară rectificări dela tribunal, s'o spună reglementând procedura de urmat care trebuie să fie o procedură mai lesnicioasă decât aceea urmată de omiși. Noi propunem la art. 70 (art. 35) din anteproiect următoarele precizări:

Omișii, adică acei cari au fost lipsă la constituirea obștiei, dar pretind drepturi în obște, precum și succesorii nesesinari ai moșnenilor, își vor putea stabili drepturile pe cale de acțiune ordinară înaintea tribunalului, contradictor cu reprezentanții legali ai obștiei. Moștenitorii sesinari și dobânditorii de drepturi indivize vor face cereri de rectificare înaintea tribunalului pe baza procedurii sumare prevăzută de art. 66, 66 bis și 104 procedura civilă. Spre a se evita temporizările, cheltuelile și pentruca obștiile să se găsească totdeauna bine precizate, este nevoie ca căile de atac a acestor hotărâri să fie mai scurte ca în materii civile. E bine să fie asemenea termenelor din materie comercială. Susțin diferențiere între căile de urmat, de oarece cererile succesorilor direcți și acelea ale cumpărătorilor de drepturi nu sunt propriu zis acțiunii în stabilire de drepturi, ci cereri de rectificări de nume al titularilor de drepturi.

Dreptul odată menționat în tabelă rămâne același, schimbându-se numai titularii după cum se schimbă titularii acțiunilor societăților anonime, și titularii părților de asociat în băncile populare și cooperative sătești. Căci, pentru care motiv fiul unui moșnean să fie obligat a moșteni dreptul tatălui prin procese, în timp ce fiul unui societar în societăți cooperative sau bănci de orice fel să fie substituit în dreptul tatălui, fără proces?

Dispozițiunea din art. 45 alin. 4 din codul silvic actual spune că hotărârea judecătorului de ocol nu-i supusă opoziției, apelului sau recursului. Asemenea dispozițiune trebuie înlăturată din art. 82 din anteproiect și înlocuită prin dispozițiunea: Hotărârea judecătorului de apel e supusă apelului, în termen de 10 zile dela pronunțare. Susțin acest lucru, de oarece în actuala lege suntem cu totul la dispoziția atotputerniciei judeului de ocol. Cum și judele e supus greșelilor ca toți oamenii, și cum recolta magistraților fără examene de după război, este puțin coaptă, și cum nici într'o altă materie judele n'are o asemenea putere, este drept ca și noi moșneanii să fim puși pe picior de egalitate, cu ceilalți împrieinați.

În articolul 46 codul silvic și art. 83 din anteproiect, se soluționează modul de reprezentare al obștiilor în procese și în fața autorităților.

Acest text trebuie complectat cu dispozițiuni privitoare la citarea obștiilor în justiție. Astăzi procedura citării obștiilor se face conform dispozițiilor art. 75 al. 11 din procedura civilă, adică prin citarea colectivă în zi de sărbătoare, cu portărel titular, cu bătae de tobă etc. Acest text vechi este foarte greu de îndeplinit din cauza lipsei de portărei și a lipsei de mijloace de deplasare. Este deajuns să spun că o îndeplinire de procedură în Vrancea costă 3000—4000 lei spre a face dovadă neputinței de judecare la care sunt condamnate obștiile de moșneni. Statul trebuind să îndeplinească procedura la fel în procesele de delict silvic pe care le are, ține procesele zeci de ani pe rol tot pentru acelaș motiv.

Pentru înlăturarea acestor piedici, propunem ca să se prevadă în legea nouă citarea obștiilor prin administratorii legali așa cum prevede actualul art. 35 codul silvic privitor la citarea obștiilor în procesele de trecere pe tabelele omișilor. Pentru numărul viitor regimul înstreinărilor și a asociațiilor după legea silvică în vigoare.

INDUSTRIALIZAREA FAGULUI

Era o vreme — care n'a apus de mult — când se arunca asupra pădurilor de fag, tot necazul, ca unele ce dădeau un lemn propriu numai pentru foc, fiindcă industriei nu i se rezerva din această esență, decât un procent neînsemnat.

Când pădurile de stejar s'au rărit, iar nevoile căilor ferate nu mai puteau fi satisfăcute cu lemnul acestora, s'a început a se da atențiune, din ce în ce mai mare, fagului, prin debitarea lui în traverse, dovedindu-se că prin injectare acestea au o trăinicie aproape cât și a celor de stejar.

În fine, utilizarea lemnului de fag pentru realizarea — pe cale chimică — a diferitelor produse a dat o nouă apreciere și mai puternică decât până atunci, pentru esența de care ne ocupăm, așa că astăzi sunt amatori cari ar dori să distileze lemnul de fag, pentru o mai bună valorificare. Vrem să dăm oarecari informații asupra acestei chestiuni, spre a trage o concluziune mai generală.

Inițierea unei distilerii de lemn, astăzi, ori cât ar fi de primitivă, reclamă capitaluri mari de investițiune.

În al doilea rând, dacă cineva ar fi dispus să o facă, va trebui să își asigure un important stoc de materie primă, adică lemn, așa fel ca întreprinderea să poată lucra 15-20 de ani, iar amortizarea cheltuelilor de instalație să poată avea loc în acel interval de timp.

Dar unde mai sunt păduri, cari să permită funcționarea unei fabrici de distilațiune pe un termen așa de îndelungat? Ca cineva să își propună a instala o distilerie, fără să își asigure o suprafață importantă de pădure, pe care să o exploateze, ci cumpărându-și lemnul de pe piață, înseamnă să nu poată lucra nici doi ani. În adevăr, fluctuațiunile pieței în materie de lemn pentru foc — adică de fag — au fost simțitoare, în ultimii ani, negociindu-se vagonul când cu 3000, când cu 7000 lei, etc. Această stare de lucruri nu o poate suporta o distilerie, care fabricând în ordinea de importanță: oțetul, spiritul, cărbunele, catranul, acetona etc. va trebui să își desfacă produsele, în raport cu

prețurile pieții, destul de stabilizate pentru acest fel de articole.

Oțelul este o marfă, care poate satisface destul de repede necesitățile casnice și la rigoare el poate fi înlocuit. În afară de aceasta este un articol, care se cere în sezonul de vară, mai cu osebire, terminându-se cerința lui odată cu luna Septemvrie.

Consumul fiind limitat, producția fiind abundentă, vedem ca nu poate da câștiguri serioase unei întreprinderi, cu atât mai mult cu cât aceasta se formează acum, adică într'un timp când clientela este câștigată pentru firmele vechi și bine reputeate.

Spirtul de metyl suferă impunerea prețului de desfacere, din partea Ministerului de finanțe, care nu îngăduie o argumentare, oricât de bună ar fi fabricațiunea.

Cărbunele de retortă, cel mai bun combustibil pentru metalurgie, trebuie să sufere concurența ce i o face celălalt cărbune de lemn, produs în bocșe, deși sub raportul calitativ acesta este inferior, celui dintâiu.

Restul produselor, cari se obțin dela distilația lemnului, intervin cu cote mai mici și nu au prea mare importanță la noi, în țară, nici sub raportul valorificării pecuniare.

Vedem, prin urmare, că deși utilizarea fagului sub cel mai ideal mod de punere în valoare, se poate face, totuși, din cauza cheltuelilor mari de instalare, din cauza unui consum limitat al produselor obținute, rentabilitate nu poate fi, pentru un începător.

Ca să ilustrăm și mai bine starea aceasta de lucruri, vom da câteva cifre:

Costul unui vagon cu lemne de fag, era în 916 de 125 lei, iar astăzi aproape 5000, adică circa de 40 ori mai mult, în mijlociu ziua de lucru, la pădure, costa atunci cam 3 lei, iar astăzi minimum 120. adică tot de 40 de ori, ceea ce înseamnă că munca se valorifică pe valuta aur, după cum și vânzarea lemnului de foc se produce pe aceeași valută.

Dar articolele de distilație? Incepem cu esența de oțet, care are 80 % concentrație.

În 916 se vindea cu 3 lei sticla de 1 litru și astăzi

cu 58—60, adică de 20 de ori mai mult. Cărbunii de lemn se vindeau cu 5 bani kgr. și astăzi cu maximum 1,50 lei, adică de 30 de ori mai mult. Spiritul de metyl se desfăcea cu 1,20 litru iar azi cu 40 lei, adică de 33 de ori mai mult.

Dacă facem acum o medie a indexului de scumpete, pentru toate aceste articole, observăm că media scumpirii celor 3 produse e de aproape 28, mai mult ca înainte de război. Or, am văzut că negocierea unui vagon cu lemne de foc e în raportul 1/40, ceea ce înseamnă că distilarea nu rentează, pentru o întreprindere care ar începe să lucreze astăzi. Întreprinderile înjghebate înainte de război dacă pot să răsbiască prin evalanșa prețurilor de manoperă și în general de producție, faptul se datorește situațiunii în care se găsesc acele întreprinderi de a fi putut achiziționa, sau de a fi proprietare pe întinse suprafețe păduroase, când lemnul de fag nu era căutat, când el se exploata numai ca combustibil și când era considerat numai ca un balast pentru pădurile românești.

Intr'o altă ordine de expuneri, pentru a obține o cantitate mulțumitoare, adică pentru a avea un rendement satisfăcător a produselor de distilație, este neapărată nevoie să se utilizeze lemn uscat de cel puțin 2 ani, și dacă se poate să fie lemn tânăr, cât mai tânăr. Dar cine își poate permite luxul să investească astăzi 4-5 milioane în exploatare, pentru a putea să scoată banii, purtători de 30—40% procente, abia peste 2—3 ani?

* * *

Așa fiind, conchidem că: întreprinderi nouă — în această ramură de producție — nu are șanse de trăinicie, nu au sorți de lungă durată.

Totuși, dacă industriile create pot să funcționeze, din motivele arătate mai sus, este un cuvânt în plus, ca ele să fie încurajate — nu de resortul industriei și Comerțului, care nu are cum să încurajeze — ci de resortul domeniilor, de care depinde exproprierea și legiferarea acestora.

Industriile de asemenea natură, în număr de 3 în cuprinsul țării, *ar trebui în mod categoric și special cruțate*, păstrându-li-se pădurile pe cari le valorifică în

modul arătat. Aceste întreprinderi cari au fost subordonate posibilităților de amenajament, trebuie să trăiască, e o datorie națională să fie lăsate a trăi. Or, faptul nu se va putea produce dacă pădurile, cari deservește fabricile de distilațiune, vor fi supuse unei noi exproprieri.

Existența unor asemenea instalațiuni trebuie privită ca o mândrie a poporului românesc, trebuie înțeleasă, în fine, ca cea mai înaltă concepție în materie de producție forestieră și negațiunea spiritului de creațiune al rasei noastre!

Horia Manole

CUM SE POT REPARA DAUNELE ADUSE PĂDURILOR PRIN EXPROPRIERE

Exproprierea în România a fost un imperativ de natură politică socială, peste care nu se putea petrece și nici nu se putea zăbovi fără mari perturbații interne.

Istoria va proslăvi amintirea generației de conducători de țară, care au înfăptuit în liniște o operă ce în alte părți s'a înfăptuit cu vărsare de sânge și sguđuiri revoluționare. Dacă în ce privește exproprierea de moșii n'avem nimic de zis, în ce privește exproprierea de păduri, de poienele pădurilor și de terenuri sărace, erozive, forestiere, s'a remarcat de către specialiști că s'au comis greșeli capitale, unele ireparabile. Aceste greșeli se pot clasa după cum urmează :

1. Scăderea procentului păduros de și acel procent nu era superior lui 25% din suprafața totală a țării, procent socotit de economiști ca necesar unei țări care vrea să și satisfacă din producția proprie toate nevoile ei de lemne. Acest procent e cu atât mai necesar unei țări agricole și cu climat ca al nostru.

În vechiul regat procentul păduros fiind abia 17%, răul provocat de expropriere va fi mai intens decât în alte provincii. Scăderea procentului păduros are două consecințe :

a) Scăderea producțiunei forestiere întru cât pe suprafața expropriată nu va mai crește niciodată pădure. Deci pe măsură ce populația și nevoile de lemne se vor înmulți producția forestieră va scădea, punându-ne mai târziu în situația de a importa

lemne noi, care am avut o țară atât de păduroasă în cât am rămas de poveste.

Deși multe terenuri din perimetrul pădurilor sunt trecute în procesele verbale de expropriere ca poeni, însă în majoritatea cazurilor sunt și ele acoperite cu pădure mai rară sau cu zăvoae de anin, plop și salcie. Paguba pentru economia națională e considerabilă când ne gândim că în multe lunci unde creștea un material prețios pentru construcții rurale, de esențe anin și plop, acesta din urmă înlocuind în oarecare măsură bradul, în viitor nu va mai crește iar sătenii localnici vor trebui să-și clădească locuințe și alte atenannse cu sacrificii nespuse de mari procurându-și lemne dela mari depărtări.

Intru cât exproprierea nu e terminată, nu se cunoaște suprafața expropriată din perimetrele pădurilor însă după datele din câteva ocoale silvice se poate deduce că acea suprafață însumează 10—20% din suprafața totală a pădurilor și terenurilor goale anexate lor.

b) Impuținarea în proporție apreciabilă a influenței pădurilor în ce privește climatul excesiv continental îndulcindu-l menținerea coastelor, asigurarea debitului, isvoarelor, purificarea aerului etc.

2. Scăderea bogăției naționale provocată de afectarea pentru agricultură a solurilor forestiere, sărace, erozive, bune numai pentru silvicultură, numai ast-fel dând un venit maxim. Se știe că o mulțime din terenurile expropriate sunt terenuri albe sărace din acelea pe care în trecut au fost păduri și după defrișare au servit cât va timp agriculturii. dar acum sunt neproductive, nefiind proprii nici unei culturi decât cea forestieră. De asemenea se știe că o mulțime de izlazuri s'au înființat prin derișare de păduri situate pe coaste repezi, alunecătoare și surpătoare. Peste câtva timp pe toate aceste terenuri nu va fi nici izlaz nici pădure.

3. Scăderea bogăției naționale provocată de inundațiile ce urmează defrișării pădurilor pe coastele munților și dealurilor precum și de secetă, care trebuia ocolită prin menținerea neatinsă a suprafeței actuale împădurită în plus împădurind toate terenurile forestiere bune numai pentru silvicultură precum și împădurind până la 10% chiar din suprafața bună pentru agricultură, din regiunea câmpiei, tocmai pentru favorizarea aci a producției agricole.

Orice agricultor trebuie să-și imprime în memorie cuvintele profetice ale Principelui Ferdinand, actualmente Rege al României Mari, rostite la Societatea Progresul Silvic în 1905: „S'a păcătuit mult prin exploatarea puțin chibzuită a pădurilor. Acel care pune toporul la tulpina unui arbore, nu trebuie să uite că el pregătește sicriul agriculturii“.

De asemenea orice român trebuie să reflecteze asupra următoarelor aprecieri ale bătrânului profesor și inginer consilier silvic P. Antonescu, care după 45 ani de luptă cu cuvântul și cu condeiul, caracterizează astfel actuala situație forestieră :

„Pădurile această însemnată bogăție a țării dela a căror existență și chibzuită exploatare depinde prosperitatea agriculturii și întreaga noastră economie națională au fost considerate și de astă dată ca o cantitate neglijabilă, că ele n'ar avea nevoie de solitudine din partea factorilor îndrituiți, precum și de a fi apărate când în acest consiliu (consiliul economic superior) se vor trata soarta lor, sau chestiunile în raport direct sau indirect cu producția forestieră. Această nesocotire permanentă a intereselor celor mai vitale este principală cauză a dispozițiilor legislative luate în detrimentul lor în ultimii ani și care sunt pe cale de a se mai lua încă conducând negreșit la micșorarea patrimoniului nostru silvic până la cea mai simplă expresiune și la transformarea colinelor și a munților României Mari, altă dată așa de frumos împodobiți cu o splendidă coroană de păduri în carsturi și în vaste întinderi de pământuri improductive, în râpe și torenți, care prin dezastrele ce de bună seamă vor pricinui, vor răspândi groaza și desnădejdea în populațiunea satelor și a orașelor noastre expuse inundațiilor și unui întreg cortegiu de calamități. Noi care am avut prilejul de a vedea și alte țări străine, Alpii francezi, austriaci și Elvețieni precum și o parte din împrejurimile Mediteranei unde așisderea din egoism, lăcomie sau ignoranță s'a păcătuit mult față de păduri, prin defrișarea lor de pe soluri absolut forestiere, prin exploatari devastatoare întrezărim inevitabilul care se apropie cu pași giganti și imposibilitatea în care ne vom găsi, ca trecând peste puterile omenești, de a stăvili răul, după ce el va fi luat prea mari proporții“.

4. Scăderea bogăției naționale provocată de reaua aplicare pe teren a exproprierii în cuprinsul pădurilor.

Dintre daunele produse pădurilor prin expropriere, după pă-

rerea noastră aceasta e cea mai importantă de oarece atinge celelalte 8—9 zecimi ce mai rămân din patrimoniul silvic și în același timp e singura care se mai poate repara în parte, de aceea vom insista asupra ei și vom lua ca punct de comparație ocolul silvic Cotmeana.

În acest ocol sunt 2 păduri ale statului în întindere de circa 12000 ha, suprafață păduroasă și poeni. Din cele 12000 ha, s'au expropriat circa 2500 ha deci peste 20% spre a delimita izlazuri și terenuri de împroprietărire pentru 13 comune. În loc ca terenul expropriat să fie comasat pentru fiecare comună în 1 sau 2 puncte cel mult, din contră s'a dat în 3—15 puncte pentru fiecare comună astfel că avem în cuprinsul ocolului peste 100 cue ale lui Pepelea. Aceste terenuri expropriate urmând a fi legate cu satele și cu adăpătorile, precum și între ele toată pădurea neexpropriată e străbătută de sute de drumuri în lung și în lat. Perimetrul proprietății ce a mai rămas statului făcându-se acum de mii de km. este exclus să se mai poată face paza, administrația, exploatarea și regenerarea pădurei nu după cum cere știința silvică ci orice noțiune de gospodărie. Vitele vor cutreera toată pădurea, vor bătați solul, vor distruge regenerările, vor provoca eroziuni pe coaste și generațiile viitoare nu vor mai putea recolta decât lemne de foc strâmbe, iar frumoasele masive de stejar și fag ce am moștenit dela înaintași și care dă până la 60—70% lemn de lucru, vor trebui fotografiate înainte de tăere de oarece altele nu le vor lua locul și urmașii noștri vor trebui să vadă din fotografii cât de gospodari am fost noi generația de astăzi.

Ca să îndreptăm parțial această stare de lucruri când loc de un singur trup (cele 2 păduri ale ocolului formau un trup) avem zeci de trupuri, astfel de fâșii sau zdrențe cu forme sinuoase întrerupte la fie care pas de terenurile expropriate, ar trebui ca toată întinderea neespropriată să fie împrejmuită ori din cauza prea marelui perimetru, împrejmuirea e o imposibilitate necesitând zeci de milioane. Dar nici nu putem să menținem această stare de lucruri căci atunci o mare parte din populația județului Argeș și Olt etc., care se aprovizionează acum din Ocolul Cotmeana, nu va mai găsi în viitor aci lemnele de construcție, de doage etc. și progresul ei va fi stânjenit, serviciile de stat de asemenea nu vor mai găsi lemnele necesare pentru clădiri publice, poduri, traverse etc. și ar fi un non sens ca într'o regiune cu

păduri de stejar vestite în țară, să se aducă cu mari sacrificii lemne din ale regiuni.

Pentru remedierea măcar în parte a consecințelor rele aduse pădurilor prin expropriere, propun următoarele măsuri :

1. O propagandă intensă prin conferințe și broșuri populare pentru ca populația rurală din regiunea pădurilor să fie educată a respecta dispozițiunile silvice și a da tot concursul organelor silvice pentru buna administrație și conservare a avuției forestiere ce a mai rămas, lucru care-i folosește ei în primul rând.

2. Împrejmuiiri parțiale cu ori ce sacrificii, pe platouri prin șanțuri, pe coaste prin garduri de sârmă ghimpată ; garduri vii de salcâm și gledită, în punctele mai puțin expuse garduri de mărăcini. Într'u cât exproprierea s'a făcut în folosul sătenilor, iar prețul cu care plătesc terenurile e de zeci de ori sub prețul cu care se vând asemenea terenuri, împrejmuirile vor privi pe săteni și se vor executa sub conducerea agenților silvici și agricoli.

3. Introducerea de pedepse draconice în noul cod silvic în scopul ocrotirii pădurilor ce ne-au mai rămas.

4. Reorganizarea Direcției Plantațiilor și dotarea ei cu sumele necesare pentru ca să se creeze mii de pepiniere noi ca pueții cărora să se planteze parchetele exploatate și neregenerate imediat ce-a trecut termenul în care se așteaptă regenerarea naturală ; de asemenea să se planteze toate răriștele și ochiurile din păduri știut fiindcă unele terenuri sunt păduroase numai cu numele, atât de rare sunt masivele de pe ele ; cu această ocaziune se vor introduce esențe prețioase unde împrejurările staționale permit și unde actualmente sunt arborete degradate și de esențe inferioare ; împădurirea terenurilor improductive rămase nexpropriate.

Aceste lucrări necesită cheltueli enorme, totuși în interesul economiei naționale trebuiesc făcute.

Statul pe lângă că va suporta cheltuelile pentru lucrările ce se vor executa în pădurile sale, dar va mai suporta și cheltuelile provocate de acordarea de pueți gratuit sau cu reducere proprietarilor particulari, precum și de punerea la dispoziția acelor și proprietari a personalului silvic necesar pentru facerea devizelor și executarea lucrărilor, întru cât sunt prea puțini proprietari care dispun de personalul silvic specialist.

5. Comasarea terenurilor expropriate. Pe cale legislativă să se schimbe terenurile expropriate în mijlocul pădurei, dându-se altele de întindere egală la margine, chiar din suprafețele păduroase. Terenurile retrocedate perimetrului pădurei se vor împăduri imediat. Intru, cât va fi posibil se vor schimba și terenurile expropriate pe coaste sau pe terenuri sărace dându-se echivalentul din terenuri păduroase mai fertile cu pante mici. Această lucrare de și s'ar părea complexă și greu de îndeplinit, se poate totuși duce la bun sfârșit în 10—20 ani dacă sătenii vor fi obligați să presteze munca necesară pentru împădurirea terenurilor goale pe care statul le primește în schimbul terenelor păduroase cedate în scopul comasării.

Statul va suporta cheltuelile cu măsurătorile, procurarea semințelor, pueților etc. O normă înțeleaptă ar fi ca să nu se exploateze pădurea ce se cedează, decât treptat pe măsură ce împădurirea este asigurată prin reușita plantațiunii sau însemnării și întreținerea ei timp de 3 ani. Sătenii mai înțelegători cer și ei comasarea din proprie inițiativă și se oferă bucuros a presta munca necesară pentru împădurire.

Până la legiferarea acestui chestiuni, este de dorit să se înceapă comasarea parțială prin bună înțelegere între organele silvice și agricole, acolo unde și sătenii consimt și se obligă printr'un contract cu sancțiuni să depună munca necesară pentru împădurire.

Se impune neapărat a se interveni în acest mod și cât de curând de oarece în fiecare an trecut în situația de acum, înseamnă pierdere de zeci de milioane pentru economia forestieră a țării, pierdere, care nu-și are cel puțin echivalentul în folosul producțiunii agricole.

Pentru realizarea acestui program de lucru, vor da roade bune următoarele măsuri :

a) Soluția d-lui administrator al Casei Pădurilor expusă la congresul inginerilor din Cernăuți. Produsul de vânzare al pădurilor statului de pe terenurile expropriate să se afeceteze numai fondului de împăduriri.

b) Majorarea tarifului de vânzarea lemnului în pădurile statului. S'ar putea fixa un procent destinat numai pentru împăduriri. Astăzi lemnele la stat se vând prea efin nemai ținând socoteală că sunt o mulțime de cazuri când lemnele se dau gratuit au cu reducere de 30—50%.

c) Soluția Administrației Casei Pădurilor de a obliga pe toți exploataorii de păduri și arendașii de terenuri de ale statului de a face un anumit număr de zile de lucru la împăduriri în special.

d) Soluția aceleiași administrații de a obliga pe fiecare pădurar al statului să aibă pepinieră producând cel puțin 10.000 de pueți anual la dispoziția statului. Ar fi un puternic stimulent pentru pădurari ca 20 - 50% din produsul de vânzare al pueților să li se dea lor (pueți destinați vânzării).

e) Un impozit înființat pentru proprietarii particulari în pădurile cărora se vor executa lucrări în marginele acestui program.

f) Cauțiunile de regenerare să fie sporite pentru ca sumele ce se vor aduna să fie suficiente pentru regenerarea suprafețelor exploatate.

g) Reducerea biurocratismului pentru că chiar cu actualul personal silvic de stat să se poată lucra mai intens în direcția împăduririlor și lucrărilor culturale știut fiind că acum sunt ocoale cu numai câteva ha împăduriri efectuate în 10 - 20 ani din cauză că șeful ocolului e ocupat prea mult de poliție, procese-verbale de diferite categorii, situații, borderouri etc.

Prin aducerea la îndeplinire a acestui program de lucru se va mări producțiunea forestieră și se vor pune în valoare terenuri, cari nu-s bune pentru alte culturi și astfel se vor compensa în parte scăderile de care s'a vorbit la începutul prezentului articol.

Ioan P. Diaconescu

Inginer silvic

Informațiuni

FERDINAND I,

Prin grația lui Dumnezeu și voința națională, Rege al României,

La toți de față și viitori, sănătate:

Asupra raportului ministrului Nostru secretar de Stat la departamentul agriculturii și domeniilor sub No. 34.765 din 13 Iunie 1924.

Am decretat și decretăm :

Art. I. — Pe ziua de 15 Iunie 1924, se numește la direcțiile regionale silvice, următorul personal silvic superior :

Direcțiunea I regională silvică Cernăuți

Director *M. Boldur*, inginer inspector general silvic; iar d-nii : *I. Kolk*, inginer inspector silvic ; *I. Nistor Văleanu* inginer subinspector silvic ; *V. Broșteanu*, *Modest Pihuleac*, *Nicolae Jianu*, ingineri-șefi silvici și *D. Marchievici*, inginer silvic stagiar atașați la direcțiune.

Direcțiunea II regională silvică Chișinău

Director *David Petrescu*, inginer inspector silvic ; iar d-nii : *N. Ionescu*, *Z. Pșemețchi*, *G. Petrescu*, ingineri subinspectori silvici ; *St. Constantinescu*, *M. Lescov*, ingineri-șefi silvici și *Lucian Comșa*, inginer silvic, atașați la direcțiune.

Direcțiunea III regională silvică Iași

Director *I. Voroneanu*, inginer inspector silvic ; iar d-nii : *N. Bossie*, *G. Coevari*, ingineri inspectori silvici ; *Gh. Theodorescu*, inginer subinspector silvic ; *Gyorke Ștefan*, *I. Istvan*, *A. Petriosek*, *H. Grumăzescu*, *N. Bogdan*, ingineri-șefi silvici și *V. C. Spiridon*, inginer silvic stagiar, atașați la direcțiune.

Direcțiunea IV regională silvică Bacău

Director *N. Dragoteanu*, inginer inspector general silvic ; iar d-nii : *Caloianu Budu*, inginer inspector silvic ; *A. Mureșeanu*, *C. Dumitresou*, *Gr. Crețescu*, *M. Ananaia*, ingineri subinspectori silvici ; *Ersek Árpád*, *Al. Cojan*, ingineri-șefi și *C. Constantinescu*, inginer silvic, atașați la direcțiune,

Direcțiunea V regională silvică Ploiești (provizor Buzău)

Director *Augustin Câmpeanu*, inginer inspector silvic ; iar d-nii : *Constantin Gheorghe*, *D. Drâmbă*, ingineri inspectori silvici ; *Petre Ionescu*, *C. T. Rădulescu*, *Mihai Popescu*, *C. Ivanovici*, ingineri subinspectori silvici ; *Petre Ioan*, inginer șef-silvic și *A. Pruni*, inginer silvic, atașați la direcțiune.

Direcțiunea VI regională silvică Constanța

Director *Al. Gostovici*, inginer inspector general silvic ; iar d-nii : *I. Balaban*, *Al. Ivașcu*, ingineri inspectori silvici ; *Iosef Sterba*, *Toma Popescu*, ingineri subinspectori silvici ; *I. Rapoțescu*, *C. Arsenie*, *Arcadie Boca*, ingineri-șefi silvici și *Vlad Bișol*, inginer silvic, atașați la direcțiune.

Direcțiunea VII regională silvică Pitești

Director *Dem. Anastasescu*, inginer inspector silvic ; iar d-nii : *Stan Stănescu*, *I. Stetescu*, ingineri inspectori silvici, *Constantin Marinescu*, *I. Bolescu*, *Niculae Mateescu*, *M. Păcescu* și *I. Zeicu*, ingineri subinspectori silvici, atașați la direcțiune.

Direcțiunea VIII regională silvică Orșova

Director *Al. Popescu*, inginer inspector silvic ; iar d-nii : *V. Stătescu*, *I. Ivănescu*, ingineri inspectori silvici ; *Ludovic Gasparetz*, *Ștefan Dumitrescu Olteanu*, *I. Lupu*, *Aschner Wilhelm*, ingineri subinspectori silvici ; *Emil Dumitrescu*, *Anton Atanasescu*, *I. Ioachimescu*, ingineri-șefi silvici și *Andrei Boldescu*, inginer silvic, atașați la direcțiune.

Direcțiunea IX regională silvică Arad (provizor Lipova)

Director *I. Piso*, inginer inspector silvic ; iar d-nii : *Amedeu Munteanu*, *I. Fekete*, *Iulie Lagler*, *Iulie Gründl*, *Victor Pascu*, ingineri inspectori silvici ; *Ludovic Băcilă*, inginer subinspector silvic ; *C. Apostolescu*, *Fülop Adalbert*, *G. Cînta*, ingineri-șefi silvici și *Ladislau Gelsinger*, inginer silvic, atașați la direcțiune.

Direcțiunea X regională silvică Sibiu (provizor Sebeșul Săsesc)

Director *Coman Marinescu*, inginer inspector silvic ; iar d-nii : *Băiu Crăciun*, *Ioan Deac*, *Pop Hârșan*, ingineri inspectori silvici ; *Em. Negoescu*, *G. Suciu*, *N. Marțian*, ingineri-șefi silvici și *Ștefan Țurțuman*, inginer silvic, atașați la direcțiune.

Direcțiunea XI regională silvică Cluj

Director *I. Coșei*, inginer inspector silvic ; iar d-nii : *Iuliu Drăgan*, inginer inspector general silvic ; *Niculae Pușcariu*, *Arpad Matavoschi*, *Adalber Kaufman*, *Victor Precup*, ingineri inspectori silvici ; *Adolf Rejtö*, *Mike Emeric*, ingineri subinspectori silvici ; *Wilhelm Moldvai*, *Arpad Barsi*, ingineri-șefi silvici și *C. Nițescu*, inginer silvic, atașați la direcțiune.

**Direcțiunea XII regională silvică Brașov
(provizor Mercurea Ciuc)**

Director *N. Arnăut*, inginer inspector silvic ; iar d-nii : *Gh. Bartoi*, *I. Surtu*, *C. Bancheriu*, *Geza Bogdan*, ingineri inspectori silvici ; *Gh. Belinschi*, inginer subinspector silvic ; *Emanoil Incze*, *Siloiu Ciupercovici*, *N. Comănescu*, *Siko Aron*, ingineri-șefi silvici și *N. Coșia*, inginer silvic atașați la direcțiune.

**Direcțiunea XIII regională silvică Oradea-Mare
(provizor Sighetul Marmației)**

Director *Aurel Mavrodineanu*, inginer inspector silvic ; iar d-nii : *Iulie Förster*, inginer inspector silvic ; *Gh. Lupașcu*, *Iosef Gambosy*, ingineri inspectori silvici ; *N. G. Teodorescu*, *Artemiu Coman*, ingineri-șefi silvici atașați la direcțiune.

Inginerilor silvici atașați la direcțiuni, li se vor stabili atribuțiunile printr'o decizie specială.

Art. II. – Ministrul Nostru secretar de Stat la departamentul agriculturii și domeniilor este însărcinat cu aducerea la îndeplinire a prezentului decret.

Dat în București, la 13 Iunie 1924.

FERDINAND

Ministrul agriculturii și domeniilor

Al. Constantinescu

No. 1.919.

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI AL DOMENIILOR
CASA PĂDURILOR
DIRECȚIA AMENAJERILOR

Deciziune

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și al Domeniilor.

Asupra raportului Domnului Administrator al casei Pădurilor.

Având în vedere articolul 2 din Legea Modificărilor la Codul silvic publicată în Monitorul Oficial No. 131/920.

Decidem :

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Valea Lungă pendinte de comuna Valea Lungă, județul Prahova, Proprietatea d-lui Gr. Gh. Cantacuzino, în suprafață de 850 hectare. Regimul crâng cu 60 arbori de rezervă la hectar. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 20 ani și cu garanția de împădurire 300 lei de fiecare hectar ;

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Bădeni de față pendinte de comuna Tisău, județul Buzău, proprietatea d-lui Ioan Băjescu, în suprafață de 24 hectare 9400 m. p. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 12 ani, exploatarea în 8 ani și cu garanția de împădurire 300 lei de fiecare hectar ;

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Vidrăscioaia pendinte de comuna Dolhauț, județul R. Sărat, proprietatea d-nelor Elena Antonescu și Eugenia Pleșescu, în suprafață de 44 hectare 2500 m. p. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 4 ani, exploatarea în 4 ani și cu garanția de împădurire 200 lei de fiecare hectar ;

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Drăcșani-Poenița pendinte de comuna Drăcșani, județul Botoșani, proprietatea d-lor Abraham și Roza Fischer, în suprafață de 696 hectare 4000 m.p. pădure curată. Regimul crâng compus cu 56 rezerve la hectar. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 16 ani și cu garanția de împădurire 1000 lei de fiecare hectar.

Art. 2. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile

respective și articolele adiționale imprimate anexate fiecăruia sunt executorii.

Art. 3. -- și ultimul) domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Data astăzi 3 Martie 1924 în cabinetul nostru.

No 13984

Ministru

(ss) **Al. Constanfinescu**

* * *

Deciziune

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturi și al Domeniilor,

Asupra raportului Domnului Administrator al Casei Pădurilor.

Având în vedere articolului 2 din Codul silvic,

Având în vedere articolul 2 din Legea Modificărilor la Codul silvic publicată în Monitorul Oficial la 131/920,

Decidem :

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Ionășeni-Bohoghina, pendinte de comuna Vârful Câmpului, județul Dorohoi, proprietatea d-lui C-tin Saint Georges, în suprafață de 114 Ha. 6885 m. p. Regimul Crâng simplu, revoluția normală 12 ani, exploatarea în 6 ani și cu garanția de împădurire 200 lei de fiecare hectar ;

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Măgura Mirei, pendinte de comuna Ștefănești, județul Gorj, proprietatea d-lui Avocat Virgil Slăvescu, în suprafață de 21 Ha. 0470 m. p. Regimul crâng simplu, revoluția normală 30 ani, exploatarea într'un an și cu garanția de împădurire 400 lei de fiecare hectar ;

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Fotinoaica, pendinte de comuna Șotânga, județul Dâmbovița, proprietatea d-lui Maior C. Drăgănescu, în suprafață de 19 Ha. 0177 m. p. Regimul crâng simplu, revoluția normală 20 ani, exploatarea într'un an, și cu garanția de împădurire 250 lei de fiecare hectar ;

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Bădeni, pendinte de comuna Runcu, județul Dâmbovița, proprietatea D-lui Ion N. Nicolaescu, în suprafață de 152 Ha. 3000 m. p. Regimul crâng cu 100 arbori de rezervă esență stejar și fag la hectar, revoluția normală 15 ani, exploatarea în 15 ani și cu garanția de împădurire 150 lei de fiecare hectar ;

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Cucueți, pendinte de comuna Doftana, județul Bacău, proprietatea d-lor S. Ornstein, S. Schachter, Adolf Zeicher și N. Cofler, în suprafață de 1189 Ha. 4000 m. p. Regimul crângului cu 100 rezerve la hectar seria

11 parchete 6-11 și 21-24, revoluția normală 30 ani, exploatarea în 15 ani și cu garanția de împădurire 500 lei la hectar ;

f) Studiul sumar pentru exploatare al pădurii Urechești, pendinte de comuna Urechești, județul Gorj, proprietatea Ion I. Chilion, în suprafață de 12 Ha. 6000 m. p. din care se exploatează 9 Ha.

Regimul crâng simplu, revoluția normală 30 ani, exploatare în 3 ani și cu garanția de împădurire 200 lei de fiecare hectar.

Art. 2. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat sunt executorii.

Art. 3. — și ultimul) domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu aducerea la îndeplinirea prezentei Deciziuni.

Data astăzi 19 Aprilie 1924 în cabinetul nostru.

No. 25619/924

Ministru

(ss) Al. Constantinescu

* * *

Deciziune

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și al Domeniilor.

Asupra raportului Domnului Administrator al Casei Pădurilor, Având în vedere articolul 2 din Codul Silvic,

Având în vedere articolul 2 din Legea Modificărilor la Codul silvic publicată în Monitorul Oficial No. 131/920,

Decidem :

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Mere de sămânță pendinte de comuna Valea Rea județul Tecuci, proprietatea d-nei Maria C. Plagino, în suprafață de 202 hectare 5000 m. p. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 40 ani, exploatarea în 6 ani și cu garanția de împădurire 300 lei de fiecare hectar ;

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Spineni pendinte de comuna Godeni, județul Gorj, proprietate diviza a d-lor Olga General Stoilov, Paulina D. Dianu, Olga Alexandru Otetelișanu, Colonel C. Stoilov și Simion Stoilov, în suprafață de 243 hectare 4050 m. p. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 12 ani și cu garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar ;

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Menții din față pendinte de comuna Menții din față, județul Mehedinți proprietatea d-lui Mihail St. G. Cornea, în suprafață de 68 hectare. Re-

gimul crâng simplu, Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 3 ani și cu garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar ;

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Muntele Stâna Mare pendinte de comuna Boișoara, județul Argeș, proprietatea Moșnenilor Boișoara Găujani din comuna Boișoara a d-lui Mihail și Ioan Anghelescu din comuna Tițești și a d-lui Gh. Popescu din comuna Călinești-Vâlcea, în suprafață de 716 hectare 5000 m. p. pădure curată din care se exploatează 120 hectare. Regimul codru cu tăeri rase. Revoluția normală 120 ani, exploatarea în 6 ani și cu garanția de împădurire 1000 lei de fiecare hectar ;

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Zăvoaele Perșinari pendinte de comuna Perșinari, județul Dâmbovița, proprietatea d-lui Anton Ionescu, în suprafață de 106 hectare 9665 m. p. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 5 ani, exploatarea în 4 ani și cu garanția de împădurire 200 lei de fiecare hectar ;

g) Regulamentul de exploatare al pădurii Portăreasca pendinte de comuna Ștefănești, județul Gorj, proprietatea d-nei Aneta Căpitan Cristevici, în suprafață de 35 hectare 0200 m. p. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 4 ani și cu garanția de împădurire 400 lei de fiecare hectar.

Art. 2. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional imprimat anexat sunt executorii.

Art. 3. — și ultimul) domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Dată astăzi 19 Aprilie 1924 în cabinetul nostru.

No. 25621

Ministru

(ss) **Al. Constantinescu**

* * *

Deciziune

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și al Domeniilor.

Asupra raportului Domnului Administrator al Casei Pădurilor.

Având în vedere articolul 2 din Codul silvic.

Având în vedere articolul 2 din Legea Modificărilor la Codul silvic publicată în Monitorul Oficial No. 131/92C.

Decidem :

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Horlești pendinte de comuna Cucuteni, județul Iași, proprietatea Bisericei Catolice

din Iași, în suprafață de 168 Ha. 6800 m. p. Regimul crâng simplu, revoluția normală 20 ani, exploatarea în 10 ani și cu garanția de împădurire 150 lei de fiecare hectar ;

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Naghioldal și Teohero pendince de comuna Ghidfalău județul Trei Scaune, proprietatea D-lui Vajna Dezso, în suprafață de 56 Ha. 5660 m. p.

Regimul crâng cu 80 rezerve la hectar de esență fag din cei mai groși. Revoluția normală 40 ani, exploatarea în 21 ani și cu garanția de împădurire 2000 lei de fiecare hectar ;

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Szilca pendinte de comuna Micfălău județul Trei Scaune, proprietatea Pop Gheorghe și soții în număr de 47, în suprafață de 125 Ha. 6155 m. p. Regimul Codru cu tăeri succesive, revoluția normală 80 ani, exploatarea în 2 ani și cu garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar ;

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Corni-Trupul Dealul Crivățului pendinte de Comuna Corni, jud. Botoșani, proprietatea D-lui Teodor Ghika, în suprafață de 153 Ha. 1488 m. p.

Regimul crâng simplu, revoluția normală 20 ani, exploatarea în 5 ani și cu garanția de împădurire 300 lei de fiecare hectar ;

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Dracșin, pendinte de comuna Surănești județul Vaslui, proprietatea D-lui D, Puncescu în suprafață de 90 Ha. 0400 m. p. din care numai 20 Ha 2420 m. p. de exploatat, regimul crâng simplu, revoluția normală 25 ani exploatarea în 5 ani și cu garanția de împădurire 400 lei de fiecare hectar ;

f) Revizuirea amenajamentului pentru exploatare al pădurii Poeni, pendinte de comuna Poeni, județul Iași, proprietatea M. S. Regelui, în suprafață de 2084 Ha 0500 m. p. Regimul codrului cu tăeri succesive și cu garanția de împădurire 60 lei de fiecare hectar.

Art. 2. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în amenajament sunt executorii.

Art. 3. — și ultimul) Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executare prezentei Deciziuni.

Data astăzi 19 Aprilie 1924 în cabinetul nostru.

No. 25625

Ministru

(ss) Al. Constantinescu

* * *

Deciziune

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și al Domeniilor.

Asupra raportului Domnului Administrator al Casei Pădurilor, Având în vedere articolul 1 din Codul silvic,

Având în vedere articolului 2 din Legea Modificărilor la Codul silvic publicată în Monitorul Oficial No. 131/920.

Decidem :

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Lalos pendinte de comuna Lalos, județul Vâlcea, proprietatea D-lui G. Teodorini, în suprafață de 138 hectare 50 arii. Regimul crâng simplu, revoluția normală 30 ani, exploatarea în 10 ani și cu garanția de împădurire 300 lei de fiecare hectar ;

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Dosul Râului pendinte de comuna Bălcești județul Argeș, proprietatea D-lui C. M. Bododea, în suprafața de 55 hectare 6455 m. p. Regimul crângul cu 120 rezerve la hectar, aleși din arborii cei mai groși de esență stejar, revoluția normală 30 ani, exploatarea în 4 ani și cu garanția de împădurire 400 lei de fiecare hectar ;

c) Studiul sumar pentru exploatare al pădurii Câmpul Marinei pendinte de comuna Jupânești județul Gorj, proprietatea D-nei Profira Alexandrescu, în suprafața de 13 hectare 4000 m. p. Regimul crâng simplu, revoluția normală 30 ani, exploatarea în 3 ani și cu granița de împădurire 200 lei de fiecare hectar ;

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Ruschi-Rotăresei pendinte de comuna Săulești județul Gorj, proprietatea D-lui Vasile P. Popescu, C. Lăzărescu și Mihai P. Popescu, în suprafața de 316 hectare 6000 m. p.

Regimul crâng simplu, revoluția normală 30 ani, exploatarea în 7 ani și cu garanția de împădurire 400 lei de fiecare hectar ;

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Băiașul pendinte de comuna Perișani jud. Argeș, proprietatea D-nei Eliza Gh. Gheorghiu, în suprafața de 80 hectare, regiune crâng simplu, revoluția normală 30 ani, exploatarea în 5 ani și cu garanția de împădurire 300 lei de fiecare hectar ;

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Scheiu Băleanca Piteșteanca pendinte de comuna Scheiu jud. Dâmbovița, proprietatea D-lui Mihail Gr. Popescu, în suprafața de 277 hectare

0401 m p. Revoluția normală 20 ani, exploatarea în 20 ani și cu garanția de împădurire 200 lei de fiecare hectar ;

g) Regulamentul de exploatare al pădurii Salosboert pendinte de comuna Belin jud. Trei Scaune, proprietatea D-nei Susana Albert, în suprafață de 22 hectare 9049 m. p. Regimul codru cu tăeri rase cu 40 semințeri fag la fiecare hectar, revoluția normală 60 ani, exploatarea în 2 ani și cu garanția de împădurire 1000 lei de fiecare hectar.

h) Regulamentul de exploatare al pădurii Bara Negraia pendinte de comuna Bibești, jud. Gorj, proprietatea D-lui A. Ciaușu, N. Grigorescu și D-na Elisaveta N. Grigorescu, în suprafață de 35 hectare 3800 m. p.

Regimul crâng simplu, revoluția normală 30 ani, exploatarea în 3 ani și cu garanția de împădurire 200 lei de fiecare hectar ;

Art. 2. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat sunt executorii.

Art. 3. — și ultimul) Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu aducerea la îndeplinire a prezentei Deciziuni.

Data astăzi 19 Aprilie 1924 în cabinetul nostru.

No. 25627

Ministru

(ss) **Al. Constantinescu**

* * *

Deciziune

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și al Domeniilor,

Asupra raportului domnului administrator al Casei Pădurilor, Având în vedere articolul 2 din Codul Silvic,

Având în vedere articolul 2 din Legea Modificărilor la Codul silvid publicată în Monitorul Oficial No. 131/1920.

Decidem :

Art. 1. — Se aprobă de noi Amenajamentul pădurei de munte Piscul cu Brazi, Măgura și Vaca din județul Dâmbovița Seria I. proprietatea Statului, în suprafață de 1531 hectare 5000 m. p.

Regimul codru cu tăeri succesive. Revoluția normală 80 ani, exploatarea primei afecțiuni Piscul cu Brazi în 5 ani.

Revizuirea amenajamentului se va face după 10 ani.

Art. 2. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în amenajament sunt executorii.

Art. 3 și ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Data astăzi 30 Aprilie 1924 în cabinetul nostru.

No. 27129

Ministru, **Al. Constantinescu**

Deciziune

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și al Domeniilor,

Asupra raportului domnului Administrator al Casei Pădurilor,

Având în vedere articolul 2 din Codul silvic,

Având în vedere articolul 2 din Legea Modificărilor la Codul silvic publicată în Monitorul Oficial No. 131/1920.

Decidem :

Art. 1.—Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pentru exploatare al pădurii Dealul Mare pendinte de comuna Uhilița județul Sălaj, proprietatea d-nei Văd. Szeradayi Aladar născută Wesselecnyi Bazalia în suprafață de 115 Ha. 1000 m. p. Regimul codru cu tăeri rase cu 40 arbori de rezervă la hectar ales din cei mai bine conformați. Revoluția normală 20 ani conform planului general pe anii 1923—1942 și cu garanția de împădurire 3000 lei de fiecare hectar ;

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Valea Băgaciului Taba-Valea Barailor, pendinte de comuna Giulatelice, județul Cojocna proprietatea indiviză a fraților Anton, Teodor, Grigorie și Martin Pop, în suprafață de 56 Ha 8000 m. p. din care de exploatat 22 ha 9600 m. p. Codru cu tăeri rase, revoluția normală 40 ani, exploatarea într'un an pentru suprafața de 22 ha 9600 m. p. și cu garanția de împădurire 2500 lei de fiecare hectar ;

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Săcu pendinte de comuna Toplița română județul Mureș Turda, proprietatea d-lui Iaronim Urmanczy, în suprafață de 1357 ha 7200 m. p. din care de exploatat 251 ha 7200 m. p. Regimul codru cu tăeri rase.

Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 6 ani pentru suprafața de 251 ha 7200 m. p. și cu garanția de împădurire 2000 lei fiecare hectar ;

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Vithavas, pendinte de comuna Gheorghieni județul Ciuc, proprietatea d-lui Melik Ștefan și a firmei Marer Benő în suprafață de 55 ha 5500 m. p. Regimul codru cu tăeri rase, revoluția normală 80 ani, exploatarea în 2 ani și cu garanția de împădurire 2000 lei de fiecare hectar ;

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Fughieș pendinte de comuna Gheorghieni jud. Ciuc, proprietatea d-lui Fejer Mihai în suprafață de 81 ha 8529 m. p. Regimul codru cu tăeri rase, revoluția normală 80 ani, exploatarea în 4 ani și garanția de împădurire 2000 lei de hectar ;

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Fața Putnei, pendinte de orașul Gheorghieni, jud. Ciuc, proprietatea d-lui Czergő Vencza în suprafață de 82 ha 663 m. p. Regimul codru cu tăeri rase. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 2 ani, și cu garanția de împădurire 1500 lei de fiecare hectar ;

g) Regulamentul de exploatare al pădurii Lugoș pendinte de comuna Dud jud. Arad, proprietatea d-lui Török Andrei, în sup. de 404 ha 8000 m. p. din care nu se exploatează parchetele 10 și 12 în sup. de 48 ha 8000 m. p. Regimul crâng simplu, revoluția normală 20 ani, exploatare în 8 ani pentru suprafața de 356 ha și cu garanția de împădurire 200 lei de fiecare hectar ;

h) Amenajamentul pentru exploatare al pădurii Hagymas și Rica între Rica și Răcosul de sus, pendinte de comuna Varghis jud. Odorhei, proprietatea d-lui Daniel Ludovic și Daniel Francisc, în sup. de 840 ha. Regimul codru cu 5 tăeri succesive, revoluția normală 60 ani, exploatarea în 16 ani și cu garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar ;

i) Regulamentul de exploatare al pădurii Horesberozarniek, pendinte de comuna Belin, județul Trei Scaune, proprietatea d-lui Iosef Gaspar și soții locuitori din Belin, în suprafața de 67 Ha. 9100 m. p. din care s'a exploatat 23 Ha. Regimul codru cu tăeri rase cu 50 arbori de rezervă la hectar din cei mai groși. Revoluția normală 40 ani, exploatarea în 2 ani și cu garanția de împădurire 1000 lei de fiecare hectar ;

j) Regulamentul de exploatare al pădurii Buk pendinte de comuna Hoghiz județul Târnava Mare, proprietatea d-lui Ion Haller în suprafața de 569 Ha. Regimul codru regulat cu două tăeri succesive. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 20 ani și cu garanția de 500 lei de fiecare hectar.

Art. 2. — Aceste regulamente de exploatare (sau amenajamente) se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situațiunea comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constantându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente (sau amenajamente), referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc., au fost date eronat s'au între timp au suferit schimbări, din cauza aplicării reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul (amenajamentul) se va revizui imediat fie din punct de vedere pur tehnic silvic, fie asupra proprietăți, suprafeței, etc.

Art. 3. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat sunt executorii.

Art. 4 și ultimul. Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu aducerea la îndeplinire a prezentei Deciziuni.

Data astăzi 30 Aprilie 1924 în cabinetul nostru.

Nr. 27131

Ministru

(ss) Al. Constantinescu

„PETROȘANI“

SOCIETATE ANONIMĂ ROMÂNĂ

PENTRU

EXPLOATAREA MINELOR DE CĂRBUNI

Capital Social Lei 280.000.000

**MINELE : Petroșani, Vulcan, Aninoasa și Dilja
Județul Hunedoara, Transilvania**

Dirrecțiunea Generală :

BUCUREȘTI

STRADA AUREL VLAICU No. 22

Adresa telegrafică : „PETROȘANI“.

Telefon 3977

HOTEL „ROYAL PALACE“

Proprietatea Societății „Clădirea Românească“

BUCUREȘTI — STR. SĂRINDAR COLȚ CU BREZOIANU

Tarif foarte avantajos. — Camere cu lina

CONSTRUCȚIUNE NOUA

CALORIFER, ASCENSOARE, TELEFOANE, BAI,

APA CALDA și RECE, LUMINA ELECTRICA, ETC.

Curățenie, Ordine, Liniște.

„BANCA ROMANEASCA“

Societate anonimă, fondată în anul 1911

Capital vărsat și Fond de rezervă Lei 379.000.000

Sediul Central „BUCUREȘTI“

SUCURSALE: Arad, Bălți, Bazargic, Brașov, Cernăuți, Cetatea-Albă, Chișinău, Cluj, Constanța, Craiova, Galați, Ismail, Oradia-Mare, Satu-Mare, Sibiu, Soroca, Tg.-Mureș, Timișoara, Tighina, Tulcea.

BĂNCI AFILIATE :

Banca Almajului, Bozovici	Banca Iașilor, Iași
„ Bacăului, Bacău	„ Maramureșana,
Câmpulungul Moldovenesc, C. Lung	Sighetul Marmației
Banca de Comerț și Industrie,	Banca Mehedințului, T.-Severin
Roman	„ Petrodana, P.-Neamț
Banca Comercială și Industrie din	„ Pieței, București
Valea Târnavei, Dicioșanmartin	„ Rădăușilor, Rădăuți
Banca Corvineană, Hunedoara	„ Română, Dorohol
„ Creditul Dobrogei, Constanța	„ Românească a Banatului,
„ Ceditul Prahovei, Ploești	Lugoj
„ Dunărea Românească, Brăila	Banca Românească a Orien-
„ Durostorului, Sliștra	tului, București
„ Economul, Cluj	Banca Sebeșeană, Sebeșul Săsesc
	„ Ștefan cel Mare, Fălticeni
	„ Suceava, Suceava

Face toate operațiunile de Bancă

Serviciu special pentru relațiunile cu străinătatea.

REVISTA PADURILOR

UNIFICATĂ CU

ECONOMIA FORESTIERA

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

Apare sub conducerea comitetului de redacție compus din d-nii :

Dr. M. D. Drăcea, M. P. Florescu, I. Guguianu, N. Iacobescu, Z. Prsemitky, D. Robănescu, V. N. Stinghe, I. Timoc și G. Turneanu

Sub președinția d-lui **PETRE ANTONESCU**

Redacția și Administrația Revistei la Casa Pădurilor
(în Ministerul de Domenii)

ABONAMENTUL 150 LEI PE AN

Un omagiu	M. Tănăsescu Moșandrei
Legea învățământului silvic superior	Benedict Voinescu
Contribuții la comerțul și industria lemnului	M. P. Florescu
Lemnul de foc	Horia Manole
Problema pădurilor	* * *
Exproprierea pădurilor	* * *
Din toponimia Olteniei în legătură cu pădu- rile	Anton Oprescu
Vâscul	I. Simionescu
Plantațiunile de stejar dela „Piscul Tunari”	Petre Antonescu
Lupta pentru apărarea pădurilor țării în tim- pul ocupațiunei	Petre Antonescu
Serbarea zilei sădinei arborilor	M. Șt.
Coloarea lemnului la arborii în picioare	Ilie Dan
Tabelele de valori naturale ale lui Ciurileanu	Petre Antonescu
Pășunatul în păduri, o greșală economică	Ștefan Dumitrescu-Gârbovi
România agricolă în urma războiului mondial	Petre Antonescu
Către camarazi	M. T.
Din literatura silvică	C. G.
Informațiuni	* * *

BUCUREȘTI

TIPOGRAFIA „NAȚIONALĂ”, JEAN IONESCU & Co.

1, STRADA BURSEI, 1

1924

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE
AL
SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”
PE PERIODUL 1921—1925

Recunoscută persoană morală prin Decretul Regal No. 1630 dela 28
Aprilie 1904, cu sediul în palatul Ministerului de Domenii

Consilieri :

Ion Aleman	Ion Moldovanu
M. Boldur	Const. Opran
Al. Constantinescu	Const. Sava-Golu
Aureliu Eliescu	Vintilă Stinghe
Mihail P. Florescu	M. Tănăsescu
Liviu Marțian	

Cenzori :

Ovidiu Crattero, C. P. Georgescu și Xenofon Sculy.

Cenzori Supleanți :

I. Comanici, Dr. Marin Drăcea și G. Turneanu.

Biroul Societății „PROGRESUL SILVIC”

Președinte : Al. Constantinescu

Vice-Președinți : Aureliu Eliescu *Secretar :* M. P. Florescu
Liviu Marțian *Casier :* N. Elefterescu

Ajutor de Secretar și Casier : Emil Niculescu

REVISTA PADURILOR

UNIFICATĂ CU

ECONOMIA FORESTIERA

UN OMAGIU

Domnul Al. Constantinescu Ministru al Agriculturii și Domeniilor, Președinte al Societăței „Progresul Silvic“ în dorința de a aduce un omagiu *valorosului corp forestier francez*, cum și *școalei naționale de ape și păduri de la Nancy* al cărui centenar împlinindu-se anul acesta, va fi sărbătorit acolo cu o deosebită solemnitate, a bine voit să facă recomandațiunile necesare, pentru decorarea persoanelor următoare :

- D-1 J. Caruer; Director general al apelor și pădurilor din Ministerul Agriculturii cu ordinul: *Mare ofițer al Stelei României.*
- D-1 P. Antoni; Inspector general de ape și poduri: *Comandor al Stelei.*
- D-1 A. Emery; Inspector general de ape și poduri: *Comandor al Stelei.*
- D-1 A. Arnould; Conservator de ape și păduri, șeful serviciului pentru refacerea pădurilor devastate: *Comandor al Coroanei României.*
- D-1 Ch. Guyot; Director onorar al școalei de ape și păduri de la Nancy: *Comandor al Stelei.*
- D-1 Ph. Guinier; Director al școalei de ape și poduri de la Nancy: *Comandor al Coroanei.*
- D-1 G. Hüffel; Profesor de amenajament la școala de ape și păduri de la Nancy: *Comand. al Coroanei.*
- D-1 C. Bernard; Subdirector al școalei de ape și poduri de la Nancy: *Comandor al Coroanei.*

- D-1 *R. Hickel*; Conservator de ape și păduri, profesor de Silvicultură la școala superioară de agricultură de la Griguion: *Comandor al Coroanei*.
- D-1 *Ch. Pardé*; Directorul școlii medii de Silvicultură de la Barre: *Comandor al Coroanei*.

Înalta distincțiune acordată de guvernul român corpului forestier francez, onorează în primul rând acel corp de elită; iar în al doilea corpul silvic român.

În adevăr, Românii încă de acum 70 ani, au frecventat școala de ape și păduri de la Nancy, — începând cu Sion în 1855, Râmnicu în 1856, Rădulescu în 1862, C. F. Robescu în 1864, cele 5 serii de bursieri trimise de Ministerul Agriculturii, și alți mulți Români până în zilele noastre, ținându-se șirul aproape neîntrerupt cu 97 elevi în total.

Reputația școlii de ape și păduri de la Nancy înființată în anul 1824, a fost universală, căci la acest focar al științei forestiere, și-au făcut studiile la diferite epoce, studenți din toate țările Europei, și chiar din alte continente. Printre foștii elevi numărăm: Ruși, Polonezi, Norvegieni, Danezi, Germani, Olandezi, Belgieni, Elvețieni, Unguri, Austriaci, Bulgari, Sârbi, Turci, Greci, Italiani, Spanioli, Portughezi și Englezi. Din celelalte continente sunt: Egipteni, Indieni, Chinezi și Japonezi.

În total un număr de 426 elevi înscriși în această sută de ani, din cari Românii singuri reprezintă 24%.

Statul Englez mai mult de cât ori care altul a apreciat puterea învățământului forestier de la Nancy; căci timp de 20 ani dearândul între anii 1867—1886 a trimes câte 5 — 8 studenți bursieri, la acea școală unde erau conduși și supravegheați foarte de aproape de un colonel englez în rezervă.

Contactul nostru cu cultura forestieră franceză, s'a menținut strâns și prin misiunile solicitate la diferite epoce de guvernul român, încă de mai bine de 70 ani.

Prima misiune a venit în țară la 1852 și era compusă din inspectorul *Reichmond*, subinspectorul *Reichome* și guardul general *Patras*.

Această misiune între altele, a înființat la noi, prima școală de silvicultură cu studenții : Mihail Râmniceanu, Costache Racottă, Scarlat Trăsnea și Josef Hartel. În urma evenimentelor din țară, și după un an, această misiune s'a înapoiat în Franța.

În 1875 sub vechea Administrație a Domeniilor Statului de pe lângă Ministerul de Finanțe, a fost adus în misiune d-l Bourgnnet de la Grye, fost director al școlii de ape și păduri de la Nancy, o somitate în materie silvică.

În raportul său, acest maestru al silviculturii, vorbind de Carpații noștri, scrie cu multă dreptate :

„La Roumanie doit avoir pour ses montagnes, une sollicitude égale à celle des Hollandais pour leur digues, car elle est menacée par les torrents, comme la Hollande par les eaux de la mer“.

În 1884, o altă somitate mondială în ale pădurilor De Broillard, este adusă în țară, de către ministrul Câmpianu. Raportul său este o capo d'operă, iar dezideratele exprimate printr'însul, s'au realizat între timp în mare parte.

În 1888 fiind Ministru al Agriculturii, Industriei, Comerțului și Domeniilor d-l Al. Lahovary, este adus în misiune d-l Huffel, astăzi profesor de amenajament la școala de ape și păduri de la Nancy. D-l Huffel a rămas în țară un an întreg, timp în care a vizitat toate regiunile forestiere mai importante, condus de diferiți silvicultori români printre cari am avut fericirea să fiu și eu, conducându-l la pădurea Seaca-Optășăiu din Olt, al cărui amenajament îl întocmesc în anul precedent.

Destoinicia și capacitatea acestui savant autor a 3 volume mari de Economie Forestieră, este în deobște cunoscută de toată suflarea silviculturăscă din lumea întreagă.

Rapoartele ce a adresat ministerului în diferitele însărcinări ce a avut, trebuie să constituie „*Tatăl nostru*“ al fie cărui silvicultor român; și nu am cuvinte ca să le recomand cât mai călduros, în special tineretului nostru. Rapoartele acestui ilustru profesor cari constituie o broșură de pagini, au servit în nenumărate rânduri, cu ocaziunea diferitelor transformări, ce au survenit în administrația noastră.

Școala noastră de silvicultură înființată la 1894, urmărește școala franceză și se inspiră adesea de la progresele și programele ei.

Și cu cât am constatat că legătura este mai strânsă între silvicultorii francezi și silvicultorii români, cu atât mă simt mai mândru și sunt mai bucuros, să văd, că guvernul țării mele nu uită la momente solemne, să aducă omagiul său, corpului de elită la cari atâtea generații de fii ai țării au găsit o primire călduroasă și la o laltă cu elevii francezi s'au adăpat din belșug, la cultura și metodele forestiere franceze.

Ca silvicultor român, aduc din tot sufletul meu cald, alătura cu corpul silvic al țării, prinosul nostru de recunoștință și omagiu camarazilor și corpului forestier francez cari pe câmpul de luptă în marele războiu ca și la munca lor de specialitate, au știut să-și facă o datorie sublimă; în războiu căzând mulți... iar la pădure luptând pentru reconstruirea și conservarea acestui tezaur hărăzit din belșug de natură, dar pe cari omul nu a știut să îl aprecieze în destul.

Cu ocaziunea sărbătoririi centenarului școlii în vara viitoare, nu mă îndoiesc că cu toate greutatele valutei, un număr cât mai mare de silvicultori români, își vor da rendez-vous la Nancy, la acel focar de știință pozitivă, pentru ca împreună cu colegii francezi, și desigur cu reprezentanții silvici ai multor țări, să sărbătorim geniul francez.

1 Iulie, 1924.

M. Tănăsescu Moșandrei
Inspector general silvic

LEGEA ÎNVĂȚĂMÂNTULUI SILVIC SUPERIOR

Aplicațiunea acestei legi

Se știe că prin *legea de organizare a învățământului silvic*, învățământul silvic inferior și superior s'a reorganizat, stabilindu-se pe baze noi, avându-se în vedere partea culturală, administrativă și de exploatare de păduri, cât și perfecționarea în direcțiunea industrializării lemnului, adică partea pur tehnică ingierească silvică.

Prin această lege, găsindu-se că cel mai bun loc pentru formarea inginerilor silvici, este *Școala politehnică*, prin art. 10 s'a înființat la această școală o secție pentru învățământul silvic superior, formată din fosta școală superioară de silvicultură, cu care ocaziune această lege a *ratificat și decretul-lege al școalelor politehnice*.

Prin cele ce urmează, voim să arătăm cum trebuie înțeleasă legea, față de decretul-lege ratificat.

Ce este un decret-lege ?

Se știe că potrivit constituției, puterile statului sunt trei și anume :

1) *Puterea legislativă*, 2) *Puterea executivă* și 3) *Puterea judecătorească*. Aceste trei puteri ale statului *sunt separate, de sine stătătoare și cu atribuțiuni proprii*.

Sunt însă împrejurări când nu toate puterile statului pot funcționa, cum ar fi cazurile de războaie sau revoluțiuni, mari interese de stat, etc.

În atari cazuri, convocarea Corpurilor legiuitoare (Camera și Senatul) fiind greu de făcut, sau chiar imposibil, și totuși mari și urgente interese de stat reclamă de luat măsuri imediate, care pot fi chiar contrare dispozițiunilor legilor în vigoare, în asemenea împrejurări, *puterea executivă* se substituie *puterei legiuitoare* și

stabilește prin *decrete-legi* măsurile de luat și regulile de urmat, dictate de împrejurări.

Aceste măsuri și reguli stabilite prin *decrete-legi*, sunt *provizorii* și ele trebuiesc să vină în cercetarea și aprobarea (ratificarea) Corpurilor legiuitoare.

Deci un *decret-lege* este un act al puterii executive, care are în mod provizoriu putere de lege, până la cercetarea și ratificarea lui de Corpurile legiuitoare printr'o *lege*.

Un *decret-lege* se poate admite în total, abroga în total, sau se admite și ratifică numai în parte, cu modificări sau fără modificări, părțile ce nu se ratifică rămânând abrogate.

În materie de interpretare, este stabilit de doctrină, că legea prin care ratifică un *decret-lege* în parte și cu modificări, se aplică în toate cazurile, unde *decretul-lege* conține dispozițiuni contrarii.

Astfel, când și legea de ratificare și *decretul-lege* tratează același subiect, dar în mod deosebit, în acest caz *se aplică legea*, iar dispozițiunile contrare din *decretul-lege sunt abrogate*.

Acestea zise, să arătăm cum trebuie înțeleasă legea.

Cursuri (materii) de predat. Prin art. 11 din lege se arată materiile ce se vor preda în învățământul superior silvic, enumerându-le în mod detaliat.

Tot de cursuri se ocupă și art. 8 din *decretul-lege*, dispunând că prin *regulamente speciale* se vor stabili cursurile ce se vor preda pentru fiecare specialitate.

Această dispozițiune din *decretul-lege*, față de specialitatea silvică, este abrogată, întrucât cursurile pentru această specialitate le-a fixat însuși legea. Deci cursurile ce se vor preda în secția silvică sunt acelea fixate de lege.

Din desbaterile parlamentare rezultă același lucru, astfel : D. Ministru al Agriculturii și Domeniilor, Al. Constantinescu răspunzând d-lui profesor și senator N. G. Popovici, care afirmase că prin lege programul materiilor este lăsat la aprecierea regulamentului, spune : „*Dacă citea legea cu atențiune, ar fi văzut că pentru învățământul superior, programul materiilor de predat e prevăzut chiar de lege*”. „Numai pentru cel mediu și inferior a rămas ca regulamentul să-l indice, căci altfel ar fi încărcat legea cu prea multe detalii”.

Mai departe, d. ministru spune : „prin materiile prevăzute

In lege, am sporit cunoștințele viitorilor ingineri silvici", iar mai departe.... „Când pe lângă materiile azi existente în școală, *mai adaug și altele*“.

Din toate acestea rezultă în mod clar că materiile (cursurile) de predat în secția silvică, sunt acele fixate de lege și că programul secției trebuie ca să cuprindă toate aceste materii prevăzute de lege, fără nici o modificare.

Catedre. După cum legiuitorul a menținut toate materiile ce se predau în fosta școală superioară de silvicultură, adăugând și altele noi, tot astfel a menținut și *toate cadrele existente*. Aceasta se vede clar din art. 14 al legii, care spune: Catedrele profesorilor definitivi se păstrează, iar „toate celelalte catedre neocupate de profesori definitivi sau de conferențieri definitivi, se vor completa conform legii de față“.

Prin faptul că legea spune că toate catedrele vacante se vor completa, iar nu desființa, urmează, că ele se mențin, sub rezerva însă a modificării materiilor de predat, necesitățile de gruparea materiilor pe catedrele existente.

Gruparea materiilor pe catedre. Legea, art. 11, prevede că: „Prin regulament special fiecare școală politehnică va grupa materiile *de mai sus* în catedre de profesori sau de conferențieri, un profesor sau conferențiar va putea preda mai multe materii similare“.

Legea dar spune că materiile fixate de lege a se preda în secția silvică se vor grupa pe *catedre de profesori sau de conferențieri*, contrar dispozițiilor art. 21 din decretul-lege, care spune că gruparea cursurilor se face *numai pe catedre ocupate de profesori*, conferențierii neavând catedre, după decretul-lege, art. 22.

Legiuitorul în noua lege a menținut regimul legii vechi, după care și profesorul și conferențiarul aveau catedre, se recrutau în acelaș fel și aveau aceleași drepturi și datorii, afară de leafă egală, aceleași dispozițiuni menționându-le și pentru învățământul silvic mediu (art. 9), principiile din vechea lege menținându-le în parte.

De altfel legiuitorul a fost logic, căci menținând atât catedrele de profesori, cât și catedrele de conferențieri, aflate în ființă la punerea legii în aplicare, era logic ca să dispună ca gruparea

materiilor să se facă atât pe catedre de profesori, cât și pe catedre de conferențiar, ba ceva mai mult, pentru unele materii, *le-a grupat chiar legiuitorul pe catedre de conferențiar* (materilele dela punctele 15, 17 și 18).

Astfel că art. 21 și 22 din decretul-lege sunt abrogate în ce privește pe secția silvică, aplicându-se art. 11 din lege.

Asistenții. Legea suprimă pe asistenți. Nu se arată niciărei motivele suprimării asistenților, ci i-a eliminat pur și simplu din personalul de învățământ al secției silvice; astfel prin art. 12 se spune :

„Numirile de profesori și conferențieri, de șefi de lucrări sau de laboratoare și de suplinitori la catedrele vacante sau locurile vacante, se vor face în conformitate cu regulile de numire a profesorilor, a conferențierilor și suplinitorilor la școalele politecnice”.

După cum se vede din textul de mai sus, de asistenți nu se vorbește nimic. Aci s'ar pune chestiunea: Asistenții sunt prevăzuți de decretul-lege. Principial, tot ce prevede decretul-lege în plus de aceia ce conține legea de ratificare, este abrogat.

Admiterea studenților. Condițiunile de admitere în secția silvică sunt acelea din decretul-lege, art. 40 legea nefăcând nici o deosebire (art. 10).

Conform acestui articol, admiterea în anul I se face pe temeiul unui examen, care poate avea un program comun pentru anumite secții, sau un program special, legea arătând că examenul să se rapoarte *la cunoștințele indispensabile urmării cu folos a învățământului din școalele politehnice.*

Trecerea personalului la politehnică. Decretul-lege a luat ființă legală odată cu legea de ratificare, făcând parte integrantă din lege și aplicându-se pentru prima oară secției silvice la data de 1 Octombrie 1923, conform art. 19 din lege. Deci legea de aplicat personalului didactic și administrativ ai fostei școale superioare de silvicultură, este legea propriu zisă, plus părțile din decretul-lege admise și ratificate de lege. Dacă aceste părți s'ar fi introdus în lege, dându-se o nouă numerotație articolelor, nici nu s'ar mai fi pomenit de decretul-lege, ci s'ar fi vorbit întotdeauna numai de lege. Deși însă neîncorporate în lege, părțile din de-

decretul-lege, admise de lege, totuși interpretarea trebuie ca să fie aceeași.

În felul de a se prezenta separat legea de decretul-lege, recunosc că se poate face confuziuni în interpretare, căci lumea nu se compune numai din jurisconsulți, pentru a putea face comparațiile și eliminările necesare, în scopul de a prinde adevăratul sens al legii.

Legea dar, împreună cu părțile din decretul-lege ratificate se aplică în total secției silvice, cu începere dela 1 Octombrie 1923, conform art. 19 din lege.

Se aplică dar și *dispozițiunile tranzitorii* din decretul-lege art. 52 și 53, căci dacă legea vorbește numai de profesorii și conferențiarii definitivi și *tace* în ce privește pe profesorii și conferențiarii provizorii și suplinitori, pe personalul administrativ și de laboratorii, aceasta nu însemnează că în afară de profesorii și conferențiarii definitivi, nu și mai păstrează nimeni posturile și că trebuiesc de făcut numiri noi, la catedrele ocupate de profesori și conferențiarii provizorii și suplinitori, numiri nni în personalul administrativ, numiri noi la laboratoare, etc.

Ori, o astfel de interpretare este imposibilă.

Benedict Voinescu

Conferențiar la secția silvică

CONTRIBUȚII

la comerțul și industria lemnului

la

M. P. Florescu

Inginer Inspector silvic

Dăm în această coloană diferite spicuiuri cu caracter comercial, din care colegii și cei ce se interesează de viața comercială și industrială a pădurilor, vor putea trage anumite concluzii în vederea comercializării de mâine a pădurilor Statului.

CALCULAȚIA REGIEI MANOPEREI ÎN FABRICA A UNUI mc. FASONAT

Pe luna Aprilie 1924, în fabrica Soc. Bisericioara din Jud. Cluj

EXPLICAȚIA	Productia		C H E L T U E L I					Per. 1 m ³	
	mc.	brii	Salarii	Spese	Diferențe la alimente	T o t a l	Unitar	Total	
Hala ferăstrăului	2.348	42							
Introdusul butucilor			8.210	—	163	40	8.373	90	356
Gatere			27.430	—	785	40	28.215	40	1201
Circulare și retezător			14.318	50	842	15	22.457	65	959
Scosul materialului			4.912	—	600	10	14.918	10	635
Tandurii			4.905	—	143	15	5.105	15	217
Basca			6.000	—	309	90	5.214	90	222
Salarii					305	—	6.305	—	268
Depozitul butucilor									
Retezatul butucilor			37.574	72	842	20	38.416	42	1634
Sortatul			11.742	10	427	10	12.164	20	518
Măsurarea			1.425	—	30	50	1.455	50	61
Salarii			3.000	—	126	15	3.126	15	132
Depozitul de marfă fasonată									
Sortatul			11.742	10	612	50	12.354	60	526
Căratul			23.484	20	1.315	—	24.799	20	1055
Stivuitul			14.090	52	723	40	14.813	92	630
Legatul			2.935	25	143	—	3.078	25	131
Salarii			5.250	—	403	—	5.653	—	240
Hala mașinelor și atelierul			21.176	50	612	—	21.788	50	927
Ulei					4.767	—	4.767	—	203
Material diverse					11.413	—	11.413	—	486
Chiria casei personalului					450	—	450	—	14
Asigurarea lucrătorilor					4.294	64	4.294	64	183
			219.810	89	8.431	45	249.169	48	10603

Adică : 1 m³ lemn brutt oostă ab stiva Lei 106,03, ceace reoine pentru un mc. fasonat, 212, socotind randamentul 50%.

În acest calcul nu se cuprinde amortizarea fabricii.

ANEXA 5

T A B L O U L

Cotelor de încărcare cherestelei pe Direcțiunea IV Regională, Cluj

STAȚIA	NUMELE FIRMEI	Cota de încărcare pe vagoane a 10 tone la producție și depozit	Canțitatea de material a depozitului pe baza căruia s-a făcut cota	Observații
Racoș	Koşa și Benkő	Un vagon la unsprezece zile	16	
Cârța	S. A. Product. de lemne	3 vagoane la 5 zile		
	Urban Josif.	1 " " 25 "		
		3 " " 10 "		
Mădărașul Cincului		1 " " 14 "		
	Banca Creditului Român.	9 vagoane la 10 zile		
	Cristav Sava.	1 " " 15 "		63
	Odón Benedek	1 " " 3 "		8
	Antal Gergely.	1 " " 22 "		3
	Fülöp Marton	1 " " 60 "		2
	Ioan Cota.	1 " " 91 "		2
	Aron Kedves.	1 " " 91 "		1
		1 " " 180 "		
		3 vagoane la 5 zile		
Sân-dominic	Prod. Forest. Regniculară	1 " " 50 "		
	M. Spiegler	1 " " 200 "	1	
Vasláb	Prod. Forest. Regniculară	9 vagoane la 10 zile		
	Al. Smuck	2 " " 7 "		70
	A. Zseckely.	2 " " 5 "		25
	Gh. Grozozs	1 " " 7 "		6
	Al. Milch	1 " " 30 "		60
		1 " " 3 "		

STAȚIA	NUMELE FIRMEI	Cota de încărcare pe vagoane à 10 tone la producție și depozit	Canțitatea a materiala de depozitului pe baza căruia s'a făcut cola	Observații
G h e o r g h e n i	Frații Charap	9 vagoane la 10 zile		
		1 " " " "	20	
		3 " " " "	80	
	Expl. Silvică Gheorgheni	4 " " " "	54	
		3 " " " "	53	
	Adolf Grünștain	1 " " " "	19	
		9 " " " "	8	
		1 " " " "	34	
	Frații Smergel	1 " " " "	38	
		1 " " " "	21	
	S. A. Industria lemnului.	12 " " " "	17	
		2 " zilnic	9	
		9 " 10 zile		
	Leo Heiman	1 " " "		
	Industria și Comerțul de lemne.	1 " " "		
	Milh Alexandru	3 " " "		
	Gotlieb M.	3 " " "		
Societatea Stredo.	2 " " "			
Grosz Gh.	1 " " "			
Steiner Nathan.	1 " " "			
Levy Armin	1 " " "			
Glück M.	1 " " "			
Herșcovici Blum	1 " " "			
Aug. Agaston	1 " " "			
Alecs Kantor.	1 " " "			
	9 vagoane la 10 zile			
Ditrău	Albina Zszsovitz	1 " " "		
		5 " "		

			3 vagoane la	5 zile	
D i t t a u	S. A. Industria Lemnului	3	"	10 "	312 9 9 16
	Mor Darvaş & Co.	7	"	4 "	
	Albert Laslo	1	"	20 "	
	Vilh Smiedek	1	"	20 "	
	Zeno Kohn	1	"	11 "	
		9	"	10 "	
	S. A. Ind. Lemnului Bistriţa-Năsăud.	1	"	2 "	
S a r h e g h i	Moliftul S. A.	9	vagoane la	10 zile	49
		1	"	5 "	
	Albina Zizsigovictzi.	3	"	10 "	
		1	"	25 "	
	Gerson Koppel	1	"	4 "	
V a t v i z	S. A. Prod. lemn şi com.	3	vagoane la	5 zile	137 138
		1	"	5 "	
	Mor Veintraub	3	"	10 "	
		1	"	16 "	
	Industria lemnului din Putna.	39	"	10 "	
		6	"	5 "	
	Prod. Forest. Regniculară	9	"	5 "	
		5	"	4 "	
	Forestiera din Vatria	9	"	10 "	
		4	"	5 "	
	Soc. Smiloviczts	9	"	10 "	
		1	"	35 "	
	Fraţii Kornis	3	"	4 "	
	Solomon Rubin	3	"	4 "	
	Galaşi Ferăstrău	Soc. Lomaşi	27	vagoane la	
		19	"	9 "	
			"	9 "	

STAȚIA	NUMELE FIRMEI	Cota de încărcare pe vagoane à 10 tone de producție și depozit	Cantitatea depozitului	COTA L U N A R A
Topilita Română	Societatea Valea Mureșului	8 vagoane la 3 zile 31 " " 10 "		172 vag.
	Societatea Forestieră Szepitack. . .	3 " " 2 "		115 "
	Creditul Technic și V. Isecescu. . .	7 " " 3 "		68 "
	Societatea Anonimă Zenta Roșcani .	3 " " 2 "		75 "
	Frații Lamm,	6 " " 4 "		24 "
	Industria Lemnului și Comerțului. .	13 " " 5 "		24 "
	Societatea Smilovictz	3 " " 11 "		37 "
	Societatea Forestieră Fehervizi. . .	1 " " 5 "		39 "
	Mathei Gerzon.	9 " " 10 "		39 "
	Roth și Mozes.	2 " " 5 "	20	3 "
	Mor Rothman	1 " " 9 "	60	10 "
	Eizick Jacob.	1 " " 3 "	4	1 ⁵ "
	Cornis & Co.	1 " " 22 "		
	Frații Vinckler	5 vagoane la 9 zile	100	
	S. Grünstein	1 " " 3 "	65	
Meștera	2 " " 9 "	40		

Polești-Iiva	Dăze Guda & Gh. Grassel	3 vagoane zilnic 11 vagoane la 5 zile	
Salard	Societatea Comercială de lemne . . .	3 vagoane la 2 zile 4 " " 5 "	
Răstoșna Deda	Industria de Păduri	6 vagoane la 3 zile 4 " " 9 " 3 " " 2 " 1 " " zilnic	
Reghină Săseșc	Societatea Ind. și Com. Lemne . . .	18 vagoane la 5 zile 15 " " 7 " 3 " " zilnic	
	Societatea Cooperativă	3 " " la 5 zile 9 " " 10 " 1 " " 4 " 9 " " 10 " 1 " " 8 " 9 " " 8 "	200 203
	Industria Lemnară	1 " " 4 " 9 " " 10 " 1 " " 8 " 9 " " 8 "	
	Mendel Schwartz	3 vagoane la 5 zile 2 " " 5 " 3 " " 2 " 1 " " 2 "	
	Adalbert Weis	6 vagoane la 5 zile 1 " " 4 " 3 " " 5 " 1 " " 15 "	
	Societatea Bradul	3 vagoane zilnic 2 vagoane la 3 zile	
	Industria Lemnului		
	Societatea Deda Bistra		
	Societatea Ardeleană		
	Industria Mestiz		
Tg.-Mureș orașul de sus	La Roche & Darvas		
Tg.-Mureș			
Fihagd			

STAȚIA	NUMELE FIRMEI	Cota de încărcare pe vagoane à 10 tone la producție și depozit	Cantitatea depozitului	Observațiuni
Bratca	Miadrus Borlova	4 vagoane la 9 zile		
		1 " " 10 "		
	Stera Desideriu	3 " " 10 "		
		1 " " 8 "		
Poeni	Intreprinderea Forestieră România .	1 vagon la 3 zile		
Huedin	Knopl M.	2 vagoane la 7 zile	50	
	Indovicz S.	1 " " 7 "	27	
Zam Bihor	Gross Francisc	2 vagoane la 5 zile	70	
Colata	S. A. Eehevizi	3 vagoane la 5 zile		
		3 " " 5 "		
	Industria Lemnului	1 " " 7 "	28	
Colățele	Forestiera din Călățele	21 vagoane la 10 zile		
		7 " " 10 "		
	Knopl S.	1 " " 6 "	30	
	Industria de Lemne.	1 " " 8 "	22	
Aiud	P. Klemm	1 vagon la 7 zile		
		1 " " 18 "		
Radna Veche	Societatea Valea Mare	6 vagoane la 5 zile		
		5 " " 9 "		
	A, Elefant.	3 " " 5 "		
		3 " " 10 "		
	Max Reiter	1 " " 7 "		
	1 " " 4 "			

Radna Veche	I. Fester.	1 vagon la 7 zile	28 83
	Fulöp Abram	1 " " 7 "	
	Eleck Cantor,	1 " " 7 "	
	Marcu Ștefan	1 " " 15 "	
		4 " " 7 "	
Salva	Foresta	5 vagoane la 2 zile	226
	Frații Neuberger	1 " " 9 "	
	Societatea Patria.	5 " " 4 "	
Ilva Mică	Foresta	21 vagoane la 10 zile	136 69
		12 " " 11 "	
	Strumorul	3 " " 5 "	
		1 " " 14 "	
	Societatea Lemnul	3 " " 10 "	
	Rodlich S.,	1 " " 27 "	
	Schacstein I,	3 " " 4 "	
		2 " " 5 "	
	Rodlich S.	2 vagoane la 11 zile	
	Industria Lemnului și S.	1 vagon la 6 zile	
Lunca Baia Ar. Mureții Mici	La Roche & Darvas	3 vagoane la 5 zile	31
		1 " " 5 "	
	Sudrici Petroasa	3 vagoane zilnic	
Borșa		1 " " la 7 zile	
	Petrosul S. A.	3 vagoane la 5 zile	
		1 " " 11 "	
	Fuchter Lazăr	1 " " 7 "	
	Anderea	1 " " 67 "	
	1 " " 7 "		
	1 " " 71 "		

STAȚIA	NUMELE FIRMEI	Cota de încărcare pe vagoane à 20 tone la producție și depozit	Canțitatea depozitului	Observațiuni
Borșa	Societatea Patria. Societatea Pyrit	2 vagoane la 7 zile	50	
		1 " " 3 "	60	
Cămara la Sighet	Soc. Generală pentru Ind. și Com. .	6 vagoane la 5 zile		
		1 " " 8 "		
Sighetul Marmației	Eisicovici și Farcaș Kaul	4 vagoane la 9 zile		
		1 " " 10 "		
Satu-Mare	S. A. pentru Industria Lemnului . .	3 vagoane la 2 zile		
		21 " " 10 "		
Baia Mare	S. A. Delta Vojoir. Konveick	3 vagoane la 10 zile		
		1 " " 35 "		
		3 " " 10 "		
		1 " " 50 "		
		3 " " 10 "		
		1 " " 77 "		
V. Turc.	Kronos S. A.	1 vagon la 7 zile	26	

Clasificările și dimensiunile uzitate la debitarea scândurilor în fabrica Soc. „Bistricioara” coasociată a Creditului Technic din jud. Ciuc

A. Marfă obișnuită tombantă, 3—6 m. lungime.

Lungimi: 3 m, 3.50 m, 4 m, 4.50 m, 5 m, 6 m.

Grosimi: 12 mm, 18 mm, 24 mm, 28 mm, 38 mm, 48 mm.

Lățimi: 0.08, 0.10, 0.12, 0.15, 0.17, 0.19, 0.22, 0.25, 0.28, 0.30,

Clasa IV (mai inferioară)

Aceleași dimensiuni.

Clasa V (și mai inferioară)

Aceleași dimensiuni.

B. Scurtături

Se clasifică în 2 clase: M. F. L. D. (V frei) și clasa V.

Lungimi: 1 m, 1.50 m, 2.00 m, 2.50 m, 3.00 m, și chiar 3.50.

Grosimi: 12 mm, 18 mm, 24 mm, 28 mm, 38 mm, 48 mm.

58 mm și 68 mm.

Lățimi: 8 cm, 10, 12, 15, 17, 19, 22, 25, 28, 30.

C. Șipci, normale (scurte)

Lungimi: 1 m, 1.50 m, 2 m, 2.50 m.

Grosimi: 12 mm, 18 mm, 24 mm.

Lățimi: 0.045.

D. Șipci lungi

Lungimi: 3 m, 3.50 m, 4 m, 4.50 m, 6 m.

Grosimi: 12 mm, 18 mm, 24 mm, 28 mm.

Lățimi: 0.045.

E. Rigle I și II (după calitate)

Lungimi: 1, 1.50, 2, 2.50, 3, 3.50, 4, 4.50, 5, 5.50, 6.

Grosimi și lățimi: 38/60 mm, 48/70, 58/80, 68/90, 78/100,

88/120 mm.

Lungimile cele mai obișnuite sunt 4 m, 5 și 6 m.

F. Morall (marfă orientală) I și II după calitate

Lungimi: 2 m, 2.50 m, 3 m, 3.50 m, 4 m, 4.50 m, 5 m,

5.50, 6 m:

Grosimi și lățimi: $\left\{ \begin{array}{l} 33/66 \text{ mm, } 66/66. \\ 28/56 \text{ și } 56/56. \\ 38/76 \text{ și } 76/76. \\ 48/48, 48/96 \text{ și } 96/96. \end{array} \right.$

Lungimile cele mai obișnuite sunt de metri 4.

Morali pentru Ungaria, I și II după calitate

Lungimi: 4—6 metri.

Grosimi și lățimi: 76/76 mm.

Din debitarea în fabrică rezultă și *mărgini*, care se sortează numai pe lungimi de: 1, 1.25, 1.50, 2, 3, 3.50, 4 și 5 m.

Observație. — Când se vinde marfa în engros se obișnuiește ca la un procent de . . % să se dea :

12 — 13% tombante.

32 — 35% marfa cl. IV.

3% — morali.

3 — 4% rigle, adică 50 — 55% marfă bună, iar restul marfă până la complectare de cl. V și VI.

Sortarea materialului pe clase, se face de anume sorteri, obișnuiți în a clasa materialul.

Sortarea materialului în depozite e cea mai principala operație a unei fabrici.

Marfă rusească

Din cauză că în Basarabia se obișnuiește alte dimensiuni, a început și în fabricile din vechiul regat și Bucovina a se tăia pentru Basarabia, următoarele dimensiuni :

lungimi	lățimi	grosimi
6.50 m.	20 cm.	25 mm.
”	22.5	25
”	20	32
”	22.5	32
”	22.5	38
”	27	44
4.30 m.	20 cm.	25 mm.
”	22	25
5	20 cm.	32 mm.
5	22	32

Maximum cu cât se pot încărcă spanungurile (gaterele)

Există o anumită proporție de încărcare a gaterelor cu ferăstrău, pentru a se putea debita lesne și bine lemnul, și a nu uza prea mult ferăstraiele, cât și a nu sdruncina rama gaterului și postamentului.

Pentru aceasta se aranjează proporțional dimensiunile de tăiat, și după multe experiențe s'a ajuns la următoarele proporții

Revista Pădurilor

marfa de 12 mm grosime	15 ⁰ / ₀
„ „ 18 mm „	20 ⁰ / ₀
„ „ 24 mm „	25—30 ⁰ / ₀
morali	10 ⁰ / ₀
dulapi de 28—68 mm.	<u>25—30⁰/₀</u>
	100 ⁰ / ₀

Prin aceasta se asigură și rentabilitatea și buna funcționare a fabricei.

Am observat la o fabrică o încărcătură la gater de :

12 mm grosime	33.7
18 mm „	21.5
24 mm „	36
morali „	<u>8.8</u>
	106 ⁰ / ₀

Și toată marfa eșise prost confecționată (marginile curbe) și gaterul era în suferință.

Sunt lucruri utile pentru cei ce se ocupă cu conducerea fabricelor.

Scândurile de 12 mm grosime se detorează dela margini, și apoi treptat către centru vin scândurile de 18 mm, 24 mm, morali și la mijloc (miezul lemnului) dulapii.

Exportul de lemnărie în primul trimestru al anului 1924

ȚĂRI	Lemne de foc de orice fel	Trunchiuri de brad	Trunchiuri de stejar	Lemne de construcție de stejar	Lemne de construcție din esență foioasă	Nuele și haraci	Scânduri din esență rășinoase	Alte lemne rășinoase	Doage de stejar	Traverse de stejar	Total
	Tone	m ³	Tone	Tone	Tone	Tone	Tone	Tone	Tone	Tone	Tone
Total cantități Ianuarie 1924 .	79141	1988	—	—	585	2	19540	5399	—	15	105676
Total valori în mii de lei . . .	33127	1262	—	—	829	2	5641 ²	7769	—	17	99421
Total cantități Februarie 1924	8613.	705	—	—	1081	31	12073	4774	—	—	104444
Total valori în mii de lei . . .	40881	514	—	—	1460	38	25719	8592	—	—	77204
Total cantități Martie 1924 . .	108415	2179	—	45	2215	83	35883	11443	—	—	163173
Total valori în mii de lei . . .	48300	1484	—	135	3068	93	113456	21340	—	—	187876
Total cantități Ia- nuarie-Martie 1924	273689	4872	—	45	3881	116	71496	21616	—	15	373294
Total valori în mii de lei . . .	122308	3260	—	135	5357	133	195590	37701	—	17	364501
Total cantități Ia- nuarie-Martie 1923	317660	2832	—	—	1375	21	175288	8759	—	—	504519
Total valori în mii de lei . . .	117771	1277	—	—	1855	31	282866	13288	—	—	417088

Raporturile comerciale cu Egiptul

Exportul de cherestea

Cel mai însemnat articol care a ținut după război recordul exportului pentru Egipt a fost *cheresteaua*.

În cursul anului 1923 s'au exportat cu destinație pentru Alexandria 21.000 vagoane sau 462.000 m. c. cherestea a 2000 lei m. c., ceea ce revine lei 924 milioane.

Drept taxe vamale pentru acest export s'au plătit de fiecare vagon de 10.000 kgr., câte una liră engleză un siling și un pence, ceea ce face în total lei 81 milioane.

Pentru transportul pe mare efectuat de vapoare străine, navlul variind între 9 și 11 lire engleze de vagon, s'au plătit 210.000 lire sterline sau 210 milioane lei.

Pe lângă prețul de cost ca și al taxelor de export, această însemnată sumă, minus taxele exorbitante impuse de C. E. D., ar fi rămas în țară dacă transportul s'ar fi făcut cu vase românești.

Cum însă restricțiunile aduse pavilionului național a încetușat dezvoltarea marinei noastre comerciale, vom continua să fim în permanență tributarii pavilionului străin cu ocazia satisfacerii exporturilor produselor solului nostru.

Într'o infim de mică parte contribuie la export în mod imperceptibil și din când în când micile vapoare ale S. M. R., și societății „România”.

În cursul anului trecut s'a exportat deci cherestea și ne-au intrat numai din Egipt lei 924 milioane plus 81 de milioane taxa de export.

În afară de aceste sume, s'au mai încasat dela vapoarele venite spre încărcare cuvenitele taxe de pilotaj, cheiaj, de doc, etc., iar în ajutorul operațiilor de agentură, curtaj și de încărcare s'au rulat în incinta porturilor peste 90 milioane, principalele firme exportatoare fiind Karam-Freres, Hilmi Kessoglu, Dahrouges și Tomaidis.

Prețul de vânzare în Egipt

Din cauza de lipsă de magazii sau cel puțin de un navaj în curtea docurilor Galați și Brăila unde cherestea se interdepozițează până la încărcarea în vapoare, aproape jumătate din marfă se deteriorează prin faptul manipulării prin noroaie.

Tot asemenea din lipsa sistematizării de încărcare o însemnată bună parte din scânduri se rup sau se strivesc astfel că ajung la destinație într'o stare deplorabilă.

Din aceste considerente cherestea de proveniență română se prezintă cu mult inferioară acelei suedeze care sosește curată, imbarcată cu îngrijire și nepătrunsă nici de apă, nici curbată din cauza viților dela interdepozitare.

Prețul de cost se mai mărește cu taxele de export ca și acelea de navlu care implicit se practică ridicat pentru satisfacerea pretențiilor fantastice ale C. E. D.

Față de prețurile stabilite în ultimul timp Suedia și Jugoslavia oferă cherestea mult mai convenabilă.

Pinul marin necesar pentru construcțiile de vase precum și stejarul se importă direct din America.

Regimul lemnului de Brad

În ședința comisiei superioare vamale de data trecută s'a fixat numai taxa vamală la cheresteaua de brad (vezi „Argus” No. 2927 din 24 Ianuarie a. c.), la 150 lei metrul cub.

Acum s'a mai avizat la următoarele taxe vamale:

Lemn de rezonanță și claviatură lei 300 metrul cub.

Lemn cioplit de brad 60 lei metrul cub.

Lăturoaie de brad 45 lei metrul cub.

Lemn subțire de brad sub 20 de centimetri 45 lei metrul cub.

Traverse de brad lei 5 de fiecare bucată.

Trunchiuri de brad 150 lei metrul cub.

În ceiace privește trunchiurile de brad, acestea urmează a se prohibi cât de curând, întru cât ar fi nevoie de ele pentru consumul intern.

Regimul celorlalte esențe de lemn

Lemne de fag fasonat și doage 75 lei metrul cub.

Lemne de foc, cari vor fi redate exportului, 600 lei vagonul.

În ceia ce privește stocurile de lemn de stejar din Transilvania tăiat deja, admitându-se că toate traversele și stâlpii de telegraf să fie preluate de către Direcția generală C. F. R. și P. T. T. pe un preț ce se va stabili ulterior de comun acord și după îndeșularea consumului intern, pentru rest, se va permite exportul a 600 mii bucăți traverse de 1,30 metri lungime, precum și stejar lucrat cu autorizația ministerului de industrie și comerț și cu o taxă vamală de 400 lei metrul cub.

Pentru restul lemnului de stejar netăiat încă, ca și pentru acel din vechiul regat, se menține aceeași taxă prohibitivă de 1500 lei metrul cub.

Pentru lemnele de mină mai subțiri de 20 centimetri la capătul gros, pentru traverse mici și pentru bulamaci, s'a avizat la o taxă vamală de 275 lei metrul cub.

Lemnăria veche de stejar care beneficiază de taxa vamală redusă de 400 lei metrul cub, va trebui să fie scoasă cel mai târziu până la 1 Octombrie a. c.

Interpretări fiscale

Comisia centrală fiscală a dat în ultima ședință următoarele noi interpretări fiscale:

La întrebarea dacă venitul realizat de proprietarul solului din exploatarea pădurii fie că această exploatare se face de el,

fie că se face de altul, se consideră ca un venit sau ca un capital și, deci, dacă acest venit este susceptibil să fie impus la birul agricol, comisia a răspuns astfel :

„Având în vedere că lemnul din pădure este produsul solului, ca și cerealele și alte produse periodice ale solului, cu singura deosebire că nu se pot recolta în fiecare an, ci acumulându-se an cu an, impozitul devine exigibil numai atunci când pădurile se dau în exploatare.

„Considerând că prin art 6 din lege se prevede că venitul tras de proprietar din exploatarea pădurii este impus la birul agricol, atunci când se face exploatarea, comisia găsește că este inadmisibilă cererea ca produsul realizat din exploatarea pădurii să fie considerat ca un capital și deci să nu fie impus la impozitul agricol, această cerere fiind contrarie dispozițiilor legii“.

Impunerea societăților anonime și cooperative. — Impunerea exploatărilor forestiere

Comisiunea centrală fiscală de pe lângă ministerul de industrie și comerț a rezolvat următoarele chestiuni în legătură cu aplicarea și interpretarea noului regim de impozite.

Impunerea exploatărilor de păduri

Cum se determină venitul impozabil la comercial pentru acei care fac exploatări de păduri și anume să se ia de bază venitul realizat din exploatarea anului precedent sau numai venitul anului de impunere se evaluează pe hectar după acela al anului precedent ?

Comisiunea având în vedere că în conformitate cu art. 6 și 95 din lege, pădurile se supun la impozite numai în momentul când se începe tăierea și după cantitatea tăiată în fiecare an, opinează ca venitul impozabil la comercial pentru acei care fac exploatări de păduri, afară de societățile anonime și cooperative, să se determine avându-se în vedere întinderea de pădure ce se taie în anul de impunere, iar venitul la hectar să se stabilească după venitul anului precedent, dacă exploatarea se face în aceleași condițiuni și pentru o pădure de aceeași esență. În lipsă de aceste elemente evaluarea se face după aprecierea în comparație cu alții care fac exploatări similare.

Impunerea Societăților Anonime și Cooperative

Pentru societățile anonime și Cooperative, venitul impozabil se determină după acel al anului precedent, conform art. 39 din lege, dacă tăcerea se face în mai mulți ani după un plan de amenajament aprobat de serviciul silvic. Dacă tăcerea se face în mod regulat se aplică aceleași dispoziții ca și pentru particular.

Cooperativele de săteni

Dacă cooperativele de săteni, care fac exploatare de păduri intră în prevederile art. 42 al. ultim și deci dacă se bucură de reducerea cu o pătrime a impozitului complementar?

Considerând că în asociația cooperativă pentru exploatarea pădurilor, membrii cooperatori sunt acei care execută lucrarea de exploatare, comisiunea opinează că dacă lucrările exploatarelor se fac chiar de către membrii cooperatori, fără a se angaja și alt salariat, Societățile cooperative de asemenea natură se pot asimila cu cooperativele de meseriași și deci se pot bucura de reducerea cu o pătrime a impozitului complementar prevăzută de art 42.

Caracterul primelor de producție și consum la Cooperative

Dacă primele de producție și consum distribuite membrilor cooperativelor de producție și consum se pot considera ca salarii sau sunt beneficii?

Având în vedere că primele de producție și consum nu reprezintă altceva de cât cota parte din beneficiul întreprinderii, care însă se distribuie chiar în cursul anului, rămânând ca la încheierea bilanțului să se mai dea asociatului cota parte ce i s'ar mai cuveni, după ce bineînțeles s'a avut în vedere sumele deja primite în cursul anului. Având în vedere dispozițiunile paragrafului 81 din instrucțiuni. Comisiunea opiniază că primele de producție și consum nu se pot considera ca salarii, ci fac parte din beneficiul net al întreprinderii și deci sunt supuse la impozitul comercial sau industrial.

Pentru recursurile fiscale nu este obligatorie semnătura avocalului

Dacă recursurile în materie fiscală intră în prevederile art. 40 din legea pentru organizarea și unificarea corpului de avocați, adică dacă aceste recursuri trebuiesc contrasemnate de un advoca

numai pentru cererile și acțiunile adresate direct tribunalelor, iar nu și la cele adresate altor instanțe?

Considerând că în art. 85 din legea contribuțiilor directe se prevede că recursurile, în materie fiscală se adresează administrației financiare înaintea oricăreia nu se pot îndeplini formalitățile prevăzute de art. 40 sus menționat. Comisiunea opinează că formalitatea contrasemnării de un avocat al recursurilor fiscale nu se poate aplica și la recursurile fiscale cari se adresează ad-ției financiare.

M. P. F.

LEMNUL DE FOC

Ne distrugem pădurile și scumpim lemnele. — Cum ar fi trebuit să procedăm. — O invenție uitată

De câțeva vreme încoace, lemnul de foc scumpindu-se a făcut ca lumea să se întrebe, despre adevăratele cauze, producătoare a unui asemenea efect, cei mai mulți privind lucrurile prin prisma speculii, iar alții motivând-o cu lipsa de material la leoul de origină.

Cert este, că valoarea de negociere a acestei mărfi a urmat cursul aurului, căci dela 150 lei vagonul de dinaintea războiului se plătește azi cu 6000, adică de 40 de ori ca mai înainte. Mai mult ca oricând, în acest an, variația prețurilor ale articolului de care ne ocupăm, a fost cât se poate de discontinuă și faptul nu trebuie să ne mire, deși pare a se prezenta sub formă de paradox.

Un paradox economic

În adevăr, aprovizionările pentru iarnă ar fi provocat o cerere mare și — respectiv — o augmentare de preț, lucru ce nu s'a produs.

Pe de altă parte, enormele cantități de material, provenite din exploatarea celor 100.000 ha. de pădure cu fag și destinate expropriării, în vederea constituirii islazurilor, (întreaga suprafață a fost 200.000 ha., însă restul de o sută de mii a fost acoperită de alte esențe) ar fi fost logic să impună o scădere uluitoare a prețurilor, dat fiind că oferta copleșea cererea.

Lucrul acesta iar nu s'a produs.

Lipsa vagoanelor de transport ar fi putut să vină în ajutorul marilor prețuri, căci deși lemnele sunt depozitate prin gări, ele nu pot fi de nici un folos, neputându-se pune la dispoziția amatorilor, fapt care încă n'a avut loc.

Iată, dar, o serie de paradoxe economice, pe cari nu le mai putem explica, deși unii pretind, că vremea anormală—pentru acest anotimp—este singura care a deturnat orice fel de socoteli. Totuși, nu putem lăsa necomentată o stare de lucruri, care devine îngrijitoare pentru zecile de milioane investite cu scop de a lucra lemn de foc, cum s'a întâmplat în campania anului curent. Prețurile mari—de anul trecut, sau mai precis din iarna trecută—prețuri cari se ofereau pentru un vagon de lemn adus la București sau aiurea, au tentat pe foarte mulți, să plaseze sume însemnate de bani, în exploatarile forestiere, și aceasta cu atât mai mult, cu cât statul oferia atâtea păduri spre exploatare, în vederea destinării lor ulterioare, pășunilor comunale. N'au știut însă mulți, că cele 100.000 de ha, vor produce pe piață peste 500.000 de vagoane, în afară de alte multe mii, cari trebuiau să vină din exploatarile curente și de mai mult timp înjghebate. Rezultatul este, că s'au umplut toate gările cu lemnărie așteptând—și vor mai aștepta încă—să le vină rândul la încărcare.

Avem lemne tăiate și pentru anul viitor.

Admițând, că în campania viitoare nu se vor mai tăia deloc lemne pentru ars, ne întrebăm dacă cele din anul curent nu vor fi încă prea multe, pentru nevoile noastre? Ce va însemna atunci? Că exploatatorii vor trebui să plătească, de acum încolo, 4—5 la sută dobânzi lunare, reclamate de capitalurile investite, iar peste 12 luni să se ajungă, sau

- 1) să dea faliment întreprinzătorii;
- 2) sau vagonul de lemn să se scumpească cu o „plus-valută“, care nu va fi altceva, decât 60 la sută procentele plătite de întreprinzători.

Cu alte vorbe, în loc ca vagonul de lemn să se vândă cu 6000 lei, cum este cazul astăzi, el se va negocia cu circa 10.000 la stația de pornire—caeteris paribus.

Concluziunea, pe care trebuie s'o tragem din acest fapt, este simplă și cu atât mai simplă, cu cât ea ar fi trebuit să fie cunoscută de economiștii în mâna cărora stătea, posibilitatea de a nu da naștere la stări de lucruri neplăcute.

Efectul unei exploatări necumpătate.

Este o regulă, care nu trebuie depășită, în materie de exploatare forestiere : pentru ca acestea să fie rentabile trebuie să se mărginească la un anumit cubaj, pe care îl pot oferi pieții de desfacere, cubaj, calculat în raport cu trebuințele interne ale unei țări.

Nu s'a avut în vedere acest principiu, când s'a autorizat exploatarea imenselor suprafețe păduroase, cari apoi trebuia să deservescă islazurile comunale.

Ce s'ar fi putut întâmpla, dacă în loc de a se fi exploatat odată toate pădurile s'ar fi împărțit—de pildă—in 3 ani, repartizându-se totalul hectarelor pe acest timp ?

Ce ar fi fost, dacă în loc de a se fi dat unei comuni 1000 de ha, de islaz într'un an, i s'ar fi predat în 3 ani—aceeași suprafață—rămânând ca proprietarul — oricare ar fi fost el — să-și exploateze lemnul treptat și să-l aducă pe piață, anual, câte o treime din întreaga cantitate, pe care el a fost silit s'o transporte dintr'o dată ?

În această din urmă alternativă industriile forestiere ar fi putut lucra în condițiuni mult mai favorabile, căci n'ar fi fost obligate să plătească ziua de lucru cu 170 lei, cum s'a plătit tot timpul anului curent, iar lipsa brațelor n'ar fi fost simțită, cu tot prețul ridicat al muncii.

O invenție uitată.

Dacă însă trecem peste greșelile făcute, în această materie, nimic nu ne împiedică de a o spune, că ele n'ar fi avut loc dela început, dacă s'ar fi renunțat la ideea de a se mai întrebuița lemnul pentru încălzit. Idee veche, profesată de toți câți au avut o viziune clară, n'a prins—până acum—la noi, cu toate că întregul occident privește ca ceva nemaipomenit, practica de a se arde lemne în vederea obținerii caloriilor !

În cartioanele biuroului de brevete, care ține de ministerul domeniilor, există un brevet de invențiune, purtând No. 1 și fiind al d-lui arhitect Alexandrescu.

Fostul ministru Costinescu, când i s'a expus un mod practic de încălzire a sobelor, fără ca lemnul să fie întrebuițat într'un procent mai mare de 20 la sută din totalul elementelor componente ale brichetii (căci era un fel de brichetă) ce i se prezenta spre experimentare, a apărât invențiunea și a vrut s'o industrializ-

zeze singur, dat fiindcă pentru fabricațiune nu era nevoie, decât de păcură, frunze de pădure și gunoi.

Inventatorul era pe cale de realizare, dacă împrejurări complexe nu ar fi intervenit, ca să împiedice lucrurile, iar mai târziu nimeni nu s'a mai gândit la punerea în practică a ideii, cu atât mai mult, cu cât înainte de război nu exista deschisă o problemă a combustibilului, așa cum se pune azi.

Arătăm mai sus, că dacă ar exista un alt mijloc de încălzire, decât prin lemn, cu ocazia exproprierei pădurilor nu ar mai fi avut loc întrecerea de capitaliști pentru exploatarea suprafețelor destinate pășunilor, așa că—în mod imperios—s'ar fi afectat pășunilor acele hectare, de cari pomenim, într'un lung șir de ani, iar perturbațiunile de azi s'ar fi evitat.

Invențiunea, de care ne ocupăm, modificată sau nu, pusă în practică de o finanță întreprinzătoare va da roadele pe cari noi le așteptăm de mult.

Desigur, că ar trebui încercat mai întâi, stabilindu-se calculele de rentabilitate, în raport cu cheltuelile de azi ale unui asemenea produs, căci dacă nu suntem pe deplin edificați de necesitatea categorică de a pune stavilă, enormului consum de lemn, cu siguranță că „mâine“, vom fi siliți s'o facem, deoarece consumul acestui articol întrece nu numai producția anuală a masivelor românești, dar atacă mult din capitalul păduros.

Acela care va întreprinde mai întâi funcționarea unui așezământ, cu scopul de a fabrica un material nou pentru încălzire își va asigura cel dintâi debușeurile.

Greutățile de învins vor fi mari — poate—la început, până ce publicul consumator se va obicinui cu noutatea lucrului dar cum obicinuința este a doua natură, va intra și acest obicei în practica de toate zilele, inventatorul oricare ar fi, iar invențiunea oricare ar fi ea—bine meritând din partea pădurilor!

Ing. Silvic Horia Manole.

PROBLEMA PADURILOR

I

Este foarte interesant a se cunoaște părerile celor mai indicați reprezentanți ai agriculturii, atât din punct de vedere practic cât și teoretic asupra chestiunii pădurilor în țara noastră mai cu seamă în urma votării ultimelor legi cu privire la exproprierea pădurilor pentru satisfacerea populației rurale cu lemne de lucru și de foc.

În acest scop reproducem mai jos conferința d-lui profesor N. O. Popovici-Lupa ținută la cercul de studii al partidului țărănesc precum și articolul d-lui Const. Garofid., fost ministru al Domeniilor, publicat în ziarul *Argus* din 9 Iunie 1924, iar conferința d-lui Popovici în „*Aurora*” din 20 Aprilie 1924.

P. A.

In cadrul problemelor agrare, chestia pădurilor ocupă un loc însemnat. Acele probleme sunt: 1) problema agrară propriu zisă, care privește repartiția proprietății agricole; 2) problema comasărilor, adică a rotunzirii proprietăților agricole și a adunării parcelelor risipite aparținând aceluiaș proprietar; 3) problema punerii în valoare a terenurilor inundabile (numai statul ar poseda în Vechiul Regat 173 mii, iar particularii aprox. 320 mii hectare); 4) rectificarea cursurilor de apă (prin care s'ar câștiga în Vechiul Regat aprox. 337 mii ha.), în legătură cu problema irigațiunilor; 5) fixarea coastelor, a terenurilor de eroziune și a dunelor și 6) împăduririle.

Aceste probleme se pot reduce la două; *problema agrară propriu zisă și îmbunătățirile fonciare.*

Toate aceste probleme, ca și cele agricole (privitoare la sporirea producției și rentabilității agricole) fac obiectul celei mai vii preocupări a Partidului Țărănesc.

Insemnătatea pădurilor, constă în următoarele avantaje: ele dau lemne de foc și de lucru, împlânzesc clima și aduc importante venituri proprietarilor și economiei naționale.

Suprafața păduroasă este de aprox. 6.625.000 ha. (inclusiv goluri), a cărora rentă se poate evalua la cel puțin un miliard anual, deci un fond producător de rentă în valoare de cel puțin 20 miliarde.

Principiile fundamentale în politica silvică se poate rezuma astfel:

1. Statul își asumă rolul de a veghea :

a) Ca să rămână împădurite terenurile, a căror defrișare ar fi păgubitoare ;

b) Ca terenurile proprii pentru păduri, dar improprii altor moduri de utilizare, să nu rămână pârloage ;

c) Ca să se păstreze anumită suprafață de păduri, într'o repartitie potrivită ;

d) Ca pădurile existente să se exploateze rațional și cu cruțare.

2. Protecția statului se poate exercita :

a) prin întinderea teritoriului silvic în proprietatea statului ;

b) prin un drept de supremație asupra tuturor pădurilor.

3. Acest drept de supremație la rândul lui, se poate exercita :

a) prin interzicerea defrișărilor fără permisiunea autorităților silvice ;

b) prin impunerea unui plan și regulament de exploatare (amenajament) pentru orice pădure de importanță generală ;

c) impunând proprietarilor de a întrebuința în exploatarea pădurilor mai mari, numai silvicultori studiați ;

d) Statul poate, în anumite împrejurări să impună constituirea de cooperative silvice pentru exploatarea pădurilor mici ;

e) Statul are datoria de a înființa școli de silvicultură ;

f) În fine pe cât posibil, să se desființeze servituțile asupra pădurilor.

Legislația noastră silvică este și ea inspirată de aceste principii fundamentale. Din numeroasele legi și regulamente cu caracter silvic, citez numai :

1. Codul silvic din 1910, cu modificări introduse după război. El cuprinde un capitol special pentru stabilirea drepturilor moșnenilor și razeșilor proprietari de păduri în vălmășie și pentru exploatarea acestor păduri,—dispozițiuni cari în practică n'au dat rezultatele așteptate.

2. Legea prin înființarea casei pădurilor, din 30 Martie 1910.

3. Decretul-lege No. 3438 din 15 Nov. 1818 (Monit. Oficial No. 196 din 23 Nov. 1918) privitor la vânzare de păduri ale statului la cooperative.

4. Legea din 30 Iulie 1921 pentru limitarea la 5000 și la 8000 ha pădure ce se poate vinde spre exploatare,—lege foarte bine-intenționată spre a stavili acaparările, dar în practică nu a dat rezultate, fiindcă a fost eludată.

5. Legea corpului silvic.

Ca urmare a decretului-lege de mai sus, cooperativele silvice au luat un avânt mare : până la Nov. 1923 s'au înființat 944 cooperative, din cari 502 au avut în exploatare 3140 ha pădure, 138.480 arbori, 276 mii 335 m. c. și 208.991 steri, plătind 64.231.113 lei (cam 70 la sută la stat).

Există 29 cooperative pentru industria lemnului, cu 2290 cai putere, 152 gateri, 18 mașini de tâmplărie, 117 km. cale ferată îngustă cu 19 locomotive (1427 cai putere) și 286 vagoane pentru 2000 tone încărcătură.

Aceste fabrici produc anual 90.900 m. c. cherestea în valoare de 70 mii, și au în depozit 9.900 m. c. bușteni în valoare de 52 mii.

853 cooperative existente în 1922 - 1923 numără 35.098 membri, cu un capital subscris de 25.891.326 lei, vărsat 20.684.318 lei.

Cele mai multe din aceste cooperative, chiar cele pentru industria lemnului, dau rezultate multumitoare.

Caracterul social—care lipsește în genere în legislația silvică—apare în decretul-lege pentru vânzare de păduri la cooperative și în legea pentru împedecarea acaparărilor.

Drepturile sătenilor asupra pădurilor. Clăcașii aveau dreptul a lua gratuit lemne de foc și de lucru pentru trebuințele proprii, din pădurile moșiilor pe cari se aflau ei.

Legea rurală dela 15 Aug. 1904 a consfințit acest drept prin art. 9, astfel conceput :

„Dreptul la pădure ce au sătenii de pe moșiile din Moldova după art. 44 al legii muntelui (adică județele Putna, Bacău, Neamțu și Suceava) și cei de pe moșiile din Țara Românească în virtutea art. 140 al. 4 din legea dela 23 Aprilie 1911, li se păstrează neatins și în viitor.

„După 15 ani, proprietarii vor fi în drept a cere liberarea pădurilor de sub această servitute, prin bună învoială sau prin hotărârea judecătorească“.

„Acest drept îl vor putea exercita și comunele, așezămintele publice și statul“.

De fapt, sătenii au fost despoiați, curând după 1864, de vechiul drept, care însă n'a putut fi desrădăcinat cu totul din sufletul lor.

Spiritul partidelor politice vechi în materie silvică, nu diferă mult ; doar că se poate zice că partidul conservator privea pă-

durile mai mult din punct de vedere seniorial și estetic, cel liberal mai mult prin prisma intereselor economice, fiscale și politice de partid.

* * *

Partidul Țărănesc se preocupă și de partea socială a chestiunii, considerând pădurile și ca un mijloc de valorificare a muncii clasei țărănești. Această preocupare reiese din art. 12 din proiectul de lege agrară al lui Mihalache.

„Pentru întregirea economică a proprietății țărănești se vor putea expropria și pădurile proprietarilor particulari, cari împreună cu cele expropriate conform art. 5 (pădurile străinilor, absenteștilor și ale diferitelor proprietăți de mână moartă. N. A.) se vor adăuga la masivul păduros al statului“.

„Legea specială pentru înființarea pădurilor comunale va determina atât modalitățile de expropriere cât și condițiunile în cari din masivul forestier al statului se vor forma păduri comunale”.

Art. 132 din noua Constituție prevede a se destina din pădurile statului, suprafețele necesare pentru îndestularea trebuințelor populației rurale din vechiul regat, Basarabia și Bucovina și la nevoie a se expropria din pădurile persoanelor juridice și chiar ale proprietarilor particulari, respectându-se 100 ha intangibile de fiecare proprietate.

„Pădurile astfel expropriate rămân în proprietatea statului și se vor administra și exploata de dânsul spre a satisface potrivit legii și în prima linie nevoile de mai sus“.

Atitudinea silvicultorilor. Ideea pădurilor comunale este foarte mult atacată de silvicultori, deși păduri comunale există și la noi (urbarialele din Ardeal, pădurile comunale în Bucovina reprezintă peste 6 la sută din total; pădurile din moșneni și răzași pot fi considerate ca păduri comunale); există de exemplu și în Germania, 16 la sută din total.

Ființa și rezultatele cooperativelor silvice dovedesc că pădurile se pot exploata în comun. De ce nu s'ar putea stăpâni și în comun?

Principiul pădurilor comunale se poate concepe în două sensuri: unul mai larg, după care întinderea ar trebui să fie destul de mare încât să creeze un izvor de venituri pentru comună ca atare; și altul mai restrâns, adică numai în limita trebuințelor proprii ale gospodăriilor țărănești.

* * *

Soluții. Nu se poate da o soluție generală. Ea trebuie să difere după situație la câmp sau la deal și mai ales la munte. În primul caz exproprierea se poate limita la trebuințele gospodăriei; în ultimul caz ea trebuie să fie mai adâncă, de oarece la munte pădurea constituie principalul teren de plasare a muncii țărănești. Acolo latifundiile silvice sunt mijloc de exploatare a muncii omeneste, mai ales prin intermediul marilor întreprinderi forestiere capitaliste.

Creearea pădurilor comunale ar putea fi combinată cu împădurirea sau reimpădurirea terenurilor proprii pentru aceasta (malurile apelor, coaste prea repezi, râpi, ponoare, terenuri de eroziune, nisipiști, etc.) Întrucât va fi nevoie se va impune și o comasare, de exemplu a sforilor sau curelelor de moșie peste coaste, cari favorizează foarte mult eroziunea.

Comunele ar fi obligate să înființeze pepiniere pentru creșterea arborilor necesari sădirilor.

Aceste opere se vor înfăptui numai sub privegherea și controlul autorității silvice.

Exproprierea pădurilor ¹⁾

II

De câteva zile se discută în Adunarea Deputaților proiectul de lege al pădurilor comunale.

Nu m'am ocupat până azi de acest proiect și nu am intenția să-l discut acum. Felul patriarcal, cum d. Constantinescu prin proiectul său soluționează această latură însemnată a problemei sociale dela noi, asigurând țăranilor scump și cu sgârgenie lemne de foc și pentru trebuințele casnice, învederează ne înțelegerea deslegării acestei probleme a pădurilor, deslegare de care atârna aproape toată chestia socială a regiunilor muntoase.

Din punct de vedere al principiilor generale care trebuie să călăuzească politica noastră agrară, legea d-lui Constantinescu stă pe același plan cu proiectul agrar al d-lui Duca. Aceiași concepție simplistă a exproprierii pentru satisfacerea trebuințelor limitate ale sătenilor, aceleași metode de aplicare mecanică a exproprierii, care nu țin seamă nici de importanța locală a pădurii, nici de organizarea viitoare a producției și industriei forestiere.

1) Publicat în Argus din 9 Iunie 1924.

Dar nu de legea d-lui Constantinescu vreau să vorbesc ci de ideile judicioase emise de d. Mihalache cu ocazia discuții acestei legi în Cameră. Am găsit de astă dată în vorbirea d-lui Mihalache o înțelegere reală a felului cum trebuie deslegată problema socială a locuitorilor dela munte ; înțelegere pe care d-sa nu a avut-o în trecut.

„Pădurile comunale, zice d. Mihalache, (ziarul Dimineța din 30 Mai) nu trebuie înființate în toată țara, ci deocamdată numai în regiunile unde țăranul a crescut la umbra copacului. Peste rest nu mă interesează acum. Să se dea cât trebuie țăranului dela munte ca să-l fie pe loc și să lucreze cu spor. Să nu ducem țăranul dela munte la șes pentru 5 ha. Să lăsăm pământul săteanului dela șes și celui dela munte să-i dăm pădurea. Astfel fiecare la locul lui nu va vegeta ci va prospera. Deci, păduri comunale la munte, însă suficiente ca țăranul de acolo să-și poată scoate din ele existența”.

Aceasta este adevărata deslegare a chestiunii sociale în regiunile muntoase, iar nu colonizarea țăranilor la șes, colonizare pe loturi neîndestulătoare, care îi transformă în adevărați nomazi, care restrânge mijloacele de existență ale câmpenilor.

Munteanul trebuie să devie un lucrător industrial pe loc, prin mijloacele ce le oferă localitatea : în primul rând păduri, pe urmă mine, cariere, industrie.

Această concepție am susținut-o în toate scrierile mele relative la chestia agrară și cu deosebire atunci când am criticat politica colonizării începută cu legea dela 1889 și urmată de toate guvernele până la război, (A se vedea Părerii în chestia agrară, Buc. 1907).

Iată ce spuneam într'un studiu mai recent, la pag. 19 din memoriul agricultorilor mari din anul 920. „Din punct de vedere al debușeului de muncă este o mare greșeală de a expropria aproape toate moșiile la câmp și ale coloniza cu munteni. Munteanul nu va fi nici odată bun plugar și în loc de a-l lăsa acolo unde munca lui ar putea fi îndreptată cu folos către creșterea vitelor sau în industrie, căci materiile prime (lemn, minereuri, etc.) și cu deosebire forța motrice (căderile de apă) sunt la îndemână, el, colonizat la câmpie va restrânge prin împrăștierea lui acolo atât activitatea de azi a țăranilor locali, dar cu deosebire a generațiilor viitoare. E aceiași politică de colonizare care

a sărăcit satele mari dela câmp situate pe moșiile statului, când aceste moșii s'au parcelat în loturi.

„Țăranii dela câmp nu vor pricepe nici odată că reforma agrară care expropiază în folosul muntenilor toate moșiile mari, unde ei sau copiii lor ar fi putut găsi un prilej de muncă, este făcută în folosul lor. Nu este paradoxal de a afirma că pe această temă ei vor fi alături de boeri“.

În treacăt fie zis această prezicere pe care o făceam în 1920 s'a adevărit pe deplin. Țăranii din Brăila, anul trecut, când au știut că pământul pe care ei nu se împroprietăresc se dă la munteni, s'au unit cu proprietarii pentru a scăpa moșiile de expropriere.

Îmi pare foarte bine să constat, că d. Mihalache se unește azi cu părerile mele, revenind astfel asupra concepții sale din trecut; căci a fost o vreme, în timpul discuții legii agrare în Cameră, când d-sa mă acuza, pe temeiul citații de mai sus, de a nu voi împroprietărirea muntenilor.

Și acum, două cuvinte în chestia pădurilor. Este evident că munteanul trebuie să-și găsească mijloacele de existență pe loc; în această direcție trebuie căutată soluția chestii sociale pentru ei. Mijloacele locale sunt în primul rând pădurile, pe urmă minele, industrie, etc. Dar exploatarea modernă a pădurilor nu se poate concepe prin sforțări individuale, ci prin acțiune colectivă. Exploatarea păduroasă este azi o mare industrie, o adevărată uzină, care reclamă o conducere tehnică și o concentrare de mijloace mari mecanice și bănești. Acest fel de exploatare exclude principial îmbucătățirea, fie a pământului, fie a folosinței. Nu se poate concepe o exploatare modernă, cu rentabilitate economică pentru țară și pentru țărani, în care mijloacele tehnice să fie securea și joagărul primitiv, iar mijloacele de transport, boul. A împroprietări fiecare țaran cu pădure, sau al împroprietări cu folosința pădurii, cum vrea proiectul d-lui Constantinescu, înseamnă a distruge o bogăție a țării, fără nici un folos social.

De sigur pentru moment, în regiuni limitate și pentru satisfacerea trebuințele sale domestice, poate că țaranul ar avea oare care avantagii, dacă nu-și calculează timpul; din punctul de vedere însă al țării și al muntenilor însă-și, aplicarea acestui principiu ar aduce la dezastru. Îmbucătățirea proprietății sau folosinței pădurei înseamnă o retrogradare economică și în această situație chestiunea socială n'are leac. Dacă eu însu-mi în legea agrară

a Ardealului, am prevăzut pădurile comunale, aceasta am făcut-o din cauza condițiilor politice de acolo. O legea a pădurilor comunale există și ea fusese parțial aplicată românilor de către vechiul regim. Prin capitolul respectiv din legea agrară am căutat restabilirea dreptății din acest punct de vedere; soluția reală a chestiunii sociale din regiunile păduroase o rezervasem, însă, pentru mai târziu.

Această soluție nu poate să fie o pomană, o bucată de pământ sau un car de lemne pentru fiecare țaran, ci posibilitatea pentru toți, cu deosebire pentru cei destoinici de a găsi mijloace de trai îndestulătoare.

Aceasta nu se poate obține decât într'o organizație modernă a exploatării, în industria mare. Dacă lucrătorul din Birmingham sau Manchester, poate să fie stăpânul lumii și să ducă un trai de om civilizat, fără să posede o bucată de pământ, de ce oare țaranul nostru nu poate găsi mulțumirea decât prin împrumutarea?

Și acum soluția. Cum poate prospera munteanul într'o organizație modernă a industriei lemnului? Întâi ca lucrător salariat prin ocrotirea pe care i-ar da-o o legislație socială potrivită și al doilea, prin cooperatie.

Nu voi discuta aci măsurile unei bune politici sociale. Ele sunt cunoscute și se găsesc înscrise în toate programele paridelor democratice; voi vorbi numai de cooperatie.

În loc ca satele să svârle miliardele de lei pentru a plăti proprietarilor pădurilor expropriate, mai bine ar ajuta înființarea cooperativelor care să exploateze pădurile prin mijloacele și cu tehnica modernă; iar pentru ca aceste cooperative să se desvolte fără apăsare, în loc de expropriere, legea ar prevedea preferința vânzării către cooperatie a unei părți din producția anuală a pădurilor. Comisii speciale ar controla prețul.

Cu acest sistem nu se mai face expropriere, nu se mai încarcă bugetul și nu se inundă piața cu noi hârtii de rentă; nu se mai irosește bogăția forestieră a țării, căci lemnul nu se mai dă pentru consumația domestică, ci se lucrează pentru comerț, pădurile de câmp vor rămâne disponibile, ca și până acum, ca să alimenteze orașele; iar munteanul va fi împins într'o organizație industrială modernă, care îi va asigura un trai cu mult superior, celui pe care i l'ar da împrumutarea lui în Bărăgan.

Evident, această politică cere timp, ea nu se poate trâmbița ca o reclamă demagogică, dar în schimb asigură o deslegare temeinică chestiunii sociale din regiunile de munte.

DIN TOPONIMIA OLTENIEI ÎN LEGĂTURĂ CU PĂDURILE

În primăvara anului 1920 D-I Profesor Murgoci a luat inițiativa de a ține la Institutul geologic cursuri de agrogeologie, invitând la acestea pe agronomii dela diferite instituții agricole și în special pe cei dela Casa Centrală a Cooperăției și Împroprietăririi. Au asistat și câțiva silvicultori. A asistat și subsemnatul—care nu este nici agronom, nici silvicultor și în 1920 nu era nici măcar slujbaş la vre-o instituție cu caracter agricol;—a asistat din dorința de a asculta pe D-I Murgoci și pe D-I Protopopescu.

Multe am aflat în timp de trei luni cât au ținut cursurile.

D-I Murgoci mi-a vorbit odată despre unele probleme, cari-l preocupau. Între acestea era și problema invaziei pădurilor în stepă și a stepei în pădure. Domnia-Sa mă îndemna atunci să mă ocup și eu de aceasta.

La îndemnul d sale am răspuns că, cunoștințele mele geologice sunt așa de neînsemnate, încât nu-mi îngăduesc să mă agăț de așa probleme. I-am făgăduit că voi cerceta totuși hărțile vechi și pe cele mai noi ale pădurilor din vechiul regal, colecțiunile de documente, hotărnicile și toponimia țării spre a aduna cât mai mult material cu privire la existența și întinderea pădurilor. Împrejurările mi-au fost protivnice, m'am apucat de alte treburi, așa că nu m'am putut ține de cuvânt; n'am strâns materialul dorit.

Ceva însemnări tot am făcut. În cele ce urmează dau o listă

1) Dată fiind legătura strânsă care a fost mai ales în trecutul nostru între plugărie și pădure și ținând seamă de faptul că plugăria a mers totdeauna pe urmele pădurii, contribuția de față a D-lui A. Oprescu înfățișează o deosebită însemnătate. Ea lămurește — pe o cale pe care n'a cercetat-o încă nimeni cu deamănuntul—unde a fost pădurea odinioară și ce urme a lăsat ea în graiul și întru câtva și în deprinderile poporului nostru, din părțile Olteniei. Așa încât—făcând loc acestei prețioase contribuții—ținem să atragem luarea aminte și a altor cercetători ce însemnate lucrări se pot face, dacă vor privi mai mult înăuntrul țării și dacă vor căuta și datina plugărească, în graiul, documentele și toate urmele istorice de pe pământul României de astăzi. (D. G. Gh.).

de cuvintele cari ar trebui urmărite în toponomie. M'am mărginit numai la regiunea Olteniei. Dacă d-l Murgoci va găsi în acestea ceva care să-l intereseze, aş fi bucuros.

După cum se va vedea nu m'a preocupat etimologia cuvintelor, ci numai însemnarea lor în graiul românesc.

1. Nu sunt tocmai numeroase numirile de localităţi, cari s'au format dela cuvântul pădure.

Un trup de pădure numit *Păduricea* în comuna Milostea-Vâlcea; un sat situat pe coasta dealului Zăcăloarea în comuna Frânceşti-Vâlcea numit *Pădureţu*; o gârlă în comuna Băileşti-Dolj cu numele *Pădureanu*. Cam atât găsim în Dicţionarele geografice.

Nu mă opresc la însemnarea cuvântului *Pădureţu*; dar sunt convins că noi trecem, cu prea multă uşurinţă, cu vederea, unele fapte, între care şi pe acesta: există în această ţară două popoare, aşa de deosebite în toate manifestările lor: popor pădureţ (expresiunea este a lui Iipescu, „Suferinţele jărănimii“ Bucureşti 1888) şi popor de câmpie, de stepă.

Pădurean înseamnă locuitor al ţinutului de pădure (de unde numele de familie Pădureanu). Pădurenii se numesc şi locuitorii români, aşezaţi între Heţeg şi Lugoj, a căror situaţie socială era mult mai joasă decât a altor locuitori. Graiul lor a fost studiat de filologii noştri şi de unii străini.

Studiind întinderea pădurilor în Oltenia, să nu se mărginească cineva numai la numiri ca cele de mai sus, ci să urmărească şi unele ca acestea: Seaca de pădure, comună în jud. Dolj — dar şi pădure cu o întindere de 2000 ha. în coprinsul acelei comune; Sălcuţa de pădure—numită astfel spre a se deosebi de Sălcuţa de câmp. Numiri ca acestea indică oarecum şi limitele pădurii.

2. Se ştie că, codru înseamnă mare pădure deasă, formată din copaci bătrâni.

Un loc izolat în comuna Bălceşti-Vâlcea se numeşte Codru-Olteţu; o curea de moşie în comuna Măceşu de jos Dolj se numeşte simplu: Codru.

Locuitorul ținutului cu codri s'a numit codrean (de unde numele de familie Codreanu).

Dela codru s'a format și un adjectiv codresc, care a existat. De pildă: a ucis un cerb codresc. Alexandri, Poezii III, 139. Dela acest adjectiv numele de familie Codrescu.

În comuna Turcești, este un deal numit Codrești și o mahală cu acelaș nume.

Codri cărunți, care înseamnă tot atât cât codri bătrâni, adăposteau mulți oameni fugiți din pricina unei administrațiuni vi-trege, străine, și din pricina birurilor fără număr.

Ei deveneau hoți de codru; prin felul de a se purta, prin felul de a fura, se deosebeau de hoții de drumul mare. În literatura noastră populară sunt simpatici.

A apuca calea codrului înseamnă a se apuca de haiducie; e și aceasta o expresiune des întrebuințată în poezia populară.

În comuna Runcu-Goj e un deal cu numele Codrișoru.

3. Dumbrava este pădure de stejar. O pădure de gorun, în întindere de 750 ha, în comuna Pestișani, județul Gorj, un trup din pădurea Racoviței-Vâlcea și un loc izolat în Mădulari-Vâlcea se numesc Dumbrava.

Din pricina multelor, frumoaselor și întinselor păduri seculare cari mai existau încă pe la 1890, s'au numit Dumbrava de Sus și Dumbrava de Jos, două plăși ale județului Dolj.

O plasă a judeiului Mehedinți încă s'a numit Dumbrava.

O dumbravă mică în comuna Folești-Vâlcea a dat naștere numelui geografic Dumbrăvița.

Din pricina frumoaselor sale dumbrăvi s'a numit Dumbrăvița un deal în comuna Bunești-Bâlcea.

Tot Dumbrăvița se numește un sat în comuna Husnicioara-Mehedinți și un loc în comuna Motoci-Dolj.

Numele de familie Dumbrăveanu este destul de cunoscut.

Dumbrăveanca este un nume întrebuințat în regmul animal s'a dat unei ciori.

Dumbrăvești este un sat în comuna Folești-Vâlcea; numele de familie Dumbrăvescu este însă mai puțin întrebuințat ca Dumbrăveanu.

4. Crâng este o pădurice, tufăriș.

În comuna Horezu este un trup de pădure cu numele Crângu ; în comuna Vânu Mare-Mehedinți este o pădure cu numele Crângu și tot în aceeaș comună o mahala se numește Crângueștii.

În comuna Verbița-Dolj, o moșie poartă numele de Crângu, ceea ce dovedește că a existat acolo un crâng, care a fost transformat apoi în pământ pentru cultură.

Lexicele dau numai diminutivul Crânguleț. Toponimia ne-a păstrat și drăguțul nume Crângaș.

* * *

5. Desiș de pădure, de codru, se numește bunget.

În comuna Deveselu din Mehedinți o pădure se numește Bungetu și un loc acoperit cu păduri Bungalatu.

Și în comuna Caraula-Dolj este o pădure Bungetu.

Bunget a dat numele de familie Bungețeanu.

* * *

6. Dar pe lângă cuvintele acestea, pe cari le cunoaștem din dicționare, mai sunt unele cuvinte pe cari nu le găsim în dicționare, pe cari ni le-a păstrat numai toponimia. Unul din acestea este cuvântul budă.

În legendele române publicate de V. A. Ureche, București 1896, la pag. 41 dăm peste acest [pasagiu: „în buda a pustie, unde șade baba Floarea“.

Într'un document din 1678 publicat de Episcopul Melchisedec în Cronica Hușilor, București, 1869, la pag. 103, întâlnim următorul pasagiu: „ori în lîrg... ori în sat... ori în budă, ori hie unde i-or afla“.

Este evident că în amândouă citatele buda înseamnă pădure.

Observăm, de altfel, că acest cuvânt a fost cunoscut afâl în Oltenia cât și în Muntenia și Moldova și pe unde a fost rostit a avut acelaș înțeles.

Buda este numele unui deal în comuna Genuneni; Buda este numele unui loc izolat în comuna Frâncești (din care face parte satul Pădureju și al unui cătun în comuna Ocnele Mari, în județul Vâlcea.

Două trupuri de pădure în comuna Sărăcinești-Vâlcea se numesc Buda mare și Buda mică.

Plurarul dela Buda este Budele. Se numesc Budele o mahala în comuna Nenciulești, un pârâu în comuna Roșiile și un

alt pârâu, care izvorăște din hotarul comunei Românești, străbate comuna Săscioara și se varsă în Olteț.

Locuitorul ținutului cu bude s'a numit Budan și Budac; dacă s'ar urmări aceste nume atât ca porecle cât și ca nume de familie, s'ar vedea cât de multe bude au fost în Oltenia.

Un sat și un deal în comuna Băseștii din județul Mehedinți se numesc Budăneștii.

Între Budan și Budean (de unde numele de familie Budeanu) este o mică deosebire de înțeles. Budan înseamnă trăit numai în pădure, simplu; Budean înseamnă din ținut păduros.

Înrudit cu cuvântul budă putem socoli cuvântul budușlău care înseamnă tâlhar. D. p. „Den Țara ungurească veneau budușlăi preste munte de prădau și jecuiău“. Muste Letop. III, 85 Ar fi de pus în legătură budușlău cu hoț de codru.

În comuna Tehomiru din județul Mehedinți există o mahala numită Budienii, care se zice că și-a luat numele dela unul din cei dinfăi locuitori ai săi, ai cărui urmași sunt și acum foarte numeroși. Poate să fie așa, dar poate să fie și altfel. Este de reținut faptul că din 1200 ha., cât este suprafața comunei, 750 ha. erau ocupate de islaz, pomel și pădure.

O plantă se numește budiană, iarbă sălbaiecă (Boceanu „Cuvinte din jud. Mehedinți“), precum o alta se numește iarba codrului.

Un sat al comunei Diculești-Vâlcea precum și o pădure din aceeași comună se cheamă Budești. (În legătură deci cu numele de familie Budescu).

Familia cuvântului Buda pare a fi fost numeroasă. Din ea fac parte:

Budoiu — numele unei moșii în comuna Băsești, al unei foste moșii în comuna Tereuja și al unei păduri în comuna Sinești-Vâlcea. Budoiu s'a numit și o moșie pendinte de mănăstirea Polovragi.

Numele de familie Budoiu este foarte răspândit în Oltenia.

Buduroiu numele unui pârâu la miază-zi de comuna Zavideni, se varsă în Olt; al unei fântâni în comuna Mischii-Dolj și al unei fântâni în comuna Mădulari-Vâlcea. Despre această fântână se spune în Dicționarul geografic că-i vine numele dela un copac scorburos, ce este băgat în acel izvor și prin care se scoate apă cu un vas.

În Gorj există și numele de familie Buduroiu.

O vale în comuna Preajba se numește Buduroaele.

Părerile filologilor este că buduroi vine dela ung.: bodon=vas.
În comuna Dobriceni din județul Vâlcea este un sat situat între două frumoase păduri. Acel sat se numește Budurești.

Numele de familie Budurescu este cunoscut în Oltenia. Ca nume de familie ne sânt cunoscute și Buduruș și Budurin.

În comuna Izvorul Aneștilor din județul Mehedinți se află un deal numit Budașca.

Locul unde a existat o budă s'a numit budiște.

E adevărat că în dicționarele geografice ale celor cinci județe din Oltenia nu întâlnim nume de localități Budiștea sau măcar Budișteni; dar numele de familie Budișteanu ne arată că a trebuit să existe topicul Budiște. Un Budișteanu Român de lângă Olt la Pah. C. Sion Arh. Mold. 28.

Poate că tot aci trebuie amintit și cuvântul Budulac — simplu. De ex. Jipescu, Opincarul, 100: „Și el și ea sunt oameni apropiați, budulaci, ospătăreși și miloși“, sau Jip. Op. 14 „uscățiva, pușintica și budulaca mea vorbire cu ande finu n'ar fi în placu multor duhuri mari“. Budulan, nume de familie în Gorj. Budău, Budușan nume de familie.

Într'un document din 1648 Buduran, megiaș din sat din Petreștii Scurtului din jud. Gorj Ștefulescu — Strâmba 86).

Când s'a pierdut înțelesul cuvântului și rostirea s'a schimbat. Așa s'ar explica numiri ca Bodești — pădure în plaiul Horezu-Vâlcea; Bodești, sat care ține de comuna Alunu-Vâlcea.

Comuna Bodești-Dolj avea o pădure în întindere de 850 Ha.

Cuvântul buda nu trebuie confundat cu un alt cuvânt buda, care are înțelesul de clădire, dugheană și care este înrudit cu germ. Gebäude.

7. Pădurile fiind pentru locuitorii „de aret și sprijineală“ satele se întemeiau în mijlocul lor și tot astfel și mânăștirile.

Bran înseamnă la Slavi *apărare*. Dicționarele noastre nu dau înțelesul acestui cuvânt; toponimia românească l'a păstrat cu înțelesul de pădure. Bran este numele unui deal, prelungire a culmii Moldovișului în jud. Gorj.

Locuitorul ținutului branului s'a numit brănean, de unde numele de familie Brăneanu.

Locul unde a existat bran se numește și azi braniște, ba încă braniște se numește orice pădure mică.

În județul Mehedinți se numește Braniște un deal în comuna Bâcleșu și o mahala tot acolo; o comună la 58 km. de Turnu-Severin, ce se întinde până în pădurea comunei Pătulele; un cătun al comunei Gornovița; un deal în satul Nadanova, în comuna Burseștii, acolo unde mai există și un deal cu numele Budăneștii.

În județul Dolj poartă numele de Braniștea un plaiu în comuna Cioroiășu; o moșie în comuna Locusteni și un sat tot acolo; un sat în comuna Balta Verde și un izlaz tot acolo.

De la numele de familie Brănescu, topicul Brănești.

În județul Gorj se află o comună cu numele Brănești; în județul Vâlcea o vale a Brăneștilor în comuna Olănești.

Locuitorul unui ținut de braniște se numește brăniștean, de unde numele de familie Brănișteanu, care nu trebuie confundat cu numele evreesc de familie Brănișteanu, căci acesta nu e altceva de cât Braunștein.

În legătură cu bran trebuie studiate și alte numiri de localități ca Branciog, Branej, Branovăj.

Pentru înțelesul cuvântului braniște și brănișterii se poate consulta Dicționarul român-german al lui Tikitin pag. 221.

* * *

8. Foarte răspândit în toponimia românească, dar mai ales în toponimia Olteniei, e cuvântul Cornea, pe care nu l înregistrează lexicele, dar care nu e altceva decât slav. cornia și înseamnă codru.

Cornea, deal în Cernaia-Mehedinți.

Dar alături de această formă slavică, cuvântul înfățișează și o formă românească: Cornu. Este numele unei păduri în comuna Cornu, plasa Dumbrava de jos, județul Dolj. În ea se găsește cer, stejar și gârniță, care predomină.

Este de reținut că în comuna Cornu există câteva numiri ca: Padina adâncă, Padina Balaurului și Valea Teiului. Prin urmare când alcătuiitorul dicționarului geografic afirmă că „numele de Cornu poate să vie dela lemnul corn, căci se află pe acolo asemenea copăcei”, cu tot respectul pe care-l avem pentru membrii Societății geografice zâmbim și nu primim această lămurire.

Locuitorul din ținutul cornului s'a numit cornean (de unde numele de familie — răspândind în Oltenia — Corneanu).

O pădure în Deveselu-Mehedinți se numește Corniși. Un diminutiv dela Cornu este Cornișoru. Un deal Cornișoru în Glogova.

Numeroasele numiri de Cornetu în toate județele Olteniei ne arată cum a fost îmbrăcat ținutul Olteniei de mulțimea codrilor, ce bogat înveliș lemnos a avut Oltenia.

Dela Corniș numele de familie Cornișanu și apoi numele de localitate Cornișani.

Multe sunt și localitățile cu numele Cornățel.

Locuitorii din aceste localități ca și cei din localitățile cu numele Cornetu se numesc Cornățeni, de unde numele de familie Cornățeanu.

În județul Dolj se află și localitatea Cornișa.

Menționăm numele de familie Cornescu, Cornoiu.

Pluralul de la Cornu este Cornurile.

* * *

9. N'am găsit în dicționarele geografice ale județelor Olteniei vre-o localitate cu numele Bucov. Sunt informat că există o localitate. Bucova în partea de miază noapte a județului Dolj.

Pe unde există aceste numiri de localități se presupune existența codrilor de fag.

Locuitorii din aceste ținuturi s'au numit Bucoveni, de unde numele de familie Bucoveanu.

Numele de Bucovățu îl poartă în jud. Dolj o pădure de cer, stejar și gârniță. de unde numele comunei. Într'o vreme nu tocmai depărlată, codrul Bucovățului se întindea neîntrerupt din munte până la Băilești și devenise sălaș al atâtor hoji cari nu puteau fi nici decum prinși. Se zice că Statul s'a văzut atunci nevoit să taie acest codru în mai multe bucăți.

Un deminutiv dela Bucovăț este Bucovicioru, numele unui deal în comuna Glodu; al unui sat și al unei moșii în comuna Vela.

* * *

10. O pădure în comuna Scăpău-Rogova (Mehedinți) și o alta în comuna Fomești-Vâlcea se numesc Buciumu. Tot Buciumu se numesc un deal, un pârâu, o vale în Sopot.

Numele de Buciumu ar putea însemna pădure de fag, după

cum mă asigură cunoscutul slavist, d-l Profesor Stoica Nicolaescu.

O măgură lângă comuna Gogoși-Mehedinți poartă numele Lacul Buciumulni, dar se mai numește și Buciumii.

Într'un document slavon datat din București 1541 și publicat de Hajdeu în Cuvente I. 241 dăm peste numele de localitate Buciumiș.

În județul Romanași este o comună înființată acum o jumătate de secol, care se numește Buciniș.

Locuitorul din ținutul cu buciumi s'a numit buciumean de unde numele de familie Buciumeanu și numele de localitate Buciumeni. Lămurirea naivă pe care a dat-o un alcătuitor de dicționar geografic că o localitate s'a numit Buciumeni din pricina numeroșilor flăcăi care cântau din buciume, n'o putem primi nici în glumă.

* * *

11. Obișnuiau odată locuitorii să taie copacii din pădure meree, de o făceau câmp pentru arat și cosit fân. Aceste locuri se chemau curături.

Și obiceiul pământului și legea scrisă hotărâseră că „cine pe cât loc putea să taie copacii, locul acela al său era“.

Autorii dicționarilor geografice au înțeles că trebuie să ne dea numai numirile de așezări omenești, de munți și râuri, nu și numirile locurilor izolate, ale tarlalelor de moșii.

Dintre dicționarele geografice ale județelor Olteniei numai cel al județului Vâlcea dă câteva numiri de localități: *Curături* Astfel: Curături sat în comuna Govora, loc de fânețe în comuna Bunești.

Curăturile poiană în comuna Șerbănești; deal în comuna Bărbănești; loc izolat în comuna Popești; pisc în comuna Costești. Curătura Strigoiiului în comuna Modoia; Valea Curăturilor în comuna Bodești; Curăturița în comuna Olănești.

* * *

12. Un loc în mijlocul pădurii, unde n'au crescut sau unde au pierit copacii, dar unde crește iarbă, se numește poiană. Când poienele au avut destul de mare înlindere au servit pentru așezări omenești.

În județul Gorj o comună se numește Poiana Se iurile „fiindcă pe vremuri au fost aci multe păduri, iar în mijlocul lor o poiană unde s'au întemeiat cele dintâi așezări“. Un munte în

jud. Gorj se numește Poiana lui Mihai, „fiindcă Mihai Viteazu ar fi tăbărât cu oastea lui acolo“.

Prea sunt numeroase localitățile cu numele Poiana, Poeniile, mari ori mici, de sus ori de jos, unele numai Poienițe ; de aceea nu mai înșir aci, care pe unde sunt.

Locuitorii așezați în Poieni au fost numiți Poienari.

Numele de familie Poienaru vine dela Poiana ; numele de familie Poienăreanu vine dela Poienari.

. . .

13. Și numele Sihla — de unde numele de familie Sihleanu — trebuie urmărit în toponimia Olteniei.

O gârlă în comuna Măceșu-Dolj se numește Țicleanu (dela țahlă — sihlă). În județul Gorj este o comună cu numele Țiclenii.

Cineva îmi pomenea de o localitate în Oltenia : Țahlîșu.

. . .

14. Pădure de sălcii, plopi, anini și răchită pe marginea unei ape sau în ostroave se numește zăvoiu.

O pădurice care face parte din pădurea Băbeni-Vâlcea se numește Zăvoiu ; grădina publică a orașului Râmnicu-Vâlcei se numește Zăvoiu. În comuna Voicești — prin urmare lângă Olt — e o pădurice cu numele Zăvoiu Călugărului.

Alte numiri de localități : Dealul Zăvoiuului sau numai Zăvoiu în comuna Balta-Mehedinți :

Zăvoiu — Vale în comuna Peri ; deal în comuna Vânju mare ; pădure în satul Plopeni ; pădure în satul Braniște, comuna Balta Verde ; pădure în comuna Măceșu de jos.

Zăvoaiele — pădure în comuna Filiași ; pădure în comuna Rastu.

Zăvoeni comună în Vâlcea pe malul stâng al râului Cernă ; Zăvoiana mahala în comuna Recea.

. . .

15. Dacă ași fi avut la îndemână izvoarele trebuincioase m'ași fi ocupat și de numirile de localități : Crevedia, Criva, Crivina, cari înseamnă ținut păduros.

. . .

16. Amintim că în comuna Bârsești-Vâlcea este o pădure cu numele Frunzarea.

. . .

17. Când o pădure urma să fie transformată în pământ de cultură sau de fân, proprietarul îi păstra o parte care trebuia să rămână și mai departe pădure. Partea aceasta se numea opritură.

O pădure în comuna Căciulătești și două păduri în comuna Melu Mare, jud. Dolj, se numesc Opritura. În comuna Mischii-Dolj o luncă se numește Oprita.

18. Se întâmpla că pădurile să ia foc din neglijența drumeților, a păzitorilor de vite, a ciobanilor.

Pădurile servind însă ca loc de apărare, de ascunzătoare pentru cei urmăriți, fie ei militari, fie băjenari, adică fugiți din fața dușmanului, la apropierea lui și de groaza lui, urmăritorii li dau foc.

De aci numiri ca Jariștea — pădure căruia i s'a dat foc. Jaroștea deal și sat în comuna Zăvoeni-Vâlcea; Jaroștea fagilor pădure în comuna Recea-Vâlcea;

Arsa, Arsu față de munte în plaiul Cloșani-Mehedinți; Arșanii cătun în comuna Gruiu-Gorj; Arsanca deal și sat în comuna Mihăeștii-Vâlcea; Arșasca în Mehedinți; Arșița vale în comuna Măfășari-Mehedinți; Arșiștea un trup al pădurii Sevestreni-Vâlcea; Arsurile cătun în jud. Gorj.

Pârjolitul deal în Slăvești Vâlcea;

Pârlita vad în comuna Căciulătești-Dolj; Pârliți cătun în comuna Vlădila-Romanați;

Pojarul deal care aparține la trei comune Bârzeiu de pădure, Pojaru de Sus și Pojaru de jos-Vâlcea.

(Pojar, prin urmare, nu este un cuvânt întrebuițat numai în Moldova).

Pojorâtu deal în comuna Copăceni-Dolj.

19. Dosuri — pădurice, tufiși mărunt pe partea de miază noapte a unui deal. (Boceanu : Glosar de cuvinte din Mehedinți).

În județul Dolj: Dosul Sandei pădure în comuna Breasta; Dosul mare în comuna Melinești; Dealul Dorului în comuna Cernătești;

În județul Romanați: Dosul Sandei cătun al comunei Groșani.

În județul Mehedinți: Dosu mahala în comuna Breșnița; Dosu Mare deal în comuna Băltanele; deal în comuna Albuleștii; Dosul gropilor deal în comuna Almăjelul; Dosul Popi loc în

comuna Padina mică ; Dosul racului pădure în comuna Miluta ; Dosul Sacului loc în comuna Imoasa ; Dosul pristolului, crâng în comuna Pristolul ;

Doseni mahala în comuna Strâmtu :

Dosiștea loc între Broscari și Rogova ;

În județul Vâlcea sunt și mai numeroase Dosurile. Astfel : Dosul pădure în comuna Grădiștea ; trup de pădure în comuna Costești ; mahala în comuna Flotești de sus ; sat în comuna Vlădești ; pădure în comuna Teșani ; Dosul Vulturi pădure în comuna Oteșani ; Dosul Rusiei pădure în comuna Oteșani ; Dosul cu murile pădure în comuna Păpușești-Mâglași ; moșie în comuna Vlădești ; Dosul Curței loc în comuna Brezoiu ; Dosul Mituleștilor pădure în comuna Pojogi ; Dosul Pietroșiței pădure în comuna Brezoiu ; Piscul Dosului, Vâlceaua Dosului ; Valea Dosului Pârâul Dosului ; Valea Dosului în comuna Olănești.

* * *

20. Stârmina — localitatea deluroasă, păduroasă și prăpăstioasă : (Boceanu : Glosar de cuvinte din Mehedinți).

Stârmina deal pe malul Dunării în jud. Mehedinți.

* * *

21. Codru se mai numea și pădure mareae, adică neîntreruptă. Aceste păduri meree țineau de munte până aproape de Dunăre, cum de pildă codrul Bucovățului. Numai rediurile și dumbăvile erau oprite și apărate de tăiere ; pădurile meree și codri merei precum și luncile erau neapărate și slobod era a tăia fieștecină.

Puține numiri ne mai amintesc de codri merei în Oltenia.

Acestea sunt : Tufele mereilor și Merei niște dealuri păduroase în jud. Romanați.

22. Lunca — în înțelesul de pădure — se găsește ca nume de localitate în Oltenia.

În comuna Vânju Mare Mehedinți o luncă a Vânjului. În com. Aurești-Vâlcea o luncă a Cireșului.

În jud. Vâlcea este și această împerechere de nume : Lunca Bârcu, pădure pe moșia Ulmetu, în comuna Ulmetu.

Lunca are însă în toponimie și celalt înțeles : teren fertil dealungul râurilor, partea neinundabilă din thalveg, partea joasă a râului, afară de albie.

23. Păzitorul pădurii se numește pe undeva prin Oltenia

și în Banatul vecin *șumar*. Șum înseamnă buget, pădure deasă și frunzoasă, frunzar și uneori crâng.

În Banat, în ținutul Caraș Severinului este o localitate Șumița.

Pe unde se găsesc localități cu numele Șumadia însemnarea, firește, va fi dumbravă, bunget, stejăriș.

Înrudit cu Șum este și numele satului Șumandra din plasa Dumbrava, județul Mehedinți. Poate că chiar Șomănești (dela Șoman) să fie înrudit cu Șum.

24. În dicționarele geografice ale celor cinci județe ale Olteniei n'am întâlnit numele topic Leasa, nici derivate. Nu se poate să nu fi existat atât cu înțelesul de pădure în general, cât și cu înțelesul actual desiș, tufiș, arboret mărunt.

25. Higiu : pădurice.

O mahala în comuna Breșnița-Mehedinți și o vale în com. Rocșoreni-Mehedinți se numesc Higiu.

26. Rădiu, Rediu : pădurice.

Din vremea când culmile erau îmbrăcate cu rădiuri umbroase au rămas numiri ca Rădineștii, Rădeiu, Radoși în jud. Gorj, Rădeia în jud. Vâlcea; Rădoi, Radovan în jud. Mehedinți; Radovan în jud. Dolj.

27. Berc : pădurice ; de aci bercean și numele de familie Berceanu, destul de răspândit nu numai în Oltenia, dar și celelalte regiuni ale României.

Cunoaștem topicele : Stupăria Bercenilor în comuna Măceșu de Jos Dolj, unde există încă și o familie Berceanu ; Movila Bercenilor în satul Amzulești, comuna Afumați-Dolj.

Un alt nume de familie este Bercescu, dela care numele de localitate Bercești un cătun în comuna Cernădia-Gorj.

Deminutiv dela berc este bercuș, pe care-l găsim în toponimia Banatului. În toponimia Olteniei trebuie să căutăm și pe Bercioiu, pe care-l găsim în jud. Argeș.

Numele de familie Bercaru, vine dela bercar-pădurar, paznic al pădurii.

În legătură cu ceea ce am spus mai sus (la No. 15) aduc numele *Crivina*, pădure mică, deasă și bine crescută. Lauriann și Massimn : Glossaru. O pădure Crivina în comuna cu acelaș nume în jud. Mehedinți. Comuna își trage numele dela Crivinele ce sunt în acest loc. În jud. Vâlcea un loc izolat în com. Gănești se numește Crivina Olteului. În Jud. Dolj Movila Cri-

vina în com. Piscu ; Râpa Crivinei, Dealu Crivinei, Valea Crivinei și Balta Crivinei în căm. Drănicu.

28. Smida după Tiklin înseamnă tufiș ; după Șăineanu pădure de brazi arși în care au crescut tufe noi. Firește n'o să învățăm românește cu ajutorul dicționarelor alcătuite de străini, cari chiar învățați fiind, ei înșiși nu pot pricepe graiul românesc cu toate nuanțările.

Damé nici nu menționează cuvântul smidă ; cunoaște însă adj. smidos-stufos.

D-l. Silvicultor Mihail Ittu arată că smida e o pădure tânără, deasă, dar și cu măracini. Il credem, fiind că știe ce spune.

Un loc izolat în jurul comunei Oleșani-Vâlcea se numește Smidă.

Numele de familie Smideanu ne este cunoscut și este mai răspândit.

29. Hâns-hășiș, tufiș ; hârsăt-pădure deasă prin care nu poți răsbate, sânt cuvinte de urmărit în toponimia Olteniei și a Banatului.

Atât Ureche (Let. I 237) cât și Nec. Costin (Let. I, 472) întrebunțează cuvântul hânsar, arătând că „Pârful, pârcălabul de Soroca s'au îndemânat cu hânsarii de au mers după cazaci“.

Înțelesul cuvântului pare lui Tiklin neîlămurit. Nici Dimitrie Cantemir nu era mai lămurit : credea că hânsarii ar fi fost la început husari. Că au fost mai nainte și husari, ne arată chiar numele din corpul acelora pe care-i chiamă hînsarii, însă actualii hînsarii din Moldova de sus și de jos, care țin de vornicul regiunii nu mai fac serviciu militar, ci cu toate că-și păstrează încă vechiul nume militar, se ocupă cu lucrarea pământului, de unde la Moldoveni proverbul dela arme la sapă, ab armis. ad. lignonem Descr. Moldoveni 2,7.

Pentru noi înțelesul este, destul de lămurit. Hânsar era locuitor din ținutul păduros.

30. Gain pădure tânără plină de spini și măracini (de uude probabil topicul Găești).

31. Hăciugă înseamnă undeva pădure tânără și deasă, care are multe nuele de îngrădit ; pe alocuri înseamnă brădet tânăr, des, de o întindere mai mică, prin care tocmai din pricina deșimeii e greu a străbate.

Trupuri de păduri, trupuri de moșii cu numele Hăciugosu se găsesc.

(Va urma)

Anton Oprescu

VÂSCUL

După cum a străbătut moda pomului de Crăciun, care a făcut să se uite din ce în ce steaua copilăriei noastre, tot așa a început a prinde de la război încôace din an în an tot mai mult și moda vâscului. Căruțe încărcate cu vâsc se văd azi pe ulițele Iașului, mai des de cât carele cu lemne. Datinele străine le omițăm repede; datinele străbune tot așa de iute le uităm. Și ne mai mirăm că la țară nu se mai joacă hora.

La alte popoare nu e la fel. Vâscul e în mare cinste mai cu seamă la popoarele nordului, în special la englezi, dar și la bretoni, ca ecoul unei tradiții de demult. În zilele de Crăciun, mai în toate casele englezești atârnă măcar o crânguță de vâsc. Când fetele de casă sau cele poftite, trec pe sub crânguță, orice tânăr are voie să le sărute. Prin unele sate din Bretania franceză, tânărul care aduce din pădure cel dintâi, o tufă de vâsc, cules de pe stejar, este sărbătorit și poate să sărute nevestele și fetele cari trec prin fața casei lui. Bine înțeles că nu e ocolită.

Prin acele părți datinele legate de vâsc sunt vechi de tot. Străbunii bretonilor, Celții, aveau un cult al vâscului. În anumite zile din an, se duceau în pădure ca să caute vâsc crescut pe stejari, arborii lor sfinți. Când îl găseau, un preot de ai lor, îmbrăcat în haine albe, se urca în copac și tăia vâscul cu un cuțit de aur. Tufa cădea pe o pânză curată, ținută de druizi, iar ca să placă zeilor, jertfeau locului doi tauri albi.

Așa se lămurește cum de s'a păstrat până azi cinstirea vâscului la o parte din popoarele apusene.

La noi săteanul nu i-a dat prea mare băgare în seamă, de și se găsește din belșug prin pădurile și livezile dealurilor. Cel mult e socotit drept'buruiană de leac, împotriva vătămăturii, anădușelii sau bun de lecut vermii din nasul mieilor.

Totuși vâscul e o plantă interesantă prin manifestațiunile lui de viață. Tufele lui, asemenea unor cuiburi mari sunt singurele pete verzi pe întinsul omătului. Peisajul văzut mai zilele trecute între Grajduri și Ciurea nu se uită lesne. Sclipea câmpul sub bătaia slabă a soarelui de iarnă; sclipeau și copacii acoperiți cu fulgi înghețați de promoroacă, parcă ar fi fost anume presărați cu scamă de sticlă topită. Numai tufele de vâsc animate de plopi, meri, mai rar stejari formau un contrast isbitor cu restul scenei-

riei de iarnă. Pe când susținătorul este amorțit, vâscul își respiră crenguțele despicate tot în câte două și frunzele tot una în fața alteia, bucurându-se de slaba lumină și căldură a soarelui de iarnă. El trăește în plină desfășurare, pe când restul naturii se află în amorțire.

Era socotit mai înainte ca un parazit, adică hrănindu-se în totul din munca gazdei sale. Dar chiar faptul că vâscul are frunze verzi și că viața lui nu e lăncezită în vreme ce viața copacilor e în odihnă, te face să judeci că nu poate trăi în totul pe sama arborului de care stă atârnat. Neavând rădăcini înfipte în pământ el împrumută dela găzduitor numai apa cu substanțele minerale supte de acestea. Atâta tot. Incolo își fabrică singur mâncarea cu ajutorul clorofilului din frunze, iar din prisos dă și gazdei ceva. Nu e deci parazit cu totul, ci mai de grabă, vâscul și mărul bunăoară, trăesc în bună înțelegere, ca doi prieteni, ajutându-se unul pe altul.

Dar cum ajunge să se acățere sus pe crengile mărului, spre a-și înfige tuburile lui sugătoare în inima lemnului din arbore? Aici iarăși este unul din acele minunate exemple de ajutorare mutuală între ființele din natură. Fără păseri vâscul n'ar trăi. Ba unii merg mai departe și spun că fără mierle vâscul nu s'ar putea urca pe crengile copacilor.

Ceva adevărat este și în una și în alta.

Când privești o tufă de vâsc, bătută de razele soarelui, la încheietura crenguțelor sclipesc boabe, în totul ca niște mărgăritare. Tot așa sunt rotunde, sifefate, când mai albi, când mai gălbii. Taina răspândirii plantei, în ele este ascunsă. Ademenit, dai să prinzi între degete boaba rotundă. Nu știi cum să scapi mai repede de ea. Strângând'o mai tare din pelița grosuță țâșnește un suc cleios, ca și cleiul ciubotarului. Dai să-l ștergi de pe deget, el mai tare se prinde. Tot așa pățește și mierla. Se vede că sucule cleios îi place: se dă în vânt după el. Ciupind boaba, sâmburii ca de piatră rămân aninați de marginea plicului. Fuge mierla din cracă în cracă, curățindu-și ciocul, până ce la cele din urmă sâmburii se lipsesc de scoarța unei crengi. Atâta au așteptat și ei. Vâscul n'a dorit altceva.

Dacă sâmburii ar fi căzut pe pământ, ar fi putrezit. Lipiți pe creangă, roua și ploaia îi umflă. Incet, incet încolțesc, Cea dintâi grijă a puiului este să-și fabrice un soi de păhărel, ca o ventuză, cu care să se țină de creangă, să nu cadă jos. Apoi

dă dintr'ânsul niște fire lungi, ca ațele de ciupercă, ce se vără prin țesutul crengii, își fac loc tot împletindu-se, până ce ajung la vasele prin care circulă apa. Asigurându-se din partea aceasta numai după aceia, dă două frunzulițe verzi și se pune, cu ajutorul soarelui și a clorofilei, să-și fabrice hrana ce-i trebuie și să crească mai departe.

Crescând, dă crenguți tot în două despicate, și ajunge tufă ca un cuib, ce spânzură pe arbori.

I-a trebuit mare casnă până ce s'a văzut scăpat din nevoi.

Aceasta este povestea vieții vâscului de pe copaci, rupt de o bucată de vreme și la noi cu nemiluita, ca să împodobească odăile în vreme de iarnă, cu frunzele lui de culoare verde închisă, printre care, sunt presărate fructele ca niște bumbișor de mărgăritar.

I. Simionescu

PLANTAȚIUNILE DE STEJAR DELA „PISCUL TUNARI“

Căutând printre hârtiile mele am dat în zilele acestea, din întâmplare, peste conceptul unui raport cu data din luna Martie 1906, adică de acum 18 ani, adresat ministerului de agricultură privitor la distrugerea plantațiilor de stejar făcute pe nisipurile de pe moșia Statului „Piscu Tunari“ din județul Dolj de către șoarecele „*Mus silvaticus*“.

De oarece de cuprinsul său n'a luat cunoștință personalul silvic din serviciul exterior și pentru a reconstitui istoricul pădurilor noastre este util de a arăta fazele prin care au trecut aceste bunuri naturale și în special acțiunea de împădurire a terenurilor improductive întreprinsă de Stat, am crezut de cuviință de a da publicității raportul în chestiune, împrejurările de care se face mențiune printr'insul putându-se repeta.

Petre Antonescu

Domnule ministru,

Domnul șef al regiunii a 9-a Craiova, cu raportul no..... din..... făcând cunoscut ministerului că însămânțările cu stejar făcute în primăvara anului trecut pe nisipurile sbrătoare de pe proprietatea Statului, „Piscul Tunari“, cari la început reușise bine, au fost cu desăvârșire nimicite fără a se putea determina cu precizie cauza distrugerii lor.

Cu ordinul no. din ați binevoit a'mi da însărcinarea de a constata din care anume motiv existența menționatelor însemnări a fost compromisă, precum și cari ar fi mijloacele de remediere în viitor.

Am fost în același timp autorizat de a face și recepția lucrărilor din pepiniera locală.

Consecințe ordinului în chestiune m'am transportat în localitate, unde, însoțit de d. silvicultor-șef *Emil Michălescu*, agentul de control al regiunii și de către d. *G. Crăciunescu*, șeful ocolului respectiv, am constatat următoarele: În scopul de a se complecta părțile nereușite din plantațiunile cu salcâm de pe nisipurile mișcătoare aflate pe proprietatea „Piscul Tunari“, serviciul silvic local a propus utilizarea stejarului pedunculat pentru terenurile reavâne nisipo-argiloase, această specie fiind mai longevivă și cu multe întrebuințări industriale.

Fiind vorba mai mult de o experiență, de o lucrare pe o scară mică deocamdată, ministerul, în urma examinării proiectului de împădurire referitor de către consiliul tehnic al pădurilor, a aprobat propunerea făcută.

În acest scop s'a comandat din timp la casa „Iennewein“ din Tirol o cantitate de 3000 kg. ghindă de stejar pedunculat, care a costat inclusiv transportul suma totală de 997 lei 50 bani, și anume:

a) Valoarea celor 3000 kg. ghindă a	18.25	
bani kg.		547.50 lei
b) Costul transportului a 15 bani kg.		450.— „
		<hr/>
Total .		997.50 lei

Cu privire la aprovizionarea cu sămânța trebuitoare diferitelor administrațiuni forestiere din țară în mod prealabil țin să accentuez că ar fi de dorit să înceteze odată obiceiul de a ne adresa întotdeauna străinătății, căci procedeul acesta prezintă serioase inconveniente din 2 puncte de vedere:

1) Că se expediază în străinătate pe fiecare an o respectabilă sumă de bani, care ar putea rămâne în țară, dacă am construi mai multe uscătorii de semințe pentru rășinoase și dacă am lua măsuri ca să se strângă la timp și să se conserve în bune condițiuni semințele de foioase, prealabil selecționate, ghinda în special, care adese ori se comandă la diferite firme străine.

2) Pentru că în urma ultimelor experiențe făcute de d-nu

doctor Cieslar, actualul profesor titular la catedra de producție forestieră dela școala de înalte studii agricole și silvice („Hochschule für Boden-cultur“) din Viena, pe când era atașat la stațiunea de cercetări forestiere din Mariabrunn; de către Gunar Schotte din Suedia; de profesorul Engler dela politehnica din Zürich și de alți savanți, s'a confirmat părerile emise de De Candolle, Schubler, etc., că proveniența semințelor are o mare însemnătate asupra evoluției viitoare a plantelor.

Așa de exemplu: semințele de rășinoase, recoltate în păduri aflătoare la mari altitudini sau în regiunile septentrionale ale Europei, semănate în localități cu o altitudine sau latitudine mai mică, în baza principiului eredității vor da naștere, chiar dacă stațiunea din punctul de vedere al fertilității terenului este favorabilă, la niște plante a căror creștere în înălțime, în tinerețe cel puțin, va fi mică, adică astfel cum s'ar fi produs în locul lor de origină.

Această regulă nu face excepțiune în ce privește semințele de foioase.

Este dar preferabil, din punctul de vedere cultural și economic, de a ne servi de sămânța culeasă în țară, iar nu de cea adusă din localități îndepărtate cum de exemplu din Austria, Germania, etc.

Este adevărat că sunt ani când ghinda, de exemplu, nu se face în nici o parte a țării, în cazul acesta—bunul simț ne spune—că n'avem decât să mai adăstăm un an, sau doi chiar, pentru a începe repopulările artificiale proiectate, căci nu e nici un serios inconvenient.

Afară de aceasta, cine ne oprește de a creia pepiniere mai mari pentru a putea dispune, în anii nerodnici în sămânță, de pueții necesari pentru împăduririle ce voim să facem?

Dar dacă cineva vrea cu orice preț să se adreseze străinătății, este mai preferabil totuși ca aprovizionarea să se facă dintr'o țară mai apropiată cu a noastră, din Ungaria, din Bucovina de pildă, cari se găsesc în condițiuni de climă etc., mai asemănătoare cu țara noastră și afară de aceasta prețul seminței și al transportului este mai redus.

Faptul de a comanda sămânță de arbori forestieri în străinătate, noi care dispunem de întinse păduri, nu ne pune într'o lumină tocmai favorabilă din punct de vedere al gospodăriei silvice și ca atare este bine a se aduce, cu o oră mai curând, o îndreptare în această privință.

Pentru aceasta n'avem decât să înscriem în bugetul pădurilor o sumă anuală de 2 până la 3000 lei cel puțin, care să se repartizeze din timp regiunilor silvice, unde se speră o abundență recoltă de semințe de rășinoase ori de foioase în anii respectivi.

Șefii de regiuni, la rândul lor, distribuind sumele în chestiune șefilor de ocoale, aceștia vor lua măsuri de a cumpăra din vreme sacii necesari pentru transportul semințelor, vor plăti oamenilor întrebuințați la culesul, strânsul, alesul, conservatul, și transportul lor la gară, etc., pentru cari vor prezenta în urmă cuvenitele acte justificative.

Cu chipul acesta nu numai că s'ar putea recolta o însemnată cantitate de semințe trebuitoare necesităților curente ale serviciilor, dar s'ar putea vinde pe prețul de cost și celorlalte administrațiuni forestiere din țară, ori particularilor doritori de a crea păduri pe proprietățile lor.

Asfel procedând Statul ar putea exercita o înrâurire directă asupra sporirii domeniului nostru forestier, asupra întinderii plantațiilor forestiere, în care direcțiune în timpul din urmă s'a înregistrat, trebuie să mărturisim, încurajatoare începuturi.

Dar să revin la chestiunea însămânțărilor de stejar dela „Piscul Tunari“.

Cu cele 3000 kg. ghindă cumpărată, după cum am spus din Tirol (Austria), s'a însămânțat în zilele dela 23—28 Martie 1905, o suprafață ca de 36 hectare, nisipuri mișcătoare, după măsurătoarea făcută de șeful de ocol, plătindu-se zilele de lucru cu 933,80 lei, ceea ce revine la 25,90 lei hectarul. Dacă adăugăm la această sumă și valoarea a 83 kgr., ghindă semănată în termen mediu la unitatea de suprafață, după cum ni s'a spus, rezultă că înghindarea unui hectar a costat în total 53,60 lei.

Nimic nu făcea să se prevadă, rezultatul funest al însămânțărilor în chestiune, de oarece, după afirmarea silvicultorului care le-a executat, până la jumătatea lunei Mai anul trecut, ghinda răsărise aproape în toate cuiburile și puieții vegetau cu vigoare.

În cursul lunei lui Iunie, dar mai cu seamă în luna Iulie, puieții de stejar au început însă să se usuce și anune în mod brusc mai pe întreaga suprafață, astfel că în momentul vizitei noastre în localitate împădurirea în chestiune putea fi considerată, cu prea puține excepțiuni, ca complect compromisă.

Șeful de ocol, surprins de această uscăre a puieților, a ra-

portat cazul regiunii înaintând, în acelaș timp, un săculeț cu puieți înzegi sau numai părți dintr'înșii, care săculeț s'a transmis de regiune ministerului cerând a se trimite cineva spre a constata fapțul.

S'a crezut la început că larvele cărăbușului (*Melolontha vulgaris*) ale lui Polyphila Fulo, ale coropișniței (*Grillotalpa vulgaris*), ar fi pricinuit răul observat, pentru că aceste insecte fac de obicei mari stricăciuni tinerilor plante în terenuri mobilizate cum sunt cele nisipoase mai cu seamă.

Această presupunere însă nu putea fi justificată.

1) Pentru că atari distrugerii totale, coropișnițele nu cauzează decât în pepiniere, unde plantele sunt semănate în rânduri și sunt deci foarte apropiate unele de altele.

2) Pentru că larvele cărăbușului și ale lui Polyphila Fulo rod radicele subțiri și coaja rădăcinelor, până la câțiva cm. de la suprafața solului și reteză pivotul puieților ceva mai jos, dar nu decortichează decât în mod superficial și anume numai rădăcinele mai mici.

Bazându-mă numai după modul cum erau distruse rădăcinele puieților din sacul trimis ministerului m'am încredințat numaidecât că inamicul nu putea să fie altul decât o oarecare specie de șoareci, iar nici decum o insectă, de oarece rădăcinile erau roase până d'asupra coletului lor, distingându-se bine pe dânsele șanțulețele săpate de incisivii rozătoarelor.

Această deducțiune a devenit o siguranță când, mergând în localitate, am constatat că suprafața unde avusese loc împădurirea, era plină de mici găuri de formă rotundă, care nu puteau aparține decât șoarecilor.

Urmărind, în adevăr, direcțiunea subterană a acelor găuri am observat, că ele treceau exact prin locul unde se găseau puieții de stejar.

Șoarecii prin urmare au umblat după rădăcinele acestor plante, spre a se nutri din materiile de rezervă ce conțineau, sau le-au retezat când, în trecerea lor, au întâmpinat o oarecare rezistență.

Vara trecută fiind extrem de secetoasă, și șoarecii ne mai găsind cu ușurință hrana trebuitoare, nevoiți au fost să se nutrească cu rădăcinele plantelor conținând amidon etc., ale

vegetalelor erbacee sau ale puieșilor de stejar semănați pe cele 36 hectare nisipuri din plantația Piscul Tunari.

Numărând găurile aflătoare pe cinci porțiuni de câte 100 m. p. fiecare, am găsit un total de 2133 adică câte 425 găuri la 1000 m. p. în termen mijlociu, numărul lor variind pe aceste porțiuni dela 374—605.

La adâncimea cam de 0.80 m. într'una din aceste găuri am dat peste o grămăjoară de rădăcini de ierburi destinate a a servi ca rezervă alimentară pentru micile rozătoare.

Mai mult decât atât, continuând cu săpăturile am găsit și șoarecele care a cauzat paguba, despre care am vorbit mai sus.

Există după cum știm, două feluri de șoareci și anume: unii, aparținând genului „*Mus*” caracterizat prin capul lunguș, urechi măricele și o coadă lungă, ajungând sau întrecând chiar câteodată corpul lor. Ea pare a fi formată dintr'o mulțime de inele, și este acoperită cu pușini perișori; iar alții aparțin genului „*Arvicola*”, cu capul mai rotund, cu urechile mici, păroase ca și coada, aceasta fiind însă mult mai scurtă decât corpul lor.

Șoarecele găsit de noi în plantația dela Piscul Tunari se numește „*Mus Silvaticus*”, autorii însă atribue acestor rozători o deosebită predilecție pentru coaja tinerilor plante, și susțin că pe lângă roaderea coajei dela baza tulpinei nu ar avea obiceiul și de a reteza și rădăcinele puieșilor după cum am constatat eu la Piscul Tunari.

Remedii preconizate

Seceta din vara trecută a fost foarte favorabilă multiplicățiunii șoarecilor.

Veri ploioase și răcoroase, ierni geroase sau umede fără zăpadă și cu înghețuri succesive contribuie dimpotrivă la împușinarea lor. Nu trebuie așa dar să credem că ravagiile cauzate în anul 1905 la împădurirea în chestiune se va repeta cu aceiași intensitate și regularitate și în viitor.

Cu toate acestea nu e mai puțin adevărat că trebuie să complăm cu o asemenea eventualitate în caz când condițiunile climaterice se vor repeta.

Inimicii șoarecilor sunt pasările nocturne: *Bufnița*, *Ciuherul*, etc., așa fiind ele trebuiesc cruțate. De asemenea urmează de a fi ocrotiți: *Ariciul*, *Viezurele*, *Dîhorul* și *Vulpea*, care fac șoarecilor un război de exterminare.

Introducerea râmătorilor s'a dovedit de asemenea ca o bună măsură pentru stârpirea lor, de oarece ei mobilizează pământul, le distrug găurile, ba chiar și 'i mănâncă, când îi găsesc.

Vitele mari pășunând prin locurile invadate de atari rozătoare le calcă găurile, în tot cazul îi neliniștesc și 'i fac să fugă.

Șoarecii se mai pot disiruge și prin otrăvire. În acest scop se întrebuințează pilulele cu strichnină sau cu fosfor, cari introducându-se în găuri sunt înghițite de șoareci provocând astfel moartea lor.

În timpul din urmă s'a mai făcut recurs și la carbonatul de Barium, care de asemenea, sub formă de pilule, provoacă imediata paralizare a șoarecilor, astfel că ei rămân în locul unde se găsesc nemaiputându-și părăsi culcușurile și a alerga după apă, după cum se întâmplă atunci, când se întrebuințează strichnina sau fosforul.

De recomandat așijderea este, ca să așeze pilulele în mici tuburi de olane, cari se introduc în găurile șoarecilor.

Inocularea cu baccili tifici a câtorva șoareci căroră, dându-le drumul, vin în contact cu ceilalți și le transmite microbul boalei, după experiențele făcute a dat aiurea bune rezultate.

De oarece atari culturi se prepară și la școala noastră veterinară superioară, ar fi foarte ușor ca prin serviciul zootehnic de pe lângă ministerul agriculturii să se trimeată șefului ocolului Piscu Tunari cantitatea necesară spre a se încerca și acest mijloc utilizat pentru stârpirea rozătoarelor în chestiune.

Pepiniera Piscu

Această pepinieră s'a reînființat în primăvara anului 1901.

Ea este situată în comuna Piscu și anume în curtea conacului proprietăței de lângă localul primăriei.

Suprafața sa, după cum rezultă din alăturatul plan de situație, ridicat de d-l silvicultor Gh. Crăciunescu, este de 5 hectare 5000 m. p., în care intră și cele 3 hectare destinate ca loc de hrană brigadierului ocolului.

Dela data înființării sale s'a cheltuit :

În anul 1902	495 lei
În anul 1903	55 lei
În anul 1904	50 lei
În anul 1905	800 lei

Total . . 1400 lei

Puietii produși de această pepinieră aparțin speciilor următoare :

Salcâm	44000
Frasin	3025
Stejar	2570
Frasin american	31500
Ulm	14840
glădișă	6250
Mierea ursului	35
Total	102.220

Având în vedere cheltuelile făcute cu pepiniera în chestiune, costul a 1000 de puietii revine la 13,47 lei.

Deși această sumă este relativ însemnată, totuși trebuie să ținem socoteala că aceasta se datorește și faptului că s'a cumpărat o pompă, s'a făcut o fântână și s'a împrejmuțit locul.

Din numărul de puietii de mai sus, s'au plantat :

Salcâmi	20000
Frasini americani	500
Total	20500

Și s'au vândut :

Salcâmi 3500 a 20 lei mia	70 lei
" 1540 a 30 lei mia	46,20
Total	116,20

Din cauza secei din anul trecut, vegetația puietilor din pepinieră lasă de dorit.

Este absolut necesar ca această pepinieră, care se află în centrul comunei Piscu, să fie complectată și să i se dea toată îngrijirea necesară. Ea ar putea face astfel admirațiunea vizitatorilor.

Mai mult decât atât ea ar trebui astfel amenajată, încât să poată satisface nevoile serviciului silvic local lucru care se va întâmpla în cazul când ministerul ar pune la dispoziția șefului de ocol respectiv mijloacele necesare pentru a se transforma în suprafețe păduroase productive întinderile actuale de nisipuri, consolidate ce 'i drept, dar nerentabile, plantațiunile în chestiune în marea lor majoritate având o creștere mediocră din cauza înăpădărei trunchiurilor salcânilor cu nisip până la o mare înălțime excepțiune făcând de unele dintr'însele cari se prezintă sub forma unor mici insule, în care plantele au o vegetație luxuriantă. Cu

toate acestea venitul ce Statul a realizat deja prin punerea în exploatare a pădurilor de salcâm de pe nisipurile sburătoare, ne dă o idee clară despre beneficiul ce el ar putea obține în viitor în cazul unei raționale procedări în fixarea acestor nisipuri.

Pepiniera în chestiune, precum și altele care s'ar mai putea înființa în localitate, ar trebui să procure puieții necesari spre a se da fără plată sătenilor și micilor proprietari doritori de a imita bunul exemplu al ministerului de agricultură.

Cel puțin astfel a procedat Statul vecin ungar, care dispunând de mari întinderi de terenuri nisipoase a cedat în mod gratuit și cedează și astăzi milioane de puieți de salcâmi locuitorilor. Tot astfel ar trebui să facem și noi, căci nici un sacrificiu nu este prea mare din partea guvernului nostru când este vorba de sporirea bogăției publice prin punerea în valoare a terenurilor neproductive în special, cum sunt cele nisipoase de pe litoralul Dunării.

(ss) **Petre Antonescu**

Silvicultor-șef și profesor

LUPTA PEPTRU APĂRAREA PĂDURILOR ȚĂRII IN TIMPUL OCUPAȚIUNEI

În ziua de 2 Iulie 1917 s'a primit la ministerul domeniilor din partea d-lui șef al ocoalelor silvice Păulești, Puctoasa și Sinaia, raportul No. 47 în coprinderea următoare:

Domnule ministru,

„Prin rapoartele No. 17 și 24 din 11 și 21 Mai 1917 v'am rugat să cereți autorităților silvice germane din administrația centrală ca să dea instrucțiuni silviculturilor germani dela etape de a respecta dispozițiile codului silvic, care prin art. 2, 3 și 18 prescrie ca exploatarea pădurilor Statului și a celor supuse regimului silvic să se facă după amenajamente, regulamente de exploatare și studii sumare.

„Prin ordinele d-voastră No. 172 și 203 din Mai 1917 ni s'a făcut cunoscut să mă adresez d-lor comandanți de etape pentru acest lucru.

„Prin raportul nostru No. 28 din 4 Iunie 1917 v'am arătat
„că intervenția subsemnatului nu putea fi atât de eficace ca in-
„tervenția d-voastră și vă rugam din nou ca să interveniți cu
„autoritatea d-voastră pe lângă administrația silvică centrală ger-
„mană, ca să pună în vedere silvicultorilor germani din exte-
„rior ca să respecte regimurile și tratamentele prevăzute în ame-
„najamente, regulamente de exploatare și studii sumare de con-
„stituire în serii aprobate de consiliul tehnic. Până azi n'am
„primiț nici un răspuns la acest raport.

„Prin prezentul raport vă comunic, că mi s'a dat ordin de
„către d. Feldfelbel locotenent *Miehe*, ofițerul silvic dela etapa
„No. 300 (Câmpina) ca să pun în tăere pădurea de pe *Piscul*
„*Cânelui*, versantul de pe pârâul Valea Rea, începând chiar din
„malul pârâului și mergând în sus spre vârf pe o distanță de 200
„metri, adică pădurea care este situată la baza aceluși versant.
„Am arătat d-lui *Miehe* inconvenientele acestei exploatari inten-
„sive și că dispariția pădurilor pe coastele repezi ale aceluși munte
„poate să aducă din nou surparea muntelui, chiar stricarea li-
„niei ferate și că subsemnatul se crede dator a atrage atenția
„d-lui silvicultor *Miehe* că-și declină orice eventuală răspundere
„față de administrația militară germană. Mi s'a răspuns că aceasta
„nu mă privește. Mă cred dator să vă încușoștiințez despre aceasta
„și pe d-voastră și vă rog cu insistență ca, arătând silvicultorilor
„germani sforțările și cheltueliile făcute în timp de câteva decenii
„pentru fixarea coastelor de pe muntele *Piscul-Cânelui*, să insis-
„tați din nou pe lângă administrația silvică germană în sensul
„celor arătate prin raportul No. 28 și în deosebi să se cruțe pă-
„durea de pe *Piscul Cânelui*.

„D. inspector general și profesor de corecțiunea torențiilor
„P. Antonescu vă va dovedi mai bine decât mine pericolul ce
„poate rezulta din despădurirea de pe *Piscul Cânelui*“.

Inspector silvic (ss) Daniel C. Clain

*
* * *

Cu adresa No. 593 din 12 Iulie 1917 către Statul major economic, secțiunea ferestieră, s'a făcut următoarea intervențiune :

„Ni se comunică că autoritatea forestieră respectivă a dis-
„pозat ca să se pună în exploatare pădurea de pe muntele *Pis-
„cul Cânelui*, versantul de pe Valea Rea, începând chiar din malul

dărâului cu acest nume și mergând spre vârf pe o distanță de 200 metri.

Acest munte cu pante în general foarte rezezi, cu numeroase izvoare ascunse și cu un sol de o compozițiune minero-logică care, prin umiditate, își pierde ca ușurință coeziunea este expus surpăturilor. În adevăr, spre a se stavili mișcarea terenului de pe muntele Piscul Cânelui, versantul despre Valea Prahovei, administrația noastră forestieră încă din anul 1895 a început lucrările de consolidare în urma surpăturilor ce au survenit în partea sa din fața gărei Sinaia.

Asemenea lucrări s'au continuat apoi câțiva ani consecutivi în urma executării pe malul stâng al râului Prahova a conductei de apă necesară instalațiunii pentru iluminatul cu electricitate a orașului.

Pe de altă parte în ultimii ani direcțiunea generală a c.f.r. a fost nevoită pentru lărgirea platoului de lângă gara în chestiune să îngusteze albia râului Prahova cu ajutorul de diguri apărătoare.

Prin acest fapt iușeala apei acolo s'a sporit, astfel că acest râu cu un caracter de torențialitate pronunțat prin eroziuni longitudinale tinde să distrugă menționatele diguri și să provoace năruirea muntelui Piscul Cânelui.

Afară de aceasta pârâul Valea Rea, el însuși un torent, transportă în vale însemnate cantități de petrișuri, astfel că dacă se vpr desgoli coastele împădurite ale muntelui, materialele provenite din eroziuni longitudinale și laterale fiind și mai abundente vor contribui de bună seamă la înrăutățirea regimului râului Prahova, ba chiar vor fi în stare la un moment dat să împedecă cursul liber al acestui râu barându-l, în care caz apele vor amenința cu inundațiunea unele părți ale orașului Sinaia și a împrejurimelor sale *din a monte*, inclusiv linia ferată al cărui terasament fiind distrus, circulațiunea va fi cu desăvârșire întreruptă.

Atari motive de ordin tehnic a îndreptățit administrația forestieră ca să considere pădurea de pe muntele *Piscul Cânelui* ca o pădure de protecție în înțelesul strict al acestui cuvânt și în consecință a oprit orice exploatare, în afară de extracțiuni de arbori căzuți sau uscați în picioare.

Pe de altă parte orașul Sinaia este una din stațiunile climaterice ale țării cele mai vizitate de vilgiaturislii români cât și de cei din străinătate, pădurile imediat vecine contribuind la înfrumusețarea regiunii.

Chiar dacă nu ar fi decât singura considerațiune, care pentru noi românii primează pe toate celelalte și anume sentimentul de pietate față de memoria neperitoare a marelui nostru rege Carol I, care atât cât a trăit a ținut mult ca admirabila priveliște, ce dela castelul său Peleșul se desfășoară asupra masivelor de reșinoase de pe partea stângă a pârâului Valea Rea, să se păstreze intactă pentru totdeauna, și anume în toată splendoarea sa naturală — și totuși ar fi explicabilă insistența ce punem în a vă ruga ca această pădure a țării să fie scoasă din rândul celor destinate exploatărei.

Materialul lemnos de care ar avea *absolută* nevoie etapa respectivă s'ar putea lua bine înțeles din alte păduri ale Statului ori ale Domeniului Coroanei de pe valea Prahove, sau de pe alte văi secundare“.

p. ministru-girant (ss) P. Antonescu

SERBAREA ZILEI SĂDIREI ARBORILOR

I

În comuna Firiza de jos din Ardeal s'a sărbătorit, după cum și se comunică, la 23 Mai a. c., cu o deosebită solemnitate, ziua sădirii arborilor.

La această festivitate au luat parte primarii comunelor Firiza de jos și Firiza de sus, diriginții celor 3 școli românești din Firiza de jos și din comuna Valea Neagră, precum și ai școlii minoritare maghiară întreținută de Stat din localitate, dimpreună cu elevii și personalul didactic al acestor școli, însoțiți de drapele.

Protopopul din Firiza de sus și d-ra, care îndeplinește funcțiunea de șef al oficiului poștal din comuna Firiza de jos, d. inginer Adalbert Covats, șeful ocolului Firiza de jos care face parte din regiunea silvică Baia-Mare, d. inginer silvic **C. I. Stănculescu** atașat acestui ocol, precum și un numeros public, au ținut să onoreze cu prezența lor serbarea în chestiune datorită inițiativei d-lui A. Covats, care făcuse în acest scop un inimos apel către toate școlile și autoritățile publice locale.

Mai înainte de începerea plantării arborilor, d. inginer sil

vic Stănculescu, printr'o cuvântare ocazională, a arătat importanța pădurilor din punctul de vedere economic, al bunului regim al apelor, al consolidării solurilor surpătoare, al climei și al salubrității publice, dovedind prin exemple luate din istoria popoarelor că decadența acestora a urmat imediat după distrugerea pădurilor din țările respective și ferice de acele State cari au înțeles menirea lor în economia generală și au făcut tot posibilul pentru conservarea și exploatarea lor după preceptele științei silvice.

După săvârșirea sădinei arborilor reșinoși de către cei prezenți, după indicațiunile date de d-nii ingineri silvici, operațiune care a avut loc la punctul numit „Borcut“ aflător într'o pitorească poziție și anume lângă fântâna bogată în acid carbonic restaurată prin subscripție publică din îndemnul tot la d-lui Adalbert Covats, a urmat o gustare și petrecere câmpenească, care a lăsat cea mai frumoasă amintire asistenților, astfel că dorința tuturor este ca să se continue și în anii următori bunul exemplu ce s'a dat cu această ocaziune populațiunii rurale, de a prețui pădurile, acest bun natural care oferă omenirii atâtea avantaje materiale și imateriale.

Am dori ca inițiativa d-lui șef al ocolului Firiza de jos să găsească cât mai mulți imitatori.

P. A.

II

La 4 Aprilie a. c. ora 3 $\frac{1}{2}$ p. m. s'a sărbătorit în orașul Giurgiu, ziua „Sădirea arborilor“ organizată de d. Ștefan Mantea, inginer șef silvic, șeful ocolului Giurgiu, cu deosebită solemnitate :

La ora indicată, din centrul orașului—unde era punctul de întâlnire a tuturor participanților—au pornit la cimitirul Eroilor și la grădina de sport din orașul Giurgiu cu 2 muzici, toți cei ce luau parte cu plăcere la această sărbătoare, în ordinea următoare :

1) În capul procesiunii muzica regimentului 5 Vlașca, apoi autoritățile :

2) Directorul prefecturei cu o parte din personal.

3) Primarul orașului cu consilierii comunali.

4) Comandantul reg. 9 Roșiori „Principesa Elena“ care este și comandantul garnizoanei, cu ofițerii din garnizoană.

5) Ajutantul comandantului regimentului 5 Vlașca cu ofițerii regimentului.

6) Revizorul școlar al județului.

- 7) Dirigintele oficiului poștal.
- 8) Reprezentanții administrației financiare de Vlașca.
- 9) Administratorul pescăriei Statului.
- 10) Directorul poliției orașului.
- 11) Un numeros public din oraș.
- 12) Personalul silvic al ocolului, cari fiecare ducea câte un snop de pueți, destinați plantării.
- 13) Directoarea institutului modern, cu întreg corpul profesional și cu elevele.
- 14) Directorul liceului, al școlii comerciale, al școlii de meserii, cu întreg corpul profesoral dinpreună cu elevii.
- 15) Directoarea orfelinatului din oraș cu orfanii de război.
- 16) Muzica regimentului 9 Roșiori.
- 17) Directoarele școlilor de fete din oraș, cu toate instituțiile și elevii dela școlile No. I, II și III.
- 18) Directorii școlilor de băieți din oraș cu toți institutorii și elevii dela școlile No. I, II, III și IV.
- 19) Directoarea școlii mixte din oraș cu toți institutorii și elevii.
- 20) Directoarele grădinei de copii No. I și II cu copilașii.

Înainte de pornire dela centru, s'a împărțit la toți elevii dela școlile secundare, câte un puet spre a-l planta, asemenea și celor dela școlile primare.

Pe fața fiecăruia se citea marea bucurie și satisfacerea că are să-și planteze puetul său.

A luat parte la această sărbătoare peste 1500 persoane.

Ajunși la cimitirul eroilor, s'a plantat niște garduri vii de gladice (*Gledicea triacanthos*) pe șoseluțe, iar la mormântul soldatului francez ce se găsește înmormântat lângă eroii noștri un tei ; asemenea și la mormântul eroilor noștri câte un tei.

S'a trecut apoi la grădina de sport, unde s'a plantat pe lângă împrejmuirea grădinei pueți de tei și de dud.

În total s'a plantat 3000 pueți.

Plantarea se făcea sub ordinea d-lui inginer șef silvic Ștefan Mantea și sub supravegherea personalului silvic. În tot,impul plantării cele 2 muzici distrau publicul prin diferite arii.

După terminarea plantării d. Ștefan Mantea, a rostit următoarea cuvântare :

*Domnilor, Doamnelor,
Iubiți elevi și eleve,*

Statul român în marea-i dorință de a infiltra, cât mai mult în firea românului, respectul pentru ceea ce se chiamă arbore, a luat laudabila măsură ca, între sărbătorile naționale și cele bisericesti să figureze și sărbătoarea „Sădirea arborilor“.

Ministerul instrucțiunii publice, iarăș contribuie într'o largă măsură la această sărbătoare—prin școli.

Respectul arborelui și al pădurilor și-au găsit, de mult ecoul prin Casa Pădurilor, care prin noi specialiștii, caută să propage și să infiltreze prin această sărbătoare și mai mult, dragostea de pădure și de arbori, în marea masă populară, care, din nenorocire, este prea vitregă, cu ceea ce este prea folositor agriculturii noastre.

Județul Vlașca, are ca emblemă 3 stejari, aceasta datorită pădurei care odinioară popula acest județ.

Pădurile acestui județ făceau în adevăr parte din vestitul codru numit „Vlășia“ care începea din vârful Carpaților și se termina lângă vechea cetate a Giurgiului „*Sânt Giurgio*“ și acum, dacă am eși în marginea acestui oraș nu vedem pe mănoasa câmpie a acestui județ nici un arbore. Pe șosele, drumetul nu găsește un arbore unde să se umbrească vara de arșița soarelui, și dacă diferitele organe administrative, sădesc cu multă trudă arbori, nu reușesc căci instinctul de distrugere al călătorului nimicește această inițiativă.

Din cei 500 frumoși nuci plantați pe șoseaua națională Giurgiu—București din inițiativa oamenilor de bine pe raionul comunei Remuș, nu știu dacă mai există 10.

Să dea D-zeu ca pueții sădiți de acest tineret—victoriunea de mâine a țării să-i aibe de buni protectori, spre a îmbătrâni în locurile alese pentru sădire spre buna lor satisfacție.

Bravul nostru căpitan și marele nostru Rege „Majestatea Sa Regele Ferdinand I cu ocazia deschiderei celui mai mare congres al inginerilor silvici din România Mare a spus, „cel ce pune toporul la tulpina unui arbore nu trebuie să uite că pregătește, sicriul agriculturii“ deci, să trăiască Majestatea Sa Regele cu întreaga familie Regală, spre fericirea Țării noastre și protecția pădurilor.

.....
Amândouă muzicele întonară Trăiască Regele.

După aceasta corul liceului, sub conducerea bătrânului profesor Ștefan Nanulescu, a cântat diferite cântece patriotice, terminând tot cu Trăiască Regele.

S'a jucat apoi oina.

Apoi s'a format aceeași procesiune, ca în ordinea venirei, mergând spre centru, muzicile cântând marșul, până ce toată lumea s'a îndepărtat fiecare la locul său, spre marea bucurie a elevilor, cari ar fi dorit să nu se mai termine.

.....
 Noaptea după plantare, precum și în ziua următoare, a căzut o binefăcătoare ploaie care va asigura reușita acestei plantări.

M. St.

COLORAREA LEMNULUI LA ARBORII IN PICIOARE

O chestiune nouă, încă poate necunoscută la noi, dar care merită să fie relevată ca o inovație rară în silvicultură.

Iată ce scrie în această privință „*Wiener Allgemeine Forst und Jagdzeitung*“ după „*Neue Zürcher Zeitung*“.

„Cine a văzut în primăvara trecută sau vara, mai ales în Braunschweig, Vestfalia, Brandenburg, Saxonia, pădurile germane, i s'a întâmplat ceva curios, sigur că mirat s'a frecaț la ochi în fața priveliștii cu totul noi și ș'a pus întrebarea, pentru un moment destul de consternat, cum e posibil așa ceva nemai auzit? Căci a trebuit să observe înaintea lui arbori, de speciile cele mai diferite, ba chiar parcele întregi, cu frunzele de o culoare cu totul nenaturală. Acest fenomen neașteptat, cu a cărui răspândire trebuie să calculăm, se explică prin colorarea lemnului la arborii în picioare după procedeul Reimanul. Aceste cercetări, neobosite de ani de zile, s'a terminat nu demult și rezultatul la care au ajuns înseamnă deslegarea unei probleme de o mare importanță. Aceasta nu o schimbă nici faptul că întrebuițarea acestui lemn în practică a întâmpinat oarecare opoziție nu tocmai întemeiată. De gustibus nou est disputandum: Dacă mobilele sau lucrurile făcute din lemnul acesta nu vor plăcea oricui sau dacă tâmplarul lucrează cu mai puțină plăcere ca la lemnul cu culoare naturală, unește decisiv. „Färbaum“ Soc. pe acțiuni nemțească, care

își are sediul în Dresda, singură numai se ocupă de această chestiune și își mărește activitatea zi cu zi. Guvernele respective sprijină în modul cel mai larg aceste încercări. Ele vor ca industria germană, în locul lemnului de lucru destul de scump venit de peste ocean, să se poată folosi de lemnul din interiorul țării. La expozițiile din Lipsca și Hamburg, precum și altele mai mici, s'au adus lemn și mobile ca probă. Succesul a fost destul de mare. Lemnul a deșteptat un viu interes atât la industriași cât și la ceilalți interesați. Mobilele făcute din acest lemn colorat artificial au făcut o impresie bună și au fost vândute fără greutate cu prețuri moderate. Cererile din străinătate după acest lemn se înmulțesc din zi în zi, în special din țările sudeuropene. Se poate aștepta un export destul de mulțumitor a produselor indigene.

În această chestiune nu interesează însă numai partea comercială, trebuie să auzim ceva și despre tehnica întrebuințată la colorarea arborilor. Colorarea se poate face la orice arbore și cu orice fel culoare și nuanțe, ba chiar cu diverse combinații de culorii. La aceasta se întrebuințează culori de anilină, cari se injectează printr'un procedeu special la capătul de jos al arborelui, inclusiv foile. Aceasta se face în timpul perioadei vegetative. Culoarea se injectează atât timp cât primește arborele, ceea ce cere un interval de timp de 6 zile până la trei săptămâni. Mijloacele tehnice auxiliare precum și amestecurile chimice ale culorilor sunt secretul inventatorului și a Soc. pe acțiuni „Färbbam“. Lemnul, astfel colorat, poate concura în ceea ce privește calitatea de lucru cu celalt lemn natural ba din contră, s'a găsit că în unele privinți prezintă oarecari avantagii față de lemnul natural. În primul rând colorarea aceasta după Reimann face lemnul mai tare, și mai durabil și chiar mai apt pentru lustru. Lemnul colorat necesită mai puțină lustruire ca lemnul natural. Lemnelor fără nici o structură li se poate da, prin un procedeu de injectare special, o structură de toata frumusețea. La secționarea unui fag, colorat după procedeu de mai sus, s'a găsit o mulțime de insecte moarte, se vede, în urma introducerii culorilor respective.

În fine se mai pune întrebare: Cum se cumportă culoarea față de influențele exterioare? În această privință trebuie amintit înainte de toate că lemnul colorat rămâne invariabil srb influența luminii, chiar expus razelor solare nu se schimbă, iar dacă lemnul, astfel colorat, se supune acțiunii aburilor, el capătă niște nuanțe

încă și mai frumoase. Un Saul, care pe urmă a devenit Paul, a supus un astfel de lemn colorat la fel de fel de cercetări, ca să dovedească că această culoare nu este de lungă durată. Spre disperarea lui n'a ajuns scopul nici măcar când lemnul în urma atâtor experimente a început să se descompue.

Acum încă un cuvânt despre prețul lemnului astfel colorat. Nu este de fapt mai scump ca lemnul natural de aceeaș calitate. Aceasta se explică prin faptul că la arborele colorat unele părți, cari altfel n'au valoare sau cel mult de foc, crăci, etc., capătă o întrebuințare mai mare și deci se ridică la preț, fiind căutate de strungari etc., pentru diverse întrebuințări“.

Trad. Ilie Dan

TABELELE DE VALORI NATURALE ALE LUI CIURILEANU

D-l inginer silvic D. I. Ciurileanu a publicat de curând într'un volum, format mare, tablele valorilor naturale ale liniilor trigonometrice: *sin*, *cos*, *tang*, și *cotg* din 10 în 10 secunde ("), calculate cu o mare exactitate de d-sa în colaborare cu d-l *Paul I. Teodorescu* ambii absolvenți ai fostei școale superioare de silvicultură din Brănești.

Volumul în chestiune conține 250 pagini, pe cari se află imprimate pe hârtie velină câte două tabele, despărțite printr'un mic interval datorit unui cadru liniar aparent, coprinzând valorile naturale ale menționatei linii trigonometrice fiecare pentru 10 minute (") centesimale și anume din minută în minută și din 10" în 10", adică 20 minute pe câte o pagină.

Până la 50° citirile se fac, ca și în tablele de logaritmi de sus în josul coloanelor respective, iar pentru unghiurile complementare dela 50 până la 100 grade centesimale de jos în sus.

Prin acest dispozitiv, după cum explică autorul în prefața ce însoțește lucrarea despre care tratăm, se evită interpolările ce necesita tablele ce existau până acum și cari dau naștere la întârzieri în calcule din cauza greșelilor ce ușor se strecoară.

Dacă citirea unghiurilor cu un instrument goniometric oarecare (un tachymetru ori theodolit) se face din 10" în 10" sau cu o aproximație medie de 5", aceasta însemnează că pentru o lungime de 2000m punctele sunt devitate lateral cu 0.015m. eroare neglijabilă.

Pentru triangulațiuni de mare precizieune însă, care permit a se face citirea unghiurilor cu o aproximație de 1", în cazul acesta în calcule se utilizează datele numerice înscrise în josul paginilor și anume în dreptul liniilor trigonometrice corespunzătoare, astfel ca se pot face, fără nici o dificultate, toate interpolarile necesare.

Dacă acum pe lângă tabelele despre care vorbim, mai dispunem și de o mașină de calcul pentru operațiuni de înmulțiri etc. se poate determina repede și exact ordonata și abscisa relativă ale fiecărui punct dintr'o *drumuire* sau *triangulație*, ceea ce reprezintă un incontestabil avantaj.

Ingenioasa dispozițiune a cifrelor în amintitele table și impresiunea lor cu caractere ceva mai mare și deci mai vizibile din 50" în 50" și ceva mai pronunțate din 1' în 1', zecile de minute fiind înscrise după cum am arătat, la mijlocul capătului de sus al fiecărei din cele două tabele de pe câte o pagină, înlesnește mult căutarea în tabele și prin urmare accelerarea lucrărilor topometrice sau geodezice.

Felicităm pe d-l Ciurileanu pentru munca excesivă ce a depus spre a pune la dispozițiunea inginerilor, cari se indeletnicesc cu ridicări în plan și lucrări de nivelment, un nou mijloc tehnic destinat a ușura și mai mult calculele, când ne servim de metodele zise riguroase bazate pe coordonate, cari s'au adoptat de altminteri la noi, ca și în toate serviciile cadastrale ale țărilor civilizate, dealtminteri.

D-sa este bine cunoscut cititorilor acestei reviste prin mai multe articole, precum și prin următoarele scrieri pe cari le a dat publicității într'un interval relativ scurt:

1. *Metodă nouă de triangulație* (1915).
2. *Metodă automată de calculul suprafețelor din coordonate cu mașina de calcul* (1915).
3. *Parcelarea prin calcul* (1916).
4. *Curs de topometrie* (1916) litografiat de direcția cadastrului din București.

Pentru prețioasele lor însușiri nu trebuie să lipsească din biblioteca nici unui inginer silvic tabelele de valori naturale ale lui Ciurileanu, în acest scop le recomandăm cu tot dinadinsul.

Petre Antonescu

PĂȘUNATUL ÎN PĂDURI, O GREȘALĂ ECONOMICĂ VĂTĂMĂRILE PĂȘUNATULUI ÎN PĂDURI

Ca complectare a celor conținute în articolul de mai sus, al d-lui I. P. Diaconescu, adaug următoarele :

În cuprinsul ocolului silvic Bobicești consecințele pășunatului nu se văd numai în pădurile tratate în codru cu tăeri succesive—în cari, în adevăr, însămânțarea dela sine a devenit iluzorie, reclamând sapa și casmaua — ci acele consecințe sunt evidente și în pădurile celelalte și se arată astfel :

a) Bătătorirea solului în crângurile compuse de unde rezultă imposibilitatea reînnoirii prin fire de sămânță.

b) Instalarea completă a oidiumului care minează lăstărișurile din crânguri și însămânțișurile naturale din locurile deschise.

c) Nereușita plantațiilor din trecut, ținute pe loc prin pășunat, pentru motivul arătat de d. Diaconescu, anume că părțile expuse pășunatului nu pot fi închise cu garduri.

Este foarte adevărat că, în multe regiuni ale țării și în special la câmpie și coline, satele sunt cu desăvârșire lipsite de islazuri—chiar acum în epoca de defrișări pentru islazuri comunale—cauză pentru care sătenii „au ochii la pădure“ ca la prima și ultima deslegate a nevoii de pășune pentru vite.

Tot atât de adevărat este, că problema mijloacelor de creștere a vitelor se pune cu atât mai acut cu cât ne dăm mai bine seama de caracterul că ocupațiunea aproape exclusivă țărănimii care alcătuește marea majoritate a populației este agricultura.

Și, dacă chestiunea stă astfel, suntem îndrituiți să afirmăm că, admiterea pășunatului în păduri, din punct de vedere al economiei acestei țări, este un mod ușor de a amâna *sine die* rezolvarea acestei importante probleme. Se comit astfel două greșeli :

Ne amăgim cu soluțiuni ușoare și stricăm pădurile.

Să nu ne obiecteze nimeni că șeful de ocol și în general inginerul silvic, trebuie să facă și o bună politică forestieră în sensul de a ajuta populația în nevoile ei ! Păș-

durile țării se găsesc acum la cea mai tristă și pustie răscruce a timpului! Este suficient să facem o revedere retrospectivă :

Pădurile de câmpie și coline, moștenite dela călugării nechibzuiți au trecut, până în prezent,—ilustrez afirmația mea cu cazul concret al pădurilor ce țin de ocolul Bobicești—prin toate regimele și modalitățile de tratament prescise și *neprescise* de știința amenajamentului, căci, neexistând amenajamente în regulă, faimoasele „studii sumare“ s’au schimbat de atâtea ori de câte ori s’au schimbat agenții de control și șefii de ocoale.

Este lesne de imaginat babilonul de forme și stări de dezvoltare ce prezintă astfel de păduri. Regenerarea naturală inexistentă ; 90⁰⁰/₀₀ din tulpini au dat 4—5 generații de lăstari, epuizându-se complet ; de aici rezultă numai decât sărăcia absolută în lemn de lucru și construcțiuni.

În pădurile de munte devastările sunt în curs.

Să adăogăm : delictele din trecut, brăcuirile ocupației dușmane, defrișările pentru islazuri, exproprierea poenilor interioare și perimetrare precum și perspectivele pădurilor comunale și, cred, icoana tristă a situației de astăzi a pădurilor este destui de clară.

În fața acestei situații durerea noastră nu mai poate rămâne mută ; trebuie să o strigăm cât mai sus și mai tare și cât mai este timp. Trebuie să refuzăm hotărât de a mai rezolva noi problema de economie națională cari revin altora. Să ne aducem aminte, mai mult ca niciodată, că suntem cultivatori de păduri și că, deci, în această ipostază, trebuie să vedem clar care ne sunt mijloacele de a mai putea păstra pădurile cel puțin în înfățișarea tristă în care se găsesc acum.

S’au adus, în primăvara aceasta, grave acuzațiuni, silvicultorilor, prin organele centrale de conducere, acuzațiuni cari, în rezumat, spun că, în trecut, șefii de ocoale nu au luat toate măsurile de regenerare și păstrare a pădurilor. Ordinul acuzator, judicios întocmit ca argumentare, conține un perfect adevăr și, într’însul, recunosc concepția și idealurile fostului meu profesor de silvicultură. A daug însă că vina, pentru cele ce s’au săvârșit—sau, mai corect, pentru

cele ce nu s'au săvârșit — în trecut nu se poate atribui numai celor ce au condus direct pădurile.

Inginerii silvici din cuprinsul regiunii IX-a silvică s'au întrunit—din inițiativa lăudabilă a șefului de regiune—pentru a discuta și hotărî care ar fi cele dintâi mijloace cari,— puse efectiv și imediat în aplicare,—ar constitui primul și realul pas în îndreptarea greșelilor din trecut. Și, între alte concluzii, cea dintâi a fost „prohibirea totală și definitivă a pășunatului“ deși se primise deja ordin dela centru pentru învoirea vitelor la pășune în cursul acestui an.

Rezultă de aici că pentruca în viitor să nu mai fim susceptibili de imputări ca cele ce se fac în prezent trebuie să ne plasăm în ipostaza de silvicultori exclusiviști, să indicăm remediile și să fim ascultați ca agenți cari, în contact zilnic cu pădurea îi cunoaștem de aproape suferințele.

Recunoscând că regenerarea, ameliorarea și păstrarea pădurilor au lăsat dedorit în trecut din cauze multiple — cari în orice caz nu pot fi atribuite numai unei categorii de agenți; ne bucurăm de modul larg cum actuala administrație înțelege să acorde fondurile pentru plantațiuni, ameliorări și regenerări.

Și cerem ca, pentru a nu se face o cheltuială zadarnică — mai cu seamă dacă ținem seamă că, în definitiv, toate pădurile de câmp și coline au nevoie să fie măcar re-împrospătate prin sămânță — pășunatul să fie cu desăvârșire exclus ca o practică anti-silvică.

Rezolvarea problemei pășunatului să treacă în sarcina celor chemați în acest scop prin cunoștințele lor; pășunatul în păduri să înceteze de a mai fi cel mai ușor mijloc de câștigarea voturilor în alegeri.

Să înțelegem că pădurile trec prin momente critice și că trebuie să le apărăm cu cea mai mare îndârjire în contra dușmanilor de toate spețele.

Ștefan Dumitrescu-Gârbovi

Inginer silvic

Șeful ocolului Bobicești

ROMÂNIA AGRICOLA IN URMA RASBOIULUI MONDIAL

D-șoara Margareta D. Mihail, licențiată în litere și-a trecut cu un deosebit succes doctoratul în drept la Paris în 1921.

Subiectul tezei sale, pe care l'a tratat cu o deosebită competență, pentru care a primit călduroase felicitări din partea juriului examinator, poartă titlul de „România agricolă în urma războiului mondial.

D-sa nu s'a mulțumit însă de a studia țara noastră numai din punctul de vedere pur agricol, ci a găsit de cuviință de a cerceta și condițiunile forestiere ale României întregite servindu-se de cele mai noi date statistice, astfel că am socotit că prezintă un interes direct pentru cititorii acestei reviste de specialitate, reproducând părțile mai importante din această excelentă scriere, care a apărut în 1921 în editura librăriei generale de drept și de jurisprudență din Paris.

România actuală, ne spune D-ra Margareta D. Michail, are o suprafață de 316,132 km² și o populațiune de 17,393,149 locuitori din care cam 75 % locuiesc la țară (pag. 1).

Pe toți versanții săi, Carpații sunt îmbrăcați cu imense și bogate păduri. Vegetațiunea arborescentă se oprește la o altitudine cam de 1800 m. D'asupra se află zona pășunilor de munte și a stâncilor.

Domeniul forestier se compune din stejari, fagi, carpeni cărora se amestecă frasini, mesteceni etc. La o altitudine de circa 1700 până la 1800 m. vegetațiunea forestieră încetează și intrăm în zona alpină. Aceasta începe printr'o zonă unde cresc rhododendronii și ieniperii precum și pinii târători. Câteva milioane de oi părăsesc șesurile primăvara și prin etape încete se îndreptează către pășunile alpine unde rămân până toamna.

Regiunea colinelor a căror înălțime d'asupra nivelului mării este cuprinsă între 200 și 700 m. formează în prelungirea Carpaților o serie de undulațiuni cari se sfârșesc în preajma șesurilor.

Trecerea de la munte la coline nu este precedată de o depresiune separatoare. Dealurile ca și versanții munților sunt acoperite cu păduri. Fagul, stejarul, precum și frasinul, paltinul se amestecă aici între dansule. Regiunea colinelor a permis, prin pozițiunea sa în văi ușor înclinate și prin abundența apelor sale

permanente, concentrațiunea populațiunei. Ea este cea mai frumoasă din țară (pag 3).

Dobrogea este o provincie nici prea șeasă, nici prea muntoasă. In partea sa despre nord se găsesc coline destul de înalte, uneori împădurite, atingând până la 400 m. altitudine.

Basarabia se află între Prut și Nistru. Regiunea dintre Siret și Nistru din punctul de vedere al geografiei fizice formează o unitate. In totalitatea sa se compune dintr'un platou înclinat spre Sud, mai înalt și mai împădurit în partea despre Nord. Spre Sud platoul devine din ce în ce mai monoton, din ce în ce mai șes, găsindu-ne în prezența unei stepe destul de asemănătoare cu aceea din șesurile Valachiei.

Bucovina este o țară de munți și coline, cari sunt în general împădurite. Văile sunt foarte populate cu turme mari de vite.

Transilvania în fine apare ca o citadelă înconjurată de toate părțile de șesuri și încercuită de munți înalți cari la Sud și Est sunt Carpații, iar la Vest masivul Bihorului. Din această citadelă curg apele în toate direcțiunile: Tisa, Jiul, Oltul, Buzăul. In interiorul acestui basin, care udă ca un isvor șesurile vecine, apar coline destul de accidentate. Munții ca și colinele variează mult (pag. 4 și 5).

Din întreg teritoriul României Mari, care este de 316.931 km. ² suprafața agricolă ocupă 25,667,771 ha. iar pădurile 7.019.075 ha. (pag. 7.).

Pădurile. Una din ramurile cele mai importante ale Agriculturii pentru economia națională a unei țări este producțiunea forestieră.

România din punctul de vedere geografic se poate diviza în trei regiuni caracterizate prin felul vegetațiunei lor: munți, coline și șesuri. Vârfurile munților înalți sunt în general pleșuve, vegetațiunea începând numai în părțile adăpostite.

Mai întâi se află, zona molidului, mai jos către 1000 metrii altitudine și sub această înălțime începe adevărata vegetațiune forestieră, prin masive întinse pe coastele munților formate de brad și fag, iar la baza lor fagul pur.

Colinele încep prin a fi acoperite de fag pur sau amestecat cu gorun care constituie după aceasta el singur foarte frumoase păduri spre poalele lor. Toate cele l'alte specii forestiere nu se găsesc decât în mod sporadic și izolate în interiorul masivelor.

Aceste două regiuni cuprind județele cari sunt cele mai împădurite. Două dintr'însele conțin mai mult de 80.000 ha. (jud. Neamțul și Tulcea); 8 județe de la 40.000 până la 80.000, ha. 8 de la 20.000 până la 40.000 ha. 7 de la 10.000 până la 20.000 ha. și 7 de la 5000 până la 10.000 ha.

Principalele specii sunt : fagul, stejarul, molidul, bradul, celelalte ca ulmul, carpenul, teiul, frasinul, sunt mai puțin răspândite,

La o altitudine de 250 metri unde începe regiunea șesurilor întâlnim masive de stejar cu creșteri mari în amestec cu frasin și păduri compuse din specii deosebite. Salciile și plopii ating mari dimensiuni.

Pădurile situate în regiunea șesurilor mai cu seamă au fost reduse prin defrișări anuale cari măresc domeniul agricol, cel al proprietății particulare mai ales.

Suprafață totală a domeniului forestier al țării (vechiul Regat) în 1905 nu reprezenta decât 21% din suprafața teritorului și anume: 2.756.000ha din care 1.493.000, proprietate particulară și 197 000ha, aparținând comunelor, instituțiilor de binefacere și domeniului Coroanei, iar restul Statului, care a devenit mare proprietar în urma secularizării bunurilor mănăstirești din 1864.

Acest domeniu odinioară era mai mare, dar el s'a micșorat din cauza exploatărilor barbare și pentru a obține pășuni precum și prin incendierea pădurilor de către inamici în timpul războaielor.

Lipsa de mijloace de transport a împiedecat exploatarea întinselor păduri din regiunea muntoasă unde au acumulat mari bogății (pag. 11. și 12.).

Transilvania

Pădurile. După statistica din 1910, suprafața totală a pădurilor era de 4.114.888 ha. Ele sunt astfel repartizate :

Păduri de stejar . . .	966.680 ha. sau	23,5 %
„ „ fag . . .	2,168,183 „ „	52,7 %
„ „ reșinoase .	979,995 „ „	23,8 %

Stejarul se găsește mai cu seamă în regiunea între munții Apuseni și râul Tisa. El se află în mod abundent mai cu seamă în Ardeal cu 398,000 ha. după care vine Crișana și Maramureș cu 183,000 ha. sau 19 % din totalul pădurilor de stejar.

Fagul se află răspândit mai cu seamă în Ardeal cu 50 %, după care urmează Crișana, Maramureșul cu 658.000 ha. sau 30 % și Banatul cu 400.000 sau 18 %.

Reșinoasele se află numai în Ardeal ocupând 77 % din totalul pădurilor de această specie (pag. 22).

Secțiunea III**Basarabia**

Suprafața Basarabiei este de 4.176.461 desetine (o desetina 1.092) pag, 23.

Bucovina

Bucovina este țara fagului 45% din suprafața sa este acoperită cu păduri imense. Cu toate că producțiunea anuală lemnoasă a fost considerabilă înainte de războt, Bucovina n'a profitat mult de bogățiile sale naturale, pentru că toate lemnele erau exportate sub formă brută în Germania mai cu osebire spre a reveni în urmă în Bucovina sub formă de obiecte fabricate.

Bucovina va putea deveni o țară industrială foarte importantă, grație cursurilor sale de apă repede, cari vor putea fi întrebuințate ca forță motrice, putându-se astfel lucra mai cu înlesnire lemnele (pag. 28).

Exproprierea în vechiul Regat

Reforma pentru exproprierea marilor proprietăți a fost realizată printr'un decret de lege din 16 Decembrie 1918, prin care se spune că exproprierea se va face pentru cauză de utilitate națională.

Reforma agrară în Basarabia

Reforma agrară în Basarabia a fost stabilită prin decretul lege din 22 Decembrie 1918 emis de Sfatul Țării. Această lege a fost votată în unanimitate de camera deputaților și de Senat, a fost promulgată și investită cu sigiliul Statului.

După această lege sunt supuse exproprierei pentru cauză de utilitate publică și națională între altele: „pădurile, cari vor deveni proprietatea Statului, afară de acelea cari fac parte din proprietatea țărănească.

Expropriațiunea și chestiunea producțiunii în viitor

Autoarea pune cu drept cuvânt întrebarea: producțiunea agricolă a țării nu va fi ea micșorată prin reducerea mării culturi în profitul micii culturi? Judecând după actuala stare de lucruri, spune cel ce face recensiunea de față, dat fiind modul aproape primitiv cum știe țaranul nostru să cultive pământul, răspunsul nu poate fi decât de favorabil și de aceasta sunt vinovate

toate guvernele care s'au succedat, de oarece n'au făcut aproape nimic pentru ca procedurile agricole moderne să pătrundă în straturile largi ale populațiunii satelor noastre, cari astăzi a devenit proprietară pe cea mai mare parte din teritoriul cultivabil al țării.

Măsurile de luat pentru îmbunătățirea agriculturii

Țăranul este astăzi proprietarul unui pământ, care poate în general să-i asigure existența. Chestiunea agricolă nu este însă definitiv rezolvată prin faptul expropriatiunii. Trebuie să i se asigure agriculturii românești stabilitatea în producțiune, cu alte cuvinte trebuie încercat de a se remedia oarecari dificultăți naturale, de a lupta contra lor, de a micșora influența lor și urmările lor.

Ricardo zicea că solul are calități „naturale și indestructibile“, dar pentru a menține aceste calități, pentru a conserva bogăția foncieră a țării, trebuie a organiza în prima linie regimul apelor și regimul forestier.

Din nefericire România nu și-a organizat regimul apelor. În ce privește regimul forestier, afirmă d-ra Michail, bărbați noștrii de Stat au început a se preocupa într'un mod mai serios de conservarea și sporirea bogățiilor noastre forestiere. Un sistem de agricultură barbară ce nu urmărea decât un câștig imediat, consistând din mărirea continuă a suprafețelor cultivate, a provocat în numeroase localități destrucțiunea pădurilor noastre.

Trebuie dar a se dota țara cu un regim al apelor și cu un regim forestier.

Trebuie asemenea a ameliora mijloacele de transport (pag. 84).

Producțiunea noastră fiind compusă în mare parte din mărfuri voluminoase, din cereale și lemne, țara ar trebui să posede cursuri de apă navigabile, ceea ce ar înlesni enorm transporturile și ar face să se micșoreze în mod sensibil costul de producțiune al acestor mărfuri.

Dunărea care limitează partea de Miază-zi a României pe o întindere de 950 km., constituie o cale de transport incomparabilă. Canalizarea Dâmboviței, a Ialomiței și a Argeșului ar putea să înlesnească accesul vapoarelor până la Ploești și până la porțile Bucureștilor.

În Transilvania canalizarea diferitelor râuri a fost deja realizată de către Austro-Ungaria care a luat măsuri pentru reguarea cursului Mureșului, Crișului și a Timișului. _

Concluziune

Viitorul economic al României Noi

România a ieșit foarte mărită din războiul mondial. Această sporire va avea asupra posibilităților sale economice o foarte mare înrăurire.

Terenul arabil ș'a mărit suprafața în mod considerabil, dat fiindcă 9.973.663 ha în 1906 au trecut la 25.667.771 ha.

Examinând tabloul comerțului nostru de exportățiune, el denotă o rea organizație economică căci faptul de a exporta materii prime pentru a le importa în urmă sub formă de obiecte fabricate, constituie o pierdere pentru țară, pierdere reprezentată prin obiectele fabricate, prin cheltuelile de transport, salariile lucrătorilor străini etc. Toate aceste cheltueli ar fi economisite dacă materiile prime ar fi transformate în țară la noi.

Afară de aceasta exportarea însăși necesită un material imens pentru transporturile pe uscat și cele maritime și cheltueli de magazinaj și de manipulațiune considerabile.

Timpul fără îndoială nu este departe când vapoarele românești vor transporta la porțile Levantului, în Africa și chiar în Indii, un mare număr de articole obținute prin transformarea materiilor noastre prime și vor aduce în porturile noastre orezul, bumbacul, cauciucul, articole coloniale etc. Tânăra generațiune îndrăzneată, întreprinzătoare va parcurge mările și țările îndepărtate, căutând noi debușeuri pentru producțiunea noastră agricolă și industrială.

Dorița noastră de a vedea România jucând un mare rol economic ne a dus poate prea departe, dar ce ar fi viața dacă nu s'ar amesteca într'însa din timp în timp și puțin vis?

Circumstanțele sunt de altminteri în favoarea noastră, dacă ne hotărâm la lucru, la luptă pentru a vedea transformarea acestui vis într'o mare și frumoasă realitate (pag. 102),

Am reproduș aproape cuvânt cu cuvânt expunerea făcută în limba franceză de D-ra Michail, care ne a dat dovadă că posedă un spirit admirabil de analiză și cunoaște în mod amănunțit nevoile, calitățile și defectele poporului latin de la gurile Dunării.

Idealul economic schițat așa de bine de D-sa întră în cadrul posibilităților reale și suntem siguri că bărbații noștrii de Stat, nu vor sta la îndoială de a încuraja toate bunele inițiative, și se

vor folosi de toate sfaturile, al căror scop vădit este propășirea țării în toate ramurile de activitate și în special pe terenul economic, consolidându-se astfel din ce în ce mai mult și națiunea noastră politică este gata prin eforturi comune și prin foarte mari sacrificii.

Petre Antonescu.

CATRE CAMARAZI

În fine după multe mari greutăți, pe cari le cunoaștem numai noi cei ce suntem băgați în mersul clădirii Cercului, — lucrările s'au început, iar construcția astăzi are fundațiile efectuate și zidăria a ajuns la suprafața pământului. În curând primul planșeu de beton armat va fi așezat.

Acțiunile noi ale societății au fost timbrate zilele din urmă și vor fi distribuite celor în drept, în raport cu quantumul sumelor depuse prin d. casier N. Elefterescu.

Dacă vom reuși până în toamnă să o terminăm de roșu și să o acoperim vom considera aceasta ca un mare progres realizat, întru cât la început lucrarea a mers încet, din diverse cauze.

M. T.

DIN LITERATURA SILVICA

Observațiuni și experiențe relative la apariția insectei Ips. typographus L. în Austria din anii 1921-22.

Sub titlul de mai sus d-l M. Seitner, profesor de protecția Pădurilor dela Hochschule für Bodenkultur din Viena, publică un articol în revista „Central blatt für Forstwesen“ (Heft 1-3 și 4—6/923) din care extrag următoarele:

După războiu, pădurile de molid din Austria au fost bătute de flagelul insectei Ips typographus, care prezintă mare analogie cu cele petrecute la noi pe valea Tărcăului. Un vânt puternic dinspre Sud-West provoacă la 13—14 Dec. 1916 o doborâtură de aprox. 80.000m³ în pădurile de molid de pe proprietatea fondurilor religioase austriace Reichraming și Weyer,

domeniu situat la colțul provinciilor Steyermank, Austria de Jos și de Sus. Războiul împiedecând, ca și la noi, luarea măsurilor sanitare necesare, insecta s'a înmulțit considerabil, fiind favorizată în special de anul secetos 1917, producând flagelul, care apoi s'a întins în tot restul pădurilor de molid din Tirol, Austria de Sus și Jos, Steyermank, Salzkamergut și Burgeland.

Lucrările de combatere s'au început abia în 1921, din cauza evenimentelor extraordinare petrecute în Austria după terminarea războiului. În ani de combatere 1921—23 s'au extras numai de pe domeniul Reichraming și Weyer în suprafață de 11.000 ha. aprox. 800.000m³ (1600 ha), iar în toată Austria aprox. 1.500.000m³. În legătură cu cauzele, cari au înlesnit apariția acestui flagel, d-sa critică mentalitatea care pedomina în vechea Monarchie la Ministerul de Finanțe, de a nu fi acordat credite pe lungi termene serviciului silvic pentru crearea căilor de comunicații necesare. Bineînțeles, că pe noi asemenea afirmațiuni ne miră, fiindcă din vizitarea gospodăriilor silvice din Austria constatăm tocmai contrariul. Aci avem de aface cu un caz al relativității, care se explică prin aceea că d-l Seitner nu cunoaște cele ce s'au petrecut aiurea. Ca exemplu, d-l Seitner, citează felul cum s'a lucrat la fondul religionar gr. oriental din Bucovina unde organele silvice descătușate de respectivul Minister de Finanțe, au executat aceea minunată rețea pentru scurgerea materialului lemnos, grație căroro s'au pus în valoare ținuturi întinse cu păduri virgine, *al căruia seamăn, ne spune d-sa, nu se găsește în Europa.*

Urmează, apoi o serie de considerațiuni biologice în legătură cu practica combaterii ca de ex : modul de răspândire al insectei, asupra ernărei insectei etc. De curânda început și în domeniul entomologiei forestiere, sub imboldul tratatului Nusslui-Rhumbler, să se întrebuințeze formule matematice în exprimarea raporturilor biologice. Cu toată variațiunea elementelor, cari determină aceste raporturi, adeseori anumite formule răușesc să dea rezultate surprinzătoare, bineînțeles numai în cazul când datele necesare sunt luate cu toată rigurozitatea și când rezultatele sunt discutate în mod critic. D-l Seitner cu ajutorul unor serii de observațiuni din biologia insectei, făcute prin metoda statistică, caută să dea o expresiune matematică unui factor de extindere, cu care să se poată afla, din cercetarea porțiunilor infectate, numărul arborilor ce vor fi atacați în sborurile următoare.

Expresiunea acestui factor este :

$$A = \frac{0.18 (AW - a) + 0.45 JK}{BD}$$

în care : AW = numărul insectelor mame pe m² de coaje a = numărul insectelor mame moarte pe m² de coaja.

TK = numărul insectelor tinere pe m².

BD = numărul galeriilor mame pe m².

După câte se observe aflarea acestui factor nu cere decât simple numărători de insecte de pe diversele probe de coaje și raportarea lor la m². Se va lua dela diferiți arbori din porțiunea atacată și dela diverse înălțimi ale arborilor coaja în perioada după apariția insectelor galbene. Dacă acest factor, ar corespunde realității, ar însemna un pas important în combaterea insectelor, fiindcă prin înmulțirea lui cu numărul arborilor atacați ne dă posibilitatea să aflăm aprioric suprafața, care (în cazurile normale de dezvoltare a insectelor) va fi atacată. În funcție de suprafața găsită se pot apoi calcula numărul arborilor cursă de doborât, al brațelor de lucru, suprafață pe care se va lucra etc. Tot în acest spirit Ing. Nötzl, asistentul d-lui Seitzner, dă o construcțiune grafică cu ajutorul căreia să se poată urmări și oarecum prevedea evoluțiunea insectei. În stabilirea factorului de extindere s'a ținut cont de o serie de date, culese prin metoda statistică, din biologia insectei, ca :

1. O femee depune în medie 40 ouă.

2. Din aceste ouă, în condițiuni normale ajung la completă dezvoltare aprox 30%.

3. Hennings a stabilit că numărul masculilor și femelelor sunt în raportul 1 : 1 (nu 1 : 2 sau 1 : 3 după cum se deduce din cercetarea sistemelor de galerii). Insecta însă este paligamă ; surplusul de bărbați, după Schewgrew, este necesar pentru înlocuirea masculilor epuizați, femela având o posibilitate de existență mai mare decât masculul.

4. Din insectele mame după ce au depus în un sistem de galerii 40 ouă, 20% mai sunt încă apte de a sbura pe un alt arbore și de a începe alt sistem de galerii.

În timpul sborului, în condițiunile climaterice cele mai favorabile dispar cam 10% din insecte.

6. Pe arbori complet infectați se găsesc pe m² aprox. 400 galerii.

Constatăm că în Austria *Ips typographus* a avut maximul

2 generațiuni, pe când la noi a ajuns în anumite localități că Mănăstirea Varatec până la 3 generațiuni ¹⁾).

Se cunoștea încă de mult că numărul generațiilor insectei depinde de temperatură și umiditate relativă, fără însă să se poată arăta măsura de pendenție, în cifre. În această privință experiența lui Hennings, pe care d-l Seitner o citează, este hotărâtoare. Ținându-se insectele în termastate la temperatură și umidități relative constau timp de un an, s'a găsit că:

la 24°c și 55 ⁰ / ₀ umid. rel.	insecta a avut 12 generațiuni
24°c și 95 ⁰ / ₀ " " " " "	10 gen.
20°c 55 ⁰ / ₀ " " " " "	8 gen.
20°c 95 ⁰ / ₀ " " " " "	6 ¹ / ₂

În natură unde condițiunile sunt cu totul altfel insecta dezvoltă 1—3 generațiuni, după cum sunt realizate, în un timp mai scurt sau mai îndelungat, condițiunile de temperatură și de umiditate necesară existenței ei.

Pentru a ne da seama de modul cum se vor desvolta insectele în o anumită regiune este nevoie să se cercezeze datele meteorologice, în care scop instalarea unor mici stațiuni meteorologice este de recomandat.

De pe acum se poate prevedea rolul important, pe care-l vor avea parasifii insectei în lucrările viitoare de combatere, studiu început de d. Seitner și cu cari promite că se va ocupa în un articol viitor. În urma măsurilor energice luate de administrația austriacă atacul este aproape stins; de acum se vor începe mari campanii culturale pentru repararea răului cauzat de acest flagel.

C. G.

Viena 2 Martie 1924

1) A se vedea Instr. Min. de Domenii alcătuite de d-l Prof. N. Iacobescu.

Informații

Deciziune

Noi administratorul Casei Pădurilor,
Având în vedere referatul direcțiunii personalului No. 14241
și 14242/1924,

Având în vedere avizele consiliului tehnic al pădurilor No.
741 și 801 din 1924.

DECIDEM :

Art. 1. — Pe ziua de 1 Iulie 1924 se transferă în interes de
serviciu următorii ingineri silvici :

Ing. silvic Aureliu Moldovan, șeful ocolului Dobrești, la ocolul Perișor ; ing. silvic Z. Iavorschi dela regiunea Lipova ca șef al ocolului Tisău ; ing. S. Enescu, dela ocolul silvic Vintilă-Vodă la ocolul Cislău ; ing. silvic V. Giuncu dela ocolul silvic Pipirig la ocolul Mânăstirea Cașin ; ing. silvic C. Hurmuzache, ocolul silvic Buhalnița la ocolul Soveja ; ing. C. Rachieru dela ocolul silvic Tulcea la ocolul silvic Ghimpați ; ing. silvic L. Maczko, dela ocolul silvic Ronișoara la ocolul Valea Răului ; ing. silvic St. Predescu Școala de brigadieri silvici Căiuți la ocolul silvic Lucăcești ; ing. T. Robeanu, ajutor la ocolul silvic Carol I, ca șef al ocolului Cadâna ; ing. T. Corbeanu dela regiunea Sighișoara la ocolul Groși ; ing. I. Szontag dela ocolul silvic Sâi la ocolul Buhalnița ; ing. G. Ionescu ajutor la ocolul silvic Comana ca șef titular la același ocol ; ing. V. Vasiliu dela ocolul Danul la ocolul silvic Rășca ; ing. I. Pruteanu dela reg. Chișinău la pădurea școalei Casa Verde ; ing. C. Nettea dela ocolul silvic Rucăr la ocolul Trivalea ; ing. Fl. Stoica dela ocolul Bozovici la ocolul silvic Romula ; ing. șef I. Schorscher la direcțiunea regională Brașov ; ing. G. Chercea dela ocolul silvic Frasin la ocolul Verbila ; ing. I. Hell la direcțiunea regională silvică Orșova ; ing. M. Popescu dela ocolul Pucioasa la ocolul silvic Târnauca ; ing. S. Ghica dela ocolul silvic Cozia la ocolul Râmnicul-Vâlcea ; ing. șef Ladislav Gloss la direcțiunea regională silvică Oradia-Mare ; ing. Uto Varnava dela ocolul Furceni la ocolul silvic Vintilă-Vodă ; ing. Er. Mavrodin dela regiunea Chișinău ca șef al ocolului silvic Gura Galbenă ; ing. I. Zahariaș ajutor la ocolul Tighina ca ajutor la ocolul Lucieni ; ing.

Iuliu Guran ajutor la ocolul silvic Radu-Negru ca șef la ocolul Pipirig ; ing. P. Georgescu ajutor la ocolul Chișinău ajutor la ocolul Bolotești ; ing. Eugeniu Reus dela regiunea Cernăuți ca șef la ocolul Cernăuți ; ing. M. Carпов dela regiunea Piatra-Neamț ca șef la ocolul Leova ; ing. E. Dămăceanu dela regiunea Chișinău la cancelaria direcțiunei regionale silvice Pitești ; ing. I. Diaconescu ajutor la ocolul Lucieni ca șef la ocolul Rusca Montană ; ing. V. Negulescu din administrația centrală șeful ocolului Nucet ; ing. C. Dimitriu din administrația centrală ca șef al ocolului Calu-Iapa ; ing. A. Bartho ing. șef la direcția reg. silvică Oradia-Mare ; ing. M. Poenaru ajutor la ocolul Târgoviște ca șef al aceluiași ocol ; ing. Ilie Constantinescu dela regiunea R.-Vâlcea ca șef al ocolului Orșova ; ing. I. Galeriu dela ocolul Rusca Montană la ocolul Bozovici ; ing. I. Izbășescu ajutor la ocolul Trivalea ca șef al ocolului Soncuța-Mare ; ing. I. Andrei dela regiunea Mercurea-Ciuc ca șef al ocolului Sibiu ; ing. G. Gâlcă dela regiunea Bârlad ca șef al ocolului Ronșoara ; ing. Emil Boiangiu dela regiunea Mercurea Ciuc ca șef al ocolului Hida ; ing. L. Jelesniac dela ocolul Jersig la ocolul Traian ; ing. M. Wais dela ocolul Paulești ca ajutor la ocolul Carol I-iu ; ing. G. Pușcași dela regiunea Baia-Mare ca șef al ocolului Negrești ; ing. C. Criveanu dela regiunea Sebeșul Săsesc ca șef al ocolului Jersig ; inginer sub-inspector N. B. Popescu dela regiunea Craiova la dispoziția direcțiunei reg. silvice Orșova ; ing. C. D. Ionescu dela ocolul Leova la ocolul Pucioasa ; ing. C. Caminschi dela regiunea Chișinău ca șef al ocolului Tighina.

Art. 2. — Direcțiunea personalului va aduce la îndeplinire executarea prezentei deciziuni.

Dată astăzi 2 Iulie 1924.

Administrator (ss) Opran

TABLOU

de Ocoalele silvice ce compun Directoratele regionale silvice.

Dir. I, Reg. silv. Cernăuți — (Cernăuți).

Adâncata, jud. Dorohoi ; Briceni, jud. Hotin ; Câmpu Lung, (Bucov.), jud. Cernăuți ; Cernăuți, jud. Cernăuți ; Dolhasca, jud

Fălticeni; Clișcăuți, jud. Hotin; Hotin, jud. Hotin; Ianăuși, jud. Hotin; Ocnîța, jud. Hotin; Rădăuși, jud. Cernăuși; Râșca, jud. Fălticeni; Tătăruși, jud. Fălticeni; Târnăuca, jud. Dorohoi.

Dir. II. Reg. silv. Chișinău — (Chișinău).

Bravicea, jud. Orhei; Cetatea Albă, jud. Cet. Albă; Chișinău, jud. Chișinău; Danul, jud. Bălți; Gura Galbenă, jud. Tighina; Hâncești, jud. Chișinău; Lozova, jud. Chișinău; Nistrul, jud. Orhei; Orhei, jud. Orhei; Prut, jud. Chișinău; Rădeni, jud. Chișinău; Seliște, jud. Orhei; Soroca, jud. Soroca; Tighina, jud. Tighina.

Dir. III, Reg. sil. Iași — (Iași).

Ciurea, jud. Iași; Coșula, jud. Botoșani; Crețești, jud. Fălciu; Fâstâci, jud. Vaslui; Florești, jud. Tulova; Furceni, jud. Tecuci; Ghermănești, jud. Fălciu; Leova, jud. Cahul; Lipovăț, jud. Vaslui; Odaia Bursucani, jud. Tulova; Răchitoasa, jud. Tecuci; Sinești, jud. Iași; Tomești, jud. Iași; Tulucești, jud. Covelui.

Dir. IV, Reg. silv. Bacău — (Bacău).

Buhalnița, jud. Neamț; Calu-Iapa, jud. Neamț; Căiuș, jud. Bacău; Galu, jud. Neamț; Gârcina, jud. Neamț; Lucăcești, jud. Bacău; M-rea Neamț, jud. Neamț; M-rea Cașin, jud. Bacău; Văratec, jud. Neamț; Pipirig, jud. Neamț; Reg. Elisabeta, jud. Neamț; Roman, jud. Roman; Scorțeni, jud. Bacău; Soveja, jud. Putna; Tazlău, jud. Neamț; Tg. Ocna, jud. Bacău; Tg. Neamț, jud. Neamț; Traian, jud. Bacău; Vaduri, jud. Neamț; Valea Rea (Bacău), jud. Bacău.

Dir. V, reg. silv. Ploești — (Buzău).

Bolotești, jud. Putna; Brănești, jud. Ilfov; Cislău, jud. Buzău; Focșani, jud. Putna; Frasinul, jud. Prahova; Gruiu, jud. Ilfov; Mitreni, jud. Ilfov; Moreni, jud. Prahova; Nehoiași, jud. Buzău; Păulești, jud. Prahova; Pârscov, jud. Buzău; Pogoanele, jud. Buzău; Râm. Sărat, jud. Râm. Sărat; Sinaia, jud. Prahova; Tisău, jud. Buzău; Țigănești, jud. Ilfov; Vâl. de Munte, jud. Prahova; Verbila, jud. Prahova; Vintilă Vodă, jud. Buzău.

Dir. VI, Reg. silv. Constanța — (Constanța).

Babadag, jud. Tulcea; Bazargic, jud. Caliacra; Brăila, jud. Brăila; Cadâna, jud. Ialomița; Casincea, jud. Tulcea; Cerna,

jud. Tulcea; Cerna-Vodă, jud. Constanța; Ciucurova, jud. Tulcea; Comarova, jud. Constanța; Curt-Bunar, jud. Caliacra; Enişeni, jud. Constanța; Măcin, jud. Tulcea; Niculitel, jud. Tulcea; Ostrov, jud. Constanța; Siliștra, jud. Durostor; Slobozia, jud. Ialomița; Sulina, jud. Tulcea; Tulcea, jud. Tulcea; Turtucaia, jud. Durostor.

Dir. VII, Reg. silv. Pitești — (Pitești).

Aninoasa, jud. Muscel; Băbeni, jud. Vâlcea; Buloiu, jud. Dâmbovița; Carol I. jud. Muscel; Câmpu Lung, jud. Muscel; Căscioarele, jud. Ilfov; Comana, jud. Vlașca; Cotmeana, jud. Argeș; Domnești-Corbi, Muscel; Ghimpași, jud. Vlașca; Giurgiu, jud. Vlașca; Horez, jud. Vâlcea; Jiblea-Cozia, jud. Argeș; Leordeni, jud. Muscel; Lucieni, jud. Dâmbovița; Lunca Stănești, jud. Vâlcea; Nucet, jud. Dâmbovița; Pucioasa, jud. Dâmbovița; Radu-Negru, jud. Argeș; Râm. Vâlcea, jud. Vâlcea; Roșiori de Vede, jud. Teleorman; Rucăr, jud. Muscel; Schitu-Greci, jud. Olt; Seaca Optășani, jud. Olt; Slăvești, jud. Teleorman; Stoiceni, jud. Argeș; Târgoviște, jud. Dâmbovița; Trivalea, jud. Argeș; T. Măgurele, jud. Teleorman; Vâlsan, jud. Argeș.

Dir. VIII, Reg. silv. Orșova — (Orșova).

Băile Herculane, jud. Caraș Severin; Buzeasca de sus, jud. Caraș Severin; Buzeasca de jos, jud. Caraș Severin; Bobicești, jud. Romanați; Borsec, jud. Caraș Severin; Bucovăț, jud. Dolj; Butoești, jud. Mehedinți; Caransebeș, jud. Caraș Severin; Cărbunești, jud. Gorj; Ciuperceni, jud. Dolj; Gradina, jud. Caraș Severin; Malovăț, jud. Mehedinți; Moldova Nouă, (com). Caraș Severin; Ohaba-Bistra, jud. Caraș Severin; Orșova, jud. Caraș Severin; Perișor, jud. Dolj; Pesteana, jud. Gorj; Polovragi, jud. Gorj; Romula, jud. Romanați; Rusca Montana, Caraș Severin; Strehaia, jud. Mehedinți; Tismana, jud. Gorj; Țugurești, jud. Dolj; Vânju Mare, jud. Mehedinți.

Dir. IX Reg. silv. Arad — (Lipova)

Arad, jud. Arad; Balint, jud. Caraș Severin; Bârzava, jud. Arad; Chevereșul Mare, com. Timiș Torontal; Ciala, jud. Arad; Coșova, jud. Caraș Severin; Dorgoș, jud. Timiș Torontal; Dumbrăvița, jud. Arad; Făget, jud. Caraș Severin; Gladna Montana, jud. Caraș Severin; Gurahonț, jud. Arad; Hodoș, jud. Timiș-

Torontal ; Iersig, jud. Caraș Severin ; Ilteu, jud. Arad ; Lipova, jud. Timiș Torontal ; Lugoș, jud. Caraș Severin ; Luncani, jud. Caraș Severin ; Maria Radna, jud. Arad ; Moneasa jud. Arad ; Păuliș, jud. Arad ; Pădurani, jud. Caraș Severin ; Pecica, jud. Arad ; Șorloja, jud. Timiș Torontal : Sebeș, jud. Arad ; Sistarovăț, jud. Timiș Torontal ; Timișoara, jud. Timiș Torontal ; Valea Mare, jud. Arad ; Vărădia, jud. Arad ;

Direcț. X Reg. silv. Sibiu -- (Sebeșu Săsesc)

Ajud, jud. Alba de jos ; Alba Julia, jud. Alba de jos ; Baia de Criș, jud. Hunedoara ; Bistra, jud. Sibiu ; Cugir, jud. Hunedoara ; Deva, jud. Hunedoara ; Gotul, jud. Sibiu ; Hațeg, jud. Hunedoara ; Hunedoara, jud. Hunedoara ; Ilia, jud. Hunedoara ; Miercurea, jud. Sibiu ; Orăștie, jud. Hunedoara ; Pietroșani, jud. Hunedoara ; Sâi, jud. Hunedoara ; Sebeșu Săsesc, jud. Sibiu ; Siliștea Sibiului, jud. Sibiu ; Valea Oltului, jud. Sibiu ; Valea Sadului, jud. Sibiu ; Sibiu, jud. Sibiu ; Zlatna jud. Alba de jos ;

Direcț. XI Reg. silv. Cluj — (Cluj)

Abrud, jud. Alba de jos ; Albac, jud. Turda Arieș ; Berleana, jud. Solnoc Dobâca ; Beliš, jud. Cojocna ; Câmpeni jud. Turda Arieș ; Cluj, jud. Cojocna ; Dej, jud. Solnoc Dobâca ; Gilău, jud. Cojocna ; Hida, jud. Cojocna ; Huedin, jud. Cojocna ; Jad, jud. Bistrița Năsăud ; Ierbuș, jud. Mureș Turda ; Ileana Mare, jud. Solnoc Dobâca ; Isticeu, jud. Mureș Turda ; Lăpușna, jud. Mureș Turda ; Miercurea Negri, jud. Mureș Turda ; Reghinul de sus, jud. Mureș Turda ; Reghinul de jos, jud. Mureș Turda ; Tg.-Mureș, jud. Mureș Turda ; Teaca, jud. Cojocna ; Turda, jud. Turda Arieș ; Valea Rea, jud. Bistrița Năsăud ; Vidra, jud. Turda Arieș.

Dir. XII Reg. silv. Brașov -- (Brașov).

Aguita, jud. Târnava Mare ; Arpașul de jos jud. Făgăraș ; Bâra Olt, jud. Trei Scaune ; Bicz, jud. Ciuc ; Boroșneul Mare, jud. Trei Scaune ; Brașov, jud. Brașov ; Brețcu, jud. Trei Scaune ; Ciucul Mare, jud. Târnava Mare ; Cormund, jud. Odorhei ; Covasna, jud. Trei Scaune ; Cristurul Secuiesc, jud. Odorhei ; Diciosântmartin, jud. Târnava Mare ; Elisabetopol, jud. Târnava Mică ; Făgăraș, jud. Făgăraș ; Feldioara, jud. Brașov ; Fru-

moasa, jud. Ciuc ; Georgeni, jud. Ciuc ; Ibseni, jud. Ciuc ; Medias, jud. Târnava Mare ; Miercurea Ciuc, jud. Ciuc ; Ocland, jud. Odorhei ; Odorhei, jud. Odorhei ; Rupea, jud. Târnava Mare ; Săcele, jud. Braşov ; Şercaia, jud. Făgăraş ; Sf. Gheorghe, jud. Trei Scaune ; Sf. Martin-ciuc, jud. Ciuc ; Sighişoara, jud. Târnava Mare ; Streza Cârţişoara, jud. Făgăraş ; Târg. Secuilor, jud. Trei Scaune ; Tulgheş, jud. Ciuc ; Zagon, jud. Trei Scaune ; Zărneşti, jud. Făgăraş ;

Direct. XIII Reg. silv. Oradia Mare — (Sigh. Marm.)

Băiţa Satmar, jud. Satmar ; Beiuş, jud. Bihor ; Borleşti, jud. Satmar ; Capnic, jud. Satmar ; Crişul Repede, jud. Bihor ; Dobreşti, jud. Bihor ; Firiza de jos, jud. Satmar ; Groşi, jud. Solnoc Dobâca ; Lapuşul Unguresc, jud. Solnoc Dobâca ; Marghita, jud. Bihor ; Negreşti, jud. Satmar ; Ocna Sugatag, jud. Maramureş ; Poenile de sub Munte, jud. Maramureş ; Romişoara, jud. Maramureş ; Sapinţa, jud. Maramureş ; Satul Mare, jud. Satmar ; Sii, jud. Satmar ; Simlăul Silvanii, jud. Salaj ; Strâmbu jud. Solnoc Dobâca ; Şuncuţa Mare, jud. Satmar ; Valea Izei, jud. Maramureş ; Valea Râului, jud. Maramureş ; Vişeu, jud. Maramureş ; Zalău, jud. Salaj.

Direct. Reg. silv. Bistriţa

Amieş, jud. Bistriţa Năsăud ; Borga Bistricioara, jud. Bistriţa Năsăud ; Borga Tihuţa, jud. Bistriţa Năsăud ; Coşna Drăgoiasa, jud. Bistriţa Năsăud ; Ilva, jud. Bistriţa Năsăud ; Isvorul Someşului, jud. Bistriţa Năsăud ; Năsăud, jud. Bistriţa Năsăud ; Parva, jud. Bistriţa Năsăud ; Salva, jud. Bistriţa Năsăud ; Sineţ, jud. Bistriţa Năsăud ;

Şcoli Silvice

Şc. Politech. (Secţia Silvică) str. Polizu Bucureşti ; Şc. medie silv. dela Casa Verde jud. Timiş Torontal ; Şc. brigadieri dela Gurghiu, jud. Mureş Turda ; Şc. brigadieri dela Brăneşti, jud. Ilfov ; Şc. brigadieri dela Caiuţ, jud. Bacău.

Domnule și Iubite Coleg,

Conform dezideratului exprimat în congresul silvic din 1923 ținut la Chișinău, urmează ca atât Adunarea Generală a Societății noastre cât și congresul pentru 1924 să aibă loc la Timișoara.

În acest scop s'a fixat zilele de 14 Septembrie a. c. și următoarele.

Se va aproba atât de Administrația Casei Pădurilor cât și de celelalte Administrații publice concediul necesar de 12 zile, pentru toți Inginerii silvici care se vor înscrie pentru Congres, și în care scop s'a luat măsuri pentru transportul lesnicios pe C. F. R. și cu o reducere de 75%, atât pentru D-v. cât și a soțiilor D-v. dela orice stație din țară la Timișoara și retour.

Termenul până când se vor trimite comunicările s'a prelungit până la 15 August.

D-nii membrii cari vor dori a lua parte la congres, sunt rugați a se înscrie până în ziua de 5 Septembrie a. c. pentru a li se trimite bilete de legitimație pe C. F. R.

S'a fixat o taxă de 300 lei de fiecare persoană participantă, spre a se acoperi cheltuelile ocazionate de congres.

Atât adesiunile cât și sumele se vor trimite pe adresa D-lui Inginer Inspector Silvic N. Elefterescu, casierul Societății „Progresul Silvic” la Ministerul de Domenii (Casa Pădurilor) din București, și numai în urma cărora se va trimite biletele de legitimație pe C. F. R.

Comitetul de organizare al congresului va lua măsuri pentru găzduirea congresiştilor la Timișoara, Reșița și Caransebeș.

Dat fiind importanța chestiunilor ce se vor debate în acest congres cât și că Societatea noastră a crezut de datorie a-și ține cel de al 36-lea congres în capitala Banatului unde vom putea vizita cele mai frumoase domenii forestiere din acest ținut desrobite, și cari vor putea fi de folos multora din membrii noștri, avem toată încrederea că și în acest an un număr cât mai mare dintre D-v. vor binevoi a participa la acest congres.

Bine-voiți vă rugăm Domnule și iubite Coleg, a primi asigurarea distinsei noastre considerațiuni.

Președinte :
Alexandru Constantinescu

Secretar :
Mihail P. Florescu

PROGRAMUL

celui al 36-lea Congres și al Adunării Generale a Soc.
„Progresul Silvic” pe anul 1924

A

Vineri 12 Septembrie

Plecarea din București ora 22¹⁰ seara cu trenul accelerat No. 101 de Timișoara, la care se vor atașa 3 vagoane pentru congresiști.

Sosirea la Timișoara în ziua de Sâmbătă 13 Septembrie ora 12⁵⁷ ziua.

Recepția de primire.

Incuartiruirea congresiştilor.

După prânz, vizitarea orașului.

B**Ziua I-a a Congresului. Duminică 14 Septembrie.****Dimineața**

Primirea președintelui și a D-lor Miniștri cari vor binevoi a participa la congres.

Tedeum la Biserica Românească.

După prânz

Ședința festivă a congresului, în sala ce se va anunța în ziua congresului.

a) Discursul de deschidere al Președintelui Soc. „Progresul Silvic“.

b) Răspunsul reprezentanților diverselor autorități locale și societăți.

c) Darea de seamă a activității Soc. „Progresul Silvic“ pe 1923/1924.

d) Raportul casierului societății asupra gestiunii pe 1923/1924.

e) Raportul Cenzorilor pentru verificarea gestiunii.

Ziua II-a. Luni 15 Septembrie

(In Amfiteatrul Școalei Politehnice)

Dimineața

1. Corecțiunea torenților și ravenelor în special a celor din jud. Caraș-Severin.

2. Inconvenientele exproprierei râpelor și terenurilor improductive din regiunea dealurilor și munților pentru izlazuri comunale.

După prânz

Tratamentul pădurilor de stejar din Banat și rezultatul aplicațiilor lor.

Ziua III-a Marți 16 Septembrie**Dimineața**

Vânătoarea din punct de vedere silvic și economic.

Formularea dezideratelor și

Discursul de închiderea congresului.

După prânz**Excursie pe canalul Bega.****Ziua IV-a. Miercuri 17 Septembrie**

Plecarea în ziua de 17 dimineața cu trenul personal No. 179 la ora 6²⁰ din Timișoara și sosirea la Reșița la ora 10⁵⁵.

Ziua V-a a VI-a. Joi 18 și Vineri 19 Septembrie

Vizitarea pădurilor și instalațiilor din Reșița, după programul ce se va comunica în localitate.

Plecarea din Reșița Vineri 19 Septembrie către Sâmbătă 20 Septembrie cu trenul la ora 2⁵⁷ noaptea spre Timișoara. Parte vor putea pleca de cu ziua peste munte cu trăsurile la Caransebeș.

Ziua VII-a. Sâmbătă 20 Septembrie

Sosirea în Gara Timișoara la ora 7¹⁷ dimineața.

Plecarea din gara Timișoara la ora 8²⁵ dimineața către Caransebeș.

Sosirea în Caransebeș la 11⁵¹ dimineața. După prânz vizitarea orașului și a diverselor așezăminte conform programului ce se va comunica în localitate.

Ziua a VIII-a și a IX-a.**Duminică 21 și Luni 22 Septembrie**

Vizitarea pădurilor comunității de avere, după un anumit program întocmit și care se va comunica în localitate.

Plecarea în seara zilei de Luni 22 Septembrie la ora 18³⁷ seara, din gara Caransebeș către București.

Marți 23 Septembrie la ora 7²⁰ dimineața sosirea în București.

Președinte:
Alexandru Constantinescu

Secretar:
Mihail P. Florescu
Ing. Inspector silvic

N. B. Pentru Timișoara se va comunica în localitate programul vizitelor diferitelor instituții, stabilimente industriale, școli, etc.

„PETROȘANI“

SOCIETATE ANONIMĂ ROMÂNĂ

PENTRU

EXPLOATAREA MINELOR DE CĂRBUNI

Capital Social Lei 280.000.000

MINELE : Petroșani, Vulcan, Aninoasa și Dilja
Județul Hunedoara, Transilvania

Dirrecțiunea Generală :

BUCUREȘTI

STRADA AUREL VLAICU No. 22

Adresa telegrafică : „PETROȘANI“.

Telefon 3977

HOTEL „ROYAL PALACE“

Proprietatea Societății „Clădirea Românească“

BUCUREȘTI — STR. SĂRINDAR COLȚ CU BREZOIANU

Tarif foarte avantajos. — Camere cu lina

CONSTRUCȚIUNE NOUA

CALORIFER, ASCENSOARE, TELEFOANE, BAI,

APA CALDA și RECE, LUMINA ELECTRICA, ETC.

Curățenie, Ordine, Liniște.

„BANCA ROMANEASCA“

Societate anonimă, fondată în anul 1911

Capital vărsat și Fond de rezervă Lei 379.000.000

Sediul Central „BUCUREȘTI“

SUCURSALE: Arad, Bălți, Bazargic, Brașov, Cernăuți, Cetatea-Albă, Chișinău, Cluj, Constanța, Craiova, Galați, Ismail, Oradia-Mare, Satu-Mare, Sibiu, Soroca, Tg.-Mureș, Timișoara, Tighina, Tulcea.

BĂNCI AFILIATE :

Banca Almajului, Bozovici	Banca Iașilor, Iași
„ Bacăului, Bacău	„ Maramureșana,
Câmpulungul Moldovenesc, C. Lung	Sighetul Marmației
Banca de Comerț și Industrie,	Banca Mehedințului, T.-Severin
Roman	Petrodava, P.-Neamț
Banca Comercială și Industrie din	„ Pieței, București
Valea Târnavei, Diciosânmartin	„ Rădăușilor, Rădăuți
Banca Corvineană, Hunedoara	„ Română, Dorohol
„ Creditul Dobrogei, Constanța	„ Românească a Banatului,
„ Ceditul Prahovei, Ploești	Lugoj
„ Dunărea Românească, Brăila	Banca Românească a Orien-
„ Durostorului, Siliștra	tului, București
„ Economul, Cluj	Banca Sebeșeană, Sebeșul Săsesc
	„ Ștefan cel Mare, Fălticeni
	„ Suceava, Suceava

Face toate operațiunile de Bancă

Serviciu special pentru relațiunile cu străinătatea.

REVISTA PADURILOR

UNIFICATĂ CU

ECONOMIA FORESTIERA

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

Apare sub conducerea comitetului de redacție compus din d-nii :

Dr. M. D. Drăcea, M. P. Florescu, I. Guguianu, N. Iacobescu, Z. Prsemitky, D. Robănescu, V. N. Stinghe, I. Timoc și G. Turneanu

Sub președinția d-lui **PETRE ANTONESCU**

Redacția și Administrația Revistei la Casa Pădurilor
(în Ministerul de Domenii)

ABONAMENTUL 150 LEI PE AN

Contribuțiuni la studiul Laricelui în Carpați	{ I. Grințescu și G. P. Antonescu
Lupta pentru apărarea pădurilor țării	Petre Antonescu
Din toponimia Olteniei în legătură cu pădurile	Anton Oprescu
Din practica Comerțului lemnului	C. M. Bunescu
Scumpia	Ioan Florescu
Pavilionul administrației casei pădurilor din expoziția din Târgul Moșilor	Georgescu G. Stelian
Industria și comerțul lemnului în anul 1923	Gh. H. Ionescu
Silvicultura în Japonia	Aurelian Ionescu
Felurite	Petre Antonescu
Știri Diverse	* * *

BUCUREȘTI

TIPOGRAFIA „NAȚIONALĂ”, JEAN IONESCU & Co.

1, STRADA BURSEI, 1

1924

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE
AL
SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”
PE PERIODUL 1921—1925

Recunoscută persoană morală prin Decretul Regal No. 1630 dela 28
Aprilie 1904, cu sediul în palatul Ministerului de Domenii

Consilieri :

Ion Aleman	Ion Moldovanu
M. Boldur	Const. Opran
Al. Constantinescu	Const. Sava-Goju
Aureliu Eliescu	Vintilă Stinghe
Mihail P. Florescu	M. Tănăsescu
Liviu Marțian	

Cenzori :

Ovidiu Crattero, C. P. Georgescu și Xenofon Sculy.

Cenzori Supleanți :

I. Comanici, Dr. Marin Drăcea și G. Turneanu.

Biroul Societății „PROGRESUL SILVIC”

Președinte : Al. Constantinescu

Vice-Președinți : Aureliu Eliescu *Secretar :* M. P. Florescu
Liviu Marțian *Casier :* N. Elefterescu

Ajutor de Secretar și Casier : Emil Niculescu

REVISTA PADURILOR

UNIFICATĂ CU

ECONOMIA FORESTIERA

CONTRIBUTIUNI

LA

STUDIUL LARICELUI DIN CARPAȚI ¹⁾

Laricele este adesea citat ca unul din coniferele cele mai interesante din zona subalpină a Carpaților orientali și a Carpaților meridionali ²⁾. La drept vorbind laricele este un arbore rar în Carpați, negăsindu-se în stare spontană de cât în câteva locuri, dar mai cu seamă în două masive, în parte calcaroase, în Ceahlău din Carpații Moldovei și în munții Bucegii din Carpații meridionali, unde se poate spune că laricele se găsește în zona sa naturală de vegetație.

În afară de aceste două masive muntoase, laricele este menționat în munții Bistriței, în mai multe locuri din munții (Alpii) Transilvaniei și în munții Apuseni (Bihor), la Est de podișul înalt al Transilvaniei, unde el rezistă încă geniului distrugător al omului.

1) Acest studiu a fost publicat în limba franceză și în Buletinul Societății de Științe din Cluj din 12 Iunie 1924, volumul II, partea 2-a, paginile 69—77.

2) Lemnul laricelui se bucură în România de o reputație bine justificată. El este tare, însă elastic, foarte rezistent în contra putrezirii și vermănoșirei (atacului insectelor). Este lemnul preferat pentru construirea locuințelor dela munte. Cu toată marea valoare a lemnului său, laricele este încă puțin întrebuițat ca esență de împădurire în stația sa firească din cauza, probabil, a timpului îndelungat pe care îl cere în altitudinile mari pentru a deveni arbore exploatabil. În privința oleo-rezinei laricelui, cunoscută în comerț sub numirea de „Terebentină de Veneția”, extracția sa nu se practică, pe cât știm noi, în nici o parte a României.

În stare cultivată el se găsește în România mai pretutindeni și anume atât în încercările de împădurire din zona pădurilor de molid, pe cei doi versanți ai Carpaților, cât și ca arbore de agrement, introdus în parcuri, până în șesul dunărean.

În această lucrare ne vom ocupa, în mod special, despre laricele de pe muntele Ceahlău, adesea confundat cu *Larix sibirica* Led. El a fost menționat pentru prima oară de către **Edel**, care l-a determinat ca fiind *Pinus* ¹⁾ *Larix* ¹⁾. **Czihak** și **Szabo** l-au semnalat în acelaș loc și l-au indentificat cu *Larix europaea* DC ²⁾. Puțin timp după aceasta, în 1868, într'o corespondență despre Transilvania celebrul botanist **Ianka** ³⁾ atrage atențiunea asupra acestui conifer, pe care îl identifică cu *Larix sibirica* Led. **Ianka** revine mai târziu asupra acestei chestiuni și sprijinindu-se pe o scrisoare a lui **Parlatore**, monograful coniferelor din Prodrumus, confirmă descoperirea sa în Carpații Moldovei ⁴⁾.

Interpretarea dată de **Ianka** laricelui dela Ceahlău a fost acceptată în urmă, fără rezerve, de toți botaniștii români. Astfel, **Brândza** ⁵⁾ pe urmă **Grecescu** ⁶⁾, au figurat în cataloagele lor pe *Larix sibirica* Led. de pe muntele Ceahlău cu care ei identicără exemplarele recoltate din munții Bucegi (Carpații meridionali).

După câți-va ani mai târziu, **Panțu** și regretatul său colaborator **Procopianu-Procopovici** ⁷⁾ bazându-se pe indicațiunile lui **Eichler** ⁸⁾, cu toate observațiunile făcute de **Ascherson** și **Graebner** ⁹⁾ în privința datelor lui **Ianka** și **Parlatore** asupra

1) **Iulius Edel**. Bemerkungen über die Vegetation der Moldau nach eigenen im Jahre 1835 gemachten Beobachtungen entworfen (*Verhandl. des zool.-bot. Vereins, Wien*, III, 1853, p. 27).

2) **J. v. Czihak** și **I. Szabo**. Heil und Nahrungsmittel Farbstoffe. Nutz und Hausgeräthe welche die Ost-Romanen, Moldauer und Walachen, aus dem Pflanzenreiche gewinnen (*Flora*, XLVI, 1868, p. 278).

3) **Ianka** (*Oest. Bot. Zeit.* XVIII. 1868. p. 265).

4) **Ianka** (*Math. és Term. Közl.*, XII. 1874, p. 175).

5) **D. Brândza**, Prodrumul Florei Române, 1883, p. 433).

6) **D. Grecescu**, Conspectul Florei României, 1898, p. 539).

7) **Z. C. Panțu** și **Procopianu-Procopovici**, Contrib. la Flora Ceahlăului (*Bul. Herb. Inst. Bot. București*, I, 1901, p. 44).

8) **A. W. Eichler**, Coniferae, in *Nat. Pflanzenfam*, II, 1 Abt. 1889, p. 75.

9) **Ascherson** și **Graebner**, *Syn. Mitteleur. Flora*, I, 1896—1898, p. 203.

acestui conifer, declarară, la rândul lor, că acest larice nu poate să fie decât *Larix sibirica* Led.

Puțin mai târziu, Borbás, într'o scurtă notă¹⁾ făcu să iasă în relief identitatea laricilor din Tatra cu exemplarele recoltate de Ianka și Römer depe muntele Ceahlău și bazându-se pe diagnoza lui Willkomm (Forst. Flora 1887, p. 139) emise părerea, că nu trebuie să se confunde aceste plante cu *Larix sibirica*. Pe de altă parte, considerând *pubescența* și dimensiunile reduse ale conurilor laricilor din Carpați, Borbás propuse a se numi în viitor *Abies Larix* L. var. *adenocarpa*.

În fine, în lucrarea sa clasică asupra vegetației Carpaților²⁾ și mai târziu în: *Pflanzengeographie von Rumänien*³⁾ Pax este categoric în privința plantei noastre: „Zu dem seltensten Bäumen Rumäniens gehört die der Knieholzregion zuzurechnende Lärche, über deren Verbreitung in den östlichen Karpathen ganz irige Anschauungen begegnen. Sie wird von den rumänischen Floristen zu *Larix sibirica* gerechnet, doch scheint mir die Frage der Artzugehörigkeit noch keineswegs entgültigt gelöst zu sein“.

În scopul de a contribui la dezlegarea acestei probleme, ne-am dus pe Ceahlău la începutul lunii Septembrie 1923 și în Mai 1924. Acolo am recoltat tot materialul necesar pentru ulterioare cercetări. O mare parte din acest material provine dintr'o stațiune importantă a laricelui „Piatra cu apă“ la altitudinea de 1500 m. pe versantul oriental al masivului.

Laricele este, de altfel, comun pe toate chenarele (cornișele) calcaroase „Polifele cu Crini“⁴⁾ ale versantului oriental al acestui masiv. Aceste chenere, mai mult sau mai puțin acoperite de grohotișuri, constituie stațiunile ideale pentru acest conifer eminent de lumină și căruia îi convine ca să fie la adăpostul vântului rece dela Nord-Est. (Crivățului).

1) Borbás, *Abies Larix* L. var. *adenocarpa* Borb. (*Magy Bot. Lapok*, III, 1904, p. 217.

2) F. Pax, *Grungzüge der Pflanzenverbreitung in den Karpathen*. Leipzig 1908, p. 230.

3) F. Pax, *Pflanzengeographie v. Rumänien*, Halle, 1919, p. 124.

4) Numele obișnuit de „crin“ dat de muntenii din localitate laricelui. de pe Ceahlău, trebuie să fie foarte vechi. Actualmente numai în unele regiuni din Dauphiné se dă numele de „Pln Crin“ lui *Pinus montana* făcând aluziune la acele filiforme ale acestui conifer.

Ceeace explică însă mai bine prezența laricelui în unele locuri ale Cealăului, este compozițiunea chimică a solului, format în mare parte de o rocă calcaroasă dolomitică (Klippe), pe care această esență forestieră pare că o preferă cu deosebire¹⁾.

Dedesuptul stâncăriei zisă „Piatra cu apă“ există un arboret de larice pur, unde unii din arbori ating înălțimea de 25—30 m. Trunchiurile lor sunt groase. Măsurându-le am constatat că multe dintr'însele aveau un diametru terier (la 1,30 m. dela pământ) de 50—80 cm. Mai mulți din acești bătrâni larici au vârful rupt, ceeace le dă o aparență pitorească particulară²⁾, având însă trunchiul la mijloc putregăios.

În ce privește tinerii larici de 30—40 de ani, aceștia prezintă întocmai aspectul laricilor din Alpi, adică: crăcile întinse sau aplecate, puțin îndreptate în sus spre vârful lor, ramurile subțiri, mici, mai mult sau mai puțin atârând în jos și cu scoarță gălbue³⁾.

Frunzele laricilor de pe muntele Ceahlău sunt moi, liniare, înguste și dispuse în fascicule de 30—40 pe ramuri scurte, (brachiblaste) semănând întocmai cu acele lui *Larix decidua* Mill. Conurile anuale, fiind culese în Septembrie, sunt roșietice. Pe unele exemplare ele erau verzi. Conurile sunt scurt pedunculate, ridicate în sus, ovoide, măsurând în mediu 22×16 mm., având vârful obtus. Solzii imbricați, concavi, orbiculari, puțin strițați, mai mult

1) Pe Ceahlău laricele se sue de asemenea mai sus, el se găsește răspândit între 1800—1900 m. în mijlocul formațiunei de *Pinus pumilio*. Acolo el vegetează pe conglomeratul crețacic. Noi am remarcat, cu ioate acestea, că dela înălțimea de 1770 m., adică dela limita superioară a pădurilor de *Picea excelsa*, el este deteriorat de vînt, nu fructifică și se prezintă, în mod general, sub forma unui mic arbust, indiciu că el este aici în afară de zona sa de expansiune altitudinară.

2) D-l G. P. Antonescu făcând analiza unui tânăr larice, care avea diametrul, de jos de 20 cm. a constatat că avea vârsta de 45 ani. Bătrânele exemplare, pe care le am întâlnit în aceeași stațiune, trebuie să aibă cel puțin 180 ani de existență.

3) În submasivul expus luminei al acestor arborete crește o asociațiune de plante alpestre, cu deosebire: *Juniperus nana*, *Poa alpina*, *Carex ornithopoda*, *Luzula maxima*, *L. campestris*, *Veratrum Lobelianum*, *Atragene alpina*, *Ranunculus carpaticus*, *Ribes alpinum*, *Potentilla aurea*, *Polygala amara*, *Hellianthemum hirsutum*, *Gallium vernum*, *Knauflia longifolia*, *Solidago virga-aurea*, *Gnaphalium silvaticum*, *Achillea stricta*, *Arnica montana*, *Carlina acaulis* și numeroase Aconite.

sau mai puțin păroșil, cu marginea puțin ondulată și cu vârful tocit, ciuntit, sau chiar puțin scobit pe margine.

La un con am numărat 28 solzi dezvoltaji. Dimensiunile solzilor sunt: $9,5 \times 8,5$ mm, deci ceva mai mici ca la tipul *Larix decidua*, ai căror solzi au în general $11,5$ pe $10,5$ mm. Este de observat, de asemenea, că solzii își păstrează forma concavă până la desicația completă a conurilor. La deplina lor maturitate conurile capătă o culoare brună gălbue caracteristică, iar solzii lor se desfac pentru a permite diseminarea semințelor.

Cât despre acestea ele sunt mici și mai mult sau mai puțin triunghiulare, având $3,5 \times 2,5$ mm., culoarea lor este brună-gălbue, și sunt mai mult sau mai puțin turtite, aripa întreagă și obtusă. Semănța, cu aripioara sa, este lungă de $8,5$ mm, iar lărgimea aripioarei de 4 mm; la *Larix decidua* din contră semințele au în mediu $4,5 \times 2,5$ mm; iar semănța cu aripa sa: $10,5$ mm., lățimea aripei fiind de 5 mm.

Dacă voim acuma să comparăm diagnozele speciei siberiene cu acelea ale lui *Larix decidua*, pentru a ști de care din aceste două grupe sistematice ține planta noastră carpatică, întâlnim numeroase contradicții.

Astfel, Endlicher¹⁾ susține că foile de *Larix sibirica* sunt mai scurte decât acelea ale lui *Larix europaea*, pe când Parlatores²⁾ susține tocmai contrariul; pe urmă la pagina 173 din opera sa intitulată *Pinetum*, Godron³⁾ scrie textual asupra foilor lui *Larix sibirica* următoarele: „with much longer and broader foliage than the Common Larch“.

În fine Willkomm⁴⁾, a cărui competență în materie dendrologică este bine cunoscută, face să reiasă lungimea acelor ca un caracter de primul ordin în diferențierea speciilor genului *Larix*. Pentru *Larix sibirica* el indică, că acele sunt lungi de $3-5$ cm., iar pentru *Larix decidua* numai de $1-3$ cm.

Cât privește cunoștințele procurate cu ajutorul erbarelor, ele sunt puțin convingătoare, *Larix sibirica* ne fiind în deosebire reprezentat în colecțiuni de cât prin unul sau două exemplare și acestea provenind din plante cultivate, de origină adesea ne-

1) Endlicher, Synopsis Coniferarum, 1847. p. 131 (*Pinus Ledebourii*).

2) Parlatores, in DC., Prodrromus. XVI 1868, p. 410.

3) Godron, Pinetum, 3, ed. London, 1880, p. 172.

4) Willkomm, Förstliche Flora v. Deutschland u. Oestereich. Leipzig.

sigură, cum de exemplu este cazul laricelui deosebit de **Baenitz** sub numele de *Larix sibirica* Led.

Noi am avut totuș la dispoziția noastră un material autentic de *Larix sibirica* Led, recoltat de Cajander „ad pagum Kolo-dozevo“ (Rusia boreală).

Din acest material am putut vedea frunze (ace) depășind un milimetru lărgime și având 3—4 cm. lungime; aceste dimensiuni ar corespunde destul de bine descrierilor laricelui din Siberia, astfel după cum se găsesc în scrierile recente ale lui **Mayr**¹⁾, **Silva Tarouca** și **Schneider**²⁾.

În ce privește culoarea florilor, adesea menționată ca criterium de diferențiere între specia europeană și cea siberiană, autorii deasemenea nu sunt todeauna de acord,

Astfel, după **Willkomm**³⁾ de ex. laricele din Siberia trebuie să aibă florile femele „verzui“, pe când *Larix decidua* urmează să aibă numai flori „roșii“. Aceste caractere nu au, după cum vom vedea, decât o valoare relativă. De altminteri **Christ**⁴⁾ citează mai multe localități din bazinul superior al Rhonului în Tessin și în cantoanele Grison, unde s'a observat larix europeană cu flori femele alburii. În Carintia s'a văzut chiar exemplare cu flori cu totul albe „mit schneeweissen weiblichen Blüten“, La Ursulaberg, aproape de Köttuloch⁵⁾, **Loudon**⁶⁾ a indicat un larice cu flori femele albe, originar din Alpii orientali, cunoscut în Anglia sub numele de „Larch from the Tyrol with white flowers“. În fine chiar **Willkomm**⁷⁾ menționează despre un *Larix decidua*, cultivat la Dorpat, având florile femele alburii⁸⁾

1) H. Mayr, Fremdliche Wald-und Parkbäume für Europa, Berlin 1906, p. 139.

2) E. Silva Tarouca și C. Schneider, Unsere Freiland Nadelhölzer, Leipzig, 1923, p. 214.

3) Willkomm, Förstliche Flora v. Deutschland u. Oestereich, Leipzig, 1887, p. 139.

4) H. Christ, Pflanzenleben d. Schweiz, 1879, p. 225.

5) Oesterr. Bot. Zeit., XXXIX, p. 411.

6) Loudon, Arboretum et Fruticetum Brit., IV, 1838, p. 2352.

7) Willkomm, l. c. p. 143.

8) D-l Drăcea, Prof. de silvicultură la școala Politehnică din București și d-l Hurmuzache, Șeful Ocolului Buhalnița, ne-au comunicat verbal, că au observat pe Ceahlău larici cu florile femele roșii, larici cu florile femele verzui, și larici cu florile femele alburii. Cazurile cu florile verzi și alburii sunt mai puțin frecvente.

De altă parte *Larix sibirica* Led. este adesea reprezentat prin forme cu flori roșii, cum sunt de exemplu exemplarele recoltate de Malzew în regiunea lacului Baical (Siberia meridională). De altminteri, tipul chiar al laricelui din Rusia boreală reprezentat de Pallas¹⁾ în flora sa despre Rusia este o formă cu flori femele roșii.

În ce privește forma conurilor și a solzilor, ca criteriu de diferențiere a tuturilor speciilor aparținând genului *Larix*, vom menționa în primul loc excelenta monografie a lui Szafer²⁾, lucrare indispensabilă tuturilor acelor care doresc a se orienta în studiul sistematic al acestei grupe a Coniferelor. În această lucrare Szafer tratează mai cu seamă despre *Larix polonica* Ractb., despre care ne vom ocupa mai departe³⁾.

Din întreaga literatură și din examinarea materialului ce l'am avut la dispoziție, rezultă că conurile de *Larix sibirica* sunt în general mici, ovoide, cu solzii întregi, concavi și acoperiți cu o pubescență brună. Noi am putut să verificăm toate aceste date asupra materialului⁴⁾ provenit din localitățile următoare: Rusia septentrională: Terra Senojedorum; peninsula Kanin, ad oram fl. Ness (leg. Poppius); în clivo deusto, ad pag. Kolodosevo (leg. Cajander); Rusia orientală: Iljinsk guv. Perm (leg. Toploukhoff); Ischewsk, bazinul superior al Volgei (leg. Borenius); Siberia de sud: regiunea lacului Baical, guv. Irkoutsk, distr. Balagansk, ad fl. Angara (leg. Malzew).

Am putut constata că în afară de conurile recoltate de Borenius la Ischewsk, în bazinul superior al Volgei, conuri cari

1) Pallas, Fl. rossica I. p. 1, tab. 1.

2) W. Szafer, Beitrag zur Kenntniss der Lärchen Eur-Asiens mit besonderer Berücksichtigung der polnischen Lärche (*Kosmos*, Lwów, XXXV, II, 1913, 1282—1322) (În limba polonă cu un rezumat în limba germană).

3) Planșe și figuri bine executate pot, în anumite cazuri, să ușureze cercetările de identificare; din nenorocire laricele din Siberia nu este figurat, după cât cunoaștem, decât în puține lucrări. Singurile figuri bazate pe un studiu comparativ al speciilor genului *Larix*, care ne-a adus reale servicii sunt acelea cari însoțesc lucrarea lui Szafer.

4) Noi datorim acest material bunei voințe d-lor Prof. Elfving din Helsingfors, Wolff dela Academia forestieră din Eberswalde și A. de Degen din Buda-Pesta, cari au binevoit a ne ajuta în cercetările noastre, pentru care fapt le transmitem aici vtile noastre mulțumiri.

sunt relativ mari (30—35 mm lungime pe 26—28 mm lărgime). Celelalte mostre nu au decât conuri mici.

La prima vedere toate aceste conuri, exceptând totuși cele dela Ischewsk, seamănă întocmai cu cele ale laricilor noștri din Carpați. Examineate cu toate acestea de aproape, se observă că ele nu sunt complect identice; solzii conurilor din Carpați sunt trunchiași, adesea vizibil scobiți la margine și foarte puțin păroși.

Prin urmare caracterele care ar face să se aplece balanța în favoarea identificărei laricelui din muntele Ceahlău cu *Larix sibirica*, ar fi micimea, forma ovoidă a conurilor și părositatea solzilor. Ori, este de ajuns a consulta colecțiunile pentru a ne da seama, cât de mult aceste caractere de ordin morfologic depind de mediul, cu deosebire de altitudine, pentru a nu menționa decât numai unul, dar care, după părerea noastră, este cel mai important printre factorii modificatori.

Ne rămâne încă să comparăm laricele de pe muntele Ceahlău cu cel din Polonia, de care el se apropie prin părositatea solzilor tineri prin forma și dimensiunile conurilor, precum și prin forma concavă a solzilor.

Dar să vedem mai întâi ce este acest *Larix polonica*, Ractb. În 1890, Raciborski¹⁾ atrase atențiunea asupra laricilor din Polonia, în special asupra acelor de pe muntele Chelm, aproape de Nowa Slupia (gub. Sandomierz), pe care el îi consideră ca fiind foarte apropiati de *Larix sibirica* Led.

Diagnoza exactă a acestui larice, publicată mai târziu în Flora Polska²⁾ este următoarea :

Larix polonica Racib.-Arbor 35—40 m alta, caulis parte inferiore adscendenti, coma ramosa, saepe inaequabili et asymetrica. Flores parvi, stamina 1,5—2 mm longa, connectivo brevi, Flores colore variantes. Strobili parvi 2—2,5 cm. longi, orbiculati vel ovato-orbiculati, squamae concavae, margine rotundato, rarius paulo emarginato. satis crasso, post exsiccationem non retroflexis³⁾.

1) Raciborski, Kilka słow o modrzewiu w Polsce (Einiges über die Lärche in Polen), *Kosmos*, Lwów (1890) p. 495.

2) Raciborski și Szafer, Flora Polska, Cracovia (1919) p. 51.

3) Această diagnoză ne-a fost transmisă de d-l Profesor Hryniewiecki, directorul grădinei botanice din Varșovia.

Raciborski semnaleză, afară de aceasta, că acest larice a devenit foarte rar în Polonia și că actualmente numai pe muntele Chelm se găsește o pădure bătrână de larici.

Literatura despre acest conifer este deja foarte bogată. Astfel, într-o lucrare fundamentală asupra vegetației vechiului Regat al Poloniei, Woycicki¹⁾ dă interesante deslușiri și două frumoase planșe anexate la această lucrare reprezintă vederi din pădurea de larici de pe muntele Chelm.

În o altă lucrare, Jedlinski²⁾, se ocupă de creșterea laricilor de pe muntele Chelm, făcând să reiasă particularitățile biologice ale acestui Conifer, în raport cu *Larix decidua* Mill. După acest autor *Larix polonica*, în condițiunile climatului de pe podișul polonez, posedă o creștere relativ repede și prin acest fapt constituie un tip biologic diferit de *Larix decidua*, a căru creștere, după cum se știe, este mult mai înceată. Lucrarea lui Jedlinski interesează mai cu seamă știința forestieră.

Din punct de vedere critic, chestiunea laricelui din Polonia a fost tratată foarte amănunțit de Szafer³⁾. Acest autor consideră *Larix polonica* Racib. ca o unitate sistematică independentă care ar cuprinde 4 forme: *Larix polonica f. rubiflora* și *Larix polonica f. viridiflora* (după culoarea florilor femele); pe urmă *Larix polonica f. typica* și *Larix polonica f. pienina* (după forma conurilor). Din acestea două din urmă, *f. typica* se apropie de *Larix sibirica*, pe când *f. pienina* caracteristică munților Pieniny (Carpații polonezi) ar fi forma de trecere către *Larix decidua* Mill. Szafer consideră în fine 3 specii eur-asiatice: *Larix europaea*, *L. polonica* și *L. sibirica* ca aparținând aceleiași tip și având prin urmare aceeași origină filogenetică.

În ceea ce privește laricele nostru de pe muntele Ceahlău, după ce am luat cunoștință de diagnoza stabilită de Raciborski pentru laricele din Polonia, suntem nevoiți de a recunoaște că

1) Woycicki, Obrazy roslinności Królestwa Polskiego, (Vegetationsbilder aus dem Königreich Polen, (Zeszyt, II, Warszawa (1912) p. 12—18).

2) W. Jedlinski, Modrzew Polski (*Larix polonica* Racib.) jego znaczenie ze Stanowka lesnego oraz analiza piniowa. [Die polnische Lärche (*Larix polonica* Racib.) und ihre forstliche Bedeutung, nebst einer Stammanalyse]. Sprawozdan Komisji fizjogr. Akad. Umiejetnosci w Krakowie, T. LII, 1918, p. 81—121.

3) W. Szafer, l. c.

de acesta din urmă se apropie el mai mult. Laricele nostru, trebuie deci a se numi în viitor *Larix polonica* Racib.¹⁾ De remarcat este totuși, că printre formele laricelui din Ceahlău sunt unele, care se apropie așa de mult de *Larix decidua*, că rămânem foarte nedecisi, când e vorba de a-i clasa. Un studiu mai apropiat asupra biologiei acestor forme ar fi de dorit. El va permite mai bine de a aprecia raporturile de afinitate cu laricele din Polonia, de care ni s'a părut logic ale reuni.

Cât pentru exemplarele provenind din munții Bucegi (Carpații meridionali), pe care de asemenea le-am examinat, ele diferă destul de mult de cele de pe muntele Ceahlău. mai întâi prin conurile lor, în general mai mari, și mai cu seamă prin frunzele (acele) lor apreciabil mai lungi. Este foarte probabil că va fi locul de a distinge aici o rasă geografică meridională pentru această parte a lanțului Carpatic.

Și acum, pentru a termina, să vedem care este originea probabilă a laricelui și la ce epocă se urcă prezența sa în Carpați. Distribuțiunea geografică neîndoelnic orientală (Siberia și Asia de Răsărit) a celor mai multe specii ale genului *Larix*, ne face să presupunem ca în Orient trebuie să căutăm existența în timpurile terțiare a tipului ancestral, Palaeo-*Larix*, din care s'a diferențiat speciile actuale.

Laricele nostru a trebuit să se instaleze probabil în Carpați în acelaș timp cu alte conifere, către mijlocul Miocenului, adică în epoca când lanțul Carpatic era o peninsulă legată de masivul Boemian și înconjurată de marea Sarmatică. Numai către finele terțiarului, sub acțiunea dezvoltării progresive a perioadei Glaciale, a trebuit să fie el împins către Sud, părăsind câteva colonii izolate în masivele de refugiu, dealungul lanțului Carpatic²⁾.

Stațiunile actuale ale acestui larice în Carpați nu ar fi, deci, de cât niște rămășițe a unei vechi arii geografice.

I. Grințescu și G. P. Antonescu

Institutul de Botanică dela Universitatea
din Cluj

1) Mulțumim d lui Profesor Hryniewiecki din Varșovia, că a binevoit să examineze mostrele noastre de larice și pentru că ne-a dat indicațiuni bibliografice.

2) Informațiunile date de Raciborski asupra acestui fapt sunt interesante. Acest autor menționează resturi de larice în depozitele diluviane din Rzeszow și din Jaroslau, la înălțimea ultimelor ramificațiuni ale Carpaților din Galțiea (l. c. p. 496).

LUPTA PENTRU APARAREA PĂDURILOR ȚĂRII

**Cum s'a împiedecat fasonarea a peste 2,5 milioane
traverse de stejar**

În numărul 5 de pe luna Maiu al acelei reviste am arătat, că; Casa Pădurilor din București cu adresa No. 1267 din 6 Iunie 1818 a intervenit, ca Administrația militară de pe teritoriul vremelnice ocupat să cruțe pădurile de stejar.

Cu No. 4133—1918 această Administrație, prin așa numitul Stat major economic, secția lemnului, a căutat să justifice tăerile ce le făcuse, ocolind și denaturând, după cum îi era obiceiul, chestiunea pusă în cauză.

La această adresă am văzut, că i s'a dat răspunsul cuvenit, fără ca acesta să mai fi fost urmat de o altă replică.

Interesant este a se ști, că intervenirea noastră nu numai că n'a fost inutilă, dar și-a atins pe deplin scopul urmărit, căci a provocat o lungă corespondență între diferitele autorități germane, amânându-se timp de peste 3 1/2 luni luarea unei hotărâri definitive în ce privește dacă trebuie, sau nu, să se țină seama de doleanțele exprimate prin adresa No. 1267 din 6 Iunie 1918.

Hotărârea referitoare luată de către marele Cartier general din Berlin poartă, în adevăr, data de 18 Septembrie 1918. Până să se inventarieze însă toate masivele de stejar proprii pentru fasonarea de traverse în special și până s'a primit dela toți silvicultorii austro-germani din teritoriul ocupat datele statistice necesare, sosi momentul atât de dorit de orice suflare românească, când trupele inamice părăsi în mod precipitat acest teritoriu, dimpreună cu un bogat material de proviziuni rechiziționate în țară, precum și cu archiva lor confidențială.

O bună parte din această arhivă și în special a serviciului silvic german căzând în mâinile noastre, ca unul care am făcut parte din comisiunea de pe lângă Președinția Consiliului de Miniștri instituită după reîntoarcerea autorităților românești în București, în calitate de delegat al ministerului de agricultură, numit de d-l Al. Constantinescu titularul pe atunci al acestui Departament, mi-a

servit, ca să furnizez prețioase documente delegațiunii Statului român la Conferința de pace din Paris.

Spre convingere despre utilitatea intervențiilor făcute și a efectului produs, reproducem mai jos, în copie, adresa No. 907 din 18 Iulie 1918 a Comandamentului superior al armatei Mackensen, Statul major economic, Secția lemnelor (O. K. M. Wirtschaftsstab, Holzabteilung, către Șeful serviciului militar al căilor ferate de pe lângă marele Cartier general din Berlin și către Centrala transporturilor austro-ungare, originalul, în interesul cauzei, expediindu-l la Paris :

„Guvernul Român cu mai multe adrese ne-a atras atențiunea, că tăierile pe o întindere mare făcute în pădurile de stejar din teritoriul ocupat, vor avea ca consecință repede lor isovire.

„Din această cauză s'a rugat, ca să se înceteze exploatările pentru procurarea de traverse, precum și pentru a se obține coaje de tăbăcit.

„Aceste plângeri ale guvernului Român nu sunt lipsite de temei. În adevăr, punctul de vedere al Statului major economic de până acum a fost acela, ca pădurile românești să fie utilizate pentru trebuințele Puterilor centrale în cea mai mare măsură posibilă (in denkbar höhen Masse). S'a pus deci la dispozițiunea Administrației căilor ferate germane pentru procurare de traverse toate acele păduri, cari nu ereau necesare pentru scopurile Statului major economic.

„Din pădurile predate Administrațiunii căilor ferate s'a satisfăcut nevoile de traverse atât pentru liniile ferate românești (M. F. D. 9 și 10), cât și pentru cele din Serbia (M. E. C. 7). Traversele fasonate de secția forestieră austro-ungară au fost expediate negreșit în Austro-Ungaria.

„Dacă Administrația căilor ferate germane și a celei austro-ungare vor continua exploatarea pădurilor în vederea fasonării de traverse în aceeași măsură ca și până acum, este mai mult ca sigur, că pădurile de stejar române, cari și așa nu sunt prea numeroase, și pentru a căror protecțiune guvernul român, încă înainte de războiu, a fost nevoit să înființeze o taxă de export prohibitivă, vor fi reduse numai în câți-va ani la complectă ne-productivitate, chiar dacă tăierile s'ar face după regulile silvice.

„Această exploatare intensivă a pădurilor de stejar române

nu poate fi menținute și după ratificarea păcii. Traversele necesare căilor ferate române, până se va putea avea din nou substanțe antiseptice, trebuie neapărat să se procure din pădurile de stejar ale țării.

„Un export de traverse în cantități însemnate nu s'ar putea justifica, decât pentru trebuințe curat militare și atunci când, în mod absolut, ele nu s'ar putea obține din alte părți decât din România.

„Numai făcându-se această dovadă, Comandamentul superior ar fi în măsură de a permite, după ratificare, continuarea exportului de traverse, precum și de a i se pune la dispoziție pentru această destinațiune alte păduri.

„În tot cazul este neapărată nevoie de a se procura date precise, atât în ce privește numărul de traverse ce urmează a fi întrebuințate anual în România, cât și al celui care trebuie a fi exportate, pentru ca cu ajutorul acestor date să se înlocuiască planul de procurare prevăzut de art. XX al tratatului de pace¹⁾.

„Secțiunea roagă a se face cât mai repede posibil dovada necesității absolute a exportului de traverse, precum și a ne comunica numărul de traverse necesare atât pentru export cât și pentru România”.

La acest raport Șeful serviciului militar al căilor ferate de pe lângă Cartierul general din Berlin cu No. 26579 | 11051 din 18 Septembrie a răspuns următoarele:

„Referitor la No. 907 din 18 Iulie 1918 :

„Nu se poate împărtăși aici punctul de vedere al Secțiunii lemnelor din București, că o continuare a tăerilor în pădurile din România pentru a se obține traverse în măsura de până acum s'ar istovi în câți-va ani până la totala lor neproductivitate²⁾, mai ales că pentru Germania nu s'a început încă exportul de traverse de stejar din lipsă de lucrători etc., iar pentru aprovizionarea căilor ferate din Sud-Est în timp de aproape o jumătate de an, decând datează exploatarea respectivă, nu s'a între-

1) Tratatul de pace de la București, la care se face aluziune, poartă data de ^{24 Aprilie} 1918.
7 Maiu

2) Pe marginea hârtiei de către Șeful secției lemnelor se află scrise, ca notă, cuvintele: „Este însă așa”.

buințat pentru fasonarea de traverse decât vre-o 50.000 m³ material lemnos.

„Trebuința anuală de traverse de stejar este aproximativ următoarea: „Pentru M. G. D. (Direcțiunea generală militară a căilor ferate București, inclusiv toate oficiile respective ale Sud-Estului), în cifră rotundă este de 350.000 buc.
Pentru Oficiul central de căi ferate Berlin de . 1.100.000 „

Total . . . 1.450.000 buc.¹⁾

Numărul cel mare de traverse cerut de Oficiul central se explică mai înainte de toate prin faptul că, în urma lipsei totale de substanțe antiseptice pentru injectat traversele, nu se poate întrebuința aproape deloc traverse de fag. Se mai explică apoi prin aceea că, în cursul războiului, s'au găsit alte utilizări mai rentabile pentru fag.

Chiar și în timp de pace Oficiul central al căilor noastre ferate și-a procurat traversele de stejar în cea mai mare parte din străinătate. Acoperirea acestui deficit din alte teritorii ocupate de ex. din Belgia nu este cu puțință, din cauza necesităților mari ale frontului de Vest.

Din acest punct de vedere aprovizionarea Patriei cu traverse reprezintă un interes militar de prima necesitate²⁾.

Secțiunea lemnului este, așa dar, rugată de a întrebuința toate mijloacele, ca exploatarea pădurilor pentru procurarea de traverse să nu fie căluși de puțin redusă, ba din potrivă să se pună la dispozițiunea Direcțiunii militare a căilor ferate din București pădurile de stejar necesare spre a se putea satisface, în mod complex, trebuințele mai sus arătate³⁾.

„Secțiunea lemnului este rugată a răspunde“.

p, Șeful direcțiunii generale a căilor ferate
Șeful Statului major general (ss) von Stochausen

1) Notă pe margine: „Estă imposibil de furnizat de aici“. Apoi o a 2 a notă: „Austro-Ungaria are dreptul de a pretinde o aceeași cantitate“ În josul acestor note se află inițiala: „K“ care este a căpitanului Keck, Șeful secțiilor reunite: a lemnului și a industriilor lemnoase.

2) Notă: „Cu atari argumente nu se poate câștiga cauza“ (Mit dieser Begründung kommen wir nicht durch).

3) Notă pe margine: „E imposibil de a se da mai mult ca până acum. Necesitățile direcțiunii militare a căilor ferate sunt satisfăcute pentru multă vreme“.

Din această expunere, precum și din cele două memorii pentru evaluarea pagubelor pricinuite pădurilor țării întocmite de mine, pe care de asemenea le-am pus la dispozițiunea Delegațiunii noastre la Conferința de pace din Paris, prin intermediul comisiunii pentru pregătirea lucrărilor respective de pe lângă Președinția Consiliului de Miniștri, despre care am făcut mențiune mai sus, își poate face orișicine idee de soarta ce aștepta pădurile de stejar ale țării, dacă, prin intervenirea noastră din luna Iunie 1918, nu s'ar fi provocat corespondența de mai sus, care a întârziat peste 3 luni exploatarea și prin urmare extragerea ultimelor rezerve de lemn de lucru și construcțiuni, ce mai rămăsesse în aceste păduri, cari atunci, dar mai cu seamă astăzi, reprezintă o valoare incalculabilă.

Iată acum și conținutul ordinului No. 4853 din 4 Octombrie 1918, Secția lemnului (așa zisă grupa A) a Statului major economic de pe lângă Comandamentul de căpetenie al armatei Mackenzen (O. K. M. Gr. A) expediat tuturilor organelor silvice germane din teritoriul ocupat pentru inventarierea materialului lemnos propriu pentru procurarea traverselor: „Șeful serviciului a cerut pentru satisfacerea trebuințelor anuale de traverse de militar al căilor ferate stejar următoarele cantități:

Pentru M. G. D, București	350.000 buc.
„ Oficiul central Berlin	1.100.000 „
Total	1.450.000 „

„Direcțiunea centrală austro-ungară de transport are de asemenea dreptul de a solicita cel puțin 1.000.000 traverse de căi ferate.

„Pe de altă parte guvernul Român se opune, ca să se continue fasonarea de traverse în proporția de până acum, prin care s'ar reduce la completă neproductivitate pădurile de stejar.

„Sunteți dar rugat de a întocmi și trimite, până la 20 Octombrie 1918, un tablou de toate pădurile de stejar din circumscripția D-v., din cari s'ar putea obține traverse de căi ferate.

„În acest tablou se va trece:

Numele pădurei, vârsta, suprafața aproximativă, cantitatea de traverse ce se poate produce la ha., condițiunile de transport

(depărtarea de gară, posibilitatea transportului, precum și dacă se poate construi o linie ferată specială).

„Vă veți da avizul, afară de aceasta și anume pentru fiecare pădure în parte, dacă este mai bine ca fasonarea traverselelor să se facă în regie, sau ca pădurea respectivă să se pună la dispozițiunea direcțiunii căilor ferate (M. G. D.) spre a își procura singură traversele necesare“.

In numele Statului major economic,
Căpitan (ss) Keck ; Locotenent (ss) Iordan

La 12 Noembrie 1918 armatele comandate de mareșalul Mackensen părăsind țara, materialului statistic adunat, ca rezultat la ordinul de mai sus, nu i s'a mai putut da vre-o întrebuințare, astfel că pădurile de stejar din teritoriul ocupat au scăpat, ca prin minune, dela o ruină sigură.

Discuțiuni urmate pentru încheierea convențiunii relative la lemne prevăzută în tratatul de pace

In articolul XX din tratatul de pace impus guvernului Român de reacționarismul german, care voia, nici mai mult nici mai puțin, decât să ne robească pentru vecinicie, încheiat la București în ziua de $\frac{24 \text{ Aprilie}}{7 \text{ Maiu}}$ 1918, se prevedea următoarele :

„După ratificarea tratatului de pace armata de ocupațiune nu va mai putea face rechizițiuni fie în bani, fie în natură, cu rezerva dispozițiunilor dela aliniatul 2.

„Dreptul Comandamentului de căpetenie al armatei de ocupație de a face rechizițiuni de cereale, de legume, de nutreț pentru vite, de lână, de vite și carne din produsele anului 1918, apoi de lemnărie, precum și de petrol și derivate de petrol, rămâne în ființă, ca și dreptul de a lua dispozițiile necesare privitor la extragerea, la prelucrarea, la transportul și la împărțirea acestor produse.

„Pentru aceasta se va lua în cuvenită considerare stabilirea unui plan regulat de ridicare, precum și împlinirea trebuințelor interne române ; în această privință rămân rezervate unor convențiuni ulterioare între Comandamentul de căpetenie și guvernul român.

„Pe lângă aceasta guvernul român va trebui să dea urmare cererii Comandamentului de căpetenie pentru executarea rechizițiilor pentru nevoile curente ale ocupațiunii, tot așa pentru rechizițiile de alte lucruri, cari vor trebui să fie predate de România, conform celorlalte convențiuni încheiate de dânsa.

Din cuprinsul acestui articol reese limpede, că pe câtă vreme prin partea primă a alin. 2 și a alin. 5 se stipulează, că rechizițiunile pentru nevoile curente ale ocupațiunii de cereale, de legume etc., cu concursul guvernului român, se va face numai din produsele anului 1918, rechizițiunile însă de lemnărie, precum și de petrol și derivate de petrol rămân în ființă, adică vor fi continuate și în viitor, fără a se preciza până când, căci nu se stabilește nici un termen, probabil însă pentru totdeauna, țara noastră fiind considerată de fapt ca o adevărată colonie germană.

De asemenea nu se fixează nici un termen în ce privește durata ocupațiunii militare, căreia, după ratificarea tratatului de pace, conform alin. 4 de mai sus, guvernul român este dator de a satisface cererile de rechiziții ale Comandamentului de căpetenie nu numai pentru nevoile curente ale ocupațiunii, dar și pentru rechizițiile de alte lucruri, — ce anume nu se spune — cari va trebui să fie predate de România.

Vedem dar ce încâlcită redacțiune, în scopul negreșit ca, pe cale de interpretare, să se poată obține cu prilejul încheerii convențiunilor ulterioare, prevăzute de tratatul de pace, maximum de avantaje dela cei învinși!

Pentru executarea dispozițiilor acestui tratat a fost numit de M. S. Regele Ferdinand, prin decretul No. . . . ca Comisar general al guvernului d-l Dr. Antipa, fostul girant al ministerului de domenii în timpul ocupației.

În acest scop, în ziua de 5 Iunie 1918, au fost convocați de maiorul Broicher, Șeful Statului major economic, într'o ședință preliminară, spre a se stabili punctele principale ale convențiunii ce urma a fi încheiată, pentru întocmirea așa zisului plan regulat de ridicarea lemnelor, despre care tratează alin. 3 din articolul de mai sus, d-l Dr. Antipa, cel ce scrie aceste rânduri, inginerii silvici germani *Schultze* și *von Brandis*, aceștia având gradul de căpitani.

În urma discuțiilor ce au avut loc în această ședință

memorabilă, m'am convins numai decăt, că cantitățile de material lemnos de reșinoase ce ni se cerea—dat fiind pușinele păduri ce ne mai rămăsese în regiunea muntoasă a țării, — erau așa de mari, încât printr'o exploatare raționată amenajată nu era cu putință a fi realizată, afară numai dacă s'ar fi tăiat în câți-va ani toate aceste păduri. ne mai rămânând nimic, ori prea puțin, pentru satisfacerea viitoarelor noastre nevoi de lemne.

Făță cu exagerarea pretențiilor adversarilor noștri nu mi-am putut reține indignarea și le-am spus cu un ton apăsător :

„Este cu neputință ca Puterile centrale, Germania în special, dela a cărei știință forestieră ne-am adăpat, să fi înțeles, când a semnat tratatul de pace cu România, ca pădurile Statului în loc să se exploateze după principiul raportului susținut (nachhaltigkeit) să se taie în întregime și anume într'un termen scurt, după care să urmeze lungi perioade de așteptare“.

La aceste cuvinte maiorul Broicher, care prezida comisiunea, trântind cu pumnul în masă, răspunde în mod violent : **Es muss**“, adică trebuie să i se pună la dispoziție ceea ce cere, fără nici o altă replică.

Intervenii atunci împăciuitor căpitanul de cavalerie (Rittmeister) von Brandis, șeful secțiunii forestiere și a industrializării lemnului, care zise :

„Înțeleg dispozițiunea de spirit a d-lui Antonescu, căruia „ca specialist îi vine greu să convină la o stare de lucruri anormală, ca și timpurile prin cari trecem de altminteri, cari pune „la o grea contribuție pădurile române. D-sa nu trebuie să uite „însă, că toate acestea sunt o consecință inexorabilă a rășboiului și că nevoile noastre de lemne sunt excesivi de mari“.

Rezultatul acestei prime întruniri a comisiunii a fost hotărârea, ca delegațiunea germană să prezinte un anteproiect, în care să se prevadă principalele clauze ale viitoarei convențiuni.

În adevăr, a doua zi 6 Iunie, d-l Dr. Antipa, în calitate de Comisar al guvernului român pentru aplicarea tratatului de pace din București, primi adresa No. 515 din partea Administrației militare, Statul major economic, centrala I b (lemne), astfel redactată :

„Pe baza convorbirilor de ieri ne permitem a vă comunica mai jos un proiect pentru înțelegerea prevăzută la aliniatul 2 al

art. XX din tratatul de pace, cu privire la procurarea lemnului pentru nevoile Puterilor centrale și cele Române :

1°) Comandamentul suprem, reprezentat prin secția lemnului a Statului major economic, va desemna, la nevoie, autoritățile silvice române pădurile din cari, pe baza dreptului de richiziție, va voi să-și procure materialul lemnos necesar, sau alte produse ale lemnului ca: coaje de stejar, tei, rășină, etc.

Tăierea se va face, pe cât posibil, avându-se în vedere regulile silvice.

2°) Aprovizionarea populației civile cu lemne de lucru (rotund) și de foc, privește, din ziua ratificării păcii, pe guvernul român.

Din proviziile de lemne de foc ale Statului major economic al foastei Administrații militare se va ceda guvernului Român cantitățile, ce depășesc trebuințele Puterilor centrale și anume pe un preț ce se va fixa ulterior.

3°) Cantitatea lunară de scânduri de rășinoase etc., cari se va pretinde de Comandamentul suprem va fi, conform prevederilor, — după ce se va aproviziona complet frontul macedonean, — de cel puțin 24.000 m. c.

Din această cantitate se va utiliza 14.000 m. c. pentru nevoile interne (căi ferate, porturi, exploatare agricole principale și secundare și petrol). Cu chipul acesta s'a prevăzut o suficientă asigurare a nevoilor interne române. Cantitatea de scânduri sau material ferestruit, fasonat în fabricile de cherestea din teritoriul ocupat, va ajunge probabil în vara 1918 la cantitatea de 24.000 m. c. pe fiecare lună.

În caz când nevoile Puterilor centrale vor fi mai mici și producția fabricilor de cherestea mai mare, prisosul va fi pus la dispoziția guvernului român pentru nevoile interne.

Rittmeister (ss) F. Brandis

Cu adresa No. 2138 din 29 Iunie 1918 a Casei Pădurilor din București s'a răspuns următoarele:

„La adresa Dvs. No. 515 din 6 I. c. și ca urmare la arătarile pe cari am avut onoarea a vi le face cunoscut verbal cu ocaziunea discuțiunii propunerilor Dvs. în conferința, care a avut loc în ziua de 5 I. c., la care a luat parte d-l căpitan Schultze, șeful secțiunii VIII-a silvice și d-l Petre Antonescu, administratorul delegat al Casei Pădurilor, am onoarea a vă comunica următoarele :

Cu privire la punctul 1° :

a) *Cererea noastră este: ca în exercitarea dreptului de rechiziționarea lemnelor, în conformitate cu dispozițiunile art. XX al tratatului de pace, să se observe cu strictețe, iar nu numai după cât va fi posibil, regulile economiei forestiere relativ la conservarea pădurilor, de oare-ce astăzi, când România a pierdut principalele păduri de rășinoase din Carpați, iar celelalte au fost devastate în timpul războiului, asigurarea regenerării pădurilor, ce au mai rămas, este o absolută necesitate.*

b) *Rechiziționarea, conform tratatului de pace, urmează a se face în înțelegere cu guvernul român, care va indica pădurile unde se pot face tăieri și cuantumul ce se poate realiza în limitele posibilității fiecărei păduri în parte, fără a se ataca capitalul lor lemnos de producțiune.*

c) *Prin tratatul de pace se prevede dreptul de rechizițiune numai pentru lemnărie, nu însă și pentru coaje de stejar, liber de tei și rășină: produse principale sau secundare ale pădurilor, cari formează obiectul unei exploatațiuni a parte decât a lemnului propriu zis. Dacă s'ar fi avut în vedere și aceste produse, s'ar fi specificat negreșit în tratatul de pace, după cum s'a prevăzut pentru petrol, explicându-se că dreptul de rechizițiune se întinde și asupra produselor lui. (Erdölerzeugnissen).*

Cu privire la punctul 2° :

Așteptăm propunerile Dvs. detaliate spre a ne pronunța asupra condițiunilor de predare a lemnelor de foc de fosta Administrațiune militară. Vă rugăm însă a dispoza, ca să ni se predea chiar de acum pădurile, în cari se găsesc fasonate atari lemne, spre a se putea lua din timp măsurile convenite pentru aprovizionarea Capitalei și a celorlalte centre de consumație.

Cu privirea la punctul 3°) avem de observat:

a) *Că cantitățile de lemne ce se vor extrage din păduri, după cum s'a arătat mai sus sub litera b, nu trebuie să depășească posibilitatea lor.*

b) *Că din producția lemnoasă a pădurilor țării, conform art XX alin. 2 din tratatul de pace, trebuie să se rezerve o cantitate suficientă pentru trebuințele interne române din teritoriul ocupat, care se cifrează la cel puțin la 12000 m³ lunar lemne ferestruite de foioase și reșinoase.*

Această cantitate nu poate fi redusă fără consecințe dăună-

toare întregii economii a acestui teritoriu. Cantitățile specificate în adresa D-v, servesc mai mult pentru scopuri militare, populațiunea din teritoriul ocupat are însă nevoie de o însemnată cantitate de material lemnos, pentru ca să-și poată reface casele și gospodăriile distruse, să-și reclădească instalațiunile necesare diverselor exploatațiuni agricole, să se poată procura industriilor lemnoase existente materia primă de care are nevoie, podgorenii să-și poată reface vasele pentru conservatului vinului, cea mai mare parte dintr'însele fiind distruse prin faptul războiului.

c) Transportându-se din România însemnate cantități de lemne de lucru și construcțiuni pentru trebuințele frontului macedonean și ținând seamă și de celelalte cerințe ale Comandamentului de căpetenie al armatei de ocupație, se aduce o prea mare îngreunare țării și ne pune în imposibilitate de a ne reface pe cale economică, lipsindu-ne de una din cele mai principale și indispensabile materii prime.

Vă rog, așa dar, a lua în considerațiune aceste doleanțe justificate, cari concordă cu stipulațiunile tratatului de pace și cari formează una din condițiunile fundamentale pentru restaurarea mult încercatei noastre țări.

Pe aceste baze se poate alcătui convențiunea menționată în tratatul de pace.

Comisar al guvernului român (ss) Dr. Antipa

Referent (ss) Petre Antonescu

Cu No. 801 din 6 Iulie Comandamentul superior al grupului de armată Mackensen (O. K. M.) secția W. Z. I, b. x către Comisarul plenipotențiar, d-l Dr. Antipa, referitor la cele de mai sus trimise următorul răspuns:

„Relativ la No. 2188 din 29, 6. 18.

„In ce privește punctul 1°) a: Pe cât se poate împăca „cu considerațiunile militare se va ține seama, ca și până acum, „de regulele economiei silvice. Se va avea grijă însă, numai „pe cât va fi cu putință, ca în înțelegere cu administrația silvică „română să se asigure regenerarea.

b) Luarea lemnelor din păduri în înțelegere prealabilă cu „guvernul român, se va face numai atunci, când acesta se va

„arătă dispus a ne satisface cererile. Când nu se va putea „ajunge la un acord de a ni se pune la dispoziție unele păduri „spre tăiere, va trebui să se facă uz de dreptul de rechizițiune „prevăzut în tratatul de pace. În tot cazul principiul tăierii în „limitele posibilității, respectându-se capitalul normal de ex- „ploatare, nu se va putea aplica întotdeauna în ce privește „fiecare pădure în parte. Cele mai multe păduri sunt doar „lipsite de amonajamente și așa fiind nu se poate cunoaște „capitalul lor normal de exploatare.

c) Derivatele lemnului ca coaja de tăbăcit după prin- cipiile generale silvice, aparțin lemnului, ele sunt deci supuse de o potrivă dreptului de rechiziție. Analogia cu petrolul și derivatele de petrol nu poate fi admisă.

În ce privește punctul 2: Toate cantitățile de lemne ae foc vor fi cedate guvernului român. Predarea poate avea loc de îndată ce se va fi stabilit trebuințele militare.

Cu privire la punctul 3: a) Pădurile sunt cu siguranță în stare de a procura tot materialul lemnos rotund necesar pentru fasonarea cherestelei cerute, dar chiar făcând abstracțiune de aceasta, trebuințele militare cer imperios de a fi satisfăcute în mod necondiționat: Înainte de ori și ce trebuie îndestulate neșesitățile militare;

b) Tot materialul lemnos disponibil ce nu va fi necesar, se va destina pentru trebuințele interne. În ce anume cantitate, aceasta nu se poate preciza, neputându-se cunoaște de pe acum, producțiunea fabricelor de cherestea.

c) Nu se poate renunța la aprovizionarea frontului ma- cedonian.

În rezumat, așa dar, se va ține socoteală de cererile gu- vernului român, pe cât interesele militare vor permite aceasta. Presupunem însă în schimb, că și guvernul român din parte-i își va da silința de a satisface interesele Puterilor centrale.

Cu referire la punctul 3 din adresa No. 515 a secției W. Z. I. b (lemn) reamintim din nou, că cerințele Comandamen- tului suprem relativ la ferăstrăituri de reșinoase și foiase se urcă lunar la 24000 m³ pentru anul 1918. Din această cantitate nu se poate ceda nimic, mai ales că industria lemnoasă română este în stare, cu siguranță, și fără a se vătăma interesele țării, să ni se pună la dispoziție cantitatea în chestiune. Necesită-

„arăta dispus a ne satisface cererile. Când nu se va putea „ajunge la un acord de a ni se pune la dispoziție unele păduri „spre tăiere, va trebui să se facă uz de dreptul de rechizițiune „prevăzut în tratatul de pace. În tot cazul principiul tăierii în „limitele posibilității, respectându-se capitalul normal de ex- „ploatare, nu se va putea aplica întotd'auna în ce privește „fiecare pădure în parte. Cele mai multe păduri sunt doar „lipsite de amonajamente și așa fiind nu se poate cunoaște „capitalul lor normal de exploatare.

c) Derivatele lemnului ca coaja de tăbăcit după prin- cipiile generale silvice, aparțin lemnului, ele sunt deci supuse de o potrivă dreptului de rechiziție. Analogia cu petrolul și derivatele de petrol nu poate fi admisă.

În ce privește punctul 2: Toate cantitățile de lemne ae foc vor fi cedate guvernului român. Predarea poate avea loc de îndată ce se va fi stabilit trebuințele militare.

Cu privire la punctul 3: a) Pădurile sunt cu siguranță în stare de a procura tot materialul lemnos rotund necesar pentru fasonarea cherestelei cerute, dar chiar făcând abstracțiune de aceasta, trebuințele militare cer imperios de a fi satisfăcute în mod necondiționat: Înainte de ori și ce trebuie îndestulate nesesitățile militare;

b) Tot materialul lemnos disponibil ce nu va fi necesar, se va destina pentru trebuințele interne. În ce anume cantitate, aceasta nu se poate preciza, neputându-se cunoaște de pe acum, producțiunea fabricelor de cherestea.

c) Nu se poate renunța la aprovizionarea frontului ma- cedonian.

În rezumat, așa dar, se va ține socoteală de cererile gu- vernului român, pe cât interesele militare vor permite aceasta. Presupunem însă în schimb, că și guvernul român din parte-i își va da silința de a satisface interesele Puterilor centrale.

Cu referire la punctul 3 din adresa No. 515 a secției W. Z. I. b (lemn) reamintim din nou, că cerințele Comandamen- tului suprem relativ la ferăstrături de reșinoase și foiase se urcă lunar la 24000 m³ pentru anul 1918. Din această canti- tate nu se poate ceda nimic, mai ales că industria lemnoasă română este în stare, cu siguranță, și fără a se vătăma interesele țării, să ni se pună la dispoziție cantitatea în chestiune. Necesită-

materialului produs, se face cu cea mai mare grăbire, astfel că din frumoasele noastre păduri nu va rămânea decât locul negru și acela impropriu pentru cultură și cu neputință de regenerare a pădurii.

Cu neputință de regenerare, căci cu mare surprindere vedem că tăietura se face ras și fără nici o respectare a regulilor științei silvice, tăindu-se trunchiurile de sus, mai înalte ca un metru și continuându-se și acum când seva e în putere și lăstarul înfrunzit.

Supun atențiunii D-v această stare de lucruri, care se întinde peste tot județul, cu speranță că prin o intervenire a D-v veți reuși a obține curmarea răului.

Prefect (ss) V. Baranga

Asupra acestui raport s'a dat următoarea deciziune :

5 Iunie 1918

Ministerul Domeniilor roagă cu tot din adinsul pe O. K. M. să dea ordine ca să se înceteze orice tăieri de pădure, la această epocă a anului, pentru că se pierde ori ce posibilitate de regenerare a pădurilor.

(ss) Al. Marghiloman

Intervenirea în chestiune s'a făcut, în adevăr, de Casa pădurilor din București și anume cu adresa No. 1267 din 6 Iunie 1918, reprodusă în numărul de pe Mai al acestei reviste.

Dar să mergem mai departe cu analizarea răspunsului cu No. 801, despre care se amintește mai sus :

La cererea noastră ca rechiziționarea materialului lemnos să se facă din pădurile, ce se va indica de autoritățile silvice române, și în marginile posibilității fiecărei păduri, se răspunde afirmativ: *atât timp însă cât guvernul român se va arăta dispus a satisface cererile ce i se va face, căci în caz contrar se va rechiziționa și fără consimțământul său.*

Tot afirmativ se răspunde și în ce privește predarea imediată a pădurilor, din cari urma a se aproviziona populațiunea cu lemne de foc pentru iarna anului 1918 | 1919, se adaogă

totuș și de astă dată : „Predarea se va face de îndată ce se va fi stabilit trebuințele militare“.

Cât pentru cererea noastră ca din producția pădurilor să se rezerve o cantitate de cel puțin 12 000 m³ lemne de lucru și construcțiuni pentru necesitățile populațiunii din teritoriul ocupat, ni se spune ritos că : „înainte de toate se va da precădere satisfacerii trebuințelor militare.“

După cum vedem mai întotdeauna răspunsuri evasive, nici odată un da sau un nu categoric.

Și pentru ca să nu ni se pară că nenorocirea căzută pe spinarea țării este prea mare, ca culme a ironiei și a astuției militarismului prusac, drept consolare ni se spune că și pădurile Germaniei și Austro-Ungariei îngrijite de secole au suferit tot atât de mult din cauza consecințelor războiului ca și ale noastre!

Neadevăr sfruntat, pentru că toată lumea știe că Puterile centrale s'au aprovizionat cu lemne numai din țările invadate ca Belgia, Rusia, Serbia și România, transportând cantități enorme de material lemnos nu numai pentru trebuințele strict militare, ci și pentru speculă, după cum am fost în măsură de a proba aceasta cu acte oficiale irefutabile, de cari s'au folosit pentru apărarea intereselor țării Delegația noastră la Conferința de pace din Paris.

Din relațiunile de mai sus rezultă totuș în mod luminos, că inginerii noștri silvici de diferite grade rămași, din ordin, în teritoriul ocupat, precum și o bună parte din prefecții și din miniștrii de pe atunci, au luptat cu îndârjire, ca buni români, ca să scape o parte cel puțin din avutul țării, întrebuițând în scopul acesta toate mijloacele și tot tactul dictat de împrejurări.

Au fost momente, când unii din acești slujbași și-au expus chiar viața, în patriotica lor năzuință de a aduce cât mai multe servicii Patriei sfășiate de o năvălire dușmană nesățioasă, cumplită și răpitoare.

Petre Antonescu

DIN TOPONIMIA A OLTENIEI ÎN LEGATURA CU PADURILE

(urmare și sfârșit)

32. Sâlbă-care ne amintește lat. silvanu a dat naștere la nume de localități în Oltenia. Un cuvânt derivat dela Sâlbă e sălbatec, sălbatic, care înseamnă „de pădure”, trăind în pădure. Astfel fiarele sălbatece sânt tot una cu fiarele codrilor. Sâlbă-tăciune-animal care trăește în pădure.

Locuri sălbătice-împădurite.

(dela Mănăstirea Horez în sus, locurile se sălbătesc Vlăhuță R. P. 123).

Și despre pomi se zice că se sălbătesc, când nu sânt bine îngrijiți și apar caracterele prototipului de pădure.

33. Sâlhă, silhnă n'a dat naștere la nume de localități. Ne este cunoscut adj. silhni-acoperit cu păduri; de pildă munți silhni-munți acoperiți cu păduri; codri silhni-codri bătrâni.

(„Voineasa, sat tănuit în mijlocul codrilor silhni”. Vlahuță Rom. Pit. 135; Voineasa e cel din urmă sat de pe valea Lotrului.

34. Zăton are înțelesul de zăvoiu, tufăriș, numai în județul Dolj și în Vâlcea. Astfel: zaton, pădure în com. Nedeia-Dolj de aprox. 200 ha. în care predomină Salcia. Zăton, câmpie în jud. Vâlcea.

Zătoane, tufărișuri de salcie în întindere de 500 ha. în comuna Cârna-Dolj.

În județul Mehedinți, înseamnă însă îngrăditură, locul acoperit cu apă de revărsarea unui râu. În comuna Pătulele zaton este un loc făcut inadins pentru oprirea apei, care să servească la adăparea vitelor în vremea verii, când seacă pârâul Blahnița.

Zaton se numește și construcția ce se face în albia unei ape la munte, având menirea de a aduna apă pentru înlesnirea efectuării plutirii.

În legătură cu ceea ce am spus despre Bran (vezi această revistă, pag. 616) aducem și :

35. Zăbran.

În comuna Ordeștii, în jud. Mehedinți, este un deal numit Zăbran.

Zăbranic se zicea odinioară vâlului cu care se acopereau femeile.

36. Heteriș, pădure tânără, deasă, de mesteacăn.

O mahala a com. Roșiile-Vâlcea se numește Hătăroaia.

37. Copăcios-împădurit.

Cantemir în istoria ierogl. pomenește de „munți copăcioși și umbroși” 316.

Copăcioasa, com. în jud. Gorj (are un cătun Cerātu); vale, pârau, sat în comuna Jegujani-Mehedinți.

Copăceni cătun al com. Cornești-Gorj (are 535 ha. pădure); comună în jud. Vâlcea.

38. Dacă menționăm toate localitățile cari au avut la început însemnarea de pădure deasă, drept este să menționăm și puținele numiri cu însemnarea : pădure rară, precum :

Rărișiu pisc în com. Bârsești-Vâlcea ; Rarișa pădure în com. Gorunești-Vâlcea.

Rariște.

39. O pădure de mică întindere se numește și

Lab. În com. Secu-Mehedinți este o pădure Laba, numită și pădurea Labei.

40. Un număr de copaci deși constituie un pâlc. Acest cuvânt a dat în toponimia Olteniei numele Pâlcăni al unei mahalale din comuna Padina mică, jud. Mehedinți.

Toponimia ne arată și felul copacilor din pădure.

41. Lemn are înțelesul de copac. Ex. „Atuncea se vor bucura toate lemnele pădurii”. Psalt. Râmn. sau arză-te focul pădure
Și toate lemnele în tine

Iarnik-Bârsan 199

Întrebarea este dacă lemn înseamnă copac în general ; sau un anumit copac.

În jud. Vâlcea este o mănăstire numită Dintr'un lemn.

„Legenda spune că această mănăstire s'a zidit în cinstea icoanei Maicii Domului, făcătoare de minuni, găsită într'un stejar, în care loc se află azi biserica”.

În județul Dolj există Măgura Lemnelor în comuna Dobridor; două păduri Leamna de sus și Leamna de jos, având o suprafață de 700 ha. în comuna Bucovățu, compuse din cer, stejar, gârniță.

Nu cum-va lemn va fi însemnat stejar? Nu îndrăznesc să afirm aceasta. Mi-aduc aminte că Gorun într'unul din articolele din seria știi românește (publicate apoi în volum) dojenea pe un scriitor ardelean că a întrebuințat cuvântul lemn cu înțelesul de copac și că aceasta ar însemna că gândește în ungurește și că 'și traducea gândirea pe românește.

Amintesc aceasta, însă nu mă amestec în polemici.

42. Stejarul care populează pădurile din regiunea de câmpie, luncile râurilor, în amestec cu alte specii de copaci, depresiunile văilor din regiunea colinelor și în general localitățile unde solul este profund, reavăn și fertil, a dat nume de localități ca: Stejaru, un cătun al comunei Urdarii de jos din jud. Gorj.

Numirea o are dela numeroșii stejari ce odinioară erau în această localitate; în comuna Corcova-Mehedinți e deasemenea un cătun cu numele Stejaru.

Dealul Stejarului în com. Zăicoiu-Dolj. În acea comună este și un pârâu cu numele Stejaru.

Stejerii comună în jud. Gorj.

Pe unde au fost păduri de stejar se găsesc localități cu numele de Stejerel poiană în comuna Govora; loc izolat în comuna Frâncești, unde este și o frumoasă pădure; poiană în comuna Titireciu-Vâlcea.

Stejarul propriu zis (*quercus pedunculata*) se mai numește și Șlodun. În com. Intorsura, jud. Dolj, o vale a Șlodunului.

43. Cerul (*quercus cerris*) se găsește în Oltenia în regiunea de câmpie și a colinelor, formând masive curat sau amestecat cu gârniță.

Ceru, numele locului pe care a fost mai înainte comuna Deveselu-Mehedinți, de unde s'a strămutat, zice-se din pricina lipsei de apă.

Ceru vale în comuna Ruptura-Mehedinți.

Cerătu cătun al comunei Copăcioasa-Gorj, cu 100 ha pădure; cătun al comunei Scoarța are vre-o 60 ha. pădure; deal acoperit cu păduri în comuna Zeicoiu-Dolj; șes, deal, moșie, pădure de 100 ha (în care predomină stejarul) și sat în com. Cerătu-Dolj.

După unii lexicografi ciriliș ar însemna pădure de cer, tufărie; după alții tufiș, adică pădure tânără, deasă.

Stejarul pufos (*quercus pubescens*) se găsește în Banat în pădurile de la Lugoj, Lipova și Orșova pe coastele expuse spre sud și vest.

44. Dub care înseamnă stejar, (vezi a dubia tăbăci; du-beală-tăbăcire; dubălar-tăbăcar fiindcă la tăbăcirea pieilor se întrebuintează coaja de stejar) nu l'am găsit printre numele de localități în Oltenia.

În Bulgaria există însă localități cu numele Dubnic. În Banat găsim Dubești și Dubov, în jud. Caraș Severin. Numele unguresc al Dubeștilor este Dubosd; numele unguresc al localității Dubova este Dunatölgyes, care după cum se vede este o traducere și înseamnă pădurea de stejar de lângă Dunăre, căci Dubova este la 16 km. de Orșova. O localitate Dubova în Bucovina se numește și Stejărenii.

Și numele de familie Dubău este de pus în legătură cu Dub.

45. Gorunul (*quercus sessiliflora*) ocupă expozițiunile nordice de pe dealurile mărunte, podișurile și coastele expuse spre sud și vest.

Gorunu unul din vârfurile dealului Oteșani din comună Foleștii de Sus-Vâlcea; deal în comuna Busești-Mehedinți; câmpie în comuna Glogova.

Gorunetu deal și vale în comuna Ciocadia-Gorj.

Goruniș deal și pârâu în comuna Șerbănești-Vâlcea.

Gorunești comună în jud. Vâlcea în care se află și un deal cu acelaș nume; mahala în comuna Slătioara-Vâlcea.

46. Gârnița (*quercus conferta*) crește în regiunea șesurilor și a dealurilor, ocupând expozițiunile calde vestice, sudice și sudvestice.

Gârnița vale și mahala în comuna Prunișori, vale și sat în comuna Gutu-Mehedinți; loc izolat în comuna Șerbănești-Vâlcea.

Cârnicețu sat al comunei Nisipi-Vâlcea.

47. Tufanii Gagiului, movilă de hotărnicie în com. Măceșu de jos, în apropiere de moșia Codru.

Movilă cu tufan la miază noapte de com. Leu-Romanași.

Movila Tufanului spre apus de com. Obârșia-Romanași.

Tufaru pădure în jud. Vâlcea. Tufaru Prăjilenilor pădure

de 175 ha. în com. Govora-Vâlcea (Prăjilenii sunt locuitorii din satul Prajila, com. Govora).

48. *Ghinda*, rodul stejarului, a dat naștere următoarelor nume topice: Ghinda Mahala în comuna Broșteni-Mehedinți.

Ghindenii com. în jud. Dolj, al cărui nume vine de acolo, că era foarte bogată în păduri de ghindari. Azi are numai două păduri Ghindenii și Siliștea, în cari se găsesc stejar și gârniță în primul rând, apoi frasin și jugastru.

49. *Bradul* a dat naștere la următoarele numiri de localități:

În jud. Mehedinți:

Brăzișorii, deal mare în comuna Comănești;

Brădeții, deal în comuna Horăștii.

Dealul Brădetului sau numai Brădetu în comuna Godeanu.

Valea Brădetului sau numai Brădetu în com. Ilovățu:

Două sate: Brădetu de sus și Brădetu de jos, formând comuna Brădetu.

În jud. Gorj:

Brădiceni (dela dem. brădic) deal cu o supr. de 125 ha. acoperit cu pădure în com. Brădiceni.

În jud. Vâlcea:

Schitul Bradu în com. Cheia;

Bradul loc izolat în jurul com. Bujoreni, pădure în com. Olănești.

Valea Bradului începe din dealul Costeștilor și se varsă în râul Oțăsău lângă comuna Bărbătești.

Brădetu pârâu care isvorăște din plaiul Cacova și se varsă în râul Râmnicu.

Brădulețu pădure în com. Râmești; și în județele de câmpie se găsesc nume de localități în legătură cu brad, deși bradul lipsește în câmpie. E probabil că numirile sânt în legătură cu colonizări ale câmpiei prin munteni sau în legătură cu nume proprii în Jud. Dolj:

Brădești pisc și culmea Brădeștilor înaltă de 100 m. apr. cu pădure pe dânsa în com. Negoești.

O comună Brădești — formată din satele Brădești din dos (odinioară Brădeștii bătrâni), Brădeștii de jos și Brădeștii de sus — se zice că și-a luat numele de la vornicul Brădescu, cel care a înființat-o.

50. Dela fag avem următoarele numiri de localități:

In jud. Mehedinți:

Fagul (Fundenii) mahala în comuna Gvardinița ;

Fagii (numită și trei fagi) mahala în com. Malovățu ;

Făgetu ogaș în comuna Bâcleșu.

In jud. Gorj :

Făguleșu deal în marginea com. Pârâu ;

In jud. Vâlcea :

Fântâna fagilor în com. Zavideni ;

Fagu cu ghiară loc izolat în com. Mădulari.

Dealul Făgulesii în com. Făurești.

In jud. Dolj :

Făgeșelul deal și pârâu în comuna Gubaucea, pârâu în comuna Velești.

51. Și jirul, rodul fagului, a dat naștere la nume topice : Jirovu deal în com. Ruptura ; baltă în com. Scăpău ; comună ; câte trele aceste numiri sunt în jud. Mehedinți.

Jiriște.

Și de la ulm avem numiri de localități. Astfel :

52. Ulmu, sat în com. Cetatea-Dolj ; deal în com. Sălătruc-Mehedinți.

Ulmu cel mare la hotarul de miază [zi al com. Ciutura-Dolj ;

Balta Ulmului în com. Țânțăreni-Dolj.

Ulmuleț siliște în comuna Orodelu-Dolj ; mahala a com. Gemenii-Mehedinți.

Ulmii, loc izolat în com. Olănești-Vâlcea.

Ulmetu, sat în com. Slăvuța-Dolj, deal în jud. Vâlcea numit astfel de la pădurile de ulmi ce-l acopereau odinioară ; poiană în comuna Folești-Vâlcea ; comună, în jud. Vâlcea, care a fost întrunită cu comuna Copăceni ; câmpie, în comuna Ilovățu ; ogaș în com. Rățezu ; câmpie și deal, în comuna Baia de sus-Mehedinți.

53. Carpen, Carpin (*Carpinus Duinensis*) foarte mult de la Baziaș (Banat) pe lângă Dunăre până la Vârciorova și Gura Văei, jud. Mehedinți.

Carpen pădure, moșie, pârâu, comună în jud. Dolj.

Carpenul deal în partea de miază noapte a comunei Borăscu-Gorj ; a cărui creastă e acoperită cu pădure, iar pe coaste sunt vii și livezi cu pruni.

Carpeni, sat în jud. Dolj.

Cărpineni, pârâu în com. Cloșani-Mehedinți.

Cărpinoasa, deal la miază zi de comuna Călimănești-Vâlcea.

Cărpinișu pârâu, comună în jud. Gorj al cărei nume vine de la o pădure de carpini ce acoperea acest loc. Și azi comuna are 450 Ha. pădure.

Cărpinișu e o vale în com. Oțeșani-Vâlcea.

54. Frasinul (*fraxinus excelsior*) în propoziție mai însemnată în pădurile din Banat, populează pădurile de luncă din regiunile de câmpie și în regiunea colinelor, ba chiar și în regiunea de munte și anume în locurile pietroase. *Fraxinus ornus* se găsește în Banat și în Oltenia.

Frasinul pădure în comuna Deveselu-Mehedinți; deal în com. Bala de jos; munte în jud. Gorj cu 160 ha. pădure, deal în partea de miază zi a comunei Borăscu Gorj acoperit pe creastă cu pădure;

Frasin s'a numit odinioară comuna Pleșoiu-Dolj.

Frăsineiu schit în jud. Vâlcea.

Frășinetu poiană în comuna Văideenii; pisc pe muntele Urșani-Vâlcea; pădure și moșie a statului în jud. Romanași; cătun al comunei Cezieni; măgură și moșie cu pădure de 30 pogoane lângă com. Vlădila; de aceea comuna Vlădila mai poartă și numele Frăsineiu.

Frășiniorul, nume pe care-l purta odinioară com. Fântâna Domnească-Mehedinți;

Frășinenii, locuitorii din Frășiniorul.

55. Existența mesteacănului este atestată de următoarele numiri de localități:

Mesteacănu vale spre apus de com. Brezoiu-Vâlcea; Gura Mesteacănului la 2 km. spre apus de vatra comunei Brezoiu;

Mestecenii loc izolat la miazănoapte de comuna Slătioara Vâlcea; numit astfel dela pădurile sale de mesteceni.

Dealul Mestecenilor la miază zi a comunei Mădular-Vâlcea.

56. În legătură cu mesteacănul poate fi pusă și numirea Brezuica a unui sat în jud. Romanași, lângă Olt, la 15 km. de Caracal, la miază zi de com. Gostovățu. Brezuica ar însemna Breaza Mică, iar numele unei localități Breaza derivă dela breaza mesteacăn.

57. Existența teiului ne-o indică următoarele numiri :
Dealul Teiului în com. Roșiile Vâlcea ;
Câmpu Teiului în com. Amărăști-Vâlcea ;
Teiu pârau, sat, Siliște, moșie, pădure în com. Cornu-Dolj.
Piscul cu Teiu în com. Drănicu-Dolj ;
Teiu mahala în com. Adunați Teiului ; ogaș în com. Cireșu-Mehedinți ;

Teișu cătun al com. Leotești-Romanați ;
Teișani moșie, pădure, sat în com. Ghercești-Dolj.
Teișul deal, vale, pârau în com. Busu-Mehedinți ; vale în com. Vrata-Mehedinți.

Teiuș loc izolat în com. Tomșani-Vâlcea ;
Teiușu deal, vale, sat în comuna Titireciu-Vâlcea.

58. Nucul (*Juglans regia*) se mai găsește în stare spontanee în formă de buchete în masivele de fag sau în cele de gorun de pe colinele din comunele Mărul și Ravenska. Se mai află diseminal pe o fâșie de teren lungă de 60—80 km. pe lângă Dunăre dela Buziaș și Vârciorova, în com. Dubova, Plavișevița, Svenița și Berzaska.

Câmpia Nucului în com. Rocșoreni-Mehedinți ; Dealul Nucului în com. Mădulari-Vâlcea a cărui numire îi vine dela un nuc bătrân ce se află pe acel deal ; un Deal al Nucului în com. Albeni-Gorj.

Movila Nucului în com. Sadova-Dolj.

Pâlc de nuci a dat naștere la numiri de localități ca :

Nuci, poiană, în com. Popești Vâlcea, numită astfel pentru că se aflau pe dânsa mulți nuci.

Vâlceaua Nucilor în com. Podari-Dolj.

Pădure de nuci s'a numit : Nucel.

Nucetu a fost numele mănăstirii Cozia ; *Nucetu* este un ogaș în com. Bâcleșu-Mehedinți.

59. Cu înțelesul de nucel avem și numiri de localități ca : Rahova vale în comuna Busești-Mehedinți.

60. În comuna Dioști jud. Romanați se află dealul Nucilor, unde se zice că a fost odată de demult sat și unde s'a găsit bănuși vechi și spărturi de oale.

Numele comunei a fost explicat de d-l D. Dan, profesori
Vezi din toponimia românească „Dioști“ (ung. Diosd) Nucel.

Pe lângă Dunăre în Banat precum și în jud. Mehedinți se găsește diseminat ca arbust și alunul turcesc (*corylus columa*).

61. Aluni, trup de pădure de 125 ha., în comuna Costești Vâlcea; deal la apus de com. Slăvești; deal în vecinătatea com. Alunul-Vâlcea: vale în com. Bala de jos-Mehedinți.

Alunișu câmpie în com. Costești; vale în com. Șirineasa, vale în com. Frâncești-Vâlcea.

62. a) Existența dudului o atestă următoarele numiri de localități:

Dudașu, sat în com. Schela Cladovei;

Dudașii insulă în Dunăre în dreptul com. Schela Cladovei

Dudașii sat în com. Simianu-Mehedinți.

Dudescu nume de familie.

b) Dudului i s'a mai zis și Cernița; pomului i s'a dat nume după culoarea neagră a fructelor. Deci se va urmări în toponimie și acest nume.

c) În alte localități este atestată existența dudului prin unele îndeletniciri ca creșterea viermilor de mătase. Astfel, în jud. Mehedinți este o comună numită Mătăsarii.

63. Câteva numiri de localități ca: Boru deal și pădure și mahala în com. Pleșoiu-Vâlcea; Boru pădure în com. Pârâenii de mijloc-Vâlcea; Dealu Borului în partea de apus a com. Roșiile-Vâlcea, apoi Bora munte la miază noapte de com. Novaci-Gorj. Borăscu vale din jud. Mehedinți, prin care curge pârâul Borăscu, care udă în lung comuna Borăscu din jud. Gorj; Borăscu deal în com. Cârceonii-Mehedinți; poate și Boroșteni cătun al com. Peștișani-Gorj, precum și numele de familie Borănescu ar fi de pus în legătură cu slav *bor* care înseamnă pin.

A crescut pinul prin Oltenia? Silvicultori de seamă ai noștri ne spun că *Pinus cembra*, se mai găsește în Banat pe munții Matania (1700-1800 m.) din județul Caraș Severin; pinus austriaca crește în mod spontan numai în Banat pe terenurile calcaroase de pe lângă stațiunea balneară Mehădia și anume pe munții Damogledul mare și Damogledul mic, precum și la stânga și la dreapta văii Cerna de pe teritoriul comuna Pecineaca, valea Bolvașnița.

64. *Bradul alb*, bradul roșu, se numește:

Molitv, de unde numele topic Molitvișu munte Gorj.

Cu aceeași însemnare:

Molid de unde cred unii că ar deriva topicul:

Moldovișul pisc de 859 m. în jud. Vâlcea.

65. *Aninul*, lac în com. Cireșu-Mehedinți; *pârâiaș* în com. Izvorul Aneștilor-Mehedinți.

Anini, poiană în com. Popești-Vâlcea, numită astfel dela aninii ce sunt pe dânsa.

Aninosu, trup de pădure de 896 Ha. în comuna Broșteni-Vâlcea.

Aninișu pârâu și comună în jud. Gorj, cărora se crede că li s'a dat acest nume dela mulțimea aninilor.

Aninoasa, comună în jud. Gorj compusă din cătunele Aninoasa, Cornișani și Bobaia (700 Ha pădure).

Aninoasa, pârâu care se varsă în râul Motru; vale în comuna Călinești-Vâlcea; sat comuna Glăvile-Vâlcea; pârâu în comuna Genuneni-Vâlcea; deal în comuna Amărăști-Vâlcea; poiană în comuna Bălcești; pârâu în comuna Sîroești.

Culmea Aninoasa în partea de răsărit a comunei Costești, se unește cu dealul Cornișanii din com. Groșerea.

Aninoșița deal în com. Săulești-Gorj.

66. Dela Plop următoarele numiri de localități:

Plopu, munte, pârâu, cătun în jud. Gorj; pârâu și sat în com. Stoina-Dolj.

Plopu Ostrovenilor, movilă de hotărnicie în com. Călărași-Dolj.

Plopi, insulă în Dunăre în dreptul com. Gârcovu-Romanași; cătun al com. Balș; comună în jud. Mehedinți; deal în com. Ponoarele-Mehedinți.

Plopșoru, comună în jud. Gorj; pădure, moșie, sat, vie în com. Sălcuța-Dolj.

Vâlceaua Plopului în com. Muereășia de sus Vâlcea;

Valea Plopului în com. Amărăști-Dolj.

Plopetu, loc izolat lângă com. Pietrari de sus Vâlcea;

Plopișu, pisc pe creasta șirului de dealuri ce brăzdează în lung și lat com. Costești-Vâlcea; loc izolat lângă com. Recea.

Plopeasa, vale în com. Laloșu-Vâlcea numită astfel fiindcă erau aci niște plopi mari.

Numele de familie Plopeanu, Plopșoreanu.

67. *Scorușul* cu cele trei varietăți: 1. *Sorbus domestica*, 2. *Scoruș de munte, pășăresc, sălbatec-sorbus ancuparia*. 3. *Scoruș de pădure-sorbus terminalis* a dat naștere la următoarele numiri de localități:

Scorușu cătun al com. Calapăru-Gorj, al cărui nume se zice că-i vine dela un scoruș, ce a fost odinioară în localitate; deal în com. Baba de jos; deal în com. Strehaia-Mehedinți; deal la miază noapte de comuna Bunești-Vâlcea, al cărui nume vine dela un bătrân scoruș, care a existat până pe la 1890; deal în comuna Mădulari-Vâlcea; surpătură în comuna Cireșiu-Vâlcea.

Numele de familie Scoruşanu.

68. *Sorbu*, arbust din familia rozaceelor, lemnul său e întrebuințat în strungărie.

scoruș de munte

„ pășăresc sorbus ancuparia

„ sălbatec

Sorbetul vale în comuna Ulmetul-Vâlcea.

69. *Socii* loc în com. Bucura-Mehedinți; loc în com. Imoasa-Mehedinți;

Socet loc izolat în com. Modoaia-Vâlcea; pârau care udă partea de miază-zi a comunei Muereasca de sus Vâlcea; deal în com. Cloșani-Mehedinți.

70. *Spin*.

Spinișor-siliște în com. Filiași-Dolj,

Spineni moșie și sat în com. Glodeni-Dolj; loc în com. Melinești-Dolj; fost sat în plaiul Cloșani, acum deal acoperit cu pruni și vii; cătun al com. Balș-Romanași. Spineanu, nume de familie în Mehedinți.

Spinet vale în com. Băbiciu-Romanași.

Spinetele deal în com. Pietrari de sus Vâlcea.

71. *Târn-spin*, porumbar.

Târnava, culme de munte în jud. Vâlcea;

Târnavu, pădure în com. Vaideeni-Vâlcea.

Târnoveanu nume de familie.

Târn-mănunchiu de mlădițe de porumbar ori de cireș strânse la un loc servind pentru măturatul curților, magaziilor ariilor, a crnui.

72. Dela cuvântul porumbar nu există în Oltenia nume topic. Există însă numele de familie Porumbaru.

73. *Mărăcin.*

Mărăcinele pădure [de 965 Ha. (gârniță) în com. Tâncă-
nău-Dolj moșie și sat tot acolo.

Mărăcinele, fost sat în com. Sălcuța-Dolj.

Vâlceaua cu mărăcini, în jud. Vâlcea.

Mărăcinii mari, mahala în com. Stoenеști-Vâlcea.

Numele de familie Mărăcineanu.

74. *Măceșu.*

Măceșu, moșie, baltă, safe în jud. Dolj. Se spune că în
comuna Măceșu, se găseau o mulțime de măceși. Un cioban
își avea târla acolo.

Măceșu se numește și un pârâu în comuna Novaci-Gorj
și un deal în comuna Măreșești-Mehedinți.

Dealul Măceșanului în com. Piscu-Dolj.

75. *Răchită.*

Răchită sat în com. Seaca-Dolj unde se mai găsește o
moșie și un deal cu acest nume; comună în jud. Dolj în cu-
prinsul căreia este o baltă cu acelaș nume; fost sat al comunei
Brabova; baltă în com. Filiași;

Răchita, vale în com. Bălcești-Vâlcea; Răchiteaua vale spre
N. V. de Topești;

Răchiți deal în com. Prejoiu-Vâlcea.

Răchițele cătun al com. Runci-Gorj.

Cracu Răchițelelor munte în Gorj.

Răchicioasa lac în com. Scăești-Dolj.

76. *Verbia-Răchită, salcia.*

În jud. Dolj o comună se numește Verbița; în vechime se
numea însă Crângu. Are două păduri: un Verbița de 400 Ha.
și alta Verbicioara de 1000 Ha. Amândouă pădurile au astăzi ca
esență cerul și gârnița.

Și comunele învecinate ca Poiana Plenița, Cleanovu-Căr-
peniș au numiri în legătură cu pădurea.

77. *Ghimpi.*

În comuna Robești-Vâlcea Ghimposu deal numit astfel de
la mulțimea ghimpilor ce cresc pe el.

78. În Banat și în jud. Mehedinți pe lângă Dunăre se gă-
sește arbustul numit Scumpie (*Rhus cotynus*) ale cărei frunze și
lugeri având un procent ridicat de tanin se întrebuițează în tă-
băcărie.

Dealul Scumpierilor în com. Drănicu, jud. Dolj.

Copacii și pomii așezați lângă drum n'au viață tihnită din pricina trecătorilor cari le rup vârful și crăcile.

Copacul lângă drum

Câți trec îl sburăturesc

Și de crăci îl sărăcesc.

Aceasta înseamnă a ciumpăvi copacii. Copacul ciumpav se numește ciump.

În toponimia Olteniei nu întâlnim acest cuvânt, întâlnim însă altele înrudite cu însemnare identică.

Cunoșteam cuvântul pociumb, pociump cu înțelesul de par. (Șăineanu admite numai înțelesul de par scurt, țaruș, pripon).

Autorul dicționarului geografic al județului Gorj, lămurea că numirea comunei Pociovăliștea vine de acolo, că „acum 200 (și mai mult) de ani, niște ciobani au înfipt în acel loc niște prăjini în cari își puneau bagajele lor. Aceste prăjini în graiu localității se numesc pociumpi“.

După alții numele comunei Pociovăliștea ar veni dela patru stâlpi rămași din ruinele unei biserici stâlpi numiți *Pociumpii din vale*.

Comuna are o biserică foarte veche dela 1372 -- după cum se constată din inscripția de pe o cruce de lemn din biserică.

Lângă biserică -- la spatele altarului este un copac care se zice că datează dela întemeierea bisericii cu înălțimea de peste 10 m. și 1 m. 50 în diametru. Locuitorii povestesc că în acest copac ar fi niște moaște, ceace lămurește îndeajuns pentru ce nu s'a alins nimeni de el până acum.

Dicționarele arată că ciung înseamnă lipsit de mâini.

Ciung se zice totuși și despre un copac, căruia i s'au tăiat crăcile. În poezia populară sînt versuri privitoare la pădurea pe care „Vin ciungari

s'o ciungărească.

Ici colo câte un blestem adresat pădurilor

Să le pice frunzele

Să rămâie ciunge

și câte o comparație ca aceasta :

mila de la bărbat

Ca umbra-i de ciung uscat.

Așa încât întemeindu-ne pe acestea, nu primim însemnarea dată de Șăineanu și Damé ciung-butuc, buturugă.

În toponimia Olteniei, Ciungu e o despărțire a com. Dăbuleni-Romanași.

Ciungetu loc de fânațe în com. Bunești; sat al com. Malaia în Jud. Vâlcea.

Viciu în al său Glosar de cuvinte dialectate dă pentru Ciung însemnarea de arbore rupt de vârf și uscat.

A tăia crăcile unui copac se mai zice și a cionti, a ciunfi. De unde numiri ca acestea :

Ciunta, deal în com. Roșia-Gorj ;

Ceoanta, loc în com. Bâcleșu, plasa Dumbrava, Jud. Mehedinți.

Și se mai zice încă și a cioncà de unde numirile Ciunca deal în comuna Topești-Gorj ;

Cionca nume de familie.

Tot în legătură cu tăierea crăcilor socotim următoarele numiri :

Ciuta, movilă în com. Goicea Mică-Dolj ; movilă în com. Măceșu de Jos-Dolj ; deal în comuna Bunești-Vâlcea, deal în com. Cloșani-Mehedinți.

În comuna Negomiru în Jud. Mehedinți, este un loc numit Ciutărița. Mai ales aceasta ne face să credem că în numirile de mai sus n'are ce căuta nici ciut-lipsit de coarne, nici ciuta, căprioară, femeiușca cerbului.

Nu vom arăta cari sunt însemnările actuale ale cuvântului ciutura. Credem însă că a însemnat la început trunchiu scobit, scorbura.

În Toponimia Olteniei Ciutura, vale, pârâu, comună în județul Dolj ; moșia și pădurea din acea comună tot Ciutura se numesc. Pădurea era compusă din esențele acestea : stejar, cer-gârniță, dar predomină stejarul.

Ciuturica vale și pârâu în comuna Ciutura.

Ciutureștii-Mischii numele vechi al comunei Mischii, în care se găseau vre-o 180 Ha. pădure de cer, stejar, gârniță și ulm.

Ciuturoaia sau Ciuturoasa, moșie numită și Știrbei Vodă în Județul Vâlcea.

Poate că între Ciuta și Ciutura să fie în privința înțelesului o mai strânsă legătură de cât bănuiesc eu.

După cât mi-aduc aminte Viciu în al său Glosar aduce și aceste două cuvinte dialectale :

Ciuteica trupina ce rămâne în pământ dacă se taie lemnul la o înălțime de 1—6 urme.

Ciutuhana — trupina rămasă în pământ după ce s'a tăiat arborele.

Negreșit că aceste cuvinte vin să lămurească înțelesul primitiv al cuvântului ciute.

Bont înseamnă tăiat la vârf, retezat ; mâni boante înseamnă mâni cărora li s'au retezat degetele.

Numai omul înfrățit cu codrul putea să socotească ramurile copacului ca niște mâni înălțate spre cer în chip de rugăciune. De această simțire sunt cu totul străini cei ce rup crângile copacilor din alee și parcuri ; tei cu crângile rupte se văd și la București, la șosea.

Boanta este numele unei păduri de 300 pog. al unei moșii fostă proprietate a Statului și al unui cătun al comunei Preajba de pădure din jud. Romanați

Dicționarele ne arată că înțelesul cuvântului cârn este cu nasul turtit sau încovoiat, prea scurt sau prea mic. (Șăineanu Damé). Cârn poate însemna și încovoiat, îndoit. De ex. cuțit cârn cosor ; lemn cârn-lemn încovoiat, strâmb, în opoziție cu lemn drept.

Cum se explică însă numele Cârna al unei comune în jud. Dolj Lunca dela Jiu și Lunca din Vale Dolj, Cârnești al unui deal în com. Bătanele-Mehedinți ; al unei mahalale în com. Severinești-Mehedinți ? Cârna s'a numit și moșia Goicea Mare din jud. Dolj.

Numele Cârna nu se poate explica decât aducându-ne aminte că a cârni înseamnă a rupe vârful ; cultivatorii de tutun pot afirma că ei cârnesc tutunul, rupându-i floarea (care este în vârf).

Poate că dela o pădure cu vârful tăiat își trage numele comuna Rățezu din județul Mehedinți.

Un cătun al comunii Ticlenii (Sihlenii adică din jud. Gorj se numește Tunșii ; are 656 Ha. pădure, fânețe, tufăriș. A tunde nu înseamnă deci numai a tăia părul, lână, ci și a tăia iarba și a rotunji, a potrivi, copacii.

E locul să amintim că aci în jud. Vâlcea e un deal anume

Ciuleiu spre răsărit de comuna Scundu și o vale cu acelaș nume în comuna Șușanii de Sus.

Pădurile dese și întinse puteau prea bine împiedeca pe dușman să pătrundă pe pământul nostru, dacă se închideau drumurile cari treceau prin ele. În deschizături de pădure, în strâmtorile pasurilor, strămoșii noștri făceau stavile sau întărituri puternice de trunchiuri de copaci clădiți unul peste altul: *palame*, *palange* a căror pază și apărare era încredințată unor străjeri.

Palangă, deal și sat în com. Amărăști-Vâlcea; Pălăngeanu nume de familie.

Înțelesul de a doborî, a culca la pământ se păstrează și astăzi. Când furtuna culcă grâul ori ovăzul, se zice că *l-a făcut palancă*.

Numirile următoare arată pe unde erau așezate străjile amintite mai sus:

Valea Strejii, în comuna Foleștii de Sus-Vâlcea; *Măgura cu streahă* în comuna Băilești-Dolj; *Streaja înaltă* așezată în vârful dealului Ghera pentru supravegherea între Valea Gilortului și Valea Jiului; *Straja deal* în comuna Strehăia și un alt deal cu acest nume în comuna Șovacna de jos-Mehedinți; *Strejești deal* cu înălțime de 246 m. în județul Romanași.

Întăriturile făcute din pari înfipti în pământ, îngrădite cu spini, se numiau *parcane*.

Pădurea tăiată fie pentru palanci, fie pentru parcane, locul curățit din codru s'a numit *Prisacă*.

Cu acest nume cunoaștem:

O surpătură în comuna Bârlogu-Vâlcea; un fost sat în comuna Preajba-Dolj; un cătun al comunei Bărzărei-Romanași, situat pe niște dealuri cu o înălțime de 200 m. d'asupra nivelului mării; un munte în județul Mehedinți.

Priseceana, este o comună a jud. Mehedinți, care se mărginește la răsărit cu comuna Crângu din jud. Dolj.

Cu aceiaș însemnare avem în toponimia jud. Vâlcea: *Osica vale* în comuna Stănești; *Osăceni mahala* a comunei Roșiile; în toponimia jud. Romanași: *Osica mare* situată la 100 m. d'asupra nivelului mării și *Osica mică* situată pe dealul Bobu la 140 m. d'asupra nivelului mării.

Pădurile meree erau în strânsă legătură unele cu altele. Ele erau străpunse de drumuri numai pe unde era nevoie. Locu-

rile pe unde intrau și eșiau drumurile erau întărite și foarte bine-păzite. Aci erau adevărate porți.

O pădure numită Portăreasa în comuna Grindeni-Dolj; un sat Portărești, o moșie și o pădure cu acest nume în comuna Giurgița-Dolj; numele de familie Portărescu tot acolo; Portărești pădure și sat în comuna Laloșu-Vâlcea;

Tot cu înțelesul de poartă, Baranca, movilă în jud. Romanași.

Dacă pădurea nu slujia la apărare, intrarea în pădure nu putea fi pe ori unde, ci numai printr'un anumit loc, destinat pentru aceasta, numit Gura pădurii.

Firește că cel ce se ocupă cu numirile de localități va trebui să cerceteze cu multă băgare de seamă dicționarele geografice, căci nu orice nume în a cărui compunere intră substantivul Gura, se referă la pădure. Sunt unele numiri cari se referă la gura unui râu, sau la gura unei văi, gura unui plai.

Și la exploatarea pădurilor se menține numirea Gura pădurii.

Aci se stabilesc colibele pentru tăietori, pentru pădurari și pentru cei însărcinați a încasa banii proveniți din vânzarea lemnelor, pe aci este îngăduită intrarea în pădure a carelor cari vin să încarce lemne.

Locuitorii așezați în apropierea gurii pădurii, ca și cei așezați în apropierea gurii râului, văii ori plaiului s'au numit Gurani.

* * *

Odată intrat prin gura pădurii, drumul mergea spre partea diametral opusă, care se numea fund. Se afunda deci în pădure.

În județul Vâlcea o pădure se numește *Scundu* și un sat *Fundu Scundului*.

Locuitorii așezați în apropierea fundului pădurii, s'au numit *Fundeni*. Urmașul Fundeanului s'a numit Fundescu, de unde topicul Fundești.

Dela gura pădurii până la fundul ei drumul era lung, câte odată de două-trei zile. Din pricina desimii ramurilor, din pricina mulțimii frunzelor, din pricina înălțimii copacilor, călătorul nu putea vedea soarele, decât dacă ajungea cumva în vre-o poiană.

Pădurile erau deci *întunecate*, adică lipsite de lumină. Câte una chiar se și numia Noaptea.

Codrul a fost totdeauna frate cu Românul. I-a plăcut Românului atât sub poale de codru verde cât și la mijloc de codru des. Mare parte din cântecele naționale încep cu frunză

verde, pe care numai copacii o au, căci ierburile și florile au foi.

Atâtea păduri nici n'au alt nume decât Verdea, precum : pădurea de vre-o 60 Ha. din insula Verdea care depinde de comuna Izlazul-Romanași ; vale în comuna Polovragi formată de plaiurile Runcu și Vărăticu.

Pădure de 26 Ha. ține de com. Drăgășani-Vâlcea ; deal, vale și sat în comuna Amărăști-Vâlcea ; pădure în comuna Orlești-Vâlcea : pădure în comuna Zavideni ; pârâu și sat în comuna Sutești-Vâlcea.

Totuși codrul văzut din depărtare nu se înfățișa ca ceva verde ci — de multe ori — se înfățișa ca ceva negru.

Numiri ca *Negru*, *Negrașu*, *Neagra*, păstrate și azi pentru păduri și satele cari au luat locul pădurilor.

A pătrunde în pădure era socotit ca o coborâre în adâncimea întunecată, din care pricină multe păduri poartă numele de *Adâncă*. Firește trebuie să se țină seamă că unele nume s'au dat și din pricina configurațiunii terenului.

Nu numai la noi, dar și la alte popoare despre pădure nu se spune ce mărime are, cât e de lungă, cât e de largă, ci cât e de adâncă.

În comuna Gângiova-Dolj este o movilă numită *Capu Codrului*. De lângă ea începe hotarul de apus către comuna Măceșu de Sus.

Există o țară a Bârsei (ținutul Brașovului), vestită odinioară pentru creșterea oilor *bârșane* sau *bârșanci*, cu coada scurtă și lată, bune de lapte, dar slabe de lână (și lâna lor tot bârșană se numește).

Țara Bârsei și-a luat numele dela valea sau apa Bârsei.

Filologi, străini și români, se înțeleg cu privire la vechimea numelui, a cărui origine dacică nu o contestă nimeni ; se deosebesc în păreri numai cu privire la etimologia și însemnarea numelui. Astfel D. N. Drăganu (în *Dacoromania* I, 135—145) crede că Bârșea ar însemna Țara Mesteacănului, și propune etimologia : *bersa*, cuvânt traco-dacic. Dl. O. Densușianu (în *Grai și suflet* 161) socotește foarte hazardată această etimologie și crede că Bârșea ar deriva din *brăsnon*, cuvânt slav cu însemnarea a smulge, a da la o parte, a rade. În acest caz Bârșea ar fi însemnat la origine „ținut unde se tăia se copaciu, se făcuse despăduriri“.

Ne-ar fi convenit firește să fim lămuriți cu privire la etimologia și însemnarea numelui. Ne mulțumim deocamdată că putem pune și acest nume în grămada celor referitoare la pădure.

Derivate ale numelui Bârsa sunt următoarele:

Bârsan locuitor din țara Bârsei; Bârsan și Bârșanu nume de familie; un cătun al comunei Drăgășani-Vâlcea se numește Bârșanu.

Bârsescu nume de familie; Bârșești deal, râu, sat și comună în jud. Vâlcea.

Bârsănescu nume de familie.

Bârșenca.

Alături de numele vechi care păstrează pe s, găsim unele mai noi cu z:

În jud. Dolj e o comună *Bârza* care avea o pădure de 9000 pogoane.

În jud. Romanați este deasemenea o comună cu numele *Bârza*, care are un cătun numit *Bârzuica*. Remarcăm că această comună se învecinește la răsărit cu Brănețu.

Filologii ne lămuresc că aceste numiri au trebuit cu vremea să fie apropiate de etimologia populară la cuvântul *brăzu-iute*.

Multe mijloace au întrebuințat crescătorii de vite pentru a prefăce locurile împădurite în locuri bune pentru pășunat.

Ciobanii aveau obiceiul—urât—ca toamna, când coborau turmele la câmpie sau în baltă, se dea foc la păduri și la iarba din poieni, închipuindu-și ba chiar încredințați fiind că la primăvara viitoare va crește pe pârlițură iarbă din belșug.

Pădurilor li se da foc și ca să lărgească mai mult locul de pășunat.

Mult au contribuit ciobanii la despădurirea munților.

Într'o poezie populară din Bucovina, publicată în Conv. Lit. a XXV, pag. 713, întâlnim aceste versuri:

Să mă duc
 În codrii fără stăpâni
 Să m'apuc să runculesc
 Loc să-mi fac ca să trăiesc

Ce înseamnă a runculi?

În dicționarul său român-german Tiktin arată că a runculi

rod-en. Damé în dicționarul său român-francez dă pentru cuvântul românesc echivalentul francez *défricher*.

Atât *roden* cât și *défricher* înseamnă a preface locul împădurit în loc de pășune sau de arat.

Un astfel de loc se numește *Runc*. În județele de munte este foarte răspândit numele *Runcu*, îl poartă și localități și ape.

Asifel în județul Mehedinți Runcu, pârau, vale, sat în comuna Șovarna de Sus; deal și pârau în comuna Cloșani.

În județul Gorj:

Runcu, comună învecinată în comuna Stroești, mai are și acum peste 1400 ha. pădure; vale numită și Valea de Runc, la răsărit de comuna Godinești.

În Județul Vâlcea:

Runcu, loc izolat în comuna Cheia; loc izolat în comuna Popești; deal la miază zi de com. Căineni; sat care face parte din comuna Stănești; pârau, care izvorăște din munții com. Malaia și se varsă în râul Lotru.

Găsim însă localități cu numele Runcu și în județele de câmpie.

Astfel în județul Dolj Runcu se numește o moșie și un sat în comuna Stoina.

În jud. Romanați: Runcu sat al comunei Strejești de jos și o moșie a Statului.

Pluralul dela Runcu este Runcurile. Cu acest nume cunoaștem niște locuri izolate în comuna Govora-Vâlcea.

Deminutivul *Runculeț* îl cunoaștem din dicționarele obișnuite, cu toate că nu-l găsim în dicționarele geografice ale celor cinci județe ale Olteniei. Toponimia atestă însă forme pe care nu le cunoaște lexicografia. Asifel în jud. Mehedinți este o comună numită *Runcurelu*; un deal cu acelaș nume în comuna Brădetu. În comuna Rudina un sat se numește Runcușor.

Frecvența numelui Runcu în toponimia românească este o dovadă că în munții și dealurile — prea păduroase odinioară — populația, înmulțindu-se, a fost nevoită să despăduască, să curețe locul spre a-l face bun pentru pășunatul vitelor sau chiar pentru arătură.

Fiindcă în Dacia nu era lipsă de pământ de muncă — destule șesuri goale și neocupate erau la îndemâna unei populații nu prea numeroase într-o vreme. D-l Giuglea, profesor la Uni-

versitatea din Cluj, bănuște că despădurire „a fost un puternic obicei la coloniștii romani“.

Proverbul „*de pre runc nou iese brânză multă*“ ne arată în ce scop se făcea runcuirea și cine avea tot interesul să despăduască cât mai mult.

Încă n'am terminat. Damé definește astfel Runcul: *partie d'une forêt dont les arbres ont été arrachés ou brûlés et qui est transformée en pâturage*. Dar d-l Pericle Papahagi nu admite că runcuirea e distrugerea pădurii prin punere de foc, prin ardere. D-sa afirmă că runcuirea se face prin tăierea și prin smulgerea buștenilor pentru lărgirea vetrei sstelor sau orașelor. În părțile bântuite de haiduci, runcuirea e o măsură de siguranță; se tăiau pădurile ca să nu servească haiducilor ca loc de adăpost.

Cu tot respectul pe care l-am pentru lexicografi și filologi eu bănușesc că ciobanii au întrebuițat focul ca mijlocul cel mai lesnicios, mai sigur și (mai ales) mai repede pentru ptefacerea locurilor împădurite în locuri pentru pășune.

Și plugarii bănușesc că au procedat la fel.

În poezia populară citată mai sus dăm peste versuri ca acestea.

Codru 'ntreg să runculească
Să facă codru ogor.

În viața și petrecerile sfinților Mitrop. Dosofteiu Iași 1683, se spune despre Păr. Teodosie a cărui pomenire este în ziua de 11 Ian. că: „făcea mici ogoare în pădure și sămăna“.

Despădurirea pentru ogoare este atestată în toponimia Olteniei :

În jud. Vâlcea: *Ogoara*, loc izolat în jurul com. Oleșani, *Ogoarele*, loc izolat în com. Modoia.

În jud. Gorj: *Ogoarele*, deal în comuna Albeni; deal al comunei Runcu pe care sânt sădite viile locuitorilor.

O pădure din comuna Slăvești-Vâlcea se numește *Jigăile*, ceea ce ar însemna arsurile (vezi jigăraie-arsură).

Locul împădurit, care a fost curățit cu deamănuntul de tufe și măracini prin smulgere de copaci, prin tăiere și prin scoaterea buturugilor (muncă anevoioasă) a devenit *laz*.

Iată lazurile din Oltenia:

In jud. Vâlcea :

Lazu, loc izolat în comuna Oteșani.

Poiana Lazului, în comuna Alunu.

Lazuri, pisc în comuna Costești.

Lazurile, loc izolat în com. Vaideeni ; poiană în satul Călinești.

In jud. Gorj :

Lazu se numește un deal în comuna Urdarii de sus ; vale în comuna Urechești ; deal în comuna Pegenii, acoperit cu pădure însă (a crescut la loc).

Lazurile deal în marginea comuni Godinești.

In jud. Mehedinți :

Lazu, loc și vale în comuna Imoasa ; deal, vale, pârâu și pădure în com. Smadovița : sat al com. Valea boerească.

Lazurile, vale în com. Bala de jos.

In jud. Dolj :

Lazu moșie și sat în com. Terpezița.

Diminutivul *Lăzurelu* este numele unui deal în comuna Cacova-Vâlcea.

Din acestea pare a rezulta că sânt mai numeroase Lazurile în toponimie decât Runcurile.

Apelativul laz are o întregă familie : *A lăzui* înseamnă a smulge, a scoate buturugile, a defrișa o pădure ; *lăzuire* și *lăzuit-defrișare*.

Și acele locuri statornicite pentru pășune numite izlazuri își datoresc originea tot curățirii, defrișării.

Izlazul din arie era numele unui petec de pământ din cōprinsul comunei Bodești-Vâlcea.

Izlazurile se numesc niște locuri izolate, surpături, în com. Românești-Vâlcea.

Și în județul Dolj există vre-o două trei izlazuri.

Dar cel mai vestit izlaz al Olteniei rămâne tot cel din județul Romanași.

Este locul să amintim aci că vitele lăsate să pască în lăstar în pădure tânără, se zice că o *izlăjesc*, adică îi mănâncă în așa chip ramurile tinere încât îi împiedică desvoltarea pentru câțiva ani.

Și lăcustele cari se lasă peste lanurile cu semănături se zice că *izlăjesc*.

Pășunatul în pădure tânără este încă un mijloc de despădurire.

Am la îndemână trei dicționare. Caut însemnarea cuvântului seciu.

După Șăineanu seciu e „loc înverzit pe unde s'a tăiat pădurea și au rămas butuci necărați ;

După Tiktin : grămadă de copaci căzuți cari singuri sau împreună cu pietre ori cu măcăciuni serveau ca îngrădire, ori ca apărare. După Damé : petit taillis, sur une montagne, repoussé des troncs d'une forêt qu'on a coupée.

Evident că definiția dată de Tiktin e aceea a palangei. Dar nici celelalte două nu sunt cele adevărate. Numai silvicultorii pot da definiția adevărată.

Seciu e numele unei păduri de 380 ha. de cer, stejar și gârniță în comuna Glodu-Dolj; pădure și sat în comuna Nisipivâlcea; pisc pe creasta șirului de dealuri, ce brăzdează în lung și lat comuna Costești-Vâlcea;

Seciu cu lei pădure în comuna Bătășeni-Vâlcea.

În județul Romanași Dealu Secilor desparte apa Dranovățu de râșorul Corneșu, lângă comuna Morunglavu.

Seciurile e un cătun al comunei Poiana Gorj.

În multe locuri Seciu înseamnă parchet, adică o porțiune de pădure destinată a fi tăiată și exploatată într'un an.

Lemnul uscat se numește și lemn sec.

Cine nu-și amintește versurile :

Inchinare-aș dar n'am cui

.....
Inchinare-aș armelor,

Armelor, surorilor

Dar și ele 's lemne seci,

Lemne seci, oșele reci.

Lemn sec poate însemna însă și copac uscat.

În cazaniile lui Varlaam găsim următorul pasagiu : „ca un foc ce arde lemnele cele seci fără de roadă“.

Foarte răspândit în toponimie este numele *Seaca*. Firește că nu în toate cazurile acest nume e în legătură cu pădurea. E de foarte multe ori nume al unei văi pe care nu curge apă în tot timpul anului ; al unei bălți, etc.

Numele Seaca se dă și unei păduri cu mulți copaci uscați.

În jud. Dolj este o pădure *Seaca* așezată pe costișa a trei dealuri.

În jud. Vâlcea un deal *Seaca* în com. Mateești. În jud. Gorj o comună *Saca* are 209 ha. pădure.

Secu, munte în plaiul Cloșani-Mehedinți; munte în comuna Prejna Mehedinți; deal și comuna. în plasa Dumbrava-Mehedinți.

Insemnate suprafețe păduroase au fost prefăcute în *secături*, fie dându-se foc pădurii, fie prin pășunare, fie prin smulgere. Au răsărit așa zisele *Odăi*.

Odaia este a doua locuință a moșneanului: aci își ține vara vitele la pășune, aci își stânce fânul, aci „sperge“ terenul și seamănă porumb, fasole și dovleci.

Un loc izolat în jurul comunei Oleșani-Vâlcea se numește *Secătura*.

Un deal și o mahala în Costești-Vâlcea se numesc *Secăturile*.

DIN PRACTICA COMERȚULUI LEMNULUI

Cunoștințe temeinice relative la trebuințele piețelor de desfacere, în ce privește diferitele categorii de material lemnos, nu interesează numai pe reprezentanții fabricelor de cherestea, unde prin debit se dă lemnului o formă semi industrializată, ori numai pe comercianții de lemne, acești intermediari de multe ori absolut necesari între producător și consumator, ci și pe proprietarii de păduri, ori pe reprezentanții acestora, cărora adese ori li se cere de a satisface direct cererile consumatorilor.

Este dar nevoie, ca fiecare din aceștia să cunoască dimensiunile, ce se întrebunțează în diferitele țări importătoare, ca ținând socoteală de materialul lemnos brut de care dispune, să poată clasa lemnele după calități, astel în cât să se poată obține maximum de profit din marfa ce o prezintă spre vânzare.

Technica comerțului lemnului este așa de complicată și atât de interesantă din punctul de vedere al rentabilității pădurilor, în cât în ultimele decenii, în țările din apusul Europei, iar la noi numai de câți-va ani, s'a găsit necesar, ca să se în-

ființeze anumite catedre la școalele superioare de silvicultură, pentru ca viitorii ingineri silvici să nu se mărginească numai cu cunoștințe relative la crearea și cultura sistematică a pădurilor, ci să fie bine inițiați și asupra modului de a pune la dispozițiunea comerțului sortimentele cele mai căutate, pentru că numai astfel se va putea obține, dintr'un capital lemnos de producțiune dat, maximum de profit bănesc.

Și în timpurile în care trăim, considerațiunile financiare nu trebuie să ne lase indiferenți.

În scopul de a împlini o lacună mult simțită, am făcut apel la bunăvoința unui distins absolvent al fostei școli superioare de silvicultură din Brănești, la d-l inginer silvic C. M. Bunescu, care, dându-și demisiunea din serviciul Statului, se găsește de un timp îndelungat ca consilier tehnic din partea „Băncii Românești“ la Societatea Anonimă pentru Exploatare Forestiere și Industria Lemnului „Cosminul“ cu sediul în Cernăuți, spre a da cititorilor „Revistei Pădurilor“ câte-va noțiuni referitoare la practica comerțului lemnului.

D-sa a fost următor solicitărei mele și mi-a trimis două tablouri, unul *A*, în care se arată cari anume sunt dimensiunile cherestelei zise obișnuită și țările unde se întrebuințează și altul *B*, în cari se specifică sortimentele sau categoriile de material cerute pentru așa numitele partizi de cherestea destinată exportului.

În tabloul *A*, după cum explică autorul în scrisoarea ce însoțește tablourile în chestiune, se arată în adevăr dimensiunile, ce în mod obicinuit se dă cherestelei, pentru care se găsesc ori când amatori, cunoscută fiind sub numirea de marfă de Orient, precum și dimensiunile materialului lemnos de construcție întrebuințat în Anglia și în Franța, care fiind de calitate superioară nu se taie decât după o anumită comandă.

Marfa pentru Orient, ce se debitează de orice fabrică, se expediază de regulă în cea mai mare cantitate la Galați, unde ori când se găsesc cumpărători și numai prea puțină la Brăila și Constanța.

În tabloul *B*, se indică modul cum se alcătuiesc partizele de cherestea, și proporțiile în cari trebuie să fie reprezentate diferitele categorii de material (sortimente) destinate a fi exportate în Sudul Franței, căci la Nord se cer dimensiuni de 4—6 m.

lungime. Tot asemenea în Grecia și Alexandria. Cam aceleași sortimente ca cele întrebuințate în Grecia se cer în Palestina, Beyruh și Asia Mică, iar cele destinate pentru Alexandria se trimit și în piețele de desfacere din Nordul Africei.

Dimensiunile cerute în Italia sunt prevăzute în tabloul A. Cât pentru Germania, Elveția, Olanda etc., sortimentele uzitate în aceste țări au alte dimensiuni, cari nu sunt trecute în menționatele tablouri.

După cum am arătat și cu altă ocaziune, cea mai mare cantitate de material lemnos, ce exportăm noi, se expediază în Orient, în care se coprinde: Bulgaria, Grecia, Turcia, Asia Mică, Egiptul cu Nordul Africei precum și Italia, după care urmează Franța și Anglia, mai puțin însă în Germania și Olanda.

Mulțumesc d-lui Bunescu pentru prețioasa d-sale comunicare și sper că, pe viitor, ne va ține în curent atât cu prețul lemnurilor din centrul Cernăuți, cât și cu cerințele de material lemnos din celelalte țări ale Occidentului.

Petre Antonescu

TABLoul. A
DE
DIMENSIUNILE DE CHERETA OBISNUITA

Grosime mm	Lungimi	Tărilor unde se întrebuntesc	Observațiuni
7	2-4 m eventual 5 m cu intermediare din 1, 1,5, 2, 2,5 m	Grecia pentru lăzi de stăfide	La toate aceste
9	numai 4 m	Turcia foarte mult, Asia mică	grosimi
11 ^{o)} 12	Orient 4 m Occident 4-6 m	4 m în Orient inclusiv Italia și în Occident mai ales Ger- mania și Sudul Franței. 4-6 m Germania și Nor- dul Franței, iar în Olanda cu 70% de 4, 5 m	lungimile
14 17 19 23 ev. nt. 26 29 35 39 45 48	4-6 m majoritatea 5 și 6 m eventual 4 și 4, 5 m (fără 5, 5 m)	Elveția și Germania	de
			1-3, 5
			Cu lățimi la toate dimensiunile arătate, sunt cele cunoscute d:

17*) 18	ca la 11—12 mm	ca la 11—12 mm	se	Orient (10, 12, 15, 17,
28	ca la 11—12 mm	Orient (Grecia) Occident (Franța) și țară	caută	19, 22, 25, 28, 30, 33
32 event. 33	4—6 m	Basarabia, ceva în Franța și Elveția	numai	cm, eventual cu 36 și 40 cm. pentru toate
37*) 38	4 m 4—6 m	Orient și Franța (Sud) Italia și Franța (Nord)	în	grosimile afară de cele
47*) 48 puțin 58 68	4 m	Orient (în Grecia cu 58 mm calit. bună) în Franța fără 58 și 68, însă cu ceva 54 mm, în Alexandria numai 48 mm.	în	până la 12 mm inclu- siv) cu începere dela
12/24 event. 9/24	Cantineli de 1 1/2 m—4 m cu intermediarie de 1/2 în 3/4 de metru și cu me- dia lungimelor, de 3 m	Numai Orient	țară	12 cm pentru grosimile
12/40 12/45 18/40 18/45	dela 1 m în sus cu inter- mediarie din 1/2 în 1/2 m	Se caută numai în țară foarte rar și în O. ient, 12/45 și 18/42.		de la 18 mm în sus, tolerându-se lățimea
32/45†	4—6 m eventual mai scurte cu intermediarie din 1/2 în 1/2 m.	Basarabia		de 10 cm la grosimea de 12 mm, iar 8 cm la nici o grosime.

*) Intermediarii (unii) cer fabricanților 11, 17, 37, 47 mm, ei revânzând la export drept 12, 18, 38, 48 mm, deci 11, 17, 37, 47 mm, nu sunt dimensiunile cerute de export, ci de intermediar.

Grosime mm	Lungimi	Țările unde se întrebuințează	O b s e r v a Ț i u n i
Moraliile și Semimoralile adică: puțin 24/48, 28/56, 56/56, 33/66, 66/66, 38/76, 76/76, 48/96, 96/96 puțin	4 m	Toate în Orient inclusiv Italia (fără Occident)	
43/86, 44/88, 86/86, 29/58, 58/58, 34/68, 68/68, 39/78, 78/78, 80/88,	4 m	Obișnuite puțin în Italia	
Rigle: 38/58, 48/68, 58/78, 68/88, 78/93, 88/108, 98/118	4 — 6 m	în țară	

Piese de construcție după comandă	după comandă	Tară	
1/2"			<p>Deși aceste dimensiuni sunt cele frecvente la comenzi ce se fac, materialul nu se găsește decât la comandă spre deosebire de cel de Orient, care ori-când se poate desface.</p>
3/4"			
1"			
1 1/4"			
6/4"	Ca lungimi începe de la 6 fusuri în sus până la	Anglia	
7/4"	28 fusuri cu intermediarele din fus în fus		
8/4"			
9/4"			
10/4"			
75/225 mm	Madriers		
65/165 mm	Bastings		
65/180 mm	"		
5/8 mm	Chevrous		
8/8 mm	"		
			<p>Ca lațuni de la 4" în sus până la 11" cu intermediarele din țol în țol. Un țol are 25,4 mm. Un fus are 30 7/8 cm</p> <p>Ca lungim.: de la 3—8 m cu intermediarele din 33 în 33 cm și cu o medie a lungimilor de 5—5,80 m.</p> <p>idem, idem</p>

C. M. Bunescu
16 VII. 1924

TABLOUL B

de

sortimentele cerute astăzi la partizile de cherestea
pentru export

Franța		4 metri
12 mm	10 ⁰ / ₀	10 - 15 ⁰ / ₀ înguste 10-17 cm
18 "	20 ⁰ / ₀	85-90 ⁰ / ₀ late 19-33 cm
24 "	40 ⁰ / ₀	egal repartizate
28 "		La grosimele de la 18 mm
ceva 32 "		în sus se cer și ceva lățimi
38 "	20 ⁰ / ₀	de 36 cm și 40 cm.
48 "		deci media lățimilor e peste
ceva 54 "		25 cm
Moralii	10 ⁰ / ₀	

Se poate furniza și ceva 24/24 mm pentru Nordul Africii (araci de vie) dela 1¹/₂ m (puțin) în sus până la 4 m cu intermediarele din ¹/₂ în ¹/₂ m.

Grecia**4 metri**

12 mm	15-20%	}	10-15% îngustă 85-90% lată Media lățimilor 25 cm. Majoritatea scândurilor late să fie de lățimea de 25 cm.		
18 "	25%				
24 "	30%				
28 "	}				
38 "					
48 "					
ceva 58 "					
însă bun					
Moralii :					
28/56, 56/56, 33/66	}			10-15%	
38/76, 76/76, 48/96					
ceva 96/96, ceva 24/48					

Alexandria**4 metri**

12 mm	20%	}	15% înguste 85% late Media lățimilor poate fi ceva sub 25 cm (24 1/2).
18 "	20%		
24 "	30%		
38 "	}		
48 "			
Moralii :			
28/56, 56/56, 33/66	}	20%	
66/66, 38/76, 76/76			

NOTĂ. — Sortimentele arătate mai sus sunt în genere cele obișnuite cerute, ele putând suferi modificări în plus (adică cumpărătorii cerând un mai mare procent de 12 mm) sau în minus (vanzători neputând oferi decât un procent mai mic de 12 mm) deasemenea, cu mici variații — tot după nevoia cumpărătorului sau vânzătorului — se pot modifica și celelalte procente. Obișnuit însă, repet, se cer cum se arată mai sus.

S C U M P I A CULTURA ȘI INDUSTRIALIZAREA EI

Cap. I.

§ 1

Considerațiuni generale.

În raza Ocolului Silvic Turtucaia situat în partea de vest a Dobrogei-Nouă și a județului Durostor se află instalat pe o scară întinsă arbustul „*Rhus cotinus*“ numit popular scumpie.

Diseminat în mod natural, în parchetele tinere exploatate de unu până la șapte ani, sau mai ales, în tufărișurile degenerate zise meșelicuri,¹⁾ atinge adesea proporții de peste 50% constituind astfel esența predominantă a amestecului. În asemenea condițiuni și fiind o specie cu temperament robust, concurează cu slejarul pentru căldură și lumină, până ce acesta mai viguros câștigă etajul dominant; iar scumpia rămasă în sub arboret, perde treptat din vigoare și lăncezește până ce o nouă tăiere a masivului o scoale la lumină.

Calitățile apreciabile precum și suprafețele întinse populate cu această esență determinând o rentabilitate a exploatării, chiar față de mijloacele primilive ale localnicilor a făcut să se nască o industrie rudimentară pentru tăbăcitul pieilor de oaie.

Industrializarea unui produs al pădurilor neputând fi diferentă unui silvicultor, am încercat a o studia pe cât mi-au permis mijloacele mele modeste de investigațiune în cadrul silviculturii și al economiei naționale.

§ 2

Repartiția esenței.

Bibliografie. D-nii I. Constantin și F. Faideau în *Histoire Naturelle Les Plantes, Larousse 1922*, la genul *Rhus* arată că se cunosc peste 100 specii ce trăesc în regiuni calde afară de tropice. Aceștia sunt arbori sau arbuști bogăți în tanin, cu suc amar, mai mult sau mai puțin veninoși cari irită pielea și conțin cantități mari de produse balsamice (pag. 187, 233, 257, 272).

1) Meșelicurile caracterizează trecerea dela stepă cu scaieți la pădure.

Frunzele celor din Regiunea Mediterană servesc la tăbăcit. Sucurile lăptoase ale unor specii din extremul orient conțin o oxidază, lacaza și servesc la fabricarea faimoaselor lacuri din China și Japonia. Altele cum sunt *Rhus succedanea* și *Rhus vernicifera* dau fructe al căror înveliș ceros se exploatează și se extrage ceara ce se poate întrebuința la parchete, creme, lumânări, disc de fonograf, etc.

Referindu-ne la specia *Rhus cotinus* găsim următoarele:

Dippel. Handbuch der Laubholzkunde Berlin 1892 partea II. pagina 382, aria geografică a lui *Rhus cotinus*: „Spre sud „în Europa de sud dela versanții sudici ai Alpilor spre est până „în orient, în ținuturile Caucazului și Siberia de Sud-Vest.

Willkomm. Forstliche Flora von Deutschland un Cesterreich, Leipzig 1887 pag. 813: „pe coline cu soare, pe dealuri „cu vii și pe stânci în munți calcari din ținuturile Alpilor Austrieci (mai ales în regiunea trentină a Tirolului de Sud, unde „scumpia este răspândită în aproape toate crângurile...) din Ungaria, Transilvania, Banat (unde var. *arenarium* e foarte comună „pe solurile nisipoase coline în special), apoi în Elveția de Sud. „Este răspândită în toată Europa sudică, din Spania până în „Crimeea“.

Francia și Spania. Se găsește *Rhus Cotinus* în regiunea Mediterană (S, E.) Mathieu. Flore Forestiere 1877 pag. 55. „Cotines seches du Dauphine et dela Provence; remonte le Rhône „et l'Isere jusqu'a Grenoble et Chambéry, et s'eleve dans les „Alpes jusqu'a l'altitude de 800 mtr.“ Impreună cu *Rhus Cotinus* se găsește și cealaltă specie, *R. Coriaria*, care pare a rămâne singură dincolo de Pirinei în *Spania*. După cum arată „*Colmeiro* „în Calatogo Metodico de Plantas Observadas en Cataluna, de „Barcelona, Madrid 1846, căci găsim la pag. 35 citată din G. „*Rhus* numai specia *R. Coriaria*. *Willkomm* (după cum s'a spus „mai sus) însă citează în *Spania* și pe *R. Cotinus* fără a indica „precis localitățile“.

Austria. *Fritsch* (Excursion Flora fur Oesterreich, Viena), dă pe *R. Cotinus* în *Austria* de jos, *Stiria* de sud, *Craina* și *Tirolul* de sud, fără cealaltă specie meridională din subgenul *Cotinus*; *R. Coriaria*.

Germania. *Garke's* Illustrierte Flora von Deutschland pag. 489 originar din sud; adesea cultivat în parcuri.

Ungaria și Transilvania, Fekete Lajos es Mogocsy—Dietz Sándor Erdészeti Növénytan, 2 Kötet, Budapest 1896 pag. 718:

Var. a — *levis* Engl. „No a Maros — Duna Közen Eger Kornyeccen, Erdélyben, S. Europa, dellreszen“ crește între Mureș și Dunăre în jurul orașului Eger în Ardeal și partea sudică a Europei“.

Var. b — *pubescens* Engl. „A. Maros — Duna Közen Romania bod (crește între Mureș și Dunăre și în România).“

Var. c — *Cinerea* Engl. Maros Duna Közen Mofdvaban, etc. Dr. Borbas Szerint ez, a *R. arenaria* Wierzb. (erd. I 1886, 70—73“.) (între Mureș și Dunăre, în Moldova. După Dr. Borbas este *R. arenaria*).

Ludwig Fekete und Tibor Blattag die Verbreitung der forstlich, wohligen Bäume und Sträucher in Ungarischen Staate, Selmechanya 1914 vol I.: la pagina 41 arată că *Rhus Cotinus* împreună cu *Carpinus duinensis*, *Quercus conferta*, *Acer obtusatum*, *Eraxinus ornus*, *Lonicera Caprifolium*, *Cytisus laburnum*, *Paliurus*, *Ruscus hypoglossum* și *aculeatus* nu trec peste N. dincolo de Carpați, iar la pag. 42 arată că *R. Cotinus* împreună cu *Acer tataricum*, *Quercus ceris*, *Frascinus ornus*, *Lonicera caprifolium*, *Ruscus hypoglossum* trec peste linia Dunărei dela Pozsony Vaczer, fără a trece spre nord mai departe de frontiera țării (adică Ungariei).

La pag. 49 arată că limitele orizontale al speciei „*Holuby*“ l'a găsit în comitatul Trenczen la Alsomotesics, pe munții calcari dela Timohaza (Oester. Bot. Zeitschrift 1883, pag. 308), această stațiune este punctul cel mai nordic (48 49 L. N.) al limitei sale polare. În munții Bukk se găsește nu numai pe muntele Belko, ci încă ceva mai spre nord, la Demeterko (480 L. N.).

„În ținuturile calcare mai sudice se găsește pretutindeni „mai frequent ; *Neilreich* dă următoarele stațiuni : Matra, Pilis-Vertes (Comitatul Fejer), Veszpreni, Zala Somogy, Boranya, Szireny, „partea de est dela Arad, Banat în ținuturile nordice e numai „sălbătecit. Sominkai 'l citează la Vajdahunyad și trecătoarea „Vereștorony (Turnul Roșiu), Schur la Brașov. Noi l'am observat în următoarele stațiuni : Eger, Felsotarkany, Felnemet, Szarvasko, Belapatfalva, în comitatul Feker : Csakvar, Iszkaszentgyorgy, Guttamasi, Iszlimer, Bakonukuti, Bibske, Inota, Fejervarcsurgo, Csoka ; în comitatul Veszprem : Hajmmsker, Tes,

„Csesznek, Soly, Gyulafirató; în comitatul Zala : Balatonfured, „Balatonrass, Alscors, Felscors, Orvényes, Also și Felsodorgiese, „Lovas, Kesztheny, Aszofó, Akali, Balatonszollos, Nagy, și Nemespecsely; în ținutul de coline spre sud de lacul Balaton acest „arbore este destul de frecvent, crește încă în munții Meksek „și în comitatul Crasso-Szorony (în Caraș Severin) lângă Băile „Herculane, la Domugled, pe Dunăre de jos, la Bozovisc și „Szakalar, etc”.

„În comitatul Szerem prosperă la Frusca Gora, în Croația „lângă Samobor, Sused”. (Schloss și Vucot, Syllavus pagina 116) „între Karolivaros și Bosanci, la lacurile Plitvica și în ținuturile așezate spre sud de această Regiune, în Carstul croat scumpia este frecventă.

„La pagina 564; în ținutul muntos al Ungariei de sud se „găsește exclusiv pe baza mineralogică calcară, nu are nici o „limită inferioară (la trecătoarea Cazanelor se găsește la 51 m) „limita superioară este 1110 m. (pe Domuglod la expoziția nordică 1110 m., pe vârful Suscu 1200 m. Pleșuva mare pe est „de Szakalar 1140., pe versantul sud vestic al muntelui Urszonya „ca și în munții Pleșuva la 986 m.”.

„Il găsim dela vârful lui Domuglad și Suscu până la cursul „Cernei dela punctele cele mai profunde ale trecătoarei Cazanelor până la piciorul lui Golec (345 m. sudvest) în ținutul „Bersasca, apoi la Szakalar încă și pe vârful Cornetului înalt „(893 m.), după aceia în ținutul dela Laszlovara, Szikesfalu, Ba„ziaș, Naszados și Ujmoldova, apoi pe sol calcar la Baia Sasca, „Bozovici, Harampatac, Ogerlistye, (mai înainte Budaria) Cisk„lobanya, Baia Oravița, Maidan și Crassovar”.

La pagina 625 ne arată că în munții din centrul Ungariei (Bakony... spre vest, munții Borszony, Cserhoț, Metra, Bukk la est) pe bază calcară R. Cotinus e deja mai rar, se găsește pe stâncile calcare și dolomitice cu fațes de Carst, iar la pag. 639 pentru aceiași regiune se arată că „în ținuturile de dincolo de Dunăre nu se urcă mai sus de 410 m. (Csokovar la Vertes); maximul îl atinge în Munții Centrali la Bukk unde Danielisz I-a 784 m. pe coama Belko”.

Pagina 654: „La Meksek... la 380 - 400 m. altitudine, ca sub„arboret sub masiv de tufă râioasă, în compania lui Viburnum „lantana (calcar). De asemenea Simonkai l'a găsit în împrejurimile dela Pecs”.

Pag. 671 vorbind de vegetațiunea mediteraniană a Ungariei („Fiume etc.):“ în masivele luminoase de *Fraxinus ornus* și „*Quercus pubescens* se găsesc cei mai mulți arbuști meridionali („*Cotinus*, *Colutea*...)“

Pag. 727 vorbind de Alpii croatici: R. *Cotinus*, „se găsește ca sub arboret în diferite formațiuni de pădure, între stejari și *Fraxinus ornus* cași *Ostrya* Pin negru și Fagi. El „ajunge până la coastă (Borovi vorh la Sc. Juraj)“ acoperă anumite locuri punctele stâncase ale munților și platourilor (Lukovo Sugarje, Srb. împrejurimile lacurilor Plitvița. Limita sa „superioară, medie este la maximum 850 m. la Velebit (Siljovad, „expos. s., 32 57' - 44 28'“.

Pag. 747: „în cantitate însemnată în ținuturile sudice ale „Alfoldului, pe platoul Ipal dela Titel (Prodan)“.

Schur, Enumeratio plantarum Transilvaniae, Viena 1885, pag. 143: „pe colinele cu vii și pantele stâncoase ale regiunii montane: pe calcar la Brașov; la trecătoarea Turnu-Roșu. la Goija, „izolat.

„Var. a pilosum, trecătoarea Turnu-Roșu“.

Bulgaria. În articolul d-lui N. Iacobescu publicat în Revista „pădurilor 1914 și intitulat: Observațiuni și impresii din Bulgaria „se arată prezența în mare cantitate a scumpiei în împrejurimile „Griviței și Plevnei (Pag. 244).

Vechiul Regat Dr. Brândză (Prodromul florei române pag. 172 și Vegetația Dobrogei etc.) *Rhus Cotinus* se întâlnește — „pe Prut dela stânca în jos, pe coama dealului până la Huși și Galați unde se întinde peste toată țara de jos și către Bârlad, Tecuci și Focșani; apoi la Periș (Ilfov) Prundu (Vlașca); dela Severin la Vârciorova, și către Porțile de Fer: în Dobrogea, lângă Greci, Mănăstirea Cocoși, Malcoci, între Medgidia și Cernavoda, — Gârlița, Dobromir, Demirchioi“.

Dr. Grecescu în conspectul floarei române 1898 o citează: la Severin, pe dealurile muntoase dela Schela Cladovei către Dudaș și Vârciorova dealurile Poroinii, valea Tesnei în fața Cernei în Buzău la Bâsca; Dumitrești (Râmnicu-Sărat); Piatra, Iași, Socola, Măcin, Mangalia, Bașbunar.

S'a mai confirmat prezența acestei specii înăuntrul ariei deja cunoscute prin lucrările lui Brândză și Grecescu și anume a Comana (pădure). D-l Radian iar de D-l Enculescu (Aria

geografică a genului ? l...) *Rhus Cotinus* L. în România, Rev. Păd. 1909 pag. 178) la Ceptura, Vadul Spart, Boboci, Galați Fântânele, Foltești, Bălințești până aproape de Berești (Covurlui) apoi în pădurile dela Sud-est de Huși, în pădurile dintre Țigănași și Bivolari (Jud. Iași) și ceva mai sus în Dorohoi; în pădurea Cernohalo între Ringhilești și Călărași etc.

După observațiunile noastre scumpia se mai găsește și încă în mari cantități, pe platoul Deliormanului pe care frontiera Româno-Bulgară dela 1913 l'a despărțit în două. Aci abundă în regiunea sud-vestică începând dela Dunăre și mergând peste calea ferată bulgară Rusciuk-Varna unde diminuează. În această regiune a Deliormanului scumpia caracterizează zona de amestec al pădurei cu stepa, diminuând sau despărțind prin intrarea în stepă cu scafeți sau celelalte plante caracteristice ale stepei. Preferă ca teren atât pământul negru de cernoziom din pădurile de stepă, dar îi place și solurile de podgorii, terenurile calcaroase mai ales.

Temperatura pare că joacă un rol principal în distribuția acestei esențe căci în Cadrlater preferă solurile călduroase bine luminate și cu înclinări cât mai dulci.

Brândză și Grecescu considerând scumpia cantonată mai ales în partea vestică și sud-vestică a vechiului Regat, o grupează între speciile exclusiv mediteraniene. Geobotaniștii mai noi ca *D-l Tanfilieff* (a cărei părere o susține și *d-l Enculescu* în articolul de mai sus) o grupează între esențele de stepă.

Considerând elementele de stațiune din Dobrogea Nouă și condițiunile în care s'a făcut amestecul în România a celor două flori de stepă și mediteraniene, credem că scumpia nu poate fi o rămășiță a unei flori cuaternare stinsă, căci în Deliorman pe vremuri și până mai anii trecuți, s'au găsit exemplare de fag, cari fructificau și se înmulțeau prin sămânță la o altitudine de 100-150 m. deci ca să trăiască fagul a trebuit să existe o climă umedă. Săpându-se un puț regiunea Ahmaltăr (jud. Durostor, plasa Sarsâlar), la oarecare adâncime, s'a găsit urme de conifere (ace), lucru care întărește ipoteza de mai sus.

Este mai probabil ca scumpia să se fi schimbat și a devenit mai secetos peste întreaga câmpie a Dunărei și în special în Deliorman. De această schimbare a climei vorbesc de alfel și ruinile grece, Romane și Genoveze ce se găsesc lângă nu-

meroasele albi săpate în podișul Deliormanului unde odinioară curgeau râuri și fluvii dar care azi sunt secate complectamente.

Pentru a se elucida această chestiune am crezut necesar a consulta pe d-l profesor *Nic. Iacobescu* și d-sa mi a comunicat părerea : după datele din Transilvania, Ungaria și alte țări se vede :

„a) Scumpia este o specie mediteraneană,

„b) Că cere sol calcar.

„c) că se poate adapta unui climat mai uscat, cași tufa „râioasă dintre stejari, deci caracter de pădure de stepă. S'a „întâmpat apoi ca regiunea de stepă din Deliorman să fie „calcar, de aci coincidența scumpiei cu stepa. De asemenea în „locul bogat în calcar dela Snagov. Totuși scumpia nu e con- „trarie nici unui climat mai umed, dovadă existența ei cu frasinul „și cu fagul (Alpi Croatici după Fekete, Deliorman după d-l „Florescu”.

§ 3.

Considerațiuni botanice.

Scumpia este un arbust stufos care creșcut în plină lumină se ramifică dela bază și atinge înălțimi de 2 - 3 metri; dar creșcut în codrul de stejar cum e cel din masivul Iri-Asar (co- muna Ahmaltar, jud. Durostor), prin elagaj natural dă un fus drept care poate atinge înălțimi de 10 metri și chiar mai mult.

Face parte din Dialepetalele superovariene ordinul Tere- benthineelor familia Anacardiacee genul *Rhus*.

Inrădăcinarea este trasantă, drajonează și lăstarii se indi- vidualizează admirabil. Are frunze simple pețiolate eliptice și glabre cu foarte multe nervuri ¹⁾. Pe față sunt colorate verde întens, pe partea inferioară, verde spălăcit; iar toamna înainte de a cădea se colorează roșu ca sângele. Lujerii ca și frunzele au un miros caracteristic. Mugurii sunt mici și triunghiulari lipiți de axă. Florile (Maiu-Iunie) sunt foarte mici câte cinci pe o bucată rânduite în racem compus terminal, constituit rar. Pe- talele sunt verzi gălbui. Ovarul este redus la o singură carpelă

NOTĂ. ¹⁾ Se mai găsește o varietate, *C. Coggygrya Scop* = *C. are- înaria* (Wierzb) jav Frunzele (cel puțin pe dos) ramurile și inflorescența în ntregime pubescente.

uniovulată și cu 3 stili. Printre aceste flori sunt unele hermafrodite și dau drupe mici, brune lucitoare, purtate la extremitatea unor pedicele netezi; dar majoritatea florilor sunt masculine și cad la puțin timp după înflorire acoperindu-se de peri roșii sau roz ce le fac mai umflata formând prin gruparea lor niște pămățufuri delicate din care se fac buchete și de aceea s'a mai dat scumpei și numele de arbust cu perucă.

Embrionul are cotiledoanele plane.

Lemnul are alburn alb foarte îngus (1—3 mm.) și un duramen galben cafeniu. Suportă uscăciunea bruscă fără a se crăpa, se alterează greu în aer liber și rezistă la putreziciune timp îndelungat. Ritidomul are un aspect solzos caracteristic și se detașează în senz longitudinal. Trunchiul în secțiune prezintă o formă circulară foarte des neregulată. Creșterile de primăvară sunt evidente, cele de toamnă sunt din ce în ce mai închise dând secțiunii transversale un aspect vărgat.

Cel mai bătrân exemplar găsit în pădurea Iri-Asar avea o vârstă de 100 ani și un diametru de 0,20 metri.

(Va urma)

PAVILIONUL ADMINISTRAȚIEI CASEI PĂDURILOR

DIN

EXPOZIȚIA DIN TARGUL MOȘILOR

21 Maiu—21 Iunie 1924

Printr'un pavilion construit în stil forestier, Administrația Casei Pădurilor, — alături de celelalte pavilioane ale diferitelor ramuri de industrie — a căutat să arate publicului vizitator al expoziției, prin exterior sistemele de construcții din lemn (rotunde, cioplite, etc.); iar în interior a căutat să arate în deosebi toate întrebunțările pe cari le au diferitele specii de lemne ce populează pădurile noastre existente cât și cele create pe terenurile inundabile sau pe nisipurile zburătoare.

Planul pavilionului, lucrat de către d-l Arhitect al

Casei Pădurilor, Rădulescu, a întrunit minunat utilul cu frumosul, prezintă ochiului o lucrare care să placă atât ca exterior cât și ca interior.

În întregime pavilionul construit din lemn de molid, încheiat în diferite îmbinări, — putând fi demontat și montat din nou, domina prin frumusețea stilului toate pavilioanele din restul expoziției, atrăgând numărul cel mare de vizitatori.

În interior, începând dela dreapta spre stânga, se putea vedea.

Sub titlul : *Recoltarea semințelor de molid în țară.*

În miniatură. *O uscătorie de conuri*, din Regiunea silvică Miercurea Ciuc, unde este centru de culegere de semințe de molid la noi în țară, o *tobă* pentru scosul semințelor din conurile de molid și un *dezaripător* de sămânță de molid, lucrat de d-l Inginer silvic Scrima Nacu, Șeful ocolului silvic Joseni.

Toate acestea servesc în sus citata regiune silvică pentru uscarea conurilor de molid și dezariparea semințelor, atingând în ultimii doi ani o producție destul de mare, pentru un prim început la noi în țară, satisfăcând în întregime atât nevoile pentru produsele statului cât și pentru acoperirea nevoilor pădurilor administrate de stat și ale pădurilor particulare.

Pentru a arăta cu cifre rezultatele străngerii conurilor și al dezaripării semintelor, cum și felul cum s'a distribuit, dau mai jos un tablou

T A B L O U
de situația lucrărilor de recollare semințelor de molid în anul 1922/1923
în regiunea sibiică Miercurea Ciuc

Luna și ziua de la până la	S'a recoltat		Deci dintr'un hec- tolitră sămânță a rezultat	Procent de mânăie	Cheltueli pentru un kg. sămânță dezaripată											
	Conțin- teț	Din care a rezultat sămânța aripată kggr.			aripată kggr.	sămânța aripată kggr.	sămânța aripată kggr.	Strâng. și aducerea în depozit a conurii.	Lucrări în uscătorie	Dezaripa- rea se- reă minței	Diverse	Costul total al unui kgr sămânță de- zaripată				
					Lei	B.	Lei	B.	Lei	B.	Lei	B.				
1 Nov. 15 Martie 1922	5133	11616	5190	2.26	1.15	85.95	32	36	16	16	7	03	14	75	79	35
10 Oct. 15 Aprilie 1923	15483	28667	10390	1.65	0.67	50.83	51	17	24	56	16	38	10	24	102	35

D I S T R I B U T I A

1923 Pentru pădurile Statului și administrate de Stat	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	4404,5 kg.
Pentru pădurile particulare	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	1545,5
																	Total --- 5930, -- kg.
1924 Pentru pădurile Statului și administrate de Stat	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	2965, -- kg.
Pentru pădurile particulare	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	2535, --
																	Total --- 5404, -- kg.

În afară de obiectele de mai sus, o serie de fotografii luate în timpul lucrărilor de uscarea conurilor și dezari-
parea semințelor, arată întreaga operațiune la care sunt su-
puse conurile de molid până să se obțină sămânța de
molid dezariată.

Sub titlul : *Cultura Pădurilor.*

O colecție întreagă de instrumente necesare lucră-
rilor în pepinieră, frumos aranjate, încercuite de o serie
de fotografii arată toate lucrările de pepinieră ca : des-
fundatul, facerea răzoarelor, semănatul, plivitul, etc.

O altă serie de fotografii, bine reușite, arată lucrările
de plantațiuni.

Cu o colecție de semiuțe forestiere se închide com-
partimentul destinat să ne arate munca migăloasă a cre-
șterii pueților și a refacerii pădurilor pe cale artificială,
prin plantațiuni.

Sub titlul : *Vegetația Pădurilor.*

O colecție de tumori (gâlme) rezultatul paraziților ce
cresc pe arbori, arată opera distructivă a acestora, făcând
unii arborii improprii pentru lemn de lucru sau încetinin-
du-le creșterea, destinându-i astfel peirii, alături de o altă
colecție ce reprezintă opera distructivă a insectelor în
frunte cu *bostricus tipographus* care în ultimii ani a pro-
vocat adevărate calamități pădurilor de molid, distrugând
suprafețe întinse.

O serie de eșantioane cuprinzând toate speciile ce
cresc în pădurile noastre închide și acest compartiment.

Sub titlul : *Industria lemnului de foc și a mangalului.*

O bocșă, în miniatură, din județul Hunedoara arată
cum se fabrică mangalul pe o scară întinsă în această
regiune, necesar turnătoriilor de fier ale Statului dela Hu-
nedoara.

Sub titlul : *Technologia lemnului.*

Acest compartiment este bine reprezentat și devizat pe secții, fiecare secție reprezentând o specie lemnoasă.

a) *Secția teiului*. Este bine reprezentată, arătându-ne toate întrebuințările pe care le poate da acest lemn, foarte cautat și întrebuințat în gospodăriile rurale.

Acest lemn este întrebuințat pentru mobile ușoare, instrumente casnice de tot felul; iar liberul în urma topiri, ne dă teiul topit, cunoscut în deajuns sub acest nume, întrebuințat sub această formă în industria împletiturilor al cărui rezultat sunt: rogojinile, instrumente pentru prins pește: vârșii, etc.

b) *Secția sălciei și plopului*. Întrebuințările acestor două specii sunt tot așa de numeroase ca și ale teiului, constituind lemnele cele mai căutate de către rudari, cari îl întrebuințează pentru facerea albiilor, copăilor, etc.

c) *Secția ulmului*. O căruță complectă, executată din acest lemn, arată adevărata lui întrebuințare.

d) *Secția salcâmului*. Unul din lemnele, foarte căutate astăzi atât de către populația din ținuturile lipsite în păduri cât și de cei din regiunea colinelor. Acest lemn este întrebuințat în regiunea ținuturilor lipsite de alte lemne pentru nevoile populației rurale; ca lemn de lucru, pentru case, căruțe, garduri și ca lemn de foc.

e) *Secția fagului*. Aci ni se arată întrebuințările acestui lemn, care până mai ieri nu era căutat decât pentru lemn de foc, iar astăzi în urma avântului pe care l'a luat industria mobilelor curbate este foarte căutat, putând în urma unor operațiuni să i se dea orice forme. În afară de mobile se mai întrebuințează în rotărie pentru facerea obezilor și a colacilor de roate.

Tot din acest lemn se fac văcălii, instrumente (lopeți) cutii și butoaie pentru împachetatul diferitelor alimente și materii prime.

f) *Secția stejarului.* Unul din cele mai valoroase lemne dela noi, împuținat foarte mult în ultimul timp, ale cărui întrebuințări sunt nelimitate, căutat de toate industriile lemnului, pentru parchete, mobile, construcții, butoaie, etc.

g) *Secția molidului.* O colecție de diferite calități și dimensiuni sub cari este căutat acest lemn în comerț, atât la noi cât și pe piețele străine, făcând obiectul principal al exportului nostru, arată valoarea pădurilor noastre în lemn de rășinoase.

Două miniaturi de ferestrae de apă închide și acest compartiment al Tehnologiei lemnului.

Sub titlul: *Lemn de rezonanță și lemn de lucru industrializat.*

Sub acest titlu ni se arată întrebuințările lemnului de molid și paltin în industria instrumentelor muzicale, ale lemnului de carpin în industria calapoadelor și a instrumentelor pentru prelucrarea lemnului, ca: rindele, etc.

Sub titlul: *Tehnologia chimică a lemnului.*

O colecție de derivate ale distilierii lemnului de fag al cărui rezultat sunt diferitele Alcooluri (Alcool Mathilic, etc.) și Aciduri printre care și acidul acetic (oțetul) cum și o colecție a întrebuințării lemnului de molid pentru fabricarea hârtiei ne arată diferitele faze prin care trece lemnul până ce se obține pasta de hârtie, întrebuințată în urmă la fabricarea hârtiei, — ne arată rezultatele obținute din aceste două specii supuse unor operațiuni chimice.

O altă cameră, este rezervată, speciilor forestiere exotice, unde ni se arată întrebuințările și calitățile acestor lemne, dintre cari citez: Robinia pseudoacacia, (saicâmul) Ailanthus glandulosa (arborele puturos) Populus canadensis (Plopul de canada), etc.

Expoziția aceasta a Casei Pădurilor, bine organizată

ne-a arătat în deajuns bogăția noastră în lemn ale cărui calități sunt neîntrecute și cari au făcut obiectul străinilor, cari au distrus pădurile noastre, trimițând lemnul la ei în țară pentru ca în urmă să ni-l trimeată prelucrat sub formă de mobile, plătindu-l de peste o sută ori mai scump decât î-l au cumpărat ei.

Expoziția și-a atins scopul urmărit, familiarizând publicul cu întrebuințările lemnelor noastre și arătându-i totdeodată admirabilele întrebuințări ale diferitelor specii lemnoase.

Georgescu G. Stelian
Inginer silvic

INDUSTRIA ȘI COMERȚUL LEMNULUI ÎN ANUL 1923

Pădurile constituiesc una din bogățiile cele mai de seamă ale țării noastre și ocupă locul al treilea, după agricultură și petrol.

Pe lângă influențele cari decurg din existența lor, influențe ce se resfrâng în bine asupra agriculturii, apelor și climatului în general, pădurile au importanță covârșitoare asupra economiei generale, prin materia primă — *lemnul* — absolut indispensabil unui număr de industrii.

Oricari ar fi progresele realizate de știință și tehnică, lemnul își are un loc bine marcat între materiile prime și nu va putea fi niciodată înlocuit.

În opera de refacerea și consolidarea economiei noastre, pădurile sunt chemate să joace un rol de căpetenie. Lemnul a servit și continuă a ajuta la refacerea regiunilor distruse de războiu. Satele din județele Putna, Bacău, Covurlui, Vlașca, etc., nu s'ar fi putut restaura cu atâta ușurință dacă ar fi lipsit lemnul. E un adevăr ce nu suferă replică.

Deasemenea, în lupta întreprinsă contra analfabetismului și obscurantismului, pădurile și-au dat tributul lor în mod neprecupețit. Sutele de școli ridicate după războiu, sunt clădite cu ajutorul acestora.

Prin capitalurile investite, prin numărul lucrătorilor întrebuințați, prin forțam otrice utilizată, industria lemnului ocupă locul de frunte. *E una din industriile active*, de oarece, pe lângă că ne asigură consumul intern, permite și un export, care cifrează $\frac{1}{5}$ din exportul total.

Apoi pădurile exploatare în mod rațional, constituie o bogăție inepuizabilă, prezentând prin aceasta o superioritate evidentă asupra tuturor celorlalte industrii, a căror materii prime : cărbune, petrol, minereu de fier, etc., se vor epuiza mai repede de cât se crede. Calculele specialiștilor fac dovada aserțiunii noastre.

Cu toate acestea, domeniul forestier a fost diminuat în mod simțitor, prin concesiunile făcute cu ocazia reformei agrare, a legii islazurilor comunale. Și cum pădurile continuă a fi atacate, în fața pretențiunilor insistente și deghizate ale țăranilor, și ale politicianilor cari îi susțin pe motiv că pădurile nu produc, trebuie să le opunem un argument elocvent și anume : *rentabilitatea. Industrializarea cât mai superioară a lemnului, trebuie să constituie una din dogmele fundamentale ale politicii noastre forestiere.*

În rândurile ce urmează, vom încerca să dăm o situație a industriei, producției și exportului lemnului, servindu-ne în acest scop de diversele publicațiuni și lucrări apărute până în prezent.

* * *

În anul 1923, situația generală a industriei, era următoarea :

Capital investit 10.664.040.000 lei

Numărul întreprinderilor pe acțiuni	805
Numărul fabricilor	4.830
Forța motrice	500.000 h.p.
Lucrători	165.000
Valoarea producției	34.000.000.000 lei

Grupa industriei lemnului, prin continua sa dezvoltare, numără la finele anului 1923, aproape 120 de întreprinderi pe acțiuni, cu un capital de circa 760 milioane lei.¹⁾ Numărul fabricilor, cari prin materia primă ce întrebuințează intră în această grupă, este de 720, utilizând o forță motrice de 66.581 H. P. și ocupând 45.000 lucrători, din cari 1780 personal administrativ, 1545 personal tehnic și 10.582 personal calificat.²⁾

Producția principalelor fabricate din lemn, în anul precedent, a fost următoarea :

Cherestea	4.700.000 m ³
Lemne de construcție	520.000 m ³
Traverse	1.500.000 bucăți
Mobile curbate	285.000 „
Unelte de lemn	500.000 „
Mobile (No. garniturilor)	6.000
Mangal	50.000 tone

Valoarea în lei a acestei producțiuni, a fost de 7 miliarde, ceace reprezintă mai mult de 20% din totalul producțiuni industriei române în anul 1923.

Una din formele superioare de folosire a lemnului este *industria hârtiei*. Prezintă un interes deosebit, nu numai din punct de vedere cultural, ci și economic, mai ales în timpurile de față, când un aprig conflict de interese s'a

1) Dr. I. Teodorescu. Statistica Soc. pe acțiuni din România în anul 1923.

„ „ Industria mare și rentabilitatea ei în 1922.

„ „ Societățile pe acțiuni la finele anului 1923.

2) C. D. Staicovici și P. Iconomu. Stat. Anuală a Rom. pe anul 1922.

„ „ Stat. Anuală a Rom. 1923.

angajat între reprezentanții presei și a industriei grafice de o parte, și reprezentanții fabricilor de hârtie, de alta, vom da câteva date și asupra acestei ramuri.

În România-Mare avem 7 fabrici de hârtie, cari în 1923, au produs 2.400 vagoane, ceea ce reprezintă o valoare de 480 milioane lei¹⁾.

Plecând dela constatarea că în 1913, în Regatul-Vechiu, s'a consumat 2.019 vag. de hârtie, deducem că consumul normal ar fi de 4.500 vagoane pe an. Admițând că azi se face o mare economie, consumul actual se reduce la 3.500 vag. ceea ce necesită un import de circa o mie vagoane.

Constatările de mai sus, ne arată importanța dezvoltării industriei hârtiei, atât pentru asigurarea consumului intern, cât și pentru export în Balcani, unde există abia câteva fabrici primitive.

* * *

Asigurarea unei balanțe comerciale pozitive e un factor determinant în economia generală a unei țări și e mijlocul cel mai imediat și sigur, prin care ne dăm seama de situația sa financiară.

Cu toate taxele prohibitive, taxe necesare asigurării consumului intern, exportul în 1923, a fost superior celui din 1922, atât cantitativ cât și în valoare.

Următorul tablou, ne va edifica complet în acest sens arătându-ne exportul produselor forestiere din 1923, comparativ cu anul 1922 și în raport cu exportul celorlalte, categorii de produse.²⁾

1) Inginer *Ioanițu George*. Industria Hârtiei în România 1923.

2) *L'Economiste Roumain*, Mars 1924.

CATEGORII DE PRODUSE	1 9 2 2		1 9 2 3	
	Milioane de lei	% din total	Milioane de lei	% din total
Agricultura și viticultura .	3.925, ³	47	7.662, ³	56
Animale și produse animale	924, ⁰	11	739, ⁸	5
Industria forestieră. . . .	1.475, ⁷	18	2.642, ⁰	20
Industria petroliferă și minieră.	2.103, ⁷	24	2.598, ⁷	19
Totalul prod. exportate.	8.428, ⁷	100	13.642, ⁸	100
Taxe de export.	1.522	15, ³	4.972, ⁴	26,7
Total general.	9.950, ⁸	—	18.615, ²	—

De aici deducem deasemenea, că în 1922, taxele de export reprezentau un procent, raportat la totalul general, de 15,3%, iar în 1923, procentul a crescut la 26,7%. Produsele forestiere în 1923, reprezintă a cincia parte (20%) din totalul exportului. E o observație de reținut.

Tabloul de mai jos, ne arată categoriile de produse forestiere exportate, atât cantitativ, cât și evaluat în lei.

Pentru a urmări mai bine creșterea lui, vom da și datele din anul 1922¹⁾.

PRODUSE	Unități de măsură	1 9 2 3		1 9 2 2	
		Cantități	Valori Lei	Cantități	Valori Lei
1 Nuele de araci	Tone	83	78.000	354	202.000
2 Scânduri de brad	"	782 874	1.961.842.000	622.122	944.721.000
3 Alte lemne de rășinoase	"	86.916	117.679.000	49.305	46.652.000
4 Lemne de stejar	"	9.126	26.316.000	338	493.000
5 Lemne de esență foioasă	"	12.760	22.448.000	6.685	7.122.000
6 Lemne de foc	"	1.156 792	477.152.000	1.114.429	456.916.000
Total lemne de constr. și foc.		2.084.461		1.793.230	
7 Trunchiuri de brad	m ³	91 827	36.765.000	88.559	19.346.000
Total in lei			2.642.280.000		1.475.452.000

1) E. N. Giurgea, Exportul României în anul 1923. Bulet. Statistic 1924.
C. D. Staisovici și P. Iconomu. Statistica Anuală a României 1923.

În fruntea tuturor țărilor importatoare stă Ungaria, urmând apoi celelalte țări din orient. Faptul că Ungaria constituie cel mai mare debușeu pentru produsele noastre de această natură — mai mult de 50%, din totalul exportului — se explică ușor prin aceea că domeniul ei păduros s'a redus simțitor, iar fabricile din Budapesta și celelalte centre ungurești, sunt încă avizate la produsele noastre emnoase.

* * *

Deși valoarea producției forestiere în anul 1923 este de 7 miliarde lei, mai mult de 20% din valoarea producției totale, totuși producția reală — înțelegem prin producție reală numai diferența de valoare adăugată în industrie, peste costul materiei prime și al combustibilului¹⁾ — este foarte mică, din care cauză industria lemnului, privită din acest punct de vedere, este clasificată în urma tuturora. Astfel, pe când coeficientul mediu de industrializare în România, în 1919, era de 42%, industria lemnului și a hârtiei industrializează cu 18%²⁾.

Aceasta marchează imediat, că în funcționarea acestei ramuri industriale, există un viciu.

D-l Inginer M. Manoilescu, studiind temeinic modul de funcționare a industriei lemnului, bazat pe date coordonate în acest sens, ajunge la concluzia că motivul acestei inferiorități, stă în faptul că „...în România industria lemnului este de fapt numai, sau aproape numai industria cherestelei“. (Idem, pag. 85).

Și d-sa arată că pe când distileriile au un coeficient de industrializare de 77%, tâmplăriile 74%, butoalele 58%.

1) M. Manoilescu — Politica producției naționale, pag. 52.

2) Prin coef. de industrializare, înțelegem raportul dintre plus valoarea adăugată de industrie, peste materia primă și combustibil, și valoarea produsului însuș (M. Manoilescu, idem pag. 51).

fabricile de hârtie 53%, *fabricile de cherestea*, prin simpla operațiune a debitării, mărește foarte puțin valoarea lemnului intrat în fabrică și anume cu 7%.

În fața acestor concluziuni, se vede imediat necesitatea unei noi orientări a industriei forestiere și anume îndrumarea ei către categoriile de industrii, cari să asigure o formă cât mai superioară de valorificare a lemnului.

Industria cherestelei, așa cum se prezintă azi, constituie o crimă economică și una din cauzele distrugerii domeniului nostru păduros.

O politică economică, care să favorizeze dezvoltarea distileriilor de lemn, a fabricilor de hârtie și celuloză, de mobile și tâmplărie fină etc., va avea un îndoit efect:

a) Evitându-se exportarea lemnului brut sau semi-brut, munca națională va fi utilizată într-o măsură mai largă, iar averea publică va crește.

b) Consumul în lemn, necesar acestor noi forme de utilizare a lemnului, fiind foarte mic, aceea continuă lupta dusă de cei interesați, de a obține amenajamente cât mai favorabile lor, nu va mai avea loc.

Aceste concluziuni sunt de cea mai mare importanță și pot constitui baza unor soluțiuni de imediată actualitate.

Congresele „Uniunii Forestiere”, în loc să ridice contra diferitelor măsuri luate de Stat, pentru a împiedica într-o măsură, mai mult sau mai puțin eficace, distrugerea pădurilor, ar putea studia și propune soluțiuni în această direcție.

Astfel procedându-se, conflictul aparent dintre inginerii silvici, cultivatorii de păduri, și exploatații, ar dispărea și interesul general ar fi asigurat.

Inginer Gh. H. Ionescu
Șeful Ocolului Comana

SILVICULTURA IN JAPONIA

(Urmare)

CAPITOLUL III

Zonele de pădure și starea pădurilor în Japonia

Poziția geografică, condițiunile topografice, climatul și geologia terenurilor forestiere influențează foarte mult asupra speciilor forestiere și asupra creșterii lor. Având în vedere diferența în gradul de Latitudine și în altitudine deasupra nivelului mării, există o considerabilă diferență climaterică în fiecare district. Cu excepția grupului insulelor Kurile și câteva județe prea muntoase, creșterea speciilor forestiere a fost așa de favorabilă încât avem toate categoriile de păduri dela zona Toridă până la zona glacială cu o bogată și abundantă varietate de arbori de pădure, fără egal în toată lumea. Față de împărțirea țării, condițiile topografice, relațiunile continentale și oceanice, precum și relațiile zilnice între cald și frig, climatul Japoniei este extrem de complicat, având mari variațiuni. Temperatura variază dela o medie anuală de $+ 20^{\circ} \text{C}$ în Todinoza. țara cu cele mai mari temperaturi, până la media anuală de $+ 2^{\circ} 5' \text{C}$ în Otomari (Karafuto), cel mai rece județ. Observând temperatura timp de 7 luni dela Aprilie până la Octombrie, care are mare importanță în creșterea arborilor, astfel s'a văzut că în Kyushu, temperatura medie este $21^{\circ} 2' \text{C}$, în Sjikoku, $20^{\circ} 9' \text{C}$, în partea de sud la Honshu $20^{\circ} 4' \text{C}$, în partea de nord la Honshu $18^{\circ} 4' \text{C}$, în Hokkaido $12^{\circ} 7' \text{C}$ și chiar în județele cele mai muntoase cade până la aproape 10°C . În Karafuto, în acest period temperatura medie este 10°C pe când temperatura maximă trece peste 17°C . Dacă comparăm aceste date cu temperaturile model dela Pove, avem aproape un grad mai mult vara și aproape 7 grade mai jos iarna. Formațiunea geologică a județelor păduroase ale Japoniei posedă toate straturile dela formațiunile arhaice până la formața modernă și sunt complicate în compozițiunea lor. Terenul forestier din Karafuto conzistă din straturi de roci de calcar și din roci de formațiune arhaică. Terenul forestier din Hokkaido conzistă din roci vulcanice noi, din roci apoase și grezii, tuf și conglomerate din epoca terțiară, numal o mică secțiune conzistă din straturi paleozoice. Terenul forestier din

partea de nord la Honshu, precum Aomori și Akita sunt în majoritate din roce vulcanice din epoca terțiară. În partea centrală a Japoniei ramurile de munți din fața Pacificului constă din strate aparținând formațiunii arhaice, pe când terenul forestier din Kiso e compus din granit, roci (roci) vulcanice și solul de formație arhaică. Terenul din Muro în provincia Kii este de porfir apropiindu-se de perioada Mezozoică. Terenurile forestiere din Joskino în Jama'o (provincie) se apropie de formațiunea arhaică. În partea de Vest la Honshu, mai ales în Chiegoku, terenul este compus în majoritate din granit; iar pădurile din provinciile Tanba și Tajima sunt pe formațiuni arhaice. Lanțul central de munți dela Shikoku se apropie, ca și Joshino din provincia Jamato, de formațiune arhaică. O porțiune din sud la Hyushu se apropie de formațiunea arhaică, dar restul se compune în majoritate din roci vulcanice. Stratele de bază ale Japoniei constă din roci de formațiune arhaică, peste care s'au așezat alte strate. Erupțiunile vulcanice din fiecare perioadă geologică au înlins aproape pretutindeni roci vulcanice, de fapt $\frac{1}{3}$ din terenul forestier se află pe aceste roci vulcanice. Roca care se găsește în formațiunea arhaică este granitul și aceste erupțiuni din formațiunile arhaice și mezozoice au strate de granit, porfir, diabaz și porfirită. Există mari varietăți de roci apropiindu-se de Terțiar și quaternar, dar suprafața cea mai mare este ocupată de andezit și de bazalt.

Diferența dintre straturi în mod natural constă în variațiuni în calitatea și natura solului influențând într'un grad însemnat creșterea pădurilor (arborilor) și formarea masivelor.

Pădurile de conifere acoperind o mare suprafață și arătând o frumoasă creștere prin regenerarea naturală, sunt în majoritate așezate pe straturi de roci vulcanice, pe când mare parte din păduri eșile din plantațiuni sunt pe roci de aluviuni. Imprejurările topografice și climatice ale Japoniei afectează alegerea speciilor de arbori, creșterea lor și formarea pădurilor. Există mai mult de 600 specii de arbori forestieri, dintre cări numai unele din ele ocupă un loc important în economia forestieră. Pădurile în Japonia se pot împărți în 4 zone precum: Zona forestieră taridă, zona tropicală, zona temperată și zona glacială.

I. Pădurile din zona taridă (arzătoare) ocupă toată insula

Formoza, jumătatea sudică a insulelor Bohnine. Față de altitudine, aceste păduri se găsesc cam la 500 m. deasupra nivelului mării în Nutaka-yama, Farmoza, a cărei temperatură medie anuală este peste 21° C. În pădurile de lângă această zonă, Ako (*Ficus Wighitiana*, var. *Japonica*), Tako-no-ki (*Pandanus adoratissimus*), Tsuga (*Arenga saccharifera*), Basho (*Musa Basjoo* și *Bambusul*, au dezvoltări perfecte. Bambușii cresc peste tot în aceste județe și creșterea lor fiind viguroasă, produce piese de mari dimensiuni. Acești bambuși fiind tari calitativ, sunt foarte mult întrebuințați ca material de lucru și de construcțiuni.

II. Zona silvică tropicală cuprinde shikoku și kyushu precum și partea de No-d a insulelor Luchu, acoperind și partea de sud din Hunshu, sub 36° Latitudine nordică. Față de altitudine, pădurile acestei zone se găsesc în județe cam la 1900 m. deasupra nivelului mării în Formoza, 850 m. în Kyushu și 500 m. în Tsukubasan, Hitachi, media anuală la 21° C. Varietățile de arbori fiind foarte numeroase în pădurile din această zonă, sunt un mare număr dintr'înșii care au o valoare importantă în economia forestieră.

Climatul acestei zone fiind dulce și favorabil; iar populația densă s'au născut diferite întreprinderi, astfel încât cererea de produse forestiere este mai mare decât oferta. Ca o consecință a exploatărilor dezordonate din trecut, mai sunt foarte puține păduri cari-și păstrează aspectele primitive, în Honshu asemenea păduri virgine ce găsesc numai în jurul mănăstirilor sau templelor în unele județe. Arborii din aceste păduri, așa cum sunt astăzi se pot împărți în esențe foioase cu frunze persistente, foioase cu frunze caduce și specii de pin. Printre speciile foioase cu frunze persistente, următoarele varietăți sunt importante: Kusu-no-ki (*Ciunamomum camphora*). Această specie este originară din Shikoku, kyushu și Kli (din Honshu) formând păduri întinse naturale, dar această specie crește oriunde în această zonă, unde găsește un sol bogat, fertil și argilos, dar prosperează în special în județele de sud apărate de vânturi reci. În Formoza crește chiar la 1000 m. altitudine formând păduri pure sau amestecate cu alte specii. În Kyushu, Shikoku și în partea de sud din Konshu a fost obiceiul în popor să se rezerve din acești arbori pentru frumusețea peisagiilor în jurul templelor și mănăstirilor și chiar în multe locuri se văd mulți arbori bătrâni din această specie rezervați. Lemnul fiind tare și lucios,

păstrând un miros plăcut, e mult prețuit ca material pentru aparate și obiecte scumpe.

De oarece lemnul are o deosebită durabilitate la umezeală, este foarte mult întrebuințat ca material pentru construcțiuni navale. În anii din urmă, cererea materialului pentru camfor crescând foarte mult, poporul a fost silit să creeze păduri din această specie și e posibil că în viitor suprafața acestor păduri să crească foarte mult. *Tsuga* (sau *Buxus sempervirens*, var. Japonia). Aceasta e o specie cu frunze verzi, din care sunt exemplare de 50 cm. în diametru și 15 m. înălțime. Nu este așa de mare voluminos, dar având un lemn tare și uniform, creșterile anuale se disting foarte greu. Lemnul fiind frumos și ușor de lustruit, este prețuit ca lemn pentru sculpturi fine. Ca material pentru scule scumpe și de desen, lemnul lui este foarte căutat. El crește în provinciile Kynshu, Kii și Iza, prosperând în special în unele păduri ale statului ca Kabaru și Kosho sau din Kynshu și în pădurile particulare din insulele Mikura și Miake în Izu. Acest arbore găsește solul său propriu de creștere în soluri calcaroase, pădurile fiind formate din sămânță sau butași.

Ichii gashi (*Quercus gilva*), Shira-gashi (*Quercus Vibrayeana*) și Aka-gashi (*Quercus acata*). Printre toți foioșii, aceste trei varietăți sunt cele mai răspândite și foarte întrebuințate pentru mânere de instrumente agricole, grape de lemn sau lopi și cărne. Cel mai mare din Ichii-gashi (*Quercus-gilva*) are 55 cm. în diametru și 20 m. înălțime, trunchiul având 13 m. El a fost prețuit din timpurile vechi ca cel mai bun material pentru cozi de lance și tăerea lui era riguros interzisă de șeful tribului. Această specie creștea în Kynshu și în partea de sud din Hooshu. El formează de fapt păduri pure, dar mai degrabă este amestecat cu alte specii de *Quercus* pe mari suprafețe. Fiind un arbore de acoperiș, crește bine în codru închis și pădurile se pot regenera, fie pe cale naturală, fie pe cale artificială. Principalele varietăți de arbori foioși cu frunze caduce sunt: Kunugi (*Quercus serata*). Konara (*Quercus glandulifera*) și Shide (*Carpinus laxiflora*). Kunugi (*Quercus serata*). Acesta este întrebuințat ca combustibil de o calitate superioară și material pentru mangal. Se apropie de alte varietăți de *Quercus* în calitate. Fie datorită ușurinței de a se constitui în masiv și fie posibilității reproducerii sub o mică rotație, această specie este plantată pe o mare scară în pădurile particulare. Astăzi, cu o excepție a părții de nord din Honshu și Hokkaido, aceste

păduri cresc foarte mult în Shikoku Kyushu și partea de sud din Honshu. Coaja acestei specii conține tanin și este întrebuințată pentru vopsit și în tăbăcărie, fiind în același timp o mare cerere de acest arbore ca lemn pe care se cultivă unele ciuperci comestibile. (Shutake). Konara (*Quercus glandulifera*). Lemnul acestei specii e foarte mult cerut ca lemn de foc și mangal.

Acesta este arborele principal în pădurile indigene cuprinzând multe specii de arbori în munții și dealurile din Honshu. Suprafața ocupată de aceste păduri e foarte mare, dela Hokkaido până la partea de nord din Honshu. Ca și *Quercus serrata*, această specie de lumină crește oriunde în această zonă, unde solul are oare care umiditate. Pădurile sunt tratate în regimul crâng și în timpurile recente se vede bine crescând în multe locuri amestecat cu *Quercus serrata* și *carpinus laxiflora*. Sunt două feluri de păduri de pin precum: *Pinus densiflora* și *Pinus Thunberg*, primul crește foarte mult având primul rol printre rășinoase în această regiune. El crește luxuriant pretutindeni dela extremitatea de sud la Kiushu până în partea de sud din Hokkaido cu excepția locurilor mlăștinoase. Acest arbore prosperă în argilă sau sol argilos pe teren tare și înalți. Când pădurile de pe coaste, dealuri sau locuri muntoase sunt distruse prin exploatări nechibzuite sau prin foc, această specie precede pe alți arbori. În partea de sud din Honshu, acest arbore crește foarte bine la 2000 m. deasupra nivelului mării. Această specie fiind de lumină nu crește în locuri umbroase. Poate fi introdusă în păduri în mod favorabil sau pe cale naturală sau prin plantație artificială. În cele mai multe cazuri, el formează păduri pure, dar uneori se găsește crescut artificial cu bambu și cu *Quercus glandulifera*. Având în vedere natura lui robustă și iuteala cu care crește, această specie se plantează în pădurile instituțiilor publice, temple și comunități și chiar particulare. În partea de sud și centrală din Honshu, unde în urma exploatărilor abuzive, țara s'a despădurit, există indicațiunea că această specie va fi chemată să joace un mare rol în viitor. Lemnul are o culoare galbenă și roșiatică. Este tare și elastic. Fiind bogat în rășină, rezistă la putrezire și deaceia e foarte mult căutat ca lemn pentru lucrări publice și stâlpi de mine. Ca și Sugi (*cryptomeria japonica*) este foarte căutat ca material de construcție și indispensabil ca lemn de foc în uzul

zilnic. Apoi „Matsutake“ o varietate din cele mai bune ciuperci comestibile crește în pădurile din *Pinus densiflora* în partea de sud din Honshu Kuro-matsu (*Pinus thunbergii*). În acelaș mod ca și *Pinus densiflora*, acesta este întrebuințat în diferite uzuri. Lemnul fiind puțin roșiatic, este tare și plin de rășină de oare ce se poate conserva multă vreme.

Se adaptează bine pentru construcțiuni la fundații de poduri și la diferite lucrări tehnice. Ca lemn de foc, are o mare putere de combustiuine. Rădăcina lui având o mare cantitate de rășină se fac din ele torțe de către pescari. Prosperează pe coaste nisipoase cu vânturi sărate. De altfel, creștele pretutindeni în Shikoku, Kinshu și coastele din Honshu acoperind un mare teritoriu. Alături de acești arbori, mai sunt bambuși cari sunt cele mai folositoare păduri ale Japoniei, printre cari putem menționa Madake (*Phyllostachys Quiloi*), Hachiku (*Phyllostachys puberula*) și Mosu-chiku (*Phyllostachys mitis*).

Există pretutindeni o mare cerere de acești bambuși ca material de instrumente și mobile, fiind lucrat în diferite feluri, acestea sunt astăzi mult exportate din ce în ce mai mult în Europa și America. Bambușii sunt cultivați în pădurile particulare pretutindeni în Japonia, mai ales în partea de sud din Honshu, Shikoku și Kyushu. Mai cu seamă în unele județe ca Kyoto și Nara, se găsesc masive conservate, astfel că unele exemplare din *Phyllostachys Quiloi* aflate în pădurea particulară din Jamschina, Kyoto, măsoară 20 cm., în diametru și 22 m. lungime. Bambușii cresc mai ales prin moșiile agricole sau pe coastele dealurilor și nu formează păduri întinse. Aceste păduri de bambuși sunt tratate prin extracțiuni anuale și convin foarte bine oamenilor cu mijloace puține. Printre toți bambușii, *Phyllostachys mitis* are cea mai rapidă creștere, uneori atinge 30 cm. în diametru și 25 m., înălțime. El este mult cultivat în unele județe ca Kyushu și Kii, este foarte mult căutat ca material pentru diferite mobile.

III. Pădurile din zona temperată se găsesc în județele dela jumătatea de nord din Honshu până la jumătatea de sud din Hokkaido, adică în acele regiuni dela 36° până la 43°,5' latitudine nord și cu media anuală de temperatură între 6° C. și 13° C. Repartizările în raport cu altitudinea sunt la înălțime de 3000 m în Formoza, 1800 m., în Shikoku, 1500 m. în partea centrală

din Honshu și 500 m. în partea de sud din Hokkaido. Pădurile din această zonă fiind foarte întinse, multe din ele nu au fost exploatate. Arborii de o calitate excelentă formează păduri naturale, și această zonă este considerată cea mai valoroasă pentru silvicultura Japoniei. Se poate spune că frumusețea pădurilor Japoniei cere o gradățiune în această zonă, dar avându-se în vedere climatul aspru din unele părți și pagubele aduse de avalanșe, trebuie să se dea o deosebită atențiune extinderii și protecțiunii acestor păduri. Sunt peste 60 de varietăți de arbori forestieri în această zonă, dar principalele specii¹⁾ sunt următoarele :

Printre conifere, Hinoki (*Chamaecyparis obtusa*), Sugi (*Criptomeria japonica*), Hiba (*Thujopsis dolabrata*), Koyamaki (*Sciadopitys verticillata*), Sawara (*Chamaecyparis pisifera*), Nezuko (*Thuja japonica*), Momi (*Abies firma*), Tsuga (*Tsuga Sieboldi*), Iramomi (*Picea bicolor*), Baramomi (*Picea polita*), Himekomatsu (*Pinus parviflora*), Chosen-matsu (*Picea Koraiensis*), Goyo-matsu (*Pinus pontaphylla*), Karamatsu (*Larix leptolepis*) etc. etc.

Printre foioși cu frunzele caduce, Keyaki (*Zelkova acuminata*), Jachiadamo (*Fraxinus mandshurica*), Katsura (*Cercidiphyllum japonicum*), Onara (*Quercus crispula*), Sawagurumi (*Pterocarya rhoifolia*), Tochino-ki (*Aesculus turbinata*), Kurumi (*Juglans Sieboldiana*), Nire (*Ulmus campestris*, var. *laevis*), Kuri (*Castanea vulgaris*, var. *japonica*), Kiwada (*Phellodendron amureuse*), Harigiri (*Acanthopanax ricinifolium*), Enju (*Sophora japonica*), Hako-Yanagi (*Populus tremula*, var. *villosa*), Doro-no-ki (*Populus balsamifera*, var. *suaveolens*), Ho-no-ki (*Magnolia hypoleuca*), Kashiwa (*Quercus dentata*), Sakura (*Prunus Pseudoceerasus*, var. *spontanea*), Buna (*Fagus sylvatica*, var. *Sieboldi*), Kaede, (*Acer palmatum*), etc. Hinoki (*Chamaecyparis obtusa*). Lemnul fiind des și compact, are un miros plăcut, și de acela este bun pentru material de construcție, lemn de ornament, lucrări subterane și construcție de vapoare și poduri.

1) Speciile forestiere sunt date, așa cum s'au găsit în text în limba japoneză și cea latină. N. Tr.

2) Ca unitate de suprafață, Japonezii întrebuințează numirea : *cho* sau *cio* care reprezintă în măsură engleză: 2,450 acre sau 0 ha 9800 m², N. Tr.

Având în vedere foloasele și marea considerație în care se află acest arbore ocupă cea mai importantă poziție printre reșinoase în Japonia. Crește în toate județele, precum și în partea de Sud din Honshu, Shikoku și Kyushu, pe când în unele provincii ca : Kii, Yamato, Musashi, Totomi și Tajima, păduri artificiale de această specie ocupă o mare parte. Creșterea naturală a acestui arbore în pădurile imperiale din Kiso sunt prețuite ca unele din cele 3 păduri frumoase din Japonia și pădurile naturale din Koyasan din provincia Kii sunt cunoscute prin marea producțiune de lemn a acestei specii. Solul natural al acestui arbore se găsește în partea centrală din Honshu la o înălțime dela 550 m. până la 1500 m. deasupra nivelului mării, dar crește și mai sus sub această altitudine, cu condiție ca aerul să nu fie prea umed, singur sau amestecat cu alte specii, formând masive perfecte.

Hiba (*Thujaopsis dolbrata*). Impreună cu *Chamaecyparis obtusa*, *Chamaecyparis pisifera*, *Thuja japonica* și *Sciadopitys verticillata*, acest arbore a format cele cinci importante specii, așa numite „cinci arbori“ din Kiso în timpurile feudale și s'au bucurat de o deosebită protecțiune. Acesta crește prin regenerare naturală, dar rar prin plantare artificială. Unele județe ca Aomori, colțul de Nord din Houshu sunt renumite pentru creșterea pură a acestei specii, pe când în pădurile statului acoperind o suprafață de 100.000 *cho*. în peninsulele Tsugaru și Nanbu, el crește amestecat în mică proporție cu Buua (*Fagus sylvatica*, var. *Sieboldi*).

În munții din țărmurile Nordice din Rikuchu, Goyo-sau din Rikuchu și lanțurile de munți din regiunea Tone, Kozuke, această specie crește amestecată cu alte conifere precum Himekomatsu (*Pinus parviflora*) și Sawara (*Chamaecyparis pisifera*) acoperind o mare suprafață cu păduri.

Acest arbore crește foarte încet, inelele anuale sunt înguste și față de calitatea aceasta, lemnul are o mare putere de rezistență. Lemnul de aceia este bun ca material de construcție și de lucrări publice. De curând, acest arbore se întrebuințează ca traverse de cale ferată, pentru care este mai bun ca alții, dacă este bine păstrat. Sugi (*Cryptomeria japonica*). Dintre toate varietățile de conifere, împreună cu Aka-matsu (*Pinus den-*

siflora), acest arbore acoperă suprafețe mari și prosperează în terenuri cu soare.

Având creștere activă, el atinge mari dimensiuni, cel mai mare are 2 m. în diametru și 40 m. înălțime. Dacă solul și clima sunt potrivite, poate fi cultivat în toate părțile din Shikoku, Ryushu, Honshu și chiar și chiar până în extrema de Sud din Hokkaido. Aspectul frumos al pădurilor naturale pure din această specie se vede în pădurea statului din Nagakizawa în regiunea silvică Akita, pe când păduri frumoase din plantație artificială se găsesc în pădurile particulare în județele Yoshino din provincia Yamato. Creșterea naturală a acestei specii în pădurile statului din Yakushima în regiunea silvică Kagoshima, Kyushu, este renumită prin producerea lemnului de calitate fină. Razele mădulare sunt strălucitoare și mari și e cunoscut ca lemn ușor de despicat. Lemnul e puțin gălbui sau roșiatic. Ca material de construcție, de mobile și decorațiuni, ar mare căutare.

(Va urma)

Aurelian Ionescu.

FELURITE

Incendii în America. Ziarele de specialitate ne aduc știri despre incendiile din America, cari de astă-dată s'au întins pe suprafețe considerabile, ameninșând cu distrugere totală, imense bogății forestiere.

O parte din țărnul oceanului cel mare zis și pacific începând dela extremitatea sudică a Californiei și până în Columbia britanică este astăzi o mare de flacări, consumând marile depozite de materiale lemnoase din regiunea cunoscută sub numirea de *Idaho*, precum și numeroase construcțiuni civile și industriale, mine, parcul național din *Sequelo* etc.

Peste 10.000 lucrători, înzestrați cu uneltele necesare luptă de câte va săptămâni pentru localizarea și stingerea groasnicului sinistru, care până acum a făcut să cază peste 100 victime omenești.

În unele localități cum de exemplu în pădurea *Santa Barbara* la Nord de *Los Angeles*, focul a luat proporții excesiv de mari.

Producțiunea lemnoasă a României Mari. Suprafața pădurilor României întregite se socotește a fi, până la publicarea noilor date statistice, de 7.250.000 ha. ceea ce reprezintă față cu întregul său teritoriu un procent de 23,1. Unii economiști admit că s'ar putea exploata anual cel puțin 1.5 m.c. la hectar, ceea ce ar reveni la 10.500.000 m.c.

Această socoteală la prima vedere ar părea că corespunde cu realitatea. Dacă considerăm însă ca mari întinderi păduroase atât din regiunea de câmpie, cât și din cea de coline, au fost și sunt și astăzi tratate în crâng simplu și compus; că cea mai mare parte din pădurile de reșinoase din vechiul Regat s'au exploatat ras pe suprafețe considerabile, fără să se fi luat măsuri electice pentru regenerarea lor; că în comerțul de exportare se ține seamă numai de materialul propriu pentru lucru și construcțiuni și anume de cea mai bună calitate; că o mare parte din pădurile aflătoare în bazinul râului Lotrului după exploatare li s'au dat foc de ciobani pentru a se nimici resturile de arbori rămași în picioare ca fiind subțiri, în scopul de a se mări cât mai mult locurile de pășune, rezultă că își fac iluziuni, acei cari susțin că vom fi în stare multă vreme de aci înainte de a menține actuala recrudescență în cifra exportului nostru de lemne, datorită mai cu seamă faptului exploatărei pe o scară întinsă a pădurilor particulare din Ardeal ai căror proprietari le au vândut, în primii ani după războiu mai cu seamă, pe prețuri derizorii de frica legii de expropriere, a celei pentru înființări de pășuni comunale, etc. explicându-se astfel marele număr de întreprinderi forestiere și de fabrici de cherestea care au luat ființă în cap cu trustul cunoscut sub numele „societății pe acțiuni Foresta“.

* * *

Exportul lemnului și industriilor lemnoase pe luna Mai. Exportul total al lemnului și industriilor lemnoase pe luna Mai a. c. s'a urcat la 16,317,3 vagoane. Valoarea lor a fost de 187,876,000 lei, iar țările cari au importat mai mult au fost următoarele.

1. *Ungaria* cu 10258 vagoane lemne de foc, 198 lemne rotunde reșinoase, 4,5 lemne de lucru stejar, 149,4 de alte folioase.
2. *Bulgaria* cu 645,2 vagoane ferăstruituri, 239 cu lemne reșinoase, 36,7 cu lemne de lucru și construcțiuni foioase 1 vagon lemne de foc.

3. *Jugoslavia* cu 561 vag. lemne de fcc, 9,7 vag. ferăstruituri, 4,5 vagoane alte reșinoase și 1 vag. foioase.

4. *Grecia* cu 517 vagoane lemne ferăstruite și 25,9 vagoane reșinoase și 29,7 vag. lemne rotunde foioase.

5. *Italia* cu 417,7 vagoane lemne ferăstruite, 2,7 vagoane foioase și 1 vag. reșinoase.

6. *Egipt* cu 588 vagoane lemne ferăstruite și 1 vag. lemne rotunde foioase.

. . .

O nouă societate pentru exploatare pe păduri. În timpul din urmă s'a înființat o nouă societate pe acțiuni pentru exploatarea pădurilor de reșinoase din regiunea *Felsöviso* aflătoare lângă frontiera româno-cehoslovacă, în care cel mai mare acționar este baronul *Grödel*. Exploatarea se va începe în anul viitor, o parte din materialul lemnos servind la aprovizionarea câtor-va fabrici de cherestea de la *Solnoc* (Ungaria) aducându-se cu plutele pe râul *Tisa*.

Dacă nu se vor lua măsuri energice pentru asigurarea regenerării în curând vor dispărea și bogățiile forestiere din această regiune, după cum s'a întâmplat cu cele din *Vrancea*, în urma cărora n'a mai rămas decât un imens pustiu.

. . .

Noua sporire a prețului transportului lemnului pe C. F. R. Cu începere de la 15 August a. c. pentru transportul lemnului de lucru și de construcțiuni pe căile noastre ferate se aplică tariful special I, în locul tarifului special II, ceea ce însemnează o sporire a prețului cu 60—80%.

Dacă ținem seama că pe ziua de 1 August a. c. transportul pe C. F. R. s'a scumpit cu 25% sporul total trece peste o sută la sută.

În asemenea condițiuni se naște în mod firesc întrebarea vom mai putea oare noi susține pe piețele mondiale lupta de concurență cu celelalte țări exportatoare de lemne ca *Cehoslovacia*, *Polonia* și *Jugoslavia* în special, cari fac toate sacrificiile pentru a acapara aceste debușuri? Ne îndoiim și aceasta cu atât mai mult cu cât pe ziua de 1 Octombrie viitor prețul transportului în chestiune se va mai spori cu încă 25%.

Socotim de asemenea ca necorespunzătoare unei înțelepte politici economice, aceste neconținute variațiuni în fixarea tarifelor de transport, în mărirea taxelor la exportul lemnului, la impuneri de contingenți și de prețuri sub costul de producție de traverse și lemne de foc pentru trebuințele direcțiunii c. f. r. sub amenințarea oprirei exportului etc.

Se vede că în consiliul economic superior lipsesc oamenii competenți în materie de producție lemnoasă și de industrializarea lemnului, cari în avizele ce li se cer, pe lângă nevoile financiare ale Statului să aibă în primul rând grija ca prin măsurile ce se propun să nu lucrăm în contra intereselor noastre chiar, paralizându-se principalele surse de venituri, spre folosul concurenței străine care va profita de sigur de greșelele ce le facem.

. * .

Față cu împușinarea cererilor de material lemnos din țările importatoare, din Franța mai cu seamă, exportatorii suedezi au hotărât să reducă producția pentru anul acesta la cel mult 850.000 standerzi ¹⁾).

* * *

Jugoslavia dispune de o suprafață păduroasă de 7,5 milioane hectare, din care 4,8 ha. sunt populate cu stejar, 1,03 milioane ha. cu reșinoase, iar restul de 1,7 milioane hectare se află în stare de amestec.

Față cu întregul său teritoriu, pădurile din această țară reprezintă un procent de 30,3.

Arboretele în stare de codru acoperă o întindere de 5,5 milioane ha., pe când cele exploatate în crâng simplu 2,1 milioane.

Din acestea 3.184.306 ha. aparțin statului (43%), 1.917.370, comunelor, bisericilor și stabilimentelor publice (28%) iar 2.470.901 ha. proprietarilor particulari.

Producția anuală a pădurilor s'a socotit la 3 m³ pentru cele de codru și la 1,5 m. pentru cele tratate în crâng simplu, ceea ce revine pentru întreaga lor suprafață la 19,5 milioane m.c. sau la 10,65 milioane m.c. în ce privește pădurile statului numai.

1) Un standard lemne rotunde = 3,398 m. c.

" " " cioplite = 4,247

" " " fereștruite = 4,672

Din lipsă de căi de comunicație rămâne în fiecare an din aceste din urmă neexploatați peste 2,5 milioane metri cubi.

Dat fiindcă pentru consumațiunea internă este nevoie de 1,1 m.c., în termen mediu rămân disponibile pentru export însemnate cantități de material lemnos.

Comerțul de exportatiune în ultimii ani a luat în adevăr o dezvoltare din ce în ce mai mare.

Astfel în 1920 s'a exportat 41.165 vagoane lemne.

" " 1921 " " 59.980 " "

" " 1923 " " 80.000 " "

Aceste din urmă plus 5300 vagoane cu produse secundare de asemenea vândute în străinătate au fost evaluate la 920 milioane dinari, adică cam atât cât reprezintă exportul vitelor și al cerealelor.

Din venitul pădurilor sale statul a încasat în 1921 : 49.152.182 dinari, sumă care în 1923 s'a îndoit.

Jugoslavia posedă 302 fabrici de cherestea având ca motor vapori de apă și electricitatea, 2376 ferăstrae mici mișcate cu apă, 12 fabrici mari de mobilă și un mare număr de ateliere cărora lemnul servește ca materie primă.

Capitalul străin investit în diferite întreprinderi forestiere se cifrează la 50% față cu cel indigen.

Țările mai principale cari importa lemne din Jugoslavia sunt: *Italia, Austria, Grecia, Franța, Elveția, Germania, Anghia, Holanda și Turcia.*

* * *

Cehoslovacia dela 1 Ianuarie și până la finele luni Mai a. c. a exportat 149,247 vagoane lemne și industrii lemnoase din care 99.444 în Germania, 21.328 în Ungaria, 7.582 în Franța, 5436 în Austria, 4.500 în Elveția, 2966 în Anglia și 2212 în Holanda ca să nu numim decât țările cari au importat peste 2000 vagoane.

Comerțul de exportatiune al Poloniei crește în mod progresiv. Astfel în :

1920 a vândut străinătății 130.406 m³ lemne rotunde și 6.067 m³ lemne ferăstruite ; în 1921 a vândut străinătății 1.073.859 m³ lemne rotunde și 4.907 m³ lemne ferăstruite, în 1922 a vândut străinătății 1.383.414 m³ lemne rotunde și 1.640.802 m³ lemne

ferăstruite, și în 1923 a vândut streinătății 2.159.303 m³ lemne rotunde și 1.820.626 m³ lemne ferăstruite.

Ultima inovațiune pe terenul aeronauticei este întrebuințarea avionului pentru a face poliția pădurilor.

Pentru supravegherea imenselor suprafețe păduroase din Canada în care s'a investit un capital de peste 75 milioane dolari în diferite industrii lemnoase și pentru fabricațiunea hârtiei guvernul din *Ontario* și-a comandat o flotilă compusă din 13 aeroplane cari patrulează d'asupra pădurilor spre a se putea descoperi începuturile de incendii, și a avea rapoarte exacte despre starea pădurilor și atăcurilor eventuale din partea omului, insectelor ori agenților exteriori la cari ele sunt supuse.

* * *

Polonia dispune de o suprafață păduroasă de circa 9.500.000 ha. din care cam $\frac{1}{3}$ parte aparține Statului.

În timpul din urmă s'a cedat unui consorțiu englez o mare parte din pădurea virgină cunoscută sub numele de Bialowilza care era rezervată, când făcea parte din Rusia, pentru protecțiunea ultimilor bouri din Europa d'impreună cu 14 herăstrae și cale îngustă ferată și alte construcțiuni anexe spre exploatare pe termen de 10 ani. Producțiunea anuală a pădurei concesionate este de 700.000 m. c. anual.

Din pădurile sale Statul încasează 60 - 65 milioane sloți. În Polonia ca și la noi domnește acută criză monetară. Producția forestieră este grevată de numeroase taxe precum și de impozitul pe avere, după care proprietarii respectivi sunt obligați de a preda Statului 30% din materialul lemnos reprezentând posibilitatea pe timp de 5 ani. Tarifele căilor ferate de asemenea sunt foarte scumpe, din care cauză din cele 1300 fabrici de cherestea ce există în Polonia cam 500 dintr'nele au fost nevoite să înceteze lucrul.

Cu începere de la 1 Iulie a. c. guvernul a micșorat cu 25% tariful pe căile ferate suprimând în mod provizoriu taxa de export pentru lemnul destinat pentru fabricațiunea hârtiei precum și pentru lemnele utilizabile în galeriile de mine.

P. A.

Copaci bătrâni. — La Uebersdorf (Boemia) există un stejar bătrân de 1000 ani cu o circumferință de 15,65 m. A înfruntat multe primejdii. Prietenii lui de odinioară s'au stins cu toții pentruca alții să le ia locul, zeci de generații de oameni s'au perindat pe sub el, sate s'au construit, s'au distrus și-au venit în fine altele. În timpul din urmă, un proprietar hotărâse să-și construiască o casă, pe o proprietate alăturată acestui stejar. Planul casei era astfel făcut în cât stejarul trebuia să fie doborât. Heinrich Lumpe, fondatorul „Societății pentru protejarea naturii”, află de acest lucru, intervine din partea societății, și în fine, proprietarul și Societatea ajung la învoiala ca proprietarul să-și modifice întrucâtva planul casei, iar stejarului să i se taie partea coroanei care stânjenea construcția, casei și astfel — după o mie de ani — bătrânul stejar ajunge să fie și invalid. La Offeg tot în Boemia mai e un stejar care are peste 1000 de ani; nu-și mai păstrează verdeața; e uscat. Ca un respect pentru bătrânețea lui, locuitorii l'au înconjurat cu un gard. Tot în Boemia mai e un arțar de peste 200 ani, cu o circumf. de 9 m. și un diametru al coroanei de 28 m. E foarte sănătos. În Germania cel mai bătrân copac e o *tisă* de peste 1400 ani lângă Cörlitz. Cel mai bătrân din lume însă e un *Cypresus*, în Mexic lângă *San Maria del Tule*. Acest uriaș *cypressus*, care acum 100 de ani a fost vizitat de Humboldt, are o vechime de 5000 de ani. În timpul când Cheops își construia piramidele trăia. Humboldt în amintirea vizitei lui a bătut acolo o placă, ca o dovadă pentru puterea de viață a acestui bătrân uriaș pe care 24 oameni abia îl pot cuprinde.

* * *

Creșterea peștilor la Coțmani (Bucovina). — Direcțiunea Generală a Bunurilor Fondului bisericesc ortodox român din Bucovina a construit în stil modern între anii 1896 — 1900 pe terenurile băltoase situate dealungul pârâului Sovița și cari aparțin fermei Coțmani, proprietate a fondului bisericesc, eleștee artificiale, instalând totodată un stabiliment de piscicultură pentru cultivarea crapilor de specie aleasă.

Există astăzi acolo 12 eleștee, care — împreună cu eleșteele mici destinate pentru bătaia peștilor și cu eleșteele de iarnă și rezervoarele — ocupă o suprafață de 135.81 ha.

Primii pești de prăsilă precum și peștii de o vară s'au cumpărat în anul 1900 din eleșteele artificiale ale contelui Po-

tocki din Polonia, adică specia Boierașul sau împăratul crapilor (*Cyprinus carpio rex cypronorum*).

Procedeele de exploatarea peștilor este următorul: La finea lunii Octombrie se dă scurgere apei din toate eleșteele, afară de cele de iarnă. La începutul lunii Aprilie aceste eleștee se umplu din nou cu apă și se populează cu pești. La deșertarea eleșteelor, în luna Octombrie, peștii se adună în gropi construite în apropierea instalațiilor pentru scurgerea apei.

Din aceste gropi peștii se prind cu năvodul, se aleg după etate și se transportă în vase mari, anume întocmite pentru transport în eleșteele de iarnă. Primăvara se lasă din nou apă în eleștee și pe la mijlocul lunii Aprilie se introduc peștii în ele. De regulă se pun pe un ha : 600—800 pui, 250—300 crapi de o vară și 150—200 crapi de două veri.

Timpu de bătaie al crapului este mijlocul lunii Maiu, introducându-se atunci în eleșteele destinate pentru acest scop câte 2 femeiușe și câte 3 bărbătuși.

După expirarea perioadei de bătaie, se depun femeiușele și bărbătușii în eleșteele destinate pentru ultimul period de creștere, iar pui : în eleșteul mentt pentru primul period de creștere. După alte 3—4 săptămâni, se transportă peștișorii în eleșteele pentru stadiul al doilea de creștere, unde rămân până toamna, când se face pescuitul.

În Coșmani se practică rotația de 3 veri, ca fiind cea mai rentabilă. În luna Octombrie se pescuiesc așa dar în fiecare an crapi de 3 veri, având greutate mijlocie de 1,3 kgr. și se pun în vânzare.

Anual ajung spre vânzare în medie 13.000 kgr de crapi. Afară de aceasta, se vinde în fiecare primăvară surplusul crapilor de 1 și 2 veri proprietarilor de eleștee din vecinătate, spre a fi întrebuințați pentru popularea eleșteelor lor.

Anual se vând acestor proprietari aproximativ 500 kgr. crapi de o vară și 2000 kgr. crapi de 2 veri. Crapii de 3 veri se transportă vii, de comercianți amatori, în vase uari, pline cu apă de eleșteu, pe piața din Cernăuți (24 km. dela Coșmani) și se pot ține vii în aceste vase până la 5 zile, pe când în acuarii mult mai mult.

Carnea fină, posibilitatea unui pescuit ieftin, precum și posibilitatea desfacerii peștilor vii, fac instalarea de eleștee artificiale foarte rentabilă și se recomandă tuturor celor ce dispun de un teren potrivit.

Producția mijlocie a eleșteelor din Coțmani în decursul unei veri adică dela 15 Aprilie până la 30 Octombrie a fiecărui an, este pentru fiecare ha. de suprafață de apă: 70—100 kgr. crapi de o vară, 180—250 crapi de două veri și 160—200 crapi de trei veri.

Până la izbucnirea războiului, eleșteele din Coțmani se aflau în cea mai bună ordine. Pescăria dispunea de un inventar complet, precum și de o colecție bogată de plante și animale folositoare și stricătioase pescuitului. În decursul războiului, au fost distruse în parte instalațiunile hidraulice și digurile, dispărând și susnumita colecție, împreună cu inventarul. După războiu s'au restaurat instalațiunile hidraulice și s'a cumpărat inventarul, care lipsia, luându-se toate măsurile necesare unei exploatare raționale a eleșteelor.

Astăzi această exploatare este normalizată și tinde a se intensifica pe zi ce merge, spre marea mulțumire a populațiunii din Cernăuți și împrejurimi, căreia îi este astfel dată posibilitatea a-și procura pentru sărbătorile de iarnă crapi vii de specie aleasă din pescăriile model dela Coțmani, proprietatea Fondului bisericesc ort. român din Bucovina.

ȘTIRI DIVERSE

Din tabloul de suprafața pădurilor din vechiul Regat, Basarabia și Bucovina cum și de repartitia lor pentru satisfacerea nevoielor populației rurale cu lemne de foc, întocmit cu ocazia legii referitoare, următoarele date:

Comunele rurale din aceste provincii ale României întregite sunt în număr de 3618 și anume;

Comune cari întrunesc condițiunile legi spre a li se desbina păduri	3440
Comune cu locuitori, moșneni sau răzeși, cari au propriile lor păduri	105
Comune situate într'o rază mai mare de 20 cm. și deci nu li se poate afecta păduri	73

Total . . . 3618

Suprafața totală a pădurilor Statului este de . . . 1.869.536 ha.

„ Eforiilor și a altor persoane 476.491 „
Suprafața totală a pădurilor particulare 1.642.791 „

Total . . . 3.488 813 ha.

No. caselor de locuință cari servesc de bază la calculul suprafațelor păduroase cuvenite comunelor respective este de 2.125.443.

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI AL DOMENIILOR
CASA PĂDURILOR
DIRECȚIA AMENAJERILOR

Deciziune

Noi, *Ministru* Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și al Domeniilor.

Asupra raportului Domnului Administrator al Casei Pădurilor. Având în vedere articolul 2 din Codul Silvic.

Având în vedere articolul 2 din Legea Mobificărilor la Codul silvic publicată în Monitorul Oficial Nr. 131/920.

Decidem :

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pentru exploatare al pădurii depe Muntele Păișelele pendinte de comuna Herăstrău, județul Putna, proprietatea Obștei moșnenilor Negrilești, în suprafață de 1146 hectare din care 62 hectare goluri, stânci, terenuri sterile. Regimul codrul cu tăeri rase în trei serii de exploatare. Revoluția normală 120 de ani, exploatarea în 10 ani în vederea atacului de bostrichus ; cu garanție de împădurire 3000 lei de fiecare hectar.

b) Amenajamentul pentru exploatare al pădurii depe Muntele Verdele pendinte de comuna Herăstrău, județul Putna, proprietatea Obștei moșnenilor Voloșcani, în suprafață de 1894 hectare. Regimul codru cu tăeri rase în bande în patru serii. Revoluția normală 120 ani, exploatarea în 12 ani în vederea atacului de bostrichus, cu garanție de împădurire 3000 lei de fiecare hectar.

c) Amenajamentul pentru exploatare al pădurii depe Muntele Pietrosu, pendinte de comuna Herăstrău, județul Putna, proprietatea Obștei moșnenilor Valea Sărei, în suprafață de 1124 hectare din care se exploatează 710 hectare. Regimul codru cu tăeri rase în două serii. Revoluția normală 120 de ani, exploatarea în 10 ani Seria I și 12 ani Seria II-a în vederea atacului de bostrichus. Garanția de împădurire 3000 lei de fiecare hectar ;

d) Amenajamentul pentru exploatarea pădurii depe Muntele Chiliile Zboinei pendinte de comuna Herăstrău, județul Putna, proprietatea Obștei moșnenilor din comuna Spinești, în suprafață de 914 hectare din care se pune în exploatare 599 hectare. Regimul codru cu tăeri rase formând una serie de exploatare. Revoluția normală 120 ani, exploatarea în 12 ani în vederea atacului de bostrichus, cu garanție de împădurire de 3000 lei de fiecare hectar ;

e) Amenajamentul pentru exploatare al păduri depe Muntele Sburătura Dealu Negru Secătura pendinte de comuna Păulești, județul Putna, proprietatea Obștei moșnenilor din Secătura Părosul comuna Tichiriș, în suprafață de 2568 hectare 7568 m. p. din care se pune în exploatare 1110 hectare. Regimul codru cu tăeri rase în bande în două serii. Revoluția normală 120 ani, exploatarea în 10 ani Seria I și 13 ani Seria II-a în vederea atacului de bostrichus, cu garanție de împădurire 3000 lei de fiecare hectar.

Art. 2. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în amenajamente precum și articolul 4 adițional și articolul adițional special fac parte integrantă din textele amenajamentelor și sunt executorii.

Art. 3 și ultimul. Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Dată astăzi 30 Mai 1924 în cabinetul nostru.

MINISTERUL LUCRARILOR PUBLICE

Școala politehnică din București

Se face cunoscut interesaților că școala politehnică din București, înființată prin decretul-lege din 10 Iunie 1920, publicată în *Monitorul Oficial* No. 57 din 15 Iunie 1920, în vederea formației inginerilor de diferite specialități, cuprinde următoarele 5 secțiuni:

- a) Secțiunea de construcțiuni (căi de comunicații, clădiri, hidraulică, lucrări de edilitate, lucrări agricole și silvice);
- b) Secțiunea de mecanică și electricitate cu eventuale subsecțiuni pentru aviație și telegrafie-telefonie;
- c) Secțiunea de mine și metalurgie;
- d) Secțiunea industrială destinată să formeze inginerii necesari celorlalte industrii, afară de cele menționate sub b și
- e) secția silvică.

Durata studiilor este de 4 ani.

Admiterea în școală

Admiterea în anul I al școlii politehnice se face în baza unui examen purtând asupra programului de mai jos.

Sunt admiși a se prezenta la examenul de admitere toți admisibilii în facultățile de științe sau în Academia de înalte studii comerciale și industriale, precum și absolvenții școlilor tehnice medii.

Examenul va începe în ziua de 15 Octombrie viitor.

Candidații vor trebui să depună la secretariatul școlii, înainte de 10 Octombrie o cerere în care să arate în care anume din cele 5 secțiuni ale școlii, dorește să fie admis, însoțit de următoarele acte:

- a) Extractul de pe actul de naștere;
- b) Un certificat medical constatând că candidatul este de o constituție sănătoasă;
- c) Una din următoarele diplome:
Diploma de absolvire a învățământului secundar superior;
Diploma de absolvire a unei școli superioare de comerț;
Diploma de absolvire a școlii de conductorii de lucrări publice;

Diploma de absolvire a școlii superioare de arte și meserii, împreună cu certificatul de absolvire a 4 clase secundare, sau o diplomă echivalentă cu una din diplomele de mai sus de autoritățile în drept să facă aceasta.

d) Două fotografii ale candidatului în dimensiunile 6/9.

Odată cu depunerea actelor de înscriere candidatul va depune o taxă de înscriere de lei 100. De această taxă nu poate fi scutit nimeni.

PROGRAMUL
cunoștințelor cerute la examenul de admitere
in
anul I-al Școlii

Geometria elementară
(Cunoștințe cerute pentru toate secțiile)

Geometria plană — Linia dreaptă. Unghiuri drepte, perpendiculare.

Triunghiuri, triunghi isoscel, triunghi dreptunghi. Cazurile de egalitate, perpendiculare și oblice.

Drepte paralele. Suma unghiurilor într'un triunghi, într'un poligon. Proprietățile paralelogramului.

Cercul. Arce și coarde, proprietăți relative. Tangenta.

Măsura unghiurilor. Raportorul.

Poziția relativă a două cercuri. Tangente comune.

Figuri asemenea. Linii proporționale. Triunghiuri și poligoane asemenea. Descompunerea poligoanelor asemenea în triunghiuri asemenea. Raportul perimetrelor a două poligoane asemenea. Centru de asemănare.

Relațiuni metrice. Relațiuni metrice între elementele unui triunghi dreptunghi. Teorema pătratului unei laturi opuse la un unghi ascuțit sau obtus.

Puterea unui punct față de un cerc, proprietățile metrice relative la tangente și secante.

Probleme grafice. Construcțiuni de unghiuri, triunghiuri, poligoane, cercuri, tangente la cerc, cu ajutorul riglei și compasului. Metoda locurilor geometrice.

Impărțirea dreptelor în părți egale sau proporționale cu

lungimi date. A patra proporțională, media proporțională. Media și extrema rație.

Poligoane regulate. Inscrierea lor în cerc. Pătratul, exagonul, decagonul.

Lungimea cercului. Calculul lui π .

Transversale. Teoremele lui Ceva, Menelaus. Raport armonic și anarmonic.

Arii. Aria dreptunghiului, paralelogramului, triunghiului, trapezului, a unui poligon oarecare.

Aria unui poligon, regulat, a unui cerc, a unui sector circular și a segmentului circular, Raportul ariilor a două poligoane asemenea.

Probleme asupra transformării ariilor.

Geometria în spațiu. Planul și linia dreaptă. Plane și drepte paralele, perpendiculare. Perpendiculare și oblice. Distanța unui punct la un plan. Proiecția unei drepte pe un plan.

Unghiuri diedre. Unghi plan corespunzător. Diedru drept. Măsura diedrelor. Planuri perpendiculare între ele.

Triedre. Cazurile de egalitate. Triedre suplimentare. Suma fețelor unui poliedru convex. Suma diedrelor unui triedru.

Poliedre. Prisma, paralelipipedul, cubul. Piramida. Secțiuni plane în prismă și piramidă. Volumul prisme, piramidei, trunchiului de prismă triunghiulară și a trunchiului de piramidă cu baze paralele. Suprafețele laterale ale acestor poliedre.

Corpuri rotunde. Cilindrul și conul drept cu baza circulară. Suprafața și volumul lor. Volumul unui cilindru și a unui con cu baza oarecare.

Trunchiul de con cu baze paralele, suprafața laterală și volumul său.

Sfera. Secțiuni plane. Cercuri mari și mici. Polii unui cerc. Determinarea razei unei sfere când nu se cunoaște centrul.

Plan tangent. Intersecția a două sfere.

Triunghiuri sferice. Analogia lor cu unghiurile triedre.

Suprafața sferei. Aria născută de o linie poligonală prin rotația ei în jurul unei axe care trece prin centrul poligonului. Suprafața zonei, a unui fus sferic; a unui triunghi sferic.

Volumul sferei. Volumul născut de un triunghi care se rotește în jurul unei axe duse în planul său printr'unul din vârfuri. Volumul născut de un sector poligonal.

Volumul unui sector sferic.

Geometria descriptivă

(Cunoștințe cerute pentru secțiile: construcție electro-mecanică, mine și industrială).

Diferite sisteme de proiecțiune. Proiecțiunea cilindrică, conică. Proiecțiunea dietrică octogonală.

Punctul. Epura punctului în diferite poziții.

Dreapta. Epura liniei drepte. Urmele dreptei. Diferite poziții ale dreptei în raport cu planele de proiecție.

Poziții relative la două drepte: concurente paralele.

Planul. Epura planului. Urmele planului. Diferite poziții ale planului în raport cu planurile de proiecție.

Drepte cu poziții particulare într'un plan.

Paralelism. Planuri paralele. Să se ducă printr'un punct un plan paralel cu un plan dat.

Perpendicularitate. Să se ducă printr'un punct dat de o dreaptă perpendiculară pe un plan dat. Să se ducă printr'un punct dat un plan perpendicular pe o dreaptă dată.

Cele trei metode generale ale geometriei descriptive. Schimbări de plane, rotații, rabateri.

Schimbări de plane de proiecție pentru punct, dreaptă, plan.

Rotația punctului, dreptei, planului, în jurul unei axe verticale sau de capăt.

Rabaterea unui plan vertical sau a unui plan de capăt pe unul din planele de proiecție. Rabaterea unui plan împrejurul uneia din urmele sale cu ajutorul unei linii de pantă, unei frontale sau orizontale. Rabaterea unui plan împrejurul unei orizontale. Rabaterea unui plan de profil.

Intersecții. Intersecția a două plane (diferite cazuri). Intersecția unei drepte cu un plan. Intersecția a trei plane.

Distanțe. Distanța între două puncte, a unui punct la o dreaptă, a două drepte paralele, a unui punct la un plan, a două plane paralele.

Unghiuri. Unghiul a două drepte. Unghiul unei drepte cu un plan oarecare, cu un plan de proiecție. Unghiul a două plane, unghiul unui plan cu un plan de proiecție.

Mecanica elementară.

(Cunoștințe cerute pentru toate secțiunile).

Statica. — *Forțe.* Măsura și reprezentarea forțelor. Greutatea unui corp. Balanța și dinamometrul unității de măsură.

Compunerea forțelor concurente. Legăturile metrice dintre rezultantă și compunătoare.

Momentul unei forțe în raport cu o axă. Teorema lui Varignon.

Forțe paralele. Compunerea și descompunerea lor. Centrul forțelor paralele. Centre de greutate ale corpurilor omogene cari au un plan, o axă sau un centru de simetrie. Centre de greutate ale liniilor omogene; segment de dreaptă, linie poligonală regulată. Centre de greutate ale ariilor: triunghi, trapez, patrulater oarecare, poligon. Centre de greutate ale volumelor: paralelipiped, prismă triunghiulară oarecare; tetraedru, piramidă oarecare; con, cilindru.

Cuple; proprietăți. Compunerea cuplelor.

Sisteme de forțe oarecare aplicate unui corp solid. Compunerea, descompunerea, și deplasarea forțelor. Rezultanta generală și cuplu rezultat, sisteme echivalente de forțe.

Condițiile de echilibru ale unui punct material, ale unui corp solid liber, ale unui corp mobil în jurul unui punct fix, unei axe fixe, dealungul unui plan fix.

Mașini simple. Pârghia. Scripetele fix și mobil. Vârtejul și macaraua roata cu pene. Planul înclinat, pana pentru despicaț lemne.

Elemente de Cinematică și Dinamică. *Mișcare rectilinie:* uniformă, uniform variată. Viteză, viteză mijlocie, accelerație.

Mișcare circulară. Viteză, viteză unghiulară. Unități de măsură.

Mișcarea unui corp solid. Mișcarea de translație, mișcarea de rotație uniformă.

Mișcarea relativă. Compunerea a două mișcări, legea vitezelor. Compunerea a două mișcări de translație, a două rotații paralele.

Transformarea mișcărilor. Scripete, angrenaje, curele. Biela cu manivelă, excentricul.

Dinamica punctului. Noțiunea de masă. Accelerarea gravitației. Legile căderii corpurilor. Mașina lui Atwood.

Travaliu. Definiția travaliului în cazul unei forțe constante și a unei deplasări rectilinii.

Unități de măsură tehnice și G. G. S.: Kilogramforță, kilogrammetru, cal vapor, gram masă, dynă, erg, Joule, Watt. Treccrea dela un sistem de unități la altul.

A l g e b r a

(Cunoștințe cerute pentru toate secțiile)

Expresii algebrice. Cantități pozitive și negative. Cele patru operațiuni. Restul diviziunii unui polinom cu $(x-a)$; consecințe. Frațiuni algebrice. Omogenitatea formulilor.

Ecuatii de gradul I, cu una și mai multe necunoscute. Discuția soluțiilor. Cazurile de imposibilitate și nedeterminare, interpretarea valorilor negative. Inegalități de gradul I. Operațiuni asupra puterilor și asupra radicalelor. Exponenți negativi și fracționari.

Ecuatii de gradul II. Discuțiunea rădăcinilor. Relații între coeficienții și rădăcinele ecuațiunei; cazul când coeficientul lui x tinde către zero.

Descompunerea trinomului într'un produs de doi factori. Inegalități de gradul II. Ecuatii bîpătrate, reciproce.

Definiția unei funcții de o variabilă; reprezentarea geometrică. Variația unei funcțiuni definitive printr'un polinom de gradul al doilea sau printr'o funcțiune de asemenea polinoame. Maximă și minimă.

Progresii prin diferență și cât. Logaritimi. Dobânda compusă. Anuități.

Aranjamente, permutări, combinări. Binomul lui Newton. Puterea unui polinom.

Serii convergente și divergente. Condiții de convergență. Cantități incomensurabile. Seria e limita lui $(1+\frac{1}{n})$ când n tinde către infinit.

Funcțiunea exponențială, continuitatea ei. Definiția logaritmilor prin exponențiale. Identitatea celor două definițiuni ale logaritmilor. Schimbarea bazei unui sistem de logaritmi.

Derivate. Derivata unei sume, unui produs, unei puteri.

unui cât. Derivata unei funcțiuni de funcțiuni și a unei funcțiuni compuse.

Derivata funcțiunii exponențiale și a funcțiunii logaritmice. Derivatele funcțiunilor circulare directe și inverse. Studiul variațiunii unei funcțiuni cu ajutorul derivatei.

Cantități complexe, reprezentarea geometrică. Cele patru operațiuni, dezvoltarea binomului $(a + b\sqrt{-1})^m$.

Trigonometria,

(Cunoștințe cerute pentru toate secțiunile)

Funcțiunile circulare, directe și inverse. Relațiuni între liniile trigonometrice ale aceluiaș arc. Expresiunea unei linii trigonometrice în funcțiune de o altă linie trigonometrică oarecare.

Variația liniilor trigonometrice.

Adunarea arcelor. Multiplicarea și diviziunea arcelor.

Transformarea formulelor în altele calculabile prin logaritmi. Evaluarea liniilor trigonometrice pentru câteva arce.

Principii care servesc la întocmirea tabelor trigonometrice; uzul tabelor.

Identități, ecuații trigonometrice.

Proprietățile triunghiurilor dreptunghice și oarecare. Expresiuni diferite ale suprafeței unui triunghi. Rezolvarea triunghiurilor.

Probleme practice. Distanțe la puncte inaccesibile, măsurarea înălțimilor, problema hărții.

Introducerea expresiunilor imaginare. Modul, argument. Generalizarea formulelor relative la înmulțirea și diviziunea arcelor; formula lui Moivre. Aplicațiuni.

Geometria analitică

(Cunoștințe cerute numai pentru secțiunile: construcții, electromecanică, mine și industrială)

Definițiunea coordonatelor. Coordonate rectilinii, polare. Reprezentarea liniilor prin ecuațiuni.

Linia dreaptă. Ecuația ei, semnificarea coeficienților. Probleme asupra liniei drepte, unghiul a două drepte.

Cercul. Ecuația lui, Tangenta la cerc, probleme asupra tangentelor.

Elipsa, iperbola, parabola. Studiul acestor curbe pe ecuațiile lor reduse. Focare, direcțoare, cerc director, excentricitate. Diametre, diametre conjugate, tangente.

Proecția cercului; aria elipsei.

F i z i c a

(Cunoștințe cerute pentru toate secțiile)

Proprietățile generale și particulare ale corpurilor. Întindere. Nepenetrabilitate. Compresibilitate. Divizibilitate. Coeziune. Diferitele stări ale corpurilor.

Gravitatea. — Direcțiunea și sensul gravității. Verticală. Plan orizontal.

Greutatea unui corp. Centru de greutate.

Legile căderilor corpurilor. Tubul lui Newton. Mașina lui Atwood, Plan înclinat.

Pendulul simplu. Pendulul compus. Aflarea accelerației gravității cu ajutorul pendulului. Măsura timpului.

Balanța. Măsura maselor. Cântare Balanța zecimală.

Corpuri lichide. Proprietățile generale ale lichidelor. Presiuni în interiorul unui lichid în echilibru. Presiuni de sus în jos, de jos, în sus și laterale.

Presiunile ce domnesc împrejurul unui punct aflător în interiorul unui lichid în echilibru sunt egale. Suprafața liberă a lichidelor. Vase comunicătoare. Nivel cu bulă de aer și cu apă.

Principiul transmisiunii presiunilor sau principiul lui Pascal. Presa hidraulică.

Principiul lui Archimede. Consecinți. Corpuri plutitoare. Întindere. Densitate. Determinarea densităților corpurilor solide și lichide cu ajutorul balanței și areometrelor. Densimetre. Alcoometre.

Corpuri gazoase. Proprietăți generale ale gazelor. Elasticitate. Compresibilitate. Expansibilitate. Densitate. Vid.

Presiunile în gazele în echilibru. Forță elastică.

Atmosferă. Presiunea atmosferică. Experiența lui Torriceli. Barometre.

Principiul lui Arhimede aplicat la gaze. Presiuni suferite de corpurile așezate în gaze. Aerostate.

Legea lui Boyle-Mariotte, sau legea compresibilității gazelor la temperatura constantă. Manometre.

Mașina pneumatică. Mașina de comprimat,
Curgerea lichidelor. Principiul lui Torricelli. Sifon, Fântâni
arteziene.

Optica geometrică. — Corpuri luminoase și luminate.
Corpuri transparente și opace. Propagarea luminii în linie
dreaptă.

Umbra și penumbra.

Reflexiunea luminii. Legile reflexiunii luminei. Difuziune.
Oglinzi plane înclinate. Caleidoscop. Oglinzi sferice, concave
și convexe. Centre. Axe. Focare. Formulele simple ale oglinzilor.

Construcțiuni de imagini.

Refracțiunea luminii. Legile refracțiunii luminii. Indice de
refracțiune. Unghiul limită. Refracțiunea totală. Miragiu.

Prisme. Dubla acțiune a prismelor: derivația luminii și dis-
persiunea luminii.

Prisme cu reflexiune totală.

Lentile convergente și divergente.

Centre; axe; focare. Formula lentilelor. Imagini date de
lentile. Relațiunea între mărimea imaginii și a obiectului, cu
distanțele lor la lentile.

Dispersiunea luminii. Spectru, Recompunerea luminii. Culori
complimentare. Proprietățile calorifice, luminoase și chimice ale
spectrului. Stereoscop. Linii spectrale. Spectrul diferitelor lumini.

Inversiunea bandelor spectrului. Analiză spectrală.

Aparate optice. Lupa. Microscopul, luneta astronomică,
luneta terestră, Telescopul. Binoclu. Aparate de proiecțiune.

Ochiul: Vederea și diferitele ei. Ochelari.

Fotografie.

Acustica. — Producerea sunetelor, propagarea sunetului în
diverse medii, iușeala sunetului în aer și în apă.

Reflexiunea sunetului. Ecou.

Calitățile sunetului. Înălțime. Determinarea înălțimii sunetului
cu sirena și grafic.

Intensitatea sunetului. Timbru. Explicarea timbrului.

Propagarea vibrațiilor sonore în aer și în tuburi. Unde
condensate și dilatate.

Tuburi sonore, noduri și umflături. Legile tuburilor sonore.

Vibrarea coardelor. Noduri și umflături la coarde.

Gama. Intervale muzicale.

Chimia minerală

(Cunoștințe pentru toate secțiile)

Corpi simpli și compuși. Amestec. Combinațiunea. Echivalenți, metoda pentru determinarea echivalenților.

Teoria atomică. Legea proporțiilor definite, simple și multiple. Greutate atomică, Greutate moleculară. Legea lui Dulong și Petit.

Legea lui Boyle-Mariotte. Legea lui Gay-Lussac (Dalton și Charles). Hipoteza lui Avogadro.

Notațiune chimică. Valențele și variabilitatea lor. Determinarea formulelor moleculare. Metodele pentru determinarea greutăților moleculare.

Principiul conservării materiei și a energiei. Legile termochimice baze, acide, anhidride, săruri.

Clasificarea elementelor. Metale, Metaloide, Hidrogenul, Florul, Clorul, Bromul, Iodul, Oxigenul, Sulfur, Selenul, Telurul, Azotul, Fosforul, Arsenul, Antimoniul, Carbonul, Siliciul, Căsi-torul, Borul.

Combinațiunile importante ale acestor elemente cu H. și O.

B o t a n i c a

(Cunoștințe pentru secția silvică)

Științe naturale

Botanica.

Organografia. (studiul formei anterioare) și anatomia.

Fanerogame. Diferite feluri de tulpini și modificările ce iau sub influența mediului. Mugurele terminat și muguri laterali, ramificație. Structura primară, comparativ la monocotiledoane, dicotiledoane și gimnosperme.

Structura secundară, funcționarea zotelor generatrice, țesături secundare. Structura trunchiului unui arbore al nostru după mai mulți ani; scoarța, lemnul, măduva; zone de lemn de primăvară și toamnă, alburn și duramen.

Rădăcina. Diferite forme de rădăcini. Radicele și constituția lor la exterior, creșterea în lungime a rădăcinii.

Rădăcini adventive. Structura primară și secundară.

Frunza. Elementele ei; forme anterioare; hermațiune. Structură. Funcțiunile frunzii.

Floarea. Părțile floarei și structura lor. Diagram floral.

Fecundațiunea și fenomenele ce o preced, comparativ la angiosperme și gimnosperme.

Formațiunea fructului și seminței ; clasificarea și desiminațiunea lor. Germinațiunea. Multiplicațiunea sensuală prin rizome-tubercule, prin lăstărire.

Criptogame. Forma, structura și reproducțiunea principalilor tipuri.

Fiziologia. Nutrițiunea. Alimente. Absorțiunea diferitelor elemente utile și forma sub care sunt absorbite, în special absorpțiunea carbonului și azotului. Diferența între nutriția plantelor verzi și a plantelor fără clorofilă.

Respirația. Fermentațiunile și fermenții. Fermenții nefigurați sau diastaze.

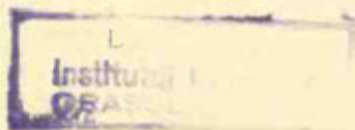
Fermenți figurați, aerobii și anaerobii. Absorpțiunea apei și circulațiunea sevei brute. Asimilația.

Depunerea rezervelor și digestiunea lor prin diastaze.

Circulația sevei elaborate. Desasimilația. Transpirațiunea. Explicațiunea fenomenului clorofilian.

Influența mediului ponderabil și inponderabil asupra creșterii și funcțiunilor organelor.

Distribuțiunea plantelor pe suprafața globului și factorii de care depinde. Idei despre vegetația României.

„PETROȘANI“

SOCIETATE ANONIMĂ ROMÂNĂ

PENTRU

EXPLOATAREA MINELOR DE CĂRBUNI

Capital Social Lei 280.000.000

**MINELE : Petroșani, Vulcan, Aninoasa și Dilja
Județul Hunedoara, Transilvania**

Direcțiunea Generală :

BUCUREȘTI

STRADA AUREL VLAICU No. 22

Adresa telegrafică : „PETROȘANI“.

Telefon 3977

HOTEL „ROYAL PALACE“

Proprietatea Societății „Clădirea Românească“

BUCUREȘTI — STR. SĂRINDAR COLȚ CU BREZOIANU

Tarif foarte avantajios. — Camere cu luna

CONSTRUCȚIUNE NOUA

CALORIFER, ASCENSOARE, TELEFOANE, BAI,

APA CALDA și RECE, LUMINA ELECTRICA, ETC.

Curățenie, Ordine, Liniște.

„BANCA ROMANEASCA“

Societate anonimă, fondată în anul 1911

Capital vărsat și Fond de rezervă Lei 379.000.000

Sediul Central „BUCUREȘTI“

SUCURSALE: Arad, Bălți, Bazargie, Brașov, Cernăuți, Cetatea-Albă, Chișinău, Cluj, Constanța, Craiova, Galați, Ismail, Oradia-Mare, Satu-Mare, Sibiu, Soroca, Tg.-Mureș, Timișoara, Tighina, Tulcea.

BĂNCI AFILIATE :

Banca Almajului, Bozovici
 „ Bacăului, Bacău
 Câmpulungul Moldovenesc, C. Lung
 Banca de Comerț și Industrie,
 Roman
 Banca Comercială și Industrie din
 Valea Târnavei, Dicioșanmartin
 Banca Corvineană, Hunedoara
 „ Creditul Dobrogei, Constanța
 „ Ceditul Prahovei, Ploești
 „ Dunărea Românească, Brăila
 „ Durostorului, Silistra
 „ Economul, Cluj

Banca Iașilor, Iași
 „ Maramureșeana,
 Sighetul Marmației
 Banca Mehedințului, T.-Severin
 „ Petrodava, P.-Neamț
 „ Pieței, București
 „ Rădăușilor, Rădăuți
 „ Română, Dorohoi
 „ Românească a Banatului,
 Lugoj
 Banca Românească a Orientului, București
 Banca Sebeșeană, Sebeșul Săsesc
 „ Ștefan cel Mare, Fălticeni
 „ Suceava, Suceava

Face toate operațiunile de Bancă

Serviciu special pentru relațiunile cu străinătatea.

REVISTA PADURILOR

UNIFICATĂ CU

ECONOMIA FORESTIERA

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

Apare sub conducerea comitetului de redacție compus din d-nii:

Dr. M. D. Drăcea, M. P. Florescu, I. Guguianu, N. Iacobescu, Z. Prsemityk, D. Robănescu, V. N. Stinghe, I. Timoc și G. Turneanu

Sub președinția d-lui **PETRE ANTONESCU**

Redacția și Administrația Revistei la Casa Pădurilor
(în Ministerul de Domenii)

ABONAMENTUL 150 LEI PE AN

COMUNICĂRILE CONGRESULUI INGINERILOR SILVICI DE LA TIMIȘOARA 1924

Corecțiunea torenților și a ravenelor în special celor din jud. Caraș-Severin . .	Francisc Szatzmăry
Inconvenientele exproprierei râpelor și terenurilor improductive din regiunea dealurilor și munților pentru islazuri comunale	M. P. Florescu
Invățământul cadastral în România	Victor Ivăncianu

BUCUREȘTI

TIPOGRAFIA „NAȚIONALĂ”, JEAN IONESCU & Co.

1, STRADA BURSEI, 1

1924

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE
AL
SOCIETĂȚEI „PROGRESUL SILVIC”
PE PERIODUL 1921—1925

Recunoscută persoană morală prin Decretul Regal No. 1630 dela **28**
Aprilie 1904, cu sediul în palatul Ministerului de Domenii

Consilieri :

Ion Aleman	Ion Moldovanu
M. Boldur	Const. Opran
Al. Constantinescu	Const. Sava-Golu
Aureliu Eliescu	Vintilă Stinghe
Mihail P. Florescu	M. Tănăsescu
Liviu Marțian	

Cenzori :

Ovidiu Crattero, C. P. Georgescu și Xenofon Sculy.

Cenzori Supleanți :

I. Comanici, Dr. Marin Drăcea și G. Turneanu.

Biroul Societății „PROGRESUL SILVIC”

Președinte: Al. Constantinescu

Vice-Președinți: Aureliu Eliescu *Secretar:* M. P. Florescu
Liviu Marțian *Casier:* N. Elefterescu

Ajutor de Secretar și Casier Emil Niculescu

REVISTA PADURILOR

UNIFICATĂ CU

ECONOMIA FORESTIERA

COMUNICARILE CONGRESULUI
INGINERILOR SILVICI DE LA TIMIȘOARA 1924

CORECȚIUNEA TORENȚILOR ȘI A RAVENELOR, IN SPECIAL A CELOR DIN JUD. CARAȘ-SEVERIN

În timpul din urmă, într'un interval destul de scurt, s'a pus pentru a treia oară în discuțiune una din cele mai importante probleme zilnice și anume: „Impădurirea sterilelor și corecțiunea torenților și a ravenelor“.

Această problemă devine actuală din două puncte de vedere:

1. Cu toată activitatea plină de zel a membrilor Societății „Progresul silvic“ secundată de o productivă și însuflețită publicație, care adese-ori s'a ocupat cu această chestiune, totuși, trebuie să mărturisim, că nu s'a ajuns la un rezultat efectiv, căci nici până acum nu s'a luat dispozițiunile necesare pentru realizarea unor asemenea lucrări tehnice.

2. Este faptul, ceace împrumută chestiunii o deosebită actualitate, că congresul nostru silvic, după ce s'a ținut în diferitele centre de populațiune principale ale țării, i-a venit rândul să-l sălășluiască în sfârșit și Banatului, această provincie a Patriei mume, unde se află frumoase și înflinse păduri, dar în cari, din nenorocire, se găsesc destul de numeroși torenți și ravene.

Cu ocazia congresului Agir-ului din 1922, ținut în Timișoara, secția silvică ocupându-se de chestiunea: „Impădurirea sterilelor și corecțiunea torenților și ravenelor“, a luat hotărârea, să intervină la locurile în drept pentru ca, în exercițiul bugetar 1923—24, să se prevadă sumele necesare pentru continuarea acestor lucrări în Ardeal, deci și în Caraș-Severin.

Am schițat atunci, prin câte-va cuvinte, situația din Caraș-Severin, astăzi însă, când suntem numai noi specialiștii adunați pe aceste meleaguri, mă simt obligat a da o dezvoltare mai mare acestei probleme vitale, în interesul general și al propășirii Banatului în special.

În cât privește necesitatea de a dovedi importanța acestei chestiuni, aflându-mă în mijlocul unor camarazi, dat fiind mai cu seamă faptul că în această direcțiune, atât din punctul de vedere științific cât și din cel practic, s'a făcut o întinsă propagandă, la care au contribuit alături din stimații noștri colegi și cu atâta competență socot, că actualmente este cu desăvârșire de prisos.

Relele consecințe ale torenților și ravenelor în Banat în special, sunt extrem de evidente, regret însă că nu pot face ca întreaga asistență să meargă în localitate, spre a vedea lucrările cari fac obiectul expunerii mele, fiind în diferite locuri. Afară de aceasta, nici nu sunt în stare a vă descrie fiecare torent, raven sau ogaș în parte, de oarece aceasta mi-ar răpi prea mult timp. Mă mărginesc deci a declara, că majoritatea comunelor din regiunea muntoasă a județului Caraș-Severin, defrișând pădurile din prejurul lor și abuzând de exercițiul pășunatului, aceste comuni sunt înconjurate astăzi de terenuri sterile (neproductive), de surpături, eroziuni și de întregul cortegiu al acestor calamități, astfel încât locuitorii acestor comune, care posed ca 2.000.000 jug. (1.151.000 ha.) păduri, sunt totuși nevoiți a parcurge distanțe mari pentru a-și procura produsele lemnoase de cari au nevoie.

Vi

Ce anume influență nefastă are atari acțiuni de inconștiință populară, care conduce cu pași repezi la sărăcirea locuitorilor comunelor respective, circumstanță care are o directă repercursiune, slânjenind pe deoparte dezvoltarea lor culturală, iar pe de altă micșorând forțele lor de producțiune și prin urmare izvorul de venituri ale Statului, aceasta este astăzi atât de notoriu, în cât nu mai este nevoie de a mai insista.

Pe lângă aceste pagube de ordin subiectiv, nu mai puțin mici sunt calamitățile materiale, de cari sufer regiunile bântuite de asemenea răni ale pământului.

Afară de aceasta, nu arare ori, urmările unor ploii torențiale sunt ireparabile.

Spre a dovedi aceasta, n'am decât să mă refer la ravagiile

inundațiilor din 13 Iunie și 2 Septembrie 1910, precum și la cele din anul 1912 când, după datele d-lui inginer silvic Bela Tèrfi, comunicate în No. XXI (anul 1912) al revistei forestiere (Erdészeti Lapok), după care nu mai puțin de 95 de comune cu 12.337 familii și 45.000 locuitori au fost păgubite și anume 190 persoane au fost înecate, 512 locuințe și 900 dependențe au fost luate de apă, iar 676 case de locuit și 584 dependențe au suferit stricăciuni. Toate aceste pagube s'a evaluat la 1.000.000 coroane aur.

Pagubele pricinuite vitelor au fost de 90.000 coroane aur, iar 3.564 jug. (2050 ha.) terenuri arabile au devenit improductive, de unde o altă daună de 2.000.000 coroane aur.

La o sumă și mai mare s'a ridicat pagubele pricinuite prin distrugeri de recolte (cereale, pomi fructiferi și vii) precum și cele suferite de către diversele instalațiuni economice.

Dacă mai adăogăm apoi și stricăciunile cauzate drumurilor, cari s'au urcat la 1.800.000 coroane aur, căilor ferate la 5.000.000 coroane aur, precum și diferitelor industrii din regiunea respectivă, ne putem da ușor seama de proporțiile dezastrului în chestiune.

Pentru a-și putea face ori-cine o idee numai despre relele ocazionate reproducem câte-va ilustrațiuni.

Dar pe câtă vreme în anul 1910 dezastrul s'a produs în partea sudică a județului Caraș-Severin, în 1912 și anume în zilele de 25 și 26 Mai el a avut loc în partea nordică a acestui județ și anume mai sus de Poarta-Orientală, consistând mai cu seamă din inundații mari, cari s'au întins pe suprafețe considerabile.

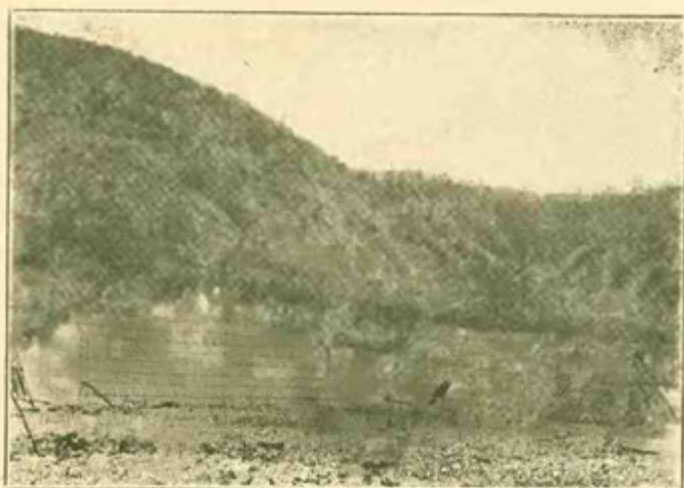
Atunci s'a început oare-cari lucrări, dar pentru că nu li s'a dat întreaga dezvoltare ce merita, atât Direcția podurilor și șoselelor, cât și Direcția C. F. R. au de suferit și astăzi pagube, ceri se ridică anual la circa 100.000 lei, din cauza stricăciunilor provocate de materialele transportate de ravene și ogașe, ale căror bazine de recepții nu s'au împădurit încă.

Cu toate mijloacele reduse ce s'au pus la dispoziția organelor în drept, s'a început încă înainte de război la împădurirea pământurilor improductive (sterilelor) din regiunea Dunării și din aceea a regiunii Bozovici-Orșova.

La frumoase rezultate din acest punct de vedere a ajuns

1. Valea Cernii după inundație

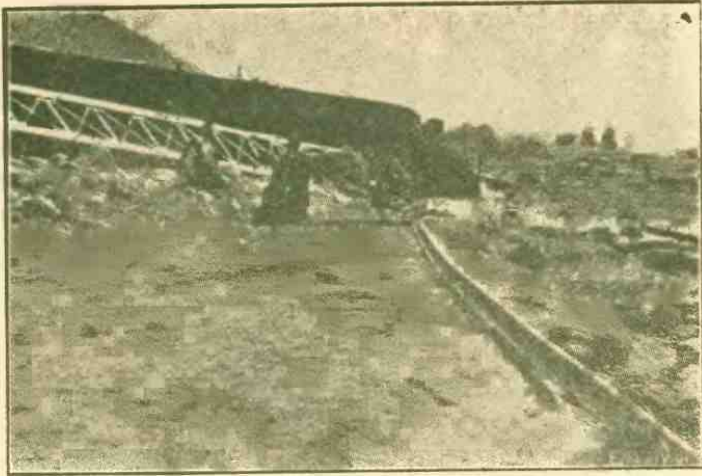
2. Casele din Șopotul-nou acoperite cu pietriș.

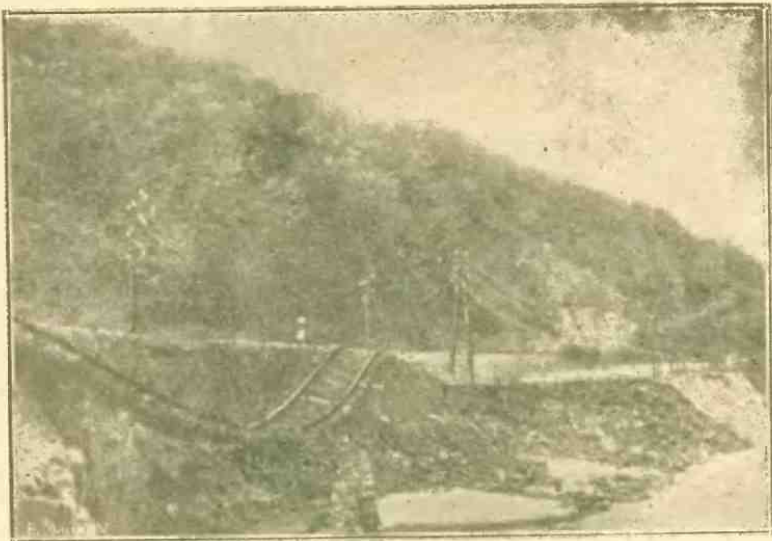
3. Școala comunală din Șopotul-nou.

4. O casă din Mehadia.

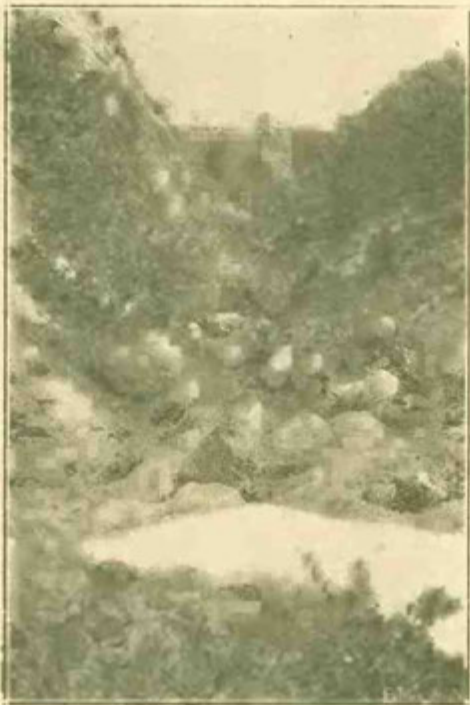
5. Barajul și podul de cale ferată rupt.

6. Partea liniei principale, luată de apă înaintea tunelului Iablanita.

7. Un baraj de pe Ogașul „Svinia Mare”.

8. Barajele de pe ogașul „Svinia Mare”.

personalul silvic al Societății U. D. R. *) și al Comunității de avere Caransebeș, cari în lucrările de împădurire au desvolta, o deosebită activitate, Statul, de asemenea, prin organele sale din serviciul silvic al pădurilor comunale, din care face parte și comunitatea de avere sârbească a făcut lucrări de o importanță deosebită.

În limitele bugetului Statul, pe cheltueala sa proprie, a împădurit sterilele și ravenele de pe teritoriile comunale, acordând subvențiuni comunelor, particularilor, precum și personalului care a luat parte activă în lucrări, obținând cu chipul acesta admirabile rezultate. El a organizat serviciul pădurarilor special însărcinați cu îngrijirea acestor lucrări și a luat măsuri pentru înființarea pepinierilor în apropierea comunelor, închirind la nevoie terenurile necesare.

După război, prin noua organizație silvică, atari lucrări au fost mai întâi date în atribuțiunea Regiunii Silvice Lugoj, iar cei doi pădurari ce mai rămăsese, au fost însărcinați, până la începerea unor noi lucrări, cu paza terenurilor deja împădurite. cu obligația însă de a raporta din timp în timp despre starea în care acestea se găsesc.

Din tabloul A, ce urmează, în care am rezumat cuprinsul acestor rapoarte, se poate vedea starea în care s'au găsit în vara anului 1920 împăduririle făcute în plășile Bozovici, Teregova și Orșova.

*) Uzinele de fier și Domeniile Reșița.

TABLOU A.
despre starea din vara anului 1920 a pământurilor improductive (sterilelor)
împădurite din județul Caraș-Severin

No. curent	NUMELE		Suprafața	Etatea arboretelor	Esența	Stricăciunile suferite	OBSERVAȚIUNI
	comunelor	locului împădurit					
P I A S A : B O Z O V I C I							
1	Bania	Ogașu cu Tărănă	12.10	12.10	salcâm	10 %	S'a tăiat în timpul revoluției, acum pădurea crește.
		" Tințariului	17.3	12	"	15 "	"
		" lui Creangă		12	"	15 "	"
		" Ciucurezului		12.7	"	—	"
		" Polenii	19.16.14.10		"	50 "	Se îngrijește. S'a tăiat în timpul revoluției, acum lăstarii se află în creștere.
2	Bortoveniu vechi	Dealul Bujorului	7	7	salcâm	30 %	S'a tăiat, nu se îngrijește și se pășunează.
		Dumbrava	57.5	7	"	30 "	"
		Cracu Boldi		14	"	100 "	"
3	Rozovici	Fața Castelului	20.12.8.7	20.12.8.7	salcâm	90 %	S'a tăiat, nu se îngrijește, și se pășunează.
		" Crâstului	11.5	20.8.7	"	100 "	"
		Vălcovacia		14.8.7	"	20 "	"
		Ogașu sec		10.8.7	"	20 "	"

4	Dolboșeț	Ogașu pietros Dealul mare Grădiștia Valea satului Poloame	57	7 21.167 7 7 7	salcâm " " " " " "	— 10 % — — —	Se îngrijește. " " " " " " " "
5	Gârboveț	Pogara Sub Pîsc Croul fusului Boba	52	1286 14.108.7.6 1296 15.10	salcâm " " " "	— — — —	Se îngrijește. " " " " " "
6	Lapușnic	Ogașu Ursului Fața Lăpușnic Dealul Pădura lui Dat Benci	230	108,7 21.14.12.10.6 21.14.12.10.6 21.14.12.10.6 108,7.6	salcâm " " " " " " " "	— 50 % 50 % 80 % 30 %	Se îngrijește. Nu se îngrijește și se pășunează. " " " " " "
7	Mocerîș	Pădîma Moșu'ui Dealul Satului Merișou Fața roșie Sub Duciu	230	19 197 197 6 6	salcâm " " " " " " " "	20 % 100 % 80 % — —	Toate măsurile luate au ră- mas instructoare și să pășunească neconștient. " " " " " " " "
8	Pataș	Ogașul Cucului Dealul Fața Tăvăii	29.3	12 12.10.8.7 7	salcâm " " " "	15 % — —	S'a tătat, acum în creștere, se pășunească. " " " "
9	Pervova	Ogașul Bisericii Fața lui Sabeu Goruneasa Vârtop Fața Chegii	17.3	11.10.8.7 11.10.7 7 8.7 8.7	salcâm " " " " " " " "	10 % 30 % 100 % — —	S'a tătat, nu se îngrijește, ni- mic în total. " " " " Se îngrijește. " "

No. curent	NUMELE		Suprafața Ha.	Etatea arboretelor	Esența	Stricciunile suferite	OBSERVAȚIUNI
	comunelor	locului împădurit					
10	Prigor	Gura văii rele Vârtoș Dealul crăstului Fața "	115.1	22 22 16.12.8 15.13.10.9	salcâm și molid "	30 % 30 " 15 " 10 "	S'a tăiat acum, lăstarii sunt în creștere. " " "
11	Prilipeț		115	—	—	—	—
12	Putna	Putnica Ciuciuțiea	5.7	1287 1814	salcâm "	50 % "	S'a tăiat, nu se îngrijește. Acum se îngrijește.
13	Rudăria	Ogașu Canabărș Murguli Polianca Ronești	57.5	18.12.8 16.14.8 15.10 16.8	salcâm " " "	10 % 25 " 20 " 30 "	S'a tăiat, acum lăstarii sunt în creștere, se îngrijește. " " "
14	Șopotul-nou	Ogașu lui Ciuc Govașdea Cracu Rauchi Ogașu Buciona Chistei Dosu lui Micău Ogașu "	86.3	19.7 12.7 7 7 9.7 13.9.7 19.7	salcâm " " " " " "	30 % " " " 25 % 60 "	S'a tăiat. lăstarii sunt în creștere. " " " " Lăstarii sunt în creștere. "

15	Șopotul-vechiu	Cucuiova Spânzurătoare Gura văii Lepeșini Cuciasca	28.5	7 8 8 9 18,16,14,7	salcâm " " " " " " " "	— — — — 10 %	Se îngrijește. " " " " " " S'a tăiat, acum se îngrijește.
16	Șumița	—	0.6	—	—	—	—
P i a s a : T e p o g o y a							
1	Arminiș	Piatra Scrisă Dealul Satului Valea "	19.9	16,14 16 16,10	salcâm " " " "	70 % " " " "	S'a tăiat, nu se îngrijește. " " " "
2	Bogoltin	Dealul Mare Ogașu Florilor	34.5	16,14 10	salcâm " "	50 % " "	S'a tăiat și se pășunează. " "
3	Canicea	Valea Canicea Dosu Satului	11.5	16 16	salcâm " "	40 % " "	Îngrijit. " "
4	Cornea	Sfinia Mare Valea Satului	11.5	16,4 16	salcâm și pin austriac " "	40 % " "	" " " "
5	Cornea-reva	Babindial Cucuiata Ripa lui Scitin Dolina Costa Scutasiului	34.5	8,7 10,7 10 10 10	salcâm " " " " " " " "	— — — — —	Toate măsurile luate au rămas infructuoase, nu se îngrijește. " " " " " " " "
6	Crusovaț	Ogașu Vârsei " " cu Satu " " Pietros Dobruslava	14.5	18,14,10 3 7,6 7,6,4	salcâm și pin austriac " " " "	— — — —	" " și se pășunează neconținut. " " " "

No. curent	N U M E L E		Suprafața Ha	Etatea arboretelor	Esența	Stricăciunile suferite	OBSERVAȚIUNI
	comunelor	locului împădurit					
7	Cuptoria	Sfinia Mare Ogașu Mare Dobroslava Strâniac	5.7	14.4 3 7.5 3	salcâm și pin aspiriat " " " "	— — — —	Toate măsurile luate au rămas infructuoase, nu se îngrijește și se păunează necontenit. " " " " " "
8	Domașnia	Ogașu cu Satu Ducin	1.7	17 16	salcâm "	70 % "	Toate măsurile luate au rămas infructuoase, nu se îngrijește. "
9	Lapușnicel	Fața Calței Coasta Mare Ogașu Cărbului	17.3	16 7 11	salcâm " " " "	30 % " " " "	Îngrijită. " " " "
10	Luncavița	Dealul Papușcului Altețai	5.7	12.10 14.9	salcâm "	70 % "	Nu se îngrijește. "
11	Mehadia	Dealul Bursanului Hudba Ogașu Drăgoi	8.6	18 7 7	salcâm și pin aspiriat " " " "	— — —	S'a tăiat, acum se îngrijește. " " " "

12	Rusca	Fața Noimi Ogașu Tilvii Satu Bătrân Valea Satului	8,6	12,10 12,8 16,12 18	salcâm " " " " " "	40% " " " " " "	Nu se îngrijește. " " " " " "
13	Timiș-Slatina	Ogașu Bălții Gruntiu Salustii Ogașu Vasiliu	17,3	16,9 16 18	salcâm " " " "	40% " " " "	" " " " " "
14	Teregova	Grumi și spini Briazova Dealul-mare Valcea Tomnatica	14,4	12,8 18,16 10,9 14 16	salcâm " " " " " " " "	40% " " " " " " " "	Se îngrijește. " " " " " " " "
15	Verendin	Dealul Satului Râpa-Mare	5,7	16 16	salcâm " "	100% " "	Distruș în total. " "
P I A S A : O R Ș O V A							
1	Bârza	Râpa Pietroasă Coasta Patului	5,7	12,10 16,12	salcâm " "	30% " "	S'a tăiat, acum pădurea este în creștere. " "
2	Dubova	Belcom Brezova Rocone	2,9	14 14,12,10 10,8,6	salcâm " " " "	50% 70 20	Se tale și se păgunează conținut, absolut nici o pază. " " " "
3	Eibental	—	8,6	—	—	—	—
4	Globucratova	Apa Slatinic Dosu Tarăului După Staia	5,7	7,6 7,6 14,12	salcâm " " " "	100% 40 " "	Distruș în total, S'a tăiat, nu se îngrijește, în bună stare, îngrijindu-se.

No. curent	NUMELE		Suprafața Ha.	Etatea arboretelor	Esența	Stricăciunile suferite	OBSERVAȚIUNI
	comunelor	locului împădurit					
5	Globurău	Ogașu lui Soc Greșilor Arniti Malaniac Piatra lui Verdeț	115,1	16,14 14,12,10 14,13,12 19,16,10,7 7	salcâm " " " "	20% " " " "	S'a tăiat, acum pădurea este în creștere, se îngrijește. " " " "
6	Iablanița	Patalasca Dealul Mare Cununa De Piatră	34,5	16,12,10,8,7 18,16,14,14,7 18,16,13,12,10	salcâm " "	— — —	Nu s'a tăiat, dar nu se îngrijește s'a lăsat păgănenii liberă. " "
7	Eșelnița	Dăiboca In Tarină	6,4	14,13,11,8,7 12,9,7	salcâm "	60% "	Se taie și se pășunează continuu. Nici o păză. In bună stare, se îngrijește.
8	Coramnic	Coasta semcii Patului Doșu Pietros	57,0	7 7 16,7	salcâm și pi- nal austriac "	— — —	Toate măsurile au rămas infructuoase. Neglijarea păzirei păgănatului.
9	Mehadia	Valca Mare Fata Viilor Senița Valca Tiganilor Cracu Joasi Scirbic	1,15	7,6 3 3 7 7 16,6,3	salcâm și pi- nal austriac " " " " "	40% " " " " "	Se taie și se pășunează continuu. " " " " "

10	Ogradena-Veche	La Oblegi Rugini	21.9	20,16,14,12 11 10,9	salcâm	70 % 80	Se taie și se pășunează continuu.
11	Ogradena nouă	—	06	—	—	—	—
12	Orșova	—	358,2	—	—	—	—
13	Peceneșca	Dealul Citanțului Ogașu Stârminos	51 0	16.12 16.14	salcâm	50%	S'a tăiat, acum tăștaril sunt în creștere.
14	Petnic	Fața Satului Coasta Peste Râu	104.1	20.16.12.10 8 7 18.16.14 11.10	salcâm	30 % 20	Nu s'a tăiat, dar nu se îngrijește, s'a lăsat pășunarea liberă.
15	Plavișevița	Peste coastă Brijac	63.8	18.16.12.10 14.12 10	salcâm	50 % 30	Se taie, lăsându-se pășunarea liberă.
16	Plugova	Ogașu Viniloeai Dălboca Ogașu Glanici	11.5	9.6 9.6 9.7	salcâm	40 % " "	S'a tăiat, acum e în creștere. " "
17	Solița	—	69.4	—	—	—	—
18	Pisovița	Fața Respuđ Docul	23.1	17.6 12.6	salcâm	—	În bună stare, îngrijindu-se.
19	Tufări	Ripa Satului Ogașu bălții Dealul Mare Ducin	46.0	12.7 12.7 7 7	salcâm și pi- nel aurific " "	— — — —	Nu s'a tăiat, nu se păzește, s'a lăsat pășunarea liberă. " " "

No. curent	NUMELE		Suprafața Ha.	Etatea arboretelor	Esența	Stricăciunile suferte	OBSERVAȚIUNI
	comunelor	locului împădurit					
20	Topleț	Braneți Prilog Prislop	82,6	10,9,7 16,10,7 7,6	salcâm " " " "	— — —	Nu s'a tăiat, nu se păzește, s'a lăsat pășunarea liberă, " " " "
21	Valea Boivașnița	Prișca Valea Satului Fața Ursească	14,4	8,7 8,7 8,7	salcâm " " " "	40% " " " "	S'a tăiat, acum lăstarile sunt în creștere, " " " "
22	Inpalnic	Dealul Satului Fața Vinilor Cucuiova	5,7	19,16 20,18 16	salcâm " " " "	50% " " " "	" " " " " "

În anul următor, odată cu organizarea regiunii silvice Orșova, administrarea terenurilor improductive din aceste plăși a intrat în sfera sa de activitate.

Grație bunei voințe d-lui Șef al actualei Direcțiuni silvice succesoarea fostei Regiuni, mi s'a comunicat cu Nr. 3279 din anul acesta următoarele date :

În anii 1919—1922 inclusiv nu s'a făcut lucrări de împădurire.

În anul 1923 :

În raionul comunei Lăpușnic s'a împădurit 3 Ha 60 ari.

În anul 1924 :

În raza comunei Lăpușnic	0 ha 80 ari
" " Domașnia	0 " 80 "
" " Bârza	0 " 50 "
" " Ogradena-Veche	2 " — "
" " Dubova	2 " — "
" " Eibenthal	1 " 10 "
" " Liubcova de jos	2 " 85 "

Total . . . 10 Ha 05 ari

Pepinierile destinate pentru procurarea pueților necesari împăduririi terenurilor improductive (sterilelor) comunale s'au înființat :

În cuprinsul ocolului Caransebeș având o supr. de 1680 m ²	
" " " Bozovici " "	2150 "
" " " Băile Herculane " "	1600 "
" " " Orșova " "	110 "
" " " Gradina " "	1330 "
" " " Barzasca de sus " "	610 "

Total . . . 7.489 m²

În cele ce urmează mă voi mărgini a arăta, pe scurt, lucrările de corecțiunea ravenelor și lucrările de împăduriri făcute în urma inundațiilor din 1910 și 1912, în urma intervențiunei administrației căilor ferate.

Dealungul liniei principale Orșova, în jos de Poarta Orientală, între stațiile Corneareva și Iablanța pe amândouă părțile liniei și ale șoselei, dar mai ales pe cea stângă și anume în Ogașul „Șoima Mare“ din raza comunei „Cuptoare“, s'a început în anul 1913, lucrările de fixarea acestui raven adânc de peste 10 m. și lung de mai mulți kilometri și cu numeroși afluenți.

Pe o suprafață de 8 ha. s'a plantat 64.000 pueți de salcâm

și 50.000 de pin austriac, iar pentru apărarea lor s'a construit 980 garduri împletite, a căror lungime totală este de 18.600 m. Toate aceste lucrări au costat 6760 cor. aur.

În anul 1914, tot în Ogașul Șoima, însă în partea lui cea mai mare din hotarul comunei Cornea, s'a plantat 100.000 pueți de salcâm și 50.000 de pin austriac, pentru apărarea cărora s'au construit 4627 garduri împletite în lungime de 14.488 m, cari au costat în total 9347 cor. aur.

Cu ocazia unei ruperi de nori care a avut loc în ziua de 14 Iunie același an, curentul apei a distrus toate aceste lucrări.

Cu modul acesta metoda de mai sus s'a dovedit ca ineficace.

Tot în acest an în partea superioară a ogașului s'a experimentat construcțiunea de casoaie cu stâlpi de lemne și cu scânduri groase, în cari s'au așezat bolovani. Această construcție s'a dovedit destul de rezistentă cu ocazia ploaiei torențiale, care a avut oc chiar în acel an, astfel încât s'a făcut un proiect, ca în primăvara anului următor să se facă lucrarea după acest procedeu.

D'abia se începuse însă lucrările, când o rupere de nori distruse totul; așa că nu ne mai rămăsese altceva de făcut, decât să aplicăm metoda întrebuițată de *serviciul de poduri și șosele*, care construisese deja, la gura ogașului, în apropierea drumului, niște baraje de beton.

În anul 1914 am construit, în adevăr, cheltuind 2198 coroane, un baraj având un volum de 123 m³.

În anul 1916 am lucrat 4 baraje cu un volum de 416 m³ cheltuind 6318 cor. aur.

În anul 1917 am lucrat 8 baraje cu un volum de 427 m³ și un radier (pavaj de piatră în aval de baraj) având o suprafață de 366 m² costând în total 10.135 cor. aur, iar în 1918 șapte baraje cu un volum de 392 m³, necesitând o cheltuielă de 14.591 cor. aur.

În total, deci, 20 de baraje, cari au costat 33.302 coroane, plus 16.107 cor. valoarea gardurilor împletite cari au fost distruse în anii 1913 și 1914.

Cu începere din anul 1919 au încetat asemenea lucrări, dar barajele construite, ale căror vederi le reproducem aici, sper că există încă. În tot cazul ar fi de dorit, ca vizitându-le să se ia cât mai repede măsurile necesare pentru repararea și întreținerea lor. Aceasta cu atât mai mult, cu cât

aceste baraje nu numai că micșorează iușeala (viteza) apei, dar prin ridicarea albiei ravenelor, în urma depunerii materielor transportate de ape la spatele barajelor, se sprijină malurile ogașului evitându-se astfel surpările. Conform proiectului urma a se construi noi baraje la extremitatea depunerilor celor vechi, așa încât să se poată obține, în sfârșit, consolidarea ogașului și prin urmare să se poată începe împăduririle în întregul bazin de recepție, până acum nefăcându-se plantațiuni decât pe părțile laterale.

Ca un argument mai mult pentru continuarea acestor lucrări este adresa administrației C. F. R. din anul 1920 cu No. 22.229, prin care se cere fixarea ogașului „Șoima Mică”.

La poalele dealurilor în față, în raza comunei *Crușovăț*, se află Ogașul „Cu Pietre” mai puțin adânc, însă destul de mare, a cărui fixare s'a început deasemenea în anul 1913. Pe o suprafață de 14 ha s'a plantat atunci 180.000 pueți de salcâm, precum și 50.000 de pin austriac, și s'a construit 1250 garduri împletite în lungime de 23.400 m cu 10.360 cor. aur. Ruperea de nori din 14 Iunie 1914 a făcut și aci stricăciuni, distrugând gardurile de pe fundul ogașului. Pentru complectarea acestor garduri s'a construit în primăvara anului 1915, 375 construcțiuni cu stâlpi, dulapi și bolovani, la spatele cărora s'a depus materiale. Ele au rezistat, după cum se vede în aceste două ilustrații.

Atât în acest ogaș, cât și în cel din vecinătate și anume în ogașul „Dobroslava” s'a construit 832 garduri împletite în lungime de 4.280 m, s'a făcut plantațiuni noi pe 6 ha și complectări pe 10 ha în valoare de 6290 cor.

În anul 1916 s'au continuat lucrările de fixarea acestui din urmă ogaș, construindu-se 1625 garduri împletite cu o lungime de 20.492 m. și s'a plantat 280.000 pueți pe o suprafață de 16 ha. în valoare de 18.700 cor. aur.

În primăvara anului 1917, tot în hotarul comunei *Crușovăț*, s'a fixat ogașul „Cu Sat”, construindu-se 103 baraje de zid uscat de piatră, garduri împletite în lungime totală de 10.943 m, și s'a plantat 245.000 pueți cu 16.447 cor. aur.

În primăvara anului 1918, după seceta din anul precedent, care a prejudiciat în parte plantațiunile executate, s'a făcut complectările necesare și alte noi plantațiuni în valoare de 5.621 cor. terminându-se astfel cu împădurirea acestui ogaș.

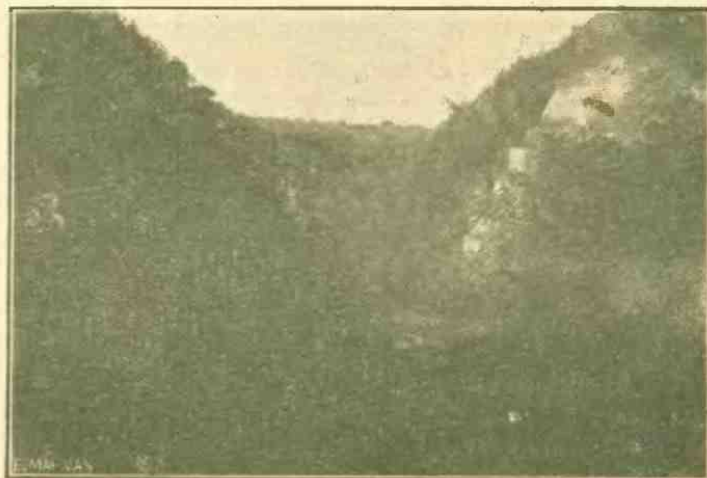
În acelaș an (1918) s'a fixat și împădurit cele trei ramuri

9. Partea superioară a ogaşului „Svinia Mare”.

10. Partea inferioară a ogașului „cu Pietre“.

11. Partea superioară a ogașului „cu Pietre“.

ale ogaşului „**Cerneşti**“, unde s'a repicat şi 60.000 pueţi de pin austriac costând în total 18.802 cor.

Tot în primăvara anului 1918 s'a început — în stil mai mare — lucrările de împădurire în raza comunei Mehadia pe terenurile improductive (sterile) brăzdate de ogaşe, cu care ocazie s'a repicat şi 140.000 pueţi de pin austriac pentru lucrările viitoare.

Marginea plantaţiunii despre izlazul locuitorilor s'a îngrădit cu sârmă ghimpată. Costul acestor lucrări s'a ridicat la suma de 18.751 cor. aur.

Ca încheiere a acestei expuneri de date statistice este de remarcat, că aceste lucrări în cea mai mare parte au fost executate în cursul războiului costând în total 138.000 coroane, ceea ce atunci cu puterea de achiziţie a coroanei, reprezintă o sumă destul de însemnată.

Este absolut necesar ca, în conformitate cu moţiunea votată de secţia silvică a Congresului Agir-ului din anul 1922 după propunerea mea, să se revizuiască, să se repare şi să se întreţină mai departe aceste lucrări de corecţia torenţilor făcute cu investirea unor mari cheltuieli.

În cele ce urmează voi indica câteva modalităţi de a proceda pentru continuarea cu succes a unor asemenea lucrări.

Două sunt punctele de vedere cari trebuiesc să fie luate în consideraţie.

1. Partea fizică şi tehnică, şi 2 cea materială.

În ceea ce priveşte prima parte, găsindu-mă în mijlocul unor specialişti, cred inutil de a expune diferitele procedee tehnice utilizate pentru corecţiunea torenţilor, ca fiind acestea destul de cunoscute. Mă voi mărgini însă numai la partea practică, stăruind în special asupra câtorva procedee pentru împădurirea terenurilor improductive (a sterilelor) şi ogaşelor.

Luând în consideraţie formaţiunea geologică a Banatului putem distinge 3 categorii de pământuri improductive (sterile).

1. Aceia în care predomină formaţiunea calcară şi granitoasă cu o constituţiune robustă, unde vegetaţia a fost distrusă care este cea mai puţin primejdioasă, fiind şi cea mai depărtată de comune. Împădurirea aici este numai o chestiune de ordin financiar. Această primă categorie a sterilelor, puţin primejdioasă, se leagă de cea de a doua, care constă din coline surpătoare formate din ardezie şi mai ales din pietriş cărat de marile viituri de ape.

Primii coloniști ai acestui sol improductiv — succedând vegetația ierboasă — sunt de ex : pini pitici (*Pinus flexilis*, *P. inops*, *P. uncinnata* etc), juniperii, moșdreanul (*Fraxinus ornus*), cărpinița (*Carpinus orientalis*), etc. și diferiți arbuști.

E de observat, că dacă pe sterilele și ogașele din a doua categorie, cele cu solul afânat, afară de esențele obicinuite reușesc destul de bine și celelalte esențe cu înrădăcinarea trasantă (ca salcâmul, *Gymnocladus*, *Alyanthus* etc.). Aci, pe un sol înțelenit format din straturi marnoase și marno-argiloase, vegetația salcâmului etc. nu merge. Chiar dacă la început aceste împăduriri ne dau oareșicare speranțe, mai târziu ele stânjenesc, ca apoi să dispară cu totul, rădăcinile lor sufocându-se din cauza lipsei de aer și mai ales de azot.

Pentru procurarea pueților se recomandă din practică, ca numai pueții de un an să fie aduși în apropierea locului de plantat, unde să fie repicați și îngrijiți până la timpul de plantare.

Prin aceasta se realizează două avantaje principale și anume : îi adaptăm stățiunii și îi putem avea la îndemână.

Pentru manipularea semințelor e nevoie de cunoștințe speciale și de o pepinieră bine administrată. Aceasta se poate realiza cel mai bine în pepinierele permanente stabile de pe lângă școale și ocoalele silvice.

Cheltuelile se pot acoperi din vânzarea pueților, furnizate comunelor pentru scopul sus arătat.

Repicarea pueților după instrucțiunile necesare se poate face ușor.

Un alt motiv de a aplica acest procedeu este faptul, că dacă am aduce dela distanțe mari pueți gata de plantat pe niște soluri improductive, am avea un rezultat îndoelnic, dacă nu compromițător.

Trimițătorul de pueți în totdeauna își oprește pe cei mai frumoși, trimițând pe cei mai slabi cari sunt condamnați la un întreg calvar până să ajungă să fie plantați. Li se taie rădăcinile, se clasează, se numără, să leagă, se împachetează — toate acestea la soare — se transportă apoi la gară, unde, de cele mai multe ori, trebuie să aștepte zile întregi după vagoane.

După o lungă călătorie adeseori trebuie să se mai aștepte până la plantare, ceea ce de multe ori se face într'un timp neprielnic.

Dacă ținem seamă, că chiar dacă am planta acești pueți

fluvii cari au umplut prăbușirile din ultimul period al terțiarului, și au acoperit aceste bazine pe mări întinderi, dând naștere la dealuri și munți: Acestea sunt bazinele din Caransebeș, Mehadia, Orșova, Almaș și Sichevița.

Desvoltarea repede și intensă a vegetației pe acest sol a atras în curând populațiile, cari a colonizat repede această regiune;

Aici găsim cele mai multe detrișări de păduri și prin urmare multe terenuri improductive (sterile) și ravene.

Aceste sterile și ravene din această regiune sunt cele mai periculoase, constatându-se cele mai multe și cele mai mari stricăciuni.

Impădurirea acestor sterile este însă cea mai puțin grea. Numai condițiile climaterice ne hotărăsc asupra alegerii esențelor corespunzătoare. Cu fonduri suficiente, cu brațe îndeajuns și cu aplicarea și respectarea dispozițiilor legale, specialistul nu e pus în fața unei probleme de împădurire nesusceptibilă de soluționare.

A 3-a categorie a sterilelor, cu pante foarte înclinate și brăzdate de numeroase ogașe, este formată prin erupțiuni tot din era terțiară, succedate de compresiunea straturilor sedimentare ale formațiunilor anterioare, cari au provocat încreșiturile, iar mai târziu alunecările și surpările.

Aceste strate, formate prin depunerile sedimentare ale mărilor și apoi a apelor dulci, s'au ridicat într'o formă asimetrică, și anume un versant având o pantă mai dulce, iar celălalt una mai repede. Pe această pantă repede se găsesc urmele unor alunecări mai domoale sau mai rezezi.

Acolo unde s'au produs alunecări rezezi, stratele s'au rupt, astfel încât acuma panta piezișă e formată din capetele straturilor sedimentare, cari sunt acoperite de un sol foarte subțire cu o slabă vegetațiune ierboasă.

Acest sol e cel mai puțin propriu pentru a instala pe el o vegetațiune lemnoasă, în raport cu celelalte formațiuni; totuși, dacă dorim să obținem aici rezultate reale, e nevoie să fim seamă de distribuția pădurilor naturale.

Mai întâi trebuie instalați arbori pilici, cu rălăcină trasantă și după ce această vegetație a preparat fostul sol superficial și improductiv, numai atunci pot fi introduse esențe mai exigente de rang superior.

Transportați într'un sol forestier fertil și totuși n'am putea aștepta dela ei mare lucru, ce trebuie însă să spunem când este vorba de întrebuințarea lor în terenuri sterile, improductive ?

Pentru a câștiga încrederea populației se impune, ca aceste lucrări de împăduriri să le începem acolo, unde putem mai repede și mai ușor să prezentăm rezultate satisfăcătoare și anume să începem cu plantarea părților mai fertile și cu fixarea ogașelor, mergând apoi succesiv către cele mai sărace și mai dificile din aceste puncte de vedere.

Referindu-mă la partea materială trebuie să accentuez, că în actualele împrejurări financiare atât pentru Stat, cât și pentru comune, nu trebuie dat și făcut nimic celei din urmă fără plată.

După cum se vede din tabloul de mai sus, s'au făcut lucrări în numeroase comune, de cari vor beneficia ele, generațiile actuale, precum și cele viitoare, cu cheltueli, pe cari le-a suportat Statul. Cum au știut să-și arăte recunoștința aceste comune față de aceste sacrificii, se poate vedea totul din acest tablou.

În condițiile actuale, în adevăr, nu putem pretinde dela Stat atari sacrificii, de altfel nici n'ar fi bine aceasta pentru moralizarea populațiunei. Comuna trebuie așa-dar să suporte singură toate cheltuelile de împădurire și de administrație pe viitor.

Noi lucrătorii veșnici, cari contribuim încontinuu la fericirea generațiilor viitoare, prin contactul nostru permanent cu poporul, știm prea bine ce greu este a implanta calitățile morale în sufletul lui, care este copilul în creștere al civilizațiunei și știm bine deci, cât de egoist este acest suflet copilăresc al poporului !

Ce se obține pe gratis, în totdeauna nu se prețuește, ci numai aceea ce se câștigă prin muncă și osteneală.

Cu cuvinte înțelepte și aplicarea cu severitate a legilor trebuie să facem populația să înțeleagă, că ceea ce moșii și strămoșii noștri au păcătuil și ceea ce ea continuă să păcătuiască încă, trebuie odată să înceteze : e vorba de devastarea pădurilor. Ea trebuie să se hotărască, ca să le refacă acolo unde le-a distrus, căci numai astfel va putea scăpa de blestemul generațiilor viitoare.

Acum în urma reformei agrare e absolută nevoie, că în fiecare comună să se claseze terenurile destinate diferitelor ramuri de producție după calitățile (insușirile) lor și în special să se determine ceea ce se chiamă sol absolut forestier, care în mod susținut și permanent este incapabil pentru o altă cultură sau pentru pășune.

Sterilele făcând parte din proprietatea comunelor, trebuiesc înglobate pădurilor comunale, iar dacă ele nu aparțin comunelor, trebuie să fie expropriate în folosul lor.

Este bine apoi, să se facă o distincțiune tranșantă între noțiunea de pădure și cea de pășune, separându-se una de alta. După cum avem o lege silvică, tot așa să se legifereze de urgență și un cod al pășunatului, ca astfel cuvintele de: pășune împădurită, pădure de pășune, tufişuri, islazuri etc. să nu se mai întrebuițeze atât de despotic și cu atâta ușurință, când e vorba de pădure.

Afară de aceasta trebuie să se facă uz de toate mijloacele de propagandă, pentru a se inspira poporului cultul pentru pădure.

Un bun serviciu în această privință îl produce sărbătoarea sădirii arborelui, care în mod priceput a fost luată inițiativa de către administrația noastră silvică.

Din parte-mi văd, că cea d'întâi datorie a noastră este de a sădi în sufletul tinerimii — cea mai aptă pentru porniri bune, nobile și altruiste — acea dragoste și respect față de cea mai frumoasă comoară a naturii, care este pădurea.

Statul trebuie să introducă, în cursul primar chiar, cunoștințe elementare despre cei mai importanți factori ai diverselor ramuri de producțiune națională.

Aceste cunoștințe sumare trebuiesc profesate copiilor în mod așa de atrăgător, încât viitorul om civilizată să aibă dragostea de pădurea, care i-a fost atât de bine imprimată în sufletul lui încă din frageța copilărie.

Poate fi oare o chemare mai înălțătoare pentru educatorul tinerimii, decât aceea de a alina în sufletele și inimele adolescentele știința de a ne folosi rațional de pădure și de a aprecia frumusețea pădurei?

El va arăta momentele semnificative ale dezvoltării culturii generale, ce sunt legate de cultul pădurei, dovedind ce izvor

nesecat este pădurea pentru artele plastice, literatură, muzică și poezia lirică, care țese, în misterile pădurei, povestirile și legendele zânelor timpurilor străbune și cari dacă nu ne oferă un adevăr, ne scoate în această epocă a deșertăciunii ca o perlă rară: idealul, singura năzuință pentru care se cade ca să trăim.

Rog onoratul congres a lua în dezbateri modesta mea comunicare propunând moțiunile cuvenite.

Timișoara, la 15 Septembrie 1924

Francisc Szatzmàry
Inginer inspector silvic

I N C O N V E N I E N T E L E EXPROPRIERII RĂPELOR ȘI TERENURILOR IMPRODUCTIVE DIN REGIUNEA DEALURILOR ȘI MUNȚILOR PENTRU ISLAZURI COMUNALE

Una din problemele de actualitate pe care are a le discuta și soluționa congresul nostru este cea anunțată prin subiectul de mai sus.

Evoluția vremurilor prin care trecem, a impus pădurilor un sacrificiu prea mare.

Sacrificiu dictat nu atât de interesele reale economice, ci mai mult de a satisface anume programe politice, programe la care n'au fost consultați specialiștii silvici.

I

Deja înainte de crearea acestor izlazuri impuse prin legile recente, s'au mai creat izlazuri la diferite epoci începând dela 1864 încoace în vechiul Regat.

Dar acele izlazuri nu s'au menținut ca atare. Au fost treptat, treptat și cu anume metodă acaparate de acaparatorii satelor, fie la câmp, fie la deal sau la munte.

Deci ar fi trebuit normal, să restabilească mai întâi vechile hotare, ale izlazurilor, — din orice regiune a țării, — să se puie semne de hotare durabile (șanțuri, stâlpi deși, chiar și rețele de sârmă etc.) și apoi să se mai completeze, dacă nevoile populației (mercu crescânde) ar fi cerut-o,

Nu s'a făcut nimic în această privință.

II

Apoi nu s'a făcut nimic nici în privința *ameliorării izlazurilor din punct de vedere tehnic*. Aproape nicăieri în Regat nu am văzut o reglementare a pășunatului, o îmbunătățire a ilorei, o fixare a terenurilor mișcătoare care sunt încadrate în izlazuri, etc.

Ba mai mult, la crearea izlazurilor începând dela 1854 încoace, aproape metodic s'a afectat pentru izlazuri chiar și râpele, ponoarele, terenuri improductive, adică toate aceste au fost cuprinse în perimetrul izlazurilor.

Așa că aceste terenuri deja slabe ca consolidare geologică, fiind afectate și pășunatului abusiv, au contribuit mult la mărirea cataclismului în zona munților și a dealurilor.

Cazurile cu abuzul izlazurilor din *Munții Vrancei* din jud. Buzău descrise în Revista Pădurilor de colegul Belinsky sunt clasice.

În loc ca aceste terenuri seci—sărace—expuse la atâtea și atâtea nenorociri, să fi fost destinate ca terenuri sau *păduri de protecție*, au fost defrișate și destinate ca terenuri pentru izlazuri.

Odată țărani intrați în stăpânire, în loc să mențină arboratele ce mai existau, pe aceste terenuri, în special pe văi adânci, pe coaste, pe locuri supuse surpăturilor, le-au distrus, fie prin foc, fie prin ciopârțire, fie prin pășunat. Astfel că an cu an, dezastrul s'a întins, așa că terenul destinat pentru izlazuri reale s'a micșorat, nu numai prin acapararea fânașurilor satelor dar și prin vicii datorite ignoranței sătenilor noștri, adică vicii create de înșasi mâna omului.

III

La crearea izlazurilor, nici odată nu s'a avut în vedere **studiul geologic** al terenului. În nici o comisie n'a făcut parte nici un *geolog*, care ar fi trebuit să-și spună cuvântul în primul rând.

A fost neglijată complet această latură. Căci dacă în aceste comisii ar fi fost și un specialist geolog, de mult nu mai aveam acest cataclism, ce-l vedem cu ochii, noi generația de azi.

IV

Dacă sub acest raport stăm slab, dar și sub raportul forestier nu stăm mai bine.

În loc ca pe aceste izlazuri, să fi creat așa zisele *prés bois*, atât de necesare sub toate raporturile, din contră s'a defrișat totul. Cine a vizitat izlazurile din valea Naruja, dela Balotești în sus (jud. Putna) va vedea *sute de hectare, complect goale*, lipsite complect de vegetație, piatra a apărut la suprafață peste tot, flora s'a schimbat radical, isvoarele au secat, și vitele nu au ce pășuna.

Un dezastru mai înfiorător, nu am văzut nicăiri, și am fost vădit surprinși în vara 1916 când eram detașați în comisia de ridicări, din acea regiune a țării, neavând la îndemână nici măcar prăjinele necesare pentru facerea semnalelor de triangulație, pe care le aduceam de la kilometri...

Rezultă din cele expuse în scurt până aci, că distrugerea pădurilor de pe terenurile slabe coprinse în izlazuri, a fost o acțiune criminală, și care trebuia să se apere prin autoritățile ei, ca să nu devie muribundă.

Până acum a învins abuzurile și ignoranța, dar e posibil să se găsească și oameni capabili cari să le stârpească și e probabil că apărătorii pădurilor se vor înmulți curând, ca să poată impune voința lor celor cari zic: *după ei Deluviul*. În Franța prin decretul din 20 Dec. 1897 s'a creat la Ministerul agriculturii, *serviciul ameliorărilor pastorale*, care permite comunelor să ceară concursul agenților tehnici pentru studierea amenajărilor pastorale și subvenții pentru executarea lucrărilor.

Prin o amenajare sistematică dela 1864 încoace s'ar fi putut reda vegetației forestiere o mare parte din aceste terenuri sterile ca: coamele stâncoase, pantele repezi, marginile râpelor, la care vitele mari nu se duc, dar caprele și oile distrug vegetația de pe ele.

Pământurile prea serpe și cu nisipuri s'ar fi acoperit cu arbori mari și atunci când muntele se consolida o nouă sursă de bogăție ar fi apărut pentru locuitori, prin îmbunătățirea regimului apelor.

Elveția cu marea ei prosperitate și numai cu 20 % pământ bun de cultură, dă un exemplu din cele mai puternice.

Astăzi Elveția cu 80 % din teritoriul ei impropriu pentru

REVISTA PADURILOR

UNIFICATĂ CU

ECONOMIA FORESTIERA

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

Apare sub conducerea comitetului de redacție compus din d-nii:

Dr. M. D. Drăcea, M. P. Florescu, I. Guguianu, N. Iacobescu, Z. Prsemityk, D. Robănescu, V. N. Stinghe, I. Timoc și G. Turneanu

Sub președinția d-lui **PETRE ANTONESCU**

Redacția și Administrația Revistei la Casa Pădurilor
(în Ministerul de Domenii)

ABONAMENTUL 150 LEI PE AN

Problema regiunii inundabile a Dunării . . .	P. Ioan
Iarăși plantațiunile	Horia Manole
Refacerea pădurilor de stejar compromise din șesul dunărean al Munteniei	Stefan Demetrescu-Gârbovi
Congresul internațional al lemnului dela Lyon	M. Tănăsescu
Scumpia, cultura și industrializarea ei (urmare)	Ioan Florescu
Industria și comerțul lemnului	M. P. Florescu
Lupta pentru apărarea pădurilor țării	Petre Antonescu
Pădurile din Japonia (Urmare)	A. I.
Intrebări și răspunsuri	Ittu.
Din literatura silvică	Const. Georgescu
Necrolog † St. Demetrescu-Vergu	***
Informații	***
Decizii	***

BUCUREȘTI

TIPOGRAFIA „NAȚIONALĂ”, JEAN IONESCU & Co.

1, STRADA BURSEL, 1

1924

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE
AL
SOCIETĂȚEI „PROGRESUL SILVIC”
PE PERIODUL 1921—1925

Recunoscută persoană morală prin Decretul Regal No. 1630 dela 28
Aprilie 1904, cu sediul în palatul Ministerului de Domenii

Consilieri :

Ion Aleman	Ion Moldovanu
M. Boldur	Const. Opran
Al. Constantinescu	Const. Sava-Golu
Aureliu Eliescu	Vintilă Stinghe
Mihail P. Florescu	M. Tănăsescu
Liviu Marțian	

Cenzori :

Ovidiu Crattero, C. P. Georgescu și Xenofon Sculy.

Cenzori Supleanți :

I. Comanici, Dr. Marin Drăcea și G. Turneanu.

Biroul Societății „PROGRESUL SILVIC”

Președinte : Al. Constantinescu

<i>Vice-Președinți :</i>	Aureliu Eliescu	<i>Secretar :</i> M. P. Florescu
	Liviu Marțian	<i>Casier :</i> N. Elefterescu

Ajutor de Secretar și Casier Emil Niculescu

cultură, este una din țările cele mai bogate și mai prospere, care există pe pământ.

La noi izlazarile s'a înființat prin :

Legea pentru înființarea pășunelor comunale (izlazuri) în vechiul regat, publicată în No. 138 din 24 Septembrie 1920).

În loc să se subordoneze interesele pastorale în funcție de starea de fapt a pădurilor, s'a subordonat pădurile intereselor pastorale.

Adică în loc ca interesele pastorale să fie în funcție de disponibilitățile tehnice și reale ce s'ar fi putut da și din păduri, s'a socotit din contră pădurile în funcție de interesele pastorale, întocmai ca și în exploatarea forestiere, unde și azi după unii pădurile sunt în funcție de fabrici în loc ca fabricile să fie în funcție de păduri, cauza pentru care se agită chiar Uniunea industriașilor de cherestea, cerând nici mai mult nici mai puțin de cât 200.000 vagoane de cherestea libere la export.

Înțelegem deci atacul sistematic ce se duce contra pădurilor, deci a micșorării suprafeței păduroase a țării.

Înainte de războiu se întreprinsese de Casa Pădurilor, o anchetă pastorală, pe județe în întreaga țară.

S'au făcut de inginerii silvici *34 anchete pastorale* după cele 34 județe existente atunci, unele din aceste lucrări fiind de mare valoare, pentru care s'a cheltuit bani și consumat energie.

Erau niște puncte de repere sănătoase, căci prin ele avem icoana fidelă a disponibilităților și se putea rezolva problema pastorală în mod mai serios.

Dar ca multe lucruri în această țară, aceste lucruri n'au fost comentate, n'au fost cercetate de legiuitor.

Ci legiuitorul în expunerea sa de motive din 1920, spune textual: „Pentru locuitorii de la munte, însă, care nu vor putea avea până la industrializarea acestei regiuni altă îndeletnicire decât creșterea vitelor, am urmărit înființarea izlazarilor, astfel încât fiecare sătean să poată ține 5 vite, plus vitele care le-ar ține pe pășunile alpine, căci izlazarile din golul munților se reconstituiesc în folosul tuturor comunelor dintr'o rază de 50 km.

Izlazarile vor fi proprietatea Statului în special pentru izlazarile alpine și cele de baltă, aceasta e o necesitate absolută, cele dintâi pentru a fi bine întreținute și ca o garanție pentru ocrotirea pădurilor, cele de al doilea pentru a putea fi secate,

și unele și altele pentru a fi echitabil împărțite între comunele îndreptățite la folosința lor.

Iar în textul legii la Cap. III art. 8 se spune textual: „Ca o compensație îngăduită de condițiunile locale acelor locuitori cari nu vor să se colonizeze, reconstituiesc în regiunile muntoase și deluroase pășuni comunale.

Iar mai departe spune: Sunt coprinse în regiunea de deal și dealurile înalte împădurite din centrul Moldovei (adică acele dintre Prut și Siret).

Iată cum pădurile au fost subordonate intereselor islazurilor.

La art 12, se specifică că acolo unde terenul despădurit nu va fi suficient se vor expropria și pădurile și că această expropriere se face numai acolo unde schimbarea destinației nu vatămă interesul general, după avizul consiliului tehnic al pădurilor și că proprietarul e obligat a tăia și ridica materialul lemnos.

La art. 28 se spune: Toate pășunile de munte (alpine) și din regiunea inundabilă a Dunărei și Prutului constituite în baza legii de față sunt proprietatea Statului, celelalte sunt proprietatea comunelor.

De ce această deosebire?

Și că organizația tehnică a tuturor pășunelor se va face de Direcția islazurilor dela Casa Centrală a împroprietării și cooperăției.

S'a făcut oare în acest sens ceva real pe teren dela 1918 încoace, ori numai în birouri s'a lucrat? Căci în art. 29 al legii se spune clar că *se vor întreprinde lucrări pentru a opri degradarea terenului și a le ține în bună stare de producție.* (Deci dela început legiuitorul prevede degradarea terenului?).

Din această cauză avem azi de trei ori mai multe vite, ca înainte de războiu.

Din această cauză azi costul pășunatului și fânului e colossal de scump.

Și când ne gândim că toate vitele disponibile destinate exportului, sunt comercializabile numai de anumiți străini indezirabili, care speculează în chip barbar pe țărani, ne întrebăm oare pentru cine am creat islazurile pentru țărani, ori pentru interesele altora.

De aceia cred, că o primă măsură, pentru a pune stavilă, acestei nenorociri, ce se abate zi cu zi asupra pădurilor, că a

venit timpul să se *maximeze și la noi numărul vitelor ce se pot crește în regiunile dealurilor și munților, în funcție de disponibilitățile reale și fizice*. Mai puține vite și bune, decât multe și slabe, precum și creșterea lor pe cât posibil la grajd, să fie deviza viitorului.

Prin aplicarea legii pășunelor comunale (islazuri) ne-am transportat cu viața pastorală exact la aceea de acum 100 ani în urmă, cu toate că atunci pericolul pentru distrugerea pădurilor nu era atât de amenințată ca azi, în loc să fie modernizat pășunatul și numărul vitelor în funcție de disponibilități.

Apoi cotele de expropriere sunt deosebite în vechiul regat de cele din Ardeal. De ce ?

În vechiul regat s'a socotit pentru cap de familie 3 vite mari la deal și 6 vite mari la munte.

Pentru calculul suprafeței s'a socotit la deal 3 vite mari la hectar, iar la munte 2 vite mari la hectar.

Pe când în Ardeal, conf. art. 26, se socotește terenul în funcție de cap de familie și nu și de numărul vitelor și se afectează suprafețe colosale și anume :

Până la 10 iugere (5 ha.) la munte

„ „ 5 „ (2 1/2 ha.) la deal și

„ „ 2 „ (1 ha.) la șes

și mai departe spune :

În *comunele de munte* în care ocupația principală a locuitorilor este creșterea vitelor se poate socoti până la 22 iugere (11 ha.) de cap de familie, iar în comunele de deal, pentru aceiași locuitori până la 10 iugere (5 ha.) cadastrale ?

De ce această mare deosebire ?

De ce nu s'a admis, tot cota din vechiul regat ? ; *pentru a se putea cruța pădurile !*

Iată atâtea vicii create dela război încoace, *în dauna pădurilor*, prin legile :

1. Legea agrară pentru : Oltenia, Muntenia, Moldova și Dobrogea (*vechiul Regat*) cu regulamentul publicat în Mon. No. 176 din 6 Noembrie 1921.

2. Legea pentru reforma agrară pentru *Basarabia* votată de Sfatul țării la 27 Noembrie 1918 și decretată prin decretul regal No. 3791 din 22 Decembrie 1918.

3. Legea pentru reforma agrară din **Bucovina** promulgată în Mon. No. 93 din 30 Iulie 1921.

4. Legea pentru reforma agrară din Transilvania, Banat, Crișana și Maramureș, sancționată prin înaltul decret Regal No. 3610 din 23 Iulie 1921 și publicat în M. O. No. 91 din 30 Iulie 1921.

Nu vedem absolut nimic, în nici un articol al legii, prin care să se apere de expropriere râpele și terenurile improductive din regiunea dealurilor și munților noștri, destinate pentru islazuri comunale.

Ba din contră s'au expropiat chiar și zăvoaietele de pe malurile râurilor, destinându-se pentru islazuri, amenințând astfel siguranța malurilor râurilor noastre, pe când în alte țări, se cheltuesc bani pentru crearea zăvoaietelor!

Dacă politicienii noștri s'ar uita numai la dezastrul albiilor Buzăului, Râmnicului și alte văi, pe care le văd numai din tren și pe care nu au curajul să le exploreze până la origina lor în munți, și ar vedea cu ochii mii de hectare improductive, numai din cauză că pe vremuri au fost destinate ca islazuri, zic poate ar face apel și la noi specialiștii, atunci când croesc legile.

Ni s'ar aduce poate acuzații și cu drept cuvânt, că aplicarea legilor stă în mâna noastră!

Dar, vai! Știți prea bine ingerințele politice, în special atunci când vre unul din noi cutezăm să ne facem datoria, *apărând pădurile*, D-nii deputați și senatori vin cei cei întâi în păr la București, de cer mutarea Silviculorului.

Noroc că prin legea de organizare din 1923 nu se mai poate muta nici chiar un pădurar, fără motiv și nici un silviculor fără avizul onoratului nostru Consiliu Technic.

* * *

O calamitate ce s'a abătut acum cu nouile legiuiri e așa zisa confuzie ce se face azi, atunci când se destină *păduri comunale și pășuni comunale*.

Nu rare sunt cazurile când pentru păduri comunale s'ou destinat râpele goale (pădurile fiind exploatate de străini în special) iar pentru pășuni comunale, pădurile virgine!

Știți de ce?

Pentru că cei mai mulți interesați nu aveau atâta nevoie

de islazuri, cât de lemnul de pe islaz, care conform legii se cuvine proprietarului expropriat.

Și cum pentru aceste țări nu se cere nici un amenajament, decât se fixează numărul anilor în care trebuie cât mai repede tăiat, înțelegem catastrofele ce ne așteaptă, mâine în zona dealurilor și munților, când vor fi defrișate pentru islazuri mii și mii de hectare azi acoperite cu păduri.

Se va reduce în mod simțitor procentul de împădurire al țării, iar regimul apelor va fi complect compromis.

Pericolul fiind astfel permanent pentru încă o serie de ani, — căci a ne opune creierei islazurilor așa cum a fost concepute prin legi azi e imposibil — se impune din partea congresului silvic, să se ia o hotărâre în folosul real, al cauzei forestiere, cerându-se: 1) *expropierea în folosul statului* a tuturor acelor râpe și terenuri improductive din regiunea dealurilor și munților noștri și cari au fost destinate pentru islazuri comunale, și declararea lor ca *păduri de protecție*.

Și 2) o nouă orientare, din punct de vedere tehnic, actualei Direcțiuni a islazurilor, care nu și-a exercitat decât un rol biurocratic și administrativ, și acesta din urmă destul de slab, fapt căruia se datorește înstrăinarea complectă a perimetrelor islazurilor destinate prin atâtea legiuiri începând dela 1864 încoace.

În un congres ca al nostru de specialiști, în care fiecare din noi cunoaștem în deajuns, inconvenientele afectării râpelor și terenurilor improductive din regiunea dealurilor pentru islazuri comunale, nu mai e locul să facem expuneri academice și științifice, destul de bine dezvoltate și scrise în atâtea și atâte reviste și broșuri, de atâția valoroși colegi, ci trebuie să trecem la fapte.

Să se elaboreze în acest congres, o *moțiune* scurtă și documentată cerând factorilor competenți ai țării, repararea unei erori, cu un ceas mai de vreme.

Căci noi ca forestieri, avem o datorie nobilă, pe care trebuie să ne o impunem după cum clar zice P. Demontzey :

„Je ne sais pas de plus noble mission que celle d'aider la nature, a reconstituer dans nos montagnes, l'ordre qu'elle avait si bien établi et que seul l'imprevoyence et l'égoïsme de l'homme ont changé en véritable chaos”.

Corpul silvic vrea să ajute natura de-a repara cu un ceas

mai de vreme tot ceiace sălbăticia și lăcomia omului a distrus.

Și această dorință unanimă de a lucra a unui corp de specialiști, în astfel de împrejurări dezastroase intereselor forestiere românești, trebuie să fie cunoscută și de marele public, pentru ca atunci când dezastrul va fi mai culminant, să nu ni se aducă nouă specialiștilor vină, că n'am ripostat la vreme.

Iată dar și scopul destul de semnificativ și de patriotic, pe lângă că și chestiunea a fost la timp pusă de onor comitetul de lucrări a congresului nostru.

La această acțiune a noastră pozitivă, e de dorit ca și corpul agronomic să ne întindă o mână de ajutor, pentru a nu ne distruge chiar D-lor acea legendă din alte vremuri că „ogorul e frate cu pădurea“.

Și nu pot încheia această scurtă comunicare, decât adresându-mă D-lor agronomi, și repetându-le textual cuvintele spuse de M. S. Regele Ferdinand I la 5 Martie 1905 (pe când era Principe) la sediul Societății Progresul silvic „*Acel care pune toporul la tulpina unui arbore, nu trebuie să uite că el pregătește sicriul agriculturii*”.

M. P. Florescu

Ing. inspector silvic al
Creditului Tehnic din București

INVAȚAMANTUL CADASTRAL ÎN ROMANIA

În starea de dezvoltare începătoare în care ne găsim în cele mai multe ramuri de activitate, cu excepția unora în care am făcut progrese simțitoare și a altora în care nici n'am pornit la drum, era natural ca și în materia cunoașterii precise a proprietăților individuale, a înregistrării tuturor schimbărilor survenite în decursul timpului în aceste proprietăți, adică a cadastrării lor, să ne găsim abia la început.

În Ardeal s'a executat în timpul dominațiunii Austro-Ungare, cadastrarea completă a proprietăților, ținându-se la curent în așa zisa „Carte funduară“ toate modificările intervenite prin deschiderea succesiunilor, vânzări, exproprieri, etc., sub anumite penalități prevăzute de lege, pentru acei cari nu ar fi făcut cunoscut autorității în drept și în termen legal diferitele modificări.

În Basarabia, cu ocaziunea campaniei de evaluarea pădurilor expropriate ce am întreprins în anul 1921, am găsit centralizate și catalogate planurile vechi și recente ale tuturor proprietăților, la „Cassa Noastră“ cum și planurile vechi și recente de amenajare ale pădurilor, la Directoratul silvic din Chișinău, fost „Comitetul pentru conservarea pădurilor“.

Nu era un cadastru propriu zis, dar din examinarea amănunțită, a acestor planuri mi-am format convingerea că reprezentau un pas înainte față de ce am avut noi în vechiul regat până după războiu.

În vechiul Regat, numai în mod cu totul izolat am avut operațiuni topografice exacte: Planurile de situație întocmite în vederea construcțiunii șoselelor, căilor ferate și în genere a lucrărilor publice, planurile unora din masivele mari păduroase

întocmite de „Serviciul Ridicărilor în plan“ al Cassei Pădurilor și prea puține planuri ridicate analitic pentru câteva proprietăți particulare.

În materie de proprietate individuală, nu putem vorbi de ridicările Serviciului geografic al Armatei, care constituiesc operațiuni de ansamblu, în care dacă avem asigurată precizia planimetriei și nivelmentului punctelor triangulațiilor de diferite ordine, nu putem pune bază pe detalii, care nu numai că sânt ridicate grafic și expeditiv, dar cele mai multe nu mai corespund stărei de astăzi.

Lipsa unei cadastrări conștiincioase a proprietăților, a ocazionat nenumărate procese de turburări de posesie și revendicări dintre care unele durează de secole, fiind lăsate moștenire din tată în fiu, cu toată seria tradițională a animozităților de care sânt pline satele noastre și cu toată stânjenirea pe care au cauzat-o instanțelor judecătorești, cărora le-a răpit timpul atât de prețios pentru soluționarea la timp a diverselor procese importante și cu caracter urgent.

În regiunile petrolifere, o cadastrare care ar fi reclamat un timp destul de scurt, ar fi preîntâmpinat seria nesfârșită a contestațiilor la consolidări, dintre care multe au ocazionat zeci de amânări pentru îndeplinirea greoaie a procedurilor, descinderi la localitate cu martori și expertize, exploatările suferind mult de pe urma acestor litigii interminabile.

. . .

Am considerat ca strict necesar să analizez starea în care ne găsim în ce privește stabilirea exactă a proprietăților, fiindcă numai în lumina acestei stări și motivat de nevoia prea mult simțită a cadastrării, ne putem da bine seama de insuficiența învățământului topografic, pe care nu l'am avut ca învățământ de specialitate, de rostul actualelor școli de topometrie care funcționează pe lângă Direcțiunea Cadastrului și vom putea aviza la măsurile ce ar trebui recomandate pentru crearea unui învățământ superior de geodezie și topometrie, cum și a unui învățământ mediu de specialitate, amândouă menite a pregăti elemente pentru satisfacerea următoarelor trebuințe:

1°) Cadastrarea proprietăților începută deja prin măsurătoarea și parcelarea moșiilor expropriate.

2°) Executarea în bune condițiuni a lucrărilor topografice diverse, de care au nevoie autoritățile și particularii.

3°) Complectarea și reambularea hărții țării, pregătindu-se operatori geodezi și topometri pentru Serviciul geografic al Armatei.

4°) Pregătirea serioasă a cunoștințelor de foto-topografie aeriană, în special pentru necesitățile războiului, direcțiune în care anul 1916 ne-a găsit perfect necunoscători și în care în streinătate s'au făcut progrese întinse, după cum rezultă din darea de seamă ce voi face mai în urmă în acest scop.

Am denumit întregul învățământ „Cadastral“, recunosc în mod impropriu, întrucât „Măsurătorile“ în genere sânt și ne cadastrale; din seria întreagă a acestora: Măsurători astronomice, geodezice, topometrice, topografice, foiografice, fotogrametrice, stereofotogrametrice și fototopografice aeriene, numai măsurătorile topometrice, sprijinite pe cele geodezice, sânt aplicabile cadastrului.

Am ținut totuși să corespund titlaturii de „Invățământ Cadastral“, adoptată în anteproiectul „Legei pentru organizarea Corpului Cadastral“, elaborat de „Asociația topometrilor din România“ și însușit de direcțiunea Cadastrului.

Să trecem acum la pregătirea pe care am avut-o în țară până la 1920, pentru executarea măsurătorilor.

I. Invățământul în trecut.

Nu am avut nici o școală de specialitate, în care să se poată da acestui învățământ extensiunea cerută de necesitățile crescânde ale vremii, — adică un învățământ care să satisfacă cu timpul cele 4 trebuințe enumerate mai sus.

Am avut numai catedre de Topografie, ca specialitate secundară, la Școala Națională de Poduri și Șosele, Școala super. de Silvicultură și Școala de Artilerie și Geniu. — Cursurile s'au predat în bune condițiuni și cu aplicațiuni pe teren, însă pe de o parte, fiindcă studiul constituia o specialitate secundară, nu i s'a dat, cum de altfel nu era rațional să i se dea, o extensiune prea mare, corespunzătoare aceleia dela Secțiunile Geodezice ale Școalelor tehnice superioare din străinătate, iar pe de altă parte, absolenții acestor școale fiind absorbiți în serviciile Statului,

executarea măsurătorilor de ordin particular a fost lăsată Inginerilor hotarnici, al căror titlu contrastează prea mult cu o pregătire tehnică ingierească.

În această chestiune mult debătută în A. G. I. R., Statul în primul rând își are partea lui de vină, întrucât diferitele guverne care s'au succedat, au tolerat ca pe baza unui regulament „medieval“, cum bine i s'a zis de un coleg, să se confere titlul de Inginer unui absolvent a 4 clase de liceu, care fără a urma o școală medie de specialitate, trecea un examen foarte sumar, pentru ca în urmă, în societate, să nu mai facă uz de calificativul de „hotarnic“, rămânând mai sărac în titlu, adică numai cu acela de Inginer.

Rezultă deci că titlul de Inginer hotarnic, nu-l putem considera ca un titlu mediu, echivalent aceluia de conductor de lucrări publice, conductor silvic sau conductor arhitect, ci inferior acestora întrucât conductorul este selectat dintre absolvenții a minimum 4 clase de liceu și i se predă într'o școală de specialitate un întreg învățământ potrivit culturii lui generale.

Oricare ar fi legiferarea viitoare, atât titlul de Inginer hotarnic, cât și drepturile conferite de lege aceluia care îl poartă, nu pot fi analate printr'o lege cu efect retroactiv și deci principiul respectării drepturilor câștigate va fi aplicat până la epuizare.

Rămâne ca cel puțin pentru viitor, legea pentru protecțiunea titlului și profesiunii de Inginer să devină o realitate, adică A. G. I. R. să-și facă datoria până la sfârșit în această cauză.

Asociația a fost destul de obiectivă în părerile ce a emis în această chestiune; nu a urmărit un monopol al lucrărilor tehnice în favoarea membrilor ei, căci ar fi însemnat să lipsească țara de concursul atâtor forțe tehnice, care toate sânt utile potrivit gradului lor de pregătire. Ba mai mult, în repetate rânduri a recunoscut că în prezent posedăm cadrele de titraji destinate concepțiunii lucrărilor tehnice, bine 'nțeles cu oarecare lipsuri, dar avem un gol prea mare în grosul armatei conductorilor tehnici, specializați în diverse ramuri, așa cum ne trebuiesc astăzi pentru realizarea efectivă a atâtor întreprinderi tehnice, începute sau continuate după război.

În același timp însă, Asociația a atras serioasa atențiune guvernanților noștri, asupra pericolului social și profesional, născuț din inducerea în eroare a marelui public de către tehnicienii cari îi solicită executarea de lucrări pentru care nu au o pregătire

suficientă, efectuând aceste lucrări în condițiuni contrare tehnice, încasând sume însemnate fără drept și concurând iarăși fără drept pe Inginerii competenți, cărora le trivializează profesiunea, semănând în public neîncrederea.

În ordinea pregătirii ce trebuia dată la noi pentru acei cari și-au făcut o profesiune din măsurători și întrucât înainte de război nu se simțea numai decât necesitatea unui învățământ superior de specialitate, trebuia în tot cazul să fi avut o școală medie de Topometrie și Topografie, care ar fi conferit absolvenților ei titlul de „conducător topometru“ sau „topometru“ cum s'a procedat în Franța, unde o asemenea școală s'a creat sub auspicii private, iar Statul și-a pregătit elementele superioare în învățământul militar de specialitate, de unde și-a recrutat cadrele Serviciului Geografic al Armatei. La noi în țară, întrucât Inginerul hotarnic nu a avut o pregătire inginerească, cu drept cuvânt a arătat D-I. Ing. Arthur Etschberger, în raportul adresat Asociației noastre în 1919, asupra reglementării titlului de Inginer, că nici intențiunea legiuitorului nu a fost să-i confere acest titlu. D-sa a citat atunci din primul codice al țării noastre „Pravilniceasca condică“ a lui Ypsilante (1780—1817), extrăgând din codul general al României de C. Hamangiu Vol. I, apendicele. În el a arătat că se vorbește de lucrări publice, dar nu se vorbește de ingineri, fiindcă nu existau pe atunci. În capitolul „Pentru Hotărnicie“, la art. 6, se spune: „Hotarnicii să se numere după vechiul obicei ce s'a urmat, adică după trepte și după dregătorii“.

Iar în art. unic, la capitolul „Pentru mori noi“ spune: „Cei ce vor avea moșii aproape de gârle și găsind vaduri de noroi pe însuși moșia lor, vor vrea să facă moară din pajiște, să a-leagă „meșteri iscusiți și cu pricepere“, ca să știe să cumpă-nească apele bine, pentru ca să nu se întâmple să se strice moșiile vecinești cu înălțarea apei, sau să se zăticnească moșiile cele mai de sus“.

Era deci vorba numai de hotarnici, și de meșteri. În codul Andronachi Donici (1814—1817), nu se găsește nimic despre lucrări de interes public, sau despre executorii lor. Deasemenea nimic în codul Calimah (1817—1832).

În codul Caragea (1817—1822), în Partea II-a „Pentru lucruri“, în capitolul III „Pentru vecinătatea lucrurilor“ se spune la art. 11: „Atunci să puie hotarnicii pietre și celelalte semne

de hotare, când vecinii se vor mulțumi sau se va da hotărâre-domnească" și în art. 15 „Câți vor să facă moară pe gârlă ce trece prin moșiile lor, să aducă meșteri cumpărători de ape... etc“.

După cum se vede, cuvântul „inginer“ nu a apărut până în 1832 în legislația noastră.

Prima oară apare în „Regulamentul organic“ și atunci cu înțelesul deplin, la art. 165: „Pentru marile folosuri ce putem dobândi din plutirea pe acele 5 mari gârle, care trec deacurmezișul Valachiei în lărgimea ei, adică Jiul, Oltul, Argeșul, Dâmbovița și Ialomița, Domnul împreună cu obșteasca adunare, va îngriji a trimite *ingineri* meșteri, ca să găsească mijloacele spre a curăți malca lor... etc“.

Tot Regulamentul Organic, din dorul de a face operă de bună administrație, cere ca în consiliile de judecarea hotărânicilor, să fie și un *inginer* :

Art. 344: „Aceste comisii se vor întocmi fiecare de 3 boeri, din care nici unul să nu fie stăpân pe moșie în județul unde se va orândui: și de un *inginer* care să ridice harta“.

Că Regulamentul Organic, a cerut în adevăr ca un *inginer* și nu un hotarnic să facă parte din comisiunea de judecarea hotărânicilor, reese limpede din faptul că nu mai vorbește în tot „capitolul „Despre hotărnicia moșiilor din Valachia“, despre condițiunile ce ar trebui să îndeplinească acest *inginer*. Și era firesc să nu mai stipuleze nimic, dacă înem seama că noțiunea *inginer* a fost pentru prima oară introdusă atunci în legislația noastră și dela început cu înțelesul ei deplin ce i-l dăm și astăzi.

O dovadă și mai mult a acestui fapt, o găsim și în circulara departamentului dreptăței, pe timpul Domnului Bibescu, din 1847, în care spune că :

„De multe ori s'au văzut egumenii abuzând de încrederea ce le-a fost lăsată, de a alege *hotarnici* și *ingineri*, au dat aceste lucrări la oameni cari nu aveau nici o știință specială, nici teoretică nici practică în asemenea îndeletniciri... etc“.

Așa dar la hotărnicii, se cereau și hotarnici și *ingineri*; iar apropierea fortuită a acestor 2 cuvinte — din care primul desemna pe jurist și al 2-lea pe tehnician, care colaborau la hotărnicie și dorința de a simplifica lucrul, au fost originea greșelii legiuitorului din 1868, care prin „Regulamentul pentru face-

rea și executarea hotărnicilor" — modificat prin legea din 10 Iunie 1897 — a conferit acel nou titlu, de Ing. hotarnic, pentru funcțiunea care în toate țările se numea: *geometru, topometru*, etc. și pentru care, în tradiția noastră legislativă, avea termenul atât de potrivit de *hotarnic*.

Și pentru că legiuitorul i a pus calitatea de jurist deasupra aceleia de măsurător, a prevăzut măsura ca diplomele de Ing. hotarnic să se libereze de Ministerul de Justiție.

Ca dovadă că nu se putea vorbi până la războiu de un învățământ serios, fie el și mediu, cu privire la măsurători și că deci titlul de Inginer hotarnic s'a conferit prin uzurparea titlului de *Inginer*, care însemnează *un mânuitor al forțelor naturii spre binele omului, bazat pe aplicarea științelor exacte*, este că „Regulamentul pentru facerea și executarea hotărnicilor”, prevede la :

Art. 4. „Pentru a fi admiși pe viitor ca ingineri hotarnici, cei ce se destină acestei profesiuni trebuie :

1. Să fie români sau naturalizați ;
2. Să aibă etatea de cel puțin 25 ani ;
3. Să aibă deplina folosință a drepturilor civile și politice ;
4. Să nu fi suferit o condamnățiune pentru crime sau pentru delictes ;
5. Aspiranții la titlul de inginer hotarnic, odată cu petiția adresată Ministerului de Justiție, pentru a cere autorizarea, vor fi datori să depună și suma de 60 lei ca taxă de examen, etc. și ;
6. Aspiranții la titlul de Inginer-hotarnic vor trebui să depună înaintea comisiunei un examen prin care să probeze că posedă *cunoștinți* de :

- a) Aritmetică, geometrie elementară, algebră elementară, trigonometrie, *noțiuni* de geometrie plană și topografie, după programele alăturate la finele acestui regulament.

- b) cunoștinți de gramatică și stilistică.

- c) exercițiul de a ceti manuscrise și documente vechi ;

- d) cunoștinți de dreptul civil și procedura lui ; și

- c) cunoștințe despre numirile semnelor firești ce se cuprind în actele vechi, numiri specificate în tabloul alăturat“.

Aspiranții cari vor produce diploma de bacalaureat, vor fi scutiți de examenul de aritmetică, geometrie, algebră, trigonometrie, gramatică și stilistică și vor fi supuși numai examenului pentru celelalte materii prevăzute în regulament“.

Așa dar, ori ce absolvent de liceu, ca să nu vorbim și de

cei ce n'au nici studiile liceale, putea deveni la vârsta de 25 ani *inginer* pe cale legală și dând examen de c) exercițiul de a celi documente și manuscrise vechi; d) cunoștințe de drept civil și procedura lui și e) cunoștințe despre numirile semnelor firești ce se cuprind în „actele vechi”, de oarece noțiuni sumare de arpentaj și nivelment poseda din clasa 4-a liceală, completându-le cu alte noțiuni sumare de topografie, pe care și le însușea pe cale rutinară dela inginerii hotarnici operatori.

Ușor putem desprinde concluziunea, că o asemenea pregătire însemna ignorarea studiului eroilor, baza științei măsurătorilor, mai însemna că tânărul inginer, ca și bătrânul, făcea uz în lucrările sale, fie de un lux de precizie, fie de o insuficiență de precizie, întrebunțând instrumente și metode nepotrivite pentru diferitele cazuri ce i se iveau.

Evident că unii dintre Inginerii titrați, având nevoie în anumite împrejurări ca lucrările lor în materie de hotărnicie să fie opozabile în justiție, treceau la examenul de inginer-hotarnic diferența materiilor ce nu posedau, în tot cazul de materii ne-topografice.

Asupra anulării titlului de Inginer-hotarnic, o lege cu efect retroactiv ar trebui să anuleze și titlurile absolvenților de școli medii și chiar inferioare tehnice din străinătate, care conferă titlul de inginer.

În memoriu întocmit de d-l Ing. Ștefan Mihăiescu, din însărcinarea S. II-a A. G. I. R. în chestiunea apărării titlului și profesiei de inginer, din Decembrie 1922, d-se arată că „în Austria la 1903, legea pentru protejarea titlului și profesiei de inginer a căzut din cauză că nu recunoaștea drepturile câștigate. La noi, rezistența pe care au pus-o și o pun în alte țări inginerii netitrați, nu poate avea aceeași intensitate, întrucât numărul lor e relativ mult mai mic.

Iar dacă se respectă drepturile câștigate, chiar și cei puțini, cari altfel ar avea interes să se opună, vor fi dezarmați. Această recunoaștere a drepturilor câștigate nu este pe de altă parte un mare sacrificiu pentru corpul Ingineresc, de oarece în 20—50 ani, ea își va pierde orice efect; în schimb vom putea avea legea apărării titlului și profesiei de inginer cu un moment mai de vreme, pe când dacă ne îndârjim a nu respecta drepturile câștigate, riscăm să nu putem trece legea, ceace ne-ar descuraja pentru o nouă perioadă de 10—15 ani iar atunci când se va

relua chestia noastră, va fi și mai dificilă ca acum, întrucât numărul nefirărilor va crește.

Nădăduim că comisiunea instituită de Ministerul Lucrărilor Publice pentru alcătuirea anteproiectului legii de organizare a Corpului Technic general Român, va găsi o formulă fericită, protejând titlul și profesiunea de Inginer, fără a aprinde focul animozităților și a descuraja în amorul lor propriu pe numeroșii tehnicieni, absolvenți de școli medii, cari s'au distins cu multă competență în atâtea întreprinderi importante.

Inchizând capitolul referitor la învățământul măsurătorilor dinainte de războiu, trec acum la ceea ce avem astăzi în această direcție.

II. Învățământul actual. Școalele de Topometrie de pe lângă Direcțiunea Cadastrului (Comitetul Agrar).

Am arătat că înainte de războiu, în afară de măsurătorile efectuate pentru studii speciale sau premergătoare diverselor construcțiuni, se executau două genuri de măsurători, partea întregă a unuia din ele corespunzând lipsului celuilalt și invers :

1°) Măsurătorile Serviciului geografic al Armatei, în care detaliile planimetrice și altimetrice era natural să se piardă în fața punctelor mari, având în vedere scopul pentru care se fac asemenea operațiuni și

2°) Măsurătorile Inginerilor hotarnici, executate mai mult de 99% pe cale grafică, în ori ce caz având caracterul de detalii izolate, fără a putea fi coordonate și închise în vederea unei cadastrări.

Pentru această din urmă mare lucrare de ansamblu, se cere asigurarea unei precizii destul de ridicată a operațiunilor de detalii, sprijinite pe puncte de triangulație de ordin din ce în ce mai mare (mai mic ca număr), mergând până la ordinul 4-lea inclusiv, unde racordarea se face cu triangulația de ordin corespunzător a Serviciului geografic al armatei, Secția de geodezie.

Odată cu trebuința imperioasă de a se înfăptui marea reformă a împrumțării sătenilor, hotărându-se măsurătoarea și parcelarea unei imense suprafețe de moșii, din care trebuia să se defalce cota rămasă neexpropriată și să se parceleze loturile de împrumțare, începutul cadastrării în Vechiul regat și Basarabia, cum și revizuirea întregului cadastru al Ardealului și Bucovinei, s'a impus forțat.

Trebuind să se cheltuiască însemnate sume pentru executarea în mare a acestor măsurători și parcelări, s'au luat măsuri ca ele să fie efectuate în așa condițiuni, ca să constituie lucrările premergătoare ale Cadastrului.

Cum însă pe deoparte pregătirea tehnică a Inginerilor hotarnici nu era îndeajuns corespunzătoare acestor operațiuni, iar pe de altă parte Statul avea nevoie de operatori destul de numeroși pentru a grăbi lucrările, s'a înființat pe lângă Direcțiunea Cadastrului din Comitetul Agrar, în anul 1920, o școală pregătitoare de topometrie, având 2 secțiuni:

1°) *Secțiunea I-a a topometrilor*, în care se primesc numai absolvenți de liceu și durata cursurilor este de 2 ani și

2°) *Secțiunea II-a a ajutorilor de topometri*, în care se primesc absolvenții a 4 clase liceale, sau a unei școli echivalente ca studii și durata cursurilor este de 1 an.

Regulamentul prevede că în secțiunea I-a, cursurile se vor preda în două sesiuni consecutive, dela 15 Noembrie până la 15 Martie. La finele fiecărei sesiuni, elevii vor depune un examen de toate materiile urmate în timpul sesiunii.

După terminarea primei sesiuni de cursuri, elevii vor face un stagiu de practică dela 1 Aprilie la 1 Noembrie, la care nu vor fi admiși decât cei reușiți la examenul teoretic. După terminarea celei de a doua sesiuni, elevii reușiți la examen vor executa o lucrare de ridicare în plan sau de aplicare a parcelărei.

Cei ce vor fi executat cu succes această lucrare, vor căpăta „diploma de absolvire a Școlii de topometrie“, dând drept la calificarea de „operator topometru autorizat al Direcțiunii cadastrului“.

Pentru secțiunea II-a, cursurile se vor preda într'o singură sesiune, dela 15 Noembrie la 15 Martie, după terminarea căreia elevii vor depune examen din toate materiile urmate.

Elevii reușiți la examen vor participa la lucrările practice ce se vor executa dela 1 Aprilie la 1 Noembrie.

Elevii cari după terminarea sesiunii își vor fi însușit cunoștințele necesare pentru executarea unei triangulații, a unei drumuri tachimetrice și a unui nivelment cu calculele corespunzătoare, vor obține „Certificatul de absolvire a Secțiunii de ajutori operatori ai Școlii de topometrie“, dând dreptul la calificarea de „ajutor operator topometru autorizat al Direcțiunii Cadastrului“.

Materiile predate în Școala de Topometrie sunt :

Secția I-a a operatorilor topometri

Seziunea I

1. Matematici (Trigonometrie, Geometrie analitică, Algebră superioară).
2. Noțiuni de Optică.
3. Topometrie I.
4. Noțiuni de Astronomie.
5. Desemn topografic.

Seziunea I.

1. Topometrie II.
2. Lucrări tehnice de parcelare.
3. Noțiuni de geodezie.
4. Noțiuni de Fotogrametrie.
5. Îmbunătățiri funciare, cadastru, commasări, parcelări și clasificarea terenurilor.
6. Drept și legislație referitoare la lucrări de măsurătoare și delimitare.

Secțiunea II-a a ajutorilor de operatori topometri

1. Matematici (Aritmetică, Algebră elementară, elemente de Trigonometrie și de geometrie analitică).
2. Topometrie și noțiuni de parcelare.
3. Desemn topografic.

Direcțiunea Școlii de Topometrie este încredințată Directorului Cadastrului și al lucrărilor tehnice.

Corpul profesoral al Școlii se compune din câte un profesor pentru fiecare din următoarele materii :

Matematici, Topometrie, Geodezie, lucrări tehnice de parcelare, îmbunătățiri funciare, cadastru, commasări, etc.

Profesorii se numesc pentru fiecare sesiune prin decizie ministerială, pe baza propunerii Direcțiunii Cadastrului, potrivit avizului tehnic al acelei Direcțiuni.

Materiile pentru care nu sânt prevăzuți profesori, precum și aplicațiunile practice ce se vor stabili prin programul analitic, se vor preda de conferențieri, numiți pentru fiecare sesiune prin decizie ministerială.

Din examinarea programelor de studii, a condițiilor de admisibilitate în aceste școli, dar mai cu seamă că elevii sunt puși la curent cu cele mai moderne metode de lucru în materie de Topometrie, putem afirma că actualele școli reprezintă un pas înainte față de ce am avut înainte de războiu.

Neavând însă un local propriu, durata cursurilor fiind prea mică, recrutarea profesorilor fiind făcută în pripă, în lipsa unei legi de organizare, studiul geodeziei și al măsurătorilor bazate pe metode fotografice fiind foarte departe de a fi abordate cu extensiunea corespunzătoare unui învățământ superior, nu putem vorbi de un învățământ bine organizat. După părerea unui coleg, nu am avea acum un învățământ, ci o „învățătură“.

Eu doresc totuși ca această „învățătură“ să fie apreciată mai degrabă ca un fruct prețios al intenselor eforturi făcute într'un interval destul de scurt de către câțiva pionieri ai acestei învățături, — fie că am numi-o și astfel — și care pentru moment are marele merit de a corespunde în bune condițiuni marelui nevoi a măsurătoare și parcelării pământurilor expropriate.

Intrebuințarea curentă și generală la Cadastru a mașinei de calcul și a tabelelor de valori naturale ale liniilor trigonometrice, deasemenea a câtorva procedee analitice și trigonometrice de prescurtare și mecanizare a operațiunilor topometrice, asigură acestor operațiuni precizia, rapiditatea și mecanismul, avantaje care nu puteau fi obținute prin metode grafice, sau prin calculele oboșitoare cu logaritmi.

După ce am arătat situațiunea actuală a învățământului cadastral, voi încerca să schițez o orientare pentru viitor a învățământului măsurătorilor, menit să satisfacă cele 4 cerințe enumerate la începutul acestei expuneri.

III. Propuneri pentru viitor

Un învățământ tehnic al măsurătorilor, care va fi menit să pregătească elemente pentru cadastrarea proprietăților, pentru executarea diverselor măsurători de care au nevoie autoritățile și particularii, pentru complectarea și reambularea hărții țării și în fine pentru satisfacerea necesităților impuse de războiu, nu poate fi creat mai bine, decât după modelul organizației actualelor școli Politehnice.

În moțiunea votată de congresul II-lea A. G. I. R. ținut la

Timișoara, în ședința dela 3 Octombrie 1922, găsim în aceeași privință următoarele :

„Congresul considerând necesitatea ca orice cultură tehnică să se facă numai în școli speciale, care să se desființeze toate dispozițiunile sau legile care conferă titluri de orice natură pe baza numai de examene mai mult sau mai puțin sumare.

În special congresul cere să se desființeze regulamentul de astăzi care conferă titlul de inginer hotarnic. Mai cere ca pe de o parte să se completeze programul actualelor școli tehnice speciale și medii, așa ca absolvenții lor să poată avea toate cunoștințele necesare unui inginer hotarnic, iar pe de alta să se facă o secțiune specială pentru a pregăti pe acei ce s'ar dedica acestei ocupațiuni“.

În ședința din 2 Octombrie, d-l inginer A. Rășcanu, a adus la cunoștința congresului existența în Bucovina și Ardeal a unui corp de geometri civili foarte bine pregătiți și a propus să se organizeze pe lângă școalele politehnice o secție specială de ingineri geodezi.

În Decretul-Lege relativ la înființarea și organizarea școlilor politehnice din România, publicat în Monit. Oficial No 10 din 19 Iunie 1920 și ratificat prin Legea de organizare a învățământului silvic (art. 10, alin. 5), după ce se enumeră la art. 4 actualele secțiuni ale școlilor politehnice, se prevede că „alte secțiuni de specializare vor putea fi create, sau secțiunile de mai sus vor putea fi subdivizate, atunci când dezvoltarea economică a țării va cere aceasta“.

Iar art. 7 prevede că „durata învățământului în școlile politehnice este de 4 ani, căutându-se a se da în primii ani cunoștințele generale necesare inginerilor, iar în ultimii ani, cunoștințele de specializare“.

În ante-proiectul legii pentru organizarea și funcționarea corpului tehnic cadastral, la art. 1 se arată că acest corp cuprinde pe *Inginerii cadastrali* și *Conducătorii cadastrali*, așa dar aceeași organizare ca în celelalte corpuri tehnice. Art. 2 enumeră atribuțiunile membrilor acestui corp, arătând că ele constau în studierea, proiectarea, executarea, verificarea și supravegherea următoarelor lucrări :

- a) Triangulații de orice fel de ordin.
- b) Ridicări de orice fel de planuri.

- c) Partaje și expertize de specialitate.
- d) Parcelări și lotizări.
- e) Consolidări.
- f) Cadastrări, commasări, lucrări urbariale și embalicare și orice fel de lucrări tehnice referitoare la Cartea funduară și clarificarea drepturilor de proprietate.
- g) Nivelmente de orice ordin.

Art. 3 prevede că „se exceptează dela acestea lucrările ce se fac de geniul militar, Serviciul geografic al Armatei și inginerii de orice specialitate, pentru instituțiunile publice din cari ei fac parte“.

Art. 4 enumără condițiunile de admisibilitate în corp și exercițiu:

- a) Să fie cetățean român, fără deosebire de sex,
- b) Să aibă minimum 21 ani împliniți și să fi satisfăcut legea recrutărei,
- c) Să poseadă titlul de „Inginer Cadastral“, conferit de școlile speciale din țară.

Art. 6: „Diplomele și certificatele eliberate de școlile superioare din streinătate, având la bază liceul și conferind titlul de „Inginer geometru“, „Inginer geodez“ sau „Inginer diplomai“, dau dreptul la înscrierea în corp, numai în urma cercetărei lor de către consiliul superior al corpului tehnic cadastral, compus din (art. 18):

- a) Directorul Cadastrului ca Președinte,
- b) Un delegat al Serviciului geografic al Armatei,
- c) Patru inspectori generali ai Cadastrului,
- d) Patru ingineri cadastrali liberi profesioniști și
- e) Un consilier al Inaltei Curți de Casație.

Trec peste celelalte dispozițiuni de organizare, referitoare la măsuri disciplinare, organele corpului, taxe și onorarii, Casa de ajutor, etc. pentru a releva dispozițiunile privitoare la învățământ:

Art. 26: „Se înființează în București și Timișoara, pe lângă Școlile Politehnice respective, câte o *Secție tehnică Cadastrală*, cu o durată de 3 ani.

Absolvenților acestei școli li se va elibera titlul de *Inginer Cadastral*, în baza unei diplome sau certificat de absolvire. Aceste secții vor fi subvenționate de Ministerul domeniilor, care

prin Direcția Cadastrului va înscrie anual în bugetul său fondurile necesare.

Se înființează după necesitate Școli tehnice de conducători cadastrali, cu o durată de 3 ani, subvenționate de Direcțiunea cadastrului.

Trec iarăși peste capit. XI care se ocupă de inginerii cadastrali funcționari și cap. XII care se ocupă de onorarii, chirii și indemnizații și ajung la capit. XIII care tratează despre Conducătorii cadastrali.

Art. 34: „Conducătorii cadastrali lucrează numai sub conducerea și răspunderea inginerilor cadastrali, ajutându-i la executarea lucrărilor prevăzute în această lege; iar

Art. 38 prevede că „Absolvenții cu diplomă ai Școalelor de conducători cadastrali, au dreptul a se prezenta la examenul de admitere în Secțiunile Școlilor Politehnice prevăzute la art. 30.

Am trecut în revistă dispozițiunile articolelor referitoare la învățământ, cum și acelea aflaie în imediata legătură cu ele, spre a ne forma o idee justă de felul în care se intenționează legiferarea învățământului cadastral.

Odată cu observațiunea de ordin general, că noul învățământ va fi pus pe baze solide și organizat după modelul celorlalte secțiuni ale Școlilor Politehnice, îmi permit a face și următoarele observațiuni de analiză a acestui anteproiect:

1. Intrucât cele mai multe din lucrările de măsurătoare se pot executa în bune condițiuni de către agenții medii, socotesc că numărul conducătorilor cadastrali ar trebui să fie cu mult mai mare decât acela al inginerilor cadastrali și deci este bine că s'a prevăzut înființarea după necesitate a școalelor de conducători cadastrali, pe când o singură școală tehnică superioară de cadastru, în loc de două, după cum prevede art. 26, ar fi prea suficientă.

Conducătorii cadastrali, a căror condițiune de admisibilitate ar trebui ridicată la 6 clase liceale, iar durata studiilor rămânând la 3 ani, în care să se cuprindă și lucrările practice pe teren și în cabinet, ar putea conduce pe răspundere proprie lucrările topometrice, — iar nu numai „sub conducerea inginerilor cadastrali, ajutându-i la executarea lucrărilor”, după cum prevede art. 34.

Operațiunile de măsurătoare și parcelare executate până în prezent de direcțiunea cadastrului, au dovedit cu prisosință acest lucru; în tot cazul asemenea conductorii ar avea o pregătire mai serioasă decât Inginerii hoțarnici cari, producând o luerare de probă la Cadastru, au căpătat calitatea de „*topometri autorizați*“.

Inginerii cadastrali, având la bază bacalaureatul, socotesc că ar avea nevoie de 3 ani de studii și 1 an de aplicațiuni practice, având ca destinație ulterioară :

a) Formarea cadrelor de conducere în Administrația Centrală a Cadastrului și la Inspectorate.

b) Organizarea pe teren a sectoarelor de lucrări și conducerea efectivă a lucrărilor de geodezie.

c) Stabilirea legăturii cu Serviciul geografic al Armatei și ca operatori ai acestui Serviciu.

d) Proiectarea și conducerea lucrărilor de îmbunătățiri funciare, menite a spori în mod susținut productivitatea terenurilor agricole (irigațiuni, urenaje, rectificări de cursuri ale apelor, etc.)

e) Proiectarea nouilor sale de colonizare, a căror creare se impune odată cu împrumutarea.

f) Expertize bazate pe cunoașterea amănunțită a tehnologiei agricole.

2. Din examinarea atribuțiunilor ce urmează a fi date viitorilor ingineri cadastrali, rezultă lămurit că fără cultura generală a bacalaureatului și fără o serioasă pregătire corespunzătoare programului secțiunilor geodezice ale școalelor superioare tehnice din streinătate de care mă voi ocupa în urmă, aceste atribuțiuni nu pot fi îndeplinite cu succes. Să vedem ce cuprinde în această privință anteproiectul de lege al Corpului Cadastral.

La Capit. XIV „*Dispozițiuni tranzitorii*”, art. 39, se prevede că: „Acei cari au obținut până la data promulgării acestei legi calitatea de *topometri autorizați*, vor fi înscrisi de drept în corp și în tablou ca ingineri cadastrali.

Topometri autorizați, funcționari la stat, județ și comună, vor fi înscrisi în corp în gradele prevăzute la art. 32, corespunzător gradului și vechimei ce o au în funcțiuni, la data promulgării acestei legi... etc.“

Cine sânt topometri autorizați, până la data promulgării legii?

Ne-o spune „Caetul de sarcini provizoriu pentru executarea în întreprindere a lucrărilor de măsurătoare, parcelare și aplicarea parcelării“, elaborat de Direcțiunea Cadastrului și a lucrărilor tehnice, sau dela Obștiile de împrăștiare, sub controlul Direcțiunii, numai operatorii topometri autorizați de această Direcțiune.

Condițiunile pentru a fi recunoscut ca operator topometru autorizat de Direcțiunea Cadastrului sânt :

a) Pentru Inginerii diplomați ai Școalei de Poduri și Șosele sau ai școalelor similare din străinătate, pentru Inginerii silvici, Inginerii agronomii și arhitecții diplomați ai școalei de arhitectură :

Executarea, — personal și fără ajutor, — a unei lucrări de măsurătoare, după metodele fixate de Direcțiunea Cadastrului, în condițiunile cerute de acest caet de sarcini. Recepționarea, în conformitate cu caetul de sarcini, a acestei prime lucrări, dă dreptul la recunoașterea ca operator autorizat de Direcțiunea Cadastrului...”

Până la 1923, numai acești titrați aveau dreptul ca pe baza unei lucrări de probă, să obțină calitatea de topometru autorizat ; alții decât aceștia erau supuși unui examen teoretic și practic.

În 1923 se lărgesc condițiunile de obținere a acestei calități, adăogându-se în caetul de sarcini că :

„În aceiași categorie intră și inginerii hotarnici, cari au căpătat acest titlu până la 1 Ianuarie 1920, (data înființării școalelor de topometrie pe lângă Direcțiunea Cadastrului, absolvenții școalei de conducători de lucrări publice și foștii ofițerii cari au ridicat islazuri comunale.

b) Pentru absolvenții Secției I-a a Școalei de Topometrie, de pe lângă Direcțiunea Cadastrului: Diploma de absolvire a Școalei de Topometrie“.

Așa dar un inginer-hotarnic, dinainte de 1920, precum și un conductor de lucrări publice, producând o lucrare de probă la Cadastru până la promulgarea legei și deci căpătând calitatea de „topometru autorizat“, va fi făcut de drept prin lege „Inginer cadastral“, pe câtă vreme un Inginer titrat care n'a lucrat până acum pentru cadastru și pe care deci legea îl apucă fără lucrarea de probă cerută de rigoare, nu va putea fi Inginer Cadastral, decât urmând Secția de cadastru al Politehniceii, căci

fără aceasta i se va interzice executarea oricărui gen de măsurătoare, toate măsurătorile căzând pe viitor în exclusiva autorizare a Inginerului cadastral.

Gălesc că aceste măsuri au un caracter vexatoriu, atât pentru prestigiul viitorului titlu de Inginer Cadastral, cât și pentru Inginerii titrați cari, în anumite împrejurări pe care nu e locul a le discuta aici, ar dori să execute diferite lucrări de măsurătoare.

Pentru aceste motive, propun ca în viitoarea lege, să se introducă următoarele dispozițiuni:

1°. *Titlul de „Inginer Cadastral“* să se confere:

a) Viitorilor absolvenți ai Secțiunei Cadastrale (sau geodezice) ce se va înființa pe lângă o singură Școală Politehnică.

b) Inginerilor titrați cu studii echivalente din străinătate.

c) Acelora care au obținut calitatea de „topometru autorizat“ până la promulgarea legii, având însă la bază cel puțin bacalaureatul, sau o școală echivalentă, căci altfel nu ar putea îndeplini cu competență îndatoririle multiple și pretențioase ale Inginerului cadastral, pe care le-am enumerat mai sus.

De altfel, după cât sunt informat, acesta este și punctul de vedere al comisiunei pentru redactarea anteproiectului legii de organizare a corpului tehnic general român. În ipoteza că această propunere se legiferează, totuși asociația noastră, conform normelor după care se conduce, va primi în sânul ei pe inginerii cadastrali absolvenți ai școalelor tehnice superioare de cadastru, dar nu va putea primi pe acei cari eu la bază numai o lucrare de probă de cadastru, deși bacalaureați.

2°. *Titlul de „conductor cadastral“*, să se confere:

a) Viitorilor absolvenți ai școalelor tehnice medii de cadastru.

b) Absolvenților școalelor tehnice medii din străinătate, având un grad de pregătire echivalent.

c) Acelora cari au obținut calitatea de „topometru autorizat“ până la promulgarea legii, dar cari nu au la bază bacalaureatul sau o școală care ar putea fi echivalentă cu acesta.

Operațiunile topometrice cadastrale, cum și măsurătorile de ordin particular, să poată fi executate pe răspundere proprie și de conductorii cadastrali, cum și de orice inginer titrat, deși nu inginer cadastral, cu respectarea caetului de sarcini al cadastrului,

rezervându-se anumite lucrări, despre care am vorbit mai sus, numai pentru inginerii cadastrului, cari, bine 'nțeles pot executa și în genere lucrări topometrice.

Direcțiunea cadastrului are tot interesul să nu închidă porțile sale inginerilor titrați cari nu au produs încă o lucrare de probă la cadastru până la promulgarea legii, în care sens pledează cu multă autoritate și competență „Memoriul prezentat de comisiunea AGIR, la 11 Martie 1919, domnului ministru de domenii“, comisiune din care au făcut parte d-nii ingineri: Cezar Orășeanu, Henry Teodoru, Gr. Fieroiu, C. Năsturaș, Mihail Florescu, D. Ciurileanu și Paul Teodorescu.

Măsurătorile cadastrale premergătoare împrumutării, sunt aproape terminate în regiunile de șes, abia începute în regiunile de deal și munte; parcelările sânt iarăși abia începute și se vor efectua cu anevoință, fiindcă un prea mare număr de țărani fixați la măsurătoare și pe care urmează a se sprijini parcelarea au dispărut și vor trebui restabiliți prin noi măsurători parțiale.

Dacă ne gândim că după terminarea operațiunilor de împrumutării, cadastrul va trebui să treacă apoi la proprietățile neexpropriate, ajungem la concluziunea că interesul este a se lăsa conductorilor cadastrului răspunderea lucrărilor și a nu se închide porțile pentru pușinii titrați cari ar dori să execute lucrări cadastrale.

Învățământul geodezic și cadastrul în streinătate.

În pragul unei legiferări asupra învățământului cadastral, e natural să ne servim de rezultatele la care s'a ajuns în streinătate în aceasla direcție.

Și fiindcă materiile predate la secțiile geodezice ale școlilor tehnice superioare sunt aproape aceleași, diferind puțin numai durata studiilor, vom arăta în întregime, ca model, numai programa de studii a *institutului geodezic de pe lângă Universitatea din Bonn (Prusia)*, unde acest institut funcționează în clădirea Academiei Agricole, sub denumirea de „Die Landmesserschule“.

La această școală tehnică superioară, studentul se înscrie ca „Studierender der Geodäsie und Cultur technik“; poate însă să se înscrie și numai pentru studiul geodeziei, cealaltă secție a „tehnicii agricole“ fiind facultativă.

Înainte de intrarea în școală, studentul e obligat a face un an de practică pe lângă un geodez recunoscut de Statul Prusian, prezentând la terminarea practicei lucrărilor executate.

Urmează apoi 2 ani (4 semestre) de concursuri teoretice și proiecte, după care se prepară pentru examenul de diplomă. În mod excepțional sunt studenți cari termină școala și stagiul în 3 ani; de regulă însă, lucrările practice sunt așa fel organizate, încât examenul de diplomă nu se poate trece în mai puțin de 4 ani.

Programul de studii pentru secția geodezică, fără a ține seamă de împărțirea pe semestre, e în esență următorul:

a) *Matematici generale:* Geometrie analitică, plană și în spațiu, geometrie descriptivă, calculul infinitezimal și integral, trigonometrie sferică, teoria erorilor, cu aplicațiuni asupra compensărilor după metoda celor mai mici pătrate, în legătură cu ridicările geodezice.

b) *Studii de specialitate principală.*

Geodezia inferioară, mergând până la triangulațiile de ordinul 4-lea inclusiv și tratând succesiv:

Teoria erorilor, teoria instrumentelor, metode de observațiuni (metoda în serie, met. Schreiber, etc.), măsurarea bazelor geodezice, refracțiunea terestră și astronomică, nivelmentul geodezic, calculul distanțelor zenitale simple și reciproce, calculul triunghiurilor geodezice, teoria compensărilor după metoda celor mai mici pătrate, calculul coordonatelor geografice, a coordonatelor rectangulare, Astronomia de poziție și proiecțiunea hărților geografice.

Geodezia superioară, care studiază figura pământului, calculul lungimei arcului de meridian și de paralel, deviația verticală, determinată prin compararea măsurilor astronomice cu cele geodezice, intensitatea gravitației, etc.

c) *Studii de specialitate secundară și materii anexe.*

Chimie, Technologie agricolă, Cartografie, Drept civil și administrativ.

Paralel cu aceste studii sânt și așa zisele „seminare“ de aplicație: Practica geodezică, Practica matematică, Seminarul de technologie agricolă, etc.

În „Secțiunea Technicei agricole“ (Cultur technik), ai căror studenți urmează și matematicile pregătitoare și geodezia infe-

rioară din programul Secției geodezice, se predau următoarele materii :

Economia agricolă, Studiul solului și al plantelor, Îmbunătățirea livezilor și pășunilor, Hidraulică, Construcțiuni, Poduri și Șosele, Mecanică, Fizică, cu seminarii aplicative.

La ambele secții, studenții sânt obligați a face în echipe în fiecare Vineri și Sâmbătă, aplicațiuni pe teren. Secțiunea geodezică conferă titlul de „*Preussischer Landmesser*“, iar secțiunea tehnice agricole, titlul de „*Cultur techniker*“.

Concepțiunea germană exclusivistă de „stat în stat“, a mers până acolo, încât un „*Preussischer Landmesser*“ nu este primit a opera pentru cadastru din Saxonia, după cum un „*Vermessungs-ingenieur*“ dela Dresda (Saxonia), nu este primit a opera pentru cadastrul Prusian.

Tot în Prusia, găsim la *Berlin*, o școală tehnică superioară pentru măsurători, sub numele de „*Landmesserschule*“, atașată pe lângă școala superioară de agricultură (*Landwirtschaftliche Hochschule*), cu aceleași studii, durată și titlu ca la *Bonn*.

La celelalte Politehnice și școli speciale din Prusia, nu sânt secțiuni geodezice.

În *Saxonia*, se află la *Dresda* o secție pentru *Inginerii geodezi (Vermessungs ingenieure)*, făcând parte din Politehnică (*Technische Hochschule*).

Durata studiilor : 3 ani, plus 1 an de lucrări practice.

Titlul conferit este : *Inginer geodez diplomat (Diplomvermessungs ingenieur)*.

În *Bavaria*, la *München*, există iarăși o secție geodezică pe lângă Politehnică.

În *Austria*, deasemenea găsim la *Viena* o secție geodezică a Politehniceii.

În *Elveția*, Politehnică din *Zürich*, pe lângă secțiile de construcție, silvică și agricolă, are și 2 secțiuni în legătură cu măsurătorile și Cadastrul :

a) *Secția geodezică*, durată cursurilor de 7 semestre, plus 1 semestru pentru examenul de diplomă, deci în total 4 ani.

Programele primelor 2 semestre sânt comune tuturor secțiilor. Acelea ale semestrelor III și IV, sânt în genere comune secțiilor : silvică, îmbunătățiri funciare și agricole. În semestrele

V, VI și VII, se predau separat studiile de specialitate, iar în semestrul VIII se prepară examenul de diplomă.

După obținerea diplomei, ca să poți fi admis a opera pentru Cadastrul elvețian, trebuie să faci un an de lucrări pe teren, asistând pe un Inginer Cadastral recunoscut de Cadastru, după care trebuie să depui un examen în fața unei Comisiuni superioare a Cadastrului elvețian, în care, pe lângă Ingineri cadastrali de specialitate, intră și reprezentanți ai autorităților superioare administrative, juriști, etc. spre a constata dacă noul candidat posedă toate cunoștințele juridice, agricole și administrative, în legătură cu aplicarea și organizația Cadastrului elvețian.

b) Secția „*Imbunătățirilor funciare*”. (Cultur abteilung.) unde se predau ca studii de specialitate principală irigațiile, drenajele, rectificarea cursului apelor, construcțiuni rurale, etc., conferă titlul de: „Cultur ingénieur”.

La Institutul Geografic al Armatei franceze vin ofițeri de Artilerie și Geniu, cu cunoștințe solide de matematici și urmează la Institut 2 ani programul geodezic, după care tac 2 ani practică, iar unii mai fac în urmă studii de perfecționare și specializare.

La Institutul Geodezic din Potsdam (lângă Berlin), se primesc numai licențiați în matematici sau elemente cu o pregătire matematică echivalentă, având și cunoștințe elementare de Geodezie și urmează câte 2 ani pentru fiecare specialitate:

1. Măsurarea bazelor geodezice, compensări, nivelment geodezic.

2. Calculul coordonatelor geografice și rectangulare și nivelment de precizie.

3. Studiul elipsoidului pământesc.

4. Abaterile verticalei, gravitație, suprafața geoidului.

Ofițerii români trimiși de Serviciul Geografic al armatei noastre, au fost primiți în mod excepțional. Deși nu am putut aduna întregul material referitor la organizația tuturor școalelor de geodezie din străinătate, socotesc că din expunerea făcută mai sus, ne putem forma o idee destul de bună de extensiunea ce se dă în alte țări învățământului superior geodezic.

Cât despre *învățământul mediu*, acesta se predă în genere în Școalele tehnice medii de topometrie și cadastru, unele de Stat, altele particulare.

Baza o formează matematicile elementare, studiile de specialitate sânt reduse la topografie, topometrie și părți din geodezia elementară. Pe lângă acestea se adaugă specialitățile secundare și studiile anexe despre care am tratat la programele Școlilor tehnice superioare, bine înțeles corespunzător gradului de pregătire al elevilor.

. * .

Înainte de a termina această conferință și potrivit propunerii ce am făcut la început, consider de mult interes a insista asupra trebuinței de a se da cât mai mare importanță studiului măsurătorilor bazat pe metode fotografice, studiu cărui în strălucire i s'a dat o dezvoltare nebănuită.

Pentru a evidenția acest lucru, îmi permit a face o dare de seamă asupra acestor procedee de măsurătoare, cu nădejdea că va putea servi ca o mică orientare în căutarea locului pe care merită să-l ocupe această subdiviziune în învățământul măsurătorilor.

Învățământul măsurătorilor bazate pe metode fotografice. Dintr'o întreagă literatură scrisă în această direcție, din care am reușit să-mi procur până în prezent o bună parte, voi reproduce numai un istoric și foarte scurte noțiuni, publicate în 1921 în broșura „*La Stéréo-topographie par le Commandant Vavon*” fost șef de serviciu la Serviciul geografic al Armatei franceze, cum și dintr'o dare de seamă făcută în revista „*Le génie Civil*”, No. 7 din 16 Februarie a. c. de către D-l A. Bidault des Chaumes, Inginer dela Ecole Centrale des Arts et Manufactures.

I s t o r i c .

Ideea de a aplica fotografia la ridicările de planuri, este aproape tot așa de veche ca fotografia însăși, întrucât în 1838 Gay-Lussac și Arago au scos în evidență serviciile pe care invențiunea lui Daguerre urma să le aducă topografiei.

Chiar înainte acestei epoci, către 1791, Inginerul hidrograf *Beautemps-Beaupré*, preconizase întrebuințarea vederilor perspective desenate de mână, pentru „ridicarea și construcțiunea hărților și planurilor hidrografice, pe care el le-a întocmit în cursul explorărilor întreprinse. Cincizeci de ani mai târziu, șeful

batalionului de geniu *Leblanc*, desenator deosebit de abil, a introdus metoda lui *Beautemps-Beaupré* în recunoașterile topografice.

Către 1849, căpitanul de geniu *Laussedat*, se gândi să recurgă la camera luminoasă a lui *Wollaston*, de care se servise mai înainte cu unul din camarazii săi, elev la școala de Artefrumoase, ca să traseze vederile perspective, pe care începuse să le deseneze cu mâna ridicată, după procedeul comandantului *Leblanc*, șeful său înaintaș. El nu întârzie de altfel să modifice acest instrument și construiește o cameră luminoasă *hemiperiscopică*, care combinată cu o lunetă terestră a rezultat *telemetrograful*.

Unii atribuesc colonelului de artilerie *Langlois* primele încercări de fototopografie. Ceeace este sigur, este că dela 1852 *Lanssedat* întreprinde ridicări bazate pe fotografie și pe care le continuă până la 1859, întâmpinând numeroase dificultăți. În 1859 el prezintă un memoriu Academiei de Științe, care aprobă formal metoda fotografică, după cum o expusese acesta și o practicase în prezența a 2 experimenatori abili, însărcinați ca, urmărind operațiunile, să le conducă după voia lor și să le verifice exactitatea.

În 1860, *Lanssedat* prezintă Comitetului de fortificații primul exemplar din camera sa obscură topografică, construită de *Brunner* și care devine mai târziu „*foioteodolitul*“.

Cinci ani mai în urmă, la 1855, italianul *Porro* combină un instrument analog, la care adaptase o busolă și o cameră fotografică.

Se poate spune însă, că *Lanssedat* e în adevăr părintele fototopografiei terestre.

Experiențele pe care el le începuse, au fost continuate dela 1863—1870, de căpitanul de geniu *Javary* și guardul de geniu *Galibardy*. În timpul asediului Parisului, 1870—71, căpitanul *Javary* a luat un mare număr de clișee din care a scos informațiuni foarte prețioase pentru dirijarea tirului artileriei franceze. Câtă vreme însă procedeele metrofotografice ale lui *Lanssedat* fuseseră aproape părăsite în Franța, în străinătate ele luau proporții și se perfecționau.

Dela 1871 până la 1910, nu se mai pot cita decât lucrările Doctorului *Gustave Le Bon*, ale comandantului *Legros*, ale comandantului *Moëssard*, ale comandantului *Gorceix* și ale căpitanului

Sacconey. De remarcat sânt ridicările masivului Mont Blanc, începute către 1892 de d-nii Joseph și Henry Vallot și acelea ale masivului Grandes-Rousses, efectuate în 1905—1906.

În Germania, prima publicație în această direcție apare în 1865. În acel an, articolele lui Aimé Girard, semnalate în Archivele fotografice din Berlin, atrăseseră atențiunea specialiștilor și marelui stat-major prusian.

În 1867, doctorul *Meydenbauer* execută la Friburg, în Silezia, prima sa ridicare prin fotogrametrie.

În timpul războiului din 1870—71, Germanii au aplicat deasemenea procedeul, în fața Strasburg-ului și Parisului, la recunoașterea locurilor asediate.

În 1893, *Hector de Grousilliers*, inginer dela Charlottenburg, preconizează principiile *telemetrului stereoscopic*, pe care *Dr. Pulfrich* a isbutit să-l realizeze 1898, sub numele de *stereotelemetru*. Acest aparat a determinat pe Pulfrich să studieze fotografiile stereoscopice și să pună la punct în 1901, *stereocomparatorul*, aparat care permite a efectua pe clișee măsurători de o extremă precizie și deci de a calcula sau construi elementele necesare construirii planurilor.

Metoda creată de Pulfrich este *stereogrametria*. În 1903, colonelul von Hübl dela Institutul geografic militar din Viena, întrebuință stereocomparatorul lui Pulfrich cu mult succes la ridicări de mari întinderi.

În 1908, locotenentul austriac *d'Orel*, a isbutit să construiască primul model al unui dispozitiv mecanic, care combinat cu stereocomparatorul, permitea să obțină în mod automat și fără calcul traseul detaliilor planimetrice și a curbelor de nivel; acest aparat este *stereoautograful* adoptat de atunci de multe State mari pentru ridicările lor oficiale.

În Spania, în Canada, în Elveția, în Rusia, procedeele fotografice au fost aplicate în condițiuni diferite și în special în regiunile greu accesibile.

În 1911, Serviciul Geografic al Armatei franceze și-a procurat un stereocomparator Pulfrich și a organizat o brigadă, însărcinată să ridice prin procedee stereogrametrice, unele regiuni din accesivile ale Alpilor din Dauphiné.

Rezultatele obținute au fost așa de convingătoare, încât în 1914, serviciul geografic s'a hotărât să-și procure un stereoautograf d'Orel, dar tratativele angajate cu casa Zeiss din Iena pentru cumpărarea acestui instrument au fost întrerupte de războiu.

În 1920 d-l Paul Corbin, inventatorul Ședitei, a introdus în Franța întrebuițarea stereoautografului.

Trec apoi fără a mai da nici un detaliu, care ar complica expunerea, asupra cercetărilor făcute în materie de *Fotografie aeriană*: În Franța de Laussedat, Tissandier și Ducom, Batut și Wenz și mai recent de d-l L. Clerc și de Inginerii hidrografi Rollet de l'Isle, de Vanssay și Roussilhe.

În Germania, Schiffner (1892), Finsterwalder (1899), G. Hauck (1883—1905), Gasser (1912), Hugerhoff și Cranz (1919) și mulți alți; în America, Berrien Adams (1893) și Deville (1895); în Rusia, Thiele (1899) și Uljanin (1909); în Italia Ranza (1907) și Tardivo (1911) și în fine în Austria Scheimpflug (1899—1911) și Kammerer. Aceștia sânt principalii cercetători.

Din punct de vedere practic, ridicările făcute de japonezi în 1904, în timpul campaniei din Manciuuria, recunoașterile fotografice cu avionul făcute la Verdun în 1910—1911 și în fine hărțile fotografice ale lui Scheimpflug în Austria și Tardivo în Italia, păreau a fi singurele aplicațiuni ale fotografiei înainte de războiu.

Din primele luni ale acestui războiu, statele majoare franceze și-au dat seama de serviciile pe care le-ar putea aduce fotografia aeriană, atât ca izvoare de informații cât și ca mijloc de întocmire a *planurilor directoare* adică a planurilor la scară mare (1/20.000, 1/10.000 și chiar 1/5000) necesare comandamentului, spre a putea combina și prepara operațiunile sale, artileriei pentru a efectua tirurile sale și infanteriei spre a executa atacurile.

Raportând, sau după termenul francez, restituind, fotografiile aeriene pe planurile directoare, operațiune de foarte scurtă durată, putem urmări imediat situațiunea organizațiilor frontului inamic, cum și acelea din dosul frontului, putem fixa pe plan pozițiunea bateriilor, a posturilor de comandament, a depozitelor de muniții și subzistență, bine înțeles confruntând în caz de dubiu constatările ce facem, cu informațiunile culese de infanterie din recunoașterile ofensive, din documentele găsite asupra

morșilor, răniților și prizonierilor și cu confirmările făcute de Secțiile de Observație ale brigăzilor de artilerie și acelea ale Aeronauticeii.

O legătură cât mai strânsă și mai rapidă între aceste izvoare de informațiuni, între cari acela al fotografiilor aeriene ocupă un loc de frunte, asigură succesul operațiunilor ofensive și defensive.

Intrucât restituirile de fotografii aeriene constituiesc un procedeu de mică precizie, iar în terenurile prea împădurite avantajele metodei sânt reduse, urmează ca în perioadele de liniște ele să fie completate cu ridicări topografice sumare și expeditiv.

Primele noțiuni de restituire a fotografiilor aeriene, ni s'au dat de ofițerii misiunii militare franceze la Iași în Martie 1917, când s'a început pregătirea tehnică a personalului topografic pentru Serviciul geografic al M. Cartier general, Secțiile geografice ale armatelor, Secțiile topografice ale Diviziilor și Secțiilor de Observație ale brigăzilor de Artilerie.

În colaborare cu colegul Inginer Aurel Cernătescu, am scris și eu până la armistițiu un mic studiu de fotografie militară, în care ne ocupam în special de restituirea fotografiilor aeriene, studiu care începuse a se tipări de către Serviciul geografic al Armatei, dar lucrarea a fost suspendată odată cu operațiunile dela Tisa.

Exemplarul s'a rătăcit la Serviciul geografic, dar păstrăm originalul pe care l'am completat cu fotografii aeriene și sperăm să ne ocupăm mai departe.

În ce privește *Fotogrametria*, ea constituie astăzi numai un început al Stereofotogrametriei — metoda modernă, expeditivă și precisă, pentru ridicări topografice. În fotogrametrie, se iau din două extremități ale unei baze măsurate exact prin procedee topometrice, vederi fotografice ale porțiunii de teren ce formează obiectul ridicărei, așa fel ca imaginile punctelor ce voim a le determina să figureze pe fiecare din aceste clișee.

Aparatul întrebuițat este *forteodolitul*, prevăzut cu o cameră de precizie, o lunetă și două limburi gradate, orizontal și vertical, ca la teodolitul ordinar.

Camera fotografică prezintă un dispozitiv special, care înregistrează în mod automat pe placa fotografică *linia orizontului și verticala principală*, când axa optică a obiectivului fotografic este perfect orizontală.

În momentul când se iau fotografiile, se măsoară pe teren, cu ajutorul fototeodolitului, unghiul pe care-l face direcțiunea axei optice cu o direcțiune cunoscută, de exemplu aceea a bazei. Posedăm astfel toate elementele necesare determinării punctelor terenului fotografiat.

Fixând pe plan pozițiunea bazei și aplicând procedeul obișnuit al intersecțiilor din topografie, obținem succesiv pozițiunile punctelor de determinat; asemenea construcțiuni grafice însă, trebuiesc sprijinite pe puncte geodezice și pe repere de nivelment aflătoare în regiunea considerată.

Mai sânt și alte inconveniente: Intersecțiile trebuie să se facă sub un unghi de cel puțin 30° , de unde rezultă că bazele trebuie să fie destul de lungi.

Dar pentru a avea pe de altă parte punctele comune în ambele fotografii, bazele trebuie să fie cât mai scurte, deci trebuie să înmulțim stațiunile.

Inconvenientul cel mai serios însă, este identificarea punctelor comune ambelor clișee. Imaginele aceluiași obiect de pe teren, se prezintă pe fotografii sub aspecte cu atât mai diferite, cu cât stațiunile din care au fost luate, sânt mai depărtate una de alta.

Când depărtarea obiectelor de bază e prea mare, identificarea devine nesigură, sau chiar imposibilă. Acest mare inconvenient, este înlăturat prin examinarea stereoscopică a două vederi luate din extremitățile unei baze scurte.

Stereofotogrametria.

Același procedeu fotogrametric, însă cele 2 fotografii scoase la capetele unei baze scurte, sânt adaptate deodată unui binoclu stereoscopic, care printr'un sistem de oglinzi ne prezintă simultan cele 2 fotografii, iar ochiul se fixează la un moment dat asupra unui punct comun ambelor fotografii, fără să se căsnească a le identifica; deasemenea i se prezintă puncte înregistrate de o singură fotografie, care pe cealaltă cade în unghiul mort. Paralaxa formată în mod obișnuit de axele optice ale ochilor, când obiectul este prea apropiat, este mărită considerabil depărtând aceste axe cu ajutorul binocluului stereoscopic.

Examinarea stereoscopică a fotografiilor, ne dă, foarte mult mărită, impresiunea reliefului.

Măsurarea paralaxelor și altor elemente care determină pozițiunea punctelor, se face repede și în mod mecanic la stereo-

comparator, a cărui descriere ar eși din cadrul acestei dări de seamă.

Utilizarea directă a clișeelor negative mărește considerabil precizia măsurătorilor. La scara 1/20.000, se poate obține o precizie convenabilă pentru determinarea punctelor situate la mai mult de 10 k. m. de bază. Obținerea reliefului este mult mai minușioasă, înregistrând punctele după voe ale curbilor de nivel, și deci superioară cu mult metodei prin interpolație obișnuită în Topografie.

Inconvenientele stereofotogrametriei.

Cu toate perfecțiunile realizate în calcule și construcțiuni grafice, determinarea unui punct și raportarea pe hârtie cere în caz normal (când clișeele sunt scoase în același plan vertical), între 5—6 minute.

În alte condițiuni cere un timp mai lung. Operațiunile de restituție cer atențiune constantă și adesea sântem expuși a face confuziuni. Detaliile planimetrice și curbile de nivel nu pot fi obținute decât prin puncte izolate.

Stereoautografia suprimă aceste inconveniente. Fără a mai face istoricul stereoautografiei, menționez în câteva cuvinte avantajele Stereoautografului *d'Orel*.

Acesta este o combinație a stereocomparatorului cu un sistem mecanic foarte ingenios, care trasează în mod automat și continuu pe hârtie liniile planimetrice și curbile de nivel, când vederile stereoscopice și microscopul binocular sânt deplasate așa fel ca „reperul mobil“ să rămână în contact cu elementele corespunzătoare ale terenului.

Nu este indispensabil ca fotografiile să fie scoase în același plan vertical.

Procedeul stereoautografic nu cere determinarea prealabilă—foarte precisă de altfel, — decât a unui mic număr de puncte, prin procedeele ordinare.

Restituțiunea detaliilor planimetrice și trasarea curbilor de nivel făcându-se automat, *greșelile sânt reduse la minimum*.

Restituitorul trebuie numai să introducă datele, să potrivească clișeele pe stereocomparator și să așeze cu îngrijire foaia de desen.

Preciziunea. Restituindu-se de mai multe ori o porțiune de teren de către același operator sau de operatori diferiți și utilizându-se clișee scoase din stațiuni diferite, desaturile se suprapun exact, diferind cu o trăsătură de creion.

Precizia obținută prin procedeul stereogrametric, depinde de lungimea bazei și de depărtarea punctelor de bază. Dar, propunându-ne o precizie anumită, e ușor a calcula distanța maximă, dincolo de care riscăm a depăși erorile permise.

Continuitatea detaliilor și a formelor terenului, este asigurată prin trasarea continuă a stereoautografului.

Rapiditatea execuției, se pretinde a fi dublă și chiar triplă, față de procedeele ordinare.

Inconvenientul cel mai mare, acela al faptului că fotografia nu înregistrează detaliile aflătoare sub păduri, livezi, etc. este general la aceste metode. Se pot înregistra însă culmile, talvegurile, schimbările de pantă, etc.

În Germania se dă în prezent o mare dezvoltare aplicărei procedeele stereofotogrametrice la utilizarea fotografiilor luate de avioane, determinându-se în mod mecanic nu numai planimetria, dar și relieful terenului.

Autocartograful Hugershoff, construit de casa Heyde din Dresda ar permite chiar acum utilizarea fotografiilor aeriene scoase sub o înclinațiune de 30° , prin procedeul stereoscopic după cum se întrebuințează stereoautograful pentru fotografiile terestre scoase cu fototeodolitul.

Experiențe identice s'au făcut în Franța cu *aparatură Predhumeau*, adaptat în acest scop și în Italia cu *fotocartograful Nistri*, întrebuințat de „*Societă de relivamenti aerofotogrammetrici*“.

Oricât ar fi criticate aceste procedee, li se recunoaște în mod unanim importanța covârșitoare din punct de vedere militar; pentru aplicațiunile civile ele trebuiesc combinate cu măsurători obișnuite, iar când e vorba de aplicarea punctelor pe teren, de parcelare, etc., nu putem face uz de ele.

Într'un învățământ al măsurătorilor, trebuie să li se dea dezvoltarea cuvenită, fiindcă e natural ca dacă nu inovăm în această materie, cel puțin avem datoria a ne pune la curent cu străduințele și rezultatele altora.

* *

Ca încheiere, dacă prin această expunere, voi putea contribui într'o măsură cât de mică la îndrumarea învățământului cadastral, scopul îmi va fi ajuns.

Victor Ivăncianu

Înginer șef silvic

„PETROȘANI“

SOCIETATE ANONIMĂ ROMÂNĂ

PENTRU

EXPLOATAREA MINELOR DE CĂRBUNI

Capital Social Lei 280.000.000

MINELE : Petroșani, Vulcan, Aninoasa și Dilja
Judeul Hunedoara, Transilvania

Diracțiunea Generală :

BUCUREȘTI

STRADA AUREL VLAICU No. 22

Adresa telegrafică : „PETROȘANI“.

Telefon 3977

HOTEL „ROYAL PALACE“

Proprietatea Societății „Clădirea Românească“

BUCUREȘTI — STR. SĂRINDAR COLȚ CU BREZOIANU

Tarif foarte avantajos. — Camere cu luna

CONSTRUCȚIUNE NOUA

CALORIFER, ASCENSOARE, TELEFOANE, BAI,

APA CALDA și RECE, LUMINA ELECTRICA, ETC.

Curățenie, Ordine, Liniște.

„BANCA ROMANEASCA“

Societate anonimă, fondată în anul 1911

Capital vărsat și Fond de rezervă Lei 379.000.000

Sediul Central „BUCUREȘTI“

SUCURSALE: Arad, Bălți, Bazargic, Brașov, Cernăuți, Celatea-Albă, Chișinău, Cluj, Constanța, Craiova, Galați, Ismail, Oradia-Mare, Satu-Mare, Sibiu, Soroca, Tg.-Mureș, Timișoara, Tighina, Tulcea.

BĂNCI AFILIATE :

Banca Almajului, Bozovici	Banca Iașilor, Iași
„ Bacăului, Bacău	„ Maramureșana,
Câmpulungul Moldovenesc, C. Lung	„ Sighetul Marmăției
Banca de Comerț și Industrie,	Banca Mehedințului, T.-Severin
„ Roman	„ Petrodara, P.-Neamț
Banca Comercială și Industrie din	„ Pieței, București
„ Valea Târnavei, Diciosânmartin	„ Rădăuților, Rădăuți
Banca Corvineană, Hunedoara	„ Română, Dorohol
„ Creditul Dobrogei, Constanța	„ Românească a Banatului,
„ Creditul Prahovei, Ploești	„ Lugoș
„ Dunărea Românească, Brăila	Banca Românească a Orien-
„ Durostorului, Silistra	„ tului, București
„ Economul, Cluj	Banca Sebeșeană, Sebeșul Săsesc
	„ Ștefan cel Mare, Fălticeni
	„ Suceava, Suceava

Face toate operațiunile de Bancă

Serviciu special pentru relațiunile cu străinătatea.

REVISTA PADURILOR

UNIFICATĂ CU

ECONOMIA FORESTIERA

PROBLEMA REGIUNII INUNDABILE A DUNĂRII¹⁾

„Legile agrare ale României, se ocupă în primul rând să „împlinească revendicările claselor rurale și numai într'o măsură „restrânsă au avut în vedere progresul economic“.

Acest adevăr, spus de un oarecare, n'ar avea multă însemnătate, dar scris — într'o carte de curând apărută, — de chiar autorul legii agrare, d-l Garoflid, are o deosebită importanță.

Printre ramurile de producțiune, dureros lovite de aceste legi, este și silvicultura. Peste 500.000 ha., ni s'au luat din păduri. Tocmai unde era lipsa mai mare — la șes — acolo s'au expropriat terenurile perimetrare, rezervate de alți legiuitori mai prevăzători, pentru împădurire.

Ni s'a promis ca compensație terenurile neproductive.

De unde însă, prin cea mai largă interpretare a legilor, ni s'au luat toate terenurile perimetrare, ba și păduri în unele locuri, până acum, în nici o parte a țării n'am auzit să se fi rezervat pe seama statului, așa cum spune precis art. 14 din legea de reformă agrară, vre-un singur ha măcar, pentru împădurire.

Se înțelege că din cecece a intrat definitiv sau chiar provizoriu în mâna sătenilor, este greu — aproape imposibil — să se mai scoată.

Rămân doar, destul de întinse suprafețe de terenuri neproductive și inundabile, pe albia tuturor râurilor și a fluviului Dunărea, aparținând mai mult Statului, dar și particularilor cu cari în adevăr am compensa o bună parte din pierderile suferite în păduri.

1) Conferință ținută în seara de 10 Aprilie 1924 în localul A.G.I.R. sub auspiciile Soc. „Progresul Silvic“, de P. Ioan.

Și dacă bazinele celorlalte râuri nu ocupă suprafețe prea întinse—în orice caz adunate la un loc dau peste 200.000 ha—apoi numai în regiunea inundabilă a Dunării sunt—precum am să dovedesc—cel puțin 400.000 ha terenuri forestiere.

Pentru cercetarea tuturor terenurilor neproductive și studierea mijloacelor ca ele să intre toate și repede—căci nu este multă vreme de pierdut—în patrimoniul Statului, este nevoie de înființarea unui serviciu. Cum se va face împădurirea sau cum se vor pune în valoare aceste terenuri neproductive, avem soluții și chiar dacă n'am avea, ar mai fi vreme de discutat în privința acestor chestiuni.

Principalul este să avem ce să împădurim și pentru aceasta nevoia existenței unui asemenea serviciu este urgentă.

De regiunea inundabilă a Dunării, privită pe alte fețe ale ei, s'a scris și s'a vorbit mult.

Pentru punerea în valoare a acestei bogății, socotind că orice contribuțiuni pot fi de un oarecare folos, voi cerca și eu să lămuresc latura ei silvică.

Reamintind fazele prin care a trecut această regiune dela o vreme încoace, condițiile în care ea s'a dezvoltat și trecând apoi la situația ei de fapt, se vor putea ușor trage concluzii lămurite de ceea ce ar trebui să se facă în viitor.

Ce este regiunea inundabilă.

Ultima treaptă a amfiteatrului pe care-l reprezintă configurația generală a solului vechiului regat, o formează regiunea inundabilă a Dunării, cunoscută și sub alte diferite numiri ca: regiunea bălților, balta Dunării sau numai balta.

Impropriu o numesc unii și lunca Dunării.

Această regiune constă dintr'o zonă de lățime variabilă, 1.20 km.,— în deltă și mai mult— care însoțește Dunărea dela Calafat până la Sulina, pe un parcurs de circa 800 km., și este perfect aparentă pe teren, întru cât nivelul ei, care coboară dela 40 m., cât are în regiunea Calafatului, până sub nivelul mării în deltă, rămâne totdeauna cu câte 10—20 și chiar 70 m. (porțiunea Giurgiu-Oltenița) mai jos ca malurile regiunii șesurilor.

Dunărea, pe tot parcursul ei de 2800 km., primind apele mărite, rezultate din ploii ori topirea zăpezilor,—prin numeroșii

ei afluenți — primăvara își ridică nivelul în unele locuri cu 8 m. deasupra etiajului, iar debitul dela 2000 m.³ pe secundă — cât are pe timp de secetă — ajunge 35.000 m.³, adică de 17 ori mai mare.

Albia Dunării, având o lățime de 600—1000 m., orice creștere simțitoare — de peste 4 m. 50 — face să se reverse apele ei peste maluri în zona inundabilă, patul ei major. În acest chip zona inundabilă, înmagazinând surplusul de apă ce nu mai are loc în albie, apare ca un mare rezervoriu ce regulează apele Dunării, ca să nu-și ridice nivelul prea mult în timp de inundație și nici să scadă prea mult pe timp de secetă.

Regiunea inundabilă, ocupând porțiunea din Dunăre, cea mai apropiată de vărsare, unde panta se domolește, iar forța apei devine din ce în ce mai puțin activă, primește în timpul inundațiilor, depunerile celor mai multe din materialele ce transportă în suspensiune.

Luând ca medie numai debitul de 6500 m.³ pe secundă — cât a fost calculat pe o perioadă de 25 ani — rezultă că Dunărea varsă anual în mare circa 200.000.000.000 m.³ apă. Cu această apă, s'ar acoperi întreaga suprafață a României Mari cu un strat de 0,7 m., grosime.

Dacă admitem — ceea ce nu-i departe de adevăr — că într'un m.³ sunt circa 160 cm.³ nămol aluvionar, în fiecare an Dunărea sedimentează 32.000.000 m.³, sau 65.000.000 tone.

Ca să se transporte acest nămol — 6.500.000 vagoane — ar trebui ca la fiecare 8 minute să plece un tren de câte 100 vagoane.

Cunoscând aceste date, nu mai e de mirare că delta întregă este formațiune aluvionară și că regiunea, inundabilă are tendința de repede înălțare a fundului ei, mai ales că apele inundă în baltă când debitul este din cel mai mare, iar forța de târâre proporțională cu el.

Apele Dunării când vin mari, intră mai întâi prin gârlele de alimentare ale bălților, prin depresiunile joase ale malurilor, zise *privaluri* și numai când se înalță nivelul lor cu cel puțin 4.50 peste etiaj, atunci se revarsă și peste maluri.

În momentul revărsării, peste malurile fluviului și al gârlelor, secțiunea mărimdu-se, se mișcorează viteza și forța de târâre și se depun cele mai mari și mai multe din materialele

ce transportă chiar pe mal, formând astfel puncte mai înălțate — grindurile —, iar restul luncii este inundat cu ape în parte decantate. Din această cauză, în general, malurile Dunării sunt punctele cele mai înălțate din baltă, profilul transversal al luncii este în pantă dela Dunăre către șes, iar la poalele dealului se găsesc cele mai multe și mai mari dintre bălți și din gârlele de alimentare. (Vezi profilele transversale).

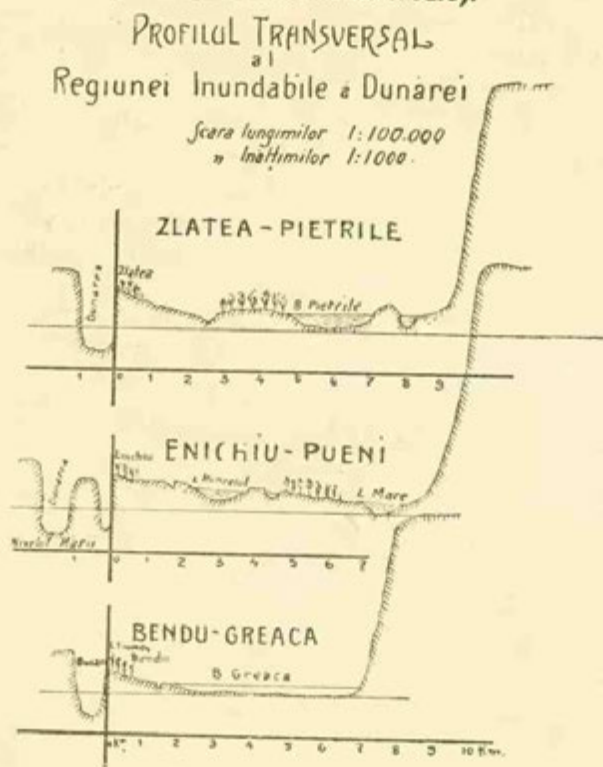

Fig. 1.

Grindurile din baltă, neavând altă origină decât aluvionarea sunt formate de depunerile succesive ale revărsărilor și rezultă de aci că altitudinea lor nu poate să fie decât cel mult egală cu nivelul ultimei revărsări maxime și mai rezultă iară că fără altă intervenție nu există grind asigurat împotriva inundațiilor.

Revărsările anuale și depunerile enormelor cantități de materiale ce Dunărea poartă în apele sale la diferite stări de torențialitate, au schimbat în curs de veacuri orografia și hidrografia regiunii inundabile și prin urmare și vegetația de pe ea.

Pe locul albiei majore a Dunării din vechime, avem azi terenuri disputate de mai multe culturi.

Din observarea tuturor fenomenelor actuale în baltă, am putea trage concluziuni în ce privește apariția vegetației și transformările la care această vegetație este supusă în regiunea inundabilă.

Ori cât de mare și îndelungată ar fi revărsarea Dunării, prin Maiu, Iunie, furia ei se potolește și pe măsură ce apele se retrag, apar de sub ele, întâi grindurile cele mai înălțate — malurile Dunării și ale gârlelor — și apoi pe rând celelalte categorii de terenuri, până ce la urmă apa rămâne numai în bălți și jepci. (A se urmări diagrama schematică).

O coincidență norocoasă pentru păduri a făcut ca tot prin Iunie — timpul retragerii apelor — să fructifice și plopul și salcia.

Sămânța lor păroasă și egretată — cunoscută sub numele de puf sau vață de plop și salcie — ușoară ca să fie mișcată de orice vânt, este purtată în lung și în lat, peste toată regiunea inundabilă și acolo unde cade, dacă găsește un teren umed și gol, ca să poată lua imediat contact cu un mediu prielnic de încolțire, — de oarece facultatea ei germinativă nu durează mai mult de 10 zile — într'o singură zi germinează, iar unde a luat naștere, se desvoltă cu vigoare, căci condițiile în baltă îi sunt foarte prielnice.

Așa se explică de ce toate formațiunile aluvionare din regiunea inundabilă a Dunării, apar cu un bogat seminț de plop și salcie pe ele.

Acest principiu este exact pentru toate timpurile și pentru toată regiunea inundabilă, oricât de înapoi ne-am duce cu gândul, cu singura condiție ca să fi existat un singur pâlcc de sălcii în baltă ori prin împrejurimi.

Este natural să admitem că malurile Dunării și ale gârlelor apărând cele d'întâi de sub ape, ele să se fi împădurit primele și treptat cu retragerea apelor, să se fi întins pădurea spre interior.

Fie că am lua în considerație un întreg profil transversal al luncii, pornind dela Dunăre, sau unul parțial, pornind dela malurile unei gârle, reprezentarea este identică cu diagrama schematică, numai că diferitele categorii de culturi, sunt de întinderi variate.

Restul apelor ce nu se mai pot scurge în Dunăre, prin

canale și gârle, se strânge în depresiunile cele mai adânci ale luncii și formează bălțile pescuibile, înconjurate în general de o zonă de stuf, papură și rogoz.

Acestea îi urmează terenurile mlăștinoase și mocirloase, pe cari crește o floare aquatică neutilizabilă și în fine sărăturile, terenuri acoperite cu argilă fină a depunerilor din apele liniștite și amestecate cu săruri spălate de pe terenurile înconjurătoare, mai înălțate, din care pricină vara, după evaporarea apei din sol, apar la suprafață cu o eflorescență albă.

Pe asemenea terenuri, vegetația este foarte slabă. Numai în urma ploilor dese, spălându-se de săruri, crește pe ele o

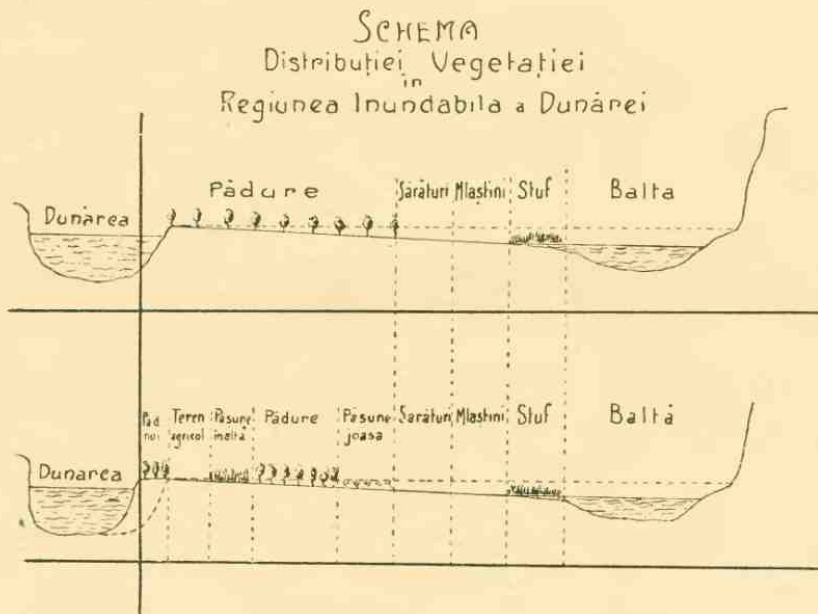

Fig. 2.

iarbă deasă, mărunță și foarte gustoasă, pe care vitele o caută cu predilecție.

Aceasta a fost la un moment dat—și ar fi fost și acum—repartiția normală a vegetației din lunca inundabilă, dacă n'ar fi intervenit influențe exterioare.

Să vedem în ce măsura oamenii și animalele mai ales, i-au adus modificări.

Durata pădurilor de salcie, nu numai că nu este multiseculară, cum s'a acreditat legenda de cei ce au văzut sălciile mari și scorburoase, cu aspect de veche bătrânețe din baltă, ci din contră, este strict limitată — maximum 100 ani.

Exploatarea lor în scaun, care nu este o regulă, ci o excepție motivată de nevoia de a asigura lăstărirea dela un nivel ceva mai ridicat decât nivelul celor mai mari viituri, le mărginește durata la numai 70 ani.

Pădurile tăiate în scaun se răresc, ajung de o consistență slabă, crește iarba printre ele și din cauza pășunatului abusiv, pe care legea îl îngăduie chiar în primul an după tăiere, cu vremea se transformă în pășuni împădurite. Chiar se consideră balta ca o rezervă de pășune.

Pentru că asemenea păduri s'au dezvoltat pe grinduri și că la depunerile din aluviuni, ajutate mult de arborii pădurilor, s'au mai adăugat resturi de materii organice, cu timpul s'au scos aceste porțiuni din categoria terenurilor ușor inundabile. Cine își închipuie tabloul în care vitele locuitorilor din satele apropiate sau oile ciobanilor de prin cele mai depărtate ținuturi muntoase, grămădite pe aceste grinduri tot timpul anului, pentru că aici găesc : iarba cea mai bună, refugiu de viiturile mai mici, adăpost de arșiță și vânturi, muguri iarna pe vremea zăpezilor mari, își explică apoi ușor de ce, ori cât de mare a fost la origină numărul firisoarelor de salcie și plop pe ha—eu zic 2-3.000.000—acum n'au mai rămas de cât pe unele locuri 20-25 arbori de ha, iar prin altele, nici măcar un arbore de umbră.

De îndată ce s'a văzut că unele grinduri nu sunt oricând inundate, a venit oamenilor pofta să le are și au și desțelenit porțiuni din ele cari erau mai înălțate.

Recoltele bogate ce s'au cules din regiunea inundabilă, în unii ani cu viituri mai mici, au atras privirile câtorva cercetători cari au studiat problema punerii în valoare a întregii regiuni inundabile, cu scop de a lărgi și intensifica cultura agricolă.

Așa dar, pădurea instalată pe grinduri, favorizând sedimentarea, pregătește terenul pentru cultura agricolă, după ce o perioadă de timp, servește ca pășune.

Pădurea împinsă de agricultură dela malul Dunării și grin-duri înspre bălți, lasă între ea și arături o zonă de terenuri nearate, pe care arborii sunt rar diseminați și care constituie zona de pășune mai înaltă.

Tot din pricina vitelor, pădurea nu se mai poate desvolta nici la marginea ei inferioară, căci pe măsură ce apare, se pășunează și este astfel strânsă deoparte și de alta, prin cele două categorii de pășune: pășunea înaltă și pășunea joasă.

Vitele negreșit umblă dela un cap la altul al acestor pășuni și prin pădurea dintre ele și ceace s'a întâmplat mai întâi cu pădurea depe maluri, se întâmplă mai apoi cu tot restul pădurii.

Exemple de asemenea dispariții de păduri avem în tot lungul regiunii inundabile și în orice punct ne-am considera. Evidente sunt în dreptul moșiilor Bechet, T. Măgurele, Arsachi, Băneasa, Călărași, Borcea etc.

Mulțimea de vite și batjocura de libertate cu care ele umblă oriunde și în orice timp în baltă, a făcut ca nici o regenerare naturală de plop sau salcie să nu mai fie posibilă.

Chiar drajonarea puternică și nesecătuită a plopului, n'a putut să pună stăpânire în baltă pe porțiuni de terenuri oricât de restrânse.

Nici sărăturile sau mlaștinele pe cari ici, colo apar buchete de salcie, nu rămân necutreerate de vite. După ploi, am spus că în sărături se desvolla o iarbă multă apreciată ca pășune.

Vitele îngrămădindu-se s'o pască, o termină iute și în terenul umed, lasă pe urma lor un loc cumplit frământat de copite.

Zadarnic umblă și prin locurile mlaștinoase după un fir de iarbă bună, căci nu găsesc, dar în schimb ciocârtesc vârful oricărui puet ce îndrăznește să se ridice și pe acolo.

Deși condițiile de a lua naștere și a se desvolta pădurile în regiunea inundabilă sunt așa de prielnice, totuși din cauza luptei înviersunate ce se dă de toate celelalte culturi împotriva ei și câte mai sunt au tendința să piară, iar altele noi nu se pot desvolta din pricina vitelor.

Terenul pădurilor desființate sau se ară și seamănă — fără nădejde însă de cules —, sau se menține ca pășune, pe care în locul erbei bune de sub pădure, crește apoi o bogată floră băltoasă, neutilizabilă.

Rămân foarte puține locuri dosite, inaccesibile oamenilor și animalelor, singure, pe unde pădure nouă se poate instala.

Acestea sunt formațiunile noi aluvionare dela marginea Dunării sau dinăuntrul ei — insulele — cari apar odăită cu o perie de seminșiș de salcie și plop pe ele.

Toate ostroavele au tendință hotărâtă de a se alipi de mal. Unele sunt și alipite deja (Frumosul, Bendul) iar altele sunt pe cale de a se alipi (Ostr. Coria între Giurgiu și Oltenița).

Aceste zăvoae și ostroave, de origină mai recentă și în mai bună stare, sunt singurele cu care ne mai putem și noi lăuda că le posedăm în baltă; ele formează o fâșie dealungul malului Dunării.

Și pentrucă noua lege a apelor acordă statului nu numai insulele din interiorul Dunării, ce cad pe teritoriul nostru, ci și toate aluviunile făcute la malul ei, urmează că toate pădurile de pe marginea Dunării, într'un viitor apropiat, vor deveni ale statului, indiferent cine este acum proprietarul țărmului.

Altă împădurire naturală poate să aibă loc pe terenurile părăsite de ape în bălți, tocmai în epoca fructificației plopului și salciei.

Seceta mare din 1918, a coincis cu această epocă și atunci s'au împădurit multe din bălți sau părți numai din ele (Balta Greaca, Pietrele, etc.).

Pe unele din aceste păduri putem compta în viitor, pentrucă sunt instalate pe depresiuni mai mici și aluviunile repetate dela 1918 încoace, le-a scos definitiv din domeniul pescăriei, trecându-le în domeniul silvic; altele însă, instalate în mijlocul unor bălți mari, producătoare de pește, cum este balta Greaca, nici noi nu avem pretenția a le păstra, ci de mult ne-am dat avizul să se desfiinjeze în folosul pescăriei.

În chestia reniei de pe balta Greaca, prea s'a vorbit mult și în tot felul, pentruca să nu profit de această ocazie și să dau unele lămuriri.

Această baltă, s'a împădurit în 1918 și de atunci, cele mai serioase îngrijiri au preocupat Direcția Pescăriilor, Ministerul respectiv și chiar consiliul de miniștri, ca să distrugă vegetația arbustivă de pe ea. Nici sacrificiile bănești n'au fost cruțate, ba chiar s'au cheltuit sume însemnate.

Salcia nu ia naștere în apă și chiar prinsă în apă, nu

durează mult timp. Ca să se fi dezvoltat deci în Balta Greaca, trebuie să-i fi creat cineva condițiile. Și într'adevăr, asemenea condiții le-au creat pescarii. Pentruca să mărească și mai mult cantitatea de pește ce se găsea înainte de războiu în acea baltă, au făcut un canal direct cu Dunărea.

Se înțelege că a venit apa repede în baltă, cu ea și peștele dar au mai intrat și însemnate cantități de materiale în suspensiune, cari transportate pe un canal îngust și dând apoi de o secțiune considerabil mărită în baltă, s'au depus toate la gură și din ce în ce spre mijlocul bălții Greaca.

Pe fundul înălțat al bălții s'a instalat astfel ușor semințișu de salcie și plop, cu ocazia secetei din 1918. Direcția Pescăriei a luat măsuri s'o taie cu mașini în anul 1921 și următorii, când renia luase dezvoltare destul de mare. Ba o mașină a fost prea ușoară și nu tăia sălciile îngroșate, ba alta a fost prea grea și nu se putea mișca pe apele devenite mici ale bălților Greaca, așa că nici până azi nu s'a tăiat, iar prin canalul neastupat a tot intrat și s'au depus — acum și mai activ, căci curentul se isbește și de aceste baraje de salcie — cantități tot mai mari de aluviuni, îngroșate și cu resturile vegetației.

Nu este greu — cum pare pescarilor — să distrugă sălciile din baltă. Pentru aceasta ar trebui numai să renunțe la sistemele complicate cu mașinării și să le taie din fața pământului cu niște cosoare, în timpul verei, când sunt apele scăzute.

Mai greu va fi să înlăture cauza care a înlesnit însămânțarea, adică aluvionarea fundului bălții.

. . .

În timpurile de adâncă prefacere prin cari trecem, când zilnic auzim de câte un nou proiect de lege pentru punerea în valoare a altei bogății și când după lichidarea definitivă a tuturor celorlalte bunuri ale țării, a venit rândul a se scoate la iveală și această bogăție latentă, — regiunea inundabilă, — când este vorba de punerea ei în adevărata valoare, ce activitate ome-nească legată de pământ, vă închipuiți că nu-și găsește aci aplicațiunea ?

Voi enumera numai pe cele mai importante și cari sunt înscrise cu drepturi la această moștenire : agricultura, silvicultura, piscicultura și zootechnia.

Pe tot lungul Dunării dela Calafat până la Sulina, regiunea inundabilă are o suprafață de 942.000 ha din cari aparțin 710.000 ha statului și 230.000 ha particularilor.

Precum se vede, nu-i o suprafață neglijabilă și se explică de ce fiecare din reprezentanții culturilor menționate, susțin cu îndârjire dreptul lor extins asupra unei cât mai mari întinderi

Fig. 3.

de teren din baltă. Fiecare n'ar dori altceva de cât s'o stăpânească în întregime.

Fără de așa numeroase solicitări și de organizări solid susținute pentru acapararea regiunii inundabile și serviciul silvic trebuie să-și sprijine puternic dreptul său.

Dela început afirmăm însă că regiunea inundabilă, pe cât este de întinsă și de bogată, poate să satisfacă interesele tuturor culturilor și că prin raționala cultură silvică ce vrem noi să introducem în baltă, nu ne voiu atinge de domeniul nici unei alte culturi.

N'am fi toluși complet lămuriiți, dacă prin această încercare n'am jinti să dovedim odată cu nedreptatea celorlalți, dreptatea noastră.

Printr'o scurtă expunere, voi arăta tendințele tuturor:

I. Agricultura este puternic sprijinită în baltă de expropriere și de direcția generală a îmbunătățirilor funciare.

Exproprierea a fost — și poate să mai fie încă — un serios obstacol al pădurii în baltă, nu atât prin seriozitatea și dreptatea cauzei ei, cât prin impetuozitatea cu care politicianii, avocații și chiar unele comisiuni locale și județene căutau să facă loc larg acestui curent de expropriere și în baltă. Hoțărârile se dedeau deavalma, pentru orice feluri de terenuri: arături, pășuni, păduri, terenuri neproductive, bălți etc., și dacă se continua așa, puțin ar fi rămas neexpropriat și împrorietărit.

Creditul ce se acordase proprietarilor particulari de a nu fi expropriați, dacă promiteau că se obligă a face îmbunătățiri în termen de 10 ani (conf. al. 2 art. 14 din legea de reformă agrară) nu se acordase și statului. Dar s'a dovedit încă odată că, dreptatea nu este de partea numărului și pentru un moment suntem salvați de acest pericol, căci Comitetul Agrar, examinând un raport al Ocolului Silvic Comana, a hotărât că nu se pot expropria terenurile inundabile din balta Dunării, iar cele până acum expropriate să intre din nou în patrimoniul statului.

Ar urma de aci că pentru împrorietărire să dăm noi pe cale administrativă aceeace este util, iar nu pădurile și terenurile forestiere, pe cari le luaseră comisiunile sau aveau de gând să le ia.

Alt sprijinitor al agriculturii este direcția generală a îmbunătățirilor funciare care lucrează de câțva timp, foarte activ în această chestiune.

A luat ființă în 1910 prin separarea acestui serviciu de pescării și primul ei director, d-l Inginer A. Saligny, a întocmit chiar de atunci un studiu, în baza căruia *toată* regiunea inundabilă — proprietate a Statului și a particularilor, — să fie îndiguită, pentru a o afecta culturii agricole. Și proiectele mai noi, tot pe aceste baze sunt întocmite ¹⁾.

Nici nu se putea altfel. Proprietarii particulari promisese să facă îmbunătățiri în termen de 10 ani. Legea comercializării

1) Se susține însă de actualul conducător al acestei direcții, că nu se ia toată regiunea inundabilă. ci deocamdată numai vre-o 500.000 ha. ein porțiunea dela Calafat până la Hârșova, care cuprinde terenuri cu cel puțin 4,50 altitudine. In realitate, aceasta este singura porțiune utilizabilă din baltă căci restul — Delta cu vre-o 400.000 ha. — are fundul cu 1,50 sub nivelul mării, și ca să se aplice și aici proiectele de îndiguire, i-ar trebui să mai aștepte câteva mil de ani de aluvionări.

bunurilor țării, a venit la vreme căci acești proprietari, ca să-și salveze moșia, pe toată au înglobat-o la alte moșii ale statului ca să fie concesionale la o altă pentru îndiguire și exploatare.

După această concepție, pădurea nu va mai dăinui decât, pe zonele înguste dintre diguri și malul Dunării.

Se vor construi dar cu sume fabuloase, niște obstacole artificiale — digurile — în vreme ce se duce o luptă aprigă pentru distrugerea celor naturale, cari sunt pădurile.

Noi, fără să avem pretenția că rezolvim această discutabilă chestiune, dar luând cunoștință de lucrările similare executate în alte țări și raportându-le la cazul nostru, putem prognoștica cum că indiguirile pe suprafețe mari în regiunea inundabilă a Dunării, nu vor reuși, pentru că :

1° Dunărea ca să-și poată scurge apele de 17 ori mărite în această parte cu pantă lină a cursului ei, are nevoie de un mare rezervoriu — lunca inundabilă — unde să-și reverse apele.

2° Dunărea strangulată între diguri și malul bulgăresc, mult mai înalt, va pune în pericol porturile noastre dunărene.

3° Prin îndiguire pierd regulatorul cursului Dunării și se prelungesc epocile cu ape scăzute, nenavigabile.

4° Terenurile îndiguite pierd mult din fertilitatea ce le-a făcut faima de acum.

5° Va necesita diguri prea înalte, prin urmare nesigure și foarte costisitoare.

Noroc pentru stat că banii îi dă societăți constituite în acest scop, cari au curajul să se oblige la asemenea hazardate lucrări. În acest scop a și fost votată de curând o lege specială pentru terenurile inundabile.

II. Ce vrea Direcția Pescăriilor. Sunt în regiunea inundabilă întinse suprafețe de bălți, asupra cărora această direcție are dreptul de a le administra.

Se vede însă că în toate vremurile s'a bucurat de multă solitudine din partea ministerului respectiv, căci altfel este inexplicabil cum la 1910, după ce s'a scindat de Direcția Imbunătățirilor Funciare, a obținut decizia ca ea să administreze toate terenurile din regiunea inundabilă, deci și pădurile. Și este și mai inexplicabil cum a putut să dăinuască acea decizie până azi.

Mintea omenească, refuză să conceapă cum până în anul 1924, am putut lăsa, noi silvicultorii, imense păduri și terenuri forestiere pe seama agenților pescăriei, nespecializați nici în meseria lor. necum în silvicultură, pe câtă vreme serviciul silvic este încadrat cu o întreagă erarhie de specialiști : ingineri, conductori, brigadieri și pădurari.

A nu fi reușit până acum să salvăm pădurile din baltă de amestecul nefast al pescarilor în cultura și exploatarea lor sau a produselor lor accesorii, este unul din cele mai scandaloase fapte, ce se va înscrie în istoricul Silviculturii române.

Nedreptatea este așa de evidentă că toți miniștrii ce s'au perindat pela Ministerul Domeniilor de 6 ani încoace, au dat decizii de predarea pădurilor serviciului silvic, dar probabil că este un Hâncu care zice ba, când Vodă zice da, căci până acum nu ni s'a predat nimic.

Se mai susține încă de unii apărători ai pescăriei, că pentru exploatarea câtorva mii ha bălți, au nevoie de întregul „imperiu al bălților“, adică de toată regiunea inundabilă cu păduri, pășuni, locuri arabile, etc.

În realitate au nevoie de pășunea și fâneața din pădure sau de terenurile de pe cari au distrus pădurea, ori de arenda terenurilor agricole din perimetrul și interiorul pădurilor, pentru a mări veniturile reduse ale pescăriei.

Foștii Directori ai Pescăriilor, d-nii dr. Antipa și inginer Vidrașcu, în baza unui trecut de funcționare la acel serviciu, au preconizat ideea armonizării tuturor culturilor ce sunt posibile în regiunea inundabilă ; dar când a fost vorba să împartă terenurile din baltă, pe categorii de producțiuni, cele 940.000 ha le-a distribuit astfel :

- 200.000 ha terenuri agricole.
- 180.000 „ pășuni.
- 520.000 „ pescării și numai,
- 40.000 „ păduri (vezi diagrama).

Nu opun acestor cifre o altă împărțire făcută de noi ; nu trimit pe cei ce nu cunosc această regiune, la harta M. S. M. al armatei, pe care se văd clar suprafețele ocupate de bălți și de păduri, ci îi invit să examineze fotografiile dintr'o foarte importantă lucrare a d-lui dr. Antipa „Regiunea inundabilă a Dunării“.

D-sa a vrut să-și illustreze textul cu fotografii de bălți din regiunea inundabilă și a reușit în schimb să ne scoată cele mai frumoase și variate tipuri de arborete. Noi dacă am fi dorit, mai caracteristice fotografii nu puteam obține.

. . .

III. După ce am arătat ce vor reprezentanții celorlalte culturi, să examinăm și pretențiunile noastre.

Și acum, întreaga regiune inundabilă, proprietate a statului, se administrează tot de pescării.

Noi luăm lemnul din păduri, iar pescăria are dreptul să învoiască vite la pășune ori unde, distrugând în acest chip semințișurile, ce se instalează, sau dragonările puternice de plop, și mai are dreptul să dea culturii agricole, orice teren, în afara sau în mijlocul pădurii, creind peste tot, nuclee de distrugere a pădurilor din baltă.

A tăia o pădure, este lucrare pe care poate s'o facă oricine ; a îngriji însă o pădure înainte și după tăiere și a-i recolta produsele accesorii, cari se leagă prea intim de cultura ei, aceasta nu poate s'o facă cricine.

Totuși, în baltă se întâlnește acest paradox : silvicultorii tăie pădurile, pe când pescarii se ocupă de cultura lor, iar toată propaganda activă desfășurată de serviciul silvic este anihilată și ponegrită de pescării.

Negreșit că nu stăm nici noi cu mâinile încrucișate, asistând pacinici la distrugerea unei însemnate avuții naționale și de aci, conflictele numai continesc. Unul din cele mai noi, este foarte semnificativ : am îndrăznit într'acest aproape un milion de ha. terenuri de baltă, să facem o încercare de plantare pe 5 ha., într'o poiană din pădure și ne-au scos-o.

După ce s'a distrus, cu sistemele ce am arătat, atâtea mii ha. de păduri, acum ne ia și speranțele reconstituirii lor.

O separațiune pe categorii de producțiune se impune și nici nu mai poate întârzia. Chiar suntem sub imperiul unei ultime decizii de perimetrare a pădurilor din regiunea inundabilă, decizie dată de actualul ministru al Domeniilor încă din 1923 ; dar când este vorba să se înceapă lucrarea și să se efectueze separațiunea pe teren, ni se fac atâtea greutăți și șicane de parcă am lua din averea particulară a cuiva, și nu din a statului

și în spiritul legii care este categorică : „să se dea pentru împăduriri terenurile neproductive“ ;

par'că am lua în folosul nostru, iar nu al națiunii și al viitorimei ;

par'că le-am lua, nu să le punem în mai bună valoare, ci să le părăginim și mai rău de cât sunt.

Dacă am vedea că peștele ar putea crește în păduri ori în coarnele vitelor dela pășune, am fi renunțat de mult la dreptul nostru și am fi lăsat să se desvolte liberă această ramură de economie națională — pescăria — dar în condițiile în care se găsește acum regiunea inundabilă, suntem noi cei mai îndreptați și mai interesați să întrebăm :

Ce amestec are pescăria în păduri ?

De ce folos — în interesul pescăriei — îi sunt poenile arabile și pășunile dinăuntru, ori din afara pădurilor ?

Ce este în stare să scoată pescăria depe locurile mlăștinoase, depe smârcuri, sărături, toate separate de balta propriuzisă prin zona de stuf și departe de ea la kilometri ?

Ne închipuim că logica celor ce-și vor lua sarcina să facă aceasă separațiune, nu va fi ca să dea uneia din culturi să prăpădească, ceea ce aparține nației întregi, ci ținând seamă de toate interesele ce sunt reprezentate în baltă, va da fiecăreia terenurile cele mai proprii pe cari este în stare să le pună în adevărata valoare.

Și când este vorba de pus în valoare, — din punct de vedere silvic - terenurile din regiunea inundabilă nu ne gândim, de sigur numai la raționala cultură a pădurilor existente, ci mai ales la împădurirea întinselor suprafețe de terenuri forestiere, cu totul neproductive sau acelea de pe cari o pășune de cea mai proastă calitate ori un teren bălțos, se poate transforma ușor, sigur și într'un viitor foarte apropiat, în pășuni împădurite producătoare de prețioase fânături, dar și de importante cantități de material lemnos.

Consequenți dar principiului de a respecta domeniile celorlalte culturi, în schișarea directivei ce vrem să dăm repartiției acestor terenuri, ne gândim la soluția practică și care să-și găsească și imediata aplicare.

După noi ar trebui ca :

1° Terenurile agricole după cele mai înălțate grinduri să fie date agriculturii, indiferent dacă se vor cultiva așa cum sunt sau se vor îndigui pe suprafețe mici, sistem care — credem noi — va duce mai sigur și mai repede la reușită de cât îndiguirea întregii regiuni inundabile.

2° Direcția Pescăriilor să ia bălțile pescuibile cu zona înconjurătoare de stuf și papură, canalele de alimentare și terenurile necesare pentru exploatarea acestor produse, iar

3° Pădurile, în perimetrul cărora se va îngloba și toate terenurile neproductive, să intre în administrația exclusivă a serviciului silvic, care va avea a se ocupa de păduri și pășuni totdeodată.

După această normă, s'ar da :

Agriculturii circa	140.000	ha.
Pescăriei	400.000	" și
Păduri și pășuni	400.000	"

Pentru noi, în regiunea inundabilă, numai este chestie de încercări, de dibueli, ci de mers la sigur.

Silvicultura, față de celelalte culturi, cu cari își dispută întâietatea în baltă, poate să prospere, ori cari ar fi transformările ce se intenționează și ori care ar fi regimul apelor Dunării.

Pădurea nu poate fi prejudicială nici de apele mari ca agricultura și nici de secetele îndelungate ca pescăria. Noi, cheltueli de angajat, nu am avea unde, căci o bună parte din păduri au nevoie doar de ocrotire ca să se desvolte, iar o alta așteaptă condiții prielnice a se regenera natural.

Cu 400.000 ha împădurite în baltă, am rezolva criza lemnului nu numai în regiunea inundabilă, ci în toată regiunea șesurilor, cu care este vecină și unde pădurile nu ocupă nici 5%.

Ce foloase ar avea aceste regiuni în ce privește climatul și regimul apelor, dar și locuitorii cari ar găsi în păduri isvor de avuții și de plasat rentabil munca și capitalul lor.

Nu putem intra acum în detalii de valorificare a acestei regiuni din punct de vedere silvic¹⁾, dar nici nu putem trece cu vederea că chiar pădurile de sălcii și plop din baltă au ajuns mult mai producătoare de cât cele din restul țării. Exploatate

1) Pentru aceasta a se vedea Revista Pădurilor No. 1 și 2 din 1923.

la 6—12 ani și dând 300—400 steri la ha, ajung de 2—3 ori mai rentabile ca cele de stejar și cer, cari la 30 ani, nu dau de cât 200 steri la ha.

Balta însă are o importanță deosebită prin faptul că într'nsa găsim-se chiar păduri constituite din esențe prețioase—frasin, ulm și stejar — soluționează astfel problema repopulării unei bune părți din considerabila suprafață de terenuri forestiere, cu aceste esențe prețioase.

La 25 ani, ori care din ele, ajunge 40—50 cm., diametru, dimensiuni pe cari aceleași esențe în pădurile de deal, nu le ating nici la 80 ani.

Pe de o parte lipsa ce a început să se resimtă și în țara noastră de aceste esențe și pe de altă parte uscarea treptată a solurilor, care a restrâns la deal stațiunile naturale de vegetație ale frasinului și ulmului, ar trebui să ne hotărască la măsuri energice pentru împăduriri în regiunea inundabilă, unde aceste esențe găsesc condițiuni optime de vegetație.

Din terenurile mocirloase și sărături, plantate cu plop și salcie, unde nu s'ar împăduri natural, după un repaus de 2—3 ani, am scoate venituri nebănuite, prin exploatarea în scaun a pădurilor rezultate.

Acum, aceste terenuri, nu produc absolut nimic.

Intru cât starea actuală a regiunii inundabile impune încă tăerea pădurilor din baltă în scaun, vilele n'ar fi excluse dela pășune prin păduri, dar reglementând pășunatul, constituind pășuni împădurite și întocmind amenajamente pastorale, ar începe o eră nouă și spornică, atât pentru vite, cari ar găsi iarba bună și din belșug, cât și pentru păduri, întru cât producția lemnoasă ar fi sporită în raport cu numărul arborilor la ha, adică 300-400 față de 20-25 arbori, cât se găsesc acum.

Este curios cum toți cei cari au intrevăzut realizarea unor venituri sigure din regiunea inundabilă, s'au gândit ori numai la indiguire, parțială sau totală, ori la deschis noi canale și bălți pentru pescărie, soluții cari cer deopotrivă investirea unor enorme capitaluri și care să dea în schimb problematice venituri.

S'a ignorat până acum tocmai cea mai naturală, mai sigură mai eficientă dintre culturi — pădurea — care se impune categoric în baltă prin existența ei, prin îndârjirea cu care rezistă tuturor tentativelor de distrugere, prin economia cu care se regenerează

și se înlînde tocmai prin locuri cari altfel n'ar produce nimic și care poate da totuși la unitatea de suprafață, veniturile celor mai lăudate culturi.

* * *

Nu va trece mult timp și se va hotărî și asupra soartei regiunii inundabile — va fi împărțită.

Știm cam de ce mijloace dispun fiecarei din apărătorii diverselor categorii de producțiune și ne este teamă că și de astă dată se va avea în vedere favorișii și demagogia, iar nu interesele generale ale țării și ale viitorimei.

Pentru aceasta, înainte de terminare, am să mărturisesc credința ce am că se va îutâmpla cu regiunea inundabilă, dacă s'ar continua această politică de secăuire a ei de pădure.

Dacă — în albia majoră — de suprafață foarte înlinsă, am ajuns acum să putem recolta această varietate de produse: păduri, cereale, pășuni, stuf și papură, pește, etc. se datorește negreșit înălțării treptate a fundului acestei regiuni, ca consecință a depunerilor succesive.

Dar numai aceasta nu a fost suficient.

Balta, în loc să fie o suprafață plană sau aproape plană, cu o pantă de compensație dela Dunăre spre șes, cum se face revărsarea, din contră se prezintă ca o rețea de gârle, respectiv de grinduri, legate între ele și în legătură și cu malurile Dunării, dar toate cu înclinare generală spre poalele regiunii șesurilor.

Aceasta înseamnă că la factorii cari determină regimul și aluvionările apelor Dunării — debit, iuțeață, forță de târâre, etc., s'a mai adăogat și altul care a făcut să se creeze, să se mențină și în unele locuri chiar să se permanentizeze o diferență apreciabilă de nivel între păduri de o parte și bălți de alta. Acest factor este chiar pădurea.

În timpul unei revărsări peste maluri, din cauza măririi secțiunii, o parte din materialele purtate în suspensiune de ape, se depun pe mal și restul în lunca inundabilă.

Dacă însă pe grind se găsește și pădure, atunci fiecare copac se comportă cu un baraj, de care isbindu-se curentul apei, încetnează mersul și provoacă o și mai mare depunere.

Cu cât această pierdere de pădure va li mai largă, cu atât mai decantate vor ajunge apele în bălți și deci cu atât mai mare va fi și diferența de nivel între zona împădurită și zona bălților

Cum adesea în jurul bălților mai există și o perdea de stuf și aceasta ajută la sedimentarea în afara bălților a unei alte cantități de materiale.

Condiția dar ca să persiste o baltă pescuibilă, în actuala stare a regiunii inundabile este ca să fie inconjurată de zona de stuf și o zonă cât mai largă de pădure.

Singur stuful nu reușește să îndeplinească acest rol pentru că:

1. nu poate pune rezistență suficientă curentului și
2. fiind o vegetație anuală, tocmai primăvara când au loc inundațiile, el nu este desvoltat, iar cel vechi a fost exploatat sau ars.

S'ar putea obiecta că bălțile nu se alimentează prin revărsările Dunării, ci prin gârle.

Da, dar aceasta numai până nu ajung apele mari, căci de îndată ce se înalță cu 4,50 m., trec de maluri și în această stare, depunerile sunt mai active, fiind în raport cu debitul și forța mare de târâre a apelor Dunării din acel moment.

Poate n'ar reeși așa de evidentă importanța pădurilor pentru bălți, dacă prin exemplele ce voiu da, nu se va vedea clar că unde a dispărut pădurea, a dispărut și balta.

1° Aproape de Giurgiu era o baltă—Mahâru—care după cc s'a distrus pădurea ce o despărțea de Dunăre, s'a aluvionat.

O parte din ea s'a împădurit, iar restul s'a iransformat în terenuri mocirloase și sărături.

Grîndul Dunării, care avea importanță numai întru cât era o diferență de nivel apreciabilă între el și fundul bălții, acum pare șters, pentru că nu mai există balta — rezervoriul de înmagazinare al apei.

2° Balta Pietrele (jud. Vlașca) — în punctul numit Coadă Bălții—s'a împădurit în 1919 în partea unde nu există pădure, ceea ce înseamnă că acolo a găsit fundul mai înălțat și în fine,

3° Balta Greaca, până să nu aibe legătură directă printr'un canal cu Dunărea și era apărată de fâșia de pădure dinspre fluviu, își menșinea nivelul înălțat de apă și producea și mult pește. De cum s'a deschis canalul, adică s'a lăsat a trece apele direct în baltă — ceea ce ar fi fost tot una dacă și din revărsări ar fi intrat în baltă, fără a se isbi de pădure — fundul s'a aluvionat și apoi s'a împădurit.

N'am să înmulțesc exemplele, [pentruca concluzii se pot trage și din acestea trei și nu numai în privința raporturilor între pădure și baltă ci și între pădure și agricultură.

1° *Pădurile*—obstacole naturale în baltă—contribue și provoacă înălțarea fundului : contribue prin resturile de materii organice ce depune anual și provoacă oprirea și sedimentarea bogată a materiilor în suspensiune, căci curentul ce le transportă, își micșorează iușeala când se isbește de fiecă element lemnos al pădurii, ca de mici baraje.

Terenurile împădurite tot înălțându-se mereu, ies cu vremea din categoria celor ușor inundabile.

2° Pădurile filtrează apele ce ajung decantate în bălți și prin aceasta se stabilește și se menține o diferență din ce în ce mai mare între păduri și bălți.

Numai așa este posibil pescuitul în apele restrânse, din depresiunile adânci ale regiunii inundabile.

3° Fără păduri bălțile se aluvionează, tinzând să-și apropie nivelul de al grindurilor și în acest caz, agricultura nu mai este posibilă fără bălți, rezervoriile de retragere ale apelor.

4° Unde se cearcă a se distruge pădurea din fața bălții, pădurea se răsbună, căci ia naștere pe locul bălții, care trece astfel în domeniul silvic.

5° Presupuse pădurile toate desființate, balta și-ar relua aspectul ca la origină—o zonă quasi-uniform inundată, cu grindurile malurilor ceva mai înălțate, iar nivelul dinspre șes, cel mai scăzut. Ca consecință fatală, tot ca la origină, împăduririle naturale se vor face pe grindurile apărute de sub apă în epoca fructificației plopului și salciei.

6° Indiguirile sau orice alte lucrări s'ar executa în baltă nu pot desființa pădurile, căci atât timp cât vor dura aluvionările și se va mai găsi un pâlc de plopi sau sălcii care să fructifice, pădurea își va găsi totdeauna loc unde să se instaleze. Chiar în terenurile îndiguite și aluvionate—cu sau fără voia concesionarilor,—pădurea se va instala și în loc de grâu sau alte cereale, în multe părți se va întâmpla să se recolteze răchită.

7° Digurile artificiale construite la câteva sute de metri în interiorul bălții, vor avea neapărat la marginea și dealungul Dunării, o fâșie de pădure—digurile naturale—cari să înfrunte cu tărie furia valurilor și a zăpoarelor.

Prin acțiunea îndelung repetată a legilor naturii, am ajuns ca în anul 1924, să avem în multe părți din regiunea inundabilă o repartiție armonioasă de diverse culturi.

Cei chemați să hotărască asupra repartizării acestor terenuri, sperăm că — bazați pe producțiunile actuale și pe perspectivele ce fiecare cultură are în viitor — vor examina drept și cinstit toate fețele acestei probleme și vor îndruma astfel regiunea inundabilă, spre utilizarea ei cea mai rodnică.

Altfel, natura — și în special pădurea, — se răsbună.

P. Ioan

IARAȘI PLANTAȚIUNILE!

Intr'unul din numerile „Revistei Pădurilor“ arătam că se exploatează astăzi — în cuprinsul regatului nou — cam 30 milioane m. c. lemn brut, incluzând în această cifră totalitatea esențelor.

Cu această ocazie mai arătam, că cifra e fantastică pentru puterea de producție a solului nostru, care — oricât ar fi de bun — nu poate da atât cât i se cere, așa că singurul lucru ce urmează a se face, ca fapt pozitiv, este de a proceda urgent la împăduriri în stil mare, pentruca în 10 — 15 ani să putem ratrapa, ceea ce am pierdut, prin neșinerea la zi a plantațiilor.

Desigur că ideea împăduririlor intense este de toți specialiștii animată, dar oricâtă bunăvoință ar avea cineva, ideea nu va putea fi aplicată atâta timp cât va lipsi acel „nervum rerum“, așa de mult precupețit, în deosebi când e vorba de păduri.

Cauțiunile de regenerare, nu știm bine, pentruce se vor fi percepând, fiindcă ce poate să însemne 6 — 800 lei pro ha. când este îndeobște cunoscut, că un hectar de împădurire artificială, cu reșinoase, costa dela 3.000 lei în sus. Urmează, deci, ca statul să deburseze diferența și cum anual se despăduresc câteva mii de hectare, este dela sine înțeles, că statul nu va fi nici odată în măsură să verse, pentru plantațiuni, produsul înmulțirii între câteva mii de hectare și 2200 — 2500 lei.

Restul se cunoaște și atunci ce trebuie făcut, pentru a ajunge la scopul urmărit de toți? Ne gândim la soluția următoare:

Presupunând că *din diferite motive*, nu se percepe pentru un hectar de împădurire, adevăratul cost, sub formă de cauțiune, totuși pentru realizarea fondurilor necesare, acestei vaste lucrări, s'ar putea stabili — pe cale de legiferare — că pentru fiecare metru cub exploatat, sau metru ster, în orice fel de păduri, atât de stat cât și particulare, trebuie perceput o taxă neînsemnată, da pildă, 2 lei de unitatea fasonată, la pădure.

Această taxă s'ar depune la percepții, ad-ții financiare la dispoziția Casei Pădurilor, direcția plantațiilor și ar avea ca rezultat strângerea unei sume anuale, care s'ar cifra la 60 milioane lei, sumă ce s'ar adăoga la cauțiunile de regenerare, percepute asupra suprafețelor neîmpădurite de către exploatare. Aceasta înseamnă că într'un an am putea împăduri 20.000 ha. sau într'un deceniu 200.000 ha. adică, cam 4% din suprafața teritorială a pădurilor căci noi presupunem că aceasta este cu mult mai mică, decât aceea pe care ne-o arată statisticele!

Rezultatul ar fi bun, fiindcă statul n'ar avea de cheltuit nimic; exploatare — pe de altă parte — nu simte când i se ia 2 lei de m. c. sau m. st., iar justificarea legală și socială încă există, pentru o astfel de măsură: pornim dela ideea că pădurile reflectează interesele colectivității. Aceasta este datoare să intervină într'un fel oarecare, trecând plus valuta de cheltuială asupra capitolului „combustibil“ sau „material de...“, etc.

Fiecare individ simte — fără să î-și dea bine seama — binefacerile lemnului, care dacă n'ar exista la noi ar fi obligat să-l plătiască scump, prin aducerea lui din țări străine, caz în care s'ar scumpi cu 40—50% față de prețul cu care îl găsește ca marfă indigenă, așa că această plus valută, pe care ar plăti-o asupra bunului, s'ar întoarce acolo unde este izvorul acestuia adică la pădure.

Un m. c. sporit cu 2 lei, reprezintă 80 lei pentru un vagon de chereștea, adică mai puțin ca 0,2% din valoarea de negociere, la port, iar un metru ster sporit cu 2 lei, reprezintă cam 40 lei la vagon, adică o cifră nepreciabilă. Totuși dacă aceste sume, supra-taxe, plus-valute — cum voim să le numim — sunt grele ori ușoare, revine totul la o chestie de apreciere; oricum eventualele proteste ale întreprinzătorilor nu și-ar găsi justificare

pentru un motiv destul de puternic; capitalurile investite în întreprinderile forestiere, produc în mijlociu 15%, cifră asupra căreia aprecierea încă își are rolul ei, fiind în funcțiune de comparația ce urmează a se stabili, în raport cu alte capitaluri, de proveniență străină și cari ar fi desigur mulțumite să poată obține beneficiu ca acesta.

Așa de pildă: capitalurile americane se multumesc, dacă pot găsi plasamente cu o revenire de 5%; cele franceze cu 7%; capitalurile noastre sunt mai pretențioase, fiindcă ele au lipsit întotdeauna și lipsesc și astăzi, dar acest fapt nu reprezintă un motiv atât de puternic, ca să avem ca limită inferioară de rentabilitate pentru un capital, numai decât 15%. Băncile nu plătesc pentru depuneri mai mult ca 7—8% pe termen fix, așa că dacă prin industrializare, se poate obține 15%, asupra unui capital X, lucrul trebuie privit, ca în îmbucurător.

Prin urmare, sunt argumente, cu cari pot fi combătute eventualele pretențiuni ale întreprinzătorilor, ce s'ar considera „ruinați” prin dispensarea unei minime sume, care ar reveni pădurii, adică aceleași surse, de pe urma căreia întreprinzătorii câștigă, atât cât câștigă.

Dar, mai este și azi o lume care neagă existența unei aprige necesități a împăduririlor artificiale. Acestei lumi nu i se poate răspunde cu cifre, fiindcă are și ea cifrele ei însă pentru a o convinge ar trebui purtată vre-o 2—3 săptămâni, prin munții țării, pe jos — nu cu trenul sau auto-ul — și atunci se va convinge despre *ceace a rămas*, ca păduri, din *ce a fost și ce s'a regenerat din ceace ar fi trebuit să se regenereze*.

Această chestiune, arătată destul de sumar, dacă s'ar studia, credem că ar putea să formeze obiect de legiferare.

În orice caz, ideea plantațiilor în stil mare nu trebuie numai cultivată, în cercul cunoscătorilor, ci trebuie „exteriorizată” în cercurile de cari depinde acordarea fondurilor, de manevra arătată, fiindcă sutele de mii de lei, cari se defalchează acum, sau chiar milioanele, apar ca o picătură în mare. O lucrare vastă de împăduriri, o lucrare demnă și serioasă, o lucrare anual susținută, nu o putem concepe decât prin alocarea anuală a unui ond, care ar începe dela 40 milioane lei, raportați la indexul scumpetii de azi.

Horia Manole

REFACEREA PADURILOR

DE STEJAR COMPROMISE DIN ȘESUL DUNĂREAN AL MUNTENIEI

Sunt unele științe sau ramuri de științe, cari cer în chip imperios ca reprezentanții lor să se vadă cât se poate mai des spre a discuta din și în cadrul științii pe care au îmbrățișat-o. În această categorie se află silvicultura și mai cu seamă pentru cazul special al țării noastre. Motivele pe cari se reazămă afirmația de mai sus sunt multiple și complexe.

Mai întâiu, silvicultura este, în Europa, o știință de dată recentă. Prin „dată recentă“ înțeleg, ce este drept, 150-200 ani. Dat fiind însă faptul că nucleul acestei științe este biologia vegetală și cum vegetalele cari fac obiectul principal al studiilor noastre sunt arborii—plante lemnoase cu viață îndelungată, multiplu de mai multe vieți de om, — a căror viață ni se cere s'o cunoaștem și sub aspectul complicat al asocierii arborilor sub formă de pădure este ușor de înțeles că propășirea silviculturii, este mai anevoioasă decât pentru alte științe; de aceea în 150-200 ani silvicultura nu a avut timpul necesar pentru a-și clarifica toate problemele pe cari i le-a pus nevoia ori curiozitatea, specifică tendinței către progres. Ca toate științele bazate pe observații cu termeni lungi, silvicultura a evoluat anevoios.

Cele spuse mai sus se aplică și mai bine silviculturii noastre. Noi suntem la început. Aurora unei silviculturi române originală, abia împurpurează orizontul făgăduind un răsărit de plină lumină. Nu e nimeni de învinuit; avem de prea puțin timp silvicultori, iar silvicultura română a avut de luptat cu inconvenientele inerente începutului, dublate de o inconștiență publică generală față de această ramură de știință și față de silvicultor care, oricum, n'a fost cătuși de puțin încurajat.

În acest răstimp noi am trăit sub imperiul a două cercuri de influență: cea franceză și cea germană. Ideile științifice pe cari ni le-au propovăduit profesorii noștri sunt importate din ambele soiuri de influențe excelente. Ideile de origină sunt aplicabile ținuturilor streine de unde au fost importate. Este, desigur, prea categoric dictonul: „știința nu are patrie“, dar ținuturile noastre nu sunt aceleaș ca cele franceze și germane: climă, sol, etc. Și nici trecutul pădurilor noastre nu este asemănător.

De aceea, cu o silvicultură de împrumut niciodată nu vom ajunge a da soluții potrivite.

Pădurile noastre oglindesc, în înfățișarea lor actuală, icoana unui trecut de tragică inconștiență și ignoranță; versul care afirmă că „codru i frate cu românul” este un vers care, pentru noi, nu poate avea decât o importanță platonicească și deci bun a-l rosti numai necunoscătorii pe la banchete. Românul a găsit în codru adăpost în vremuri de restricte și frunză pentru cântatul doinelor; dar, îndată ce împrejurările s'au schimbat, românul a părăsit codrul în care a revenit cu toporul și focul; iar astăzi în regiunea de șes și coline țăranul își afumă oalele de pe vatră cu mizerabilul „tezic”. Incontestabil, țăranul român, cel puțin acel din câmpie, nu a avut niciodată o profundă, iubire pentru pădure, unul din acele sentimente nobile care, înrădăcinate în suflet, se transmit hereditar.

Țăranului să-i atribuim, pentru trecut, ignoranța Călugărilor din vechile mănăstiri, iar acestora inconștiența și lipsa de patriotism; erau, cu toții venetici.

Dacă icoana pădurilor noastre de câmp și coline—acele de munte cad în altă categorie isvorită din împrejurări mai recente cari nu se datoresc nici țărănilor și nici călugărilor,—este tristă, aceste păduri trebuie, în consecință, să fie tratate omenește, prin urmare îngrijite cu dragoste și înțelegere, leacurile lor fiind regenerarea. Și, pentru că nu este suficient a diagnostica ci trebuie a arăta și remediul, urmează că pentru a putea îngriji cu succes pădurile suferinde, este necesar a preconiza o silvicultură adaptată condițiilor climaterice și economice locale; acesta este singurul mijloc eficace. Iar noi din studierea împrejurărilor concrete trebuie să formulăm adevăruri cari vor fi folosite și pentru urmași.

Fiecare din noi facem constatări și studii pe cari ni le acumulăm an cu an. Și fiecare din noi formulăm din aceste constatări și studii, adevăruri mai mult ori mai puțin revelatoare; depinde de felul cum vede și formulează fiecare. Este necesar și în folosul științei silvice române, să ne adunăm din când în când pentru a ne pune față în față datele și concluziile personale; numai astfel se va putea naște o sinteză care constituie o nouă judecată, *un adevăr mai complet*, mai puțin relativ. Toate adevărurile sunt, în timp, relative. Un adevăr de azi poate să nu

mai fie mâine. Sinteza părților generale și cu caracter imutabil din fiecare adevăr ne dă un adevăr mai complet și mai aproape de perfecțiune.

• • •

Necesitatea adunărilor pentru împărtășirea și consolidarea ideilor a fost suficient înțeleasă de inginerii silvici din cuprinsul Olteniei. În această regiune ființează, de câțiva ani, „cercul cultural forestier „Oltenia“ ; acest cerc, cu statute tipărite are drept scop principal adunarea membrilor — ingineri silvici — odată sau de mai multe ori pe an, cu care prilej se fac excursiuni la diferite păduri după un itinerar din vreme stabilit; cu acest prilej se discută felurite probleme de silvicultură locală, sugerate de starea pădurilor vizitate, precum și probleme de un cadru mai general. Acest cerc, despre care puținii vor fi auzit, constituie pârgăria care ne dă, celor ce facem parte dintr'însul, curajul moral în întreprinderea lucrărilor ce executăm, mai apoi, ca o aplicare practică a discuțiilor și formulelelor ce se stabilesc de către cerc.

Cercul fiind restrâns discuțiile, departe de a avea rigiditatea academică a congreselor, capătă un caracter de intimitate și sinceră comuniune a ideilor, împiedecând anchilozarea — inerentă vieții retrase pe care o ducem noi — șine ferește de a duce cu noi în mormânt mult-puținul capital de știință practică pe care am acumulat-o în timpul serviciului.

În luna Mai a anului 1924 „cercul cultural forestier Oltenia“ onorat fiind și de prezența D-lui Dr. Drăcea, și-a propus :

1. Vizitarea plantațiilor de salcâm dela Ciuperceni și Piscul Tunari.

2. Discuțiunea refacerii masivelor de stejar compromise.

În ceea ce privește împăduririle cu salcâm din ocolul Ciuperceni acestea au fost, pentru acei cari încă nu le văzuseră, o adevărată minune. Locuri cari altădată erau o imensă și perpetuă rană, astăzi se găsesc fixate prin păduri de salcâm cari nu numai că feresc terenurile vecine de fluxul nisipurilor dar, pun în valoare terenurile pe cari se găsesc.

Opera s'a făcut cu uriașă și îndelungată răbdare de predecesorii noștri — dintre cari unii nu numai că nu au fost

recompensați, dar 'au fost înmormântați cu bani publici cum este cazul decedatului Mitchievici — și se continuă astăzi cu multă asiduitate. Am ascultat, ceasuri întregi, pe camaradul Ioachimescu vorbindu-ne despre toate acele detalii cari constituiesc „filosofia“ culturii salcâmului și pe cari expunându-le, cu o perfectă competență, cu juste observațiuni personale, a binemeritată afirmația D-lui Dr. Drăcea: „Camaradul Ioachimescu nu scrie articole la revista noastră; dă probe de avarii; în schimb articolele lui sunt scrise pe nisip și ne conving pe deplin“.

*
*
*

Partea de capitală importantă în discuțiunile cercului a fost însă aceea a masivelor de stejar compromise.

Dela Severin și până la Tighina, exceptând mătcile apelor mari (Jiul, Oltul), se observă un fenomen general: frumoasele păduri de stejar de odinioară sunt acum dumbrăvite și în imposibilitate de a se mai regenera pe cale naturală. Aceste dumbrăvi sunt penultima fază la care au ajuns oamenii dela câmpie în opera lor negativă de distrugere a pădurilor; existența lor justifică părerea că dacă omul ar dispărea din rândul viețuitoarelor, pădurea și-ar recăpăta vechile ei hotare. Aspectul general al dumbrăvilor este destul de comun: arbori rari, rău conformați, vicioși, cu înălțimi reduse, cu o vegetație lăncedă și creșteri aproape nule; solul înierbat, în special cu graminee și pe alocuri acoperit de un subarboret compus din păducel. Astfel se prezintă pădurile Braniștea-Bistrețu și Rebegi din jud. Dolj — vizitate de noi — pădurea Dealul Bobului din jud. Romanați precum și toate celelalte dumbrăvi de stejar situate în câmpia română. Cauzele dumbrăvirii pădurilor de stejar din șesul Dunărean sunt de două feluri: unele țin de condițiile staționale, iar altele de condiții sociale.

Condițiile staționale pentru existența pădurilor de stejar se știe că nu sunt excelente, în câmpie, de cât pe mătcile râurilor și pe expozițiile nordice ale diverselor accidente de teren. În câmpia propriu zisă stațiunea este mediocră. Mai știm că, acolo unde aceste condiții nu sunt excelente, pentru pădure, lipsurile sunt completate prin grija special dată de om la momentul regenerării.

Dar, dealungul câmpiei Dunărene, condițiile sociale au fost de așa natură încât opera de complinire a naturii prin interme-

diul omului a fost nulă sau — și în aproape toate cazurile — substituită printr'o acțiune negativă deci contrară pădurilor. În adevăr: cursul Dunării este însoțit de trei sau patru terase mai mult sau mai puțin paralele; aceste terase au un pământ fertil care a făcut obiectul de atracție al agricultorilor dar pe cari s'au ridicat și pădurile de stejar. Liniile de despărțire între terase sunt niște frânturi; la aceste frânturi sunt așezate alcătuirile omenești. Aici deci s'au produs congestii de populație omenească; destul de clar că pădurile, lipsite de condiții staționale prea bune și suprauzate veșnic (lăeri în crâng, ciolpănil, pășunat) fără a mai fi refăcute prin sămânță au ajuns astăzi în faza care precedează desființarea totală: dumbra. Cât de urâte și rele sunt dumbăvile? Sunt o veritabilă rușine! Menținerea lor, așa cum sunt, nu se justifică prin nimic. Nu se justifică pentru o multitudine de motive; ele nu dau nici lemn, nici venituri și sunt excluse și de la pășunat (cam târziu, ce e drept!). Lăsate în această stare se vor distruge, se vor defrișa în mod natural. Într'un cuvânt au devenit inutile, ne mai producând nici o dobândă. Ori, acest lucru, este de o extremă importanță față de regiunea în care se găsesc. Căci nu se găsesc pe soluri forestiere absolute, soluri cari, oricât de lamentabilă ar fi pădurea, tot sunt valorificate prin existența pădurii, ci se află într'o regiune agricolă, într'o regiune în care dacă pădurea a dispărut tocmai pe baza unui formidabil conflict dintre agricultură și silvicultură, conflict încă de actualitate. În astfel de regiuni în cari culturile agricole se găsesc „la ele acasă” în deplină prosperare, existența pădurii trebuie să fie justificată nu numai ca necesitate de lemn dar și din punct de vedere financiar adică să producă un venit superior sau cel puțin egal cu acela produs de cultura agricolă. Fieea omului este astfel construită încât ia în considerație numai ceea ce poate să-l satisfacă imediat; mai cu seamă spiritul post-belic este accentuat în această direcție căci rareori a domnit cu atâta tărie un egoismatât de feroce și o dorință așa de arzătoare de a obține dela clipa prezentă maximum de profit. Să adăogăm că, în regiunea de care ne ocupăm țăranul este agricultor prin tradiție și deci prin instinct, rău format în privința cunoștinții despre efectul viitor al lipsei de păduri și doritor de cât mai mult ogor. De observat este că în firea țăranului dela câmpie este atavic așezată lăcomia de

pământ de arat, caracteristică ce a dat prilej de frecvente studii făcând chiar obiectul unei vaste analize psihologice în romanul „Ion“ de Liviu Rebreanu.

Acestea fiind constatările noastre rămâne să ne punem umărătoarele întrebări:

1) Dacă dumbrăvile sau pădurile compromise, de stejar, nu-și mai justifică existența nici din punct de vedere silvic și nici economic-financiar și dacă există nevoia de lemn în ținuturile respective, ce măsură să luăm ?

La care răspundem : să hoiărâm, în mod tranșant și *urgent* asupra acestor masive. Nici o clipă nu este de pierdut. A hotărâri tranșant și urgent însemnează a adopta un plan de restaurare completă a masivelor agonisante, iar aplicarea acestui plan să se facă cu alegerea unei metode culturale de așa natură încât restaurarea să se facă imediat. Partea tehnică a lucrării să fie aplicarea unui parcelar pe pământ; iar partea culturală să constea în defundatul terenului, semănare sau plantare. Arborii masivului pe moarte vor fi menținuți câți-va ani ca adăpost protector. S'ar putea recomanda ca, din capul locului, să se facă o defrișare urmată de semănare sau plantare. În acest caz însă rămâne de calculat probabilitatea unei exproprieri (exproprierea a devenit o hidră care pândește tot prilejul pentru a mai smulge ceva domeniului forestier.

Ar fi, desigur, un procedeu cultural și acela de a profita, acolo unde este cazul, de existența și chiar multiplicarea unui sub-etaj de mărăcineț, a aștepta dela aceasta fertilizarea solului și a ajuta, la momentul oportun instalarea unui semințiș pe care, ulterior, l-am dagaja de adăpostul mărăcinetului. Dar această modalitate ar cere un lux de așteptare, care s'ar potrivi cu interesul pe care îl avem de a face restaurarea în cel mai scurt timp.

2) Dacă ne-am hotărât a înlocui masivele compromise prin altele noi, mai suntem datori a ne întreba ce anume esență vom introduce ? Această întrebare constituie poate partea mai însemnată a chestiunii, așa numitul „le clou“ al problemei. Mulți s'ar grăbi să răspundă : stejarul, pentru că este esența care a crescut aici în mod spontan — și dacă nu mai crește nu e vina lui ci a omului — pentru că această esență atât de valoroasă ca lemn de lucru și construcții a început să dispară dela o vreme

și deci avem interesul să refaceam stocurile distruse; argumentarea, solidă în aparență, nu rezistă totuși unei critici serioasă. Stejarul, pentru a realiza dimensiunile la cari eate propriu pentru cele mai multe întrebunțări — lucru și construcții — trebuie condus la revoluțiuni cu durate lungi corespunzătoare în amenajamente cu exploatabilitatea economică. Ori, în această exploatabilitate, avem cea mai mică rentă a solului; dar, am spus mai sus că, în finiturile de care ne ocupăm, existența pădurii trebuie să fie justificată nu numai prin nevoia de lemn dar și din punct de vedere financiar, adică să producă un venit superior sau cel puțin echivalent cu acela produs de cultura agricolă. Stejarul, condus la revoluțiuni lungi, nu îndeplinește și această condițiune, motiv pentru care agricultura — poate cu drept cuvânt, îi ia locul. Vom renunța la stejar? Hotărât, da; altfel pierdem cauza. Dar populația locală ce va face în lipsă de stejar? Sperăm că, în viitor (problema noastră nu se mărginește numai la prezent), vom avea căi de comunicație cari să deservească și câmpia cu stejar adus dela coline. În cultura acestei esențe ne vom rezerva deci la coline, de unde avem certitudinea că nu va mai fi isgonit, iar cultura sa vom extinde-o și la poala inferioară a fagului pe care vom căuta să-l înlocuim cu stejar.

În câmpie, în locul actualelor masive de stejar compromise vom întemeia arborete cari vor conține, în amestec, esențe precum sunt: frasin, ulm, jugastru, arțar, teiu; aceste esențe, se știe prea bine, la dimensiuni și etăți mici sunt mai mult valoroase decât stejarul de aceleași etăți și dimensiuni. La dimensiunile și etățile la cari stejarul este numai alburn și bun numai de foc, ulmul și frasinul sunt deja proprii pentru lucru. Aceste esențe fiind valoroase la etăți mici sunt susceptibile a fi tratate în revoluțiuni scurte; este posibilă deci adoptarea exploatabilității financiare care asigură cea mai mare rentă a solului deci ne dă sorți de a izbândi în conflictul dintre agricultură și silvicultură într'o regiune unde se cere solului cea mai mare rentă. Modul de înființarea amestecurilor rămâne să-l aleagă fiecare; arborete pure nu sunt recomandabile.

Am schițat aici numai cadrul general al problemei.

Este suficient să se emită un principiu, să se pună cadrul

general al unei probleme, pentruca să se găsească minți luminate pentru amplificarea și rezolvarea în detaliu a acestei probleme. Mulțumit aș fi dacă prezentul articol ar avea darul de a provoca o serie de articole care să studieze în amănunt această problemă.

Ștefan Demetrescu-Gârbovi

Inginer silvic

CONGRESUL INTERNAȚIONAL AL LEMNULUI DE LA LYON

Între 20 Oct. și 2 Noiembrie anul acesta, va fi la Lyon, o expoziție internațională de materiale lemnoase debitate, cu care ocazie se va ține între 29 și 31 Oct. un congres tot internațional al lemnului.

Principalele chestiuni asupra cărora s'au depus deja rapoarte sunt :

- 1) *Exploatațiuni Forestiere.*
- 2) *Mâna de lucru și asigurarea.*
- 3) *Transport pe Calea Ferată și Mare.*
- 4) *Lemne din Colonii.*
- 5) *Pădurea (reimpăduriri, educație forestieră publică, pădurea din punct de vedere al Turismului.*
- 6) *Lemne din alte țări, resursele în materiale lemnoase, unificarea sistemelor, statistica lemnului în special pentru România.*

Cât de importante sunt chestiunile ce se tratează la acel Congres, nu mai este nevoie să insist, voi insista însă asupra necesității, ce se simte ca cel puțin un delegat al guvernului, oficial sau oficios, să participe la acel congres, pentru ca apoi prin publicarea raportului în Revista Pădurilor, sau prin conferințe să se ție la curent și Corpul Silvic Român, cu lucrările și progresele ce se realizează și în alte țări.

Agronomii noștri, au participat după război la 3 sau 4 congrese, fie la Paris, fie la Roma, fie în Belgia, iar d-l Ionescu Sisești a scris articole interesante, asupra

lucrărilor de la congres, chiar în presa cotidiană economică. În acelaș interval de timp, au fost congrese sau expoziții forestiere la Paris, la Marsilia, acum la Lyon, totuși nici un silvicultor român nu știu să fi participat : în tot cazul nici o publicație, fie chiar în Revista Pădurilor, nu s'a făcut asupra lucrărilor, sau dări de seamă, asupra expozițiilor.

Dintr'o încunoștințare apărută în *Revue des Eaux et Forêts* pe luna Septembrie a.c. am văzut că la Lyon va conferenția asupra chestiunii a 6 a un d-n Brauner (?!)

Este dar în interesul și al țării și al Corpului Silvic ca la toate aceste manifestațiuni internaționale, pădurile României, să și aibă reprezentanții lor chemați, — și cari să nu lipsească nici odată; căci astăzi, — mai mult de cât înainte, — domeniul forestier întins pe care îl posedă Statul, îl obligă de a se interesa de progresele ce se realizează în alte țări, și de a și asimila tot ce este potrivit și bun de aplicat la pădurile sale; aceasta în afară de necesitatea mare ce avem de a face cunoscut străinătății și bogățiile României și pe români.

Apoi este tot atât de necesar, ca rapoartele acestor delegați să se publice cel puțin în coloanele Revistei Pădurilor, pentru a fi aduse la cunoștința întregii suflări silvicultorești.

Rugăm și nădăjduim ca domnul Ministru al Agriculturii va trimete în viitor, delegații săi oficiali sau oficioși la congresele silvice sau în legătura cu pădurile, pentru marele interes de a ține la curent corpul silvic cu progresele săvârșite în alte țări, în specialitatea lor.

M. Tănăsescu.

SCUMPIA

CULTURA ȘI INDUSTRIALIZAREA EI

(URMARE)

Considerațiuni de chimie vegetală

Lujerii anuali de scumpie și în special frunzele verzi conțin tanin sub formă de soluțiune în celulele parenchimatului; cantitatea variază cu stațiunea, speciă și varietatea; crește în timpul de activitate fiziologică, când intensitatea luminoasă e mai puternică și când sezonul e secetos; diminuează spre toamnă când frunza se roșește.

Din aceste considerațiuni, din cele expuse mai înainte și din practica exploatării, conchidem că recoltând între 15 Iulie—15 Septembrie, putem obține maximum de randament.

Scumpia din Dobrogea-Nouă poate conține la 10—11% tanin. Acest procent reprezintă media produselor din diferite stațiuni. Am făcut analizele atât prin metoda areometrică a lui Von Schroeder folosind tabelele și corecțiunile indicate, cât și prin metoda internațională și oficială de analiză a materiilor tanante adoptată de asociațiunea chimiștilor din industria pieilor. De fapt în comerț procentul de tanin e mai scăzut și variază între 8—10%. Această scădere se datorește fie tehnicei recoltării fie mai ales numeroaselor falsificări sau îngreunări.

Ca să putem judeca în adevărata lui lumină și perspectivă produsul nostru românesc care astăzi se comercializează ca o pulbere grosolană colorată verde gălbui murdar trebuie s'o privim în cadrul comerțului european și să-l comparăm cu celelalte produse similare ce se găsesc pe piața europeană.

În Bulgaria pulberea de scumpie are o culoare verde murdar și conține 9—12% tanin.

În Franța sunt patru varietăți: le sumac fauvis, le sumac de Donzere, le sumac pudis și le sumac redon. În general toate au o culoare pământie verde închisă și conțin 12—14% tanin.

În Spania produsele sunt de calitate mediocră. Cea din Malaga se prezintă ca o pulbere roșietică, cu un miros puternic și cu o colorațiune închisă, conține 16% tanin. Cele din Molina și Valadolid au o culoare gălbuie și conțin 12% tanin.

În Portugalia pulberea de scumpie seamănă cu cea de Malaga, are culoarea verde-gălbuie și conține 13—14% tanin.

În Sicilia găsim două calități: cea mai apreciată din punct de vedere comercial se prezintă sub aspectul unei pulbere grosolană galben-verzuie, cu miros caracteristic, conținând 22—24% tanin (când nu este falsificată), cealaltă este galbenă-brună conținând 20% tanin.

Procentul slab de tanin nu trebuie să ne impresioneze sau să ne descurajeze, el evidențiază că, pentru a valorifica scumpia românească trebuie să părăsim sistemul vechi rudimentar și să preparăm extracte solide sau lichide de scumpie, unde procentul de tanin poate fi aranjat după cerințele pieței tăbăcăriei. *Prin aceasta va profita și economia națională, căci prin combinarea extractelor de scumpie de scoarță sau de lemn de stejar, de molid etc., tălpăria și pielăria capătă aceleași calități ca și cu preparatele exotice și, numai avem nevoie să importăm având în față tot ce ne trebuie.*

Reacțiuni. Decocțiunea de scumpie are o culoare galbenă verzuie, e foarte astringentă și roșește hârtia de turnesol. Cu alcalii dă un precipitat, alb gălbui sau roșietic; cu piatra acră dă un precipitat galben clar; cu clorura de staniu se obține un precipitat brânzos alb gălbui. Cu sulfatul feric dă o colorațiune verde albastră cu un precipitat negricios. Cu acidul sulfuric dă o culoare galbenă. Cu laptele de var dă un precipitat de la verde clar până la galben.

Principalele falsificări ale scumpiei se fac cu Tamarix și cu Pistacia lentiscus: Aceste falsificări se pot recunoaște fie prin mijloace fizice fie prin mijloace chimice. Analiza microscopică se poate face prin procedeul Lamb și Harisson. Se tratează scumpia prin acid nitric diluat fierbinte pentru a separa particulele, ce se spală apoi cu apă și

se prepară cu gelatină glicerinată colorate ușor prin o culoare de anilină. Scumpia se recunoaște la microscop prin puful ei caracteristic format din perișori lungi și subțiri și prin perișori mai mici sferici și glandulari. Celulele sunt poliedrice iar stomatele mici, abia vizibile, sunt ovale și rare. Falșificările se mai pot recunoaște făcând dozajul azotului prin procedeul **Kjeldahl**, sau făcând analiza cenușilor.

Taninul obținut din frunza uscată de scumpie este solubil în apă caldă sau chiar rece. Se unește cu fibrele conjunctive din țesutul dermic al pielei făcându-l impuțrescibil; dă cu gelatina alcaloizi compuși puțin solubili.

Întrebuințarea principală a scumpiei în industria de astăzi, este în tăbăcăria ușoară, la meșinuri în special, căci acționând asupra pieilor de oaie le face moi și le dă o față frumoasă. Se mai întrebuințează la coloratul stofelor în negru sau cenușiu închis. Colorează în roșu portocaliu pe mordant de staniu și galben portocaliu pe mordant de aluminiu. Mai poate fi întrebuințată la fabricarea cernelei în locul gogoșilor de tufă și e mult căutată pentru araci de vie.

Extractele de scumpie din comerț conțin 18 - 26% a nin; iar densitatea lor variază dela 21—30 gr. béaumé

CAP. III.

Importanța industrială a Scumpiei.

Pentru a vedea în mod practic la ce ne putem aștepta de la exploatarea scumpiei, trebuie să aruncăm o privire generală asupra industriei tăbăcăriei singura care consumă și de a cărei dezvoltare este strâns legată. O industrie a extractelor nu există; iar vâpsitoria și fabricarea cernelelor sunt încă în stare primitivă.

Industria tăbăcăriei în România este în stare născândă ca și majoritatea industriilor. Pe pragul falimentului în 1909 reînflorște prin războiul balcanic și oferă cantități importante armatelor sârbe și bulgare.

Acest avânt a fost favorizat prin tratatele de comerț și de legea pentru încurajarea industriei. Treptat apoi, ameliorând fabricile s'a ajuns la o producțiune de un

aspect satisfăcător mulțumind cererea și excluzând aproape produsul altor țări.

Azi avem peste 360 fabrici, din care 80 tăbăcării mari, cari dau circa 1.500.000 piei brute sau circa 20.000.000 kgr., dar capacitatea de producție este mult mai mare.

Sistemul de tăbăcărie întrebuințat de majoritatea fabricanților este prin extracte, sistemul vechi care necesită timp îndelungat fiind aproape părăsit.

Industriașii tăbăcari sunt sceptici în privința viitorului și aceasta din două cauze: Stocul de piei din țară se împușinează. Din cea mai recentă statistică a Ministerului de Domenii se remarcă faptul că producțiunea țării nu este suficientă pentru aprovizionarea fabricelor din țară. Și al doilea, materiile tanante, în special extractele, lipsesc. Cantitatea de extracte importate anual se evaluează la circa 13.000.000 kgr.

Cum însă de către actualul parlament s'a votat o lege agrară ce dă pământ micilor gospodari, s'a votat o lege a islazurilor care sacrifică o parte din păduri și le transformă în pășuni; deci s'a contribuit la înmulțirea vitelor de toate categoriile.

E probabil că tăbăcăria va lua un nou avânt și atunci scumpia din Cadrilater până acum puțin cunoscută, va lua o dezvoltare compatibilă cu valoarea ei industrială dând un aport economiei naționale și un frumos venit ocoalelor silvice din Dobrogea Nouă.

CAP. IV.

Importanța forestieră a Scumpiei.

În Dobrogea-Nouă scumpia este în aria ei de vegetație, are un sistem radicular inegal față de quercinee și exigențele ei către lumină pot fi satisfăcute. Exploatarea anual prin tăiere rasă, la nivelul solului sau ceva mai jos, se va provoca o lăstărire sau o drajonare din ce în ce mai puternică, ce se poate întinde orizontal până la 10 m. față de tulpina inițială. Prin frunzișul ei, se va menține solul forestier atât de necesar esențelor de lumină formate din Cer, Gârniță, Tufă Răioasă sau hibrizi de ale

acestora. Sub-etajul ocupând suprafețe considerabile va spori producțiunea solului, atât ca volum cât și ca valoare.

Scumpia deși are un coronament lejer, totuși jenează și chiar tinde să suprimă plantele erbacee din jurul ei. O consecință imediată este că, înlăturând gramineele și celelalte erburi se previn incendiile de toamnă și primăvară, foarte frecvente prin aceste regiuni.

Lujerii acestui arbust cu miros și gust neplăcut sunt toxici și scapă dintelui oaiei. Și această oaie împreună cu capra și bivolul, animale de predilecție ale populației turce tolerate în permanență, chiar în lăstăruri, au contribuit într-o largă măsură la ruinarea pădurilor din Dobrogea-Nouă aducându-le în starea de astăzi.

Amendarea solului, — căci s'ar putea spune aci că scumpia exigentă prin natura ei, sărăcește solul, — încă se poate face, căci dela vârsta de 6—8 ani, când masiv le de crâng se închid și până la finele revoluției, scumpia ne mai fiind luminată suficient, își micșorează procentul de tanin face ca exploatarea să nu mai fie rentabilă și chiar dispare când e dominată. În acest timp solul își poate recăpăta principiile fertilizante și scumpia la o nouă tăiere poate reapărea cu mai multă vigoare.

În concluziune propunem :

Menținerea și cultura scumpiei pe solurile unde este deja instalată.

Instalarea ei pe cale naturală sau artificială în parchetele ce vin în rând de exploatare conducând așa fel operațiunile culturale ca scumpia să nu copleșească.

CAP. V.

Estimația și recoltarea Scumpiei.

Producțiunea variază din an în an, totuși luând media și considerând scumpia (aflată în condițiuni rentabile de exploatare) diseminată pe o suprafață de 2.000 hectare, cu o producțiune mijlocie de 400 kgr. frunză uscată la hectar vom obține pentru întreaga suprafață :

400 kgr. \times cu 3.000 hectare = 1.200.000 kgr.

1.200 tone frunză uscată.

Socotind prețul mijlociu de 4000 lei tona predată loco Dunăre obținem pentru întreaga cantitate :

$$1.200 \text{ tone} \times 4000 \text{ lei} = 4.800.000 \text{ lei.}$$

Recoltarea și exploatarea scumpiei din Cadrilater se face de locuitori în mod cu totul rudimentar. Lujerii anuali se taie din lăstărișuri și meșelicuri în epoca 15 Iulie—5 Septembrie după seceriș, când sunt brațe disponibile ; se transportă la arie și se vântură cu furcile pentru a se usca mai repede și a nu se încinge ; apoi în lipsă de mașini se treeră cu caii. Unii fabricanți o pulverizează la moară.

Scumpia astfel realizată se grămădește în saci conservându-se bine căci chiar roua dizolvă taninul și frunza se depreciază complectamente. Apoi se comercializează, prețul actual pe piață variind între 40.000—50.000 lei vagonul (zece mii kgr) predat loco Dunăre.

Recoltarea și treerarea plus transportul acestei scumpii la magazie necesită o muncă foarte migăloasă ce nu poate fi făcută decât cu lucrători experimentați.

Din practica exploatării și în ipoteza continuării actualului sistem primitiv, cu prețurile din acest an, toate cheltuielile se cifrează la 3 lei de kgr. ceea ce dă antreprenorului un beneficiu de 1 leu la kgr.

CAP. VI.

Sisteme de exploatare și vânzare întrebuințate de Stat Considerațiuni asupra lor

În anii trecuți statul a întrebuințat două modalități :

- a) Vânzarea cu carul și
- b) Licitația anuală.

Primul sistem s'a practicat în ocoalele silvice Silistra, Curt-Bunar, Bazargic unde sunt cantități mici. Prezintă avantaj pentru cumpărător căci obiectul vânzării este delimitat cantitativ ; avea dezavantaj pentru stat căci se extrage numai cea ce este la îndemână și necesită un control mai riguros care cu actualul personal nu se poate face. Al doilea sistem s'a practicat în ocolul Turtucaia, unde Casa Pădurilor a încercat o licitație în bloc pentru vânzarea întregii scumpii producția anului 1920 ; dar nu s'a prezentat nici un cumpărător. Licitațiile următoare s'au ținut pe păduri spre a chema la concurență micile capi-

taluri și s'au obținut oarecari succese, căci s'a vândut scumpia din opt păduri cu 103.020 lei.

Pentru ca statul să tragă maximum de profit este necesar a se adopta în toate ocoalele silvice o singură modalitate de vânzare.

Exploatarea scumpiei este o afacere pur comercială și o exploatare în regie de către stat nu poate reuși din cauza numeroaselor formalități cerute de legea contabilității publice. Mai bine este să se lase acest câmp de activitate inițiativei private cu care statul să colaboreze. Din această colaborare trebuie să aibe ca scop de a subordona producția și recoltarea scumpiei intereselor superioare de cultură a pădurei pe a cărei sol se face exploatarea. Iar exploatarea trebuie să se facă în cadrul unui program de acțiune bine chibzuit în care să se arate unde începe și unde se sfârșește rolul inițiativei private.

Ca încheere credem că cea mai avantajoasă soluțiune este să se prepare loco extracte-lichide sau solide.

Operațiunea este simplă, frunza uscată se dizolvă în apă caldă și se concentrează în autoclave. Produsul astfel obținut se face stabil printr'un secret de fabricațiune și se comercializează. În tăbăcărie dă produselor un aspect foarte frumos putând înlocui cu succes preparatele de Mimoza.

Ioan Florescu
Ing. Silvic

INDUSTRIA ȘI COMERȚUL LEMNULUI

Costul unui m³ lemn brut fasonat în cherestea.

Pentru familiarizarea inginerilor silvici, conducătorii de mâine ai industriei forestiere românești și în vederea comercializării pădurilor statului, care ar fi de dorit să se încredințeze numai societăților românești, avem datoria acei dintre noi cari suntem în industrie de a pregăti elementele necesare cu un ceas mai devreme, fapt care ne determină, ca în marginile posibilității să ținem la curent colegii cu date și informații culese de noi asupra tot ceea ce interesează viața economică a pădurilor noastre.

Dau aci mai la vale 2 tablouri de costul în regie a unui mc. fasonat în fabrica Soc. „Bistricioara din jud. Ciuc în luna Mai a. c. când s'a tăiat marfă curentă și luna August a. c. când s'a tăiat marfă pentru orient (dulapi), pentru a se avea în vedere la estimația pădurilor. La aceste sume trebuiesc adaugate 26 - 30% pentru amortizări, spese generale, plata funcționarilor, asigurări, dobânzi etc.

Costul tăierei în fabrica soc. Bistricioara în luna Mai 1924
Calculația în Regie

RAMURA de EXPLOATARE	Producție în lemn brut M ³	C H E L T U E L I				Per M ³ lemn brut	
		Salarii	Speze	Diferența la Alimente	TOTAL	Unitar Lei	TOTAL Lei
Hala Gaterilor	3092 27						
Introducerea butu- cilor		38080	—	1912 50	39992 50	12 93	—
Gatere		65576	—	3445 —	68821 —	22 25	—
Circular și Pendule Scos Material faso- nat		31926	—	1427 60	33353 60	10 79	—
Țanduri		21360	—	1021 40	22381 40	7 24	—
Bașca		16400	—	763 —	17163 —	5 55	—
Salarii		10950	—	435 —	11385 —	3 68	—
		10550	—	976 —	11526 —	3 73	66 17
Depozit Butuci	3037 35						
Retezat Butuci . .		49626 82	—	2084 —	51710 82	17 02	—
Sortat		15186 75	—	763 —	15929 75	5 24	—
Măsurarea		2400 —	—	73 —	2473 —	81 —	—
Salarii		3000 —	—	125 —	3125 —	1 02	24 09
Dep. Mat. Fasonat	3092 27						
Sortatul		15461 35	—	939 —	16400 35	5 30	—
Căratul		30922 70	—	2132 —	33054 70	10 69	—
Stivuitul		24738 16	—	1698 —	26436 16	8 55	—
Legatul		3170 —	—	437 —	3607 —	1 16	—
Salarii		2700 —	—	225 —	2925 —	94 —	26 64
Casa Mașinei Atelier	3092 27	27343	—	1858	29201	8 12	8 12
Olei		—	10309	—	10309	—	3 33
Diverse Materiale		—	45881 30	—	45881 30	—	14 83
Asigurare		—	7383 16	—	7383 16	—	2 39
Total . .	—	369190 78	62573 46	20294 50	453058 74	—	145 57

Adică prețul de cost a manipulației în fabrică = 145,57 Lei m³. lemn brut — fără plata funcționarilor, amortizări, speze generale și dobânzi.

NB. S'a tăiat marfă curentă, deci dimensiuni usuale. Deci un mc. fasonat ar costa 291 lei.

**Costul tăierii în fabrica Soc. Bistricioara în luna
August 1924.**

Calculația în Regie

RAMURA de EXPLOATARE	Producția în lemn brut	C H E L T U E L I				Per M ³ lemn brut	TOTAL
		Salarii	Speze	Diferența la alim.	Total		
Hala Gaterilor	4629 39						
Introducerea butucilor		34318 —		3515 06	37833 06	8 17	
Gatere		61148 —		6441 38	67589 38	14 68	
Circular și pendule .		30562 —		3219 40	33781 40	7 29	
Țanduri		16864 —		1677 37	18541 37	4 05	
Bașca		17057 —		1796 78	18853 78	4 10	
Salarii		10800 —		995 90	11795 90	2 55	40 84
Dep. Butuci	3856 03						
Retezat butuci . . .		61696 48	2800 —	7548 60	72045 08	18 76	
Sortat		19280 15		2359 12	21639 27	5 63	
Măsurarea		3900 —		477 20	4377 20	1 14	
Salarii		3000 —		462 30	3462 30	89	26 42
Dep. Mat. Fasonat	4629 39						
Sortatul		18517 56		1193 53	19711 09	4 25	
Căratul		46293 90		2881 33	49175 23	10 62	
Stivuitul		41664 51		2683 19	44347 70	9 97	
Legatul		2826 —		347 56	3173 56	69	
Salarii		5700 —		66 70	5766 70	1 24	26 77
Casa Mașinei Atelier		32024		3938 95	35962 95	7 77	7 77
Ulei		—	15365 —	—	15356 —	3 31	3 31
Diverse Materiale .		—	33581 80	—	33581 —	7 26	7 26
Asigurare		—	8113 03	—	8113 03	1 75	1 75
Total		405.551 60	57050 83	39604 37	505166		114 12

Adică un m³ lemn brut costă al stiva acoperit, fără funcționarii din Administrația Generală, amortizări, dobânzi și speze generale Lei 114,12.

NB. S'a tăiat multă marfă pentru Orient (dulapi). Deci un mc. ar costa 228 Lei.

Exportul lemnelor.

In chestie de export, e necesar ca lunar toți inginerii silvici să fie puși la curent, prin „Revista Pădurilor“ pentru a ne încredința că a venit timpul să micșorăm exploatarea anuală la pădurile de rășinoase, acestea formând baza exportului nostru lemnos, căci altcum pregătim falimentul pădurilor noastre de rășinoase. Dau aci 2 tablouri unul referitor la cantitatea lemnului exportat în luna Iunie 1924 în comparație cu luna Iunie 1923, din care rezultă că în 1924 am exportat mai multă chestea ceea ce ne indică că domeniul nostru forestier de rășinoase, se reduce într'o proporție îngrozitoare, iar al doilea tablou care ne arată cantitatea exportată dela 1 Ian. 1924 și până la 30 Iunie 1924, în comparație cu aceeași perioadă din 1923, din care iarăș se vede clar că în anul trecut în timp de 6 luni am exportat 273.917 tone iar în anul acesta 350.336 tone scânduri. Aceste tablouri sunt extrase dintr'o broșură intitulată Tabela rezumatoare a principalelor produse exportate din România în luna Iunie 1924, publicată de Direcția Statistică de pe lângă Ministerul de Finanțe

Din lucrările comisiunii vamale.

In ședința comisiunii vamale din 29 Sept. a. c. la care am luat parte, printre alte chestii la ordinea zilei, s'a adus în discuție și fixarea taxei de export a lemnului de foc.

Azi lemnul de foc (esența fag) e admis la export contra unei taxe de 500 lei la vagon.

In timpul din urmă, negustorii de lemne din Ardeal, au cerut să se permită și exportul lemnului de cer de s'ar afla azi, după cum se zice, peste 24.000 vagonae de asemenea material în depozite, adică cam 480.000 steri. Specialiștii silvici, membri în această comisiune și-au spus cuvântul în mod hotărât, înțelegând a se pune taxe protectoare și asupra lemnului de cer pentru a nu se face confuziuni la vamă și în loc de cer să se exporte și gorun. Pentru gorun se plătește actualmente o taxă de 1000 lei de mc. când e vorba de traverse și 1500 lei mc. pentru scânduri.

Intru cât în vagoanele de lemne de fag, s'au găsit ascunse obiecte în momentul când acestea erau oprite la export, cu drept

LEMNARIE (BOIS)

exportată în cursul lunii iunie 1924

Ț A R I		Lemne de foc de orice fel	Trunchiuri de brad	Trunchiuri de stejar	Lemne de con- trucție de stejar	Lemne de con- trucție din esență fofoasă	Nuele și haraci	Scânduri din esențe rășinoase	Alte lemne răs- noase	Doage de stejar	Traverse de stejar	T O T A L
		Tone	m ³	T O N E								
Austria	—	—	—	—	—	—	104	—	—	—	—	104
Anglia	—	—	—	—	—	—	2.135	3 084	—	—	—	5.219
Belgia	—	—	—	—	—	69	—	238	—	—	—	238
Bulgaria	60	2.379	—	—	—	106	91	7 798	2.053	—	—	11.169
Cehoslovacia . .	42	—	—	—	—	—	—	346	—	—	—	585
Egipt	—	—	—	—	—	—	—	15.054	4.475	—	—	19.529
Elveția	—	—	—	—	—	—	—	95	—	—	—	95
Franța	—	—	—	398	18	—	—	3.402	1.152	—	—	4.952
Grecia	—	—	—	1	—	—	—	14.270	1.321	—	—	15.610
Germania	—	—	—	—	—	—	—	299	—	—	—	299
Italia	—	—	—	—	—	—	—	4.745	—	—	—	4.745
Iugo-Slavia . . .	7.306	—	—	—	—	—	—	—	9	—	—	7.315
Olanda	—	—	—	—	—	—	—	671	—	—	—	671
Palestina	—	—	—	—	—	—	—	16	—	—	—	16
Polonia	—	46	—	—	—	—	—	252	—	—	—	275
Tripolis	—	—	—	—	—	—	—	573	—	—	—	573
Turcia	1	—	—	—	—	—	—	3.858	10	—	—	3.869
Ungaria	124.223	9.065	—	277	2.440	—	—	10.938	11.298	—	—	153.743
Alte țări	—	—	—	—	—	—	—	58	32	—	—	90
Iunie 1924	Total cantități	131.632	11 490	—	676	2.633	125	64 614	23.672	—	—	229.097
	Total valori în mii de lei	54.856	6.048	—	1615	3.864	36	212.059	44.290	—	—	322.768
Iunie 1923	Total cantități	117.784	26.166	—	2363	562	35	77.755	4 836	—	—	216.418
	Total valori în mii de lei	46.793	10.596	—	6236	1.133	22	199.569	5 460	—	—	269 809

La total m³ au fost transformați în kg. 1 m³=500 kg.

LEMNARIE exportată dela 1 Ian. 1924— 30 Iunie 1924

L U N I L E		Lemne de foc de orice fel	Trunchiuri de brad	Trunchiuri de stejar	Lemne de construcție de stejar	Lemne de construcție din esență folioasă	Nuele și haraci	Scânduri din esență rășinoase	Alte lemne rășinoase	Doage de stejar	Traverse de stejar	T O T A L
		Tone	m ³	T O N E								
Ianuarie 1924	Total cantități . . .	79.141	1.988	—	—	585	2	19.540	5.399	—	15	105.676
	Total valori în mii de lei	33 127	1 262	—	—	829	2	56.415	7 769	—	17	99.421
Februarie 1924	Total cantități . .	86 133	705	—	—	1 081	31	12.073	4 774	—	—	104.444
	Total valori în mii de lei	40 881	514	—	—	1 460	38	25.719	8.592	—	—	77.204
Martie 1924	Total cantități . .	108.415	2.179	—	45	2.215	83	39 883	11.443	—	—	163.173
	Total valori în mii de lei	48 300	1 484	—	135	3.068	93	113 456	21.340	—	—	187.876
Aprilie 1924	Total cantități . .	72 948	3 028	—	311	4.149	22	63.923	9.387	—	—	152.254
	Total valori în mii de lei	31,233	2 246	—	622	7 718	28	204.576	17.262	—	—	263 685
Mai 1924	Total cantități . .	99.012	7.114	—	707	4 273	281	73.884	12 503	—	—	194.217
	Total valori în mii de lei	40.939	3.803	—	1067	8.266	129	252.831	23.359	—	—	330.394
Iunie 1924	Total cantități . . .	131 632	11 490	—	676	2.633	125	64.614	23 672	—	—	229.097
	Total valori în mii de lei	54 856	6 048	—	1615	3.864	36	212.059	44.290	—	—	322.768
Ian.-Iunie 1924	Total cantități . .	577.281	26 504	—	1739	14 936	544	273.917	67.178	—	15	948.861
	Total valori în mii de lei	249.336	15.357	—	3439	25 205	326	865.056	122.512	—	17	1.281.348
Ian.-Iunie 1923	Total cantități . .	626 153	50.303	—	3891	2.988	64	350.336	28 272	—	—	1.636.855
	Total valori în mii de lei	246 580	21.432	—	10815	4 666	65	694 203	42 920	—	—	1.020 681

cuvânt inginerii silvici și-au exprimat trica lor, ca în vagoanele cu lemn de cer, să nu se ascundă și lemn de gorun.

Ei au mai fost de părere în acelaș timp, ca cerul să se consume în țara ca lemn de foc, iar în Ungaria să se exporte numai lemn de fag.

Comisia ținând seamă că în această parte a țării se găsesc multe păduri cu cer, că fiind și în apropiere de frontieră unde vagoanele pentru transportul lemnului sunt mai ușor de procurat fiind ale Ungariei, ținând seamă și de avizul specialiștilor, a opinat să se permită exportul lemnului de cer pentru foc, cu următoarele condiții; 1) taxa de export în loc de 500 lei (fag) să se dubleze la 1000 lei 2) și lemnele de cer să fie despicate 3) lungimea lor să nu treacă de 1 m. 4) lemnul rotund mai gros de 0.15 diamtru să nu fie admis la export și 5) că toate aceste dispozițiuni să fie valabile numai până la 1 Martie 1924, după care dată se va aviza din nou.

D-l Ministru de Finanțe n'a aprobat însă acest aviz al comisiunii căci în Monitorul Oficial în care s'a publicat, noile taxe de export fixate, nu se vede că s'ar fi ținut seama de cele hotărâte în comisia vamală din 29 Sept. 1924, referitor la exportul lemnului de cer. Această însemnează că D-l Ministru de Finanțe a aprobat avizul specialiștilor silvici din comisia de export — ceea ce constituie un nou succes — cari au fost de părere să nu se aplice lemnului de cer aceiași taxă ca pentru lemnele de foc de esențe fag al specialiștilor din comisia de export.

Din lucrările delegației economice a guvernului.

O chestie nouă de actualitate, este avizul dat de delegația economică, cu privire la menținerea taxei de 50 % la transporturile de cherestea pe căile ferate române, chestiunea reducerii taxelor vamale de export la cherestea și exportul butoaelor de stejar.

La d-l ministru Al. Constantinescu s'a întrunit delegația economică a guvernului, la care au luat parte d-nii miniștri: Vințilă Brătianu. A. Văitoianu, Tancred Constantinescu. N. D. Chirculescu și Al. Constantinescu.

Membrii delegați au luat în cercetare diverse cereri formulate de reprezentanții industriei și comerțului forestier în legătură cu regimul actual al taxelor de export și de transport impuse articolelor de cherestea.

Supra-taxa de 50 la sută la transporturi,

Prima cerere luată în discuție a fost aceea a fabricelor și exportatorilor de cherestea de a se suprima supra-taxa de 50 la sută adăogată la actualele tarife pentru transporturile de cherestea destinate exportului.

Delegația economică însă, plecând dela constatarea, că exportul lemnului lăsat prea liber, a luat în ultimul timp o expansiune primejdioasă, ducând la despădurirea țării, a hotărât menținerea supra-taxei de 50 la sută ca un ponderator al exportului fără frâu.

Exportul butoaielor de stejar

A doua cerere venită în discuția delegației economice este în legătură cu propunerea ministerului de industrie și comerț de a se lărgi regimul de libertate a exportului și la butoaiile de stejar cu o capacitate mai mare de 100 litri. Intr'adevăr, până acuma erau libere la export numai butoaiile de stejar până la o capacitate de maximum 100 litri și abia de curând ministerul de industrie și comerț a intervenit ca să se lase libere la export și butoaiile mai mari, cu o capacitate până la maximum 200 litri.

Această propunere însă a nemulțumit clasa producătorilor podgoreni, care se plânge că prețul butoaielor în interior a luat proporții nepermise din cauza proiectatei extinderi a libertății de export și asupra butoaielor mai mari,

Ținând seamă de acest considerent, delegația economică a hotărât să se amâne punerea sub regimul liberului export a butoaielor mai mari de 100 litri, până ce va trece actuala perioadă de producție a vinului și a rachiurilor de fructe, spre a nu se da frâu liber speculei interne.

Cererea de a se reduce taxele de export la cherestea

Altă chestie venită în discuția delegației a fost aceea a reducerii actualelor tarife vamale de export la produsele de cherestea. Această chestie a fost adusă înaintea delegației de către fabricile și exportatorii de cherestea, cari au cerut reducerea taxei de export de 150 lei m. c. de cherestea și care revine la 3000 lei de vagon.

Delegația a însărcinat pe d. ministru de finanțe cu studiul acestei chestiuni, urmând ca ea să fie rezolvată ulterior, după ce se vor cunoaște toate datele.

Comisia economică, a văzut clar în ce privește abuzul ce se face cu exploatarea prea intensă a pădurilor, și că se tinde la despădurirea munților noștri, — fapt care a determinat-o să dea acest aviz de cruțare a pădurilor. — *E un simptom îmbucurător pentru cauza forestieră și cu atât mai bun, cu cât pornește dela oameni politici străini de breasla pădurească.*

În urma acestui aviz al comisiei economice Președintele „Uniunii forestiere” a cerut o audiență D-lui Ministru de Finanțe. Rezultatul se vede în darea de seamă apărută în ziarul „Argus” pe care o reproducem și noi înlocmai.

„Se știe că delegația economică a guvernului luând zilele, „trecute în discuție cererea Uniunii generele forestiere, prin, „care aceasta solicita : 1) suprimarea taxei suplimentare de trans- „port de 50 la sută la materialul destinat exportului și 2) re- „ducerea taxelor de export — a ajuns la concluzia că taxa su- „plimentară de 50 la sută nu poate fi suprimată ; iar în ce, „privește reducerea taxelor de export, a amânat hotărârea defi- „nitivă la o viitoare ședință.

„În legătură cu aceste concluziuni ale delegației econo- „mice a guvernului d. dr. A. Marcu, președintele Uniunii Gene „rale Forestiere și deputat de Cernăuți, a avut eri o lungă, „audiență la d. V. Brălianu, ministru de finanțe.”

O expunere documentată

„Din discuțiunile ce au urmat timp de aproape o oră cu, „acest prilej d. ministru de finanțe s'a putut edifica în mod mai, „precis asupra situației critice prin care trece în prezent industria „forestieră, situațiune datorită suprataxei suplimentare de 50 „la sută la transporturile de material lemnos, destinat exportului „și taxei exagerate de export de 150 lei la metrul cub, che- „restea.

„D. dr. Marcu, a analizat în fața d-lui ministru de finanțe, „ambele cereri formulate de Uniunea Forestieră, insistând asu- „pra consecințelor ruinătoare la care este expusă industria res- „pectivă prin menținerea celor două categorii de taxe atât de „împovărătoare.”

Diminuarea exportului de cherestea

„In expunerea sa, preşedintele Uniunii, s'a sprijinit pe „date şi cifre statistice cari arată că dela data instituirii taxelor „prohibitive de transport şi de export, comerţul nostru exterior“ de cherestea a făcut regrese simţitoare.“

„In unele puncte de frontieră cifrele arată că exportul a „scăzut cu aproape 50 la sută.“

Legenda despăduririi

„D. Dr. Marcu a mai insistat asupra unui punct foarte important, care a servit delegaţiunii economice a guvernului, ca argument în defavoarea cererilor formulate de industria forestieră.“

„S'a motivat respingerea suprimării taxei de transport de 50 la sută, cu argumentul că trebuie înfrânat întru câtva exportul cherestelei, a cărui intensificare exagerată ar putea avea ca urmare, *despădurirea* regiunilor forestiere ale ţării.“

„Acest argument invocat de ani de zile, în spiritul stârneşii exportului de material lemnos, a fost combătut cu toată energia de reprezentantul industriei forestiere.“

„D-sa a demonstrat că acest spectru al „despăduririi“ este o legendă inventată după război, de unele organe biurocratice ale Ministerului de Domenii, cari fără o documentare reală a situaţiunii, afirmă fapte inexistente, cu simpla năzuinţă de a deveni interesaţi.“

Avem cherestea în valoare de miliarde

„Dar chiar dacă chestiunea despăduririi n'ar fi o legendă, fapt cert este că avem în ţară o cantitate de material de cherestea gata confecţionat, în valoare de câteva miliarde material care trebuie valorificat prin export.“

„Acest material gata confecţionat nu mai poate servi la reîmpădurirea pădurilor „despădurite“ şi deci împiedicarea exportului este o anomalie, un non sens“.

„Numai la Galaţi sunt peste 20000 vagoane de material lemnos, cari aşteaptă conjucturi favorabile pentru a porni spre pieşele externe. Taxele prohibitive anulează însă orice tendinţă în această direcţie.“

Rolul legii silvice

„Dar dacă este vorba de a se împiedica „despădurirea“ țării — a adăugat d. dr. Marcu în expunerea sa, guvernul are alt mijloc mai eficace în acest scop.“

„Este legea noastră silvică, una din cele mai bune legi din Europa în această materie, care aplicată cu toată rigurozitatea și strictețea ar constitui cel mai puternic obstacol împotriva unei despăduriri a regiunilor forestiere din România, care este cu adevărat ținutul ținutului.“

„Dar, a împiedica astăzi valorificarea produselor externe ale industriei forestiere, de teamă că peste câțiva ani nu vom mai avea păduri ar fi o anomalie identică cu prohibirea exportului cerealelor de teama unei secete ce ar putea interveni peste câțiva ani.“

Ruina industriei forestiere

„In concluzie d. dr. Marcu, a arătat pe bază de cifre, că producția noastră de material lemnos este mult superioară nevoilor consumului intern și că este un păcat ca, în grelele împrejurări financiare prin care trece țara, prisosul de material care nu găsește întrebuințare la noi, să rămână nevalorificat, expus deprecierii, prin pierderea coniecturilor favorabile de export și alterări datorită timpului și intemperiilor.“

Răspunsul d-lui ministru de Finanțe

„D. Vintilă Brătianu, a ascultat cu atențiune și bunăvoință expunerea reprezentantului autorizat al industriei forestiere replicând că în hotărârea delegațiunii economice a guvernului n'a comptat atât argumentul „despăduririi“ cât marile necesități de ordin financiar ale statului, cari obligă pe factorii răspunzători să nu înlăture cu ușurință puținele surse de venituri, astăzi în vigoare ale statului.“

„Ministrul de Finanțe, s'a arătat însă mai puțin intransigent la finele audienței, făgăduind că, pentru o mai exactă documentare personală, d-sa va da delegațiune oficială unui specialist care va fi însărcinat să verifice toate afirmările cuprinse în memoriul Uniunii Forestiere. De rezultatul acestei anchete oficiale, va depinde apoi și avizul său pentru satisfacerea dezideratelor, exprimate de industria respectivă.“

Ne pare bine, că acțiunea energică a corpului Silvic a fost luată în considerare de D-l Vintilă I. C. Brătianu, Ministrul Finanțelor și cu atât mai bine, că D-sa a înțeles a da o *delegație oficială unui specialist*, pentru a verifica afirmările cuprinse în Memoriul „Uniunii forestiere. E un proces care trebuie liquidat și în favoarea restrângerii exploatărilor pădurilor noastre, căci azi se taie cam de 4 ori mai mult de cât posibilitatea anuală și deci avem de 4 ori mai multe fabrici de cherestea decât ar trebui să avem în mod normal.

Faptul acesta face ca azi să avem blocate numai în docurile din Galați peste 25.000 vagoane cherestea adică 500.000 mc, din care cauză și prețurile au scăzut și vor scade, căci s'a pus pe piață cu mult mai mult lemn de cât cerințele pieței interne și mondiale, cât și a concurenței piețelor străine, cari oferă lemnul cu mult mai ieftin ca al nostru.

Atunci când vom reduce fabricile la $\frac{1}{4}$ din numărul lor, și prețul muncii lucrătorilor va fi mai mic, al funcționarilor asemenea și căile ferate vor putea pridi cu transportul și deci totul va intra în normal. Către aceasta tindem noi economiștii silvici și ceiace se întâmplă azi sunt tocmai simptomele pe care le-am prevăzut din timp.

M. P. Florescu

Inginer inspector silvic. Membru în comisia
Superioară vamală de import și export

LUPTA PENTRU APARAREA PADURILOR ȚĂRII

Cum s'a împiedecat specularea populațiunii de
antreprenorii de lemne străini

Fiind numit de către administrația militară ca șef al regiunii silvice București d-l Cristian Adolph, fostul inspector silvic la pădurile princesei de Schönburg Waldenburg, Fântânele din județul Bacău, Taslăul din acelaș județ etc. pe care îl cunoscusem cu prilejul excursiunilor cu studenții școlii superioare dela Brănești, l'am rugat ca să facă tot posibilul, ca cel puțin pădurea Pusnicul afectată acestei școli în scopul învățământului practic să fie cruțată de tăierile, ce se practicau pe o scară mare în pădurile din

prejurul Capitalei pentru aprovizionarea cu lemne de foc a locuitorilor din București.

Față cu insistența solicitărei mele, mi s'a dat asigurarea că cererea mea va fi satisfăcută, ceea ce mi-a pricinuit o deosebită bucurie, văzând că în calitate de director al menționatei școale am putut să scap dela distrugere una din pădurile țării.

Bucuria mea n'a fost însă de lungă durată, căci, după trecerea a câte va luni, d-l Cristian Adolph mi-a comunicat că față de stăruințele ce se fac la comandatură din partea unora dintre foștii internați de către autoritățile române, spre a li se da ca compensație pentru pagubele suferite dreptul de a cumpăra lemne din pădurile statului spre a le vinde apoi cu oarecare beneficiu populațiunei, n'a mai putut rezista ordinului secțiunei forestiere, grupa A. de a permite începerea tăerii și în pădurea școalei, ceea ce în curând deveni un fapt îndeplinit.

Antreprenorul, căruia i s'a vândut prin contract în regulă materialul lemnos fasonat în regie de către organele silvice, se numea *B. Schweitzer*, pe care nu l'am cunoscut personal și nici n'am auzit de atunci de acest nume, dar de sigur că face și el parte din așa zișii îmbogățiți de războiu, cari se răsiață astăzi cu echipagele lor luxoase pe străzile Capitalei.

Având informațiuni pozitive că acest cetățean, român, de origine recentă, interpretează în sensul intereselor sale litera contractului, cu adresa No. 3697 din 3 August 1918 către secția forestieră cu sediul în palatul Ministerului de Domenii am găsit de cuviință, în calitate de administrator delegat al Casei Pădurilor, să-i fac următoarea întrebare:

„Vă rog a ne arăta dacă aveți cunoștință:“

1°) „că d-l B. Schweitzer, însărcinat cu tăierea și fasonarea lemnelor din pădurea Pusnicul afectată școalei „speciale de silvicultură, deși prin contractul încheiat cu „d-sa se prevede că sterii vor avea înălțimea de 1^m, 20, „în realitate ei au 1^m, 40;“

2°) „Că cu ocaziunea refacerii sterilor destinați vânzării se reduce înălțimea sterilor la 0.75—0,90 m. maximum la 1.0 m. ceea ce reprezintă o diferență însemnată „de material lemnos.“

3°) „Că deși fosta administrație militară a destinat „această pădure numai pentru trebuințele secțiunii A₅ „(Fürsorge), totuși numitul antreprenor a vândut și vinde „lemn la particulari și anume cu 65 lei dublu sterul, loco „pădure, pe când prețul de cumpărare este cel prevăzut „în tariful adoptat de administrația militară și anume de „18 lei 50 b. adică cu 46 lei 50 b. mai mult, ceea ce „este enorm.

„Și în caz afirmativ dacă nu credeți de cuviință a „lua măsuri în contra numitului antreprenor, care a realizat „și realizează din această afacere câștiguri exorbitante în „detrimentul veniturilor Statului?“

Drept răspuns, Casa Pădurilor primi din partea secțiunii forestiere adresa No. 7181 din 15 August același an astfel redactată:

„După comunicarea silvicultorului comandaturei respective rezultă, că arătările ministerului sunt în mare parte „îndreptățite. Secțiunea 5 (Fürsorge), sau mai bine zis „antreprenorului Schweizer, i s'a interzis de a mai ridica „lemn din pădure“.

Iată un caz, unic aproape, când se recunoaște oficial, deși cu oarecari reticențe, că și autoritățile românești afirmă un adevăr și implicit că ele au un ochiu vigilent asupra tot ce se petrece în administrația bunurilor țării, de către ocupanți.

Această constatare, de sigur, că nu le-a prea venit la ocoteală.

Petre Antonescu.

PADURILE DIN JAPONIA

(Urmare)

Sawara (Chamaecyparis pisifera) Nezuko (Thuya Japonica). Koya-make (Seyadopytis verticillata). În păduri naturale, turale, acești arbori cresc amestecați cu alte specii, foarte puțini formează păduri pure. În pădurile statului din Koga — sau în Kii (provincie) și în pădurile imperiale din Kiso acești arbori cresc amestecați cu *chamaecyparis obtusa* și cu alte conifere. Dintre pădurile naturale din aceste specii, cea mai mare se află în trupuri diferite între 900 m. și 1800 m., deasupra nive-

lului mării în provinciile Jamato, Bingo, Satsuma, Omi, Iwashiro, Shimotsuke și Uzen. *Chamaecyparis pisifera* și *Thuja japonica* au un lemn fin, dar fiind moale și ușor, sunt expuse la plesnituri și rupturi. Acești arbori se întrebuițează la scânduri mici, sertare, cutii și la articole curbe. Creșterea lui *Sciadopitys verticillata* fiind extrem de înceată, structura fină și având un fel de rășină este căutat la durabilitate în apă și e întrebuițat ca material pentru vase și lucrări în pământ.

Momi (Abies firma). Această specie prosperă foarte bine în partea de sud din Houshu, Kyushu și Shikoku. Crește în locuri umbroase. În ultimul stadiu al vieții, creșterea lui e foarte repede și își face un trunchiu dezvoltat în teren convenabil. Lemnul este ușor, moale, ușor de lucrat și flexibil. Ca lemn pentru uzul general, poate fi inferior altor conifere, dar ca material pentru pastă a fost găsit excelent.

Tsuga (Tsuga Sieboldi). Acest arbore prosperază în cele mai multe cazuri și în aceleași locuri amestecat cu *Abies firma*. El crește încet, dar fiind tare, este căutat mai cu seamă ca material de construcție.

Lemnul cu fibre verticale este mult căutat pentru scopuri decorative. Este întrebuițat împreună cu *Abies firma* ca material de făcut pastă sau cutii.

Himeko-matsu (Pinus parviflora). Pădurile din acest arbore se întind pe culmile munților din Iwashiro ajungând dela 1600 m. înălțime dealungul jărmurilor din Kozuke și Echigo, și în Tsushima și Shiribeshi, Hokkaido, prezintă masive perfecte neameslecate cu alți arbori.

Goyo-matsu (Pinus Pentaphylla) și *Chaseumatsu*, (*Pinus koraiensis*). Acești arbori cresc de la această zonă până la zona apropiată și poate fi găsit în cantitate mică pe munții din partea centrală și nordică din Houshu.

Bara-momi (Picea polita) și *Iramomi (Picea bicolor)* Distribuția acestor arbori este foarte limitată și cresc grupați pe coastele Muntelui Fuji la înălțimea de peste 2000 m. deasupra nivelului mării și încă se găsesc risipiți în județele muntoase. Acești arbori având o creștere înceată și greoaie, lemnul este moale și nu se pot compara cu alte varietăți de conifere în ceiace privește utilizarea lor, dar pot fi întrebuițate cu succes la astereală de acoperiș la case sau ca lucruri neexpuse la umezeală.

Kara-matsu (Larix leptolepis). Pădurile naturale din această specie se găsesc mai ales pe coastele Muntelui Fuji, Muntele Asama și în regiunea Azumi din provincia Shinanc.

Uneori crește pe coastele muntelui Nikko în mod spontan, dar există puține păduri naturale. Acest arbore crește pe un sol uscat din straturi vulcanice având o creștere viguroasă în lumina soarelui. Lemnul fiind tare și durabil, este mult căutat ca material pentru case, vapoare, stâlpi de telegraf, lucrări tehnice și altele. Crescând foarte repede, sunt riscuri cu plantarea pe cale artificială. De oarece crește bine în teren sărac și gol, județele pentru plantarea acestui arbore s'au extins de curând în întreaga parte din Houshu și Hokkaido.

În această zonă multe varietăți de arbori foioși cu frunzele caduce cresc ocupând o mare parte din suprafața păduroasă, dar rare ori cresc neamestecați cu alți arbori. Konara (*Quercus glandulifera*), Kashiwa (*Quercus dentata*), Onara (*Quercus crispula*), Laba (*Betula species*), Doro-no-ki (*Populus balsamifera*, var. *suaveolens*), Katsura (*Cercidiphyllum japonicum*), Hano-ki (*Alnus japonica*), și Buna (*Fagus sylvatica*, var. *Sieboldi*) formează păduri pure de o vârstă și se întind peste Honshu și în jumătatea de sud din Hokkaido, pe când alte varietăți de arbori foioși cu frunzele caduce cresc neregulat amestecate cu alte numeroase feluri de arbori foioși și conifere. Următoarele specii sunt arbori principali forestieri în economia silvică: Keyaki (*Zelkova acuminata*). Dintre arborii foioși cari cresc în Japonia, nici unul nu se lucrează de o mai largă întrebuințare și nu au mai mare respect ca acesta. Această specie crește pe o mare scară pretutindeni în Shikoku, Kyushu și Houshiu amestecată cu alte specii de umbră din foioase, dar foarte rari sunt pădurile pure. Crește perfect în soluri potrivite pe coastele sud-vestice muntoase. Are o creștere spontană în locuri cam 1600 m. în Shikoku și Kyushu și 750 m. în partea de Nord din Houshu. Lemnul de mari dimensiuni, este produs în județele Kiso, Izu, Totomi, Hyuga, Jamato, Ise și Mutsu. Pentru a obține lemn mult din această specie, se cere o revoluție lungă astfel că acest sistem nu convine oamenilor cu capital mic. În pădurile statului, s'au făcut demersuri pentru regenerarea pădurilor pe cale naturală și artificială ori unde terenul e bun de împădurire, astfel în cât aria acestei specii este mult întinsă.

Lemnul fiind tare și lucios, e mult apreciat ca material de construcție, decorațiuni și lucrări navale. Lemnul având o structură frumoasă este excelent adoptat la fabricarea uneltelor de casă și mobile. Acest lemn cu toată tăria lui este foarte ușor de lucrat și de aceia valoros pentru articole de artă fină și sculptură.

Buna (Fagus sylvatica), var Sieboldi. Alături de Aka-matsu (Pinus densiflora), e o varietate de arbore care acoperă o mare suprafață și se găsește pretutindeni în județele muntoase din Nord și Sud în Honshu, Shinkoku și Keyushu și risipit în partea de Sud din Hokkaido. Crește împreună cu Onara (Quercus crispula), Katsura (Cercidi phyllum japonicum), Shioji (Fraxinus Sieboldiana) Kaede, (Acer pictum), dar formează o pădure mare și pură la 300 m. deasupra nivelului mării pe coastele munților din provinciile Aomori, Iwate, Echigo și Jamagata. Lemnul este întrebuințat puțin ca material de construcție și alte lucruri, dar ca lemn de foc, el e din cele mai importante. Aceste păduri dau lemnul de foc în cuptoarele dela Kasaka, Ani, Ashio și alte mine. Această specie crește în locurile umbroase și crește mereu până în vârsta matură și capătă mari dimensiuni. S'a zis că Ainu (Indigenii din Kokaiado) își făceau luntre din acest lemn.

Jachidamo (Fraxinus mandshurica), Katsura, (Cercidiphyllum japonicum). Dintre foioșii din Hokkaido, acestea sunt singurele varietăți întrebuințate ca material de construcție. Mai sunt întrebuințate pentru decorațiuni și cresc foarte mult încât se văd peste tot în Hokkaido. El prosperează asemenea în văile stâncoase din munți în partea de Nord din Houshu, găsind acolo un sol potrivit în locuri joase și umede. Lemnul fiind moale și tenace are calități de durabilitate și elasticitate. De curând, s'a exportat în Nordul Chinei ca traverse de cale ferate. — Inu — enju (Cladrastis amurensis, var, floribunda). Această specie crește cu alți foioși în partea centrală și Nordică din Houshu și partea de Sud din Hokkaido. Lemnul este ceva deosebit având un luciu frumos. E întrebuințat ca material pentru cele mai fine unelte și mobile, de asemenea prețuit ca material de construcție și lucruri decorative.

Kurumi (Juglans Sieboldiana). El crește foarte abundent în solul fertil din locurile joase în munți în partea centrală și nordică din Houshu, pe când pe soluri tari din vârful munților se

găsește rar. În câmpiile din Ishikri și Tokachi, Hokkaido, păduri frumoase din această specie sunt amestecate cu *Yachidamo* (*Fraxinus mandshirica*), *Katsura* (*Cerciphyllum japonicum*) și *Nire* (*Ulmus campestris*, var, *laevis*). Lemnul fiind elastic și tare, nu este supus a se strâmba sau altera, este foarte mult întrebuințat pentru vagoane de pasageri sau ca material de clasa I. pentru decorațiuni. Se adaptează în special pentru paturi de pușcă.

Hari-giri (*Aconthapanax ricintifolium*). Aceasta crește în sol umed în județele de munte din partea de Nord din Houshu și în toate părțile din Hokkaido, în masivele închise sau terenuri fertile, el crește pe o scară mare, lemnul fiind tare și lucios, are o structură fină, o culoare albă, așa că este căutat pentru mobile și decorațiuni

Kashiwa (*Quercus dentata*). Impreună cu *Onara* (*Quercus crispula*), această specie crește în locurile umede de munte în județele de Nord-Est din Houshu. El prosperează de asemenea în câmpiile din Hokkaido. Formează rar păduri pure singur, ci crește totdeauna amestecat cu alți arbori foioși cu frunzele caduce, afară de acele păduri din câmpiile Tokachi și Ishikari din Hokkaido, unde formează păduri pure întinse. Acum, *Quercus crispula* e foarte întrebuințat ca traverse de cale ferată și apreciat ca lemn de foc, pe când *Quercus dentata* care are o coajă bogată în tanin este întrebuințat de preferință pentru tăbăcire, restul de întrebuințare ca lemn de foc.

Hako-Yanagi (*Populus tremula*, var, *villosa*) și *Doro-no-ki* (*Populus balsamifera*, var *suaveolens*). Aceste specii sunt unicul material pentru bețe de chibrituri. *Populus tremula*. Var *villosa* se găsește în Shikoku, Kyushu și Hokkaido, pe când *Populus balsamifera*, var, *suaveolens* prosperează în partea de Nord din Houshu și Hokkaido, în Karafuto se găsește limitat. Niciodată nu crește în lumină și în sol umed. În regiunile Monbetsu și Shari din provincia Kitani, regiunea Kamikawa din provincia Ishikari, și în regiunea Tokachi din provincia Tokachi din Hokkaido, formează perfecte păduri pure. Se află și pe soluri luminate de soare. Crescând repede, în 25 ani, el atinge înălțimea de 20 de metri. Acești arbori se pot regenera prin butași, lăstari sau pueți.

Kuri (*Castanea vulgaris*, var, *japonica*). Acest arbore crește

foarte răspândit în Kyushu, Shikoku și partea de Vest din Houshu- prezentând frumoase masive forestiere dealungul pantelor munților înalți sau dealurilor, pe când în partea centrală sau de Nord din Houshu, se produce în câmpie un lemn fin din această specie. Nu formează păduri mari în stare pură, ci amestecat cu Buna (*Fagus sylvatica*, var. *Sieboldi*), Hiba (*Thuyopsis delabrata*), Kiwada (*Phellodendron amurense*), Katsura (*Cercidiphyllum japonicum*), Kaede (*Acer palmatum*) și Sawagurumi (*Pteracorya rhaifolia*), sau amestecat cu alți arbori ca în pădurile Statului din Kohinata, regiunea Tone, provincia Kozuke și în regiunea Hiraka, provincia Ugo. Lemnul fiind tare și rezistând bine la putrezire timp îndelungat, este căutat ca traverse de căi ferate.

Sakura (*Prunus pseudocerasus*, var. *spontanea*), Kaede (*Acer palmatum*), Ho-no-ki (*Magnolia hypoleuca*).

Acești arbori sunt specii importante din punctul de vedere silvic, dar nu formează nici odată arborele pure, ci crește amestecate cu conifere și foioase diseminate în toate județele. Acești arbori au valoare după felul în care sunt crescuți. Lemnul acestor specii fiind comparativ scump ca preț și limitat ca producțiune, oferta nu satisface todeauna cererea. În viitor, se speră că în pădurile statului și particulare se vor face plantațiuni din aceștia în amestec cu alți arbori.

Alte specii foioase cu frunzele caduce precum: Tochi-no-ki (*Aesculus turbinata*), Nire (*Ulmus campestris*, var. *laevis*), Han-no-ki (*Alnus japonica*), Toneriko (*Fraxinus Bungeana*, var. *pubinervis*), Saikachi (*Gleidtschia japonica*), Enoki (*Celtis sinensis*) și Janagi (*Salix babilonica*) nu au valoare prin cultura lor, ci din punctul de vedere silvic au importanță în această zonă forestiere, fiind plantate pentru protecția speciilor principale silvice în păduri și pentru menținerea slării împădurite.

4). Pădurile din zona forestieră glacială acoperă jumătatea nordică din Hokkaido, grupul insulelor Kurile și partea întregă din Karafuto, ocupând locurile a căror temperatură medie anuală este sub 6° C, și fața de altitudine se află în regiuni peste 3500^m, deasupra nivelului mării în Formosa și 1800^m în partea centrală din Houshu. Pădurea în această zonă, afară de cele din Hokkaido și Karafuto, se afla de regulă pe culmile munților înalți. Solul în asemenea locuri fiind rău și având pagube de

suferit din cauza vânturilor violente, creșterea lor este împedită, neproducând un lemn ales. Dar în Karafuto și în Hokkaido, masivele de conifere acoperă munții și dealurile. Sunt păduri dese, virgine, necălcate încă de picior omenesc, iar speciile principale sunt:

Todo-matsu (*Abies sachalinensis*) și *Ezo-matsu* (*Picea ajouensis*). În Hokkaido, acești arbori încep să crească dela 450^m. deasupra nivelului mării în județele de munte în partea de sud a insulei și se întind până în hotarele lui Teschis, Tekorachi, Nemuro și Kitami, inclusiv culmile munților din Ishikari, până la insula Kunajiri. În particular, aceste păduri formează masive perfecte, neamestecate cu alți arbori, acoperind o mare parte a țării, precum sunt pădurile Imperiale din Tarumae și Amarys, pădurile Statului din Teshio, pădurile imperiale din Kushiro, pădurile statului din Oneto, Shari și Kokugo-to. Cea mai mare parte din pădurile cari acoperă 80% din întreg teritoriul provinciei Karafuto constă de fapt din acești arbori. Uneori sub 400^m. deasupra nivelului mării pe muntele Niito: sunt părți acoperite cu păduri de conifere din acești arbori, pe când peste 500^m. sunt păduri amestecate de conifere și foioase.

În părțile peste 500^m. și sub 20^m. există arbori foioși, *Haimats* (*Pinus pumila*) și livezi. Cea mai mare parte din Karafuto este sub 500^m. deasupra nivelului mării astfel încât sunt masive mari din acești arbori. Aspectul pitoresc al acestor lanțuri de păduri este asemenea celor continentale și formează un spectacol impozant în Japonia. Lemnul este aspru și ușor și supus să se strâmbe la un grad oarecare de uscăciune, cererea pentru material de construcție și lucrări de pământ este foarte mare, neavând egal alt lemn din Hokkaido și Karafuto.

Akazeo-matsu (*Picea Glehni*). Acesta este un arbore important care creștea împreună cu *Todo-matsu* (*Abies sachalinensis*) și *Ezo-matsu* (*Picea ajanensis*) în Karafuto, dar aria lui e mai mică. Comparat cu aceste două varietăți, se bucură de un preț mai ridicat, Lemnul fiind tare, este foarte mult căutat pentru construcție. În Karafuto, Etrog și Shikotau din grupul insulelor Kurile, se găsesc specii de *Larix leptalehis*, numit *Shikotau-matsu* (*Larix dahurica*, var japonica), care formează masive pure chiar în climatele aspre și cu vânturi reci-

Lemnul are o culoare roșatică și tare ca structură, rezistă la

umezeală multă vreme astfel încât e foarte apreciat pentru construcții navale, lucrări publice de inginerie, unelte de casă, etc. Cu aceasta se aseamănă unii arbori foioși cu frunzele caduce, ca: Shira-Kaba (Betula alba, var, vulgaris), Jamahan-no-ki (Alnus incana, var glauca), Nana-kamado (Pirus aucuparia, var japonica). În această zonă, se găsesc păduri pure din aceste specii sau amestecate cu alți arbori în diferite locuri. Teritoriul din Karafuto Hokkaido acoperit cu aceste păduri nu se poate limita dar aceste specii nu au mare importanță în silvicultură. Aceste păduri sunt căutate pentru combustibil sau pentru trebuințe miniere și de pescărie.

Varietățile de arbori forestieri în aceste zone sunt foarte numeroase, dar am menționat aici numai pe cele mai principale din Japonia.

Acești arbori formează în mod natural păduri pure sau amestecate cu alte specii în zonele lor respective.

Coniferele ocupă, în general, locurile înalte, cu dealuri și munți. În partea de sud din Houshu, pe când pădurile de pe văi și câmpii sunt formate în genere din foioase.

Din contra, în partea de Nord din Houshu, cele mai multe conifere cresc pe coastele munților, dar pe poalele munților se găsesc amestecate, cu foioasele.

(Va urma)

A. I.

INTREBARI ȘI RASPUNSURI *)

Intrebări :	Locul unde a găsit cuvintele :	Răspunsuri :
<i>Pământ cu tapu</i>	Rev. Păd. 1892/ pag. 39.	<i>Tapu</i> este un act prin care autoritățile turcești recunosc dreptul de proprietate asupra pământului ce-l stăpânește un supus otoman.
<i>Canal cu iaz</i>	Rev. Păd. 1903/ pag. 104.	Socotesc că este vorba de scocu i sau ulucuri de apă, apa care servește la transportul lemnelor provenind din <i>iazuri</i> adică strânsă ca un lac la spatele unui <i>stăvilar</i> sau <i>opust</i> .
<i>Ruderal</i>	Rev. Păd. 1912/ pag. 4.5.	Ruderal este cuvânt francez. Plante ruderale sunt cele care cresc prin dărâmrături de ziduri, pe clădiri căzute în ruină.
Deosebirea între <i>esență și specie</i> (la arbori)	Rev. Păd. 1927/ pag. 238.	Între o esență forestieră sau specie lemnoasă nu există nici o deosebire. În toate limbile se găsesc cuvinte, cari au mai multe înțelesuri, unele foarte diferite, tot așa sunt multe cuvinte, diferite unele de altele, cari au același semnificare. <i>Esență</i> vine de la latinescul : <i>essentia</i> .
<i>Gârnef</i>	Rev. Păd. 1922/ pag. 283.	Nici eu nu știu ce a vrut să înțeleagă d-l Dr. Pzemisky prin expresiunea : „ <i>Tăeturile și potenile de tipul gârnef</i> “.
<i>Lemn pârilit ca produs de industrie</i>	Rev. Păd. 1898/ pag. 187.	<i>Lemn pârilit ca produs de industrie</i> este cel care se carbonizează superficial în parte sau în total spre a sporii rezistența lui contra putreziciunii. Acest mijloc de conservarea lemnului este întrebuițat și la noi din timpuri imemorabile, astfel se pârlesc capetele destinate a intra în pământ a aracilor de vie, a bulamacilor (stilpilor), a prăjineilor de hamei. Se țin de asemenea mai mult timp în fum încălzit, lemne întrebuițate pentru juguri, șele pentru cai etc. cunoscute în limba franceză sub numele de <i>bois d'arcole</i> .
<i>Șlit</i> (din ce limbă și ce însemnătate are.)		Cuvântul <i>Șlit</i> vine de la germ. <i>schlitten</i> : a transporta lemnele de foc și buștenii în sănii cari alunecă pe un drum podit din distanță în distanță cu traverse de lemn. Este un mijloc de transportat lemnele pe care l'am văzut practicat în M-ții Vosgi din Franța.
Carte de hotărnicie		Inginerul însărcinat de Tribunalul res-

*) Aceste întrebări au fost făcute redacției de către d-l inginer silvic Iftu. Petre Antonescu.

Intrebări :	Locul unde a găsit cuvintele :	Răspunsuri :
		<p>pectiv cu ridicarea în plan a unei moșii, sau stabilirea hotarelor despre unul sau mai mulți vecini, fixează o zi când aceștia sunt ținuți a-i prezenta actele de proprietate ce posedă. Ei constată unde există încălcări și stabilește adevăratele hotare, după socotința sa. Despre lucrare întocmește o ocolnică sau carte de hotărnicie, care nu devine definitivă, decât după ce se dă o sentință judecătorească în caz de contestație, sau după ce se confirmă planul și cartea de hotărnicie în cazul contrar. Odată confirmat de Trib. planul, se fixează o zi când un membru al tribunalului însoțit de inginerul hotarnic merge în localitate, spre a stabili hotarele pe teren. În vechiul Regat această formalitate înlocuiește într-o câțva cadastrul din Bucovina și Ardeal :</p>
Martac	Rev. Păd. 1904/ pag. 218.	<p><i>Martaci</i> nume ce se dă în unele localități prăjinelor groase de 15—20 cm. iar în altele, în Dobrogea de pîdă, sub <i>martaci</i> se înțelege prăjinele subțiri din cari se fac parii pentru garduri.</p>
<i>Parcelă</i>		<p><i>Parcelă de gestiune</i> este cea mai mică unitate de împărțire economică a unei păduri. Parcelele sunt limitate de linia parcelare având de scop înlesnirea gestiunii, (administrației) a orientării, a da tăerilor niște forme regulate, a înlesni transportul, exercițiul vânătoriei a localiza incendiile etc.</p> <p><i>Parcelă de studiu sau subparcelă de gestiune</i> este cea mai mică subdiviziune a unei păduri din punctul de vedere al studiului parcelar. O astfel de parcelă de studiu este constituită din porțiuni de pădure omogene din punctul de vedere al climei, solului și arboreului și cari sunt susceptibile de același tratament și operațiuni culturale.</p>
<i>Bataștină și baștină</i> Diferența ?	Rev. Păd. 1897/ pag. 347.	<p>În Revista Pădurilor din anul 1897 pag. 347 n'am găsit cuvintele Bataștină și Baștină; om de <i>baștină</i> se zice de un om al căror părinți, moși și strămoși, au trăit în același ținut, nu și au schimbat locul unde s'a născut. Bataștină, probabil că are același semnificare întrebunțat fiind pe unele locuri de țărani</p>
Ferăstrău cu apă italian, nu e joagarul ?	Rev. Păd. 1900/ pag. 295.	<p><i>Ferăstrăul cu apă italian</i> este un ferăstrău mișcat cu apă, mai bine construit ca cel simplu țărănesc. El are de</p>

Intrebări:	Locul unde a găsit cuvintele :	Răspunsuri:
		multe ori 2 pânze de ferăstrău. Numirea de joagăr se dala cel țărănesc, dar nu în toate părțile.
<i>Ferăstrău mecanic</i>	Rev. Păd. 1902/ pag. 86.	Ferăstrău mecanic are drept moto-vaporii de apă produși în cazanele lor comobilelor respective.
<i>Păr</i>	Rev. Păd. 1012/ pag. 231.	Revista Pădurilor din anul 1012 nu există. Am căutat în cea din anul 1912 la pag. 231 și n'am găsit nimic vorbindu-se de păr. Păr este numele cunoscutului arbore fructifer, care produce pere. Socotesc însă că acolo unde ai citit d-ta a fost vorba despre altceva.
<i>Ghețar</i>	Rev. Păd. 1903/ pag. 304.	Sub numirea de ghețar se înțelege acele mari mase de zăpadă înghețată acumulată numită eternelă, căci nu se topește nici o dată, temperatura rămânând totdeauna sub 0°. Ghețarii au de regulă în fiecare an o mișcare de descindere din cauza pantelor, după temperatura anului respectiv capătul lor din vale se coboară mai mult sau mai puțin.
<i>Pervaz</i>	Rev. Păd. 1897/ pag. 326.	Scândurile foarte înguste și subțiri, stînghiile care se pun la uși, la rame, la ferestre, pe lângă marginea despre zid a pardoselei unei camere se numesc <i>pervozuri</i> .
<i>Sfeșnicar</i>	Rev. Păd 1920/ pag. 346.	Sfeșnicar se zice de un arbore care are forma unui sfeșnic sau candelabru cu mai multe lumânări. Un arbore foios, care a fost tăiat de la oare care, înălțime produce de regulă mai mulți lăstari, cari crescând fiecare formează câte un trunchiu, asemănându-se, pentru că pornesc de la acelaș nivel, cu un sfeșnic sau candelabru. Poporul îi mai zice pe alocurea acestor lăstari și <i>gemenari</i> .
		Acelaș aspect îl prezintă și arborii reșinoși, molidul în special, care în tinerețe a fost pășunat de vite, ramurile de la ultimul verticil crescând în sus dau naștere la mai multe trunchiuri, iar partea de jos a arborelui prezintă o umflătură caracteristică.
<i>Talvegul râpei</i>	Rev. Păd. 1922/ pag. 512.	Subtalvegulrâpei; autorul cred că a înțeles fundul albiei: de regulă partea de la mijloc pe unde se scurg apele când plouă.

Intrebări :	Locul unde a găsit cuvintele :	Răspunsuri :
Este și ce deosebire există între <i>trupină</i> și <i>tulpină</i> .		Este același lucru ; cuvântul de trupină îl întrebuințează unii locuitori de la țară (sate).
A replica și a sădi, resădi. Diferența ?		A replica vine de la cuvântul francez : <i>repiquer</i> , ce înseamnă a transplanta o tânără plantă (un puet) provenit din sămânță într'un strat sau răzorul unei pepinieri spre a produce multe rădăcini trasante. * O aceeași semnificare o are și cuvântul a <i>resădi</i> .
Clăcaș.		Săteanul care până la cea d'intăi improprietărire din vechiul Regat, ce a avut loc la 1864, n'avea propriul său pământ, ci lucra pe cel ce îl dădea proprietarul moșiei respective în condițiile fixate de acesta.
Răzeș și Moșnean		Locuitor rurali care își avea pământurile și pădurile sale proprii, cedate moșilor sau strămoșilor săi pentru acte de vitejie de către domnitorii țării, prin acte numite <i>hrisoave</i> .
Rumân		Calitatea cetățeanului de naționalitate română, (săteni) care însă nu avea dreptul de a se strămuta dintr'un sat în altul.
Raia		Nume ce se da supușilor turci, nemusulmanf.
Plăieș		Locuitor muntean făcând parte din armata activă, lăsat însă la vatra lui, până ce domnitorul țării (Moldova), îl chema pentru apărarea patriei. Sunt cunoscuți plăieșii din județul Neamț în special ai lui Ștefan cel Mare.
Deosebirea între scoc, jilp și uluc.	Rev. Păd. 1922/ Februarie.	Scocurile se disting în scocuri uscate, fără apă (jilpuri) și în scocuri cu apă, ce li se mai zice și ulucuri. Aceasta este părerea mea cel puțin. Ar fi bine ca să se dea o semnificare unitară diferiților termeni tehnici.
Gașcă ?	Ajungem la fântâna Surdului, o <i>gașcă</i> de bărne acoperită cu mil de iscălituri.	N'am auzit până acum despre o gașcă de bărne.
Țarcuri, răsalnițe ca semne de botar ?	Rev. Păd. 1912/ pag. 320.	Țarc sau răsalniță constă dintr'un par bătut la mijlocul unui ocol mic (cerc) îngrădit cu nuele.

Intrebări :	Locul unde a găsit cuvintele :	Răspunsuri :
Samar	Rev. Păd. 1922/ pag. 44.	<i>Samar</i> se înțelege o pereche de traiste cari se pun pe spinarea unui cal sau măgar și în care se așează greutăți astfel ca să-și poată face echilibrul: „ori moare măgarul, ori își perde samarul” (proverb).
Subii	Rev. Păd. 1922/ pag. 73.	<i>Subii</i> sunt despicături de fag, cio-plite în 4 muchii, secțiunea lor transversală fiind patrată, cu o latură de 3 sau de 4” țoli venețiani (85 și 115 mm). Lungimea lor poate fi de 2, 3, 4, și 5, m. Ele se întrebuițează în țările mediterane, în Spania mai cu seamă în industria căruțării.
Tavelotti.	Rev. Păd. 1903/ pag. 159.	<i>Tavelotti</i> sunt niște scândurele subțiri groase de 7—8 mm. (după usajul din Genua), de 4, 5 mm (usajul din Croația) și de 3—4,5 mm. (usajul din Messina). Lungimea lor este de obicei de 2 m. 23—2 m. 28, iar lățimea de 26—29 cm. Se întrebuițează la facerea de cutii pentru expediat portocale, lămâi, struguri stafidiți, smochine tes-culte. La un m. c. intră 90—120 de tavoletti.
Sujet. nu e francez ?	Rev. Păd. 1900/ pag. 212.	Cuvânt francez, derivat din lat. <i>sub-jectus</i> .
Talaz și taluz e tot una ?	Rev. Păd. 1903/ pag. 30.	Talazurile mării, adică valorile mării. Taluz este pantă, înclinarea ce se dă unui terasement, unui zid, sau unui șanț.
Trunchiu e firul ar- borelui întreg fără crengi ? Fus, tru- pul arborelui până la crengi ? E o parte curmată din arbo- re ? In loc de tul- pină ?	Rev. Păd. 1905/ pag. 389 Rev. Păd. 1909/ pag. 203. Rev. Păd. 1910/ pag. 283. Rev. Păd. 1911/ pag. 213.	Forestierii noștri sub trunchiul unui arbore înțeleg firul arborelui întreg, adică până la vârf, fără crăci însă. Fusul arborelui este partea trunchiului lipsită de crăci. Francezul sub numirea de trunchiu (tronc) înțelege partea curmată dintr’un arbore de ordinar propriu pentru lucru. Botaniștii sub tulpină înțeleg firul întreg al arborelui pe când silvicultorii sub tulpină socotesc partea din trunchiul arborelui ce mai rămâne după ce acesta se taie.
Stinghie	Rev. Păd. 1922/ pag. 34.	Stinghii sau stacheți este același lucru cu zăbrelele (2/3 cm.) cari la orașe se întrebuițează la împrejmuirea curțiilor.
Fabrică sau uzină de cherestea ?		E mai propriu fabrică de cherestea, căci sub uzină se înțelege mai mult o fabrică m-talurgică.
Ferăstrău pendulă ?	Rev. Păd. 1921/ pag. 579.	Ferăstrăul pendulă în fabricile de che-restea se întrebuițează pentru reteza-tul capetelor buștenilor (Muntenia) a butucilor (Moldova) ; se zice pendulă, pentru că unul din capetele sale este fixat, iar cel de al doilea este liber și prevăzut cu un ferăstrău circular.

DIN LITERATURA SILVICA

Karl Freiherr von Tubeuf.

„Monographie der Mistel“.

Munchen 1923
(832 pg. 181 Fig. 36 tabl. 5 hărți)

Profesorul de Patologie vegetală și Botanică forestieră dela Universitatea din München publică sub titlul de mai sus o lucrare monumentală asupra văscului, prin care își încheie un lung șir de experiențe și observațiuni întreprinse în decursul ultimilor 25 ani. Această publicație ne oferă un model de o deosebită tenacitate în urmărirea unei probleme științifice, care merită să fie citat de acum înainte ca exemplu.

Cercetând lista bibliografică dată în introducere, constatăm că văscul s'a bucurat de favoarea de a fi unul din cele mai cercetate plante. Biologia sa caprițioasă, cât și deosibita importanță, pe care o joacă în viața de toate zilele la diversele popoare : a făcut ca el să fie pe primul plan al observațiunilor diversilor botaniști. Cu toate că s'ar părea că acest domeniu este epuizat, lucrarea lui Tubeuf nu cuprinde numai o coordonare a cunoștințelor botanice actuale asupra văscului, ci aduce și multe lucruri noi deosebit de importante.

Trecând în revistă tabla de materii, găsim că cuprinde următoarele capitole mai însemnate :

Rolul văscului în viața de toate zilele la diverse popoare începând cu primele timpuri istorice.

Distribuția geografică actuală a văscului.

A doua parte a cărței se ocupă cu : Morfologia, Anatomia, Fiziologia, Biologia și Patologia văscului. Partea treta este consacrată rolului văscului în horticultură, pomicultură și mai ales Silvicultură, cultura văscului. Pagubele și metodele de combatere. Din imensitatea de fapte cuprinse în această lucrare, îmi propun a extrage câteva chestiuni, cari aruncă lumini noi în problema atât de misterioasă a acestui parazit și care merită să fie cunoscută, fără însă a avea pretențiunea de a epuiza acest subiect.

Rasele vâscului

Tubeuf stabilește că vâscul în Bavaria are 3 rase biologico-fiziologice, rase caracterizate nu atât prin caractere distincte morfologice cât prin specializarea lor pe anumite plante ospitaliere, după cum urmează :

Vâscul de brad, vâscul de pin și vâscul de foioase.

Vâscul de foioase are fructele albe transparente, rareori sunt gălbui sau roșcate. Mărimea fructelor este foarte variabilă. Semințe ovale, de obicei în 3 colțuri. Frunzele sunt de asemenea foarte variabile în funcție de planta ospitalieră. În natură și prin infecțiuni artificiale s'a putut constata că vegetează pe specii foioase, forestiere din 36 genuri (aproape toate speciile foioase existente actualmente în Europa). Nu s'a putut niciodată infecta în acest vâsc vr'un conifer.

Vâscul de brad, Fructele sunt albicioase, mai mari decât cele ale rasei următoare, mai lungi decât late. Semințele ovale sau obovate cu pereții laterali foarte concavi. În natură se găsește numai pe câteva specii din genul *Abies*, prin infecțiune artificială s'a putut cultiva pe *Acer dasycarpum* (la Baden-Baden o alee de *Acer dasycarpum* a fost invadată în mod natural de vâsc care a provenit din pădurile de brad învecinate), *Acer rubrum* și *Larix leptolepis*.

Vâscul de pin. Fructele sunt în general gălbui, mai mici decât cele ale vâscului de brad, ovale cu părțile laterale puternic concave. Frunzele sunt relativ mai înguste decât ale celorlalte rase.

În natură a fost găsit pe *Pinus silvestris*, *P. laricio* și în condițiuni favorabile de vegetație pentru vâsc pe *P. montana* foarte rar pe molid.

Prin infecțiuni artificiale s'a putut dezvolta pe *Pinus resinosa*, *Banksiana*, *P. cembra*, *Cedrus atlantica*, *Larix leptolepis* și în fine dintre foioase numai pe *Salix Capraea*. Heinricher, profesor de Botanică dela Univ. din Innsbruck cel mai profund cercetător actual al paraziților phanerogami, care s'a ocupat de asemenea vreme îndelungată cu vâscul, stabilește 5 rase anume la cele de mai sus adăugă o rasă pe păr și o alta pe stejar. Experiențele îndelung repetate ale lui Tubeuf confirmă numai 3 rase, care dată fiind minuțiozitatea cu care s'au stabilit în stadiul actual al cercetărilor rămâne ca cele mai valabile.

Câteva chestiuni în legătură cu plan- tele ospitaliere ale vâscului

În literatură asupra plantelor ospitaliere ale vâscului s'au comis o serie de erori, pe cari Tubeuf caută să le elimine. Între plante ospitaliere repetat se menționează *Larix europaea*; cercetările lui Tubeuf arată cu această specie este imună. Această proprietate o are numai *Larix europaea* din acest gen, căci *Larix leptolepis* este din contra foarte puternic atacat de vâsc. Originea acestei greșeli din literatură se datorește lui Plinius, care cu ocazi, traducerei scrierilor lui Theophrast în latinește la capitolul despre vâsc, a confundat pinul cu laricele și dela care apoi eroarea s'a perpetuat până astăzi. Deasemenea, în literatură între plantele ospitaliere se dă deobicei că părul este în al doilea rând după măr. Faptul nu este exact, căci în timp ce mărul este foarte atacat de vâsc, perii (mai ales prunii și cireșii) suut relativ rar atacați. Relațiunile dintre păr și vâsc sunt foarte interesante. După modul cum se comportă părul față de vâsc deosebim specii imune și specii predispuse. Speciile imune au proprietatea că la prima infecțiune fie naturală, fie artificială, cu vâsc reacționează în mod foarte puternic; în adevăr Laurent a observat că la puțin timp după germinația seminței de vâsc, parenchymul ramurei atacate moare pe o distanță de 4—8 cm. dela locul infecțiunii, iar vasele lemnoase se închid prin o secreție gumoasă. Din aceste cauze seva încetează de a mai circula în ramura atacată și ramura se usucă cam prin mijlocul verei provocând în acelaș timp și moartea plantulei de vâsc.

După cele stabilite de Tubeuf și Heinricher rezultă că în cazurile următoare de infecțiune cu vâsc, părul nu mai reacționează în acelaș mod, cu toate acestea plantula de vâsc la puțin timp după germinație moare. În urma primei infecțiuni părul devine imun contra atacului vâscului. După cum am scris mai sus sunt alte rase de păr cari sunt predispuse și nu prezintă la prima infecțiune reacțiunea de apărare. Pe aceste specii vâscul se instalează cu înlesnire. Aproape în orice scriere literară asupra vâscului stejarul este dat ca un arbore atacat în mod frecvent de vâsc. Tubeuf în decursul a 25 ani nu a putut afla de cât 5 cazuri, (2 în Germania și 3 Elveția), cari au fost dovedite în mod cert. Deobicei când se găsește vâsc pe

stejar, el nu parazitează direct pe acesta, ci este un parazit al lui *Loranthus*, deci un parazit de ordin al II, fața de stejar. Apariția unui vâsc pe vr'un stejar este un fapt de o așa mare raritate, încât, — în cazul când se găsește vr'un exemplar de stejar atacat și care se dovedește în mod cert ca atare, — merită să fie menționat în literatură.

Se pare că Celții au cunoscut și apreciat raritatea acestui fenomen, fiindcă în cultul lor un asemenea stejar căpăta o deosebită importanță, era declarat ca sfânt și sub acoperământul său se oficiau slujbele religioase.

Din lungul șir de plante ospitaliere mai menționăm molidul, pe care pentru prima oară a fost observat de Tubeuf în 1910 în Tirol și din cari se cunosc până astăzi în Germania 10 exemplare.

Interesant mai este de asemenea că în natură se găsește vâscul ca parazit pe *Loranthus* și chiar pe el însuși adică pe alte exemplare de vâsc.

Răspândirea geografică a vâscului.

Rasele vâscului au arii de distribuție cu totul deosebite, astfel vâscul de foioase este singurul reprezentat în sudul Suediei și Norvegiei, Sudul Angliei și N.-Vestul Franței; vâscul de brad este aproape în tot cuprinsul Bavariei, pe când cel de pin numai în câteva locuri în Sud în Alpi și apoi în teritoriu cuprins între Dunăre și granița de nord a Bavariei lipsind în provincia denumită Bavaria de Sus.

Tubeuf a cules datele pentru stabilirea ariei de vegetație a vâscului prin personalul silvic, cărora le-a adresat prin administrațiile silvice respective circulare cu întrebări precise asupra diverselor chestiuni geografice și biologice în legătură cu vâscul

Vâscul se găsește reprezentat numai în Europa, nordul Africei și o parte din Asia, mai ales Asia mică.

În America acest parazit lipsește și este înlocuit însă de reprezentanți ai genului *Arcenthobium* și *Phoradendron*, din care *Phoradendron flavescens* se aseamănă în biologia sa și habitus cu *viscum album*, din care motiv este întrebuițat de localnici pentru împodobirea caselor în timpul sărbătorilor Crăciunului.

Afară de *viscum album* în Europa se mai găsește în Spa-

nia *viscum cruciatum*, (care are fructe roșii) instalat pe Migdal, *Crataegus monogyna* și pe *Populus nigra*. Aria de distribuție a vâscului (în înțeles larg, cuprinzând cele 3 rase) este redusă numai în partea de West și Sud a Europei. Lipsește în câteva locuri către oceanul Atlantic în Portugalia a Belgiei și Olanda, în partea de Nord a Insulelor Britanice, la Nord de Stockholm în peninsula Scandinavică.

Limita sa Estică începe dela Memel către Nipru în linie dreaptă, de unde se întoarce către Isoarele Prutului, urmează apoi Prutul, Dunărea dela Galați la Sulina și în fine Marea Neagră până în Marea Mediterană.

Distribuția vâscului în țara noastră nu este încă cunoscută. În 1913 Tubeuf a trimis circulara sa serviciului silvic, care a fost tradusă de D-l prof. P. Antonescu și trimeasă la ocoalele silvice.

Evenimentele posterioare au împiedicat însă strângerea datelor. Pentru Transilvania datele sunt strânse de prof. Roth de la Chemnitz, cari însă tot din cauza evenimentelor nu au ajuns până la Tubeuf. Numai în ceea ce privește Bucovina găsim câteva date, pe care le dau mai jos, în vederea de a fi folosit cu ocaziunea alcătuirii unei flore forestiere a țării noastre.

Prof. Dr. Bokzat dă că molidul are un procent foarte ridicat de vâsc, ceea ce Tubeuf crede a fi o eroare de determinare, dat fiind că pe molid nu merge decât vâscul de pin, iar pinul lipsește în Bucovina.

Pe brad a fost găsit la ocoalele silvice. Storojineț, Solca, Ciudin, Vicovul de sus (unde atacul este foarte pronunțat) Rădăuți, Marginea, Hardeggthal (?), mai puțin atacat la Cernăuți-Câmpulung, Dorna Condreni, Ostia, Pojorâta Frasin, Gura Hurului, Trătauți Putna, Straja, Vama și Iliești.

Vâscul de foioase a fost găsit :

Pe plop : Cernăuți, Vicovul de Sus

Pe plop piramidal : Cernăuți, Rădăuți

Anin alb : Codrul Cosminului

Mesteacăn : Cârlibaba

1) *Viscum cruciatum* are o arie pe vegetație greu de explicat ; în afară de Spania el nu se mai găsește decât în Palestina pe măslin. Prin modul său de distribuție amintește pe acel al lui *Abiespinsapo*, care este reprezentat numai în Munții din sudul Spaniei.

Sorb : Cernăuți

Salcâm : Cernăuți

Pallin de câmp și jugastru : Codrul Cosminului

Pallin de munte : Cernăuți

Teiu : Cernăuți și Codrul Cosminului

Este interesant că în Bucovina nu se menționează între plantele ospitaliere vâscului, mărul care este știut că nicăeri nu este cruțat; probabil este o scăpare din vedere a silviculturilor din Bucovina, cari la alcătuirea răspunsurilor la întrebările lui Tubeuf s'au mărginit la cercetarea speciilor forestiere.

În harta de distribuție a vâscului alcătuită de Tubeuf pentru Europa, se dă Basarabia ca fiind complectamente lipsită de acest parazit, fapt care merită să fie contralat.

Oekologia vâscului.

În general se admite că vâscul este dioc. Lindman a găsit în Suedia câteva cazuri de monoicie. Tubeuf deasemenea descrie tufe monoice, cari însă provin din 2 indivizi de gen contrar, din cari exemplarul femele trăește parazitatar pe cel mascul sau viceversa. Uneori se găsesc exemplare de vâsc cu flori cari prezintă organe reduse femele.

Florile femele sunt foarte reduse, ele prezintă 4 sepale în interiorul cărora se află un pistil format din creșterea a 2 carpel. În interiorul pistilului lipsește ovulul, sacii embrionari (1—4) sunt formați direct în țesutul pistilului care la rândul său se cufundă cu cel al receptacolului. Florile masculine prezintă deasemenea un perigon format din 4 sepale, pe fețele interne ale cărora se găsește un stiat, care cuprinde până la 50 loji, în care se produc grăunți de polen și care strat se admite a proveni din concretizarea anterelor cu sepalele florale. Jost, cel care a studiat în deaproape, dezvoltarea inflorescenței la vâsc, spune că. — „El are organele sale reproductive foarte reduse. Sacii embrionari dela fl. femele și anterele florilor masculine se apropie prin structura lor mai mult de macrosporangii și microsporangii Pteridophytelelor, decât de organele similare dela Angiosperme“. — În ceea ce privește modul de aranjare al inflorescențelor, în natură se găsesc numeroase forme teratologice, din cari Tubeuf dă o mulțime de fotografii.

Fructul de vâsc prezintă fenomenul de Polyembrionie.

La germinarea semințelor, es afară acești embrioni și dau naștere fiecare la câte o plantulă.

Vâscul este protogyn. Florile femele apar uneori chiar în cursul lunii Ianuarie. Jost a găsit că floarea femelă se formează, în muguri încă din luna Iulie anul precedent înfloririi, iar în luna Octombrie se formează chiar saci embrionari. Această dezvoltare precoce a florilor femele dă posibilitatea ca ele să se deschidă chiar în cursul ernei, când activitatea vegetativă a plantei este aproape nulă.

Polinizația are loc cu ajutorul insectelor în cursul lunii Martie și uneori Aprilie. În timpul polinizației florile masculine răspândesc un miros foarte puternic, iar pe stigmatul florilor femele apare o picătură de secret, care proeminează deasupra vârfului sepelelor, făcând florile prin luciu său exterior evidente.

Fructele se coc abia în Decembrie. Ele se găsesc până prin mijlocul lunii Ianuarie pe tufele de vâsc. Sturzii, abia către sfârșitul lui Ianuarie încep a devora fructele de vâsc. Din observațiile lui Tubeuf rezultă că păsările nu recurg la aceste fructe, decât în momentul când lipsa altor alimente le obligă la acestea. De altfel prin analize s'a găsit că valoarea lor nutritivă este foarte scoborâtă. Cu toată credința generală cercetările arată că fructele de vâsc nu sunt așa de preferate de păsări, cari atâta timp cât au la dispoziție altă hrană le evită. De altfel și devorarea lor se face cu mari greutate din cauza substanțelor lipicioase ce le cuprind și cari pe de o parte împiedică înghițirea iar pe de o altă parte se prind cu ușurință de ciocul păsărilor.

Răspândirea semințelor se face prin păsări. Până acum s'au găsit aprox. 40 de specii de păsări cari devorează aceste fructe. Pentru răspândirea vâscului însă se pare că nu toate au aceeași importanță, cel mai important grup îl formează genul Turdus. Semințele sunt înconjurate de un strat gelatinos, care le face indigerabile și care apoi ajută la lipirea semințelor din e crementele insectelor pe ramuri.

Germinația și plantele vâscului.

În natură sămânța germinează după o pauză de câte va luni, fapt care a determinat pe unii cercetători să creadă că a-

1) De fapt la vâsc avem de a face cu o falsă Polyembrionie. Polyembrionie în înțelesul strict al termenului, nu este decât atunci când în interiorul unui ovul se formează mai mulți embrioni, ori în vâsc nu există un ovul.

ceastă perioadă de odihnă este de mare importanță pentru actul germinației. Wiessner a răușit însă să provoace germinația semințelor de vâsc imediat după coacerea lor. Germinația nu este în funcție de substrat, Tubeuf a găsit că semințele de vâsc germinează chiar pe sticlă, Temperatura medie la care are loc încolțirea semințelor după Heinricher este de $3,8^{\circ}$, C. și că apoi după încolțire plantula se poate dezvolta chiar la temperaturi foarte scăzute până la -17° , față de cari plantula se arată ca foarte rezistentă.

Factorul însă determinant pentru gemație este lumina, la întuneric nu s'a putut obține niciodată încolțirea semințelor. S'a observat că chiar conservarea semințelor la întuneric, aduce după sine o pierdere rapidă a procentului de germinație. Rarori embrionul se dezvoltă chiar în fruct; în mod normal pentru germinație este necesară eliminarea pieluței bacei. Dezvoltarea plantulei de vâsc este cu totul diferită de aceea a plantelor celorlalte; în adevăr din sămânță ese afară mai întâi hypocotylul, la polul radiclei ese afară numai un mic vârf lipicios, care are rolul de a atrage hypocotylul în direcția de creștere a rădăcinii, iar gemul a rămâne în interiorul seminței.

Hypocotylul crește pe o lungime 1 cm. în direcția pe care a avut-o în sămânță. La puțin timp după germinare, privind mai multe semințe, observăm hypocotylele îndreptate în toate direcțiunile. După cum a afirmat du Hamel și Dutrochet, din acest moment însă hypocotylul prezintă mișcări de încovoere. Wiesner a arătat că aceste încovoeri sunt provocate de acțiunea luminei față de care hypocotylul se arată ca puternic negativ heliotrop. Mai târziu Wiesner găsi că în afara acestui tropism, hypocotylul este deasemenea negativ geotrop. Tubeuf confirmă cercetările lui Wiesner și arată modul cum o exercită tropismele amintite.

Pentru demonstrarea geotropismului rădăcinilor el face următoarea experiență:

Semințe de *viscum cruciatum* sunt provocate să germineze la lumină. După ce hypocotylul a eșit afară din sămânță, introduce aceste semințe în cutii întunecoase, unde sunt silite a continua germinația. După câțeva vreme a observat că hypocotylul tuturilor semințelor din cutie au luat direcția opusă, celei pe care o iau în general rădăcinile plantelor adică negativ geotropică.

Tubeuf mai găsește că hypocotylul prezintă și mișcări autonome (nutațiuni), ale căror cauze nu se poate atribui vr' unei influențe externe și cari provin din forțe interne necunoscute.

Aceste diverse mișcări au ca scop de a conduce vârful hypocotilului până la substrat, care apoi desvoltă aparatul sugător în ramura plantei ospitaliere grație căreia își asigură existența. Tubeuf crede că mișcările hypocotylului sunt regulate în timpul zilei iar în timpul nopții direcțiunea de creștere este cea indicată de acțiunea gravitației. In cazul când hypocotylul în urma influențelor de mai sus prin creșterea sa nu a ajuns cu vârful până la un substrat convenabil, atunci el începe a manifesta mișcări lente autonome în căutarea unui suport. După cum se vede din cele de mai sus hypocotylul prezintă o combinație de mișcări unică în lumea vegetală, cari își au explicația în modul *de* parazitare de traiu și care îi înlesnesc găsirea unui mediu favorabil de traiu.

Pentru a nu abuza de spațiul oferit de revistă mă opresc la acestea, rămânând ca cu altă ocaziune să revin asupra altor chestiuni privitoare la vâsc.

München, Sept. 1924.

Const. Georgescu

† ȘT. DEMETRESCU-VERGU

Duminică 19 Oct. a. c. a încetat din viață la domiciliul său din București, colegul nostru Șt. Demetrescu-Vergu. Vestea acestui desnodământ neașteptat a stârnit regrete unanime în corpul silvic, în care era iubit și stimat pentru calitățile sale alese.

Marți 21 Oct. a avut loc înmormântarea. A asistat la această tristă despărțire, numeroși prieteni și admiratori ai defunctului, funcționarii Academiei Române în frunte cu d-l Bianu, Directorul Academiei Române și membrii corpului silvic aflători în București în frunte cu d-l C. Opran, Ad-torul Casei Pădurilor.

S'au depus numeroase coroane de flori naturale din partea : soției, prietenilor precum și din partea *Academiei Române*, a funcționarilor Academiei Române, a *Casei Pădurilor* și societății „Progresul Silvic”, o jerbă frumoasă din partea familiei C. Opran etc. etc.

Serviciul funebru a fost oficiat de P. S. Archimandrit *Scriban* înconjurat de numeroși preoți, răspunsurile fiind date de corul Seminarului din București.

Sicriul a fost ridicat de pe catafalc de colegi și depus în cavoul funebru complet acoperit de flori.

Panglicile au fost purtate de d-nii: C. Opran Ad-torul Casei Pădurilor, I. Comașici și Dem. Anastescu, Sub ad-tori ai Casei Pădurilor și Gh. Năstăsescu, inginer inspector silvic.

La domiciliu d-l Bianu, Directorul Academiei Române a roșit următoarele :

Trăim cu toții astăzi o zi amară a vieții, zi a cărei amărăciune am mai gustat-o unii mai mult, a'ții mai puțin, ziua despărțirii pentru totdeauna de o ființă scumpă, de un tovarăș de muncă, de credințele, de năzuințele, cari dau vieții un rost, o împodobesc și îi fac farmecul dela început până la sfârșit; zi cu cât de dureroasă pentru noi cei rămași sub povara datoriilor și în bătaia valurilor vieții, atât de liniștită pentru cel care pleacă dintre noi, lipsindu-ne de afecțiunea și de conlucrarea lui.

Noi cei rămași pe țărmul de pe care el își iea avânt peste necunoscutul și misteriosul ocean al eternității și al infinitului spre limanuri închipuite și veșnic necunoscute, cu inimile strânse și cu ochii înecați în lacrimi de durerea despărțirii, privim la bietele rămășițe materiale rămase încă înaintea noastră, rămășițe reci, în cari s'a adăpostit sufletul dătător de căldură și de viață, care făcea din ele un om cu acele daruri intelectuale și morale cari întruchipează o personalitate de elită.

Vrând nevrând cugetarea noastră simte în asemenea cazuri trebuința de a răsfoi arhiva aducerilor aminte și de a întoarce foaie după foaie trecutul spre a-și reface într'o sinteză strânsă calitățile caracteristice ale celui plecat.

Cei adunați astăzi aici în jurul acestui sicriu ne aflăm în această stare sufletească. A plecat dintre noi acela care viețuia în aceste rămășițe materiale, acela care răspândea în jurul lui farmecul afecțiunii către prea iubita lui soție, către rudele lui, către prietenii lui,—acela care răspândea stima desăvârșită pentru dânsul între superiorii și conlucrătorii lui ca și între inferiori și cunoscuți.

Așa a fost — căci a fost, dar nu mai este —, așa a fost Ștefan Demetrescu-Vergu.

Absolvise Școala de agricultură și silvicultură aela Herăstrău, intrase în serviciul silvic al Statului, dar în Aprilie 1903,

după informațiile și îndemnul unui prieten veni la Academie spre a ocupa funcțiunea de Șef al Bunurilor. La Stat—spunea dânsul—avea prea puțină statornicie, prea puțină inițiativă și dânsul voia să organizeze în mod statornic — să creeze — în cadrul atât de iubit al economiei rurale. Dela 1 Maiu 1904 — timp de aproape 22 de ani — ară lucrat în serviciul Academiei și această conlucrarea a fost nu numai bogată în roade, dar a fost o plăcere pentru toți neumbrită niciodată de vre'o nemulțumire. Om de ordine, în cel mai bun înțeles al cuvântului, priceput, muncitor, devotat, plin de inițiativă totdeauna înțeleaptă și hotărâtă, ori unde mergea stabilea ordinea și disciplina cea mai perfectă; și această disciplină nu se mărginea la cele materiale, ci se întindea mai ales la viața morală.

Pădurile mai ales îi erau dragi, de ele se interesa cu deosebire; ar fi vrut să fie toate prefăcute în parcuri. Le-a înconjurat cu șanțuri, ca să le ferească de stricăciuni, a plantat golurile lăsate de neglijările din trecut, a organizat exploatarea lor sistematică în așa fel ca produsul lor să fie din an în an mai bogat; îngrijea ca iubitele lui păduri să se prezinte cu demnitate, chiar cu eleganță: pădurarii lui trebuiau să fie buni gospodari cu purtări alese; cantoanele lor trebuiau să fie totdeauna bine întreținute și curate, așa încât oricine văzându-le îi făcea poftă să le locuiască câteva zile.

În grija lui mai era supravegherea gospodăriei școlilor — două de agricultură cu internate, una primară.

Interes părintesc pentru școlari, sfaturi și ordine frățești pentru personalul didactic și administrativ, erau împărțite de dânsul în toate părțile, pe toate timpurile, — fără cruțarea persoanei și adeseori cu sacrificiul intereselor sale personale.

Am avut norocul și mulțumirea de a lucra cu Vergu mai bine de 21 ani în serviciul Academiei, căreia i-a închinat toate rarile lui calități intelectuale și morale de bun administrator, de exemplar organizator, și mai pe sus de toate înaltele lui calități morale și tot devotamentul ființei sale.

Două persoane au putut cunoaște mai bine calitățile celui pe care l-am pierdut acum: acea zdrobită soție, căreia i-a dat virtuțile sale de soț și acel care vă vorbește acum, lângă care și-a dezvoltat întreagă activitatea lui externă de om public ca organizator și ca administrator.

Soția zdrobită de durerea despărțirii nu poate avea glas; eu pot spune și o spun în acest dureros ceas al despărțirii: atât în viața sa privată cât și ca servitor al intereselor publice Vergu a realizat idealul soțului, idealul funcționarului.

Viața se judecă mai pe sus de toate după valoarea ei morală: valoarea vieții nu stă în câte averi ai adunat, câte trepte ale ierarhiei sociale ai urcat — ci într'altceva: cât bine, cât folos ai adus pentru alții, pentru societatea în care ai trăit, câtă dragoste impersonală pentru semenii tăi, cât devotament ai presărat ca raze luminoase pe cărările vieții.

Privind viața lui Vergu sub acest unghi, noi toți aceia căroră durerea despărțirii ne strânge astăzi inima, și înainte de toți zdrobita sa soție, trebuie să găsim mângâierea în conștiința că acel care ne-a lăsat în acest ceas fatal a fost în toate situațiile vieții personificarea binelui și a virtuților cari ridică pe om la înălțimile morale spre care toți trebuie să năzuim, dar nu toți le ajung.

Pomenirea lui să fie veșnică și să fie pildă de urmat pentru cât mai mulți spre fericirea lor și a societății în care trăiesc.

La mormânt, D-l Inginer Inspector silvic M. P. Florescu, din partea corpului silvic și al Societății „Progresul silvic“, a rostit următorul discurs.

Intristată adunare, camarazi

Cu inimile strânse de durere, corpul silvic se desparte azi cu regret, de unul din acei colegi care au făcut parte din elita breslei pădurărești.

Grozave sunt durerile ce le încearcă breasla noastră de la un timp încoace, dureri cari lasă răni adânci, mai ales azi când, din toate părțile pădurile au numai dușmani și nici un amic.

Născut la 1868 în București, dintr'o familie de oameni gospodari, după ce a absolvit Liceul Matei Basarab din București s'a înscris la Școala Centrală de agricultură și silvicultură dela Herăstrău, după care terminând-o cu succes, a intrat la 1889 în serviciul Statului. Primii doi a fost în comisiile de amenajament în Moldova, apoi până la 1 Mai 1903 ca șef al ocolului silvic „Slobozia“. În tot acest timp a lucrat serios pentru cauza forestieră. Câți dintre voi, cei ce sunteți cu chia argintie, nu vă adu-

ceți aminte de frumoasa aleie de salcâmi dela Slobozia, aleie pe care pădurarii lui o numiau „aleia lui Cuconu Fănică”, aleie, care azi e distrusă de vitregia soartei și a sălbătăciei oamenilor!

Intrat apoi în serviciul Academiei Române, la 1 Mai 1903 a funcționat în mod continuu timp de 21 ani, adică până și-a dat sfârșitul.

De ceia ce a făcut pentru pădurile și bunurile Academiei, a vorbit altul înaintea mea, mai autorizat ca mine.

Dar ceia ce vreau să evidențiez aci, sunt calitățile acestui distins coleg, care forma o rezervă din puținele rezerve ce ne-a mai rămas în corpul nostru. Era una din acele rezerve frumoase de elită, întocmai ca acele rezerve pe care le alegem noi pădurarii în pădure, pentru ca din ele, să reiese alți lăstari noi, puternici și viguroși, **uitați-vă la dânsul, ce frumos este!**

Ne doare mult această despărțire prea timpurie!

Ne doare căci el a fost al nostru, ne-a aparținut nouă silvicultorilor.

De aceia, atâția dintre noi, tineri și bătrâni, am ținut să venim să ne luăm ultimul adio de la un coleg de elită cum ai fost tu!

A fost un soț model!

N'a avut copii! Dar prin calitățile sale specifice **mai ales pe aceste vremuri de nevroză și de intervertiri de valori normale, el a știut să-și ajute cele 3 nepoate ale sale, cum nici unul din câți cunosc nu și-a ajutat chiar copii proprii!**

Sunt lucruri rare, de adâncă educație, care trebuiesc relevate de noi colegii, aci în fața mormântului său, pentru a fi știute de câți mai mulți... și în special de tineret.

Si acum când minutele de despărțire, de tine ne sunt numărare, când ploaia picură din belșug capetele noastre, care stau descoperite în fața mormântului rece care te va înghite și pe tine..., ținem să-ți spunem că colegii tăi, spre deosebire de Soc. „Progresul sîvic” și „Casa Pădurilor” care ți-au trimis coroane de flori naturale ca ultim simbol de recunoștință, noi colegii tăi, pentru dragostea de neam și țară, pentru sentimentele ce le nutreai pentru cauza națională a neamului și pe care mi le împărtășeai adesea în întâlnirile noastre, nu ți-am depus coroană, ci modestele noastre contribuții le-am trimis Cercului Studențesc de la Iași, pentru ca în amintirea ta, să contribuim cu o cărămidă la clădirea căminului studențesc creștin din Iași, adică acolo de unde ți-ai început tu cariera silvică.

Și acum, Doamne, te rugăm fierbinte primește în ceata celor mulți... și drepti, alături de atâția colegi jertfiți pentru cauza neamului și pădurilor și sufletul colegului nostru St. Dumitrescu-Vergu.

Dragă coane Fănică, Corpul silvic și Societatea „Progresul silvic” îți aduc în acest moment prin glasul meu ultimul omagiu și ultimul adio!

Dumnezeu să-l ierte!

Informații

Duminică 19 Oct s'a sărbătorit la școala Politehnică din București cu deosebită solemnitate amintirea a 25 ani dela moartea lui G. Duca, fost director al școalei de Poduri și șosele — La această solemnitate, Casa Pădurilor a fost reprezentată prin D-l. D. Anastasescu, corpul profesoral forestier prin D-nii : N. Iacobescu. Dr. Drăcea Vintilă Stînghe și D. Drâmbă, Soc. Progresul silvic prin D-l. M. P. Florescu.

*

Duminică 26 Oct. (Sf. Dumitru) la școala de conducători silvici din Timișoara, s'a pus bazele societății *conductorilor Technici silvici din România*.

La această ședință solemnă a asistat : D-nii Valeriu Lintzia, Directorul Școalei de conducători silvici și d-nii profesori : I. Dimitrescu și I. Pruteanu — un număr important de conducători tehnici silvici și toți elevii școalei.

S'a citit proiectul de Statute și după ce s'a modificat câteva din articole s'au aprobat de toți cei de față, urmând a se trimite apoi și ad-ței Casei Pădurilor spre aprobare.

În unanimitate Societatea „*Conductorilor Technici silvici din România*” a ales ca președinte pe d-l Inginer inspector silvic M. P. Florescu.

*

Pentru anul 1925, ca delegat al secției Silvice, pe lângă Școala Politehnică din București, a fost ales d-l Inginer

consilier silvic *Petre Antonescu* în locul d-lui N. G. Popovici al cărui mandat a expirat.

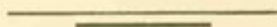
*

Aprovizionarea cu semințe forestiere.

Administrația Casei Pădurilor a satisfăcut larg în ultimii ani cererile de semințe forestiere și în special de molift, necesar împăduririlor de efectuat de către proprietarii particulari, societățile forestiere, etc.

În acest an cererile de sămânță de molift, din lipsa totală de fructificație a acestei specii, nu vor mai putea fi satisfăcute, întru cât rezerva de circa 4.500 kilograme, este necesară împăduririlor de efectuat la Stat și la pădurile Administrate de Stat.

Interesații sunt prin aceasta rugați să caute ași acoperi din timp în altă parte de cât la Stat nevoile de sămânță de molift. Se va întreba în primul rând la direcția Fondului Bisericesc din Cernăuți.

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI AL DOMENIILOR
CASA PĂDURILOR
DIRECȚIA AMENAJERILOR

D E C I Z I U N E

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și al Domeniilor,

Asupra raportului Domnului Administrator al Casei Pădurilor,

Având în vedere articolul 2 din Codul silvic,

Având în vedere articolul 2 din Legea Modificărilor la Codul silvic publicată în Monitorul Oficial No. 131/920.

D E C I D E M :

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul de exploatare al pădurii Sionul pendinte de comuna Ceraș, jud. Prahova, proprietatea Eforiei Spitalelor Civile, în suprafață de 462 Ha. din care 383 de exploatare. Regimul codru cu tăeri rase, revoluția normală 80 ani, exploatarea în 8 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Versești pendinte de comuna Berești-Taslău jud. Bacău, proprietatea d-lui D. D. Tirjescu în suprafață de 115 Ha. 9000 m. p. din care 73 Ha. de exploatare. Regimul crâng simplu, revoluția normală 30 ani, exploatarea în 8 ani și cu garanția de împădurire 600 lei de fiecare hectar ;

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Babei pendinte de comuna Buda jud. Tulova, proprietatea indiviză a Moștenitorilor C. Crăescu, în suprafață de 93 Ha 4800 m. p. Regimul crâng simplu, revoluția normală 20 ani, exploatarea în 10 ani și cu garanția de împădurire 200 lei de fiecare hectar ;

d) Studiul sumar pentru exploatare al pădurii Muntele Mișina pendinte de comuna Herăstrău jud. Putna, proprietatea D-lui Constantin Bahnă, în suprafață de 15 Ha 7000 m. p. Regimul codru grădinărit, revoluția normală 120 ani, exploatarea în 5 ani cel puțin și cu garanția de împădurire 800 lei de fiecare hectar ;

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Colții Morarului

pendinte de comuna Bușteni jud, Prahova, proprietatea D-lu Gr. G. Cantacuzino, în suprafață de 392 Ha 5500 m. p. din cari 81 Ha 3000 m. p. de exploatat. Regimul codru cu tăeri succesive, revoluția normală 100 ani, exploatarea în 3 ani și cu garanția de împădurire 600 lei de fiecare hectar.

Art. 2. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în regulamentele respective și articolul adițional anexat sunt executorii.

Art. 3. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea acestei Deciziuni.

Data astăzi 26 Iunie 1924 în cabinetul nostru

(ss) *Ministru* Al. Constantinescu

No. 39365

* * *

Deciziune

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și al Domeniilor,

Asupra raportului Domnului Administrator al Casei Pădurilor,

Având în vedere articolul 2 din Codul silvic,

Având în vedere articolul 2 din Legea Modificărilor la Codul silvic publicată în Monitorul Oficial No. 131 920.

DECIDEM:

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul de exploatare al pădurilor de pe moșiile Rușii pendinte de comuna Puești și Stâncășeni județul Tuțova, proprietatea D-lui Mihail Vidrașcu în suprafață de 640 m. p. formată după cum urmează:

1. Pe moșia Ruși sunt trupurile următoare:

Trupul Cociuba	în suprafață de	226 Ha	9450 m. p.
„ Chilia	„ „	278 „	3380 m. p.
„ Mănoiu	„ „	12 „	5000 m. p.

2. Pe moșia Stâncășeni sunt trupurile următoare:

Trupul Ezeru Mare	în suprafață de	115 Ha	6800 m. p.
„ Ezeru Mic	„ „	7 „	5000 m. p.

Regimul crâng simplu,

Revoluția normală 32 ani.

Planul de tăere este valabil numai pentru parchetele No. 9—22 vândute spre exploatare cu contract în regulă D-lui S. Herscovici din Bârlad.

Anual se va tăia numai câte un parchet.

Garanția de împădurire 1000 lei de fiecare hectar.

Revizuirea acestui amenajament se va face după 8 ani.

Art. 1. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în regulamentul de exploatare sunt executorii.

Art. 3. — și ultimul) Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei Decizii.

Dată astăzi 20 Iunie 1924 în cabinetul nostru

(ss) *Ministru Al. Constantinescu*

No. 38047

. . .

Deciziune

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și Domeniilor,

Asupra raportului Domnului Administrator al Casei Pădurilor Având în vedere articolul 2 din Codul Silvic,

Având în vedere articolul 2 din Legea Modificărilor la Codul Silvic publicată în Monitorul Oficial No. 131.920.

DECIDEM:

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul de exploatare al pădurei Valea Mermezeului pendinte de Comuna Toplița Română, județul Mureș-Turda, proprietatea D-nei Antel Dumitru în suprafață de 64 Ha. 8013 m. p. — Regimul Codru cu tăeri rase. — Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 3 ani și cu garanția de împădurire 2000 lei de fiecare hectar;

b) Studiul sumar pentru exploatare al pădurei Cic pendinte de Comuna Bonț, județul Solnoc-Dobâca, proprietatea D-lui Cristofor Pop în suprafață de 23 Ha. 5381 m. p. — Regimul crâng simplu. Revoluția normală 20 ani, exploatarea într'un an și cu garanția de împădurire 300 lei de fiecare hectar;

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Coastea pendinte de Comuna Uileac, județul Sălaj, proprietatea D-lui Bethlen Pavel,

în suprafață de 57 Ha. 5500 m. p. -- Regimul crâng simplu. — Revoluția normală 20 ani, exploatarea în 2 ani și cu garanția de împădurire lei 200 de fiecare hectar;

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Secu Paltin pendinte de Comuna Rostolița, județul Mureș-Turda, proprietatea erezilor Dr. Fritsck în suprafață de 1239 Ha. 1400 m. p. din care se exploatează 311 Ha. 6000 m. p. Regimul Codru cu tăeri rase cu 30 arbori de rezervă la hectar; Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 10 ani și cu garanția de împădurire 2000 lei de fiecare hectar;

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Fața Putnei pendinte de Comuna Gheorgheni, județul Ciuc, proprietatea D-lor Ștefan și Zaharia Zarug, Mihail Lukacs, Ana (bargin) Francisk și Ștef. Lukacs, în suprafață de 146 Ha. 7409 m. p. din care se exploatează 73 Ha. 7909 m. p. Regimul Codru cu tăeri rase. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 2 ani și cu garanția de împădurire 2000 lei de fiecare hectar;

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Fagul lui Arcuș pendinte de Comuna Gheorghieni județul Ciuc, proprietatea D-lor Ion și Alois Karocson, în suprafață de 108 Ha. 7595 m. p. exploatabilă. — Regimul Codru cu tăeri rase. — Revoluția normală 80 ani, exploatare în 2 ani, și cu garanția de împădurire 2000 lei de fiecare hectar;

g) Regulamentul de exploatare al pădurii Fagul lui Arcuș pendinte de Comuna Gheorghieni județul Ciuc, proprietatea D-lui Ștefan Melic, în suprafață de 550 Ha. 0606 m. p. din care 442 Ha. 0168 m. p. exploatabilă. — Regimul Codru cu tăeri rase. — Revoluția normală 80 ani exploatare în 3 ani și cu garanția de împădurire 2000 lei de fiecare hectar;

h) Regulamentul de exploatare al pădurii Kozrez pendinte de Comuna Ditrău județul Ciuc, proprietatea D-lui Ignatie Bajko, în suprafață de 35 Ha. 5734 m. p. din care de exploatat 9 Ha. 5130 m. p. — Regimul Codru cu tăeri rase. — Revoluția normală 80 ani, exploatarea într'un an și cu garanția de împădurire 2000 lei de fiecare hectar;

i) Regulamentul de exploatare al pădurii Kozrez pendinte de Comuna Ditrău județul Ciuc, proprietatea D-lui Carol Köllö și soția, în suprafață de 14 Ha. 2572 m. p. din care de exploatat 8 Ha. 7303 m. p. Regimul Codru cu tăeri rase. Revoluția nor-

mală 80 ani, exploatarea într'un an și cu garanția de împădurire 2000 lei de fiecare hectar;

j) Amenajamentul pentru exploatare al pădurii Ponor pendinte de Comuna Căzănești, județul Hunedoara, proprietatea Composesoratului urbarial din Comuna Căzănești, în suprafață de 925 Ha. 8600 m. p. Regimul Codru cu tăeri rase pentru seria I și a II și codru grădinarit pentru seria III. Revoluția normală 80 ani. Exploatarea în 2 ani, pentru afect. I compusă din parcelele 1—7, în 16 ani pentru afect. II compusă din parcelele 8—13 inclusiv din seria I, seria II și III în 10 ani conform planului special.

Garanția de împădurire 1000 lei seria I și II, și 300 lei seria III la hectar;

k) Regulamentul de exploatare al pădurii Nyerges pendinte de Comuna Gheorghieni județul Ciuc, proprietatea D-lui Dr. Samoil Szantő în suprafață de 105 Ha. 6622 m. p. Regimul Codru cu tăeri rase. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 4 ani și cu garanția de împădurire 2000 lei de fiecare jugăr cadastral.

l) Regulamentul de exploatare al pădurii Bulgări pendinte de Comuna Gheorghieni județul Ciuc, proprietatea Institutului de Credit al Comercianților de lemne din Ciuc, în suprafață de 394 Ha. 4045 m. p. din care de exploatat 308 Ha, 4046 m. p. Regimul Codru cu tăeri rase. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 5 ani și cu garanția de împădurire 1500 lei de fiecare hectar;

m) Regulamentul de exploatare al pădurii Kozrez pendinte de Comuna Ditrău, județul Ciuc, proprietatea D-lui Lukacs Marton, în suprafață de 20 Ha. 7200 m. p. — Regimul Codru cu tăeri rase. — Revoluția normală 80 ani, exploatare într'un an și cu garanția de împădurire 2000 lei de fiecare hectar;

n) Regulamentul de exploatare al pădurii Kozrez pendinte de Comuna Ditrău județul Ciuc, proprietatea D-lui Alois Csipy și soția în suprafață de 144 Ha. 3261 m. p. — Regimul Codru cu tăeri rase. — Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 5 ani și cu garanția de împădurire 2000 lei de fiecare hectar;

Art. II. — Aceste regulamente de exploatare (sau amenajamente) se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situațiunea comunicată de organele de aplicarea legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arăările din aceste regulamente (sau amenajamente) referitoare la suprafața pădurii la numele proprietarului etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza aplicării reformei agrare, sau or ce alte cauze, regulamentul (sau amenajamentul) se va revizui imediat fie din punct de vedere pur tehnic silvic, fie asupra proprietății, suprafeței, etc.

Art. III. — Toate cele l'alte dispozițiuni prevăzute în regulamentele respective și articolele anexate sunt executorii.

Art. IV. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Data astăzi 29 August 1914 în cabinetul nostru.

(ss) *Ministru ad-interim* Al. Vaitoianu

No. 49002

. . .

Deciziune

Noi, Ministru Secretar de Stat, la Departamentul Agriculturii și Domeniilor,

Asupra raportului Domnului Administrator al casei Pădurilor,

Având în vedere articolul 2 din Codul Silvic,

Având în vedere articolul 2 din Legea Modificărilor la Codul Silvic publicată în Monitorul Oficial No. 131/920.

DECIDEM:

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul de exploatare al pădurei Ceplea-Strehaița, Bălășoiu și Broșteni pendinte de Comuna Broșteni, județul Gorj, proprietatea D-lui Al. C. Calotescu-Neicu în suprafață de 200 Ha.

Regimul Crâng simplu, revoluția normală 30 ani, exploatarea în 10 ani și cu garanția de împădurire 200 lei de fiecare hectar;

b) Regulamentul de exploatare al pădurei Prelipca pendinte de Comuna Măculești jud. Dorohoi, proprietatea D-lui Ion G. Dintovici D-nei Elena Căp. I. Iacobescu și G. G. Dintovici în suprafață de 131 Ha. 8485 m. p. Regimul Crâng simplu, revo-

luția normală 30 ani, exploatarea în 4 ani și cu garanția de împădurire 300 lei de fiecare hectar :

c) Regulamentul de exploatare al pădurei Tureatca pendinte de Comuna Tureatca județul Dorohoi, proprietatea D-lui G. Stroici, în suprafață de 693 Ha. 5000 m. p. — Regimul Crâng simplu cu 100 rezerve la fiecare hectar în parcela C. de esență stejar. — Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 30 ani și cu garanția de împădurire 600 lei de fiecare hectar ;

d) Regulamentul de exploatare al pădurei Muntele Cucu-teanca pendinte de Comuna Runcu jud. Dâmbovița, proprietatea D-lui Ion Călineț și a D nei și a D lui Cristachi Ștefănescu în suprafață de 320 Ha. 5000 m. p. din care nexploatăă 82 Ha. 9800 m. p. Regimul Codru cu tăeri rase pentru suprafața neexploatăă, revoluția normală 80 ani, exploatarea în 3 ani pentru cele 82 Ha. 9800 m. p. și cu garanția de împădurire 2000 lei de fiecare hectar ;

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Groapa Tufei și Poenița pendinte de Comuna Lacul lui Baban județul R. Sărat proprietatea D-lui G. H. Cașafani în suprafață de 231 Ha. 5449 m. p. din care de exploatăă 52 Ha. 9000 m. p. — Regimul Crâng cu 60 rezerve la hectar din esență stejar cei mai groși. — Revoluția normală 20 ani, exploatarea în 2 ani pentru suprafața de exploată și cu garanția de împădurire 300 lei de fiecare hectar ;

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Dobriașul, Versantul Argeșului și Botul Piscul Rusci pendinte de Comuna Lerești județul Argeș, proprietatea D nei Maria Colonel I. Teodorescu în suprafață de 322 hectare pădure curată. — Regimul Codrului regulat. — Revoluția normală 20 ani, exploatarea în 4 ani și cu garanția de împădurire 600 lei de fiecare hectar ;

g) Regulamentul de exploatare al pădurei Cornești din 3 trupuri pendinte de Comuna Miroslava județul Iași, proprietatea D-lui Gh. Niculescu în suprafață de 330 hectare 5300 m. p. din care de exploată 31 Ha. 2900 m. p. Regimul Crâng simplu. — Revoluția normală 25 ani, exploatarea în 2 ani și cu garanție de împădurire 300 lei de fiecare hectar ;

h) Regulamentul de exploatare al pădurii Bodeasa pendinte de Comuna Vultureni județul Tecuci proprietatea D-lui N. Niculescu în suprafață de 31 Ha. 4600 m. p. — Regimul Crâng

simplu. — Revoluția normală 30 ani, exploatarea într'un an și cu garanția de împădurire 300 lei de fiecare hectar ;

i) Regulamentul de exploatare al pădurei Balaciul de jos pendinte de Comuna Balaci județul Ialomița proprietatea D-nei Lucia Filotti în suprafață de 35 Ha. 5200 m. p. Regimul Crâng simplu. — Revoluția normală 6 ani, exploatarea într'un an și cu garanția de împădurire 200 lei de fiecare hectar ;

j) Regulamentul de exploatare al pădurei Măguleasa pendinte de Comuna Tisău, județul Buzău proprietatea Băncii Comerțului din Buzău în suprafață de 62 Ha. 8405 m. p. din care 15 Ha. 9800 poeni. -- Regimul Crâng simplu. — Revoluția normală 15 ani, exploatarea în 5 ani și cu garanția de împădurire 150 lei de fiecare hectar.

Art. 2. — Toate cele l'alte dispozițiuni prevăzute în regulamentele respective și articolul adițional anexat sunt executorii

Art. 3. — și ultimul. Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Data astăzi 29 August 1924 în cabinetul nostru.

(ss) *Ministru Gl. Văitoianu*

No. 49004

• •

Deciziune

Noi, Ministru Secretar de Stat la departamentul Agriculturii și al Domeniilor.

Asupra raportului Domnului Administrator, al Casei Pădurilor.

Având în vedere art. 2 din Codul Silvic.

Având în vedere art. 2 din legea modificărilor din Codul Silvic publicată în Monitorul Oficial No. 131/920.

D E C I D E M :

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Fântânelele pendinte de comuna Schiopeni jud. Fălciu proprietatea d-lui T. A. Bădărău în suprafață de 14 ha. 9300 m. p. — Regimul Crâng simplu. Revoluția normală 10 ani, exploatarea în 10 ani și cu garanția de împădurire 150 lei de fiecare hectar ;

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Clucereasca pendinte de Comuna Racovița jud. Muscel, proprietatea d-lui I. A. Dobrovici și a d-nei Jeana C. Zătreanu în suprafață de 766 ha. 5000 m. p. Regimul Crâng simplu. Revoluția normală 15 ani, exploatarea în 15 ani în conformitate cu planul special de exploatare și cu garanția de împădurire 200 lei de fiecare hectar;

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Moxuț-Sangeop pendinte de comuna Moxuț jud. Botoșani proprietatea D-lui I. M. Barach în suprafață de 467 ha, 2982 m. p. Regimul Codru cu 2 tăeri succesive cu 40 rezerve de esență fag din cei mai bătrâni. Revoluția normală 90 ani, exploatarea în 6 ani, și cu garanția de împădurire lei 1000 de fiecare hectar;

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Mihăești pendinte de comuna Mihăești județul Muscel proprietatea d-lui Ioan N. Iorgulescu în suprafață de 71 ha. 3090 m. p. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 20 ani, exploatarea în 3 ani, și cu garanția de împădurire 150 lei de fiecare hectar;

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Oprelu pendinte de comuna Oprelu jud. Olt proprietatea d-lui Inginer G. I. Golgoteanu, în suprafață de 95 ha. Regimul, crâng simplu. Revoluția normală 20 ani, exploatarea în 10 ani și cu garanția de împădurire 100 de fiecare hectar;

f) Amenajamentul pentru exploatare al pădurii Teiș pendinte de comuna Solânga jud. Dâmbovița proprietatea Statului în suprafață de 543 ha. 4600 m. p. Regimul Crâng cu 80 rezerve de stejar la hectar. Revoluția normală 40 ani, exploatarea în 10 ani;

g) Amenajamentul pentru exploatare al plantației de salcâm Ciocănești Mărgineni pendinte de comuna Crucea jud. Ialomița proprietatea Statului în suprafață de 15 ha. 3400 m. p. Regimul Crâng, revoluția normală 20 ani, exploatarea în 20 ani;

h) Regulamentul de exploatare al pădurii Muntele Coasta Ursului pendinte de comuna Valari județul Gorj proprietatea d-lui Anton Latcovici și Gh. Sichițiu în suprafață de 84 ha. Regimul codru cu tăeri rase cu 80 arbori de rezervă la hectar. Revoluția normală 100 ani, exploatare în 3 ani, și cu garanția de împădurire 1500 lei de fiecare hectar;

i) Amenajamentul pentru exploatare al pădurii Budoiu pendinte de comuna Sinești și Românești județul Vâlcea proprie-

tatea Statului în suprafață de 795 ha. 0400 m. p. Regimul codru cu tăeri succesive. Revoluția normală 100 ani, exploatarea în 100 ani.

j) Regulamentul de exploatare al pădurii Crivina dela Moara pendinte de Comuna Căudești județul Buzău proprietatea d-lui Mihail Antonescu în suprafață de 10 ha. 3000 m. p. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 12 ani, exploatarea într'un an și cu garanția de împădurire 300 lei de fiecare hectare :

k) Regulamentul de exploatare al pădurii Valea Plopiilor Scorlățeasca pendinte de comuna Furnicoși județul Muscel proprietatea d-lui Florian Nicolescu în suprafață de 82 ha. 5000 m. p. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 20 ani, exploatarea în 3 ani și cu garanția de împădurire 300 lei de hectar.

Art. II. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în regulamentele respective și articolele adiționale anexate sunt executorii.

Art. III. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Data astăzi 29 August 1924 în cabinetul nostru.

No. 49006.

Ministru Ad-interim

(ss) General Văitoianu

Deciziune

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și al Domeniilor,

Asupra raportului Domnului Administrator al Casei Pădurilor,

Având în vedere articolul 2 din Codul Silvic,

Având în vedere articolul 2 din Legea Modificărilor la Codul Silvic publicată în Monitorul Oficial No. 131/1920.

DECIDEM:

Art. I. — Se aprobă de noi :

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Valea Mermeureului pendinte de Comuna Toplița Română județul Mures-Turda proprietatea D-nei Antal Dumitru în suprafață de 64 ha. 8013 m. p. Regimul Codru cu tăeri rase.

Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 3 ani și cu garanția de împădurire 2000 lei de fiecare hectar ;

b) Studiul sumar pentru exploatare al pădurii Cic pendinte de Comuna Bont județul Solnoc-Dobâca proprietatea D-lui Cristofor Pop în suprafață de 23 ha. 5381 m. p. Regimul Crâng simplu.

Revoluția normală 20 ani, exploatarea în 1 an și cu garanția de împădurire 300 lei de fiecare hectar;

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Coasta pendinte de Comuna Uileac județul Sălaj proprietatea D-lui Bellem Pavel în suprafață de 57 ha. 5500 m. p. Regimul Crâng simplu.

Revoluția normală 20 ani, exploatarea în 2 ani și cu garanția de împădurire lei 200 de fiecare hectar;

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Secu-Paltin pendinte de Comuna Rostolița județul Mureș-Turda proprietatea Erezilor Dr. Eritsch în suprafață de 1239 ha. 1400 m. p. din care se exploatează 311 ha. 6000 m. p. Regimul Codru cu tăeri rase cu 30 arbori de rezervă la hectar.

Revoluția normală 84 ani, exploatarea în 10 ani și cu garanția de împădurire 2000 lei fiecare hectar;

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Fața-Pulnei pendinte de Comuna Gheorghieni județul Ciuc, proprietatea D-lor Ștefan și Zaharia Zarug, Mihai Lukacs, Ana (bargin) Francisk și Ștefan Lukacs, în suprafață de 146 ha. 7409 m. p. din care se exploatează 73 ha. 7909 m. p. Regimul Codru cu tăeri rase.

Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 2 ani și cu garanția de împădurire 2000 lei de fiecare hectar;

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Fagul lui Arcuș pendinte de Comuna Gheorgheni județul Ciuc proprietatea D-lor Ion și Alois Karocson în suprafață de 108 ha. 7595 m. p. exploatabilă. Regimul Codru cu tăeri rase.

Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 2 ani și cu garanția de împădurire 200 lei de fiecare hectar;

g) Regulamentul de exploatare al pădurii Fagul lui Arcuș pendinte de Comuna Gheorghieni județul Ciuc proprietatea D-lui Ștefan Melic în suprafață de 550 ha. 0606 m. p. din care 442 ha. 0168 m. p. exploatabilă. Regimul Codru cu tăeri rase.

Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 3 ani și cu garanția de împădurire 2000 lei de fiecare hectar;

h) Regulamentul de exploatare al pădurii Kozrez pendinte de Comuna Ditrău județul Ciuc proprietatea D-lui Ignatie Bajko,

în suprafață de 35 ha. 5734 m. p. din care de exploatat 9 ha. 5130 m. p. Regimul codru cu tăeri rase.

Revoluția normală 80 ani exploatarea într'un an și cu garanția de împădurire 2000 lei de fiecare hectar;

i) Regulamentul de exploatare al pădurii Kozrez pendinte de Comuna Ditrău județul Ciuc, proprietatea D-nul Carol Köliö și soția în suprafață de 14 ha. 2572 m. p. din care de exploatat 8 ha. 7303 m. p. Regimul Codru cu tăeri rase.

Revoluția normală 80 ani, exploatarea într'un an și cu garanția de împădurire 2000 lei de fiecare hectar;

j) Amenajament pentru exploatare al pădurii Ponor pendinte de Comuna Căzânești județul Hunedoara proprietatea Composesoratului Urbarial din comuna Căzânești în suprafață 925 ha. 8600 m. p. Regimul codru cu tăeri rase pentru seria I și a II și codru grădinărit pentru seria III,

Revoluția normală 80 ani. Exploatarea în 2 ani pentru afec. I compusă din parcelele 1-7, în 16 ani pentru afec. II compusă din parcelele 8-13 inclusiv din seria I, seria II și III în 10 ani conform planulul special.

Garanția de împădurire 1000 lei seria I și II și 300 lei seria III la hectar;

k) Regulamentul de exploatare al pădurii Nyerges pendinte de Comuna Gheorgheni județul Ciuc proprietatea d-lui Dr. Samoil Szantö în suprafață de 105 ha. 6622 m. p. — Regimul codru cu tăeri rase, — Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 4 ani și cu garanția de împădurire 2000 lei de fiecare jugăr cadastral.

l) Regulamentul de exploatare al pădurii Bulgara pendinte de comuna Gheorghieni județul Ciuc proprietatea Institutului de credit al Comercianților de lemne din Ciuc în suprafață de 394 hectare 4045 m. p. din care de exploatat 308 ha. 4046 m. p. Regimul codru cu tăeri rase.

Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 5 ani și cu garanția de împădurire 1500 lei de fiecare hectar;

m) Regulamentul de exploatare al pădurii Kozrez pendinte de comuna Ditrău județul Ciuc proprietatea d-lui Lukacs Marton în suprafață de 20 hectare 7200 m. p. Regimul codru cu tăeri rase.

Revoluția normală 80 ani, exploatarea într'un an și cu garanția de împădurire 2000 lei de fiecare hectar;

n) Regulamentul de exploatare al pădurii Kozrez pendinte de comuna Ditrău județul Ciuc proprietatea d-lui Alois Csiby și soția în suprafață de 144 ha. 3261 m. p. Regimul codru cu tăeri rase.

Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 5 ani și cu garanția de împădurire 2000 lei de fiecare hectar ;

Art. 2. — Aceste regulamente de exploatare (sau amenajamente) se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situațiunea comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente (sau amenajamente) referitoare la suprafață pădurii, la numele proprietarului etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza aplicărei reformei agrare, sau ori ce alte cauze, regulamentul (amenajamentul) se va revizui imediat fie din punct de vedere pur tehnic silvic, fie asupra proprietății, suprafeței, etc.

Art. 3. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în regulamentele respective și articolele adiționale anexate sunt executorii.

Art. 4. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 29 August 1924 în cabinetul nostru.

(ss) *Ministru Ad-interim* Gl. Văitoianu

No. 49002

. * .

D e c i z i u n e

Noi, Ministru secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și al Domeniilor.

Asupra raportului Domnului Administrator al Casei Pădurilor.

Având în vedere articolul 2 din Codul Silvic.

Având în vedere articolul 2 din Legea Modificărilor la Codul silvic publicată în Monitorul Oficial No. 131/920.

D E C I D E M :

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Ceplea-Strehaia, Bălășoiu și Broșteni pendinte de comuna Broșteni, județul Gorj,

proprietatea d-lui Al. C. Calotescu-Neicu în suprafață pe 200 ha.

Regimul crâng simplu, revoluția normală 30 ani, exploatarea în 10 ani și cu garanția de împădurire 200 lei de fiecare hectar;

b) Regulamentul de exploatare al pădurei Prelipca pendinte de comuna Năculești jud. Dorohoi, proprietatea d-lui Ion G. Dintovici d-nei Elena Căp. I. Iacobescu și G. G. Dintovici în suprafață de 131 ha. 8485 m. p. Regimul crâng simplu, revoluția normală 30 ani, exploatarea în 4 ani și cu garanția de împădurire 300 lei de fiecare hectar ;

c) Regulamentul de exploatare al pădurei Tureatca pendinte de comuna Tureatca județul Dorohoi, proprietatea D-lui G. Stroici, în suprafață de 693 ha. 5000 m. p. Regimul crâng simplu cu 100 rezerve la fiecare hectar în parcela C de esență stejar. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 30 ani și cu garanția de împădurire 600 lei de fiecare hectar ;

d) Regulamentul de exploatare al pădurei Muntele Cucuțeanca pendinte de comuna Runcu jud. Dâmbovița, proprietatea d lui Ioan Călineț și a d-nei și a d-lui Cristachi Ștefănescu în suprafață de 320 ha. 5000 m. p. din care neexploatăată 82 ha. 9.800 m. p. Regimul codru cu tăeri rase pentru suprafață neexploatăată, revoluția normală 80 ani, exploatarea în 3 ani pentru cele 82 ha. 9800 m. p. și cu garanția de împădurire 2000 lei de fiecare hectar :

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Groapa Tufet și Poenița pendinte de comuna Lacul lui Baban județul R. Săra proprietatea d-lui G. H. Catafani în suprafață de 231 ha. 5449 m. p. din care de exploatăat 52. ha. 9000 m. p. Regimul crâng cu 60 rezerve la hectar de esență stejar cei mai groși. Revoluția normală 20 ani, exploatarea în 2 ani pentru suprafață de exploatăat și cu garanție de împădurire 300 lei de fiecare hectar ;

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Dobrișul, Versantul Argeșelului și Botul Piscul Rusci pendinte de comuna Lerești județul Argeș, proprietatea d-nei Maria Colonel I. Teodorescu în suprafață de 322 hectare pădure curată. Regimul codrului regulat. Revoluția normală 20 ani, exploatarea în 4 ani și cu garanția de împădurire 600 lei de fiecare hectar ;

g) Regulamentul de exploatare al pădurii Cornești diu 3 trupuri pendinte de comuna Miroslava județul Iași proprietatea d-lui Gh. Niculescu în suprafață de 330 hectare 5300 m. p. din

care de exploatat 31 ha. 2900 m. p. Regimul crâng simplu. Revoluția normală ani, exploatarea în 2 ani și cu garanția de împădurire 300 lei de fiecare hectar ;

h) Regulamentul de exploatare al pădurii Bodeasa pendinte de comuna Vultureni județul Tecuci proprietatea d-lui N. Niculescu în suprafață de 31 ha. 4600 m. p. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 30 ani, exploatarea într'un an și cu garanția de împădurire 300 lei de fiecare hectar ;

i) Regulamentul de exploatare al pădurii Balaciul de jos pendinte de comuna Balaci județului Ialomița proprietatea d-nei Lucia Filotti în suprafață de 35 ha, 6200 m. p. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 6 ani, exploatarea într'un an și cu garanția de împădurire 200 lei de fiecare hectar :

j) Regulamentul de exploatare al pădurii Măguleasa pendinte de comuna Țisău, județul Buzău proprietatea Băncii Comerțului din Buzău în suprafață de 62 ha. 8405 m. p. din care 13 ha. 9801 poeni. — Regimul Crâng simplu, — Revoluția normală 15 ani, exploatarea în 5 ani și cu garanția de împădurire 150 lei de fiecare hectar.

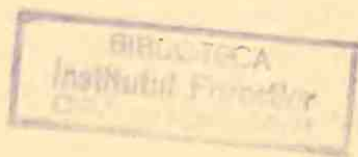
Art. 2. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în regulamentele respective și articolul adițional anexat sunt executorii.

Art. 3. — și ultimul. Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executare prezentei Deciziuni.

Data astăzi 29 August 1924 în cabinetul nostru.

(ss) *Ministru Adinterim* Gl. Văitoianu

No. 49004.

„PETROȘANI“

SOCIETATE ANONIMĂ ROMÂNĂ

PENTRU

EXPLOATAREA MINELOR DE CĂRBUNI

Capital Social Lei 280.000.000

MINELE : Petroșani, Vulcan, Aninoasa și Dilja
Județul Hunedoara, Transilvania

Dirrecțiunea Generală :

BUCUREȘTI

STRADA AUREL VLAICU No. 22

Adresa telegrafică : „PETROȘANI“.

Telefon 3977

HOTEL „ROYAL PALACE“

Proprietatea Societății „Clădirea Românească“

BUCUREȘTI — STR. SĂRINDAR COLȚ CU BREZOIANU

Tarif foarte avantajos. — Camere cu luna
CONSTRUCȚIUNE NOUA
CALORIFER, ASCENSOARE, TELEFOANE, BAI,
APA CALDA și RECE, LUMINA ELECTRICA, ETC.

Curățenie, Ordine, Liniște.

„BANCA ROMANEASCA“

Societate anonimă, fondată în anul 1911

Capital vărsat și Fond de rezervă Lei 379.000.000

Sediul Central „BUCUREȘTI“

SUCURSALE: Arad, Bălți, Bazargic, Brașov, Cernăuți, Cetatea-Albă, Chișinău, Cluj, Constanța, Craiova, Galați, Ismail, Oradia-Mare, Satu-Mare, Sibiu, Soroca, Tg.-Mureș, Timișoara, Tighina, Tulcea.

BĂNCI AFILIATE :

Banca Almașului, Bozovici	Banca Iașilor, Iași
„ Bacăului, Bacău	„ Maramureșeană,
Câmpulungul Moldovenesc, C. Lung	„ Sighetul Marmației
Banca de Comerț și Industrie,	Banca Mehedințului, T.-Severin
Roman	„ Petrodava, P.-Neamț
Banca Comercială și Industrie din	„ Pieței, București
Valea Târnavei, Dicioșanmartin	„ Rădăuților, Rădăuți
Banca Corvineană, Hunedoara	„ Română, Dorohol
„ Creditul Dobrogei, Constanța	„ Românească a Banatului,
„ Creditul Prahovei, Ploești	Lugoj
„ Dunărea Românească, Brăila	Banca Românească a Orien-
„ Durostorului, Silistra	tului, București
„ Economul, Cluj	Banca Sebeșeană, Sebeșul Săsesc
	„ Ștefan cel Mare, Fălticeni
	„ Suceava, Suceava

Face toate operațiunile de Bancă

Serviciu special pentru relațiunile cu străinătatea.

REVISTA PADURILOR

UNIFICATĂ CU

ECONOMIA FORESTIERA

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

Apare sub conducerea comitetului de redacție compus din d-nii :

Dr. M. D. Drăcea, M. P. Florescu, I. Guguianu, N. Iacobescu, Z. Prsemityk, D. Robănescu, V. N. Stinghe, I. Timoc și G. Turneanu

Sub președinția d-lui **PETRE ANTONESCU**

Redacția și Administrația Revistei la Casa Pădurilor
(în Ministerul de Domenii)

ABONAMENTUL 200 LEI PE AN

Dezbaterile celui al 36-lea congres al societății „Progresul Silvic”	**
Lupta pentru apărarea pădurilor țării în timpul ocupațiunei	Petre Antonescu
Problema vânătoarei	Al. Ștefănescu
Amenajamente cu ajutorul fotografiei din aeroplan	Petre Antonescu
Câteva adevăruri crude	A. Pridie
Miscellane	P. A.
Intrebuintarea lemnului în construcțiuni moderne	D. A. Sburian
Informațiuni	**
Decizii	**

BUCUREȘTI

TIPOGRAFIA „NAȚIONALĂ”, JEAN IONESCU & Co.

1, STRADA BURSEI, 1

1924

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE
AL
SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”
PE PERIODUL 1921—1925

Recunoscută persoană morală prin Decretul Regal No. 1630 dela 28
Aprilie 1904, cu sediul în palatul Ministerului de Domenii

Consilieri :

Ion Aleman	Ion Moldovanu
M. Boldur	Const. Opran
Al. Constantinescu	Const. Sava-Goiu
Aureliu Eliescu	Vintilă Stinghe
Mihail P. Florescu	M. Tănăsescu
Liviu Marțian	

Cenzori :

Ovidiu Crattero, C. P. Georgescu și Xenofon Sculy.

Cenzori Supleanți :

I. Comanici, Dr. Marin Drăcea și G. Turneanu.

Biroul Societății „PROGRESUL SILVIC”

Președinte : Al. Constantinescu

Vice-Președinți : Aureliu Eliescu *Secretar :* M. P. Florescu
Liviu Marțian *Casier :* N. Elefterescu

Ajutor de Secretar și Casier : Emil Niculescu

REVISTA PADURILOR

UNIFICATĂ CU

ECONOMIA FORESTIERA

DESBATERILE CELUI AL 36-lea CONGRES AL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

dela Timișoara 14—16 Sept. 1924

Vineri 12 Septembrie 1924 la ora 22,10 cu trenul accelerat au plecat din București congresiștii silvici.

Sâmbătă 13 Septembrie la ora 12.57 congresiștii au sosit în Timișoara, — fiind salutați în gară de șefii autorităților locale și colegii din Timișoara.

* *

După prânz s'a vizitat orașul și școala medie de Silvicultură dela Timișoara, unde d-l Președinte a trimis următoarea telegramă.

Costea prefect

Timișoara

Fiind rugat de M. S. Regele să mă aflu Duminică 14 Septembrie la Cluj, rog chemați la Dv. pe D-l Florescu, Secretarul Congresului Silvic și comunicați-i aceasta din partea mea rugându-l în acelaș timp ca să pună în vedere congresiștilor pe de o parte dorința mea de a asista la deschiderea congresului lor, iar pe de alta, față de cele de mai sus, imposibilitatea de a mă găsi în Timișoara pentru ziua de 14 Sept. Astfel fiind rog ca să ia măsuri ca ziua de 14 să fie întrebuintată de congresiști în modul cum vor crede de cuviință și pentru care vă rog pe Dv. să-i dați tot concursul, iar pentru ziua de 15 la orele 10 dimineața să se reguleze deschiderea congresului la care voi lua parte. — Telegrafiați rezultatul mâine Sâmbătă înaintea prânzului prin Hughes la Brașov și Cluj.

Ministru Constantinescu

În dimineața zilei de Duminică 14 Septembrie, la Biserica ortodoxă a avut loc un parastas în amintirea inginerilor silvici și studenților forestieri morți în război. S'au rostit cuvântări de Protoereul județului și de către d-l Aureliu M. Eliescu vice președintele Soc. „Progresul Silvic“.

S'a vizitat parcul și grădina publică „Regina Maria“ unde colegii din Timișoara ne-au dat explicațiuni asupra tuturor arborilor acclimatizați în parc.

După prânz s'a făcut o excursie cu vaporul pe canalul Bega până la ecluze,

* * *

Luni 15 Septembrie, toți congresiștii au întâmpinat dimineața în gară pe d-l Al. Constantinescu, Președintele Soc. „Progresul silvic“ care a venit din Cluj.

La ora 10 dimineața în Sala Cercului civilo-militar „Principele Carol“ a avut loc deschiderea congresului.

Biroul a fost alcătuit din d-nii: Al. Constantinescu Președinte, Aureliu Eliescu și Liviu Marțan Vice președinți.

Membrii: P. Antonescu, C. Opran, C. Sava Goiu, C. P. Georgescu, X. Sculy, I. Comanici, N. Elefterescu, I. Moldovanu, V. Stinghe Dr. Drăcea.

Secretar: M. P. Florescu.

Au luat parte 272 ingineri silvici și cu soțiile.

Asistă d-nii: G. Cipăianu, subsecretar de stat; Aurel Cosma, deputat fost ministru; General C. Găvănescu, comandantul diviziei I; Iuliu Costea, prefectul județului; Lucian Georgevici, primarul orașului, Victor Vâlcovici rectorul școlii politehnice din Timișoara, Victor Blăjan, delegatul A. G. I. R.; Inginer Stan Vidrighin, delegatul A. I. T.; Inginer inspector g-l Saidac, delegatul Soc. agronomilor; Deputații: Bursan, Manolescu Strunga Sicarel și I. Conciatu.

D-l Al. Constantinescu, Președintele Soc. „Progresul Silvic“, rostește următorul discurs de deschiderea congresului:

Doamnelor, Domnilor și Scumpei Colegi.

Intrunirea laolaltă, din când în când, a acelorora cari trăiesc în mijlocul codrilor și muncesc în continuu și fără preget pentru regenerarea, conservarea și sporirea domeniului păduros al țării dacă este desigur pentru ei toți o zi de reculegere sufle-

tească, de mângâiere și de nădejdi, este în același timp o zi de mulțumire pentru toți cari se interesează de această importantă ramură de avuție națională,

Eu personal, consider ca o datorie sfântă să nu lipsesc niciodată de a lua parte la întrunirea anuală a asociațiunei noastre. Aceasta o fac nu din cauză că am cinstea de a fi de mulți ani președintele Dv. nici din aceia că în chip trecător diriguiesc departamentul chemat a se ocupa de soarta pădurilor, din dragostea ce am pentru pădure însăși și pentru tovarășii ce au în mâinele lor soarta ei.

Am zis că pentru Dv. tovarășii ai codrilor, momentul când puteți fi cu toții laolaltă e un moment de reculegere sufletească de mângâiere și de nădejdi.

Intr'adevăr cuvântările ce se rostesc asemenea de ocazie, comunicările importante ce se fac, schimbul de păreri ce se produce între colegi, constituiesc nu numai o îmbogățire a cunoștințelor tehnice și o răspândire a rezultatelor dobândite de fiecare, dar încă mai sunt un izvor de cunoștințe noi prin rezolvarea problemelor, pe cari geniul, cultura și experiența multora din Dv. le pun în evidență. Concepțiile noi supuse apoi discuțiunii tuturor, primesc soluțiuni definitive în formule concrete. Când Dv. tovarășii ai pădurilor petreceți câteva zile laolaltă într'o asemenea atmosferă și de frățietate, îndreptățiți sunt de a spune că acele momente sunt pentru noi toți clipe de reculegere sufletească, cari prin emulația firească ce ele produc nu numai că dezvoltă cultura profesională, dar încă sporește dragostea pentru pădure.

Am zis D-lor, că întrunirile noastre lasă în suflete urme adânci de mângâiere, în mijlocul atâtor și atâtor vicisitudini, de care nici frumoasa și nobila D-voastră îndeletnicire nu este ferită.

Aici între tovarășii, în plină libertate de gândire și într'o comunitate frățească de simțiri, v'ați spus și vă veți spune nu numai păsurile voastre profesionale, dar încă și vederile voastre atât pentru propășirea mândrilor noștrii codrii cât și pentru a cultiva frumoasa voastră îndeletnicire.

De unde alt dacă nu din atmosfera senină și frățească a ucenicilor codrilor, a eșit formarea unui singur mănuchi din întreaga suflare pădurească din România mărită ?

Acum 3 ani în capitala Ardealului la Cluj, pânza strâmtă ce acoperea asociația noastră veche dintre Carpați, Prut și Dunăre prin abnegația și patriotismul lunei pădurărești de pretutindeni, această pânză s'a întins dela Tisa până la Nistru, formând un acoperământ mândru și frumos care adăpostește azi toată suflarea pădurărească. În sânul ei s'a discutat și la Cluj și la Cernăuți și la Chișinău, problemele vitale ale unificării regimului silvic și ale organizării învățământului și corpului silvic. Sub scutul acestor discuțiuni și ajutat de luminile bătrânilor și tinerilor pădurari dat mi a fost mie să înfăptuiesc ceiace ce a fost visul scumpilor mei pădurari și crezul sufletului meu.

În urma acestora cu drept cuvânt pot spune, că întrunirile asociației noastre sunt și un izvor de dulce mângâiere, prin tributul dat în scopul dezvoltării economiei noastre naționale.

În fine, asociația noastră va fi și în viitor laboratorul sobru dar senin, în care se vor enunța, frământa, cerne și concretiza toate problemele noi ce se vor pune neîncetat pentru viața codrului și a ucenicilor lui.

Deaceia fără teamă am enunțat mai sus că asociația „Progresului Silvic” precum chiar numele ei arată, va fi izvorul evoluției silvice, deci laboratorul nădejiilor de mâine.

Evoluția a atins n.ai de multe ori și ceiace se credea că este supus unor legi firești imuabile. Ea va atinge de sigur ceiace este operă omenească, așa că înfătuirile noastre de azi pot să nu mai corespundă nevoilor de mâine și de aceia laboratorul Dv. pururea în acțiune și dezvoltare, va aduce desigur și zilelor de mâine aceleași servicii reale pe care le-a adus nevoilor de azi.

În curând veți mai fi chemați să puneți în serviciul țării mărite tributul vostru de muncă într'o direcție nouă, a comercializării acestei ramuri însemnate de avuție națională și pentru care am credința fermă că veți pune toată munca și priceperea voastră.

Veți înlina ast-fel cadrul tehnic și experimental științific de până azi și veți intra și pe țărnul economic, ceea ce va fi o garanție mai mare și de rentabilitate și de conservare a pădurilor noastre.

Codrii sunt, domnilor, dirigiitori în parte a fenomenelor atmosferice. Ei atrag norii ajutând astfel la belșugul holdelor și

tot din ei izvoresc pâraurile, râurile și fluviile cari în cursul lor cadențat șerpuesc dealungul colinelor și văilor pe cari le udă și pe care se așează atâtea instalațiuni necesare vieții de toate zilele. Tot codrul face din când în când, din crângile lui, suportul fulgilor albi, pe cari viforul iernei îl presar, pentru a da un aspect de veselie naturii riguroase. Apariția pe crângile lui a frunzelor verzi face să se uite melancolia zilelor posomorâte, iar la adăpostul lor chiar arșița soarelui pare că se înconvoaie. Printre frunzile codrilor luna nopților frumoase pare și mai luminoasă și mai inspiratoare. Frunza lui lipită de buza obositului călător îi inspiră accente dutoase. Codrul e leagănul doinelor noastre, precum e și apărătorul care ne-a adăpostit în zilele de restriște. Nu e nevoie fizică sau materială a individului, nu e nevoie economică a societăților, care pentru satisfacerea ei, să nu aibă recurs la codru. Prin el ne adăpostim, ne încălzim și călătorim, prin el plutim peste oceane și tot din el facem aripile, cari ne ajută să sburăm și peste uscat și peste mări. Cu alte cuvinte codrul ne hrănește sufletul și ne satisface mai toate nevoile vieții.

Chiar în cadrul trebuințelor mai simple și mai restrânse timpurilor trecute, importanța codrilor a fost apreciată în așa grad încât, a făcut din copaci obiect de cult și de adulație. Această divinizare fiind însă lipsită de cunoștințele necesare regenerării și exploatărei raționale a pădurilor, nu a împiedicat chiar în țări civilizate și în timpuri nu prea depărtați ca codrii să nu fie devastați. E într'adevăr o jale să vedem mândrii Pirinei, majestoșii Alpi și încântătorii Apenini, pleșuvi și gârboviți, iar țările ce-i cuprind lipsite de lemnul necesar chiar pentru nevoile lor curente. Am străbătut dealung zilele trecute, poalele Apeninilor și am fost emoționat în mijlocul jalei de care eram cuprins. Mari și lungi vor trebui să fie jefele materiale ce vor trebui făcute, până a se ajunge în parte la repararea greșelii din trecut.

Din fericire, prin mărirea țării, starea codrilor noștri e destul de mulțumitoare. Să uzăm de posibilități în cea mai largă măsură, dar să nu abuzăm. Se spune adesea ori că corpul nostru silvic e egoist, că ține prea strâns frâul tăierilor. Se poate că în parte critica să fie justificată, dar cum este greu pentru oricine care nu e de specialitate și care mai adeseori

e împins de interese opuse interesului general, ca să judece în această materie, prefer ca între egoismul silvicultorului și abuzul dorit de exploatare, să aleg egoismul desinteresat.

Înțeleg ca silvicultorul în dragostea lui de pădure, să fie inclinat spre egoism, să fie gelos de obiectul cultului lui, egoismul lui e însă curat și pornit din cultul ce are pentru codru. El vede în fiecare arbore tăiat un prunc al lui ucis pentru totdeauna, mai ales când cugetă — și în mare parte cugetarea lui e dreaptă — că nu poate replanta ceia ce s'a tăiat, bineînțeles pentru speciile unde regenerarea nu se poate face pe cale naturală. Când acest dar al naturii, codrul, este scump tuturor cum să nu vă fie vouă care v'ați închinat lui întreaga voastră existență? Prin învățături de specialitate ajungeți să cunoașteți mai deaproape rostul codrului, iar prin exercițiul îndeletnicirii voastre în urmă, să-i descifrați misterele lui, modul de conservare și regenerare precum și nevoile bine înțelese în interesul atât al individului cât și al vieții economice a statului.

Aveți o sarcină mare de îndeplinit, dar recunosc că e și grea în acelaș timp. Este nevoie să se pună la dispoziția Casei Pădurilor fondurile necesare, precum să se impună particularilor replantarea efectivă și interzicerea de a tăia decât în limita posibilității anuale, chiar acolo unde drepturile câștigate la tăieri anuale și cari trebuiesc respectate, întrec posibilitatea anuală.

Deși nevoile de lemn ale țării sunt mari, însă prin tăieri regulate cu replantări corespunzătoare, ele nu numai că se pot satisface, dar încă se poate așeza lemnul nostru, ca articol de întrebuințat în permanență și în afară de granițele noastre. Cu asemenea mijloace chiar acolo unde va apărea egoismul silvicultorului, el fatal se va încovoia, Codrul nu trebuie privit numai prin prisma strâmtă a venitului ce poate aduce, trebuie, repet, să se aibă deosebită grijă de regenerarea lui fără de care folosul de azi distruge satisfacerea nevoilor generațiilor viitoare. Este mijloc a se satisface toate nevoile. Ar fi condamnat să nu se uzeze de el. Trebuie pricepere, muncă și cinste dela ucenicii pădurii și dare de mijloace bănești de către proprietar fie el stat sau particular pentru măsurile de regenerare și conservare. Cea dintâi cerință, am siguranța că fără ezitare, silvicultorii noștri mari și mici o vor satisface, rămâne cea de a doua de îndeplinit. Eu pe cât timp voi fi în capul departamentului domeniilor

voi face tot ce voi putea pentru ca statul în cea mai largă măsură a puterilor lui să-și facă datoria. Cu această asigurare din parte mi, repet astăzi cași altădată vouă scumpii mei tovarăși, acelaș sfat frățesc pe care cu bucurie am constatat că în mare parte l'ați urmat. Puneți dragii mei colaboratori în serviciul patriei noastre mărite, toată priceperea voastră, toată munca voastră, toată cinstea voastră. V'ați închinat celei mai frumoase și nobile îndeletniciri. Nu-i întunecați prin nimic splendoarea. Puneți frău oricăror patimi și porniri omeneste. Atât către cel mic, cât și față de cei mari, păstrați balanța dreptăței și nu întinați prin nimic și niciodată frumosul templu ce natura vă oferă și în care ați jurat să serviți cu credință. Cu aceste nădejdi închei cuvântarea mea și vă doresc și în anul acesta, acelaș spor de muncă pentru rezolvarea chestiunilor puse la ordinea zilei.

Urez ca atmosfera cea mai caldă și cea mai senină să domnească în cursul lucrărilor dv. și în această credință vă rog să uniți glasul dv. cu al meu, zicând să trăiască Regele Ferdinand și Dinastia Română, să trăiască România mărită deapururi una și nedespărțită. să trăiască corpul silvic.....

D-l Dr. Iuliu Costea, prefectul județului, salută în numele județului pe congresiști și urează corpului silvic muncă spornică și constructivă pentru ca țara noastră mărită, grație sacrificiului și muncii, să ajungă la o cât mai mare dezvoltare.

D-l General C. Găvănescu, comandantul Diviziei I Bănețene, în numele armatei salută pe congresiștii veniți în Banatul frumos, dar ciuntit, urându-le bine-venit și spor la muncă.

D-l Inginer Victor Blajean, profesor la școala politehnică din Timișoară, director al Soc. „Reșița”, în numele A. G. I. R. roștește următoarele :

Domnule Ministru,

Domnilor congresiști și stimați colegi,

Asociația generală a inginerilor din România m'a delegat să o reprezint la congresul societății „Progresul Silvic”, ce deschi-deți azi aici în Metropola Banatului.

În această calitate dați-mi voie să vă adresez câteva cuvinte. Toată lumea cunoaște pădurea, dar puțini sunt aceia, cari

cunosc menirea și importanța adevărată a pădurilor în viața organică a pământului, deci și în viața neamului omenesc.

Această necunoștiință este cauza tratamentului atât de mașter, putem zice fără exagerare atât de brutal a pădurilor noastre.

Dacă această eroare s'a făcut în trecut, nu e permis să se mai facă azi. În trecut a fost eroare, azi este păcat, păcat strigător la cer.

Cei mai mulți consideră încă și azi pădurea ca o simplă sursă de combustibil și lemn de construcție, cu toate că științele naturale, tehnica și chimia ne învață deja :

1. că pădurea este un factor important în viața organică a pământului ;

2. că lemnul pădurilor este un material prim pentru mnumărate produse chimice necesare omenirii ;

Mai amintesc Domnilor axioma, că viața industrială și peste tot viața culturală de azi, nu ne-o putem închipui fără cărbuni.

Azi e lucru știut, că flora naturală a scoarței pământului e fost și este materia primă a imenselor zăcăminte carbonifere, a imenselor izvoare de energie cunoscute de noi ca : turbă, lignit, huil și antracit.

E drept, că energia acestor materiale derivă dela soare, acumularea ei însă în zăcămintele carbonifere s'a făcut prin, și numai prin clorophyllul florei, transformând carbonul atmosferic în celuloză.

Dacă la cele amintite mai adaug : că toate izvoarele de energie, toate zăcămintele fosile, fie cele amintite, ca derivate a unei flore moarte, fie acelea derivate ale unei faune moarte ca bituminele, sunt izvoare de energie epuizabile ;

că în cunoștiința acestui fapt statele din apus, cu toate că sunt cu mult mai bogate în combustibil fosil, deja de acum, economizează cu acești combustibili, introducând treptat curentul electric produs prin supercentralele hidraulice, ca izvoare de energie nepuizabile ;

că regimul apelor, pe lângă alți factori depinde în mare parte de existența pădurilor :

Cred a fi documentat în destul și prin aceste câteva cuvinte, menirea și importanța vitală a pădurei și ca rezumat cu unanimitatea Domniilor-Voastre, pot constata, că pădurile în complexul lor pentru genul omenesc în general, pentru un popor

în special, nu formează numai un bun comercializabil, ci în viața organică a pământului pădurile cu drept cuvânt pot fi considerate ca un organ nobil de primul ordin.

Dați-mi voie Domnilor să zic, că pădurile sunt pentru viața organică a pământului tot aceea ce este pentru viața noastră organul digestiv. Și dacă nu putem permite această asemănare, atunci putem afirma, că fiecare lovitură de topor, făcută fără rost în copacii pădurilor este o înșepătură de cujit în pânțele noastre, este o sinucidere.

În sarcina Domniilor-Voastre cade datoria de a feri și a scuti poporul român de aceasta sinucidere.

Ca indivizi și ca societate, ca ingineri silvici și ca „Progres Silvic” cu toate mijloacele legale trebuie să vă nizuți întru acolo, ca politica economică și socială a pădurilor, să o smulgeți din mâinile cercurilor laice, să o abateți în apele specialiștilor, cari de sigur vor stabili și introduce, alături din punct de vedere al exploatarei, cât și din punct de vedere al proprietății pădurilor, politica care va aduce avantajile cele mai mari și mai reale economiei naționale române și în genere economiei sociale.

Incurajarea risipei în materie lemnoasă, consumarea neeconomică a produselor silvice, împiedicarea progresului în agricultură și periclitarea pădurilor în existența lor, la nici un caz nu pot forma principiile de bază a politicii forestiere.

Ca delegat al A. G. I. R. — lui, care a avut cele mai strânse legături frățești cu societatea „Progresul Silvic”, Vă exprim cele mai calde sentimente din partea societății noastre, promițându-Vă, că ne aflați în totdeauna alături de D-voastră în toate luptele pentru ridicarea și întărirea culturală economică și socială a poporului român, care prin conștiința națională, prin sacrificiul adus pentru patrie și neam la Mărăști și Mărășești, au împlinit idealul național, au împlinit România-Mare.

Grație acestor virtuți ale poporului român ni se dă posibilitatea, ca azi românii din toate ținuturile locuite de români, să deschidă congresul societății „Progresul Silvic” în Timișoara.

În această ordine de idei repet salutul cordial al AGIR-lui și Vă doresc spor la muncă.

D-l Victor Vâlcovici, Directorul școlii politehnice rostește următoarele:

D-l Victor Vâlcovici, Rectorul școlii politehnice din Timișoara aduce salutul său omagial congresului în numele celui mai înalt focar de cultură din Banat. D-sa pune mari speranțe în rezultatele discuțiilor ce vor urma în congres, pentru că inginerii silvici sunt cei mai indicați să-și spună cuvântul binefăcător pentru o bună parte a industriei naționale și chiar pentru îmbunătățirea climei țării noastre.

Sper că congresul se va ocupa de mijloacele științifice de luptă împotriva microorganismelor de care sunt amenințați frumozii noștri brazi precum și împotriva microorganismelor, produse ale politicianismului inferior, care doboară fără cruțare pădurile țării.

Cuvântul autorizat al congresului va găsi răsunet în cercurile diriguitoare, de sigur, cum o probează prezența D-lui Ministru de Domenii, Președintele „Progresului silvic și mai ales inimoasa D sale cuvântare în care D-l Ministru se declară categoric de partea egoismului idealist al silvicultorilor.

Termină urând congresului spor la muncă.

D-l *Inginer Stan Vidrighin*, salută în cuvinte calde și patriotice, pe congresiști în numele corpului ingineresc din Timișoara.

D-l *Inspector general I. Saidac*, din partea Societății Agromomilor, rostește următoarele :

D-le Președinde, D-lor Congresiști

Mi se face marea onoare a reprezenta la acest congres societatea agronomilor din București, pentru a corespunde invitației ce societatea Progresul silvic ne-a făcut. La toate manifestațiunile noastre, silvicultorii amici ai agronomilor, au luat parte cu tot sufletul dovedind prin această participare o strânsă solidaritate de sentimente și de iubire ce leagă aceste 2 profesii cari prin natura lucrurilor sunt surori nedespărțite, căci într'adevăr numai silvicultorii și agricultorii, se îndeletnicesc cu munca directă a pământului străduindu-se ca prin îngrijirea lui să obțină produsele pe cari solul nu le-ar putea da fără intervențiunea tehnică a specialistului.

Azi mai mult ca ori când în urma exproprierei, e nevoie de a pune în valoare toate terenurile improprii culturii agricole, prin plantațiuni și a transforma în acest chip în valori terenurile cari până acum au stat nefolosite,

Când dealurile, apele și văile râurilor vor fi plantate și când proprietarii mari și mici își vor împrejmu gospodăriile și conacele lor cu perdeli de protecțiune și cu tot felul de arbori fructiferi, atunci economia națională va marca un însemnat progres în civilizațiunea noastră.

Azi cultivatorii, în special cei mici și mai ales în regiunea dealurilor silesc natura cultivând plante agricole în regiuni improprii plantelor cultivabile și stăruiesc ca din terenurile sărace ale dealurilor petroase să obțină recolte, care în majoritatea cazurilor, sunt slabe și cu un cost de producție mare.

Lipsa lemnului de foc și de lucru precum și scumpețea lui, dau o importanță deosebită în gospodăria plugarului nostru.

Idealul este ca fiecare gospodar să posede o suprafață de pădure, dar pentru a o avea va trebui să renunțe la o parte din terenul destinat agriculturii, pentru a fi plantat cu esențe proprii regiunii.

Sunt convins că în situațiunea actuală a plugării noastre, când țăranul român are nevoie de o îndrumare serioasă, în tot ce privește plugăria și gospodăria lui nu se va ajunge la un rezultat satisfăcător, de cât atunci când printr'o strânsă colaborare agronomii și silvicultorii își vor da mâna și când cu tot entuziasmul isvorât din dragostea profesiei, vor munci din răsuputeri pentru a ridica pătura țărănească.

Să fim în această situație cont de aptitudinile prețioase ale țăranul român, de marea fertilitate a pământurilor noastre și mai ales, de dorința ce ne călăuzește pe toți pentru prosperitatea economii naționale.

În numele societății agronomilor din întreaga țară al cărei reprezentant sunt, salut pe D-nii congresiști și le urez spor la muncă pentru binele și interesul general al scumpei noastre țări.

D-l *Daniil Clain*, salută pe congresiști în numele *Soc. Franche-Comté*, amintindu-le că în anul viitor se va împlini o sută de ani dela înființarea școlii forestiere dela Nancy, de unde mulți ingineri silvici români au căpătat lumina necesară.

D-l *Aureliu M. Eliescu*, vice președintele *Soc. „Progresul Silvic”*, citește următoarea dare de seamă de activitate a societății pe 1923/24.

Iubiți Colegi,

Soc. „Progresul Silvic“ întrunită în congresul din anul trecut la Chișinău, a hotărât ca congresul din acest an să aibă loc la Timișoara, Capitala Banatului.

Dela data întregirii neamului nostru în granițele noastre etnice, societatea noastră pe lângă activitatea ei culturală și economică ce o urmărește continuu de 36 ani, și a pus ca punct de program și o activitate națională. Și anume ca prin solidaritatea de conștiințe să desăvârșească opera realizată prin jertfele înaintașilor noștri și prin jertfele recente ale bravei armate românești.

Pentru aceasta începând din 1920, rând pe rând ne-am ținut congresele noastre astfel :

În 1920 în București, în sala Senatului la care a participat și M. S. Regele, alături de toți frații din teritoriile desrobite.

În 1921 la Cluj, centrul intelectual al Ardealului.

În 1922 la Cernăuți centrul cultural și economic al Bucovinei.

În 1923 la Chișinău, centrul cultural și economic al Basarabiei.

Asfel că într'un ciclu de 5 ani consecutivi, societatea noastră, cea dintâi din țară, a urmărit și împlinit unitatea sufletească a întregului corp forestier cuprins în granițele noastre etnice dela Nistru până la Tisa.

. . .

Anul acesta ca și anul trecut a fost iarăși un an norocos pentru activitatea societății noastre.

De către membrii Soc. „Progresul Silvic“ s'au ținut în anul acesta următoarele conferințe :

La 5 Aprilie a. c.

1. *Problema comercializării pădurilor prin prisma intereselor naționale și superioare de stat, de către d-l Ing. Inspector Silvic M. P. Florescu.*

La 10 Aprilie a. c.

2. *Folosirea regiunii inundabilă a Dunărei din punct de vedere silvic de D-l Ing. Șef Silvic Ion Petre.*

La 19 Aprilie a. c.

3. *Politica forestieră pozitivă și negativă, de către d-l Inginer Șef Silvic G. Agapie.*

Toate aceste trei conferințe au avut loc în sala de ședințe a Soc. Politehnice din București.

Apoi d-l Ing. Șef Silvic St. Caraman profesor la Școala medie de silvicultură din Timișoara a tratat despre: *Filozofia tehnicei.*

La 11 Martie a. c. d-l Ing. Inspector Silvic M. P. Florescu a tratat despre:

a) Problema forestieră a României întregite din punct de vedere economic, național și științific.

b) Rolul încadrării învățământului silvic în Școala Politehnică.

Ambele aceste 2 din urmă conferințe au avut loc la Școala Politehnică din Timișoara.

Și în fine la 10 Iunie a. c. la Asociația Generală a Inginerilor din București d-l Ing. Șef Silvic Victor Ivănceanu, a tratat despre: *Învățământul cadastral în România.*

Azi vechea noastră școală e încadrată în Școala Politehnică ca o secție a parte.

Pentru infiltrarea dragostei de păduri a tinerilor generații din Școala Politehnică, Societatea studențească „Codrul“ și-a reînceput activitatea și de către d-nii N. G. Popovici, Petre Antonescu și M. P. Florescu s'au ținut conferințe, la numite ocaziuni și cu subiecte speciale pentru studențimea forestieră.

Mulți din studenții anului I al Școlii politehnice, secția forestieră cari fac cursuri comune cu studenții celorlalte secții, s'au distins atrăgând atenția profesorilor.

Pentru completarea cadrelor necesare învățământului s'au trimis 7 tineri absolvenți ai școlii noastre la diverse școli din apus.

Asfel că, sub acest raport, societatea noastră și-a întins influența ei urmând de aci înainte a conlucra cu toții, la înflorirea Școlilor Politehnice, singura speranță a conducerii tehnice a bogățiilor noastre naționale.

Societatea noastră a urmărit și problemele economice la ordinea zilei și care vin în legătură cu pădurile. Astfel în cel al 4-lea congres al asociației generale a Inginerilor ce a avut loc la Cluj între 24–31 Mai a. c. în secția silvică s'a discutat: „Problema exploatărei întregului masiv forestier al României” în vederea industrializării produselor lemnoase, pe baza comasării tuturor pădurilor aparținând oricui (stat, județ, comună, instituții publice, private, asociațiuni cooperatice, particulari etc.) în legătură cu proiectul de lege pentru comercializarea întreprinderilor de stat, cum și pentru punerea în valoare și comercializarea bunurilor statului precum și problema cadastrală în România.

Au prezentat congresului comunicări valoroase D-nii Ing. Insp. General Silvic C. P. Georgescu, Ing. Insp. Silvic M. P. Florescu și Ing. Silvic I. P. Diaconescu și Dem. Ciurileanu. referendul chestiunii pentru congres fiind d-l C. P. Georgescu.

Moțiunea propusă de secția silvică a fost aprobată întocmai de plenul congresului și care moțiune a fost adusă apoi la cunoștința factorilor competenți (de către Colegul nostru senatorul Iuliu Moldoveanu) chiar în momentul când se discuta legea comercializării în senat. D-l Ministru al Industriei răspunzând a promis că comercializarea pădurilor se va face după o lege specială ce se va întocmi ulterior — lege asupra căreia societatea noastră va trebui deci a și spune cuvântul ei.

Fajă de anteproiectul de lege relativ la aplicarea art. 132 din constituție creat pentru îndestularea cu lemne de foc și lucru a populației rurale din vechiul Regat, Bucovina și Basarabia, societatea noastră a avut un succes covârșitor.

Anteproiectul a fost trimis de D-l Ministru al Domeniilor în discuția Soc. „PROGRESUL SILVIC” care și-a spus cuvântul ei printr'un memoriu detaliat adresat D-lui Ministru al Domeniilor și publicat în No. 4 al Revistei Pădurilor din Aprilie 1924 și de care toți membrii au luat cunoștință.

Avem mulțumirea că proiectul de lege a fost din nou revăzut și alcătuit luându-se în considerare o parte din observațiunile noastre.

Credem că ar fi fost util ca soc. noastră să-și fi dat avizul și asupra legilor ce s'au întocmit cu privire la exproprierea

Societatea noastră a urmărit și problemele economice la ordinea zilei și care vin în legătură cu pădurile. Astfel în cel al 4-lea congres al asociației generale a Inginerilor ce a avut loc la Cluj între 24–31 Mai a. c. în secția silvică s'a discutat: „Problema exploatărei întregului masiv forestier al României” în vederea industrializării produselor lemnoase, pe baza comasării tuturor pădurilor aparținând oricui (stat, județ, comună, instituții publice, private, asociațiuni cooperatice, particulari etc.) în legătură cu proiectul de lege pentru comercializarea întreprinderilor de stat, cum și pentru punerea în valoare și comercializarea bunurilor statului precum și problema cadastrală în România.

Au prezentat congresului comunicări valoroase D-nii Ing. Insp. General Silvic C. P. Georgescu, Ing. Insp. Silvic M. P. Florescu și Ing. Silvic I. P. Diaconescu și Dem. Ciurileanu. referendul chestiunii pentru congres fiind d-l C. P. Georgescu.

Moțiunea propusă de secția silvică a fost aprobată întocmai de plenul congresului și care moțiune a fost adusă apoi la cunoștința factorilor competenți (de către Colegul nostru senatorul Iuliu Moldoveanu) chiar în momentul când se discuta legea comercializării în senat. D-l Ministru al Industriei răspunzând a promis că comercializarea pădurilor se va face după o lege specială ce se va întocmi ulterior — lege asupra căreia societatea noastră va trebui deci a și spune cuvântul ei.

Fără de anteproiectul de lege relativ la aplicarea art. 132 din constituție creat pentru îndestularea cu lemne de foc și lucru a populației rurale din vechiul Regat, Bucovina și Basarabia, societatea noastră a avut un succes covârșitor.

Anteproiectul a fost trimis de D-l Ministru al Domeniilor în discuția Soc. „PROGRESUL SILVIC” care și-a spus cuvântul ei printr'un memoriu detaliat adresat D-lui Ministru al Domeniilor și publicat în No. 4 al Revistei Pădurilor din Aprilie 1924 și de care toți membrii au luat cunoștință.

Avem mulțumirea că proiectul de lege a fost din nou revăzut și alcătuit luându-se în considerare o parte din observațiunile noastre.

Credem că ar fi fost util ca soc. noastră să-și fi dat avizul și asupra legilor ce s'au întocmit cu privire la exproprierea

1923 și publicată în Monitorul Oficial No. 141 din 26 Sept, articol care spune textual „că în cazul când se va face legea de organizare a Corpului Technic Român Inginerii Silvici și Conductorii Silvici, vor face parte de drept din acest corp și vor avea gradele, clasele și salariile ce se vor stabili prin acea lege”, Ministerul Lucrărilor Publice a instituit o Comisie Plenară și una specială din care face parte D-nii C. Opran Ad-torul Casei Pădurilor, C. P. Georgescu Ing. Insp. Gl. și M. P. Florescu Secretarul Soc. noastre. Bazele legii au fost întocmite și sperăm că, în toamna aceasta Legea va fi depusă în parlament, și astfel vom avea realizată și această dorință unanimă a membrilor societății noastre. Ținem să aducem la cunoștință Congresului că la alcătuirea acestui proiect de lege, cauza silvică a fost în mod demn susținută de D-l C. P. Georgescu care n a lipsit dela nici o ședință.

Și în anul acesta și în alți ani, de către foarte mulți colegi s-a dat o deosebită atenție în toată țara *serbării sădirei arborilor*.

Cum aceste serbări sunt foarte necesare în special pe asemenea vremuri când ochii tuturor sunt așintiți pentru distrugerea pădurilor, Societatea noastră face un călduros apel la toți membrii ca aceste serbări să fie cât mai mult generalizate în marea masă a poporului, intelectualilor și în special a tinerilor generații din școalele noastre.

Și în chestii de ordin material societatea noastră a avut totdeauna grija de a se interesa de soarta membrilor și a aduce la îndeplinire anume drepturi câștigate prin lege. Astfel că azi corpul inginerilor silvici, chiar așa sub forma aceasta cu care s-a găsit a se soluționa, au exact aceleași salarii ca și colegii din corpul technic. Societatea mulțumește D-lui Președinte, pentru această satisfacție materială dată corpului silvic, cât și tuturor colegilor care au binevoit ca 30% din acest spor să-l subscrie pentru Căminul nostru.

După votarea legii organizării *Corpului Technic G-I Român* Inginerii statului de toate specialitățile vor avea prin bugetele lor respective aceleași remunerații.

* * *

Revista Pădurilor organul nostru de publicitate a intrat în al 36-lea an al existenței sale. A apărut în acest an în mod

regulat lunar în câte 6 coale de tipar cu un material bine selecționat și din toate domeniile.

Meritul covârșitor se cuvine D-lui Ing. Consilier Silvic P. Antonescu.

Prin stăruința D-sale și grație concursului prețios dat de colegii stimulații de D-sa, revista noastră a câștigat mult. Multe din revistele de specialitate au binevoit a semnala superioritatea revistei noastre aducându-i elogii.

Se cuvine a-i mulțumi pentru tot ce a făcut și va mai face pentru binele real al revistei noastre și apoi D-lui Secretar M. P. Florecu care în o anumită măsură contribuie prin munca ce o desfășoară la apariția regulată a revistei cât și tuturor colaboratorilor noștri căci începând dela bătrânul Antonescu și până la cel mai tânăr inginer silvic, trebuie să o recunoaștem că își sacrifică cu toții în mod absolut dezinteresat timpul și energiile lor în folosul real al revistei noastre. Pe când la alte reviste se plătesc articolele, la noi articolele ce se publică se destina de autori publicității absolut gratuit.

• •

Ca un corolar în această chestiune, societatea noastră a conferit premiul de 8500 lei instituit de D-l Ing. M. P. Florescu pentru cea mai bună monografie a unui Ocol Silvic, D-lui G. P. Antonescu Ing. Silvic și conferințiar la Academia Agricolă din Cluj, pentru monografia Domeniului Gurghiu din Jud. Mureș-Turda, o lucrare de mare valoare ce face onoare autorului și care va apare în curând de sub tipar. În această privință D-l C. Opran Ad-țorul Casei Pădurilor a promis binevoitorul D-sale concurs ca în toate ocaziunile de acest fel.

Incasările cotizațiilor din acest an au dat rezultate foarte bune, datorită muncei desinteresate a D-lui Casier N. Elefterescu, căruia trebuie să-i aducem mulțumirile noastre.

Tot în această ordine de idei trebuie să mulțumim și acelor din colegii tineri și bătrâni cari și în acest an au putut să dea publicității articole de specialitate bine întreținute și documentate în unele ziare cotidiene românești și reviste.

Azi când din cauza vremurilor prin care trecem avem atâția dușmani ai pădurilor, e o datorie de onoare pentru acei cari înțeleg ca și prin publicitate în marile ziare cotidiene și reviste

a face cunoscut pericolul devastării pădurilor și necesitatea conservării lor. În acest sens am dori ca câți mai mulți colegi să-și spună cuvântul lor pentru a ne putea crea o opinie favorabilă conservării pădurilor căci presa română totdeauna a fost binevoitoare față de specialiștii silvici.

Un ce îmbucurător pentru societatea noastră, e că multe din elementele de valoare ale corpului silvic au pătruns și pătrund încă în viața industrială a pădurilor noastre, elemente atât de necesare în special azi și cari vor contribui a pune jaloanele sănătoase în comercializarea pădurilor, deși e o problemă de actualitate—dar delicată pentru păduri.

Societatea noastră în primăvară a început clădirea „Palatului Societății noastre” și lucrările până în acest moment sunt avansate mult și grație Comitetului special al clădirei compus din d-nii Ing. Insp. Silvici M. Tănăsescu, C. P. Georgescu, C. Sava Goiu și sperăm că la anul viitor să putem și inaugura clădirea noastră, realizând astfel unul din cele mai scumpe deziderate ale societății noastre.

Ca o datorie de pietate față de morții noștri, în ziua de 30 Martie a. c. în prezența M. S. Regelui Ferdinand I, s'a desvelit placheta eroilor funcționari ai Ministerului de Domenii, din care marea majoritate a format-o inginerii silvici și pădurarii și aci societatea noastră în fața M. S. și-a spus cuvântul.

Dacă ne bucurăm de toate aceste succese și manifestări înregistrate de societatea noastră în decursul acestui an, avem datoria de a ne face bilanțul moral și a vedea cui se datoresc în prima linie aceste succese.

Sunt în inima dv. a tuturor și nu greșim când afirmăm că aproape totul se datorește bunului și harnicului nostru președinte Al. Constantinescu, care din multiplicitatea ocupațiilor sale de om de Stat a știut totdeauna a găsi un moment liber și pentru interesul societății noastre.

Reînnoim și în acest an omagiul nostru de recunoștință pentru tot ce a făcut acum pentru corpul silvic, pentru învățământ și pentru Soc, „Progresul Silvic” și sperăm că atât cât bunul Dumnezeu îl va ține în fruntea soc. noastre să poată

aduce la îndeplinire și celelalte 2 deziderate ale corpului silvic : *Organizarea Casei Pădurilor și Codul Silvic* în raport cu noile legiuri și transformări ce au suferit pădurile de la război încoace, pentru ca astfel să desăvășim complect marea operă începută pentru binele pădurei și al țării.

După expunerea atâtor fapte pozitive și de viitor ale Soc. noastre, cu inima îndurerată trebuie să anunț că în cursul anului trecut au plecat dintre noi următorii ingineri silvici : *Christache Teodorescu, Nicolae Pall, Adalbert Benedek, Octavian Pop și Profesorul C. Miculescu*. Soc. noastră a ținut să-și facă ultima datorie fiind reprezentată la înmormântarea fiecăruia din colegii decedați.

Trebuie să aducem la cunoștința congresului nostru că în vara anului viitor se va serba la Nancy cu deosebită solemnitate centenarul Școalei Naționale Forestiere. La acea Școală încă dela 1855 începând cu Sion Râmniceanu, Rădulescu C. F. Robescu și până în zilele noastre românii au fost primiți cu drag, iar în acest răstimp 97 de români au terminat cursurile acestei Școale.

Astfel fiind facem apel la un număr cât mai mare de membrii ai Soc. noastre pentru a ne da întâlnire anul viitor la Nancy, pentru ca laolaltă cu colegii francezi și de sigur și cu alți mulți reprezentanți ai multor țări, să sărbătorim Școala și geniul francez. Acolo pe placheta elevilor Școalei dela Nancy care comemorează eroii morți în marele război mondial, alături de atâția elevi francezi, vom vedea incrustat în litere de aur și numele unui fost elev român VIRGILIU STOICESCU. Ce legătură mai trainică și mai solemnă decât comemorarea acelorși morți căzuți pentru realizarea idealului comun.

În dorința de a se aduce omagiul valorosului corp forestier francez cum și Școalei dela Nancy, D-I Al. Constantinescu Ministrul Domeniilor și Președintele Soc. „Progresul Silvic” a binevoit a face recomandările necesare, pentru decorarea cu înalte distincțiuni a câtorva din somitățile forestiere și profesori, 10 la număr.

Și acum când trebuie să încheem, ce pot să spun care să ne înalțe mai mult sufletește decât că dorința fondatorilor Soc

„Progresul Silvic” azi veteranii noștri, dorința lor cea mai scumpă de a se vedea în casa lor proprie, este pe punctul de a fi realizată.

Grație stăruințelor colegilor noștri și mai ales grație ajutoarelor moral și material ce ni s'a dat de D-l Ministru al Domeniilor la anul viitor sperăm să ținem congresul în casa noastră din Capitala țării.

Pentru bucuria ce am de a da această bună veste, cu toții să mulțumim D-lui Președinte și să strigăm: Trăiască Președintele nostru Al. Constantinescu.

Și acum în numele meu personal țin să evidențiez încă un lucru: Consider de datorie și trebuie să aducem aci mulțumirile noastre celor 4 stâlpi ai Societății noastre.

Doi din ei fac parte din generația înaintașilor noștri și doi dintr'o generație mai tânără.

Acei dinfăi 2 sunt: *M. Tănăsescu*, care urmărind o idee azi are fericirea să lucreze fără preget alături de alți colegi la realizarea în fapt a clădirii căminului nostru și cred că în anul viitor ne vom putea ține sedințele în casa noastră și *P. Antonescu*, harnicul și neobositul colaborator și Președinte al comitetului de redacție al Revistei Pădurilor, organul nostru de propagandă științifică.

Cei din urmă doi sunt: *C. P. Georgescu*, un energic și dârz luptător al cauzei forestiere, care în orice ocazie a pus umărul și *M. P. Florescu* secretarul Societății noastre, care prin independența sa, a putut să realizeze și să câștige mult pentru cauza forestieră. Cred că sunt în asentimentul Dvs, a tuturor să le aducem mulțumirile noastre publice, singura lor răsplată pe care le-o putem da, căci acești 4 stâlpi, au muncit și muncesc absolut dezinteres pentru binele Societății noastre și de ale căror roade ne bucurăm azi cu toții.

D-l Președinte Al. Constantinescu, în replică mai spune: În 1910 am făcut legea Casei Pădurilor și Codul silvic. După cerințele vremii ele vor putea fi modificate pentru că nu este operă omenească care să nu fie supusă evoluției și schimbărilor.

Invățămintul silvic l'am incadrat acolo unde a fost cerut de doleanțele și în conformitate cu dezideratele tuturor congreselor de după războiu în dorința de a se adapta nevoilor vremii

pentru ca și industria forestieră a țării să fie condusă de Ingineri silvici bine pregătiți tehnicește.

Am luptat ca politica să nu pătrundă în instituția aceasta — Casa Pădurilor și cred că am reușit.

Așa dar rămâne ca și aceste două deziderate: Codul silvic și Casa Pădurilor să fie revizuite la timp și adaptate atât noilor vremuri cât și legiurilor din provinciile eliberate acolo unde s'ar crede că ar fi mai bune ca legea din 1910 din vechiul regat.

D-l Inginer inspector silvic N. Elefterescu, casierul Soc. „Progresul Silvic” citește următorul raport asupra gestiunii bănești pe 1923/24.

Domnilor acționari,

Din bilanțul ce vă depunem spre aprobare se vede clar situația destul de îmbucurătoare a Soc. Progresul Silvic la 31 Decembrie 1923.

Pentru o mai bună edificare a D-voastră, asupra mersului Societății, expunem în rezumat principalele conturi:

Cont. Capital. — Capitalul inițial al Soc. Progresul Silvic pentru construirea localului Cercul Inginerilor Silvici s'a fixat la suma de lei 2.000.000,—

Din cari s'a subscris și vărsat până la 31 Decembrie lei 572.549,—

Rămas deci de subscris până la complectarea capitalului inițial lei 1.427.451,—

FOND DE REZERVĂ.—statutar era la 31 Decembrie 1922 lei 14.333,40

la care s'a adăugat beneficiul anului 1922 15,367,70

” ” ” ” dividendele conform Art. 78 din Statut lei 6.922,90

Total fond de rezervă statutar la 31 Decembrie 1923 (cum se vede și în bilanț) 36.624,—

la care se mai adaugă beneficiul anului 1923 118.480,25

Totalul fondului de rezervă statutar la 31 Decembrie 1923 155.104,25

FOND DE REZERVĂ DIN DONAȚIUNI, —

Acest fond era la 31 Decembrie 1922 lei 882.000

la care s'a mai adăugat 1923 subvenția de 3.000.000 3.882.000,—

Ct. ACȚIUNI — se vede trecut la activ cu suma de lei 1.427.451,—
 reprezintă suma acțiunilor nesubscrise până la 31 Decembrie 1923.

Menționăm că în cursul anului 1924 adică dela 1 Ianuarie—15 Iulie 1924 s'a subscris și vărsat încă suma de lei circa 780.000 și sperăm ca până la sfârșitul anului 1924 să se acopere întreg capitalul inițial de 2 milioane.

IMOBIL. Val. terenului și magaziei pentru materiale la 31 Decembrie 1922 era de 204.763,25

la care se mai adaugă plata arhitecților însărcinați cu construcția localului care a început a se clădi 60.000,— 264.763,25

DISPONIBIL LA BĂNCI avem cum se vede în bilanș suma de lei 4 203.250.—

Care se va ridica treptat pe măsura trebuințelor construirii localului.

CONTUL DE PROFIT ȘI PIERDERE

Vedem la venituri suma de lei 133.314,—
 care reprezintă dobânzile la sumele depuse la Bănci și suma de lei 8.500,—
 dela Cupoane 141.814,—

din cari se deduc cheltueli: adică diferența de curs . . . 17.000

Imprintate și altele . 6.333,75 23.333,75

Beneficiul net la 31 Decembrie 1923 Conf. Bilanș 118.480,25

Acest beneficiu net se trece la fond de rezervă până la terminarea construcției căminului Ing. Silvici conform Art. 69 din Statut.

Bilanțul Soc. „Progresul Silvic”

Căminul Inginerilor Silvici

A C T I V

Incheiat la 31 Decembrie 1925

P A S I V

Acțiuni de subscris	1427451.—	Capital	2000000.—
Imobil, teren și acout construcții	264763.25	Fond de rezervă statutar	36624.—
Efecte publice v. n. 170.000	119000.—	Fond donațiuni	3882000.—
Cupoane de încesat	12250.—	Garanții	5000.—
Cassa, numerar	5880.—	Taxe emisiune	990.—
Numerar disponibil la bănci	4203150.—	Beneficiu net	118480.25
Numerariu disponibil la Revistă	10600.—		
Total activ cerc.	6043094.25	Total pasiv cerc.	6043094.25
Revista Progresului Silvic conf. inventar	46504.75	Revista „Progresul Silvic”	46504.75
	6089599.—		6089599.—

Președinte, AL. CONSTANTINESCU

Contabil casier, N. N. Elefterescu

D E B I T

Cont de Profit & Pierdere încheiat la 31 Decembrie 1925

C R E D I T

Diferența curs ef. publice imprimate, acțiuni, publicații circulări, etc.	17000.—	Dobânzi dela Bănci	133314.—
Beneficiu net	118480.25	Cupoane rentă	8500.—
	141814.—		141814.—

Președinte, AL. CONSTANTINESCU

Contabil Casier, N. N. Elefterescu

Membri: M. Tănăsescu, Const. Sava Goiu, C. Opran. A. M. Eliescu. M. P. Florescu

Censori: I. Comanțoiu, C. P. Georgescu, O. D. Crăteru.

Apoi D-l Ing. inspector G-l silvic I. Comanici, citește raportul cenzorilor de verificarea gestiunei.

Proces-Verbal

Subsemnații cenzori, în temeiul Art. din statute întrunindu-ne astăzi Iulie 1924 am procedat la verificarea și controlarea operațiunilor de vărsăminte, plăși, restituiri, cheltueli etc. pe care le-am găsit regulat justificate.

Verificând bilanțul și contul de profit și pierderi, le găsim întocmite real și exacte conform actelor justificative.

Aceasta fiind situația reală a societății noastre la 31 Decembrie 1923, cu onoare vă rugăm să vineți să dați descărcare Consiliului de Administrație de gestiunea sa pe anul expirat.

Cenzori : { I. Comanici
O. D. Cratero
C. P. Georgescu

Adunarea generală aprobă în unanimitate și se dă astfel descărcare consiliului de administrație de gestiunea din 1923/24.

D-l Președinte propune a se trimite o telegramă M. S. Regelui și congresul aprobă în unanimitate.

D-l M. P. Florescu Secretarul Societății, citește următoarele telegrame de adesiune, sosite din partea membrilor care n'au putut participa la congres.

Domnule Președinte!

Vă mulțumesc foarte mult pentru onoarea ce mi-ați făcut, de a mă invita la desbaterile Congresului D-voastră din Timișoara. Dacă din împrejurări independente de voința mea nu voi putea eu parte personal la acest congres, totuși societatea noastră va fi reprezentată printr'uu număr de ingineri silvici la desbaterile importante ale congresului D-voastră.

Ne simțim mânguliți de intențiunea D-voastră, de a vizita împreună cu congresiștii pădurile și instalațiunile noastre, cari instalațiuni au avut întotdeauna renumele de a fi între cele

mai chibzuite și practice pentru asemenea exploatări, și puteți compta pe toată bunăvoința noastră.

Primiți vă rugăm Domnule Președinte asigurarea prea distinsei mele stime.

Orghidan

Brașov

Impiedicat de a participa la congres doresc progresului silvic vivat cu sănătate spor, iubitului președinte mulți ani cu sănătate colegilor, muncă dornică și tuturor petrecere frumoasă.

Ionică

Inginer silvic

Deputat

Thighina

Neavând posibilitatea spre regretul nostru a lua parte la congresul inginerilor silvici vă rugăm a transmite tuturor participanților salutările noastre calde și dorința de succes pentru propășirea silviculturii române.

Prsemetchi

Ing. subinsp. silvic

Kaminschi

Ing. silvic

Iași

Unul dintre vechii silvicultori care din cauze independente nu a putut participa la congresul din acest an dar care cu sufletul și gândul e între camarazi, ureză respectatului și mult prețuitului lor conductor și marelui om de stat ani mulți încă pentru înfăptuirea deplină a operei naționale ce ține și e legată și de propășirea corpului silvic.

Damian

Inginer inspector silvic

Arpașul de jos

Reținut de serviciu și împrejurări particip doar cu sufletul întreg în areopagul izolat al inginerilor silvici conștient de îndatoririle dificile dar și justele lor revendicări.

Cezar Cristea

Ing. silvic

Cluj

Impiedicat să particip, urez spor la muncă.

Al. Borza

Profesor universitar

Sibiu

Cauze serioase oprind participarea mea, urez colegilor rodnică muncă și succese frumoase.

Hârsanu

Inspector

Vișeul de sus

Regretăm că nu putem participa la congresul silvic din anul acesta trebuind să terminăm ancheta din munții statului Maramureș la care lucrăm de 2 luni pentru apărarea intereselor statului de zeci de milioane din fondul acestor munți acoperiți de plantațiuni frumoase și vaste unele de peste optzeci ani aflate în exploatare și traversate de apa râului unde găsim învățăminte practice și lucrări frumoase de artă și pilde de modul cum trebuie silvicultorul să-și facă datoria în mod conștincios pentru apărarea avuțiilor statului. Venim a vă ruga d-le președinte să bine voii a fi interpretul nostru către iubiții colegi și camarazi din congres exprimându-le manifestarea sentimentelor noastre cele mai bune pentru succesul importantelor chestiuni discutate în congres pentru progresul silviculturii și pentru armonia ce dorim să domnească între inginerii din corpul silvic.

Ing. inspector

Borș

Ing. silv. **Stănciulescu,
Mako, Constantinescu,
Marinescu, Petrovan.**

Vișeul de sus

Interese de serviciu mă rețin a participa la congres restituți sumele trimise cu tot respectul.

Eugen Petrovan

Inginer silvic

După acestea s'a servit în restaurantul cazinoului militar un banchet de 301 tacâmuri, banchet oferit congresiștilor de primăria orașului Timișoara.

Au toastat d-nii Al, Constanținescu pentru familia Regală și Armată, d-l general Găvănescu, Prefectul Costea, Primarul Georgevici, Aureliu Eliescu etc.

Ședința de după amiază

Ședința se redeschide sub președinția d-lui ministru Constantinescu, la orele 4 d. a.

D. Sava Goiu, membru în consiliul de administrație al societății propune sporirea capitalului societății prin emiterea de noi acțiuni până la suma de 10 milioane.

Această chestiune naște între congresiști discuții, în urma cărora președintele propune adunării următoarele: I) Sporirea capitalului societății la 10 milioane necesari la terminarea construcției localului societății; II) pentru subvențiile date societății să se emită acțiuni, cari să formeze fondul de rezervă; III) consiliul de administrație să poată face împrumut la Creditul urban pentru terminarea clădirii, dacă va crede necesar.

Adunarea aprobă propunerile prin aclamații.

D. Sava Goiu, propune re alegerea vechei comisiuni de censored și supleanți. Adunarea aprobă.

În ce privește modificarea articolelor din statute, adunarea dă mandat consiliului de administrație să studieze și să propună modificări la viitorul congres. Adunarea încuviințează.

Se intră în ordinea de zi.

Corectarea torenților

D. Szatzmary, inspector general silvic, citește raportul asupra corectării torenților și ravenelor, în special a celor din județul Carașseverin, publicat în Revista Pădurilor No. 9 din Sept. 1924.

După care D-l Președinte felicită pe conferențiar pentru interesanta D-sale comunicare.

D-l Președinte se retrage rugând pe D-l Antonescu de a prezida mai departe lucrările congresului.

D-l Antonescu ocupă fotoliul presidențial.

D. Stinghe, propune o acțiune de moderarea exploatărilor, căci azi se taie suprafeți imense fără a se putea urmări și împăduririle pe aceeași scară.

Modul cum a fost concepută legea agrară ne va conduce la alte serii de despăduriri.

Numai vorbesc de pășunatul în păduri, care e de notorie-

tate publică. Am dori ca în mojiunea ce o vom face să se indice mijloacele preventive ca despăduririle în stilul în care se concep azi să înceteze, adică plantarea locurilor sterile, reglementarea pășunatului în islazuri etc.

D. C. Gheorghe, crede că stingerea torenților se va putea face intensificând cât mai mult crearea pepinierilor și plantațiilor. În acest sens măsurile recente luate, de Ad-ția Casei Pădurilor de a se da o atenție deosebită plantațiilor și pepinierilor credem că va putea ameliora soarta pădurilor, rămâne numai să convingem și politicianii și țăranii de pericolul ce ne așteaptă.

D. G. P. Antonescu, propune ca tăierea pădurilor să se facă numai în proporție cu împăduririle, aducând la cunoștință cazurile reale ce se practică la Gurghiu (Transilvania).

D. Petre Antonescu. Azi ca nici odată suntem în ajunul dezastrului celui mai mare. La crearea islazurilor comunale, pentru care s'a sacrificat pădurile, nu s'a avut în vedere baza mineralogică, aci e toată nenorocirea; de ex. numai pe valea Lotrului unde societățile avide au exploatat de unde au vrut și cât au vrut în special pădurile de reșinoase, ne oferă cel mai trist spectacol. La aceasta s'a mai adăugat abuzul ciobanilor cu turmele lor de oi și capre, incendiile care se țin lanț etc.

Deci să ne facem datoria de a protesta contra acestor abuzuri

Nu mai departe chiar basinul Tisei e amenințat din cauza abuzului exploatărilor pădurilor, fapt care a determinat pe Unguri sub *Aponny*, să întocmească niște statute pentru reglementarea exploatărilor, constituind și o comisie, și între altele se propunea chiar și indiguirea Tisei..

Acest efect are repercusiuni chiar până la gurile Dunărei, care veșnic se împotmolesc și pentru care ar trebui luate măsuri serioase pentru despotmolirea lor urgentă, pentru a nu fi amenințată navigația, căci sedimentele ce se tot depun anual să nu devie un pericol permanent, din cauza depozitelor ce tot anual se alimentează din râurile noastre, care își au explicația numai în despăduriri și a ploilor care spală toate depozitele din cale.

Trebuie deci ca Societate să ne facem datoria. E necesar ca dezideratele ce le vom lua să se repete anual, până ce se vor convinge și factorii competenți de dezastrul ce ne amenință.

Deci paralel cu plantațiunile anuale e necesar a se face și consolidările din urmă astfel ca să punem în valoare atâtea terenuri sterile, căci cea care va suferi mai mult depe urma acestor dezastre, va fi numai populația rurală. Arată ceia ce s'a făcut în străinătate, cele văzute în Salskamergut, lupte care se dau în parlamentele străine, în special în Austria pentru ameliorarea locurilor sterile și e bine că și Societatea noastră în programul său de activitate și a pus asemenea chestii.

D. M. Drăcea, sunt adevăruri dureroase ce se spun aici. Trebuie reacționat încă cât mai e vreme și în special de a crea o opinie forestieră ceia ce la noi lipsește.

D. C. Opran, spune că nu inginerii silvici sunt vinovați de dezastrele ce le fac torenții și despăduririle, ci acei ce nu respectă legile și ordonanțele silvice.

Pășunatul în păduri de și este oprit, dar sunt anume timpuri când sunt secete și ni se cere de populație a le permite. Acum când s'au creat noi islazuri comunale, pășuni comunale alpine, credem că pășunatul în restul pădurilor va fi complect oprit.

Propune a se legifera cine anume să se ocupe de corectarea torenților și a se da atenție împăduririlor pe o scară cât mai intensă.

D. M. Boldur. În Bucovina s'a respectat până acum percepțele silvice, din cauză că sub regimul austriac, existau legi care specificau exproprierea terenurilor sărace și torențiale. În Basarabia n'a fost acelaș lucru. Azi în România mare conform legii islazurilor, s'a afectat circa 500.000 hectare de pădure pentru islazuri comunale, așa că pe lângă că exploatările forestiere de azi se concep în stil mare, la aceasta mai adaugându-se și aceste 500.000 Ha de păduri și de la care ne luăm rămas pentru totdeauna înțelegem dezastrul ce ne amenință în scăderea procentului de păduri și se cere a se lua măsuri urgente pentru limitarea răului.

E just că în unele părți s'a rămas în urmă cu regenerările, atât înainte de războiu cât și după războiu. Dar pentru acestea s'au depus taxe de reparări de milioane, care zac nefiind utilizate scopului pentru care au fost create. Aceste taxe dacă ar fi utilizate s'ar putea mult ameliora starea pădurilor noastre. Legile pentru exproprierea pădurilor pentru pășuni și islazuri au fost făcute fără avizul specialiștilor, — căci dacă eram consultați

puleam aduce ameliorări smițitoare. Trebuie ca în moșiunea ce o vom face o să arătăm lucrurile deschis.

D. C. P. Georgescu. De 36 ani se discută de Societatea noastră acelaș subiect, fără să se ajungă respectiv la lecuirea răului. Vina e a art. 3 din codul silvic cât și a politicianismului care în timpurile din urmă a făcut legi de așa manieră că *per-mite defrișarea forțată* a pădurilor, pentru pretinsa trebuință a creerei islazurilor, și deci măririi suprafețelor de pășune.

D-l V. Stinghe, cred că în această acțiune a noastră ar trebui interesat și corpul agronomic.

D-l I. Comanici, războiul e vina tuturor relelor ce se abat azi asupra pădurilor țării precum și instinctul politicianilor de a face rău atât sătenilor cât și a celor însărcinați cu supravegherea legilor țării. Răul trebuiește lecuit. Propune înființarea învățământului forestier atât în școlile primare cât și în școlile normale de învățători.

D-l C. P. Georgescu, dezastrul azi e mare. Restaurarea munților noștri e o problemă de actualitate. Specialiștilor silvici le incumbă datoria ca regimul pădurilor să fie restabilit, adică să nu diminuăm procentul de împădurire ce l'am moștenit dela înaintașii noștri.

D-l I. Comanici, ceva serios s'a făcut de Societatea noastră, prin legea care a apărut în Monitorul Oficial din 17 Iulie a. c., cu privire la satisfacerea trebuințelor normale cu lemn de foc și lucru a populației rurale, care în mare parte a fost rezolvată în vederile noastre. Dar mai avem mult de lucru. *E problema terenurilor sterile care trebuiesc împădurite.* La noi s'a tăcut ceva în acest sens. Așa pe valea Arieșului s'a făcut începuturi și s'a plantat chiar și *Fraxinus ornus.* Trebuie numai mai mult impuls. Apoi o problemă în legătură cu aceasta ar fi și *maximarea numărului vitelor.* Posibilitatea de pășune se reduce anual, din cauză că o parte din terenuri destinate islazurilor, se transformă în terenuri agricole, așa că veșnic vor fi avizați la păduri pentru satisfacerea pășunatului.

Deci în moșiunea noastră trebuie avut în vedere aceasta. Iar în legătură cu învățământul silvic în școlile normale și primare, ar fi de dorit ca în programele analitice să se prevadă în cărțile școlaelor, subiecte și chestiuni în legătură cu pădurile

și pășunile pentru a fi înțelese de popor și învățători, lucru care nu s'a făcut până acuma la noi.

Iată deci atâtea mijloace ce le-am avea la îndemână. Plantațiunile locurilor sterile s'ar putea face chiar cu elevii școalelor rurale conduși de dascălii lor.

D-l C. Opran, în privința răspândirii învățământului forestier în școală, s'a luat contact cu Ministerul Instrucției Publice și s'a dispus ca tuturor școlilor să li se dea teren pentru pepiniere și să ia parte în fiecare an la plantațiuni efective pe terenuri sărace și degradante. Deci avem un început bun.

D-l P. Antonescu, rezumă cele debătute până aci și revendică pentru corpul silvic această chestiune de care atârnă fericirea țării cât și a țaranului nostru.

Propune a se' numi o delegație din sânul congresului care să întocmească o moțiune pe baza celor discutate, care moțiune să fie adusă apoi în plenul congresului — Congresul delegează în unanimitate pe D-nii P. Antonescu, V. Stinghe, Stutzmary și Dr. Drăcea.

Sedința se suspendă la ora 7 seara, urmând a se continua în ziua următoare în aceeași sală.

ZIUA III-a

Marți 16 Septembrie

Ședința de dimineață

Sedința se deschide sub președinția d-lui consilier silvic *Liviu Marțian*, vice președintele soc. „Progresul silvic“ asistat de d-l P. Antonescu și M. P. Florescu.

D-l inginer inspector silvic, citește comunicarea d-sale asupra inconvenientelor exproprierei râpelor și terenurilor improductive din regiunea dealurilor și munților, pentru islazuri comunale, comunicare apărută în Revista Pădurilor No. 8 (Aug. 1924. Tot d-sa citește următoarea comunicare întocmită de d-l ing. inspector silvic *I. Balaban*, sub-director la direcția silvică din Dobrogea, asupra relelor ce decurg din exproprierea pădurilor din jud. Tulcea, pentru islazuri comunale.

M E M O R I U

Relativ la exproprierea de păduri în județul Tulcea
 pentru înființarea de islazuri comunale

Exproprierea de păduri în jud. Tulcea pentru înființare de islazuri comunale a luat proporții alarmante și având în vedere dezastrul ce se pregătește aceluia județ faptul a devenit strigător.

Silvicultorii respectivi, din acel județ în număr de opt, conștiinți de misiunea ce le este încredințată și clar prevăzători ai dezastrului ce se pregătește într'un viitor apropiat, au dat alarma în toate părțile și și-au făcut mai mult de cât datoria, au demonstrat situația în fața comisiunilor de expropriere locale, în fața comisiunilor județene, au înaintat memoriile și rapoarte autorităților superioare, au intervenit pe lângă d-l prefect al județului, pe lângă președinții comisiunilor județene etc. etc., totul însă zadarnic, au propovăduit în pustiu, răul se continuă cu persistență peste tot; demagogismul unora, reaua credință și nepăsarea altora, par a avea șansa de reușită și convingerea peste tot, fapt aproape sigur, de oarece strigătul silviculturilor nu este auzit de nimeni; iar al celor interesați, conștiinți sau inconștiinți, a reușit să facă a se da ordine severe și amenințătoare de autoritatea cea mai superioară (Onor. Ministerul de Domenii) pentru accelerarea formării și predării islazurilor comunale din păduri.

Din cestiunea pășunatului, care în decursul zecimilor de ani trecuți s'a rezolvat pe cale pașnică și practică de cei în drept căutând a-i împăca și cordona toate interesele, s'a creat de cei interesați o cestiune de luptă, o platformă politică, toți strigă în cor cu locuitorii contra pădurilor și silviculturilor.

Din cestiunea pășunatului care aproape nu există s'a creat o situație periculoasă administrației pădurilor și personalului silvic.

Legiuitorul perfect conștient de marele rol al pădurilor, atât în legea agrară cât și în legea pășunelor comunale a avut grije ca prin dispozițiile din diferitele articole să apere pădurile, neatingându-se de ele, de cât în cazuri cu totul excepționale și aceste cazuri îngrădite cu atâtea forme de apărare și siguranță astfel: art. al. f. dispune că se va expropria pentru cultură numai terenul domenal silvic pe care a fost pădure și acum este gol

său acoperit cu tuferișuri, cari nu mai pot deveni pădure, rezervându-se terenul necesar personalului.

Art. 23 din legea agrară (pășuni comunale) prevede că, în regiunile de munte și deal se pot e propria în păduri poeni dela 10 h. a. în sus dacă sunt apropiate unele de altele, cum și arborii rari dintre ele, același art. dispune ca: exproprierea de păduri conform art. 12 din legea pășunelor comunale se va face numai după avizul Consiliului Technic al pădurilor și cu aprobarea comitetului Agrar.

Legea pășunelor comunale nu permite expropriere de păduri pentru pășune în regiunile de șes, în regiunile de deal și munte, prevede exproprierea numai a poenilor de 20 hectare cari sunt aproape de marginile pădurilor și de sat și margine de păduri care au servit de pășune vitelor personalului silvic și aceasta numai cu îngăduirea de la art. 12.

Art. 12 din legea pășunelor comunale dispune că dacă nu există nici o posibilitate pentru formare de pășune cu condițiunea expresă că prin această expropiere să nu se vatemă un interes general, aceasta cu avizul Consiliului Technic și aprobarea Comitetului Agrar (art. 23 lege agrară).

Art. 14 din legea pășunelor comunale prevede că acolo unde nu se pot forma pășune comună în limitele prevăzute mai sus să se creeze pășune la munte și în luncile Prutului, Dunărei, delta Dunărei etc. etc.

Ordinul No. 51971/922 din 28 Iulie al Ministerului de Domenii, direcția izlazuri, către președinții comisiunilor de expropiere dispune că: județele Tulcea și Constanța sunt socotite ca regiune de șes, deci să nu se facă expropieri din păduri pentru izlazuri.

Cu toate îngrădirile legilor pentru protecția și păstrarea pădurilor, comisiunile de expropiere din județul Tulcea abuzant și nesocotind legile au declarat expropriate până în prezent peste 25.000 (două zeci de mii) hectare păduri de valoare, din care ca 4000 hectare pentru cultură și restul 21000 hectare izlaz comună, — exproprierea continuă mai departe, comisiunile locale și cea județeană revine mereu la aceleași păduri, expropriind alte suprafețe pentru aceleași sate, de oarece locuitorii se declară peste tot nemulțumiți cu suprafețele ce li s'au dat, faptul exproprierea de păduri a ajuns o jucărie în județul Tulcea, un caz

tipic care merită a fi trecut în analele lucrărilor de expropriere : Comisiunea locală din plasa Babadag la prima ședință găsește că nu este nevoie a se forma un nou islaz pentru satul Caramanchioi (bulgari absolut toți dezertori în timpul războiului, deveniți criminali și jefuitori ai averilor românești în timpul ocupației), aceiași comisiune chemată în localitate pentru a doua oară găsește că este necesar a se înființa izlaz de 120 hectare din pădurea statului Babadag; tot aceiași comisiune revenind pentru a treia oară găsește că pentru satul Caramanchioi este necesar a se mai expropria din aceiași pădure pentru islaz încă 1800 hectare sau în total 1920 hectare, un întreg domeniu forestier transformat în islaz pentru un sat; rog să aprecieze oricine dacă cei ce au procedat astfel au fost conduși de o mentalitate sănătoasă. Pădurea Babadag este cel mai frumos masiv din județul Tulcea, cu toate acestea comisiunea îl socotește desigur teren domeniial silvic acoperit cu tufăriș fără viitor, cum de fapt s'a socotit de toate comisiunile din acest județ care au expropiat cele 25000 hectare și continuă a expropria mai departe pe aceleași considerente.

Noi personal am constatat și prin numeroasele rapoarte către autoritățile superioare s'a arătat că marea majoritate a pădurilor expropriate pentru islazuri comunale, sunt păduri de valoare, păduri de viitor și aproape toate sunt situate pe coastele stâncoase ale dealurilor înalte din județul Tulcea, care imediat ce se vor desgoli de păduri se vor surpa dând naștere la ravene și râpi iar după aceea la torenți care vor potmoli satele și țărinele din luncile de pe văi, așa că într'un viitor apropiat vom avea un complet dezastru asemănător celui din văile Topologului din jud. Argeș; — atunci nu vom mai avea nici păduri nici islazuri, nici satele și țărinele de cultură de pe văi.

Comisiunile de expropriere și cei ce le-au condus s'au influențat, au mers cu nepricepere și patimă până acolo că au expropriat păduri chiar pentru satele situate pe marginele deltei Dunărei și bălților de pe țărmul Mării Negre; mai mult de cât atât, au expropriat 500 hectare din pădurea Letea, singura pădure de stejar secular în deltă pe țărmul Mării-Negre, care este un fel de reliquă vizitată de oameni de știință: Engleji, Americani și Francezi, veniți în acest scop. Pentru această pădure sunt date ordine severe speciale din trecut și luat măsuri spe-

ciale pentru cultura și conservarea ei, totuși comisiunea găsește că se poate expropria pentru islaz ca tufăriș fără viitor.

Numai în ocolul Casimcea s'au declarat expropriate până în prezent 9200 hectare pădurie, dintr'un frumos masiv de 14000 hectare, care urmează să fie pelicit în toate felurile și în toate sensurile, sub falșul pretext că ar fi tufăriș fără valoare și viitor.

Silvicultorii au relevat la timp toate aceste abuzuri, au făcut numeroase memorii și rapoarte, au făcut recursuri la comitetul Agrar, mai mult de cât atât prin raportul *Directoratului Silvic Constanța cu No. 4980/924 din 4 August, s'au declarat în falș deciziunile comisiunilor de expropriere.*

Pentru a se pune cap cât mai urgent posibil abuzurilor nemai pomenite ce să săvârșesc cu expropierele de păduri în județul Tulcea și a se preveni din timp dezastrul ce se pregătește acelu județ propun ca: Onor. guvern să dispună de urgență suspendarea predărei islazurilor comunale și tot de urgență să institue o comisiune de oameni competenți și experimentați, care mergând în localitate să studieze în amănunt chestiunea, să revizuiască toate hotărârile de expropriere și să ia imediate măsuri de remedierea și oprirea răului.

Chestiunea pășunatului nu este atât de presantă și alarmantă în județul Tulcea după cum o presintă cei interesați ori nepri-cepuți ori de rea credință, — silvicultorii au știut în totdeauna să coordoneze toate interesele, permițând pășunatul în părțile unde se poate practica fără prejudicii prea mari și interzicând în mod absolut acolo unde este imposibil. Luncile și ostroavele Dunării, delta Dunărei, bălțile după țărmul Mărei-Negre (toate sute de mii de hectare) au oferit și oferă veșnic locuitorilor mijloace largi și excelente pentru creșterea vitelor, așa că în mod rațional nu ar fi cazul să se exproprieze nimic sau aproape nimic din păduri, cu atât mai mult că restul Dobrogei este stepă (bărăgan), din care cauză și secetele bântue cu mai multă intensitate.

Inginer Inspector Silvic,

I. Balaban

Ministerul Agriculturii și Domeniilor Direcția Islazurilor.
Invoielilor Agricole și Contenciosul No. 51971 din 28 Iulie 1922.

Domnule Președinte

Art. 41 din legea pentru înființarea pășunelor Comunale prevăzând constituirea de islazuri și în Dobrogea veche, urmează ca Comisiunile de ocol înființate prin legea Agrară, să-și înceapă în acest scop lucrările de exproprieri cât mai neîntârziat.

În efectuarea acestor lucrări, trebuie să se țină seamă atât de întinderile pe care sătenii și comunele le posedă ca islaz cât și de faptul că pășunile se înființează numai pentru nevoile actuale ale comunelor avându-se însă în vedere posibilitățile de refacere într'un viitor apropiat a regiunelor daunate de războiu.

Urmează deci că astfel de exproprieri, să se facă numai acolo unde se simte necesitatea pășunelor comunale.

Județele Tulcea și Constanța fiind socotite ca regiune de șes, în lucrările de exproprieri se vor aplica dispozițiunile respective din lege și nu se vor face deci propuneri pentru exproprieri din păduri.

Deasemeni nu se vor face exproprieri din bălțile Dunării decât pentru pășunile de raza de 4 k. m. care au nevoie de pășune și în așa mod în cât să nu se aducă prejudicii exploatarei bălților Pescăriilor Statului. În asemenea cazuri se va lua înțelegere cu agenții respectivi ai direcțiunei Generale a Pescăriilor.

Pentru comunele ale căror nevoi nu vor fi fost acoperite, exproprierile de rezervă prevăzute de art. 14 și 15 din legea pășunelor comunale, urmează să se facă mai târziu, după ce se vor primi instrucțiuni speciale dela acest Minister.

Acestea ar fi indicațiunile ce avem de dat pentru constituirea pășunelor comunale în Dobrogea veche, în afară de acele cuprinse în circulara No. 12073 din 2 Iunie și din care vi se trimit alăturat un exemplar.

Afară de aceasta vă mai înaintăm câte un exemplar din legea pășunelor comunale și instrucțiunile pentru aplicarea ei spre a vă servi în lucrările ce vi s'au încredințat, observându-se bine înțeles și dispozițiunile respective din legea Agrară și regulamentul ei de aplicare.

Asemenea vi se trimete câte două exemplare de tablou, pe care, vă rugăm să binevoiți a-l complecta cu datele arătate într'ânsul pe măsură ce ați efectuat lucrările, înaintându-l direcțiunii Islazurilor.

(ss) *Ministru G. Cipăianu*

Citirea acestui raport plin de dureroase constatări prin exproprierea fără calcul de prevedere a pădurilor din jud. Tulcea, județ care prin întinderea bălșilor sale oferă destul nutreț vitelor și unde pădurile sunt atât de necesare, produce o vie impresie asupra congresiștilor.

D-l Petre Antonescu: Privită această chestiune, se aduc învinuiri corpului Silvic al jud. Tulcea că nu și face datoria, dar față de cele citite, se vede că vina despăduririlor acestui județ, cade asupra altor factori, care ignorează importanța pădurilor în agricultură.

D-l Daniel Klein, spune că datoria corpului Silvic este să întrebe unde sunt islazurile comunale date țaranilor în 1866, 1888 și 1908 ? Ce s'a făcut cu aceste islazuri ?

D-sa propune ca raportul d-lui Inspector Balaban să fie tipărit în zeci de mii de exemplare pentru a demonstra și celor mai necunoscători în materie, importanța pădurilor desvoltarea și bunul mers al agriculturii.

D-l Mihail Boldur, critică sistemul acordării islazurilor comunale din pădurile seculare.

D-sa amintește congresului că chiar în Rusia de astăzi nu s'a expropriat nici o palmă de pădure pentru islaz comunal.

D-l I. Ivancea, scoate în evidență cu exemple concrete, abuzurile ce s'au făcut cu exproprierea pădurilor pentru islazuri comunale de către comisiunea de expropriere din jud. Tulcea, unde toți politicianii și comisiile județene procedează ilegal — Comunicarea d-sale face impresie dureroasă asupra congresului.

D-l Petre Ioan în legătură cu această problemă face următoarea comunicare :

Terenurile neproductive

Toate țările se ocupă mai de mult cu punerea în valoare a terenurilor lor neproductive.

Acum, am început și noi.

Pentru a lămuri unele laturi ale acestei probleme, care de 2 ani preocupă congresele noastre silvice, mi-am propus să răspund la următoarele chestiuni :

- I. Este o problemă a terenurilor neproductive la noi în țară ?
- II. A fost rezolvită până acum și în ce mod ?
- III. Dacă a fost soluționată, cum se explică oare că suntem și acum ca la începutul ei ?
- IV ¹⁾. Ce ar trebui să facem ?

I

Se consideră ca terenuri neproductive acelea a căror rentă este egală cu zero.

Pagubele însă ce pricinuesc populației, regulat de mai multe ori pe an, în diferite părți ale țării, sunt incalculabile. Din acest punct de vedere, chiar ar trebui să li se schimbe numele cu un altul mai sugestiv : ruinătoare, păgubitoare, catastrofale, căci în această privință sunt foarte productive.

În categoria terenurilor neproductive intră : suprafața bazinelor de recepție a tuturor torenților și ravenelor, întrucât sunt neîmpădurite, râpile, terenurile alunecătoare, surpătoare, erozibile, taluzele rambleelor și debleelor căilor de comunicație, nisipurile sburătoare, sărăturile, malurile râurilor și terenurile aluvionare, terenurile inundabile și cele mocirloase din regiunea inundabilă a Dunării și a celorlate râuri.

Nu avem date precise în privința întinderii lor, dar după cele mai restrânse calcule, toate la un loc, nu fac mai puțin ca 1.000.000 ha, ceea ce reprezintă peste 3% din suprafața totală a țării.

Atâta doar, ar fi suficient să ne dăm seama nu numai de existența problemei terenurilor neproductive, ci și de intensitatea și importanța ei.

Când însă se mai știe că numai prin cultură forestieră se valorifică aceste terenuri, că din suprafața păduroasă a țării ni s'a luat pentru constituire de islazuri peste 500.000 ha și când ori cât am proceda de grăbit la punerea lor în valoare, tot rămânem în urma multor țări cari au reușit să șteargă din pelete rușinoase ce sunt terenurile neproductive, depe tabloul productivității solu-

1) Comunicare făcută la congresul silvic din Timișoara. Septembrie 1924.

rilor lor, nu ne-ar mai fi îngăduit să lăsăm și noi părăsite cele 1.000.000 ha și ar trebui serios să ne preocupăm cu valorificarea tuturor.

Nu este destul să păstrăm și să îmbunătățim soarta pădurilor ce avem : este nevoie să și cerem noi păduri.

Chestia executării lucrărilor de consolidare și împădurire, să ne îngrijească mai puțin, căci în această privință, epoca taionărilor a trecut.

Principiile metodelor simple sunt definitiv fixate și la ceea ce s'a scris până acum de autorii străini, cu reputație, cari au stabilit și reguli scrise de aplicațiune, puțin ar mai fi de adăogat.

Chestia mai importantă și mai urgent de rezolvat, întrucât se găsește în ultima fază a soluționării ei, este să câștigăm terenurile neproductive pe cari să facem împăduriri, căci majoritatea lor sunt acum în mâna particularilor, iar legile în vigoare nu obligă de cât pe stat, instituțiuni și persoane juridice să facă împăduririle. Ce s'a trecut definitiv în mâna sătenilor, greu să se mai scoată. Despre acestea deocamdată ne-am și pierdut nădejdea a le mai lua și va trebui să așteptăm alte vremuri mai favorabile.

Pentru restul însă cea mai rămas statului, moștenirea fiind deschisă, ne înscrim și noi cu drepturile ce ni le dă legea și pretenția noastră legitimă, de a le pune în adevărata lor valoare.

II.

De mai bine de 100 ani pe când se socotea că avem păduri destule în țară, când efectele despăduriri dela munte și deal nu erau într'atât ca azi resimțite și când populația rară a țării nu era în stare să muncească nici tot terenul agricol ce aveam, încă se pusese chestiunea împăduririi de noi terenuri.

Se înțelege însă că concepțiile specialiștilor noștri, în ce privește punerea în valoare a terenurilor neproductive, a evoluat în diferite epoce. Dela nevoia creerii de păduri în anumite regiuni ale țării, pentru producerea materialului lemnos, holărită de Domnia țării, înainte de 1800, până la ultimele legiuiri, prin multe transformări a trecut această problemă.

La 1864, se afirmă trebuința imperioasă de a se planta toate proprietățile statului lipsite de păduri, pentru că „stărpirea pădurilor, pricinuieste „simțitoare împușnare a rodirii pământului“.

De pe atunci se pune cu temei chestia împăduririi Bărăganului, care era socotit ca improductiv sau numai bun să crească vite pe el.

Legea silvică din 1881, care sintetizează concepțiile epocii sale, pe deoparte fixează principiile de conservarea pădurilor și pe de altă parte să restabilească echilibrul între domeniul agricol și cel forestier dând în sarcina Consiliului Technic al Pădurilor „să hotărască pământurile lipsite de vegetație lemnoasă, cari „să fie repopulate cu păduri“.

Pe aceste baze, legea pentru regularea proprietății imobiliare din Dobrogea — 1882 — prevede înființarea perimetrelor de împădurire și delimitează chiar pentru toate satele din jud. Tulcea și Constanța peste 20.000 ha. terenuri fără păduri, pe lângă alte 11.000 ha. terenuri cu păduri.

Tot pe aceste baze și imediat după înființarea Ministerului de Domenii — 1883 — pentru ameliorarea stării Bărăganului, se dispune împădurirea a peste 7000 ha. din moșiile statului.

În ce privește nisipurile sburătoare din Oltenia, încă dela 1878 se primise oferte de plantarea lor în antrepriză, dar le începe statul la 1884 și afectează acestui scop 16000 ha. din moșiile sale.

Codul silvic din 1910, pune precis și lămurit principiul conservării tuturor pădurilor de protecție și în același timp obligația de împădurire a terenurilor neproductive.

Legea de reformă agrară — 1921 — și legea pășunilor comunale, respectă în întregime aceste principii, căci cea d'întâi la art. 13 exclude pădurile dela expropriere și la art. 14 dă drept statului să exproprieze în general toate terenurile neproductive și de orice întindere, pentru a fi împădurite, iar cea de a doua, prevede expropriere din păduri pentru pășuni, numai în mod excepțional și numai acolo unde schimbând destinațiunea pădurii, nu se vatămă un interes general.

• • •

Cine află că am avut și avem încă atâtea legi cu așa de categorice texte referitoare la conservarea pădurilor și împădurirea terenurilor neproductive și cunoaște și rezultatele, nu prea ar avea cuvinte de laudă pentru administrația obligată să îngrijească de executarea lor.

Intre ceea ce s'a scris și ceea ce s'a făcut, este atât de mare deosebirea, că din acest punct de vedere, partea politico-economică a chestiei terenurilor neproductive, prezintă o față *legală*, pe care am schițat-o mai sus și o alta *reală* care desvăluie rodnicia activității noastre de 100 ani încoace.

Din cele peste 50.000 ha, ce se destinase, — începând dela 1882 — pentru împădurire în nisipurile sburătoare ale Olteniei, în Dobrogea și în Bărăgan, s'au împădurit într'acest șir de ani vre-o 10.000 ha, iar cu restul, s'au împroprietarit sătenii pe baza recentel legi de reformă agrară.

Pentru pășuni din păduri și încă din cele de protecție, ni s'a luat 500.000 ha, iar pentru împădurire — ca o slabă compensare a tuturor acestor pierderi — nu ni s'a dat nici măcar 1 ha. de teren neproductiv.

Astfel s'a rezolvit în 1921 chestia trebuinței imperioase de a se împăduri unele părți lipsite de păduri ale țării, trebuință afirmată puternic de competențele dela 1800 și 1864;

astfel s'a rezolvit în 1921 principiul stabilirei echilibrului între domeniul agricol și cel forestier, înscris ca fundament al legii din 1881 și

astfel s'a respectat în 1921 ideea conservatoare a pădurilor și a punerii în valoare prin împădurire, a terenurilor neproductive, idee dominantă a codului silvic din 1910 și chiar a legii agrare din 1921.

* * *

III.

Naște o întrebare foarte firească.

Cum se explică oare că chesliunea punerii în valoare a terenurilor neproductive, care a preocupat autoritățile interesate, în atâtea rânduri în lungul interval de peste 100 ani și care se impune mai hotărât serviciului silvic spre rezolvare de vre-o 50 ani, se găsește — cu toate legile și dispozițiile favorabile pentru păduri — într'o stare mai rea ca la începutul ei?

Sunt și cauze de ordin tehnic — lipsă de pregătire, de stabilire a unor baze și norme de lucru — dar principalele sunt cauzele de ordin administrativ și dintre ele, cea mai de seamă lipsa de organizare,

Un serviciu al împăduririi și corecțiunii torenților care s'ar fi putut ocupa și de problema terenurilor neproductive, înființat la 1889, s'a desființat după 7 ani, la 1896 și de această chestie apoi, nu s'a mai ocupat nimeni.

Radicalele reforme de după războiu — căci acestea au dat cele mai dureroase lovituri pădurii, — ne-au găsit nepregătiți și lipsiți de un serviciu care să vegheze a nu scăpa o singură ocazie măcar, din care patrimoniul silvic să iasă oricât de puțin mărit.

Guvernele acestor timpuri, se laudă c'au dat la țărani tot ce se putea da — 5.000.000 ha. —, dar ca să ajungă la acest rezultat :

au înființat un minister,

au mobilizat miniștrii, parlamentari, judecători, agronomi și încă atâția alți diverși membrii prin diferite comisii de expropriere, împrumutări ori revizuire și tot în serviciul acestei cauze s'au înrolat și legiuni de avocați, plătiți unii din ei, pe ha de teren expropriat.

Tuturor acestora, ce s'au ocupat numai de revendicările claselor rurale și aproape de loc de progresul economic, ce-am opus noi ca să salvăm pădurile, terenurile perimetrare și cele neproductive ?

— Rezistența dârză, până la coplășire, a câte unui șef de ocol.

Victoria însă n'a fost de partea noastră.

Celor ce se laudă — chiar dată fiind inegalitatea forțelor — că am reperat succes, scăpând numai cu 500.000 ha expropriate, le-ași răspunde :

— Încă o victorie ca asta și. . . dăm gata pădurile.

Când s'a pus chestia lichidării tuturor bunurilor Statului în sensul de a se da la țărani tot pământul de cultură și pășunea necesară, era drept și cinstit, — în baza aceluiași legi — să se treacă și toate terenurile neproductive la Casa Pădurilor, pentru împădurire.

Nu s'a făcut și s'a pierdut o primă ocazie.

Când însă din păduri s'a cerut și cu voia sau fără voia noastră, s'a luat cele 500.000 ha, era firesc și elementar să se precupească.

— Vă dăm, dați-ne.

Nu s'a făcut și s'a pierdut și a doua ocazie.

Primii îndreptățiți la împrăștiere, au luat ce-a fost mai bun. Următorii, în goana și dorința lor arzătoare de pământ, s'ar mulțumi și cu ceva mai prost. Chiar se vede în unele părți, dispoziția de a li se da și din terenurile neproductive.

Se confundă punerea în valoare a acestor terenuri, cu punerea lor în stăpânire și la glasul nostru, rămân cu toții surzi. În definitiv, ce vrem noi ?

Stăruim să ni se îngăduie a ne angaja să lucrăm pentru țară și viitorime, la singura valorificare posibilă a unor terenuri, cari nu sunt bune pentru nici o altă cultură. Cine este în măsură să hotărască de soarta lor, nu trebuie să plece prea mult urechea la cererile copilărești ale țăranilor, cari nu știu ce vor și nu-și dau seama nici ce-i așteaptă, prin degradările ulterioare ale acestor terenuri.

Dacă nu am fi animați de cele mai curate sentimente pentru binele acestei țări, pentru prosperitatea și solida ei dezvoltare economică, am râde mefistofelic de tot ceea ce se face și am aștepta ca râul să se întindă, să consume bogății, energii, oameni, animale, căci — suntem deplini convinși — o înstrăinare de alte câteva decenii a acestor terenuri, prin natura lor destinate împăduririi, o să releve mai evident dreptatea susținerilor noastre și rezultatul va fi doar că se întârzie definitivă rezolvare a problemei terenurilor neproductive.

Râpile, coastele alunecătoare, surpătoare, despădurite, nu-și vor diminua efectele, de cât îndepărtând cauza formării lor.

Torenții și ravenele existente, sau cele ce s'or mai forma, ca rezultat al modului judicios cum s'au constituit islazurile la munte, deal, vor continua acțiunea lor distrugătoare, până ce se vor împăduri bazinele de recepție.

Nisipurile sburătoare ale Olteniei, redade agriculturii și din nou expuse furiei vânturilor, tot numai prin salcâm vor fi potolite.

Mlaștinile, terenurile neproductive din întinsele zone inundabile ale Dunării și celorlalte râuri, nu se vor putea altfel mai bine, mai durabil și mai rentabil pune în valoare, de cât tot prin împădurire.

Orice cheltueli, făcute pentru alte încercări sunt zadarnice și amână fără rost începutul unor lucruri dovedite eficace și utile.

IV.

Tocmai în momentul când se dau cele mai înțețite asal-turi pentru stăpânirea terenurilor neproductive, de către cei mai puțin îndreptățiți și mai puțin capabili a le pune în adevărată valoare, e momentul să intervenim și mai energic și hotărât, pentru a revendica ceea ce constituie dreptul nostru legitim și a afirma puterea noastră creatoare.

Din ceea ce am făcut până acum și a ajuns la cunoștința lumii profane, care vede numai că lăem pădurile, suntem pe cale să câștigăm reputația de a fi călăii pădurilor.

De modul însă cum vom reuși să soluționăm chestia terenurilor neproductive, alărnă faima sau discreditul nostru.

Tot cu aceleași legi, dar cu un serviciu bine organizat și adaptat acestor nevoi ale timpurilor, condus de un entuziast, fără interes a se distinge, dar cu neștrămutată dorință de a învinge, s'ar putea să ne reabilităm căci chestia terenurilor neproductive, este determinantul moral al prestigiului corpului.

Cum a n avea noi să câștigăm pentru păduri întinse suprafețe neproductive, dacă pentru aceasta nu facem nici o mișcare ?.

De la o atitudine pasivă, ca aceea pe care am avut-o până acum, am fi pretențioși să ne așteptăm la rezultate mai strălucite de cât am obținut.

Din două exemple numai ne putem da seama ce pierdere avem noi în prezent, la rezolvirea chestiunilor ce ne privesc direct.

Unul. — Regiunea inundabilă a Dunării, din orice punct de vedere am considera-o, nu are altă soluție de pus în valoare decât împădurirea.

Cu toate acestea, am auzit că în privința terenurilor neproductive din ea, mai mulți specialiști (?) s'au întrunit în câteva seri, s'au consultat și au hotărât punerea în valoare a întregii regiuni inundabile prin... indiguire. Despre noi, cari stăpânim chiar mare parte din aceste terenuri acoperite cu păduri, nici urmă de vre'un amestec.

Și altul.

S'a făcut o lege a apelor. Cine s'ar fi așteptat, dată fiind strânsă legătură între ape și păduri, să nu reiașă această întinșitate din câteva articole ale legii ?

Nu știu dacă la alcătuirea ei s'a consultat administratorul Casei Pădurilor și în calitatea sa de reprezentant al științei silvice ; ceea ce vedem este că în consiliul superior al apelor, s'a găsit cu cale a se numi pe timp de 3 ani, pe lângă 3 ingineri de diverse specialități, un general, un delegat al uniunii sindicatelor agricole și un avocat, iar inginerii silvici nici unul.

Cu asemenea credit ingineresc silvic, cu asemenea suprafață de reprezentare și cu asemenea amestec al nostru în chestiile referitoare la păduri, n'ar fi de mirare să pierdem în ce privește stăpânirea și punerea în valoare a terenurilor neproductive și a treia și ultima ocazie, pe care ne-o oferă cea mai nouă din legile referitoare la păduri.

Grija statului, de a asigura satisfacerea trebuințelor normale în lemn de foc, și de construcție ale populației rurale, nu trebuie mărginită la ziua de azi și de mâine, pentru a lăsa impresia că se face și din această chestie demagogie politică, ci dat fiind caracterul de perpetuitate al acestor trebuințe de lemn, să se interpreteze noua lege în sensul de a se da sătenilor nu numai de-a gata, păduri existente, ci în general terenuri forestiere, pe care să-și creeze păduri.

În acest chip este exclus să scape comună fără pădure — și ar înscrie guvernul încă o pagină glorioasă la activul lui — dar tot așa este exclus să scape vre'un petec de teren neproductiv neîmpădurit și încă prin contribuția de muncă a aceloră în folosul cărora se creează aceste păduri comunale, contribuind astfel sătenii și la valorificarea terenurilor neproductive, precum au contribuit la degradarea lor.

Legi nu ne mai trebuie ; avem chiar prea multe și abia mai schimbăm astfel tonul invariabilelor noastre cereri.

De astădată, stăruim numai :

1. Să se aplice cu aceiași rigoare cu care s'a aplicat toate articolele din legea de reformă agrară, ce sunt în favoarea sătenilor și art. 14 care prevede ca „bălțile și albia râurilor, „pământul des inundabil, mocirlos, neproductiv, râpele, pot fi „expropriate în întregime, fără considerare de înțindere, pentru „a fi drenate, secate sau împădurite de comună sau stat“.

2. Legea pentru satisfacerea trebuințelor normale în lemn „de foc și de construcție ale populației rurale din vechiul regat, „Basarabia și Bucovina” să aibe în vedere a destina dela Stat

sau a expropria dela particulari nu numai păduri, ci mai ales terenuri forestiere, pe cari sătenii cu ajutorul Statului, să creeze păduri.

Iar în Ardeal unde chestia reformei agrare pare că s'a terminat, de acum înainte incumba Statului multă și serioasă grijă să corecteze și să împădurească întinsele suprafețe neproductive, afectate pentru păduri sau islazuri comunale. Așa realizează ungurii această complicată problemă.

Și tot numai așa, trebuie s'o rezolvăm și noi.

Avem în sprijinul acestei soluții și art. 8 din codul silvic, prin care se obligă comunele să împădurească terenurile neproductive din proprietățile lor și mai avem art. 14 din legea pădurilor comunale, care dă drept statului să controleze și su- „pravegheze ca islazurile împădurite să se amenajeze în vedea- „rea culturii silvo-pastorale, iar terenurile neproductive, râpi, „coaste, locuri stâncoase și mocirloase, terenuri mișcătoare etc. „să se împădurească“.

* * *

Este mult și urgent de lucrat în toate direcțiile terenurilor neproductive. Dar serviciul corecționii terenurilor — dacă nu se va înființa unul special adoptat acestor multiple nevoi — ar trebui să aibe în deosebi în vedere că chestia exproprierii acestor terenuri primează și că momentul intervenției congresului nostru este acuma oportun.

P. Ioan

D-l. I. Saidac, inspector g-1 agronom în replică spune :

Domnule Președinte, D-lor Congresiști

„S'a adus de către Dv. oarecari acuzări agronomilor în ce privește chestiunea creerii islazurilor comunale și modul în care ei expropriează pădurile.

Mă simt dator a răspunde acestor acuzațiuni arătând onoratului congres, că această expropriere se face nu numai de agronomi, ci de niște comisiuni prevăzute de lege.

Această lege nu e făcută de agronomi. Ei sunt chemați

să aplaneze conflictul de interese între marele proprietar și țăran și acum în urmă se adaugă și chestiunea pădurilor din care se expropriază pentru creerea islazurilor comunale.

Dacă la toate aceste greutăți se mai adaugă și intervențiunea policianismului, înțelegem foarte bine cât de grea este situațiunea agronomului și în acest caz eu cred că vina lui nu este așa cum se arată.

Subsemnatul în calitate de reprezentant al societăței agronomilor, voi relata cazul și voi interveni prin mijloacele de cari dispunem, ca agronomii să respecte cât mai mult pădurile, cari joacă un rol așa de important în producțiunea agricolă și să le susțină fiind convins că agricultura nu să poate face într'o țară unde se nesocotesc pădurele.

D-l Andrei Ionescu șeful ocol. S. Crețești-Huși, cere ca în moșiunea ce se va vota să se vestejească reprezentanții ad-tivi cari calcă dispozițiunile codului silvic și a legii agrare.

D-l Alex. Ștefănescu, șef de Ocol Silvic jud. Argeș, spune că situațiua pădurilor din cel județ este la fel cu a celor din Tulcea, d-sa propune ca pe baza raporturilor primite dela organele silvice exterioare să se întocmească un memoriu asupra situației pădurei din întreaga țară.

D-l Gh. Antonescu șeful Ocolului Silvic Gulunei jud. Cojocna cere că să se țină seamă și de referințele silvicultorilor în materie de expropriere.

D-l Boldor, cere cadesbaterile noastre să se publice în întreaga țară.

D-l Stinghie, Inspect. Silvic, spune că este neapărată nevoie de alcătuirea unei comisiuni care să elaboreze un memoriu, ce se va înainta atât guvernului cât și corpurilor legiuitoare precum și publicului prin care să se atragă atențiunea întregii opiniuni publice asupra pericolului defrișării abuzive și nerațiionale a pădurilor. D-sa citește proiectul moșiunei redactată de comisiunea însărcinată de congres.

D-l Rădescu, cere restabilirea islazurilor începând dela 1864 încoace.

D-l Ioan Guguianu, Inspector Silvic, critică sistemul arendării forțate a pădurilor pentru pășunal, sistem practicat mai ales în Ardeal.

D-l Andrei Ionescu, este de părere ca în moșiunea ce se

va vota de congres să se insiste pentru aplicarea strictă a art. 14 din codul silvic privitor la punerea în valoare a terenurilor neproductive.

D-l Daniel Klein, cere ca pe lângă stat să fie stimulați să facă împăduriri și particularii.

D-l C. P. Georgescu, Inspect. g-ral cere ca agronomii să lucreze mână în mână cu silvicultorii, că numai așa să lumineze opinia publică și guvernării, asupra chestiunii că agricultura pierde fără pădure și că prin exproprierea pădurei pentru pășune fara noastră merge cu pași repezi spre prăpastie.

Ședința se suspendă la oarele 12. Congresiștii au vizitat Șc. Polytechnică, vechiul local și noul local, unde au fost întâmpinați de D-l Vâlcovici-directorul Școalei Politehnice și corpul profesoral, d-l profesor C. Teodorescu a făcut câteva experiențe demonstrative cu privire la rezistența materialelor.

La ora 13 Soc. „Progresul Silvic“, a oferit un banchet reprezentanților autorităților civile și militare din Timișoara.

(Va urma)

LUPTA PENTRU APARAREA PADURILOR ȚARII IN TIMPUL OCUPAȚIEI

În urma rezultatului nenorocit din partea primă a războiului din 1916, guvernul român dându-și seama de inutilitatea unei rezistențe dusă la extrem în așa zisul triumphiu al morții, mai cu seamă că trebuia să completeze și pe felonia aliatului nostru de ieri, cu Rusia perfidă, complect bolcevizată, s'a hotărât de a intra în tratative de pace cu invingătorii: Paterile centrale inclusiv Turcia și Bulgaria. Intre aceste țări exista de altminteri o inimiciție surdă, fie din pricina resentimentelor din trecut, dintre bulgari și turci, fie din prea marea lăcomie a unora din acești aliați ca la împărțirea pradei, să-și facă fiecare partea leului.

Dorințele inamicilor noștri se cunoșteau înainte ca reprezentanții noștri să fi sosit la masa verde.

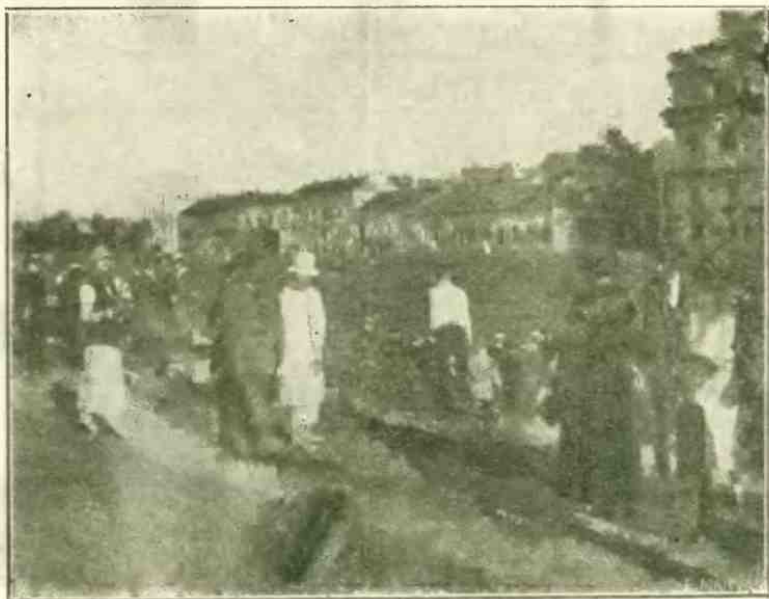
Vederea generală a școalei medii de silvicultură dela Casa Verde.

Fațada școalei.

Biserica românească din Timișoara unde a avut loc Te-Deumul.

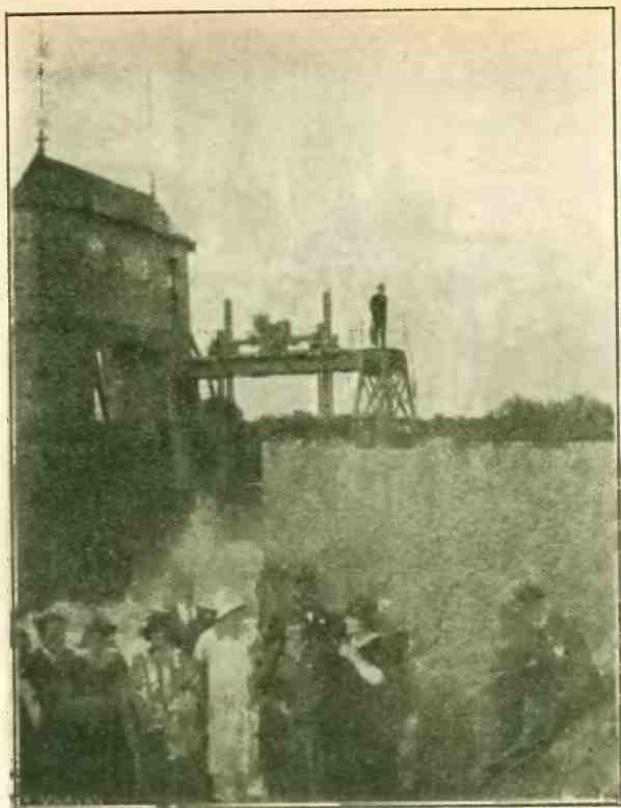
Congresiștii în așteptarea imbarcării pe vaporul de pe canalul Bega.

Un grup de excursioniști la Ecluze

Un grup de excursioniști la Ecluze

Ecluzele de pe canalul Bega.

Ecluzele de pe canalul Bega.

Dintre toți, unгурii aveau cele mai înținse pretențiuni teritoriale ; ei cereau nici mai mult nici mai puțin decât întreaga coamă la Carpașilor noștrii cu o bună parte a versanșilor despre Sud și Est, voiud astfel a ne acapara mai toate pădurile de reșinoase localizate în regiunea muntoasă a vechiului Regat.

Și erau așa de încredințați că cererea lor va fi satisfăcută încât luase măsuri pentru fixarea acestei zone de teren, a cărei lățime trecea pe alocuri de 20 Km., prin semne de hotar. Mai mult decât atât interzisese cu desăvârșire organelor silvice ale administrației militare germane de a tăia vr'un arbore din pădurile din această zonă.

Bulgaria pe de altă parte avea veleități, dacă nu asupra întregii Dobrogii, dar cel puțin până la linia ferată Constanța-Cernavodă.

Această sporire însemnată de teritoriu nu le conveneau însă turcilor, cari nu prea aveau încredere într'o amiciție durabilă din partea unui popor cu care se răsboise cu câșt-va ani mai înainte. Plenipotențiarii Turciei la tratativele pentru încheierea păcii cu România, comptau însă mult pe rezistența noastră, pe argumentele invocate de delegații guvernului român în favoarea tezei de a se reduce la minimum posibil pretențiunile bulgarilor asupra vechei Dobrogii, care de fapt aparținuse, când ea a intrat în stăpânirea noastră, Turciei, iar nu Bulgariei.

Ei împrăștiase vorba chiar, că ne putem baza pe concursul lor.

În realitate delegații noștrii s'au grăbit să semneze tratatul de pace fără a ridica aproape nici o obiecțiune, ceea ce a surprins atât pe diplomații Turciei, cât și pe cei ai Germaniei..

Aceștia din urmă, militarii germani în special, nu vedeau cu ochi buni expansiunea spre Est a Austro-Ungariei, care în timpul războiului nu răspunsese așteptărilor.

Și ei socoteau că vor întâmpina din partea delegațiilor României o înverșunată împotrivire față cu pretențiunile nemăsurate ale Ungariei, care vrea să ne cucerească toate bogățiile forestiere și miniere ce zac în Carpașii noștrii, ceea ce, după cum am arătat mai sus, spre surprinderea tuturilor, nu a avut loc. Se înțelege dela sine, că ar fi fost considerată ca o atitudine cu totul neexplicabilă din partea unor aliați ca să intervină în favoarea fostului lor inamic comun.

Toate aceste dedesubturi se cunoșteau de cei cari rămăseseră în teritoriul ocupat, căci disensiunile între organele celor 4 aliați erau așa de evidente, în cât nimeni nu-și mai dădea osteneala ca să le mai ascunză.

Pe noi însă funcționarii, cari rămăsesem în teritoriul vechiului Regat, din cauza ordinelor primite sub amenințarea de a fi destituiți în caz când ne vom părăsi serviciile și vom pleca în Moldova ca ceilalți camarazi, favorizații de soartă, cărora spre a fi justificată trecerea unora dintr'înșii în această țară, de refugiu li se dase anumite însărcinări oficiale și cari afară de acestea, nu aveam nici o știre despre ceea ce se petrecea pe câmpurile de luptă din Franța, în special, unde se petrecea marea dramă a războiului, de oarece ocupanții avusese grija de a ne împărtăși numai veștile rele, continuile isbânzi ale armatelor Puterilor centrale, descurajarea cuprinsese, pe cei mai mulți, de ce nu am mărturisii ?

Ne dam seama că, mica noastră țărișoară, care a avut alit să sufere, istoria ne spune, din cauza năzuinței marilor State vecine de a o cotropi, va fi micșorată politicește. iar economicește, judecând după condițiunile din tratatul de pace din 1918 din București, ea va fi pentru totdeauna aservită.

Dumnezeu însă care în totdeauna în zilele de mare cumpănă a fost cu noi, ne-a ajutat și de astădată.

Pe frontul de Vest, armata germană a fost, în adevăr, silită să dea înapoi în completă debandadă, pe cel din Italia, austriaci îi imitară, pe cel de Sud-Est, rezistența turco-bulgaro-germano-austriacă a fost înfrântă ; armatele noastre, cu toată trădarea mișească a Rusiei repurta o strălucită victorie la Mărăști și Mărășești, ce băgă groaza în unguri și germani, considerați ca invincibili și puse astfel încă o dată în evidență vitejia legendară a poporului dela gurile Dunărei, descendentul legionarilor marelui Traian.

Rezultatul a fost România întregită de astăzi, realizarea visului nostru strămoșesc.

În legătură cu titlul ce poartă articolul de față, țin să accentuez încă o dată ca să se știe : funcționarii rămași în teritoriul ocupat, în special sitviculorii, și-au făcut cu prisosință datoria.

Când aceștia puteau veni în București, ceea ce nu se făcea

decât cu mari greutate și cu însemnate cheltuieli, ei se grăbeau a se prezenta la Casa Pădurilor, unde îmi raporta, în calitate de administrator delegat, tot ce se petrecea în ocoalele lor, suprafețele de păduri tăiate etc. și primiau în schimb instrucțiuni verbale confidentiale, căci toată corespondența trebuia să fie văzută de administrația silvică germană, despre ceea ce trebuia să facă, pentru ca atunci când timpul va veni, să ne putem da seama de pagubele pricinuite pădurilor în timpul ocupațiunii.

Ei au fost următori acestei recomandățiuni, ceea ce a făcut posibilă evaiuarea acestor daune cerute de delegații României la Conferința ambasadorilor din Paris, după cum rezultă din memoriul, ce l'am prezentat comisiunii instituită pe lângă președenția consiliului de miniștri după înapoarea autorităților române din Moldova în București, din care comisiune am făcut și eu parte.

Girant al ministerului de agricultură și domeniilor pe timpul ocupațiunii se știe că a fost d-l Dr. Antipa, care pentru meritele sale științifice era cunoscut în străinătate ca un distins economist, și de oare ce nu făcuse nici odată parte dintr'un partid politic, era considerat de bărbații de stat germani ca un om pe cuvântul căruia se poate pune bază.

Beneficiând de această situațiune și făcând uz de tactul convenit dictat de împrejurări, a adus mari servicii populațiunii dela țară în special, care din cauza rechizițiunilor rămăsese, în timpul din urmă, fără alimente și fără îmbrăcăminte, intervenind adeseori direct la mareșalul Mackensen, care cu deosebire de guvernatorul Capitalei, dăduse dovadă de oarecare omenie în soluționarea cererilor ce i se adresa de populațiune.

D-l Antipa mă puse în curent la un moment dat, că a sosit în București atât ministrul de externe al Germaniei von Kühlmann, cât și cel al Austriei Czernin pentru tratativele de pace și că a doua zi este invitat la un prânz oficial la Cotroceni, unde speră că va putea să se întrețină cu ministrul von Kühlmann, în scopul de a se reduce la minimum posibil pretențiunile Ungariei în special, cu atât mai mult cu cât mareșalul Mackensen, după impresiunea ce i-a făcut, este favorabil acestei teze.

Aflând aceasta, am socolit atunci că, spre ai înlesni sarcina, este bine să-i prezint și eu un mic expozeu pledând pentru ne-

cesitatea indivizibilității pădurilor din regiunea noastră muntoasă, și anume din punctul de vedere al necesității bunului regim al apelor.

Ceia ce am și fi făcut a doua zi de dimineață când, după ce i-am mai dat și alte explicații verbale asupra pericolului torențiilor în țara noastră, d-sa mi-a mulțumit adăogând că, dintre toți șefii săi de serviciu, numai eu m'am gândit la așa ceva.

lata cuprinsul comunicării în chestiune :

„Marea majoritate a cursurilor de apă ce străbat teritoriul României, își iau obârșia din Carpați. Ele au în cea mai mare parte un caracter pronunțat torențial.

„O exploatare dezordonată a pădurilor aflătoare în bazinele lor de recepție ar avea ca urmare inevitabilă consecințe funeste asupra întregii economii a țării. Pădurile au menirea, după cum se știe, de a împedica surpăturile și dislocările de terenuri, formarea de ravene și de torenți distrugători, răstogoliri de stânci și bolovani pe coastele repezi ale munților etc.

„Intinse suprafețe de terenuri agricole, azi fertile din regiunea șesurilor, prin o atare exploatare ar fi distruse și pustiite prin lărgirea albiilor și înălțarea fundurilor lor în urma depunerii materiilor transportate de apă, prin schimbările mătcilor cursurilor râurilor, precum și din cauza deselor inundațiuni ce nemijlocit vor avea loc.

„Marele cantități de sedimente transportate și depuse în albiile acestor cursuri de apă vor face din ce în ce mai dificil plutăritul pe râurile noastre cele mai importante ca Oltul în Muntenia, Bistrița și Siretul în Moldova. Ceva mai multă navigabilitatea pe Dunăre chiar va fi serios periclitată prin înomolirea gurilor deltei sale, ori câte lucrări de curățire și ori câte cheltuieli s'ar face în acest scop.

„Regiunea muntoasă și a șesurilor trebuie neapărat, așa dar, să aparțină unuia și aceluiași Stat : României, căci numai astfel se va putea concilia interese opuse și anume : tendința de a se realiza cât mai repede și mai lucrativ bogățiile forestiere din regiunea muntoasă a țării, iar pe de altă parte să se ocrotească agricultura și să se asigure posibilitatea transporturilor pe apă.

„Dacă ținem socoteala, afară de aceasta, că în sub solul zonei muntoase a României se găsesc importante bogății de minereuri (ceia ce în parte s'a și stabilit) se naște atunci în mod

întrebarea : în caz dacă România ar fi despuțată de fășia de pe lângă frontieră, pe care sunt situate pădurile Statului prevăzute în tabloul alăturat, în suprafață de 220,000 hectare (inclusiv locurile goale) ar mai putea oare spera aceasță nefericită țară să-și mai poată, vre-o dată, vindeca rănile adânci ce i'a pricinuit îngrozitorul războiu care a avut loc ?

(ss) Administrator delegat, **Petre Antonescu.**

La întâlnirea ce am avut-o în urmă, d-l Dr. Antipa radios mă încunoșciță că, după sfârșitul mesei dela Cotroceni, mareșalul Mackensen, cu care convenise mai 'nainte, a recomandat ministrului de externe al Germaniei ca să viziteze neapărat muzeul zoologic dela sosea, căci sunt foarte interesante lucruri de văzut acolo.

D-l von Kühlmann consimțind a plecat, însoțit numai de d-l Antipa, la muzeul în chestiune. D-nea sa mi-a declarat afară de aceasta că timp de aproape 2 ore a avut ocazia să vorbească cu ministrul de externe al Germaniei și despre chestiuni cari interesa soarta de mâine a României. Că între altele i-a adus la cunoștință și argumentele invocate prin memoriul meu, lucru ceea ce l'a impresionat în deosebi.

A sfârșit apoi prin a-mi spune, că părerea sa este, că în urma conversațiunei avute, se va reduce cu siguranță dacă nu înireaga zonă a pădurilor din Carpații noștrii, dar cel puțin o însemnată parte dintr'insa, ceea ce mi-a pricinuit negreșit o nețărmită bucurie.

Petre Antonescu

PROBLEMA VANATOAREI

Despre vânătoare, ca și despre altele, poate mai mult chiar decât despre altele, — dată fiind aptitudinea vânătorilor de a spune povești, s'a vorbit și se vorbește mult, în cercuri intime, de altfel. Dacă așa e obiceiul putem afirma în schimb că din nefericire pe tărâmul cinegetic în special, s'a realizat foarte puțin.

De ce?... La această întrebare, îmi iau și eu curajul să enumăr în puține cuvinte cauzele. care, după părerea mea, au provocat actuala stare de acalmie cinegetică, din punct de vedere economic, social și sportiv.

1) *Cauza principală a răului în materie de vânătoare, este lipsa celei mai elementare conștiinți și a noțiunii despre însemnătatea ocrotirii vânatului, ce domnește cu deosebire în spiritul masei jărănești. Bizantinismul — lipsa de educație civică din toate punctele de vedere, unită cu ignoranța — apare și aci ca un zid mai mult sau mai puțin indestructibil, contra căruia avem de dat asalt.*

Cum să ceri săteanului nostru să fie ocrotitor față de vânat — să-l protejeze și să-l îngrijească — pe câtă vreme într'insul este înăscută tendința de a-l distruge? Dar nu numai săteanul este însuflețit de asemenea idei, dar și intelectualii satelor și o bună parte din așa zisa burghezime a orașelor. Să luăm un exemplu tipic:

Văzută-a vre-odată cineva, un grup de săteni stând liniștit și privind cu sânge rece un iepure care se strecoară tipil-tipil la zece pași depărtare? Acel iepure, sărmanul scapă teafăr numai printr'un noroc providențial și numai în cazul când se întâmplă ca nimeni din grup să n'aibă la îndemână un băț sau o piatră. În cel mai fericit caz se alege cu o frică de pe urma chiotelor și strigătelor cu care e însoțit ce numai spre binele desvoltării și a rasei sale nu poate fi.

Din copilărie mi amin esc, că în satul meu erau și cred că mai sunt și astăzi, câțiva *vânători* (sic!) care aveau o deosebită plăcere să vâneze iepuroaice cu pui în pânțece pe vremea sărbătorilor Paștelui, când grâul era de două palme. Și de ce să ascund?... M'au luat și pe mine odată cu dâștii, când abia îmi pusese lafa pușca în mână....

Aceste exemple, după mine, sunt atât de elocvente în sprijinul afirmației de mai sus, încât oricine poate să-și pună întrebarea: în câte decenii de aci înainte se va ajunge la ridicarea conștiinței cinegetice a masselor, la nivelul civilizației occidentale, dela care până în prezent n'am făcut de cât împrumuturi în mai mare parte, dubioase ca valoare morală și socială? Și atunci admitând că vom ajunge odată acest nivel, întrebarea este, va mai rămânea oare până atunci ceva din ce bruma de vânat îl mai avem astăzi.?

Lupta cea mare și cea mai grea deci trebuie organizată în vederea disparițiunii acestui zid care este *ignoranța cetățenească*. În acest scop orice lege e nepulincioasă, dacă nu se schimbă

moravurile în însăși esența lor. E nevoie de un întreg complex de măsuri de ordin etic și administrativ pentru combaterea relelor deprinderi în materie de vânatoare. Educație în familie, în școală, conferințe publice, publicații etnice și pe înțelesul tuturor, sunt măsuri al căror efect nu se poate să nu se evidențieze mai curând sau mai târziu, după cum și propaganda ce va trebui întreprinsă va fi mai intensă și mai perseverentă. Dar cine să ia inițiativa în binefacerea acestui țel? Statul? Da, dar la această acțiune trebuie să colaboreze și orice particular, slujbeșul conștient și dornic de fapte bune, *precum și Societățile de vânatoare*, care până în prezent nu s'au ocupat de cât de latura sportivă a vânatoarei. Primul articol din statutele unei societăți de vânatoare ar trebui să fie organizarea acestei propagande, fără de care legea nu poate să desăvârșească opera asanării moravurilor, *În rezumat așa dar mai întâi ne trebuie educația moravurilor și apoi legi care să pedepsească pe infractori;*

2) *Nu mai există vânat.* Dacă astăzi nu există de cât foarte puțin vânat, la aceasta poate că a contribuit și războiul cu toate manifestațiunile lui directe și indirecte. Dar, desigur acei care au cea mai mare vină sunt *braconierii*. Aceste specimene de indivizi certați cu ordinea morală și socială, s'au înmulțit în anii din urmă într'un mod îngrozitor, în ciuda nouilor legiuri.

Pentru a pune la punct chestiunea extinderii braconajului, e bine să se știe că n'avem de combătut numai pe braconierul din instinct, care atunci când comite delictul se păzește aproape și de umbra lui, iar arma o ține prin scorburi de copaci și pe care cu greu îl poți prinde asupra faptului. Braconierii se găsesc din nefericire și printre acei care dețin oarecare situații administrative publice sau particulare, în atribuțiunea cărora intră descoperirea braconierilor de carieră. Pe aceștia este însă greu să-i combați, căci ei sunt investiți cu insignele autorității și nu suferă să fie admonestați, căci în cazul acesta sunt gata să riposteze cu violență. Personal am mult de lucru cu jandarmii cari mai în fiecare seară, toamna, primăvara și vara ațin calea iepurilor la pândă. Există asemenea specimene chiar în sânul societăților de vânatoare. Să judece oricine dacă asemenea braconteri nu sunt chiar mai periculoși de cât ceilalți. Mai poate

încă cineva să aștepte un concurs serios din partea unor factori care ei înșiși dau răul exemplu ?

Iar dacă încercăm să ne lămurim cauzele existenței braconajului pe o scară așa de întinsă, la origina lor găsim aceeași lipsă de conștiință și de educație vânătorească despre care am vorbit mai sus, precum și un spirit de indisciplină, de nesocotire a legilor existente, caracteristic celor care cred că calitatea lor de funcționari le creiază numai drepturi, iar nu și de datorii.

3) *Nu există după cum de altfel n'a existat mai niciodată, acea conlucrare efectivă și rodnică a tuturor factorilor competenți și a celor chemați și obligați prin lege să contribuie la promovarea chestiunilor ce interesează protecția vânatului și reglementarea vânătoarei.* De la un timp, în urma inovațiilor unei legi pripite și superficiale în fond și formă, s'a determinat chiar un curent ostil din partea celor pe care actuala lege i-a creiat „ad-hoc“ ca organe exclusive de aplicarea și mai ales de beneficierea avantajilor ce ea acordă. Dar cum se poate califica o lege așa de vitregă, față de cei în rândurile cărora mă număr și eu și cari revendică cu toată energia dreptul de a ti considerați și tratați prin lege, drept ceiace sunt în realitate adică, *adevărații și fireștii factori de dirijare a complexului de măsuri ce comportă vânatul și vânătoarea.*

Intr'adevăr, putea-va cineva să ne indice o altă țară de pe glob, unde *vânatul în păduri*, — cu existența, dezvoltarea și nevoile cărora silviculorii sunt identificați, — *se arendează de factorii streini cu desăvârșire de chestiunile vânătorești* (în ceea ce privește raporturile lor cu economia silvică), *fără cunoștința și autorizația noastră?* Există vre'un argument în favoarea tezei la anumite persoane călcând fățiș legea, să poată organiza vânători oficiale, fără știrea organelor silvice? Și asta chiar în pădurile statului?

Aș putea să pun încă multe întrebări de felul acesta, dar mă abțin ca să nu se poată spune că fac polemică, că vizez pe cineva. Celilorii să tragă însă concluziile, dacă față de asemenea manifestații arbitrare și contrare chiar legii de vânătoare, existentă destul de elastică, de altfel ca mai toate legile noastre — și care până acum nu dispune de un regulament de aplicațiune mai poate fi vorba de vre'un progres real?

Dacă ni s'ar reproșa că suntem oarecum pasivi față de

sforțările ce depun cei nechemați pentru așa zisa ameliorare a condițiilor vânătoarei, răspundem: *Suntem un corp de specialiști conștienți de menirea noastră, de factori chemați să rezolve problemele economice în legătură cu pădurea, pentru a accepta rolul ce ni se atribue prin actuala lege.*

...Și totuși mulți dintre noi, persistă încă, din dragostea prea mare pentru pădure și vânat, întru apărarea și susținerea acestei importante ramuri, de producțiune a țării.

E drept că noi nu reprezentăm decât o mică parte dintre vânătorii cari vânează; aceasta însă din cauză că timpul nu ne permite și așa fiind ar crede cineva că chestiunile vânătoarești nu ne interesează ceea ce nu poate fi desigur decât o presupțiune. Se știe de toată lumea că la toate școlile silvice se predă și un curs de vânătoare ceea ce face ca toți absolvenții sunt în curent cu măsurile ce trebuie luate pentru ameliorarea condițiilor biologice pentru prosperarea vânatului.

4) *O cauză de actualitate este și exproprierea.* Prin aplicarea diferitelor legiuri în materie de expropriere — reforma agrară, legea islazurilor comunale și legea pădurilor comunale, s'au dat și se vor da din ce în ce mai simțitoare lovituri, altor probleme, pe care legiuitorii noștri le-au neglijat complectamente, din considerațiuni pe care dacă s'ar întreba mai de aproape, n'ar putea să și-le explice lor însăși. Printre acestea figurează în primul rând *problema forestieră*, care bine înțeles, cuprinde și aceia a vânătoarei. O dată cu pădurile s'a sacrificat și vânatul. Dacă bine s'a făcut, rămâne ca posteritatea să vadă de aproape și să-și dea verdictul. ¹⁾

Deocamdată, trebuie să constatăm că prin reducerea și sfârticarea domeniului forestier, prin divizarea marelui proprietăți, singura prielnică pentru dezvoltarea vânatului, prin dispozițiunile contrare celui mai elementar bun simț cu privire la fixarea *islazurilor* în mijlocul pădurilor și în general prin ciudata mentalitate a maselor cuprinse de nevroză în urma războiului —, s'a contribuit mult la stărpirea vânatului, mai ales a celui util. Aceasta este evident, chiar pentru profani.

¹⁾ În ceea ce ne privește, noi, inginerii silvici suntem de părere că se putea da țării o *Lege* chibzuită și bine studiată, care să îmbrățișeze și rezolvarea problemei forestiere, odată cu cea a împărțirii pământului. Dar noi am rămas profeți în pustiu!.

Putem afirma cu adâncă amărăciune că atunci când era cazul să se întocmească o legiuire care să rămână un monument de concepție economico-socială s'au improvizat de nespecialiști, o seamă de legiuri sarbăde, incoherente și fără nici o legătură una cu alta — deși de același soi —, votate și acelea în grabă, de pe urma cărora nu va rămâne în picioare decât ruina economică, cel puțin din punct de vedere al creșterii vitelor, al conservării și exploatării raționale a pădurilor și implicit al vânătoarei.

Acestea sunt cauzele principale care au provocat actuala criză a vânătorului și a vânătoarei. Dacă ne întrebăm ce e de făcut, e clar că nimic n'ar fi mai ușor decât să eliminăm cauzele.

Dar cum?... Aci, răspunsul e mai greu de dat. În linii generale, noi am răspunde astfel :

Nici acum nu e prea târziu ca oamenii noștrii de stat să mai lase preocupările mari de partid și să mai plece urechia către glasurile specialiștilor — care nu vor și nu pot cu niciun chip să tacă — . Nu le cerem altceva decât să revizuiască actuala lege, care pe lângă lacune, conține și multe dispozițiuni contrare spiritului de echitate și de adevărată înțelegere a nevoilor cinegetice — după cum am arătat numai în treacăt, rezervându-ne dreptul să arătăm și în detaliu — , dar, cu o condiție : să ne cheme și pe noi ; căci ar fi o eroare incalificabilă dacă s'ar crede că înțelegem să se revizuiască fără concursul nostru, ci numai al altora, cum s'a procedat până acum.

Cât privește cealaltă chestiune — a educației maselor — , rămâne ca fiecare din cei cari înțeleg și apreciază importanța și necesitatea ei, să aducă prinosul lor de muncă, așa cum au puțința și cum găsesc că e mai nimerit.

Al. Ștefănescu

Inginer-șef silvic

AMENAJAMENTE CU AJUTORUL FOTOGRAFIEREI DIN AEROPLAN

În jurnalul „münchener illustrierte Presse“ nr. 24 din anul acesta, pe care a avut amabilitatea de a mi-l trimite d-l inginer silvic C. Georgescu, care își completează studiile de botanică și patologie aplicată la păduri la universitatea din München, s'a publicat un foarte interesant articol asupra acestui subiect, pe care îl reproduc în traducere:

„De îndată ce știința și tehnica au făcut cu puțință ridicările în plan cu ajutorul fotografiilor luate cu ajutorul aeroplanului, administrația bavareză s'a și grăbit de a utiliza acest mijloc ultra modern de măsurătoare.

Este clar: posibilitatea, de a ridica un plan de situație aflându-ne sus în aer, trebuie, mai mult ca ori și unde, să-și găsească a păduri cele mai mari avantaje.

Despre întrebuițarea fotografiei luată cu aeroplanul în tehnica forestieră a vorbit deunăzi, înaintea unui cerc de forestieri, consilierul aulic Dr. Rebel de la secțiunea forestieră din München.

Din această conferință extragem ceea ce interesează în general. Dintre cele 2 moduri de a ridica în plan o pădure cu ajutorul aeroplanului dintr'o poziție piezișă sau dintr'una verticală pentru scopurile forestiere nu se întrebuițează decât aceasta din urmă.

Din miile de ridicări parțiale ale unui mare complex forestier, este vorba despre mai multe mii de hectare și de ridicări de planuri pe scara 1: 10.000—din cauza diferitelor înălțimi ce păstrează avionul în timpul fotografierii, fiecare plan are altă scară.

Pe de altă parte, pentru că aeroplanul oscilează neconținut, axa optică în ridicările în plan parțiale formează cu verticala un alt unghi. Trebuie dar, pentru ca imaginile să poată fi utilizabile din punctul de vedere tehnic topografic ca ele să fie reduse la o aceeași scară și a se disloca la adevărata lor poziție.

Pentru un teren aproape șes această dislocare se face într'un aparat construit într'un mod foarte ingenios. Pentru terenurile accidentate cu ajutorul stereoplanigrafului, cea mai nouă

minune a tehnicei germane, se fac ridicările în plan în mod automat, putându-se trage în același timp curbele de nivel cu o exactitate la care o măsurătoare pe teren, un nivelment, nici chiar aproximativ nu poate ajunge.

Pentru scopurile forestiere este absolut necesar, ca ridicările în plan parțiale să se acopere în mod reciproc, adică fiecare fotografie, consecutiv luată, să coprindă în tot d'a-una o treime din terenul ridicat în plan mai înainte.

Numai astfel poate fi întrebuințat stereoscopul care este de cel mai mare ajutor în amenajament.

Nu situațiunea geografică însă este partea cea mai principală într'o pădure. Mult mai important este felul masivelor. Desigur direcțiunea liniilor parcelare, drumurile, limitele tăierilor anuale, apele, trebuie să fie exact reprezentate. Dacă însă planul permite afară de aceasta să se recunoască vârsta arboretelor, limitele dintre dânsese, speciile ce le compun, înălțimea arborilor din diferitele sub parcele, consistența, locurile goale, cu un cuvânt întregă structură interioară a pădurii, în cazul acesta el este cât se poate de perfect.

Mai fiecare pădure coprinde întinse nuielișuri, neaccesibile prin care nu poate străbate decât vânatul și câinele. Amenajistul trebuie însă să știe exact cum se prezintă interiorul, căci tineretul va asigura continuitatea tăerilor în viitor.

Pâna acum această cunoștință costa mult timp și mulți bani. Acum fotografiile din aeroplan pun în evidență toate amănuntele, locurile goale, părțile expuse gerurilor, porțiunile de pădure în stare de masiv rar sau incomplete, resturile de arborete rămase neexploatate, amestecurile cu specii dorite și nedorite etc, totul în fine.

Compozițiunea unei păduri din arborete de diferite vârste se poate vedea din fotografiile în chestiune după umbrele de pe lângă marginile arboretelor mai înalte sau mai scunde, adică dintre cele bătrâne și cele tinere, precum și după mărimea coronamentelor arboretelor.

Dacă arboretele sunt compuse de molid sau de pin silvestru, de larice ori de foioase, aceasta se poate lesne distinge. De asemena dacă sub arboretul este constituit din pin silvestru ordin molid.

Pădurea formează când masif încheiat, când acesta este

mai mult sau mai puțin rar sau poienit. Gradul consistenței fotografiate permit a fi exprimat prin cifre.

Se găsesc arborele cu o creștere bună sau rea, într'un loc această creștere poate să fie de 12 mc. la hectar, într'altul de alături numai de 2 mc.

Toate acestea trebuie să le înregistreze amenajistul. Sarcina sa o ușurează fotografiile luate din aeroplan, întrucât înălțimea arborelui se poate calcula din lungimea umbrei, care este un indiciu al calității stațiunii.

Pe fotografiile în chestiune se poate, afară de aceasta măsura cu un micrometru și un stereocomparator foarte exact înălțimea arborilor și lărgimea coronamentelor.

Configurația topografică a terenului are din punctul de vedere forestier o mare importanță, versantele nordice sunt populate cu alte arborele, de ordinar mai bune ca cele sudice, versantul despre Est trebuie cu totul altfel tratat ca cel despre Vest și a. m. d. p. Fotografia privită sub stereoscop permite a se face în birou deosebiri de expoziții și versante și anume cu o mai mare exactitate și într'un timp incomparabil mai scurt, ca cel întrebuițat până acum cu deschideri de linii și măsurarea lor.

Întreaga lucrare de ridicare în plan și de cartografie devine astfel de prisos. Imaginea planului format ca un mozaic din fotografiile dislocate ne arată modul cum a fost tratată pădurea până acum, dacă s'a aplicat metoda tăierilor progresive sub formă grădinarită (Femelschlag) sau a tăierilor rase în formă de bande lungi și înguste, dacă regenerarea s'a făcut în mod natural sau artificial, dacă s'a plantat, sau s'a semănat în rânduri; ea ne indică mai departe ordinea de succesiune a tăierilor, direcțiunea și lărgimea lor, unde și câți stejari ori pini silvestri s'au rezervat, dacă solul este acoperit cu o pătură erbacee sau arbuslivă, totul în fine.

Administrațiunea pădurilor din Bavaria acum 2 ani a ridicat în plan îngrozitoarele doborâturi de arbori din pădurea *Roggenburg*, iar în anul trecut pădurea Statului de 30.000 ha pe care a reprezentat-o în fotografie. Lucrările se execută de stereograficul G. M. B. H. din München.

Ridicarea în plan a acestei păduri va fi urmată negreșit de un amenajament. Se va realiza comparativ cu procedeul de până acum, o economie de bani de 100 până la 200 /o, iar de timp de 300 %.

Pe această cale trebuie să urmeze și celelalte organe ale administrației forestiere din Bavaria, căci nu mai poate să existe nici o îndoială că viitorul aparține amenajamentului din aeroplan. Din expunerea de mai sus rezultă că de astădată nu ne găsim în fața unor teorii, a unor speculațiuni științifice, ci a unei realități, a unei tehnice în practica amenajamentelor, care, după cum se vede, în Bavaria cel puțin, a intrat deja în domeniul practicii.

Și fiind că este vorba de o mare economie de personal de timp și bani de realizat, cel mai simplu lucru ar fi, dacă am fi oameni practici, ca să se trimită de Casa Pădurilor în primăvara viitoare un inginer silvic destoinic și bun cunoscător al limbei germane, care să se inițieze în această meloadă de a se face ridicări în plan de păduri și de a se întocmi amenajamente cu ajutorul fotografiilor luate cu aeroplanul, sau cel puțin să studieze întru cât metoda în chestiune poate fi aplicabilă în condițiunile concrete în care se găsește țara noastră.

În tot cazul nu trebuie să fim indiferenți, sau pesimiști față de noile cuceriri științifice, ci dimpotrivă să profităm cu un ceas mai curând de avantajele ce ele ne procură, mai cu seamă când nici nu ni se cer, cine știe ce mari sacrificii de suportat.

Petre Antonescu

CATE-VA ADEVARURI CRUDE

Se cunosc îndeajuns consecințele dezastruoase ale războiului pentru pădurile noastre. Setea de îmbogățire rapidă în perioada postbelică parecă a dat lovitura de grație acestor bogății naționale.

Afară de aceasta dacă vizităm văile și munții cari altă dată formau podoaba țării, vedem numai cimitire rămase pe urma distrugerii codrilor feciorelnici de altădată.

Din partea noastră a silvicultorilor s'a dat alarma la timp și s'a scris mult despre pericolul ce ne așteaptă, dacă nu se vor lua din vreme măsurile necesare.

De relele pricinuite sunt vinovați în primul rând a-

caparatorii străini de neam și țară, cari nu au nici un interes să asigure regenerarea pădurilor exploatare și cari făcându-și socoteala pușinilor ani ce au mai rămas pentru defrișarea ultimelor resturi de păduri din România au început deja tratative și anume prin intermediul Germaniei, pentru exploatarea pădurilor din Caucaz și alte regiuni din Rusia sovietică.

Dar înainte de a învinui pe acești străini, dela cari în definitiv nu putem pretinde dragoste de țara noastră, să privim adevărul în față și să examinăm, dacă nu cumva suntem și noi într'o măsură oarecare, vinovați și noi silvicultorii, cari în loc de a interveni efectiv pentru curmarea răului, ne mărginim a face literatură pe această temă.

Posibilitate avem, deoarece legiurile noastre silvice sunt atât de clare și categorice, încât, cu puțin curaj și persistență vom reuși desigur să împiedicăm eludarea acestor legi, cu toată influența politicianismului cunoscut dela noi.

Dacă considerăm în adevăr numai acele articole din codul silvic, cari se referă la amenajarea pădurilor și la obligațiunea de împădurire cari prevăd pentru cei cari contravin dispozițiunilor cuprinse în amenajament, amenzi de 3 - 5 mii Lei de ha, plus împădurirea de către stat, în contul lor a tăerilor a căror regenerare nu ar fi fost pe deplin asigurată, precum și interzicerea continuării exploatărilor, ajungem la concluziunea, că multe s'ar putea împiedica, dacă agentul de control trimis de minister precum și șeful de ocol, în raza căruia cad pădurile în exploatare nu ar trata chestiunile cu prea mare indulgență, ci și-ar da silința de a constata toate acele contravențiuni.

Dar pentru ca exploatarea de păduri, în special societățile forestiere, să fie în măsură de a aplica întocmai amenajamentele sau regulamentele de exploatare este absolut nevoie ca ele să fie obligate de a angaja ingineri silvici recunoscuți de stat cari să fie direct răspunzători față de Minister și Casa Pădurilor în caz de abatere de la dispozițiunile acelor amenajamente sau regulamente de exploatare.

În cazul acesta rezultatele ar fi desigur mult mai eficace, decât cele obținute mărginindu-ne a da alarma că străinii devastează pădurile fără a căuta de a aplica cu strictețe legea silvică astăzi în vigoare care ne dă puțință să punem frâu tuturor abuzurilor datorite ignoranței, dar mai cu seamă nesațului de îmbogățire cu ori ce preț și în timpul cel mai scurt posibil ceea ce este simptomatic în vremurile prin cari trecem.

A. Pridie

Inginer silvic

M I S C E L L A N E

După datele statistice publicate de profesorul Tor Ionson cantitatea de material lemnos aflător în pădurile din Suedia este de 1280,2 milioane metrii cubi, sau de 54 m. c. la hectar în termen mediu.

Pădurile cele mai productive sunt cele din ținutul *Upsala* cu 80 m. c. la unitatea de suprafață.

În pădurile Statului din provincia cunoscută sub numirea de *Norrland* se află 138,6 milioane m. c. material lemnos sau 44 m. c. la hectar, în cele l'alte păduri publice 37,3 milioane m. c. sau 41 m. c. la unitatea de suprafață, iar în pădurele particulare 459,1 milioane m. c. sau 50 m. c. la hectar.

Pentru ca o statistică forestieră să fie concludentă, nu este în destul ca să ne arate prin urmare numai, care este întinderea păduroasă și speciile ce populează pădurile unei țări, ea trebuie să cuprindă și cantitatea de material lemnos de la o dimensiune proprie pentru o anumită întrebuințare industrială.

O asemenea lucrare lipsește în România, din care pricină nu se știe pozitiv care sunt adevăratele sale disponibilăși în această privință.

* * *

Din inițiativa ministerului de agricultură din Ceho-Slovacia se va înființa în curând în această țară 3 institute de cercetări și experiențe silvice cu sediul în următoarele localități :

În Praga, spre a servi pentru pădurile din Boemia unde

regenerarea pădurilor se bazează în cea mai mare parte pe plantațiuni și însămânțări artificiale.

În Brünn, pentru cele din Galizia și Slovacia cu păduri în majoritate virgine și

În Banska Stavnice, pentru pădurile din Silezia și Moravia cari țin locul intermediar, adică regenerarea se asigură parte prin însămânțări naturale, parte prin repopulări artificiale.

În țara noastră, care dispune de un corp tehnic silvic instruit, care posedă o bogăție forestieră de câte-va zeci de miliarde lei, nu s'ar cădea oare să dispună măcar de un singur șezământ de asemenea natură ?

Dacă toată lumea cunoscătoare este de acord a răspunde afirmativ la această chestiune, nu înțeleg însă a ne mărgini ca să trecem în buget o sumă de câte-va mii de lei, numai de ochii lumii adică spre a nu se zice că nu suntem și noi în curent cu inițiativele din alte țări civilizate, ci părerea mea este ca pentru a se obține toate roadele așteptate, trebuie ca stațiunea de cercetări forestiere ce am înființat, să fie înzestrată încă de la început cu toate aparatele necesare, la care să fie atașat în mod permanent un personal competente, pregătit anume în acest scop și care să nu aibă altă însărcinare decât a verifica o parte din teoriile emise de învățații din Occidentul și Nord Vestul Europei, cari își trag concluziunile din observațiuni și cercetări în păduri crescute în condițiuni de vegetațiune cu totul altele decât ale noastre, precum și de a rezolva probleme cari sunt inerente împrejurărilor noastre speciale, neexcluzând, bineînțeles, într'o măsură oarecare pe cele cu caracter internațional, spre a contribui astfel și noi la activarea și promovarea științei în genere.

Printr'o încheiere a Consiliului nostru de miniștri s'a dispozat a se lăsa liber la export, adică fără a fi nevoie de o autorizare prealabilă, a ovezilor de frasin și ale celor l'alte părți constitutive ale roșilor fasonate dar neîncheiate, cu singura condițiune de a se plăti la export taxa prevăzută pentru roșile încheiate prevăzută în tariful în vigoare.

Lemnul de frasin propriu pentru lucru, dat fiindcă această specie foarte exigentă în ce privește materiile nutritive cele mai importante ca acid fosforic și potasă, etc., face parte din cele diseminate, și ținind seama că în teritoriul vechiului Regat

pe timpul ocupațiunii din cauza extracțiunilor făcute pe o scară mare de către fosta administrație militară a puterilor centrale spre a fi întrebuințat pentru aripi de avioane etc., s'a împușinat peste măsură, nu ne explicăm de loc această dispozițiune, cu atât mai mult cu cât mâine, poimâine, când în interesul apărării naționale se va înființa și la noi o uzină pentru fabricarea aeroplanelor, după cum s'a proclamat, vom fi nevoiți a-l importa din străinătate plătindu-l cu prețuri exorbitante, și poate că nu-l vom găsi de loc.

Afară de aceasta nu e păcat să lăsăm să fie întrebuințat frasinul, această specie prețioasă, pentru obezi și spițe de roate, când pentru asemenea întrebuințări poate servi foarte bine fagul și alte esențe, de cari dispunem cu prisosință ?

În politica noastră vamală nu trebuie, deci, să predomine în mod exclusiv considerațiunile fiscale, ci mai degrabă preocupățiunile de viitor și în special grija de a asigura dezvoltarea cuvenită a industriilor ale căror materii prime se găsesc în țară.

Administrația C. F. R., după cum suntem informați, a revenit asupra măsurii ca plata transportului lemnului să se facă ca până acum la Galați, locul de destinațiune pentru cele destinate exportului, ceea ce contribuia la înlesnirea transacțiunilor comerciale, ci la stațiunile de încărcare, fapt ce a produs o profundă nemulțumire în cercurile interesate.

Aceste vecinice schimbări în dispozițiunile luate de diferitele noastre autorități însemnează, nici mai mult nici mai puțin, că ne lipsește cu desăvârșire stabilitatea în vederi, un program de lucru bine studiat mai dinainte, o normă în fine de procedare, din care cauză publicul suferă, iar comerțul și industria încearcă pagube însemnate, ne puțând conta pe calculul rentabilității o dată stabilit, pentru că o stare de lucruri ce există astăzi, mâine se schimbă cu totul.

* * *

În Rusia sovietică s'a acordat străinilor până la finele anului 1923 un număr de 47 concesiuni și anume: 12 germanilor, 8 englezilor, 6 americanilor, 3 olandezilor, 3 norvegienilor, câte 2 francezilor, suedezilor, austriacilor, emigranților ruși și organizațiunilor internaționale a lucrătorilor, iar câte 1 cehoslovacilor.

danezilor și estonienilor, investindu-se un capital de 75 milioane ruble aur.

Dintre aceste concesiuni 13 sunt referitoare la păduri și terenuri agricole, 13 la comerț, 6 la manufactură, 8 la industria mare, iar 7 la alte ramuri de producție.

Guvernul din Serbia a hotărât deschiderea unui credit de 53.370.000 dinari, ceea ce după cursul zilei de azi face 146.767.500 lei, pentru construirea în Belgrad a unui mare palat pentru ministerul agriculturii și al pădurilor.

Ultimele cercetări făcute în Suedia de prof. Dr. G. Schotte la stațiunea de experiențe din această țară relativ la proveniența semințelor de pin austriac, confirmă constatările regretatului prof. Dr. A. Engler de la politehnica din Zürich, ale prof. Dr. Cieslar de la școală de înalte studii pentru cultura solului din Viena etc. și anume că pentru împăduriri nu trebuie să se întrebuințeze decât sămânță recoltată din regiunea locală, iar dacă aceasta nu se poate, dintr'o stațiune a cărei temperatură medie anuală să nu difere mai mult de 1°C și de preferință în minus, decât în plus, adică temperatura să fie mai rece decât mai caldă.

În cazul acesta din urmă, localitatea unde se recoltează sămânța nu trebuie să fie la o depărtare mai mare de locul unde s'a proiectat împădurirea de 5° latitudine.

Posibilitatea pădurilor din Statele Unite ale Americii de Nord, după calculul făcut, este de 180 milioane metri cubi. În realitate se taie anual 700 milioane m. c. Se consumă prin urmare aproape de 4 ori mai mult decât se produce. În adevăr numai pentru fabricațiunea hârtiei se întrebuințează 19.400.000 steri de lemne pe cari $\frac{1}{5}$ parte îi procură importându-i din Canada.

Opiniunea publică din marea republică transatlantică a început însă să se convingă că dacă nu se va pune urgent o limită exploatărilor dezordonate, este inevitabilă o mare calamitate în viitorul apropiat.

Unele State din confederațiunea americană au început în adevăr a-și sporii domeniul lor forestier, astfel Statul New-York a

cumpărat în timpul din urmă o suprafață păduroasă de 800.000 ha., iar cel din Pensylvania de circa 400.000 ha. Afară de aceasta, marele societăți exploatare de păduri au început să înființeze pretutindeni pepiniere și să împădurească.

Pe de altă parte guvernul Statelor-Unite, pătruns de importanța conservării pădurilor și de necesitatea tăierii lor după principiile științei silvice, a decis ca să se înscrie în buget, în fiecare an, pentru cercetări și experiențe forestiere frumușica sumă de 400.000 dolari, ceea ce face, dacă socotim dolarul a 190 lei, după valuta actuală, nici mai mult nici mai puțin decât 76 milioane lei.

Iată cum procedează străinii când sunt hotărâți a îndrepta greșelile trecutului.

Și când te gândești că noi nu numai că nu imităm atari exemple, dar perseverăm cu o sfântă simplitate în vechia deprindere!

• • •

Cifrele următoare ne arată mișcarea comerțului lemnului în Belgia și anume în perioada 1898 - 1922.

In anul:	A importat:	A exportat:
1898	117.500.000 franci	22.700.000 franci
1899	133.500.000 "	22.800.000 "
1904	169.000.000 "	22.500.000 "
1908	191.000.000 "	27.800.000 "
1909	193.000.000 "	28.500.000 "
1920	442.500.000 "	111.500.000 "
1921	290.500.000 "	63.500.000 "
1922	377.500.000 "	66.000.000 "

Prețul la export al materialului lemnos în 1922 a fost în genere mai mic ca în anul 1921, afară de următoarele categorii:

a) Traversele pentru căile ferate dela 165 franci mc. s'a urcat la 172 franci mc.

b) Lemnele de construcții, altele decât cele de stejar și nuc (date la rindea), de la 346 franci, la 390 franci metrul cub.

c) Cărbunii de lemn de la 186 la 203 franci tona.

d) Coaja de tăbăcit " 282 " 347 " "

Iar în ceea ce privește la export :

a) Traversele de drum de fer dela 126 la 160 franci mc.

b) Lemnele de construcție, altele decât stejarul și nucul (date la rândeia) dela 244 la 254 franci mc.

c) Lemnele de ebenesterie, altele decât stejarul și nucul (date la rîndea), dela 911 la 962 franci mc.

De remarcat este că în urma convențiunii de la 25 Iulie 1921 dintre Belgia și marele ducat de Luxemburg, ce a intrat în vigoare la 1 Maiu 1922 s'a stabilit o uniune economică între aceste două țări, astfel că frontiera dintre dânsese suprimându-se a fost considerat atât din punctul de vedere al perceperei taxelor vamale, cât și a celor de acsize ca formând un singur teritoriu.

• • •

În Italia s'a luat serioase măsuri de a se da împăduririlor cea mai mare extenziune. În acest scop ministrul președinte **Musolini** a promis tot sprijinul său unei deputațiuni din partea a așa numitei „Corporatione Forestale“, care, printr'un memoriu prezentat, a făcut o succintă dare de seamă asupra lucrărilor deja executate sau în curs de efectuare.

• • •

Unitățile de măsură rusești în raport cu cele engleze și cele metrice sunt :

<u>Ruse</u>	<u>Engleze]</u>	<u>Măsuri metrice</u>
1 Verstă (500 sașini) . . .	0,66 mile.	1.066,79 m.
1 Sașină (3 arsine) . . .	7 picioare	2.133,57 mm.
1 Arșină	26 țoli = 0,77 Yardi	711,19 mm.
1 Dissiatină	2,7 acre.	10.925,29 m.
1 Pfund	0,9 Avoir du poids P.	403 gr.
1 Pud (40 Pfunzi)	36 " " " "	16.128 kg.
1 Milion puzi	16,128 tone	16.128 tone
	1 standard	4.56 m ³

• • •

Jugo-slavia dispune de o suprafață păduroasă de 7.550.000 hectare, adică ceva mai mult ca noi, din cari pădurile Statului reprezintă 42 procente, cele ale comunelor 25, iar ale proprietarilor particulari 33 procente.

• • •

Chestiunile discutate în al 2-lea congres al lemnului, care s'a ținut anul acesta la Lyon, au fost următoarele :

- 1) Statistica forestieră internațională.
- 2) Utilizarea practică a transportului pe râuri și mări.
- 3) O colaborare mai strânsă între silvicultură și industria lemnului.
- 4) Unificarea uzanțelor în comerțul lemnului.
- 5) Posibilități pentru unificarea internațională a acestor uzanțe.
- 6) Comerțul lemnului și regulamentul sa internațională.
- 7) Credite internaționale pentru industria lemnului și chestiuni asupra cursului schimbului.

Suprafața pădurilor din Statele Unite din America de Nord care la început a fost de 336 mil. ha, prin exploatări cari se cifrează anual la 4 milioane ha, prin incendii cari numai în anul 1922 a distrus o suprafață de 2 milioane hectare, prin invaziuni de insecte și criptogame etc., pierderi cari întrec de 8,5 ori mai mult creșterea anuală din această țară, menționată întindere s'a s'a redus astăzi la 188 "

Spre a se pune stavilă unei asemenea stări de lucruri, cari amenință cu o adevărată catastrofă, s'a instituit de către guvernul respectiv un comitet însărcinat de a studia chestiunea. Acest comitet a prezintat congresului american propuneri concrete cari au și fost admise. Printr'o lege de curând votată s'a prevăzut înscrierea în bugetul anual al Statului a unei sume de 2,5 milioane dolari (475 milioane lei) în scopul de a se lua măsuri în contra incendiilor, insectelor, a paraziților vegetale, precum și pentru a se procura semințe și plante în scop de reîmpăduriri, de a se cumpăra păduri, de a se face o întinsă propagandă pentru o cultură rațională etc.

Exportul celulozei în Suedia a mers crescând de la 1897 (84.000 tone) și până la 1913 (656.000 tone), astăzi el a trecut de 1.000.000 tone, ceea ce se datorește dezvoltării extraordinare ce a luat după războiu industria gazetăriei și a tipăritului cărților mai în toate țările.

Statele Unite în special și-a mărit importul de celuloză de

la 353.000 tone în 1913 la 928.000 tone în anul 1922. În același timp a importat hârtie pentru tipăritul gazetelor de la 250.000 tone la 928.000 tone din Canada în cea mai mare parte și într-o oarecare măsură din Suedia.

Rusia în ultimul an de dinaintea războiului, a exportat lemne pentru o valoare de 160 milioane ruble, din care pentru 50 milioane în Germania și pentru peste 64 milioane în Anglia.

În anul curent, 1924, acest export, după toate probabilitățile se va urca la 60 milioane ruble, adică 38% din ceea ce se exporta înainte de război și anume pentru 45 milioane ruble (45%) în Anglia, 8 mil. (13%) în Olanda și 3 mil. (5%) în Germania.

D-l I. Grințescu, distinsul profesor de la Universitatea din Cluj, a determinat după cum rezultă din publicația făcută în Buletinul societății din Cluj, anul al II-lea, partea II-a, pagina 21-22, numele unei ferige care s'a găsit de botanistul Iosef Kiss într-o pădure din apropierea satului Săcăramb, județul Hunedoara (Transilvania).

Această ferigă poartă numele de *Botrychium virginianum* (L) Swartz fiind descoperită pentru prima oară de D-l A. de Degen, la Karlsdorf pe marginea unei păduri de stejar din Banat, județul Caraș-Severin. Este o plantă nouă pentru flora Transilvaniei. Ea se găsește de regulă în zona circumpolară arctică precum și în America de Nord, de la Alaska și Canada prin Statele Unite până în Brazilia, se mai găsește însă și în unele localități din Europa boreală, în Alpii din Elveția, în Nordul Indiei și în Japonia.

Prezența sa în valea Mureșului o explică d-l profesor Grințescu prin faptul imigrării sale din spre Nord, o dată cu alte elemente borealarctice, la sfârșitul Terțiarului, sau în timpul perioadei glaciare.

P. A.

INTREBUINȚAREA LEMNULUI ÎN CONSTRUCȚIUNILE MODERNE

Arta construcțiilor în genere și în special aceea a clădirilor urbane, au marcat în ultimele cinci decenii progrese cu adevărat uimitoare.

Părăsind vechea tradiției a clădirilor greoaie — cu zidurile de grosimi considerabile, cu stâlpi groși și bolți exagerate de tari — clădirea modernă își înalță zidurile sale suple și îndrăznește la înălțimi ce altădată păreau imposibil de atins, sfidând par'că legile statice, dar bazându-se în realitate tocmai pe cunoștința profundată a acestor legi.

Progresele acestea minunate au la baza lor dezvoltarea a două importante ramuri ale mecanicii moderne și anume a staticii și a rezistenței materialelor.

Constructorii vechi, neavând cunoștințe precise despre rezistența materialelor ce întrebuințau și neposedând încă unele din materialele foarte întrebuințate în clădirile moderne, — betonul simplu și betonul armat — construiau clădiri cu ziduri mult mai groase decât era necesar. De aci rezultau pierderi inutile de material și manoperă, cari scumpiau construcțiile și măriau durata execuției lor.

Întrebuințarea materialelor celor mai rezistente — sub volum mic — a fost determinată la rândul ei de nevoia de a economisi cât mai mult spațiul — suprafața de construit, — din ce în ce mai redusă astăzi în orașele mari.

Clădiri cari ocupau altă dată pentru un număr mai mare de încăperi, o suprafață imensă, se construiesc astăzi pe suprafețe de câteva sute de metri pătrați, dar se înalță din ce în ce mai mult în aer, spre a câștiga prin înălțime spațiul pentru dezvoltarea numărului de încăperi necesare.

Așa fiind, am putea spune că astăzi clădirile moderne se dezvoltă după dimensiunea cea mai neglijată până acum (înălțimea).

Odată cu rezolvarea problemei lipsei de suprafețe de con-

struit, prin cucerirea spațiului după înălțime, s'a spus și chestiunea utilizării acelor dintre materialele de construcție ce pot corespunde acestei noi concepțiuni în arta de a clădi.

Acum se dezvoltă știința rezistenței materialelor.

Incercări îndelung repetate asupra fiecăruia din materialele întrebuințate anterior a stabilit măsura în care se va utiliza fiecare din ele și preferința ce trebuie să se dea unuia din materiale pentru anumite părți ale clădirii, sau pentru anumite condițiuni de execuție.

Perioada constructivă modernă este caracterizată prin apariția în fruntea materialelor de construcție a *betonului*, — la început simplu — iar mai în urmă a betonului armat cu vergele sau bare de fier. Ușurința cu care se lucrează cu acest nou material, rezistența extraordinar de mare ce se obține sub volum mic și trăinicia lui sub acțiunea intemperiilor sau a accidentelor frecvente în construcții (incendii, cutremure), a făcut să nască o preferință foarte justificată pentru acest material, în anumite părți ale clădirilor.

Celelalte materiale — pe măsură ce întrebuințarea betonului se generaliza și se perfecționa, — au pierdut rând pe rând și în măsuri diferite, din importanța pe care o aveau în vechile construcțiuni.

Piatra se întrebuințează acum foarte rar — mai mult ca ornament, sub formă de plăci sau glafuri la ferestre, trepte și stâlpi la scări, coloane (marmoră) etc... Fundațiuni și temelii de piatră nu se mai fac. Greutatea cu care se transportă acest material ca și lucrarea ei — deasemenea foarte dificilă, în comparație cu modul ușor de operă al betonului — au făcut să se dea o preferință foarte firească acestui din urmă material.

Cărămida și *varul*, mult întrebuințate și astăzi, au pierdut ceva din importanța lor, prin aceea că zidurile se fac acum mult mai subțiri, iar în anumite părți (fundații, coloane, stâlpi de rezistență) sunt înlocuite cu beton.

Totuși, față cu dezvoltarea crescândă a construcțiunilor, întrebuințarea cărămizii și a varului, în genere nu a deminuat, ci a scăzut numai participarea procentuală a acestor materiale, pentru un număr dat de încăperi.

Dar *lemnul*, cum se găsește față de această evoluție a artei construcțiilor ?

În cele ce urmează vom căuta să arătăm principalele în-

trebuințeri actuale ale lemnului de diferite sortimente și calitățile ce i se cer în noua orientare pe care a luat-o clădirea modernă și vom căuta să desprindem oarecari idei asupra importanței ce o are actualmente lemnul ca material de construcție.

Înainte de a trece la cercetarea amănunțită a întrebunțurilor lemnului în clădirile moderne, va trebui să facem o primă diviziune a acestora, deosebind: A. Lemnul ca material de construcție (de bina, șantier) și B., ca material de lucru (tâmplărie).

A. Întrebunțarea lemnului ca material de construcție *principal* sau *component* al marilor clădiri moderne negreșit că a scăzut mult. În clădirea modernă — terminală din roșu — lemnul ocupă un procent cu totul neînsemnat, față de celelalte materiale — exceptând bine înțeles șarpanta învelitoarei — unde lemnul nu a putut fi înlocuit deocamdată cu alt material.

Aceasta însă nu trebuie să ne facă să credem că lemnul a pierdut una din întrebunțările sale, că este exclus din nouile construcțiuni.

E drept că el nu mai corespunde nouilor cerințe ale artei clădirilor, ca material de mare rezistență sub volum mic. Este iarăși incontestabil că întrebunțarea lui în construcțiunile mari a fost redusă și pînă faptul că fiind un material incendiabil, ar amenința în acest caz nu numai siguranța sa proprie, dar pe aceea a întregi clădiri.

Întrebunțarea cea mai frecventă a lemnului în vechile construcțiuni era ca: grinzi, planșee, (tavane), scări, și mai rare ori ca perete însuși. Ori nevoia de a avea o clădire care să sîibă a suferi cât mai puțin din cauza incendiilor, a făcut mai întâi ca să se înlocuiască grinzile de lemn prin grinzi de fier de secțiuni convenabile, care ofereau avantajul de a nu fi distruse de foc, dar cari erau foarte grele, de o manipulație greoaie. Acestea însă prezintau și inconveniente:

Prin greutatea lor, încărcau zidurile cu o nouă sarcină ce se exercita numai într'un punct al acestora. Pe lângă aceasta, în caz de incendiu — prin dilatare — din cauza căldurii dezvoltate, grinda de fier mărindu-și apreciabil lungimea, exercita asupra suporturilor — de obicei ziduri principale ale clădirii — împingeri considerabile în sensul lungimii grinzii, cari aveau de

efect chiar dărâmarea parțială a acelor ziduri (incendiul de la moara Comercială 1921)

În fine, grinzile de fier sunt destul de costisitoare și întrebuințarea lor scumpește mult clădirea.

De aceea, în timpul din urmă întrebuințarea grinzilor de fier este din ce în ce mai rară, iar în locul lor se întrebuințează grinzi de beton armat. Acestea au avantajul de a se dilata foarte puțin sub acțiunea căldurii și sunt — ca și cele de fier, inalterabile în caz de incendiu. Tot în beton armat se construiesc acum și planșeele dintre etaje, cari pe lângă avantajul de a nu suferi din cauza incendiilor — dau o deosebită soliditate clădirii. Zidurile exterioare ale clădirilor — calcanele și fațadele încărcate cu balcoane și bowindowuri au o mică stabilitate prin ele însăși fiindcă se înalță — după verticală — până la mari înălțimi. Ele merg uneori pe înălțimea mai multor etaje cu aceeași grosime, așa încât stabilitatea lor trebuie asigurată prin legături rigide cu celelalte ziduri ale clădirii. Planșeele de beton armat au deci, — pe lângă rolul de tavane despărțitoare de etaje — tocmai pe acela de a da stabilitate zidurilor exterioare ale clădirii.

În fine scările, așa de necesare clădirilor, trebuiau să rămână și ele intacte în caz de incendiu; de aceea și ele se construiesc numai din beton armat.

Din cele arătate până acum se vede că întrebuințarea betonului în construcții răspunde aproape tuturor nevoilor construcțiilor moderne. Putem deci să afirmăm că ne aflăm într'o epocă a betonului și în special a celui armat.

Dar întrebuințarea pe o scară din ce în ce mai întinsă a betonului, a pus problema imediat-pentru a cofrajelor (tiparelor). Prin natura manoperii sale, betonul are nevoie de a fi susținut la turnare și câțva timp după aceea — până se face priza (întărirea) completă — de anumite forme, cari se construiesc — cel puțin la noi — numai din lemn.

Prin însușirile sale lemnul se comportă cel mai bine în acest gen de întrebuințare. Se poate lucra lesne chiar de lucrători nespecialiști, este ușor sub dimensiuni mari (scânduri), destul de rezistent — și cel mai puțin din materialele ce ar putea fi utilizate ca tipare.

Cantitatea de lemn ce se consumă astăzi pentru cofrajul

betonului este foarte mare. ¹⁾ Întrebuințarea betonului în fundații și temelii a sporit consumul lemnului și în această parte a clădirilor, în care el se întâlnește înaintea foarte rar, fiindcă betonul trebuie turnat în cofraje, când se aplică în afara nivelului solului.

Pentru grinzele, coloanele, stâpii și planșeele de beton armat ale clădirii moderne se consumă o cantitate de material lemnos ce *întrece* cantitatea de lemn care se întrebuințează înainte pentru grinzi și pentru tavane. În adevăr, dacă ținem seama că întreaga suprafață ocupată de planșeul unui etaj oarecare al clădirii trebuie susținut cu scânduri ce se *razimă pe popi*; că grinzele planșeului, asemenea de beton armat, au nevoie la rândul lor de cofraje irăși susținute de popi și că popii și liparele trebuie legate între ele prin numeroase *chingi*, vedem că se utilizează o cantitate de material lemnos mai mare de cât se întrebuințează în cazul grinzilor și planșeelor.

Chiar dacă admitem că decofrând planșeul unui etaj, mai putem întrebuința cel puțin jumătate din acest material pentru cofrarea (moazarea) altor planșee, nu e mai puțin adevărat că se pierde foarte mult material din lemnul întrebuințat în cofraj — material care nu mai e bun decât de foc. Pierderea variază de la $\frac{1}{3}$ până la $\frac{1}{2}$ din totalul materialului întrebuințat. În special scândurile cari susțin betonul, aderă uneori așa de strâns

1) Pentru cofrarea unui m² de planșeu de beton armat, se întrebuințează cam 0,007—0,010 m³ lemn ecarisat (dulapi, chingi, scânduri, și 0,005—0,010 m³ lemn rotund (popi).

Pentru obținerea unui m² de tavan de lemn se întrebuințează 0,003 m³ — 0,005 m³ lemn ecarizat (grindărie) și 0,002—0,004 m³ scânduri. Se vede deci, că în acest caz se consumă numai jumătate din cantitatea de material lemnos necesară pentru cofrajul unui m² de planșeu.

2) Volumul de lemn rotund pentru popi crește, când înălțimea cofrajului ce trebuie susținut se mărește. Ca să se vadă cam în ce măsură sporște cantitatea de material lemnos întrebuințată vom da cifrele ce urmează:

Un pop cu secțiunea pătrată de 150 m.m latură, poate susține la 3 m înălțime. 5400 kgr; la 4 m. înălț. = 4000 kgr; la 5 m = 3100 kgr; la 6 m = 2300 kgr; la 8 m = 1.232 kgr. etc..

Pentru susținerea unei greutatei de 5000 kgr. ce apasă în capătul popului, la 3 m. este nevoie de o secțiune 145 m.m latură; aceeași greutate la 4 m, necesită un pop de 600 m.m latură, la 5 m = 175 m.m; la 6 m. = 190 m.m; la 8 m = 219 m.m. În mediu, o sporire de 1 m. înălțime reclamă o sporire de 15 m.m în latură a popului.

(După Hodgkinson)

de planșeul de beton, că nu pot fi desfăcute decât cu mare greutate și multe se sfărâmă aproape complet în timpul decofrării.

Nu trebuie iarăși să se creadă că, în ce privește calitatea se pot întrebuința pentru cofraje lemne ceva mai inferioare. Calitatea ce se cere în primul rând acestui material este *rezistența*. Defecte de culoare cari însă nu diminuează rezistența lemnului, precum și alte defecte ca: nodurile vii dese (dar nu mari), creșterea răsucită (torsiunea), uscarea incompletă, se pot trece cu vederea în acest gen de întrebuințare.

Scândurile întrebuințate pentru cofraje au de obicei grosimea de 4 cm. lățimea de 25—40 cm. și lungimi variabile (4-6 m) Pentru șreguri (margini oblice) coloane și stâlpi verticali, ca și pentru buiandrugi (grinzile de asupra ferestrelor și ușilor) se pot întrebuința și scânduri mai subțiri, 2,5 și chiar 2 cm. Pentru coloanele verticale rotunde se întrebuințează stîngii late de 5 cm. și groase de 2,5 - 3 cm. Ele trebuiesc susținute însă prin chingi dese și tari.

Pentru chingi se cer scânduri groase de 4—5 cm. și late de 15—25 cm., de lungimi variabile. Ele se întrebuințează atât pentru legarea popilor între ei, cât mai ales pentru facerea cadrelor peste cari se așează scândurile cofrajelor.

În fine popii întrebuințați pentru susținerea cadrelor menționate mai sus, au ca rol principal susținerea întregii greutate a betonului și lemnăriei cofrajului. Uneori se prind de ei și schele ușoare când înălțimea planșeului este așa de mare că nu se mai pot întrebuința schelele pe capre. Popii sunt de obicei piese rotunde de 7—15 cm. diametru mijlociu și lungi de la 3 până la 7 metrii. Ei se fac de obicei din vârfuri sau vârghide rășinoase, ce se doboară în păduri cu ocazia exploatării arborilor de dimensiuni mari (mai ales în arboretele de vârte amestecate), sau cu ocazia operațiunilor culturale.

Popii trebuiesc să fie, pe cât se poate, drepecți și rezistenți la încovoiere (flambage, Ausknicken).

Proptirea cu popi a planșeelor trebuie făcută cu multă grijă deoarece se poate întâmpla ca în cazul când acesta n'a fost suficient susținut să se prăbușească la turnarea betonului.

În general numărul popilor ce se întrebuințează pentru

proptirea planșelor, crește cu cât înălțimea planșeului de susținut e mai mare.

Dacă suntem obligați a întrebuișa popi pușini — neavând suficiente puncte de sprijin, atunci întrebuișăm pentru înălțimi mari popi de un diametru mai mare (10—15).

Actualmente se întrebuișează pentru cofraje aproape exclusiv lemn de rășinoase. Fașă însă cu scumpirea din ce în ce mai accentuată a acestui lemn, cerut și în alte genuri de întrebuișări (lâmplărie, șarpantă, etc...), se poate pune serios problema înlocuirii acestui lemn prin alte esențe. Credem că lemnul de fag, din cari sunt încă mari rezerve în pădurile din țara noastră și în Europa, s'ar comporta destul de bine ca material de cofraje. Faptul că el este — pentru aceleași sortimente — ceva mai greu decât bradul, că se lucrează mai anevoie, nu trebuie să fie o piedică pentru acei ce vor să contribuie la economisirea materialului lemnos de rășinoase, din ce în ce mai rar astăzi și mai scump. Pe lângă aceasta, greutatea mai mare pe m^3 a fagului, este compensată printr'o rezistență la strivire și flambaj, mai mare decât a bradului (80 kg. pentru fag față de 40 kg. pentru brad.)

S'ar putea întrebuișa de asemenea pentru popi, în locul bradului — cerut sub dimensiuni mici în fabricile de hârtie — lemn de fag, mesteacăn, anin și chiar plop (aceste din urmă cu dimensiuni ceva mai mari, rezistența lui la flambaj fiind abia 20 kg/cm (Hodgkinson ¹).

În fine, întrebuișarea lemnului ca material pentru construcția șarpantei acoperișului, rămâne și în clădirea modernă aceeași ca în vechea clădire, cu observația că — prin nouile proceduri de construcție — diminuând suprafața acoperită, scade și cantitatea de material ce alcătuește șarpanța.

În genere se consumă pentru șarpantă astereală, cam 0,2—0,5 m^3 lemn, pentru metrul patrat de suprafață acoperită.

Dimensiunile lemnăriei șarpantei sunt cam acestea :

Pentru popi, tălpi de popi, coame și pene, $1\frac{5}{15}$ cm ; coarde de ferme și dolii $1\frac{2}{20}$ cm ; cosoroabe pe ziduri și contrațișe $1\frac{3}{15}$ cm ; căpriori $\frac{9}{12}$ cm ; clești $\frac{8}{20}$ cm ; și astereală groasă de $2\frac{1}{2}$ cm.

Șarpanța consumă exclusiv lemn de rășinoase, care este cel mai potrivit pentru acest gen de lucrări. Fiind ușor dar re-

1) Ing. I. P. Condiescu, Rezistența materialelor întrebuișate în industrie, Editura Rev. Industrială.

zistent, încarcă puțin sarcina ce apasă asupra zidăriei clădirii și deci nu cere un spor de grosime pentru susținerea ei.

În sfârșit o altă întrebuintare importantă o găsește lemnul în construcție ca material de schelărie necesară la zidărie. Consumul lemnului în această direcție a sporit iarăși mult în construcția modernă, căci prin creșterea în înălțime a acestuia, schelăria a devenit mult mai complicată și consumă o mult mai mare cantitate de material lemnos. Și lemnul a rămas și în această direcție, materialul cel mai potrivit de construcție.

Pentru schelăria exterioară a clădirilor se întrebuintează *bile*—piese rotunde de rășinoase, cu un diametru mijlociu de 20 cm. și cu lungimi de peste 10 m.; pentru schelăria interioară se folosesc *capre* făcute din grinzișoare de 8–13 cm. sau 15–20 cm., după înălțimea zidăriei. Bilele se leagă de ziduri prin grinzi încastrate cu un capăt în zid, iar platformele pentru lucrători se fac din scânduri groase de 5 cm. (dulapi).

Schelele se pot demonta și transporta la alt șantier la terminarea clădirii, dar se pierde destul de mult material în timpul ucruului, la demontare, potriviri, etc.¹⁾

Tot printre întrebuintările importante ale lemnului în clădirile moderne trebuie socotite și construcțiile elevatoarelor de beton și cărămidă (pater-noster), cari consumă mai ales bile și chingi.

După mai multe demontări și acest material se degradează așa că și în această direcție se consumă o cantitate apreciabilă de lemnărie.

B. Trecând acum la examinarea celei de-a doua categorii

1) La noi se face multă risipă de material lemnos de schelărie în clădiri chiar pentru lucrări de mică importanță se utilizează de obicei schele greoaie compuse din piese mult prea rezistente, cari îngreuiază lucrarea și o scumpesc. În țările apusene, unde problema economisirii lemnului de construcție a încetat de a fi numai o chestiune de principiu,—se întrebuintează pe o scară întinsă, mai ales pentru lucrările mai ușoare: renovări, tencueli, ornamente, etc., schele de lemn foarte ușoare, demontabile, dar destul de rezistente. Ele se compun în principiu din 2 sau mai multe cadre, formate din bile despicate (pentru a fi mai ușoare, dar și pentru a se economisi lemnul) cu trepte din metru în metru.

Scândurile ce formează platforma de lucru se mută succesiv din treapta în treaptă, putându-se lucra în felul acesta până la înălțimi apreciabile. Sistemul acesta de schelărie se întrebuintează pe alocuri și la noi de unele societăți de construcții dar pe o scară mult prea redusă.

de întrebuițări a lemnului într'o clădire modernă, — la utilizarea lui ca material de tâmplărie și lucru — putem spune chiar dela început și sigur, ca aceasta a crescut mult și că în spacial a crescut consumul de lemn *de prima calitate*, care a și început să fie apreciat ca atare și plătit cu prețuri mai bune decât lemnul de construcție propriu zis. Faptul acesta este în deosebi îmbucurător pentru noi, cultivatorii și producătorii de lemn, fiindcă odată cu creșterea exigențelor pieței, în ce privește calitatea lemnului, se va produce și o tendință foarte naturală de a plasa fiecare esență lemnoasă, acolo unde calitățile sale o indică. Atâta vreme cât consumul pieței nu cerea decât cantitate, fără preocupare de calitatea materialului furnizat, era și natural ca silviculorii să caute a se conforma cerințelor pieței (în special în țările germane, unde cultura forestieră este foarte înaintată) Astăzi însă, când consumul a început a fi mai fin, când se apreciază așa cum trebuie lemnul de calitate cu adevărat superioară, a început să se ridice — din lumea constructorilor în lemn — reacțiuni contra sistemelor de cultură a pădurilor, cari dau mult material, dar de calitate inferioară (plantație în rânduri rare în Germania). Inginerul constructor Gustav Lang, care s'a ocupat în deaproape cu chestiunea întrebuițării lemnului ca material de construcție, vorbind de lemnurile prea noduroase, rezultate din sisteme de cultură nepotrivite producerii unui material superior spune textual că: „Sobald beim Einkauf mehr auf Güte als auf Menge gesehen und danach die Preise bestimmt werden, sobald mit dem verderblichen kritiklosen Verdingen von Lieferung an den Mindestbietenden gebrochen, und auf scharfe Erfüllung der — allerdings vielfach zu verbessernden — Lieferbedingungen gehalten wird, muss jene sorglose Waldwirtschaft von selbst aufhören, wenn überhaupt noch eine Rente erzielt werden soll¹⁾.“

Ca material de tâmplărie lemnul se întrebuițează pentru facerea podurilor, dușumelelor și parchetelor; apoi pentru uși și ferestre.

Podurile și dușumelele se fac de obicei din scânduri de brad groase de 3—4 cm, și pot fi și de o calitate mai inferioară, când nu sunt evidente (dușumele oarbe).

Parchetele se fac însă din lemn de stejar de cea mai bună

1) Gustav Lang, Der Holz als Baustoff, Kreidels Verlag, Wiesbaden 1915.

calitate. Aci tehnica construcțiilor a deosebit două feluri de parchete: unele, de stejar de luncă (*Q pedunculata Ehrh*), greu tare, tufănos — foarte rezistente la roadere (tocire) ce se pun în sălile cu multă aglomerație, în antreuri, culoare, în birouri publice, etc...; altele de gorun (*Q, sessiflora Sin*), mai puțin rezistente la tocire, dar foarte frumoase, cu o culoare și deseneuri foarte plăcute, ce se pun în saloane, dormitoare, săli ce se aștern cu covoare etc...

Calitatea esențială ce se cere unui lemn de stejar pentru parchete este că să fie rezistent, frumos și mai ales foarte bine uscat.

La noi adeseori, din neînțelegerea acestei din urmă condițiuni s'au întrebuițat și parchete de lemn incomplet uscat, cari curând după așezare s'au desfăcut, prezintă crăpături mari, în cari se introduc insecte și praf — așa că au cauzat adevărate decepții constructorilor și proprietarilor de imobile.

În ultimul timp, față cu împuținarea rezervelor de stejar și cu cererea crescândă a acestui material în diverse alte industrii a început să pună chestiunea înlocuirii acestui lemn în parchete prin fag. Incercările făcute cu această esență au dus la rezultate bune, dacă se are grijă ca parchetele să fie în prealabil aburite și uscate și dacă nu sunt plasate în locuri umede. Astfel putem cita parchetul Camerii Deputaților din Berlin (*Reichstag*), făcut în întregime din fag, care însă nu e întru nimic inferior unui parchet de stejar.

Ușile și ferestrele exterioare se fac de obicei cu tocul și cerceveaua exterioară din lemn de stejar. Aci nu se poate întrebuița cu folos decât stejarul, deoarece nu se poate găsi un alt lemn care să se lucreze așa de bine și să reziste la intemperii ca acesta. Tot din stejar se fac și ușile ornamentale de la intrarea principală, drepte sau în arc, cele dela intrările de serviciu, precum și ușile și ferestrele sculptate sau ornamentate de la sălile de întruniri, saloane etc...

Ușile interioare se fac de lemn de brad, cu căptușeli și pervazuri din aceeași esență; acestea de obicei se vopsesc cu ulei în colorarea camerilor respective și durabilitatea lor este sporită mult. Ușile de stejar rămân de cele mai multe ori în colorarea lor naturală sau sunt date cu lac simplu, rămânând evidente frumoasele lor deseneuri naturale.

Întrebuințarea ușilor și ferestrelor de fier în clădirile moderne este încă redusă și aceasta din mai multe considerente: Fierul este mult mai scump decât cel mai scump dintre lemne; el se lucrează și se montează anevoie și pe lângă aceasta dă un aspect neplăcut — de uzină — clădirii. Din cauză că conduce prea brusc trepidațiile ce nasc din izbirea ușilor și ferestrelor, produce mult sgomot și adesea chiar spargere de geamuri.

Lemnul are tocmai calitatea de a armozta aceste trepidații și este mult mai agreabil în construcție. E rău conducător de căldură și prezența lui într-o cameră nu cauzează nici-un fel de jenă. Ba în ultimul timp se consumă mult lemn pentru lambrisarea (imbrăcarea) sălilor de adunare, a sufrageriilor, încăperile acestea câștigând mult în frumusețe prin decorarea lor cu lemn.

Din cele expuse până aci se poate vedea măsura în care este întrebuințat lemnul ca material de construcție și tâmplărie în construcțiile moderne.

Se vede ușor că, dacă importanța lemnului ca materialul principal în clădire a scăzut, consumul lui ca material auxiliar a crescut așa de mult prin întrebuințarea betonului în cât depășește cifra consumului din vechile clădiri.

Aceasta însemnează că lemnul n'a pierdut unul din principalele sale păsamente; ba din contra, dacă aruncăm o privire asupra celorlalte construcțiuni civile, în care întrebuințarea betonului face iarăși epocă, putem constata că se consumă lemn cu mult mai mult cu mai înainte. Bunăoară, în construcția podurilor de beton — simplu sau armat — cofrajele și scheletul ce susține bolțile consumă cantități imense de lemn, cu mult mai mari de cât se întrebuințau odinioară pentru montarea podurilor metalice sau chiar pentru construcția podurilor de lemn.¹⁾

¹⁾ În construcția podurilor metalice lemnul este întrebuințat pentru facerea platformei de alunecare a părțiunilor de pod montate, dintre două pile. Aci se consumă mai ales piloți, ce se bat cu soneta și grinzi pentru fixarea șinelor de alunecare.

În construcția podurilor de beton cofrajele având rolul nu numai de a suporta o masă de o greutate mult superioară celeia dintr'un pod metalic corespunzător, dar și pe acela de a stabili un țipar pentru materialul ce se toarnă, cantitate de material lemnos întrebuințat e cu mult mai mare ca în cazul precedent.

Din practica de șantier, proporția cantităților întrebuințate variază dela 1 : 3 până la 1 : 5.

Faptul că lemnul nu a pierdut nici unul din principalele sale plasamente este probat și prin aceea că cererea de material lemnos de construcție nu numai că nu a diminuat, prin întrebuințarea betonului în construcții, dar ea a crescut în așa măsură, că a determinat urcări simțitoare de preț în târgul de lemnărie.

Cât despre lemnul de tâmplărie și de lucru, epoca constructivă modernă, caracterizată printr'o cunoaștere mai justă a calității materialelor, a făcut ca cererea pentru acest material să fie mai fină, mai pretențioasă. Lucrul acesta nu poate fi — după cum am spus și mai înainte, de cât îmbucurător pentru silvicultorul, producător de lemn, care își vede apreciat cum trebuie rodul preocupărilor și al muncii sale.

Ca încheiere putem spune deci că : datorită calităților sale și ușurinței cu care se prelucrează și manipulează pe șantierul clădirii moderne, lemnul își va găsi oricând un deuseu important în această ramură de activitate. Mai mult încă, din anumite întrebuințări (tâmplărie, parchete), el nu poate fi înlocuit cu succes prin nici unul din materialele de construcție existente ; și chiar dacă ar fi să rezumăm întrebuințarea lemnului în aceste ultime lucrări, față cu cerințele din ce în ce mai mari ale pieții — bazate pe progresul mereu crescând al artei construcțiilor — și față de reducerea simțitoare a întinderilor păduroase a matuturor țărilor producătoare, lemnul își va avea asigurat în viitor un deuseu suficient în această ramură de activitate.

D. A. Sburlan

1924, Septembrie.

Informații

Pe ziua de 1 Ianuarie 1924, se încadrează următorii d-ni ingineri silvici, și anume:

Administrația domeniului Coroanei

Gh. Popovici, ing. inspector general silvic cu 3 ani 8 luni 15 zile vechime.

Olimptu Boiu, ing. inspector general silvic cu 1 an 9 luni.

Const. Armășescu, inspector silvic cu 1 an 9 luni.

Emil Solomon, ing. inspector silvic cu 9 luni.

Alex. Precup, ing. inspector silvic cu 9 luni.

N. Popescu, ing. inspector silvic cu 9 luni

I. Stamatescu, ing. inspector silvic cu 9 luni.

St. Colțescu, ing. inspector silvic cu 9 luni.

N. Lovinescu, ing. subinspector silvic cu 1 an 9 luni.

Alex. Cristescu, ing. subinspector silvic cu 1 an 9 luni.

I. Andreianu, ing. subinspector silvic cu 1 an 9 luni.

C. Moarcăș, ing. silvic cu 3 ani 9 luni.

T. Widiniwshi, ing. silvic stagiar cu 1 an 2 luni.

I. Bănulescu, ing. silvic stagiar cu 1 an 2 luni.

Eforia Spitalelor Civile

I. Sangeorgian, ing. insp. general silvic cu 1 an 9 luni.

C. Bosoancă, ing. insp. silvic cu 1 an 9 luni

S. Iancovici, ing. insp. silvic cu 9 luni.

V. Ivănescu, ing. silvic cu 3 ani 9 luni.

P. Teodoreseu, ing. silvic cu 9 luni.

V. Finichiu, inginer silvic cu 3 ani 9 luni vechime.

D. Teodorescu, inginer silvic stagiar cu 2 ani 15 zile.

N. Damian, ing. silvic stagiar cu 2 ani.

I. M. Despot, ing. silvic stagiar 2 ani 15 zile.

Centrala Cooperativelor Sătești

I. P. Cartian, ing. inspector silvic cu 1 an 9 luni vechime.

Gh. Turneanu, ing. subinspector silvic cu 2 ani 9 luni

Marin Georgescu, ing. șef silvic cu 6 ani 2 luni.
 Just. Ionescu, ing. silvic cu 5 ani 1 lună.
 I. Dumitrescu, ing. silvic cu 2 ani 2 luni.
 Gh. Minescu, ing. silvic stagiar cu 2 ani.
 Gh. Mandache, ing. silvic stagiar cu 2 ani.
 Const. Ionescu, ing. silvic stagiar cu 2 ani.
 Eduard Mayer, ing. silvic stagiar cu 1 an.

Ministerul de Industrie

C. Bellu, Inginer șef silvic 2 ani 1 lună 15 zile.

*Comunitatea de avere a fostului regiment confiniar român
 bănățean No. 13 din Caransebeș*

Alex. Diaconovici, ing. inspector general silvic
 I. Moldovan, inginer inspector silvic.
 Const. Pepa, ing. inspector silvic.
 Petru Mihalescu, ing. subinspector silvic.
 Pavel Goanță, ing. șef silvic.
 Petru Fotoc, inginer silvic.
 Vasile Mariția, ing. silvic.
 Ștefan Bornuz, ing. silvic.
 Vizantie Murgu, inginer silvic.
 Mihail Cloșan, inginer silvic.
 Eugen Feneșanu, inginer silvic.
 Nicolae Ijac, ing. silvic.
 Corneliu Negrei, ing. silvic.
 Damaschin Stroca, ing. silvic.
 Alex. Andrei, ing. silvic stagiar.
 Corneliu Ferdian, ing. silvic stagiar.

Primăria orașului Bistrița

Carol Binder, inginer șef silvic.

Așezămintele „Madona Dudu” Craiova

I. I. Stătescu, inginer silvic cu 4 ani vechime.

In serviciul particular

St. Costescu, ing. subinspector silvic cu 3 ani 8 luni 15
 zile vechime.

D. Angelescu, ing. silvic cu 2 ani 10 luni 15 zile vechime

Creditul Technic

M. P. Florescu, inginer inspector silvic 3 luni vechime.

Cooperativa „Albina“

I. Ciupală, inginer șef silvic cu 4 ani 9 luni 15 zile vechime.

MARIN N. ȘOGORĂSCU

In vârstă de 37 ani

Inginer silvic și avocat

Decorat cu ordinul Coroana României în gradul de cavaler cu panglica de Virtute militară.

Decedat în comuna Olanu, jud. Argeș, în ziua de 17 Noembrie. Inmormântarea a avut loc în ziua de 19 Noembrie la cimitirul Biserica Albă, comunc Olanu, jud. Arges.

Societatea „Progresul silvic“ a exprimat regrete familiei și pe această cale aduc la cunoștința colegilor tristul desnodământ.

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI AL DOMENIILOR
CASA PĂDURILOR
DIRECȚIA AMENAJERILOR

D E C I Z I U N E

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și al Domeniilor.

Asupra raportului Domnului Administrator al Casei Pădurilor.

Având în vedere articolul 2 din Codul Silvic.

Având în vedere articolul 2 din Legea Modificărilor la Codul Silvic publicată în Monitorul Oficial No. 131/920.

D E C I D E M :

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Farkaslaka pendinte de Comuna Belin județul Trei Scaune proprietatea D lui Inginer Silvic Aron Siko și văduva lui Tănăsie Kispyörgy născută Iuliana Siko în suprafață de 63 hectare 5200 m. p. din care 36 ha 1200 m. p. exploatabilă. — Regimul Codru cu tăeri rase.

Revoluția normală 60 ani, exploatarea în 2 ani și cu garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar ;

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Crețoaia pendinte de Comuna Dumbrava județul Mureș-Turda proprietatea Bisericii gr. Orientale și Gr. Catolice din Dumbrava în suprafață de 46 ha. 9500 m. p. din care 38 ha. 6400 m. p. de exploatat. — Regimul Crâng simplu. — Revoluția normală 35 ani, exploatarea în doi ani și cu garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar ;

c) Regulamentul de exploatare al pădurei Pecealeu pendinte de Comuna Poenile de sub Munte județul Maramureș proprietatea D nul Ignat Mendelovici, Eiscoviși Elias, Eiscoviși Hersch și Stein Chaim în suprafață de 392 ha 7212 m. p. din care 62 ha 6560 m. p. pădure de protecție.

Regimul Codru cu tăeri rase în două serii. — Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 6 ani și cu garanția de împădurire de 2000 lei de fiecare hectar ;

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Horăsăuți Var-

tarasevici pendinte de Comuna Horosăuți județul Zăstavna proprietatea D-nei Elsa Lucasievici, Maria și Ana Vartarasievici în suprafață de 680 ha. 2300 m. p. Regimul Codru cu tăeri succesive. — Revoluția normală 60 ani, exploatarea în 60 ani și cu garanția de împădurire de 500 lei de fiecare hectar ;

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Mihalcea pendinte de Comuna Mihalcea județul Cernăuți proprietatea D-nul D. Rosenblatt în suprafață de 399 hectare 7500 m. p. din care de exploatat 266 ha. 1800 m. p. Regimul Codru cu tăeri succesive. Revoluția normală 60 ani, exploatarea în 8 ani și cu garanția de de împădurire 500 lei fiecare hectar ;

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Valea Seaca Racotiasu pendinte de Comuna Brețcu județul Trei Scaune proprietatea Frașilor Lt. Col. V. Zernoveanu, Maior N. Zernoveanu și Dr. D. Zernoveanu în suprafață de 80 ha. — Regimul Codru cu tăeri rase. Revoluția normală 70 ani, exploatarea în 4 ani și cu garanția de împădurire 2000 lei de fiecare hectar ;

g) Regulamentul de exploatare al pădurei Budeniți pendinte de Comuna Budeniți jud. Storojineț proprietate D-nei A. Waloznisky în suprafață 800 ha 3700 m. p. din care de exploatat 145 ha. — Regimul Codru cu tăeri rase, exploatarea în 3 ani.

Garanția de împădurire 1500 lei de hectar ;

h) Amenajamentul pentru exploatare al pădurei Săvârșin formată din trei trupuri, pendinte de Comunele Halalis, Cuiăș Săvârșin, Timișești și Troiaș jud. Arad proprietatea D-nei Irma Hunyady născută Nadasdy în suprafață de 4916 ha. 7000 m. p. din care 4556 ha. 2000 m. p. pădure. — In prima decenie se va exploata 458 ha. 3000 m. p.

Regimul Codru cu tăeri rase în 2 serii. — Revoluția normală 80 ani.

Garanția de împădurire 2000 lei de fie care hectar ;

i) Regulamentul de exploatare al pădurii Ponor pendinte de Comuna Tusa jud. Sălaj proprietatea D-lui Akos Lengyel și soții în suprafață de 142 ha. 8967 m. p. din care de exploatat 110 ha. 5000 m. p. Regimul Codru cu tăeri rase.

Revoluția normală 80 ani exploatarea în 3 ani cu începere din anul 1924/925 și cu garanție de 2000 lei de hectar.

Art. II). — Aceste regulamente de exploatare (sau amenajamente) se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luân-

du-se drept definitivă situațunea comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente (sau amenajamente) referitoare la suprafața pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp sau suferit schimbări din cauza aplicării reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul (amenajamentul) se va revizui imediat fie din punct de vedere pur tehnic silvic, fie asupra proprietății, suprafeței, etc.

Art. III). Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în regulamentele respective și articolele adiționale anexate sunt executorii.

Art. IV). – Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Data astăzi 7 Octombrie 1924 în cabinetul nostru

(ss) *Ministrul* Al. Constatinescu

No. 54583

Deciziune

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și Domeniilor.

Asupra raportului domnului Administrator al Casei Pădurilor.

Având în vedere articolul 2 din Codul Silvic.

Având în vedere articolul din Legea Modificărilor la Codul Silvic publicată în Monitorul Oficial nr. 131/920.

DECIDEM:

Art. 1. – Se aprobă de noi:

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Cosminele de jos pendinte de Comuna Cosminul județul Prahova proprietatea d-nei Balașa Trandafir Djuvara născută Pangal în suprafață de 431 ha. 0950 m. p. pădurea Regimul Crâng simplu.

Revoluția normală 20 ani, exploatarea în 12 ani și cu garanția de împădurire 300 lei de fiecare hectar;

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Hudești Lot. I pendinte de Comuna Hudești județul Dorohoi, proprietatea d-nei Luiza dr. Gailav, Janetta General Alex. Gorschi, Matilda Jeni Urseanu, și d-na Florica Urseanu, în suprafață de 423 hectare

2000 m. p. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 30 ani au garanția de 400 lei la ha.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Mătăsaru, Zăbrăuși sau Gândești și Tîioara pendinte din comuna Stâncășeni județul Tulova proprietatea d-nei Aurelia Inginer C. Căbunea, în suprafață de 241 hectare 0110 m. p. Regimul crâng simplu.

Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 10 ani și cu garanția de împădurire 400 lei de fiecare hectar;

d) Regulamentul de exploatare al pădurei Mitoc Loturile nr. I și II, pendinte de Comuna Mitoc județul Dorohoi proprietatea d-ilor Carol și Leon Fischer în suprafață de 126 ha. din care de exploatat 60. ha. 5000 m. p. Regimul crâng cu 60 rezerve la hectar grupul I și crâng simplu trupul II și III.

Revoluția normală 30 ani, exploatare în 10 ani o suprafață de 60 ha. 500 m. p. și cu garanția de împădurire 600 lei de fiecare hectar, trupul I și 400 lei de hectar trupurile II și III.

e) Regulamentul de exploatare al pădurei Ezeru Ipatele pendinte de Comuna Ipatele județul Vaslui proprietatea D-nei Nadina Buzdugan în suprafață de 4 hectare 0970 m. p. din care de exploatat 12 ha. 4400 m. p. Regimul Crângului cu 80 rezerve la hectar de esență stejar și fag din cei mai groși. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 1 an și cu garanția de împădurire 1600 lei de fiecare hectar pentru suprafața eploatabilă; Revizuirea se va face după 20 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Tisarul Sendrea pendinte de Comuna Paulești județul Putna proprietatea d-nei Elena Dr. Mancas în suprafață de 901 hectare din care se exploatează numai 169 ha. Regimul codru cu tăeri rase. Revoluția normală 120 ani, exploatarea în 4 ani pentru suprața de 168 ha. și cu garanția de împădurire 2000 lei de fiecare hectar;

g) Suplimentul la amenajamentul pădurei Hangu, pentru continuarea exploatării seria IV Schitul din județului Neamț în suprafață de 5677 ha. din care 501 ha poeni.

Regimul codru cu 2 tăeri succesive. Revoluția normală 100 ani, începută în 1888, din care 1888—1943 perioada de exploatare și 1944—1988 perioada de așteptare.

Garanția de regenerare va fi de 1000 lei de hectar pentru parchetele de parcurs cu 2 tăeri de regenerare în perioada 1924—1943, și numai de 500 lei de hectar pentru parchetele par-

curse cu tăerile de regenerare din trecut și în care în perioada vorbită se va face numai tăerea definitivă.

h) Amenajamentul pădurei Drăgăești, Ungureni, Căprioru, Gheboia Ișvoarele și Făgețel din județul Dâmbovița, proprietatea Statului în suprafață de 2606 ha. 7700 m. p. formând trei serii de exploatare. Regimul codru cu tăeri succesive, seria I și crângul simplu seria II și a III.

i) Regulamentul de exploatare al pădurei Pufrezeni trupul Cociuba pendinte de com. Coroești jud. Tutova, proprietatea d-lui Al. Anastasiu în suprafață de 140 ha. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 3 ani și cu garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar.

j) Regulamentul de exploatare al pădurei Dosul Raiului pendinte de Com. Bălcești jud. Argeș, proprietatea D-nul Pătrașcu M. Bododea în suprafață de 40 ha. 5875 m. p. crângul cu 60 arbori de rezervă la hectar de esență stejar și fag. — Revoluția normală 30 ani, exploatarea în trei ani și cu garanția de împădurire 700 lei de fiecare hectar:

k) Regulamentul de exploatare al pădurei Roșia Jiu pendinte de Comuna Roșia Jiu jud. Gorj proprietatea D-lui C. C. Gărdescu în suprafață de 40 ha. — Regimul crâng simplu. — Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 3 ani și cu garanția de împădurire 150 Lei de fiecare hectar.

Art. 2). — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în regulamentele respective și articolul adițional anexat sunt executorii.

Art. 3 și ultimul). — Domnului Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 7 oct. 924 în cabinetul nostru

(ss) *Ministru Al. Constantinescu*

No. 54581

Deciziune

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și al Domeniilor.

Asupra raportului Domnului Administrator al Casei Pădurilor.

Având în vedere articolul 2 din Codul Silvic,

Având în vedere articolul 2 din Legea Modificărilor la Codul Silvic publicată în Monitorul Oficial No. 131 din 1920.

DECIDEM:

Art. 1. Se aprobă de noi :

a. Regulamentul de exploatare al pădurei Mangalul, Helmeșioaia, Ghinju și Tioara, pendinte de comuna Stâncășeni, județul Tulova, proprietatea D-lui D-r Dragomir Hurmuzescu, în suprafață de 182 hectare 5634 m. p. fără poeni, din care de exploatat 118 hectare 8584 m. p. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 5 ani pentru suprafața de exploatat și cu garanție de împădurire 500 lei de fiecare hectar;

b. Regulamentul de exploatare al pădurii Zăvoaele Bucșani-Răjoaia, pendinte de comuna Bucșani, județul Dâmbovița, proprietatea D-lui Mihail Capușineanu, în suprafață de 140 hectare. Regimul crângul cu 40 de plute la hectar alese din cele mai sănătoase și mai bine conformate chiar dacă nu vor fi uniform repartizate. Revoluția normală 10 ani, exploatarea în 10 ani și cu garanția de împădurire 200 lei de fiecare hectar;

c. Regulamentul de exploatare al pădurii Bodeasa pendinte de comuna Vultureni, județul Tecuci, proprietatea D-lor Romeo și Aurel Vidrașcu, în suprafață de 22 hectare 1500 m. p. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 30 ani. exploatarea în 3 ani și cu garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar;

d. Regulamentul de exploatare al pădurii Socolești, pendinte de comuna Socolești, județul Mehedinți, proprietatea D-nei Elena Chirițescu, în suprafață pe 21 hectare 2100 m. p. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 25 ani, exploatare într'un an și cu garanția de împădurire 200 lei de fiecare hectar;

e. Regulamentul de exploatare al pădurii Răcovăț, pendinte de comuna Vârciorova, județul Mehedinți, proprietatea D-lui Zisu Mușu, în suprafață de 314 hectare 7000 m. p. pădure din care se exploatează supr. de 101 hectare 4 00 m. p. Regimul codru cu 2 tăeri succesive. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 10 ani pentru suprafața de 101 hectare 4500 m. p. ce se va exploata și cu garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar;

f. Regulamentul de exploatare al pădurii Prelipca Dintevici Lotul 5, pendinte de comuna Văculești, județul Dorohoi, proprietatea D-șoarei Ortansa G. Dintevici, în suprafață de 43 hectare 9495 m. p. Regimul crângul cu 120 rezerve la hectar. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 4 ani și cu garanția de împădurire 400 lei de fiecare hectar;

g) Regulamentul de exploatare al pădurii Palanga sau O-jasca, pendinte de comuna Măgura, județul Buzău, proprietatea D-lui Costică Iurca, în suprafață de 52 hectare 9700 m. p. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 18 ani, exploatarea în 15 ani și cu garanția de împădurire 300 lei de fiecare hectar ;

h) Regulamentul de exploatare al pădurii Prelipca Dintevici Lotul 8. pendinte de comuna Văculești, județul Dorohoi, proprietatea D-nei L-t-Colonel Titus Maier, în suprafață de 43 hectare 9495 m. p. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 2 ani și cu garanția de împădurire 400 lei de fiecare hectar ;

i) Regulamentul de exploatare al pădurii Filiaș pendinte de comuna Filiaș, județul Dolj, proprietatea Obștei de cumpărare Filiași, în suprafață de 63 hectare 3500 m. p. pădure. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 25 ani, exploatarea în 2 ani și cu garanția de împădurire 400 lei de fiecare hectar.

Art. 2. Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în regulamentele respective și articolul adițional anexat sunt executorii.

Art. 3 și ultimul. Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Dată astăzi 6 Noembrie 1924 în cabinetul nostru.

(ss) *Ministru, Al. Constantinescu*

No. 59317

Deciziune

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și Domeniilor,

Asupra raportului Domnului Administrator al Casei Pădurilor,

Având în vedere articolul 5 din Codul Silvic.

Având în vedere articolul 2 din Legea Modificărilor la Codul silvic publicată în Monitorul Oficial No. 131 din 1920,

DECIDEM:

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a. Regulamentul de exploatare al pădurii Domeniul Petriș pendinte de comunele Obârșia, Corbești și Petriș, județul Arad, proprietatea Băncei Generale a Țării Românești din București

în suprafață de 3635 hectare 1400 m. p. pădure. Regimul codru cu tăeri rase Seria I în suprafață de 446 hectare 4900 m. p. și crâng simplu pentru Seria II și III în suprafață totală de 2688 hectare 6500 m. p. Revoluția normală 60 ani seria de codru și 40 ani seria II și III de crâng; exploatarea în 20 ani seria de codru și 30 ani seriile de crâng simplu. Garanția de împădurire 1000 lei seria de codru și 400 lei seria de crâng, pentru fiecare hectar;

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Măieruș pendinte de comuna Sovata, județul Mureș-Turda, proprietatea Composesoratului țăranilor din Sovata, în suprafață de 277 hectare 8600 m. p. din care de exploatat 204 hectare 3968 m. p. Regimul codru cu tăeri succesive. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 8 ani și cu garanția de împădurire 2000 lei de fiecare hectar;

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Copsaț pendinte de comuna Sovata, județul Mureș-Turda, proprietatea Composesoratului țăranilor din Sovata, în suprafață de 178 hectare 2904 m. p. pădure din care se exploatează 74 hectare 6659 m. p. Regimul codru cu tăeri succesive. Revoluția normală 36 ani exploatarea în 6 ani și cu garanția de împădurire 2000 lei de fiecare hectar;

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Zebrac și Drigla pendinte de comunele Stânceni și Toplița Română județul Mureș Turda, proprietatea familiei Baron Banffy în suprafață de 1286 hectare, în două serii de exploatare. Regimul codru cu tăeri rase. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 11 ani și cu garanția de împădurire 800 lei de fiecare hectar;

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Hurez pendinte de comunele Hurez, Ravova și Stâna de sus, județul Satu Mare în suprafață de 884 hectare. Regimul codru cu tăeri succesive. Revoluția normală 70 ani, exploatarea în 12 ani și cu garanția de împădurire 800 lei de fiecare hectar; proprietatea D-lor Desideriu Ungart și Maurițiu Tischler;

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Tistabic și Lucuțu pendinte de comune Zăbala, jud. Trei-Scaune, proprietatea Composesoratului Conia, în suprafață de 737 hectare 5033 m. p. pădure din care de exploatat 50 hectare. Regimul codru cu tăeri rase. Revoluția normală 70 ani, exploatarea într'un an pentru

cele 50 hectare și cu garanția de împădurire 1000 lei de fiecare hectar, menținându-se starea împădurită unde panta este mare;

g) Regulamentul de exploatare al pădurii Stupca pendinte de comuna Stupca, județul Gura-Humorului, proprietatea D-nei Ema Krismanici, în suprafață de 673 hectare 7400 m. p. din care se exploatează în primul deceniu 71 hectare 1800 m. p. Regimul codru cu tăeri succesive. Revoluția normală 80 ani, exploatare în 2 ani pentru suprafață de 60 hectare 7800 m. p. și 10 ani pentru restul de 10 hectare 4000 m. p. și cu garanția de împădurire 2000 lei de fiecare hectar pentru cele 60 hectare 7800 m. p. și 1000 lei de hectar pentru cele 10 hectare 4000 m. p.;

h) Regulamentul de exploatare al pădurii Mega pendinte de comuna Mega județul Vijița, proprietatea D-nei Elena Bigot St. Quentin, în suprafață de 1414 hectare pădure. Regimul codru cu tăeri rase Seria I și codru grădinărit Seria II. Revoluția normală 60 ani, exploatarea în 6 ani pentru suprafața de 141 hectare din Seria I și 10 ani Seria II și cu garanția de împădurire 2000 lei de fiecare hectar pentru Seria I și 1000 lei Seria II;

i) Amenajamentul pentru exploatare al pădurii Ciachi-Gârbou pendinte de comuna Ciachi-Gârbou județul Solnoc-Dobâca, proprietatea D-lui Ioanica Ioan, în suprafață de 1974 hectare 1400 m. p. din care de exploatat supraf. de 1206 ha 4300 mp. Regimul codru cu tăeri rase, exploatarea în 10 ani și cu garanția de împădurire 3000 lei de fiecare hectar.

Art. 2. — Aceste regulamente de exploatare (sau amenajamente) se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situațiunea comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente (sau amenajamente), referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza aplicărei reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul (amenajamentul) se va revizui imediat fie din punct de vedere pur tehnic silvic, fie asupra proprietăței, suprafeței, etc.

„PETROȘANI“

SOCIETATE ANONIMĂ ROMÂNĂ

PENTRU

EXPLOATAREA MINELOR DE CĂRBUNI

Capital Social Lei 280.000.000

MINELE : Petroșani, Vulcan, Aninoasa și Dilja
Județul Hunedoara, Transilvania

Direcțiunea Generală :

BUCUREȘTI

STRADA AUREL VLAICU No 22

Adresa telegrafică : „PETROȘANI“.

Telefon 39 77

HOTEL

„ROYAL PALACE“

Proprietatea Societății „Clădirea Românească“
BUCUREȘTI — STR. SĂRINDAR COLȚ CU BREZOIANU

Tarif foarte avantajos. — Camere cu luna
CONSTRUCȚIUNE NOUA
CALORIFER, ASCENSOARE, TELEFOANE, BAI,
APA CALDA și RECE, LUMINA ELECTRICA, ETC.

Curățenie, Ordine, Liniște.

„BANCA ROMANEASCA“

Societate anonimă, fondată în anul 1911
Capital vărsat și Fond de rezervă Lei 379.000.000
Sediul Central „BUCUREȘTI“

SUCURȘALE: Arad, Bălți, Bazargic, Brașov, Cernăuți, Cetatea-Albă,
Chișinău, Cluj, Constanța, Craiova, Galați, Ismail, Oradia-Mare,
Satu-Mare, Sibiu, Sorooca, Tg.-Mureș, Timișoara, Tighina, Tulcea.

BĂNCI AFILIATE :

Banca Almajului, Bozovici	Banca Iașilor, Iași
„ Bacăului, Bacău	„ Maramureșeană,
Câmpulungul Moldovenesc, C. Lung	„ Sighetul Marmăției
Banca de Comerț și Industrie,	Banca Mehedințului, T.-Severin
„ Roman	„ Petrodava, P.-Neamț
Banca Comercială și Industrie din	„ Pitești, București
„ Valea Târnavei, Diciosânmartin	„ Rădăuților, Rădăuți
Banca Corvineană, Hunedoara	„ Română, Dorohoi
„ Creditul Dobrogei, Constanța	„ Românească a Banatului,
„ Ceditul Prahovei, Ploești	„ Lugoj
„ Dunărea Românească, Brăila	Banca Românească a Orien-
„ Durostorului, Silistra	„ tului, București
„ Economul, Cluj	Banca Sebeșeană, Sebeșul Săsesc
	„ Ștefan cel Mare, Fălticeni
	„ Suceava, Suceava

Face toate operațiunile de Bancă

Serviciu special pentru relațiunile cu străinătatea.

REVISTA PADURILOR

UNIFICATĂ CU

ECONOMIA FORESTIERA

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

Apare sub conducerea comitetului de redacție compus din d-nii :

Dr. M. D. Drăcea, M. P. Florescu, I. Guguianu, N. Iacobescu, Z. Prsemitky, D. Robănescu, V. N. Stinghe, I. Timoc și G. Turneanu

Sub președinția d-lui **PETRE ANTONESCU**

Redacția și Administrația Revistei la Casa Pădurilor
(în Ministerul de Domenii)

ABONAMENTUL 200 LEI PE AN

Pădurea-Stepa Ierboasă - Lupta între aceste două formațiuni	Al. Borza
Contribuții asupra Problemei stejarului în România (Exportul)	M. P. Florescu
Dela congresul din Lyon	H. Manole
Dezbaterile celui al 36-lea congres al societății „Progresul Silvic”	**
Aplicarea sistemului metric	P. I.
Informațiuni	**
Decizii	**

BUCUREȘTI

TIPOGRAFIA „NAȚIONALĂ”, JEAN IONESCU & Co.

1, STRADA BURSEI, 1

1924

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE
AL
SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”
PE PERIODUL 1921—1925

Recunoscută persoană morală prin Decretul Regal No. 1630 dela 28
Aprilie 1904, cu sediul în palatul Ministerului de Domenii

Consilieri :

Ion Aleman	Ion Moldovanu
M. Boldur	Const. Opran
Al. Constantinescu	Const. Sava-Golu
Aureliu Eliescu	Vintilă Stinghe
Mihail P. Florescu	M. Tănăsescu
Liviu Marțian	

Cenzori :

Ovidiu Crameru, C. P. Georgescu și Xenofon Sculy.

Cenzori Supleanți :

I. Comanici, Dr. Marin Drăcea și G. Turneanu.

Biroul Societății „PROGRESUL SILVIC”

Președinte : Al. Constantinescu

Vice-Președinți : Aureliu Eliescu *Secretar :* M. P. Florescu
Liviu Marțian *Casier :* N. Elefterescu

Ajutor de Secretar și Casier : Emil Niculescu

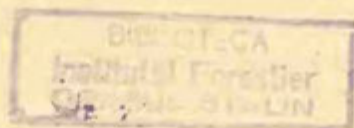
Art. 3. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în regulamentele respective și articolul adițional anexat sunt executorii.

Art. 3 și ultimul — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Data astăzi 25 Noembrie 1924 în cabinetul nostru.

(ss) **Ministru, Al. Constantinescu**

No. 61889

REVISTA PADURILOR

UNIFICATĂ CU

ECONOMIA FORESTIERA

PADUREA — STEPA IERBOASA — LUPTA ÎNTRE ACESTE DOUA FORMAȚIUNI ¹⁾

Multă vreme se credea, că este un privilegiu și un dar exclusiv al omului să ducă o viață socială: să alcătuiască grupări mai mici ori mai largi cu interese comune și mod de viață identic, în luptă ori întrecere cu alte grupări similare, care urmăresc și ele un traiu cât mai bun pe pământ, în această vale a plângerii.

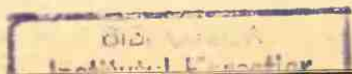
S'a crezut, că numai oamenii sunt capabili să se grupeze în tagme și clase sociale, în partide și în organizații de Stat, a-suprîndu-se, stînjîndu-se, iar mai rar ocrotîndu-se, apărîndu-se, ajutîndu-se unii pe alții. Mulți poate și astăzi cred că nu există decît societate și sociabilitate umană și numai o **sociologie umană**, care studiază problemele atît de variate și complexe ale societății omenești.

Lărgirea orizonturilor biologice a desvelit o lume nouă de ființe **sociabile și sociale** în regnul animal. Animalele superioare ca și inferioare adesea se grupează în societăți cu norme comune de traiu, cu o armonie socială și frățescă între tovarăși, cu luptă și ură contra ființelor care stau afară de cercul lor.

Societatea perfectă a albinelor, Statul lor ideal era cunoscut mai dedemult. Vieața socială a elefanților, maimuțelor, pinguinilor etc. a fost studiată în timpuri mai recente numai. Cele mai uluitoare taine din vieața insectelor, a furnicilor ni le-a desvelit nemuritorul sociolog al animalelor, Fabre. În urma acestor cercetări și descoperiri suntem în clar, că **ideea socială stăpânește întreaga lume animală.**

Cum stăm însă cu plantele ?

1) Conferință ținută la 28 Decembrie 1923 la Universitatea din Cluj pe pe care o reproducem și noi din cauza importanței sale (Nota Redacției).

Primii cercetători ai regnului vegetal se interesau mai mult de uzul și utilitatea plantelor, neglijând pe cele care nu ne puteau servi ca hrană, medicină, îmbrăcăminte ori podoabă. Pe timpul lui Lineu, plantele interesau mai mult ca obiecte muzeale, ca mumi de-o variabilitate extraordinară, a căror descriere, inventariere și clasificare era preocuparea unică a botanicii. „*Botanicus verus*“, botanist adevărat era numai acela, care cunoștea după nume toate plantele care-i veneau în cale.

Aproape numai de un veac s'a îndreptat atențiunea naturaliştilor spre viața plantelor, cercetând mai deaproape cum se nutrește, cum crește, cum respiră, cum se reproduce planta, ca individ izolat. Și studiul acestor funcțiuni vitale ale plantei s'a făcut mai mult în laboratoriile de fiziologie vegetală.

Mai târziu au început botaniștii a observa și studia metodic legăturile și raporturile dintre plantă și „stațiunea“ unde crește, dând ființă unei discipline noi, numite Ecologie (oecologie).

Numai recent de tot s'avăzut, că în afară și peste această viață individuală stăpânesc legi și raporturi și legături „sociale“ între plante; că individul este și aci înglobat în unități mai mari, cu viață proprie, în tovărășii și grupări, asemănătoare cu cele omenești. Și la plante se poate vorbi și trebuie să vorbim despre societăți sau „asociații“, despre lupte sociale și armonie socială, despre clase sociale, despre boteri și calici, despre aristocrați și plebei, despre stâlpii societății ca și despre trântorii și paraziții ei. Lupte surde și mute, dar crâncene, pe viață și moarte se dau și între clasele sociale, între Statele din lumea plantelor, cu reforme și transformări lente uneori, cu revoluții sociale grozave altădată.

În botanică se vorbește despre „fitosociologie“, ca despre un ram al „biologiei“ în sens mai larg, sau ca despre o parte a fitogeografiei numai recent de tot. Fitosociologia, ca disciplină botanică distinctă, este de dată recentă cu atât mai vârtos îi este nou numele ei. La congresul botanic din Bruxelles dela 1910 a fost propus numele de „fitosociologie“ din partea lui Jaccard pentru acea parte a geobotanicei oecologice, care studiază legile și condițiile asocierii plantelor; congresul a acceptat atunci însă termenul de „synecologie.“ Abia la 1917 pătrunde

în literatura botanică și devine popular numele de „fitosociologie“, în Elveția, America și Franța, urmate și de alte State.

Astăzi sub „fitosociologie“ se înțelege în genere studiul asociațiilor de plante, din toate punctele de vedere, o știință aparte, cu scopuri și metode și obiecte de cercetare proprii.

Rușii pretind, că la ei s'ar fi dezvoltat și s'ar fi autonomizat mai întâi disciplina fitosociologiei (Sukatschew, 1915), dupăce Paczosky făcuse de pe la 1891 încercări de a întemeia această știință aparte. Chiar și numele de fitosociologie s'ar fi găsit de pe la 1898 în literatura rusească (Krylow, în Tomsk) fără ca să fi influențat însă literatura botanică științifică, în care n'a pătruns. La noi fitosociologia este prea puțin cunoscută, deși nicăeri ca la noi nu se oferă teren mai interesant pentru studii de „sociologie vegetală“, studiul asociațiilor de plante.

Nu este de fapt lipsit de interes, să aruncăm o privire asupra „vieții sociale“ din lumea vegetală ce ne încunjoară, pe care mulți dintre noi nici nu o bănuiesc măcar, ori nu îi dau nici o atenție, nedându-și seamă de farmecele ei, de importanța ei științifică dar în acelaș timp și practică, pentru nevoile și interesele agriculturii și silviculturii mai vârtos.

În jurul nostru ochiul cercetătorului descopere cu ușurință mai multe societăți perfecte, „State“ de plante, republici bine închegate și organizate. Pădurea, „stepa“, vegetația palustră, sunt în preajma noastră formațiunile vegetale naturale primare mai principale.

Despre pădure și despre stepă mă ocup în acest studiu, insistând asupra morfologiei lor sociale în general și asupra unor fenomene de succesiune mai importante.

I. Pădurea este cea mai remarcabilă tovarășie de plante la noi, este cel mai de seamă „Stat“ de plante, organizat și consolidat în raport cu situația geografică („factorii orografici“) cu condițiile fizico-chimice ale solului („factorii edafici“), cu condițiile produse de vietăți („factorii biotici“), în special răspunzând însă și prescripțiilor „climei.“ Clima este pentru societățile de plante ceea ce pentru oameni, State și societăți este „spiritul timpului“ sau fatalitatea istorică, care produce anumite fapte, evoluții, progrese. Clima, cu factorii ei componenți: căldură, lumină, umiditate și vânt, hotărăsc mai mult decât con-

dițiile solului, dacă se poate înfiripa o pădure ori ba. Și dintre căldură și apă iarăși aceasta din urmă decide.

Este nevoie de cel puțin 500 mm de precipitațiuni atmosferice pe an, ca o pădure să poată lua ființă, și să dăinuiască bine. Cu excepția bărănelor din Muntenia de Est, Sudul Moldovei și Basarabia precum și a unor regiuni din Dobrogea, clima României este favorabilă pădurilor. În timpuri preistorice, înainte de așezarea omului pe aceste plaiuri, aproape fără întreagă era împădurită. Numai creștetele munților celor mai înalți prezentau goluri, unde tot clima alpină nu permite închegarea unei păduri.

Pădurile noastre — aceste tipuri de formațiuni vegetală — sunt felurite, dupe regiuni și altitudini, variind mai vârtos în privința elementelor principale ce o compun: de cetinoase sau brazi la munte (de la 1000 metri în sus),¹ de foioase cu frunze caduce mai la vale,² și anume de fag, de carpin și stejar³ ori de un amestec de fel și fel de copaci. Aceste tipuri speciale de păduri sunt „asociațiile“ fitosociologiei, unitățile biologice cele din urmă. Sunt însă stătea trăsături comune la toate pădurile foioase, pe lângă multele deosebiri care le despart, încât putem lua una ca tip: un stejăriș, un făgel.

Un codru de stejar se prezintă la prima vedere ca o armată uriașă dar mută, ca un masiv uniform, fără viață, ca un „falansther“ al sociologilor vizionari.

Dacă analizăm însă alcătuirea intimă a acestui Stat, găsim o mulțime de elemente sociale ce-l compun, ce viețuiesc împreună după legi și norme înscrise în marea pravilă a naturii, prezentând o ideală „împărțire a muncii“, complectându-se, ocrotin-

1) Această „formațiune vegetală“ se numește după terminologia fitosociologică preconizată de H. Brockmann-Jerosch și E. Rübner (1912): *Aculsilvae*.

2) Numite cu termen internațional: „*Aestasilvae*“ = păduri numai vara înfrunzite, în opoziție cu „*Laurisilvae*“ (= păduri cu frunză lată și pururea verzi) și cu „*Durisilvae*“ (= păduri cu frunze înguste de tipul *Casuarinei*) și „*Hiemisilvae*“ (păduri de monsun, care își leapădă frunzele în sezonul uscat).

3) Înțelegând sub acest nume colectiv cele 5 specii principale de *Quercus* din flora noastră: *Q. pedunculata*, *sessiliflora*, *cerris*, *conferta* și *lanuginosa*.

du-se dar în acelaș timp și luptând unele cu altele. Ca straturi sociale¹⁾ sau clase găsim înainte de toate arborii, pătura „suprapusă“, stăpânitoare. Apoi urmează pătura, etajul mijlociu al tufelor, al arboreilor pitici, „parvo-și nanolignidelor.“ Liane, vițele fac legătură între ele. Dedesupt se așterne un covor de ierburi, poporul florilor și altor plante ierboase. De pământ se lipește lumea umilă a ciupercilor și a mușchilor²⁾. În pământ lucrează norodul necuvântător al ciupercilor și microbilor. Aceste straturi „sociale“ nu sunt numai juxtapuse în pădure. Ele depind fiziologicește și în manifestările vieții lor casnice, gospodărești, cum se zice : în oecologia lor unele de altele, armonizându-se ori luptându-se, după cum cere nevoia, ducând totuși o „căsnicie“ adevărată³⁾. Unul sau mai multe straturi sociale pot și lipsi din pădure, fără ca să li se resimțā lipsa.

Arborii, copacii reprezintă puterea, clasa privilegiată, oligarhică a pădurii. Rădăcinile lor puternice scormonesc pământul, sugându-i vlaga, sărurile nutritive, apa care circulă prin trunchiu și frunze, făcând transportul acestor săruri la bucătăria plantei, la frunză.

Toate viețile pădurii, în special plantele, sunt la discreția oligarhilor-copaci. Ei sug vlaga pământului, ei absorb razele de lumină cu miliardele lor de frunze, lăsând restul de vegetație numai fărămăturile ospățului lor. Persecută până la moarte orice altă plantă, arbust ori buruiană, care nu se adaptează la modul de viață dictat de copaci. Dar să nu credem că celelalte clase sociale se împotrivesc prea mult potențailor oligarhi. Demnitătea „cetățenească“ și de clasă nu pare a fi prea dezvoltată nici în republica codrilor. Cetățenii pădurei rabdă cu resemnare tirania copacilor, privesc apatic, cum li-se fură, și aici ca și aiurea, cele mai sfinte drepturi înscrise în pravila naturii, dreptul la lumină, fără să încerce măcar să-și scuture acest jug.

1) În fitosociologie aceste straturi se numesc „synusii“ și reprezintă „tipurile biologice“ ori formele de vegetație ale elementelor ce alcătuiesc o asociație.

2) Numit și strat muscinal.

3) Fitosociologia modernă face nu numai analiza calitativă a asociațiilor studind speciile ce le alcătuiesc și forma lor de vegetație, ci face și o înuțioasă analiză cantitativă a asociației, întrebându-se de abundența elementelor, de proporția numerică în care se amestecă, de constanța, fidelitatea, dominanța și sociabilitatea lor, de vitalitatea și puterea lor dinamică.

Arbuștii răsleți din pădure vegetează ca vai de ei. Bine numai acelora le merge, care se înrolează în garda de grăniceri ai pădurii, alcătuiind la margine un desiș greu de străbătut, în care alunul se întovărășește cu cornul, dârmozul cu măcieșul, călinul cu sângerul, ligustrul și lemnul cânesc cu clocotișul. Această armată de grăniceri păzește tainele codrului, împreună cu lianele pădurii curpenul și închide din fața străinilor lacomi misterele lui. Ca răsplată li-se îngăduie acestor arbuști dela „siguranță“ să se înfrupte și ei din harul luminii cerești pe care ei o absorb lacom plecându-se înafară cât mai mult; primăvara li-se permite să îmbrace haina de nuntă a florilor, — cornul hlamida galbenă, dârmozul și călinul haina albă de mireasă, — cu șanse de a fi văzuți de departe de nuntașii într'aripași, de insecte la oaspățul de nectar și la munca polinizării. Toamna își pot arăta neturburași călătorilor obosiți ai văzduhului, paserilor, fructele lor zămoase, carnoase, răcoritoare, putând spera, să-și răspândească prin mijlocirea lor fructele ori semințele pietroase, necomestibile.

În lăuntru pădurii domnește vara penumbră. Cum să poată trăi aci o clasă mai impozantă de plante, dornice toate de binecuvântările luminei? În pădurea deasă abia vedem tânjind câte un fir de iarbă, un clopoșel de pădure (*Campanula rapunculoides*); mai bine adaptate la umbră sunt feregecoate goale (*Nephrodium filix-mas*), coada calului uscățivă (*Equisetum silvaticum*) saschiul, un măcrișor-scriitorăș (*Oxalis acetosella*), vinarîța (*Asperula odorata*) Mătrăguna-Doamnă mare (*Atropa belladonna*), un cînsteș — dascăl (*Stachys silvatica*) ori jale cleioasă (*Salvia glutinosa*) — ofilită dăscăliță, care numai anevoie se pot hrăni în „criza“ aceasta de lumină — ca și tovarășii lor umani în „criza de salariu“ apăsătoare. Unele plante de pădure au și renunțat din pricina aceasta la modul autotrof de nutriție și au adaptat modul de nutriție saprofitic, sorbându-și hrana organică, formată gata din gunoiul frunzelor putrezite, cum este „cuibul paserii“ (*Neottia nidus avis*) și muma pădurii (*Lathraea squamaria*), care se lăfăesc grase, zămoase, ca saprofiții societății umane, care caută să trăiască și să ajungă la bunăstare nu prin muncă productivă și prin luptă dreaptă, ci sugând din gunoiul politice murdare și a învățelilor.

Numai primăvara este un belșug mai mare de flori în pă-

ture, prezentându-ne un „aspect de sezon“ dintre cele mai fermecătoare. Nici nu s'a dus de-abinelea zăpada și în pădure se și ivește floarea spânzului (*Helleborus purpurascens*), ghiociei (*Galanthus nivalis* și *Leucojum vernum* (prin lunci) plumănărica (*Pulmonaria officinalis*), grâșorul (*Ranunculus Ficaria*) și iacintul de pădure (*Scilla bifolia*), ciuboșica cucului (*Primula officinalis*), hepatica (*Anemone hepatica*) și floarea paștilor albă (*Anemone nemorosa*) împreună cu cocoșeii (*Erythronium dens canis*), găinuși, (*Isopyrum thalicroides*) și altele, aranjând un adevărat carnaval în razele soarelui, care străbat pretutindenea în pădure, lipsind încă acoperișul verde al codrului. Nu știu, dacă au căutat aceste floricele de pădure să păcălească pe tiranii de copaci care se trezesc din somnul de iarnă abia prin Maiu, nebănuind, că în timpul acesta o clasă socială a pădurii a îndrăsnit să se bucure și ea de dulcea libertate. Cred mai mult, că există o tainică înțelegere între aceste două clase sociale. În sociologia vegetală această înțelegere se numește adaptare la ritmul vegetativ al pădurii, care are următoarele perioade: Perioada de lumină la începutul primăverii, perioada de umbră, vara, până toamna târziu și o perioadă de lumină după căderea frunzelor până la căderea zăpezii.

Cea msi umilă clasă socială a pădurii este pătura de mușchi ce acopăr pământul pădurii mulțumindu-se cu pușina lumină ce se strecoară prin bolta de verdeață. Mai însemnat este numărul ciupercilor ce cresc în ultima pătură socială, alcătuind „drojdia“ societății în pădure. Ciupercile sunt parazitele ori chiar saprofite, nutrindu-se din substanțe trecute în putrezire, pe frunze, trunchiuri moarte etc. Totuși rolul lor în gospodăria republicei-pădure este extraordinar de important: Chiar pădurea oligarhilor nu poate exista fără de serviciile tainice, făcute în întunericul pământului de această clasă de paria. Vă cer voie, ca închipuindu-ne, că suntem în parlamentul republicei pădure, să demasc această tovărășie imundă, „învârtelile, afacerile“ oligarhiei dominante săvârșite cu ajutorul parazitilor și saprofitelor republicei pădure,

Copacii, cât sunt ei de mari și de grozavi, nu vor și nu pot să-și ia singuri hrana din pământ, ca foși muncitorii cinstiți, ci acceptă să trăiască în tovărășie clandestină cu ciupercile, care se încolăcesc molatic în jurul rădăcinilor de fag, stejar, carpen, intră și sub pielea (epiderma) lor, furnisând copacilor seva brută d'n pământ,

apa cu săruri minerale, de care ei s'au desvâțat, — de atâta boerie — să și le procure singuri, cu perii sugători (sau absorbanți), ca toate plantele de omenie.

Această simbioză, numită „micorrhiză” a celei mai puternice casete sociale, — însă stăpânită de moravuri putrede — cu ciupercile, — țiganii pădurii, nu slujește spre cinstea boerilor, dar este în firea lucrurilor și ține de „obiceiurile pământului” din împărăția pădurii, ca un fenomen social și fiziologic nelămurit încă pe deplin de cercetătorii vieții plantelor și ai vieții sociale din pădure.

Tot aici este locul să vorbesc despre un alt fenomen social din viața privală a copacilor, cam... rușinos. Stejarii și alți boieri din pădure își au întreținutele lor... niște plante ușuratece... vâscul comun (*Viscum album*) și vâscul stejarilor (*Loranthus europaeus*), care se înfig în crengile copacilor, sugându-le seva elaborată, ori cel puțin seva lor brută, secătuiind bogatele resurse alimentare ale fiilor și fiicelor legitime de copac, care sunt fructele și frunzele. Sunt semiparaziții arborilor de pădure.

Dar rog să mă dispensați de a mai urma cu destăinuirile mele privitoare la viața intimă a singuratecelor clase sociale din pădure. Am ajuns și așa pe un teren prea alunecos, care ne zdruncină ideile bune ce le aveam despre puritanismul plantelor.

Să aruncăm o privire asupra ansamblului pădurii, analizând alcătuirea ei din alt punct de vedere: din punctul de vedere al orginei elementelor floristice ce o compun.

Plantele ce compun singuratecele straturi sociale nu sunt toate la fel, ca port, înfățișare și ritm vegetativ; ¹⁾ cu atât mai mare este deosebirea între indivizii diteritelor clase sociale din pădure.

Răchita de pădure (*Salix capraea*) înflorește și apoi se îmbracă în frunze moi prin Martie; cornul înflorește prin Aprilie;

1) Ritm vegetativ numim mersul periodic sau fenomenele periodice de vegetație la o specie. Mărul înflorește primăvara, apoi inverzește, își coace fructele și toamna târziu își scutură fructele și trece în stare de hibernare. Grâul produce întâi fructe, vara înflorește și își coace bobul, terminându-și cursul vieții în dricul verii, lăsând un periodic climatic de câteva luni neexploatat. Brândușa (*Colchicum autumnale*) înflorește toamna, hibernează apoi; primăvara produce frunze și fruct, apoi se usucă, rămânând ca din bulb să răsară toamna târziu o altă floare.

Am dat aici trei exemple de ritm vegetativ, adaptat primul la ritmul climei centraleuropene, al doilea climei de stepă și al treilea climatului mediteranean.

abia în Mai înverzesc și înfloresc stejarul, frasinul, fagul, arțarul, care au și frunze mai pieloase. Ca ultimul înfloresce și înverzește salcâmul, care se află plantat ici-colo la noi: abia la sfârșitul lui Mai și-a îmbrăcat veșmântul vegetal, pe care îl leapădă toamna în urma tuturor copacilor noștri.

Câtă variație în această privință găsim și la plantele ierboase ale pădurii!

În epoca prevernală (Februarie-Martie) înfloresce spânzul, iar în Martie ghiocelul, hepatica, floarea paștilor, găinușa etc. care se și trec după aceasta curând. Urmează o pauză până în Maiu, când încep a înflori plantele de primăvară, vernale, propriuzise, viorelele, dumbravnicul și altele; urmează plantele de vară, care își aduc la maturitate semințele și pe urmă continuă să rămână verzi până toamna, când ritmul climei nu mai permite ca vegetația în genere să dăinuiască mai departe.

Avem în sfârșit în pădure și plante pururea verzi (sempervirescente): saschiul (*Vinca minor*), iedera (*Hedera helix*), popivnicul-iepuresc (*Asarum europaeum*), care vegetează și asimilează cu clorofila lor vara ca și iarna, când lipsește întâmplător cojocul de zăpadă, așa încât nici o clipă prielnică nu este pierdută pentru viața, creșterea și propagarea plantei.

Deosebiriile acestea, din care am amintit numai câteva pilde mai caracteristice, au un tâlc adânc. Ele arată, că elementele care compun pădurea nu sunt născute pe aceleași plaiuri, în aceeași zonă geografică, sub regimul aceluiaș climat, cum și locuitorii patriei noastre, așa de feluriți ca port, obiceiuri, temperament, talent și ca fizic, trădează obârșia lor heterogenă: de pe tărâmurii meridionale, din munții aspri ai Carpaților, din stepele Aziei, din bărăganele pontice, orașele Bizanțului, țărmurii Iordanului, ținuturile subtropice ale Indiei...

În pădurea noastră: Răchita este plantă arctică ori boreală — arctică. Stejarul, frasinul, dumbravnicul, vioreaua sunt plante central-europene, al căror ritm vegetativ corăspunde climei noastre. Salcâmul este de obârșite din America de Nord cu primăveri mai târzii și toamne prelungite.

Chioceii, iacintul de pădure, spânzul s'au născut sub cerul dulce mediteranean, unde clima chiamă la nouă viață vegetația prin Ianuarie-Februarie și stânjenește ori întrerupe viața ve-

getației în dogoarea de vară ori produce forme pure de verzi ca iedera și saschiul.

Toate aceste elemente de obârșie străină au ajuns în cursul veacurilor geologice în contact, s'au cunoscut, s'au întovărășit, s'au adaptat desăvârșit la ritmul vegetativ al elementului dominant, al copacilor, au alcătuit o formațiune unitară și armonică, un Stat puternic, cu un „ritm de formațiune“ propriu, păstrând însă fiecare membru component al republicei pecetea obârșiei sale. Din acest fapt isvorăște farmecul nesecat de aspecte noi ce ne fascinează așa de mult într'o pădure mixtă.

Ospitalitatea elementului dominant este un fenomen interesant și instructiv. Stejarul, fagul primește cu drag oaspeții care-i pot fi de folos ori completează cel puțin fisionomia pădurii, acceptând ideea de Stat și dominațiunea națională a elementului alcătuitor de Stat. Nu permite însă de bunăvoie ca veneticii să-i schimbe caracterul său național.

Nu odată se întâmplă însă, că ospitalitatea excesivă aduce și catastrofa pădurii, schimbându-i-se caracterul „național“,¹⁾ transformându-se o pădure mediterană într'una pontică (aceasta se petrece actualmente în Estul Bulgariei); tot așa una central-europeană în pădure de colorit oriental ori american chiar (la Murfatlar, unde Salcâmul american și cenușerul estaziatic înlocuiesc braniștea veche indigenă).

Srebue să știm însă, că pierderea de teren a elementului dominant a venit în toate aceste cazuri din impuneri silnice, urmate de uitarea de sine, de generositatea pădurii, care s'a plecat în fața „opinie europene“, când serviciile silvice îi vorbeau de „necesitatea de a primeni vegetația autohtonă“, de a „activa viața și valoarea comercială“ a pădurii.

Totuși armonia, starea de echilibru între componenții pădurii, între pădure și mediul fizic nu înseamnă o nemișcare, o așezare definitivă. Pădurea chiar fără de amestecul omului și sub regimul unui climat constant se schimbă pe încetul în compoziția ei floristică chiar în pătura dominantă a copacilor. Fagul

1) În fitogeografie vom zice bineînțeles „caracterul floristic“, determinat prin originea, vechimea și aria elementelor (speciilor): „Flora pontică“ se compune în majoritatea ei din specii postterțiere născute prin stepele euraziatice și răspândite uneori până prin Austria și Germania ocolind însă regiunile atlantice; „flora mediterană“ ocupă regiunile și coastele mediterane, fiind restul unei vegetații mult mai răspândite, în epoci preglaciale, spre Nord,

are tendința să înlocuiască pe încetul stejarul și alți copaci. Stejarul suspină și scoate din loc arșarii. Acestea sunt „succesiunile seculare“ ale fitosociologiei și sunt a se atribui poate oboselii ori săcăturii solului de anumite substanțe. Uneori condițiile ecologice prielnice pentru copacii mari nu sunt prielnice pentru arboreii tineri (Larixul tânăr cere lumină); pădurea nu se poate înnoi cu aceeași esență, ci este înlocuită de alta (Pinus Cembra în Engadin)¹. Ele nu reprezintă lucru mare: un partid oligarhic, ori în cel mai bun caz de burghezimea conservativă. O schimbare radicală, care să aducă la stăpânire o pătură socială inferioară, democratică, nu se poate produce în pădure dela sine. Catastrofe mari externe, ce cad asupra pădurii, sguduind din temelie clasa oligarhică a copacilor sunt numai în stare să producă o revoluție socială adâncă în pădure, cu schimbări radicale în structura și înfățișarea ei fiziognomică și în spectrul ei floristic.

Un incendiu mare distruge oligarhia pădurii, producând terene mari lipsite de vegetație.² Aci găesc repede prilej plante cu semințe sburătoare să se înmulțească rapid.

Epilobium (Chamaenerion) angustifolium îmbracă astfel de locuri „virane“ în scurt timp cu roșul frumos al corolelor sale. În anul prim deja încep apoi să crească plopul, răchitele și mes-tecenii, aduși de vânt. În special plopul se încheagă repede într'o pădurice, la adăpostul căreia se reface pe încetul vechea pădure, cu esențe lemnoase amestecate în proporții variate.³

Adesea pădurea nouă ajunge să fie stăpânită de altă esență ca cea veche dominantă, în timp ce plopul, care au jucat rolul de protector ori doică, se prăpădesc pe rând, neputând suporta concurența arborilor crescuți sub aripile lor.

Și mai adânci sunt frământările și prefacerile sociale într'o pădure tăiată de mâna omenească. Aci întâlnim „succesiuni“,

1) Aceasta este o succesiune produsă de factori fitologici-oecologici, deci „succesiune biotică.“

2) În studiul special al succesiunilor vegetale numită și Sociologie genetică, arderea și defrișarea pădurilor și refacerea lor prezintă o variantă culturală de succesiuni. Faza sau etapa primă a acestei succesiuni „culturale“ — în realitate anticulturală și barbară chiar — este arderea sau defrișarea, deci o fază de *curmare* a vieții vegetale vechi.

3) Aceasta este „faza de regenerare.“

prefaceri ciudate, pe care cu drept cuvânt le-am numit în 1920¹⁾ „bolșevizarea” pădurii. Ca într'un caleidoscop se succed în stăpânire pături sociale care nici prin vis nu aspirau poate la putere, proletarii câmpurilor, buruienile sămănăturilor, ierburile umile ale pădurii. . .

Dar să urmărim cronologic lucrurile.

În iarnă a fost tăiată pădurea de oamenii nemiloși. Până în Mărțișor n'a mai rămas nici un lemn în fosta pădure. Chiar vârful, crengile au fost cărate de săteni. Au fost tăiate și tufele dela marginea pădurii, care formează o perdea discretă, acoperind tainițele ascunse.

Clasa stăpânitoare de odinioară, arborii-oligarhi, au fost temeinic curățiți de ghilolina exploataților de pădure.

Dar repede trecură aceste zile de barbară operație și iată că a și sosit dulcea primăvară!

Ghiocii și întreaga ceată de vesele flori de primăvară își scot căpșorul de sub frunzișul căzut și caută mirate pe stăpâni de odinioară care îi umbreau în această epocă măcar cu trunchiurile lor.

Vine luna Maiu, și umbra obișnuită tot nu se ivește. Un freamăt de neliniște străbate fostul codru. Murmurul protestelor trece dela potir de floare la potir. Mușchii scâlțați în atâta lumină scot tânguiri dureroase.

De acest vuet se trezesc la viață toate plantele, toate semințele pierdute până acum sub apăsarea umbrei. Răsar plante cu sutele de mii din semințele ce fuseseră aruncate aci de ani de zile. Tot ce așteptase ziua mare a învierii își reclamă acum dreptul la viață. Plantele, care înainte trăiau în umilire și osândă, își ridică tot mai sus capul, biruitoare: ierburi, burieni, floricele, ce încercaseră până atunci zadarnic să ajungă la ceva importanță în republica pădurii.

Ușor recunoști însă după portul lor și pe sansculoții câmpului, măricinișului de alături, care iau parte foarte activă la revoluția bolșevică din pădure. Scaiul ajunge un comisar al popoului. Urzica, nalba, morcovul sălbatec, cicoarea își ridică capul pretutindenea în republica bolșevizată, terorizând vegetația

1) Al Borza: Bolșevismul în natură. „Transilvania”, t. LI (1920) p. 929—936.

mai joasă de odinioară a pădurii, călcând în picioare lujerii ce dau din trunchiurile decapitate ale stejarilor vechi. Curând ajunge dictatura proletariatului în floare, cu toate păcatele și nedreptățile ei. Modestele flori de odinioară devin pretențioase și luxoase ca „sor cu fratele.” (*Melambyrum romanicum*). Cioloboturile câmpiei și chiar veneticii străini (bătrânișul din America) cumunizează bunurile lumești, pământul cu săruri și apă, lumina, aerul. dar numai pentru plantele ierboase ale republicii sovietice. Vechii stăpâni sunt excluși.

Și câtă imoralitate poate descoperi ochiul treaz al floristului în această societate ! Iată, chiar aci surprinzi Centaureele, cum urmând morala nouă, bolșevică, nu respectă modul legitim de înmulțire, reproducându-se adecă indivizi din indivizi din aceeași specie. Tot al doilea exemplar este un hibrid ori bastard, născut din dragoste liberă, Centaurea indurata cu *pseudophrygia*, *stenolepis* cu *banatica*, și multe alte combinații nelegiuite.

Ce Sodomă și Gomoră !

Lingușiri, mituiri sunt la ordinea zilei în această lume slobodă.

De trupul semeș al plantelor înșirate mai sus se agață ariviști și lingușitori de un nou tip : Volbura mare, hrișca câmpurilor și lipiciul molest copleşind ici-colo pe sprijinitori și proiectori. Zilnic ajung alți și alți stăpâni la suprafață în bizarul caleidoscop al noiei societăți.

Pretutindenea fierbere, nemulțumire, luptă mârșavă egoistă, o risipă a bunurilor îngrămădite în pământ, o baljocorire a comorilor cereșii.

Armonia (aparentă) de odinioară, ordinea a dispărut cu desăvârșire. Ce s'a ales din cele trei pături sociale distincte : copacii cu coroana lor, mai jos tufele, și lipite de pământ florile de primăvară, mușchi și ciuperci ? !

Acum toate plantele sunt la fel ; care de care e mai împoșonată, mai colorată, mai îngâmfată. Cine se mai gândește afară de plăcerile vieții la munca productivă ! Lemn de foc nu dă nici un bolșevic cu trupul „ierbos” al asociației noi. Ciuperci comestibile nu cresc nici ele. Pământul se săcătuește. Iarba cinstită nu poate crește printr'aceste burueni. Plante medicinale nu găsești nici una printre ele !

Aceste burueni se cred biruitoare în lupta pentru noua or-

dine socială, în locul celei vechi, părând a fi mulțumite, că împreună cu tavarășele lor ignobile au fixat un nou regim, o lume nouă.

Incercați însă ca să pătrundeți în desiș! Este o jale să vezi amestecul bizar, debandada, neorânduială oecologică isbitoare, bălăriile ordinare, ce au aerul că opresc înaintarea. Vestimintele se umplu curând de scaeți, de semințe păroase și țepoase. Câți-va spini ne sgâriă la mâni.

Dar împotrivire serioasă la înaintare nu găsim. Bolșevicii noștri nu isbuliseră să alcătuiască o nouă societate trainică resistantă. O îngrămădire de cadavrele plantelor anuale, rozete de frunze dela câteva plante bienale formează desișul bolșevic. Numai niște murari țepoși, împleteciți pun o piedecă cât de cât considerabilă.

Descoperim încă ceva în fosta pădure. În locul triunchiurilor tăiate tufișuri de nuele, acum golașe, se înfiripaseră în umbra bălăriilor. Stejari, goruni, ulmi, paltini, plopi, gladiși și jugastri răsleți vei putea deosebi chiar după scoarță și muguri.

Vlăstarele acestea tinere reprezintă aci puterea, trăinicia și rânduiala viitorului. Par-că vedem cum înverzesc la primăvară cu putere, se desvoltă repede, zi cu zi, până ce urmașii buruienilor din anul trecut cresc tot mai anevoie în desișul tufișelor ce refac pădurea. Scai, umbelifere, chiar sulcine și cicori mai împetrișează ici-colo verdele solid al piticeii păduri ce se înfiripă în al doilea an.

Din an în an însă elementul lemnoz prinde tot mai mult putere. Se înfiripă din nou un crâng, o dumbravă, o republică oligarchică armonică, unde copacii stăpânesc, iar celelalte plante ascultă de ei. Căci așa este rânduiala firii în domeniul forestier: o clasă dominează, iar celelalte se supun acestei tiranii, alcătuiind totuși o unitate biologică ¹⁾.

1) Fenomnele de regenerare ale pădurii, schițate mai sus, arată marea valoare dinamică sau importanța genetică a copacilor în formațiunea vegetală a pădurii. Căzând arborii, dispar în mare parte și celelalte elemente și clase sociale ale pădurii. Refăcându-se arborii, se înfiripă din nou, în tovărășia sau sub protecția lor, formațiunea completă de pădure. Și mai mult față în relief importanța dinamică covârșitoare a anumitor specii de arbori pentru diversele asociații sau subasociații de păduri: Făget de munte, stejăriș, sălcet etc., unde de prezența fagului, stejarului etc. este legată viața unci serii întregi de elemente, de și nu dominante, dar tot atât de caracteristice pentru asociațiune.

Un bolșevism trecător n'a putut schimba ocaștă lege fatală.

II. De tot alta este alcătuirea organică a unui alt Stat vegetal : a stepei ierboase.¹

Pretutindenea, unde precipitațiunile atmosferice sunt mici, — sub 400 mm. pe an, — și pânza de apă freatică lipsește, unde solul este prea încărcat cu săruri minerale, unde verile sunt ferbinți și iernile reci, înăsprite prin vânturi năprasnice, vegetația este lipsită aproape de tot de elementele lemnoase, de arbori și se înfiripă o formațiune vegetală ierboasă cum avem și noi în Dobrogea, Sudul Basarabiei, în Bărăgan și chiar prin Câmpia Ardealului ici-colo: este stepa ierboasă.

Steple acestea stau sub alt regim și prezintă altă vieață de Stat și socială ca pădurile : le-am putea numi republici democratice, republica celor calici.

Nu găsim în stepă contrastele mari sociale din pădure, nu sunt aci stăpâni nemiloși, potențați și de altă parte robi. În stepa ierboasă găsim mai multă egalitate : fiecare membru al asociației are parte în mod egal de bunătățile solului, are parte și de lumină și de puțină ploaie ; este în schimb expus acelorași vânturi săcătuitoare, stând deci sub stăpânirea aceluiasi ritm climateric.

Totuși plantele de stepă s'au adaptat în felurite chipuri la aceleași condiții fizice și se reprezintă ca port, fisionomie, ritm vegetativ și aspecte de sezon în mod foarte variat.

În fitosociologie „stepele ierboase“ — aceste formațiuni, ce prezintă numeroase asociații variate, — se numesc „Duriprata“, fiind alcătuite în măsură covârșitoare de ierburi dure, ce dau un țapet continuu, prezentându-se la sfârșitul verii uneori ca un deșert cu puține rămășițe uscate de plante”).

1) Cuvântul rusesc „stiep“ a avut la început, când era întrebuințat numai de popor, o semnificație pur *economică*, însemnând o regiune lipsită de păduri și nearată, exploatată numai ca pășune. Fitogeografia veacului trecut i-au dat acestui termen, introdus în geografia botanică, diverse înțelesuri, designând cu el diverse tipuri de *vegetație*. Noi nu abandonăm acest termen — cum propun Brockmann-Jerosch și Rübél — așa de curent și în literatura noastră, ci punându-i atributul de „ierboasă“ îi precizăm sensul, cum se arată în cele următoare.

2) Formațiunile ierboase ori de tuferișe neînchegate, deschise sau discontinue țin de tipul numit „Siccideserta“, cum sunt stepele de pelin ori stepele de sărături.

Găsim însă în stepă ici-colo și copăcei mai mici și tufe, nu numai pe lângă albia râurilor, ci și în locurile mai adăpostite, în depresiunile stepei. Sunt: tufa-râioasă (*Quercus pubescens*) care a fost obligat să îmbrace uniforma cenușie a stepei, însușindu-și democratismul sincer al buruienilor, având coroană resfirată, ce dă puțină umbră și lasă pe toată lumea să trăiască.

Tot lemnoase sunt: Porumbelele (*Prunus avium*) și păducelul (*Crataegus*), spinoase ca o bunăparte a plantelor de stepă, alcătuiind ici-colo măcănișuri. *Prunus nana* (migdalu pitic) are frunze cam pieleose și fructe foarte păroase, sure, ca majoritatea plantelor de stepă.

Speciile ierboase alte stepei duc și ele o luptă între ele pentru binefacerile luminii. Aceasta este însă mai mult o rivalitate nobilă și morală. Aceiași rivalitate o găsim că se dă în pământ între rădăcinile acestor plante de stepă. Ele se împacă însă și aici, distribuindu-și complimentar solul, unele intrând mai adânc, altele rămânând la suprafață.

Durere, și printre democrații acestia ai republicei-stepă se găsesc elemente netrebnice, „stricate.“ Un parazit foarte răspândit și primejdios este *Cuscula* care sugrumă atâtea plante, sugându-le seva, ca un vampir. Adesea întâlnim un alt parazit: *Orobanche*, palid, dar îngâmfat ca un bancher.

Tagma fariseilor este reprezentată prin *Alectorolophus*, care este ce-i drept verde, de înfățișarea unei plante cinstite, harnice. În taină însă și ea se ține de „afaceri“ nu prea curate, sugând în mod semiparazitar seva concetățenilor săi, de rădăcina cărora se atașează de tot „sincer“ ca cunoscuții „prieteni“ ai poporului.

Vieața din republica stepei este foarte sbuciumată.

Abia se duse zăpada și se ivesc numeroase floricele mărunte efemere: flămânzica (*Draba verna*) cuișorița (*Holosteum umbellatum*), *Alyssum hirsutum*, *Veronica* oacheșe apoi dediței galbene și vineți (*Anemone pulsatilla*) urmași de plantele cu ceapă (bulbi), încărcate cu flori vioaie: bălușca (*Ornithogalum umbellatum* etc.), ciapa cioarei (*Hyacinthus leucophaeus* și *Muscari*), schinteiuța (*Gagea arvensis*, etc.), lalele frumoase (*Fritillaria tenella* și *Tulipa*), stânginei (*Iris pumila*, *arenaria*), etc. Toate acestea trec până la începutul verii când se ridică alt rând de plante, cu altă înfățișare. Sunt în primul rând ierburile (*Graminee*le), care cresc în număr covârșitor de indivizi, dând chiar tonul în re-

publica stepei: Năgara sau colia ori colilia (*Stipa pennata*, *capillata*), timoftica (*Phleum*), pirul (*Agropyrum repens*) Festuca, *Bromus*, *Koeleria* și *Cynodon dactylon*, toate cu frunze verzi-cenușii înguste, uneori chiar răsucite, rezistând astfel dogoarei din ce în ce crescânde.

Alte tovarășe de-ale lor țin de Dicotiledonatele cu frunze ceva mai late, însă păroase și ele, cu corole mari, fragede, însă iute trecătoare: clopoței de stepă (*Campanula sibirica*), esparceță (*Onobrychis sativa*); cele mai multe sunt cu frunze înguste: garoafele de câmp (*Dianthus*), ciolobot cu frunze spinoase chiar (*Centaurea* sp.) *Serratula*, *Astragalus ponticus*; păroase ori arginții sunt: *Achillea*, *Alyssum*, *Atragalus* și altele.¹

Până prin Iulie toate acestea mai suportă insolația puternică. Atunci încep a se sfârși, lipsindu-le și umiditatea din sol și ploaia înviorătoare.

Prin luna August și Septemvrie abia a mai rămas ceva din vieața stepei: ea a intrat, de silă, în perioada de vieață latentă. Câte-un pelin (*Artemisia pontica*, *campestris*), coada șoricelului (*Achillea*), *Anchusa* și scăeji (*Carduus*, *Onopordon*), ori ciolobot (*Centaurea*), turtea (*Carlina*) mai vegetează până toamna târziu, când ploile încearcă să dea o nouă vieață stepei dogorâte, dar cu puțin rezultat.

Așa își petrec vieața trudită copiii pribegi ai stepelor vegetând abia 4—5 luni, veșnic grăbiți în munca lor ca să poată aduce la maturitate semințele, conservându-și neamul.

Dar stepa, cu golani ei pârliți, nu se mulțumește numai cu aceea, că trăește, așa năcăjit cum poate. Proletarii stepei nutresc veșnic gânduri și doruri neastâmpărate de **cuceriri**.

Este această tendință, se pare, în ființa stepei, umblând de florul pribegiei și cuceririi năvalnice pe oameni, animale și plante la fel.

Și trebuie să recunoaștem, că proletarii câmpiilor sunt foarte bine înzestrați cu mijloace de rapidă locomoțiune.

Pe vânt și viscol pare că întregul popor al stepei pornește la drum. Unele semințe și fructe cu aripi reprezintă flota aeriană a sovietelor (colie, scai, păpădie, *Centauree*); alte fructe ceva mai greoaie de *Ceratocarpus arenarius* aleargă cu cete

1) O descriere ecologică a stepelor noastre cu scoaterea în relief a aspectelor de sezon găsim la J. Prodan: *Flora*, vol. II, p. 46 et sequ.

nebune de cazaci ori de fatarii lui Timurlenk din bruș în bruș, din brazdă în brazdă.

Caravane întregi de „cărușele dracului“ (Salsola Kali) se rostogolesc ca ghome mari cu ramuri uscate, pline de semințe, de-alungul câmpiilor, amintindu-ne minunata revărsare a popoarelor migratoare cu caravanele lor de cărușe, venind „potop, potop cu toții“ din acelaș Orient al veșnicilor frământări de slobozenie și expansiune.

Nu lipsesc din „curente migratoare” nici „lipitorile satului“, buruieni viclene, cu cărligufe și spini pe fruct, ca scaiul muscălesc, acâfându-se de animalele câmpiei, călătorind fără multă cheltuială, fiind de față la ocuparea unui nou teritoriu pentru stepă, unde știu să-și asigure totdeauna un loc bun și traiu sigur în republica îngăduitoare.

Asociația plantelor de stepă, republica aceasta a calicilor, are adesea ocazii de expansiune, de cuceriri și anexiuni.

Pe colinele alunecate, prin râpele spălate de apă și surpate, prin dunele mobile de nisip nou-înfrigate, stepa își întemeiază mai întâi o viață de stat vegetal ¹⁾. Așa a fost luată în stăpânire de stepă imensa întindere de pământ devenită uscat după retragerea mării sarmatice și pontice, după secarea lacurilor din câmpia românească și ținutul Mării negre. Alte plante, de altă obârșie, abia au putut să prindă rădăcini aci față de vijelioasa înaintare și cucerire a elementelor „pontice“, plante născute și venite din regiunile mării negre caspice ori central-asiatice. Câte un reprezentant-doi din domeniul nobilei flore mediteranean dacă se poate menține în această lume cutropită de puhoiul barbar, ca reminiscență din timpurile geologice, când ținuturile noastre purtau un veșmânt vegetal asemănător celui mediteranean.

Toată furia republicei-stepă se îndreaptă însă contra celui-lalt puternic Stat: pădurea, cu care se luptă de veacuri, într'un rășboiu, ce nu cunoaște armistițiu decât în timpuri de-o stabilitate mare a climatului, care este instigatorul luptei, este însă și aliatul la care contează și o partidă și cealaltă.

III. Căci dacă este evidentă tendința stepii, de a cucerii teritoriul în detrimentul pădurilor, nu mai puțin este adevărat, că și pădurile duc un rășboiu tenace și foarte adesea încununat de

1) Se înfrică deci o serie de „succesiuni topografice“.

biruință, în contra stepei, pe care o cuceresc, o desființează, intronând tirania oligarhică pe pământul vechilor libertăți cetățenești.

Sociologia vegetală se ocupă intensiv de problema interesantă a războiului și luptei dintre formațiunile vegetale, de înaintarea lor, de cuceririle lor ca și de moartea, de sfârșitul lor : de „succesiuni“,

Pentru ca o pădure de foioase să înainteze, are nevoie de concursul aliatului extern foarte important, care este clima. Când clima a preparat fizicește și chimicește îndeajuns terenul, când această climă furnisează suficientă umezeală — precipitațiuni atmosferice, — atunci pornește și pădurea spre cucerirea câmpiilor ierboase, cu forță și putere irezistibilă.

În țara noastră încă s'au putut constata schimbările lente ale climatului în timpurile preistorice — după perioada glacială — și în timpurile istorice chiar : o înceată îndulcire a climatului în anumite perioade și regiuni.

Cunoaștem în privința acesta o dovadă clasică în Dobrogea. Monumentul gigantic Adam Klisi, această operă monumentală a strămoșilor noștri, se găsește acum înconjurată de pădure. Nici nu poate fi văzut decât de aproape. Dar este cert, că în gândul Romanilor acest Tropaion trebuia să fie un simbol, un semn vădit al puterii formidabile reprezentate de acest popor, un monument care trebuia văzut în lung și lat, de la distanțe mari, de popoarele barbare nomade ori seminomade, rătăcitoare prin întinderile nesfârșite ale stepelor de odinioară din Dobrogea. Monumentul a fost ridicat deci cu siguranță într'o largă câmpie deschisă, care a fost însă de atunci invadată de pădure. Acest fenomen se numește „succesiune climatică“.

Cucerirea unui teren nou, (străin) de o pădure nu se face la întâmplare și nu este opera unor indivizi vegetali răsleși, a unui copăcel ori a unei buruiene izolate. Pentru cucerirea unui teren de stepă pădurea duce un războiu în toată regula, la care este angajată toată suflarea din pădure, republica întreagă, — cum se zice, întregul popor înarmat ; — este de obicei un războiu îndelungat, purtat după toate regulile „strategiei vegetale“, cu arme „ecologice“ diferite. Greul războiului îl duc bineînțelesele copacii. Ei reprezintă artileria grea. Unde a reușit un copac să-și arunce obuzul — sămânța, care favorizată de umezeala necesară

crește și se transformă într'un arbore tot mai viguros, mai umbros, dușmanul, steпа neajutorată, cedează, rând pe rând, ierburile xerofile părăsesc tranșeele lor, pozițiile întărite, pe care le ocupă infanteria pădurii, plantele ierboase, ce se adăpostesc la umbra copacilor tineri. Pe lângă copaci înaintează și ocupă o nouă poziție și trupele auxiliare: tufișele; ostașii stepelor mor pe încetul, însă cu glorie, lăsând doar câte-un prizonier ori transfug în pădure, dracila (*Berberis vulgaris*), porumbelele (*Prunus spinosa*) care se împrietenesc cu orânduelile noului Stat și devin cetățeni credincioși ai pădurii, făcând chiar slujba de grăniceri, alcătuiind mărcinișul dela marginea pădurii.¹

Când aliatul firesc al pădurii, clima umedă, nu-și împlinește datorințele de aliat în întregime, furnisând „muniția”, adică lichid în măsură puțin mulțumitoare, nici ofensiva pădurii nu reușește, nici biruința ei nu este deplină. Se naște numai un amestec de pădure cu stepă, o rariște de arborei și tuferișe alternându cu poeni ierboase, împodobite cu florile de stepă. Aceasta este formațiunea de antestepă, un adevărat stat-tampon între masivul pădurii compacte și între stepă.²

Această formațiune nu este de sigur o înjghebare de vegetație permanentă, definitivă, nu reprezintă faza ultimă în seria de succesiuni, „climax“-ul fitosociologilor, nu este o asociație finală, condițională toldeana de climă, ci dăinuște ca o formațiune de tranșiție, până ce o evoluare mai pronunțată a climei va da câștig de cauză pădurii ori stepei, care sunt cele două forme extreme de stat-vegetal, adoptate la două extreme climatice ce dăinuiesc în regiunea șesului nostru și a dealurilor.

Antestepe sau păduri cu stepă găsim pretutindenea la limita pădurii către stepele danubiene și pontice, alcătuiind fâșii mai înguste ori mai largi în Muntenia, Dobrogea, Moldova și Basarabia.¹ Aceste formațiuni sunt caracterizate printr'un amestec multicolor de plante, copaci cu frunză lată, tuferișe și mărci-

1) Nicăeri nu se poate urmări mai bine lupta între stepă și pădure, ca în regiunile nisipoase, cum sunt la noi Nirșegul (jud. Sătmar), Deliblatul (jud. Torontal din Jugoslavia), Delta Dunării cu grîndurile Letea și Caraorman. Mici diferențe de nivel la apele freatice ajută aici la izbândă când pădurea, când steпа.

2) În Dobrogea de Sud se numește „meșelic“ o asociație antropogenă de tuferișe de pădure de stepă (Iacobescu: Botanică).

nișuri spinoase alături de copiii blonzi și uscățivi ai stepelor (ierburi și buruieni gălbui-cenușii) care se întovărășesc cu florile și ierburile nemorale, cu portul lor așa de caracteristic verde.

Ne putem însă întreba de sigur, dacă se dă în natură și luptă inversă, dacă și stepa isbutește uneori în ofensiva ei împotriva pădurii?

Și aceasta se întâmplă adesea. Bineînțeles plâpânda stepă de ierburi nu se gândește să pornească singură la luptă cu vajnicii copaci. Caută mai întâi să-și câștige de partea sa aliatul, — așa de căutat în lumea plantelor — clima, care își trădează uneori vechiul aliat, pădurea, imitând probabil pildasfintelor alianțe și antante de State umane! Când noua alianță s'a legat, — în epoci de lentă transformare a climei în mai secetoasă și uscată, — împușinarea apei din sol și atmosferă atacă existența elementului dominant al pădurii, vieța copacilor. Întâi se usucă pe picior cei mai bătrâni, când precipitațiunile atmosferice împușinate nu mai străbat la rădăcinile întovărășite de micorrhiză. Vântul rupe crengile și doboară la pământ copacul uscat. Se naște un gol după altul în pădure, cu plante de umbră pe neașteptate descoperite, care slăbesc astfel în rezistență. Cu multă ușurință ocupă aceste goluri și rariști poporul năvalnic al stepelor, ierburile iubitoare de soare care zadarnic dăduseră asalt neconținut cu proiectilele lor de semințe împotriva pădurii viguroase, încheșată, până ce fusese, alcătuită de copaci sănătoși.¹⁾

Din timpurile preistorice încă a găsit formațiunea gramineană a stepelor și fânețelor un alt aliat puternic în lupta sa firească contra dușmanului secular: pădurea. Și acest aliat este omul, care nu de dragul stepei, ci din egoism ori nevoe taie tot mai multe păduri, defrișează codrii seculari, făcând loc câmpurilor de cultură cu cereale și buruieni, transformând locul pădurii

1) Rar găsim o limită netedă și distinctă între pădure și stepă. Aceasta este mai adesea datorită omului, care și-a croit din domeniul pădurii loc pentru culturile sale, iar pe urmă le-a abandonat, cedându-le stepei. Altădată condițiile orografice, relieful solului, coame de deal, creste de coline cu direcție E. W. despart pădurea de stepă (spre pildă lângă Blaj — jud. Alba inferioară, la pădurea „Oașului” și pe dealul „Pârva”).

2) Așa citește în lucrarea Printz H: *The vegetation of the Siberian-Morgelian frontiers* (1921) că se usucă păduri și progresează stepa în Azia centrală.

în pășune, fânețe și stepă. (Acestea sunt deci formațiuni „antropogene“ numite și „secundare“ ori „culiurale“).

Buruenile și erburile de câmpie acceptă bucuros tovărășia și protecția omului, ocupă terenele curățite de pădure și se instalează bucuros în huma îngrămadită de vegetația arborescentă în curs de secole, înfruptându-se cu lăcomie din rodul muncii altuia, câștigat nu prin vrednicie proprie, ci prin „politică și umilire“.

„Cucerirea“ aceasta a ierburilor nu este o faptă glorioasă și vilejească, de sigur. Am putea chiar zice că miroase a slugărnicie și imoralitate, ca toate cuceririle din mila altuia, nu prin vrednicie și suferințe proprii.

Stăpânirea ierburilor nici nu supraviețuiește în astfel de locuri protecția omului. Lăsate în părăsire, nelucrate, necosite, nepăscute aceste locuri, ele curând sânt recucerite de pădure în regiuni cu climă umedă, ori rămân antestepe în ținuturi de 40 - 60 cm. precipitațiuni anuale.

Cu excepția pușinelor bărăgane naturale, restul țării noastre este în mod artificial lipsit de păduri. Rămășițele pădurilor se mai recunosc însă timp îndelungat în mijlocul fânețelor acestora artificiale. Deși au dispărut copacii și tufele, rămân unele plante ierboase „relicte“ (relicvii, reminiscențe) care se împacă cu soarta și trăesc pașnic cu poporul ierburilor venetice, octroiate. Așa găsim în pășuni și fânețe la Cluj, spânz, cocoșei (*Erythronium*), ghiocelii chiar, ca ultimii mohicani ai pădurii dispărute. Relictele de pădure din întreg cuprinsul „Câmpii Ardelene“ ne fac să credem că aceasta nu este o regiune de stepă, ci este o „antestepă“ ori chiar face parte din domeniul forestier,¹ cu excepția unor pante rezezi expuse spre miazăzi, unde expoziția locului suplinește condițiile climaterice dușmănoase dezvoltării unei stepe adevărate, unde și-au găsit ultimul refugiu elementele de stepă pontică, ce pe vremuri mult mai uscate ca acum, în epoci interglaciale și postglaciale ocupau o arie mult mai întinsă în țara noastră, pornind în tovărășia omului să cucerească terenele pădurilor defrișate ori cucerind locurile noi ce se ivesc prin alunecările dese de teren din Câmpie.

1) Fitogeografil noștri greșesc deci, considerând Câmpia Ardealului ca o mare stepă preistorică, urmând indicațiile din harta de vegetație a regretatului Procopianu-Procopovici, reproducă de Rusescu (1957).

Am încercat mai sus să prezint câteva tablouri din viața celor mai reprezentative State vegetale: pădurea și stepa ierboasă, de și uneori în fraze antropomorfe, umanizând natura, neîndepărtându-mă însă nici când de adevărul obiectiv.

De încheiere țin să trag două concluzii din cele expuse.

Întâia este de domeniul idiobiologiei, referindu-se la indivizii vegetali izolați.

Se pare adecă, din observarea naturii, că toate aceste plante despre care am vorbit, sunt însuflețite de legi sau de un principiu „vital” — care produce dincolo de legile fizico-chimice cunoscute însă în conformitate cu organizația firească a naturii, uimitoarele fenomene de adaptațiune înțelegătoare, ce se manifestă așa de frumos în autoregularea funcțiunilor, în „biophylaxia”, adecă în fenomenele de apărare și conservare a vieții, apoi în normalizarea unei conviețuiri armonice cu lumea celorlalte plante în „epharmonia” și care principiu găsește întotdeauna mijloacele cele mai potrivite pentru atingerea unui „scop” dorit.

În concluziile noastre trebuie să mergem și mai departe, trecând în domeniul biosociologiei.

Se pare, că este un postulat logic să admitem că un astfel de principiu superior de viață, un „duh ori instinct social” străbate și asociațiile (sau Statele) de plante, care se adaptează nu numai condițiilor fizice, oferite de sol și climă, ci și acelor produse prin conviețuirea lor care le contopește într'o armonie socială desăvârșită. Acest „instinct” social al unei asociații sau unități biologice, se manifestă nu numai în organizația asociației, ci și în spiritul de conservare a acestei societăți, precum și în tendințele de expansiune și cucerire colectivă.

Găsim deci și în tovărășiile plantelor, ca un rezultat al forțelor vitale naturale, un „suflet” și o „idee națională” sintetizată în principiul conservării patrimoniului natural și în principiul expansiunii firești.

Tot atâtea legi, care izbucnesc din adâncurile firii și constituie un imperativ categoric al întregii naturi însuflețite.

Dela care, precum nu le putem ocoli noi, nu se pot sustrage nici plantele alcătuitoare de Stat, ci pe care trebuie să le urmăm cu toții în mod fatal.

Al. Borza -

Prof. universitar

CONTRIBUȚII

ASUPRA

PROBLEMEI STEJARULUI IN ROMANIA

(Exportul)

Problema stejarului la noi în țară e foarte gravă. Pădurile de stejar, vorbim de codri de stejar proveniți din sămânță aproape numai există, așa că le putem număra pe degete. — Exproprierea recentă pentru crearea izlazurilor și pășunelor comunale ne-au rășluit tocmai din pădurile de stejar ce le mai avem ca rezerve — *rezerve ascunse*, pentru satisfacerea nevoilor multiple de azi și de viitor ale țării.

În Ardeal începând dela 1914 (declararea războiului mondial) și până la venirea dorobanșului român pe plaiurile Ardelene, a fost un adevărat jaf în pădurile de stejar.

S'au tăiat mii de iugere de stejar, cu o iuțeală vertiginoasă, pe prețuri de nimic și adesea cu prizonieri.

S'a mai continuat acele exploatări chiar în 1919—20 și chiar 21, până când ad-ția Silvică a putut să pătrundă cât mai adânc în misterele acestor exploatări.

În fața împușinării pădurilor de stejar din vechiul regat cât și a încăpățănării unora din depozitarii de traverse care nu voiau a procura statului traversele necesare, s'a impus taxe la export pentru stejar de așa manieră că s'a prohibit exportul, căci cu 1000 lei de mc. de traverse de stejar și cu 1500 lei de mc. de scânduri de stejar, nu s'a putut exporta de ex. în 1923, dela 1 Ian.—30 Aug. decât 5033 tone lemn de construcție ceiace face 503 vagoane, iar în 1924 pentru aceeași perioadă dela 1 Ian.—30 Aug. numai 2095 tone adică 209 vagoane, deci mai puțin de jumătate.

În interiorul țării s'a consumat pentru C. F. R.:

În 1919	350.000	traverse.
1920	200 000	"
1921	600.000	"
1922	1.000 000	"
1923	2.600.000	"
1924	2.000.000	"
Total . . .	6.750.000	

Socotind că din fiecare m.c. brut, rezultă 7 traverse, am avea că dela 1919—1924, adică în 6 ani s'a consumat numai pentru C. F. R. circa 1.000.000 m.c. de stejar din pădurile țării, ceiace în medie pe an s'ar fi tăiat 166.666 m.c.

Dacă socotim în medie 250 m.c. stejar la ha. utilizabil pentru traverse, în cazul cel mai bun, restul fiind întrebuințat pentru foc, rezultă că în 6 ani s'ar fi tăiat circa 5000 hectare. sau anual 835 ha.

Or cum întreaga rețea de C.F.R din țara noastră acum mărită are nevoie continuă de reînnoiri de traverse atât pentru buna exploatare a rețelei existente cât și pentru rețelele ce se vor mai crea în viitor se înțelege dela sine, că în România cel mai mare client al stejarului va fi în prima linie C.F.R. și pentru care trebuie să ne îndreptăm toată atenția, până vom ajunge ca în cele 4 uzine existente azi să putem fie să creuzotăm fie să azotăm fagul în vederea înlocuirii traverselor de stejar cu traverse de fag injectat, tendință către care ne îndreptăm privirile specialiștii, putând injecta în aceste uzine până la 2.000.000 de traverse de fag anual.

Dacă socotim pentru pădurile de stejar necesare pentru traverse, deci tratate în codru, o revoluție de cel puțin 120 ani, rezultă că am avea nevoie de o suprafață de $835 \times 120 = 90.000$ hectare pădure de stejar, numai pentru traverse; or nu știm precis dacă mai avem astăzi în țară în starea actuală (acum după expropriere) încă 90.000 ha. de pădure de stejar în stare de codru, căci statistica generală a pădurilor, deci și a celor de stejar, nu o avem încă pusă la punct.

Nu trebuie să mai uităm și alte nevoi ca pentru: stâlpi de telegraf, lemn de poduri, construcții, doage, tâmplărie, mobile parkete etc., care deasemenea absoarbe cel puțin o cantitate egală de material de stejar.

Regenerarea pădurilor de stejar în codru nu a prea dat rezultate bune până acum, căci mare parte din pădurile de codru (provenite din sămânță) azi sunt transformate în crânguri (provenite din lăstari) din cauza abuzului pășunatului, tratamentul a dat greș, așa că sistematic și anual ni se împușinează pădurile de stejar de codru.

. . .

În fața acestora, înțelegem acum criza prin care trece stejarul în România, fapt care ne-a determinat să-l cruțăm, stejarul fiind considerat ca aurul pădurilor

Astăzi există o stare neclară în special în Ardeal. Din cauza lipsei de control dela 1914—1920 s'au tăiat prea multe păduri stejar din Ardeal.

Și azi la sfârșitul anului 1924, după inventarul recent am avea depozitate în gările și fabricile din Ardeal în special: 37048 vagoane și anume:

Cherestea și lemn cioplit	9.589	vagoane	a 10 mc.
Traverse speciale	1.248	"	a 10 mc.
" 2,70—2,50	6.320	"	a 120 bucăți
" 2,20—2,35	4.700	"	a 180 bucăți
" 1,30—1,70	2.900	"	a 400 "
Doage în Eimere (dim. streine)	1.320	"	a 400 "
Bulamaci și stâlpi	150	"	a 250 "
Lemn de mine	1.860	"	a 12 m.c.
Stâlpi de telegraf	370	"	a 50 bucăți
Haraci de vie	60	"	a 5000 bucăți
Trunchiuri	8.525	"	a 9—10 m.c.

Total . . . 37048 vagoane

Din cele 9589 vagoane de cherestea și lemn cioplit 75% adică 7216 vagoane sunt provenite din materialul tăiat dinainte de 1922 și restul de 25% adică 2373 vagoane material mai nou

Consumul intern al țării ar fi de circa 15% din stocul de 9589 vagoane, adică 1500 vagoane de scânduri de stejar; din cauza vechimei materialului o mare parte a început a se altera din cel 75% care e vechi, adică realizat dinainte de 1922.

Acest lemn, a fost cumpărat în condițiuni foarte avantajoase de exploatare, cu 10—15 lei m.c. în picioare—Manopera n-a prea costat mult înainte de 1922, parte din lucru făcându-se și cu prizonieri.

Din materialul rezultat într'un mc. repartizat pe clase (calități) am avea:

10% cl. I socolit a 5000 lei m.c. = 500	} prețul zilei
30% cl. II " " 3800 lei m.c. = 1140	
40% cl. III " " 3000 lei m.c. = 1200	
20% cl. IV " " 1200 lei m.c. = 240	

Deci în medie valoarea unui m.c. de stejar fasonat = 3080 lei, loco gara de încărcare. Toț acest material de mai sus se află blocat în Ardeal și anume la: Aleșd, Ciucea, Tileagd, Tasad, Șoimi, Cega, Rogoz, Holod, Ceica, Tinca, Calea Mare, Beltiag, Acaș, Ardoiat, Milova, Conop și Soborșin;

Actualele taxe de export sunt :

1000 lei de m.c. de traverse și

1500 „ „ „ de scânduri de stejar.

Pe baza acestor taxe nu s'a putut exporta în străinătate în 1923 decât 503 vagoane iar în 1924 de cât 209 vagoane, restul și acum putrezește prin depozite.

E de notat că până aci vorbim numai de cele 2 specii de stejar, pedunculat (słodun) și sesiliflor (gorunul) care sunt apte pentru traverse și construcții.

În fața acestor premise, față de stokul imens de stejar depozitat azi în Ardeal, stok provenit atât dintr'un abuz al exploațiilor cât și din industria stejarului care a ocupat un loc de frunte în Ardeal, în vederea legăturilor care aveau cu străinătatea, se impune a se reveni asupra taxelor de export existente azi, întrucât cea mai mare parte din material e fasonat în dimensiuni deosebite de cerințele pieței noastre și o bună parte e pe cale de a se deteriora.

Din cauza acestei prohibiri — justificate pentru interesele noastre de stat, — statele inconjurătoare ne-au făcut concurență și-au complectat ele nevoile în lemn de stejar, în special în Franța, unde e cerut stejarul și unde a ajuns un vagon a se vinde cu 80250 lei (inclusiv transportul pe căile ferate.)

Dacă mai ținem seamă și de primele de asigurare care să plătesc pentru asigurarea acestui material contra incendiului de alăția ani, pentru un material care totuși trebuie valorificat cu un ceas mai de vreme, ne indrituește ca să *revizuim aceste taxe de export și numai pentru acest material inventariat* de pe urma căreia statul ar încasa câteva milioane numai din taxele de export, dacă ar înțelege a mai reduce din taxele actuale la cel puțin atât, ca lemnul aflat depozitat azi să poată fi valorificat și în limita concurenței cu lemnul de pe alte piețe — *Cât privește însă pentru pădurile de stejar în picioare aflătoare azi în țară, trebuiesc protejate, adică oprit exportul.*

Așa dar ar fi prudent: 1) Să se reducă taxa de export cu 50%, pentru cheresteaua și cioplitura de stejar dela 1500 lei m. la 750 lei și numai materialul făiat dinainte de 1922.

2. Pentru satisfacerea nevoilor C.F.R. ar fi necesar ca din acest stok, cele 1248 vagoane de traverse speciale, și cele 6320

vagoane de traverse de 2,50 – 2,70 trebuiesc oprite la export și preluate de C.F.R. cu prețuri de bună învoială făcute la fața locului.

3. Traversele pentru căi ferate industriale de 2,20 – 2,30 și 1,30 m. — 1,70 m. întru cât nevoile interne nu le solicită, s'ar putea permite exportul reducându-se taxa de export cu 50% din taxa actuală adică 5000 lei vagonul.

4. In ce privește bulamacii, stâlpii de gard, lemnul de mine, stâlpii de telegraf, haragii de vie, ar putea fi *opriți la export*, fiind nevoie pentru consumul intern.

5. In ce privește doagele, ar trebui întreat pe cei interesați din regiunile viticole ale țării, dacă au nevoie și în termen de o lună s'ar putea stabili cantitățile necesare consumului intern.

După care s'ar putea lăsa liber la export și doagele (mai ales că sunt de dimensiuni neuzitate în țară) și li s'ar putea reduce 50% din taxă actuală de export de circa 7–7000 lei de vagon 10000 kgr. Pe viitor să se facă doage numai pentru consumul intern.

6. A se fixa un termen de transportul acestui material care urmează a se scurge prin Orșova la Dunăre, pela Curtici, Episcoplia Bihorului, Valea lui Mihai, Satu Mare, etc, căci cel mai mult din acest material ar fi destinat: Franței, Olandei, Angliei etc.

Cu această modalitate am liquida o chestiune care merita poate mai de mult a fi clarificată, chestiune datorită dintr'un abuz al exploatărilor pădurilor de stejar în mod prea accelerat în special în Ardeal.

* ° *

Exportul lemnelor de foc

Lemne de foc sânt de două specii: fag și cer.

Actualmente lemnele de foc de fag sunt libere la export contra unei taxe de export de 500 lei la vagon.

Cerul este oprit la export, pentru a se înlătura confuzia și abuzul ce s'ar face la p-tele noastre de vamă, între lemnul de gorun și cer. Deci cerul urmează a fi oprit și în viitor pentru consumul intern și limitând pe viitor abuzul ce i-a făcut, din care cauză în 1924 numai o anumită parte a țării (Ardeal) avem realizate peste 24000 vagoane de lemn de foc de cer.

* * *

Lemnul de fag care până acum era abandonat a început din zi în zi a fi foarte căutat și apreciat. Azi în foarte multe stabilimente industriale a început a se debita fagul pentru fabricile de chibrituri (cutii) și în scânduri care aburite se destina exportului, văzându-se cu 1700—1900 lei m.c. fasonat loco fabrica (mai bine ca cheresteaua de brad).

Aceasta ne bucură, pentru că în loc de a-l condamna la foc, și vinde cu un preț redus, îl putem industrializa mai avantajios.

Totuși trebuie să fim prudenți și cu fagul, pentru a nu înregistra peste 20—30 ani, aceeași criză a fagului care se simte azi în pădurile de stejar și reșinoasele.

- 1) Am luat în brațe stejarul; l'am dat gata.
- 2) " " " " reșinoasele au început a ne îngrijora.
- 3) Am început a lua în brațe acum și fagul, să nu pățească și el aceeași soartă!

Concluzii

1. Se impune începând chiar de azi în fața crizei forestiere de care e amenințată țara noastră, să se facă o anchetă serioasă asupra disponibilităților pădurilor noastre, reglementând suprafețele de exploatat anual și stabilind deci cantitatea în m.c. de exportat anual pe specii.

2. Fixarea taxelor de export la lemn se face în funcție de :

- a) valoarea de cumpărare a lemnului în picioare (x)
- b) " lemnului fasonat loco fabrică (y)
- c) " transportului pe c.f.r în funcție de distanță până la portul sau gara de frontieră cel mai apropiat (z).

Din combinația acestor factori: x, y și z să tindem a realiza o formulă reală pentru viitoarele taxe de export asupra lemnului fasonat, brut, semifasonat etc., și cari taxe să varieze cu valuta în momentul comercializării acestui material.

M. P. Florescu
inginer inspector silvic.

DELA CONGRESUL DIN LYON

Manifestările lumii pentru chestiunile cari privesc lemnul și derivatele lui, devin din ce în ce mai importante, dovedindu-se cu diferite prilejuri, că „marfa lemn“ nu mai poate fi considerată ca până anii trecuți, când materialul lemnos nu avea „onoarea“ să stea alături de alte produse.

Și una din manifestările internaționale din anul 1924, este târgul din Lyon, cu ocazia căruia s'a ținut și un „congres al lemnului“ la care au participat delegați din aproape toate țările europene, fie producătoare, fie consumatoare de lemn.

La acel congres s'au desbătut lucruri foarte interesante cu privire — în special — la tehnica comerțului acestei mărfi, insistându-se foarte mult, asupra ideii de a se adopta, un singur fel de măsură a materialului, brut sau fasonat, dar o unitate de măsură care să fie îmbrățișată de toate popoarele, ce au de aface cu lemnul. Astăzi se vorbește în unele părți de „picioare“ — cari variază dela o țară la alta, în privința dimensiunilor — despre „toli“ sau despre „metri cubi“, etc. Evident, că transacțiunile, în asemenea condiții sunt destul de anevoioase, așa că fabricantul este ținut a cunoaște aceste dimensiuni, dacă își vinde marfa în exterior, în afară de faptul, că pentru aproape fiecare țară se cere altă dimensiune a mărfii, corespunzătoare uzului respectiv. Lucrurile sunt prin urmare destul de complicate.

Dar, asupra acestei chestiuni s'a ajuns la acord în discuțiile congresului, în sensul de a se studia care ar fi cea mai nimerită „măsură“ care ar urma să fie îmbrățișată pentru viitor iar la un viitor congres internațional să se delibereze asupra rezultatelor și să se decidă.

*

La congresul din Lyon (la care nu știm dacă a luat parte vre-un delegat al Casei Pădurilor, lucru ce ar fi trebuit în tot cazul să se producă, dintr'o mie de motive), s'au spus cuvinte frumoase și interesante, din partea re-

presentanților pădurii, cari au fost trimiși de diferitele țări.

Prin urmare, nu numai exponenții vieții comerciale a lemnului au ridicat chestiuni în acest congres, dar și aceia cari represintă pădurea însăși.

Oamenii aceștia au spus lucruri de cariar trebui să se țină seamă *la noi, în special*, fiindcă au vorbit ca și cum ar fi trăit sau profesat meseria lor în țara românească!

D-l Cotta a spus că există o criză a lemnului în Europa; că posibilitățile anuale sunt depășite cu $\frac{1}{6}$ în Finlanda, cu $\frac{1}{3}$ în Norvegia, iar în Statele Unite nu se va mai putea vorbi de păduri, în 25 de ani de aci înainte.

Criza lemnului — spune d-l Cotta — va lovi în primul rând țările din bazinul Mediteranei, așa că este imperios necesar să fie luate măsuri de prevenire.

D-l Bailly spune că consumul de lemne în Franța depășește cu 50% producțiunea indigenă; că cele peste 10.000 de fabrici consumă pentru cherestea circa 17 milioane m. c. de lemn rotund, ceea ce înseamnă că peste 5 ani să fie înghițită o mare parte din rezerva forestieră a țării, căci — după cum arată d-l Vasse — se mai exploatează și lemn pentru foc, încă vre-o 17 milioane m. c.

D-l Delicourt spune că *exploatarea pădurilor este o meserie grea*, complicată, care cere cunoștințe adânci. Un exploatator, demn de acest nume, trebuie să se aplice la păstrarea pădurii, care'l face să trăiască.

În fine, vorbește conservatorul **A. Mathéy**, care a impresionat auditoriul prin cuvântarea sa.

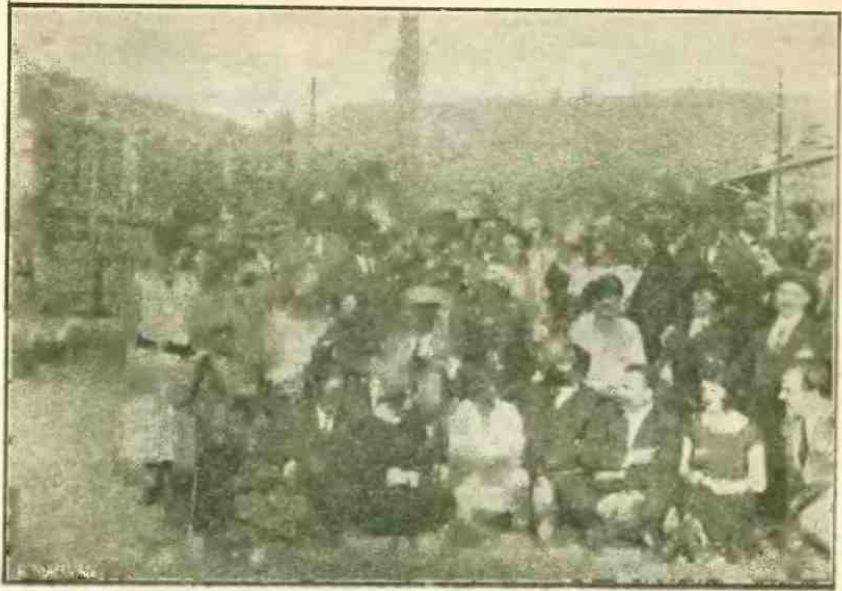
D-sa cere să se facă împăduriri; cere să se facă educația forestieră a masselor; în sfârșit să nu se exploateze decât absolut numai posibilitatea anuală.

Și congresul dela Lyon a luat sfârșit.

*

Să încercăm, acum, după ce am arătat vederile congresiștilor streini, să analizăm punctele ce ne privesc mai de aproape.

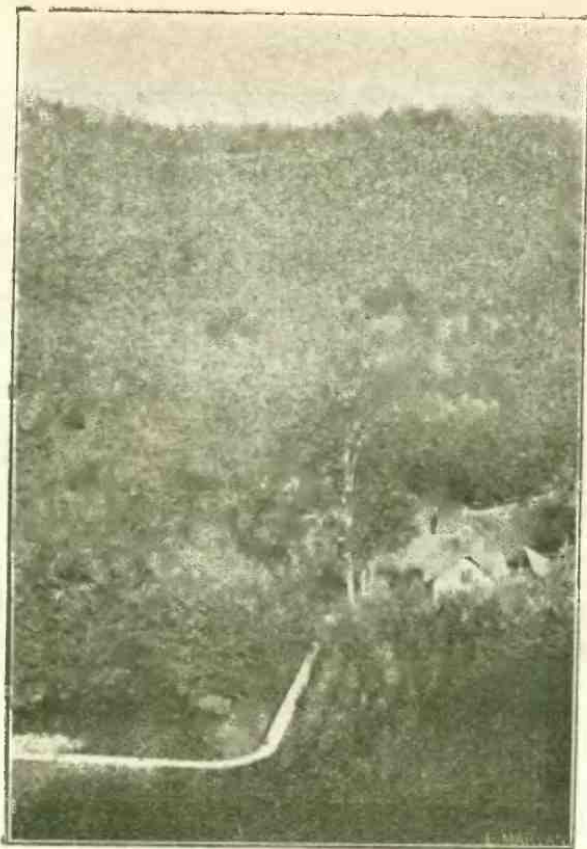
De ani de zile, specialiștii silvici români, strigă atât cât le permite pieptul, că: „la noi se distrug pădurile, nu se exploatează“. Fiecare generație de pădurari a primit moștenire un sfat și o teamă: să păziască fondul forestier

Un grup de congresiști la Uzinele Reșița.

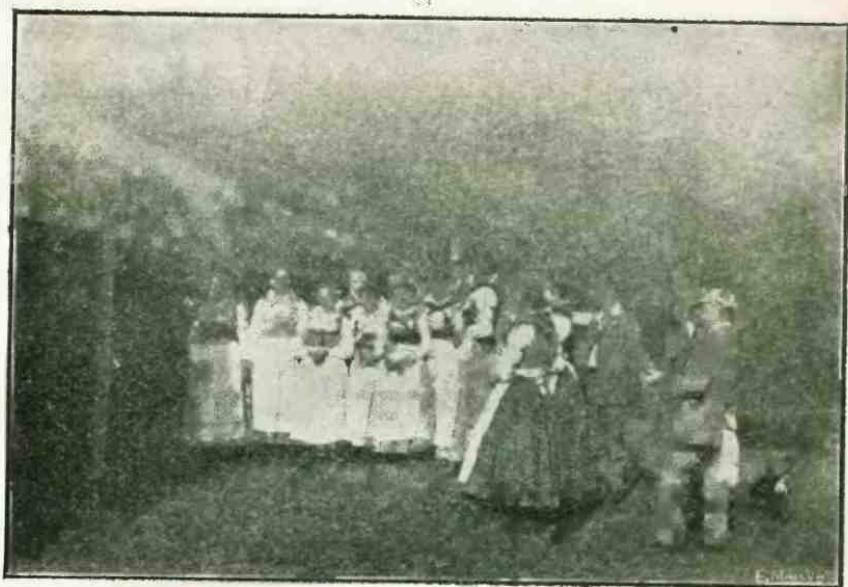
Un grup de congresiști la Delinești.

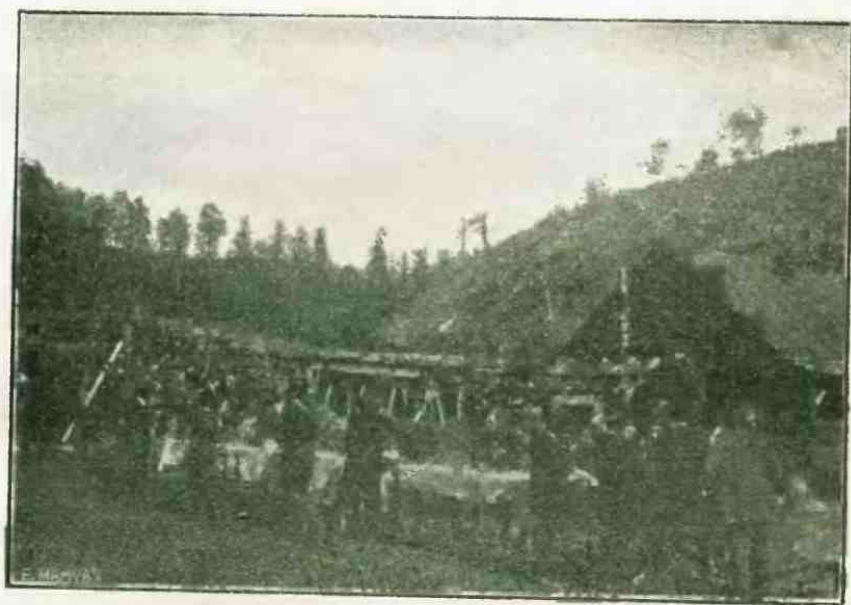
Canal de apă construit din beton armat cu tablere de fier.

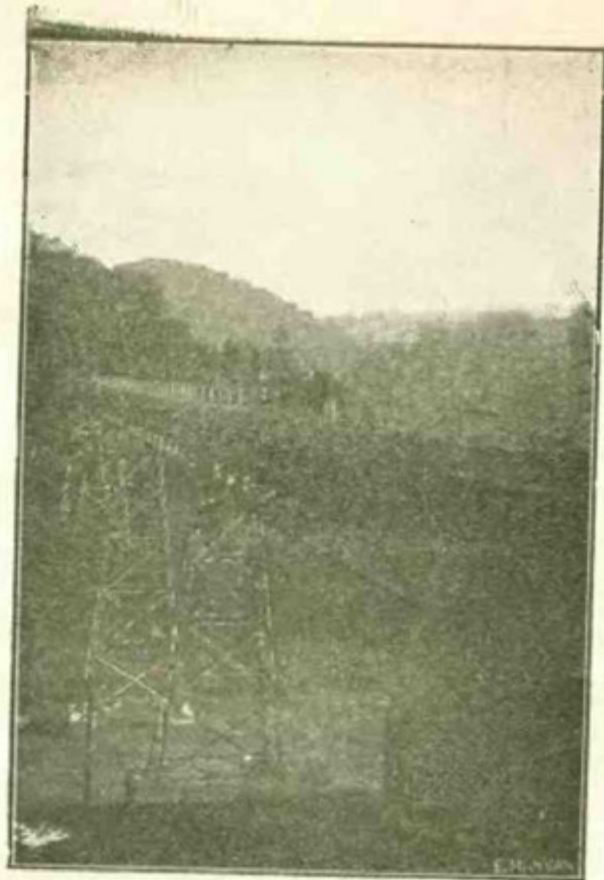
Funicular.

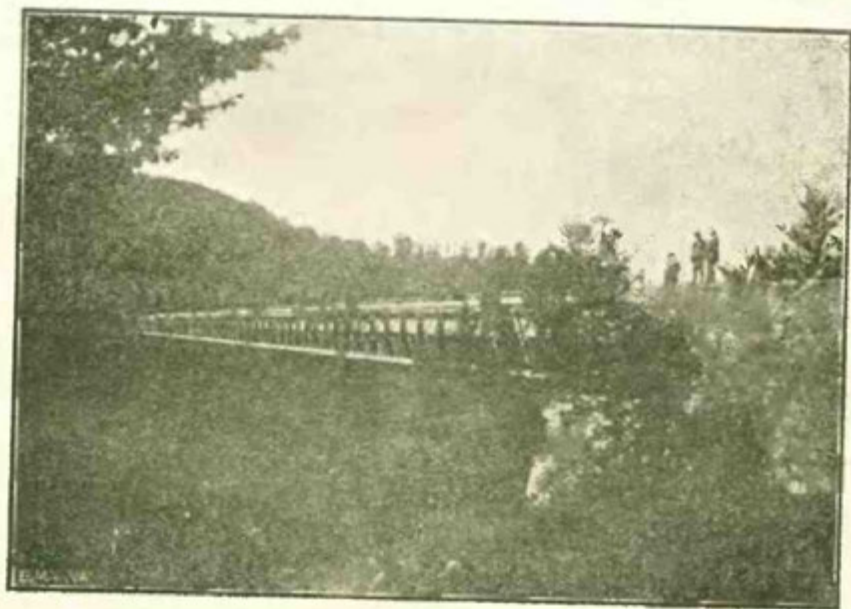
Un grup de fete care primesc pe congresiști la Valiug.

Masa câmpenească dela Valiug.

Viaductul dela Reșița.

Viaductul dela Reșița.

al țării cu ochii și să fie atenți căci în curând nu se va mai putea vorbi despre păduri, în țara românească. Ne amintim că la congresul Soc. „Progresul silvic“ dela Timișoara, d-l Inspector V. Stinghe spunea — printre altele — că un vizitator german, negustor mare de lemnărie, după ce s'a înapoiat în patria lui a arătat impresiile culese, în România, sub raportul pădurilor spunând că: *„după felul cum se exploatează pădurile acum în întreaga Românie, dar mai cu osebire în teritoriile alipite, am impresia că Românii nu consideră de lungă durată unirea provinciilor subjugate odinioară, având în vedere frenezia cu care caută să exploateze lemnul în timpul ce le mai rămâne de șezut în aceste provincii!“*

Pădurarii noștri au căutat, în toate împrejurările, să arate și să convingă, cu cifrele pe cari le posedă, că este numai o iluzie a unora faptul că posedăm isvoare nesecate de lemn. La cifrele și argumentările aduse, s'a răspuns de către cei interesați¹⁾, că niciodată nu va fi vorba de o epuizare a fondului forestier și dacă totuși această teamă poate fi justificată, într'u cât sunt vinovați exploatorii cari nu fac altceva decât să cumpere un bun oferit spre vânzare?

Această afirmare conținând două fapte, vom căuta să le precizăm:

1° Dacă nu poate fi vorba de o teamă referitoare la o apropiată dispariție a pădurilor noastre, pentru ce se tem atunci oameni de talia unui Cotta, Mathéy, RAILLY, etc.? Aceștia și-au manifestat teama, atât pentru patria fiecăruia, cât și pentru întreaga Europă. Ei numai „biurocrați ai ministerului de domenii“ nu sunt, așa că își întemeiază — probabil — convingerea pe ceva și acel ceva ne este cunoscut nouă, pădurarilor de aici și dela congresul din Lyon și din toată lumea, iar nici de cum oamenilor fără pregătire de meserie.

2° În adevăr, un negustor cumpără un lucru, ce i se

1) A se vedea memoriul uniunii g-le forestiere, adresat d-lui Ministru V. Brătianu și prin care se arată, că lipsa eventuală de păduri, în România, este o idee fantezistă, care emană dela funcționarii burocratici ai ministerului de domenii (respectiv al Casei Pădurilor N. mea).

oferă, spre vânzare, operațiune legală până la un punct. Din moment însă ce negustorul vine pe ușa din dos, aducând cu el, pe corifeii zilei, pentru a face presiune, este posibil, funcționarului — lipsit de stabilitate, deci amovibil — să aplice „cel mai bun cod silvic din Europa“, după cum se exprima cineva? Evident că nu!

Cunoaștem păduri de protecție, scoase de curând în vânzare, spre a fi exploatate, de către o societate în bune raporturi cu anumite autorități supreme. Ne întrebăm: ce poate face reprezentantul autorității silvice, care se gândește și la persoana lui, decât să ignoreze dispozițiunile textuale ce se referă la pădurile de protecții?

Și atunci, întreprinzătorii mai pot face responsabili, pe slujitorii pădurilor, că le aprobă suprafețe spre exploatare?

În rezumat, dar, vedem că și aiurea e o stare de lucruri asemănătoare cu aceea dela noi; și acolo meseriașii pădurilor au acelaș strigăt ca și la noi, referitor la decimarea pădurilor; nici acolo, înțelegerea lucrurilor nu este completă. Va veni însă vremea când ni se va da dreptate dar va fi târziu, din nenorocire, pentru țară și popor.

H. Manole

DESBATERILE CELUI AL 36-lea CONGRES AL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC“

dela Timișoara 14—16 Sept. 1924

Ședința de după prânz

Se deschide la ora 4.30 p. m. sub președinția d-lui P. Antonescu, asistat de d-l M. P. Florescu secretarul Societății.

La ordinea zilei :

Vânătoarea din punct de vedere silvic și sportiv. D-l inginer inspector silvic Ernest Gheorghiu, citește următoarea comunicare :

D-le Președinte, Doamnelor și iubiți Colegi,

Nu voesc a ține o cuvântare lungă despre acest subiect, pentru care am ținut deja o documentată conferință la sediul Societății noastre din București.

De atunci și până acum, condițiunile vieții sub toate raporturile s'au schimbat mult în rău, așa că ne găsim astăzi într'o situație, cu totul desavantajoasă, și'n privința vânătoarei, mai ales în Vechiul Regat.

Mai înainte de a intra în miezul acestei însemnate chestiuni, care pe noi silvicultorii ne interesează tot așa de mult ca pădurile de care este legată, să-mi permițeți o mică introducere, destul de importantă, atât din punct de vedere sportiv, cât și din cel economic și silvic.

Este fapt bine cunoscut, că pasiunea vânătoarei la omul de astăzi, e un sentiment atavic, cu răsfrângere la omul primitiv care pentru a se hrăni, a trebuit să vâneze în mod inconștient ;

acest sentiment de necesitate și desfătare sufletească, s'a dezvoltat cu timpul din ce în ce mai mult, — ajungând a deveni cea mai frumoasă petrecere a Regilor și a nobililor din toate timpurile vechi, iar astăzi patima vânătoarei, domnește dela tron la opincă.

Fazele prin care a trecut vânătoarea, care este tot atât de veche ca și omenirea, sânt numeroase și variate, dar nu voesc a mă întinde aci într'o descriere prea largă, ci numai a arăta, că nici una din pasiunile omenești, n'a domnit cu atâta putere în cursul veacurilor.

În adevăr, Onor. Adunare, nici o petrecere nu este mai nobilă, mai curată și mai înălțătoare ca vânătoarea !.. Ea ne dă putere sănătate și curaj, ne face îndrăzneți și viguroși, inobilând sufletele celor ce o practică.

Însă nu trebuie să considerăm vânătoarea ca o petrecere sălbatecă, de carnaj, și dor de a vedea curgând sânge nevinovall.. ci ca un sport nobil, exercitat cu artă și cumpătate !.

În decursul ultimelor decenii, s'a legiferat în mai multe rânduri, asupra vânătoarei, am luat și eu parte în comisuni ca delegat al Ministerului de Domenii, iar la ultima lege, am fost consultat prea târziu și numai asupra regulamentului legii de vânătoare, când legea era deja promulgată și nu se mai putea face nimic.

Afât legile vechi, cât și cea actuală, au părțile lor bune —însă, neavând mijloace de a le aplica și controla, o lege ori cât de bună ar fi, pierde din valoarea ei, apoi cred că chestiunea vânătoarei și aplicarea legii trebuie să treacă la C. Pădurilor.

Întrebându-ne care este scopul acestei legi, vom răspunde „înmulțirea vânatului util și ca consecință, sporirea venitului Statului, stârpirea fiarelor stricătoare cari produc țarei pagube de zeci de milioane — procurarea unui aliment gustos, sănătos și variat — siguranța publică și procurarea de lucru la mii de oameni, apoi dezvoltarea sportului vânătoarei, care abate pe om dela multe viciuri, făcându-l mai bun și mai viguros.

Domnule Președinte și Onor. adunare,

Trebuie să cunoașteți că în țările din occidentul Europei articolul vânătoarei, procura anual Statelor ca Franța, Germania, Austria etc. zeci de milioane venit și susținea industriei numeroase.

Marele războiu însă, a sdruncinat rău existența vînatului, așa ca astăzi chiar, țările altă dată bogate în vînat, sunt decăzute în această privință.

În România, vechiul regat, existau localități înainte de război unde se prăsisse mult vînat, stîrbind braconajul și vulpele mai ales. Așa de ex. la Dăbuleni propr. așez. Brâncovenești Jud. Romanași în plantațiile de salcâm pe nisipurile sburătoare, făcând o vînătoare M. S. Regele în câteva ore s'a vînat peste 700 de iepuri, iar în munții Mușcelului, se împușcau în câteva zile la o vînătoare, cățiva urși, mistreți căprioare etc.

Astăzi însă, o lipsă generală de vînat, domnește pretutindeni; citez un caz tipic:

Acum 3 ani, făcând o vînătoare cu M. S. Regele nostru și cu cel al Greciei, bătînd cu 60 bățuși, 3 zile, toți codrii, sus la munte și la poale, unde altă dată mișuna tot felul de fiare: urși, mistreți, căprioare și iepuri, n'am găsit picior de vînat, totul pare că era un pustiu, fără urmă de vre-o vietate, ceea ce a holărât pe M. S. Regele să-și părăsească, Bagna Rusului, cu castelele sale de vînătoare.

Una din principalele cauze, este îmulțirea fiarelor stricătoare, care fac ravagii în vînatul util, mai ales acum, după război, căci s'a îmulțit peste măsură.

Și pentru a ne putea da seamă, de enormele pagube ce pricinuesc avuției naționale, fiarele stricătoare, care pe lângă că au ajuns un flagel amenințînd siguranța publică, dar produc stricăciuni în vitele domestice de zeci de milioane, am făcut o statistică prin Ministerul de interne înainte de războiul mondial constatându-se oficial No. vitelor distruse în valoare de câteva milioane numai într'un an chiar și câți-va oameni sfîșiați de lupi și dacă deducem valoarea lor, după prețurile actuale ajungem la cifre fabuloase care pe nesimțite, se pierd din economia țării și unde mai punem, valoarea vînatului distrus, mai cu seamă în ierlene grele?

În urma năprasnicului războiu, s'au îmulțit mai ales lupii așa de mult, încât, deseori dau navală iarna la sate în haite numeroase, atacînd chiar și oameni mari, ziua mare, devenind o primejdie pentru țară și dacă nu se vor lua măsuri energice, cât mai curînd, vom suferi consecințe grave.

Încă una din cauzele împușinării vânatului folositor este braconajul!... adică vânătoarea pe furis, plaga rea și greu de vindecat, de care suferim.

Braconierul sau hoțul de vânat—ucide orice animal sălbatic ce îi iese în cale, fără respect și cruțare de sex, de epoca reproducției, sau de felul vânatului, din care unele specii abia mai există la noi;

Profitul ce trage astăzi, când prețul vânatului comestibil, blănille și pieile s'au scumpit enorm, face pe braconier, să nu mai aibă răgaz, zi și noapte, hoinărind după vânat, care-i produce un venit frumos.

Consecințele braconajului și al fiarelor stricătoare asupra vânatului util, sunt desastroase, iar în țările unde nu s'a luat măsuri la timp pentru stârpirea lor, s'a distrus vânatul cu desăvârșire, cauzând enorme pagubi statului.

Legile noastre cu toate pedepsele prescrise în trecut și prezent n'au putut reuși a stârpi braconajul, pentru că n'au avut sancțiuni practice, aplicabile ușor și nici mijloace de a fi executate cu severitate, — așa că orice lege, fie cât de bună, când n'are mijloace de a fi aplicată, rămâne fără efect, după cum am mai spus.

Să trecem acum la partea a 2-a, vorbind puțin și despre mijloacele ce pot fi folositoare în chestiunea vânătoarei.

P A R T E A II-a

P r o p u n e r i

1) În primul rând vine instrucția practică ce trebuie să capete toți agenții silvici superiori și inferiori, cât și paznicii vânătoarei, căci nu este d'ajuns a cunoaște teoria la perfecție, ci trebuie a ști aplicația practică a mijloacelor ce ne stau la îndemână, mai ales în chestia distrugerii fiarelor stricătoare care sunt foarte viclene și greu de distrus.

Trebuie ca fiecare silvicultor să vadă și să facă el însuși practică pe teren înainte de terminarea școalei, trebuie ca cursul de vânătoare teoretic să fie predat și practic, relativ la așezarea curselor, otrăvirea cadavrelor destinate ca nadă—alegerea locurilor potrivite pentru așezarea lor etc. etc.

Mai trebuie ca silvicultorul la terminarea școalei, să fie și un bun vânător, cunoscând în fond arta vânătoarei, mai ales partea

practică, apoi trebuie dezvoltat la el sentimentul vânătoarei, astfel ca să devie aproape pasiune, căci numai atunci el va lucra cu plăcere și cu ambiția de a vedea o bună reușită a trupelor sale.

Examenul cursului de vânătoare trebuie să fie serios, dacă vom să obținem rezultate bune.

Cursul de vânătoare să fie introdus în toate școlile, atât în cele superioare de silvicultură și agricultură, cât și în cele medii sau inferioare cum și în cele de brigadierii silvici.

Să se creeze câteva școli speciale inferioare de vânătoare pentru specializarea agenților de paza vânatului, distribuindu-se cu timpul fiecărui ocol și chiar la particulari, la societăți etc., un număr de agenți specializați cari să aibă numai această îndatorire și răspundere.

2) Să se redacteze cursul de vânătoare cât mai complet în partea practică, adaptat după regiuni, provincii și după gradul școlii, cari cursuri să se predea de un silvicultor sau profesor, ales dintre vânătorii cu reputație.

3) Din sumele încasate anual din diferite taxe și permisiuni de vânătoare, să se angajeze un personal de pază, începând cu paznicii de vânătoare la sate, controlori și inspectori de vânătoare, plătiți și cu răspundere, căci în starea de astăzi, cu inspectori onorifici sau cu șefii de ocoale cărora li se dă și această obligațiune, ei fiind prea încărcăți cu gestiunea ocoalelor, nu au timpul necesar și nici cunoștinți practice a se mai ocupa și de vânat, așa că, oricâte ordine s'ar da și măsuri s'ar lua vor rămâne fără efect.

4) Jandarmeria să fie obligată sever, a urmări mai de aproape pe toți braconierii din localitate, mai cu seamă în zilele de sărbători și pe timpul absenței lor de acasă, — dându-li-se o recompensă bănească lunară și $\frac{1}{2}$ din valoarea delictelor descoperite pentru care ar dresa și înainta acte.

Ar mai fi o serie de măsuri bune pe care le mai enumăr: spre a nu vă obosi prea mult aci, — repet însă și astădată, că nimic nu poate fi cu reușită folositor, decât, când vom dispune de un personal bine specializat și cu răspundere, până atunci, va dăinui starea actuală a braconajului datorit setei de bani și pagubele enorme produse de fiarele stricătoare, de care nu ne putem scăpa ușor. Un început de măsuri bune s'au luat deja de

actuala direcție a vânătoarei, care trebuie încurajată și susținută — spre a putea să-și organizeze un personal complet și apt.

D-l Inginer Șef silvic St. Caraman citește următoarea comunicare a d-lui Inginer consilier silvic Mihail Tănăsescu, care n'a putut lua parte la congres fiind reținut de interese familiare la București.

Domnilor și iubiți camarazi,

Regretând din suflet că nevoi familiare m'au împedecat de a fi printre Domniile-Voastre, totuși chestiunile la ordinea zilei, având o importanță deosebită pentru noi și în special chestiunea vânătoarei, cari pentru corpul silvic constituie astăzi un *Ce...* care atinge demnitatea corpului, nu puteam ca să nu particip chiar de departe la dezbaterile ei, arătându-mi și eu părerile în această chestiune, în mod deschis, ca un vânător bătrân și cu multă experiență.

Domnilor și iubiți camarazi,

Cred, că și autorii reali... nu cei de formă ai legii vânătoarei din Iunie 1921, în forul lor interior, socotesc ca o anomalie faptul de a încredința aplicarea acestei legi altor persoane decât inginerilor silvici și prin urmare de a se fi creat o direcție a vânătoarei în Ministerul Domeniilor, independentă de Casa Pădurilor și în afară de corpul silvic. Singura scuză nu poate fi decât nevroza... starea anormală în spirite ca și în fapte, care s'a manifestat, aproape în toate direcțiunile de activitate omenească, după marele război. Nu pot să'mi închipui că a fost vorba de... căpătuirea cuiva sau... câtorva.

În adevăr, atât legea vânătoarei din 1891, cât și cea din 1906, deși cu aplicarea încredințată Ministerului de Interne, lăsa corpul silvic, stăpân complet în pădurile ce-i erau încredințate spre administrare.

El făcea poliția vânatului în pădurile Statului, el ocrotea, hrănea și înmulțea vânatul; el arenda vânatul iar veniturile mergeau unde era de drept... la Casa Pădurilor.

În aceeași epocă, deși în state deosebite, — aproape același stare de lucruri. În Bucovina, în Ardeal, Banat ca și în Basarabia, — erau legiuiri și ordonanțe chiar mult mai severe, în ceea ce

privește ocrotirea vânatului decât la noi, — dar totdeauna subscutul de apărare și aplicare al legii,—încredințat corpului silvic,—lucru de altfel și firesc,—acest corp fiind singurul,—cu o cultură specială în această ramură, cultură căpătată după băncile școlii și apoi prin meseria lor, legați cu pădurea și cu vânatul, pe care ea îl adăpostește și-l hrănește.

Legea din 1921, nu mai ține seama de trecut. Descălicători noi se revarsă peste meleagurile noastre vânătoarești.

O direcțiune nouă... independentă a vânătoarei, chemată să aplice o lege, făcând în pripă și pe ascuns, după cum spunea și la Chișinău în conferința sa, colegul C. P. Georgescu. Se înființează un inspector general, al vânatului. Inspectori pe județe ai vânatului,—grade peste grade... dar toate aceste funcții noi, încredințate unor persoane, de sus până jos, fără nici o preparație de specialitate, ba dacă ar fi să cred svonorile... se zice că în unele județe, sunt ca inspectorii ai vânatului... niște calfe de frizeri, sau calfe de cizmari!!! Am mai aflat că la o școală din Ardeal, pentru paznici de vânat... ar fi fost director sau profesor un preot... mă întreb ce legătură poate să aibă preoția cu vânătoarea ?!

Într'un cuvânt prin această lege, specialiștii sunt dați la o parte... ca și cum le-ar fi fost teamă de ei... noilor conducători improvizați prin noua lege... iar mulți nechemăți ajunși directori or inspectorii mari și tari... ca să hotărască asupra bietului vânat.

Și atunci se naște firesc întrebarea... în astfel de condițiuni este oare posibil progresul ?

Pentru mine, este tot atât de posibil progresul în asemenea condițiuni... cât este firesc a despărți vânatul de pădure... cât este posibil a vâri 2 săbii într'o teacă!

Nici undeva pe lume, nu cred să se petreacă lucruri așa de anormale ca la noi și fără ca totuși opinia publică să reacționeze. Aceasta te face să crezi că opinia publică nici nu s'a născut la noi... or dacă se va fi născut este desigur ca un copil în fase... nu poate să meargă nici să vorbească !!

În Franța, în Austria, cari au în adevăr vânat productiv... nimeni nu s'a gândit să ia administrația vânatului din pădurile administrate de Corpul Silvic... și să le încredințeze unor streini de pădure. În Germania pădurea este așa de strânsă de vânat, în cât șeful de ocol are și titlul de Jagd und Forst Verwalter.

Și este firesc ca așa să fie, căci cine poate controla mai bine, mai de aproape starea vânatului și îndeplinirea obligațiilor de către arendașii de vânătoare, de cât personalul silvic al pădurei, care veșnic este în pădure! Nu sunt acestea anomalii?! și cu toate acestea, cu toții constatăm că se petrec în veacul al 20-lea dela Christos la noi în țară... acum când avem o Românie Mare.

Și atunci este foarte firească și explicabilă, turburarea adusă în sufletul inginerilor silvici, de o asemenea legiuire, precum este firească și moțiunea dată de Congresul Silvic dela Chișinău. din toamna anului trecut, în urma comunicării D-lui Inspector G-ral Silvic C. P. Georgescu.

Indignarea Silvicilor este fără îndoială întemeiată și de natură a provoca grave conflicte între organele Direcții de astăzi a vânătoarei și organele Administrației Casei Pădurilor căci nu este posibil ca să admiți, ca un inginer silvic Șef de Ocol de ex. să fie obligat să primească a i se face inspecție în pădurile Ocolului său, de cine știe ce inspector de vânat al județului și beneficiar al unui permis de călătorie gratuit, pe C. F. R. plătit și acela desigur din arendarea vânatului din pădurile statului!!! Aceasta nu se poate.

Această stare de lucruri atinge demnitatea Corpului Silvic astfel că va provoca forjamente, fricțiuni din ce în ce mai grave fricțiuni cari vor deveni inevitabile întru cât nu este de admis ca un Șef de Ocol, sau chiar simplu pădurar de Canton, să poată îngădui ca să fie controlat în casă la el de orice indenzirabil... de orice braconier... până mai ieri... iar astăzi poate inspector de vânat...!

Dacă sunt legiuri anormale... excrescențe a unor timpuri de nevroză... este datoria celor ce conduc țara și au răspunderea bunei stări a lucrurilor.. ca cu un ceas mai înainte să le extirpeze.. și să armonizeze administrațiile iar nu să le învrăjbească.

Socot că nu e bine ca să se ducă lucrurile prea departe, căci inginerii silvici, vor și să pue la locul lor pe toți cei neche-mași, care și vor permite să se erigeze în administratori ai vânătoarei și în stăpâni în casa altora. Sper însă că măsurile de îndreptare se vor lua mai din vreme, evitându-se astfel contlicte regretabile!

În nici un județ nu ar fi trebuit numit inspector al vânătoarei,

o altă persoană de cât un inginer Silvic, — de fapt astăzi nu este nici unul, — căci în nici un județ nu se găsesc alte persoane cu o cultură de specialitate, de cât Ing. Silvici și nici nu sunt alte persoane cu mai mult drag de cultura vânatului și a pădurei, cu o tragere de inimă mai mare, și cu o autoritate morală în speță, mai desăvârșită de cât organele silvice.

Amestecul Persoanei Regelui sau a prințului Moștenitor în această chestiune... adică a se afirma că M. S. Regele ține ca să fie o Direcțiune a Vânătoarei, independentă de Casa Pădurilor, este după mine o indelicateță din partea acelorora cari nesimțindu-și terenul destul de tare sub picioare... caută să exploateze oarecari situațiuni, punând în circulație asemenea versiuni... cu speranța căși vor putea întări situația și vor face să tacă pe cei cari luptă pentru o cauză dreaptă.

Este o chestie de demnitate pentru fiecare organ al Corpului Silvic dela cel mai superior... până la ultimul pădurar, de a lupta cu îndârjire, pentru răsturnarea stărei de lucru de astăzi în materie de vânătoare și a întrona o organizațiune care să corespundă scopului ce urmărește și care nu este altul de cât propășirea vânatului, înmulțirea și selecționarea lui. — În orice administrație și mai ales într-o administrație de Stat, pentru ca lucrurile să meargă bine și scopul urmărit să fie atins, se cere în mod imperios ca fiecare să fie pus la locul ce merită... iar nu un preot la o direcție de școală de paznici de vânat... ori mai știu eu cine la inspectorat de vânătoare.

Dreptatea corpului silvic este vădită prin chiar crearea catedrei de vânătoare la Secția Silvică a Politehnicei; căci din 2 una: ori Inginerii Silvici au menirea cultivei vânatului și atunci catedra are rațiune de a fi, ori asemenea însărcinări cată a se încredința altora... și atunci urmează a se desființa acea catedră, ca inutilă.

Este dar nevoie absolută ca congresul să ia o atitudine hotărâtă, în contra acestei anomalii, și prin moțiunea ce va da să solicite stăruitor trecerea Direcțiunii vânătoarei la Casa Pădurilor, fără de cari nu se va putea aduce armonia atât de necesară unei bune administrațiuni... din contră... conflictele vor deveni din ce în ce mai acute... și nu este nici un interes a se ajunge acolo.

Trebue ca conducătorii noștri să fie convinși că după cum orice s'ar face, vânatul nu se poate despărți de pădure, tot așa nici administrarea vânatului nu se va putea despărți de acea a pădurei.

M. Tănăsescu
Inspector G-ral Silvic

Se mai citește următoarea comunicare trimisă de d. inginer șef silvic Otto Witing șeful ocolului silvic Brașov.

O observare despre competența inginerului silvic în chestia vânătoarei

Fiind inginerul silvic singurul funcționar, care are pregătire științifică în materia vânătoarei și formând pădurile noastre, cari stau în orice direcție sub îngrijirea, supravegherea, conducerea, administrarea a personalului silvic, cam o pătrime din pământul întreg al țării noastre, este natural și dela sine înțeles, că inginerul silvic să aibă o influență importantă la toate chestiunile din materia vânătoarei, mai mult, să fie el chiar chema a juca rolul conducător în chestiile vânătoarei.

Legea noastră pentru protecția vânatului prevede în capitolul II, modul arendării dreptului de vânat pe terenurile comune de vânat și la art. 100 modul arendării pe proprietățile statului, însă la nici un loc nu prevede sub ce condițiuni și în ce mod este de arendat dreptul de vânat pe proprietățile comunelor și orașelor.

De oarece comunele și orașele au mai cu seamă la ținuturile alipite, de multe ori pădurile cu întindere mai mare decât 1000 de hectare la munte și 100 hectare la câmp și deal: (vezi art. 3 din legea de vânat), aceste proprietăți nu sunt obligate în baza art. 4 al legii, a forma terenurile comune de vânat și prin urmare nici nu țin sub prevederile Capitolului II. (Art. 8—14) al legii de vânat.

Evaluarea dreptului de vânat la proprietățile comunale ma mare de cât 1000 de hectare, adică 100 de hectare după distincțiile din art. 3 a, al legii, ar trebui să se facă prin urmare conform legilor comunale și relativ la pădurile comunale, ca produsul accesoriu al pădurei, conform dispozițiilor din legea pădurilor comunale și ale regulamentelor respective în vigoare.

Prin urmare referentul în chestia arendării dreptului de

vânat la pădurile comunale și după părerea noastră și la pădurile erariale trebuie să fie chiar în baza legii de vânat șeful ocolului silvic respectiv, care din cauza aceasta este chemat a întocmi condițiunile de licitare și de contract, a participa la licitațiune în mod oficios și a da Prefecturii după licitațiune avizul cerut în cauza aprobării licitațiunii.

Sub nici un caz nu poate fi referentul în cazul precedent inspectorul de vânătoare, cum prevede art. 12 al legii pentru terenurile comune de vânat.

Nu este însă după părerea noastră clarificat cazul, dacă pădurea comunală — fără considerare la estinderea sa — va fi arendată împreună cu terenurile comunei de vânat aflate la teritoriul comunei, formând prin aceasta un singur fond de vânat împreună cu terenurile comunei de vânat.

Cazul acesta — găsimu-se de multe ori în Ardeal — trebuie să fie clarificat prin regulamentul de aplicare al legii de vânat.

După părerea noastră reprezentantul din cauza arendării în cazul cel din urmă poate să fie iar numai șeful ocolului silvic respectiv și nu Inspectorul de vânătoare, formându-se pădurile rezervate de vânat cele mai importante pentru fiecare, fondul de vânat și formând exercitarea dreptului de vânat un venit accesoriu al pădurei, fiind prin urmare sub competența Inginerului silvic respectiv.

D. *Constantin P. Georgescu*, inginer inspector general silvic, în critica ce face acestei chestiuni, împarte vânătoria în două părți: sportivă și economică. Vânătorii-sportmani au făcut să se voteze legea vânatului în cari ei sunt acei cari trebuie să supravegheze la conservarea lui, cât timp există corpul silvic bine pregătit care poate cu mare succes să slârpească animalele vânătoare prin vânători organizate sistematic și să pună în valoare pentru stat a vânatului bun. D-sa cere ca moțiunea votată de congres anul trecut în această chestiune să fie luată în considerație și anul acesta până când se va ține seamă de doleanțele corpului silvic pentru rezolvarea acestei chestiuni.

D. *Dr. M. Dracea*, spune că în apus pădurile s'au conservat și menținut din pasiunea celor mari, a regilor, înalților prelați și nobililor pentru vânat. Corpul silvic trebuie să câștige supravegherea vânatului fiind un drept al lui.

Se propune reeditarea tratatului d-lui inspector silvic Ernest Gheorghiu „Despre vânătoare“.

D. Ștefanopol Alex., șeful ocolului silvic Căscioarele-Vlașca, scoate în evidență dispoziția din legea vânătoarei prin care dreptul de vânat se arendează dându-i-se licitatorului și dreptul de ocrotire al vânatului după terenul arendat.

D. C. P. Georgescu, inspector general silvic, cere ca direcția vânătoarei să treacă sub administrația Casei Pădurilor și modificarea legii vânătoarei.

Ședința se suspendă 15 minute.

La redeschiderea ședinței se pun la vot următoarele 3 moțiuni:

MOȚIUNE

Inginerii Silvici adunați în congres la Timișoara în zilele de 14, 15 și 16 Septembrie 1924, pe baza referatelor prezentate și discuțiilor urmate *privitor la inconvenientele exproprierei râpilor și terenurilor improductive din regiunea dealurilor și munților pentru islazuri comunale.*

Constată că:

Organele însărcinate cu aplicarea ultimelor legi de reformă agrară au procedat cu o condamabilă dărnicie când a fost vorba de exproprierea de păduri și au omis cu totul aplicarea art. 14 din legea agrară, în ce privește exproprierea terenurilor neproductive.

Printr'o greșită interpretare a legii s'a depășit cu mult spiritul și litera ei, călcând-o flagrant prin denaturarea stării de fapt.

Se distruge astfel în mod abuziv și zadarnic, întinse suprafețe păduroase, atacându-se viitorul economic al țării, fără folos real nici pentru populație, de oarece problema islazurilor nu se rezolvă definitiv ci numai se amână.

Pentru remedierea acestei stări, Congresul cere:

1. Să se revizuiască toate lucrările de expropriere privitoare la islazurile constituite din păduri, întocmite prin călcarea legii sau contra avizului organelor silvice.

2. Să se ancheteze toate cazurile de călcarea legii, semnalate de organele silvice și în special în jud. Tulcea.

3. Prin aplicarea riguroasă a art. 14 din legea de reformă agrară, ad-ția Casei Pădurilor să intre în imediata stăpânire a tuturor terenurilor neproductive, atât ale statului, cât și ale particularilor și să le pună în valoare prin împădurire.

4. Unde cu ocazia aplicării legii pădurilor comunale nu s'a găsit păduri constituite, să se aibe în deosebit în vedere a se afecta terenurile neproductive pentru constituirea pădurilor comunale și să se oblige la împădurirea lor, satele cărora li se destină.

MOȚIUNE

Inginerii silvici adunați în Congresul dela Timișoara în zilele de 14, 15 și 16 Septembrie 1914 pe baza referatelor prezentate și discuțiunilor urmate privitor la corecțiunea torenșilor și ravenelor e de părere :

1) Că bazele fixate de codul silvic în art. 8 și 9 relativ la împădurirea locurilor sterile, de Legea Pădurilor comunale din 1924, art. 14 și următorii, și de legea reformei agrare art. 13 și 14, trebuesc să fie lărgite și precizate în senzul ca să se dea posibilitatea ca pe cuprinsul țării întregi să se estindă asupra locurilor neproductive *indiferent de proprietar*, regimul silvic cu prevederile legeri și cu garantarea posibilităței lor de aplicare.

2. Administrația să înceapă chiar de acum a pregăti statistica, organizarea administrativă și creiarea de mijloace materiale pentru a putea pe deoparte să continue și să țină în bună stare lucrările deja începute iar pe de altă parte să poată realiza lucrările noi pe întreaga întindere a țării.

3. Guvernul să ia în deaproape examinare grava problemă a despăduririlor mai ales pe terenurile expuse a se ruina, care se lărgesc mereu prin practica pășunatului și altor mijloace de defrișare deghizată. In special atrage atențiunea guvernului că exproprierile pentru islazuri au pus pădurile la o grea contribuție și că după ce s'a dat tot ce se putea da din întinderea lor, trebuie să înceze ingerința gospodăriei agricole asupra pădurei și să fie în sfârșit lăsată unei culturi raționale.

MOȚIUNE

Societatea *Progresul Silvic* reunită la Timișoara în al 36-lea congres anual, ascultând expunerile făcute asupra vânătoarei din punct de vederé economic silvic și sportiv constată că :

Vânătoarea are două laturi distincte :

a) Una sportivă, vânătoarea propriu zisă adică arta de a vâna

b) alta economică adică cultura vânatului, valorificarea produselor animalelor împuşcate şi poliția vânatului.

De oarece moţiunea privitoare la vânat şi cultura lui votată de congresul nostru din Chişinău din 1923, până în prezent nu a fost luată în considerare, în urma discuţiilor urmate congresul autoriză din nou Consiliul de administraţie al societăţii Progresul Silvic ca în mod oficial să intervină pentru :

1) A se modifica cât mai neîntârziat legea de vânătoare din 1921, prin o comisiune de specialişti în economia vânatului completând-o prin dispoziţiuni privitoare la înmulţirea vânatului şi economia vânătoarei în general din care corpul silvic râvneşte a face o nouă sursă de bogăţie pentru ţară.

2) Direcţia vânătoare¹ din Ministerul de Domenii în actuala ei alcătuire să treacă sub conducerea şi controlul Casei Pădurilor,—încadrând-o în bugetul ei pe 1925.

Aceste moţiuni au fost aprobate în unanimitate de congres.

• • •

D. Petre Antonescu, mulţumeşte membrilor congresului pentru modul academic cum au decurs desbaterile din acest an şi materialul preţios cu care au colaborat membrii societăţii *Progresul Silvic*.

Înainte de a declara închis congresul din acest an, d-sa confirm statutelor întreabă pe congresişti, unde ar dori să se ţină congresul la anul viitor (1926). Parte din membrii susţine a se ţine la Oradia Mare, parte la Bucureşti în Palatul Cercului Inginerilor silvici. D. Preşedinte crede că până la anul viitor nu va fi complet terminat Palatul şi deci trebuie să ne gândim pentru o altă localitate.

Cei mai mulţi din congresişti propun şi se aprobă apoi de majoritate ca congresul viitor să se ţină la Galatz sau Brăila în luna Mai şi cu o excursie de studii în delta şi gurile Dunărei, spre a se studia atât pădurile din localitate cât şi împotmolirea gurilor Dunărei, din cauza depozitelor anuale ca efect al despăduririlor munţilor.

D-sa mulţumeşte în numele congresului d-ilor Ingineri silvici: V. Lintzia, St. Caraman, I. Dimitrescu şi tânărului Şuteu, cari ca membri în comitetul de organizare local au contribuit mult la aranjarea şi găzduirea congresiştilor.

Aduce apoi mulţumiri autorităţilor locale ca d-l Prefect al

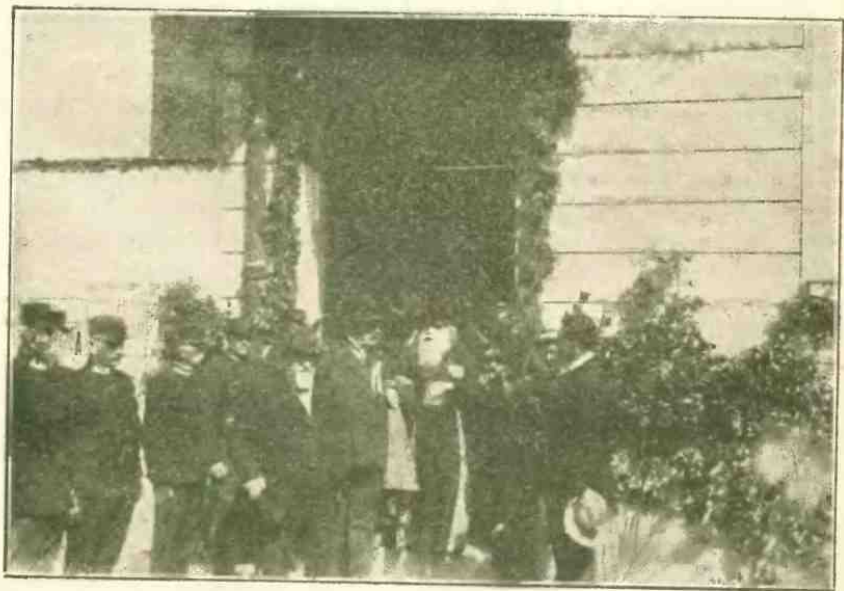
Masa forestieră în pădurea Diavoia.

Congresiști silvici fotografiați cu grănicerii în pădurea Diavoia.

Sosirea D-lui General Berthelot însoțit de D-nul Al. Constantinescu
Președintele Soc. „Progresul Silvic“ la gara Caransebeș.

Plecarea dela congres a D-lui General Berthelot.

județului, d-l Primar al orașului Timișoara care ne-a acordat o largă ospitalitate frățească.

In fine d-lui general Găvănescu, comandantul Diviziei I, care ne-a acordat gratuit sala pentru conferințe și sprijinul său în reușita congresului nostru, precum și d-lui Vâlcovici directorul Școalei politecnice din Timișoara și întreg corp profesoral care ne-a onorat cu prezența d lor și permis vizitarea laboratoarelor Școalei Politecnice.

D-l M. P. Florescu secretarul congresului, relevă că la acest congres pentru prima dată, iau parte cei 4 bătrâni înaintași ai silviculturii românești din cele 4 unghiuri ale țării și anume: P. Antonescu din vechiul Regat, Liviu Marțian din Ardeal, D-r Gutzman din Bucovina și Szatzmàry din Banat.

Dorește și propune ca acești 4 bătrâni pădurari să-putem sărbători — așa cum se cuvine — în casa noastră dela București, — Congresul aprobă aplaudând.

D-l Petre Antonescu, urând sănătate și spor la muncă congresiștilor, declară cel al 36 lea congres din 1924 *închis*.

Seara a avut loc o masă colegială de despărțire.

În dimineața zilei de 17 Septembrie, congresiștii au plecat din Timișoara la Reșița. În gara Timișoara au fost de față autoritățile civile și militare, care au urat congresiștilor călătorie frumoasă. Muzica Regimentului de infanterie a cântat diferite arii naționale până la plecarea trenului.

MONOGRAFIA PĂDURILOR SOCIETĂȚII ANONIME UZINELE DE FIER ȘI DOMENIILE DE REȘIȚA

Închinată membrilor societății „Progresul Silvic” cu prilejul al XXXVI-lea congres silvic și al vizitărei pădurilor și instalațiilor din Reșița 1924.

I N T R O D U C E R E

Județul Caraș Severin, cu arealul său de 103.991 Ha. are păduri pe o întindere de 517.000 de hectare.

Din acest teritoriu de păduri 196.000 Ha. sunt ale statului, 150.000 Ha. ale Comunității de avere, constituită din regimentul al XIII grăniceresc bănățean român, 88668 Ha. sunt proprietatea societății de fier și Domeniile de Reșița, iar restul e al proprie-

tarilor mai mici. Astfel din întreg complexul de păduri 17 la sută sunt în stăpânirea societății „Reșița“.

Pe întreagă întindere a solului aparținător societății „Reșița“ sunt de remarcat următoarele ramuri de cultură:

1. 88668 hectare păduri,
2. 100 „ intravilane,
3. 59 „ vii
4. 221 „ arabil,
5. 3365 „ fânețe,
6. 672 „ pășune,
7. 1369 „ improductiv.

Administrarea Societății U. D. R. o conduce, în sensul mai restrâns al cuvântului, Direcțiunea silvică și domেনială, care își are sediul în Oravița.

Acestei Direcțiuni îi sunt direct subordonate patru regiuni silvice :

- Regiunea I silvică Oravița,
- „ II „ Bocșa Română,
- „ III „ Reșița,
- „ IV „ Steierdorf.

Domeniul întreg se întinde între 39° 15' și 39° 48' lungimea ostică dela Ferro și între 44° 40' și 45° 30' lățime nordică (Veneția este la 45° lățime nordică), fiind traversat de văile râurilor Berzava, Caraș, Timiș și Nera rezemându-se în părțile din Sud pe șesul Dunării.

Toate aceste râuri și afluenții lor sunt de mare importanță pentru silvicultură, fiind pretutindeni pecăt posibil utilizate.

Din întreg terenul domেনial

- aprox. 30% are caracter alpin,
- „ 65% de deal și
- „ 5% de șes.

La răsărit și miazăzi domeniul se mărginește cu părțile vestice ale Munților Bănățeni, iar spre vest și nord se coboară în șesul aluvial.

Condiționată de felurimea terenului clima încă este bineînțeles destul de variată. Având șesurile aparținătoare domeniului altitudinea până la 80 m. deasupra mării, clima acestor regiuni se poate numi caldă, în vreme ce în părțile muntoase dela Văliug și Anina cari au altitudine de 500–1400 m., clima se pre-

zintă ca fiind mult mai aspră. Natural, că, în urma acestei variațiuni climaterice, vegetația încă este destul de felurită, cum reiesă înaveea și din felurimea speciilor de arbori din pădurile noastre. Câtă vreme în părțile mai joase pădurile prezintă caracterul masivelor de stejar cu specii pronunțate nobile, în locurile mai înalte dominează fagul și molidul.

I. Istoricul domeniilor societății „Reșița“.

După alungarea Turcilor din Bănaț, îndată după pacea dela Pasaroviț (1718) guvernul de pe atunci al Țării luând în stăpânire și considerând întreg teritoriul bănățian ca formând averea statului, l-a investit necesarmente cu o nouă organizație.

Populația băștinașă, Românii, îndeletniciți cu munca câmpului, stăpâniți de atâtea neamuri străine, erau considerați de clăcași. În scopul stabilirii obligamentelor populației către stat și pentru a se putea organiza administrația, li s'a dat țăranilor pământ, în schimbul prestațiunilor, ce li se cerea. Tot în scopul acesta împărăteasa Maria Terezia înființează în anul 1779 așa zisul *Urbariu Bănățean*, ordonând în același timp ridicarea în plan al acestui colț de țară, făcând repartizarea pământurilor între țărani (urbarialiști) separând loturile lor de către proprietatea rămasă exclusiv în posesia boerilor. Întreaga repartizare și fixarea pe hartă a pământului s'a făcut în anii 1779—1810.

În scopul majorării prestațiunei de muncă urbarialiștii au primit pe alocuri pământurile cele mai bune, iar rânele, sectoarele (așa numitul *Uberland*) a rămas în folosința și stăpânirea statului.

Urbarialiștilor li s'a dat după împrejurările locale ale aptitudinei de prestațiune și destoinicia lor, ca pământ urbarial, câte o sesiune întreagă (20 ha) sau jumătate (11 ha) un pătrar (6 ha) sau a opta parte (4 ha) dintr'o sesiune, și pe deasupra plantațiunile făcute de dâșii (așa numitele parcele industriale) pentru cari însă n'aveau să facă prestațiuni naturale, ci să plătească arendă anuală, de fiecare jugăr cadastral 30 de creițari în valută convențională (egală cu 52.5 creițari valută austriacă, adică aprox. 110 bani) în vreme ce pământurile urbariale trebuia să facă robot și din produsele câmpului să dea zeciuiala obicinuită.

Cu ocaziunea aplicării acestei reforme agrară, organele statului au întâmpinat rezistență din partea populației, care cum se

vede dintr'un Memoriu înaintat în anul 1792 Direcțiunei montane din Oravița a fost constrânsă cu forța să primească sarcinile de robot.

Îndată după alungarea Turcilor așa numitul district montan din regiunea minelor bănățene a fost împădurit și predat pe vremuri în administrația direcțiunei miniere din Oravița Montană.

Minieritul, mai ales cel de fier și aramă, a fost cultivat aici cum se poate dovedi cu documente, încă pe vremea Romanilor, și mai târziu n'a fost neglijat cu desăvârșire nici de Turci, astfel că după alungarea acestora, Statul austriac a continuat exploatarea minelor și a uzinelor în modul cel mai intens.

Granițele regiunei montane, rămase în stăpânirea statului, au fost fixate precis cu ocazia segregării urbariale, cum și din prilejul stabilirii și demarcării confiniului militar al grănicerilor români din Banat și aceste limite au rămas până azi neschimbate.

În regiunea montană nu erau urbarialiști ci numai muncitori și impiegaji, cărora li s'au dat spre folosire — fără nici o valoare în prestațiuni — locuri de case și grădini, rămânând, însă, erarul (fiscul) montan în stăpânirea exclusivă a acestor intravilane.

Odată cu exploatarea rațională și mai intensă a minelor și uzinelor s'a ivit necesitatea reglementării alimentației muncitorilor dela aceste industrii. Și cum însăși comunele montane, în lipsă de pământ arabil, nu puteau produce alimentele de prima necesitate, erau nevoite a și le procura — nefiind pe atunci trenuri — din cea mai apropiată vecinătate.

Sprîjinind statul comunele montane în câștigarea alimentelor, era firesc a se atașa la regiunea montană un număr de comune urbariale din împrejurime, a căror zeciuială: de grâu, porumb etc. adusă la comunele montane, era utilizată, ca prestațiune de robot pentru cărăușii, cărbunarii etc.

În decursul și după războaiele Francezilor statul avea mai târziu nevoie urgentă de bani și din această pricină a fost nevoit a-și vinde succesivă în mare parte proprietățile din Bănăt. Cumpărătorii erau aproape în întregime Greci, Sârbi și mai ales Români macedoneni, cari aveau în acele vremuri comerțul în mâna lor și deci, dispuneau de capital. E cunoscut rolul social și ajutorul ce l-au dat Bănățenilor, Români macedoneni prin ridicarea de biserici și propagarea culturii naționale,

Regiunea montană cu comunele urbariale alăturate a rămas și pe mai departe neschimbat proprietatea statului.

Veniturile din exploatarea minelor nu erau însă totdeauna mulțumitoare, din care cauză au survenit adeseori schimbări în administrația acelor exploatări, trecându-se o parte din acestea, temporal pe mâna întreprinderilor particulare, rezervându-și statul numai controlul suprem. Uzinele și cele mai bune mine au rămas, însă, și mai departe în regia proprie a statului.

La 1848 desființându-se iobăgia, urbarialiștii au fost împrietăriți cu pământurile cultivate de ei. Concomitent au ajuns și minerii, cum și urmașii lor din comunele montane în posesiunea locurilor de casă și a grădinilor folosite de ei. Prin această nouă orânduire muncitorimea dela mine și uzine și-a pierdut privilegiile avute, trebuind să plătiască și ei impozite și să-și facă armata. Urmarea a fost că în comunele montane scumpindu-se prin pierderea decimei prestață până atunci de comunele urbarialiste, prețurile articolelor de alimentație, în mod firesc s'a urcat și plata muncitorilor și prin aceasta veniturile minelor și uzinelor au scăzut mereu având aceste instituțiuni de a se lupta uneori și cu deranjul deficitului. Astfel din pricina crizei de bani nu s'au mai putut face investiții mai mari pentru stabilimente mecanice moderne la mine și uzine.

Mai târziu când în războiul din Crimeea la 1854 Austria a avut mare nevoie de bani, a vândut în 1 Ianuarie 1855 întreaga regiune montană bănățeană cu toate comunele aparținătoare împreună cu toate drepturile și sarcinile, Societății anonime a Căilor ferate de stat, fondată de bancherul parisian, Perier.

În același timp această Societate cumpărase și Căile ferate de pe atunci ale statului, obținând dreptul de a completa rețeaua lor.

Pentru domeniile din Banat a plătit această Societate 6.815.072.31 Florinți în valută austriacă, (aprox. 13.700.000 Lei) începându-și imediat activitatea prin multiple construcțiuni noi, menite a intensifica gestiunea acestor domenii aducând statului un venit considerabil ca impozit, iar întreprinderii un câștig mult mai însemnat prin sporul de plată al muncitorimei.

Regiunea montană a statului era pe acea vreme constituită din cele 8 districte montane, și anume : Bocșa Montană, Steierdorf, Sasca Montană, Moldova Nouă și Gladna Montană, cum și din

comunele camerale Bocșa Română și Oravița Română cu cele 50 de comune urbariale aparținătoare.

Gladna Montană a fost mai târziu, în 1880, retrocedată statului în schimb pentru pădurile erariale din cuprinsul comunei Cărăna.

În anul 1858 a mai cumpărat Societatea dela proprietarul Alexa Petrovici pădurea „Dobrea” din teritoriul comunei Ciudanovița, iar la 1860 a mai cumpărat pământurile lui Ioan Sarfitzky în comuna Barbosu.

În cursul anilor următori n'a mai cumpărat Societatea decât numai parcele mai mici, de cari avea nevoie pentru construirea de fabrici și alte întreprinderi industriale, cum și pentru terasamente de sosele, căi ferate etc. dând în schimb pentru aceste părți din proprietatea ei.

După războiul de întregire al neamului român Societatea Căilor ferate s'a transformat în Soc. an Uzinele de fier și Domeniile de Reșița continuându-și activitatea fără întrerupere.

II. Descrierea pădurilor Societății,

a) Regimul și revoluția.

Cele mai de seamă masive ale pădurilor Societății sunt adaptate pentru regimul codrului. Creșterea maximală mai ales la fagi, survine abia mai târziu. Înălțunrul acestor masive sunt, însă, în regiuni cu climă mai domolă, și unele păduri de stejar în tratamentul crângului simplu. Revoluția la pădurile tratate în regimul codrului este de 80—100 ani, la cele în crâng simplu 40—60 ani. Natural că posibilitatea anuală servește în primul rând pentru acoperirea nevoilor proprii: al minelor, atelierelor și uzinelor. Așa fiind, gospodăria forestieră constituie partea integrantă a serviciului minier, a uzinelor și atelierelor, fără de care nici că s'ar putea imagina existența acestor întreprinderi industriale.

b) Esențele și proporția amestecului:

Cum s'a zis și în introducere, esențele și proporția amestecului variază în raport cu referințele climaterice, și configurația terenului. La șes și deal și mai ales la podgoriile cu expoziție de sud sau vest, precum și pe creștetul și versanții dealurilor. La șes, special cu altitudine sub 550 m. se găsește adeseori ste-

jarul. În așezături găsim stejarul pedunculat, cerul și gănița, apoi din sus de acestea gorunul. Fagul să găsește în pozițiile nordice mai răcoroase, mai de multe ori pe partea ostică și pe unde e solul cu conținut calcaros.

În aceste masive se găsesc amestecate teiul, frasinul și alte esențe foioase.

În interiorul codrilor, cum și pe munți aproape pretutindeni dominiază fagul și bradul fie sporadic, ori în pâlcuri mai mici sau mai mari. Pinul comun și cel austriac occură pe locuri amestecați, în mod artificial, mai adeseori pe versanții sudici unde se plantează pentru ameliorarea solului.

c) Condițiunile de vegetație.

În urma situației sudice și a altitudinii neînsemnate părțile mai adânci ale domeniului au o climă în general caldă. Vara, este pe aici lungă, iarna însă e scurtă, rareori cu zăpadă, ori cu ger durabil. La șes se coc bine strugurii, persicele și fructele, cari necesită o climă domoală.

Cu creșterea altitudinii și în munți aceste condițiuni se schimbă, dar toți munții noștri rămân în regiunea fagilor, deoarece cel mai înalt punct al domeniului Societății nu se ridică peste 1452 m. Dar și clima își are neajunsurile sale. Astfel gerurile târzii și frigul mare de iarnă nu sunt rare, prin urmare fructele sudice bunăoară smochinele, mandulele etc. nu se găsesc decât în foarte puține locuri scutite de asperitățile climatei

La șes precipitațiile atmosferice sunt neînsemnate și numai roua ce cade în nopțile răcoroase suplinește în câțva ploile. În părțile muntoase ale domeniului ploile sunt suficiente.

Păgubitoare sunt furtunile, viscoalele reci secetoase mai ales iarna.

d) Suprafața posibilității și volumul materialului lemnos.

Întinderea totală a domeniului forestier supusă regimului silvic este de 88668 ha. Suprafața posibilității anuale aprox. 700 ha. iar volumul 443,340 m³.

e) Exploatarea, transportul și valorificarea

Exploatarea materialelor lemnoase se face aproape exclusiv cu muncitorii, așa numiți stânenari, indigeni. Transportul produselor forestiere se face în părțile muntoase în mare parte pe

scocuri, canaluri și cu funiculare, iar în regiunile de deal cu ajutorul căilor ferate silvice, întrebunându-se pretutindenea și transportul cu carul.

Trenuri cu gravitate încă se construiesc unde se găsesc de rentabile, ca mijloc de transport.

1. Lemn de lucru și de construcție

De obicei exploatarea parchetelor se începe în fiecare an în luna lui Octombrie și se continuă pe cât posibil și iarna. Numai fagul din locurile cu altitudine mai mare se taie și fuzionează în cursul verei.

Recepția buștenilor, lemnelor de mine și de construcție se face în registre speciale. Aproprierea buștenilor la locurile de încărcare a căii ferate se face în cursul iernii, transportarea pe calea ferată silvică peste tot anul.

Debitarea buștenilor în cherestea se face tăindu-se toate sortimentele de scânduri, stinghii, grinzi etc.

2. Lemne de foc și cărbunii de lemn.

Lemnul nepotrivit pentru lemn de lucru se fuzionează ca lemn de foc și lemne de cărbuni. În categoria primă intră lemnele calitate mai bună, ușor despicabile, în a doua cele strâmbe, noduroase, subțiri și greu despicabile.

f) *Impăduriri, regenerări.*

Impădurirea se face pe cât posibil, pe cale naturală cu tăieri succesive. Unde lipsește semințul preexistent regenerarea se face cu pueți crescuți în pepinierele serviciului silvic. Chiar golurile din terenurile împădurite pe cale naturală se plantează cu pueți. Societatea dispune în prezent de 19 pepiniere cu întindere totală de 6 ha.

b) *Fabrici de cherestea.*

Societatea are patru fabrici de cherestea ș'anume : în Anina, în Văliug în Bocșa Română și în Moldova Nouă.

Forța motrică a ferestrelui din Anina constă dintr'un motor electric de 150 HP. și dintr'un motor de 8 HP. Are patru juguri (gatere) 5 circulare, 3 mașini de rindea și 3 camere de aburit. În fabrică se taie zilnic 60-100 m³ lemne rotunde, dând de lucru cam la 100 de muncitori.

Fabrica de cherestea din Văliug are ca forță motrică o roată hidraulică cu 40 HP., purtând 2 juguri, și un circular, ocupă 7 muncitori și prelucrează zilnic 10–12 m³ bușteni.

Ferestrăul din Bocșa Montană are ca forță motrice o mașină de aburi cu 100 HP. Are 2 juguri, 2 circulare și necesitează ca 30 muncitori. Cum am amintit el este dat în arendă.

Ferestrăul din Moldova nouă este mînat cu locomobilă de aburi 24 HP. Are un jug și un circular. Deasemenea este dat în arendă.

h) Instalațiunea pentru forța hydraulică Semenici-Văliug-Reșița din punct de vedere silvic.

Scopul rețelei canalelor și al întregii instalații hidraulice este: Producerea energiei electrice pentru uzine și în același timp transportul lemnului de foc cca 150.000 steri anual.

Societatea pentru ca să rămână capabilă pentru concurență, a fost necesitată, ca în locul forței de vapori devenită tot mai costisitoare în urma scumpirii continue și a procurării tot mai anevoioase a cărbunelui de peatră, să producă o forță pentru uzină nouă mai eficientă și stabilă, mai departe ca să facă independentă transportarea lemnului de la urcarea continuă a chiriilor.

Transportarea lemnului sus amintite cu trăsura, anual cca 150.000 steri din pădurile societății la locurile de desfacere ar fi imposibilă în urma lipsei de trăsuri și de altă parte ar nimici rentabilitatea uzinelor.

Intențiunea de mai sus se năzuiește a o realiza instalațiunea hidraulică Semenici-Văliug-Reșița. Prin o rețea de canal se unește apa singuraticelor râuri de munte, și se conduce mai departe pe coaste prin tunele și prin apeducte cu o scădere foarte mică, astfel că la finea canalului așa numit „canalul de sus“ în Brazova se obține o cădere de 38 m. iar la finea canalului principal lângă Reșița o cădere de 216 m. Apa aici e condusă prin tuburi de fer la turbine, acolo puterea se transportă pe dinamici și astfel câștigă la Brazova 400 și la Reșița 7500 HP. pentru ținerea în funcțiune a uzinelor.

Deoarece cuantumul disponibil de apă în urma afluenței variabile a apei se reduce des în mod simțitor, mai ales toamna și iarna, lângă canale a trebuit să fie îngrijit și despre înmaga-

zinarea apei, prin care în timpurile secetoase apa ce lipsește la instalația hidraulică să se poată completa.

Pentru scopul acesta servește barajul din Văliug. Barajul acesta adună în sine precipitatul din 769 Km²; suprafața rezervorului plin e 12.06 hektari, capacitatea lui e 1.2 milioane m³ apă. Zidul e construit din piatră de gneis așezată în tencuială de ciment cu var. Lungimea zidului principal al barajului e 90.46 m. afunzimea cea mai mare 27 m., grosimea deasupra 3 m. și grosimea maximală de jos e de 18 m. La partea stângă a barajului mai este un alt zid mai scund care oprește apa, să nu se scurgă la șeaua de deal de situație ceva mai joasă de cât punctul cel mai înalt al zidului principal.

Lungimea acestui zid lateral e 110.92 m. înălțimea cea mai mare de 12.8 m., grosimea deasupra de 1 mm., grosimea maximală de jos de 8 m. Intreaga instalație constă dintr'o rețea de canale și anume:

1. Șanțul de alimentare Zanoga cu o lungime de 4.7 Km.
2. Canalul de plutit Semenici cu o lungime de 23.3 Km.
3. Scocul de apă și canalul de plutit Isvorul-Rău cu o lungime de 37 km.
4. Canalul de plutit Gozna cu o lungime de 9-8 km.
5. Canalul de sus Văliug-Brazova cu o lungime de 3,4 km.
6. Canalul de alimentare din baraj cu o lungime de 1-1 km.
7. Canalul Crainic cu o lungime de 1 km.
8. Canalul de alimentare și de plutit Gropos-Brozova cu o lungime de 11 km.
9. Canalul principal Brazova-Reșița cu o lungime de 13 km.
10. Canalul mort Ranchina cu o lungime de 1-5 km.
11. Ranchina-Castelul de apă cu o lungime de 1 km.
12. Scocul de apă Curmătura-Valea Cuptoare cu o lungime de 4-7 km.

In total 78.2 km.

Scopul și menirea specială a fiecărui canal în parte :

ad 1. Acest canal are scopul ca cu ajutorul apei sale să se poată aduce lemnul din pădurile înfundate. Acest canal e construit simplu fiind sărat în pământ și numai pasajele peste văi sunt construite din scocuri de lemn. Debitul apei din acest canal este 100 Litri pe secundă. Dela sfârșitul canalului curge apa printr'un scoc în barajul dela „Intre Dealuri“. Acesta colec-

tează apa peste noapte și în cazuri când nu este plutire din această stavilă să abate apa în

ad 2. Canalul de plutit Semenici. Acest canal se începe într-o altitudine de 1035 m. Are o pantă de 1.6–1.8 ‰. Canalul e săpat în pământ și are păreții căptușiți cu dulapi de fag, profilul e diferit mai ales cu lărgimea deasupra 1.5 m., iar la fund 0.25 și cu o adâncime de 0.90 m. Pentru a pluti lemnul în acesta e nevoie de 300 Litri de apă pe secundă. Deoarece apa aparține regimului râului Timiș, permițându-se numai 100 litri pe secundă de a curge dela Prislop la vale e instalat la Prislop un dispozitiv care face ca restul de apă ce trece de 100 de litri, să se abată înapoi în valea râului Timiș.

Sfârșitul canalului Semenici e la Prislopu Balici la o altitudine de 995 m. Aici se începe:

ad 3. Scocul de apă Isvorul-Rău cu o pantă 36 ‰. Atât scocul cât și în continuare canalul de plutit Isv.-Rău sunt construite diu lemn având numai păreții interiori căptușiți cu plăci de fier. Panta scade până la îmbucarea în canalul de sus la 4.6 ‰ fiind aici construit din beton pe o lungime de 120 m. și având altitudinea de 519 m.

Secțiunea transversală a canalului e deasupra cu o lungime de 1.10 m., iar la fund 0.4 m. și cu o adâncime de 0.70 m.

ad 4. Canalul Gozna se începe la o altitudine de 874 m. și se revarsă în scocul de apă Isv.-Rău. La început e numai săpat în pământ și numai în porțiunile cari se folosesc și pentru plutire are păreții căptușiți cu dulapi de fag.

Secțiunea transversală e deasupra cu o lărgime de 1.20 m. la fund 0.50 m. și cu o adâncime de 0.60 m.

ad 5. Canalul de sus. Acesta se începe mai în jos de comuna Văliug la o altitudine de 519 m. Aici în albia Berzavei să află o stavilă construită din piatră și beton având uși mobile și deversor așa încât când apa nu e mare întregul debit al râului Berzava e abătut în canal. Canalul e în întregime construit din pietre așezate în mortar de ciment și tencuit tot cu mortar de ciment. Panta canalului de sus e în mediu 1 ‰. Lungimea stavilei 17 m., zidul are grosimea de 1.3 m. la coroană și înălțimea de 2.6 m. Canalul de sus trece prin 4 tunele betonate și anume: 1. prin tunelul Crăinicel 112 m. lung, 2. prin tunelul Isvorul-Rău 53 m. lung, 3. prin tunelul Isvorul mic 62 m. lung și 4. prin

tunelul Cleanțul Sirbu 114 m. lung. Mai departe trece canalul de sus peste 3 apeducte boltite din piatră zidită, care au laolaltă o lungime de 151 m. Profilul e cu lărgimea de deasupra 2 m., iar la fund 1.15 m. și cu adâncime de 1.40 m.

La sfârșitul acestui canal e un basin de unde apa se conduce printr'un tub la camera turbinei din Brazova cu 400 HP. care furnizează curentul electric la minele din Secul. Apa utilizată aici curge prin canalul ce vine dela baraj iarăș, în canalul principal fiind folosită aici din nou. În basin apa să strecoară printr'un grătar în timp ce lemnul alunecă în canalul principal pe un scoc construit din fier și așezat pe sub porți de beton.

ad 6. Canalul de alimentare din baraj. Acest canal servește la scurgerea apei din baraj, trecând pe sub turbina Brazova și revărsându-se în canalul principal. Acest canal e construit tot din pietre zidite cu mortar de ciment.

Profilul e următorul: Lărgimea deasupra de 2 m. dela fund 0.90 m., iar adâncimea de 1.40 m.

ad 7. Canalul Crainic s'a construit pentru a conduce apa în canalul principal din pâ râul Crainic, are următorul profil: Lărgimea deasupra de 0.70 m., dela fund 0.40 și afunzime de 0.60 m.

ad 8. Canalul de alimentare și plutit Gropos-Brazova. Acest canal s'a construit în parte cu scopul de a se utiliza apa care curge cu mult mai jos în Brezava prin abaterea ei în canalul principal, de altă parte pentru transportarea lemnelor exploatare în parchete situate deasupra de el. Acest canal e construit din pietre așezate în mortar de țiment. Profitul: lărgimea deasupra 0.90 m., dela fund 0.40 m., afunzime 0.70 m.

ad 9. Canalul principal. Secțiunea transversală e: lărgimea deasupra 2.0 m., la fund 1.15 m., afunzime 1.40.

Are o pantă de $1\frac{0}{100}$. Este construit din zid de pietre așezate în mortar de țiment și tencuit cu mortar de țiment.

Debitul apei pe acest canal este de 4 m³ pe secundă.

Canalul traversează văile prin apeducte construite fie din fier, fie din zid de piatră, iar dealurile prin tunele ai căror pereți sunt parte făcuți din beton, parte din zidărie, iar în parte sunt săpași în rocă naturală.

Canalul principal trece prin 6 tunele și anume:

1. prin tunelul Liscov-barni 1761 m. l.

2.	prin tunelul Coziuța	825	„
3.	„ „ Cozie	792	„
4.	„ „ Secul	382	„
5.	„ „ Teius	820	„
6.	„ „ Ranchina	591	„

Mai departe trece canalul principal peste cinci apaducte construite în fier și anume :

				Înălțimea dea- supra punctului cel mai adânc.
1.	peste apeductul Văran	138 m.	l.	26 m.
2.	Stârnici	28	„	16 „
3.	Râul-Alb	95	„	38 „
4.	Secul	216	„	52 „
5.	Curmătura	226	„	20 „

Cel mai impozant din aceste apaducte din fier este apeductul Secul. Apaducte mici zidite din piatră sunt 8 pe canalul principal în o lungime totală de 65 m.

În canal se depozitează în urma ploilor mari nisip și pietriș, iar în urma plufirei lemnului se depozitează multă coajă de pe blăni, materii străine cari cu timpul ar umplea canalul. Pentru remedierea acestui inconvenient s'a construit în mai multe locuri ale canalului de sus și mai ales în canalul principal bazine pentru depozitarea și scurgerea nămolului. În aceste locuri canalul are o lățime cu mult mai mare și e de 4 m. afund. Aici iușeala apei scade provocând depozitarea materiilor amintite cari se curăță odată pe săptămână cu ajutorul unei supape așezate la fundul basinului. Sunt zece (10) bazine de felul acesta. Afără de ele mai sunt alte trei mai mari, cari au același scop de a prinde nămolul și materiile străine dinre cari cel mai mare se curăță numai odată pe an. Pe timpul secetei de vară se face odată pe an o curățire și reparație generală a canalelor care durează 8-10 zile.

ad 10. La Ranchina canalul principal are o ramificație, așa numitul canal mort. care servește pentru a colecta apa numai pentru Centrala Electrică.

ad 11. Stațiunea finală a canalului principal o formează castelul de apă, care e un rezervor construit din piatră, cărămidă și beton. Din el pornesc trei tuburi de fier cu câte un diametru de 1 m. cari duc apa la turbină. Cele 3 turbine au la un loc o energie de 7500 HP.

ad 12. Din canalul principal se ramifică la Curmătură ulucul de apă care luând din canalul principal 70 litri apă proscundă duce lemnul în depozitul din Valea Cuptoare unde e scos sau cu sapina sau e aruncat pe locul de depozit cu ajutorul unor scocuri de apă, aici se așează apoi în grămezi. În depozitul de sus se așează numai blănile de calitate I pentru fabrica de destilat, în timp ce lemnul de calitate II precum și cel rotund e pluit în magazia de lemne situată mai jos pentru a se folosi ca lemn de foc.

Acest uluc se începe la o altitudine de 465 m. și se termină la una de 246 m. Panta e în părțile superioare 10% scăzând către sfârșit până 1%. Profilul e: lungimea deasupra de 0.90 m. la fund 0.75 și afunzime 0.70 m.

Canalul este construit din zidărie de piatră cu mortar de fiment având interiorul căptușit cu plăci de fier de 3 mm. grosime.

Fabrica de aceton consumă anual o cantitate de 100000 – 110000 steri de lemne.

Cantitatea consumată de uzine și public e de 70000 steri
Randamentul canalelor e de 1000 steri pe zi în epocile cu apă multă.

Afară de canalele menționate mai sus mai avem încă unul de 15 km. lungime care aduce lemnul cumpărat de noi în pădurea Ciula a Comunității de avere Caransebeș până la stațiunea de încărcare a funicularului situat în Valea Semic.

i) Căile ferate forestiere ale soc. U. D. R.

Pe teritoriul societății sunt în total 151.4 km. căi ferate înguste cu ecartamentul de 700 mm. care nu compun o rețea continuă, ci sunt despărțit instalate la locurile principale de exploatare a masivelor forestiere și anume:

Căile ferate forestiere Anina Pauleasca	64 Km.
Mediureca-Jervan	22 "
Delinești	30.9 "
Berzovia-Dumbrava	14.8 "
Gârliște	5.3 "
Micoș	12.4 "
Lișava	4 "

Aceste căi ferate înguste sunt toate căi ferate de munte cu

pantă medie de 25⁰/₀₀ iar în ramificații până la 50⁰/₀₀. Trasarea e astfel făcută, ca liniile să atingă pădurile exploatabile, carierele și minele ca să poată primi produsele acestora. Scopul principal este ca să transporte produsele silvice a parchetelor la căile ferate principale respective la locuri de desfacere, la stabilimentele destilării de lemn la ferestrele și depozitele de cărbuni de lemn.

Calea ferată forestieră Anina, al cărei punct de plecare e magazia de cărbuni de lemne de foc precum și stabilimentul de ferăstrău lângă linia căii ferate a statului, are o lungime întreagă de 86 km. Se desparte spre sud în o linie principală Anina, Crivina, Chirșa și Crivina, Pauleasca, spre nord în o linie principală Anina Mediuereca-Jervan.

Calea ferată Anina Crivina-Chirșa 30 km. de lungă, conduce în Valea Minișului la stabilimentul pentru destilarea lemnului, transportă pentru acest stabiliment lemne pentru fabricarea acetonului și diferite materiale pentru uzine și aduce la Anina produsele stabilimentului adică cărbuni, spirt de lemne, acetat de călțiu etc.

Plecând din Anina calea ferată aceasta atinge următoarele mine de cărbuni: Puțul de aerizare No. 1. Puțul de aerizare No. 2. Puțul central și Ponur, duce pentru ele lemn de mine cât și materialele necesare pentru uzine și aduce produsele lor de cărbuni de peatră la stabilimentul pentru separația cărbunilor. Mai departe atinge carierele de piatră, un cuptor de var și o carieră de nisip.

Linia aceasta are o pantă maximală de 25⁰/₀₀ cu radiul minimal de 30 m. În cea din urmă terțialitate a liniei se află un tunel de 22 m. unul de 14 și unul de 10 m. și 3 viaducte de beton armat cu lungimea de 7,12 și 14 m.

Pe linia aceasta principală, din care se ramifică în Chirșa calea ferată Gura Golumbului și în Crivina calea ferată Pauleasca circulă zilnic 6 trenuri cu o viteză medie de 12 km. pe oră și cu o încărcătură de tren de 98 tone brute. Pantele mai mari, se înving cu trenuri despărțite sau cu locomotive de ajutor.

Circulația vioaie care se depănă zilnic întrebunțează dese încrucișări de tren, pentru aceasta la fiecare 5 km. sunt stațiuni cantoane stabil locuite și cu legătură telefonică.

Dela Chirșa conduce calea ferată în lungimea de 5,5 km.

în parchetul Gura-Columbului. Panta liniei e în jumătatea d'întâi $25^{\circ}/_{00}$. În a doua, unde se află și o ranversă ascuțită, $40^{\circ}/_{00}$. Această cale ferată servește pentru transportul lemnului de ace-ton și aduce produsele de gresie ale carierei de gresie situată lângă calea ferată.

Calea ferată Crivina-Pauleasca are o lungime de 15 km. o pantă până la $45^{\circ}/_{00}$, radiul cel mai mic al curbilor e de 30 m. Dela ea conduc ramificațiile în parchetele: Mindrișac 3 km. Pa-dina Sacă 3 km, Racașdiană 3.5 km. Ursonia 3.5.

Linia de nord Anina Mediureca-Jervan are o lungime de 22 km. o pantă de $25^{\circ}/_{00}$, curbele cele mai mici cu raziu până la 30 m, un tunel de 430 unul de 34 și unul de 70 m. lungime, cât și un viaduct de fier de 8 și unul de 5 m. lungime.

Calea ferată aceasta servește pentru transportarea lemnului de foc, lemnului de mine, buștenilor de ferestrău și al cărbunelui de lemn.

Suprastructura căii ferate sus amintite constă din șine de oțel cu greutate de 10.9 Kg. în pante mai mari, și în curbe 12 kg. până la 13.75 kg. Așezată pe traverse de stejar într'un strat gros de pietriș.

Parcul vechiculelor al acestor căi ferate constă din urmă-toarele: 9 locomotive cu aburi și 150 vagoane cu tonajul de 10 tone și anume:

o locomotivă cu greutatea de 18 tone și o locomotivă gea-mănă cu greutate de 6 tone.

7 locomotive cu vapori compound în greutate de 12 tone. Toate locomotivele sunt cu 4 osii cuplate.

59 vagoane pentru blană.

41 " " lemn lung.

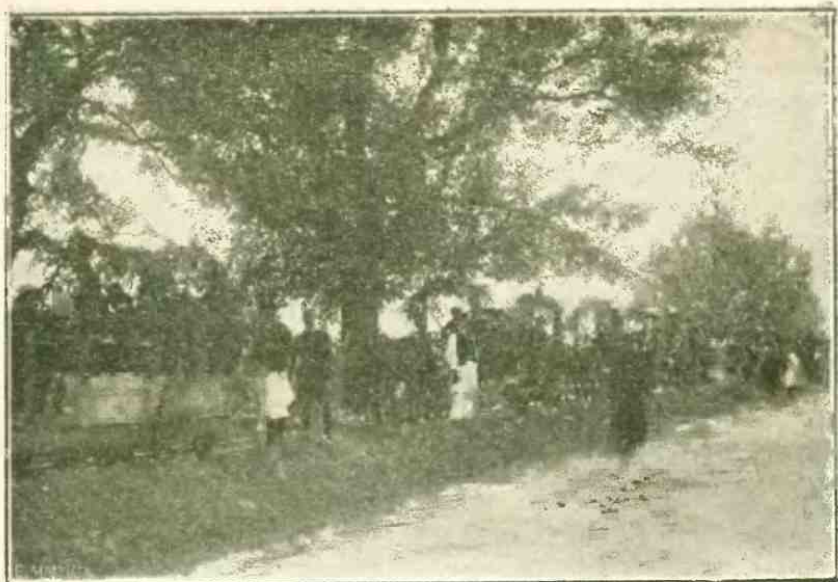
20 " " cărbuni de lemn.

26 " " cărbuni de piatră

4 " acoperite.

Toate vagoanele sunt prevazute cu scaune rotative și cu frâne.

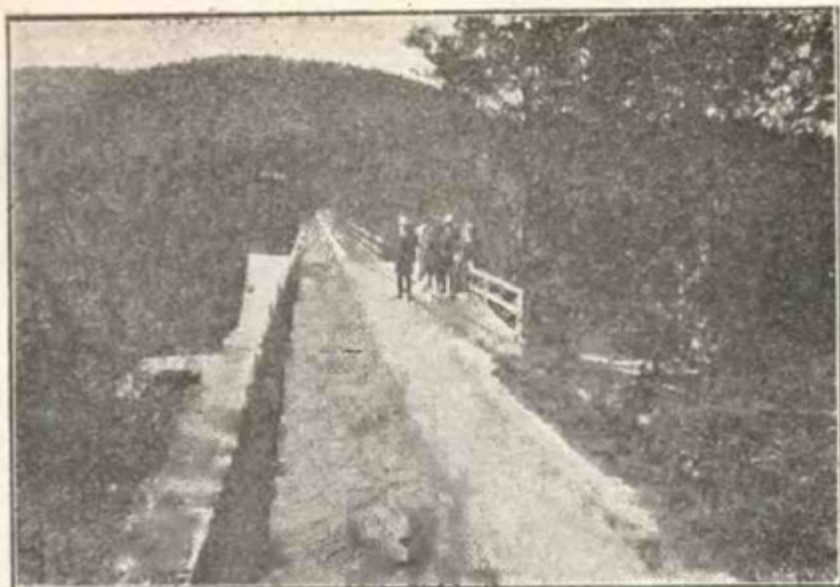
j) Pentru transportarea lemnului din parchetele situate mai jos, până la canalul Semenici servește *funicularul* system Bleichert de 1.2 km. lung. Punctul de plecare al acestui funicular este cantonul de pază Semenici, iar punctul final este șeaua Demel. Pentru funcționarea acestui funicular servește o locomobilă de vapori de 30 HP. cu combustibil lemn. Pe șeaua Demel se

Drumul cu vagonetele la pădurea Slătinoara.

Masa câmpenească forestieră dela pădurea Slătinoara, replantată de colegul inginer inspector-silvic I. Câmpeanu.

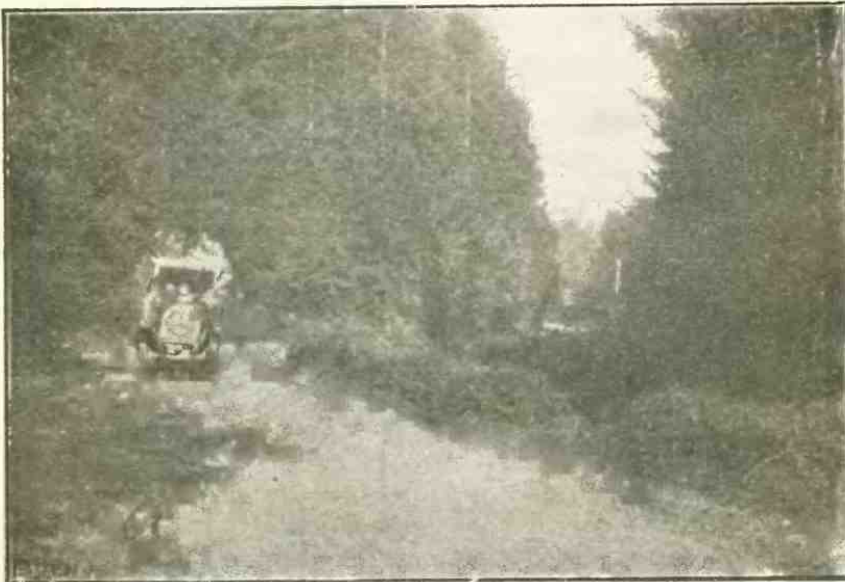
Viaductul dela Reșița.

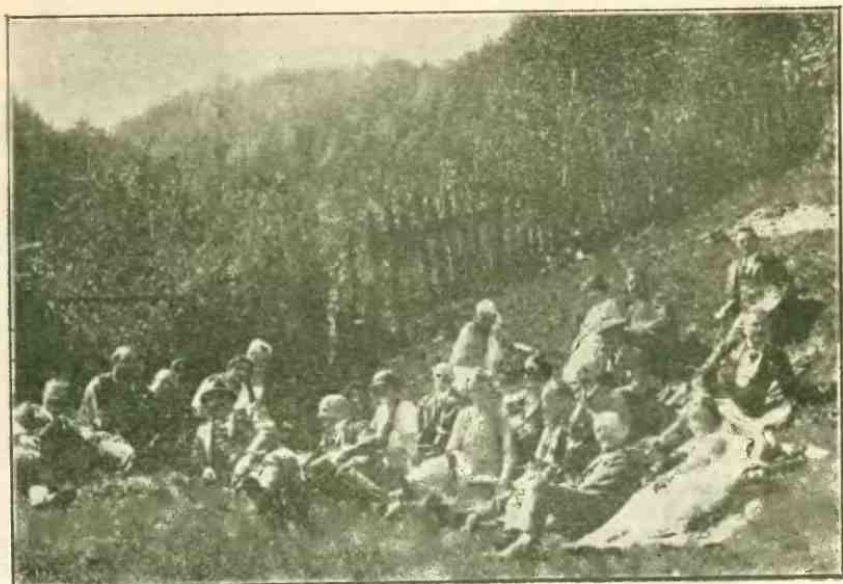
Conducerea apei la Turbină (Uzina Electrică).

D-1 Drăcea în fața problemei refacerii pădurilor devastate în timpul războiului.

Drumul la Valiug.

Un grup de congresiști în pădurea Siătinoara.

Țăranii-grăniceri întru întâmpinarea congresiștilor din Com. Feneș la drum spre pădurea Diavoia.

descarcă coșurile de transport direct în canal. Funicularul are un randement de 520 steri în 11 ore de muncă. Ne stau la dispoziție 100 coșuri de transport.

k) Pentru înlesnirea prevederii cu combustibil a instalațiilor din Reșița cât și a locuitorilor, s'a instalat acolo un stabiliment pentru mărunțirea lemnului de foc. Ca forță motrică servesc 3 electro-motoare de 50; 33 și 30 HP. cu aceste se țin în funcțiune 12 firize circulare și 8 perechi de topoare pentru mărunțire, randementul acestora e de circa 200 steri pe zi.

1) *Produse secundare.*

Vânatul și pescăria o exercită societatea pe teritoriul său în regie. Pentru dezvoltarea pescăritului sunt înființate pentru pești mai multe lacuri artificiale, cari servesc exclusiv numai pentru cultura păstrăvilor. O cameră pentru piscicultura păstrăvilor se află în Văliug.

Ghindăritul ghindei și jirului, dacă obvine, se dă de regulă în arendă pe calea licitațiunii

Societatea are mai multe cariere, dintre cari o parte este dată în arendă, iar altă parte se exploatează de însăși societatea.

Iarba acelor poeni de pădure cari ne-au mai rămas după punerea în aplicare a legii reformei agrare, se folosește exclusiv numai pentru acoperirea necesităților cu furaj ale angajaților și lucrătorilor societății.

m) *Stabilimentul cuptoarelor de var din Colțan.*

Acest stabiliment constă din 9 cuptoare înalte de ars vau regulate pentru o uzină ccontină. Material brut, var de Jura cu structura cristalină 98—99% Ca CO₃ se află în nemijlocită apropiere a stabilimentului cuptoarelor, se exploatează la suprafață și se duce pe un plan automotor dela cariere la deschizăturile cuptoarelor. Ca combustibil se folosește lemn de foc, din care după calitate se întrebuițează 1.5—2 steri la 1000 kgr. de var ars.

Deoarece stabilimentul cuptoarelor de var stă în gara Colțan a C.F.R., varul ars se poate încărcă direct în vagoane pentru care scop servește o linie industrială.

Varul se desface parte particularilor, parte uzinelor proprii și cantitatea produsă variază după trebuința actuală. Producerea zilnică pe cuptor e 8—10 tone.

La stațiunea Cârliște este încă și un cuptor circular de ars var, care în urma împrejurării că a fost despuiat de debușeul său natural cătră lasenova (acum în Iugoslavia) stă în prezent în neactivitate.

n) *Stabiliment pentru tocile — Chirșa.*

Din clădirea liniei ferate silvice Chirșa — Gura Golumbului s'a descoperit existența gresiei acolo și se află carierele de gresie dealungul liniei ferate pe valea Gura Golumbului. Gresia obvine în formație de cretă straturile sedimentare zac orizontal în grosime diverse dela 10—50 cm. în duritate diferită, structura e conform carierelor și situațiunelor fină, mijlocie și sgronțuroasă însă în singuraticile zăcăminte pe o formă. La pietrele constă-tătoare mai ales din boabe de cuarț, servește ca materie de legătură mixturi văroase-lutoase. Prin ceva materie feruminoasă unele zăcăminte sunt mai mult sau mai puțin colorate galbin deschis.

Gresia aceasta se folosește deja de doi ani pentru producerea tocilelor cu diametru de 0'2 — 2'20 m. cari sunt bine

Producerea lespezilor pentru tocile se efectuează deocamdată din cariere cu lucru manual, cât și formarea lespezilor pentru tocile brute. Cele din urmă se transportă pe linia ferată silvică la Anina, unde este o instalație de ajustaj și unde pe strugi se elaborează ca marfă de tocile aptă de vânzare.

o) *Ciocanele din Ciclova Montană.*

Constau din 3 edificii de ciocane, cari sunt despărțite unul de celalt, în cari sunt aplicați 5 herbeci cu instalație de martinet, 10 focuri de forjă, o presă și un ciocan elastic (Sistem Ajax).

Material brut ruzile de oțel (oțel de Martin) se procură din Reșița, materialul de ars, precum cărbunele de lemn și pia-tra din păduriile proprii resp. din minele de cărbuni din Anina.

Se produc unelte de săpat pentru scopuri economice precum: sape, lopeși, iarnăcoape etc.

Uzina aceasta funcționează prin roate hydraulice împinse de sus. Pentru zătonirea apei afluate fiecare edificiu de ciocan posedă un iaz pentru apă.

Producerea uneltelor de sape se acomodează după trebuință.

p) Viile.

Societatea are în Ramna cca 30 jugăre, în Moldova Nouă cca 70 jugăre vie,⁶⁷ pe care o administrează în regie.

În via Ramna sunt numai specii de struguri pentru vin alb. În Moldova se produce și vin roșu și anume numai din specia Cabernet. Pe lângă vinurile albe de masă se mai produc în Moldova Nouă și următoarele specialități de vinuri albe :

Tramini,
Chablis,
Burgund gris,
Frunza teiului,
Risling italian,
Felița.

Din via Ramna se aduce mustul resp. vinul obținut în pivnița societății din Bocșa Română, cât și în pivnițele luate în arendă și acolo se îngrijește.

În Moldova Noua societate are o pivniță mare cu capacitate de 4000 de Hl. clădită din beton în deal, cu localități pentru fermentație și pentru îngrijire. Toate aceste localități sunt iluminate cu acetylen.

Vinul care se obține din viile societății servește în deosebi pentru acoperirea necesităților magazinelor de alimente cât și ale crâșmelor societății, o mică parte se folosește pentru vânzarea particularilor. Vinul de butelie al societății are un bun renume și este foarte căutat.

III. Administrația și situația muncitorilor.

Administrația pădurilor societății, în înțeles mai restrâns pe cum s'a amintit mai sus, se exercitează de către direcțiunea silvică și dominală. Acesteia îi sunt subordonate 4 regiuni silvice, dintre cari fiecare are câte 2-6 ocoale silvice conform mărimii acestora. Fiecare ocol silvic se împarte din nou în mai multe circumscripții de brigadieri silvici, iar aceste ultime în mai multe cantoane de pază.

Însăși direcțiunea silvică și dominală se repartizează pe 7 secții dintre cari :

Secția I. rezolvă chestiile personalului, secretariatului, expediția și altele,

Secția II. rezolvă chestiile forestiere și agricole,

Secția III. este secția tehnică silvică și biroul taxațiunei,

Secția IV. este Cadastrul,

Secția V. este secția edilă,

Secția VI. este secția de aprovizionare, iar

Secția VII. este contabilitatea și caseria.

Directorul, subdirectorul, șefii regiunilor și ocoalelor silvice sunt toți ingineri silvici diplomați, pânăce șefii celorlalte secții și funcționarii repartizați au calificația recerută de repartizarea lor. Brigadierii silvici și pădurarii sunt organe examinate de către stat și cu jurământul către stat. În prezent administrarea este prevăzută de 67 funcționari, 309 subfuncționari și 24 servanți. Din funcționari sunt 37 ingineri diplomați și 30 funcționari administrativi.

Muncitorimea constă dintr'un stoc stabil de muncitori stabili și din lucrători ocazionali, cari se recrutează aproape fără excepție din locuitorii comunelor din jur și folosesc timpul dintre lucrările de câmp cu lucrări în parchete etc.

Stocul muncitorilor este deci supus unei fluctuațiuni foarte variabile, totuși se poate lua ca medie 6000 de lucrători.

Pentru îngrijirea bătrâneței funcționarilor este un institut de pensiune, până ce de subfuncționari și servanți, apoi de muncitorii stabili se îngrijește „Lada muncitorească“. Atât pentru institutul de pensiune cât și pentru lada muncitorească contribuie societatea din mijloacele ei proprii cu sume foarte considerabile. Toți funcționarii sunt membrii casei cercuale a statului.

Pentru prevederea lesnicioasă și bună a funcționarilor și lucrătorilor sunt în ființă institute moderne de aprovizionare.

Spitalele moderne, din Reșița și Anina, pe cari le-a înființat societatea le-a preluat în timpul din urmă casa cercuală.

PROGRAMUL

excursiei Congresiștilor silvici pe teritoriul U. D. R.

GRUPA I.

Ziua I.

Mercuri 17 Septembrie 1924.

La Reșița.

Ora 10.45. Sosirea congresiștilor și primirea lor în gara Reșița.

Ora 11—14. Încălzire.

Ora 14—16. Masa comună în grădina hotelului „Oltenia”.

Ora 16—19. Vizitarea furnalelor și cuptoarelor înalte din Reșița.

Ziua II.

Joi 18 Septembrie 1924.

Din Reșița la Valiug, Molid, Prislop, Izvorul rău și retour la Valiug.

Ora 7. Plecare din Reșița dela Hotelul „Ferdinand“ cu autocamioane la Valiug, de acolo la Trei Ape, apoi pe jos până la casa pădurarului din Semenici (2.5 km.) De aci pe jos la Curmătura (1.5 km.) stația de descărcare a funicularului, apoi la canalul Semenici (2 1/2 km.)

Ora 13.30 Masa câmpenească la Prislop.

Ora 15.30. Plecare la Izvorul Rău pe jos (4.5 km.) apoi pe lângă canal la Valiug.

Ora 20. Masa la Birtul Mare în Valiug.

Ziua III.

Vineri 19 Septembrie 1924.

Din Valiug la Turbina Brazova, apoi la Tunelul Barnii, Portul-Secul, Valea, Cuptoare și Reșița.

Ora 7.30 dimineața. Plecare din Valiug cu autocamioane la Barajul mare, de aci pe canalul din sus până la Turbina Brazova, apoi pe Canalul Mare, până la Tunelul Barnii. De aci îngustă trecând prin 4 tuneluri, la Portul Secului. Masa câmpenească la Portul Secului. Plecare la Curmătura și de aici la Valea Cup-

oasă de seara la Hotelul „Oltenia”.

GRUPA II.

Ziua I.

*Mercuri 17 Septembrie 1924.***La Reșița.**

Ora 10.45. Sosirea congresiștilor și primirea lor în gara Reșița.

Ora 11--14. Incartiruire.

Ora 14--16. Masa comună în grădina hotelului „Oltenia“.

Ora 16--19. Vizitarea furnalelor și cuptoarelor înalte din Reșița.

Ziua II.

*Joi, 18 Septembrie 1924.***La Reșița, Secul și Portul Secul.**

Ora 7. Plecare cu trenul industrial la Halta Secul și de acolo la Portul de plutărit al lemnelor de construcție.

Ora 8. Sosirea la Portul Secul.

Ora 9. Plecare pe jos dealungul canalului și apeductului Secul.

Ora 10. Sosirea la Tunelul Teius (550 m. lung).

Ora 11. Sosire la apeductul „Curmătura“.

Ora 12. Sosire la locul pentru degajarea nămolului din Canalul de plutariat.

Ora 13. Coborâre în Valea Cuploare.

Ora 14--16. Masa comună în grădina cantinei destilăriei de lemn.

Ora 16--18. Vizitarea destilăriei de lemn și a Centrale electrice.

Ziua III.

*Vineri, 19 Septembrie 1924.***La pădurea Delinești.**

Ora 7.30. Plecare cu trenul industrial până la „Podul Seculului“, de aici cu trenul silvic la pădurea Delinești.

Ora 10. Sosire la pădurea Delinești. Masa câmpenească.

Ora 14. Plecare cu trenul la Reșița.

Ora 17. Vizitarea lamincarelor și atelierelor mecanice.

Ora 20. Masa la Oltenia.

Ora 2.30 noaptea. Plecare din Reșița la Timișoara.

Acest program a fost executat întocmai.

De notat că toată încartiruirea congresiștilor a fost oferită gratuit în aceste 3 zile, de direcția generală a soc. „Reșița”.

În momentul sosirii trenului în gara Reșița, în sunetul fanfarei lucrătorilor minieri, congresiștii au fost întâmpinați de d-l inginer N. Orghidan, directorul g-ral al soc. „Reșița”; ing. consilier silvic Liviu Marțian, directorul pădurilor domeniului Reșița; d-l Boitner, d-l Brebenaru, ingineri inspectori silvici și toți colegii forestieri din localitate.

După cazarea pe la Hoteluri și locuinți particulare, congresiștii au urmat strict programul enunțat, rămânând pe deplin satisfăcuți de tot ceia ce au văzut la Reșița.

În seara ultimă a plecării din localitate cele 2 grupe adunate la ultimul banchet oferit de Soc. „Reșița”, a ovaționat îndelung pe d-l inginer N. Orghidan, directorul g-ral al soc. „Reșița” — *D-l director g-ral N. Orghidan, vădit emoționat a promis că va da tot sprijinul său material, contribuind la înfăptuirea clădirii Cercului inginerilor silvici din București.*

După care „Corul forestier” al congresului, intonând în versuri donația societății „Reșița” pentru clădirea cercului inginerilor silvici, a provocat un entusiasm sufletesc, cum rar s'a mai văzut în congresele noastre anuale, ducând cu ei cele mai frumoase amintiri de timpul petrecut pe domeniile forestiere ale soc. „Reșița”.

• • •

În dimineața zile de Sâmbătă 20 Septembrie congresiștii plecând din Reșița au ajuns la ora 7 în gara Timișoara.

Aci congresiști au așteptat pe d-l general Berthelot, membru de onoare al soc. „Progresul silvic” a carui venire în țară coincidea cu congresul nostru din Timișoara.

La ivirea d-lui general Berthelot pe peronul gării Timișoara însoțit fiind de d-l Al. Constantinescu Președintele soc. „Progresul silvic” care venise special din București, congresiștii au ovaționat îndelung pe d-l general Berthelot.

D-l inginer inspector g-ral silvic Daniil Clain a pus cocarda de congresist pe pieptul d-lui general Berthelot.

Apoi la trenul ministerial au fost atașate și vagoanele congresiștilor, mergând astfel până la Caransebeș.

• * •

La orele 12 din zi, congresiștii împreună cu distinsul oaspete au descins în gara Caransebeș, unde au fost întâmpinați de autoritățile civile și militare, de popor numeros și corpul inginerilor silvici dela Comunitatea de Avere din Caransebeș, după care a avut loc banchetul dat în sala Hotelului „Pomul Verde” la care a participat d-l general Berthelot, notabilitățile din localitate și foarte numeroși țărani.

D-l Al. Constantinescu, citește următoarea telegramă din partea M. S. Regelui.

Castelul Peleş, la Timișoara.

Mulțumesc din inimă pentru salutul ce-mi aduce-ți dela congresul silvic al silvicultorilor și urez deplin succes lucrărilor d-v, spre folosul și cinstea marei comori a tezaurului frumoșilor noștri codri.

FERDINAND

După care toți salută în picioare, muzica cântând : „Trăiască Regele”.

Facem loc programului congresului din localitate :

**Comunitatea de Avere a fostului Regiment Confiniar
Român-Bănățean No. 13**

PROGRAMUL

Excursiunii inginerilor silvici, membrii congresului societății „Progresul Silvic” din 20—22 Septembrie 1924 în Pădurile Comunității de Avere a fostului regiment confiniar Român-Bănățean, No. 13 din Caransebeș.

Sâmbătă 20 Septembrie 1924

Ora 11.51. Sosirea D-lor: Ministru al Domeniilor Al. Constantinescu, generalul Franței Berthelot și a d-lor ingineri silvici la gara Caransebeș cu trenul personal No. 134.

Ora 11.55. Primirea oaspeților, prezentarea Reprezentanței, Comitetului funcționarilor superiori ai Com. de avere și autorităților locale și cuvântările de „bine venit” rostite de Președintele Comunității de avere și Primarul orașului Caransebeș.

Ora 12.10. Plecarea în oraș.

Ora 12.20. Sosirea și încuarteruirea.

Ora 13.30—15.30. Banchetul dat în onoarea oaspeților de Com. de avere în sala mare a Hotelului „Pomul Verde”.

Ora 15.45 Vizitarea birourilor Comunității de avere.

Ora 16.00—18.00. Plecarea cu trăsură și automobile la Balta-Sărată (3 Km.) și vizitarea fabricii Societății Mundus-Borlova-Armeniș. Instalațiunile fabricii pentru prelucrarea lemnului sunt următoarele: remiza cazanelor cu trei cazane, unul având 300 m² suprafața de încălzire; remiza mașinilor una cu 350 H.P.; atelier mecanic cu un strung de 13 tone pentru locomotive; patru strunguri mici, mașină de freat, mașină de rindea; cinci gatere; trei pendule, douăzeci circulare; cinci strunguri automate pentru lajuri de mobile curbate, două mașini de parchete; una mașină de cușit (orizontal) pentru placaje sistem D'Espine Achard, una mașină de cojit pentru placaje; ferestrău Hamburger, gater horizontal, două mașini pentru fabricarea cutiilor de cafea Franck, bomboane, R.M.S.; atelierul de curbat și de presă cu mașină de curbat, două prese hidraulice pentru fabricarea șezuturilor dela scaune, una presă electrică de ars șezuturile scaunelor; turnătorie de fier; experimentații cu destilarea lemnului și depozite de furnir, lemne de foc; colonia de muncitori, birouri, școala etc.

Ora 18.00—18.20. Reîntoarcerea în oraș.

Ora 19.00—20.00. Conferința Președintelui Com. de avere despre instituțiune în sala de gimnastică a liceului „Traian Doda”.

Ora 20.00—21.00 Repaos.

Ora 21.00. Cină comună în sala mare a Hotelului „Pomul Verde” dată de Com. de avere.

Duminecă 12 Septemvrie 1924:

Ora 6.30. Dejun.

Ora 7.00. Plecarea cu trăsură și automobile la gara Caransebeș.

Ora 7.30. Plecarea din gară cu trenul No. 1494 spre Slatina mică.

Ora 8.44. Sosirea în gara Slatina mică.

Ora 8.50. Plecarea cu trenul industrial al firmei I. Eissler și Frații în pădurea Com. de avere „Slătinoara”. Vizitarea plantațiilor, pepinierei.

Ora 10.00. Dejun. După dejun doritorii vor face excursiune călare în pădurea din valea „Secaş”.

Ora 13.00. Reîntoarcerea și sosirea în gara Slatina mică.

Ora 13.13. Plecarea din gara Slatina mică cu trenul No. 1302.

Ora 13.34. Sosirea în gara Armeniș.

Ora 13.40. Plecarea în pădurile Comunitatea de avere „Diavoia” și „Petroasa” cu trenul industrial al Societății „Mundus-Borlova-Armeniș”.

Ora 14.20. Sosirea în pădure și vizitarea pădurei.

Ora 15.00. Prânzul dat de Com. de avere.

Ora 16.00—18.00. Vizitarea pădurilor regenerate pe cale naturală a parchetului împădurișilor din comuna Feneș, a pădurei „Diavoia” și doritorii vor putea face excursiune în pădurile vecine aparținătoare Statului.

Ora 18.00. Plecarea cu trenul industrial și sosirea în gara Armeniș la ora 18.30.

Ora 18.32. Plecarea la Caransebeș cu tren special.

Ora 19.30. Sosirea în Caransebeș.

Ora 19.40—20.30 Repaos.

Ora 20.40. Cină comună dată de Com. de avere în sala mare a Hotelului „Pomul Verde”.

Luni 22 Septembrie 1924:

Ora 8.00. Dejun.

Ora 8.30. Plecarea la gara Caransebeș.

Ora 9.00. Plecarea din gara Caransebeș cu tren special spre Băile-Erculane.

Ora 11.15. Sosirea în gara Băile-Erculane și plecarea cu trăsuri și automobile.

Ora 11.40. Sosirea în Băile-Erculane.

Ora 12.30. Prânz comun în „Casinoul” Băilor, dat de Com. de avere.

Ora 14.00. Vizitarea Băilor-Erculane și excursiuni în pădurile din jur.

Ora 19.00. Cină comună dată de Com. de avere în „Casinoul” Băilor.

Ora 20.40. Plecarea cu trăsuri și automobile la gara Băile-Erculane.

Ora 20.53. Plecarea cu trenul No. 102 Băile-Erculane — București.

Facem loc conferinței ținute de d-l Orzescu, președintele comunității de avere, în ziua de 20 Septembrie ora 7 seara în sala de gimnastică a liceului „Traian Doda”.

COMUNITATEA REGIMENTULUI CONFINIAR ROMANO- BĂNATAN No. 13 INAINTE DE DESFIINȚAREA GRANIȚEI — ADECA PANA LA 8 IUNIE 1871.

1. Inființarea regimentelor limitrofe.

Neconținutele războaie otomane încă pe vremuri a îndemnat imperiul austriac la organizarea unor așezăminte militare pentru apărarea granițelor contra invaziunilor turcești.

Primele încercări în această direcție au fost făcute în cursul unui veac dela 1660 – 1760, dar ele au fost zădărnice din cauza că puterea otomană încă n'a putut fi înfrântă definitiv în decursul acestui timp, deși luptele cu turcii au ținut lanț.

După multe încercări în fine la anul 1767 a reușit înființarea și organizarea regimentelor confiniare pe întreg frontul graniței de sud și est, dela Croația începând până la Bistrița Năsăud.

Intre celelalte regimente astfel a luat ființă și „Regimentul Confiniar-Valaho-Iliric”, având înținderea dela Paniciova până la Mehadia-Orșova.

Văzând austriei, că aceste așezăminte și organizațiuni militare deja în ultimele războaie cu Turcii, până la pacea dela Sistov (Bulgaria) în 1792, prin care s'a pus capăt pentru totdeauna războaielor cu Turcii — de fapt au avut rost și au fost foarte bune, au găsit de bine să menajeze și să desvoalte mai departe aceste regimente pe o scară tot mai întinsă.

Încă pela sfârșitul veacului 18 s'a ordonat încorporarea tuturor satelor de pe coasta stângă a Dunării până la Orșova-Mehadia și în curând a urmat estinderea regimentului dela Mehadia spre nord, încorporând în cadrele regimentului, inclusive comuna Morga, la holarul dintre Banat și Ardeal.

Astfel pe la finea veacului 18 „Regimentul confiniar valaho-iliric” cuprindea în sine deja 112 comune, cari în acelaș timp și mai ales în primul deceniu al veacului 19 — prin colonizări noi s'a mai sporit cu 14 comune.

În anul 1838 confiniul militar din Banat a fost deja prin mare și poate chiar și prea eterogen pentru a putea fi administrat într-un singur regiment. Din acest motiv s'a separat în total circa 30 comune dela confluența râului Caraș până inclusive satul Svinița, pentru Regimentul confiniar Sârbesc-Bănățan No. 14, iar restul comunelor — în număr de 94, dela Tișovița până la Marga — au rămas în cadrele „Regimentului valaho-bănățan No. 13“.

Acest regiment compus aproape în întregime numai din Români, — a fost reorganizat la 1848 — când în urma renașterii simțului național a primit definitiv numirea de : „Regimentul confiniar Româno-Bănățan No. 13,“ cu comandamentul în Caransebeș.

Austriecii au pus deosebit pond pe dezvoltarea elementului combatant în regimetele confiniare și pentru dezvoltarea și întreținerea în perpetuă pregătire de război a maselor combative sau folosit de toate mijloacele posibile, necrușând nici o jertfă pentru atingerea scopului.

Fiecare grănicer dela naștere a fost obligat la serviciu militar timp de 12 ani și anume :

- a) la *serviciul polițial* pentru menținerea ordinii interne ;
- b) serviciu pentru apărarea frontierelor, care se numea „*serviciu de cordon*“.
- c) *serviciul ostășesc* pentru apărarea Monarhiei, în țară și peste hotare, ori unde ar fi fost nevoie.

Serviciul polițial și cel de cordon — grănicerii îl făceau cu îmbrăcămintele și alimentele proprii, obținând dela comenduire numai armatura, iar în caz de război toate cele trebuincioase.

Populația din confiniul militar, ca grăniceri obligați (Geborener Grenzer), în fiecare comună trăiau în așa numitele : „*Comunioane grănicerești*“. Fiecare familie grănicerească a format un „*Comunion*“ ; averea particulară a „*Comunionului*“ s'a folosit de către toți membrii comunionului „*în indivizie*“, fără drept de înstrăinare. Din punct de vedere al dreptului privat instituția comunioanelor grănicerești este cea mai veche formațiune a proprietății comune. Slavii o consideră de origine slavă, căci la dânsii ideea unități familiare este baza dreptului familiar. Totuși se poate dovedi, că vechimea comunioanelor

este egală cu vechimea familiei și se poate zice, că comun-ionul nu este altceva decât o familie cu cadre mai largi. Acest sistem al comunioanelor a fost introdus cu scopul de a împiedecă fărâmișarea averii particulare și prin aceasta de a asigura existența elementului grăniceresc pentru totdeauna.

În caz că membrii comunionului s'au sporit și pământul de hrană ar fi fost insuficient pentru întreținerea membrilor comun-ionului, acesta avea dreptul să ceară din averea comună a regimentului sporirea pământului particular — primind astfel alte parcele ca pământ de hrană.

În afară de averea particulară a comunioanelor (familiilor grănicerești) — tot celalt teritor din confiniul militar, fără considerare la caracterul de întrebuințare, a format „averea Regimentului“ care în definitiv se compunea din *totalitatea comunioanelor grănicerești*, adică din *Obștea grănicerilor*.

În consecință munșii, pădurile, pășunile, apele, realitățile clădite și neclădite rezervate pentru folosul comun al Regimentului — precum și toate drepturile reale legate de aceste imobile au format „Averea Comună și independentă a obștei familiilor grănicerești“. Această avere „comună“ se administra și în acele vremuri în *indivizie* și în mod autonom, prin organele de administrație a Regimentului și în *favorul comun al obștei familiilor grănicerești*, bucurându-se grănicerii și folosindu-se de toate „*drepturile uzufructuare*“ la această avere.

Bineînțeles, că conservarea, apărarea ameliorarea averii și îngrijirea ca venitul acestor imense averi să fie în permanență asigurat și majorat treptat, după trebuințele culturale, au impus necesitatea de ordin obștesc, ca grănicerii — coproprietari ai acestor averi, să-și exercite drepturile lor uzufructuare în cadrele unor „*Regulamente*“ și averea Regimentului să fie administrată de organele administrative în acest scop. Astfel după multe regulamente premergătoare, la 1754 toate regulamentele și ordinațiunile în vigoare și referitoare la confiniile militare au fost tipărite și coordonate în „*Militärgrenzrechte*“ für des Karlstädter und Varașdiner Generalat“.

Acest regulament a rămas în vigoare până la compunerea legii fundamentale din 1 Nov. 1807 (Granz-Grundgesetz) referitoare la toate confiniile militare, apoi la 7 Mai 1850 intră în vigoare a două și adevărata lege fundamentală. În această lege

se spune, că confiniul militar formează parte integrantă din Monarhia Austriacă, având administrație și reprezentanță separată. Instituția grănicerească se păstrează și pe mai departe, fiind supusă din punctul de vedere al organizației militare de-a dreptul Ministerului de război austriac.

Impărțirea de mai înainte a plaselor militare în regimente, companii etc. a rămas neștirbită.

Limba de serviciu a soldaților grăniceri era cea germană.

Din punct de vedere militar, locuitorii erau supuși regulilor în vigoare pentru armata austriacă, iar în alte privinți dreptului civil austriac.

Grănicerii sunt obligați a face serviciul militar în și afară de hotarele țării, la dorința împăratului. În schimbul acestui serviciu armat grănicerii primesc de proprietate reală și de veci toate moșiile de pământ la cari până aci avuseseră numai dreptul de uzufruct. Această dispoziție a fost schimbată apoi la 9 Iunie 1872, când prin manifestul regal referitor la desființarea graniței, grănicerii devin fără nici o restricție proprietarii moșiilor lor.

Pășunile folosite până aci în comun, rămân proprietatea lor.

Pădurile confiniului militar erau ale statului. Totuși din acestea, pe baza dreptului din vechime, grănicerii primeau pentru trebuințele proprii în mod gratuit lemnul de foc și de construcție, după ce mai întâi să satisfăceau trebuințele erarului. Mai aveau dreptul de pășunat gratuit.

Se mai fixează în această lege condițiile pe lângă cari se poate face desființarea comunioanelor. În comunioanele grănicerești puteau să intre și alte persoane, dacă se supuneau obligamentului militar, deoarece pe teritoriul confiniului militar avere imobilă nu puteau să aibă decât numai ceice făceau serviciul militar.

Felul și forma de administrare însă n'a avut absolut nimic comun cu proprietatea averilor, care a fost și a rămas până la desființarea graniței neconținut în proprietatea „Comunității regimentului confinar”. (Regiments Gemeinde) și împrejurarea, că grănicerii îndreptățiți au exercitat drepturile lor uzufructuare la averea lor comună și administrată în indiviziune — *sub auspiciul autorităților militare grănicerești*, în cadrele *regulamentelor de pe vremuri*, asemenea n'a avut nici o influență asupra

drepturilor uzufructuare — care fără scăderi și fără restricție au trebuit să fie asigurate și satisfăcute.

Administrația confiniului militar — cu toate serviciile care să făceau din partea „*ofițerilor de administrație*” (Verwaltungs-officire), au reclamat cheltuieli, aceste cheltuieli nu le-a dat statul, ci ele se acopereau din veniturile „averii obștei grănicerești”, care pe scurt — cum am arătat mai sus — era identică cu numirea „Averea Regimentului” și aceasta în mod firesc, pentru că Regimentul nu era altceva decât *totalitatea comunioanelor respective obștea familiilor grănicerești*.

Prin această împrejurare, că spesele de administrație a confiniului militar s’au acoperit din venitele „averilor regimentului”, s’au consacrat „autonomia” în gospodăria averii grănicerești încă înainte de desființarea graniței. Această autonomie s’a menținut și continuat apoi și după desființarea graniței — odată cu trecerea averii în formațiunea cea nouă.

Autoritățile militare și guvernul austriac tocmai din pricina că totdeauna avea mare nevoie de brațele celor 10—15000 grăniceri combatanți, nu au îndrăznit să „impună obștea grănicerească”, care chiar pentru serviciul militar obligator a fost scutită pe o scară foarte întinsă de orice sarcini publice; ba din potrivă, guvernul a căutat să facă obștei grănicerești și alte favoruri prin distribuirea monopolului statului cu peșul de cost deci fără câștig (sarea, tutun etc.) și prin asigurarea fiertului rachiului scutit de taxă.

Asfel pentru asigurarea cheltuielilor de administrație, autoritățile Regimentului au recurs la alte curse și anume:

Realitățile imobile ale obștei grănicerești (averea Regimentului) ca munși, păduri, pășuni s. a. erau destul de mari și astfel după îmbelșugata îndestulare a lipsurilor grănicerilor, a mai rezultat un surplus, care se valora altor locuitori negrăniceri și altor întreprinderi străine.

În acest chip s’au introdus pe munșii de prisos turmele sătenilor din: Maciova, Rugi, Dălinești, Apadia, Târnova s. a. — la fel, când a fost jirovină în belșug, s’a esarendat parcelele de prisos altor străini, din satele învecinate.

În fine pentru asigurarea industriei minerice și metalurgice din Valea Bistra, s’a contractat din partea Regimentului un teritor potrivit de pădure spre exploatare. Toate veniturile

incurse pe această cale, cum și veniturile dela Băile-Erculane, au fost întrebuințate pentru interesele și în favorul obștei grănicerești din confiniul militar.

Eșirea din cadrele Regimentului confiniar a dispensat pe respectivul dela obligamentul militar, *însă în acelaș timp și-a pierdut toate drepturile la averea comună a Regimentului, chiar și oficerii cari au ieșit din comunionul lor original, au pierdut aceste drepturi.*

2. *Desființarea Graniței și Comunitatea grănicerească dela 1871 încoace.*

După ce dinastia Habsburgică s'a împăcat cu Ungurii și la anul 1867 în sistemul dualistic a decretat autonomia Ungariei, Ungurii prin legăturile lor cu magnații din Viena neconțenit au stăruit pentru desființarea confiniului militar din Banat și incorporarea acestui petec de țară la Ungaria. În urma acestor stăruințe, în fine, împăratul Francisc Iosif I, prin patenta regală dela 8 Iunie 1871, — a decretat desființarea graniței.

Deși din cele arătate mai sus este evident, că averea Regimentului a fost incontestabil proprietatea comunioanelor grănicerești, adecă proprietatea obștei familiilor grănicerești, și cu toate că împăratul în repetite rânduri a dispus ca „grănicerii săi să fie pe deplin satisfăcuți“, toluș guvernul ungar s'a folosit de tot felul de uneljiri ca să demonstreze, că această avere imobilă este a „erarului“ adecă a statutului și grănicerii nu aveau decât unele drepturi de servitute uzufructuale în această avere. Astfel întortochiate lucrurile, guvernul ungar a forțat aplicarea „legii pentru răscumpărarea servitufelor“ (art. xxx 1873), la fel cum s'a făcut răscumpărarea pământelor date iobagilor din Transilvania, desconsiderând faptul, că grănicerii n'au fost niciodată tratați sau identici cu iobagii.

După toată dreptatea deci familiile grănicerești ar fi trebuit să-și capete *intreaga lor avere*, la fel cum, au primit-o și regimintele grănicerești din Transilvania Nr. 1 Orlat și Nr 2 Năsăud și cele trei regimente săcuiești, cari spre norocul lor, fiind desființate înainte de 1867, adecă sub regimul absolutizmului austriac, au primit toți munșii, și toate pădurile așa fel că în aceste finuturi statul n'au avut nici o palmă de pământ din averile grănicerești.

Răscumpărarea servitutelor în confiniul militar bănăţan s'a făcut astfel, că întreg domeniul confinar s'au împărţit în două părţi de valoare egală.

Şi deoarece hartele vechi a cărţilor funduare fiind defectuoase, nu au putut servi ca bază la împărţirea corectă a pădurilor, guvernul a dispus mai nainte măsurarea cadastrală în anii 1871-72. Pe baza hartelor cadastrale în fine s'a făcut estimajia specială şi împărţirea pădurilor, care a durat până la anul 1879 şi a costat 500.000 fl. austriece. În acest an au luat fiinţă *Comunitatea de avere* în forma sa de azi.

Cota parte a Com. de avere s'a predat numai pe hârtie şi nu în natură aşa că părţile de cătră izlazuri şi particulari nu au fost hotărnicite în astfel Com. de avere fu silită ca în lunile de iarnă Noemvrie-Decemvrie 1880 să-şi primească partea în totală lipsă de harte, deşi delimitarea averii în natură şi întregirea instrumentului de împărţire cu hartele pendente era obligamentul statului, Toate acestea în zădar le-a reclamat Com. de avere dela statul şi Guvernul ungar.

Altă nedreptate şi mai mare a îndurat Com. de avere la Băile-Herculane. Aceste aşezăminte termale au fost parte întregitoare din averea grănicerească, aşa că şi ele formau proprietatea obşteii familiilor grănicereşti. Deşi toate realităţile clădite şi apeductul din Băile-Herculane până la anul 1870 au fost făcute cu braţele grănicerilor si din averile lor, guvernul ungar în modul cel mai infam a eschis obştea grănicerească chiar şi dela jumătatea parte, care îi revenea cel puţin în mod analog cu jumătatea primită din păduri.

Din această avere grănicerească nu s'a ales decât cu „băraca muncitorilor şi a profesioniştilor grănicerii” care a fost fals poreclită de „casa grănicerească”. Apoi ca nedreptatea să fie la culme, grănicerilor li s'a detras chiar şi dreptul de întrebuintare gratuită a termelor în basenurile populare, deşi aceste drepturi au fost decretate prin lege.

Generalul Doda şi fruntaşii din comisia locală, ca delegaşi ai Com. de avere în zădar a reclamat aceste abusuri de drept rugările lor au ajuns la urechi surde şi delegaşii lor au bătut la porţi închise, aşa că în fine au fost siliţi să primească partea şi să prezinte *Statutele de organizare şi administrare* spre aprobare.

Statutele actuale sânt copiate după forma statutelor dela Comunitățile de avere din Croația și Slavonia și în mod inconștient, fără de a prevedea că aceste statute nu vor corespunde cu timpul scopului între împrejurări schimbate. Ele au fost înaintate și aprobate de către ministrul de interne ungar la Budapesta în 24 August 1879. (O curiozitate! Clauzula de aprobare a ministrului de interne unguresc este scrisă în limba germană).

Averea Com. de avere afară de realitățile clădite și eventual alte mobile cumpărate și câștigate mai târziu se compun din:

1. Păduri	215.752.88 jug. = 124.165.78 Hect.
2. Munți, poeni etc.	33.828.56 " = 19.468.34 "
3. Terenuri sterile	3.525.48 " = 2.028.91 "

Total 253.306.92 jug = 145.663.03 Hect.

Această avere s'a predat familiilor grănicerești, împădurite și s'a introdus în cărțile funduare cu numele lor comutativ: „Comunitate de avere” (Vermögens-Gemeinde, Vagyonközösség).

3. Organizarea Administrației Comunității de avere.

După cum reiese din cele de mai sus, dinastia habsburgică la desființarea confiniului militar, având în vedere serviciile mari în timpurile grele ale grănicerilor, prin legea din 8 Iunie 1871 dispune ca pădurile erariale să fie împărțite în două părți egale, având o jumătate să treacă în proprietatea comunelor cari formau regimentul conf. rom.-bănățean No. 13, drept răscumpărare a drepturilor de servitute ce-l aveau mai înainte în toate pădurile de pe teritoriul confiniului militar.

În interesul unei exploatări și administrări mai rașionale, Reprezentanța comunei regimentale la stăruința marelui bărbat, general Traian Doda, a dat naștere Comunității de avere în forma ei de astăzi, începându-și activitatea la 1880.

Statutul compus de dânsul este în vigoare și azi, purtând numele de: Statutul despre organizarea și sfera de activitate a Com. de avere a fostului regiment conf. rom.-bănățean Nr. 13.

Dispozițiile cuprinse în acest Statut prevăd organizarea administrației acestei instituții, precum și dreptul de control al statului.

Toată averea Com. de avere se administrează prin:

a). Reprezentanța Com. de avere;

b) Comitetul Com. de avere ;

c) Oficiul de economie sau Direcția silvică.

a) Totalitatea delegaților celor 94 comune grănicerești formează reprezentanța Com. de avere. Fiecare comună alege un delegat, numit reprezentant, afară de comunele cu peste 3000 suflete, cari aleg doi reprezentanți. Numărul total al delegaților este de 99. Ei sunt aleși pe 6 ani. Acești delegați, constituiți în adunare generală aleg din sînul lor : un președinte, un vicepreședinte, 4 membrii ordinari și 4 supleanți, care constituie Comitetul Com. de avere.

În sensul Statutelor sînt obligatoare la an 2 adunări generale ordinare, una toamna, alta primăvara.

Reprezentanța este forul suprem de conducere și control din partea coproprietarilor. Ea decide asupra escedențelor bugetare, ia măsuri în privința, modului de valorizare a pădurilor, hotărăște în privința schimbărilor în averea comună, sistematizează posturile de funcționari și ratifică angajarea funcționarilor.

Art. 26 prevede că fără prezența comisariatului guvernial, în persoana prefectului județului, nu se poate ține nici o adunare generală.

Bugetete votate trebuiesc aprobate și de Ministerul de Interne.

Ad. b.) Comitetul Com. de avere reprezintă instituția înaintea judecătorei și față de terțe persoane. El compune planul de muncă anuală și execută prin Of. de E. toate hotărârile adunării generale. Aprobă proiectele de buget, socotite anuale, tarifa produselor silvice, proiectele de tăiere și le supune spre aprobarea adunării generale. Angajază în baza normelor în vigoare personalul Oficiului de economie, transferează și suspendează funcționarii, apoi îi controlează întrucît își împlinesc serviciile în mod conștiincios. De regulă ține ședință în fiecare lună.

Ad. c.) Oficiul de economie (Dir. silvică) este subordonat Comitetului și este organul consultativ și executiv în toate chestiunile silvi tehnice.

La început era compus din : un administrator silvanal, un controlor totdeodată și contabil, un cancelist, un diurnist, și un servitor, iar pentru serviciul silvic exterior din 4 forestieri de revir și personalul silvic de pază.

Astăzi acest serviciu are subordonate următoarele servicii:

1. Serviciul amenajărilor forestiere, 2. Serviciul exploatărilor, 3. Cinci ocoale silvice cu sediul în Ohaba-Bistra, Caransebeș, Teregova, Orșova, Bozovici, 4. Serviciul contabilității, 5. Serviciul internatului, 6. Serviciul auxiliar și economatul caselor dela Băile-Herculane.

În serviciul central al Of. de E. 11 ingineri silvici, 3 contabili, un cassar, directorul internatului, profesor secundar, 3 oficianți, 5 diurniști, 1 primcodrean, 2 dactilografe, 1 mecanic (șofer), 2 economi, 1 grădinar și 6 servitori.

În serviciul silvic exterior se găsesc: 5 ingineri silvici șef de ocoale, 2 ingineri silvici la serviciul exploatărilor în regie 1 conducător silvic, 2 conducători silvici stagiați, 25 primcodreni (brigadierii silvici), 126 codreni (pădurarii cu examenul de calificare), 13 elevi silvici, 1 mecanic, 1 magaziner, fochiști, păzitori de depozite.

Îngrijirea sanitară a întregului personal se prevede de către 6 medici, chestiunile juridice de către un avocat jurisconsult, iar educația elevilor din internat de 2 profesori de supraveghere.

Of. de E. compune proiectele de buget, amenajamentele, proiectele de exploatare, de regenerare a pădurilor etc.

Cunoscând în amănunte organizația acestei instituții, urmează să arătăm cari sânt beneficiile grănicerilor de pe urma acestei averi?

Beneficiile directe din averea comună a grănicerilor sânt cuprinse în: „Instrucțiunile pentru apărarea și administrarea pădurilor Com. d. a. a fostului regiment conf rom.-bănățean Nr. 13“, tipărite în 1900. Fiecare familie grănicerească primește anual în mod gratuit 28 m. st. lemne de foc în pădure pe tulpină, primește apoi lemn de construcție pentru trebuințele proprii fie gratuit, fie cu prețuri foarte reduse, staverite încă la 1884. Mai primesc lemne de foc pentru arderea varului, țiglei, cărămizi din lemne moarte. Fiecare comună grănicerească primește apoi anual 72 m. st. pentru încălzitul primăriei și școlii.

Locuitorii negrăniceri asemenea primesc lemnul necesar trebuințelor proprii din pădurile Com. d. a. cu prețuri tarifale.

Mai au grănicerii dreptul la pășunatul alpin, apoi jirovină (ghindărit). Din cele 94 comune însă numai 56 beneficiază de pășunatul alpin. Taxa pentru pășunat nu trece peste 50 bani de hectar.

Mai întreține Com. d. a. pepiniere de pomi fructiferi din cari s'au distribuit comunelor mai multe sute de mii de pomi nobilități.

Tot în mod gratuit primesc grănicerii la Băile-Erculane locuință și îngrijire medicală.

Beneficii indirecte: Excedentele cari se realizează din proprietatea Com. d. a. după satisfacerea beneficiilor înșirate mai sus, atât destinate exclusiv pentru scopuri economice-culturale în favorul grănicerilor.

Iată jertfele aduse de Com. de avere în această direcție :

I. Dela 1889 până azi, Conducerea Comunității de avere a distribuit stipendii și ajutoare de studii în suma de Lei	553.000
II. Pentru construirea liniei ferate Caransebeș Hațeg s'a plătit suma de "	110.000
III. Pentru trasarea liniei ferate Iablița-Bozovici s'a cheltuit suma de "	29.000
IV. Pentru clădirea palatului de sub Nr. 486/7 în Caransebeș s'a cheltuit suma de "	100.000
V. Pentru reședința ocolului silvic Teregova cu clădirea s'a cheltuit suma de "	73.000
VI. La fondul de pensie al funcționarilor Comunității de avere, s'a contribuit cu "	410.000
VII. La ridicarea monumentului fostului Rege Austro-Ungar Francisc Iosif I-iul "	10.000
VIII. La clădirea liceului „Traian Doda“ "	99.600
IX. Până în prezent, dela 1907, 1 Septemvrie începând, s'a cheltuit cu Internatul suma de "	4.330.000
X. Pentru Internatul din Bozovici s'a contribuit până în prezent suma de "	250.000
XI. Pentru Internatul din Orșova suma de "	120.000
XII. Ajutor diecezei pentru clădirea Internatului teologic, suma de "	10.000
XIII. Contribuirea la Internatul Reuniunii învățătorilor din județul Caraș-Severin, proiectat pentru clădire, suma de "	10.000
XIV. Ajutor populației cu porumb, în timpul războiului mondial, suma de "	35.000
Total	Lei 6.139.600

S'a distribuit apoi dela 21 Nov. 1921 până la 31 August 1924 lemne de foc gratuit la următorii :

S'au distribuit

Funcționari, văduve, orfani și săraci	499	Metri clădiți
Reuniunea Femeilor de meseriaș	15	" "
Reuniunea de Cântări	11	" "
Reuniunea meseriașilor	4	" "
Cercul de recrutare	60	" "
Casina română	10	" "
Biserica evanghelică	4	" "
Liceul „Traian Doda“	22	" "
Reuniunea Femeilor române	27	" "
Soc. Semicent „Eminescu”	8	" "
Internatul teologic	20	" "
Soc. de lectură „Ioan Popasu”	3	" "
Soc. „Presei române”	2	" "
Școala normală Confesională	20	" "
Clubul-Sportiv	3	" "
Reuniunea Femeilor Catolice	20	" "
Crucea Roșie	2	" "
Funcționarii dela Casa Cercuală	20	" "
Poliția Orașului Caransebeș	4	" "

Total 754 Metri clădiți

Lemne de foc cu preț redus s'au distribuit între timpul dela 24 Nov. 1921 până la 31 August 1924 la următorii :

S'a distribuit

Funcționari, văduve, săraci	3147	Metri clădiți
Casina română	4	" "
Perceptoratul reg. rom.	34	" "
Grădina de Copii	5	" "
Parchetul tribunalului	64	" "
Liceul „Traian Doda”	234	" "
Internatul teologic	32	" "
Internatul pedagogic	20	" "
Școala Civilă de fete	60	" "
Tribunal	220	" "
Biserica evanghelică	1	" "
Oficiul poștal	12	" "
Spitalul Orașănesc	34	" "

Școala Politehnică T-șoara	100	Metri	clădiți
Consistoriu (Pedagogie și teologie)	120	"	"
Poliția Orașului Caransebeș	20	"	"
Cercul de recutare	40	"	"
Școala primară de Stat	20	"	"

Total 4167 Metri clădiți

Afară de acestea s'a dat lemne de construcție pentru aproape toate școlile din graniță apoi în anul curent 500.000 Lei pentru construcții școlare.

Toate aceste beneficii sânt menite să ajute bunăstarea materială și morală a grănicerilor.

Deși pornind din istoricul expus reiese clar, că această avere este particulară, totuși guvernele ungurești de pe vremuri au încercat să decreteze această avere a grănicerilor de avere a comunelor politice din confiniul militar, urmărind prin aceasta scopul de ași asigura o ingerință nejustificată asupra proprietății grănicerilor. Abia după atât Curtea de Casație din Budapesta prin hotărârea sa Nr 4958/911 Polog. și 1642/905, cât și parlamentul ungar în ședința sa din 31 Ianuarie 1907 au recunoscut și enunțat categoric, că acea proprietate este particulară a grănicerilor și nu a comunelor politice s'au potolit discuțiile inutile. Caracterul de proprietate particulară reiese și din art. 14, 24 și 25 al Statutului azi în vigoare, având grănicerii dreptul să o împartă pe familii desființându-se ca Com. d. a. O nouă încercare făcută de către guvernul unguresc la anul 1917 pentru luarea în administrația Statului a averi noastre a dat greș, căci înșiși organele emise spre acest scop au fost nevoite să raporteze factorilor competenți că nu e bine să știrbească autonomia acestei instituții cu atât mai vârtos, că administrația averii sub toate raporturile se face astfel, încât ar putea servi de model chiar și Statului. Și aceasta cu tot dreptul, căci Com. d. a. n'a ajuns în conflict nicidecum cu dispozițiile legilor silvice, conservându-și pădurile și făcând regenerarea lor cu cea mai mare punctualitate. Dealtcum în bugetul instituției avem un fond special al regenerărilor care face azi Lei 400.000 și care se va spori treptat în fiecare an.

Dacă în această privință s'au făcut unele abateri, acestea s'au făcut în timpul revoluției dela 1918, când populația furioasă

a năvălit cu toporul în păduri devastându-le în unele locuri fără milă. Fapt care dealtcum s'a întâmplat în toate părțile și chiar la fel și în pădurile Statului.

Aici țin să trag atenția On. Congres că râpele goale ce să văd în unele locuri, călătorind cu trenul dela Orșova în sus, nu sânt ale Com. d. a., ci sânt izlazuri comunale. O dovadă că formarea de păduri comunale, trecându se administrația în mâna comunelor, nu este soluția cea mai norocoasă din punctul de vedere al unei administrări silvice raționale.

Dealtcum proprietatea Com. d. a. este în întregime ridicată în plan, iar pădurile toate sânt amenajate și aprobate de autoritățile competente de pe vremuri.

Astăzi este în curs amenajarea din nou a pădurilor Com. d. a. în conformitate cu dispozițiile Casei Pădurilor și sperăm, că până la finea lunii Decembrie să avem gata planurile noi de amenajare ale pădurilor, de și este vorba de o suprafață de 250.000 jug. cadastrale.

Amenajarea pădurilor ocolului silvic Orșova este terminată, iar planul se află la Casa Pădurilor spre aprobare, urmând în câteva luni și celelalte planuri de amenajare și referitoare la la celelalte 4 ocoale silvice.

Tot interesul unei administrări raționale și pentru a ușura paza pădurilor noastre, vom spori în cel mai scurt timp numărul ocoalelor silvice dela 5 la 10, având cele de azi o estindere prea mare.

Pentru ca și în viitor să putem sta la nivelul cerințelor moderne și bazați pe experiența trecutului ni se impun următoarele probleme :

1. Schimbarea Statutelor, cari în forma lor de azi nu mai corespund vremilor noi din nici un punct de vedere. Noile Statute vor trebui să arate în mod neîndoelnic că această avere formează averea exclusivă și inalienabilă a familiilor împădurite din fostul reg. conf. rom. b.

2. Altă chestie care va trebui soluțională în noile statute este ca controlul statului în viitor să nu se mai facă de către Ministerul de Interne, ci să treacă la Ministerul Domeniilor, respective la Casa Pădurilor, după cum aceasta este firesc să fie. Dacă din motive politice în trecut guvernul unguresc ne-a pus în dependență de Ministerul de Interne, astăzi această situație nu mai poate dăinui.

Sântem o instituție particulară care se administrează în mod autonom, dar în senzul și sub control organelor de control silvic ale Statului. Fiind vorba de o avere particulară, credem că în forma aceasta se pot împăca atât interesele particularilor cât și ale statului. Astfel sântem siguri că înaltul guvern al țării, înțelegând drepturile și rostul nostru de a exista și pe mai departe ca Comunitatea d. a. în forma de azi, ne va acorda înaltul său sprijin când va fi vorba de dezvoltarea și naționalizarea întreprinderilor ce vom înființa în legătură cu Comunitatea de avere.

3. Asemenea este pentru noi o necesitate imperioasă ca în viitor Com. d. a. însăși să exploateze în regie proprie toate materiile prime ce sânt de exploatat. Aci trebuie să observăm însă că am și început intensificarea lucrărilor în regie și în rezultatele de până acum ne îndreptățesc să credem, că prin veniturile ce vom realiza pe această cale vom putea contribui în largă măsură la ridicarea economică și culturală a acestui ținut, dealcum sărac în pământ.

4. Altă datorință a noastră este, ca și în viitor să contribuim prin toate mijloacele la înființarea și susținerea de instituții culturale, după cum au făcut-o aceasta grănicerii și în trecut. In cele de mai sus am arătat jertfele aduse de Com. d. a. în aceasta direcție.

Am încercat prin cele expuse să arăt ce a fost în trecut, ce este azi și ceea ce vrea să fie în viitor Com. d. a.

Din acestea ușor poate înțelege orișicine mândria ce o simte fiecare grănicer, știindu-se părtaș la această avere.

Trecutul instituției noastre este totodată și trecutul celor 130.000 familii grănicerești și astfel trecutul acestui teritor care s'a numit Granița Severinului. Mândria ce o simte fiecare grănicer față de această instituție este nu numai aceea că prin această s'a conservat averea celor 130.000 familii grănicerești, ci este și mândria pe care le-o dă conștiința, că această instituție a contribuit îndeajuns și la păstrarea naționalității sale, prin faptul că limba de administrație chiar și sub Unguri a fost limba română. Atât aici în centru cât și la periferii, la ocoalele silvice s'a corespondat numai românește. Iar personalul silvic totdeauna conștii de ceea ce reprezintă, a fost la culmea chemării sale și sub raport național.

Iată de ce suntem convinși că guvernul țării românești ne va da tot concursul pentru reorganizarea acestei instituții, fiind convinși că prin aceasta servește interesele economice, culturale și naționale a unui colț de țară cu adevărat românesc. Dealtcum înaltul guvern ne-a și dovedit întreaga sa bunăvoință, când prin legea despre formarea pădurilor comunale, a consacrat din nou autonomia instituției noastre, respectând astfel drepturile existente ale grănicerilor, câștigate prin multe jertfe în cursul veacurilor trecute. N'avem nici un motiv să ne îndoim, că cu cât va fi instituția noastră mai bine cunoscută de către factorii competenți, cu cât i-se va înțelege rostul și marea ei importanță pe care a avut-o în trecut și o are deopotrivă și astăzi, cu atât mai mare va fi și sprijinul ce-l vom primi dela acești factori. Nici un interes superior de Stat, dar nici unul chiar, nu suferă vr'o știrbire prin păstrarea acestei instituții în forma în care se găsește. Ba din contră, devotamentul și alipirea celor 130.000 familii românești față de mai marii lor va crește cu atât mai mult cu cât vor vedea mai bine ocrotirea părintească din partea acestora și respectarea tuturor drepturilor lor.

Sunt foarte satisfăcut că am putut spune toate acestea tocmai înaintea celor mai competenți în materie silvică, înaintea inginerilor silvici din întreaga țară și înaintea bărbaților distinși dela Casa Pădurilor în frunte cu dl. adm. Opran, în mâna cărora se află soarta întregii economii forestiere din această țară.

Avem nevoie de întreaga bunăvoință și de tot concursul D-Voastră și sperăm că ni-l veți acorda fără nici o ezitare.

E de notat că în tot timpul congresului Comunitatea de Avere din Caransebeș a pus gratuit la dispoziția congresiștilor atât locuința cât și întreținerea în Caransebeș, în excursie până și la Băile Herculane.

La vizitarea fabricii dela Balta Sărată de lângă Caransebeș, a societății Mundus-Borlova-Armenes, congresiștii au admirat una din cele mai importante fabrici pentru prelucrarea lemnului din România și în special pentru *furniruri* — Direcția Fabricii a oferit congresiștilor eșantiloane din toate speciile de lemn cu banderole tricolore, și o gustare la plecare — pentru care soc. „Progresul silvic“ a adus mulțumiri pentru primirea făcută.

S'au vizitat în ziua de 21 Septembrie, plantațiunile dela Slatinioara (de lângă gara Slatinioara mică). Până congresiștii să ajungă în valea pitorească de pe domeniile Comunității de Avere, au fost întâmpinați în drum de o delegație de țărani în frunte cu preoții, învățători și fruntașii satelor. În drum congresiștii au observat un tablou clasic și dureros, ca rezultat al despăduririlor și a pășunatului abuziv de pe terenurile țărănilor. În pădurea Slatinioara d-l inginer inspector silvic *Câmpeanu*, a făcut o expunere a frumoaselor plantațiuni executate de d-sa personal cu colaborarea colegilor, în această pădure și a căror reușită a atras admirația congresiștilor, în special a transformării pădurilor de fag în păduri de reșinoase. Aci s'a servit o adevărată masă câmpenească.

* * *

În aceeași zi s'au vizitat pădurile „*Diavola*” și „*Petroasa*”, de lângă gara Armeniș — care sunt admirabil conservate — În drum congresiștii au fost întâmpinați de fruntașii satelor și întreg poporul grăniceresc îmbrăcați în haine de sărbătoare precum și de o nuntă țărănească.

Ajunși în mijlocul pădurei s'a servit o masă câmpenească la olaltă cu țărani — în serviciu (tacâmuri) de lemn — Ca sfârșit al excursiilor congresului, s'a încins o mare horă frățească între ingineri și grăniceri după care s'au fotografiat în grup.

Inginerii în amintirea frumoaselor clipe petrecute între țărani grăniceri, au cotizat și au oferit un dar miresei care a eșit întru întâmpinarea congresiștilor, oferindu-se ca primul născut să l boteze soc. „*Progresul silvic*”.

* * *

În ziua de 22 Septembrie congresiștii plecând din gara Caransebeș, o parte în frunte cu d-nii P. Antonescu, Dr. Gutzman, d-l Szatzmary și alți mulți ingineri s'au oprit în gara Teregova și au vizitat pe teren lucrările de corectarea torențiilor din apropiere (observațiile și criticele vor fi publicate ulterior în „*Revista Pădurilor*”).

Restul congresiștilor s'au oprit la Băile Herculane. În gara „*Băile Herculane*” congresiștii au fost întâmpinați de d-l Cihosky directorul g-ral al Băilor Herculane, un bun prieten al silviculturilor.

S'a vizitat stațiunea, vegetația forestieră, etc. Direcția băilor a oferit băi gratuite tuturor congresiștilor — La ora 5 seara în saloanele „Casinoului” băilor a avut loc un the-dansant și concert în onoarea congresiștilor la care au luat parte foarte mulți vizitatori.

Seara a avut loc la „Casinoul” băilor ultimul banchet de despărțire, oferit de Comunitatea de Avere.

S'a toastat atât din partea reprezentanților Comunității de Avere la adresa corpului silvic pentru cinstea de a vizita aceste bogate finuturi românești, cât și din partea corpului silvic la adresa reprezentanților Comunității de Avere pentru sacrificiile și dragostea cu care a primit congresiștii silvici.

Intr'un moment de înaltă dragoste frățească și considerație pentru breasla silvică, d-l Orzescu, președintele comunității de Avere, comunică congresului că după cum soc. „Reșița” a promis concursul său pentru clădirea Cercului inginerilor silvici din București și d-sa în limitele puterilor financiare ale averii Comunității de avere, va contribui la desăvârșirea acestei clădiri.

Congresiștii aplaudă frenetic ultimele cuvinte ale d-lui Orzescu, iar *Corul forestier* în mod impunător cântă : *Mulți ani trăiască.*

În fine d-l dr. Drăcea, aduce în numele congresului mulțumiri comitetului de organizare a congresului, care a reușit complet în programul ce și l'a anunțat, d-l M. P. Florescu, secretarul congresului în numele comitetului de organizare mulțumește congresiștilor că la apelul Soc. „Progresul silvic” au răspuns în număr atât de numeros și de sacrificiile materiale ce fiecare a știut să și le impună, pentru a vedea în cele câteva zile, frumoasele păduri și bogățiile ale fraților noștri.

Relevă că însăși „Natura” a fost foarte binevoitoare cu congresul nostru, căci în toate cele 12 zile cât a durat congresul, n'am avut un strop de ploaie.

Relevă rezultatele : *naționale*, morale și materiale ale acestui congres :

Național, că ne-am cunoscut frații la ei acasă,

Moral, căci M. S. Regele, personal a răspuns la telegrama noastră și *material* căci ne-am îmbogățit cunoștințele în cele 12 zile de congres și excursii științifice, iar mai presus de toate, odată cu atâtea amintiri frumoase ale acestui congres, ne ducem

acasă și cu 1.500.000 lei din partea soc. „Reșița” și a Comunității de Avere din Caransebeș, pentru clădirea căminului nostru dela București.

* * *

După care congresiștii luându-și rămas bun dela d-l Orzescu președintele Comunității de Avere, dela d-l Cihosky directorul Băilor Herculane, care a fost atât de amabil cu silvicultorii dela toate notabilitățile locale și colegii dela Comunitatea de Avere care ne-au însoțit până la urmă, au plecat în trăsură și automobile spre gară, unde la trenul accelerat 102, s'a atașat și vagoanele rezervate pentru congresiști și în dimineața zilei de 23 Sept. 924, congresiștii au ajuns în București.

APLICAREA SISTEMULUI METRIC

Dela 1864 în mod facultativ, de doi ani obligatoriu, a adoptat și țara noastră sistemul metric de măsuri și greutate.

Trecerea unui atât de îndelungat timp și votarea multor legi. din cari cea mai nouă — extinsă pe întreg regatul României — s'a publicat în Monit. Oficial No. 34 din 18 Maiu 1922, n'au fost de ajuns ca sistemul internaționalizat, să se aplice și la noi corect, în toate părțile lui. Este vorba de scrierea semnelor prescurtate ale diverselor măsuri de cari toate tablourile și actele noastre sunt pline.

Cândeam că mulțimea de formulare (peste una sută) anexe ale regulamentului serviciului silvic exterior din anul 1924 vor fi puse la punct și în această privință și nu ne va da neplăcuta ocazie să le vedem scrise, nu două la un fel.

Se neglijează tocmai cea mai de căpetenie calitate a sistemului metric: simplitatea. Hectarul se găsește notat Ha, Har, H, hect, har. și nicăeri ha, cum ar trebui; pentru metru cub, vezi m. c., M.c., M. cube, dar niciodată m³; metrul patrat, de cele mai multe ori m.p. m² și rar m', iar speciala noastră măsură — sterul — oricum altfel (ster, St, st, metru st., m. ster) iar s² cum trebuie, nu, etc.

Răposatul profesor Miculescu, nu îngăduia să se pună nici punct măcar, după vre-o notațiune, dacă nu era nevoie. Ce-ar zice el acum, văzându-le pe toate schimonosile în atâtea feluri și cât de nemulțumit ar fi, constatând că truda i-a fost zadarnică ?

Dela oricari alții nu ne putem aștepta la vre-o îndreptare, căci toți le scriu și mai rău. Exemplul nostru, însă, (ingineri, de?) este hotărâtor în balanța aplicării exacte a sistemului metric și cu cât ni-l vom însuși mai repede, cu atât vom scăpa mai onorabil de rușinea de a nu-l fi generalizat cum trebuie în timp de 6 ani.

Până să-și procure fiecare legea mai sus amintită — deși bine ar fi să o procure Casa Pădurilor pentru fiecare ocol și direcție ¹⁾ și până să înceapă Casa Pădurilor a publica din multele broșuri instructive de cari serviciul are mare și simțită nevoie, abuzez de paginile revistei noastre, care — ori cum — se citește mai mult și mai plăcut de cât ordinele circulare și dau mai jos o copie depe tabloul de notațiuni al măsurilor și greutăților uzitate.

Știu că întreg depozitul de broșuri și formulare al Casei Pădurilor, este epuizat, bănuiesc, că această administrație are de gând să facă noi tipărituri, nădăjduesc că va avea în vedere modificările necesare în această direcție și sunt sigur că pentru o repede îndreptare, față de personalul care nu se va conforma în viitor, va fi mai puțin iertătoare de cât suntem noi de astă dată cu ea, aflând-o în greșeală.

P. I.

M A S U R I

D E

LUNGIME		SUPRAFATĂ		V O L U M		GREUTATE		CAPACITATE		Observațiuni
Numirea	Semnul	Numirea	Semnul	Numirea	Semnul	Numirea	Semnul	Numirea	Semnul	
Miriometru	Mm	Miriometru palrat	Mm ²	Miriometru Cub	Mm ³	Miriogram	Mg.	—	—	
Kilometru	km	Kilometru „	km ²	Kilometru „	km ³	Kilogram	kg	Kilolitr	kl	Lei = L
Hectometru	hm	Hectometru sau Hectarul „	hm ² = ha	Hectometru „	hm ³	Hectogram	hg	Hectolitr	hl	Bani = B
Decametru	dam	Decametru sau Arul „	dam ² =	Decametru „	dam ³	Decagram	dag	Decalitr	dal	Bucăți = b
Metru	m	Metru palrat „	m ²	Metru „	m ³	Gram	g	Litr	l	Trunchi = tr
Decimetru	dm	Decimetru „	dm ²	Decimetru „	dm ³	Decigram	dg	Decilitr	dl	Grăneț = gr
Centimetru	cm	Centimetru „	cm ²	Centimetru „	cm ³	Centigram	cg	Centilitru	cl	
Milimetru	mm	Milimetru „	mm ²	Milimetru „	mm ³	Miligram	mg	Mililitru	ml	
Micron	μ			Decasterul	das	Tona-1000 kg	t	Microlitr	μ	
				Sterul	s	Quintal-Căntar	q			
				Decister	ds	100 kg				
				Dubluster	rs					

¹⁾ Se găsește la Direcția generală de măsurii și greutateți din Ministerul de industrie și comerț.

Informații

STUDENȚII ȘCOALEI POLITEHNICE DIN BUCUREȘTI

Anul școlar 1924/25

Secția Silvică

Anul I

Caloianu Ion, Ceacăreanu Gh., Croitoru Nicol., Dinu A. Valeriu Voinea, Dumitrescu Aurel, Fedorovici Const., Frățilă Virgil, Georgian N. Teofil, Georgescu I. Const., Haner Friderich, Iacomi Const. Imbăruș Nicolae, Ionescu V. D., Ionescu I. Nic., Ionescu R. Nic., Ivănescu Gh., Konrad Iosif, Lazăr Vasile, Levișchi Antonie, Lungu Ion, Marcu Iosif, Marinescu N. Const., Mezinca Cornel, Mihăileanu D., Mircea Romulus, Mironescu Grigore, Miulescu Nicolae, Munteanu Dumitru, Munteanu Radu, Murgu Gheorghe, Neagoe Nicolae, Novac Eftimie, Olănescu N. Ion, Pană Vasile, Popovici Iulian, Popovici Grigore, Pop. Traian, Rotaru Corneliu, Sava Alexandru, Stângă Ion, Șerbănescu Stelian, Ștefănescu D. Const., Ștefănescu I. Const., Carnavschi Alex., Ursu Victor, Vaniș Leonid, Vendel Alexandru, Zaharescu Petre Paul, Vulpe Filip, Zoltan Francisc Szücs, Rosca O. Petre.

Anul II

Angelescu Const., Cioc Gh., Ciocoiu Anton, Cimoca Alexandru, Chibeleanu Aur, Constantinescu Victor, Coșofide Const., Dârlău Ion, Georgescu Silviu, Ghervasia Pantelimon, Hagi Marcel, Lăcătușu Traian, Lupan Constantin, Munteanu Victor, Nahlick Alfred, Negoită Vasile, Nicolescu Petre, Păcuraru Ioan, Petcu Gheorghe, Petrescu Alexandru, Popescu Pamfil, Preoțescu Ion, Pribegeanu Const., Rimbașiu Alex., Rădulescu A., Roșca M. Tudor, Roșculeț Oprea, Rusu Alexandru, Ștefănescu Alex., Stinghe Nicolae, Stoian Nicolae, Voiculescu Petre, Vulcan Gheorghe, Duschin Alex., Fomitro N.

Anul III

Adam C. Ion, Alexandrescu Andrei, Anderco Vasile, Avram Micolae, Belcea Traian, Căpitanu Const., Ciolofan Victor, Chel-solu Nic., Chișu Alexandru, Chiriță Const., Chiculiță Const., Decei Ovidiu, Dinulescu Ion, Dobrescu Const., Dogaru Nicolae,

D-na Caliopi Șt. Demetrescu Vergu a instituit o bursă anuală de 10.000 lei în amintirea fostului ei soț Șt. Demetrescu Vergu fost Director al Bunurilor Academiei Române.

Bursa a fost acordată Studentului Iacomi I. Constantin, student al Școalei Politecnice, secția silvică, anul I, fiu de funcționar sărac.

Jumătate din bursă, adică 5000 lei i s'a și încredințat studentului Iacomi I. C.

Lucru demn de relevat, e că un alt student sărac și acesta solicitase și el dela delegatul d-nei Demetrescu un eventual ajutor, dacă ocazional s'ar mai oferi de vreo inimă caritabilă.

La acest gest destul de semnificativ, studentul Iacomi I. C. din ajutorul ce i s'a oferit de d-na Șt. Demetrescu Vergu, a oferit din proprie inițiativă 1000 lei colegului său Ceacăreanu M. Gh. din anul I. Actul nobil al d-nei Caliopi Șt. Demetrescu Vergu e mai presus de orice laudă iar gestul camaraderesc a studentului Iacomi I. C. vorbește dela sine de însuflețirea de colegialitate a fineretului nostru.

• •

Mercuri 17 Decembrie 1924 în amfiteatrul Școalei Politecnice, din București d-l inginer Inspector Silvic M. P. Florescu cu autorizația Direcțiunii Școalei Politecnice, a ținut pentru Soc. „Codru“ a studenților forestieri, prima conferință din ciclul conferințelor din acest an, tratând despre :

„Scopul încadrării învățământului Silvic în școala politehnică“.

• •

Se primesc în Corpul Silvic pe 1 Octombrie 1924.

Samuel Jakots și Nicolae A. Lăzărescu, cu gradul de inginer silvic stagiar.

Aurelian N. Ionescu — fost în Serviciul Centralei Cooperativelor sătești — cu gradul de inginer silvic pe ziua de 1 Noembrie, 1924.

I. P. Costianu cu gradul de inginer inspector silvic și M. I. Codru și I. Bârzan, cu gradul de inginer silvic stagiar pe ziua de 15 Noembrie 1924.

Aurel Drăghiceanu se reprimește în corpul silvic cu gradul de inginer șef silvic, pe ziua de 15 Noembrie 1924.

M. G. Georgescu idem cu gradul de inginer șef silvic pe 1 Decembrie 1924.

Petre Al. Nicolescu, Anghel St. Tocușef, Gavrilă I. Andrei, Eugeniu Gh. Bantă, Const. T. Ionescu, Mihail Grecu, Iulian St. Niculescu, Ion Dobrescu, Atanase M. Mărășescu, Ion M. Ionescu, Petre Costinescu, Mihai Pop, Liviu Pop. D. M. Galbenu, Ioan Crețaru, Petre Cojegi, Gh. Petrescu și Caton Diaconescu, cu gradul de inginer silvic stagiaari pe ziua de 1 Decembrie 1924.

Transferări

Inginer silvic M. Gheorghiu șef ocol Casimcea, după cerere la Dir. reg. silvic Bacău 1 Decembrie 1924.

Inginer silvic Aurelian Ionescu din Adm. Centrală a C. P. șef ocol Casimcea.

Inginer stag. C. V. Popescu ajutor oc. Căscioarele, după cerere, șef ocolului St. Martinul Ciucului, 1 Noembrie 1924 ing. silvic stag. Ilie Dumitrescu, dela oc. Regina Elisabeta conferențiar Sc. Brigadierii Căiuș.

Inginer silvic G. Nonuță Adm. Centrală a C. P. ca titular la ocolul Valea Rea.

Inginer silvic Traian Vișan, ajutor la ocolul Mrea Neamțu, titular provizoriu la ocolul Tg. Ocna.

Inginer silvic I. Dimitriu din Adm. Centrală a C. P. după cerere ajutor la ocolul Lucieni.

Aurel Drăghiceanu la Bir. reg. silvică Cluj.

Inaintări.

Onorific pe 15 Noembrie 1923 și bugetar pe 15 Sept. 1924.

Inginer inspector silvic Dem. Anastasescu la gradul de inginer inspector general silvic la alegere.

Onorific pe 1 Ian. 1924 și Bugetar pe 1 Sept. 1924.

D-nii ing. șefi : H. Grumăzescu, Dionisie Nyri, V. Broșteanu, Gh. Arsene, Emil Dumitrescu, Toma Földes, Rudolf Schwartz și Modest Pihuleac la alegere, la gradul de ing. subinspector și d-l ing. șef M. Jianu la gradul de ing. subinspector automat, la vechime.

D-nii ingineri : Ioan Petruț C. Alboteanu, la gradul de ing. șef la alegere și I. G. Protopopescu, E. Dămăceanu și Andrei Boldescu la gradul de inginer șef automat la vechime.

Onorific pe 1 Aprilie 1924 și bugetar pe 1 Septembrie 1924 :
ing. silvici : St. Kiș, Carol Bery, Al. Bratu, M. Fiera, I. Orban,
Armand Keleni, N. Dănilă, V. Popovici, D. Dănilă, Koloman
Branich, Koloman Szabo, și I. Pal la gradul de ing. șef la alegere
iar ing. silvic An. Petrov onorific pe 1 Iulie 1924 și bugetar 1
Septembrie 1924 la gradul de ing. șef la alegere.

Onorific pe 1 Aprilie 1924 și bugetar pe 1 Septembrie 1924.
D-nii ing. subinspector : Petre Ionescu, Emeric Milke, C.
T. Rădulescu, la gradul de inginer inspector la alegere.

Pe 1 Octombrie 1924 bugetar :

D-nii ing. șefi : V. Priboianu, și Gh. Condrea la alegere, la
gradul de ing. subinspector silvic.

Pe ziua de 1 Decembrie 1924, bugetar.

D-nii inginerii stagiaari : I. M. Iliescu, Gh. Lușă, E. Câm-
peanu, M. I. Brețcanu, Ion N. Dimitriu, Gh. Moșandrei, Th. Ro-
beanu, V. Bădulescu, Ion Gheorghiu, St. Bărbulescu, D. Sburlan
Const. T. Nișescu, Virgil C. Ifoae, Vasile Suteu, C. Popescu,
Vasile Cotta, D. Magoș ; Ion I. Andrei, Sabin Popovici, Iulian
Guran, Toma Călugăreanu, Emil Bondescu, Ion Paladian, Ste-
lian Georgescu, Mihail Poenaru și Gh. Negulescu la gradul de
inginer, automat.

Societatea centrală agricolă, a proprietarilor și cultivatorilor
din România a binevoit anul acesta să doneze o sumă de 6000
lei, pentru a fi distribuită primilor 3 absolvenți, în ordinea cla-
sificației, ai secției silvice de la Școala Politehnică din București.

Direcția acestei școli luând act cu mulțumire de această
ofrandă, a răspuns că deoarece prin trecerea vechei școale de
Silvicultură cu 3 ani de studii, la Școala Politehnică, unde
cursurile tuturor secțiilor durează 4 ani, suma de mai sus să se
dea primilor trei clasificați ai Secției silvice, cari au trecut în
anul al patrulea.

Societatea centrală a hotărât însă că, deoarece Secția silvică
dela Școala Politehnică, din împrejurările de mai sus, n'a putut
produce nici-un absolvent în anul 1924, cei 6000 lei să se în-
trebuințeze anul acesta, în mod excepțional, pentru a se cumpăra
material didactic sucesar Secțiunii silvice.

Societatea „Progresul Silvic“ luând cunoștință de această inițiativă de a veni în sprijinul învățământului superior silvic, căruia în urma evenimentelor războiului i s'au devastat colecțiunile și întregul material didactic, exprimă vii mulțumiri Societății centrale agricole, care fără nici-o solicitare, a dat un frumos exemplu numeroaselor Societăți anonime pentru exploatarea de păduri și Cooperative forestiere deși, acestea din urmă mai cu seamă, beneficiază în mare măsură de sprijinul Statului, care le acordă posibilitatea de a cumpăra păduri pe prețuri minime, punându-le la dispoziție în acelaș timp și capitalul de rulement necesar.

În țările din centrul și apusul Europei, cetățenii respectivi chiar în timpuri normale se grăbeau de a veni în ajutorul Școlilor forestiere, fie prin obiecte de valoare în legătură cu acest învățământ, colecțiuni etc..., fie acordând studenților ajutoare, burse, etc...

E suficient să cităm în această privință Ungaria, care la fosta școală dela Selmécbánya posedea mai multe săli cu material didactic obținut numai prin ofrande dela proprietarii și exploatarea de păduri. Societățile forestiere în special, se întreceau în a înzestra aceste școli cu asemenea material, complectând laboratorii existente și venind astfel în sprijinul Statului, care mai cu seamă în aceste timpuri, are atâtea necesități de satisfacut.

Gestul frumos al Societății centrale agricole ne dovedește de altminteri, convingerea ce o au reprezentanții cei mai autorizați ai practicei și științei agricole dela noi, despre importanța conservării și exploatarea rațională a pădurilor țării, mai ales astăzi când aceste bunuri naturale au avut atât să sufere din cauza războiului precum și în urma legilor de expropriere și înființare de pășuni comunale.

Donatorii și-au dat seama că prosperitatea agriculturii stă în strânsă legătură cu practicarea silviculturii cu spirit de discernământ, și luând pildă dela camarazii lor din străinătate, cu toată criza monetară prin care trecem, nu a pregetat, acum ca și altădată, a-și da obolul pentru propășirea învățământului nostru silvic și încurajarea prin stipendii a studenților celor mai merituoși.

Ar fi de dorit, ca exemplul de față să găsească cât mai mulți imitatori.

P. A.

TH. DIMITRESCU

Inginer șef silvic (pensionar)

Născut la 1 Oct. 1861 și decedat în ziua de 15 D-brie 1924 la domiciliul său din București, în vârstă de 63 ani. A fost înmormântat în ziua de 17 D-brie la Cimitirul Sf. Vineri din București.

La înmormântare a asistat d-nii *C. Opran* ad-țorul Casei Pădurilor, *V. Teodorescu* și *I. Comanici*, subadministratori ai Casei Pădurilor, precum și d-nii ingineri silvici *C. P. Georgescu*, *G. Gogulescu*, *O Crattero*, *Apostol Demetrescu*, *D. Robănescu*, *G. Dimitrescu*, *P. Maxim Lenș*, *Tomuța*, etc.

Pe lângă coroanele depuse din partea familiei, s'a mai depus 2 coroane de brad și flori naturale din partea *Ad-ției Casei Pădurilor* și a Soc. „*Progresul Silvic*”.

La domiciliu d-l ing. inspector silvic *M. P. Florescu*, din partea *Corpului Silvic* și a Soc. „*Progresul Silvic*” în cuvinte bine simțite și emoționante a făcut biografia, a arătat merițele defunctului ca specialist, ca coleg și în special ca bun părinte de familie, care a știut a da educație aleasă celor 9 copii ai săi (6 fete și 3 băieți).

Exprimă regretul din partea corpului silvic, cât și din partea Soc. „*Progresul Silvic*” al cărui colaborator și membru activ a fost timp de 35 ani.

După care corpul neînsuflețit a fost ridicat pe umeri de colegi, depus în carul mortuar, frumos împodobit de cununi și condus de colegi până la locul de veci.

Fie-i memoria veșnică!

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI AL DOMENIILOR
CASA PĂDURILOR
DIRECȚIA AMENAJERILOR

Deciziune

Noi, Ministru Secretar de Stat la departamentul Agriculturii și al Domeniilor,

Asupra raportului Domnului Administrator al Casei Pădurilor,

Având în vedere articolul 2 din Codul Silvic,

Având în vedere articolul 2 din Legea Modificărilor la Codul silvic publicată în Monitorul Oficial No. 131 din 1920,

DECIDEM:

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Valea Stânei și Suișa Benii Lotul II, pendinte de comuna Măneci Ungureni județul Prahova, proprietatea D-lor Ath. Constantinescu și Ioan Mănescu, în suprafață de 334 hectare 5287 m. p. pădure. Regimul codru cu tăeri rase. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 7 ani și cu garanția de împădurire 2000 lei de fiecare hectar;

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Băloiu, pendinte de comuna Stoilești județul Argeș, proprietatea D-lui Petre P. Seltea, în suprafață de 202 hectare 8700 m. p. Regimul codru cu tăeri rase Seria I și crâng simplu Seria II. Revoluția normală 60 ani, exploatare în 13 ani și cu garanția de împădurire 2000 lei seria de codru și 500 lei seria de crâng, de fiecare hectar;

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Bălăneasa pendinte de comuna Bălănești județul Olt, proprietatea D-lor Lt-Colonel Tărtășescu și Stef. C. Păunescu, în suprafață de 56 hectare 2732 m. p. pădure curată, Regimul crâng simplu. Revoluția normală 15 ani, exploatarea în 5 ani și cu garanția de împădurire 300 lei de fiecare hectar;

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Văculești Lotul III, pendinte de comuna Văculești județul Dorohoi, proprietatea,

D-lor Leon I. Mohnblatt, Kiva D. Moscovici, Ioana H. Ionaș și Manea Zalman Goldman, în suprafață de 254 hectare 2350 m. p. Regimul crângul cu 60 rezerve la hectar pe porțiunile cu pante rezezi. Revoluția normală 25 ani exploatarea în 13 ani și cu garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar;

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Bralia Oleasca Seria II Luncile și anume Lunca dela Miază noapte, pendinte de comuna Frumușica județul Ialomița, proprietatea Statului uzuctuară fiind D-na Hamangiu, în suprafață de 27 hectare 8770, m. p. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 5 ani, exploatarea în 2 ani și cu garanția de împădurire 150 lei de fiecare hectar.

Art. 2. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în regulamentele respective și articolul adițional anexat sunt executorii.

Art. 3 și ultimul — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Data astăzi 26 Noembrie 1924 în cabinetul nostru.

(ss) *Ministru, Al. Constantinescu*

No. 62100

D e c i z i u n e

Noi Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și al Domeniilor.

Asupra raportului Domnului Administrator al Casei Pădurilor. Având în vedere articolul 2 din Codul Silvic.

Având în vedere articolul 2 din Legea modificărilor la Codul silvic publicată în Monitorul Oficial No. 131/920.

D E C I D E M :

Art. 1) Se aprobă de noi :

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Zapadia-Chiperu pendinte de comuna Colonești, județul Tecuci, Proprietatea D-nei Smaranda Apostoleanu, în suprafață de 44 hectare 0542 m. p. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 4 ani și cu garanția de împădurire 300 lei pe fiecare hectar ;

b) Regulamentul de exploatare al Pădurii Zăvoiul Greci pendinte de comuna Greci, județul Dâmbovița, proprietatea D-lui Zamfir Dobrescu, în suprafață de 91 hectare 7380 m. p. Regimul

crâng simplu. Revoluția normală 10 ani, exploatarea în 4 ani și cu garanția de împădurire 300 lei pe fiecare hectar :

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Ciovârnașani Seria II, pendinte de com. Ciovârnașani, județul Mehedinți, propr. D-nei Emilia General Grămățicescu, în suprafață de 205 hectare pădure. Regimul crâng simplu cu 120 arbori de rezervă la hectar în parcela C. Revoluția normală 15 ani, exploatarea în 15 ani și cu garanția de împădurire 300 lei pe fiecare hectar ;

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Dealul Secăturai și Lapoșul de sus, pendinte de comuna Năruja, județul Putna, proprietatea Obștei moșnenilor din comuna Năruja, în suprafață de 2871 hectare 2700 m. p. din care de exploatat 2382 hectare pădure. Regimul codru grădinărit. Revoluția normală 100 ani, exploatarea în 20 ani și cu garanția de împădurire 1000 lei de fiecare hectar ;

e) Studiul Sumar pentru exploatare al pădurii la Cârnișia, pendinte de comuna Drăghiciu județul Mușcel, proprietatea D-lui Colonel T. Constantinescu prin căsătorie, în suprafață de 19 hectare 4550 m. p. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 20 ani exploatarea într'un an și cu garanția de împădurire 500 lei pe fiecare hectar ;

f) Studiul Sumar pentru exploatare al pădurii Zăvoiu Armășești pendinte de comuna Armășești județul Ialomița, proprietatea bisericeii din satul Armășești, în suprafață de 17 hectare 7040 m. p. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 10 ani, exploatarea într'un an și cu garanția de împădurire 200 lei de fiecare hectar ;

g) Regulamentul de exploatare al pădurii Piscu Păișului pendinte de comuna Broșteni județul R. Răraț, proprietatea D-lui Nicolae Rău, în suprafață de 25 hectare 4730 m. p. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 20 ani, exploatarea în 5 ani și cu garanția de împădurire 400 lei de fiecare hectar ;

h) Regulamentul de exploatare al Pădurii Cristești Podișu pendinte de comuna Cristești, județul Botoșani, proprietatea D-lui N. Boldur Epureanu, în suprafață de 232 hectare 4100 m. p. pădure de exploatat. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 20 ani exploatarea în 9 ani pentru suprafața de 232 hectare 4100 m. p. Garanția de împădurire 500 lei pe fiecare hectar ;

i) Studiul sumar pentru exploatare al pădurii Costișui pen-

dinte de comuna Ciocadia județul Gorj, proprietatea Obștei moșnenilor Costișul în suprafață de 30 hectare pădure din care de exploatat 5 hectare. Regimul codru cu tăeri rase. Revoluția normală 80 ani exploatarea într'un an a celor 5 hectare. Garanția 2000 lei pe fiecare hectar ;

j) Regulamentul de exploatare al pădurii Ușița pendinte de comuna Tibana județul Vaslui, proprietatea D lor Lupu Leibovic și Simion Leibovici, în suprafață de 84 hectare 7300 m. p. Regimu crâng simplu. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 4 ani și cu garanția de împădurire 600 lei pe fiecare hectar ;

Art 2) Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în regulamentele respective și articolul adițional anexat sunt executorii.

Art 3 și ultimul) Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Dată astăzi 11 Decemvrie 1924 în cabinetul nostru.

(ss) *Ministru* Al. Constantinescu

No. 64857

	Pag.
<i>Bunescu C. M.</i>	Din practica comerțului lemnului 717
<i>Al. Borza</i>	Pădurea — Stepa Ierboasă — Lupta între aceste două formațiuni 1037
<i>Ciurileanu D.</i>	a) Memoriu descriptiv al „firului Ciurileanu” 185
<i>Cristea C.</i>	b) Cadastrul țării în legătură cu reforma agrară 254
<i>Ciomac I. L.</i>	Prinos memoriei prof. C. Miculescu 306
<i>Dumitrescu A.</i>	Problema silvică 35
<i>Davidescu N.</i>	Exploatarea pădurilor 212
<i>Diaconescu I. P.</i>	Clima României
	a) Pășunatul în păduri. o greșală economică, vătă- măturile pășunatului în păduri 351
	b) Problema exploatării întregului masiv forestier al României 514
	c) Cum se pot repara daunele aduse pădurilor prin expropriere 554
<i>Dumitrescu Gâr- bovi Șt.</i>	a) Pășunatul în păduri o greșală economică 646
	b) Refacerea pădurilor de stejar compromise din șesul dunărean al Munteniei 863
<i>Dan I.</i>	Coloarea lemnului la arborii în picioare 642
<i>Eliescu A.</i>	1923 1
<i>Florescu M. P.</i>	a) Exproprierea pădurilor bunurilor private din Ju- dețul Ciuc 68
	b) Din bogăția munților noștri 113
	c) O nouă orientare 142
	d) Exportul lemnăriei în Ianuarie 1924 258
	e) Contribuții la comerțul și industria lemnului 359
	f) Problema exploatării întregului masiv forestier al României 493
	g) Contribuții la comerțul și industria lemnului 581
	h) Inconveniente exproprierei râpelor și terenurilor improductive din regiunea dealurilor și mun- ților pentru islazuri comunale 806
	i) Industria și comerțul lemnului 884
	j) Contribuții asupra Problemei stejarului în Ro- mânia (Exportul) 1060
<i>Fiera M.</i>	Proiectul de lege pentru constituirea pădurilor co- munale 80
<i>Florescu I.</i>	a) Păsările cântătoare 346
	b) Scumpia, cultura și industrializarea ei 726
	c) ” ” ” ” ” ” (urmare) 878
<i>Fröhlich I.</i>	Pădurile din Transilvania 388
<i>Georgescu C. P.</i>	Problema exploatării întregului masiv forestier al României 477
<i>Georgescu C.</i>	a) Din literatura silvică 656
	b) ” ” ” ” ” ” 910

	Pag.
<i>Bunescu C. M.</i>	Din practica comerțului lemnului 717
<i>Al. Borza</i>	Pădurea — Stepa Ierboasă — Lupta între aceste două formațiuni 1037
<i>Ciurileanu D.</i>	a) Memoriu descriptiv al „firului Ciurileanu“ 185
<i>Cristea C.</i>	b) Cadastrul țării în legătură cu reforma agrară 254
<i>Ciomac I. L.</i>	Prinos memoriei prof. C. Miculescu 306
<i>Dumitrescu A.</i>	Problema silvică 35
<i>Davidescu N.</i>	Exploatarea pădurilor 212
<i>Diaconescu I. P.</i>	Clima României
	a) Pășunatul în păduri. o greșală economică, vătă- măturile pășunatului în păduri 351
	b) Problema exploatării întregului masiv forestier al României 514
	c) Cum se pot repara daunele aduse pădurilor prin expropriere 554
<i>Dumitrescu Gâr- bovi Șt.</i>	a) Pășunatul în păduri o greșală economică 646
	b) Refacerea pădurilor de stejar compromise din șesul dunărean al Munteniei 863
<i>Dan I.</i>	Coloarea lemnului la arborii în picioare 642
<i>Eliescu A.</i>	1923 1
<i>Florescu M. P.</i>	a) Exproprierea pădurilor bunurilor private din Ju- dețul Ciuc 68
	b) Din bogăția munților noștri 113
	c) O nouă orientare 142
	d) Exportul lemnăriei în Ianuarie 1924 258
	e) Contribuții la comerțul și industria lemnului 359
	f) Problema exploatării întregului masiv forestier al României 493
	g) Contribuții la comerțul și industria lemnului 581
	h) Inconveniente exproprierei râpelor și terenurilor improductive din regiunea dealurilor și mun- ților pentru islazuri comunale 806
	i) Industria și comerțul lemnului 884
	j) Contribuții asupra Problemei stejarului în Ro- mânia (Exportul) 1060
<i>Fiera M.</i>	Proiectul de lege pentru constituirea pădurilor co- munale 80
<i>Florescu I.</i>	a) Păsările cântătoare 346
	b) Scumpia, cultura și industrializarea ei 726
	c) „ „ „ „ „ (urmare) 878
<i>Fröhlich I.</i>	Pădurile din Transilvania 388
<i>Georgescu C. P.</i>	Problema exploatării întregului masiv forestier al României 477
<i>Georgescu C.</i>	a) Din literatura silvică 656
	b) „ „ „ „ „ 910

	Pag.
<i>Bunescu C. M.</i>	Din practica comerțului lemnului 717
<i>Al. Borza</i>	Pădurea — Stepa Ierboasă — Lupta între aceste două formațiuni 1037
<i>Ciurileanu D.</i>	a) Memoriu descriptiv al „firului Ciurileanu“ 185
<i>Cristea C.</i>	b) Cadastrul țării în legătură cu reforma agrară 254
<i>Ciomac I. L.</i>	Prinos memoriei prof. C. Miculescu 306
<i>Dumitrescu A.</i>	Problema silvică 35
<i>Davidescu N.</i>	Exploatarea pădurilor 212
<i>Diaconescu I. P.</i>	Clima României
	a) Pășunatul în păduri. o greșală economică, vătă- măturile pășunatului în păduri 351
	b) Problema exploatării întregului masiv forestier al României 514
	c) Cum se pot repara daunele aduse pădurilor prin expropriere 554
<i>Dumitrescu Gâr- bovi Șt.</i>	a) Pășunatul în păduri o greșală economică 646
	b) Refacerea pădurilor de stejar compromise din șesul dunărean al Munteniei 863
<i>Dan I.</i>	Coloarea lemnului la arborii în picioare 642
<i>Eliescu A.</i>	1923 1
<i>Florescu M. P.</i>	a) Exproprierea pădurilor bunurilor private din Ju- dețul Ciuc 68
	b) Din bogăția munților noștri 113
	c) O nouă orientare 142
	d) Exportul lemnăriei în Ianuarie 1924 258
	e) Contribuții la comerțul și industria lemnului 359
	f) Problema exploatării întregului masiv forestier al României 493
	g) Contribuții la comerțul și industria lemnului 581
	h) Inconveniente exproprierei râpelor și terenurilor improductive din regiunea dealurilor și mun- ților pentru islazuri comunale 806
	i) Industria și comerțul lemnului 884
	j) Contribuții asupra Problemei stejarului în Ro- mânia (Exportul) 1060
<i>Fiera M.</i>	Proiectul de lege pentru constituirea pădurilor co- munale 80
<i>Florescu I.</i>	a) Păsările cântătoare 346
	b) Scumpia, cultura și industrializarea ei 726
	c) „ „ „ „ „ (urmare) 878
<i>Fröhlich I.</i>	Pădurile din Transilvania 388
<i>Georgescu C. P.</i>	Problema exploatării întregului masiv forestier al României 477
<i>Georgescu C.</i>	a) Din literatura silvică 656
	b) „ „ „ „ „ 910

	Pag.
<i>Bunescu C. M.</i>	Din practica comerțului lemnului 717
<i>Al. Borza</i>	Pădurea —Stepa Ierboasă— Lupta între aceste două formațiuni 1037
<i>Ciurileanu D.</i>	a) Memoriu descriptiv al „firului Ciurileanu“ 185
<i>Cristea C.</i>	b) Cadastrul țării în legătură cu reforma agrară 254
<i>Ciomac I. L.</i>	Prinos memoriei prof. C. Miculescu 306
<i>Dumitrescu A.</i>	Problema silvică 35
<i>Davidescu N.</i>	Exploatarea pădurilor 212
<i>Diaconescu I. P.</i>	Clima României
	a) Pășunatul în păduri, o greșală economică, vătă- măturile pășunatului în păduri 351
	b) Problema exploatării întregului masiv forestier al României 514
	c) Cum se pot repara daunele aduse pădurilor prin expropriere 554
<i>Dumitrescu Gâr- bovi Șt.</i>	a) Pășunatul în păduri o greșală economică 646
	b) Refacerea pădurilor de stejar compromise din șesul dunărean al Munteniei 863
<i>Dan I.</i>	Coloarea lemnului la arborii în picioare 642
<i>Eliescu A.</i>	1923 1
<i>Florescu M. P.</i>	a) Exproprierea pădurilor bunurilor private din Ju- dețul Ciuc 68
	b) Din bogăția munților noștri 113
	c) O nouă orientare 142
	d) Exportul lemnăriei în Ianuarie 1924 258
	e) Contribuții la comerțul și industria lemnului 359
	f) Problema exploatării întregului masiv forestier al României 493
	g) Contribuții la comerțul și industria lemnului 581
	h) Inconveniențele exproprierei râpelor și terenurilor improductive din regiunea dealurilor și mun- ților pentru islazuri comunale 806
	i) Industria și comerțul lemnului 884
	j) Contribuții asupra Problemei stejarului în Ro- mânia (Exportul) 1060
<i>Fiera M.</i>	Proiectul de lege pentru constituirea pădurilor co- munale 80
<i>Florescu I.</i>	a) Pășările cântătoare 346
	b) Scumpia, cultura și industrializarea ei 726
	c) „ „ „ „ (urmare) 878
<i>Fröhlich I.</i>	Pădurile din Transilvania 388
<i>Georgescu C. P.</i>	Problema exploatării întregului masiv forestier al României 477
<i>Georgescu C.</i>	a) Din literatura silvică 656
	b) „ „ „ „ 910

„PETROȘANI“

SOCIETATE ANONIMĂ ROMÂNĂ

PENTRU

EXPLOATAREA MINELOR DE CĂRBUNI

Capital Social Lei 280.000.000

MINELE : Petroșani, Vulcan, Aninoasa și Dilja
Județul Hunedoara, Transilvania

Direcțiunea Generală :

BUCUREȘTI

STRADA AUREL VLAICU No 22

Adresa telegrafică : „PETROȘANI“.

Telefon 39/77

HOTEL „ROYAL PALACE“

Proprietatea Societății „Clădirea Românească“
BUCUREȘTI — STR. SĂRINDAR COLȚ CU BREZOIANU

Tarif foarte avantajos. — Camere cu lina
— CONSTRUCȚIUNE NOUA —
CALORIFER, ASCENSOARE, TELEFOANE, BAI,
APA CALDA și RECE, LUMINA ELECTRICA, ETC.

Curățenie, Ordine, Liniște.

„BANCA ROMANEASCA“

Societate anonimă, fondată în anul 1911
Capital vărsat și Fond de rezervă Lei 379.000.000
Sediul Central „BUCUREȘTI“

SUCURSALE: Arad, Bălți, Bazargic, Brașov, Cernăuți, Cetatea-Albă,
Chișinău, Cluj, Constanța, Craiova, Galați, Ismail, Oradia-Mare,
Satu-Mare, Sibiu, Soroca, Tg.-Mureș, Timișoara, Tighina, Tulcea.

BĂNCI AFILIATE :

Banca Almajului, Bozovici	Banca Iașilor, Iași
„ Bacăului, Bacău	„ Maramureșana,
Câmpulungul Moldovenesc, C. Lung	„ Sighetul Marmăției
Banca de Comerț și Industrie,	Banca Mehedințului, T.-Severin
„ Roman	„ Petrodava, P.-Neamț
Banca Comercială și Industrie din	„ Pieței, București
Valea Târnavei, Dicioșanmartin	„ Rădăuților, Rădăuți
Banca Corvineană, Hunedoara	„ Râmnic, Dorohol
„ Creditul obroyei, Constanța	„ Românească a Banatului,
„ Ceditul Prahovei, Ploești	„ Lugoj
„ Dundera Romanească, Brăila	Banca Românească a Orien-
„ Durostorului, Silistra	„ tului, București
„ Economul, Cluj	Banca Sebeșeană, Sebeșul Săsesc
	„ Ștefan cel Mare, Fălticeni
	„ Suceava, Suceava

Face toate operațiunile de Bancă

Serviciu special pentru relațiunile cu străinătatea.

Către camarazi,

Comitetul de direcție al clădirii Căminului Inginerilor Silvici, în dorința mare, ca nici un șilvicultor să nu lipsească de ajutorul său, această întreprindere care pe lângă că cimentează legătura corpului cu toate elementele ce îl compun, dar așează pentru veci Societatea noastră Progresul Silvic, pribeag de 38 de ani, în proprietatea ei, zic a lansat către d-nii directori Regionali apelul de mai jos, pe care socotim util al da publicității, ca astfel să ajungă la cunoștința întregii suflări Silvicultorești din țară.

Eacă cuprinsul acestui apel :

Domnule și Jubite Coleg,

Știți că încă din primăvară s'a început clădirea Căminului Inginerilor Silvici, și că până în prezent s'a ridicat deja 3 etaje, iar până în toamnă sperăm să fie gata de roșu și învelită.

Vi s'a comunicat că d-l Al. Constantinescu Președintele nostru și Ministru al Agriculturii și Domeniilor a hotărât ca pentru a se veni în ajutorul clădirii care costă astăzi mulți bani, să se rețină 30% la fiecare silvicultor din diurna suplimentară, iar în schimbul sumelor reținute să li se dea acțiuni de ale Soc. Progresul Silvic în valoare nominală de câte 500 lei bucata.

Observându-se că dela unele Direcțiuni regionale,

nu se primesc sumele în proporția vorbită mai sus, s'a adus cazul la cunoștința domnului Ministru Al. Constantinescu, care a rămas rău impresionat de acest fapt, și m'a însărcinat să vă rog ca să luați serioase măsuri ca hotărârea Domniei-Sale de a se reține pentru Cerc 30% să se îndeplinească cu seriozitate de către d-voastră, mai ales că este vorba de un așezământ al nostru Cultural, car va face cinste nu numai Corpu lui silvic, dar și țării, și pentru care Domnia-sasocotește că nu este nevoie a se insista mai mult.

Față cu cele ce preced, vă rog călduros să stăruiiți și să dispuneți ca agenții plătitori să trimeată cât mai curând sumele pe trecut dela fostele regiuni contopite în Direcții regionale, sume cari vor constitui un bun plasament și o economie pentru fiecare din noi, și un ajutor mare pentru atingerea scopului înalt ce se urmărește.

Totdeauna vă rog să ne înaintați complectat tabloul alăturat, cu datele respective la fiecare coloană pentru a se putea face o verificare a sumelor deja expediate de agenții plătitori, când veți comunica și o listă de inginerii silvici dela cari eventual nu s'ar fi reținut sumele respective dintr'un motiv ori altul, din Direcțiunea d-v și aceasta până la finele lunii curente.

În așteptarea răspunsului D-v vă rog Domnule și iubite Coleg a primi expresiunea sentimentelor mele distinsé.

Inspector General Silvic
M. Tănăsescu
Membru în Comitetul de
Direcție al Clădirei.

IV

	Pag.
<i>Simionescu L.</i>	Recensie 85
<i>Stinghe V.</i>	Pădurile și legile noi 381
<i>Szatmary Fr.</i>	Corecția torenților și a ravenelor în special a celor din jud. Caraș Severin 777
<i>Tănăsescu M Mo-</i> <i>sandrei</i>	a) Un omagiu 573
<i>Văleanu I. Nistor</i>	Măsuri de combaterea incendiilor la păduri . . . 127
	b) Către camarazi
	c) Congresul internațional al lemnului dela Lyon . 876
<i>Teodorescu D.</i>	Art. 132 din Noua constituție și pădurile instituțiilor de binefacere 304
<i>Voinescu B.</i>	Legea învățământului silvic superior 577
**	Desbaterile congresului dela Chișinău 38
**	Desbaterile congresului dela Chișinău 150
**	Acordarea premiului de 8500 lei 180
**	Recenzii 241
**	Necrolog: N. Poll, A. Benedeck 263
**	Încadrarea inginerilor silvici 246
**	Ședințele consiliului de Administrație al Soc. „Pro- gresul Silvic“ 362
**	Soc. „Progresul Silvic“ față de anteproiectul de lege relativ la aplicarea art. 132 din Constituție . . . 369
**	Revista Revistelor 470
**	Problema pădurilor 603
**	Exproprierea pădurilor 607
**	Necrolog: Șt. Demetrescu Vergu 919
**	Desbaterile celui de al 36-lea congres al Soc. „Pro- gresul silvic“ 941
**	Desbaterile celui al 36-lea congres al Soc. „Pro- gresul Silvic“ 1070

